SACRORUM
CONCILIORUM
NOVA ET AMPLISSIMA COLLECTIO

CUIUS

IOANNES DOMINICUS MANSf^

'ET POST IPSIUS MORTEM FLORENTINUS ET VENETUS EDITORES

AB ANNO 1758 AD ANNUM 1798 PRIORES TRIGINTA ÜNUM TOMOS EDIDERUNT

NUNC AUTEM CONTINUATA ET· D^O FAVENTE ABSOLUTA

CURANTIBUS

Ulmo et Rmo D. D. LUDOVICO PETIT

ABCHIBPIBCOPO ÀTHBNARUM

B COXeUOATIOBB ÀUOUBTEKUNOBüM AB ABSUMPTIONE

ET

LOANNE BAPTISTA MARTIN

BICKRDOTK, PHOBEMOBB DT CATHOUCA UKITEMITATB LUODUBB»®.

TOMUS TRIGESIMUS SEXTUS BIS

SYNODI OCCIDENTALES, 1569-1609.

PARISIIS

MDCCCCXIII.

EXPENSIS HUBERTI WELTER, BIBLIOPOLAE.

INDEX CHRONOLOGICUS

INDEX TOPOGRAPHICUS

SACRORUM

CONCJLIORUM

NOVA ET AMPLISSIMA COLLECTIO.

TOMUS TRIGESIMUS SEXTUS Bls.

SYNODUS DIOECESANA OSNABRUGENSJS I IN GERMANIA
1570 februarii 28.

Synodus dioecesana Osnabrugensis I in Germania, celebrata die 98 febhiarii 1870, sub loanne von Hoya, episcopo Osnabrugensi.

Exstant constitutione· synodales in operibus quibus tituli

1) Acta synodalla Osnabrugensis ecclesiae, ab anno Christi MDCXXVIII. Coloniae Agrippinae, apud lodocum Kalcovium. anno MDCLIII.

In-folio, 2 f. - 338 p. - 6 f. (index). — München, K. Bibliothek: Paris. Bibi. nat. B 300; Paris. Sainte-Geneviève.

Pag. It^-H:' „8ynodus dioecesana Osnabrugensis prima, habita anno MDIJQL feria tertia post dominicam Oculi Idie 28 februarii], sub' illustrissimo et reverendissimo principe ac. domino d. loanne. Osnabrugensis. Monasteriensis ac Paderbornensis ecclesiarum episcopo, comite de Hoya.“

2) Lünig, *Spicii, cedet.,* 11, 591.

31 Schannat 'et Hartzheim, *Concilia* ^T"*aniae,* (1767). VII, «02-4 et 697-8. 7

STATI TA SYNODALIA DIOECESIS TKEVIRENSIS
1570 aprilis 8.

Statuta synodalia dioecesis Trevirensis in Germania, edita die 8 aprilis 1570. sub lacobo de Elz. archiepiscopo Trevirensi.

Exstant constitutiones synodales in opere cu titulus:

Schannat et Hartzheim. *Concilia* GermAmos, B (1767). VII. 604-7.

SYNODI S DIOECESANA LEOVARDIENSIS I IN BATAVIA
1570 aprilis 25.

Synodus djoecesana Leovardiensis I in Bntavia, celebrata 25 aprilis 1570. sub Ctinero Petri de Brouvrershaven. episcopo Leovardiensi.

Exstant constitutiones synodales in operibus quibus tituli

1) Statuta primae synodi Leovardiensis. sub reuerendissimo domino Cunero Petri a Brouwersbatwn, primo eiusdem dioecesis episcopo. *[Incigne.]* Lovanii. apud Hieronymum Wellaeum. anno M. D. LXX, cum gratia & priurlegio.

Parvum in-8·. 12 f. — Paris. Bibi. nat. B 5642.

Fol. 4, haec synodus dioecesana. celebrata est die 25 aprilis 1570.

2) Schannat et Haitzheim. *Concilia Germaniae,* (1769). VIII. 314-20.

CONCILII M PROVINCIALE MEC11LINIENSE I IN BELGIO
1570 iunii 11 - iulii 14.

^pnciliuni provinciale Mechliniense I in Belgio. (celebratum a\die 11 iunii ad diem 14 iulii 1570, sub Antonio Vferrenott Granvella. archiepiscopo Mechliniensi.

Bibliographie

1) Decreta et statvta synodi provincialis Mechliniensis, die vndecima mensis ivnii. anni millesimi quingentesimi septuagesimi, pontificatus satieties, in Christo patris ac· domini nostri d. Pii diuina prouidentia papae quinti anno quinto inchoatae, A decima quarta die mensis iulij eiusdem anni conclusae, praesidente in ea reverendis·, in Christo patre ac domino d. Martino Rythouio. episcopo Yprensi, tanquam seniori comprouinciali. nomine et loco illustriss. et reuerendissifni in Christo patria ac domini nostri d. Antonii Perrenot, archiepiscopi Mechliniensis et tituli 8. Petri ad Vincula cardinalia Granuellani. Antwerpiae. ex officina Cbristophori Plantini, regij prototypographi. M. D. l x x i.' *(Injine:J* Excvdebat Christophorva Plantinvs, typographes regivs, anno D. m.d l x x. x v kalend. ianvarii.

In-8°. 79 p. — Milano, Ambrosiana; Paris, Saint-Sulpice; Paris, Sainte-Geneviève; Roma,Vaticano.

2) Decreta et statvta synodi provincialis Mechlinicnsis, die vndecima mensi» iunij, anui millesimi quingentesimi septuagesimi, pontificatus sanetiss. in Christo patris ac domini nostri d. Pii diuina pro uidentia papae quinti anno quinto inchoatae, et decima quarta die mensis iulij eiusdem anni conclusae. praesidente in ea reuerendiss. in Christo patre ac domino d. Martino Rythovio, episcopo

Yprensi, tamquam Maiori comproaineiaH, nomine et loeo illuatrioa. et renervndisa. ia Christo patria ac domini nostri d: Antonii Perrenet, arohiepisoepi Mechliniensis et tituli B.-Petri ad Vincula cardinalia Granucllani. Antverpiae, ex officina Plaatiniana Bslthasari. Moreti. M.D.C.XXXIV.

In -8, 84 p. - 1 f. — Gand, université; Lyon, rille; Milano. Anbrosiana; Paria, Bibl. nat. B5643; Paris, 8aint-8ulpioe; Paris, Sainte-Geneviève.

3) Labbe, Çmm'L, (1671), XVg 788.

4' (Harduin), Aria *eoeetU^* (1716), X. 1171.

6) Coleti, Coaril., (1798), XII, 677-810.

6) 8channat ct Hartsheim, *Concilia Oermontae,* (1787), VII. 608-31.

7) Nova collectio synodorum Mechliniensium. epistolarum pastoralium ac variorum decretorum arehiepisooporam Mochlinieeeiom. Leodii, apud Le Marié, bibliopolam, M.DOC.LXXX1II.

In-8, vi · 4M p. —* Speyer, Prieeteneminar.

P. 1 - 54. concilium provinciale Mechlinieaae, anno 1570.

P. 56 ı 78, decreta synodi Moebliaioaais 1. a die 18 ad diem 91 aprilie 1674.

P. 78-110. concilium provinciae Mechlinieasis, celebratum Lovanii, a die 9 ad diem 90 maii 1574.

P. III- 900, concilium proviaeiale Mechliniense. celebratum a die 96 iunii ad diem 90 iulii 1607.

P. 901-48. synodus dioecesana Mechliniensis, diebus 5 et 6 .maii 1609.

8) .Van de Velde et de Kam. JVo m *collectio* sgnod.l(1828), 1. 3-167.

9) Mansi. *Conril.,* (1902*. XXXIV. $77-610.

SYNODIS DIOECESANA NAMURCEN818
1570 iulii 9-12.

Synodus dioecesana Namurcensis in Belgio, cole- bruta u die 9 ad diem 12 iulii 1570. sub Antonio Havet. episcopo Namurcensi.

Exstant constitutiones synodales in operibus quibus tituli.

1) ,Decreta et statuta synodi Naniurcensis. anno 1570 habitae sub Antonio Havet, episcopo Namurcensi. I.ovanii, Johan. Bogardi. 1571. in -4 * ' Quétif et Êehard. *Scriptor, ord. Praedicat.,* (1721 ›, 11. 247.

2) Décréta et statuta omnium synodorum dioecesanarum Namurcensium, cum actis congregationum episcopi moderni selectis usque ad hunc annum MIM'CXX; item concilium provinciale Cameraeense. in oppido Montis Haunoniae habitum, anno Domini 1586, cum edicto regio de hujus concilii decretis observandis; editio nova de jussu & mandato ill"l ac rd"l domini Ferdinand), comitis de Berlo. episcopi Naniurcensis Ac. Namurci. ex typographie Caroli Gerardi Albert, sub signo typographiae, 1720.

[Partit II titulus:] Concilium provinciale Uameracense, in oppido Montis Hanndniae habitum, anno Domini MDLXXXVI, praesidentibus illustrissimis et reverendissimis in l'hristo patribus et dominis Jo. Francisco Bonhomie, episcopo et comite Verallensi. nuncioque apostolico cum potestate legati de latere, ac Ludovico de Herlaymont. archiepiscopo et duce Cameracensi, sac. Ro. imp. 'principe, Ac.; adjunctae sunt aliquot constitutiones pontificiae A edictum regium de hujus concilii decretis observandis; additum est etjgm concilium provinciale primum Cameracense, quod in hoc illius frequens fia*, mentio. Juxta exemplar impressum Montibus Pannoniae, excudebat Carolus Michael typograpus frig) juratus, M. D. LXXXVH. cum privilegio regiae majestatis.

In-4·, 2 partes, 4 f. - 421 p. · 1 f.. 4 f. - cxxxjx p. — Gand, université d'état; Paris, Bibi. nat. B 251*0.

Pag.'1-40: „Decreta ct statuta synodi dioecesanae Namureensis, die nona mensis iulii anni millesimi quingentesimi septuagesimi, pontificatus sanctisa. in Christo patris ao domini nostri Pii divina providentia papae V anno quinto inchoatae, et die duodecima eiusdem mensis iulii eiusdem anni ■conclusae.*'

3) .Decreta et statuta synodi Naniurcensis. anno MD1.XX habitae. I.ovanii. Franciscus Vivien, 1625. in - 4 ·.■ Quétif et Échard. *Scriptore» ord. Praedicat.,* (1721), II, 247.

4) Decreta et statuta synodi dioecesanae Namurcensis. die nona mensis julii anni millesimi quingentesimi septuagesimi. Namurci. F. Vivien, 1625.

In-4','4bp. — (land, université. — Ipse non vidi.

5) Decreta synodi dioeeesauae Namvrcensis. habitae in cappella episcopali, die septima iunij. anni M.DC.XXXIX. praesidente perillustri A reuerendissimo domino domino Engelberto Desbois. episcopo Namurcensi. *[Insigne.]* Namurci. excudebat loannes van Milst. typog. jurat.. 1639. cum licentia A permissione suae gratiae reuerendissimae.

In · 4 320 p. - 2 f. — Gand, université : Paris. Bibi. nat. B 2502; Paris. Saint-Sulpiee.

Pag. 279 · 320, synodus dioecesana, celebrata a a die 9 ad diem 12 iulii 1570, sub Antonio Havet. episcopo Namurcensi.

6) Schaunat et Hartiheim, *Concilia Uermaniae,* (1767 ›. VII. 632 - 46.

SYNODUS DIOECESANA PLACENTINA
1570 augusti 27.

Synodus dioecesana Placentina in Italia, celo- brata die 27 augusti 1570, sub Paulo Burali de Arexso, episcopo Placentino.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus :.

Constitvtiones editae et promulgatae in synodo dioecesana Placentina, qvam illvatrissimva et reverendissimvs d. d. Psvlvs de Aretio, s. R, p. presbyter cardinalia. Dei et apostolicae sedis gratia episoopvs Placentiae et comes, habuit anno M.D.LXX, die xx'ij augusti, additis praeterea summorum pontificum constitutionibus et decretis Tridentini concilij, vulgari sermone expressis, quae promulgari iussum est. Placentiae, apud Franeiscum Comitem. 1570.

In-4·, 236 p. - 1 f. (index)./^- Milano, Ambrosiana; Paris, Bibi. nat. B2Hj'S; Paris, Saint-Sulpiee; Piaoensa, civica; Roma, Vittorio Emanuelé; Torino, Bibi. nas.

Pag. 173-936, appendix documentorum ad hanc synodum attinentium.

SYNODUS DIOECESANA RURAEMUNDEN8I8 II
1570 Mptembria 6.

Synodus dioecesana Ruraemundeasia II in Batavia. celebrata die 6 oeptombris 1570, sub Gnillelmo Dsmasi Lindano, episcopo Ruraemundensi.

Exateat «onatitatioaaa synodales fa operibus quibus tituli:

1) Oratio synodioa ... habita ad 'clerum ia synodo altera Ruremundensi, anno LXX, dia VI septembris, par reverendiea. dominum WUholmum Damnai Lindanum. Coloniae, M. Oholinus, 1571.

Ia-8, 78 [80] p. — Oaad, uaivorsité. — Ipae ■m vidi.

Ct etiam 'infra 1571 decembris 10.

9) Bebannat at Hartaheim, *Catuilia Qtrataaiat,* (1767), VII, 845-74.

STATUTA 8YNODALIA DIOECESIS ATMEBATEN81B
1570.

Statuta syuodalia dioecesis Atrebatensis, edita anno 1570, sub Francisco Riohardot, episcopo Atrebatenai.

Exstant conatitutioaea synodales in operibus quibat tituli:

1) 8tatvta eynodalia diocesis Atrebatensis, per reuerendissjmutn in Christo patrem Franciscum Richardotum.eiusdem diooesia episcopum, ordinata, cum veteribus praedecessorum suoruljn piae memoriae statutis adiectis. *[Intipnt.]* Dvaoi, typis Lodouiei de Vvinde, typography iurati, anno 1570; on lee' vend on Arras, par Claude de Buyens, demeurant derrière la place des Chaudreliers, à la Bible dor.

In-4*, If. - 188 p. - 1 f. — Baria, Arsenal; Paris, Bibl. nat. B 2320; Parim Saintô-Gwnerîèvc.

P·i 1-35, statuta synodal·* Franôisci Rioharùvt, annis 1561-70.

Pag. 35-171, statuta praedecessorum.

Pag. 171 : ..Constitutiones synodales, a bonae memoriae reverendo patre et domino domino Aginerieo *earrteiaat.·* Aymerioo, annis 1349-61] et aliis praedecessoribus nostris, episcopis Atrebstensibus, reste et salubriter editae, ratiheamus/

Pag. 179-4: 'Sequentes constitutiones synodales per bonae memoriae dominum Martinum, episcopum Atrebatensem, ordinis Praedicatorum, sacrae theologiae professorem, fuerunt editae et publioatae in sancta synodo Atrebatensi, ferta 3 post festum beati Dionysii, anno M.CCCC.decimo [id est die 14 octobris]/

Pag. 174-88: 'Statuta concilii Remensis provinciae, apud Suessionum, die veneris undecima mensis iulii, anno Domini M. quadringentesimo quinquagesimo aduto, celebrati/

2) Schanna* et Hartaheim,' Coneibo *Otrataaiot,* (1769), VIII, 225-313.

SYNODUS DIOECESANA EG1TANENBI8
1570.

Synodus dioecesana Egitanensis' (Guarda) in Lusitania, celebrata anno 1570, sub loanne de Portugal, episcopo Egitanensi.

De hac synddo confer opus cui titulus:

Gams, Bsn'ss *tpitcoponua,* (1873), p. 101.

SYNODUS DIOECESANA 8ALMANTICEN8IS
1570.

Synodus dioecesana Salmanticensis in Hispania, celebrata anno 1570, sub Petro Gonsales de Mendosa, episcopo Salmanticensi.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Constituciones sinodalés de Salamanca, en sinodo de 1570, por el obispo d. Pedro Gonsales de Mendosa. Salamanca, ap. Portonar, 1573, in-folio. — Of. La Fuente, *Hitt. ted. Sap.,* (1875), VI, 377.

SYNODUS DIOECESANA VIRDUNENSIS
1570.

Synodus dioecesana Virdunensis in Gallia, celobrata anno 1570, sub Nicolao Pseaume, episcopo Virdunensi.

De hac synodo confer opus eui titulus:

Statuta généraux du diocèse de Verdun, publiés au synode général ténu au palais épiscopal, le 8 avril 1750, par monseigneur l'illustrissime et excellentissime Charles-François d'Hallencourt, évêque et comte de Verdun, prince du saint empire. *[latigat.]* A Verdun, de l'imprimerie de Nicolas-Hyacinthe Fanart, imprimeur du roi et de s. e. monseigneur l'évêque et comte de Verdun, prince du s. empire, MDCGL.

Parvissimum in-4·, vj-89 p. — Paris, Saint-Sulpice.

Mentio habetur synodi dioecesanae celebratae anno 1570.

SYNODUS DIOECESANA ZAORAB1EN8I8
1570.

Synodus dioecesana Zagrab'iensis (Agram) in Austria, celebrata -anno 1570, sub Georgio Draskovich, episcopo Zagrabiensi.

De hac synodo confer .opus cui titulus:

Gams, *Strut tpiacaporaat,* (1873:, p. 388.

STATUTA ΘYNODALIA DIOECESIS AVENIONENSIS
1570 circa.

Statute synodalia dioecesis Avenionensis, edita circa annum 1570, a Francisco Andreoli dé Angulis, vicarie generali Avenionensi.

Exstant constitutiones synodales in operibus quibus tituli:

1)·Avignon, bibi, du chapitre, cod. ms. pergam., fol. 458-85.

2) Avignon, ville, ood- me. 1939, saeculi XIX, fol. 136-48.

SYNODUS DIOECESANA CALAGURITANA
1670 oiroa.

Synode» dioeoeaana Calaguritaaa in Hiapaate, a celebrat· circa anna·· 1570, tab laaaaa Benal de Loco, epiaoopo Calaguritano.

Ordinantur eoutitatioM· ayaodal·· poatea impre····. y Mihi oomnnaioavit R. P. Matteo Alamo, Silo·. 1

_ :·'·< —lA *. ' A

SYNODUS DIOECESANA PALENTINA
1570-1577.

Synodo» dioeoeaana Palenttea te Hlapania, cote-brat· inter anno· 1570 et 1577, eab Ioanna Zapata de Cardenaa, epiaoopo Palentiao.

De hac aynodo confer opaa oui titulua: Gama, Sari·· rpiaeoporwm, (1873), p. 61.

SYNODUS DIOECESANA URGELLITANA
‹ aute 1571. ·

Synodu· dioeoeaana UrgeUitana in Hi»pania, celebrata ante annum 1571, aub Petro de Caatollét, epiaoopo Urgellitano (1561-71).

De bac aynodo confer opua cui titulua; ' Gama, Srrtaa «pmeoporuei, (18731, p. 87.

SYNODUS DIOECESANA FUIyGINATENBIS IN ITALIA
1571 ianuarii 17.

Synodu· dioeoeaana Fulginatenaia in Italia, B* celebrata die 17 ianuarii 1571, aub Thoma Oraini, epiaeopo Fulginatenai.

Exatant conatitutione· aynodale· in opere cui titulua:

Coatitvaioni ainodali della citta A diooeai di Fuligno. *[Figura.] [I*ft*·:]* In Fvligno, per Vincenaio Cantagallo, M.D.LXXI.

In-8*, 4f.-70p.-If. — Paria, Saint-Geneviève,

Pag. 70, hae conatitutione» editae aunt in aynodo dioeoeaana celebrata die 17 ianuarii 1571.

SYNODUS DIOECESANA ANTVERPIENSIS
Ï57I februarii 4-6.

Syuodua dioeoeaana Antverpienaia in Belgio, celebrata in bibliotheca ecclekiae cathedralia Antverpienaia, diebua 4, 5 et 6 februarii 1571, praeaidente Franciaco Sonnio, cpiacopo Antverpienai. c

Exatant conatitutione· «ynodale· in operibu· quibu» tituli:

1) Codex m·. ooaevua. in-13. 6 p., quo uai •uni Van de Velde et de Ram, *Nora eoUrttio tyaod.,* (1858) III. 6. *

2) Codex ma. ex bibliotheca d. Y'erduaaen. — Vf. Van de Velde et de Ram, l. c.

3) Conatitutionea aynodi Antverpienaia anno 1571. S. l. n. a. (Antverpiae, Christophoru» Plnntinu». 1571l.

In-12, 6 p. — Cf. Vau de Velde et de Hara. l. c. — Ipae non vidi.

4) J.-C. Dierexaeu·. Anlwpiu *Chritio narera» tt erromt,* V, 148. — Cf. Van de Velde. l. *e.*

5) Van de Velde et de Kam, *Nora collrctio* ' fynotl,, (1858), Ul, 6.

SYNODUS DIOECESANA OANDAVENSI8 I
1571 februarii *5-7.

Synodu· dioeoeaana -Gandaveneia I in Belgio, celebrata in eccleeia cathedrali Oandavenai, diebua 5, 6 et 7 februarii 1571, aub Cornelia Janaen, episcopo Oandavenai.

Exatant constitutione· aynodalea in operibua quibu» tituli:

1·) Additionna atatutorum dioeceaia Gandaveaai», o anno 1573. Incipit: „In titulo de •aeramenti·.*' — Bruxellea, Bibi royale eod. me. 4873, aaecilli XVII. — Cf. (Marchai], *Cei. do» nuo.* d« te *ML rogali dt Bourgogne,* (1842), I, 98 n. 4873.

2) Statuta primae aynodi dioeoeaia Oandavenai·, aub reverendiaaimo d. Cornelio Janaenio, ejugr dem dioecem» epiaoopo. Gandavi, typi» Gialeni Manilii, 1571.

In-8*, 62 p. - 1 f. — Gand, univeraitè d'état. — Ipae non vidi.

Huiua editioni· «xatat quaedam fala· aimilutudo, impreaaa Gandavi a Petro de Goaain, ooaatana 64 p.

3) Additione» atatutorum factae et public per r. d. Cornelium, episcopum Gandavenaem./eria tertia ante Penteooaten, anno 1573, praeee domino Clemente Crabbeela, archidiacono et Hiciali. Petro Simona arohipreabytero, omnibua /tem decania chriatianitatia dioeceaia Gandavenqib. adjecto aingulia uno paatore aut decanatu·. Ga/davi, typi· Guialeni Manilii, 1573.

In-8, 4f. — Gand, université d'état. — Cf. Van der Haeghen, *BMtograpM GaeMir,* t. I, n. 24<> et t. III, n. 2876.

4) Synodu· etc. Gandavi, typi· Gialeni Manilii, 1571 ; editio aocnnda curata a Foppena, archidiacono Oandavenai. Bmallia, 1748.

' In-'12* 64p. — Cf. Ram, *Nora* ctdtecrio aynod., (1882) IY, 4.

5) Sohannat et Hartaheim, Concilia Garmamee, (1767), VII, 674-96.

SYNODUS DIOECESANA RRUGENS18 I '
1571 februarii 13-6.

Synodu· dioeoeaana Brugennia I.in Belgio, calebrata a die 13' ad diem 16 februarii 1571, aub Remigio Driutio, epiaoopo Bruges·!.

Exatant conatitutione· aynodalea in operibu· qaibua tituli:

1) Decreta et atatuta primae aynodi dioeceaanae

Brugensi·, praesidente reversndiaaimo i· Ohriuta. patre ae domino d. Remigio Driutio, cpieeopo Brugensi seeuado, celebratae dio xitf febmarQ * tribu diebus aequeatibns, anno a nativitate redemptori· nostri leer Christi mUlselmo quingentesimo septuageeimo primo, qnibua additae «ont litterae indictioni· *tt* convocationis qjusdem aynodi dioeeosanae, necnon summarium, aetornm in eadem synodo.

*[S*pnt»hir* deo cpaucaate eam pwaiSeritw tilnli·, gaoram totum ·<· *· *KaM:]* Dueruta prima» synodi dioeceaanae Brugensis, nccnon antiqua statuta ejusdem diocceaii eum novi· statutis distincto charactere exarati·, denuo edita; ii· adduntur instructiones pro confessoriis A conoionatoribna ae alia plurimum utilia, *[latiftu.]* Brugia, typi· viduae Francisci Bernaerta, typographi illustrissimi domini opiaeopi.

{TiMa» parti» IVJ Statuta dioeceaia Brugenais, per illustrissimnm et roverendimimum dominum Guilielmum Basaery. ejusdem dioeceaia XIII episcopum, perpetuum ac hereditarium Flandriae cancellarium, ordinata, et jussu illustrissimi ac reuerondissimi domini Joannia Robert) Caimo, XVI Brugenais episcopi, perpetui ac hereditarii Flandriae cancellarii, cum novis statutis distincto charactere exaratis, denuo edita, Brugis, typis viduae Francisci Beernaerts, typographi illustrissimi domini episcopi,

Bine anno |1765|, in-8, 4 partes, 72 p., 8 f. („règlement“, id eat ordinatio extra synodum), 32 p. (^placaerf* id ׀ est ordinationes extra synodum), 66 p. — Paris. Bibi. nat. B 6898; Paris, 8aint-Bulpice.

Part. I, pag. 71: „Lecta et publicata fuerunt haec statuta in congregatione decanorum christianitatis, praeaidente revsrendiaaimo domino d. Guilielmo Baaeery, episcopo Brugenai ... Brugis, in palatio episcopali, die 16 iunii 1688.*

Pag. 79: „Eadem statuta tam adinnetis novi·... lacta et publicata herant coram illustrissimo se revereadissimo domino d. Ioann· Roberto Caimo, praesidentibus ... archidiacono et arcbipreebytero nccnon ehristianitati· decania specialiter ad hde convocatis ... Brugis, in palatio, anno 17M/

9).8channat et-Hartaheim. *Concilia Qtnunùa»,* (1767), VII, 809-11.

8) Statuta dkfecesis Brugensis, diligenter recognita, emendata et denuo edita jussu illustrissimi •c reverendissimi domini.JoaSnis-Baptistae Malou. episcopi Brugensis XIX. *[Iruigat.]* Brugis, typis Vanhee-Wante, episc. Brugen. typogr., 1864.

In-19, XXIV - 198 p. — Roma, Vittorio-Emanuele*

Pag. IV-VIII, mentio hebetur sequentium synodorum. die 13 februarii 1571, synodus dioecesana, sub Remigio Driutio, episeopp Brugensi: die *16 iunii* 1693, congregatio decanorum dioecesis Brugensis, sub Gulielmo de Bsesery, episcopo Brugensi'. die 30 decembris 1766, eadem congregatio sub loanne Roberto Caimo, episcopo Brugensi. die 91 maii 1577. synodus dioecessna Yprensis. sub Martino 'Rithovio. episcopo Ypreuai; die 4 novembria 1609, synodus eiusdem dioecesis, sub Carolo Masio, episcopo Yprensi; die 2octobria 1629. synodus eiusdem dioecesis, sub Georgio Chamberlain, episcopo Yprensi; denique anno 1838. statuta dioecesis Brugensis, sub Francisco-Renato Iloussen, episcopo Brugensi.

BYNODUS DIOECESANA OBNABI|UGENSI8 II IN GERMANIA

1671 martii 20.

Synodus dioeceaana Osnabrugensis II in Germania, celebrata dic 20 martii 1571. sub loanne von Hoya, episcopo Osnabrugensi.

Exstant constitutiones synodale* in operibus quibus tituli:

l) Acta aynodalia Osnabrvgensis ecclesiae, ab anno Christi MDCXXVIll. Coloniae Agrippinae, apud lodocvm Kalcovivm, anno MDCLII1.

In - folio. 2 f. - 336 p. - 6 f. (index), 2 coi. — Pario, Bibi. nat. B 390.

Pag. 187-92: .Synodus dioecessnaOsnabrugensis altera, habita anno MDLXXI. feria tertia post dominicam Oculi |die 20 martii), sub illustrissimo et reverendissimo principe ae domino d. loanne, Osnabrugensis. Monaaterienaia et Paderbornensis ecclesiarum episcopo, comite de Hoya, ubi promulgatur ss. concilium Tridentinum.*|

2) Schannat et liartsheim, *Concilia Germania»,* <1767). VII. 697.

CONCILIUM PROVINCIALE BENEVENTANUM

1671 aprilia 86·

Concilium provinciale Beneventanum in Italia, celebratum die 25 aprilia 1671, sub laoobo Savelli, archiepiscopo Beneventano.

Bihllegraphia:

I) Synodicon s. Beneventanenais ecclesiae, continens concilia XIX svmmorvm pontificvmeex, archiepiscoporvm tredecim, collecta, summariis notisque adaucta, claro distinctoque indice locupletata, cure, labore et studio fr. Vincentii Mariae, ordinis Praedicatorum cardinalis Vrsini. archiepiseopil *[Imipnt.}* Beneventi, ex typographie archiépiscopal!, anno Domini JÎDCXCV.

In - 4*. 6 f. ׀ 718 p.-30 f. (index). — Avignon, ville; Le Mans, ville; Lyon, ville; Paris, Bibl. net. B 368; Paris, Masarine; Paris/8aint-8ulpice; Renia, Propaganda. Roma. Vittorio Emanuele.

Continet acta conciliorum provincialium Beneventanorum quorum enumeratio sequitur:

Pag. 1 - 3, cone. Beneventanum 1. anno 1059.
Pag. 3-6. c. Benev. 11, anno 1087.
Pag. 7- 10. c. Benev. III, anno 1091.
Pag. 10-1, c. Benev. IV, anno 1108.
pag. 12 -3, c. Benev. V, anno 1113.
Pag. 13-4, c. Benev. VI, anno 1117.
Pag. 15-6, c. Benev. VII, menae iunio 1061.
Pag. 17-20, e. Benev. VIII, die 13 iunii 1062.
Pag. 21-30, o. Benev. IX. die 1 aprilia 1076.
P·* 31, o. Benev. X, mense martio 1119.
Pag- 39-66, c. Benev. XI. anno 1331.
Pag- 77-992, c. Benev. XII, mense aprili 1374.
Pag. 293-8, o. Benev. XIII, dio.24'augusti 1470.
Pag. 299-308, o. Benev. XIV, anno 164&.
Pag. 309-72, c. Benev. XV, mense aprili 1667.
Pag. 373-83, c. Benev. XVI, die 26 aprilia 1671.
Pag. 384-464, c. Benev. XVII, menae Septembri 1699.

Pag. 466-604, o.Benev.XVULatm apriB 1666. a
Pag. 406-718, c. Beaev. XIX, diebus 11, 18 at 16 «priNa 1698.

Auctor in suis notia ad concilium anpi 1076 editionem Labbeanam omdndat.

9) Bynodicoa a. Beaevontaaeasis eecleaiao, oonti- nona ooncilia XXI, snmmorum pontificem sex, archie episcoporum quindecim, collecta, summariis notia· qua adaaota, olaro diafinctoqna tadioe Iqcupjetata, cura, labora at otudio fr. Vtaoentii Marisa, ordinis Praedicatorum, cardinalia Ursini, archiepiscopi, nano Benedicti XIII pontificio maximi; editio secunda, duobus oohoiiiis cumulatior quam prima. *flnaigna.)* Romae, ex typographie Roohi Beraabb, aano Domini MDCCXX1V, sumptibus iFranoisoi Gjannini, auae sanctitatis .bibliopolae, svperiorvm permisse.

In - folio. 8 f.- 690 p.-18 f. (index). — Milano, Am^broaiana; Paria, Bibl. nat. B 369; Paris, Sainte-Geneviève; Piacensa civica; Roma Vaticano; Roma Vittorio Emanuele; Torino Bibl. nas.

Pag. 1-9, concilium Beneventanum I, anno 1069.

peg· 8-6, e. Bouev. П, anno 1087.
Pag. 6; 9. c. Bones. III, anno 1091.
png. 9-10, o. Benos. IV, anno 1108.
Pag IL °· Bonos. V, anno 1118.
Pag. 19, o. Benos. VI, anno 1117.
Pag· IS- 4, e. Bones. VU, menae lusio 1061.
Pag. 16-8, c. Benes. VIII, dio 18 innii 1069.
Pag. 19-96. e. Benes. IX, die 1 aprilia 1076.
Pag/98, o. Benet. X,.menae martio 1119.
Pagfee-ee, c. Benes. XI, anno 1831.
Pag. 66 -944, o. Benet. XII. menae aprili 1874.
Pag. 946-69, o. Benev. XIII, anno 1378.
Pag. 960-4, c. Benev. XIV, die 94 auguati 1470.
Pag. 964-7, o. Benev. XV, anno 1646.
Pag. 979- 393, c. Benet. XVI, menae aprili 1667.
Pag. 394 - 39, o. Benev. XVII, die 96 aprilis 1671.
Pag. 383-96, e. Benev. XVIII, menae septembri 1699.
Pag· 397-613, c. Benev. XIX. menae aprili 1656.
Pag. 614-603, c. Benev. XX, diebus 11, 13 et 10 aprilis 1693.
Pag. 604-90. c. Benov. XXI, diebus 10, 14 et 19 maii 1698.

ACTA CONCILII?

Edictum indictionis provincialia concilii Beneventani celebrandi ad diem 96 menais'aprilis proxime sequentia.

/accitis SoAsltas, sanctas Bomanas scelestas tituli *Sancta Maria^n* Cosmsdta *prctbytcr ţardinali Dii et apoetolicae udil gratia archiapitcopnu Brnemntand».*

Cum sacri Tridentini concilii decreto mandatum sit, ut provincialia concilia quolibet saltem triennio celebrentur, tertiusque iam annue praeterierit, quo i primam in nostra Beneventana ecclesia synodum celebravimus, nos pro ea, ad quam ex nostri archiepiaoopatua munere tenemur, ipsius sacri concilii observantia, id omnino exequendum esae iamdiu deliberavimus. Et. licet huius nostrae deliberationis venerabiles coepiscopos suffraganeos nostros, ad eorum unumquemque litteris datis, certiores fecerimus. nihilominus, ut aliis omnibus etiam nota sit huiuemodi synodi celebratio, nulluaquo eius ignorantiam excusare, aut se contemptum dicere valeat, praesenti nostro edicto, quod jmius rei causa in valvis cathedrahum ecclesiarum, atiarumque insignium nostrae provinciae, etiam exemptarum, publice proponi mandamus, omnibus et singulis cuiuscumque dignitatis et status riorioia, etiam exemptis et nullius dioeceeia intra limites nostrae provinciae constitutis, qui de iure vel consuetudind hniusmodi synodo intéresse debent, atque etiam D laicis, cuiuseumque etiam gradus et dignitatis existentibus, ac communitatibus, si sna quomodo^ libet intereeso putaverint, pro porriciendis, quae in synodo decreta fuerint, dennnriamas- et significamus, ut ad diem 96 mensis aprilis, qui erit diee festus seneri Marci, quo, Deo favente, ipea synodus inchoabitur, in motropolitana ecclesia nostra Beneventana adrint. Bi vero eorpm aliquis, qui synodo intéresse debent, legitime impeditus, venire non poterit, impedimenti causa nobis significata probataque, procuratorem vice sua omnino mittet. Aliis voro, qui non legitime impediti venire neglexerint, poenas illas proponimus, quae sacrio canonibus propositae existant. In quorum fidotp edictam ipsum manu nostra subscriptam confiai, et nostri.· sigilli impressione munirr, ac sec,retarii nostri manu subscribi mandavimue.

Datum Romae, die 17 martii 1671.

Jacobin cardinalia Sabellus, archiepiacopua Beneventanus.

Antonius Oritheus, aecretarius.

In nomine sanctae et inviduae Trinitatis, Patris, et Filii et Spiritus sancti. Arnen.

Caput' I.

Epiteop m dioecnana tynodo, et in fetto dedicationi cathedralium eeeUtiarum populo edicto moneant, propotiia tocouunuuicaiioni poma, ut, infra dia qmindteim, haeretico mtpeeto dmuneimt. Huiu modi edictum dugulit dominici dicio adèmtu et guadrapemna et foria i in *coma Domini a parochi» puNicttur.*

-Licet, superiori provinciali synodo, quae ad .fidem catholicum tuendam, eamque in sua puritate conservandam necessaria videbantur, statuerimus: nihilominus, cum ea in re nullus diligentiae relinquendus sit locus, ut si qui faerint occulti cuiusvis sectae homines, et aliquo haeresis nomine suspecti, aut quoquo modo catholicam fidem abnegantes, manifesti fiant, mandamus, quae praecipua nobis cura incumbit, ut episcopi singulis annis in synodo dioecesana, et in festo dedicationis et invocationis ecclesiarum cathedraltam suarum dioecerium hominibus edicant, et, proposita excommunioarionis poena, tabeant ut eorum nomine, -qui quoquo modo aliquam haeresim tenere, aut verba, quae a fida catholica abhorreant, proferre, aut libros^vctitos apud se habere retriverint, ad ipsos episobpos deferent intra quindecim dierum spatium post huiuamodi edicti, promulgationem, 'aut postquam id in posteram resciverint. Quod edictum a parochia, etiam adventus Domini et quadragesimae, singulis diebus dominicis, et' foria 6 id coena Domini, inter missarum solemnia, de scripto recitari mandent, et si olio anni tempore ipsis episcopis videbitur.

Caput II.

Epiteopi ta rorum *bathcdralihu* sselsons dtss /satos, *vigilia t* Iriutrio dotranrimtdo *curant.*

Quod in perochiaiibus sceloriis fieri praeceptum •st et consuetum, ut dies foeti, vigiliae et tetania,

' Sseasatis osarilH asta srigtaaMa as astant te swtrsfsttmes archivo, ends dmemprimea – JMa *Orcini idhiri**.

quae ex praecepto eeeleeiee servari debeat, siagulh. dominicis diebus populo nunoientur, maxime convenit id ia oatbedraiibus etiam servari. Quare deceraimus, ut' episcopi in eorum eathedraiibue eoeleeiie, diet festos, vigiliae et ieiunia similiter denunciqnda eurent.

Caput III.

Dimnernm e/jlMonmi tempora, et proadicoivoms m quadrapemma, foetiapu» diebu» apothecae claudantur; taberna» bob aim metoritas «portattifr," ludi prohibenfwb; saeculares domati pro execaiiooe reptanmiar.

In quadragesima et omnibus diebus festis, dum divina officia peraguntur, et verbum Dei praedicatur, decernimus ab omnibus apothecas esse claudendas, et tabernas nisi pro viatoribus non esae aperiendas neque aliquod genus ludi publice; aut privatim exercendum, et omnino a choreis, tripudiis et aliis similibus abstinendum, ne huiuamodi ludio ou tempore, a divinis, officiis et auditione verbi Dei homines distrahentur. Quod, ut ab omnibus servetur, requirant episcopi locorum magistratus et dominos saeculares, ut publico edicto mandent, ac etiam proposita aliqua poena iubeant, ne quis eo, ut dictum est, tempore, ea facere quoquo modo audeat.

Caput IV.

Crreoe imopsMM soto oMutoa, ai con/roctos sini, ne vendantur, niti pretium in eooletiae newm coaeertniur, st epitcopi concrero·

Pro voto oblatas iniagines cereas confractas vendi prohibemus, nisi ipsarum- pretium in usum ecclesiae, in qua oblatae huiuamodi imagines reperiuntur, concessu episcopi sit convertendum.

Caput· V.

Aulaea obtceni» contexta liguri», aut imagine» la»civa» in scc/ssiis apponsrs prohibetur.

In Dei ecclesiis, quas decet sanctitudo, nihil retinendum eat aut apponendum, quod piorum Christitidelium oculos offendere possit; itaque in dictis ecclesiis aulaea obscenis liguris contexta, aut imagines quae lascivum quid praebeferant. apponi et retineri omnino prohibemus.

Caput VI.

futrini non admittantur, nisi fidei rudimenta probe calleant.

In baptismo et confirmatione neminem ad suscipiendum baptizandos in posterum admitti debere decernimus, qui orationem dominicam, salutationem angelicam et symbolum apostolorum ignoret; quique se Deo fideiussorem constituens. res illas ignoret, quibus se alios instructurum est», sancte pollicetur.

Ca^jjTVII.

Bullae pontificiae, ut primum episcopis innotuerint, in oathodralibu», collegiati» et parochialibtu secfssiis publicentur. ι Harum regretum' habeatur in arehieo archiepiecopali.

Summorum pontificum bullae, quamprimum episcopio innotuerint, et ei commode fieri poterit, postquam Romae editae fuerint, ipsorum episcoporum cura sit, ut in .euia^cathedralibus primum, deinde in omnibus aliis collegiatis et paronhialibus, aliisque. quibus ipsis videbitur, tam civitatum quam dioecesium eccleaiiq^ publicentur; eaequo potissiAum, quae, ut promulgentur, ifi iis ipsis bullis mandatum faerit. et aliae etiam, quae aliqua ratione ad suarum ecclesiarum institutionem pertinere videbuntur. Omnium vero diotarum bullatum librem conficiendum, et in archivo arehiepiscopali servandum eos· mandamus.

Caput VIII.

Sacerdote», dominici» fretitguodtelnre non celebrante», ei clerici tinfuH» mitem uwasihtM non comawnicontss, fbnrtmtm bensXcioHum illius menai» emiaeiow puniantur; beneficia non habente», episcopi arbitria.

Etsi priori nostra synodo hortati fuerimus, ut omnes in sacris presbyteratu ordinibus constituti clerici, dominicis saltem et aliis festis diebus sanctum missae, sacrificium facere non omitterent, alii verti inferioribus ordinibus initiati sanctissimae eucharistiae sacramentum singulis saltem mensibus sumerent: nihilominus, cum id a nonnullis fieri negligatur, decernimus tam presbyteros, qui diebus dominicis et aliis festis non celebraverint, quam in aliis ordinibus constitutos clericos, qui semel saltem singulis mensibus non communicaverint, onlnium suorum beneficiorum illius mensis, in quo defecerint, «missionis fructuum poena esse mulctandoe. 8i qui vero fuerint, qui beneficia non habent, carceris et idiis arbitrio episcopi imponendis poenis plectantur.

t'aput IX.

Dignitaire, et canonieatu» obtinente», ei ehoro non adeint, privatione /ructuum non periolutae horae reepondentium mulctentur.

Eos it«m. qui dignitates, et canonicatus obtinent. si per se ipsos, ut superiori synodo praeceptum fuit, psalmis, et hymnis et canticis una cnm aliis modulantes. Dei laudes concelebrare deficrint, et pensum servitutis suae absolvere, amissione eius, quod ea hqra, in <fua defecerint, praesentibus acquiritur, mulctandos esse decernimus, ita ut si. ut dictum est. non canant in choro, pro absentibus habeantur.

Caput X.

Matutinum aliaegue hora» interdia recitantur in feeto et octava Corpori» Chrieti, ut praeeen» populu» indulgentia» lucretur.

Cum illis, qui tam matutino quam aliis horis in die festivitatis sanctissimi Corporis Christi et infra eius octavam praesentes fuerint, ab Urbano IV et Clemente V suminis pontificibus indulgentiae propositae existant, ut eas Christifideies consequi valeant, decernimus tam matutinum quam alias horas interdiurin ecclesiis esse recitanda.

Caput XI.

Sine luffieienti beneficio aut patrimonio nemo ad ordine» promoveatur, guod patrimonium nullo modg alienari poterit; contra faciente» epitcopi do euffidenti beneficio ordinato» providere tenentur.

Qui in posterum sacris ordinibus initiari voluerint, nullo pacto promoveantur, nisi beneficium eorum vitae honeste sustentandae sufficiens habuerint; si vero ad titulum patrimonii promovebuntur, de eo in litteris testimonialibus eorum promotionis fiat expressa mentio; decernentes, ut patrimonium pro titulo assignatum nullo pacto possit resignari, alienari, aut quoquomodo ad illius extinctionem consensum praestari. Quod ai aliter, quam eis praescriptum est, episcopi fecerint, noverint se teneri ad providendum ordinetis de beneficio, quod eorum vitae subatenundae sufficiens existât.

Capnt XII.

Clerici cortem eedetiae non adteripti, foeti» diobu» propria» paroeciae intervient, iuaia epieeopi praeteriptum; gm certam habent, in eam convenient. Bcoledarum rectore» huitre rei teetiatonium ssapnlie tribu» mentibu» epieeopo trenumittant.

Clerici, qui certae ecclesiae non sunt adseripti, curent episcopi, qntid singulis dominicis et foetis

disbus, paroohialibas presbyteris, ia quorum scole- sisrum finibus habitaverint, aut ooclesiasticum beneficium obtinuerint, inserviant, aut alterius ecclesiae rectori, quae qpteeopie ridebitur. Illi vero, qui earth ecclesiis adscript! eunt, ad illas conveniant, et fanotiones in ei» praestent, quae ipsisab episcopis praescriptae erunt. . An autem decretum hoc observetur, singulis saltem tribus mensibus a rectoribus, in quorum ecclesias convenire debent, certiores dant episcopi, illisqup significetur, -an huiusmodi clerici in habitu et' tonsura clericalibus incedant, et eam, quam tenere debent, vitae rationem sequantur.

'Caput XIU.

Bénéficia cum mwearam oners oMnentas, rinyn/w aaitem mensibM mi»»em de requis pro dotator* est benefactor* oehbrent, nies /reqnentÎM «s meMntioM *id flet.*

Omnesque beneficia ecclesiastica obtinentes, quibus id oneris impositum existit, ut certis diebus in ipsis sanctum missae sacrificium faciant, ii singulis saltem mensibus missam pro defunctis célèbrent pro illi», qui beneficia huiusmodi dotarunt, vel aliquid ipsis donaverunt vel legaverunt; nisi tamen frequentius pro defunctis celebrare iq eorum institutione illi» iniunctum existât.

Caput XIV.

Celebrandi faculta» iis, gei propriam «celssiam non hâtant, sinynlis sox monsibus *grati»* r*nov*tur.

Facultates celebrandi illis concesses, qui propriam ecclesiam non habeut. episcopi singulis sex mensibus scriptas et gratis renovandas curent.

Caput XV.

Ia monialium tcchtii» nemini *celebrare permittant epucopi eine licentia* i» *eeripti», excepti» diebu», guibue* >n ipsi» «cdcsiis, *foeta aut exeguiar fiant.*

In monialium ecclesiis episcopi nulli celebrare permittant absque ipsorum licentia in scripto obtenta, si ipsis subiaceat monasterium, nisi illis diebus, quibus in ipsi» ecclesiis festi dies celebrantur, aut funus vel exequiae fiunt.

Caput XVI.

Epitropi i» *o» *animadvertant,* ys» *breviario* **l missali *a Pia V editi»* non ntuntnr.

Et si credimus omnes huius provinciae cuiuscumque ordinis clerico», prout cuique spectat, breviarium et misaale nuper iuaau sanctissimi domini nostri Pii V editum, habere, decernimus tamen adhibeudam esse diligentiam ab episcopis, ut vel per seipso» in visitatione, vel ab aliis ab eia deputandis inquiratur, an eos libros habeant, iliisque utantnr, et si aliqui reperti fuerint alio breviario vel mis•ali uti. quod eiusdem sanctissimi domini nostri bullis non contiuetur.. in eos ipsi severe animadvertant.

Caput XVII.

Dalmatiae eacordote» non niti latina lingua et ritu *celebrent. Poetguam epiitolam et eeangetimn latine legerint, eadem per modum interpretationi» Dalmatica lingua legere, et fide deolarar» permittitur.*

Intelleximus in hac provineia sacerdotes nonnullos Dalmatae, vulgo Sclavones appellatos, existere. misossque Dalmatico ritu at lingua hucusque celebrasse et adhuc celebrare. Quod ne amplius fiat, praecipimus et mandamus, ut epioeopi curent, ne aliter, quam Romano ritu et Hngua, iuxta missale sanolissimi domini nostri iuaau editum, missam celebrent. Quod si non paruerint, ooatra eoe, episcoparum arbitrio procedatur. Permittamus tamen huiusmodi sacerdotibus, ut postquam latino epistolam et evangelism legerint, lingua etiam Dalmatica per modum eoncioals oivd interpretationis, ad aedificationem illius nationis hominum, logera et declararo valeant

Caput XVIII.

Qui Mere oIm JMriWf, MoiwsanMS nem»»·, ad piMM dfferwntur, notet. PnreeAi, Meris tantum or*dinAu»* «HMpnitw m dq/erendi dent cnrem.

Cum sacra olea, et sanctum chrisma distribuenda erunt, praecipimus, et mandamus, ut is, cui distribuendi cura commissa erit, notet nomina singularum ecclesiarum, quibus ea distribuentur. Parochis vero ipsis praecipimus, ne alicui sacris ordinibus non initiato cura ea deferendi sacra olea detur.

Caput XIX.

Curati, rectore» et benefieiati 'non *relidendi licentiam habente»,* stadtorast cau»su, singulis annis *teeti*montum mayistronnn *deferunt ordinario* d* incessu *~in habitu et* tonsura.

Praeter ea quae superiori synodo statuimus servanda ab his, qui, ut studii caussa absint, obtinuerunt aut obtinebunt, decernibua etiam, ut si qui fuerint, parochialem ecclesiam ' habentes, aut quae personalem residentiam requirat, qui huiusmodi facultatem a sede apostblica obtinuerint, aut si qui etiam fuerint, quibbs simplicia beneficia habentibus episcopi huiusmodi absentiae facultatem concesserint, singulis annis eorum ordinariis fidem facere teneantur per litteras doctorum seu magistrorum, quorum auditore» et discipuli extitermt, quod in habitu et tonsura clericalibus incedant alias, obtentae absentiae facultates nihil ei» suffragentur.

Caput XX.

Octo tantum dierum *abeenlia a reeidentialibu» bene-' ficii» concedatur: legitima in hoe ait caueta, et facetia» ecripto tradatur.*

Cum multis cuiuscumque dignitati» et statu» clericis a sui» beneficii», etiam simplicihu». residentium tamen requirentibus, abesse liceat, statuimus, ne episcopi alioui. ut amplius octo dies a suo beneficio absit, facultatem largiantur, nisi ex legitima caussa, eaque facultas scripto tradatur.

Caput pXI.

Bénéficiât» eub poena privationi» beneficii, alii euepeneiont» a divini», infra mentem a laicorum eervitio diecedont.

Turpe est clerico» in. domibus laicorum versari, eorumque servitio non sine clericalis ordini» ignominia inhaerere. Quare hi», qui beneficia obtinent. sub privationis ipsorum, aliis vero suspensionis a divini» poena mandamus, ut infra unius mensi» spatium post huius decreti publicationem, a laicorum domibus et servitio discedant, et se coram eorum ordinarii» sistant, ut ab illi» alicuius ecclesiae servitio adsoribantur.

Caput XXII.

Niti libere qponm *ad contrahendum accedant, parochi ad eorum comtmetionem ne procedant. Per ee tantum* sponsos *coniungant eub poena mupentioni» ab officio ei-beneficio.*

I t nuptiae non coactae, sed libero contrahentium consen»u fiant, praecipimus omnibus parochi», ut diligenter inquirant, en matrimonium contracturi •ponte, non autem vi aut metu ad contrahendum accedant; quod ai non libere «d hoc venire oompererint, ad eorum coninnctionem nullo modo pfo-

cedant, neque alteri vices suas committant, «ab poena suspensionis ab oHeio at beneficio.

Caput XXIII.

Si matrimonium contracturi «KmtmHmi mm/ penwrioniM, *utrogue* m paraeeta proetamaMoM· ^anl. 8i *divertorum sini epitoopaiuum, a proprio* ordinario aliaetattoaee fiohoani.

Ut vero in matrimoniis contrahendis, ei qua fuerint impedimenta, manifestentur, praecipimus, ut ei eponaalia et matrimonium contracturi diversarum aiut parochiarum, parochus, qui aponaalibua praeeena fuerit, litterae testimoniales alteri parocho tranamittat, ut in eiua etiam parochia neooMariae proclamationee Saut; neque ad aolemnitatem matrimonii eponai recipiantur, niai de huiuemodi proclamationibua hinc inde in facie eceleeiae factio, ipaie parochia priua constiterit. Idem etiam decernimur, ei contrahere volenter diversorum oint episcopatuum et dioeceaium, ut non priua acilicet parochi aponaoe eolemnifer matrimonio iungant, quam a propriis ipsorum episcopia, tam nuper aponaalibua contraotia, quam auper proclamationibue approbatae attestationee habuerint.

Caput XXIV.

Reiervatur episcopo aieolulio «oniM, *qui ante eolemniter eontraetum matrimonium rimai* cornant *Sponti* do /utero simati ne *cohabitent. Parochi,* nonnisi in *eccletia, matrimonio* Hraponl.

Si aliqui, qui eponaalia contraxerunt, una ante coiverint, quam coram parocho et teatibue, iuxta decretum concilii Triddntini, matrimonium inter eoa celebratum ait, deoernunus, eiua peccati, in quo caepe delinqui in hac provincia audivimna, absolutionem epiacopo reservatam eue, gravemque illius poenitentiam impoaitum iri. Neque sponsi una cohabitent, niai ante legitime matrimonium ait contractum ; parochia autem praecipimue, ne alio unquam 'loco, quam in ecclesia, aponaoe matrimonio iungant, niai aliter epiacopi faciendum permiserint.

Caput XXV.

Si *nuptiae temporibu» prohibiti» legitima ex cauta celebrentur, obtint convima et choreae ; neque domum epaneae deducantur.*

Si tempore, quo nuptiae ex interdicto eccleaiae fieri prohibentur, ex aliqua iuata cauaaa epiacopi contrahendaa ease iudicaverint, curet, ne in huiuamodi nuptiis convivia, chorea et alia aimilia adhibeantur, neque domum aponaae deducantur.

Caput XXVI.

Gregarii XI conetitutio de neuronorum publicorum tepultura, eeroanda mandatur. Contrafanentet m *excommunicationem incidunt.*

Gregorii XI constitutione sancitum eat, ne uaurarii manifeati eccleaiae aepulturae tradantur, etiamsi testamento, aut alia quavis ultima voluntate ipsi mandaverint restitui, quae uaurae nomine acceperint, nisi re ipsa pro eorum facultatibus aatiafactum ait illis, a quibua uaurae exegerint, aut pignoribua, vel idonea aponaione cfcutum ait, ea restitutum iri. Quare, praecipimue omnibus parochia, ut eam constitutionem servandam curent; si vero scientes huiusmodi generis homines sepeliri permiserint, noverint se, ex constitutione Clementis V in concilio Viennensi edita, in excommunicationis poenam incidisse.

Coson. emanat·, tomos UXVPI·.

Caput XXVII.

Ænoommnnioatonim seswaa Iran m *eathedrali» et propria» parochia» eeeltoia»* salsis *proetent,* Iran alternat cietlalù *et dioeoeei»; tingulieque meneibue primo die dominico denuneientur.*

Decretum superioris nostrae provincialia synodi, quo mandatur, ut excommunicat! singulis dominicis diebus publice denuncientur, addendum esse statuimus, ut episcopi, cum primum aliquem excommunicatum publice denunciari iusserint, eiua nomen. tum in cathedralia et propriae parochialis eceleciae valvis affigendum curent, tum etiam aliis civitatis et dioecesis parochis transmittant, ut singulis mensibus. primo quoque dio dominico, eumdem excummunicatum denuncient, neque hoc agere desistant, quoad ipsis episcopi significaverint eum ad ecclesiae gremium rediisse.

Caput XXV1U.

Cum capitulum congregatur, ante omnia epiritnalia tractentur; synodi tum *provinciali», tum dioocotanpe obeereantia epcctetur: eargtm par»* aliftta *vel Romani eatechiimi legatur.*

In capitulis, quae in cathedralibus aliisque collegiatis ecclesiis, certis quibusdam hebdomadae diebus congregari consuetum est, antequam quidquid de rebus, quae ad rerum temporalium gubernationem pertineant, agetur, ea in primis tractari decernimus, quae ad spiritualia promovenda sunt necessaria.' Itaque, ,ante omnia proponatur, an in concilio, tam provinciali, quam dioecesano decreta serventur, an errores in caeremoniis et divinis fofficiis committantur; et legatur pars aliqua earum rerum, quae de vita et honestate clericorum praescripta sunt, vel illarum, quae catéchisme Romano continentur.

Caput XXIX.

Pro clericorum confetlionibu» audiendi» idonei deputentur, ac tali numero, ut delectu» inter eo» pouit haberi.

Mandamus, ut episcopi sacerdotes idoneos deputent pro audiendis confessionibus presbyterorum, diaconorum et subdiaconorum. aliorumque inferioris ordinis clericorum; ita tamen, ut talis ait numerus, ut confiteri volentes delectum inter illos hebere possint.

Caput XXX.

Unitquiequo parocho» dominica prima edeeutna *et quadrageiima» vulgari lingua edicat, inter mutarum* Solsamta, *decretum concilii Tridentini contra detinente» bona eceleeiae, et decretum de decimi» concilii Tridentini et euperiori» provinciali».*

Expedit animarum saluti, ut quam saepissime ad populi memoriam reducatur, qupd grave peccatum sit bona quaecumque, quae ecclesiis, piiaque locis addicta eunt, illiaque debentur, occupare et detinere; ut. cognite poenae gravitate, homines, qui sibi huius criminis conscii eunt, ab nefario sacrilegio deterreantur. Quare, parochia omnibus praecipimus, ut decretum Tridentini concilii auper hoc editum, unoquoque die dominico adventus ot quadragesimae in sua quisque parochia inter missarum solemnia recitet vulgari lingua, jn quam convertendum curabimus; atque, praeter publicationem bullae *In corna Domini,* quae aingulia annis publicanda erit, eisdem dominicis diebua, eam quoque partem bullae, quae ad hanc rem facit, itidem communi sermone recitahdam esae mandamus, una eum decreto de decimis solvendis, tam in concilio Tridentino, quam in nostro provinciali superiori, edito.

b

Caput XXXI.

Scholae smjulis amtis a *visitatore visitentur.* XMsosm' *libri* aresaidw. *Contrafacisnts» pecuniaria* perna, *pauperibus elargienda, et* esamiimMtcalfowpbctaitfir.

Cum libri, in quibu* de rebu* lascivis vel .obsceni* ex professo agitur, adolescentium animo* facile corrumpere soleant,' decernimus, ut singulis annia, a visitatore ab ordinario deputando, scholae, in quibus pueri docentur, visitentur, qui libros, ex quorum lectione mores infici credendum sit, (perlegi minime permittant. 8i qui vero contra quod eis praeceptum fuerit, eos libros in scholis legerint, et poena pecuniaria in eleemosyna* pauperum convertenda arbitrio episcopi, et excommunicationis poena plectantur.

Caput XXXII.

Pueri, septimo aut octavo aetati» anno, confessionibus assuefiant; duodecimo ac derimoqudrto, proprio confiteantur sacerdoti et confessoris indicio eucharistiam sumant.

1't pueri salutari confessionis sacramento suscipiendo assuefiant,' hortamur omnes patres matreaque familias, aliosque. qui puerorum curam gerunt, ut in septimo aut octavo eorum aetatis anno, ad confessionem ,eos mittant. Illos vero, qui rationis usum habere incipient, quod a duodecimo ad decimum quartum annum solet accidere, praecipimus proprio sacerdoti, aut alteri ab ordinario deputato peccata confiteri debere, et pro confessoris.iudicio sacram eucharistiam sumere.

Caput XXXIII ' ·

Contra concubinario» quotcumque ter, etiam ex officio monitor e{ inobedienies, episcopi excommunicatione animadvertant. Idem in 'concubinas·servandum.

Etsi, superiori synodo provinciali, dum de.concubinariis, et quomodo Contra eos procedendum esset, ex decreto sacri concilii Tridentini statuimus, mentis nostrae fuerit, licet de clbricis tantummodo mentionem fecerimuf, ut eodem decteto in memuriam episcoporum revocarethu* facultatem ex eodem' concilio Tridentino episcopis'tributam esse etiam contra concubinario* laicoa procedendi: nihilominus. ut ea in re nihil omittatur, quo homines ab hoc crimine deterreantur, decernimus-- concilii Tridentini- auctoritate, ut concubinarii, tam abluti quam matrimonio vincti, cuiuscumque status et conditioni* existentes, si postquam ab episcopis, etiam ex officio, ter moniti, fuerint, concubinas non expulerint, et at> earum consuetudine se non abdicaverint, excommunicatione (fficiantur, a qua, nisi factae admotfitioni paruerint, non absolvant. Pariterque contra mulieres, live conjugata* sive solutas, quae cum adulteri* seu concubinariis vivunt, si ter monitae ipsis ordinariis non paruerint, etiam ex officio procedant, et pra modo culpae puniant, et. si eis videbitur, extra oppida vel dioeceses eiiciantur.

Çaput XXXIV.

Concubinarii, praesertim soluti, famulatus praetextu domi mulieres ne retineant; de concubinatu suspecti, si vehemens ds hoc fama. sit, canonicis poenis plectendi.

. Quoniam autem plerumque conpubinarii, praesertim soluti, quibus aquae ftirtivae dulciores sunt, et panis absconditus suavior, ad excusandum excusationes in peccatis, concubinatus scelus honesto famulatus nomine praetexunt et dbtegunt, dicente·, se non concubinas, sed ancillas pro ministerio necessario domi .retinere, sed sqvdra ancillae praesertim iuvene* illi* non in obsequio sunt, sed in in- A lidii* *uper terram, „«t *premier KCtUmii nuptiarum,* ut scribit ad Rusticum divus Hieronymus, *omnia stiti matrimonii,·** statuimus huiusmodi praejextus et inane* caussa* concubinarii·, praesertim solutis, non suffragari, neque illis, qui de concubinatu suspecti sunt, fidem adhibendam esse, si de concubinatu vehemens fama, et de suspecto contubernio concubinariis animae periculum, et aliis ■candaium oriatur; sed perinde contra illos, ac si infragranti crimine'deprehensi essent, servato concilii Tridentini ordine, procedatur.

Caput XXXV.

Qui episcoporum provincialium iurisdietioni pleno iure subduntur, a laids potestatibus nullo modo in *indicium trahantur sub anathemati» poena. Eadem poena contra laieo» quoscumque vassalos praedictos directe vel indirecte vexante», cavetur.*

B Ea omnia, quae pro immunitate familiarium episcoporum constituta sunt, ad omnes subditos et vassallos episcoporum extendi volumus, qui tam in temporalibus quam spiritualibus illorum iurisdictioni subduntur. Quare, mandamus omnibus et singulis cuiuscumque conditionis baronibus, do-.minii, capitaneis. magistris iuratis, syndicis, aliisque saecularibus iudicibus et officialibus, ne quis hub dito* et vassallos episcoporum, qui in hac provincia in temporalibus et spiritualibus, tam civilibus quam criminalibus, episcopis sunt subiecti, ut eunt . vassali Cassiis seu Terrae Sancti lacobi. qui A> episcopi Termulani idrisdictionem pleno iure spectant, sub excommunicationis poena ipso facto incurrendae. et aliis poenis episcoporum arbitrio reser-ı vatis, in carcerem coniiceré, aut coram se trahere et trahi facere, vel iudicare praesumat; vel *[lege:* sed] eo ipso, quod illis innotuerit eos esse vassirlos ! episcoporum, omni mora postposita, ad episcopos mittere debeant, per episcopalem curiam, rei episcoporum vicarios ve) officiale* corrigendos. Item mandamus, ne quis laieus praedictos vassallos episcoporum. quos ab omnibus functionibus fiscalibus et collectis immunes esso constat, per se. vel interpositam personam, quavis caussa aut quovis quaerito colore directe vel indirecte .vexare aut molestare audeat, nec eis collectas vel gabellas. aliaque huiusmodi onera imponere, aut ab illis eaexigere sub' excommunicationis poena, quam eo ipso, quo monitus fuerit et non paruerit, incurret.

Caput XXXVI.

Excbmmunicantur saeculares indices, qui caussas spirituale»,, vel spiritualibus annexa» vel mistas, sed ab ecclesiastico indice' praeventas, ad se avocant.

Quoniam aute caussas spirituales, aut «piri D tualibus annexas, ut decimarum et censuum ecclesiasticorum, nonnulli saeculare* iudices ad se ipso* tantummodo pertinere asserunt, easque caussas ab episcopis et aliis iudicibus ecclesiasticis evocant, et episcoporum et ecclesiae potestas contemnitur. iuxta tenorem bullae *In coena Domini* excommunicantur omnes et sjnguli, quacumque dignitate praefulgeant, qui, caussas spirituales, vel spiritualibus annexas vel mistas, .et ad^utrumque forum pertinente*, sed a iudicibus ecclesiastici* praeventa*, ab episcopis ve) eorum .vicarii·, aliisque iudicibus ecclesiastici* per se vel q^ium seu alio* avocant.

Caput XXXVII. »'

Impedientes, quo minus fructu» ad ecclesia» ecclesiasticasqus persona» pertinentes, ia *urbem aut oppida ' vehantur, vel inde extrahantur.*

Exconrmunioatipnia etiam vinculo innodamus omne* et singulo·, cuiuscumque conditioni* et

gradu* «Stiterint, qui contr* libertatem eoolernaati- λ eam impediunt, quo minui vinum et alii fructui ex eeqlesiarum reditibu· proveniente·, vel quocumque modo ad episcopos vel alio· clerico· licite pertinenti··, in urbe· aut oppida vehantur, aut deferantur, aut inde extrahantur.

Caput XXXVin.

Synodalium constitutionum interpretatio et explicatio uiyiM ad aliud concilium areAiepiieopo rvwrvatwr, *apostolicaegue sedi» auctoritati eubiieiuntur.*

In omnibui hii. quae decrevimus, si qua difficulté· oborta fuerit, antequam alia Beneventanae provinciae «ynodus habeatur, tum ipeiu» difficultati·, tum omnium, quae hi· decreti· tradita «unt, interpretationem ot explicationem nobis reservamus, salva semper aedi» apoatolicae auctoritate, cuiu» omnium ecclesiarum matri· et inagiatrae B iudicio et auctoritati omnia et syigula in hac provinciali synodo sancita, decreta et acta emendanda et co/rigenda •ubiicimus.

Caput XXXIX.

Mutua inter episcopos pietati» officia instituuntur. Capitula'de episcopi lui obitu provinciales eptscopos certiore» faciant. Episcopi missam pro eius anima celebrent. In hoc négligentes, ai *episcopus fuerit, a provinciali concilio, ai canonici, a futuro episcopo* A *puniantyr, Quotannis, in eatbedrali pro mortuo epie-* . *copo anniversarium jiat.*

Antiquum piumque sanctorum patrum institutum, quo. episcopo mortuo, vel morti proximo, vicinus epiacopua invitabatur, vel ad celebrandas episcopi mortui exequia», vel ad eum, ai vivum · invenisset, consolandum. iamdiu intermiiaum resti-c tuere cupientes, decernimus, ut cum primum epiacopus in gravem morbum inciderit, ex quo periculum vitae imminere probabile sit, vicinior epia- ‹ opus, nisi infirmus epiacopua alium voeandum duxerit, habita ipsius infirmitatis notitia, ad eum invisendum et .consolandum accedat, et. ei vivum invenerit, ea pietatis officia praestet, quae ad animae salutem praecipue eo tempore requiruntur. Si vero in- " firmus, sive morbi gravitate impeditus, sive alia quavis caussa, neminem comprovincialium episcoporum vocandum duxerit, et de eius infirmitate episcopi vicini fortasse notitiam non habuerint, decernimus et mandamus, ut tres primi de capitulo viciniorem episcopum de eo certiorem faciant, qui ea, quae supra diximus, exequatur, et inde non discedat, nisi de epiacopo infirmo certa salus speretur. Quod si episcopum, quem inviserit, mori contigerit, vel mortuum invenei^. episcopi defuncti corpus D una cum saeculari ct figulari clero ad sepulcrum prosequatur.

Huius autem pietatis officii nihil praeter iuatum, a quoquanf, etiam sponte oblatum, accipiat.

' Mandamus vero capitulo, ut. post humatum sui episcopi Corpus, omnes provinciales episcopo» de eii* morte certiore» faciat, qui in eorum ecclesiis cathedralibus pro eius anima missam celebrare reneantur. 8i vero episcopus vel canonici in eo négligentes fuerint, mandamus, ut a provinciali synodo episcopus, catftmiqi a futuro epiacopo graviter puniantur. Y

Prit mortuo epiacopo anrfrvaçaaria quotannis in cathedrali ecclesia fiant, sumptibus viventia episcopi et capituli, quandiu eiu* successor in ea. yixerit.

Ego Antoniu· Oritheus, secretarius, aubscripai, etc.

Roorrc* actobcm.

Bancta «ynodus provincialia Beneventana, celebrata [eat] praesidente illuatriaaimo et reverendiaaimo domino laoobo cardinal! Sabello, archiepiicopo Beneventano, in ecclesia eatbedrali Beneventana, hora mimarum, suis aolemnitatibua et coeremoniia peractia, aub die 35 menai· aprilia 1571. In dicta synodo infrascripti reverendissimi patre· episcopi comparuerunt personaliter, prout inferiua annoy tantur, et alii comparuerunt per procuratore· *jk* excusatote·: alii non comparuerunt ullo modo, ut annotatum eat et annotatur inferiua.

Keverendissitqi patre· epiacopi comparente·

Episcopus Boianensis.
Episcopus Arianensis.
Episcopus Asculanus.
Epiacopu· Guardian»)·.
Epiacopu» Termuleniii.
Episcopus Theleainua.
Epiacopu· Trivicanu·.
Epiacopu· Allifanus.

Non comparent·». sunt

Episcopus Lucerinus, per pr< uratorem.
Episcopus Bovinensi». vicarius pro eo.
Epiacopu» Sanctae Agathae, per viearium.
Epiacopua Vulturariae. per vicarium.
Epiacopu· Monti» Corvini, per vicarium.
Epiacopua Avellinensis. per procuratorem.
Epiacopua Frequentinus, per procuratorem. ,
Epiacopua Triventinu» abaen».
Epiacopua Civitatenaia abaen·.
Epiacopu· Leainenai» abaen·.
Epiacopu* Draconarienais ab«ena.
Epiacopua Florentinus absens. °
Episcopus Larinenaia per ficarium.
Epiacopu* Turtiburensi·.
Epiacopu··, Montis-Marani racal, »ed praesona vicarius, constitutus aede vacante
Episcopus Li-Musanensie.
Episcopus Troianu» eligens per procuratorem.

N. Caesar Bursetta.

Procuratorium domini epiacopi Troiani.

Gloria, laua et honor ait tibi rex Christe redemptor. Amen. Per hoc praesens publicum instrumentum cuncti· pateàt evidenter et ait notum, .quod anno a nativitate Domini eiusdem millesimo quingentegeaimo septuagesimo primo, indictione 14, die vero mercurii decima octava mensi» aprilis. pontificatus sanctissi^ii in Christo patris et domini nostri domini Pii divina providentia papae V anno eius •exto. in mei notarii publici, testiumque infrascripturum ad haec specialiter vocatorum et roga-, torum praesentia personaliter constitutus reverendus " dominus Antonius Tanchreda, archidiaconua cathedralis ecclesiae Troianae, et reverendissilhi domini episcopi Troiani in spiritualibus et temporalibua generalis vicarius, sponte, omni meliori modo quo potuit et potest, sibique permittitur, fecit, constituit. ac aolemniter et legitime ordinavit, suum verum, carum, legitimum, et indubitatum procuratorem, actorem, factorem, gestorem, et nuncium specialem et ad infraacripta generalem, venerabilem virum dominum Petrum Repturam, canonicum collegiatae ecclesiae Terrae Fogiae, Troianae dioecesis, ibidem ipraeaentem, et onua praesenti* mandati in *e. sponte suscipientem, ac procuratorio nomine, et pro parte ipsus domini constituenti», nec non et dicti reverendissimi domini Troiani epiacopi, comparendum coram illustrissimo et reverendissimo domino cardipale Sabello, archiepiscopo Betmven-

*· A

Uno, et in sacra- synodo proxime per eum congreganda et celebranda in Beneventana civitate, et coram ipeo, et in diota sacra synodo praemissa protestatione exemptioni* dicti reverendissimi epi* •copi Troiani et eine episcopatus, 'et citra praeiudicium protestationum alias factarum in dicta Beneventana synodo, et decretationtim inde in dicta sypodo interpositarum pro ipsa exemptione, allegandum notoriam absentiam eiusdem Troiani episcopi, et infirmitatem ipsius'manentis in urbe, et petendum sibi dari terminum convenientem ad dictum reverendissimum Troianum episcopum certiorandum, necnon reproducendum protestationes ipsas, et provisiones praedictas desuper emanatas in dicta Beneventana synodo, et de non admissione, et quolibet alio gravamine appellandum ad sanctam sedem apostolicam, apostolos petendum, et appellatiotiem prosequendam usque ad finem caussae' procuratorem unum, duos et plures cum simili vel limitata potestate substituendum et revocandum. et generaliter omnia alia et singula faciendum. quae ipsemet dominus constituens faceret, facereque posset, valeret et deberet, etiam si talia forent, quae mandatum exigerent magis speciale, quam praesentibus est expressum: promittens, fideiubens, et se ipsum suosqùe haeredes et successores' obligans sub obligatione et hypotheca omnium et singuloriim bonorum suorum, et sub omni iuris et facti renunciatione dictum suum procuratorem, et substituendum seu substituendos ab eo relevare ab omni onere aatis dapdi, iudicio sisti, et iudicatum solvi, ac ratum, gratum et firmum quidquid dictum, factum et tractatum ftierit per ipsum seu ipsos circa praedicta, et non aliter, neo alio modo. 8uper quibus omnibus observandis tacto pectore more sacerdotum iuravit, et iuramentum praestitit corporale mihi notario piiblico ratione mdi publici officii, nomine quorum et cuius intererit et. poterit intéresse, praesente, recipiente, et stipulante. Super quibus omnibus idem dominus constituens petiit sibi a me notario publico infrascripto, unum vel plura, publicum seu publica fieri atque confici instrumentum et instrumenta. Acta fuerunt hay in civitate Troiae, prope cathedralem eccfesiaih, sub anno, indictione, mense, die et pontificatu quibus supra, praesentibus ibidem reverendissimo domino Alphonso Menio, domino Andrea de Sentulo et domino Blasio Fanganello, canonicis Troianis, testibus ad praemissa omnia vocatis,' habitis et rogatis.

Et ego laicus Petrus Antonius Rubeus, civis Troianus, publicus auctoritatibus regia et apostolica et in archivo Romanae curiae descriptus, rnatriculatus et aggregatus notarius, sub die 19 mensis octobris* 1669, in lib. 6, fol. 195. quia praemiosis omnibus, una cum praenominatis testibus praesens interfui, ideo huiuqmodi procurae iuramentum manu mea propria scriptum subscripsi, signavi et publicavi, rogatus et requisitus.

SYNODI S DIOECESANA ALERIENSIS
1571 aprili.

Synodus dioecesana Aleriensis in Corsica, celebrata mense aprili 1571, sub sancto Alexandro de Sauli. episcopo Aleriensi. \ '

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus

Constitvtioni dei vescovato d Aleria, pvblicate nella sinodo diocesans, dal reverendiss. mons, l' Alessandro Savli. vescovo d'Aleria. l anno MDLXXI. del meae d aprile. In Genova, appresso Antonio Bellone, MDLXXI.

In-4". 58 (*lege* 68) p. - 1 f. — Lucca, governativa: Paris. Bibi. nat. B 1966.

SYNODUS DIOECESANA SILVAEDUCENS® I SIVE BI SCODUCENSIS I
1571 maii 8 -l(k;_

Synodus dioecesana Silvacducensis 1 sive Buscoducensis I in Batavia, celebrata a die 8 ad diem l‹› maii 1571. sub Laurentio Mets, episcopo 8ilvaeducensi.

' Exstant constitutiones synodales in operibus quibus tituli.

l) Synodi II dioecesanae Silvaeducensis. denuo .jn lucem editae, jussu et cura Martini Stejartii, e. t. doct. A profess., ejusdem dioecesis vicarii generalis apostolici. qui & addidit directorium, epistolam exegeticam, instructiones confessarioram ac concionatorum A alia. Lovanii, typis* Petri de Vadder. prope colleg. Leod, cum app. A privil. regie.

/TiMtuJl parti»:] Statuta primae synodidioeceeanae Buscoducensis, anno Domini 1571. mensis vero maii die 8 A duobus sequent, celebratae, praesidente in ea reverendissimo in Christo patre ac domino d. Laurentio Metsio, II episcopo Buscoducensi. Lovanii. typis Petri de Vadder. prope coli. Leod., cum privilegio regis.

[Titului partii III:] Epistola Martini Stejartii. s. t. d. A prof. Lov., vicarii generalis apostolici Silvaeducensis, cum exegesi in utramque synodum praecedentem.

Sine anno, in-8. 3 partes, 7 f. - 133 p. ׀ 29 f.. 133 p. - 2 f., 26 f. Roma, Angelica.

Secunda synodus celebrata est die 9 octobris 1619.

2)Synodi duaedioecesanae Buscoducenses.denuo in lucem editae. Lovanii, Egidius Denique. 1703.

In-8*, 7 f. - 996 [298] - 51 159| p. in quibus ineat epistola Martini Stejartii. vicarii generalis apostolici Bylvaeducensis, cum exegesi in utramque synodum praecedentem. — Gand, université. — Ipse non vidi.

Hae synodi celebratae sunt annis 1571 et 1612.

3) Schannat et Hartaheim, *Concilia Germaniae,* (1767), VII, 705-/1,

8YNODU8 DIOECESANA ALBENGANENSIS
1571 iunii 7-8.

Synodus dioecesana Albenganensis in Italia, celebrata diebus 7 et 8 innii 1571, sub loanne Thoma Pinelli, episcopo Albenganensi.

Exstant constitutiones synodales in opere oui titulus:

Constitutiones et decreta edita in synodo dioecesana sanctae Albenganensis ecclesiae. — Cf. JPeltier], *Dictionnaire dei condiet,* (1846). I, 68.

8YNODU8 DIOECE8ANA NAMURCKN818

1571 iulii 9-13.

Synodus dioecesana Namuroeusis in Belgio, celebrata i die 9 ad diem 19 iulii 1571, aub Antonio Havet, epiacopo Namprcensi.

Exatant constitutione· aynodalee in opere cui titulua:

Décréta et etatvta synodi dioeoesanae Namvrcenais, die nona mensis ivlii, anni millesimi quingentesimi septuagesimi, pontificatus sanctiss. in Christo patris ac domini nostri Pii diuina prouidentia papae quinti, anno quinto inclioatae, 4 die duqdecima einsdem neuii iulij eiusdem auni concelm··; praesidente in e» reverend, in Christo patre no domino d. Antonio Rauetio, Dei A apostolicae sedis grati· episcopo Namuroensi. A ooasentientibm patribus qui ad synodum eonuenerunt. Lovanii, prostant apud loannem Bogardum, sub Biblija aureis, 1571, cum gratia 4 priuilegio.

In-8·, 61 p. - If. — Milano, Ambrosian·: Paria. Bibl. nat. B 6898.

SYNODUS DIOECE8ANA HARLEMEN8I8 II

1571 oetobria 9.

Synodus dioecesana Harlemensis II in Batavia, celebrata die 9 octobria 1571. aub Godefredo des Mierlo, epiacopo Harlemensi.

Exatant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Bchannat et Hartzheim. *Concilia Germhniae,* (1767), VII. 741-4.

CONCILIUM PROVINCIALE BLSUNTINUM

1571 octobria 24.

Concilium provinciale Bisuntinum in Gallia, celebratum die 94 octobrie 1571. sub Claudio de la Baume, archiepiacopo Bisuntino.

Bihllagraphla..

1) StatvtasynodaliaBiavntinae ecclesiae metropol., cum tractatibus summariis rerum, quae ad etatuta ipsa pertinent: paruus catechiamua in principio pro indice esae poterit rerum omnium. *[Intigne.]*. Lvgdvni, apud Ouliel. Rouillium. sub acuto Veneto, M.D.LXXV, cum privilegio christianias. Gallorum regis 4 reuer. archiepisc. Biauntini.

In-8 8 fnn. (catechismuij)-.194 fm-5 fnn. (index).' — Chambéry, ville; Fribourg (Suisse), cantonale; Lons-te-Saulnier, séminaire: Lyon, Jésuites; Paris, Bibi. nat. B 1489; Paris, Mazarine; Paris, Saint-Sulpice; Paris, Sainte-Geneviève: Roma, Angelica: Toulouse, ville.

Folnn. anteriori 9, etatuta, data a Claudio de Bauma, archiepiacopo Bisuntino.

Fojnn. anter. 3, mentio concilii provincialis celebrati Bisuntii, die 94 octobrie 1571.

Folnn. anter. 4, mentio praecedentium synodorum dioeceaanarum, ab hoc archiepiacopo celebratarum.

Fol. 194, haec vero stafuta data sunt extra synodum, die 1 iulii 1573. et edita a Claudio de Bauma, archiepiacopo Bisuntino, post examinationem factam cum deputatis a provinciali synodo et aliis tam ex ecclesiae metropolitanae canonicis quam aliis consiliariis theologiae et utriusque iuris professoribus.

9) Schannat et Hartzheim, *Concilia Germaniae,* (1769), VIII, 1-294.

PROOEMIUM.

In nomine domini nostri lesu Christi, almen.

CLAUDIUS à BAUMA, DEI ET APOSTOLICAE SEDIS GRATIA

arehiepitcopu Bimxtimu, tacrigue Romani imperii princepi,* univerris ei *lingtdi* obbatibut, decanit, arehidiaçoni», praepotitH, prioribut, collegiorum praefecti», canoniei», curati*, eapellani», preebgteri*. diaconi*. tubdiaeonit, · aeoluthit, exoreietie, lectoribu*,* ostiariis, *eantoribui, fabriciariit, hospitalsum reetoribta, religion* conoentualilnu et mendieantibu* monachi* et moniglibu», ludimagietri» et tcholaribut, doctoribu* et graduatii, caeteriegue clerici* taeculari- bu* et regularity*, per civitatem et dioecetim* nostram *Bisuntinam contlituti», praeeentibu* et poiterie, *alutem 9t Dei gratiam.*

Vera eat illa prodhetae, neo inaudita, aed nostris in synodia saepe iaeta vox: labia sacerdotia custodiunt scientiam, et legem requirunt de ore eius. Neque enim apud nos. ut apud ethnicos, inquit Firmianua, alii sunt sapientiae professores, alii religionis antistites; aed iidem eunt doctores sapientiae, qui et Dei sacerdotes. « Addit vocis suge causam idem,-ut putaturiscriba velox: quia angelus Domini exercituum eat, id est, nuntius Dei omnipotentia. Dei quidem angelus est sacerdos, cum internuncium agit in terris, et tanquam legatione suscepta, voluntatis eius interpretem, et de rerum causia, legumque aequitate homines instruit, et arcana Dei mysteria revelat. Una est enim (quod philosophi non negant, et theologi divinitus edocti profeui sunt) aequitatis ac iustitiae norma: ratio summi lovie. voluntatem dicimus nos Dei omnipotentis cui, nisi quae- consona lex eat, nec aequa, nec iuata, quibuscumque in oris regionibusque observetur, haberi potest. Nam sive in commutandis rebus ius dicatur, sive in distribuendis honoribus merita pensentur, sive in sumendis poenis publica tranquillitas: ius insitum nobis a natura fuit, non ab arte. Quod sane decalogus sic interpretatur, ut tergiversari nemo possit, aut lumen .divini vultus, quod super nos signatum est. obscurare: expressis verbis contestata, atque promulgata iustitiae omnis ratione atque aequitatis. Scientiarum autem humanarum atque ingenuarum principia, nisi a Deo, unde repetamus? Unde vis illa rationis, qua causae rerum atque exitus cognoscuntur? Quis posuit in, visceribus hominum scientiam inquit lob? quis conclusit ostiis mare? Quis praeparavit corvo escam suam, quando pulli eius clamant ad Deum? Ergo, qui legem Dei exponunt, et doctrinae sanae scientiam tradunt, hi vere angeli sunt, et dici debent nuntii, inquam, et spiritus ministri et interpretes Dei Sabaoth. Sed.qpanquam premimur calumniis, non modo vulgi sed et hominum leviter

eruditorum: qui, quae ip«i m b captant, haec ab omnibus reiioi et quasi explodi vellent; et qui tanquam artem ab artifloe, «te officium a ministro •«parari non putant: licet falso nomina baoe uaurpari, aut minus proprie frequentari videamus: non eat bio opus multi·. Tantum boo «ciri volumus: aequo ferendam omnino sacerdotem, qui ultro scientiam abieoerit; neque omnem ia omni sacerdote scientiam eaee requirendam: eed suffioare iuxta ordinum gradus, sio ordinis etiam peritiae cuiusque modum. Nam si ea, quae de angelis dicuntur, recipimus; neo inter eos par ponitur omnium virtus intelligentiae: eed alii ab aliis illuminantur, et aliis subsunt atque parent. Ao quidem ubi rerum omnium naturas considerabimus, nullam repertas, quae non habeat in suo genere, res complures, dissimiles inter se, sed quae tamen cbusimiR laude dignentur. Sed exponamus adhuc, quaenam haeo tanta similitudo, ut sacerdos dicatur a Malachia angelus' Dei. Altior quidem natura mentium, de qua loquimur, est, quam ut a nobis, terrae immersis, corporisque mole pressis, sensu possit aut cogitatione comprehendi. lure enim hup ac commodari posset ille apologus. Cum talpa aliquando iqxta loquente· homine· percepisset, excita desiderio audiendi sermonis,)'rupto cespite, egestaque tacite gleba, csput extdlit modice, ne videretur, sed captum oculis. Loquebantur autem illi de structura et . spectaculis Romani amphitheatri, et de magnificentia atque splendore apparatus convivii, quod Assueres dederat in hortis Susanaeis. Retulit illa statim ad contubernales, quae audivit. Sed quia neque ipsa se, neque aliae loquentem intelligebant:' ex,contentione rixa, et ex rixa tumultu subtus terram excitatis, homines illos, spiritus subterraneos adesse suspicantes, in fugam egerunt. Vero quidem similiimuni est, mum illa scenicum apparatum, signa theatri, pendentia aulea, vestes peregrinas personarum, et caveae capacitatem, ordinesque spectatorum, recenseret, pro Colisaeo omnes suas cavernulas cogitasse, pro signis et alio apparatu. radiculas arborum et herbarum, aut lapillos, quos fodiendo in speluncis sois offendunt. Sic, revera afficiuntdr homines, maxime carnales, ubi quis de Deo rebusque caelestibus verba facit. Sed qui divinitus odocti sunt, talem putant naturarum omnium conditorem angelicae vim faoultsttemque dedisse, qualem censuit maxime gloriae suae maiestatique convenire. Fecit ergo spiritualem, quia reliqua sunt corporea, quae creavit. Fecit incorruptibilem, quia, ante omuipotentis thronum esse semper debuerant. Fecit absque corpore, ut ad omnia obeunda mysteria, quocunque mitterentur, essent paratiores. Ideo et per se intelligentem quoque, ut sensu non egerent corporeo, sicut nos miseri mortales et tardi ad erodendum. Atque haec quidem omnia, ut theatrum suum creator universi, spectaculorum bmnis generis et formarum varietate decoraret. Sed quid horum simile, inquies, in sacerdotibus? Multum quidem per omnem modum. Nam sicut illi, spirituales sunt et incorporei, epaccensi' instar flammae ignis, et actus puri: sic etiam nos decet, licet in terra degente·, a terreni· caduciaque rebus -animum subducere, et spiritu opera carnis mortificare, aliisque virtutibus praelucere, charitate praecipue accenso·. Quod si quando, usu postniante, infirmitati no· accommodantes aliorum, humanum aliquid agere videamur: tanquam absumpto alieno corpore id agamus, ne absorbeatur a corpore spiritus divina via. 8ic angeli humana specie non raro apparuerant, assumpti·' ex aere vel aliunde, non proprii· corporibus: ut cum hominibus possent facibus inire familiaritatam. Videbar, inquis Raphael ad Tobiam, manducare et. bibere; sed ego alto cibo et potu utor invisibili. Sicut illi praeterea actus'puri sunt, sio otio torpore non deoet Del ministrum aut Ignavia. Nam- sacerdos divos et honoratu·, nisi in actu semper-sit, non differt ab .idolo. Habeat idola oculos, et non vident; aure·,' et non audiunt; 'pede·, ot non ambulant: nihilominus auro onusta, et pretiosis rebus ornata, coluntur atque adorantur ab stultis. Quamvis boo in poenam saspe fleri populorum consuevit, no sibi blandiantur plebes. ‚Ecce ego suscitabo pastorem, dicit Dominus per Zaehariam, qui derelicta non visitabit, dispersum non quaeret, et contritum non sanabit, et id, quod stat, non enutriet, et carnes pinguium comedet, et' ungulas eorum dissolvet. O 'pastor ct idolum derelinquens gregem,“ etc. Et contra eum, qui scientiam contemnit, per Oseam sio loquitur: „Quia tu scienCiam repulisti, repellam te, nc sacerdotio fungaris mihi.** Non quod oporteat omnes aeque doctissimos esse. Nam intelligentiae illae gradus habent, et in ordine nostro, uti diximus, gradus sunt: ut ab eo plus exigatur, cui plus creditum fuerit. Sed tamen unusquisque pro suo merito meroedem accipiet: sive qui docet, in doctrina, qui exhortatur in exhortando, qui tribuit, in tribuendo, qui praedat, in solioitudine, qui miseretur; in hilaritate. Supereat, quod imprimis convenit nostr<^|uic negotio: ut quemadmodum in angelo duplex cognitio ponitur, matutina et vespertina, eadem servata analogia, quaeramus haec in sacerdote. Augustinus quidem author, ut creditur, huius sententiae, matutinam cognitionem eam definit, qua res-omnes contemplantur angeli in verbo aeterno: quatenus autem in sua nature singulae consistunt, harum cognitionem vocat vespertinam, a rebus ipsis, quae scilicet a tenebris non procul absunt, desumptam. Non aliter in praelato si muneris rationem habebimus, duplicem ponemus, et requiri censebimus scientiam unam scilicet ex verbo Dei, alteram ex rebus creatis. Illa est fldei, et mysteriorum eius, quam vel ex literis sanctis, vel ex patrum traditionibus, vel ex revelatione speciali acquirit. Altera quae ex praeceptis et doctrina philosophiae petitur: moralis, aut rationalis, aut naturalis; per quam et cum hominibus^sine querela vivamus, et haereticos paralogisantes ex suamet ipsorum philosophia refellamus; et in contemplatione atque admiratione operum naturae, Deum authorem agnoscamus, amemus atque veneremur. Idcirco enim praeceperat Dominus, quia omnia in figuris contingebant, ut pontifex ludaeorum io pectore gestaret rationale cum duobus hisce verbis: doctrina et veritas, nimirum ut potens esset, quod Paulus cupit, exhortari in doctrina sana, et contradicentes coarguere. Populum meum docebunt, inquit apud Ezeehielem, quid sit inter sanctum et pollutum: et cum fuerit controversia, stabunt in iudiciis meis, et iudicabunt. An corruptibiles iudicare poterunt? nequaquam recte. Non sine causa igitur-in exhortandis pastoribus frequens usurpator haec sententia: labia sacerdotis custodiunt scientiam, <-t legem requirunt de ore eius: quia angelus est Domini Sabaoth. Deoet enim Dei ministrum, eum qui popUlo praeest, notitiam habere rerum et divinarum et humanarum: tam ut instituta bene vivendi docere queat, quam fidei atque spei documenta: quia angelus Domini est. Nos autem,' quos Dei benignitas atque patientia, immeritos licet, in hac sede collocavit, et praeire multis ao praelucere voluit, librum hunc compilandum bona fide, nullo ambitionis vitio curavimus: ut qui sub adminiatratione nostra ac cura degunt, quovis illi munere in ecclesia fungan-

tor aut ordine, later fideles potiti dat, legem, habeant « scientiam: non utique rerum omnia·, sed oarumpdtiosims, quae solent hae nostra tempoetato tractari atque doriderari. Nam Dei gratia, accepto in Urbé a bonae memoriae Pio V pontifice munere eonoecrationis et pallio, reveni in patriam, quod omnea scitis, synodum provincialem, ad diem 94 octobrie anni 1(71, in ooclesiam motropoiitanam indiximus et oonvoeavimue. Ubi, dioeceaania nostris, cum reverendissimis episcopis comprovincialibus et suffragenels, in Spiritu sancto legitime congregatio, officioque divino cum indulgentia plenaria eiuadem patria sanctissimi celebrato: synodum ritu solenni aperuimus, ac deincepa concilii Tridentini sacrosancti canonea ac decreta, lecta et publicata, palam et publice cum univeno clero recepimus ac iuravimua. Sed, quoniam ad eorum executionem nonnulla videbantur eaae in dioeceei noatra constituenda, decretum fuit, ut reformatia ex ipao concilio paucis aliquot statutis ex prioribua, iuxta materiam et argumenta ainguiorum, doctrina aliqua atque institutio clericis omnibus pro tempore necessaria, ex consilio aententiaque virorum doctissimorum, qui nobiscum ad hoc opus deputati fuerant, conciperetur atque ederetur. Hoc opus .Dei beneficio absolutum, typisque excusum, vobia iam modo praesentamus. Accipite igitur, patres et fratres in Christo chariSsimi, ad uniua Dei omnipotentis cultum, et' honorem virginis Mariae, matris Dei gloriosissimae, beatoruinque apostolorum Petri et Ptuii, loannia evangelistae,. et Stephani protomartyris, sedis nostrae archiépiscopal!* patronorum, ac sanctorum martyrum Vincentii, Ferreoli et Ferrucii, atque Irenaei, Epiphanii et Isidori. aliorumque eiusdem ecclesiae protectorum, omniumque sanctorum, ad fidei stabilimentum, ad utilitatem cleri, civitatis et dioecesis, ad defensionem libertatis, iuriadiotionia et status ecclesiastici: ut omnia suo gerantur ordine, quae cuique in suo gradu et tempore fieri debent. Accipite inquam, sequentes constitutiones site statuta, partim ex ipso concilio Tridentino, patrumque decretis et ecclesiastici iuris legibus, partim ex praedecessorum nostrorum archiepiscoporum Bisuntinensium statutis eynodalibus desumpta, partim etiam a nobis in proximis synodis iam rogata et publicata, et denuo in dicta provinciali recepta. Huius autem libri pari una commentariorum est doctrinae, ad custodiendiam aliquam scientiam in labiis sacerdotum. Altera collectionem continet atatutorum, ai quis legem requirere velit ex ore nostro, quomodo versari vos, vobiaque subditos oporteat in ecclesia Dei, quae est columna et firmamentum veritatis. Faxit Christus lesua, ut labor hic noster nec inanis, nec sine fructu reperiatur in die iudicii.

CATECHISMES,

qui pro indict eervire poterit Aomm *eiatutorum eynodalium.*

Cum ait finis et scopus congregationum ecclesiasticarum atque synodorum, ut in clero et in populo integra retineatur fidei doctrina et moram: operae pretium eat, ut in fronte huius operis capita proponamus doctrinae catholicae. Ia ergo erit brevis oatechismua, qui et pro indice etiam sumi poterit materiarum, quas, continebit haec doctrina cleri nostri. Continetur autem omnia doctrina catholica in tribus virtutibus theologicis, fide, spe et oharitate: de quibus suis locis tractabimus. Nunc scire oportet cateohismum instructionem eoae catholicam, quae per interrogationem fit et responsionem. Dictio gràeca eat, et deducjtur ab ecAo, id eat, resMontM, illa scilicet, quae inter montée in profundis vallibus «respondet. Et quidem merito. Nam fides ex audita est: ech,o natam ultimae tantam syllabae vocum refert, eicat a catechumeno (radi adhuc at lacta, non iam eolido cibo indigenti) principia tantum rudimentaqae religionis tradita voce, verbisque concepta exigimus Bed sapientiam, inquit apostolus, loquimur inter perfectos. Et qnia perfectiores in ecclesia habentur clerici (quos decet non solum verbo, sed opere etiam praeire caeteris), idcirco non solum de vita et honestate eorum, praecepta dpbimus; sed et de modo conveniendi ad suscipiendam atque tractandam disciplinam ecclesiasticam. Vocatur haec congregatio synodus.

Quaeritur: Queenam celebrantur synodi in dioeceei Bisuntina?

Reeponeio: Duae: Provincialia ceu generalia, et dioeoeaana.

Quaeritur: Vitam clericorum, quae sunt, quae maxime faciunt honestam?

Reeponeio Continentia, morum simplicitas, et scientia.

Quaeritur: Scientia quorum est?

Reeponeio: Virtutum, scripturarum et rituum.

Quaeritur: Virtutes quae sunt?

Reeponeio: Theologicae et morales.

Quaeritur: Quot sunt virtutes theologicae '

Reeponeio: Tres: Fides, spes, charités.

Quaeritur: Morales quae?

Reeponeio: Prudentia, temperantia, fortitudo et prudentia; et quae sub his continentur.

Quaeritur: Sensus exteriores?

Reeponeio: Quinque: Visu·, auditus, gustus, odoratus, tactus.

Quaeritur: Potentiae animae quot sunt?

'Reeponeio: Tres: Memoria, intellectus et voluntas. Liberum arbitrium additur voluntati.

Quaeritur: Fidei professio, quotuplex?

Reeponeio: Explicita atque articulata: symbblum: implicita: signum crucis-Christi, in noimae Patria et Filii et Spiritus «ancti. Amen.

Quaeritur: Symbolum apostolorum quod?

Reeponeio: Credo iri Deum patrem omnipotentem, creatorem coeli et terrae, etc.

Quaeritur: Fides unde eat?

Reeponeio: Ex auditu, auditus autem per verbum Christi.

Quaeritur: Verbum Dei quomodo in nobis sit?

Reeponeio: Per inspirationem Dei intrinsecus. et extrinsecus per os Dei. et per traditionem et per scripturam sanctam.

Quaeritur: Libri canonici qui sunt?

Reeponeio: Vetus testamentum et novum.

Çuesritur; Libri prohibiti?

Reeponeio: Haeresiarcharum omnes; aliorum quoque haereticorum, qui de religione tractant: et praeterea superstitiori et impudici.

Quaeritur: Haereticus quis?

Reeponeio: Qui fidem, quam antea professus est. in aliqua parte tenet, in alia errorem pertinaciter defendit.

Quaeritur: Oratio dominica, quae?

Reeponeio: Pater noster, qui es in coelis, sanctificetur etc.

Quaeritur: Salutatio angelica?

Reeponeio: Ave Maria, gratia plene. Dominus tecum etc.

Quaeritur: *Praeçepta* decalogLqaot sunt?

Decem:

Unum cred'e Deum; ne iures Vana per ipsum.
Sabbata sanbtifices; habeas in honoro parantes.
Ne sis occisor, moechus, fur, testis iniquus.
Alterius nuptam, nec rem cupias alienam.

{hiascitur: Praecepta ecclesiae?

JtîNfpMMÎO· Bic:

FmU cole, atque ieiuaia; Christum is paaobaie tame.

Crimina pastori narra; missamque frequenta. Bad decimas solves, collectis laetas aristis.

Qaaartiar.' In misse quaenam fiunt?

Bsepenm'o.' Coufooeionee, preces, exhortationes, gratiarum actiones, oblationes, sacrificium, communio, cantus.

ÇaaaritMr.' Feetum quotuplex?

Reepotuie: Duplex Mobile at immobile.

Quaeritur: Computus eooleaiaatioua quaenam docet? (

'Reepoueio: Quantitatem anni at mensium, literam dominicalem, aureum numerum, pencha et alia festa mobilia atque immobilia.

Quoerttur; Buntne omnia opera peccata!

Hoptuuie. Non, sed quaedam bona, quaedam mala, quaedam indifferentia.

Quoervlw.- Opera eatiefactoria et meritoria quae eunt?

Reepoueio: Oratio, ieiunium, eleemosyna.

Quaeritur.- In rosario mysteria meditanda quindecim ?

Reepoueio: Laeta quinque, trietia quinque, gloriosa quinque.

Quaeritur: Septem opera misericordiae corporalia quae?

Reepoueio: Visito, cibo, poto, redimo, tego, colligo, condo.

Quaeritur: Septem opera misericordiae spiritualia?

Reepoueio: Consule, suadet doce, solare, remitte, fer, ora.

Quaeritur: Consilia evangelica?

Reepoueio :. Paupertas, castitas, obedientia. Propria sunt haec monachorum et moniafium.

Quaeritur: Votum quotuplex?

Reepoueio: Solenne et simplex.

Quaeritur.: Dispensatio quorum est?

Reepoueio: Voti, 'iuranienti, praecepti et prohibitionis.

Quaeritur: Indulgentia quotuplex?

Reepoueio: Duplex; Plenaria et determinata.

Quaeritur: Peccatum quotuplex eet?

Reepoueio: Triplex: Mortale, veniale, originale.

Quaeritur: Peccata mortalis seu capitalia quot sunt ?

Reepoueio: Septem: Superbio, avaritia, luxuria, invidia, gula, ira. accidia.

Quaeritur: Peccata clamantis in coelum?

Reepoueio: Quatuor: Homicidium, sodomia, oppressio pauperum, merces operarii detenta. Addunt etiam usuram.

Quaeritur: Peccata in Spiritum sanctum?

Reepoueio: Sex: Praesumptio, deaperptio, impugnatio veritatis agnitae, invidia fraternae gratiae, obstinatio, finalis impoenitentia.

Quaeritur: Uratis Dei quotuplex? '

Reepoueio: Duplex: Oratis data, et gratum faciens. Gratia quoque praedestinationis et eius signa quaeri possunt. /

Quaeritur: Septem doda Spiritus sancti quae sunt?

Reepoueio: Spiritus sapientiae et intellectus; spiritus consilii et fortitudinis ; spiritus scientiae; spiritus pietatis et timoris Domini.

Quaeritur: Fructus Spiritus?

Reepoueio: Charitas, gaudium, pax, patientia, benignitas, bonitas, longanimitas, mansuetudo, fides, modestia, continentia, castitas.

Quaeritur: Oeto beatitudines quomodo «xpli* enatur.

t *Roopeutio:* Beati pauperse spiritn, quoniam ipsorum est'regnum coelorum. Beati mites, quoniam ipsi possidebunt terram. Beati qui lugent, quoniam Ipsi consolabuntur. Beati qui esuriunt et sitiunt iustitiam, quoniam ipsi saturabantur. Beati misericordes, quosdam [ipsi) misericordiam consequenter. Beati mundo cordo, quoniam ipsi Deum videbunt Beati pacifici, quoniam ipsi filii Dei vocabuntur. Beati, qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, quoniam ipsorum eet regnum coelorum.

Quaeritur: Quatuor novissima, quae sunt?.

Reepoueio: Mora, dies indicii, infernus, vita aeterna.

Quaeritur: Morientibus necessaria officia, quae?

Reepoueio: Ante mortem: testamentum vel cessio bonorum, doctrina bene moriendi, et sacramenta: post mortem: sepultura, utriusque testimonium de bonq statu. ı (

Quaeritur: Tres hostes hominis assidui, qui sunt?

Reepoueio: Caro, mundus, daemonia.

Quaeritur: lam, quod supereat, ritus unde discemus ecclesiasticos?

Reepoueio: Ab ecclesia.

Quaeritur: Quotuplex eat ecclesia?

Reepoueio: Militans et triumphans.

Quoetitur: An est ambarum uniim caput?

Reepoueio.·' Christus caput eet tam eorum, qui in terra eunt, quam qui in coelis. Bed militantis ecclesiae caput in terris eat sumtqus pontifex.

Quaeritur: ıEcclesia materialis, quando reconcilianda est?

Reepoueio: Si fqerit polluta sanguinis vel seminis. effusione, vel altare eius motum.

'ı *Quaeritur:* Sacramenta ecclesiae, quot sunt?

Reepoueio! Septem: Baptismus, confirmatio, eucharistia, poenitentia, extremt unctio, ordo, matrimonium.

Quaeritur: In ompi sacramento necessaria quae sunt ?

Reepoueio: Materia, forma, minister et intentio.

Quaeritur: Baptismo, quae sunt necessario"

Reepoueio: Minister, aqua et verbum.

Quaeritur: Ritus observandi in baptismo?

Reepoueio : Alii in casu necessitatis, alii extra hunc.

Quaeritur: Cognatio spiritualis inter quos?

Reepoueio.: ' Levantes cognati fiunt spirituales baptixsti et parentum eius.

Quaeritur: Confirmationi necessaria?-

Reepoueio: Episcopus, chrisma, impositio manuum.

Quaeritur: Eucharistiae?

Reepoueio: Presbyter, pania et vinum, verbum.

Quaeritur: An requiritur aliqua praeparatio' .

Reepoueio: Debet sumpturus, se ipsum prae parare, ne indigne sumat; et presbyter admonere eum de virtute et dignitate sacramenti.

Quaeritur: Poeifftentiae partes,quae?

.Reepoueio; Contritio, confessio, satisfactio; minister huius sacramenti est presbyter iurisdictionem habens.

Quaeritur: Casus reservati?

Reepoueio t Alii papae tantum, alii episcopo etiam.

Quaeritur: Extremae unctioni necessaria, quae?

Reepoueio: Presbyter, oleum infirmorum, oratio.

Quaeritur: Matrimonio?

Reepoueio: Viri et mulieris consensus; et minister parochus, cum testibus saltem duobus. *

Quaeritur: Buntne aliqua impedimenta matrimonii? ,

. *Reepoueio:* Bunt quidem aliqua, quae impediunt contrahendum, sed non dirimunt contractum/ Aiis, quae non solum impediunt contrahendum, sed etiam dirimunt contractum.

ı ı'· : I
win 'tA-xl' /f V ...x». dMÉtei.

Çueertlur: Ordines eoeloaiae qnot aunt?

Rftpttuio: Septam: Oetiariua, exoroiata, laetor, acolytus, aubdiaoonas, diaconus, proebyter.

ÇtMwrttM': Examen ordiBMdbram, quomodo et qnando fieri debet?

Eéspoasso; Ad primam toaauram, quoeunque dia; ad quatuor minoret, diebus dominicis et feeds; ad sacros, sabbatis quatuor temporum promovebuntur; sed non nisi legitimi, et sufflciMtino testimonium habentes de aetate, doctrina, fide otmoribus.

Çaesriter.- Examinis corruptela, quae?
Éeapeiuso.' Bimonia.

Quaeritur.' Bimonia, quibus rebus committitur?

Ritpvtuie: Munere, prece, servitio, sanguine.

Quaeritur. Ministrorum eceleeiae differentiae?

KttfMuio: Ministri sacramentorum, ministri doctrinae, ministri pauperum et infirmorum, ministri cantuum divinorum, ministri justitiae, ministri donique ministrorum ecclesiae, et unus omnium papa.

QiMwritiH'.' Statuta ministrorum singulorum propria quaenam dabimua?

Eesponsso.· Simplicium presbyterorum et familiarium, pastorum seu curatorum, praedicatorum et de prono, magistrorum seu scholasticorum, hospitaliorum, fabriciariorum, monachorum et monialium, psallentium.

PiHieritnr: Horae canonicae in quibus consistunt?

BsspOMie. In orationibus, lectionibus et cantibus, et eorporib gestu.

Quaeritur.· Mnaiea ia quibus consistit?'
Êsspefwis.' In rytbmo, sono, syllaba et modo.

Quaeritur.* Ministri lustitias?

Aaspotssto; Ordinarii ot delegati.

Quaeritur.· Mandatorum curiae exeeutiones, quae?

Aaspenaic ' Monitio, citatio, districtio,· notificatio, inquisitio vel informatio.

Quaeritur.' Censurae ecclesiasticae, quae sunt?

Essposwio.' Excommunicatio, interdictum, suspensio et irregularitas.

Queeritw1.' Excommunicatio quotuplex est?

SttfOfuio: Maior et minor, a inre et ab homine.

Quatritítr: Excommunicari poena quae eat?

Easponcto.' Privetur in vita orationibus ecclesiae, et sacramentis, et convictu fidelium, omnique actione in iudicio; et traditur satanae, et post mortem caret sepulture ecclesiastica.

Casus excommunicationis variis teniporibus publicati, multi sunt.

NOTA. Nottri animi non «t «dere *integrum textum copiow farraginu in guo iMmmlw etatuta eynodalia Binmimat* Awcriti, jtraceerim *cum haec documenta* immuîm *longinquam tantum relationem habeant* cwm concdio *provinciali. Satie ergo dnrtmu* publici iurie facere etatuta proprie dicta.*

Abbé J -B. Martin.

' STATUTA 8YNODAUA I8VNTINAE DIOECESIS.

Dt synodo.

1. Sanctorum, patruml vestigiis insistentes bonae memoriae praedecessores nostri, huius sanctae sedis Bisuntinensie archiepisoopi. celebrare duas synodos singulis annis consueverunt. Primam quidem in septima et ultima hebdomada paschalia solennitatis, m die videlicet martis ante festum Pentecostes; alteram vero in mense octobri, die mercurii post festum beati Lucae ovengelistab.

2. Prima igitur, tjuae dicitur maii, incipit die lunae ante solennitatem Pentecostes, in aula nostra archiépiscopal·, in qua fit primus sermo ad clerum, et collatio de rebus quae pro tempore occurrunt tractandae, semotis laicis, qui concioni tamen poterunt intéresse. In crastino, videlicet die martis, in ecclesia nostra eathedrali. primo fit officium missae de sancto Spiritu; deinde celebratur synbdus; et in ea habetur ultimus sermo ad clerum; tandem, quae statuenda visa fiierant, publicantur.

3. Secunda synodus dicitur autumni, et incipit post vesperas diei marris; et die mercurii post festum sancti Lucae celebratur, et finitur sicut illa maii.

4. Suadente autem necessitate, vel aliqua causa rationabili, potest a civitate transferri, synodus, et in loco aliquo dioecesis congruo et commodo, deputando per archiepiscopum, convocari, congregari et celebrari. Quam tamen translationem, congregationem et loci deputationem, tempestive facere debet archiepiscopus, ut ad eorum omnium notitiam perveniat, quorum intéresse possit.

5. Quando capsa rationabilis quidem existit, ut universi ordines ecclesiastici convocentur ab archiepiscopo ad synodum, non solum rectores animarum et presbyteri, sed abbates et reverendi episcopi omnes suffraganei intéressa debent. Verum, singulis synodia dioeceeanis, quae bis in anno celebrantur. non alii 'coguntur intéressé, quam ii, quibus cura populi commissa eat (sive abbates fuerint, sive priores, sive capitula et collegia) per se vel per suos vicarios; reliqui exempti sunt ab eo onere.

6. Tenentu? tamen in hac dioecesi Bisuntinensi in omnibus synodis commerere cujn fratribus nostris ecclesiae metropolitanae canotlicis. venerabiles abbates Sancti Vincentii Bisuntinensie civitatis, et Sancti Pauli eiusdem civitatis; abbas Montis Benedicti: abbas de Golia; abbas de Corneolo et abbas de Bello Campo, in habitibus quideni suis regularibus in priori collatione, quae fit post vesperas, uti dictum est; mane vero abbates mitrati cum cappjs sericeis et mitris et crossis, alii non mitrati, cum similibus cap|>is et almutiis. prout ab antiquo observatum est; et praeterea quatuor archidiaconi nostrae dioecesis cum suis decanis; scilicet archidiaconua de Salinis, archidiaconus de Faulverneyo, archidiaconus de Grayaco et archi, diaconus de Luxovio.

7. Decani christianitatis (qu6s rurales vocamus, alii archipresbyteros) aut eorum subdecani comparcant in utraque collatione in vestibus honestis, cum superpelliciis albis, mundis et honestis: similiter et curati seu eorum vicarii, cum superpelliciis. praesertim in synodo matutina, diligenterque at· tendant ad verba sacrae cohortationia. et ad alia quae eis dicentur ac mandabuntur; nec recedant ab ipsa synodo absque nostra aut vicarii nostri generalis licentia.

b. Venientes ad synodum, honestam sibi eligsnt societatem, honesta hospitia; ubi graviter, modeste, pacifice se gerant; sobrie vivant: vana colloquia et foeda, cantilenae, choreas, meretrices et suspecta omnia devitantes; potias orationibus et ieiuniis. exemplo apostolorum, vacent, et de rebus ecclesiasticis meditantur.

9. Curati, qui- nequeunt personaliter intéressé propter causam legitimam, dent decanis suis excusationem suam in scriptis, quam decani nobis praesentare tenebuntur in ipsa synodo; alias contumaces reputabantur. Praecipimue autem receptori camerae nostrae, ut diligenter exigat poenam contumaciae absentium omnium, qualis in quaque synodo declarata fuerit.

t

'· ('ason. M epost.; Conc. Nirea. can. C. Conc. Antioch, can. A '

10. Aateqaam τ·γο m itineri oon&ittea^Thitoat gyegeia «au·, «o dlaplciaiaat, et ri quo· naorbo gravato· habuerint, eoi hortentur ad «aaeeptioaMa •aerameatoruaa. SieiliHr, hortsatsr muUeree partui proxima· ad oofifsssionam et sacrosanctam communionem; ne, ipsis absentiba·, contingat eaa ab hac luce decedere absque illi· sacramentis.

11. Quod ti commode non possint, relinquant presbyterum aliquem, qui eorum vioea gerat, et, reJ>ua ita ordinati·, ad «anctam synodum'properabunt.

Nomine deconataim htuM dioecesis Bissmtiaas in *put»* tanpaem *parUeitlarM* dioeoeaea dieidtfatr, *htut:*

De Sexta, de Faulverneyo, de Treva, de Luxovio, de Ledoneaalnerii, de Grayaco, de Palma, de Atoya. de Montana, de Neublando. de Vareaco, de Salinia. de Dole, de Grangiii, de Rubeomonte.

12. TcnenÆr decani ruralçs in aingulia aynodia referre nomina 'beneficiatorum (praesertim curatorum) non residentium in suis eoclesiia parochialibus. idque in scripti·;

13. Item nomina excommunieatorum, qui per nnnum et diem sententiam excommunicationis sustinuerint;

14. Item nomina adulterorum, concubinariorum, et usurariorum publicorwn et manifestorum';

15. Item nomina haereticorum conventicula celebrantium, seu a communi conversatione fidelium vita et inoribua dissidentium;

16. Item nomina sortilegorum, divinorum et receptorum eorundem, et blasphematorum Dei, virginis Mariae et sanctorum.

17. Idcirco, diligenter debent haec inquirere tam in populo quam in clero, et prudenter; ut fideliter 'referre possint in synodo.

18 Item referre debent, si qui in beneficia ecclesiastice .abaque canonica institutione ae intruserint.

18. Item si qui incorrigibilea fuerint ia clero, aut minus idonei restores ecclesiarum in decanatibus ipsorum.

20. Item referre debent nomina eorum, si qui sint, qui beneficia sub iniusto titulo habent in confidentiam.

21. Item referre debent nomina haeredum, qui defunctorum testamenta non publicant: et executorum. qui pias eorundem dispositiones non exequuntur.

22. Decani rurale· post nostram synodum, cum curatis auorum decanatuum comparcant annuatim, in locis et diebus consuetis ab antiquo ad celebranda sua concilia aeu conventus, ibiqne orationem per se vel per alium habeant de moribus et honestate clericorum, et statuta nostra synodalia recitent et exponant, invocato prius per missam et processiones devotas Spiritu sancto; deinde conferant cum curatis ipsis de rebus eeclesiestisia. prout suo incumbit officio, honeste, pacifice et modeate, aine murmure, aine contentione; et quae invicem conferentes, expedire duxerint ad tranquillitatem. libertatem .authoritatemque ecclesiae, illa in proxima synodo refeyant nobis, vel verbo vel scripto.

23. Recedentes curati vel Vicarii eorum a synodo maii. accipiant sanctas unctione· renente·, et honeste deferan/, non committente· eas laid· hominibus. A synodo vero autumni tabulam calendarii et officii sequentis anni, si quae factae fuerint, accipient, et utrumque gratia dabitur.

Dt sita et honestate dorioemm.

1. Caveant sibi sacerdotes ab omai'luxu profano*, faatuoao et carnali, tam ia victu3)uam ia cultu, et ab omni speci*mali abstineant; decorumque conditioni· au»· atque (tatas servent, non solum coram Deo, sed etiam wqg hominibus, ne occasionem dent adversario malMiceadi.

2. 8it habitu· clericorum, sicut iure cavetur, honestus et simplex: non discissu·, aut acu pictu·, aut militari more affectatu·; mundus tamen. Superior vestis presbyterorum sit talaris, nec nimia longitudine, nec nimia brevitate notabilis; et pileus, qualem oaeteri ecclesiastici pro tempore reformati gerunt*. Et professionem sacerdotalem habitus atque incessus probent. Clerici alii simplices behefioiati, non ferentes habitum clericalem, privabuntur suis henefisqs post monitionem.

3. Sumente· cibum benedicant mensem iq principio, facto signo crucis supra epulas decenterl, et in fine gratias Deo agant, et eodem signo crucia •e signent.

4. Non ferant arma* quorum arma aunt orationes et lachrymae, et quos vitae sanctimonia tutos et venerabiles reddere debet.

ll. Non barbam ferant*, neque molliter comam colant: sed tonsura in vertice, iuxta ordinem suum, coronam efficiat congruentem; qua ae in regale sacerdotium assumptos, nihil iam plebeum aut humile sapere, prae se ferant.

6. Noti forant annutos in digitis, nisi quibus competit ex officio dignitatis*.

7. Turpibus* et obscoenis spectaculis aut confabulationibus ne intersint; quia corrumpunt bonos morea colloquia prava. Minus ergo licebit spectacula ipsa exhibere, et histrionum habitu prodire in theatrum, .fabulasque recitare acenieaa.

8. Nêc in comeasationibus. et. ebrietatibus, iuxta 'Pauli* apostoli praeceptum:' quod in vulgo etiam damnant sacrae literae. Quoniam luxuriosa re« eat vinum * et contumeliosa ebrietas. Et propheta Vae qui potentes estis ad potandum vinum*, et viri fortes ad miscendam ebrietatem. Vino et cicera lex vetu, interdicebat ministrantibus in' tdmplo '°, et canones antiqui ab officio et beneficio in longum tempus suspendebant, quem ebrium fuisse constaret ' *.

8. Nee aleae vacent, aut ludis vel prohibitis vel publicis, quibus simplex populus scandalistttur

10. Nec «mollis aht certaminibus periculosis intenint. unde rxregularitas incurri potest**.

I (S^Neque execution· sententiae sanguinis damnatorum hominum assistant, multq minus eam seri bant aut dictent, quia fierent irregulares “.

12. Nulli .cleric· liceat tabernam aut ergasterium. id est officinam publicam habere. 8i enim hurtfsfirtnfi tabernam ingredi prohibetur, quanto magis aliis ministrare in ea7 Officina autem sacerdotis, si qua esse videtur, ecclesia sola est. Ne igitnr tabernas ingrédiantur. cibi aut potus .causa, nisi coacti necessitate**.

• Ceae. TriA, essa XXV,

' Dist. US. non liceat; Cons. Cnrth. IV. c. 45.
* I ':or. X, St, Colons. II. IU
* De vita et honyfl· der., *a Clerwi.*
* Eod.: c. *CUriei* e. 4K fuis.
* Htntnium vetas.
* Cone. Agntb., Laodicea.. Carthag Ut et IV. Distinct, its. e. Clerici.
' Rom. XIII. J3.
* Pros. XX. 1.
* Levit. X. V.
I*. Nam. VLfe.
ll Distine* 35, ante omnia, e. *Kptcoptu.*
1· End. distinet.
'* De vito st bonsst elar., e. Cleriri.
“ t Sentoatto sanynmis. Ns dprini vel num., Pani. ibid.. Anastas, Sylvester verbo dories··
I* Diattest 44, o. JValK, ('dtec. Uodlc., e. M; Cone. Cartb. III. o. 17; Coste. Afriona., e. 7.

13. Nec Heer· tibi putent exercere medicinam eut chirurgien; nisi forte' apud miseras et elbi neceeuriu personas in neeeaidtata, et ubi non ont periculum mutilatlonis membrorum eut morde, nec requiratur adustio roi incisio [*].

14. Quibus tamen non sufficiunt reditus beneficiorum suorum, vel proventae patrimonii, possunt ex artificio honoato victum quaerere; puta ecribendo libros, aut notando, aut religando, aut buiuamodi. Non autem exercendo lanienam, proxenetioam,· aut aliae artos ignominiosas et aacerdote indignae, propter quae emitti nolent privilegia clericorum '.

15. Multominus ergo usuras; quas qui accepisse clericus detegeretur, degradari olim ab ordine statutum eat [*].

16. Clerici non exerceant aut gerant officia dominorum temporalium propter quae teneantur ad rationem reddendam ipaia dominio temporalibua. Alioqui non iuvabuntur privilegio et beneficio iuris adversus dictos dominos, si arreatentur aut detineantur ab eia in persona; aut ai eorum bona occupari continget pro ratione reddenda et solutione debiti facienda.

17. Non advocationis vel procurationis officium coram iudicibus Isicia; risi pro causa sua, vel ecclesiae auae vel suorum, aut miserabilium personarum [*].

18. Tandem, iuxta dictum apostoli. „qui militat Deo, ne iinplicet se negotiis saecularibus, ut illi placeat, cui se probavit·'* * Cuius conditionis maxime sunt clerici omnes, tanquam in «ortetn. et haereditatem Domini assumpti. Et inter hos tanto magis quisque est, quanto superior in ordine miniatiorum ecclesiae reperitur.

12. Caveant igitur sibi ministri altaris a contubernio et consuetudine foeminarum, maxime suspectarum. Nec domi habeant subintroductam aut suspectatu, »ub poenis a iure et a concilio Tridentino ' constitutis.

do. Omiiev, cuiuacumque ordinis fuerint, viri ecclesiastici scire debent, se excommunicates esse, si per simoniam obtinuerint beneficia ecclesiastica; nec lue aliquod habere ad ipsa, sed 'teneri ad restitutionem, .tam fructuum perceptorum quam ipsorum beneficiorum. Ad haec qui duo incompatibilia obtinuerit sine dispensatione sufficienti, lita ut adeptus possessionem secundi, non renuntiaverit priori intra tempus) utrumque amittere, inhabilemque se reddidisse ad alia obtinenda, et ad suscipiendos ordines sacros*.

21. Item, qui beneficium ^n confidentiam tenet alterius, excommunicatum esse, et in eum. sicut solet in haereticum, inquiri piebere*.

22. Item, qui natus ex illegitimo thoro. Et qui anti· vigesimum quintum annum beneficium curatum obtinuerit, nullum ius habere ad beqeficium, sed reneri *ad restitutionem, quoniam nulla est ea collatio, sicut neque ea quae faeta fuerit irregulari aut excommunicato aut interdicto

113. Item, qui habena beneficium curatum, non suscipit ordines sacros intra annum, et ἡυι non roaidant in auia beneficiis absque insta causa atque excusatione, beneficia emittunt. Neo illa causa videtur eoe excusare e visitatione ovium suarum, quando vacat, pastoris officium maxime diebus solemnibus impendere*.

24. Qui praeterea boraa canonicae dicere neglexerit, vel in choro, vel extra chorum, quando eat occupatus, peccat; et post sex menaee, qui ad ediscendum eae praefigitur, restituere compelletur fructus omnes ex beneficio perceptos, eooque erogare in pios usus; quin etiam testari prohibetur de iis, quae ex fructibus beneficiorum acquisierit [*].

25. Omnino autem interdicitur ex bonis ecclesiae augere suos consanguineos vel familiares. Sed si pauperes illi sint, tanquam pauperibus bene fiat; non aliter.

Dt eharitat».

Quod cum ita sit. totis viribus debent pastores commendare hanc dilectionem, et admonere suos, ut considerent aecum et perpendant an discipuli Christi sint, qui odiis, litibus, rixis, contumeliis et iniuria proximum quotidie afficiant; et quam spem possint habere vitae aeternae, qui contra maximum praeceptum, unde vitam sperare debemus, committant. Quomodo credunt Vera ease, quae Christus dixit, qui non solum amicos. s£d etiam inimicos diligendos esse docuit ' Quod si quia dixerit: quoniam diligo Deum, et fratrem odit, mendax eat. inquit beatus loanties*.

Fidri proftitio Tridtntma.

Propter haereticorulfi pertinaciam coacti fuerunt olim patres aliquam formam confessionis ,fidei catholicae concipere: ne, subdola interpretatione scripturarum vel traditionum, veritatem verbis corrumperent falsi fratres. Nostra pariter tempestate idem fieri oportuit, excitatis ab haereticis, et tamquam ab inferis revocatis multis erroribus atque blaspljemiis: quae priscam patrum illorum simplicitatem cum aliis aerius depugnantem, i)on ita firenebant. Hanc tradidit bonae memoriae Pius. IV pontjfex maximus, cuius auspiciis Tridentina synodus finem Deo propitio foelicem adepta est. Addit autem is ad magnum symbolum articulos aliquot, ex canopibus concilii desumptos. Et confessionis quidem huius forma haec est:

Ego N. firma fide c/edo et profiteor omnia et singula, quae continentur in symbolo fidei, quo sancta Romana ecclesia utitur, videlicet. Credo in unum Deum patrem omnipotentem, factorem coeli et terrae, visibiliunromnihm. et invisibilium. 'Et in unum dominum lesum Christum, filium Dei unigenitum. ut ex patre natum ante omnia saeeula. Deum de Deo. lumen de l,umine. Deum verum de Deo voro; genitum non factum, eonsubftantialem Patri, per qtiern omnia facta aunt.' qui propter nos homines et propter nostraip salutem descendit de coelis, et incarnatus est de Spiritu sancto, ex Maria virgine, et homo factus est. Crucifixus etihm pro nobis sub Pontio Pilato; passus et se-

' i'. 7'aa, de hondpe; Sylvester verbo medu-w. Statutam vetas.
[*] C. *Clerici,* ile vita et holiest, eler.. et cap. 2. .Ve *clerici rei* oionardi.
[*] Coae. Nicaea., e. 18; Cime. Eliberit., c. SO; Cone. Arslat. 11, c. 14.
[*] Statutum vetus. BaL in addit, ad specu, tit.de cleric, coning.
[*] Idem cone, Carthag. 1, r. a st Ill, c. lb, Cone. Chaired.. >*Al. act. IS, 14 et A; C.'/Vm^or st c. .Nocrrdottdw, extr. Ns I'lariei vel mon.
[*] Il Tim. X, 4.
[*] Seas. XXV. c. 14.
[*] Paul. 2, in extr. da aim., Cone. Constant, seen 43, Cone. Chalcedon., can. 10, act. IS, Cone. Lalena., part. 2, S. Thomas qubdl. 8 st t*, Gloea In e. Lind»·. 2 de elect., at alii in c. ConftMvanie, da olar. son nald., at in c.,Z*v meftu, do probkt. at Sign.
[*] Bulla PU V.

' C. I st B /ie */U. pntbyitr,* lib. 8; C. 6'um m rwwrVis. de slact., C. *JUteroiUit* i Interiora. C. Cum infsr. de elect.; C. *Poetuladi* et t*. S» crlodnd, da eler. excomm. mia., C. *Licti* eoa., de elect, lib. β, C. Cum *tt* so, C. *Xctirpwiu* t Qui vero do praeh.; Cone. Agath .«.84; Lao papa aplat. 84; Coae. Arolal. II. e. 18; canoe a^oet. 87.
[*] Vide libnuj Carrasse I*r necvsearui resident.
• Cone. Latoraa., man h.
~ Iloaa.IV. W.

pultus est, et resurrexit tertia dr secundum sarip* A türa», et ascendit in coelum,, sedet ad dexteram petris, et iterum venturus eat cum gloria iudicare vivos et mortuos; cuius regni non erit'finis. Et in Spiritum sanctum dominum et vivificantem, qui' ex Patre Filioque prbcedit; qui cum Patre et Filio simul adoratur çt conglorificatur; qui locutus est per prophetas. Et unam sanctam, catholicam ,et apostolicam occlqfiiam. Confitebr unum baptisma in remissionem peccatorum, et expecto reshrrectjonem mortuorum, et victam venturi saeculi, amen. Apostolfcas et ecclesiasticas traditiohes, reliquasque eiusdem ecclesiae observationes et constitutiones firmissime admitto et amplector. Item sacram scripturam iuxta eum sensum, quem tonuit et tenet sancta .mater ecclesia, cuius est iudicare de vero sensu et interpretatione sacrarum scripturarum. admitto; nec eam unqua/n. nisi iuxta unanimem consensum patrum accipiam et inter- B pretabor. Profiteor quoque septem esae vere et proprie sacramenta no*sre*îegis a lesu Christo d<»mino nostro instituta, atque ad salutem humani generis, licet non omnia singulis necessaria, scilicet : baptismum, confirmationem. eucharistiari|^ poenitentiam. extremam unctionem, ordinem et matrimonium. iliaque gratiam conferre, et ex his baptcrimum. confirmationem et ordinem sine sacrilegio '•aeiterari non posse. Receptos quoque et approbatos dcclesiae catholicae ritus, in supradietorum omnium sacramentorum soleinni aduiinistratione recipio et admitto. Omnia et singula, quae de peccato originali et de iustificatione in sacrosancta Tridentina synodo definita et declarata fuerunt, amplector et recipio. Profiteor pariter in missa offerri Deo. verum, proprium et propiciatorhim sacrificium.| pro vivis et defunctis, atque in sanctissimo eucharistiae sacramento esse vere, realiter C et substantialiter corpus et sanguinem, una cum anima et divinitate domini nostri lesu Christi, tierique conversionem totius substantiae panis in corpus et totius substantiae vini in sanguinem : quam conversionem catholica ecclesia transsubstantintioueju appellat., Fateor etiam sub altera tantum specie‘totum atque integrum Christum, verumque sacramentum sumi. Constanter teneo purgatorium' esse, animasque ibi detentas fidelium suffragiis iuvari. Similiter et sanetos una cum Christo regnantes, venerandos atque invocandos esse, eosque orationes Deo pro nobis offerre, atque eorum reliquias esse venerandas. Firmissime assero, imagines Christi ac deiparae semper virginis, neo non aliorum sanctorum habendae et retinendas esae, atque eis debitum honorem ac venerationem impertiendam. Indulgentiarum etiam potestatem, a Christo in ecclesia relictam fuisse, illarumque usum D christiano populo maxime salutarem esse affirmo. Sanctam catholicam et apostolioam Romanam ecclesiam, omnium ecclesiarum matrem et magistram 'agnosco ; Romanoque pontifici, beati Petri apostolorum principis successori, ac lesu Christi vicario, veram obedientiam spondeo ac iuro. Caetera item omnia a sacris canonibus, et oecumenicis conciliis, ac praecipue a sacrosancta Tridentina synodo tradita, definita et declarata, indubitanter recipio atque profiteor, simulque contraria omnia, atque haereses quascunquo ab ecclesia damnatas et reiectas et anathematisatas. ego pariter damno, reiicio et anathematizo. Hanc veram catholicam fidem, extra quam nemo salvus esse potest, quam in praesenti sponte profiteor, et veraciter teneo, x-andem integram et inviolatam, usque ad extremum vitae spiritual, constantissime. Deo adiuvante. retineri et confiterj. atque a meis Bubditis, vel illi·, quorum cura ad me in munere meo spectabit, teneri, doceri et praedicari, quantum in me erit, curatdrutn. Egoidem N. spondeo, voveo ac iuro.* Sic me Deus adiüvet et haec sancta Dei evangelia.

D» proftttioM fidti.

1. Statuitur igitur et ordinatur, ut quicunque in episcopum vel archiepiscopum eligetur, in prima .post suanf creationem vel electionem provinciali synoda cui ipse intererit, veram obedientiam summo Romano pontifici spondeat, fideique professionem faciat, iuxta forinam hanc a Pio IV papa traditaip. Provisi etiam de beneficiis quibuscunque. curam animarum habentibus, eandem obedientiam spondere et fidei publicam confessioqem facere teneantur in manibus episçoporum suorum vel vicariorum^gpuralium : provisi autem de eanonicatibus vel dignitatibus tn ecclesiis cathedralibus, uoo solum coram episcopq suo seu vicario, sed etiam in capitulo: abbati coram episcopo, a quo benedictionem accipient, et coram toto conventu; alii vero de monasteriis provisi, coram conventu tantum. Item universitatum et studiorum generalium magistri et ductores publice profitentcs. singulis annis in prima quaque praelectione sua solemni se iurame^ito spondeant, nihil docere vel interpretari velle, quod huic fidei catholicae repugnet.

'4. Quoniam vero impossibile est. sine tide placere Deo. idcirco, curari doceant frequenter articulos fidei, sicut in symbolo apostolorum con· tineatur; distincte pronunciandt» et simpliciter lingua vernacula aliquando declarando. Hortentur quoque parochianos suos, ut memomter illos :·▪neant, et frequenter recitent cum oration»· d· · minio» : quoniam qui id non, agunt non pi·η ιιιϊ reputari cathohrj.

3. Quod si declaratinnem wlint amplioivi,; facere populo <voluti in diebus tudemnibu*. qui articulorum aliquam interpretationem requiran: eam ex catechismo Romano maxime desum.mt et authoribus tantum catholicis, neque ex su·» sensu aliquid tradant, ne ab orthodoxae fidei d ‹ trina alienum quid per imperitiam afferant. \<l per temeritatem affirment.

4. Doceant curati adnleaeenti'S et inulien-ulan facere signum crucis. in nomine Patria et Filii et Spiritus sancti, amen. Idque protenaa manu tutu, cum decoro, a fronte ad umbilicum, et ab hunieru sinistro ad dextt4*i : et pollice aliquando manu* dextrae iq fronte, et in ore. et in pectore quia symbolum est et fidei et **apei et charitatis** in Deum et dominum qpstrum lesum Christum; quo non solum in periculis subeundis, sed in omni actione auacipienda muniri aanetum e»t et prodeat.

5. Scribit quidem Petrua apostolus in prima canonica, ut simus semper parati ad satisfactionem omni poscenti nos rationem de ea. quae in nobis eat. ape et fide, sed cum modestia et timore. Caeterudi. quia deprehendimus subornatos multoa ministros satanae per varia loca discurrere, et. sub specie pietatis, quaestiones varias curatis et presbyteris parum in ea re exercitatis, coram populo proponere ; quibus ipsi presbyteri non sane ex beatissimi Petri doctrina, eum modestia et timore respondentes, sed cum praesumptione loquentes quae non'intelligunt, saepe contingit, ut non solum auditores, sed et se ipsos etiam scandalisent, iuxta patrum constitutiones, omnibus nostrae dioecesis prohibemus, maxime vero presbyteris, ne cum huiusmodi hominibus disputationes de fide vel doctrinâ ecclesiastica committant aut disputare

audeant, niai ad theologiae gradum aliquem aa- sumpti aint. Sed ei a peregrinis interrogentur, et reapondere oporteat, respondeant tantum de suo officio, quod facere tenentur, scilicet administrare sacramenta secundum formam sibi praescriptam, orare et offerre pro se et pro populo; declggare simpliciter et absque contentionibus articulos fidei, praecepta' decalogi et ecclesiae, opera charitatis et similia. Quod si quam in his, et aliis similibus rebus difficultatem habuerint, consulent superiores suos, vel doctores viros catholicos, cum charitate.

De libris canonicis et probibitis.

1. Horum librorum sacrorum veterem ac vulgatam editionem solum veneramur, et in officio ecclesiastico, publicis lectionibus et .expositioribus, pro authentica habendam declaramus ; ceteras vero eorum voluminum integras verslones in vernaculum vel latinum idioma. sic prohibemus, ut. nisi licentia in scriptis obtenta, nomo habere audeat biblia vernacula, vel ab aliquo alio traducta, sub poena excommunicationis : quia omnes depravatae sunt ab haereticis.

2. Haeresiarcharum libros omnes, cuiuscunque argumenti vel tituli fuerint, prohibemus: veluti Lutheri, Staneari. Borveti, Zvinglii, Calvini, Pacimontani. Zvenfeidii. Rucceri. Davidis Oeorgii, Rinchii. Petrobusii, Valdonis. Brentii et similium, qui haereticorum duces fuere. Aliorum quoque haereticorum libri, qui de religione, ex professo tractant, omnes damnantur. Sed qui aliis de rebtis et' non de religione, authores autem eorum haereticos fuisse constat sine licentia in scriptis obtenta nemo habeat.

3. Prohibemus libros omnes incantationum vel sortilegiorum atque superstitionum. Item, qui res lascivas atque obscoenas ex professo uarrant aut doeent. Ab ethnicorum autem huiuamodi praelectionibus, licet doctorum et elegantium, arceatur aetas pueriiis.

4. Libros de rébus sacris sine nomine authoris. nisi examinatos prius probatosque ab ordinario, edere, vendere aut apud se retinere nemo audeat. sub poena anathematis. Eosdem in locis suspectis impressos prohibemus, eadem poena.

De oratione dominica.

Statuimus et ordinamus, ut pastores doceant diligenter et exponant frequenter orationem hanc dominicam hortantes omnes, a maximo usque ad minimum, ut teneant eant memoriter. Et sciant veram esse orandi formam traditam nobis a Christo. Alioqui. pro catholicis non esse habendos, qui quotidie eam non dixerint.

Statuimus et ordinamus atque praecipimus, ut curati doceant et hortentur suos parochianos dicere salutationem hanc angelicam singulis diebus cum aliis suis orationibus maxime .ero. quoties audierint dari signum per campanulam hora vespertina.

Do praeceptio dialogi.

I. Statuimus et ordinamus, ut eurati. singulis diebus dominicis, declarent excommunicates omnes ariolos, sortilegos, divinos et magicos, qui artes a daemone inventas exercent. Item omnes haereticos et schismaticos et fautores eorum. Kt in crimine haeresis occultae, solis episcopis esse reservatam absolutionem, non etiam vicariis.

2. Curati doceant populum, solum Deum adorandum adoratione latriae; sanctos vero dulia colendos, qui non sunt ipsi Deus, sed servi Dei et creatutae eius : quorum intercessione et suffragiis iuvari possumus et postulamus.

3. Imagines quoque doceant curati et pastores non ease superstitiose colendas luminaris. thUn fieationes, genufiexiones. et similes honores, qui exhibentur ipsis, in prototypant referendos esse, sicut sancta generans septima synodus et patres docuerunt.

4. Inventas de novo reliquias venerari non licent, nisi a sede apostolica atque ordinaria approbutas '.

QrixTin rasdeamu oxcxi.ooi. /

Otiratus ideo non absolvat in Confessione sine nostra licentia, eum qui hoprinem occiderit : nec etiam cum nostra licentia, nisi i» omne damnum restituerit filiis vel haeredibus occisi, aut velit restituere. Eodem niodo tenetur ad restitutionem, qui vulneravit, licet non occiderit. Damnum a iudice aestimatur. Vel a bono viro.

Sxxtcm pkxKi-im u Mcxf.ooi.

Confitentein de enormi peccato et nefando, remittat curatus ad poenitentiarum nostrum.

Ocravi'M prsbcïpt i'M uxeai.oui

Debet qui famae alterius detraxerit per mendacium. reparare, confitendo de nuo mendacio. Quin etiam si verutn dixerit, debet tamen retractare aliquo modo, ne proximum infamet. Secus est in donuntiation·- vel accusatione iuridiciali. in qua ratio habetur utilitatis publicae et animarum, mm solum privati commodi aut compendii aliciHus.

NottCM PRSintPTt'M UïlÀUHII.

1. Statuimus et ordinamus, ut. singulis diebus dominicis, curati populo enarrent decem haec praecepta Dei. lingua vernacula, ut ab omnibus intelligi queant.

2. Exponant etiam, quando res postulaverit, poenam simul et praemium, quae Dominus proposuit, cum haec praecepta daret. Dixit enim _Eg<> sum Dominus Deus tuus zelotes, visitans iniquitatem patrum in tertiam et quartam generationem eorum, qui oderunt me: et faciens misericordiam in millia iis. qui diligunt me. et custodiunt praecepta mea." Cuius loci declarationem in eodem catecbisnio Romano invenient.

Primum praeceptum ecclesiae.

1. <>b reverentiam tanti mysterii amoveri iubeinus subsellia mulierum a presbyterio et a choro, ai qua inveniantur in ecclesiis, hoc est. iuxta altare maius, vel intra cancellos chori.

4. Expectent. si fieri potest, benedictionem presbyteri, ne ecclesiae ordinem perturbent * mm enim interfuisse mysterija videtur, qui antequam dimittatur, recessit. Nec spiritualem communionem recepit, qui communionem sacramentalem sacerdotis non exspectavit.

Secundum et tertium praeceptum scelsnae.

Haec negligentem. dum vivit ab ecclesiae communione. et mortuum ecclesiastica sepultura arcendum esse, statuimus.

V. Praeceptum scelestae.

Da laiusto.

I. leiunia ex praecepto ecclesiae observanda in hac dioecesi sunt haec. Primum in singulis hebdomadis abstineatur ab esu carnium diebus veneris et sabbati, in memoriam mortis et sepulturae Christi.

1 Innoc III. *l>e rehq.* rea.
• Exod. XX.
• Ex eundi. Ancyran.. <. S et apostolurum. e. a.

a. leiunandum tn feriia quatuor tempprum usque ad horam nonam vel usque ad meridiem: abstinendumque ab esu carnium. Sunt autem feriae istae dies mercurii, veneris et sabbati sequentes dominicam secundam quadragesimae, quae dicitiir Branddnes. festum Pentecostes, Exaltationis sanctae crucis et sanctae Luciab.

3. Eodem modo ieiunandum in vigiliis Nativitatis Domini, Pentecostes. Assumptionis beatae Mariae virginis, omnium Sanctorum, Nativitatis beati loannia Baptistae, passionis Petri et Pauli, Matthaei, Andreae et Laurentii martyris, Simonis et ludae apostolorum. Unde versus.

Petrus et Andreas, et cum Laurente loannes,
Simon. Matthaeus abstineant dapibus.
.Omnes Saudi, Assumptio virginis; natus Jesus,
Et Pentecoste, temporibusque quateri*
Tempora sume faces, crux ebria. Ltfeia. pnouma.
Inde tribue feriis, dicito ieiunium*.

4. leiunium quadragesimale debet observari, abstinendo ab ovis et Jactiriniis et carnibus; in -diis autem ieiuniis licet uti ovis et lacticiniis. Sed generaliter in omnibus ieiuniis abstinendum est a carnibus.

b. leiunioruni tempore, sumenda est refectio semel in die duntaxat. hora nona, quatn meridianam nunc interpretamur, vel circa illam horam.

Diebus dominicis prohibitum est ieiunare quia superstitionem saperet gentilium. Eodem modo, tam ieiunia quam festa superstitionis ludaicae vel Mahometicac prohibentur, sub excommunicationis poena.

ı. Statuimus et ordinamus, custodiendam omnino esse eorum, inter quos vivimus, inoffensam societatem. Et quod beatissimus Augustinus in epistola ad Cusulanum de ieiunio diei dominicae tradidit, hoc nos ad otium sabbati transferamus. Nam sicut malum est homini qui per scandalum manducat, ut docet apostolus, ita malum est homini qui per scandalum ieiunat. Et sicut malunt est homini qui per offensionem operatur, ita malum est homini qui per offensionem vacat. Quare', his diebus, quando per sommia et vanas revelationes quarundam faeminarum, superstitiosi aliqui nostrae dioecesis sine causa dogmatisera ceperunt, quod, quasi sacra solennitate statuta, otium observari debeat in pomeridiaua parte sabbati. etiam si suam hanc observationem a iudaiamo alienam esse contendant, tamen, ne maius malum ineurratur in scandalo, quam bonum percipi posset ei merito, prohibemus omnibus et singulis nostrae dioecesis, ne quis posthac vacandum esae aaserat, aut studiose sic vacet in sabbato, nisi cum festa celebrat ecclesia. Laudamus tamen omnes eos. qui in honorem diei dominicae, vesperis et officio ecclesiastico «abbati et aliorum profestorum dierum, intersunt cum c^hj^licis.

De decimis et Mahmihu.

Praecipit igitur sancta synodus omnibus, cuiuscunque gradus et conditionis sint, ad quos decimarum solutio spectat, ut eas. ad quas de iure tenentur, in posterum cathedrali. aut quibuseumque aliis ecclesiis vel personis, quibus legitime debentur. integre persolvant. Qui vero eas aut subtrahunt aut impediunt, excommunicentur; nec ab hoc crimine, nisi plena restitutione secuta, absolvantur.

De oratione et dotations.

Iuxta patrum statuta, prohibemus omnibus curatis. presbyteris atque aliis in ordine ecclesiastico constitutis, sub gravi poena arbitraria, no in ecclesia novis orationibus aut collectis, a se vel hb alio excogitatis et' inventis, uUo mojio utantur': sed bis solum, quas praedecessores tradiderunt, vel quae ab illis vel a nobis probatae fuerint at admissae: ne, sub specie pietatis, contra fidem catholicam aliquid inducatur in ecclesiam Dei.

D» riecauMyna.

Curati hortentur -fideles, ut eleemosynis redimant peccata. Nam sicut aqua extinguit ignem, sjc eleemosyna resistit peccatis. In imponendis quoque poenitentiis, eleemosynam commendent, cum oratione et ieiunio. Quia oratio cum ieiunio et eleemosyna p morte liberet, et ipsa est quae purgat peccata.

D» *coelibata sacerdotum.*

Ergo si quis dixerit clericos in sacris ordinibus constitutos vel regulares caMitatem solemniter professos, posse matrimonium contrahere, contractumque validum esse, non obstante lege ecclesiastica vel voto, et oppositum nihil aliud osse, quam damnare matrimonium: posseque omnes contrahere matrimonium, qui non sentiunt se castitatis, etiamsi voverint, habere donum, anathema sit; cum Deus id certe petentibus non deneget, neo patiatur nos supra id, quo^ possumus, tentari ·.

De dispensatione.

1. Statuimus et ordinamus et in posterum agere decrevimus, quod dispensationes iuramenti minoribus aetate, et simplicibus atque idiotis personis, de quarum simplicitate nobis fides facta fuerit, dabuntur in forma iam solita et usitata. Sed litteratis et divitibus, quos non ita facile decipi posse indicaverimus, non nisi vocata parte summarie, vel communicato libello supplici: sjne strepitu iudicii. re considerata pie, ex aequo et bono [animo]. In iuramentis quoque temerariis et iniquis, quae fas non est servare, vel servari omnino non possunt ne quis in lege ovaiigelica Christi perplexus esse dicatur). iniungetur salutaris poenitentia ante absolutionem vel dispensationem, ne iurisiurandi maneat impune violata religio. In iis autem, quae propter nuptias et matrimonia celebranda, aut res alias sanctas facta fuerint [quoniam ai peccaverit vir in virum, placari potest Deus; si autem in Dominum peccaverit vir, quis orabit pro eoї) satisfactio imponetur aliqua in Dei honorem vel ecclesiae utilitatem.

a. Voti dispensationem solemjiis. ad aedem ap<>-atolicam remittimus.

3. Licet episcopi* possint in irregularitatibus illis et suspensionibus dispensare, quae proveniunt ex delicto occulto: non tamen in ea. quae ex homicidio voluntario, nec in ea, quae ad' forum iam contensiosum ducta sit.

4. 8i quis intra gradus prohibitos* scienter matrimonium contrahere praesumpserit, separetur, et spe dispensationis consequendae caroat.

3. Declarat concilium * Tridentinum dispensationes gratiosas non prius sortiri debere effectum suum, quam cognitum sit ab episcopis eas non subiacere vitio subreptionis*. Idem de commutationibus ultimarum voluntatum, et de gratiis obtentis.

' ‹ uacil. MUsviL, e. IU.
* Coadl Trid. assa XXIV, c. ».
* Condi. Trid-, assa XXIV, c. A.
* Id., Maa XXIV, c. V
* Id., ses». XXIV, e. b.
* Id., sesa XIII, e. ».

Ptoeaia domantia iit codant:

1. Homicidam sine nostra vel poenitentfarii nostri recoheiNationo. nullus presbyter ad eemmènionem admittat.

3. Unfantem qui opprimendo vel aliter extinxerit, mittatur in die Cinerum ad ecclesiam metropolitanam.

3. Nefando Hagitio Sodomiae corruptos, ne quis tentet absolvere; sed remittantur ad ordinarium.

De asara.

Usurarii ne absolvantur, nisi facta prius restitutione lucri excedentis et iniqui; vel certe serio promissa.

D» gratia pratdtdinationu.

Gratiam Dei praedicabunt curati et commen- '--dabunt populis; ut ab ea in omnibus rebus semper dependeant; de praeddbtinatione autem et praescientia Dei aeterna ne loquantur ad plebem.

D» iudicio extremo.

Prohibemus prognosticationes de die iudicii extremi, quas ad dementandos homines, falsi saepe prophetae ex sacris litteris, in suum sensum detortis. vel ex motuum coelestium calculatione, nescio qua, comminiscuntur.

'Dî teetamento.

Quoniam .episcopi exeeutores sunt omnium piarum voluntatum, ideo, ne pia decedentium legata per haeredum iniquitatem maneant inutilia, cum quis facto testamento obierit, curati moneant haeredes de publicatione testamenti. Quod si neglexerint. referent procuratori nostro vel decano rurali.

De cessions *bonorum, aut cautione quae fit ab infirmi», >*a *articulo morti».*

1. Curati, si quos habeant parochianos infirmos excommunicates, qui in infirmitate volunt confiteri et absolvi, mediante cessione bonorum suorum ad opus creditorum suorum, aut interveniente cautions idonea, ministrentur eis sacramenta poenitentiae, eucharistiae et extremae unctionis.

d. Infirmus igitur, qui est excommunicationis sententia innodatus a canone sive a iure. si petat humiliter et devote absolutionem, debet absolvi sub hae forma ac praecepto, quod si Dominus dederit ei vitam, statim et quam cito potuerit, post recuperatam sanitatem, ibit ad illum, a quo erat absolvendus, suscepturus mandatum eius super illis, pro quibus erat excommnnicatus. Quod sinon fecerit, statim relabetur in pristinam sententiam.

3. Infirmus excommunicatus a iudice sive ab homine, pro delicto seu debito,- si petat humiliter et devote absolutionem a praedicta sententia, debet absolvi; ita tamen, quod primo det pignora, vel cautionem idoneam, videlicet reeponsalem sufficientem vel iuratoriam, quod parebit mandatis ecclesiae et satisfaciet creditoribus, seu his ad quorum instantiam excommunicatus erat.

4. Si pignora dederit infirmus, illa recipiat sacerdos parochiaii* ad manus suas, et fideliter describat, ut de eis rationem reddere possit tempore debito -ad opus illorum, quorum intererit, et illum absolvat; injungendo ei, ut supra dictum est, quod ei supervixerit, satisfaciet ecclesiae et suis creditoribus. Alioquin, eo ipso, postquam evaserit mortis perioulum pro illa vice, licet infirmitas longius duraverit, in pristinam sententiam relapsus sit, et pro tali relapso habeatur et teneatur.

b. Si infirmus cautionem, id est reaponsalem pro debito dare voluerit, sacerdos non recipiat. niai talis rèeponsal)s idoneus sit et potens pro satisfaciendo; quin <lias facile eeset illudere eruditoribus.

6. -Is, qni cautionem Seu rseponsslem se constituerit pro débitera infirmo excommunicato, moneatuMub excommunicationis poena, ut infra.quindecim dies post deceesqm infirmi, >i ex illa infirmitate moriatur, satisfaciat creditoribus; qui illum tenebant excommunicatum. Quod si noth fecerit, elapsis dictis quindecim diebus, talis responsatis denuacietur exoommunicatus pro debito dicti infirmi, ad instantiam dictorum creditorum. *

7. Sive cautionem praestiterit infirmus, sive cessionem bonorum fecerit, repraesentetur illa in scriptis in forma debita per sacerdotem paroehialem. qui illam receperit, infra quadraginta dies a die obitus dicti infirmi excommunicati, officiali curiae nostrae Bisuntinensis. sub poena arbitraria, ai negligens fuerit,

8. Si infirmus, jiost cautionem vel cessionem praestitam in forma praedicta, humiliter et animo contrito petierit sacram eucharistiam sibi dari, illam recipere poterit.

9. Si vero infirmus usum loquendi perdiderit, ita ut cautionem seu cessionem praedictam praestare non possit, tamen signa contritionis ostendit, elevando manus iunctas ad coelum, percutiendo pectus, et alia huiusmodi signa contritionis faciendo, absolvi debet a praedicta sententia excommunicationis, ei eucharistia sacra sibi .dari atque etiam sepultura; sed haec, dummodo parentes, liberi, aut amici eius, ad quos bona eius venire debent, dent pignora, fideitusores aut idoneos responsate* de satisfaciendo illis, ad quorum instantiam dictus infirmus excommunicatus erat, si pro tunc decesserit ab humanis.

10. 8i autem dictus infirmus nihil intelligat, aed amiserit usum rationis; veruntamen si constet sacerdoti, quod in eo signa contritionis etpoemtentiae praecesserint, debet absolvi et communicari; recepta prius cautione per pignora vel fideiussores aut responaales idoneos de satisfaciendo, ut in proximo praecedenti articulo dictum est.

11. Statuta praedecessorum nostrorum archiepiscoporum Bisuntinensium contra sustinentes sententiam excommunicationis per annum .et ultra, confirmando, et. quatenus opus est. innovandi), prohibemus districte, sub gravi poena arbitraria eleemosynae nostrqp applicanda, ne excommunicat), qui per annum continuum et ultra sententiam excommunicationis sustinuerint, si decedant, sepeliantur in ecclesiis aut coemiteriis, licet in infirmitate cessionem bonorum suorum fecerint, aut cautionem dederint, ut supra; nisi prius absolutionem meruerint, de consensu creditorum suorum, et de nostra aut vicarii nostri generalis licentia speciali processerit processit]. It per hoc magis timeatur ecclesiastica censura, et creditoribus satisfiat de debito, et ipsi excommunicat) in vita procurent abaolvi; ne, post eorum obitum, crédíteras affici videantur iniuria. Nec literae aliae de non obstante sufficient, quae aliquando obtineri solent snbreptitiae: sed fiant sub sigillo camerae nostrae, in cera rubra.

*D** sspaftura st sjwfsuts dq/imctoram.

1. 8i quis intestatus decesserit vel non electa sepultnra. apud ecclesiam suam parochialem. in qua vivens recepit ecclesiastica sacramenta, sepeliatur.

3- Defunctus, qui elegit sepeliri apud aliam ecclesiam, quam apud ecclesiam suam parochialem, repraesentetur in ecclesia paroobiali, in cuius pa-

V' W" ' I IVT'"

rochiatu defunctu» est. et in qua sacramenta eeclesiastiM^ suscepit. ut in ea ultimum va)e£|eiat, anteduam deferatur, in eeelesiam, in qua elegit sepmiri:- quaecunque ffigrit illa ecoleeia, in qua elegit sepulturam, aire sit. saecularis vel regularia euiuscunque ordini», sive mendicantium sive non, mendicantium. Alioqui interdicta ait per praesente» ecclesiastica sepultura tali defuncto, et faculté» ecclesiae. in qua elegit sepeliri, illumsepenendL »ub poena interdicti eoelesiastici.

3. Sepultura non denegetur defuncto per sacerdotem paroohialem propter non solutionem. iurium funeralium: aed aine mora aut contradictione devote secundum ritum* ecclesia^ impendatur.

4. Et ai eidem aacerdoti secundum piam et laudabilem consuetudinem debitum fuerit, aine atrepitu et figura iudicii. nostra auctoritate aeu vicarii nostri generalia et officialia consequi poterit, ai per baeredea defuncti negatum fuerit ei.

5. Idem statuimus et ordinamus observandum fore in aliis sacramentis ecclesiasticis et pro adminiatratione eorundem.

Df Ciitrmmiu i<» ritifiu» «ocri».

I bi. ob locorum distantiam vel difficultatem, populus aegre potest ad ecclesiam paroohialem convenire, novas parochias etiam invitis rectoribus erigemus. In quibus vero populua numerosior eat, cogentur rectores secum alios presbyteros assumere, qui sufficiant sacramentis administrandis et cultui divino celebrando. Et ubi magna erit ecclesiae paupertas, plurea in unam convertemus, aed sine praeiudicio tamen obtinentium.

Transferemus quoque beneficia simplicia ex ecclesiis, quae vetustate vel alias collapsae nequeant restaurari, in alias, cum eisdem oneribus et emolumentis. 8ed parochialea refici procurentur ex fructibus ipsarum ecclesiarum vel parochianorum. Quod si nimia egestate omnes laborent, ad viciniores vel matrices tranaferantur.

Suptr tccUtiit polluti».

1. Idcirco, pastores omnes et ministros ecclesiarum nostrae dioicesis monemus et hortamur*In Domino, ut plebes sua» et populos sibi subditos, tum in concionibus tum ,in privptis confessionibus, haec doceant et similia, prout Spiritus sanctus dabit: hortentur omnes in fidei constantia manare; a vitiis abstinere et peccatis, maxime vero mortalibus, propter quae venit ira Dei. Perpendentes secum singuli, et conscientiam quisque suam examinantes. quod ai pro commissis nostri» nos punire Dominus decrevisset. . multo graviora hio commeruimus. Sed speremus magis ia eo et in Christo Iesu, qui lavit nos a peccatis nostri» in sanguine »uo. ut simus sancti et immaculati ia conspectu eius.

2. Prohibemus ergo imprimis, ne missae in altaribus fractis, nec in ecclesiis ruina ve) incendio vastati», aut polluti», divina celebrentur; nec in earum 'coemiteriis sepeliantur fidele», donec reconciliata hase omnia sint episcopali benedictione. Reconciliationem autem per omnia illa loca brevi facturus est reverendissimus dominus «uffraganeu», visitando sicut incepit, et sine sumptu, quantum poterit.

3. Pollutas autem ecclesia» declaramus, et coemiteria denuo consecranda, in quibus haeretici vel excommunicati, quales sunt isti hoste» fidei catholicae, sepulti fuerint; deinde in quibus caede» factae, vel sanguis violenter effusus, vel veneri» quaecunque opera perpetrata. Quarum quoque altare loco motum est. vel altaris reliquiae ex-

A tractae; omnes hujusmodi reconciliatione indigeat.' Sed in quibus equi, boves, sues aut alia animalia stabulata fuerint; vel in quibus ipsi milites, sive' 'propter suas necessitates sive in contumeliam loci sacri turpe aut foedum quidvis commiserint; haec poterunt pro hao vice tantum-sacerdos, curatus vel decanus, et abbas vel pnor in regularibus, propter populi scandalum expiare cum aqua Gregorian» seu exoreisata.

4. Ciboria et -fontes baptismi mundentur diligenter; hoc enim sufficiet, nisi populus nova malit facere.' Quoniam, sicut haec- ipsa non consecrantur ab epiacopo, sjc neqye polluta declarantur ab ecclesia. Super altare autem fractum poterit tabula, margiorea Consecrata (altare vocant portatile) parari, atque in ea missa celebrarj, donec ecclesiae ipsae* restaurentur. Et, ubi pollutum sit coemeterium non polluta . ecclesia, permittitur nunc,' ut

B in ecclesia sepeliantur fideles, qui hinc ad duos menses vita decesserint.

fi. Atque haec quantum ad reconciliationem locorum sacrorum. Pro administrations autem sacramentorum, quam cessasse hoc vastationis tempore in multis locis dolendum est, haec, quae sequuntur, observantur.

β. Imprimis parvuli, qui baptixati non sunt, baptisentur' statim, vel iri propria ecclesia, vel in alia, nisi polluta ait. Et communicabunt sibi mutuo curati non solum ecclesias, sed alia omnia ad haec necessaria, benigne et sine spe ulla quaestu». Ubi vero vastati sunt sacri fontes, poterit nihilominus benedictio solemni» fieri in vase mundo, super altare ve) loco convenienti, intra ecclesiam servando.

7. Eucharistiae quoque et poenitentiae «aeramenta, qui, in hoc paachate, propter eadem im-

C pedimenta non receperunt, confiteantur iam propriis sacerdotibus, et dominica 'proxima communicentur, nisi maioris excommunicationis sententia sint innodati. Alias enim expeclhndum ei» erit remedium salubre absolutionis vel suspensionis. Cumque dies quadragesimalis ieiunii iam omnino transacti nunc sint, et ^eiunium solverit ubique ecclesia declaramus, licuisse his vesci carnibus, et aliis omnibus, licet adhuc confessi non ' fuerint. Quamquam decebit maxime, qui confiteri deliberant, ut, ob reterentiam suscipiendi eurporis Domini, die aliquo se praeparent antea eum ieiunio.

8. Matrimonii denique benedictio in ecclesia fiat non pollute, sicut res aliae omnes sacrae.

9. Intelligent autem curati, quod ecclesia polluta, pollutum quoque habetur coemeterium, non contra: quia pollui potest coemeterium, non polluta ecclesia. Quare, ai qua est capella vel aedificium

D aliud honestum, quod huiuamodi sacrilegorum mener vimque evaserit: poterunt venerabiles abbates et religiosi, ac burati et «appellent, atque alii ad divinum officium deputati viri atque foeminae, horas canonicas et, preces facere in eo. Non autem in pollnta.

b» taoraamitit m psners.

1. Debet minister, sacramenti intentionem habere agendi illud, quod Christus instituit st ecclesia facit.

2. In his omnibus, quae ad ritum et caeremonias pertinent, mutare 'aliquid nemo privatus audeat, sub poena suspensionis ab ordine, si id ignavia vel ignorantia aut-«dio vitio commiserit. Nam ex pertinacia hoc faciens, tanquam schismaticus punietur, quod ecclesiae sensum perturbet.

3. Quia igitur in sacramentis aliud videtur oculis, atque aliud, agitur divina gratia secretius,

ne tant» Pei beneficia ignorent», aut putentur otiosa eaab spectacula, nee suo habeantur in honora, aut indigno tractentur; instruendus eat populus in cuiuslibet administrations, ubi commode fleri poterit; frequenter etiam docendus in concionibus, ubi inciderit locus, quid in sacramenti cuiusque collatione agatur, quis sit eius fructus, quid, velint signa externa, quomodo Dei virtus praesens invisibiliter eis adsit, quomodo etiam digne vel indigne percipiantur, et similia, /

Capita quprdam «n wtert *ztatuto* ia *titulo de baptitmo,*

1. Baptismus, confirmatio et ordo nunquam iterantur, id estSton conferuntur uni personae singulari nisi semel «eu unica vice; quia quodlibet 'ipsorum imprimit characterem indelebilem in anima.

3. Baptismi materia, qua utimur in ecclesia, o»t aqua simplex, naturalis seu elementalis, benedicta seu sanctificat» solenniter. secundum ritum ecclesiae, in. sabbato sancto Paschae et sabbato Pentecostes.

3. Baptismus tamen administrari potest, .in casu necessitatis, aqua naturali, elemental!, pura êt simplici, non benedicta seu sanctificate solenniter.

4. Baptismus non debet fieri in saliva, in aqua rosacea, ardenti, vel alia artificiali, nec in cervisia aut vino; sed in lixivio fieri potest, si alia aqua non posset inveniri, quia aqua est naturalis colate per cineres; sicut in aqua naturali et pura, quae per venas sulfureas transit.

Ď. Baptismi forma haec est: „Ego baptise te in homine Patris et Filii et Spiritus sancti, amen.» Quae omnino debet observari, nihil addendo, minuendo, transferendo vel immutando de eadem; ut tollatur omnis dubietas vel opinionum diversitas. Ea uno contextu debet proferri, ita ut non sit aut fiat interruptio notabili» per longam pausam et moram tempori». Quanquam verborum corruptio non vitiat sacramentum, modo sensus maneat; virtus enim verbi tanta est. Augustino teste, ut iustum faciat, non quia dicitur, sed quia creditur.

fi. Minister baptisipi proprius, specialis et ordinarius, est sacerdos, extra casum necessitatis; sed. in casu necessitatis, omnis alia persona sive fuerit vir sive mulier, sive fidelis sive infidelis, ludaeus. paganus, haereticus, possunt baptizare; dummodo baptisent in aqua, et verba debite proferant. cum intentione faciendi quod facit ecclesia.

7. Pater et mater infantis, in extrema necessitate. possunt baptisare infantem suuin. ai uon sit alia persona praesens, (fuae baptizare sciat aut possit; et non alias.

8. Doceant curati obstetrices et suos paroehiano», integre, fideliter et devote proferre verba formae baptismi in vulgari sermone: *Je te bapiite* au nem du *Pire tt* du *Fil» tt* du spùwt *EÔprit,* amen; ut ministrare possint illud in forma ecclesiae. »i casus necessitati» emerserit. Et doceant ea», quod simul cum prolatione verborum debent tenere infantem, et immergere illum in aquam secundum consuetudinem ecclesiae suae, et quod, habeant intentionem baptiaandi secundum ordinationem universalis catholicae ecclesiae.

9. Consuetudo ecclesiae est observanda in baptismo, quoad immersionem vel aspersionem; videlicet, quod ubi est consuetudo, quod puer immergatur in aquam, debet immergi, nisi timor esset de vita ex causa rationabili et evidenti. Et ubi est consuetudo quod aspergatur sive effundatur aqua super caput sino immersione, illa etiam observanda eat.

10. Si puer dolore partu» appareat vivus esse" in ujero matri», nec potest exire totu», sed apparet una pars corporis si caput apparet, debet baptizari, quia in capit» vigent omnes sensu» hominis exteriores et interiores. Si autem pes et maniis appareant et non caput; si constet de vita, et periculum sit de expectations totius «b utero, debet baptizari, secundum communiorem et humaniorem sententiam doctorum.

11. Si muKè> prae angustia periendi moriatur, et appareat partus in utero vivus debet os eius teneri apertum, ne suffocetur partu»; et, per probatum atque expertum ctflftirgum aut invisorem, debet cum diligentia venter matri» aperiri, et infans inde extrahi ac baptizari.

12. Sacerdo» interroget diligenter obstetrice», et alia» persona» quae deferunt infante» ad baptizandum. ai propter aliquod periculum vitae mfanti», de quo dubitaverint, illum baptizaveriof. an non. Si responderint quod non. procedat ad exorcismo» et alii per ordinem, prout in libro inanuali continetur. Si vero infan» baptizatus fuerit, interroget de forma verborum prolatorujn. Quae ai integre et debito modo prolata fuerint, non erit infan» ulterius baptizando·; quia sacramentum eat non reiterabile. ut dictum eat. Debet autem catechizari et exorcizari, ut ritu» ecclesiae servetur. Si vero, re diligenter perquisita, dubitet sacerdos probabiliter quod verba et alia necessaria non fuerint prolata et observata: baptizet sub hac foftna: r8i tu ea baptizatus, ego non baptizo te; sed si tu non es baptizatus. ego baptizo te; in nomine Patri» et Filii et Spiritus sancti, amen.* Aliter vero nunquam ei fas erit.

13. Infan». qui reperitur expositu», nec scitur a quo, nec apparent signa vel testimonia sitne baptizatus nec ne. debet baptizari sub conditione, videlicet. „8i tu es laptizatus. ego non intendo te baptizare; sed si tu non es baptizatus, ego baptizo te, etc.» Et gallice, ai laicus hoc faciat, dicat „Eη/aat, «· tu «» *bapiiti, je n'entende pa» dt tt baptizer; maie si tu «'«» baptizi, je te baptize* au non», etc."

14. In parvulis, qui baptizantur, sufficit fide* et intentio recta Illorum, qui ipsos offerunt ad baptismum; quorum fidei professio parvulum obligat ad observantiam, quia pro salute eius fit 'obligatio.

15. Levante» puerum de aacro fonte, debent eum docere orationem dominicam *Peder natter,* salutationem angelicam *Ave Maria,* symbolum apostolorum, in quo continentur articuli fidei, scilicet *Credo* in Deam Patrem omnipotentem, et *Credo* in *Spiritum sanetsun;* iustitiam servare, charitatem tenere et castitatem custodire.

16. Quia in baptismo contrahitur cognatio spirituali» inter plure» personas, propter quam multa matrimonia impediuntur fieri. idcirco, non admittantur plures quam duae personae; videlicet, unus vir et una foemina, in levatione unius infantis, ad summum. Sciscitetur autem parochus diligenter, antequam ad baptismum accedat, quisnam electu» »it ad suscipiendum infantem de aacro fonte; ne alius se pro petrino gerat, licet puerum tangat vel teneat.

17. Deinceps, sacerdotes parochiales habeant librum seu registrum. in cuius principio scribant annum, in quo inchoabitur, et consequenter mensem et diem baptismi cuiuslibet infanti», nomen ipsius, et nomina genitorum ipsius, nomina petrinorum et matrinarum; sic scribendo

„Petrus. filius loanni» et Mariae, natu» die tertia maii. baptisatus die vigesima eiusdem mensi».

Cuius patriot luerunt Gerardus tali· et.Catha-,rioa tali·.**

18. -Raligiosi non debant, puero· in baptism· tenero, neque oommatres habere, dun aliirsperiri possunt.

19. In pler^squa loci· nostra· dioieasi·, at •ocepimm, sacardotea quidam mala docti bapti* sara praesumunt infante· mortuosah' utaro mat^s; quo· quaedam vetulae mulieres qbriàaaa et modi-, eae conscientia·, in eedcaii· par (be·, tves re) pluree die· observant, at poet·· taatificantar signa vitae in eia apparaisse, et poet head iq loeo raligioso at sacra sepeliunt; cum praomiaaa, ai .vera essent, miraculo·· deberent merito dici.'Adaquo-' rum approbationerqi maior indagatio et verificatio requiritur, quam ait teetimonium vetularum. Cum igitur cum fidelibus nisi fidele· «epeliantur: ideo, ne tali» de caetoro fiant, aine nostra aut vicarii uoatri generalia seu officialia licentia, omnino prohibemus [1].

'20 Baptisati inungantur in Joci· ordinatis chrismate novo, id est, consecrato illo anno et non chrismata veteri. Sed illud comburatur in ecclesia, et cineres in piscina aut iuxta altare' recondantur

31. Baptismus celebretur in ecclesia et non extra, nisi in .casu necessitatis. Et tunc fiat ut supra dictum est. aut afflr casu permisao a iure, et non alias.

Hactmu ta ttttri statote eapitolonun, ordine parum immutato; fqjtas Aoe setae eddimM.

2'2/ 8i baptisatus a sacramentariis aut aliis haereticis, ecclesiae catholicae- reconciliationem postulet, et vere baptisatum essa constet, adeat episcopum. J*er eutn, iniunçti poenitentia, reconciliabitur Hi vdro, facta inquisitione diligeblb dubitetur esse baptisatum. et baptisari' secundum ritum ecclesiae Romahae velit : eadem observabuntur illa, quae supra diximus facienda circa illos, qui a laicis personis non certo baptiaati offeruntur in ecclesia. Quia lient haeretici plerique nostri temporie vere baptisent, a caeremoniis tamen nostris et ecclesiae Romanae dissentiunt: quo fit, ut aliqui se baptisatos vera dubitent. Quod facere non debent, ei do forma et materia adbibita certi sint. Quare interrogabuntur ipse baptiaandu« et petrini, dé modo et fornSa, quibus ab haereticis baptisatus fuerit. 8i vero dubitetur de forma, tunc utetur forma conditional! superius tradita *-,ßi ta ta iaptiai,jt at it baptiatpat, ti ai* tu n'ss *kaptiai, fit."* Et oaeteria, ut'diotam eat, peractis, indutus, baptisatus suis indumentis, audiat missam tenens facem accensam in manibus,- quam offeret in offertorio. Patrini vero levants· effarent panem et vinnm, at. accepta communion· et benedictione sacerdotis, dimittantur in paco.

, '28. Curati scire dabant, quod, ax aoclasiae statuto'. cognatio spirituali· contrahitur In bsptismo et in confirmation·, quae impadit matrimonium contrahendum, at dirimit contractum ; nempe baptisans et suscipiens, vel levans da fonte, cum suis uxoribus at mariti· iam cogniti· dicuntur oompatrea parentum.. id eat. genitorum baptisati, at iidem patrini parantes spirituale·' sunt aiusdam baptisati. Filii quoque baptisantia at lavantia firatrea •piritdales aiusdam baptiaati dicabantur hactenus. Casterum. in concilio Tridentino prohibitionum multitudinem contrahentes patres, statuerunt *, ut posthac inter lavante· at baptisatum ipsum, ·<, buta· petram ab matrem, nae non inter baptisantam at baptisatum, baptlsatiqua patffih.et matrem, spiritualia' cognatio contrahatur tantam, quae impadim|nto sint matrimoniis.

94, Pro baptismo nihil exigatur, sed si quid offeratur, illud accipiat ssoerdos Moundqm laudabilem consuetudinem, quaa obstervanda erit >.

9h.· In liorum conviviis'modaktia agnoscatur, luxu superfluo reiecto; maxima varo preabyteri in his ab omni termone abstineant-impudico et vano.

4fi. Fonte· postsolennenripsoram benedictionem, et chrisma et sanctum olqum sub clave et se>-tara custodiantur diligente!. et aqua Ipsorum renovetur in Paschate etzPantecoste*; quin etiam, quad abait, si casu, eliquo corrupta fuerit (ne quis, ob corruptionem scandqlisctur), renovari poterit; nec permittat sacerdos, postquam sacrum chrisma admiscuerit, de aqua queaquam accipere, quia milita sortilegia et maleficia ex diabolica suggestione fieri'et procurari cum aqua huiusmodi, docuit experientia. Curatus autem circa hanc custodiam négligeas, etiam si nihil aephariutp inde contigerit, tamen suspensionis poenam a iure incurret.

27. Chrismalia infantium et aliorum baptisandorum, munda et nova habeantur. nT tam magna et late, ut loca sacro chrismate et oleo sancto illita tegi omnino possint, ne alii panni eo pertingant.

28. Illi vero, qui in die coenae vel alias mittuntur ad ecclesiam cathedralem, sacrum chrismaet oleum petituri, in sacris vel minoribus ordinibus sint constituti; ne indigni habeantur rem tam ••eram, deferre, ct sciant discernere vasa, ubi chrisma et ubi oleum sanctum contineatur, et catite in via et in hospitiis custodiant.

Dt saeranwnto *confirmationi»*

1. In confirmatione contrahitur cognatio spiritualia sicut in baptismo, impediens matrimonium contrahendum, et dirimens contractum ; et non debet admitti, nisi una persona ad tenendum con firmandum.

2. Mutus, in quo apparent signa confessionis, potest et debet confirmari.

3. Suscipientes sacramentum confirmationis si sint adulti, debent esse, confessi, ut illud digne suscipiant; et de honestate debent esse ieiuni

4. Pueri confirmandi debent secum portare ban dellos lineos, mundos, seu fasciolas albas, quibus circumligentur frontes eorum, postquam chrismate sancto fuerint consignati, propter reverentiam sacramenti: ne manibus pollutis frontem'detergent, et sordes' contrahant.

6. Sacramentum confirmationis nec reiteratur, neo sumi debet nisi semai in vita,

fi. Laioi admofieantur, ut pueros suos ad episcopum adducant, quando cum prop· esse intellexerint.

7. Deoorum cat bandellos par triduum portant, et post triduum ad aociasiam deferant, et in fronte, nbi sunt chrismata liniti, sala et aqua lavantur, •t aqua in loco mundo affundatur, ubi nequeat conculcari pedibus.

8. Puaria non conferatur, donac memoriam habaant competautem, na ignorante· se esse confirmatos, faciant se danao confirmari. Ideo admoneantur da alapa, quam daturas est episcopus, ut, ex •o metu, se recepisse recordentur hoc sacramentum *.

' *Dr* coasse., tat. I, e. *In/UtUt,* es» 1«|SSatl, I safes is sllsg. M.
[2] H. Tboa. 4, d. 4S st alii ttootari ; e. *Caninuta* 4o coaaat. spirit st Mds» Utsl US. C, 80 qs. I st >. ·. 4.
• tas. XXIV. ssp. a

' L qa. I teptlaaata, a 4d apostatam· «te staoa.
[2] Ds ootakr. misa, a Otas.
[3] *Df* ganssc. tat. I, e. *In* sancta st o. PssMmsnta.
[4] ArehH. st gloea »·. do cons., d 5, e. Aptatas sancti.

Dt tatmamUe taeharùtiat.

1. Minister huius sacramenti est presbyter. rite •t cqaonice ordinatu·? qui potest at debet miesam celebrare.

'4. Haeretici, •ohlsmatiei, exodTrnmunioati, notorii fdrnicatorea. aimoniaei, apostatae et bi, quibus a suis superioribus prohibetur ex causa, non dabant celebrare.

3. Hoo sacramentum sum! debet a ieiunis *, id eat, -ante cuiuslibet alterius rei cibum vel potum, excepti· infirmia et in naoeaeitata constitutis, in quibus periculum eat de vita. Quia talibus, ai. humiliter potant, debet ministrari, aive ante prandium aive post, aive de die aire de noete, n^ai ait periculum quod atatim poat aumptionam illud evomant: quia tuno non eeset dandum.

4. Mutua, in auia negotii· diacretua, poteat recipere corpus Christi, ai petat, et in'eo appareant •igna devotioni· et fideil.

Dt taeramtnto pctmitnHat.

1. Omne· utriuaque «exue hdminee habente· anno· diaoretionia, tenentur semel saltem in anno in quadrageaima, ut poaaint Christi corpua in pa•chate recipere, confiteri proprio curato aeu pactori. In periculo quoque mortia proba/bili, quilibet confiteri tenetur, et quando quia acceptura· eat eucharistiam vel miseam celebratura;, aicut tenet communi· opinio*.

2. Mutua potest per aigna confiteri*. et homo linguae extraneae poteat confiteri per interpretem, qui linguam utramque calleat* ut inter utrumque sedena, 'referat utrique quicqu^d aibi dictum fuerit, et talia interprea secretam tepere debet confeaeionem. aicut aacerdoa.

3. Baoerdoa requisitus ab aliquo .ad audiendum confeeaionem. debet atatim animo ad Deum converti et devote orare; ut Deua aibi det virtutem et constantiam, ne moveatur deaiderib rei turpia •ut malae aut vanae gloriae, aed.aalutia ipaiua confitentia tantum et gloriae divinae, dicendo;

„Cor mundum crea in me Déua et apiritum rectum innova in viaceribua meis. Ne proiiciaa me a facie tua, et Spiritum aanotum [tuum] ne auferas a me; redde mihi laetitiam aalutaria tui, et apiritu principali confirma me. Doeebo iniquoa viae tuna et impii ad te convertentur^

4. Sacerdos excipiat confitentem * vultu gravi, et blandis benignisque verbis, exhortana eum cum pietate, ut vulnera sua, tanquam medico spirituali, fiducialiter et integre revelet, cum ape veniae et aalutia, quia Deua aentper recipit peccatore· ad ao converto·, quantumcunque peccaverint enormiter: ut David, Petrum, Paulum, Mariam Magdaleuam, latronem in Cruce et alioe innumero·.

5. Bi peccator titubet *, aut dubitet adhuc confiteri peccatum auum, nec istis exhortationibus induci poaait. declaret ei confeaaor terrorem iudioii extremi, poena· inferni, perpetuitatem damnationi· ; toti· viribu· eruat animam peccatori· a faucibus inimici.

fi/ Audiens vero confeaaionem. aacerdoa non ••piciat confitentem in facie ' : multo minua etiam aapiciat mulierem ; nao eignum aliqpod faciat audieoa peccatum eonfitanfia, quo videatur detoatari et abominari peccatum, quod audit; ne per bate retrahantur, aut terreantur a confooaione integra, peccatorum.

7.. Saeerdoe non audiat oonfeeaiooea in dome •ua. cut camera, niai eonfitontoe aint infirmi, aed in aculeate et in loco omnibua patenti, el no^ in nngulia aut loco obscuro ; ut tollatur omnia occasio malignandi et obloquendi.

8. Nec audiat sacerdos confesaionem alicuiua peraonae, de quo peccato ipae ait agena vel contention·: and talem personam remittat ad alium eonfeaaorem, data Itcantia, ai opus ait.

9. Baoerdoa diatrete interroget confitentem aecundum conditionem et atatum ipsius. Quia alia interrogatoria facienda aunt religioso. alia militi, alia sacerdoti, alia agricolae, alia advocato, alia mercatori, alia diviti, alia pauperi, alia aeni, alia iuveni, alia viro, alia mulieri: ut nihil impertinenter quaerat, ■ed iuxta cuiuacunque atatum, gradum, aexum et qualitatem. Cuius conditionem et atatum ai ignoraverit confeaaor, petet ante omnia ab eo.

10. Praestat ut ipse poenitena enarret aua peccata, quam sacerdos. Ideo, facta aonfessione generali, vel ai nesciat confessionem, si ipae incipiat peccata aua enarrare, permittatur ; sive ordine agat aive abaque ordine. Tantum admoneatur, ut nullam poraonam aceuaet in eonfeaaione, quam se ipapm, et aua tantum non aliena peccata revelet, alioqui peccaret sic revelando peccatum alteriua. Postea poterit aacerdoa diligentius eum examinare, sed discrete, ne eum acandaliiet et seipsum.

11. Cavebit confesoor, ne inquirat de omnibus, quae potuit poenitena commiiiaae [1]; sed tantum de iia, quae solent frequentius fieri ab hominibus illius conditioni· vel atatua.

19. Secundo, ne de alii· peccati· inquirat, quam .de ii· quae passim et vulgo fiunt, quaeque nota sunt omnibua; ut de transgressione mandatorum Dei. de aeptem peccati· mortalibus. Interroget de articuli· fidei, de aacramentia. quomodo haec auaceperit, de operibus misericordiae, de quinque praeceptis ecclesiae. Nou autem inquirat, niai fortasse quam prudentissime, de occultis, quse militia hominum excogitavit, sed illa relinquat.nudae confessioni poenitentia, hortando tamen ue quod praetermittat peccatorum.

13. Tertio, in peccatis luxuriae seu camis, non descendat nimis ad particulares circumstantias, minutim omnia et singula examinando, quando conscientia horum ipsa de se multam poenitentiam habet, et [in] exponendis istis adeo diligenter nec poenitena melior et poenitentiarius deterior fieri possunt.

14. Inquirat vero diligenter de bis quinque, quibus plerique teneri solent. Primo de excommunicatione quia >i confiions est excommunicutus maiori excommunicatione, remitti debet ad superiorem. instruendus tamen ab ipso sacerdote, quomodo agendum ei sit, ut absolutionem consequatur. Secundo, de ira, seu odio et rancore, quem homines frequenter invicem gerunt. Iu multum hortandi sunt ut parcant aliis offensas, sicut petunt in oratione dominica „Dimitte nobis debita nostra. sicut et no· dimittlmua debitoribus nostris, etc.;" alioqui Deus nunquam dimittet eis. Tertio, interrogetur poenitens, an aliquid retineat alieni si retineat, iniunget, ut illud restituat, cum prîlnem poterit. Quarto, interrogetur de sortilegiia et observationibus. divinationibus et similibus superstitioni-

1 Htalstu· retas.
2 statate· valus.
3 <'. Oιηηέ, 4· posa, st remiss. Thru, in 4, distia. Il; Pan in e. ZWorali·, 4s offlo. ordin , Glos. in c. Z>s Aomhm, <l· cels·, miss.
4 Statutam vatu.
5 I>a posa-, it; S. The. 4, d. 17.
6 stainless vetas.
7 Idem «lalulam votu.

1 Meaesl. con/sm.

but. Quod »i quid id ao paheavarit,- admonaadua •Ht. quomodo non eat danda fid·· huiuamodi rebus, quaa diabolus suggerit ad deeipiendu* hernia·· exiguae fidei, aieut videmua omnaa tala· aaaa mi* aerrimo», aed Deum timendum et amandum ax toto corde et tota anima, et Adam eiu» tenendam. Quinto, interrogetur do rotia.'emiaaia, quotqodo ea adimpleverit et quomodo aatiafaoiat efficio îîhr. ad quod ae obligavit, aive ait onua spirituale vive temporale, et monebitur ut edalitoi* exequatur officium suum.

15. Si in confessione occurrat eliquia eaaua reservatus. ai peraona eat iuvenia, maxime vir, non multum diatana a civitate: eum aaoerdoa remittat ad vicarium generalem vel poenitentiarium noatruin reclusum. Sin vero ait mulier nupta, contra quam poaaet oriri auspicio et periculum ,a marito, vel peraona debilia vel pauper, tunc curatur ipse veniat, vel mittat per literaa et nuntium ad civitatem, ad obtinepdum pro illi· personi» dispensationem et licentiam absolutionis. Quam tamen postulabit in generali, aie: -Confessus est quidam mihi peccatum vobis reservatum, peto, ut, placeat vobis licentiam mihi dare absolvendi, quia poenitena commode non potest iathuc se transferre.|'

in Postulabit sacerdos ante absolutionem, an poeniteat eum de peccatis, et an proponat abstinere cum Dei gratia ahiis, quae confessus est. et ab alio omni peccato mortali. Si affirmet, absolvetur, perficiendo*confessionem, hoc pacto vel simili: „In quibus omnibus et aliis multis, quorum non recordor. ego miser peeeator peccavi corde, verbo, opere et omissione, mea culpa, mea maxima culpa: ideo deprecor te, gloriosissima virgo Maria, et vos omnes sancti Dei. et te, pater, orare pro me ad dominum-Detim. ut ipse misereatur mei/ Vel idVm dicat lingua vernacula, ai vernacule tenuerit. /

17. Si vero non poeniteat, necyVelit vitam emendare, veluti relinquere aliquod impedimentum, propter quod non debeat absolvi (ut si habet concubinam. quam nolit relinquere: si eat .usurarius, nec velit ab eo lucro desistere, ei odium gerit capitale, et voluntatem offendendi proximum, nec velit illud deponere; ei ecclesiasticus habeat plura beneficia incompatibilia sine dispensatione, nec velit dimittere, et alia pro conditione et statu poenitentiaI in hoc casu, si confitens nolit mutare vitam, et desistere ab hia quae non potest'sine peccato retinere: non absolvetur, quantumvis requiret. sed poterit ei sacerdos dare consilium, et iniungere aliquam poenitentiam, declarando ei, quod propter hoc non est absolutus, nec satisfecit mandato ecclesiae, et admonebit ut frequenter audiat sermones, vel legat pios authors·,[et] eleemosynis et orationibus et alito bon** operibua nitatur obtinere, ut Deus convertat cor eius ad contritionem «t veram poenitentiam.

18. Non debent abaolvi. ne a asperioribus quidem suis, excommunicat! propter offenaam notoriam. niai antea satisfecerint, neque incendiarii iniueti. neque mutilator·· membrorum, neque violatores ecclesiarum, neque uaurarii manifesti, neque iniuria notabili afficientes personas ecclesiastica» arma non deferentes.

IV. Hi confitens ait exoommunieatna, et confessor habeat potestatem · abaolvaudi eum · tali excommunicatione confessor debet eum prius absolvere ab excommunicatione quam a peccatis, sive hoc faciat in principio ooafaaaionia, aive in fine. Bed hic non sati» est, quod promittat poeniten·, quod non amplius committet illud, aient in absolutione a peccati· sufficit; sed requiritur, ut iuret quod obediet posthac praeceptis ecclesiae, et debet prius satisfecisse parti laeaae, da principali, vel de •xpenaia, prout erit epuaa excommunicationis.

90. Non inducat aaoerdoa poenitentem. ad dandum albi aliquid pro mias· vel aliis orationibus. nisi ipae ultro offerat, ad evitahdam euaptoionem sordium.

91. Non cogat coqfitentem iurare vel vovere quod adimplebit iniunctam poenitentiam: aptis eat quo.d eam acceptant.

99. Caveat sacerdos, ne verbo.aut signo nut alio quovis modo prodat peccatorem [*]. Quoniam qui peccatum In.poenitentiali iudicio detectum revelat, vel revelare praesumit, gravissime peccat hunc non solum a sacerdotali officio deponendum, sed etiam in arctum monasterium detrudendum esae iura canonica statuerunt ad agendinn poenitentiam perpetuam.

Foras· *ahtoMionit.*

93. Quamvis de substantia formae nbsolutionia sunt verba duntaxat: *Ego abtelro t* a poocatie tuit,'l* tamen de congruitate praemittuntur oratione» deprccativae: Miasrsotur ft», Omnipotens Dsns, *Indulgntiam,* etc. Et his diotis subiungitur: „Passio domini nostri lesu Christi, et merita omnium sanctorum. ac bona quae fecisti et facturus os. et adversa quae sustiiiuiati et auatinebia, sint tibi iii poenitentiam et remissionem peccatorum tuorum vet in augmentum gratiae divinae. Et ego, authoritate mihi commissa. absolvo te a Vinculo minori» excommunicationis. si quam incurristi, et restituo te sacramentis ecclesiae, et insuper eadem authoritate a peccatis tui», in nomine l*atris et Eilii et Spiritu» sancti, amen."

94. A sententia excommunicationi» maiori» absolvendi forma nulla certa est: quoniam sufficit quodeunque verbum significan» eum absolutionem. quod fiat cum intentione requisita, veluti' -Ego te absolvo ab excommunicatione." vel ..Restituo te ecclesiae sacramenti» et cemmunioni fidelium." vel aliud quodcunque. Tlÿnen. ex veteri ritu absolvendi, requiruntur haec pruno iuret, quod parebit mandati» superioris Item requiritur, quod habeat eon sensum partis laesae, hire e.r. quod appareat mini satisfeciaae parti laesae. Hoc iureeonsulti multi» •X loci» deducunt [*]. Item promittat, quod nunquam contraveniet ilii canoni, contra quem faciendo incurrit excommunicationem. Post haec, nudato» desuper humeros eius, maxime in viri», sacerdo» virga, vel fune, vel alia re percutit, dicendo psal mutti *„)diotrtrt* asst Pans", et post *„Glorta Patri"* l *„Kyrit tlruon, Chritte tltiton, Kyrir* «foison. *Pator* noster. *Et nt not tic.* Sataam *fae* serons, Inum, *Domino.* Respon. *Dotu motu oporaniotn* in *tt.* Vara. *Nihil profieiat inimicat* in eo. Reapon. *Et JUiuo* inipsitotis mm *apponat noctrt «i. Domino tuaudi orationtm mtam. Domintu oobiteum. Oro-•mu. Dotu,* eut *proprium ut mioortri ttmpor tt paretrt, ttueipt doproeaiiotum nootrdm, tt hanc famulum tuum, puom taeommuuioatiouit sentent» ligatum tontt, mittratio tuar piotatio abooloat. Ptr Chrutum Dominum nootrum,* amoh." Denique adiiciet *„AuthoritaU otnnipointit Doi tt htalorum apottolorum Pttri tt Pauli, mihi eommiua, ahtolro*

' ». The. X. 'i. q. U, st ia 4, <h»t MI, st conimuitsr.
| ‹'*s. Ornat», 4» posait, st rsm.. cap. *fitwordoo.,* d. », ·
* Sylv. aboufalio 8.
* i'aa. *Pvrvo* ·< ft. H»rocAM*a·. d· tentent, «looinnt.. v. /*β ır /tavidmo, *JLr part?,* de verb. ■!<., 1' Jtr *Merit,* de oflle delee-l C. Odourdue, di eo|v., <'. l'eweraAUihM, hmt, de Mat lib. β. C. *Kr t^orr,* de tent, etftomiu.
* C. 4 de eent. eieotnm., S. Antonian·, β pert. UC. M, e. 7.

te d vinculo noommunioationu, quam tncurrioéi, propior coneam talem, et reetüuo te eaeramentie eecletiae et comnHHriom *fidelium, i» nomine Patri» it Filii it'Spiritui eaneti,* auto·."

Haec est forma,, quam referunt doctoros, quamquam nullum ius scriptum invenitur, quod sit necesse hic nudari corpus, et ideo mos ille fore exolevit.

36. Prostrato igitur poonitente ad pedes sacerdotis in loco patenti, ita. ut a multis videri possit, maxime si sit mulier, et facta benedictione solita, atque invocatione sancti Spiritus et confessione generali, exiget sacerdos ab eo symbolum fidei et orationem dominicam, et suffragia, si qua teneat, hoc pacto.

Source, mqp amy, que vont voue prêtante» diront moy, comme Aon *chmtien, pour obeyr* d *Dieu et* d son *éyliu, et obtenir de luy* sa *grâce et la remiteion de ,vo» pèche»; il faut que je'tache de nu», li an» la doctrine et h mot du guet, par lequel l'on congnoiet le» chrntien» de eeua qui ne le tant pa». Savet-vou» nitre créance,* an *le Credo* in *Deum? etc;*

8i confiions sciat, recitabit, et sacerdos (si, sit poenitens idiota et simplex, et liceat per tempus) simpliciter, lingua vernacula, singulos articulos declarabit, et idem postea de oratione *Pater noeter* quam oinnis Christianus scire debet, tanquam nobis a Christo traditam formam orandi. Salutationem quoquo angelicam scire debet; cuius recitatione, praeter alia commoda, propter memoriam beneficii incnrnaiionis, quod in corpore sacratissimae virginis Mariao Spiritus sanctus operatus eat. devotio multum solet augeri.

26. Si confiions ista nescierit, docendus erit a sacerdote, qui eum hortabitur, ut veniat in domum suam vel ecclesiam, et instruetur per sacerdotem, vel per eiua diaconum vel clericum.

37. Facient quoque confessionem generalem idiotae lingua vernacula, hac forma *Je* m> *confure* d *Dieu, à la ylorieuie vierge Marie, et i tou» let taincii et eaincte» de parodie, et* d *vou» mon père ipirituel, de met pèche», que j'ay commit de volonté, de bouche et d'oeuvre.* '

38 Recitatis ergo hia a eonfitente, sacerdos potet, an sit excommunicatua sententia aliqua iudicis. vel propter aliquod crimen putet eo esso cxcommunieatum. Si fuerit, nun absolvetur a sacerdote, sed remittotilr suo iudici, sicut dictum est. nisi in casu extremae necessitatis. Poterit tamen, si velit, confiteri sua peccata, ut a sacerdote accipiat salubre consilium et consolationem. Si dicat nescire ac esse excommunioatum, tunc sacerdos perget in hunc modum

Mon amy, vou» an» ouy nuveni au prânf réciter lei dix commandement de Dieu; d *tobnrvanc» detquelt vou» et moy et toute» pertonne» commet oblige». Autti an» ouy le» commandement de féglice, ietquel» tou» boni catholicque» *ont oblige» garder. St pour le» vou» reeiter de nouveau en noitn maniére aceouetumèe ce tout:*

Un tout Dieu tu adorerai, etc.

Or nu» pouot» panier, mon amy, combien de foi» voue ave» contrevent aux commandement de Dieu, non pae à un teul, mais peut titre d *tout, et* si *couvent, qu'il.vou» teroit impônible de tgavoir dire le nombre, et an» abueé de la patience de Dieu, qui vou»* a *tant de foi» pardonné, et longuement attendu, et donné le loytir de vou» repentir et reeongnoietre. Doneque», humilie» nitre eeprit, nitre pontée et voitre cour devant luy; qui te montrera bon et mitericordieua père,* si *eoas cote»* un *vray poenitent, et luy denouvm ne faute», et aocuee» notre eoneoionoe, en luy criant mercy. Aueure»-vou», qu'il nu» pardonnera et remettra en'ea grân, par le mérite de nn benoiet fil» Jéefte Chriit; nlom que par ta parole et de'nu auetorité feu prononoerapianioet la lenienn.· Dietee doue eu nui miemei tout n qtfan» rnolu de me dire; car il n'y a per*mum *qui cache neln eoneeienn, que Dieu et voue meeme.*

33. Si fuerit simplex et idiota, tunc sacerdos discurrendo per singula praecepta, ut supra dictum est. examinabit in aliis,-non amplius quam putaverit necesee esse.

IIis peractis dicet saoerdos.

, Voue vongngieee» mqintepant la grâce que Dieu nue a fait, quand il nui a donné le loytir di voue. reoongnoietn, aprèi que l'art» tant de foie offenté; aprèi luy avoir promit au bupteeme et aux autrei confeieione qu'ave» faietee par cy-dnant, avec ta taineie grâce de luy obéir, vont ave» flmj touvent metprité le» bonne» inipiration» qu'il" vou» a brnllé pour changer d» vi», et n'm *are» tenu compte, et* est d *craindre qu'une parti» d» ne'faute» viennent accouitumée et enracinée manière d» mal vivre. Mai» »i vont in demande» pardon à Dieu d»* Aon *coeur, avec volonté d» non plu» foffenier, tant que nu» poutre», et par* M *grâce, fit» voue en luy et en ta parole, quil vou» pardonnera. St aï, par adventure, vou» n'ave* cette repentance pour maintenant, ou celle, qu'avv» n'eit pa» bien entière et parfaicte, prie» le de bon nrur, qu'il la vou» donne; et eoneidére» -le danger ou voue elte» tou» let jour», de mourir eoudainement et n'avoir loytir de luy crier mercy. Voue luy oriere» donc mercy."* Et dicat confessionem generalem. Reliqua, sicut supra traditum oat, exequatur sacerdos.

Castts *reiervali ad papam, ex veteri itatuto.*

IMI. Falaariua lib rarum apostolicaruni [1]; incendiarius ecclesiarum et locorum Deo dedicatorum; verberans presbyterum aut clericum aut religiosam personam atrociter, videlicet cuni 'effusione sanguini» aut mombri mutilatione; aimoniacua in ordine aut beneficio ecclesiastico. excomniunicatus, interdictus vel auaponaua se immiscens divinis; communicans in crimine scienter cum excommunicato a papa in contemptu sententiae.

31. Generaliter autem confeaaor ait diacretua et attentus in hoc, ut pro qmni casu gravi, enormi, inaudito, inopinato et insolito, remittat poenitontem ad nos vel vicarium nostrum generalem, ut tali poeniteuti secure, provide ac prudenter possit consuli. pro salute animae suae, secundum doctrinam ac traditionem iuris; cuius peritiam ut plurimum non habet simplex curatus aut alius sacerdos confessor.

Cam retervati epitcopit ex itatuto veteri.

33. Incestus, stuprum, adulterium, sodomia et sacrilegium. Sacrilegium committitur tripliciter, scilicet auferendo rem sacram de loco sacro, rem sartam de loco non sacro, rem non sacram ide loco sacro.

Mentita fides, sive periurium: per quod infertur damnum vel nocumentum proximo.

Falsum testimonium per quod Deua contemnitur, iuatitia decipitur, et veritas occultetur; et instrumentorum falsificatio.

Oppressio seu suffocatio puerorum, quae accidit propter negligentiam seu non debitam custodiam puerorum per parentes. Tales debent remitti ad matricem ecclesiam in capite ieiunii, id

[1] Statuta· vetas.

•st. *friata* die quadragesimae. qua· diciter die· Cjnsnim, saaeeptari poeaitMttam publicam ia fam· iuri·.

OllaadcM patrem aat matrem, peds vel alia· rthuion.

Iseeadiarii locorum no· sacrorum; nisi faeriat dmsunriati excommuaieati: quia peat dananciatioaaa absolvendi seat a papa.

Blasphemator·· Dai, qirginis Maria· at sanctorum: quia talaa aoaadaliaaat fideles populos.

Haereticus omni· male eredens et' male sentiens in fid·, in sacramentis, ip doctrina eocleaia·.

Percutions presbyterum aut clericum, tin· membri mutilation·, 'aut notabili sanguinis effatione.

Matrimonium clandestine contractum rei contra interdictum eccleeiac.

Homicidium in se rei in alio; tub quo comprehenduntur procuranto· extinguere partum conceptum in ntero, tire danto* pocula ne mulier concipiat.

Omne» denique excommunicari" a iure, rire per statuta provincialia «ut aynodalia, quorum absolutio non est reservata papae.

Sed de cariboa reservatis plura in titulo de excommunicatione, infra. Et observandae semper bullae *[In] corna Doauai.*

Dt taeraaunto rxtrmar imriienw.

1. Idcirco, extremam unctionem aolia infirmis adhibemus, et maioribua quatuordeeim aeais; non tamen omnibus, aed tantum iis, qui pencutoae laborant: ubi de morte probabiliter timetur, quaai extremum «aeramentum. Minoribua autem quatuordecim annia, vel furiosis, qui nihil peccarunt, bon debet dari; niai hi lucida habeant intervalla, et periculum non «it de scandalo*.

2. Nec per alium administrari potest quam per »ac«rdotem; qui secum deferre debet crucem, et habere lumen et aquam benedictam; ut aqua benedicta aspergatur locus, ubi infirmus decumbit, ad expellendas omne· diabolica· potentate·. Hanc rim habet aqua benedicta, ut «ancti patre· testantur Crucem quoque ostendat infirmo sacerdos; ut io qua vicit Christus, et inde spem quoque ipse victoriae concipiat.

3. Mortuo dari non debet: sed si inter.ungendum moriatur, cessandum est. Si vero dubitetur, ad mortuus sit, hac verborum forma uti lioebit: *Si* mertans ss, non t« *ungo;* ssd «· mu ss stertens, etc*.

4. Minister huius sacramenti eat proprias sacerdos. quia is tenetur scire, qui idonei sunt ad •aeramenta ecclesiastica, qui indigni ab eisdem repellendi; nec dari debet, nisi' iis quibus alia «aeramenta conceduntur*.

6. Inungantur parte· corpori· praecipuae, ut oculi, aure·, nares, 'labia, pectus, renes, manus, pedes; sed in harum partium unctione mos patria· est tenendus.· Manus sacerdotum ungi non soient, quod iam unctae fuerunt ab episcopo. Eodem modo laicorum frontes, qui confirmati non faerunt, ungi debent*.

6. Sacerdos admoneat infirmum, aat· «t post unctionem, si sensum nondum amiserit, ut in fide ecclesiae perseveret; quod poeniteat peccatorum praeteritorun^;, et proponat, ri supervixerit, vitam emendaro, et spem omnem aetatis sbm reponat ia marita peaeieais Christi. Coagrutolari odiam ei debet, quod Munamtu bee sibi administrari postulaverit Bet «aim signum magnae fidei et spei, quam infirma» habet ta auxilio Christi, et ancti··· sancti Spirit··. In hae fido confirmet eum snoerdos et eonooletnr.

Ds qpcasnMtt· *ti tutriMmii.*

1. Spontali» sunt futurarum nuptiarum promieoio1; et fiunt per verba do faturo: ut cum vir dicit mulieri: accipiam M in uxorem; ot mulier 'dicit riro: accipiam te id maritum. Et fiunt quandoque per rimplicem promissionem de faturo bine iuramento, aliquando cum iuramento. Et quamvis possunt tine sacerdote contrahi, congruum tamen est et deceit·, ut per sacerdotem paroehialem fiant, in prementia honsstarum personarum; ut bonum testimonium haberi possit, si opu» oit, de forma, modo et rerbie contractu». Et non debent fieri ante septimum annum contrahentium.

3. Matrimonium contrahitur per rerba de praeacuti maritali affecta; ut cum rir dicit mulieri: accipio te in uxorem meam; et mulier dicit: accipio te in rirum meum; rei alia rerba aequipolleuria et denotantia conaenram mutuum de praeacuti. Sed non aliter poathac ratum.fort declaramus, niai premente parocho et duobus «altem testibus haec fiant*.

3. Matrimonium per aponaalia initium capit per consensum animorum, expressum per rerba de prementi, uti diximus, ratificatur; per carnalem vero copulam oonaummatur et perficitur.

4. Masculus maior anni· quatuordeeim et puella maior annia duodecim, potente· ad carnalem copulam, possunt matrimonium contrahere, etiam ri muti rint, dummodo signa consensu· demonstrent.

b. Mandam·· etiam *, et districte praecipimus curati· nobis subditis, ut-.frequenter hortentur publice in ecclesiis suis parochianos suos, et praecipue iuvenes adolescent··, ne contrahant matrimonia aine consensu et beneplacito parentum suorum, aut illorum a quibus gubernantur et reguntur. Adde, quod ii melius providere possint, •t cognoscere quid expediat in tali re, quam adolescent·· ipei, passione «tuita saepenumero decepti «t amori· furor·.

6. Matrimonium debet in faci· ecclesie publice •olennisari, per sacerdotem paroehialem, post tria banna publice proclamata in prono missae, praetente populo, tribu· dominici», vel featі· non immediate «e aequantibus, in ecclesia loci ubi morari sunt soliti contrahentes et parent·· ipsorum *.

7. Qui aliter, quam praeaente parocho vel alio sacerdote, de ipsius parochi vel nostra licenti». •t duobus vel tribus testibus matrimonium contrahere attentabunt: eos ad ric contrahendum sancta synodus Tridentiaum inhabile· omnino reddit, ot huiusmodi contractas irritos et nullos esse decernit. ipsosq·· aliter contrahente· et parochum sine testibus, et taste· sine parocho assistentes, graviter puniendos esse declarat.

8. 8i autem, durante proclamation· bannorum apparuerit opposes· vel contradictor, proponens

¹ S. Tho. 4, ɪ 28, Pet. Se Palnd. sed.
² Euseb., JtaVr, Ub. 7: Epiph., Costro Seers*., lib. 1; <»rsg., *iHal.*, lib. 3.
³ Fet. de PahwL at Artki.
⁴ Idboc., *A4* Decent
⁵ Vruper., *In* mdbi.

¹ SUtola· vatMs
1 (one. Trid., mm. XXIV, cap, l
² Iden *lat«tnn veta·.
³ blatatam enta·.
⁴ Sutotan VMM.
⁵ RkL *I* WeMde.,* e. Pan. e. Omn *ηAMη*, eatr. !>· Plani— ; Bynad. Mo<na.
⁶ Sutntam mM.

•t allégeas «m m •, propter qua· ·μ *H·μ «Iμ ι\t hniuMMdi w> deb··* d· Im• fieri: »»Mdw ƒ- roehiali· citât eratrnbar· v·!··*·· «t opp*aMt«m, •d oertam «t comp«*M>t«m di·*, tnac feturam, coram officiali nostro, ad prowqueadM· ■·gotiwA •t proead«adms proat lari· fuerit. N«e proeedat sneard·· alteriu ad MlaaaUatioeMB died Matrimonii vol alicuius praadietoram, donee «t q····- qae aibi constiterit d· mandato dieti offieialb MMri.

8. Et eum. ad not *, val ad nostrim tedem pertineant causae matrimoniale·, prohibemus, sub excommunicationi· poena, ne qui· ouiuseunqu· gradu·, conditioni· vel dignitati· existât, eognoaoere praesumat, aut iudicaro de causis matrimonialibus; neque parte· matrimonium eontrahere volent·· concordent vel transigant inter ·β, super ipsis causis, abaque ludicio ecclesiae.

10. Multa rant impedimenta matrimonii, impedientia contrahendum et dirimentia contractum; B auper quibna. antequam contrahantur, consuli saoerdotea «olent. Et d versibus hia comprehenduntur.

Error, conditio, votum, cognatio, crimen.
Cultus diaparitaa, via, ordo, ligamen, honesta·,
Addito nunc, parochus, bini· cum testibus absens,
Si aia affinia, si forte coire nequibia:
Haec facienda vetant connubia, facta retractant.

11. Sunt alia, quae impediunt contrahendum, aed non dirimunt iam contractum.

19. Tempora 'feriarum, quibua prohibebatur celebratio nuptiarum, aunt in toto Adventu uaque ad octavam Epiphaniae excluaive, et a Septuagesima uaque ad octavam Paschae inclusive, et a tribus diebus ante Ascensionem usque ad octavam Pentecostes excluaive. Sed per concilium Tridentinum sublata est prohibitio post Epiphaniam, et · Septuagesimam usque ad diem Cinerum. In ieiuniis quatuor temporum et vigiliis sanctorum, in quibus C ieiunium eat de praecepto, non fiunt nuptiae. Quia, propter ieiunia et communionem sacram, etiam matrimonio ooniuncti, ut vacent orationibus, deberent a maritali thoro abstinere, tanquam uxore· non habentes; multoque minus illa exempla dissolutionis exhibere, quae solent laetitiae causa in nuptiis '.

13. Nullus sacerdos paroobiali· recipiat alienum parochianum nostrae civitatis et dioecesi·„ad sacramentum matrimonii, nisi habeat literas dimissorias et testimoniale· sui curati, seu vicarii illius, per quas appareat, quod tilia paroohianua alienus, idenens ait, nec in eo obstet impedimentum quominus licite matrimonium possit contrahere*; vel niai certis de causia nos aut vicarius noster generalia mandemus fieri per patentes literas signatae et sigillatas in- cera rubes: veluti fieri solet pro magnatibus et aliis nonnullis.

14. Bi vero paroohianua alienus ait alterius D dioeceaia licet habere dicatur literas testimoniale· •ui curati: non tamen admittatur sine nostris aut vicarii nostri generali· vel officiali· literis ‹f« pfoest, adnexis ad tales liters· dimissorias; ad obviandum fraudibus et malitiis, quas experientia docet aaepe in talibus literis esae commissas.

15. Pro literis, quas vocant: de relatione boni statua paroehiani sui, quibus scribitur, sicut in forma sequenti traditum eat. quod ipse prior curatus nullum scit vei intellexit impedimentum, propter quod tali parochiapo suo debeant denegari sacramenta ecclesiastica (sive antequam^eoedat, has petierit literas, sive postea mnlto tempore): curatus tales dans literas. non exiget plus quam quatuor albo·. W v«· paroehiaum vel paroehiana abaque liaaatia aui curati reoaaeacit v·I eum H- iMtts, pro banale, q··· fiant in priori parochia et Hurt· super b«e - eurata datis, setvet sex albos; niai p«r bas literas simul detur lioeatu reeedaadi a parochia; quae dicentur Htcrae dsrosad·. In •ua parochia, abi residet quis, aiHI tenebitur solvor· mirato s^o pro basai·; bM alitar hebeat consuetudo. Pro literis vero ie rsasdA quibus curatus dat licentiam paroehiaao suo aliam parochiam aoquireadi, et eum ex sua dimittit et liberat, servabitur coneuotudo loci abeque' ulla querimonia: alioqui de nimia exactione, si qui conquestus faerit, graviter punietur a nobis curatus vel vicarius in hoc delinquens

18. Mulieri sebundo nubenti nullus sacerdos benedictionem impendat nuptialem; quia iam in primo matrimonio fuit benedicta*.

17. Quando aliquis vir alicui mulieri fidem.de matrimonio contrahendo dedit, nullatenus debet eum sacerdos alteri mulieri matrimonialiter coniungere. etiam, si is primam non cognoverit;ζηι·ι evidens impedimentum canonicum interesset inter primos, propter quod non possent seu deberent canonice copulari. Ubi si dubitetur de impedimento, consuli nos oportebit *.

18. Et caveat diligenter curatus, ne sacramentum hoc matrimonii administret excommunicatis vel interdictis, sub poenis a iure positis.

D» ucmunte ordini».

1. Antequam se episcopo offerant ordinandi, debent ei vel poenitentiario. vel alii potestatem habenti, confiteri; ne forte indigni accedentes ad ordines, ex ignorantia vel simplicitate irregulariter ordinentur.

2. Qui autem a iure ordinari prohibentur, suat ii: primo, aetate minore· quam ad ordinem requiratur. ut supra dictum «st. Secundo, imperiti seu illitarati. Tertio, criminosi: existantes enim in peccato mortali non debent promoveri. Quarto, bigami, id est. qui duas uxores habuerunt, vel viduam. Quinto, solenniter poenitentes. Sexto, neophyti, hoc est recenter in fide catholica plantati. Septimo, curiales, qui propter aliquod officium curiae sunt obligati. Octavo, ratiociniis obligati. Nono, servi. Decimo, corpore vitiati. Undecimo, filii illegitimi. Duodecimo, ignoti et peregrini. Decimo tertio, infames. Decimo quarto, irregulares. Decimo quinto, suspensi et interdicti, vel excommunicari. Decimo sexto, hermaphroditi. Decimo septimo, conjugati: nisi velint ingredi religionem et habito consensu uxorum. Decimo octavo, histriones, quia habentur infames. Denique, qui per saltum vel furtive contra voluntatem episcopi promoti sunt, vel duos ordines sacros eodem die susceperunt, vel quatuor minores cum subdiaconatu eodem die. Omne· hi prohibentur ordinari, et si ordinati fuerint, proh'ibentur in •uacepto ordine ministrare *.

D «aemïiss orduMSndonu·.*

1. Idcirco, ne cui manus cito imponantur et communicemus peccatis alienis: statuimus et ordinamus, quod nullus -episcopus ordine· celebret in nostra dioicesi, nec pontificalia exerceat, absque

' Usa.
▪ A Tho. 4, dist «A ‹A O- 4; C. Ana *ogorM,* sxtr. ds fu.
1 Statutu· votas.
* Statutus vsias.

1 C. Fir eWtm, de sec. sept.
* Vl djst. *Do contanf.* «t *af/ln., c.* 1; e. *Dr* anvdm., de •xeess. piaelatorw·.
• *D» too»r.* oed. Ub. A dA dist. M›. fib prasssnMas, M dial. *lUUmdot;* 40 dis, e. 1, ***it, »-.*** *IÀ ispse.,* sxtr. d· *tUif.* &1 dis; sxtr. *do torri»* Ses *ord,* sxtr. *i» oorfort* iat. d* I''··· sur. lib. ·. Argu. sxtr. ds *tooif.* srd. eap. sitias; sxtr de sImk. asesas, sxtr. xlssa 4 qa. *; Hsnssfhtndih· a A ds lamp. *ord,* UK A M dis. 4 qa. 1. ose* 1, *Dt* sis, fui nsf. a^ia

nostril licentia at permissions; sieut set do into prohibitum1,

9. Episcopus p«r Mipaum urdinee oolebrot, efistutia a iuro temporibus. in aeeloaia eathedrali et publies: vocatioque et praesentibus caaonieis, nisi aegritudo sal alia causa impediat.

3. Literno dimissoriae non poncedantur amplius, nee concerne admittantur; nisi in quibus mores et sufficientia promovendi commendantur ab ordinario. Quare forma illa, quae olitp erat neu, onerandi conscientiam episcopi ordinantia abrogetur, et pro illa fiat posthac eommendatitia, causam continens, cur a proprio episcopo promoveri non possit. Promovendi ad singulos ordines sacros examinentur prius; nec ordinetur quisquam sine diligenti examine, neo in minori aetate quam oportet; vel etiam regulares et religiosi.

4. *Ad prioiam tixuttram.* Ad primam tonsuram clericalem, idonei erunt adolescentes ex legitimo matrimonio procreati; septem annos nati, sacramentum confirmationis adepti: legere atque scribere non prorsus ignari, et qui simpliciter symbolum fidei tenuerint, orationem dominicam, salutationem angelicam, confessionem generalem et benedictionem. non alii. Et ponantur posthac omnia haec in literis formatis tonsurae: alias pro nullis habeantur.

5. *Ad fatuor .mmortt.* Ad minores ordines promovendi, bonum habeant testimonium a parocho et magistro seholae. in qua educantur. 8int duodecim annorum, saltem qui futuri sunt lectores et exorcistae; quamvis in minori aetate liceat. Secundo. ostendant literas tonsurae, sintque ex legitimo thoro. Tertio, sint membris integris, non careant oculis, vei naribus, vel manibus, vel pedibus; nec sint valde deformes eorpore. Quarto, sciant expedite legere, ut hinc appareat eos non c ignorare linguanr latinem.

6. Promoveantur autem ad quatuor istos ordines per intervalla temporum, quoties fieri poterit; ut in unoquoque ordine exercitati, de gradu In gradum ascendere merito pOssint.

T. *Ad tru taerot.* Ad singulos ordines promovendi. scilicet presbyteratum, diacouatum bt subdiaconatum. per mensem ante ordinationem U episcopum adeant vel eius vicarium generalem, qui vel curato ve) alii committet, ut nominibus ac desiderio eorum qui volent promoveri, publice in ecclesia promulgatis, de natalibus, aetate, vita et moribus a fide dignis inquirant, et do servitio exhibito in ecclesia per unum annum in ordine recepto, et literas inquisitionis transmittant; ipsi vero ordinaudi se praesentabunt examini tempore aliquo ante celebrationem ordinum, ut tempestive possint dare nominp Sua examinatoribus. P

8. *Ad nbdiaconetw».* Promovendi ad ordinem «ubdiaeonatua primo, exhibeant titulum beneficii aut pensionis, vel patrimonii sufficientis, cuius copiam relinquent penes sigilliferum curiae. Bub patrimonii voro titulo vel pensionis, non alios ordinabit episcopus, quam quos maximo necessarios vel utiles iudicaverit ecclesiae. Beeundo, sint 99 annorum, licet ante concilium minores admittebantur. Tertio, ostendant literas aliorum ordinum. Quarto, sciant grammaticam ot cantum et parvum catechismum, qui describitur in statutis noetriq synodalibus. Quinto, habeant bonum testimonium.

9. *Ad diaeonahuo.* Primo, sint aetatis 93 annorum. Secundo, ostendant literas aliorum ordinum. Tertio, teneant grammaticam ot cantum ot> oateehismem ot compotum eectotiastieem ot breviarii Bisantiasaris oogaitioaom aliquam.

Id *Ad* prmljd«return Prime, sint sotatia M assorum. Secundo, ostendant literasaliorum ordinum. Tertio, afferant oecum breviarium ot statuta aynodalia, ut rursum da officio ecclesiastico atque aliis presbytero necessariis exariineatnr. Quarto, habeant bonum testimonium, maximo de officio exhibito in ecclesia, et do sacrae communionis eucharistiae frequentatione.

11. *Ad* eatrem ansatorum. Ne aliis, quam maximo idoneis, cura animarum committatur, servabitur ad unguem forma examinis, quam tradiderunt patres in concilio, sessio XXIV, cap. 18; neo omnes oportet idoneos existimare, ad ecclesiam parochialem administrandam, quod ad presbyteratus ordinem promoverimus. Plura enim ab illo exigentur in die iudicii. cui cura populi commissa est, quam ab eo, qui ad sacrificandum et orandum pro defuncto fundatore sacelli alicuius, ordinatus sit.

Statuimus ergo et ordinamus ', ut nemo electus confirmetur, nemoque praesentatus ad dignitatem vel curam animarum instituatur, .ve) simpliciter vel causa permutationis, priusquam ait examinatus et comprobatus idoneus, possitque et velit muneri, ad quod vOeatur, pro virili satisfacere. Qui si praesens instituatur^, fidei professionem faciat statim in manibus nostris,! vel eius qui ad hoc Aierit deputatus; si per procuratorem, intra duos menses id praestare teneatur.

19. Nemo ad dignitatem aliquam, cui cura animarum adnexr^t^promoveatur. nisi saltem 25 apnum attigerit, doctrina moribusque commendatus'.. Arohidiaooni etiam, qui oculi sunt episcopi, sint gradnati.

13. Docet sacrosancta synodus in ordinatione episcoporum, sacerdotum et oaeterorum ordinum, nec populi, nec cuiusvis saecularis potestatis et magistratus consensum sive authuritatem ita requiri, ut sine ea irrita sit ordinatio. Quin potius decernit, eos, qui tantummodo a populo aut saeculari potestate a magistratu vocati et instituti, ad sacerdotum exercenda ministeria ascendunt, et qui ea propria temeritate -sibi sumunt, omnes non ecclesiae ministros, sed fures et Istrones per ostium non ingressos habendos esse et deponendos '.

14. Sacrosancti Chalcedonensis concilii in hac saltem parte inhaerendo vestigiis, nullus in presbyterum ordinabitur, qui ecclesiae aut pio loco non inscribatur; ut illic suo fungatur munere, nec incertis vegetur sedibus. Quod si locum inconsulto 'episcopo deseruerit, ei sacrorum exercitium interdicatur. Nec resignaro beneficium poterit, sub cuius titulo promotus fuerit, nisi habeat unde vivat aliunde.

15. Qui autem in ordine presbyteratus constitutus est, videat ne sacrum ordinem ob avaritiam aut aliam causam non piam ambiisas indicator. Ideo, diefius saltem dominicis et feetie, missae sacrificium offerat et celebret frequenter.

16. Nemo ins praesentandi' ooeupet, nisi de novo ecclesiam vel beneficium fundaverit et construxerit, sive erectam, sad indotatam, de suis patrimonialibus bonis competenter dotaverit. In casu autem fundationis, soli episcopo, non inferioribus reservatur institutio. Nec iarispatronatus titulus cuiquam proderit, nisi ex fundatione sit vel dotations et ex authentico doeumeato, aliiaqne

' Carna epatoteram M, et Sicam. 17; Ceae. TriA, mas XV.

I tynad. Celsa.

• Ceas TriA, seqa XXIV, sap IX

1 Um. apset. SO; Athaa., od erAedaeea

' Ceas Tri*., mea XIV, cap 19; seas XXV, sap ·.

inre roqaiei.ti» mtaadatar; aive as aaaMpUaettoA praeeentatioaibua par aatiquiaaimum teaape· *m-tiauatia. Quieaaqa· «tiani (m aiiqued patriaataa vaeditieak Mt alio quoeamque titnle, tai alio· Mitra «Monica· Mnetione· traaafem prumampiarit, exMmmaaieationi· at interdicti pania h WMv at iare ipao privatur.

17. In poena· at «want variae, velati ex-communicationi·, auapaaaionla, imgnlaritntia, incidunt qui par «imoniam propriam «aero· ordia·· •dipiaeuntur·, aut ppr «altum'; aat eodem die duo··, et qui contra prohibitionem·; qni ab epi-•copo aimoniaco·, depoaito, vol de haerwi ant aimonia delato; qui homicidium voluntarium per-petravctint; ,qui nati ab illegitimo thoro abaque diapeniationq': qui ante legitimam aetatem1; qui extra tempora'; qui aine licentia aui ordinarii'; omne· hi, ai celebrarint, fiunt irregulare·.

a De ««monta.

Poenae aimoniae eat excommunicatio papali·, privatio • beneficio, auapenaio ab ordine et δb ligatio ad reatitutionem *'. Neo aolum ipai contra-hente» excommunicantur, aed etiam mediatore·, qui conailium dant vel favorem.

Statuta aiatpltaimt praafiytarorum.;

1. Preabyter celebratur·· miaaam, provideat •ibi priua de uno vel duobua miniatria; de lumine et paramentia neoeaaariia ac benedicti·, et cum re-verentia ad altare accedat.**

d. Nullua preabyter praeaumat celebrare auper altare non conaecratum, aut in oooleaia polluta, aut coram interdicta penona aut excommunicate, aub poena auapenaionia, quam talea' incurrunt. Nec biai in eccleaia, non extra eam, niai in oaau necewitati·, licentia noatra auper boo habita; in loco decenti, et auper altare lapideum eonaeera- c tum, aut in.quo ait tabula lapidea oonaeceata; non aliaa.

3. Preabyter in celebrando miaaam, totum offi-cium in libro dicat; nihil aine fibro ', quantum-cunque ait peritu·: quia^etiam in apertione et complicatione libri >unt notata aua. myateria.** Nec ritua aut oratione· de auo aenau faciat.

4. Quod «i fortp eliquia defectu· in celebrando (quod cavendum e»t) acciderit, ut ei occurrere ponit, habeat articulo·, qui auper hoc deacripti aunt in magni» miualibua nuper imprewi».

b. Simplex presbyter nulli euc^ariatiam ad-miniatret aut aliud «aeramentum, niai prine ob-tenta licentia; excepto eaau neeweitati·.

t». Nullua preebyter duw miaaaa celebrare prae-•umat eodem die, niai oecenitate eompuhu· " et in die Nativitati· Domini, et tunc nondebet in prima ablutione· «umere, ut iit ieienna iri alia.

7. Nullua preabyter miaaaa celebrare prawnmat tempore, quo curati)· ieu praedicator verbi Dei •ermonem habet ad populum: ne per hoc impedia-tur. aed currat et clarificetur verbum Dei.

I c. /Bitarata». M dlaUnet.; lanee. ia e. Dmtwt, 4e exeo praaL
• C. *lMa>, i»* der. yar aaltam pro.
• C. U, Da w «al f»r. or.
• C. I'«i nw M aampaa, 4e leaf. erA. at c. /naitari, 4· •o uni farti· »rA aaae.
• C. *A φύ·* • Mwaaiana. Coae. Trtt. aaaa XIV, wp. 7.
• C. If 4· 4L pnab., ia antic·, at lib. VI.
' De aalaU at «aalH.
• De taon erA, ··». Vai naa eat eaaipM.
• ñ -----« » *Vt* m QAA
** Par Mam 1 «··· ■ Coer.
" Da mm, 4M. I, baa juefw.
it WttBa
>· JM»,
'· Da nMt. mtox, ·. ChawMati.

ft. Preebyw vol··· eaiebrnr·, et taper alter· ptaea bebem heetiaa wannundw, diligeater et-st istMrtiMMi mmi ΑβΜφ W· fieS at peaaevaret «d eenaearaedum emnee beatiaa praweate·, qnoequet aunt, nee euram babeat de numere eerte et «pedali ipm rum.

·. Omni verti· «Meni· cum magna reverenti· et devoti··· diei debeat; maxime vero infra ·«-lienem, eum intentione actuali, quantum fieri poteet

10. CeveMt ab avaritia, qua· wt idolorum •mrvitn·) ab irreverentia, quae ab impietate vix •eiuncta eat, et • aupentitione, ver·· pietati· fala· imitatrice. Quare, pacta et Mercedi· conditio··· pro minia aon fiant. Reiiciantur, qui aon deeeati q)un habitu ad celebrandum accedunt. Ritu· no-vo· vel «caeremonia· Vel prece· ne faciant. vMi·,-•arum rit candelarum cAturn numerum, tanquam a (upenititione. deductum, «ynodui Tridentina damnavit.

11. Calix debet eno de auro aut de argento, •eu etiam, urgente necenitate et paupertate, de atanno. Sed non debet ene de vitro, de lapide, de ligno, de aurichalco,, de plumbo, dc aere, de cupro aut de ferro.*

10. Corporalia de lino, non de aerico; quia Chriatui in ««pulchro fuit involutu· in «yndone munda. Et «emper debent alba et munda teneri'.

13. Celebran·, po»t ablutione·, ne terget mMua in mappi· ve) Unteaminibu· altari·; «ed habeat manntergia munda ad hoc parata, et calicem eum pataaa poet miaeam involvat in panno mundo, quem calicem null·· miniator tangat, niai «it in •acri·; nec vendat aut impigaoret·.

14. Ampulla· qnoque mundaa habeat; qua· lignea· aut cuprea· eme aon lioet.

15. Inbibemua omnibua et aingulia prwbyteria, qni dioeowi Binatinaaai non aunt oriundi, nec in dioeeeai bénéficiât), ne mima· aui alia divine of-ficia celebrent in dicta dioeeeai line noatra vel vicarii noatri generali· licenti·'; omnibu· curati· •■b gravi poena inhibente·, ne tale· clerice· tran«euntw in aui· eceleaii· ad celebrandum ad-mittant; niai viro· magnae dignitati· ewe cogno-verint et vererabile· peraonaa.

Ifi. Idcirco, praecipitur vobia deeania et curati·, •eu vicarii· vwtria, ne ullum patiamini celebrare, vel ia ordine aliquo ñiniatrare promotum extra dioeeeaim, quin priua habeat a nobia permiwioaem, •at a vicario noatro generali; etiampi Utar·· noatra· dimiaaoria· obtinuerit ad ordine· «UMiipiea-doa. Quoniam noatrum wt examinare, num talw rite et cMonice promoti äint

17. Curati vel eorum vicarii poathac, ai in D iuia eooicaii· aliquae fundatione· capellaaiarum vel collegiorum factae fuerint, aarum copiam authenticam ferant in proxima aynodo et tradant aeeretario noatro, ut reponMtur in archivi» palatii •rchiepiieopalia. ad perpetuam rei memoriam. Nee •eeretariua aut aliua quisquam aliquid accipiat propter ea: quia' tie fieri iuwimua et ita nobia placet.

Dv

1. Viandi itaque wt ia hac «Meta aynodo, ad-monete omnw huiuamodi capellaaw familiare·, primum ut finw iate· cenaiderent cum timor· damnationi· aeternae, ai coatra deliquerint.

* Btalatma vatm.
* atetatam veta·.
* MA Marat··.
* Bl ««Mil. IUW, a IB (Nwri, (W, VI, 1MTI).
* la e. A *tf tiat.* axeam.
* Smaatum vatax

«

li. Detade mandator (^uia onratM oerum enpnt -t pacMt Mt, tOÜM paroahiao ipd MM ta Mbaadium «iw aacumpti «t baaerom Metati·· ipeta· parttaipaa effbeti) at at hoaomm dedbrant at roveraatiam la emnibaa, taaquam patri. Km verb· vol facto eoataaieliam al inferant, aub poena •xeommMicatieaio ipao facte.

3. U ebeundie qaoquo aaaaaribaa eocleeia·, •e ia oMcio paatoria impediat·», ab obligationl-bu aliia familiaritati excuaotur: at quando aat miaaa parochial! noa cogatur aâ ooibbrnndum pro familiaritate. St, si ia eonfbecionibu» vol ad miniatrandie aliia aeramenti oeeupatM fuerit, non teneatur aaautere in chore. Idque eiua oonacientine remittatur: niti, quod abeit, tanta appareat nbgligentia, quae ad vicarium generdtem deferenda veniat. Sic neque crudferi noque ehorialia pueri provincia gravetur: quae eunt inferiorum clericorum munera. 3io eultue divinua rite peragetur, et fraternitati charita integra cum pace aervabitur.

4. Damnavit «ancta aynodu·, aient et noe damnamu·, conditionna ulm illicitae, quae in promiaeionibua et admiaejonibM ad habitum eoeleaiae vel diatributionM quotidianae apponi nolent, deducendi aliquid ex fruotibua, vel oolvendi, vel oompenaandi; eaaque revocanda» et abolendae oenaemua.

3. Comeaeationee quoque et convivia, ad quae recena' admiaeq preabyter compelli «olebat, cum ad pietatem nibil haec facient, 'nec ad utilitatem eceleeiae, aed potiu ad manlfbatandum valgo immodeatiam aacerdotum et luxum, prohibamua.

8. Ac multo minua ferendae illae lege eunt, quibu· familiarM quidam preabyter! compellebantur, prandia vel ooenaa eumptuoaa· dare allie fami Uaribua, per ordinem, diebua feetia quibuadam, ut Paachatia, Natalia Domini et aitnilibua. Qeaai foeta eccleeiaaticia viri· in tabernia. oomeaaationibua et C ebrietatibua, quae damant apoatolua, non in orationibua et eleemoaynia et pii» operibu» magia peragenda »int.

I. Stataimue et ordinavi·· ne per ignorantiam in dirime officiia pooootar, at omaea et fa-^uli curati mu vicarii, curem populi gerente·, habeant miaule et librum manualem, quem theutonice vooaat Aeante·, a maaibue: et breviarium aecundum neam dioioeeia Biauntinae, et librum atatutorum «yaodalium: aub poena «napeuaioni· et alia arbitraria

ıI. Et ut rite Dei verbum diapenaare poeetat, doctrinamque populo ealutarem depromere: atatuimuà et ordina»·», ut volamau bibUorum aaurorum vel partem eiu· habeant, cum Hbria aKia catholici·: illud prophetae aemper in anime var-•aatae: ndi nea Itpami, ari tagataa ea «I»-adoriae! o eae avio! aper in dmpa^doie aaae moriatur

3. Curati, qui eecleaiarum rector·· eme voluerunt et procuraverant, ad paraanalem reeidentiam teneatur aab poena privatioui» fractaam et beneficiorum.

4. Curati aoa aeaumant aaeerdotbm in vicarium euae eoeleeiae, vel ad admiatatrendam aliqua •aeramenta, niai aatea per nae,[1] vel da maadato noetro vel vicarii aoetri generali·, talio aaoerdoe fuerit examiaatua, et pro idonea ad hae apooialiter approbatu»; qaamvia foerit haiaa diaaaaaia et a nobi· ad aacro· ordine· promota·. Quantam plura asigtMtur ab «e, qui («na aatmaram aamoeptarue eat, quam a dmpÜd preabyter·.

b. Matntawa et ordtaamM et dtatrieta probi bemua, ne aurati poethae mm eoeledaa extranet· aat ignoti· homiaibM eoHHnittaat: eod ita noto· viearIM dbi aeeumaat, ut pro UBa depondere et damna, quae eocleeiae attulerint, pramtare poeeint. Alioqai, curati ipd rattoMgt reddere tenobuatur totiaa damni dati.

t. Idcirco etiam praecipitatu et mandamu·, aub poena auapenaioni» ad tempo a dietctgvioario generali dei officiali moderandum, ut aiu|plicuratig|vel vicarii duo habeant oodicee parato et in archa hooMte «ecureque repoeito·; in quorum altero, iuxta conatitutionee aynodalea. nomina baptixatonim et conceptorum ipai curati vfil vicarii •cribant eue manu, vel oignent ab atii deeeripta; cum die, menae et anno, quibu baptiaati fuerint. In altero vero excommunioatorum nomina, eodem modo tempore notato, et hominibu eorum, quorum inatantia excommunicat! aunt, et cauaa inatantiae.

7. In adipiacenda poaaeeaione beneficii curati, quotiee novua quia rector inatitutue ftierit, preabyter vel notario ponet in inatruineato. quod dicta regeatra receperit novua curatu·, vel· quod per eum non ateterit; at in caau, quo curatu obtinere dicta regeatra non poaait, per noe tunc provideatur auper regimine ipaorum. Cuiua inatrumenti forma «equitur.

Ferme MdrumaMi *tradtuda» pat—uionit* [1]

Reverendiaeimo in Chriato patri domino archiepiacopo Biauatino, vel eia in apiritualibu et temporalibua vicario, aalutem et reverentiam. Notum ait vobie. quod ego Stephanua de Lieberaat, humilia preabyter dioiceai» Biauntinae. requisitu· et rogatu· a diacreto viro, domino Guillelmo Champion, preabytero curato eccleaiae parochialia de Crumena, dictae dioeceeia, in virtute literarum euae ioatitutionia. veetra authoritate in forma volita expeditarum, eum poaui in realem, actualem et oorporelem po»ae»aionvm dictae eecleaiae de Cramoaa, ia deoanatu de Balinia: idque per ingreaaum eecleaiae, tactum altaria, calici» et libri, et pultationem campanae. Praeterea, iuxta formam »tatati aynodalia. iuaei domino N. vicario defuncti citrati, ut traderet dicto domino Guillelmo novo curato. regMtra baptixatorum et excommunicalorum. Quod fecit. Acta fiierunt haec die 18 aeptembri» lb7S, praeaeutibu» N. N. teetibua vocati» et rogatia, et alita pluribua. In cuiua rei teatimonium ego aupradictua inatrumeatum hoc meo aigno manuali aigaavi. eodem die et anno.

Bteph. de Liebenat, preabyter.

Si per procuratorem aamatur poaaeeaio, dicetur: rogatu· «t requiaitaa a N. procuratore diacreti viri domini N. aurati, etc, Si vioarina noluerit tradar· regMtra. dicetur: Quod m facere non pooae reapondit propter aliquam oaaaam, vel noluit. Si vioariua affiaerit, dioetar: Et dixi *K.* aameicati, ut vMtra aathoritato iuberet vicario dafancti, et». Si per notarium pubüeum flat inatrumeatum. notariua aequetur formam auae arti·.

8. Curati aoa admodieat aea dent ad flrmam fractu· beneficiorum anorum laid·, aub poonia luria. Locatione· factae · deftineti· in praeiadicium aucoeaaorum nallae raato.

9. Curati tonentur ia eiaguiie diebM dominici·, maioribna faetivitatib·· et alii· fiaotivia diebua, aeonadam neam aoetrae dioioaeia, bm bob diebM aaaiveraariorttm fundatorum, ooagrui» horta, mimam ia ran aoelaaia eolebrare, «t pre Ula [campum·] padatfe, d ab antique obm habeant puteandi, aut per mutri-/

[1] Uw. Telet rr. cap. M

· M m. li.

oulariao paleari feetemdi, per eoespotsms iabmrvaUnm ; t ■I pareohiaai pocoiat so socsmodo diapraers at praeparate ad raeieadus ad ' aaalaataa. I4m inteUigimne da vigiUto see vesperis pro dofaserie famdatie. Qaibus diatrMe praaeeplmM, at ita faciant; aM loeua, aat ear»· oeeieeia iaterdieto eecfoeiaeriee anbiaeeat

10. Quando aaratia aaa eorum viearile praecipitat at eoeeeata divinis, ale iatalligeudum est< at, -dausie iambs oededM suae, missam alt vesperas, submissa voce, ftad iafando, dUan'l; nullis eampania pulsaris; sod oxoommunioaba at interdictis exclusis, neo tint in ianuis öederiaru suaram ant ia parietibaa feneetrao, per quao existenteq foria audire poaeiat et videre divina at officia et sacramenta.

11. Curati ae conformantes in omnibus ecele•iae nostrae Biauntinae, quae est omnium ecclesiarum civitatis et dioioeeis matrix, de nullo alio sancto celebrent, quam do nominatio in calendario Bisnntino, 'et qui eunt de ordinario; nisi tales sancti sint patroni ecclesiarum suarum, aut eorum officia ex speciali devotione fandata sint in ecclesiis ipsorum per aliquos fideles.catholicos, et in hoc casu nostra licentia speciali requisita et concessa.

19. Curati praecipiant, moneant et hortentur parochianoe suos, ut, singulis diebus dominicis et festivitatibus praecipuis, conveniant in ecclesiam suam paroohinlem; vir et uxor, aut saltem unus eorum, aspersionem aquae benedictae recipiant et panem benedictum; liberos suos secum ducant, si commode fieri potest, ut frequenter erudiantur in fido catholice et doctrina sanctae matris ecclesiae, audiendo verba sacrae praedicationis ėt mandata sui pastoris. Nec recedant ab ecclesia ante finem missae, saltem ante peractam communionem.

13. Singulis annis, ia sabbato caneto Paschae et in sabbato ante Pentecosten, solennités benedicant fontes suos baptismales [1], secundum ritum et traditionem sacrosanctae Romanae et universalia ecclesiae, et renovent aquam 'dictorum fontium, in piscinam proliciendo veterem aquam. Similiter, chrisma et oleum sanctum praecedentis anni com·' bursnt super piscinam, et oleo atque chrismate benedicto in die ooenae Domini pro illo anno utantur, et non alio.

le. Curati, singulis diebus dominicis denuntient parochianis sum in missa, festa sanctorum, quae erunt in proximq hebdomada sequenti; praecipiendo eis. ut devote illa colant, abstinendo ab omni opere servili. Similiter denuntient ieiunia quatuor temporum et vigiliarum apostolorum et aliorum. quae cadunt sub praecepto eoeleoiae.

15. Faciant singulis diebus dominicis aquam beaedictam. cuius virtutes magnae esso scimus, et procoMioaaliter populum circum ecclesiam ducant eum supplicationibus et ëaatide

16. Singulis diebus dominicis, poqtoaquam praecepta sua denuntiaverint," dicant orationem dominicam videlicet; *Putor* noster; salutationem angelicam . Ae Jfario, ot symbolum apostolorum : Orvde in Dram *patotut,* etc... Credo in 4nritam amsdmn, etc., alta et iatelligibili voce, tractim, cum þane et per clausulae et artreuloa, non inculcando val decurtando verba; ut iuvoneo ot seneo discant quomodo perfecte et plene debeant pronunoiare et recitaro; et in fine doceant eoo facere signum sanctae crucia, dicendo: *In Matia» Petris to* FVtf *to Bpirito» tototoi,* emra.

[1] Metatam vécus.
[2] Metatam votus
[3] fafrb. M. I, series MaM., Ataaa. 1; Cmcb. Bb. V, sap. 1. tMer.,aemsasUh Vm, w m M.

17. Experti aliae |a quibusdam loda a frequsutteeibus dvitedbas st popufie remorioribus huius BtoautiMO dieioeaie, tantam esae doctrinae christianae ignorantiam, ut non solam pueri, sed edam adulti quidam prima rudimaMa fidei catho-Keao positus ignorarent, aut perperam testeront, quod a stria pectoribus raro docerentur: idcirco, ut inetitutieaie chriodaaee prima demeate inventus nostrae dioeceeia quamprimum acciperet et odic-c eorot, fatatuto synodali, poet longam et ma^yam ddiberationom, praecepimus et ordinavimus,. et. sub gravissimis poenis arbitrio nostro adversus inobédienùe declarandis, quatenus, in singulis þerochiis ruralibus, in quibus paedagogia seu ludi litorarii non aperirentur, curatus seu vicarius, singulis hebdomadis, diem unum, non festum seu feriatum eligeret, in quo, hora meridiana, dato signo campanae, cqnvocaret pueros omnes utriusque sexus suae parochiae, aetatis septem annorum et infra; quos ipse dictus curatus aut pastor expectoret sedens in prono seu in pulpito solito suae ecclesiae, apertis et patentibus omnino foribus seu ianua ipsius ecclesiae. Quibus pueris sio vocatis et sedentibus ia ecclesia, per ordinem, facto primuni signo erucis.- *h* nomine Abris si *Filii to* ' *Spiritu»* Macti, mura, inciperet alta, distincta et intdligibili voce recitare semel atque iterum, vel pluries orationem dominicam: *Pator* noster, pm *n* m coolie, etc., cum salutatione angelica. Deinde, symbolum apostolorum: *Crrdo* ia Dram, etc. Et postea confessionem generalem ; *Ctt&toor Dto,* etc., latino vel gallioe. Denique, lingua vernacula seu gallica recitaret decem praecepta decalogi: l/n *topi Dia»,* tu odorsrae, *tot.* Quo facto, ex eodem Iqoo, iuberet unum ex pueria, quem magis idoneum existimaret, surgere et eodem modo recitare, quae audivisset. Et, si fieri posset, unum alium aut duos interrogaret: ad hoc ut caeteri, domi suae vel alibi, diligentiam et studium adhiberent ad illa ediscenda: ut ai quando in ecclesia interrogarentur, idem poetea recitare possent. Hanc puerilis oatechismi formam, nunc quando patribus in concilie placuit, quae neque gravis profecto curatis videri debet (iis saltam, qui vere curam gerunt ' suorum populorum), denuo praecipiendam ducimus et statuendam, sicut in hac synodo statuimua et ordinamus. Cavebit autem diligenter idem pastor, ne severitate, minis vel difficultate doctrinae, pueros deterreat ab ea schola ; sed cum mansuetudine et honesta gravitate, curabit ea 'doctrinae Christianae rudimenta in animos suorum adolescentium panlatim et simpliciter instillare. habita rabone capacitatis et ingenii ipsorum. Quo facto, dimittet eoe cum benedictione solita. Prohibebit autem, sicut nos per praesens mandatum sub .poena excommunicationis prohibemus, toto illo tempore, qao oataohismuc iste seu institutio flet, ne adultus aliquis et maior octo vel novem annis, ecclesiam ingredietur; ut puerilis institutio pueriliter ot libere tradi possit; ne per grandiorum superbiam et insolentiam curatus perturbetur, aut altiora tractare cogatur. Praeterea, ut omnes patres familiae certiores flant huius ordinationis et staturi nostri, et habendae disciplinae inpooteram, singulis diebus dominicis, .curatus ipse seu vicarius declarabit in pronoT diem non feriatum eius hebdomadae, in qua mittere debebunt suos, liberos ad institutionem supradietam.

18. Iu Iodo vero et parochiis habentibus magistrum ot ludum litorarium, praecipimus et ordinamus omnibus curatio et rectoribus ecclesiarum diotae dioioeeis Bisontines, ut moneant patresfamiUas, quatenus liberae suos ad seminaria seu

paedagogia mttimt, at Umn poesiat at deoasi. wMtota'vwfttaNata Mit tiuritataBMk ta MgüfMtM, tuta ealpM gravitatem, par «mm · ·MiMtaotiM* MtaM4vwtatanp·

A ptwriMardhm

1. Praeter··, m pravis ioMriali bouta·· mate comptorum «iapMaa· infiriaatur, erdinamue at districte praecipimus vobb curatis at rectoribus·· ecclesiarum mMtm ^toeeetin at^vtaariis veatria, ■a ullos praediAtoro· ait oMtianatON· admittatis ia vostris eonlosiis ad> praedicudum, nid liter·· nostra· val vicarii ao*ri generally la fana· authentica habuerint; neo ia boa negotio ouiusquam persuasionibus val diplomstibu· (|aaa, nisi tacita' veritate, ab indigni· extorqueri variaimila non fit) pareatis.

i. Diligenter praeterea observabitis datam ipsarum literarum, anne.tint pro anno; in qno ad ecclesias vestra» aooeaaeriat, et ne ait aliqua in ipaia rssura vel fêlai suspicio.

3. Si quoa autem praevaricantes deprehenderitis, illos cum suis literis et boni· eapiatia, arreatetia et ad noa adducatis fideliter et secure.

4. Ipsi vero praedicatore·, iuxta siatuta synodélia, neque apocrypha, neque obscura nimii aut difficilia et alta mysteria, simplici populo enarrare praesumant; aed tantum ea, quae fidem confirmare possint, ut duodecim, articulos fidei et bono· more· commendare, ut praecepta Dei et ecclesiae, tam augendo apem vitae aeternae in boni·, quem timorem supplicii aeterni in malis.

3. Argumenta et rationes haereticorum ne referant, nisi fuerint viri doctrina et authoritato praestante·, sed potius orthodoxorum patrum sentehtias; et multo minus phrases eorum retineant. Quaies sunt, quas retulimus. Sed loce illarum dicant: ***Jinu** Ckritt aeetr» Seifoeur, nurui Paul,* •orâct *Pierre, le pareil» tie Dieu tie.*

β. In diebus dominici· commendent orationibus populi ctatum prineipum et praelatorum, et in fasti· (anctorum recitent vita· martyrum, gesta ipsorum, cum laude, ad exemplum auditorum. Nihil tamen admiscente· fabulosum.

7. Quantum fieri poterit, saecularium fugiant consuetudinem et convictum; sed maneant cum ecclesiastici·. Caveant etiam congressum hominum haereticorum: quia incorrigibilos sunt, contumaces et contumeliosi; ex quorum contentionibus saepe auditores pervertuntur.

Statuta »chola»iieorwn.

1. Provideant scholastici et solicite procurent, ut erudiendae iuventuti non tantum docti, aed imprimis catholici et pii, nullo modo fide suapeeti praeficiantur.

a. Habeant autem in scholis suis qui, praetor grammaticam et alias art··, doceant etiam cantum et computum ecclesiasticum, idque rudi, ut dicitur, Minerva. Duo enim haoc non solum neoeeMrin sunt futuris' presbyteris, sed oriam omnibus utilia, et ad pietatis.amorous ot ad usum vitae humanae. Quae tamea, nisi in pueritia discantur, nunquam certe discentur.

De mapietri».

1. Animadvertent··, quantum momenti Itikbet ad veram pietatem catholica ot fideli· institutio puerorum, ut qua imbuti ssmei ab adol«sooatia rudes rimpliceeque animi, ad reliquus aetatem perurerent, cum stadiis dsdom vel pietatis, d bona fuerit, vel nequitiae, si porvena: vm omasa hidimogbtro· nostrae dioioeda Rtotnrtiaas, asses vdtj^t e^teiP^i^M^^t^i^F^i ^t^im^t^titti^i oet^ btnttui |Wa· at vmm lum popularis eem■sesriatioai·, sod prop** utititatam publia··, at Dm eeH probari oupieataa, vostram aper»· atque labor·· exerceatis. Quoniam ille solus eat,' qui petaet laboriba* veetris luat· praeuri· repoaere, populi autem faw nihil aliud qaaftuiM angere, et 'aui studioso·^· mille diffietfltate· coaliser·, solicit·· et instabiles tanquam vento tiroumactos.

9. luxta igitu^octrinam EeelesiMtiri: *.ditiera t» m feeaawrw, et f»rtiera te m emtatM fneri»; eei fnae freeeipit Deu» oeyita elntper, et* i* pfrtribur «pendu «w * im JWeris énriesu·,* monemus et hortamur voa qptnea et singulos ludimagiatroa, 'primum, no subtiliora aut obscuriora doceatis, quam, pro eaptu auditorum: deinde, ne falaa aut perversa, quaa animo· corrumpar· possint adolesoentum. 8ed omnem veatrqm doctrinam atque studia eo dirigatis, ut diaoant adolescentes servare praecepta Dei. et per bona opera promereri gratiam apud Deum et bomiaoe. Hic eet fructu· vel praecipue· sanae doctrinae. Curiosae autem disceptationes non faciunt nisi ad aubveraioneta audientium.

X Eapropter, ut eooasio primum tollatur omnibus ex asto·sensu ot persuasione, quae non raro fallitur, reipublieae plantas tenellas effingere atque •fformare: statuimus et ordinamus, et sub poena praestiti isrsmenti prohibemus, ne libro· alio· veetris auditoribds interpretemini, aut interpretari patiamini, qUam quos in collegiis universitatum catholicarum notum fuerit publice interpretari •olere; novos autem, qui recenter editi fuerint, nisi habita prius licentia a nobis aUt a yicario nostro vel officiali, ad quo· exemplar ipsum mittetis videndum et examinandum.

4. Deinde. ut habitus religionis et cultus divini contrahatur · pueritia, iubemus robi·, ut. omnibus diebus festis, discipulos adducatis ad ecclesiam cum modestia et gressu composito, quantum aetas ferat puerilis, cantaturos scilicet cum clero in mia·· et vesperis; nec patiamini aliquem ex iis, qui norunt legere, carere precibus horariis, aut «altem septem psalmis poenitrntialibus, in quibus legant divinum officium aut cantent. Singulis vero diebus, sub noctem, domi, vel in ecclesia, ei populus soleat tuae congregari, una cum praeceptore cantent *Sale» répéta,* aut aliam salutationem Mariae virginis pro tempore.

5.· Ia quatuor quoque anni temporibus, scilicet Quadragesimae, Pentecostes, Nativitatis Domini et Omnium Sanctorum, iuxta laudabilem consuetudinem, quae hactenus servata est, facite eos confiteri curato vel alii presbytero, potita licentia et facultate prine a curato. Hane, si magister vel slius petierit, pro omnibus tonabitur curatus stne aliqua mora concedere.

β. Et ne posthac temere ot sino deleetu, errones et vagi quiconque, ad munus adeo honestum admittantur: statuimus et ordinamus, ut, antequam cuiquam magistro litorarium ludus aperire liceat, rector seu curatus parochia·, seu is, ad quem de iure vel consuetudine pertinet, ipsum instituant, recepto prius iursinrando «d> ipso, quod servabit fideliter haec, quae ia hac sancta syaodo statuimus.

1. 8int mendicantibus validis clausa hospitalia. Nam et publies oetiatim mendicare istis est a iure interdictum». Ei apostolus denuntiat: „Çne-

› *C, D»* msad,, an. L Mb. m

àta ti ftta sea m N spsrori, aw &MndaatA Pietati tant·· ṭati eoo, qoi s m pa—aat ffj* nota, à v«n peeper ta qai petit ṭhaęmn ffâtm apta Dmu·, quia la Mia àta petit. Dita ta Dâta Pataati 4a'.

1 Magiatri heepitaliaai eureat ânt aqtaia, at ia tab ṭlih ea, qaa ad aaiataa aaimerum portimat, minim MgUgantar. Bad da laaaaataatoram administration·, paaporibas debilibw at aegrotis ỹrbvidMtur. Bt, ubieorporie infirmitas medicum postulaverit, ibi priae aaimae, deinde corporis medica» accenatur. Nee allqaom recipient, oftei eodem die vol postridie oonfltoantur.

3. Quod sapientiaeime ia Coloniensi synodo constitutum tait, at magistri, hospitalium, dapalia anni» aut saepia», magistratui Ipsius loei, praeeent parochp, rationem reddant de sae administration·: no» cum iis, quae ia sacro oecomenico concilio Tfideutino· tata sunt et in nostra provinciali publioata; quoniam curae nostrae commis· sunt omnia haec, quocunquo nomine eorum administrator· censeantur et quomodolibet exempti sint: statuimus et ordinamus, ut singulis annis ration· reddantur a magistris et curatoribus hospitalium, nobis vel personis a nobis deputatis cum locorum magistratibus; aliter tactae liberation· non suffragabuntur, nisi secus in fundatione mu erectione eorum a nobis vel praedeceworibus nostris approbata. Mutum exproMe dt

4. Et- ne iapoaterum abusus, qui fleri solent, ignoratis fundationibus, committantur; statuimus et ordinamus, ut, varante hospitali procuratore legitimo, antequam alius instituatur, liat copia fundationis eius nobis vel vicario nostro^

Di fabricit ti eonfratriu, f alii» puiatu ĝjfficH

1. Quando per pastor· flori non poterit, curabunt tabriciarii, ut populus sarta tecta conservet ecclesiam st coemiterium. Ornamedinotiam altaris et reliqua neceMaria ad cultum Dd. pro loci facultatibus, procurabunt, et munda omnia servabant.

il. Immunda animalia ab eccloda expellenti et excommunicates atque infidel· tempore sacrificii miasae ingredi non patientur; nee fleri in •'saecularia spectacula, aut actus dissolutos aliquos: quoniam domus Dei. domus orationis Mt. l

3. In presbyterio, ubi mi»·»· celebrantur, ne forant sedilia fieri malieram, sed si qqejiodfa iam fuerint, auferantur;, quia iuxta prwbyteram celebrantem, stare non deoet foemin·.

4. Auferantur ab ooelMiis, hostili Msaants timore, arcae ili· dvo granaria, qu·, instante aliquo periculo, plen· tritico vel supelleotilibus, eo importarint parochiani: quia impedimento haec sunt et dedecori in domo Dei, obi nonnisi epiritualia tractare convenit.

o. Curati autem seu eorum vicarii, per diaconos vel subdiaconos, vel per se non per muliere·, abluant, quater in anno ad minus, mapp· altaris, amictum, albam et corporalia. Hosti· vero altero quoque mon· renovent in eiborio; no putreoMnt, aut situm contrahant, diutius servatae.

β. Episcopi exequutor· sunt, uti concilium docet ', omnium piarum dispositionum tam ultimae voluntatis, quam inter vivos. Et quia propterius illi habent visitandi hospitalia, collegia quaecunqu·, confraternitatM laiooriim et pia lo m omnia, etiamei eorum cura laicis demandata sit: iddroo, iubeatur curatis, ut de administratio· locorum pioram, quo ia mrie ftmriat pareehii·, frequetaer admneMat decan· ṭamie qisi rofareat la eynedie vel se rea babeaat; ut provideatur eia.

7. Ite·, ■aadate petanat epbeopi, qaaad vacaverit eia, essaibo» boepltalariia, at detaraat ad m fondation·: at d qui eeasmittaatar abeam, corrigantur. It iuxta tandatioam vel erection· ipeoram provideat episcopus.

8. Et reddant episcopo ratione· dapalia annis administrator· omn· fabricaram. hospitalium, ooafrataraitatam, slsemosynarum et piorum Ifcoram omnium. Nec, d fondation· aliis haec reddi constituerint, ideo sino episcopo factae liberation· suffragentur.

ft. Location· rerum ecclesiasticarum factae a defunctis, nullatenus validae suat in praoiudieium successorum, etiamsi solutio anticipata sit. Et quae ad longum tempus etiam authoritate apostolica 'confirmatae sint, synodus provincialis, qnando in damnum ecclesiae factas noverit, damnabit '.

10. Quarta funeralium, quae solita erat persolvi, ante quadraginta annos, ecclesiae catbedrali vel paroohiali, redintegretur, bon obstantibus quibuscunque.

Stotaie rdipsoaoruM d Mmctissomolium.

1. Nulli liMat regulari, bona mobilia vel,immobilia, etiam ab episcopo acquisita, tanquam propria possidere vel tenere; sed incorporentur omnia statim conventui, superiori tradita. Nec superioribus licet bona stabilia religiosis concedere, etiam adi usumfructum vqj administrationem vel commendem: eed omnia per official· gerantur ad nutum superiorum amovibilei.

2. Nulli item religioso liceat, sine sui superioris licentia, m subiieere Mrvitio alicuius praelati vel principle vel universitatis. Qui, sine mandato superiorum in scriptis obtento, a rnouMteriis egremi reperiantur, punientur ab ordinariis locorum.

3. 8it aliquis in monuteriis virorum pius se doctus, qui doceat monachos ab adolescentia meditari in lege Domini die ac nocte Ad quod quidem munus in rnouMteriis monialium sanctimonialis, Meteris vita et doctrina praeatantior, deligatur ab abbatissa, ni»i ip»a per Se hoc queat praratare.

4. Et quoniam sanctimonialium clausuram omnem rMtitui iubet sancta Tridentina synod·: decrevit sancta synodus nostra provincialis, quod episcopi, tanquam a sede apostoli· delegati, abbatissas omne· monerent, ut, intra tempos aliquod pro ratione rerum et locorum praefigendum, monastoria s· claudant Quod si illae non fecerint, episcopi fieri procurant. Id nos omnibus et singuli notum fleri ordinamus et praecipimus per ho< statutum nostram.

b. Statuit eadem synodus ut moUMteria sanctimonialium, sedi apostolicae immediate sublecta, visitentur ab episcopis, tapquam sedis eiusdem delegatis; et bis vel ter in anno, offeratur aliquis confOMor per ordinarium, qui earum confemionw audiet, si velint. Admonemus igitur omn·, ut singulis mensibus semel saltem confeeeionem peccatorum faciant, et sacrosanctum eucharistiae sacramentum suscipiant: quo salutari prawidio - muniant ad omaw oppugnation· daemonis fortiter raperand·. Praeter ordinarium autem confessor··, alium ex-

' II Tbsss. in. to.
' Matth. V, Sft.
' Coo». Trid, — VII, eap 14.
', Cms. TrML, ssss. XII1, cap 0.
' Co· Trid., — XXV, cap 11.
' CMS. T0A, ■··». XXV, 0·» IS.
' Co· Colo·., (fert, 10, s. A Mmui, Cbarit, XXXO, 1»SC|.
' TrW. mas XXV, e. IO

treordiaarium bto eut ter ia mm, qui omatam MafimeieoM aMbai, eflbrri proeurebieno.

fi. BmTM apOOteHOM OOMilMOM» exsootioai maadaatoa, hm Metro statute inhibemae, m saaotimeaialee, postprefemioMm thêta», quooMqM pmetexta, etiam ad brove taaapaa, nM << aNqMleÿMma causa a Mbis approbanda, monasterii dauotra ogre* diantar: at a mundanis et pebBcie apottatvlb to* paratae, Doo liberius servire valoast, pt immaoulatas m in hat vita conservare.

7. Universis etiam ot singuba tooloaiattioia et regularibus personis, nostrae tariodiotioni tabiootit, interdicimus et prohibemus, no, absque ratioaabili et nranifeeta causa, not tine superioris, ad qwt pertinet, licentia speciali, noo aiM religioM ot testimonio bono (te aliqua sinistre oriatur suspicio), ipsa monasteria sanctimonialium subintrent, tab poena excommunicationi· ipso facto incurrenda

8. Nec abbatisea eam aliquo loquatur tola; aoe moniale·» aliquo, vel etiam intra claustra monasterii, mittat solam; sed vel ipaamet comitetur eam, vel aliam vetulam adiungat sociam.

9. Statuit sacrosancta Tridentiaa synodus, at si puella, queo habitum regularem suscipere voluerit, maior duodecim annis sit, non ante eum suscipiat, nec postea professionem omittat, quam exploraverit episcopus vel eius vicarius, virginis voluntatem, an coacta, an seducta sit, an sciat quid agat. Cuius professionis tempus m ignoremus, iubemus, ut praefecta monasterio nos ante mensem certiores faciat, sub poena suspensionis.

10. Praelatos monasteriorum, per viscera misericordiae domini nostri Ima Christi requirimus et hortamur, ut personas regulares sibi sublectas ad observant^· regularum suarum et statatorum regulartum diligentius inducant, moneant et allleiant; et si opus est strictiud compelfaat: ut de officio C sibi commisso dignam Ddo possint reddere rationem. Quod si ultra praevaricatores fherint ordinis sui, aut contemptores seu négligentes et remissi, pro certo se noverint, non solum ab officio deponendos, sed alias secundum regulam suam castigandos. Nos etiam eorundem praelatorum negligentiam, ei opus fherit, supplebimus iuxta eanofcicas sanctiones.

11. Denique, hortamur omnes religiosos vireo,ot virgines sanctimoniales, ut meminerint, quod beatus Petrus in actis apostolorum testatur, eoa, qui communem vitae societatem (qualis nuae etiam apud religiosos conservetur, ad instar illius qaae Ibit olim apud apostolos, quando erat multitudinis erodentium cor unum, ot anima una, nec quisquam eorum, quae possidebat, aliquid suum eaae dieebat) qui, inquam, societatem semel receptam desenuit, testare Bpiritum sanctum, ot mentiri non hominibas. sed Doo. D

12. Considerare etiam ad virginitatem servandam. quod divus Cyprianus ait: Virginitas excellentior, quam non cogit accessitas sui maadatnm, sed perfectionis suadet consilium. Quod si divinis consiliis obviaverint, tontamenta et Uberas mentes ad carnales revocaverint appetitus; adest Deus fortis. Nec spem ponat homo in bomiM, nee ia brachio carnis sum confidet; quia, qui mundum vicit, st victoriam suis promittit militibua.

13. Quiaetiam illud ad obedieatiam servandam considerent, quod beatae BasHiua ait: ‚Quod a superioribus ot praepositio committitur ot aumdatur, qui recusat et aliud requirit: primum obedieatiam corrumpit, otpo declarat abnegasse; dsiada sitiam aliorum plu/fam maiorum eibi ipsi ot aliis author fit, quando iaaaam contradietienis plerioqM aperit, ot seipsum ad base assuefacit, ot quia Ma potest quivis, quod utile eat, prebare, saepe quod nocivum eet, oMgK*

14. B» fflud dM Anguettai timeant oanoe religioni, quod illo iareianwde affirmat: ‚Difficile sta expertae meMoroa, quam qui ia moaaatecUe profecerunt; ita nea eam eapertM peieroo, quam qui ia moaasteriis occiderunt* '. Quapropter, etsi eoatriotamar do aliquibus pargamoatis, conoolsmar team etiam do pluribus oraamontis.

MMtintM MI

1. Canonici, quoniam ad hoc instituti cant, at leaden Deo singulis horis decitent', nisi legitims causa impediente, chorum aequantur; in quo nodati ae habeant, et cum tacenti gravitate; non garrientes aut rixantes in eo,'sed Deum reverentes, in cuius conspectu siti sunt. Celebranti episcopo, aut alia pontificalia exercenti, amittant et inserviant*.

3. Nulli io sacria ordinibur constituto*, vel beneficiato, in nostra dioieesi, aliud officium dicere Hoeat, quam secundum usum ecclesiae Biauntinae, nisi ad hoc dispensationem habeat a sede apostolica: sub poena privationis beneficii et suspensionis ab ordine; sed Romanum commendamus.

8. Kt cum psallendi gratia chorus fiat, nemo labia sua muta aut clausa tenuerit*; sed omnes pariter cum simili et decenti alacritate modulentur: sic tamen, ne boatus solum sine intolligentia audiatur. Quod fiet, si-non cursim nec festinanter, sed traetim et cum pausa decenti (praesertim in 4edio cuiuslibet versiculi psalmorum) debitam inter fiolenne et feriale exhibeant differentiam.

4. Nemo cum publies vel preces horariae, vel missas sacrum cantando peraguntur, legat vel dicat privatim officium. Nam is non solum choro anbtrahit illud, quo obnoxius est, et ad quod tenetur: sed alios psallentes perturbat, vel a psallendo retrahit'. Quare si urgetur aliqua causa, ut officium Ibam absolvat, egrediatur chorum, et oret in obaccudito.

6. Organorum melodis et cantu· figuratus sio in templis adhibeatur, ne lasciviam magis quam devotionem exeitet, neve, praeter hymnos divinos ac cantica spiritualia, quioquam resonet aut repraesentet\

fi. Processiones ecclesiarum aliarum ad summum templum, quae, diebus maxime celebribus, fiunt, quia institutae sunt causa conveniendi ad missas qpisoopales, et recipiendi communionem vel benedlotioMm episcopalem: monemus omnes, ut aliquid saltem veteris instituti retineant, ne vagandi solum causa venisse videantur*. Qunndo autem generales extraordinariae indicuntur, officium in ecclesia fit solenae.

7. Super hic debite observandis, aliisque ad divini officii prosequutionena ac chori disciplinam spectantibus, decanas vel praepositas, aut slips, oni onus incumbit, diligenter invigilet, hinc inde, no quid inordinate fiat, circumspiciens*. Horum autem transgressores, illius horae, in qua circa

› AÿU. 167.

Coae. Baril. (ssario XXI, e. S, Mansi, Cseeri, XXIX. 106D), st Colon., [part, m, e. 6, Meari, XXXП, IttUB), ot refer·, dori sub Carsls.

* Cone. TvH., sass XXIV.

' 11 date. Dé Mxots.fi.

* Cone. Agatb. a /Vssbpta·, da ostabr. riisa; Coas. Basii., a 16, [polias Mss. XXI, e. A Maori, XXIX, 10CA).

Com. Baril, e II (Messi IM.]; HlMaosm W; Colon, rie Mrirepol.. «. A. (part. DI, s S, Maad XXXII, 1BMB).

' Com. Barii, ot Ostae., (part II, e IS, Meari, XXXII 1B7 K|, st retsns. dari sab Oaseio.

* Coas Agatb, o.06,64(MamAVIH, MS-S): Ceas.Catan., m sMinpeL, e. 14, (part !.<·, Manat XXXП, 1BMC|.

* Cans Baril.. 1% [polim max XXI, a. 6, Mnari, XXIX, 100Ai .

praedicta ntMHrtit, v«l aha maiori, pre·» tru·- gr*Mi«ai· gravita· exagorit, plestaatar paaaa.

A Qui ta matatinta^ aata fittem paalai FmMp ie ftlH· InvIb Abmi pfi*i pMloiq ia ariaaa aata aMataai Xyris ririsia, at usqua ta fin···, divino officio non interfurit, (nisi forte, neaaaaitat· eoganta, ae petita a praealda abort licentia, diaeodora oporteat), pro ilia bora abaaaa eoaaaatari salvis Molaaiama eonsnetudinibu at privilegii·. Lea «aim, taate apostolo, ita, qui tub lege aaat, loquitur. Idem ia proeeaaioaibua ganoralibu· obaarvetur in ita, qui a prinaipio aequo ad finem non permanserint. Pro cuius rei exeoatioBo deputatur aliquis, habana hoe onus notandi singulos statato tempore non 4»onvaniMtea; qui inramento adstriotus erit agora fidelitor, absque gratia vel odta^

9. Quicunque in eoolosia bonefiaiatua, praaaartim divisorum tempore, per eeeieainm vel foria ojpea ipsam, aine rasta causa deambulando, aut eum aliis colloquendo, vagari viaua fuerit: non •olum illius horae, aed totiua diei praesentiam Ipso facto amittat.

10. Regulare·, qui in eonventualibua ecclesiis circa praedicta excesserint, graviter euperiorta arbitrio castigentur.

11. Cumque in eooleaita tam collegiatis quam oathedralibua, diverai habeantur gradus et nomina ministrorum; inter canonicos siquidem sunt decani, praepositi, arobidiaconi, cantores, thesaurarii, scholastici, canonici, vicarii, atque id genus, interpretetur quisque suum vocabulum; nec vanum dignitatis esse nomen putetx sed officii. Idcirco, curet esse jquod dicitur, secundum veterem patrum institutionem ac regulam.

19. Si quo·9 decanus vel superior rebelles cernat, si divini cultus atque sui officii negligentiores; si rixosos, litigiosos, si percussores, si aleatores, si scorta foventes, aut aliis publicis criminibus irretitos; atque .hi fraternam correptionem audire recusaverint: agat in capitulo, quomodo Paulus iubet: Peccantes coram omnibus argue. Tum. si nolint resipiscere, arceat a sacris,"prohibeat participare fructus, donec ad meliorem vitae frugem revertantur. 8ic tamen, ut haec servetur regula apostolioa: Corripite inquietos, consolamini pusillanimes, patientes estote ad omne·. Neque ira, neque odium, naquCtancpr ullas sibi partes vendicent. Et salva Ubique serventur sita cuique privilegia, legitimaeque consuetudines.

13. Canonicus vocem in capitulo non habeat, nisi in sacro saltem subdiaconatus ordine positus sit. In cathedral! autem, nonnisi presbyter, propter ordinis huius dignitatem. Nec inter presbyteros sedeant diaconi vel subdiaconi.

Da arinistris tastitias.

1. ludiees omnes, tam nostri quam delegati, observabunt diligenter caput 10, sessione XXIV et caput 10, sessione XXV sacri concilii Tridentini, ut legitime in iudieio et breviter procedatur; et litigatorum artibus, seu in litta eontaatationa, seu alia parte indicii differenda, modis omnibus, aut termini praefixione, aut competenti alia ratione occurratur.

9. Nemini suffragentur* liters· conservatories cum quibuscunqus clausulis aut decretis, ad boo, ut coram suo episcopo, sive alio superiore ordinario 'in criminalibus et mixtis causis accusari et conveniri, eo contra eum inquiri et procedi nob possit; aut quominus, si qua iura ei ex cession·

A aompetiarint, super UHs lib·»· valeat apud indi«m» «rdinastam wsnsta. la «iviUbna atiam causis, rt ip·· Mtat «xtitarit, MotaMB licet «i epud sues MSMntUni trahere. Nee ultra qainqsauiam qui· simiHum Uterarum baaadaio gaudeat. Prohibetur inaupar Ipsi· eoneervetarihua indlain habere tribunal aliquod erectam. Univassitas tamsa et edllogia doctorum seu scholarium st regularia loca, neenon hospitalia actu hoapltalitatam servantia ab hoe canon· eximuntur.

S. Authoritate sacrosancti concili Tridentini excommunicantur, maledicuntur et anathematisantnr omne· euiuseunque ordinis, gradus, dignitstis, tam ecclesiasticas quam saecularia, qui ecclesiasticam iurisdictionem vi vel motu tollere vel impedire praesumunt

4. Ne remedio appellationis, quod ad innocentiae praesidium institutum est, ad iniquitatis B defensionem abutantur improbi: statuit sancta synodus '. ut in causis visitationis, correctionis, inhabilitatis nec non criminalibus, ab dpiscopo seu eius vicario, ante definitivam sententiam ab interlocutoria, vsl alio quoennque gravamine non appelletur; nec appellationi deferatur, niai gravamen ipsum per definitivam reparari, vel a definitiva appellari non possit.

5. Ordinarii, authoritate aedis apostolicae, et ab ea iua et potestatem habentes, atiam tanquam sedi· apostolicae delegati, ecclesias omnes, hospitalia, pia loca, etiam abbatias et prioratus, in quibus non viget regularis observantia, visitent; ordinando in illi», moderando, puniendo, et exequendo, iuxta canonum sanctione·, quaecunque duxarint salutaria. Nec in his, ubi de visitatione •t motam correctione agitur, exemptio, aut ulla inhibitio, apellatio seu querela, exequutionem im- C pediat aut suspendat; salvis cuique suis turibusl.

Statuta da atandatia axaqutndia.

1. Curati seu eorum vicarii diligenter et prompte exequantur mandata camera· nostras et ouriae nostrae Bisuntinae. Nec notifleent parti contra quam fiet exeeutio, donec portitor seu nuntius mandatorum longam fecerit viam; id est, donec procul iam recesserit a loco, ne is male tractetur. Si vero dicti curati aut eorum vicarii praesentem ordinationem non observaverint, restituent omne damnum et interesse partis laesae, et fisco nostro rationem districtam reddent pro sua inobedientia.

9. Curati et decani nullos recipiant pro ptpcuratoribua camerae aut curiae nostrae; nec eos permittant citare aliquos verbo aut viva voce, nisi ipsis constet per literae nostra» patentes, quod a nobis habeant hoc officium et hanc facultatem. D Idem quoque statuimus et ordinamus de iis, qui se dicunt substitutos et scribas causarum procuratorum nostrorum, et omnino eia non credatur, nisi fides flat de commissione ipsorum, sed nobis, aut vicario seu officiali 'nostro volumus illico nomina talium abusorum in scriptis denuntiari et intimari.

3. Curati seu eorum vicarii exequentes mandata nostra, a tergo ipsorum scribant nomen officii sui sio: exeoutum est praesens mandatum per me talem .curatum (vel vicarium) talis soclesiae, ia prono, vel ad personam ipsius, vel* in domicilio eius, ad personam uxoris, vel talis famuli, tai persona non poteat apprehendi) quia illum reperdre non potui; aut quia ad eum mihi tutus non patebat accessus, taate signo meo manuali, tali di•t anno tali. Et signet suo signo manuali, noman

ɪ Coee. Basil. lue XXI. o. 4, Mansi, XXIX,. 1MB). st HUdassax

• 0sm. Agata, o. ». (Maui, Vin, MSB).

* Coae. TrMsat, assa IV, cap. ·.

1 Sssa XIII, cap. 1.

* 8ssa VU. cap. ·, sass. XXIV, cap. ·, st ssca. XXV. cap. 8.

bnum «t cognomen scribendo. 8i vero talis sxe- estor non sit ceratu· vel vicerint, scribet nomen tuum et cognomen, et -signabit ut supra.

4. Curati teu eorum ' vicarii › duo» habeant libro» papyri albae sibi parato» et bene servatos •ab clave: in quorum altero nomina bâptiMtoram •cribant: in altero registrant fideliter nomina excommunicatorurrt, diem execution!», personam, ad cuius instantiam et cantam, propter quam facta est excommunicatio. 8ic scribendo: excommunicari·· est tali» pro tali tumma, vel pro contumacia, ve) tali re, ad inttantiam tali», die tali, anno tali. Et aimiliter fiat de absolutione vel relaxatione.

6. Qua» quidem abiolutione» vel relaxatione· cum conaensibus, diligenter et »tudio»e custodiant, nec recipiant consensus aliquorum, qui te forte· faciunt pro creditoribu» absentibus: niai tint eorum procuratore» sufficientes, vel negociorum gestores, et quod in conaenaibu» huiusmodi ponantur aaltem duo teste». Alia», talea conaenau» irrito» decernimu» et nulliua roboris.

6. Curati «eu vicarii non exequantur literaa citatoria, ■ quibuacunque iudicibu» emanaverint, ad citandum extra noatram dieicesim, vel ad excommunicandum il)», quoi indice» huiusmodi contumace» reputaverint: nisi ipsis constet de literie nostri» *de placet,* seu vicarii nostri generali» aut officialis.

7. Curati aeu eorum vicarii, quibus semel praesentabuntur literae excommunicatôriae pro altera parte, de eadem i^ita. neutra» illarum exequantur. sed remittant"partes coram officiali· nostro, assignando eis certum diem competentem, ad recipiendum appunctamentum iuridicum super dicti» literis.

8. Curati, seu eorum vicarii, cum receperint tertiam monitionem exequendam contra aliquem cxcommunicatum, moneant dominos temporales dicti excommunicari, aut suo* officiarios illius loci, in quo habitat talia excommunicatu», ut illum compellant satisfacere suo creditori, per captionem bonorum eiua et personae, secundum formam dictae monitionis. Et de huiusmodi exacutione ad personam dominorum aut suorum officiariorum, fiat expressa mentio in certi^catione aeu exeeutione. a tergo dictae monitioni»: ne ipsi habeant occasionem exkusandi se. neque occasionem 'conquerendi. quanfp cessus a divinis apponetur.

8. Curati seu vicarii habitantes in castris aut locis, ad quos non est accessus, exhibeant se in publicum circa horam primam circa meridiem et circa horam vesperorum, ut mandata nostra exequantur.

10. Ad haec quarundam vicinarum dioicesium laudabilem consuetudinem commendantes, ut ab expeditionibus, quae «unt alicuius momenti, omnis suspicio tollatur cum falsitatis tum surreptioni»: statuimus et ordinamus, quod posthac in omnibus huiusmodi instrumenti», qu^e» speciale mandatum nostrum, vel vicariorum nostrorum requirunt, nomen scribant ipsius'mandanti». Voluti, si inobi» procedant: Claudius a Bauma etc.; ai · vicario nostro generali: Antonius Lullua, vicarius generalis etc.; «i ab officiali, hoc modo: nos loaansa Renard, iuris utrimque doctor, officialis, etc. In literis quoque ordinum,, quo» celebraverit reverendus pater suffraganeu» noster, sic dicetur: no» Nicolaus Guérin. episcopus Alexiensis, suffriganeu», etc. Si vero aiiu»; non suffraganeu» noster fuerit, dicetur hoc modo: Claudius a Bauma, etc., vel: vicarius generali», etc. Notum facimus universi·, quod reverendus pater Francisco» Henricua, episcopus Damasci, de licentia nostra sacro» generales ordines -celebrant, etc. Quod ei in principio dictaram expeditionum nottraraaa, vel vicarii nostri aut oMciaii·, nomen proprium potitum non fuerit, tuqp Volumni, ut manu propria ipeiud mandanti· snbscribantur: ali·· eum iuo periculo obtinebuntur.

Do aondautiu atram *aeueeiaUaa/e.*

1. Excommunicat.ua per aententiam iudicia non abtolvitur, niai ab eo a quo excommunicari» eat, vel a superiori. Excommunieati vero a iure, alii ab epiacopi» auia ebaolvi possunt. alii non niai a aummo pontifice. Kt utriaque quaedam no» referemut ad curatorum instructionem.

2. Excommunicatione» illaeJquae, monitionibui praemiaai» ad finem revelationi», aut pro deperditi· •eu aubtractia rebus. fieri aolebant, non niii a nobia posthac decernentur, nec alia» quam ex re non vulgari, causa diligenter et magna maturitate pro peraonaftBIBpore, loco, et alii· circumstantiis per no» examinanda.

3. Noverint quoque omnes curiae nostrae postulantes et clerici, quod in causis iudicialibua, quandocunque ebecutio reulis vel personalis in qualibet parte iudicii, nostra authoritate. a nobia. vel vicariis aut officialibus nostris fieri poterit; tam in procedendo, quam in definiendo, a censuri» ecclesiastici· abstinebimus; sed per multa» pecuniarias, quse hospitalibus, fabricis, seminarii» et similibus loci» piis reorum applicabuntur, vel per captionem pignorum, vel districtionem personarum, vel privationem beneficiorum, aliaque iuri» remedia procedemus. Contra contumace· autem, cum aliter non poterimus, gladio certe·anathematis, licet inviti, utemur, et poenis aliis ac censuri», sicut censebimus magis expedire.

Cai'U' *'P'° facto ««Hmauaicaho reeenata ad aedem apooMieam a ivre. i*

1. Haeretici de haeresi sententialiter condemnati, delati, sell publice diffamati, et eorum fautores, receptatore» ac defensores, excommunieati sunt ipso facto, et eorum absolutio reservatur papae '.

2. Et schismatici pertinaciter ab obedientia sedis apostolicae se •ubtrahenteF'T'"'

3. Inquisitores haereticae ^avitptis, qui odio; vel favore vel spe lucri temporali», omiserint procedere contra haereticos, aut inculpabiles initiate vexaverint '.

4. Qui, suadente diabolo, in clericum vel monachum manu» violenta» intulerit, ve) in aacria ordinibus constitutum occiderit vel mutilaverit*.

6. Similiter qui cardinalem pereusberit, vel captivaverit, vel persecutus fuerit, et fit perpetuo infami» *.

6. Et qui episcopum suum [8]. Quin etiam potestas, consiliarii, ballivi, scabini, advocati, rectores, consules et officiary saeculares et ecclesiastici, qui hoc fecerint^ vel mandaverint,, aut factum ab alii» ratum habuerint, v·1 consilium vel favorem dederint.

7. Mutilante», vulnerantes, interficientes, seu capientes aut depredantea eos, qui, devotionis seu peregrinationis cause, Romam petttfat'.

8. Et qui litigantes in curis Romana quomodolibet offendunt, causa ipsius litis*.

' Sixtn» IV i» sxtr. Bri dosauuri, Honor. III, de «eat. •xcoBra., e. JVcwnt.
' In praessra cosmo Domini. ;
' In deax, da haarat., c. *Itvlterum.*
' 17. q. 4, s·»·, at Bixtas IV, i» axtr. Bsi
' Bosifcc. Vin, axtr. de posui», e. JRWkw, lib. VI.
' Bxtr. da passitant., e. St puis, hl Clam.
' In processu eooaas Domlii.
' Ibidem.

». Pint··, hoe e»t, latroaea maritimil.

10. Qui equo·, ferrum et arma defeniat Turei· et hettibu· Christi.,

11. F*l«arii literarum aporioliearum, et eorum fautore· ".

12. Sedi· spottolicae authoritatem offendente·, tam in >ui· «uorumque liter»·, proeeuibui et exequutionibui impediendi·, quam in iuriadietionum, fructuum, redituum et proventuum non vacantium occupatione *.

13. Qui compellunt presbytero· celebrare in locia interdicti· ; quique excommunicato· ve) interdicto· ad divina evocant audienda; vel excommunicato· publice, et a celebrantibus monitos, egredi prohibent ; ipsique excommunicat» publice vel interdicti, qui nominarim a celebrante moniti, ut exeant, tempore misaarum remanere praesumpserint ·.

14. Religio·» vel clerici saeculares, qui temere aliquos inducunt ad vovendum, iurandum vel pro, mittendum quod sepulturam in suis ecclesiis eligant, vel electam non mutent *.

15. Religio·», qui clericis aut laicis saoramenftÿn unctionis dxtremad vel eucharistiae ministrare, vel matrimonium solennisare, non habita auper hi· paroehialis presbyteri licentia; aut quenquam exeommunicatum a canone (praeterquam in casibus a iure expressis, et per privilegia sedis apostolicae concessi·'. vel a sententiis per statuta provincialia aut synodalia promulgatis, seu si a poena et a culpa absolvere quenquam praesumpserint*.

16. Clerici, qui scienter et sponte participant cum excommunicatis a summo pontifice, eos recipiendo ad divina officia

17. Qui in loci· Christianorum defunctorum corpora inhumaniter tractando exenterant, concidunt in frusta, elixant. exossant, ut alio transferre possint '.

·18. Qui in terris suis nova pedagia imponunt, vel prohibita exigunt·.

I». Qui nova onera imponunt realia vel personalia ecclesiis vel ecclesiasticis personis '°.

20. Per simoniam dantes vel recipientes ordines ve» beneficial1.

21. Ex pacto dantes vel accipientes aliquid pro ingressu religionis, nisi aliter nequeant in monasterio nutriri*1.

22. Religiosi mendicantes, sine licentia sedis apostolicae transeuqte· ad alium ordinem, excepto Carthusiensium. tam ipsi recipientes quam transeuntes

23. Intrantes monasteria Sanctae Clarae in casibus non concessis in regula ipsarum, vel sine licentia eorum qui dare possuntl*.

24. QuicunquC libellos famosos, uec non cantilenas, rithmos. edere vel publicare praesumunt in infamiam status ordinis Praedicatorum vel Minorum 15.

25. Confessores denique absolventes ab his J*asibua supra lictis, sedi apostolicae reservati·, nisi i* articulo morti·, «t Diti quod exeommuaieataa promittat ·· praetentare, et satisfaciat. vel promittat aatiafaoâra data cautione idonea, piguoratitia. vel fldeiuMoria vel iuratoria, quam poteritl#

Cows, m patas MMurritar «KMWMitafe α iws, •i otaotatw rseereetar rpiwpo.

I. Haeretici omne· et fautore·'eorum ipso facto axcommunicati eunt, et a solo epiebopo absolvi possunt occulti, non a vicario. Qui vero per sententiam fuerint iam condemnati, ad papam remittuntur

2Î Inquisitores pecuniam modi· illiciti· extorquente·. ai plene satisfecerint. absolvuntur ab episcopo ; alioquin ad papam remittuntur *.

3. Qui ebriatianoa naufragante· in rebus suis •poliant ·.

4. Qui authoritate propria incendunt villam, domum, mansionem. segeteml

5. Statuta condehte· contra libertatem ecclesiasticam. et secundum illa judicante·*.

6. Qui, reprcssalia» concedunt contra peraona· ecclesiasticas* vel bona ecdesiaruqi '.

Qui eonipdllunt praelato· vel peraona· ecclesiasticas ad submittendum ecclesia· vel earum bona laicis*.

B. Qui. modis illiciti·, impediunt litigantes in foro eceleaiaatico. in causis quue de iure vel consuetudine ad dictum forum pertinent*.

9. Qui laedunt, oc^fiunt. vulnerant, capiunt eos. per quos vel propter quos excommunicari sunt; nihi intra duos menses satisfaciant, ad papam remittunturx*.

10. Qui temporale dominium obtinentes, prohibent suis subditi», ne praelatis aut clericis quicquani vendant aut emant, oe bhtdum molant, aut panem coquant11.

II. Qui impediunt sequestrationem beneficiorum contra mandata apoatohea. vel fructus occupant u.

12. Qui regalia, custodiam sive guardiam advocationis seu defensionis titulum in ecclesiis vel monasteriis vacantibus de novo praesumunt occuparel*.

13. Qui pedagia ab ecclesiasticis exigunt de rebus, quas non negotiandi causa important vel exportantl·.

14. Qui iurisdictionem ecclesiasticam evacuaut. et qui ecclesias vel persona» ecclesiasticas oneribus et angarii· gravant, nisi moniti intra menséni desistant u.

15. Qui vi vel metu absolutionem excommunicationi». vel revocationem interdicti extorquent *·.

16. Qui visitatores monialium. aut mulierum quae vulgo canonicae saeculares appellantur impediunt. nisi moniti resipiscant17.

17. Qui haereticos vel eorum fautores, in loco •aero'scienter praesumpserint sepelirel".

· Ibidem et in emr. letter. 4e ludaels. r. .14 *Itberunduet.*
• lunis·, itl, de criiuiu. fal.. e. tWMrsvwa.
l In processu coeuse iHtliiiul.
• l»e sentent, eicomm.. e. (rrorre. in »'lrii».
1 Extr. de poeniteat., ,·. Cu/mutes. in liem.
• Extr. de privil.. e. fi.ligs»,. in i leui.
1 I'irruens III. de sentent, eicomm.. r.
1 j^inifai·. VIII, extr. de sep.. c. *Itetentandae.*
I In processu eoenae Iiomini.
*· Sixtus VI. in extr. *Ktei* doasmu-i.
II Matth.lt. in cone, l onstantietou.
II Vrban. V, in axtr. *Sane.* m m emea.
*' Martin. V, m extr. Viem *amtilioee.*
'* Hefert a Anton, ia a parte Ssoassae.
" Alexand. in prie, *ttr alto et* aoa sim assita.

l Sixtu» IV, m ritr. *JCfm*
* I>r is-nteu. eicumm., c. Aererrf. «or. XXIV. c. a.
* lb* ;»nrrrticis, c. A<4η«I«. in <'l«η*.
* ♣··bi·. Jjrteran., dr raptcrib.
* V qnaert. M, M çmm, et c. /Viwmam.
* Honor. 111. de sentent, exrum.
l Greg; IX, <ie iniurds, lib. VI. c. *Et** piywrhralum#· .
l Idem, de reb. «ccles. non alien., cap. Hoc cosrvfluwosa
* Bonitsf VIH, extr.de immon. eerie*., W-rf-r". lib. VI.
<ireg. IX. de sent, etc., e. Çwtcvsyur, m V|.
Bonif. VIII, de unm. reel., c. *Ldvrtttit».* lib. VI
" Extr de eeqnest.. ‹. I. in ('tan.tt in veteri statntv
" Idem de elect.. ‹. G'merul.. lib. VI.
4 Extr. de cena, e Quasfuem, lib. V|.
'* Extr. de imm. eccl., c. .V<m emw, el ›I. 4dt**rs«·.
Gregor. X, extr. de iis. quae n vel metu. lib. VI.
I' Extr. de slat, mosneh., ‹I aOewdeMe·, in Ctanes.
·· I*e harret., lib, VI.

18. Qui quoqu· sepeUra piMUMUt in' eoemsteriis tempore interdict!, ml exoommsmionto· publie·, eel nominati· interdicto·, ml manifeatos usurarios *.

19. Qui ameuter in gradibus ooasaaguinitati· eel affinitati· interdictis, ant in manialibua oontrahere matrimonium non verautar; nee non religiosi, monial·· at eleriei, in aamip ordiaibus eoa•titnti. matrimonium contrahent··, et inter eoe qui ▪cienter ea celebrant*.

90; Religiosi, qui decima· et alia, quae ecclesiis debentur, (ibi usurpant dolo et iniuite: niai desistant intra mensem*.

91. Religiosi mendicante·, qui domo· qpl loca ad habitandum de noro «accipiunt, ml olim suscepta dimittunt*.

99. Qui «cienter cum nomiaatim excommunicato communicat in crimine criminoao, ei consilium. auxilium rei favorem impendendo*.

23. Qui fraude et fictione iudicem adducunt ad aliquam mulierem, etus pudicitiae insidiantes*.

24. Religio·!, in scholis rei alibi habitum auae religioni· dimittente·, rei aine licentia tuorum superiorum studia frequentante· : et doctores, qui eoa scienter docent rei retinent '.

23. Religiosi in suis sermonibus aliqua proferente·. ut auditore· detrahant · solutione decimarum *

2t>. Religiosi, tam exempti quam non exempti, qui interdictum, quod ecclesiam cathedralem servare vel paroehialem loci intellexerint, non servant *.

27. Sacerdos officium gerens ricecomitia vel praepositi saecularia, niai monitu· desistat **.

28. Qui vocati ad dirigendae ip electionibus suis moniale·, discordia· nutriverint **.

29. Monachi, qui ajnc licentia praelatorum auorum intra septa monasterii tenent annal'.

Canu aliquot, in qnibnt frrebatur exeomtnttnieationii ttnitniia per statuta tynodalia dùertit temporibus •dita, quorum part bona antiquata *est.*

Qui non permittunt solvi decimas. nec solvunt de animalibus iuxta consuetudinem loci, aed in fraudent tradunt aliis tenenda, nisi moniti desistant, excommunicantur.

Incendiarii non solum sacrorum locorum, sed etiam aliorum.

Archidiaconi et decani, qui causas de caetero audire praesument,^ excepto officiali archidiaeoni Bisuntini.

Abbas, prior, decanus, archidiaconos, canonico·, vel alius ecclesiae praélaftis saecularis v·) religiosus aut laieus, qui aliquem citari faciet et per literas apostolicas vel legatorum aedi· apoetolioae, contra quem non habeat causam, propter, quam faciat ipsum citari tempora impetrationis literarum.

Nullus presbyter utatur literia, quibus non fuit usus contra illum, quem vult per dictas liters· ante mortem mandatoris, seu etiam antequam legatus exiret provinciam, suae legationis officio deputatam ; et hoc iatelligimus de literis ad causas et ad lites impetratis. AHoqai exoommuaieatioai subiaeeso.

Nullas utatur Uteri· apoetolicis citatoriis, in qaibus eoatinatur baee elaueula geaeralis : Qaotiesouuque fheritis requisiti, sub excommunicationi· perna, prohibent·· illi·, quibus praeeeatabuatar ad exequendam, quod illas nullatenus exequaatur.

Kxeommuaicamu· arehidlacoao·, qui, contra inhibitionem nostram alia· in synodo recitatam, imposuerunt tallies presbyteris in sub arohidiaoonatibus constitutis, et receperunt ab eisdem.

. Oppraasores orphaaorum, pupillorum, viduarum et aliarum miserabilium personarum: et qui. seu quae eorum iura surripiunt scienter et iniuste. donec de praedictis destiterint et ad satisfactionem venerint.

Religiosi suspensi sunt, si officiant parochial·· ecclesia·, aut parochianis ministrant ecclesiastic· sacramenta, nisi a nobis cura parochialis commissa sit eisdem.

Qui frangunt ve) violant ecclesias et coemeteria, capiendo .et extrahendo ab eisdem res depositas sine voluntate illorum, quorum sunt illae res: nec ad communionem admittantur, donec a nobis vel mandato nostro spirituali fUerint absoluti.

Excommunicat! etiam denuncientur, singulis diebus dosslniei· et festivis, usurarii manifesti.

Excommunicat! sunt, omnes illi, qui portitores literarum nostrarum, seu curiae nostrae Bisuntinensis. verberant et alia· quoviamodo impediunt et damnificant; et illos, qui procurant, consulunt aut adiuvant haec fieri directe vel indirecte, et qui literas ipsas rapiunt, dilacerant, vel alias upud retinent spoliando portitores earum.

Excommunicamus omnes illos, qui saisient seu bona illorum, qui adversarios suos trahunt coram nobis ad iudicium, vel propter haec trahent coram iudico saeculari; vel qui occasione huius capient personas ve) bona amicorum suorum.

Excommunicamus et a gremio «auctae matri· ecclesiae segregamus, ballivos. maiore·, praepositos et alios ministros saeculares, qui impediunt, per turbant, prohibent et contradicunt, ne aliqui veniant ad curiam nostram Bisuntinensem pro iustitia nuper his. de quibus cognoscere possumus et debemus.

Excommunicamus sacrilegos et sortilegos, et eos qui fovent eos et eis credunt.

Excommunicamus omnes clericos et religiosos, qui contra clericum ve) religiosum. h«u aliam quamcunque personam ecclesiasticam, corlwp iudice saeculari litigaverint in personalibus actionibus, et eos praecipimus excommunicato· publice nunciari singulis diebus dominicis et festivis.,

Excommunicamus et excommunicates publice nuntiari praecipimus omnes haereticos, cikiuscunque sortis existant et quocunque nomine censeantur, fautores et receptatores eorum, et credentes ipsis haereticis.

Excommunicamus omnes falsarios quarumcunque literarum in Utera et sigillo, et specialiter falsarios curia enostraoiBisuntinensis, et, monitione quindeçim dierum praemissa, omnes illos, qui «cientor utuntur literis sic falsificatis, et qui sciunt vel sciverunt aliquos falsarios, nisi nobis vel officiali nostro manifestaverint sine mora.

Excommunicamus authores libellorum famosorum et publicatores eorum.

Excommunicamus omnes illo·, qui celebrant matrimonia clandestina, et qui matrimoniis clandestinis scienter ex proposito intersunt et intererunt. Matrimonia clandestina iatelligimus, quae fiunt per verba de praesenti in occulto; vel quae fiunt bannis non legitime praemissis itl· facie ecclesiae.

1 Eitr de sspnltsri·, e. 1, ia <'!·«.
² Ite consang. et sita., c. 1, in Cless.
³ I»e deeim., c. *Bsiifioei,* ia Clem.
⁴ <'. LXmh or ss, de exesa·, praei., lib. VI.
⁵ Innec. ili. <le ssat. «se., e. *Nuper.*
⁶ Ite indie., c. *MeUeree.* lib. VI.
⁷ Sr cleric, vel munacb. c. *Ut* pmculoM, lib. VI.
⁸ Extr. de poenis, e. CS<p«*»t«, lib. VI.
⁹ Ite xat. sxcosu·.. e. £· fnqusnt.. in Clssssa.
¹⁰ Bstr. a· elsr. vsl nwc, e. Ctsriew.
¹¹ Its alscl, e. MseuaMita·, lib. VI.
¹² Extr. ds stat. nwascb., e. *Ns* m agrs, ia Ctsm.

v»l extra tempora, no· obt«ata dispeMattoue ; ··■ j quae celebrata fnerint de penoni· aond·· in •ntata légitima oonetitati·. Kt poetq··· robin curati· vel vinarii·, de tali·· penoni· eoastitarit, •an nombsatim exoommunioatas publie· nattette, •t nomina talium 'infra qniudecim di··, postquam vobi· eoaatitarit, offleiali aoatro fideliter reaeribattf." Alioquin diet·· poenam iaeurratia ao ip»o.

Can», ia fwita* petiter to *tflUiaH naotro* /orata

Sed primum, ut intelUgatia, quid sibi volunt haec verba: forma concilii Bisunttei, sciendum eat. quod sano Domini 1289, sub bonae memoriae Odone de Rqbeomoate, arahiepisoopo Bi•untino, congregatum fuit concilium provinciale; in quo, praeter ctotera, tractatus fuit canon ille Innocentii II *Si fili»* taadsto· toto·/·, qui scribitur in decreto Gratiani, causa 17, qu. 4, contra B sacrilegos omnes dt manna violentae inferentes in viros ecclesiastico*. Et ut magi* poena illa excommunicationis papalie, quam tales incurrunt, timeretur decretum fuit eo concilio provinciali, quod non solum ipsi' verberatores ac interfectore)·, presbyterorum ao personarum ecclesiasticarum excommunicat! sunt, sed etiam omnes, consilium, auxilium vel favorem dantes ad caedem vel verbera. Quinetiam praeterea in eo concilio, quod si locorum domini rei comperirentur eius facinoris, loca ipsa seu terrae interdicto ecclesiastico supponenda essent.

Item constituerunt, quod domini temporales, in' quorum potestate essent, tenerentur compellere verberatores ipsos ad satisfaciendum laesis, et iniuriam passis reparandam; sin minus, si moniti et requisiti ab ordinario, ' id negligerent, ipsi domini excommunicationi et eorum terrae interdicto sub- C licerentur, Atque haec quidem decreta tunc primo fuerunt.

Postea vero, cum; videretur, ratione dignitati· personae, graviorem aliquando censeri iniuriam, vel minus gravem, declarationem addiderunt statutis concilii nempe, qbod ei caperetur deeanu» vel canonicus cathedrali· ecclesiae vel abbas aliquis. illico interdicerentur omnes ecclesiae; si canonici alii, ecclesiae archidiaconatuum, in quibus essent canonici, eodem modo interdicerentur ; si alii presbyteri, ecclesiae decanatus, et u,bi capti essent; si alii olerici, tantum in ipsis locis fieret interdictum. Bed si clerici non dimitterentur intra quindecim dies, tunc interdictum extenderetur per totum decanatuni. Atque *haec,* fuit declaratio concilii.

Clericus ergo iuiuria affectu*, petebat ab archiepiscopo vel officiali formam processus concilii ; D ut iuxta eam moneretur dominus loci, aut poneretur interdictum, nisi sibi satisfaceret. Eratque forma intentioni» eius haec. Epo *N., kumilit prnbyttr dioieni» retirât Binuitinaf,* ralnsrohi* *fui* <;um *iniuria a N. Idrireo prto a robiv, ni initiati» atrato N. mI decano formam concilii Binmtini* etc. Officialis voro ad hoc committebat aliquem, ad inquirendum de veritate rei. Facta inquisitione et visa, mittebat officiali» ipsam formam ad curatum loci vel ad decanum, ut iuxta ea procederet. Sed haec consuetudo bona ex parte exolevit : cum quia principes nostri non minus quam nps ipsi, cupiunt libertatem ecclesiasticam sartam tectam servare; tum etiam, quia .paruqi expedit nunc ipropter quotidie suppullulante· errore· In grege Domini et schismata et haere···), adeo frequenter •interdici ecclesia* aut populos; sed facinorosi ipsi et sacrilegi, puniendi relinquuntur curiae nostrae Btaaatiaao Kt ia ill·· forester alia· ccaaar·· ·χ-eommuaioatioBi*, nW aatiafMiaat: ridalioat anathemati· at maledictionis at iaterdieto· familiae at reqnWtioni· braehti saeeularis, at · loeo at eommanitate expellaatar.

d»rf«reti*tata· «v wtori «tetate: tantam ad Aoo doMrÿti, to oaatM *MoUifani,* (Monte *fatril* tom µ ๏ Ïµ µ Mïµ ๏ lilertati* «fp>> imminutati· enra.

Kxoommaaieati sunt verberator·· ae iaterfoetoro· presbytarornm. clericorum ot personarum eclesiasticarum ; neenon dant·· auxilium, consilium vel favor·· interfectioni mu verberationi.

Bi domino· aliqui· temporali* verberaverit aut interfaeerit, seu verberari aut interfici mandaverit, •Ut in praomiaai* consilium. favorem vel auxilium dederit; terra ei >ubiecta ipso facto supposita est ecclesiastico interdicto,

Pomini temporale·, aub quorum dominio et potentate sunt verberator·· aut interfectore· praedictarum penonarum, >i moniti aut requisiti nostra auctoritate vel officiali· nostri. quod compellant buiuamodi delinquente· sacrilegos satisfacere iniuriam passis. per captionem bonorum ac pereonarum, si necesse fuerit, don obedierint; ipsi domini ipso facto, poat viginti djee, excommunicationi·, et terrae homineaque interdicti ecclesiastici sententine et censurae aubiaceant.

Caeterum, circa 'captivitate· «eu detentione· penonarum eoolesiaatiearum, laudabilia et antiquae consuetudini· circa hoc editae memoriam recolente·, sic duximus statuendum ; ut ai decanus aut alius canonicus ecclesiae cathedrali· Bisuntinae captus fuerit a quocunque in civitate et dioiceai Bisuntina seu provincia, aut etiam extra dictam provinciam ab aliquo nostrae civitati· et dioicesis Bisuntinae, nulla ecclesiastica sacramenta celebrentur, excepti· poenitentia et baptismo; quousque dictus deeanu· seu canonicus captus, uaa cum omnibus rebus et bonis sibi ablatis occasione captionis, amisit·, datis vel promissis, restitutus fuerit plenariae libertati, et de iniuria laeso et ecclesiae Bisuntinae fuerit satisfactum. Hoc idem extendimus ad abbates.

Pro captione vero caeterorum canonicorum, priorum, decanorulh et curatorum civitatis et dioicesis Bisuntinae cessetur, ut supra, in locis et arebidiaconatibus. in quibus ecclesiae, quarum sunt canogici. priores, decani et curati, constitutae fuerint; in archidiacouatu, in quibus .etiam capti detinebuntur.

Pro eaptione autem aliorum presbyterorum et clericorum in sacri· ordinibus constitutorum, cessetur. ut supra, tam in dominatibus, ubi degunt.' quam in loci·, ubi capti detinebuntur.

I>e clerici· vero inferiorum ordinum et alii· •implicibu· captivati·, statuimus, ut cessent. prout •upra. in loci», in quibua ipso» capi contigerit, •eu etiam detineri.

Postquam vero capti et detenti iuerint per quindecim die·, in decanatibua, ubi degunt et in quo capti detinebuntur, ex tunc cessetur penitu· • divini·.

Quia per impunitati· audaciam fiunt, qui nequam fuerant, nequiore·; attendent··, quod in no*tra dioiceai quatuplures. imo quasi omties communiter maiori· excommunicationi» sententiam in ipao· latam adeo vilipehdunt, quod excommunicatio, quae ab initio medicinali· fuerat, per diuturnam inobedientiam et contemptum fit mortali·; volente· super hoc. salubrem adbibere medelam •tatuimu·, ut postquam aliqui· per anaum [in)

excommunicatio·· pewtiterit, dentia·· «ta tan ptaHt vel superior, balIUvae vel preipiitai, castellanus vel alias ia «a· l«ıMMIμ «* hak*·» moneotur et roquitata Mibaritate ordinario, et ipsum excommUniestum, oaiuseunq·· eoadltioai· existât, infra aura· a tamporo aaeaitianiaotadem, oompellat par boaoram oaptioaom et ponoaae, si aseeaae tarit, redire ad aonctae mstrie ecoJasiae unitatem. Alioqaia, ipee dominas val auporior monitu·, extune excommaalcatioai· aoateatiao ne noverit Mbtaero, at par tiagata eeotata ex* communicata· publies auaciatar.

Additum etiam hit praaaeati statute, quad ai aliqui· «aoerdos Merit vestibas iadatas, voleM misMm celebrare, viderit vel scsvarit, aliquem excommunicatum ease ia ecclcsia, ia qua valt missam celebrare. ipM excommunicato praecento missam nullatenus celebrare praeaumat, et quamvie «aerie vestibus induta· miMam inceperit et dictu· sxcommunicatus contemaciter exire noldorit; minam, niai eit in canone, dimittet, et saêris ne exuat vestimentis. Caeteri vero fideles in eeelesis praosentes. ei talem exoommuaicatum vel talae excommunicato· in oocleeia viderint vel coiverint, hoc aacerdoti . celebranti vol celebrare volenti manifestent, et nisi dictus excommunicato· exierit, omne· alii fideles exeant et nullus eam ipso excommunicato tniaaam ve) alia divina audire praesumat, si similem sententiam voluerint evitare.

Praesentes autem constitutione· ad religiosos etiam exemptos, qui eae et praeeoates sententias ac praemisM servare voluerint, 'extendi Colamus et maodamUS.

Sane de canonicis et abbatibus, prioribus, decani·. nocte vel ia itinere extra villas, a laids verberatis mu captis, vel rebus aliquibus spoliatis: statuimus, ut eis super verberatione, captione mu spoliatione, de verberatoribus, ceptoribus et spolia-.toribus sine aliqua probatione credatur suo simplici iuramento.

Abusores et qui de caetero abutentur dicto concilio, et qui super hoc falsum perhibuerint testimonium ot perhibent, excommunicamus.

Illis sub poena praedicta praecipimus et expresse inhibemus, ne quis impetrare praesumat dictum .concilium, 'praeterquam persona laesa vel spoliata, vel habena- super hoi procuratorium vel speciale mandatum ab eadem ; vel nisi fuerit laesu· in tali statu, quod non possit impetrare; quod si •ecu· factum fuerit, illud irritum decernimus et inane, et tales impetratores, consilium et auxilium super hoc praebentes; excommunicamus.

item praecipimus et mandamus vobis et «togulis ecclesiarum parochialism aostrM civitatis et dioieesis Bisuntinensis rectoribus vicariisqus, et aliis eorum loca tenentibus, aub poena auspenaionis et excommunicationi· (quam-monitione trium dierum praemiMa peremptoria, et monitione canonica vobis praefigimus, in vos ferimus in his ssriptis, · niai feceritis quod mandamus) ut quamprimum teiveritie aliquo· decanos, arohidiacoaos mu canonico· nostrae cathedral!· ecclesiae Bisontines, ab-.batea, euratoo vei praebyterea, aat abee olerieos whMMVByw βΦMμ » bNmiv· QMIttiMti· mb aeotao tivitetia eea dieieeele, a qaocunqu· eapi eea captivari val captivam detineri; siae expreeoo mandate notre vel etloiaM· nostri, per qaamoanqoo poreoaam iiualawa see oeeleeiaati--am, aboqae expectations altata litoree concilii Bisantiaeatia vel alterin· mandati, talea saorilegos captivatorea, detectores et ia bie opem, aaxilium, eonailiam, favorem et iavamoa (do quibo· vobis conatiterit, socaadum formam concilii BUuntinemia, inspecto solo texta ipsiae concilii), nominatim et ajioa ia generali excommunicato· de canona publie· nuntietis. Et nihilominus secandum illitae concilii textam, tenorem ad anguem firmiter observantes, et quae inde heritis exeeati, contra quem et causam mu veritatem facti ipsius cesMtioaia, quanto obiaa poteritis, nobis vel officiali I nostro fideliter rescribatis.

Hactenus ex veteri statuto, de forma processus concilii Bisantinensis, aienti dictum eat. Unde apparerq potsst, quantum nostra tempestate decesserit •x veteri honore sacerdotum, bona parte horum statutorum, quae dignitatis ecclesiasticae causa condita tarant, antiquata.

Nos igitur Claudia» arohispiscopus aupradictus statuta haec atque ordinationes, quemadmodum iam alias pro maxima parta descripta erant et distincta, nunc denuo examinata ei communicata cum reverendis et venerabilibus dominis deputatis a provinciali synodo et aliis, tam ex fratribus nostris ecclesiae nostrae Metropolitanae canonicis, quam aliis consiliarii· nostri·, sacrae theologiae et utriusque iuris professoribus, stabilienda decroviprus. ‹*t tanquam salutaria clero et ecclesiae nostrae, auctoritate nostra corroboranda, prout ea in praesentia corroboramus et stabilimus, statuimus et ordinamus; aliis praeceptis doctrinae, quae ab ipsis 'statutis et ordinationibus, literarum forma et charactere distincta sunt et separantur, in suo genere (doctrinae scilicet loco tantum i relictis. Quare, ad Dei gloriam et sanctae eeclcsiac eius ▪ponsse honorem, fidei catholicae exaltationem, subditorumque nostrorum instructionem et salutem, ea omnia, tam vetera statuta praedecessorum nostrorum confirmantes, quam nova, quae nuper lata fuerunt, decernentes, legi et publicari in singulis synodis posthac iussimus ot mandavimus, volumusque et mandemus, et ubi et quando quotiesque nobis aut vicario nostro expedire videbitur, denunciari decernimus; ut per subditos nostro·, perpetuo inviolsbiliterque observentur. In huius vero rei testimonium. et robur, nos manu nostra pro-D pria ipsis subscripsimus, et sigillum oamerat· nostrae huic paginae impressimus.

. Biauntii. in palatio nostro archiépiscopal!, calendi· iulii anno Domini 1673^

' C., arehiepiooopus Bisuntinus.

Recognitum post impressionem Aut. Folliua, manu propria.

8YNODUB DIOECESANA. 8PIREN818

1871 novembris 13. '

Synodus dioecesana Spirensis in Obrmania, celebrata die 13 novembris 1571, sub Marquardo de Hattstein, episcopo Bpirensi.

Exstant constitutiones synodale· in opere cui titulus:

CsllsetioproesMwwmryaodabemdrosc··»· 5pwvn»w, (178β), p. 379-3.

ζ btatita moBcnua rurabmundwbib
1571 ÄmmbM· 10.

Btatata dioecesis Ruraomandoneie la Batavia,, édita die 10 deeembria 1571, sub Guillslmo Damaei Lindane, episcope RnraomundoML ·

Exstaai oonstitatioBoa synodalee ia opere oui titnlne:

Coastitvtiono· synodales eeelesiae Rvraenivnden· «i·, qvae, pro titvlorvm Ordine, decreti» ·. ooncilij proa. Mechliniens. apt· sdmodum respondeat.

Bia· Imo nee aaao [1570], in-β·, M fan. — Paris, Bibl. aat B 5654.

Fol. 9, GnUMmw Uadaaa·, opipoopa· Ruraemundstuia, extra synodam dioMaaaaaa», et Mb data I 10 decembris 1571, promnlgat daereta ooaeilii Meehifniмtaie celebrati aaao 1570, feapra MI. 1C],

Cf, etiam synodam Rnraemudensem, celebratam die 8 septembris 1570, «apra *eel.* 3D-8 A.

BTATITA 8YNODALIA DIOECE818 CONCHEN8I8
1571.

Btatata lynodelia dioecesis Conchensis-(Cuenca) ia Hispania, celebrata aaao 1571, sub Bernardo de Freeneda, episcopo Conchansi.

Exitant constitutione» synodales in opere coi titule» :

1) Constitutiones sinodale» de Cuenca, 1571, por el obispo D. Bernardo de Freeneda. Madrid, ap. Gomes, 1671, in-folio. — La Fuente, *Hiet. eeel. Eep.,* (1875), VI, 375.

De bis statuti» confer etiam.opus cui titulus:

9) Constitvciones synodales heohs» y promulgsdas en la synodo diooeeana que »e celebrd en la ciudad y obispadb de Cuenca, por el setior don Enrique Pimentel, obispo del dicho obispedo, ano de 1688. Imprest· en Cvenea, per Domingo del Aiglesia.

Bine anno [1026], in-folio, '25 f.·- 692^>. - 14f. B (indes). — Paris, Bibl. net. B 398.

Fol. 3: «Estas constituoioneq synodale· ·» ordenaron, aviendo visto las que en est· obispedo hisieron lo» illustriMimos seftores obispos de Cuenca, nuestros predeceeeore» de bueua memoria, don Diego Ramires de Villescusa ano 1631, don fray Bernardo de Freeaoda ano 1671, don Gaspar de Quiroga ano 1674, don luan Fernandes Bsdillo ano 1692, y don Andres Pacheco anno 1602."

SYNODUS DIOECESANA PAPIEN8I8
1671.

Synodus dioecesana Papiensi» in Italia, celebrata anno 1671, sub Hippolyto de Rossi, episcopo Papiensi. '

Exstant constitutione» synodale» in opere cui titulus:

Constitvtiones reverendissimi d. Hyppoliti *(eie)* de Rvbeis. episcopi Papien. et comitia, conditae in synodo anni millesimi quingentesimi septuagesimi primi, addendae prioribus constitutionibus. Papiae, apud Hyeronimum frie) Bartholum. n.n.lxxi.

In-4·, 7 fan. — Lyon, τϋîβ; Milano, Ambro•iana.

Hae constitutione» habentur tanquam supplementum ad constitutione» Papiense» editas die 14 novembris 1566.

SYNODUS DIOECESANA RAVENNATEN8IS
1571.

Synodus dioecesana Ravennatenai» in Italia, celebrata anno 1571, sub Iulio de la Rovere, archiepiscopo Ravennatenai.

Do hac synodo confer opus cui titulus:.

Synodus dioecesana quam, sub faustissimis auspiciis sanctissimi in Christo patris Pii papae sexti, celebravit Antonius Codronchi, archiepiscopus Ravennas, in ecclesia metropolitans, XIII, XII, XI cal. sext. anno MDCCXC. *[ineiyne.J* Ravennae, .MDCCXCI, ex typographie archiépiscopal!. /T· Jfas/ Ravennae, MDCCXCI, apud fratres Fare.

In-folio, 3 f. - XXXVIU - 459 p., 2 fig. — Milano, seminario; Paria, Bibi. nat. B 3384.

„Iulius Feltrius de Ruvere, Urbinas, archieptscopus Ravennatenai», synodum dioecesanam celebravit anno 1567: provincialem anno 1669 et alteram dioecesanam anno 1571.**

STATUTA SYNODALIA DIOECESIS DE 8IOI'ENZA
1571.

Statuta aynodalia de Siguensa in Hispania, Celebrata anno 1571, sub Didaco de Espinosa, episcopo de Siguensa.

Exstant constitutione» synodales in opere cui titulus: '

Reoopilacidn de las constituciones synodales del obispado de Biguença, con algunos motus proprios n de los sumos pontifice·. ahora nuovamente mandedas imprimir por el ilust. senor cardenal don Diego de Espinosa, obispo y senor de Bigueufa, este ano de M.D.Ixxj. En Alcala de Henaree. por luan de Lequerica, impressor do libros.

In-folio, 8 tan. - 72 fn. — Siguensa. seminario. — Ipse non vidi.

SYNODUS ARCHID1ACONATU8 MULDORFFII IN DIOECESI 8ALI8BVRGEN8I
1678 februarii 28.

'Synodus archidieconatus Muldorftii in dioeeeai Salisburgensi in Germania, celebrata die 88 februarii 1678, sub loanne laeobo a Kuen-Belasy, archiepiscopo Salisburgonei.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus

Dalham. *Coneil. Satiei.,* (1788), p. 657-63.

8YNODU8 DIOECB8ANA VIRDUNEN8I8
un «prtu» 10.

Synodes diooeesaaa Virdaneasis in Gallia, cole-A brata die 10 aprilia 1578, tab Niooiao Paeeume, epieeopo Virdunenai.

Exotaat oonstitutionae aynodalee 4n opafre eai titulua:

Constitutiones * deerota ooadita in aynode Virduonai, celebrata dia daahaa aprilia 1578. *[buifM.]* Virdval, aped M. Mercatorem, r. p. d. d. Nicolai Poalmaqi, epiacopi A oomitia Vlrdu-nanaia, typographe», 1578.

In-19, 11 ha. — Paria, Bibl. net. B 1855».

CONCILIUM PROVINCIALE SURRENTINUM
1578 aprilia 80.

Concilium provinciale Surrentinum in Itplia, celebratum dib 80 aprilia 1578, cub Laelio Brancacci, epiacopo Surrentino.

Exstant constitutiones synodales in opere oui titulus:

Prime synodus dioecesana quam illuatriaaimua B reuerandiaaimua domiaua Joseph Giustiniani, archiepiaoopua Surrentinus, celebravit diebus VI, VU et VIII menais iunii anni MDOCCLXXXXV1I. Neapoli, ex typographie And. et Salv. Fpata, 1897.

Parvum in-4•, 387 p.— Roma, Vittorio Emanueie.

Pag. 388: „Laelius Brancaciua, archiepiaoopua Surrentinus synodum provincialem celebravit die 90 aprilia 1573.“

SYNODUS D1OÊCE8ANA BPIRENSIb
1573 aprilia 39.

Synodus dioecoeana Spirenaia in Germania, oelebrata die 99 aprilia 1579, sub Marquardo de Hattstein, epiacopo Bpirensi.

Exataat constitutiones aynodalea in opere cui titulus:

Colleerio proecsawtm synodaltamdioscasiafyirensu, (1786), p. 374-5.

SYNODUS D1OECE8ANA HELVANA
1579 Octobri.

'Synodus dioOcesanq Helvana (Elves), in Lusilania, 'celebrata menae oolobri 1579, sub Antonio Mendes de Carvalho, episcopo Helvano.

De hac synodo confer opus cui titulus, Oams, *Striet tpitcopontm,* (1873), p. 98.

SYNODUS DIOECESANA MALACEN8IS
1579 novembris 11.

Synodus dioecesana Malacensia in Hispania, celebrata d'e 11 novembria 1579, sub Francisco Blanco, episcopo Malacensi.

Exstant constitutiones aynodalee in opere cui titulus:

1) Constitvciones aynodalee dei obiapado de Malaga, hechas por el mvy illvstre reuerendisshno aenor don Francisco Blanco, obispo da la sancta yglesia de Malaga, en el sancto synodo qve sv seriori» reuerendiaaima, celebro a onto dias dei mea de nouiembre dei ano M. D. LXXII. *[IntifK·.]* En Granada, con licencia, impressas en casa do Hugo de Mena, anno de 1573.

In •8•, 16 fnn. - 64;fn. — Roms!* Vallicelliana.

De hac synodo confer etiam opus cui titulus:

9) Constitvciones synodales del obiapado de Malaga, hechas y ordeuadas por el ill"" y rev”" aenor d. fr. Alonso de Santo Thomas, obispo de Malaga, del oonsejo de su magestad Ac., en la aynodo que celebrô en eu s. iglesia cathedral, el dia 91 de noviembre de 1671: con licencia. En Bovilla, por la uiuda de Nicolas Rodrigues, aüo de 1674.

In-folio, 6 f. - 643 p. - 59 C. cum fronte insculpta. — Paris, Bibi. nat. B 408: Silos, monast. Santo Domingo.

Pf 1: „En el transcurso de noventa y nueve aiioa, que ban pasaado desde la ultima synodo dente dioedeais. que celebrà el iluatriaaimo ser'ror don Francisco Blanco, obispo.“

SYNODUS DIOECE8ANA B1SUNTINA
1573.

Synodus dioecoeana* Bisuntina in Gallia, celebrata anno 1573. sub Claudio de La Baume, archiepiscopo Bisuntino.

De bac synodo confer opus cui titulus:

[Pbltier], *Dictionnaire dee* conciles, (1846), I, 339. Forte agitur de statutis aynodalibus dioeceaia Biauntinae, oditae supra coi. 34-88 D, post concilium provinciale Biauutinum.

STATUTA 8YNODAL1A DIOECESIS CAURIEN818
1579.

Statuta aynodaiia dioecqsia Caurienaia in Hispania. celebrata anno 1573, sub Francisco de Bobadilla [aomen huius epiacopi non legitur in Gams, *Serite tfiteopatam,* p. 30], epiacopo Caurienai.

Exstant constitutione» aynodalee in opere cui titulua.

Cunatitucionee einodaloa do Coria, 1579, ppr el obiapo d. Francisco de Bobadilla. Salamanca, 1573, in-folio. — La Fuente, Htri.«eri.£ap.,(1875),VI, 375.

8TATΓTA 8YNODALLA DIOECE8I8 GRANATRN8I8

167».

Statuta synodalia dioeeosia GmnateMio ia Hia- pania, adita aaao 1678, aub Petro Guerrero, arohl- epiaeopo Graaateaai.

Exstant constitutiones synodales ia opere oui titulua:

Ooaotitucionss sinodaltM da Oraaada, 1678, par el obiapo d. Pedro Gaonoro. Editio aeeaada. Madrid, ap. Saaoba, 1806, in-4. Cf. La Fueate. Hier. soeL Ap., (1876), VI, 976.

SYNODUS DIOECESANA HISPALENSIS

1673.

Synodus dioeoeaana Hispalensis in Hispania, celebrata anno 1679, sub Chriatopboro de Rojas, archiepisoopo Hiapalenai.

De bac aynodo confer opus cui titulua: Game, Aria· epueoponam, (1873), p. 73.

8YNODU8 DIOECESANA MEDIOLANENSIS III

1673.

Synodus dioeoeaana Mediolanensis III in Italia, celebrata anno 1673, aub sancto Carolo Borrhotnaeo, arobiepiscopo Mediolanensi.

Exatant constitutiones synodales in operibus quibus tituli:

1) Decreta edita et promvlgata in eynhodo *(tie)* dioecceana Mediolanensi habita anno M.D.LXXII, aub illuetrias. 4 reuerendiaa. d. Carolo cardinale Borrhomaeo, archiopieoopo Mediolani. *[latigat.]* Mediolani, apud Pacificum Pontium, typographum ilhiatrias. cardinalia Borrhoinaei, archiepisoopi, 1673.

Γη-13, 4 fnn (index) - 31 fn. - 1 fnn. — Milano, Ambrosiana; Parie. Sainte-Geneviève.

3) Acta eocleeiae Mediolanenaia, tribue partibus distincta, quibus concilia prouincialia, conciones synodajea, synodi dioeccsanao, instructiones, litterae pastorales, edicta, regulae oonfratriarum, formulae et alia denique continentur, quae Carolva, a. R. e. cardinalia tit. 8. Praxedis, arobiepiscopus, egit; cvm privilegio svmmi pontificia. *[Intignt.f* Concessu superiorum. Mediolani, apud Pacificum Pontium, M.D. 1.XXXΠ. //n jîaeў Mediolani, ex officina Pacifici Pontij, anno a Chr. nat. M.D. XXCII.

In-folio, 4 fnn. - 354 fn., 3 coi. — Fribourg (Suisse), cantonale; London, Brit. Museum; Milano, seminario.

Fol. 3-37, concilium provinciale Mediolanense I. anno 1565.

Fol. 38-35, c. pr. Mediol. II, anno 1569.

Fol. 36-47, c. pr. Mediol. III, anno 1573.

Fol. 48-88, c. pr. Mediol. IV, anno 1576.

Fol. 89-136, c. pr. MedioLV, anno 1579.

Fol. 137, syhodus dioeceeana Mediolanensis 1, menae augusto 1564.

Fol<Î38 - 53. syn. dioec. Mediol. 11, die 4 augusti 1568.

Fol. 169-5, syn. dioec. Mediol. III, anno 1573.

Fol. 165-6, syn. dioec. Mediol. IV, anno 1674.

Fol. syn. dioec. Mediol. V, anno 1678.

Fol. 171-3, syn. dioeo. Mediol. VI, anno 1679.

Fol. 179-5, syn. dioec. Mediol. VII, anno 1580.

Fol. 175-7, syn. dioec. Mediol. VIII, anno 1581.

3) Acta bcclesiae Mediolapensis, tribva partibvs distincta, quibus concilia- prouincialia, conciones synodales, synodi dioeceaunae, instructiones, litterae pastorales, edicta, regulae confratriarum, formulae et alia denique continentur, quae Carblus e. R. e. cardibalis tit. 8. Praxedis, archiepiscopus, egit. Cum privilegio svmmi pontificia. Concessu superiorum. Mediolani, apud Pacificum Pontium, M. D. LXXXHI. //n >«.-/ Mediolani, ex officina Pacifici Pbnt(j, anno a Chr. nat. M. D. XXCII.

In - folio, 4 fnn. - 364 fn__ Berne, ville; Besançon, séminaire; Lyon, ville; Milano, Ambrosiana; Paris. Bibi. nat. B 864; Roma, Vittorio Emanuele.

Concilia et synodi habentur sub eadem paginarum numeratione no in praecedenti editione, η. 3.

4) Acta ecclesiae Mediolanensis, a b. Carolo Borromaeo s. R. e. tit. 8. Praxedis presbytero cardinali arobiepiscopo, condita, Federici card. Borromaei, arobiepiscopi Mediolani, ivasv undique diligentius collecta et edita; addita est in hac yltima editione ipsius b. Caroli cardinalis vita per reverendiss. d. Carolum a Basilica Petri, Nouariensem episcopum, confecta.' Brixiae, apud societatem Brixiensém, J^DCIII; svperiorvm permises.

/JMWm *II tiiultu:]* Acta aynodalia dioeceeana ecclesiae Mediolanensis, pars secvnda, a beato Carolo Borromaeo. a. R. e. cardinale tit. 8. Prsxedis A arobiepiscopo Mediolani, habita anno a Christi natiuit. M.D.LXIIII, mense augusto, Pio ΙΠΙ summo pontifice. Brixiae, apvd societatem Brixiensem. M.DC.1II.

In-folio. 3 partes, 6 fnn.-448-1013 p. — Avignon. ville; Fribourg (Suisse), séminaire; London, British Museum: Lyon, missionnaires diocésains; Milano. Ambrooiana; Nice, ville; Paris, Bibi. nat. B 9397: Paris, 8aint-8ulpice; Roms, Alcssandrina.

5) Haymonis Corii . .. epitome decretorum omnium conciliorum provincialium et dioeceéanorum Mediolanensis ecclesiae. Mediolani apud D. Oariboldum, 1640, in-4. XX-490 p.

Paris. Bibi. nat. B 9105. — Ipse non vidi.

6) Acta ecclesiae Mediolanensis, a ·. Carolo, cardinali 8. Praxedis, archiepisoopo, condita, Federici' card. Borromaei, archiepiscopi Mediolani, jussu undique diligentius collecta A edita; editio novissima, addita septima provinciali synodo. *[Figura.]* Bergomi, MDCCXXXVIII. ex typographie loannis Santini; superiorum permissu.

In-folio, 6f.-398-94 p. (synodus prov. VII)-pag. 339 ad 808. 1 f.-pag. 811 ad 1973 -108 f. (index). 9 coi. — Milano, Ambrosiana; Milano, seminario: Paris, Arsenal; Roma, Vittorio Emanuele.

Pag, 1 - 68, concilium provinciale Mediolanense L anno 1566.

Pag. 59 - 80, c. pr. Mediol. II, anno 1669.

Pag.'81-110. c. pr. Mediol. III, anno 1673.

Pag.'111 - 303, c. pr. Mediol. IV. anno 1576.

Pag. 303-96, c. pr. Mediol. V, anno 1679.

Pag. 397 - 398, c. pr. Mediol. VI, anno 1689.

Peg. 1-34, c. pr. Mediol. VII, anno 1609.

Pag. 331, synodus dioecesana Mediolanensis I. mense augustd 1564.

Pag. 333-46, syn. dioec. Mediol. II, die 4 augusti 1568.

Pgg. 347 -54. syn. dioec. Mediol. III. anno 1679·

Pag. 366-80. qyn. dioeo. Mediol. IV, anno 1574.

Pag. 381-8, syn. dioec. Mediol. V. anno 1578.

Pag. 389-91, syn. dioec. Mediol. VI, anno 1579.

Pag. 399-6', syn. dioec. Mediol. VII, anno 1680.

Pag. 896 - 8, eyn. dioec. Mediol. VIII, anno 1881.

Pag· 898, ajrn. dioee. Mediol. IX, anno 1588.

Pag- *98. ·Γ·. dioee. Medial. X, anno 1585.

Pag. 399-43fl, syn. dioee. Medial. XI, anao 1584.

7) Acta oeolaaiaa ModiolaaoMie, a saneto Oarnio, cardinali B. Praxedia, arehiepiooopo. condita, Foderiei oardieali* Barromnai, arehiepiscopi Mediolani, jeun undique dUigeativa eoUoota,* Oarolo Cajetano arebiepieeopo cardinali de Gatoruok adprobanta, ruraua edita. Tomae primae (secundus). Mediolani, edente Paulo Pagnonio; MDCOCXLUI (lent. *II:* MDCCCXLVI).

In-4·, 3 vol., 8 Γ.-967 p.. β f.-pag. 1181 ad 1788' 1 f. (errata l-VII p. (subscriptores). London, British Nuceum ; Milano, Ambrosiana; Milano, seminario.

Pag. 3 - 64, concilium provinciale Mediolanense I, anno 1565.

Pag. 65-86, c. pr. Modiol. II, anno 1568.

Pag. 87 -116, e. pr. Modiol. III, anno 1573.

Pag. 117 - 310, e. pr. Mediol. IV, anno 1576.

Pag. 311 -304, e. pr. Mpdiol. V, anno 1578.

Pag. 305-36, o. pr. Mediol. VI. anno 1583.

Pag. 337 -63, c, pr. Mediol. VII, anno 1608.

365 - 7, syn. dioee. Mediol. I, menae augusto 1564

Pag. 368-81, syn. dioec. Mediol. II, die 4 augusti 1568.

Pag. 383-80. syn. dioee. Mediol. III, anno 1573.

Pag. 381 - 416, syn. dioec. Mediol. IV, anno 1574.

Pag. 417-34, syn. dioec. Mediol. V, anpo 1578.

Pag. 435-7, ayn. dioec. Mediol. VI, anno 1578.

Pag. 438-31, ayn. dioec. Mediol. VII, anno 1580.

Pag. 433-5, ayn. dioec. Mediol.VIII, anno 1581.

Pag. 436, ayn. dioec. Mediol. IX, anno 1583.

Pag. 436, ayn. dioec. Medio). X, anno 1583.

Pag. 437-65. ayn. dioec. Modiol. XI, anno 1584. 0

8) Sancti Caroli Borromaei homiliae CXXVI. ex maa. codicibus bibliothecae Ambroaianae, ordine Aehronologlco in iacemproductae, et Jeeephi Aptoall Baxii praefationibus Ilhutratae; ... orations» 18 habitae ia ceaciliis proviaeialibM «t synodis dioecesania. Aegeatae Vindelicorum, Veitb, 1758.

In-folio, S vol. — Paria, BibL aat. D 8078. —· Ipse M· vidi.

9) Acta ecclesiae Mediolaaeaeie, ab eius initiie uaque ad nostram aetatem, opera et «tndio preeb. Achillis Batti, oaorao theologiae, luria canonici et philoeopMae doctoris, e collegio doctorum bibliothecae Ambroeiaaae, cum approbatione Aloysii Manari, comitia a Calabiana, archiepieoopi Mediolanensis; volumen coeundum (tertium). *[Intifnt.]* Mediolani, ex typographie pontificia sancti loaephi, via sancti Calooeri, n. 8, MDCCCXC pom. *111:* MDCCCXCII]. *[In front»]* Medioiaai, apud Raphaelem Ferraria, editorem, via vulgo Vittoria, n. 47. MDCCCXCII.

Magnumin-4*, t. II: 13, ool.-3f.-XXlV p. (praefatio)-4 f.-ool. 81 ad 1873; t III : 1630 coi. — London. Britiah Museum. Milano, Ambroaiana.

Tom. II, ool. 31 -163, concilium provinciale Mediolanense I, anno 1565.

Coi. 163-317, c. pr. II, anao 1569.

Coi. 318-88, c. pr. III, anno 1578.

Coi. 389 · 504, e. pr. IV, anno 1576.

Coi. 806-733, o. pr. V, anno 1679.

Coi. 736-94. o. pr. VI, anno 1583.

Coi. 797-804, ayn. dioec. I, menae augusto 1564<

Coi. 806-38, ayn. dioec. II, die 4 augusti 1568.

Cdl. 841-63, ayn. dioee. III, anno 1673.

Coi. 865-936, ayn. dioec. IV, anao 1574.

Coi. 939-60, syn. dioec. V, anno 1578.

Coi. 953-60, ayn. dioec. VI, anno 1579.

Coi. 961-74, ayn. dioec. VII, finno 1580.

Coi. 977-88, ayn. dioec. VIII. anno 1581.

Coi. 989 -1016, syn. dioec. IX. anno 1583. -

Coi. 1017-34, ayn. dioec. X, anno 1583.

Coi. 1036-94, ayn. dioec. XI, anno 1584.

SYNODUS DIOECE8ANA MUTINENSIS
1573.

Synodus dioeeeaana Mutinensia in Italia, celebrata anno 1573, aub Sixto Viadomini, episcopo Mutinensi.

Exstant conatitutionee aynodalea in opere cui titulus:

Consti/utiones editae in dioeceaana synodo Mutinenai, 1|73. Mutinae, apud Oadaldioum, in · 13. — Modena, libr. Nanties, eatal. 54.

STATUTA SYNODALIA DIOECE8I8 TAHKACONENSIS
1573.

Statuta aynodalia dioecesin Tarraconensia in Hiapania, edita anno 1573, aub Caaparo Cervantes de Oeeta, archiepiacopo Tarraconenai.

De his statutis confer opua oui titulus:

Constitvtionvm provincialism Tarraconensium libri qvinqve, quibus aunt, in calce voluminis, adiectae nonnullae, quae inutiles et superfluae visae eant, ex decreto secundi concilii prouincialia celebrati aub tiluatriseimo d. d. loanne Teree, arehiepisoopo Tarraconensi. *[Inoigno.]* Tarracone, apvd Philippvm Robertvm, MDXC1II.

In-8*, 3 partes, 33 f. - 395 p. - 38-f. (index) · 183 p. (conatitutionee inutiles). ~ Pario. Bibi. nat. B 3339.

Fol. anteriori 4, mentio concilii provincialia Tarraconensia | celebrati anno 1687 sub loanae Terea, archiepiacopo Tarraconenai.

Fol. aster. 17 et 31, concilium provinciale Tarraconense II inceptum anno 1591 et finitum die 10 novembria 1593.

Fol. enter. 7-17, catalogus archiepiecoporum Tarraconensium, in quo mentio habetur conciliorum (vel synodorum) Tarraconensium quorum enumeratio sequitur, Anno 1363, aub Petro Albalatio, archiepiacopo; anno 1356. aub eodem; anno 1366, Daub eodem: anno 1378, sub Bernardo Olivella; anno 1377, sub eedom; anno 1383, sub eodem; anno 1391. sub Roderico Tellio; anno 1385, aub eodem; anno 1809, sub Gullielmo Rocabertinu. anno 1318, sub Rximeno Luna; anno* 1333, sub eodem; die 36 februarii 1839, aub loanne |de Aragon); anno 1331 statuta sub eodem; anno 1334, statuta sub eodem; anno 1388, atatuta aub Arnaldo Cescomes;* anno 1341, concilium aub eodem; anno 1364, sub Sanctio Lupio Aierbio; anno 1357, sub eodem; anno 1364, sub petro Clasquerino; anno 1367. sub eodem: anno 1369, aub eodem; anno 1391, aub Eoneco Valterra; anno 1395, aub eodem: anno 1406, aub eodem ; anno 1414Paub Petro Bagarriga; anno 1434, sub Dalmatio Murio; anno 1539. sub Petro Cardbaa; ab anno 1543 ad 1556, constitutiones aub Hieronymo Avria; 1564, constitutiones sub Fordinando Lonsee, impressae Baroinonee: anno 1573, conatitutionee sub Caaparo

Cervantes'de OmU. Isssper citantur ooncilium a cillum Dertuoenoe, celebratam dia 6 novembris 1439; Gerundense, celebratam die 96 octobris 1409; ao·- concilium Barcinonense celebratum anno 1617.

STATUTA 8YNODALIA DIOECESIS VERCELLENSIS
wn.

Statuta synodalia dioeceaia Vercellensis in Italia, edita anno 1573, sub Guidono Ferrerio, epiaoopo Vercellensi.

Enotant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Seminario de decreti conciliari et diooeeani, spettanti al evito divino et ali' habito, vita A ooetumi A officio tanto di ecclesiastici, come di sooolari, raccolto doli' illvstrtss. A reuerendibo. sig. il sig. Guido Ferrero, cardinale A vescouo di VerceUi, per beneficio della ana diocese; oltre al avdetto aommario, vi sono aleone belle apootolicbe A altre constitutioni, con Γ Indice de libri prohibiti. In Veroelli, appresso Gugliemo Mollino. net pdiauo episcopale, MiD. LXXII.

In-8, 3 f. - 964 p. — Parie. Sainte-Geneviève.

Habentur praesertim canonea concilii Tridentini.

SYNODUS DIOECESANA V1OLEVANEN818
1679.

Synodua dioecesana Viglevanonaia in Italia, celebrata anno 1579. aub Mauritio Petra, epiaoopo Viglevanensi.

De hac aynodo confer opera quibus tituli:

1) Synodua dioeceaana Viglevanensis, ab illuatriaa. A revorendiea. d. d. Joseph Maria Francisco Scarampi, Dei et apoatolicae aedis gratia epiaoopo Viglevanensi, abbate 8. Mariae Aquaelongae, a. r. m. cleemosynario, Lemidae comite Ac. Ac. Ac., habita anno a Chr. nat. 1768, dieb. 13, 14, 15 junii. et juaau qjuadem edita. /TnatynoJ Taurini, ex typographie Maireaae; superiorum faeultate.

Sine anno (1768|, in-8* minori. 110 p. - 1 f. (errate). — Milano, Ambroaiana; Torino. Bibi, nai.; Torino, seminario.

Passim, mentio synodi dioecesanae celebratae anno 1579.

9) Synodua dioeceaana Viglevanensis, quam illustrissimus et reverendissimus d. d. Joannes Francisope Toppia, episcopus Viglevanensis, habuit diebua 14, 15 et 16 septembris anni MDCCCXXIH. //nripnej Ex typographie Viglevanensi.

Sino anno |1893|, in-8, 461 p. — Piacenaa, civica; VerceUi, Agneaiana.

Passim, mentio aynodi dioecesanae celebratae anno 1572.

SYNODUS DIOECESANA VIRDUNENSIS
1579.

Synodua dioecesana Virdqiiensis in Gallia, celobrata anno 1579, aub Nicolao Paeaume, epiaoopo Virdunenai.

De hac àynodo confer opua cui titulue:

Statuta généraux du diocèse de Verdun, publiée au aynode général tenu au palais épiscopal, le S avril 1750, par monseigneur l'illustrissime A excellentissime Charles-François d'Hallencourt, évêque A comte de Verdun, prince du aaint empire. /TtwignsJ A Verdun, de l'imprimerie de Nicolas-Hyacinthe Fanart, imprimeur du roi A de s. e. monseigneur l'évêque et comte do Verdun, prince du s. empire, MDCCL.

In-4*. vj - 89 p. — Paris, Saint-Sulpice.

Passim in opere mentio habetur synodi celebratae anno 1572.

GREGORIUS PAPA XIII, 1579-1585.

Gregorii papae XIII vita et constitutiones habentur in opere cui titulua

Bullarum, privilegiorum ao diplomatum Romanorum pontificum amplissima collectio, oui accessere pontificum omnium vitae, notae A indices opportuni, opera et studio Caroli Cocquelines. Tomus primus, a s. Leone Magno ad Nicolaum secundum, scilicet ab an. CCCCL ad an. MLXI. *[Fijitrâ.]* Romae. M.DCC. XXXIX, typis 8. Miobaelis ad Ripam, sumptibus Hieronymi Mainardi, superiorum facultate et privilegio.

(Pol. *II:]* .. . Tomus secundus, ab Alexandro II ad Alexandrum 111. scilicet ab an. MLXI ad an. MCLXXXI ...

[Vol. III:] ... Tomus tertius, u Lucio III ad Clementem IV, scilicet ab an. MCLXXXI ad an. MCCLXVIII. *[Inoigno.]* Romae, M. DCC. XL, typis et sumptibus Hieronymi Mainardi, in platea Agonali. ad vicum Cuccagnae, auperiorum ..'.

I Vol. IV, ut III:] ... Tomus tertius, para secunda a Gregorio X ad Martinum V, scilicet ab anno 1971 ad 1431 ... M.DCC.XLI . . . facultate.

[Vol. V, ut III:) . .. Tomus tertius, para tertia, ab Eugenio IV ad Leonem X, scilicet ab anno 1431 »d 1591 ... MDCCXLIII ... facultate.

[Vbl. VI, ut III:) Tomus quartus, pars prima, ab Hadriano VI ad Paulum IV. scilicet ab anno 1591 ad 1559 ... MDCCXLV . . . facultate.

I Vol. VII, ut IIΓ:] ... Tomus quartus, pars secunda, a Pio IV usque ad annum secundum Pii V. scilicet ab anno 1559 ad 1567 ... MDCCXLV... facultate et privilogio sanctissimi.

[Vol. VIII, ut III:] ... TomUs quartus, pars tertia, ab anno tertio Pii V usque ad annum nonum Gregorii XIII, scilicet ab anno 1568 ad 1580 . .. MDCCXLVf. typis et sumptibus Hieronymi Mai' nardi, superiorum facultate et privilegio sanctissimi.

[Vol. IX, ut VIII;) . .]. Tomus quartus, pars quarta, ab anno X Gregorii XIII usque ad annum III Sixti V. scilicet ab anno 1581 ad 1588 . . MDCCXLV11 ...

[Vol. X, ut VIil:] ... Tomus quintus, pars prima, ab anno IV Mixti V usque ad annum II Clementis VIII. scilicet ab anno 1588 ad 1593 ... MDCCL1 ...

[Vol. XI, ul VIII:] ... Tomus quintus, para secunda, ab anno III usque ad annum XI Clementis VIII, scilicet ab anno 1594 usque ad 1609 ... MDCCL111 ..

"[Vol. XII, ut VIII:] ... Tomus quintus, pars

tertia, ab anno XII Clementis Vin usque ad annum VI 'Pauli V, scilicet ab anno 1603 qsque ad 1610 ... MDCCLIII...

[Vol. XXXI, ut *Vili:]* ... Tomus quintus, para quarta, ab. anno VII PaulCV usque ad annum I Gregorii XV, scilicet ab anno 1611 usque ad 1621. Romae, MDCCLIV, typis et sumptibus de Mainardis, superiorum ...

[Vol. XIV, ut *XXXI:]* ... Tomus quintus, pars quinta, ab anno II Gregorii XV usque ad annum II Urbani VIII, scilicet ab anno 1622 usque atTannum 1626 . ...MDCCLVI, ...

[Vol. XV, ut VXXX:J... Tomus'sextus, pars prima, ab anno IV Urbani VIII usque ad an-, num' XI. scilicet ab anno 1626, usque ad annum 1634 . . . MDCCLVIII.

[Vol. XV], ut VIH:J ... Tomus'sextus, pars secunda, ab anpo XII Urbani octavi usque ad annum XXI, scilicet ab anno MDCXXXIV, usque ad annum MDCXLIV ... MDCCLX ... Mainardi. in platea Agonali, ad yicum Cuccagnae, superiorum ...

[Vol. XVII, ut XVI:] ... Tomus sextus, pars jtt-çria. continens pontificatum Innocentii X. scilicet ab anno MDCXLIV usque ad anuum MDCLV... MDCCLX,...

[Vtl. XV1XI, ut XV1:J ... Tomus sextus, pan quarta, contineas quatuor^trimos annos pontificatus Alexandri septimi, scilicet ab anno MDCLV usque ad annum MDCLIX ... MDCCLI ...

[fsl.XIX, ut XVI:] Bullarum ... opportuni. Tomus sextus, pan quinta, ab anno V ad totum annum IX Alexandri septimi, scilicet ab anno MDCLIX usque ad annum MDCLX1V... MDCCLXI ...

[Vol. XX, ut XXX:] Tomus sextus, pars sexta, ah anno X Alexandri VII usque ad III Clem. IX. scilicet ab anno MDCLXIV usque ad MDCLXIX ... MDCCLXII...

In-folio, 20 vol.. 18 f. - 423 p. - 1 f. (errata), xxviii - 479 p. - 1 f. (errata), xxiv - 480 p., 9 f. - 476 p„ 10 f. - 509 p., 11 f. - 370 p., 10 f. - 416 p., 10 f. - 467 p., 8 f. - 423 p., 10 f. - 480 p., 8 f. - 494 p. - 1 f., 10 f. - 433 p., XII - 432 p., 4 f. - 434 p. - 7 f. (index), 10 f. - 420 p., 9 f. - 432 p., 10 f. - 296 p., 12 f. - 302 p.. 10 f. - 368 p., xvi - 376 p., 2 col., r. et n.. cum figuris. — Chambéry, séminaire; Lucca. Grande-chartreuse;' Milano. Bib), naz.: Milano, seminario.

Tom. IV, part. 111. p. 297-461, et tom. IV, part. IV, p. 1-123. vita et constitutiones Gregorii papae XIII. annis 1672-85.

SYNODUS DIOECESANA BITI NTINA
ante 1573.

Synodus dioecesana Bituntina in Italia, celebrata inter annos, 1544 et 1573. sub Corneli„ Mussi, episcopo Bitunti)io.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Syiyidus Bitvntina. r*l patris f. Cornelii Mvssi. episcopi Bitvntini. totam' fere ecclesiasticam disciplinaifi sermonjbvs, chMtitvtionibvs, legibvs synodalitns complectens, in qva novo et ervdito qvodam modo tracfatvr de causa & ratione visitatirfni», de modo visitandi, deque tote clero & populo reformando: qtae omnia non solvm ecclesiae Bitvntinao sed omnibvs etiam alijs ecclesijs ac dioecesibus perutilia sunt & necessaria. Ad illvetriss.-et amplies. d/d. Alexandrem cardinalem Farnesivm. s. K. e. vice cancellarivm. Cvm privilegio d. n. pp. Gregorii XIII. illustriss. sénatvs Veneti et aliorvm principvm. *[Insigni.)* Venetiis, apud lolitos. MDLXXIX.

In,-folio. 6 f. - 401 p. - 1 f.. fig. — Milano. Ambrosian*; Paris. Bibi. nat. B 360. Paris. Saint-Sulpice; Paris. Sainte-Geneviève: Piacenza, - civiea: Roma. Vaticano: Vercelli, Agncaiana.

Synodi data non indicatur: sed cum*Cornelius Musei Bituntinam. ecclesiam rexerit ab anno 1544 ad diem 13 ianuarii 1574 (Game, *Serit» episcoporum,* p. 859], ideo data synodi ad hoc temporis spatium referenda est.

SYNODUS DIOECESANA TARRACONENSIS
1573 februarii 23.

Synodus dioecesana Tarraconensis in Hispania, celebrata dje 23 februarii 1573, sub Casparo Cervantes de Gaeta, arehiepiseopo Tarraconensi.

De hac synodo conter opus cui titulus:

; Constitvtjonvm provincialism Tarraconensivm libri qvinqve. *[Insxgnt.]* Tarracone, apvd Philippvm Mey. MDLXXX.

In-8. 28 f. - 411 p. - 24 f. (index). — Bibi. Escorial: Paris. Bibh nat. B 2338.

In hoc opere mentio habetur conciliorum et synodorum dioecesanarum quorum enumeratio sequitur.

1) Concilium provinciale Ilerdense I, die29 martii 1129. praesidente loanne cardinale episcopo Sabinae et legato.

2) Concilium provinciale Tarraconense, die l maii 1230. su)>' Sparago [de Barca), arehiepiseopo.

3) Concilium Tarraconense I, die 18 aprilis 1239, sub Petro de Albalato, arehiepiseopo.

4) Conciliùm Valentinum II, die 8 maii 1239 |sub eodem|.

5) Concilium Tarraconense III, die 13 maii 1242. (sub eodem,. I

6) Concilium Tarraconense IV, die 5 maii ft43r [sub eodem].

7) Concilient Tarraconense V, jdie 12 ianuarii 1^43 [sed 1244 novo stylo, s^b eodem].

8) Concilium Tarraconense VI, die l maii 1246, (sub eodem)-

9) Conciliurii Tarraconense VII, die 23 aprilia 1247., [sub eodSm).

10) Concilium Tarraconense VIII, die 15 martii 1248, '[sub eodem].

11) Coneiliili» Tarraconense 1, die 8 aprilis 1253. psub Benedicto [de Rocaberti], arehiepiseopo.

12) Concilium Tarraconense II. die 16 maii A56.

13) Concilium Tarraconense III. die 21 oetobris 1266, (sub eodem].

14) Conchium provinciale Tarraconense I, die 04 ianuarii 1273 [sed 1274 novo stylo]; sub Bernardo |de Olivella], arehiepiseopo.

15) Concilium provinciale Tarraconens^ II. die 15 maii 1277, [sub eodem].

16) Concilium provinciale Tarraconense III, die 22 martiiifl282 [sed 1283 novo stylo), sub eodem.

17) Concilium Tarraconense I, die' 16 martii 1291. sub Roderico (Tello), arehiepiseopo.

18) Concilium Ilerdense, die 1 augusti 1293. [sub eodem).

19) Concilium Ilerdense, die 11' augUsti 1294. [sub eodem].

20) Concilium provinciale Tarraconense IV, die 22 februarii 1306 |sed 1306 novo stylo], sub eodem.

21) Concilium Tarraconense I, die 18 februarii A 1807 [aed 1308 novo stylo], aub Guillelmo |de Rocaberti], archiepiscopo.

39) Concilium provinciale Tarraconenae I, die 22 februarii 1317 (ctod 1818 novo atyloj, aub Eximino [de Luna|, archiepiaoopo.

23) Concilium provinciale Tarraconenae II. die 25 ianuarii 1323 [aed 1324 novo stylo), aub eodem.

24)' Concilium Tarraconenae 1, die 26 februarii 1320 [aed 1330 novo atylo]. aub loanne [de Aragon], patriarchaAlexandrinoetarchiepiscopoTarraconensi.

25) Concilium Tarraconenae II, die 31 ianuarii 1331 [aed 1332 novo stylo], aub eodem.

26) Concilium Tarraconenae IV. die 15 ianuarii 1335. [aub eodem|.

27) Concilium provinciale Tarraconenae I. anno 133$, aub Arnaldo |Caacomea|, archiepiaoopo.

28) Concilium Tarraconenae II. die 1 aprilia 1338. [sub eodem).

29) Concilium provinciale Tarraconenae III, die 2 augusti 1339. |aub eodem].

30) Concilium provinciale Tarraconenae HI. die 9 decembria 1354, sub Sancio |Lopes de Ayérbe], archiepiacopo.

31) Concilium provinciale Tarraconenae IV. die 20 martii 1357.

32) Concilium provinciale Tarraconenae 1. die 27 februarii 1364 [aed 1365 novo atylo], aub Petro Claaquerini. archiepiaoopo.

33) Concilium Tarraconenae II, die 13 februarii 1367 [aed 1368 novo atylo], aub eodem.

34) Concilium Tarraconenae III, die 7 novernbria 1369, [aub eodem).

35) Concilium provinciale Tarraconenae 1. die 5 aprilia 1391, sub Enneco [Valterra], archiepiacopo.

36) Concilium provinciale Tarraconenae II, die 19 novembria 1395, [aub eodetn|.

37) Concilium Gerundense, die 25 octobria 1KO, praecidente Petro de Luna, Sanctae Mariae in Cosmedin diacono cardinali et legato apostoiico.

38) Concilium Tarraconenae, die 15 martii 1408, aub Ennoeo [Vaiterra], archiepiacopo.

32) Concilium provinciale Tarraconenae 1. die 13 martii 1414 [aed 1415 nthro atylo], aub Petro Çagarriga. archiepiacopo.)

40) Concilium Tarraconotne, die 16 decembria 1424, aub Dalmatio [de Mur], archiepiacopo.

41) Concilium Dertusense, die 6 novembria 1429, praecidente Petro de Foix, tituli Sancti Stephani in Celio monte preabytero cardinali et legato apoatoiico.

42) Concilium Tarraconenae. die 30 iunii 1517. aub Petro do Cardona, archiepiacopo.

43) Concilium Tarraconenae, die 4 martii 1529. [aub eodem].

44) Concilium provinciale Tarraconenae I. anno' 1543, aub Hieronymo tituli Sancti Thopiae in Parione diacono cardinale de Aurea [Doria; dicto, archiepiscopatus Tarraconensia administratore, sed absente, et,pro· eo celebrante llonofrio Bqiro, canonico et. thesaurario Tarraconensi.

45) Concilium Tarraconense, die 5 novembria 1554, [sub eodera|.

46) Concilium Tarraconense, die 1 februarii 1555. [aub eodem].

47) Concilium Tarraconenae. die 7 maii 1555.

48) Concilium Tarraconense, anno 1556.

49) I'one. Tarraconenae VI. die 25 maii 1557.

5<>) Cone. Tarraconenae. die 24 octobria 1564.

51 ; Cone. Tarraconense, die 23 februarii 1573

521 Cone. Tarraconense. 12 decembria 1574

Hic, quod notatur «concilium**. absque verbo provinciale**, non est niai synodus dioecesana.

SYNODIS DIOEOE8ANA VIVARIENSIS

1573 martii 3.

Synodus dioeceaana Vivarieusis in Gallia, celebrata in civitate dicta Viileneuve-de-Berg, die 3 martii 1573. sub loanne de L^Hostel, epiacopo Vivariensi.

• De ha»· synodo confer: ·.

C „Synode de mars 1573 (sous M** Jean de L'Hostel). tenu à Villerieuve-de-Berg, durant lequel (3 mars) lea prêtres assemblés furent massacrés et jetés dans un puits par* les protestants.* Abbé Roche, *Armorial du dioeiee de f'iriert,* II. 158.

CONCILIUM PROVINCIALE FLORENTINUM

1573 apriiis 5-14.

Concilium provinciale Florentlnum in Italia, celebrata a die 5 ad diem 14 apriiis 1573, sub Antonio Altovita,.archiepiacopo Florentino.

BiblltgnphU:

1) Concilium provinciale Florentinum, cum citationihkwi decretorum & canonum a Bebastiano Medice collectis, denuo impressum & emendatum. *llneigae.]* . Florentiae, in officina luntaruin. MDLXXHH.

[Pag. L *altor titului]* Decreta provincialis synodi FloriRitinae, praesidente in ea reuerendiss. d. Antorfio Altovita, metropolitanae ecclesiae Florentinae archiepiacopo, cum citationibus decretorum 'A canonum a Bebastiano Medice collectio; sessio prima, celebrata die qvinta aprijis .1573.

In-TiXS f. (index) - 171 p. - 1 f. — Paris, Bibi. nat. H 5488 ; Paris, Sainte-Geneviève Roma. Pro- ,pagenda.

I''-- Pag. 23, titulus: ..Sessio secvnda. celpbrata die VIIII aprilia MDLXX111.-

p»g. t, 23, 93 et 131. hoc provinciale concilium D celebratum est. quatuor sessionibus, diebus 5. 9. 12 et 14 mensis aprilia 1573.

2) Decreta provincialia synodi Florentinae, praesidente in ea reuerendissimo d. Antonio Altouita. archiepiacopo ; cum privilegio. Florentiae, apud Bartholoqiaeum Sermartellium. MDLXXHH.

In-4·. 8 f/- 139 p. — Milano. Ambrosigna. Parie. Bibi. net. B 2061.

Hoc concilium provinciale celebratum est diebus 5, 9, 12 et 14 aprilia anni 1573.

3) Mansi, *Suppiora, eoneil.,* <1748). tom. V.

4) Mansi. *CoaeiL,* (1902), XXXV. 723-806.

X'~'

STATUTA*DIOECESIS BISUNTINAE

1578 iulii 1.

Statuta dioecesis Bisuntinae in'Gallia. edita die 1 iulii 1573, sub Guillelmo de La Baume, archiepiacopo Bisuntino.

Exstant constitutiones synodales in opere eui titulus:

Statvta ... ., *[tiiuhu oupra, eoi.* 25 B].

Haec statuta edita sunt post concilium Bisuntinum, *rnprd coi.* 26 - 88.

CONCILIUM PROVINCIALE 8ALI8BURGEN8E

1673 augnati 34 - aeptembria 3.

Concilium provincial· Salicburgense in Germania. celebratum a die 34 augusti ad diem 3 aeptembria 1373, tub loanne laoobo de Kuen-Belasy, archiepiscopo Salisburgensi.

BibUagraphla:
1) Lfinig. fyicil. *eooiee.*, contin. III.
2) Schannat et Hartiheim. *Concilia Germaniae,* (1767), VII, 744-56.
3) Dalham, *Condi. Saliaburg.*, (1788), p. 564-83.

Altero haec eet synodus, *a loanne lacobo, archiepieeopo Salieburgend, eomeocata, eum* in *finem,* ut eoastitutioMs, *quae in priori concilie prodnciali, anno conditae fuerant, ae drin mieeo Hornam Feliciano Ninguarda, archiepivcopi Salieburgenvit theologo, a eancta eede apoetoliea concinnatae, denuo promulgarentur, omneeque ae cinguli ad eaedem eaequendae obeemndaeguefortiua adetringerentur.* B

Indicta propterva fuit congregatio prorindalie ad , diem augueti Ut anni 157.7, *eademque die eynodus incepta et neque ad 3 aeptembria eiuedem anni producta; qua potlrema eynodi die,- ercut et prima, a laudato cupra Ninguarda praeclara ad patret habita oratio fuit. Hae, una cum literie Gregarii XIII papae, quibue* syqodi *praecedentia conatitutionea a ce perlectae probat, ex Ldnigio referemue, addita loannie lacobi archiepiacopi praefatione, quam eiedem eonatitutionibue, Dilingae, typo tSebaldi Meyer, anno Γ>74, e^eueis, praemirit.* — Nota Schannat.

' LITERAE GREGORII XIII PAPAE

<id iohannem lacobum, archiepiecopum Salieburgeneem.

OnaaoBil'e papa XIII.

Venerabili fratri 'Iohanni lacobo. arqhiepiscopo ,8alisburgen»i.

Venerabili» frater, salutem ets. apoatoliean) benedictionem.

Quia compertum habemus, provinciiUbu» synodi» illud esae propositum. ut in moderandi» moribus. corrigendi» excessibus, componendisque controverso» versentuy; ac'propterea. noti aine maxima cauta, a eaeijo generali Tridentino concilio decretum ease, ut aingulia trienniis celebrarentur: ea de causa, magnam in Domino laetitiam accepimua, cognoscentes, fraternitatem tuam in provinciali tua synodo nuper convocanda ac celebranda pastorali solicitudine diligentiam cpramque adhibuisse. In qua quidem aynodo. quod ea decreta fuerint, quae tuendae fidei catholicae, haereaibua tollendis, corrigendis moribus accommodatissima esse dicuntur, hoc prudentiae, constantiae pietatique tuae potissimum acceptum referimus, eiusqup rei nomine et omnipotenti Deo. bonorum omnium authori, gratias agimus, et fraternitatem tuam debitis in Domino laudibus vehementer commendamus. Cuius sacerdotalis zelus et in grege sibi a redemptore nostro commisso custodiendo vigilantia, eo maioribus est laudibus proseqpendp, quo, propter multiplicium haeresum venena, talibus remediis istius provinciae mala magis indigere cognoscuntur. Restat nunc, ut quae (am salutariter tajnque utiliter in ea ipsa synodo, communi coepiscoporam tuorum consensu statuta esse intelligimus, haec ut ab omnibus his, qui tuae dioecesi subiecti sunt, fideliter observentur, omni studio diligentiaque efficere contendas. Quam.quidem ad rem fraternitatem tuam sic hortamur, ut eam meminisse velimus, frustra tot-tantosque ab ea labores in convocanda celebrandaqua aynodo susceptos fore, si ea, quae recte statutis rebus maxime desideratur, exeoutio defuerit.

Proinde, necosse est, ut non solum ipse,pro tua' pietate cures ea, quae semel decreta sunt, servari : sed etiam caeteros coepiscopoa tuos, qui eis ipsis decretis sanciendi» interfuerunt, ut idem faciant, diligenter admoneas; quod eo quoque studiosius diligentiusque fraternitatem tuam facere volumus, quia pro comperto habemus, eorum ipsorum decretorum exeoutionem, et caetera, quae restituendae in ista provincia religioni» catholicae causa praeclara effici possunt, ex fraternitatis tuae potissimum authoritate pendere : quippe cui ad bene de ecclesia Dei. sanctaque hac sede apostolica merendum, neque voluntas neque facultas desit. Haec igitur, venerabilis in Christo frater, et quae alia sunt officio pastorali digna, quod tibi ab omnipotenti Deo commissum est. sedulo meditare atque exequere: atque ad gregi», tuae fidei crediti, curam constanter invigila. Eos. qui integram ineorruptamque fidem, catholicam hucusqUe .servaverunt, ad perseverantiam hortare: errantibus ad ecclesiae gremium revertendi viam ostende ; denique nihil earum rerum praetermitte, quae animarum, pretiiiso redemptoris nostri sanguine redemptarum, saluti necessaria atque utilia esse iuBicaveris; ut eo copiosioris remunerationis mercedem exspectare poesis, quo uberiore» advenienti aeterno iudici laboris tui fructus obtuleris.

Plura a fratre Feliciano tuo. quem libenter vidimus multumque amamus, accipies.

Datum Romae, apud .Sanctum Marcum. .»ub annulo piscatoris, die 18 iunii 1572. pontificatus nostri anno primo.

Ant. Buecapaduliu».

Ghwhuuus papa XIII.

Venerabili fratri Iohanni lacobo. archiepiscopo Salisburgensi.

Venerabili» frater, salutem et apoatolicani benedictionem.

Inter ea» literas, quas permultas undique accepimus, tum a dilectis,filiis, tum a venerabilibus fratribus nostris, partira gratulantibus. partira suam erga nos atque hanc sedem benevolentiam et observantiam testificantibus, gratissimae fuerunt nobis literae fraternitatis tuae, in quibus ot illa agnovimus, quae tibi cum caeteris eomtnunia sunt; e' quod nos summopere delectat, perspeximus summum quoddam tuum desideriutri exterminationis haereticae impietatis, fideique catholicae 'propagationis: quo quidem desiderio ut nobis coniunctissimus es, sic nos tibi sumus voluntate atque amore coniunctissimi. Incredibile .enim est, quantopere cupiamus, catholicam veritatem, omni cum vitae ac morum sanctitate, agnosci et coli: hanc autem neque possunt haeretici agnoscere, qui a Deo desciscunt. *„Deue enim veritae eet;“* neque im - puri homines et flagitiosi; „jt«i *enim dicit te notae . Deum et mandata duc non euetddit, mendax eet et veritae m eo non eet."* Laudamus igitur summopere tuum ac fratrum tuorum laborem, pro puro ac pio Dei cultu susceptum ex decreto sacri concilii Tridentini, in conficienda synodo provin-

ciali, Hnqai synodum legimus ^vehsmenterque probamus; quam quidam tua iima· vigilantis atqua opera custoditam iri Bon dubitamus.

Fratri Feliciano a Morbinio tuo, quominus ad te redeat, morae aut impedimento non ·»««·: synodum ei, apostolica authoritate confirmatam, una «um agendario reddidimus, literaaque ad alios istius provinciae episcopos, ad principes,' ad canonicos et capitula, ad ipsum Maximilianum, nostrum in Christo filium carissimum, dedimus, quibus monemus, ut eam synodum diligentissime observari faciant: cum quibus etiam hoc ipsum coram Felicia* num *(eic)* vehementer nostro nomine agere; eiusque verbis illos fidem adhibere voluimus: quae omnia fusius ab eodem Feliciano accipies. Quod vero ad te attinet, sic confirmamus, nihil esse imminutam eam benevolentiam, qua te ante pontificatum prosequebamur, quamque ipse commemoras; atque hoc etiam magis auctam, quod ad eam voluntatem, quam tum habebamus, possumus hoc tempore etiam operam adiungere. Itaque pollicemur, nos tibi tuisque rebus nullo loco defuturos, jdque tuae pietati nos debere existimamus.

Datum Romae, apud Sanctum Marcum, sub annulo piscatoris, die fi iulii 1">7'2, pontificatus nostri anno primo.

Ant. Buccapadulius.

PRAEFATIO

lohannt» lacobi archiepiecopi, «ditioni conftitntioninn egnodalium praemissa.

loannes lacobuq, Dei gratia archiepiscopus ecclesiae Balisburgensis, ac sanctae sedis apostolicàe legatus, universis coepiscopis, praelatis,-clero populoque provinciae suae, salutem in Domino sempiternam dicit.

Ut niaturo qonsilio ac praeparatione bene meditata Aggrederemur negotium reformandae provinciae nostrae, ferendo opem inclinanti religioni, succurrendo saluti commodisque communibus, intercludendo omnes dissensionum vias,- ab animis errorum dispellendo caliginem, vitia extrahendo radicitus, officii disciplinam, ac bene beateque vivendi adiumenta et auxilia suppeditando, ad Dei cultum, ad veram pietatem, ad virtutes erudiendo, fidei catholicae dignitatem et decus sustinendo, servando leges, ac vetustissimarum caeremoniarum, a maioribus nostris quasi per manus summa cum pietate traditarum, iura praescribendo, nihil disi populi nobis commissi utilitatem et fructum quaerentes hanc synodum provinciae nostrae, non minus necessariam quam salutarem, frequenti patrum conventu annis praeteritis habuimus. In qua illud primum nobis constitutum fuit, ut ecclesiasticus ordo, quoad eius fieri possit, vitio careat, caeteris exemplo sit; nec veniat quidem in eum ordinem quisquatn vitii particeps: magnum est enim, persanam tueri sacerdotis, qui non animis solum debet, sed et oculis servire hominum; tum popnli mores Ita emendentur corriganturque, ut pristinus avitae -fidei, religionis charitatisque splendor appareat. sacerdotum enim vita victuque mutato, mores civitatis mutari solent; nam quales in civitate sacerdotes sunt, tales plerumque reliqui solent esse cives.

Quibus decretis Constituendis, Spiritus saneti aurai provecti tantum effecisse videmur, ut nemo sit, qui nihil non magnum speret, i ad optatum exitum finemque perducantur. Id per nos ne staret, quo minus fieret celeriter; venerabilem sanctae theologiae doctorem et nobis fidelem ac dilectum consiliarium, Felicianum Ninguardam, cum mandatis in Urbem statim misimus, iussimusque ut nostro nomino, causam approbandae oonfirmandaequo synodi eum summo pontifice tractaret ac perageret, sine cuius authoritate et indicio nihil magnum usquam in vulgus dari, nihil constitui in rebus religionis. nihil ia apertum proferri' debet. Qua in re conficienda aliquo temporis spatio exacto, anno proxime lapso ad nos rediit, ac aecum ponatitutionos nostras synodales examinatas ratasque habitas retulit.

Eo reverso, in animo erat, quae salutans remedia reperiasemus huic perturbato' et calamitoso saeculo, errorum, dissensionum, haereticae fraudis et doli pleno, a sede apostolica potestate iem nobis facta ocyus ea publicare, et imperare coepiscopis nostris ut diligenter ubique locorum observanda ac custodienda curarent. Verun tamen, multis undique obruti curi·- in tantam varietatem magnitudinemque negotiorum incidimus. ut nisi mense augusto proxime sequentis anui septuagesimi tertii nos explicare non potuerimus. quo tandem superatis difficultatibus omnibus, quite nobis impedimento fuerant, quo minus id efficeremus quod maxime cupiebamus, diem 24 conventui habendo' indiximus provinciae; ad quem cum patres convenissent., Spiritus sancti nomine in vocato, decretu synodalia promulgavimus, eaque ab omnibus custodiri ac observari iuasimus. et multa alia inter nos, cum moniti a summo pontifice, tum noatra sponte consultavimus, quae aditum faciliorem nobis ad universam rationem capessendae reformationis factura essent.

Deinde, coepiscopis nostris serio mandavimus, ut in dioecesi sua quisque idem facere vellent. et, professione fidei catholicae ab omnibus facta, gratiisque Ikeo actis, domuin denique itd bene sancita utiliter exequenda redire omnes permisimus. ('aeterum, ut constitutiones istae tam in metropolitana ecclesia nostrae provinciae, quam etiam per omnes episcopatus eidem sublectos, tempori administrari et ad optatos effectus perduci possent. necessarium plane nobis visum est. earum exemplum coepiscoporum caeterorumque, quorum intereat, quemque pones se habere debere. quod ut commodius fieri posset, praelo committi placuit. Quod cum effectum sit et nulla 'amplius necessitas rei vel temporis institutum impediat. denuo hortamur, monemus, obtestamur, praecipimus coepiscopis quidem nostris ac praelatis minoribus, archidiaconts et decanis etiam ruralibus, ut haec decreta synodalia. et ea, quae huc pertinentia in postremo conventu provinciali collatis consiliis mature con gessimus atque, decrevimus, publicarc"ac~diligenter exequi velint: parochis vero ac reliquo clero univoraoque populo, ut imperata diligenter faciant, atque ita quisque in statu, ad quem a Deo vocatus est, ambulent, ut a praescriptii-viis mou deflectant aberrentque. Ita enim fiet, ut cum unum membrum in uno corpore fuerimus et unum ovile sub uno pastore, ad sempiterna .immortalis boataeque vitae pascua, duce Christo capite nostro, perventuri simus.

Datum ex civitate nostra Salishurgensi. calendis ianuariis, anno a Christo nato 1574.

Oratio *habita, ineunie conventa provinoali, SaUeSurgi, die 26 megneti 1573, a F. Feliciano Ningnarda, Morbinenti, doctore theologo, reverenditeimi et illuetriesimi archiepiecopi ac principi» SaUebargeneie conciliatio.*

Ut populus luvaviensis[1] olim, reverendissime et illustrissime princeps metropolitans, dignissimi

[1] luvavienaes dicti suat olim incolae huius urbis 6SU2m-*bnrgeneie)* quas tunc temper» quidem lnvavfam - lumine

praesul··, patres ravaranditeiml, atque quotquot A praetere· adeat» praeclarissimi auditors·, ·· non ■sinos d. Rudbertol, quam b. Maximo debere putavit; quia ei hic fidai ohrietiaaa· fundamenta iecit, ille paganorum iniquitate et infecta pqrsecutione evertam excitamque pene instauravit; ei hic gsntilinm malitiam et audaciam fregit, ille perverte concilia ac barbaram crudelitatem Attiliani exercitu· superavit; si hio veram eolidamque religionem. in animit. hominum catam, sanguine tuo confirmavit,, ille divinum chrittianumque cultum plurrbu· loci·, in hoc vestro potissimum Norico', propagatum cum optimi· doctrinae praecepti·, tum vitae lanctiMimia exempli· stabilivit; ita ego apud me pronat statuo, provinciam Salisburgensem, atque adeo ecclesiam universam tantum debere vobis, quantum iis debet, qui religionem tam praeclare fundatam nobis reliquerunt. 3i enim illi chrietiani nomini· tigna fixerunt, vot prope coliapaa B restituitis; ti illi optimo· moret introduxerunt, voi iam depravatop corrigit»; ti illi faltot deorum cultu· sustulerunt, vot variat et impiat haereret advertut Christi fidem eiutque ecclesiam arcetis ad' prohibet». Quae ergo ora, quae sede·, qui krcut erit, in quo non 'extabunt huius vestrae cum virtuti·, tum induttriae, tum animi, tum consilii impressa vestigia? Ecquae posteritai tam ingrata reperietur, quae te vobit obitrictam memoria beneficii sempiterna non putabit; cum audiet, vqe tot tantocque laboret vel in retinendii vetustissimis Dei optimi maximi caeremoniis, vel improborum ac perfidorum hominum impottura iam labefactatis, in priatinum statum reducendit exantlatae'

Magnam laudem ac gloriam tum eonaecuti estis, cum conveniat», ut ea inter vot maturo concilio decerneret», quibua aftiictis provinciae rebua magna utilitate tucourri portet; nunc vero maximam, quando- C quidem eo animo huc acceatietia, ut, quae decreta tunt. exequamini: nam, quod in veteri proverbio eat, finit, coronat opua. Proinde fit, ut veater consessus ac conspectus icte reficiat et recreet mentem meam, cum intueor ac contemplor unumquemque vestrum. Video enim hoc in numero neminem, qui tua aponte animatus et jnflammatua non ait ad retinendam Vel reatituendam religionem, tant» laboribus fundatam; ad tuendam propagandamque pietatem chriatianam, tanta virtute stabilitam, et ad defendendae et conaervandaa caeremonia· eccieaiaaticaa, tanta Dei benignitate auctat exaggeratasque. Qua etiam re moneor ego, vetari· officii *ut memor* sim, atque id nunc quoque *prae-*, •tem, quod tunc reverendissimi et illustrissimi archipraesulis nostri, in omnium veetrum gratiam, iussu, feci; non quod' ita necesse «it, sed ut omnia more maiorum gerantur, qui in cauti· public» et magni D momenti omnium animo· praevia semper oratione aut incitari, aut certe de re tota doceri voluerunt. Quare, peto a vobit, ut qua me attentione ac benevolanti· «o temport audivistis, ·· modo breviter dicentem pro humanitate veetra benigne prosequamini

Quoniam in «a synodo, quae proxima «uperioribu anni· convocata »c celebrata a vobi· «et, multa ■ane decrevistis, corrigendi· olori populique moribu. haoreaibu tollendi·, componendi· discordiis, religionique in priatinum splendorum restituenda· quam maxime accommodata, et iodi· apoitolicae •nthoritste ac iudicio comprobata et laudate: hio uaus actu· certo nunc restat, ut, quae sapienter ac provide, salutari sancti Spiritus aura praeclaro· coeptu .vestro· provehente, [t ot) ad exitumque perducdnte, communi consensu statuistis, ad offectum adducantur. Nam tot laborum vestrorum, tot vigiliarum, tot corpori· animique contentionum fructus in eo totus potitu· tet; ut re· animo egregie conceptu. et chartis probe digestu, omni opera ac navitate sedulo et instanter geratis, atque eam, quam mente condenditque decretis provinciam conformait», contendatis, ut re etiam habeatis. Parum enim aut nihil omnino profuturum est, habitum este provinciale concilium, ac de summa rerum conservandae augendaeque religionis deliberatum, si recte statutis rebus debita exeeutio defuerit. Non tantum decebar leges ferre, inquit imperator lustiniapus ·, summo bono eat, sed etiam sancita accurate eustodire, et ad effectum deducere, transgressoresque competentibus poenis subiicere. Quae enim legum erit utilitas, si in literis duntaxat consistant, non etiam per ipsa facta atque opera subditi· utilitatem de se praebeant? An ergo paratis iqstructisque rebus necessariis ad provinciae universae reformationem, cum facto opus est. quiescendum vobis ac dormitandum putabitis? Habebunt equidem haeretici ansam catholico· eo nomine criminandi, quod multa illi quidem decerpant, pauca vero exequantur. Neo immerito; si enim turpe est homini vel infimo aut insipienti, atque a rebus publicis alieno, ut multa deliberet, nihil faciat, nihil incipiat, nihil persequatur; quid de ii· sentiendum videbitur, quorum actiones in luce atque in oculis omnium sunt, quosque Christianae sapientiae antistites esse oportet? Quod si in rebus tam divinis quam humani·, quae ad rationem vitae ■pectant, recti praeccriptio satis esset, nec praeterea actio quaereretur, sique vos, patre·, privatam tantum personam ageretis; sola cognitione, di·oiplinaeque ac praeceptorum traditione possetis eue contenti, ut Plato in republics et alii multi fecere', qui non tam exquirebant, num ree ita se habere posset, quam quomodo deberet. At vitae morumque magistri·, ac publica munera obeuntibus non idem propositum est, quod philosophis, qui sola ingenii ostentatione, quidquid meditantur, scribunt, aguntque, metiuntur. Hoc enim maxime inter duas philosophiae parte·, speculativam et activam, interest, quod illa contemplatione circumscribitur; haec in actione etiam consistit, imo kine actione nomen retinere suum nullo pacto ppteit. Quo etiam fit, ut si genua humanum sola Mgum scriptione constare, si concilia coetusque hominum iure sociati, quae civitates appellantur, convivere possent;, neo magistratu opus esset, qui ius diceret, nec leges praemia bonis, aut imprpbis' poena· ullas constituerent.

Haec veri decreta, quae tam prompto prudentique animo statuistis, ad opus, animarum saluti magnopere necessarium atque utile, conficiendum, ad eam philosophiae ehriitianae partem

- Invtvo, quod iUic prttlvrlakitur, hodlt SUsa dicto; qnmtdmodnm in hoc ipau bistorise cum vitutissinis wvxi» Reaus lituri· exarati·, ibiquu repertu, pulchre consonant; nunc vero Halliburton vocatur.

I Boatu· Maximae primai fuit, qui lovarieuaee a pngnaiMBO ad Chriiti ldam convertit, et cum alii· quadraginta martyrio coronat·· a«t «o tamper·, quo exardlua AttUiaai barbara crudelitas hase loan parvnait. Post onfs· mortem cum gens i·». Id· chrimia·· abolita, ad pagnaiamnm redilaaat, A Bndbertf. ex nobUimim· Francorum regum familia progeniti, opera ac labore ad <'ferietum, anblato pagulemo. omni ex parta reduc» eat; ut merito epoetolea halas regioni· ·1 habeatur at appaUetnx.

' l'rovtoci· Stbeburgenaia sped aaUqaoa ia Norico rneem·abater. Trvpdear Asse mSoIw SaMaMur spad Zdlnigwm, a neorgtae /BpeeiL eridetiael·, aen^m. *III]* ·· àpss fsrsttsa Λ«·ria··, *treHtuu luttât tMert,* qppwÂu.

' In Mth. *i»* J»vw.*pwiM.*, MUat. IO

1 Xsaopbsa in *friutif·;* M. TslBsa is Ont. psrf.

pertinent, quae politic* appellatur. Oportet itaque foe ea aune aggredi et bene exequi, nisi in ootostaatiee ignaviaeqne notam, qua nihil turpius, vobis ad ignominiam sempiternam inuri, aut omnia ease ac frustra egisse videri veliti· ; qaod per voe etet, quominue laborem, qui debet, fructu· eoneequatur. Antiqui legumlatore· ac publici morum center·· in constituendis decreti· diligent·· qaidem; at diligentiores in exequendis fui··· perhibentur. Lycurgus rex et philosophus Lacedaemonii· lege· sanctissimas dedit, quibu· scribendis operam et oleum perditurum se putavit, niti acriter etiam curasset, ut ab omnibus observarentur. Propterea, astrictis civibus •aeramento, quod tamdiu eae intemerato observarent donec ipee rediret: e patria nunquam rediturus emigravit, malnitque vir lapient et do patria bene meritu·, banc unam ob cautam apud exterat nntione· privatim virere, quam domi imperare. Moyses. dux et imperator ludaeorum, laboret tuos in aceipiendit a Deo, deferenditque ad populum duarum tabularum decreti· male positos existimavit. niti etiam elaboraetet, ut tui» monitionibus, minia, obiurgationibus publicaque animadversione ludaei divina praecepta inviolate custodirent.

Intelligobant optime maiore· nottri, qui tot generalibut provincialibutque conciliis, quot literarum monumenti· cohtinontur et ampliu·, fidem catholicam christianamque religionem aut retinuerunt, ne laboretur, aut pene collapsam dnritsimia temporibus restituerunt, magnum momentum este ad cultu· divini caeremonia· integre conservandas, in exequutione decretorum. Qu« in re quid non tentarunt? quos labore· non libentissime susceperunt.· quos sumptu· ultro non fecerunt? quas potentum hominum inimicitia·, persecutione·, exilia, carceret fortiter intrepideque non subierunt? quat tandem difficultate·, quae pericula non facile superarunt? Habebant reget adversarios, primum gentiles, deinde etiam Christianos; quibus invitis ac repugnantibus, quidquid e re Christiana erati sapienter providebant, constanterque gerebant. Non eos dignitatum blanditia, non rei familiari· iactura. non metu· suppliciorum, non morti· formido. non alia ulla humana ratio ab instituto revocare aut retardare poterat. Nam Deus optimus maximus, pro cuius religione atqde honore pugnabant adversus principe· et potestate·, adversu· mundi rectores tenebrarum harum, cum eia atabat in .acie, quo duce victoriam speciosisaimam semper reportabant; de quorum laudibus nulla unquam aetas conticescet, nullae vocea silebunt, nulla posteritas non honorificam mentionem semper faciet.

Haec, patres, exempla domestica ad imitandum vobis proponite, horum praeclaris vestigii· insistite, ti Dei gloria, si splendor^ ecclesiae, ti patria et avita religio, st vestra vobis vestrorumque •alus chara est. Videte, obsecro, ne quantam maioribus nostris gloriam peperit intredibile conservandae et augendae veteris religionis studium, tantum vobis dedecus eius recuperandae vel retinendae negl.igeutia afferat. Fuere et illi homines, ut vo·, et nunc .idem. qui olim, Deus est. Hoc viro eos etiam superati·, quod ad voluntatem maior facultas adiungitur. Si quid enim diflicultatisl est, in . eo potissimum ease videtur, quvtdMM-e&e temporalium magistratuum ministerio auxilioqiie' habere eam, quem debent, exeeutionem non possinj. At id vos remorari nihil debet, cum ubique fere non spiritualem modo,, verpm etiatn temporalem dominatum habeatis, et ubi temppralem non habetis, principes Christiani ac catholici sint, qui sus sponte ao libentissime vobis omnem dpom, potestatem aethoritatomq·· praestabunt Huc accedit, quod ree eo loco adhuc suat, ut parvo labore ia optimam statum reduci possiat. Ia Austria, ia Btyria, ia Carinthia plus forte negotii aliqui vestrum babebunt. Ubi maior factu· est de recta semita deflexu· ; sed industria ac diligentia veetra plurimum proderit, ut pedem aliquo modo referant. Quod profecto yobis operosum videri non debet, quandoquidem patres nostri gentiles, et religione penitus discrepantes • nobis, tam facile olim ad veri Dei cultum perduxerunt. Nam idem Deus, qui illis in difficillimis rebus adfuit, vobis etiam in facilioribus aderit.

Bi diutius exspectare, et hi· vulneribus, duiri recentia adhuc et curatione facilia sunt, mederi non velitis: cavete, ne culpa vostra insanabilis plaga, et ulcus huiusmodi fiat, ut de salute prorsus desperandum sit. Nam et quidquid maii hactenus accidit, id nonnisi summae praeteriti temporis negligentiae tribui potest. Si enim praelati in tibi subjectorum hominum sceleribus, atque in maxima vitae licentia, rerumque omnium libertate nunquam concivissent, aed acerrimos se deteriorum ac seditiosorum punitores praebuissent, non ita nunc de religione laboraremqa. Quod Assyriorum. Medorum. Persarum, Graecorum, Macedonum, Romanorum imperii· contigit, id etiam reipublicae ebristianae usuvenit. Nam quamdiu illi auoa in officio continuerunt, tamdiu pacatum tranquillumque regnum habuerunt. Ubi lege· nihili fieri, magistratus severitatem remittere. et poena abesse.coepit: corruere omnia. Ita in quibusdam reipublicae Christianae partibus factum >at. ut cum praelati segtoiter, remisse, negligeutvr disciplinam ecclesiasticam curarent; charitas paulatim in animis hominum refrixerit, et religio inclinata, sit. Natura et ratione ita comparatum est. ut* nulla respubliç»· firma sit, Aullum regnum stabile ac diuturnum, niti divinarum humanarumqire legum authoritate potestateque, et summi· rebus praefectorum severitate iudicioque nitatur. Imperium Romanum, quo nullum Horentius'et gloriosius prisca vetustas intuita est, hi· duabu· rebus maxime nitebatur: deorum cultus observatione, ac togae armorunique disciplina. · Quarum rerum quousque severissimos custodes omnium gentium victrix ac domina Urbs habuit; longe .lateque multis regibus, populis, civitatibus, toti denique terrarum orbi imperavit. Ut vero castrensis disciplina ac militaris ratio occidit; ut censura,'pacis magistra oustosque iacuit. ut, pulsa virtute: irrepsit Hagitiorum omnium impunita», imperare desiit. Expugneptur licet, urbes, corripiantur gentes.· regnis manus injiciantur; nisi rebus cum intus tum foris officiunt •uum constiterit, partarum rerum coelo cumulus aequatus aedem stabilem non habebit.

Tantum autem studium antiquis Romanis non solum observandae, sed etiam amplificandae religionis fuit; ut Horentissima tum et opulentissima civitate decem priocipum filii, senatus consulto, singulis Hetruriae populis percipiendae sacrorum disciplinae gratia traderentur, et nihil unquam vel in bcjlo. vël domi, nisi auspicato gererent:, quod inde initium bene gerendarum rerum duci oporteat, hoc est, a Deo immortali, sine cuiiis nutu ac voluntate nihil praeclari effici possit. Quod si quia vel latum unguem a constitutio religionis caeremoniis discessisset, tam'graves poenas dabat: ut Lucius Junius, quod neglectis auspiciis classem tempestate amisisset, damnationis ignominiam voluntaria morte praevenerit. Tam gravi etiam in arte bellica, caeteritque rebus, cum privatis tum publicis censorum ac consulum supercilio tanta populi Romani amplitudo

•laminai· Mt et aiwtentata, «t parant·· ipsi filiis orbi vivere, quant publie·· vindictae dee«M1 maluerint. Exuebant patrem, ut'eouauUm «garant, et satins mm indicabant genui tuum interire, quam patriam diMipliaa earere, ut digni dvibua viderentur, qui in rempublioam viribus omnibus incumberent.

At quorsum haec, quorsum? Ut intelligatis, filios huius saeculi prudentiore· eaqe filiis lucis in generatione sua Nam ita religionem auam vel potius superstitionem illi colebant, ita civitatis instituta obsqrvabant, ut hase fortunis, liberis ac vita ipsa chariora essent. At no·, qui venun.£>ei cultum prosequimur, quibusque certa immortaliUtts spM ac beatitudinis merce· proposita est,-tam segne·, tam negligentM sumus ia conservanda vel amplificanda religione, ut nihil sd nos pertinere videatur; ita indulgemus ac conciremus fidei desertoribus et seditiosi·, ut pudeat dicere, no·, posthabitis divinis, humana et caduca bona tanti facere; falsis rerum humanarum simulacris delusi, perinde' quasi nihil mentis haberemus, immortalia aspernamur, et vanis divitiarum pomparumque spectaculis retardati, Dei nostrique obliviscimur. An propterea imperia mandantur et ecclesiae committuntur, ut nihil agamus, nihil cogitemus, dignitatum honoribus tantam fruamur, et sub tecto, ili utramque aurem dormientes, iaceamus? Imo vero ut praesideamus, laboremus, hominum consilia ac studia intueamur, honeste recteque viventes praemiis afficiamus; turpiter et flagitiose, pqniamus.

Neque enim propterea nati, aut publicis functionibus mSgnisque rebus praepositi'bumus, ut otiosi ac desides domi sedeamtis; cum nihil adeo feperiri possit, usquequaque -quaeras licet, quod in munero suo a Deo immortali praescripto assidue non exerceatur. Nam quidquid in mundo spectari, aut considerari potest, id ab ignava quiete ad laborem, ab' alienis operibus ad officium, nos excitat ac traducit. Ut autem altiora ac maiora praetermittam, coelum continenter mirabili celeritate contorquetur, sidera cursum suum quotidie conficiunt, ignis volitat, aer impellitur, flumina perpetuo labuntur. ac terra'locata in media mundi sede, et modo vestita floribus, modo nivibus tecta, innumerabiles prope rerum species vitae nostrae-necessarias producit, et nunc frigore obriget. nunc solis ardore peruritur, is autem, cuius praepotenti nutu ac divina providentis omnia reguntur, · gubernantur, atque ad certum ordinem diriguntur, Deus est, qui omnium commodis, cum universis tum singulis providet: eadem lex, idem modus, eademque ratio civitatum et ecclesiarum, quae mundi, existimande est. Nam quemadmodum Deus optimus maximus eam rebus naturam ingenuit, uf infimae per supremas conservari debeant; ita. inter hominM varii ordines cum sint inter se ingenio, prudentia, consiiio| variisque artibus plane distincti; quosdam paucos e multis delegit, eum naturae donis excellentes, tum virtutum splendore ac gloria praMtantes, qui aliis praesideant. /

'Hos imperare, leges dare, poenas statuere, ius reddere, officia docere voluit; illos obedite, monita sequi, et praeceptis audientes esse. Hoc autem inter utrosque discrimen est, ut si illi ab officio discedant, non tantum periculum sit, quantum si hi ad munus suum obscitarint. Ut enim terra, si coelorum motu ac lumine destitueretur, nihil produceret usquam et propter hanc sterilitatem animantia-omnia interirent, atque, quiMcenUbas coelis ac cessations torpeeeentibus, totus mundus rueret; ita si, qui summis rebus praetacti suat, remittant animum, diligentiam severitatemque abiieiant; non sibi modo, sed etiam eaateris omnibus, ia quos imperium habent, maximam pernitism bonorum vitae salutisque afferant neoesw est. Quodeum animadverterent maiores nostri, sapientissime indicarunt, in eo, qui honqinum salutem et eoclMiae alicuius gubernacula tractet; eum multa iueM· oportere, tum illa maxime, scientiam cultus divini, vitae sanctimoniam, selurn religionis, imperandi. authoritatem. laborem in negotiis, fortitudinem in periculis, industriam in agendo, celeritatem in conficiendo, consilium in providendo ut adminicula sint, quibus adiuvetur. Nam ratio curandae salutis humanae tam ampla Mt, tam^ue patens, ut non una re aut altera definiri et qoeroeri, sed multis atque innumerabilibus prope debeat.

Ex quo intelligere possumus, otio ac quieti nullum esse locum, sed semper restare aliquid, in quo cum fructu versari atque exerceri possimus, modo illud nobis ob oculos ponamus, quantum onus sustineat is qui animarum salutem curat; cui rei ne tum quiden> pro officio satisfiet, si non dies solum, verum, etiam noctes omnes huic uno labori intenti et assidui insomnes ducamus. Multa adhuc superessent,, quae in mentem venerant, quaeque dicere conatitueram, sed tam longa oratione, quam nec praesens tempus patitur, nec fert consuetudo mea, vereor ne patientia VMtra nimium diu abutar: praeterquam quod ergo temporis angustiis excludor, VMtra etiam in me audiendo benignitas tanta, quae dictionem meam hucusque provexit, nunc monet ut finem dicendi faciam. Quocirca, agrtedum, patres, excubate, perspeculamini, et memores officii, quidquid oportet, agite. Pastores ac censores estis in hac edita et eminenti ecclesiae specula, ut severitatem cum lenitate exerceatis, ut virtutes benignissime foveatis, .ut vitia severissime vindicetis, ut gregi dominico praesidio sitis, ut insidiantM lupos a caulis areeatis, ut morbis medeamini, ut salutem detis. Ecquando tempus erit, •i nunc non est, ut vos ostendatis, qui sitis, eatqque medicinam his tot provinciae incommodis salutariter adhibeatis, quam sapienter reperistis? Praeposuit vos Deus suis, ut'eos regatis, ut actiones moderemini, ut more· corrigatis, ut res necessarias ad vitam spiritualem suppeditetis, ut in tenebris facem praeferatis, ut veritatem doceatis, ut ad coelestem denique patriam deducatis. Enitimini itaque, tantum quantum potestis, et omnibus nervis contendite, ut cum vobis tum hominibus fidei vestrae commissis, nulla in re desitis, ac tam vestra quam eorum, dicta-factaque omnia coram iudice Christo praestare, atque ea, quorum rationem magrfa prudentiae ac soli vestri laude; ob utilitatem cum publicam tum privatam omnium, inivisti»,- obire celeriter utiliterque possitis; ita et se vobis plurimum debere omnes intelligent et Christus gravitatem laborum vestrorum praemiorum suorum magnitudini compensabit

Oratio habita rairtaM «onerata proesnetalt *Salitburyi, di» .l ttptfubri»* 157.1, ab «odra» F. *Ftlieiano Ningvarda, Mtrbùutui, doctor) Iktoiofo* «tc.

Nemini mirum videri debet, si hunc locum conscendi, ut. eonventu iam habito ac re tota bene acta, perorem ; cum in/ eius principio, e quo haec eadem vestra congregatio dependet, quoque praefatus sim: quod novum, ac praeter morem videatur, ut te epilogum etiam agat, qui prologum egerit. Nam id non tam'mea voluntate, quam eorum im-

I Posthastes Tihart., Maab Torquatas, L I. B··!··,
• Mw. xvi, e.

perio («<tum existimate, qui hane mibi provinciam demandare et voluerunt et potnaeunt. Cum eaim is. quem alloquio perorare oportaiseet, neroaeariis rebae impeditu·, bec fungi munere miaua peeeit: imperatum mibi ent, aie» vine at id faciam. Quod ego onus eo libentius auaeepi, qaod indo ocea- ▪ionem habeam dicendi ea, quae in altera me* oratione brevitate temporia prnetormiai. Attentio autem ao benignitas veatra faciet, ut brevia aim, ·‹▪ cum instituti mei in dicendo, tum patientiae vestrae in audiendo, memor.

Gratulor vobia, ao mihi gaudeo, reverendissime et illuatriaaime princepa metropolitan·, digniseimi praesules. patre· reverendi atque quotquot praeterea adestis auditore· praeclarissimi, quod tandem post multo· labore· ao vigili*·„ tot tantiaque con- •iliie et aotionibu· vestri» de Christianorum vobia creditorum salute curanda, de reatituendi* moribus, de religione retinenda optimum colophonem addiderit··. Eat enim magua lau» veatra, quae nulli· •seculis interibit et quam poateri aemulabuntur, quod ita animati estis ad bene de republic* •hri- •tians promerendum, ut toto triennio elabora»oritis in inveatigandia inveniendiaque opportuni· remedii·, quibua ecclesiis veetria mederi possitis; et .nunc etiam' ea atatueritia tam diligenter tamque officiose, quae ad executionem rerum omnium pertinent. Quid igitur «upereet aliud ad tantum gloriae cumulum, niai ut vo» operi accingatis? Nam >i conatitutia decreti· multi·, quibua Wf vetus chriatiana religio retinebitur, et non pauci ab animae interitu «errabuntur, 'in exequendo oaciia- veritia: nihil omnino erit, quod vo» possit apud Deum et apud homine· excutare, cum nihil videam, quod impedire debeat. An rei gerendae novit*·? At nihil vetuatiu·, nihil adhuc ab ineuhte ecclesia uaque usitatius eat ad novitate· tollenda· abolendaaque. An difficult·» ac timor, ne lubiecti homine· tumultum faciant^' At turpe eet id dicere aut etiam cogitare, cum partira vo· ipsi imperetis, partira habeat» principe», viro» benevolo», de religione recte sentiente· et fautore» amico», ut nulla rea tanta ait, ac'tam difficili», quam non et consilio gerere, et virtute vrotra auxilioque ipsorum conficere possitis. At qurm subditi» in gratia m·· oportet: quis bonus ab ii· gratiam ineat, qui per •uo» errore» et contumaciam in gratia Dei non aunt? At urgebimur omnium convicio: qui· eorum maledict· magnopere curet, quibua etiam si benefaciat. blandiatur, indulgeat, non tamea efficiat quin obtrectent? At fugient, abibunt, a nobi» «erodent: qui» non iure laetetur, provinciam tanta peete et tanta, perditorum hominum colluvione liberari? At in boni» fortunisque iacturam faciemus: hoc nimirum eat, quod pleroique pactore· ad officium pigrior·· et tardior·· facit, nam dum redituum atque obventionum damna metuunt; dum incommoda rei familiari» formidant; dum toti temporalibus facultatibus curandi» augendisqne aunt intenti: ea, quae ad Dei religionem, ad salutem proximi, ad dehitum munus pertinent, oculi» velati clausis praetereunt, quaai non oaus, sed honorem dnnt*x*t eum proventibu» acceperint *„Va** poatoriba» *lirati,* qw pasrohont ***o**Hpioe:* uoism */rifH - pattorihtu ptucmiurf Lac eom*d*bati* tt lotii* optrMautiai, *t* quod cressem eroi, *oeeidthati»: frtftm ootn** nam non *poMobath;* gnod *iofiroouo fuit,* nen eers- *toMatO», et* ynod *aoprotam* non sonostM, jtted cen- /roctam '*»t, non *oUigaiti** et yttod afaechun set nen *rt&uôttü et* feed perwrof, non faacMsris. *Ατο-* e«nmt yreg·· me· in .ronetis **eontiitu *t* tn *aaioerto toll* taooioo ft tnpor* omnem *faeitm terra* ditptrti •mit frtf*** mei, el nen *oral foi rofoirortt,* nen ernl, fageam, gut regutrsrsA"1 *„Si* gui» «ptacopatam deatdavwl, iotsem epee *4o*Uorai,u* * non bona· ope·, sett bonum opus, inquit Paula·, hoc mt labor··, cure· •olicitudineeqne in curanda cum ··· tum aliorum ••lute: num „bomM pastor oafmam auom pentl pre oeütM Mi·***, si animam hoc eat vitam, quanto magia corpus id mt bona temporalia? Nam *a/olleee pro* peU· *tt* cuncta, quae *habet homo, dabit* pre anfata *eua“**. Vo· patre· gravem provinciam •••tineti», vo· Chriati personam agitis, vo· dtn» ove· pascenda· recepistis: vo· ergo facite, ut ip»e fecit.

Chriatu» veru» pastor humsdi generi», praeter laboriosa» totius vitae molestis·, quss omnibus modis pertulit, atrocissime etiam mortis supplicia eruciatusque durissimos sponte subire non dubitavit, ut gregem sibi · patre commiuum. e luporum faneibu» eriperet, salutemque daret. Quid igitur vo· rerum caducarum divitiarnmqne damna deterrebunt, quos etiam, »i opu» sit, vitapt sanguinemque profundere oportet? Ethnici philosophi olim, ut terrae conditionem, ambitum mari», ayderum motu», totius denique mundi naturam commodius perscrutarentur, haec ludibria fortunae, quae no· appellamus etiam bona, ne retinenda sibi quidem putarunt. Reviviscat nunc aliqui» continentissimo- •rum hominum maiorum nostrorum, quorum in domo nihil opulentum, nihil splendidum, nihil ornatum fait, prae ·· omnia quasi «tercu» arbitrante·, ut Christo omnes lucrifacerent; Ambrosius, Hieronymus. Augustinus. Gregorius, Hilarius, Rudbertus *, IVirgiliua, Cqrbiniaaus'.Msximilianus'.Wolffgangua*. Cassianus *, et videat aliquem summis Christi beneficii· usitm, atque in maxima eccleeiae dignitate constitutum*, tantopere laborantem ac solatium, ne amplificanda religioqe in opibus detrimentum accipiat; nonne hanc hominem itaifrdeat, irarao nonne ita supercilium ponat, nonne ita succenseat ei, ut ne nomine quidem Christiano dignum putet? Nam ai chriatiahi sumus, et Christus dux et author noster paupertatem professus est;, rebus necessariis ad liberaliter ingenueque vrvendum facile contenti simus, nihil quaeramus, bihil appetamus, nihil optemus amplius. Tantum autem abest, ut id eveniat, quod ita verentur, ut rebus magna etiam accessito fiat, ut est apud Matthaeum: *„Qoa*rit* primum* rqynum Dri **t inutitiam tiot, *t hate ommia* odriessN- htr *oobi».“* *·

Quid porro, si ostendam hos tam* formidolosos homines in eo ipso, quod Dei religionem, propagationem fidei, caeremoniarum observationem suis emolumentis posthabent, gravissimam in boni·, fandis, possessionibus rebusque omnibus iactdram facere? Audite obsecro: ludaei cum Deum sancte pureque colebant, eum patrias leges observabant, cum sacra ritusque avitos retinebant, omnibus populi· terrori erant, affluentius divitiis abundabant, cuilibet finitimarum civitatum imperabant. Cum vero divinos honore· falsis dii» deferebant, eum turpi lucro rem quaerebant, cum in omni corruptela vivebant, cum magistratus et rege· indiciorum domesticaeque disciplinae severitatem negligebant: domo fortunisque spoliabantur,

▪ txmon. «uaui. tom» XXXVItp.

▪ lswh. XXXIV. s-a
* i TI·, in, i.
* loan. X. 11.
* loss. II. 4.
* Divi Rndterts· sa Virgilina nat patnai «mMm tali-- targesai·: M· qaMsa rniaerstor, IU· 'O· fsadator. *
* Diva· CsrMaia··* yatNaas «mM·· Fvtaagaasb.
* Divas MasiBiliaaes, ···›▪·‹·· Pmavinab patmeea
▪ Diva· WoUkaagaa «mMs· RatiaMaaui· r·*"··^
* Divas Caadsas·, amM·· Brixia·*·!· pstn···
▪' Mstth. VI. BA

• natali solo diripiabantar, iaq·· «foMtiwM aervihKMi ad ramotissim· loeaabduoebaatur. (M- lecto coacilio, pontifie·· «ü phariasoi ptams Christum dte*baat: „Ç*id faOemaf fari· Mia Amm

MB KBp ft BMIB^BIB^ tBÜBUt BBΦ' stem· leram - gratem.*1 Cnyphaa autem pontifex nani UUm dixit ab; „Fm assaSis gtedfUMs, not Mfiteti·, fari· sapsdst nobit, ari anati· Aeme s»«r»'- •ter pro papal·, et mm tota psaspsrW."* Christus, pedibus clavo ferreo trairatis, «t posais atanibM itidem transfixis. verberatu·, contusus. sputi· «persil», contumeliis, ignominiis «t oonvitUs iactatus, cruento inter· oruoi «anxu·, ne mort··· tand«m est.

Quam vero id «is expedierit, ipsi viderunt. Nam |>ost venerunt Romani, Vespasiano patro oe filio Tito imperatoribus, ut tam oxocrandum facinus ulciscerentur, et omnibus viis obserati principe urbe Hierosolyma, io quam omnes fera eius regionis incolae ad fatalem interitum confugerant, non solum hanc, verum etiam totam ludaeam crudeliter depopulati sunt, civitatibus oppidisque eversis, agris omni clade pervastatis, puberibus impuberibusque partim interfectis, partim sub basta venditi·. In ipsa autem metropolis expugnatione atque excisione. quot mulierum infantiumque lamentabiles eiulatus. questus, gemitus trepidae aetheris aurae receperunt? quot lacerata ferro corpora Iordanis, impatiens' tanti 'oneris, cruentatis aquis vehere coactus est? quot matrum gladios in filiolos genitrici» nomine, et complexu ip»o crudelia dextrae misericordiam implorante·, terra penitus ab coelum ipsum exhorruit? quem crudelitatis laohrymabilem habitum, truculentam speciem, violentos spiritus, tetram vocem, terribiles minas, cruenta imperia redundasse in communem omnium perniciem non legimus? .Necarunt Christum, pratae C rapti affectionis impetu, iram et odftim omne in Dei filium evomuerunt; non tamen id effecerunt, ut Romani non venirent, et tollerent locum ac gentem. Nam ita patrio solo, it ita libertate a Romanis exuti 'sunt, t nullnm\ certum locum, nullam sedem firmam aippliua hab t. ubi. habitare et certo consistere phqsint. Vaghqtur nunc ludaeorum reliquiae omnib rbi» te partibus, pecudum more, sine pastore, sine duc^; serviunt aliis, ut vilissima mancipia; vexantur, c ciantur, vix habent quo vifant. /.

Graecorum gens, patrum nostrorum , ne semper ethnico» et ludaeos loquamur, dum vigilantiasimos pastores Athanasios, Basilios. Gregorios, Cbrysostomo» illos habuit, continent·· ac religiosissimo» viros, dum diorum monitis paruit, dum eum ecclesia Romana et apostolic· sensit, tare semper apud omne· floruit, ab ea nostri eam doctrinae tum D vitae plurima acceperunt exempla, in ea admirabilis sanctitatis dignitas, ac singularis' bene constituti imperii species viguit. Ut vero episcopi coetariqae praelati remis»i ea»e in corrigendo monendoqne, legas nihil * alere, iudicia lacera, mos Christianas occidere, •«tienne» caeremoniae. tolli, novae saetae, nova religio, novae haereres oriri coepere; · Christi vieario defecit, descivitque · veritate. Quo dispolio factum est. ut tantae tyrannidis iugo a rege Turearum oppressa iaceat. ut ne respira/e quidem possit, amisso imperio, libertaieperdita/ac nomine christiano vix sibi retento. Nostris vero temporibus qui«i sibi folunt quotannis tot terra· motus, tot fluminum inundationes, tot incendia, tot eoeli minae, tot pestilentiae, tanta annonae, rerumque omnium caritas ac penuria? ut idem communitor

1 loaaa. XVW, U.

«d^Mafoso videatur, quad eMm Aggaoaa propheta, •uo sum·!· «hHetea·, oonqumtus rat. „8bmfasriit MbMnMB| W MNMNÜféte ii IB0IB efc BBOBB

•risit eos ia soraarinot psrteswu.** * Baoo eaim nostro quoquo aevo nimium meticulosi· m tepidis pastoribus unuveuiro quis non. videt? quao cui tribuatis, •H ox lioo uno eodem font· manasse putetis? Capiebam anno superiori ex meis redditibus decem' millia aureorum ; boe anno via quatuor capio ; antes ex meo vectigali aliquid etiam radundabat, nunc ne satis quidem «et ad necessarios sumptus factandos.

Undo enim haec tam subita et inopinata mutatio? Quid dicam;' nisi dicam, divina haec esse signa, oocultasque et latentes Christi voces, quibus asaiduia nos paterne monet, ut caveamus, ne, dum propter opes religionem negligimus, et umbram. instar Aesopici canis pro veris atque aeternis bonis affeetamus, utrumque amittamus, idque cum beato lob tandem dicere cogamur: „Tĭкoт, fwm timstam, swmt miAi,\«t f«od wrehisr, eecsdit. *Notuu dissimule·»? so»»» silui? fmevi? tt emit mper* me *indiyaatio."'* Utinam vero his etiam peiora nobis non accidant, secundum illud sapientis. „4>uia dsspeirislis mms wqsritea» ause, *et increpatione· meae negleeietie,* spo guspus ia interitu cestro *ridebo, et eubeannabo;* eum sofes td, guod *tinubatie, ademerit,* cum irrterit repeatma eelamiias, *et interitaf quasi tempestas ingruerit, quando oenerit taper eoe tribulatio et angustia."* * Penetravit^ iam christiani imperii nomen ad ultimas orbis terras, fidei nostrae xplcndor ac lumen apud Indo» illuxit, ubi dici non potest. quantus sit illorum, hominum fervor ac virtus. Si qiiem ex nostris videant, ita eum quasi de coelo delapsum accipiunt, quod veri Dei cognitionem. disciplinam solidae religioni», rectae vitae institationem salutemque suam nobis acceptam referant.. Tam impigri vero sunt, eum superiore» ad docendum et iubendum. tum inferiore» ad obediendum' ac faciendum, ut nascentem ecclesiam apu«l illo» cernas, quae olim apud patre» nostro» fuisse aeribitur. An non turpe videri nobis debet, et ignominiae plenum, ut novitii ac tyrope» christiani nobis veteranis diligontiores sint ac meliores ' Verendum profecto ost. nisi aliam viam sequamur ac stylum'vertamus, ne eum religione, quam, tot iam saeculi», a maioribus nostris, ab apostolis, a Christo ipso quasi por manus traditam accepimus, imperium et libertatem omnino perdamus. Habemus ante oculo» exempta (udaoae, Africae ac Oraeciae. quae nobis certa satis omnium rerum documenta dare, debent; ut interea recentia ruinera *lacernm*, Hungarian! et Illyrium, quae provinciae modo magna *x parte Turearum imperi? subiectae sunt, sine ull» fers vestigiis veteris «fultu· christiani.

Quare, ai raote ratiocinabimur, statuemus, patres, omnia mata, quae in rebus cum corporis tum animae, non in republic· Christiana solum, verum etiam in universo 'terrarum gentiumque omnium orbe, tam •nteacti» saeculis quam nostra aetate aooepimu». uni religionis divinae neglectui au contemptui tribuenda esse; ut nihil prbrsua esse debeat, quo a curanda religione animi et conatus nostri deterreantur atque avocentur. Quae cum ita sint, licet hortatu meo vos. egera non existimem, quod ve»tra sponte tam inflammati sitis, ut nihil supra dici posset; mearum partium tamen putavi, non praetermittendum ex more id officii esse, quin vos mo-

• Isb.ni, M.
• Prav. i, Λ-7.

■-re·, at quae ad reformandam provineiam, at curandam base aeeleaiae ahrtotiaaaa part·· «·> pieatiaaime eomtitubti·, nulla interponite mora, diligentiaalm· etiam axequamiul, earn nihil emaino •it, quod vobi· mordm fae*ra debeat. Agita ergo, at ia aa, qaaa officio paatorali digaa Mat, aadalo incumbit·,'atque ad gregi· robi* oçaditi naram con»tant«r invigilat·, et omnium humanarum temporaliumqu· rerum aelieitudiae poathabita, eeeleaiaa. quaa regenda» auaeepialia, prudenter gubernat·: ia hao re oatendite provincia· lumen animi, ingenii, conailii operaeque veetra·, in voa enim, atque veatrum nomon «e tota convertit; catholico» ad peraeverantiam exhortamini; errantibu· revertendi viam oitondite; fideliore» et paratiore» ad obediendum iucitate, ut caeteri» exemplo aint; excitate aegne», rebelle», et obtemperare recuaantee 'canonici* poeni» ad parendum compellite; nulliu» potentiam, vim, minnaque formidate; nullam vitae, bonorum nullam iaoturum timet·; non ulli» denique ••■ptibu, non moteetii·, non quibuaeunque p«riealia parcit·, ut «em religioni· catholicae diaeiplinam, qaa* animarum ealuti neoemarla et utili» ••t, quemadmodum iMtituiati·, in priatinum'splendorem reatituath, multoeq·· ab interitu aerveti·. Pro hoc aobiliaaimo atque excelleatiaeimo opdre, pro tot laberibua eorporia, pro tot animi eontentionibua, pro tot audoribua, curia vigiHiaqne veatria, digniiaimate eertiaatmamque mareed··», vitae quidam huiu* tranquillitatem, ae aempiternae beatitudinem'a Obriato optimo maximo expeotate; nihil e»t «nim illi principi Deo, qni omnem hunc mundum regit, praecipuo vero rempubiicam aeeieeiamque ebriatianam, quod quidem in terria fiat aoeptiua, quam ai vera· religioni» oultna. humana· ■alntia gratia, eonaervetur, adiuvetur, augeatur: cuiua rectoribua et eonaervatoribua certu» eat in coelo, ao definitu» locua, ubi beati perpetuo immortalitati» aevo cum divini» mentibu» perfruantur.

SYNODIS DIOECESANA 8PIKENS1S
1573 novembria 17.

Synodua dioeceten» Spirenai» in Germania, celobrata di· 17 novembria 1573, aub Marquardo de Hattatein, epiaeopo Spirenai.

Exatant coitbtitutione» aynodale» in opere cui titulue:

Colheiio prooaaMum rynodo/ium dioaeaaM Spirnata, (1786), p. 375-6.

CONCILIUM PROVINCIALE FLORENTINUM
1573 decembria 3.

Concilium provinciale Florentinum in Italia, celebratum die 3 decembri» 1573, aiib Antonio Altovita, archiepiacopo Florentjpo.

De hoc concilio .confer opu» cui titulue.

Game, *Striu* aptaceporam, (1873), p. 748. Error, legendum eat ■die'4 aprilia 1573. — *Supra, coi.* 101 C.

SYNODUS DIOECESANA BALNEOREQIEN81S
1573.

Synodua dioeceaana Balneoregienaia in Italia, celebrata anno 1573, aub Humberto Locati, epiaoopo Balneoregienai.

De hac aynodo confer opu» cur titulue;

Prima eynodua dioeceten· quam illuatriaaimu» •c reverendiaaimu» dominu* Cajetanua Brinciotti, Dei et apoat. aedi» gratia epuoopu» Balneoregienai» et patriciu», aauotiaaimi domini noiiri praelatu» domeaticu» ac pontificio aolio aaaiatena, in Moieaia cathedrali civitati» Balneoregii, regnante aanctiMimo .d. n. Pio papa IX, habuit, diebu» ». Pentecoatee 97, '18, 39 maji anno MDCCCLX. Viterbii, praelia epiac. Speraindeo Pompei, 1869.

In-8·. XXXX - 599 p. — Roma. libr. Bucca.

Peg. VII: „Eorum actuum [aynodalium) regnata octo auper decem noatra aervat cancellari·. Pertinent praedictae aynodi ad epiacopoa Umbertum Locati, Placentinum, anno 1573 .. .*

CONVENTUS CLERI GALLICANI
1573.

Conventua cleri Gallicani habitua anno 1573.

De hoc copventu confer opu» cui titulua:

Harangue faite.au roi, h Fontainebleau, par le cardinal de Lorraine, au nom du clergé de France. en 1573. — Grenoble, ville, cod. ma. 1859, aaeculi XV11I, chartaceua, 90 p. — (t. Cotai, daa naaa. daa ddporto·., VU, 597.

CONCILIUM PROVINCIALE MEDIOLANENSE ill
1573.

"'Concilium provinciale Medioianenae III in Italia, celebratum anno 1573, aub a. Carolo Borromaeo, archiepiacopo Mediolanenai.

Bibliegnphia

1.) Decreta condita in concilio provinciali Mediolanenai tertio, aub il)** et revet*** Carolo cardinal· Borrhomaeo, archiepiacopo Mediolani; adiunctae praetor·· aunt pontificiae aliquae eoMÿtutionee, quarum mentio in hia ipaia decreti» entat. Mediolani, apud Pacificum Pontium, typographum illuatriu. et reuerendiaa. cardihali» Borrhomaei, arehi•pidcopi, M.D.LXXHH.

In-4*. '4 f.· 169 p.-l f. (index). — Avignon, ville; Milano, Ambroaiana.

Pag. 117 69, appendix documentorum.

9) Decreta condita in concilio provinciali Mediolanenai tertio, aub illvitria». et reverendi·», d. Carolo cardinale Borrhomaeo, archiepiacopo Mediolani; adiunctae praeterea aunt pontificiae aliqua· cobatitutione·, quarum mentio in hia ipaia decreti» extat. Brixiae, apvd Thomam Boaolam, M.D.DKXV.

In-8*, 139 p.-l f. (index). — Roma, libr. Bocca.

3) Decreta oqndvta-m^ondilio provinciali Medio» lanenai tertio, »vb illuatriaa>qt reverendi»·, d. Carolo cardinale Borrhomaeo, arehiepiaoopo Medi^ani;

adiunctae praeterea suqt pontificiae aliquae mb-2 stitutione», quarum mentio in hia ipsis decreti» extat. Brixiae, apvd Franoiscvm et Pet. Mariam fratres de Marohettis,.M.D.LXXV.

in-8*, 139 p.-l f. — Born·, libr. Boocs.

4) Décréta condita in concilio provinciali Medioianenai tortio, aub illvstrisa. et reverendiaa. d. Carolo Cardinale Borrhomaeo, archiepiacopo, Mediolafii; adiunctae praeterea aunt pontificiae aliquae con-atitutionea, quarum mentio in hia ipatytiecretia extat. Brixiâè, apvd Thomam Boaolam, M.D. LXXIX.

In-8·, Im p.-9 f. (index). — Paria, Bilil. pat B 5493 et réa. B 5497.

5) Acta'ecclesiae Mediolanensia. (1582W4ïf«/w ' supra, *col.* 93 B|. F.ol. 36-47. concilium provinciale Mediolanense III. anno 1573.

6| Decreta condita in concilio-provinciali Mediolanensi tertio, sub illustrissimo & reuerendisaimo d. Carolp cardinale ' Borrhomaeo. archiepiacopo |: Mediolani: adiunctae praeterea aunt pontificiae ali quae constitutiones, quarum mentio in his jpsi» decretis extat. */Intigne-l* Brixiae, apud^Thomam Boxolam. MDLXXXII.

In-8', 139 p,*-2 f. (index). — Torino, Bibi, na^>

Pag. 97 -139, appendix documentorum ad hoc concilium attinentium.

7) Decreta condita in concilio provinciali Mediolanensi tertio, sub illustrissimo et reuerendisaimo d. Carolo caiyfinats Borrhomaeo. archiepiacopo Mediolanp adrunctatr praeterea sunt pontificiae aliquih—'constitutiones, quarum mentio in his ipsis decretis extat. Brixiae, apvd Pctrvm, Mariam Marchetvm. 1582.

In · 8'. 139 p.-l f. — Avignon, ville: Paris, Sainte-Geneviève.

8Î Constitvtiones et decreta sex provincialivm synodorum Mediolanensium, quas illustris» & reuer. i d. d. Carolus Borrhomaeus s. R. e. tit. 8. Praxedis presbyter cardinalis. Dei A apostolicae sedis gratia arehiepiscopus Mediolani, habuit ab anno Domini MDLXV vaque ad annum MDLXXXII. Pio IПI, Pio V A Gregorio XIII summis pontificibus: hoc volumine. sex libris distincto, praemissis vnicuique titulo summarijs. contexta *(lie)* per reuer. presbyterum Dominicum Zucchinettum a Buna, Verbani Lacus. Nouariensis dioecesis, instructionibus ecclesiasticae fabricae A suppellectilis. suis locis pro materiae, quae in eis tractatur, ratione, diuerso charactere adiunctis, sacrosanctique Tridentini concilij decretis in margine opportune citatis, adiunctis in calce constitutionibus pontificijs quarum in ipsis concilij» mentio fit, indice quoque rerum A materiarum omnium ipsis synodis A instructionibus contentarum copiosissimo, tractatu de cura pestilentiae./ inter decreta concilij quinti prouincialis inserto, separarim post ipsum indicem collocato. Cvm privilegiis, *[Iniigne.]* Veneriis, apud Franciscain de Franeiseis. Senensem, MDXCV.

[Titului II parti»:] Constitvtiones et decreta de cura pestilentiae, ex concilio provinciali qvinto Mediolanensi extracta, et in hoc libello separarim a constitutionibus A decretis alijs collocata, aummarij» vnicuique capiti praepositis, per reuer. presbyterum Domjnicum Zucchinettum a Buna, Verbani Lacus. Nouar{ensis dioecesis; indice rerum & materiarum omnium hoc ipso in libello contentarum copiosissimo. Cvm privilegiis. flnstptw.) Venetiis. apud Franeiscum de Franeiseis, Senensem, M.DXCV.

in -4", 2 partes. 113 fnn.-897 p„ 84 p,-8 f. (index:. — Milano.· Ambrosiana : Faris, Bibi. nat. B 2482: Roma, Alessandrina.'

Decreta sex conciliorum permixte habentur iuxta ordinem materiarum.

9) Decreta provinciae Mediolanensis, avb Carolo Borrhomaeo, cardinale archiepiacopo, diuersis temporibus in aex concilija totidemque voluminibus edita a Caesare -Speoiaao, episcopo Cremonensi, iuxta' illius sancti cardinalia A atohiepieeopi mentem, ad instar decretalium Gregorii papae noni in vnum codicem collecte*: hia accesserunt nonnullae constitutionis diueiworum aanctiaa. pontificum Romanorum scitu maxime necessariae & praesertim illae de quibus in ijsdem decretis fit mentio, quarum index initio statim post titulorum indicem habetur: rerum omnium quae irf hoc volumine continentur locupletissimo repertorio in tine adiecto. Brixtne. apud societatem Brixianam. MDXCV. cum consensu superiorum.

In-8·, 2 £-655 p.-50 f. (index). — Roma, propaganda.

10) Constitvtioneo et decreta sex provincialivm synodorum Mediolanensium. quaadMhtriss. A reuer. d. d. Carolus Borrhotnaeus. ». R. e. tit. 8. Prnxedis presbyter cardinalis. Dei A apostolicae sedis gratis* archiepiaoopus Mediolani, habuit, ab anno Domim MDLXV vaque ad annum MDLXXXII, Pio 1111. Pio V A,Gregorio XIIÏ summis pontificibus, hoc vqlunUhe, sex libris distincto, praemissis vnicuique titulo summarijs. contexta per reuer. presbyterum Dominicum Zucchinettum a Suna, Verbani-Lacus. Nouariensis'dioecesis, instructionibus ecclesiasticae fabricae A supellectilis suis locis, pro materiae, quae in eis tractatur, ratione, diuerso charactere adiunctis, sacrosanctique Tridentini concilij decretis in margine opportune citatis, adiunctis in calce constitutionibus pontificijs. quarum in ipsis c<m-cilija mentio-fit, indice quoque rerum A materiarum omnium ipsis synodis & instructionibus contentarum copiosissimo, tractatu de cura pestilentiae inter decreta concilij quinti prouincialis inserto, separarim post ipsum indicem collocato. Cvm privilegii* *[Figura.)* Venetiis, apud Franeiscum de-Franeiseis. Senensem. MDXCVI.

[Partii II titului:) ('onstitvtionea et decreta tie cura pestilentiae . . . *[tupra col.* 11J' 1)1.

In-4, 2 partes, 113 fnn. (indexl-897 p. 84 p · 8 f. — Roma. Vittorio-Emanuele.

Ill Concilia provincialia *[omieeum:* provinciae) Mediolanensis sex. illustris». & reuerendi»». d. d. Carolo Borrhomaeo, ». R. e. card., praesidente, habitu: indice quoque rerum A materiarum omnium ipsis synodis A instructionibus contentarum copiosissimo: tractatu de cura pestilentiae, inter decreta concilij quinti prouincialis inserto,, separarim post ipsum indicem collocato. Cvm privilegiis. *[Imigne.)* Venetiis, apud Io. Antonium & lacobum de Franciscis. M.DCII.

[Part II quae in *titulo partii I minoratur, impressa fuit longi antea, sub hoc titulo:)* Constitvtiones et décréta de cura pestilentiae . . . *[supra coi.* 119 D|.

In-4', 2 partes, 8 f.-897 p.-104 f. (index). 84 p. 8 f. (index). — Paris, Bibi. nat. B 2482.

Part. I, folnn. 2-3, dicatio collectoris: nRev.-ren dissimo et illustriss. domino d. Carolo a Basilica Petri, episcopo Novariensi, Ripariae Lacus. 8. Iulii Gaudianique comiti ac Sorisii domino. Dominicus Zuechinettus, presbyter Novariensis.'

Decreta conciliorum annis 1565-82 celebratorum permixte habentur.

12) Decreta provinciae Mediolanensis, svh b. Carolo Borromeo, cardinale archiepiacopo. diuersi» temporibus, in sex concilijs totidemque voluminibus edita, a Caesare Speciano, episcopo Cremonensi, iuxta illius b. cardinalis A archiepiscopi mentem, ad instar decretalium Gregorii papae noni

in vnum ı codicem ' collect· ; hi· accesserunt non- A pullae constitutiones diueraorum aanotiaaimonim pontificum Romanohim, scitu maxima neceaaariae, À -praesertim illae de quibus in iisdem decretie fit . mentio, quarum index initium atatim poet titulorum indicem habetur, rervm omnivm, qvae in hoc vo-' Ivmine continentur, locupletiaaimo repertorio in fine adieeio. *[Ineigne.]* Permiasv avperiorvm; Brixiae, apud societatem 'Brixiensem, M.DC.III.

In-8*. 4 f.-448-88 p. (constitutiones citatae)-36 f. finder). — Roma.- Vittorio>-Egaanue)e.

13)* *Coneilionim eoUeetio rxyia,* (1644). XXXVI. .189.

14) Labbe, *Colcil.,* (1671). XV, 365.

~ r 15) fHarduin|, *Aeta eoneil.,* (1715), X, 757)

16) Coleti. *Coneil.,* (1728), XXI, 131-78.

17). Acta ecclesiae Mediolanensis, (1738), *[tituitu eupra, eol.* 94 <'j.

Pag. 84-110, concilium provinciale Mediolanense B . III. anno 1573.

18) Acta eccleaiae Mediolanensis. (1843;. *[titultu mpra, eol.* 95 A].

Pag. 87 116, concilium provinciale Mediolanenae III. anno 1573.

19) Acta ecclesiae Mediolanensis, (1890), *[titulue supra, eol.* 9·' \.|.

Tom. II, col. 218-88, concilium Mediolanense III. anno 1573.

20) Mansi, *Coneil.,* (1902)r-lXXIV, 131 78

Insuper, in sequentibus operibus habentur quaedam decreta conciliorum provincialium Mediolanensium.

21) Paetorum instructiones ab ill"" d. Carolo Borromaeo. iampridem editae, nunc autem ex ecclesiae Mediolanensia actorum libro excerptae |opera Silvestri Pardonisj. Antverpiae. Piantinus. 1586. 0

In-16, J75 p., fig. — Parie, Bibl. nat. I) 26596.

22) Pastorum concionatorumque instructiones, ab Carolo Borromaeo editae, nunc autem ex ecclesiae Mediolanensia actorum libro,- opera loannis Franciaei [Bonhomii] excerptae, adiectia quibusdam aliis. Coloniae, apud M. Cholinum. 1687.

In -16. 425 p,, fig. — Paris, Bibl. nat. D 26597.

23 Remèdes et préservatifs de la contagion, extraict» des lettres pastorales, conciles provinciaux et instructions du bienheureux Charles Borromée et de Marc de Gonzague. Paris, Estienr.o. 1619.

ln-8", 31 p.. fig. — Paris, Bibl. nat. D 50214.

241 Les discovrs qve a. Charles Borromée a faits avx conciles provineUvx .qv'il • tenvs à Milan at dans aon dernier synode diocéaain, or Ion aprend (si<), qveUe eat ta néeesaité de tenir souvent de cea aaintee aseembléea, quel, eat l'eeprit avec lequel on doit lee faire *k* on y .doit aaeiater. ft quelle doit outre la vigilance, la aainteti ft la charité dee homme· qui ao«t leg paateura dea *Imto* ft mimatre· sacrez de l'église; première édition. A Cbaalona, cher lacqvea Senevze, imprimeur & libraire ord. de monseigneur, 1663? avec privilège du roy.

In -19, 6 f. - 438 p. — Amiens, ville; Paria, Bibl. nat. D 21116;' Paria,~18<inte-Geneviève.

P. 57-70. sermo habitua a s. Carolo Borromaeo, in concilio provinciali Mediolanensi III. anno 1513.

25) Réglemena pour l'inatruction du clergé, tirez des constitutions et décrets synodaux de ». Charles Bbrromée. Paris, Trichard. .1663.

In -12, 35 p. — Paris, Bibl. nat. H 49744.

26) Paetorum instructiones, a sancto Carolo Borromaeo primum editae, ac postea per Franc. Sylvium notia illustratae; praemittitur epistola pastoralia eminentissimi Carpegna. Lovanii. G.Btryckvant, 1701.

In-12, 404 p. — Paris, Bibl. nat. 1) 21107.

97) Pastorum instructiones, a sancto Carolo Borromaeo primum editae, ac postea per Franc. Sylvium notia illustratae; praemittitur epistola pastoralis èminentiesimi Carpegna. Rothomagi, P. Le Boucher. 1707.

In-12, 464 p. — Paris. Bibl. nat. I) 21108.

· 28) 8. Caroli Borromaei orationes in conciliis provincialibus habitae. Discoure synodaux de β. Charles Borroniée; ia: Giuasano (Giovanni Pietro). Vie de saint Charles Borromée, nouvelle édition, t. II. Avignon, 1894.

In-8*. — Paris. Bihl. nat. K 11630.

29) Sancti Caroli Borromaei monitiones institutionesque selectae, iussu d. d. de Simony. Sueasione. Arnoult. 1837.

In-12. 2 vol.. 6g. — Paris. Bibl. nat. I) 26595.

30) Homélies et discours de saint Charles Borromée. traduite en français par MM. les abbés Lecomte et Venault, sous la direction de M. l'abbé J. Pailler, t. I"i Saint-Amand. itnpr. Saint-Joseph, 1892.

In-8". — Paris, Bibl. nat. I) 83365.

31) Idem opus.Saint-Amand, impr. Saint-Joseph. 1892.

In-12. — Parie. Bibl. nat. D 83373.

SYNODI S DIOECESANA VIRDI NENSIS
1573.

Synodus dioecesana Virdunbnsie in Gallia, celebrata anno 1573: sub Nicolao Paeaume, epiacopo Virdunensi. D

De hac synodo confer opus cui titulus

Statuts généraux . . . *[titulus supra, eol.* 5 D|.

Passim in opere mentio habetur synodi celebratae anno 1573.

SYNODLS DIOECESANA VITERBIENSIS
1573.

Synodus dioecesana Viterbiensis in Jtalia. celebrata anno 1573. sub loanne Francisco Gambara, episcopo Viterbiensi.

De hac synodo confer opus cui titulus:

Conatitvtionea oditae ab illustrisa. A reverendiss. d, d. Adriano Sermatthaejo. patritio Assisien , Dei ft apostolicae sedis gratia episcopo Viterbien. & Tuscanen.. senties. d. n. praelato domestico, aoliique pontificii askistente, in dioecesana synodo habita in ecclesia cathedrali Viterbiensi, diebus IX. X. XI mensis novetnbris anno Dom. MDCCXXIV; accesserunt acta synodi, chronologie episcoporum Viterbien. ac Tuseenen, nec non variae appendices, v iterbii, ex typographie episcopali haeredum lulii de luliis, superiorum permissu.

Sine anno. in-4'. 8 f,-264 p. - Paris, Bibl. nat. B 3379

Pag. 242 „loannes Fratyiscus Gambam, episcopus Viterbiensis. dioecesanam synodum anno 1573 Viterbii celebravit."

CONCILIUM PROVINCIALE BANCTAE-SEVERINAE I
1573-1583.

Concilium provinciale Sanctae-Severinae I in Italia, celebratum inter annum 1573 ot annum 1583, sub Francisco Antonio Bantorio, arehiepiseopo Sanctae-Severinae.

BibUogratUa:

1) Concilia provincialia Sanctae-Severinae, a sacra congregatione concilii nvper revisa, *[figura.]* Svperiorvm permises. Romae, ex typographie Gulielmi Facciotti, MDXCVII.

In -4". 6 f,-150 p.-l f., fig. — Roma, Vallicelliana.

Pag. 1-98, titulus: Coneilium provinciale primum et secundum Sanctae-Severinae, sub Francisco Antonio 8nnetorio, arehiepiseopo.

Pag 97 -150, titulus: Ooneilivm provinciale tertium Sonotae - Severinae, sub Alphonse Pisano, arehiepiseopo.

Horutq» trium .conciliorum data nonjipdicatur.

2) Mansi, âkppfsm. eoncil., (1748), t. V.

3) Mansi, *Condi.,* (1902). XXXV, 1029-68.

STATUTA 8YNODAL1A DIOECESIS CAPUTAQUEN8I8
1553-1674.

Statuta syqbdaiia dioecesis Caputaquensis in Italia, edita inter annum 1553 et annum 1574, sub Paulo Emilio Veralli. episcopo Caputaquensi.

De his statutis confer opus cui titulus:

Synodvs dioecesana Capvtaquensis, sub Thoma Carafa. episcopo, celebrata Laurini, anno 1649, die 12. 13 A 14 decembris, *[huigno.]* Romae, ex typographie Ludouici Grignani. anno iubilei MDCL, superiorum, permissu.

In-4*. 272 p. - 5 f. (index). — Paris, Eainte-Geneviève.

Pag. 269: „Hine effectum eat, ut perpaucae constitutiones synodales dioeceaanae habeantur et haec tantummodo reperiantur, nimirum Pauli Emilii Veralli, viri omnigena scientiarum cognitione urbi et orbi notissimi/ exigua quaedam aynodalia materno idiomate conscripta; Sylvii Galassi, vicarii apostolici, constitutiones manuacriptae de anno 1583 ; Lelii Morelli, epiacopi, synodus in anno 1693, utilia quidem oontinena decreta, aed quoniam praelo excusa non fuit, idcirco apud ipaummet conditorem eonaenuit, et cum ipso quasi consepulta in oblivionem devenit. Postmodum vero beatae memoriae dominus Petrus de Matta, in anno 1617 synodum coegit, in qua opulento apparitu, sed compendiaria methodo, quae opportuna videbantur collegit typisque dedit.*

SYNODUS, DIOECESANA BOB1EN8I8
1574 martii 7.

Synodus dioecesana Bobiensis- in Italia, celebrata die 7 martii 1674, sub Eugenio Camussi, episcopo Bobiensi.

De hac synodo confer opera quibus tituli:

1) Synodus dioecesana Bobienaia XVI, quam illustrissimus et reverendissimus d. d. Gaspar Laucellottus Biragus, Dei & apostolicae sanctae aedis gratia <|piscopus Bobiensis et comes, celebrabat anno Domini MDCCLVII, diebus IV,VAVI mensis maji, in sua eathedrali ecclesia, sanctissimo domino nostro Benedicto XIV, pontifice maximo, feliciter regnante. *[Intigno.]* Mediolani. MDCCLVIII, in regia curia. Superiorum facultate.

In - 4°, 8 f. - 127 p. — Milano, Ambrosiana.

Fol. 5: „1574, septima mensis martii, secunda synodus indicta et expleta fuit per Eugenium Camutium, de Lugano, episcopum Bobiensem et comitem, cuius acta, decreta et sanctiones manuscriptae in episcopali archivio extant, aed hucusque ineditae.*

2) Synodua dioecesana Bobienaia. ab illustrissimo ac reverendissimo d. d. loanne Baptista Porrati, episcopo Bobiensi et comite, praelato domestico se. d. n. Leonis pp. XIII, assistente solio pontificio, habita in eathedrali ecclesia, diebus XVII. XVIII, XIX octobria anno Domini MDCCCXCIX. Genuae, ex typographie archiépiscopal!. 1900.

In-8 maiori. XVI - 318 p. — Roma, Vittorio Emanuele.

Pag. IX. 1674 martii 7 „aecunda synodus indicta et explet· fuit per episcopum |Bobiensem) Eugenium Camussi. de Lugano, cuius acta extant inedita."

SYNODUS DIOECESANA ZAGRABIEN81S
1674 martio.

Synodus dioecesana Zagrabiensis (Agram) in Austria, celebrata mense martio 1674, sub Georgio Draskovich. episcopo Zagrabiensi.

De hac synodo confer opus cui titulus:

Gams, Srrirs (1873), p. 388.

8YNODU8 DIOECESANA MECHLINIEN818
1574 aprilia 18 21.

Synodus dioecesana Mechlinienaia, celebrata Mcchliniae, a die 18 ad diem 21 aprilia 1574, sub Antonio tituli 'Sancti Petri ad Vincula sanctae Romanae ecclesiae presbytero cardinali Perrenott Granvelle. arehiepiseopo Mechliniensi.

Exstant constitutiones synodales in operibus quibus tituli:

1) Codices mos. tres autographi son originales in archivio arehiepiecopatus Mechliniensi· servati. Alii mss. codices recentiores reverendorum dominorum Dominici de Aaevedo, Gasparis Enoch, loannis Francisai Foppens et lacobi Goyers. — Cf. Van de Velde et de Ram, *Nota eoüoctio ognod.,* (1829), II, 187.

2) Fragmenta in Miraeus, Diploes. *Bdg.,* Ill, 247. — Cf. Van de Velde, I. e.

3) *Colloetio* Jf*ehlNHsnaie,'(1783), *(tituhu infra, eol.* 125 B), p. 55-78. — Cf. Van de Velde, I. c.

4) Van de Velde et de Ram, *Nova eollodio* synod., (1829), II, 187-208.

SYNODUS DIOECK8ANA TQRNAOBN8I8
À 1574 aprilb 97.

Synodus dioeoesana Toraaeensia ia Belgio, sale- brat*, die. 27 apqlis 1674, anbOeilberto dOgniee, episcopo Tornscensi.

Exstant constitutiones synodales io operibu- quibus截 tityli:

1) Decreta et statvta synodi dioeceaia Tornacensis, per reverendiss. in Christo patrem d. Gvilbertvm Dongnyeaf, episcopum Tornaoensem. *[Intigno.]* <*vaci. excudebat Lodouicus de Triade, typographus niratu», an. 1574.

In-8*, 104 p. — Paria, Samta-Oeaeviéve.

P. M, baec synodus ùioepesana celebrata eat die 27 aprilia 1574.

2) Statuta aynodalia dioeceaia Tornaoecau, edidit loannea Le Oouxi Inaulia. 172«. — Ipse non vidi.

3) Schannat et Ilartxheim, *Concilia (Imumu,* (1767), Vil, 769 -93.

CONCILIUM
PR0V1NU1AE MECHLINIEN8IS, CELEBRATUM LOVANII
"1574 maii 8-20.

Concilium provinciae Mechlinienaia in Belgio, celebratum Lovanii, a die 8 ad diem 20 maii 1574, et dictum concilium Mechliniense II, aub Antonio Perrenott Oranvelle. cardinali arcbiepiacopo Mech-. Uniensi.

Bibliographie:

1) Martène et Durand? *TktcaWHt nomu anocdot.,* IV, 447.

2) Schannat et Ilartaheim, *Concilia Ocrntaniat,* (1767), VII. 755-68.

3) Nova 'collestio synodorum Mechlinienaium, epistolarum pastoralium ac variorym decretorum archiepiscoporum Mechliniensium. Leodii. apud Le Marié, bibliopolam. MDÇCLXXXIII.

In-8, ri-450 p. — Speyér. Prieateraeminar.

P. 1-54, concilium provinciale Mechliniense, celebratum anno 1570.

P. 55-78, decreta synodi Mechlinienaia I. habitae a die 18 ad dietn 21 aprilia 1574.

P. 79-110, concilium provinciae Mechliniensis. celebratum Lovanii, a die H ad diem 20 maii 1574.

4) Van de Velde et de Kam. *Nova collectio oynod.,* (1828). tom. I.

Anno a nativitate Domini 1574, die veto 8 niensia maii, coram reverendissimo domino Martino, episcopo Iprensi, aeniori auffraganeo illustrissimi et reverendissimi domini archiepiscopi Mechlinienaia, ac concilii provincialis Lovanii celebrati praeside, aliisque reverendissimis episcopia comprovincialibus Antverpienai. Kuremondensi, Oandavenai, Brugensi, Boseoducenai et vicario generali praefati archiepiscopi, comparuerunt magistri Gerardus Petri de Steemnoll, canonicus praebendatua ecclesiae cathedralie Iprensia et Petrus Willeltnus, utriuaque iuris licentiatus, presbyteri, per eosdem reverendissimos dominos ad officium notariorum seu scribarum assumpti. Qui, instante domino praeside, apposita manu dextra pectori sacerdotali, solemniter iuraverunt, quod ea, quae ipsis et cuilibet eorum in praesenti consilio scribenda committentur. fideliter conscriberent, et quae audierint, sine consensu reverendissimorum dominorum nemini revelabunt.

Eadem dio, comparuerunt coram iisdem reverendissimis dominia episcopis et vioario, domini Servatius Vogelsan, decretorum et Ludovicus Luenis, iuris utriuaque lieentiati. presbyteri, ad officium promotorum assumpti, qui, apposita manu dextra pectori sacerdotali, «olemniter iuraverunt. quod ea. quae officio eorum incumbent, fideliter et diligenter implebunt et exequentur.

Similiter iuraverunt domini Ludovicus Medaert et Aegidius de Lenis, presbyteri, ad officium cursorum electi.

Die dominica, 9 mensis maii, hora 9 ante meridiem, in ecclesia collegiate Sancti Petri, celebrata est aolcmnis missa de sancto Spiritu per revorendieaimum dominum praesidem. praesentibus ibidem reverendissimis dominis episcopia comprovincialibus, concilii patribua praedictio, et vicario generali antedioto, una cum praelatis et dominia in magno et frequenti numero, qui ad concilium convenerunt: qua absoluta, dedit benedictionem episcopalem, postea, praesentibus iisdem reverendissimis dominis, celebrata est solemnis processio cum venerabili sacramento. Qua finita, inchoatus est per reverendissimum dominum praesidem hymnus *Veni creator opiritne,* ot continuatus per musicos et organa usque ad finem. Deinde, cantato versiculo, reverendissimus dominus praesidens cantando legit orationes tres sequentes, videlicet. *Mentibn* nonine, Dnu <jui no** et Ommpoteea *tempiteme Onu,* prout in pontificali sub officio de aynodo provinciali. Quibus finitis et data benedictione, notarius, de mandato praesidia, publicavit indulgentias XL diebus *(tic)* in forma consueta, et dedit idem praeses benedictionem cum venerabili sacramento, ac per alterum notarium significatum est omnibus, ut a meridie hora 3, compareront ad sacellum collegii Sabaudiae. locum abnodo designatum, ad audiendum propositionem per reverendissimum dominum praesidem faciendam, et apertionem synodi, si patribus videretur.

Eadem die. hora 3 a meridie, in sacello collegii Sabaudiae. praesentibus patribus et vicario generali, praemissa oratione incipiente *Adtunuu, Domino,* per reverendissimum dominum praesidem recitata, praesentibus etiam dominis, qui ad concilium provinciale comparuerunt, nec non doctissimo ac frequentissime auditorio, habita fuit gravis et doctissima oratio per eundem dominum praesidem. Qua ad finem perducta, mandato eiusdem domini praesidia quaesitum fuit per nos infrascriptos notarios, a patribus, an placeret aperiri synodum legitime convocatam. Quibus respondentibus, placere, dominus praeses sub hoc verborum tenore aperuit, videlicet;

Christi nomine invocato, praesentem synodum provincialem, post debitam deliberationem cum nostris confratribus episcopis comprovincialibus, de eorundem consilio et assensu, tanquam legitime congregatam, aperiendam esae decernimus et aperimus, apertamque indicamus et declaramus in bis

scriptis, inhibente·, ne qui· ab e· recedet line nostrO consensu.

Deinde, recitata siint^nomina offioiatorum antedicti concilii, et mox taotù· catalogua praelatorum et collegiorum ad concilium oonvooatorunA·

Postremo. explicatus Mt pet rovereadiaaimum dominum praeaidMn, praaaentibus patribo· et vicario, ordo certae et oonvaniana procedendi ia iato concilio provinciali fere ad hunc aeneum. Ilicebit enim, tqverendiaaimic dominia et sibi in votis eoae, ut praeatetimegotio multum,induatriae impenderetur, sad temporia non plu· quam essat ncceaaarium, ut nulli aubtraheretur officium debitum, nec tamen diu cogerentur abeaae a suis gregibue. Cum autem concilia provincialia convocentur àd moderando· more·, corrigendo·' exoeasus et 'sopiendas discordiae et aimilia: fecit omnibua liberam poteatatem proponendi, ai quid haberent quod eo pertineret; aed id fieret.ex Ordine, ut non impedirentur patre· praepoateria interpellationibus, aed ex ordine capitum concilii provincialia Mechlmienais; hoc enim dicebat a patribus eeae decretum. ut ex ordine relegerentur decreta Mechtiniensis concilii, eademque examinarentur et proinde etiam cupiebat eum ordinem eervari ab illis. qui aliquid propoaituri essent. Monebat autem, quod scripto proponerentur ea, quae a patribua putarentur ease suggerenda, suo tamen loco reservanda

Ilie lunae, quae fuit 10 maii, ante meridiem, reverendissimi domini congregati cum vicario generali in collegio Babaudiae loco concilii, procedendo iuxta retroacta, in primis auper decreto: *Dt abtmiia illnttriooimi domini cardinal" orchitpiseopi litcMinitnoit,* fuit deliberatam et conclusum, nihil serenissimo domino aut illustrissimo cardinali hoc tempore scribendum. Super decreto: *Dt ordino ooeatornm et eompartntium ad* synodum, deliberatum fuit, quod servaretur idem decretum <-um protestationibus et declarationibus ibidem expressis, et inter ecclesia· seu collegia per modum provisionis et sine praeiudicio iuris cuiusque, servabitur ordo expreaaua sub titulo; *Dt Ktorit opottoHeit tt iudieitnu delegat"* in *coneiUo prooituiaK Mechlinienti;* ita tamen, quod decani ecclesiarum carhedralium secundum eundem ordinem sibi socientur et iungantur.

Quoad decretum: *Dt rtoipitndit dterrtii eoncilii mdtntini,* ex causa ob reverentiam conciliorum generalium conclusum eat, quod in novia statutis provincialibus edendis, aut ultime editis de novo imprimendis, omittentur istae dictione·: in *Spirit* umeto* et quod nulla imprimantur aine consensu praesidentis concilii, aut vicarii generalia illustrissimi domini cardinalis.

Quoad Fsretem *rteeptionit dtertiomm et prafttionU fidei,* poathac servabitur forma praaacripta per bullam Pii IV, de data anni' incarnationis dominicae 1564, idibus novembria, pontificatus sui anno quinto, quae, post aditionem at publicationem statutorum provincialium reverendissimis dammis comprovincialibus demum innotuit, et ordinatam est, quod ista declaratio seu decretum publicabitur in provinciali et dioecaeaaa synodia.

Super decreta: *Do* ahwartsw *ot* earwm procuro *torihao,* fuit aeactaram et resolutam, quod poathac nominatim ad concilium proviaeialo vocabantur decani et capitula ecclesiarum oathedratium, abbate· et praelati omnaa, praepositi, doeaai et capitula collegiatarum ecclesiarum provinciae Mechlinientia, ut per ae val procuratore· in aynodo provinciali oompareaat, «t super evocation· eorundem concipiatur certa forma literarum. Ad aynodum vero dioeceaanam vocabuntur et comparer· tenentur .omne· exempti et non eXemptl, prout in oonoiliodTridentino, cap. 9,' «e·». XXIV, in verbis: *ΛβilMIllβi»*

Eadem die, a meridie, reverendiaeimi domini episcopi, in loco praescripto congregati, procedenteq iuxta retroacta; quoad decretam: *Dt faeionda docrvtonms rtotpUont* etc., 'ordinaverunt qt servetur quod supra dictum eat de forma receptioni· decretorum concilii et profeaeionia fidei.

Super décréta: *Dt rtoittndit ttatntit tt* inromentis *tedtoianun,* deliberatum et cohclusum eat, pro observatione et executions eiusdem statuti, quod impetraretur a rege brachium saeculare, nomine omnium episcopqrum provincialium [*].

Titulus de aaoramsntts.

Super I capite: *Dt baptiomo.*

Loco istorum verborum . nisi *inrtni tmgntit itptimanit,* usque ad versiculum: *Clarati toro,* quae illegitime natis causare poscent grave periculum damnationis, quod potius a baptismo subtraherentur, quod nomina puerperarum declararentur; ideo oonolueum et reaolqtum eat, quod obstetrice·, ultra iuramentum consuetum, tarant curare baptised infra octo dies infante· ab eis excepto·; aut ai. obsistentibus pedatibus vel amicis, id efficere non poisint, aut si quos etiam sciant non baptisatns, sub iuramento pastoribus locorum denuncient; et ordinatum eat quod istud publicetur et edatur.

Super III capite: *Dt mtcoptorihu tea palrinit.*

Ordinatum fuit, quod pastores diligenter et fideliter inaistant exsecutioni et observationi praedicti decreti; quodque, ante exorcismum, interrogent obstetricem et adstante· de susceptore et susceptrice, ac nominn susceptoris et susceptricis ante inchoationem exorcismi, in libro aeu registre ad hoc ordinato, inscribant, aliiaque declarent, plure·, prohibentibus decretis concilii Tridentini. -admitti non posae. Si autem pastores in praemissis culpabiles aut négligentes, aut parentes pastoribus molesti aut importuni fuerint, ut plure» admittant, arbitrio ordingrii puniantur.

Super IV capite.

Pro diligentiori eius observatione, et ut sit upiformia ratio administrandi sacramenta et exorcisandi obsessos aut incantatos: ordinatum est, quod colligatur et describatur certa forma administrandi sacramenta per provinciam Mechliniensem. et •xorcisandi obsessos seu aliquo maleficio affecto», vel animalia affecta, aut purificandi puerperas, neo non officii sepulturae infantium. Quod in se suscepit reverendissimus dominus Gandavensis colligendum, sub beneplacito aliorum reverendissimorum dominorum comprovincialium.

Fiat exacutio capitia V.

•ub titulo de ordtaaadto.

Die martis 11 maii, meridiem, in collegio Sabaudiae, loco concilii.comparuerant antodicti revereadiasimi domini episcopi patre· eiusdem concilii cum Ivicario geoerall, et procedant·· iuxta retroacta, et primo ad primum caput, concluserunt domini duas proclamations· ante aubdiaconatum fiend·· quoque.[*] De proelamationibus factis ot

1 Is tiaratos legitur ia atiaassripte: Ida· 17 sali snH· ■ata· sat qusad sapat 1 at U, snb titulo: *Dt ttrrttiitnt*

• Λ» *morpint* aMMw. Dstod· 17 aati, ordiaetati «st. «··d dsrsat tma irostaamtiauaa, vUsUost «4 atog·!·· orOtsss, ··■ sttaatstisaibui U· assatisuatia

probitate vitae a pastore aut aliis· fide dignis respective. ordinandi tam ad'subdiaconatum quam ad alios 'maiores ordines, testimonium episcopia exhibeant. Praeterea ordinatum est, quod religiosi. qui susceperunt ordinem vel ordines hb uno episcopo, et postea transeunt ad alium episcopatum, aut episcopo alterius dioecesis praesentantur ad ulteriores ordines; quod ibidem non admittentur, nisi adierant testimonium ab episcopo, a quo priores ordinem vel ordines suaceperunt,- ne per saltum promoveantur in gravem suarum animarum damnationem.

Ad III caput: De *tituli·* ordinandorum.'

Domini considerantes nonnullo^ interdum ordinari titula patrimonii et reditus, quo casu opus eat examine praedicti tituli et literis corroborativis, sive erectionis in titulum, cum iuramento de non alienando etc. in forma consueta, iuxta antiquam et laudabilem consuetudinem expeditis et sigillatis: quare, statutum est et ordinatum, ut id gratis flat salvo salario ufficiatordm. quod non excedat decem· scuferos.

Ad IV.

Patres, pro maioro securitate adiivienduin censuerunt, quod nemo titulum, super quo ordinatus existit, dimittere aut alienare possit, sine scitu et consensu episcopi.

Sub titulo do sponsalibus.

Quia patres deprehenderunt duo decreta, videlicet secundum et tertium, prout sunt in autographo, omissa in exemplaribus impressis, quae tamen causarum matrimonialium decisionibus necessaria sunt, esae de novo publicanda, et praesentibus sub hoc titulo inserenda *.

Super IV et V capitibus.

An in ea forma retinenda sint, an moderanda, maturius deliberandum consuerunt patres, et visitanda desuper antiqua statuta.

Capita omissa, actis inserenda.

Caput II: *D· clandestini·* malnmonita.

Cum in decreto concilii Tridentini, jjuo clandestina matrimonia annuliantur, nulla omnino mentio flat de sponsalibus aut sponsionibus matrimonialibus de futuro, ad sponsalia et promissiones de faturo extendi non possit.

Caput III.

Praeterea, quia certa forma ad contrahendum matrimonium a concilio Tridentino praescribitur et ad aliter contrahendum omnes redduntue inhsbiles: praeterea, sponsalia etiam legitime contracta et copula subsecuta pro matrimonio habenda non sunt, et proinde illa consensu partium, aut etiam altera parte invita, causa fornicationis aut alia iusta dissolvi possunt: serio tamen ante dissolutionem. qui sio contraxerunt, monendi sunt et inducendi, ut nd matrimonii solemnixationem procedant. ac casu dissolutionis graviter in aliorum exemplum puniendi, maxime qui dissolutionis occasionem praebuerunt vel fidem fregerunt.

Ad VII caput.

Eadem die, a meridie, convenerunt in eodem Ibcn antedicti reverendissimi domini episcopi huius concilii patres, et ad septimum caput decreverunt addendum. *Si quando matrimonium* eow- tractans *fuerit auto* tempus etausnm, *fuod communia* nuptialia, cAorsoa *et alia» ùuolmtiat,* quos *»oUut fieri,* non *fiant tempore elauto, tub* poqwq eodem *capit· eapriua.*

■ub titulo da ofltoioot oultu divino:
ad X caput.

Quoad deambulationes in ecclesiis aut foro, vel alio publico loco, sub sermone vel divino offleio, et frequentationem tabernarum praedicto tempore: /equiretur gubernator, ut edicta imperialia et regiae maiestatis desuper edita velit renovare, et curqre ut stricte mandentur execution·.

Nec nop super X rapito,
super titulo do deoanla christianitatum, pastoribus 'et eorum oflMIa.

Similiter admoneatur gubernator renovationis edicti contra Anglos, Scotos, Germanos et alios mercatores, baeresibus et novis sectis infeetos. ut ab exercitiis suarum sectarum abstineant, tam publice quam privatim, neque aliquod scandalum committant.

Similiter "super secundo capite, sub titulo *De echolie,* ut neque magistratus, neque alius quisquam admittant praeceptores sine examinatione et approbatione episcopi.

De fundatiombue facti· ft boat· con/iacatir.

Praeterea, die 17 maii conclusum est, .quod suae excellentiae exprimeretur gravissimum damnum hospitalium, mensarum pauperum, ecclesiarum et piarum fandationum habentium reditus aut proventus super bonis confiscatis, quod hactenus non obstantibus documentis legitimis dudum exhibitis, ac continua solicitatione. non valeant con-
C aequi solutionem praedictorum redituum; unde plurimae fundationes eleemosynarum et aliarum piarum fundationum cessant, in divini cultus diininutionem et gravem animarum laesionem ac publicum scandalum. Ideoqu requirende sua excellentia, ut generali edicto seu praecepto mandet omnibus et singulis praedictis, solutiones fleri tam de cessis quam de cedendis, aut quod saltem arreptum ad effectum solutionis in futurum amoneat et receptoribus mandet praedictam solutionem fleri, eo magis, quod immineat periculum censurarum iis, qui culpabiles sunt, iuxta caput XI concilii Tridentini, sessione XXII et bullam ('oenae *Domitii* moderni pontificis.

Quod nulla pronostics aut calendaria edantur vel imprimantur sine expressa approbatione ordinarii loci, propter varia seditionum et stultarum conieeturarum pericula.

D Et ut occurratur libris, mala praefatione aut annotationibus depravatis aut corruptis.

Ne cogant offleiarii regii episcopos suos in clericos revocare, suspendere aut cassare latas sententias, prout etiam magnificus dominus rector et universitas postulavit, ut latius patet in tine actorum.

Ad X! caput.

Monendus similiter et requirendus est gubernator, ut ordinetur nomine regiae maiestatis et mandetur, proclamationes forenses fieri extra ecclesiam et post officium divinum, quodque districte inhibeatur in maioribus festis mercatus in loco sacro.

■ub titulo do tolutilis.

Ad caput I: *Dt ieiunii» eigilianem.*

I't clarius intentio patrum concilii provincialis in verbis Analibus In *loeit autom oli.* exprimatur declarent, quod per dispositionem praedictis verbis

1 /e *morpmt lepUvr haec tulMio.* Deinde post t? ostii, revrmdl iloalai Indicaverant esse eonsaltlns, diets dno deereta in notis istis inserenda, atqne officiales desuper mtoriuandos. sed non pnSlieanda.

comprehensam non inlen<taruatn neque intendant relaxait vigiliae «asotorum apostolorum Matthaei, laoobi et Bartholimaei et Thomae ia leeie qi oppidi·, ubi ante editionem praedictorum statutorum fuerunt observata; et ai vigilia sancti Mat, thiae incidpt in diem martin aut Junae ante diem Cinerum, poterunt epiaeopi φηιιη dioecesium, ubi praedicta vigilia observatur, eam tranaferrmin diem aabbati praecedentem.

Ad II caput: *De foeto eanoti Merci.*

Die mercurii 19 maii, reverendissimi patres concilii in loco ooneueto 'congregati cum vicario, iuxta retroacta procedente·, ai festum «ancti Maroi Cvangelistae in die Paschae vel infra octavam Paschae venerit: atattfbnt illud celebrari feria quarta vel quinta poet Quasimodo: quo die etiam erit ieiunium et prooeoaio cum letania maiori. 8i autem äli die dominica venerit, festum quidem sancti Marci die dominica celebrabitur, sed ieiunium et' processio fient feris secunda sequenti.

De foeto Anmmtiatioma'.

Et ai festum Annuntiationis beatae Mariae virginis in aliqua dominica Quadragesimae venerit: celebrabitur feria secunda proxime sequenti. Et ▪i venerit in hebdomada sancta, vel infra octavas Paschae, transferetur, prout in prioribus statuti·.

huhdgmtiae roearii.

Exhibita fuit a reverendissimo Antverpiensi, ad requisitionem illustrissimi domini gubernatoris, copia indulgentiarum rosarii approbati yr sanetis-' simum dominum Oostrum Gregorium papam XIII, super qua, deliberatione habita, concluserunt patres, respondendum suae excellqntiae, quod,parati aunt praedictae indulgentia·, dum et quanto requisiti; erunt, in suis dioecesibus, et ecclesiis iuxta formam a praedicto sanctissimo nostro praescriptam, publicare et commendari facere.

De pretio Uterorum Uetimoeialium.

Quoniam, per .concilium Tridentinum capite 1, sessione XXI, decretum est, tonsuram clericorum et ordine» gratia conferendos, quodque secretarii et sigilliferi pro literis testimonialibus aut dimissoriis etiam omnium ordinum, quando unie literie licentia tribuitur, et pro sigillo ac laboribus eorum non possunt simul accipere ultra decimam partem aurei, et valor aurei frequenter mutetur, atque ea occasione officisti diversimode stipendium scripturae et laboris pxigunt: concilium decernit et declarat, decimam partem aurei non extendendum esse ultra quatuor seuferos cum dimidio.

x Sub titulo da sigillis.

Super capite IV.

Deliberatum est, quod super dispositione et executions huius decreti et capitis V *De outiu dieiuo,* ac aliorum eaprimendorum, impetretur e sua sanctitate confirmatio.

Ex communi consensu reverendissimi domini designarunt Romae aoliatatorem negotiorum suorum Petram Hielle, cui mittentur pro honorario 26 ducati, ad quam summam contribuent singuli pro suo quisque capite. Dum autem particularia procurabit, accipiet solutionem ab illo, cuius negotium aget. ·

Deinde constitutum eat, liters» scribendas ad protectorem seu vioeprotectorem, quibus commendetur solicitator, et causae quae solioitandas reverendissimorum dominorum nomine suscipiet, oui etiam mittetur munusculum honorarium suo tempore, videlicet mappas mensale·, opere Damasceno contextas' ot duas duodenae foantil.iam manualium ex optimis, ad aestimationem centum quinquaginta florenotum, inter dominos dividendorum, ut supra.

Die iovis J8 menais jMii, in ta^po consueto congregati reverendissimi tomini patres et vicarius, iuxfa setroacta procedentes, placuit reverendissimis dominis, ut, crastina die 14 maii, hora 9 βη'ïïγ «deridrem eonvdeentur[1] Qui ad synodum. Vocati eOmparuerwnt per certem affigendam ad valvas ecclesiae Sancti Petri et portam collegii Babaudias, ad competendum in sacello collegii Sabaudiae, ad audiendum, quae per reverendissimum dominum praesi^pin proponentur.

M motrimemo, coram *altero paroche* contracta.

Fnit reverendissimi» dominis proposita quaestio, an matrimonium contractum coram altero psrocho contrahentium et duobus teatibu· Vel pluribus, alio contrahentium parocho id ignorante, sit verum et ratum matrimonium: responderunt reverendissimi putre», matrimonium tale esse verum et indisao lubile, et tamen corrigendi aunt, qui tale metri monium contrahere non vererentur.

Contra *lohamum Molùurium.*

Qnnninm patres intellexerunt, dominum et magistrum lohannem Molinerium, decanum Sancti Petri Lovaniensis, Aomae existentem. 2fi maii priori et conventui religiosorum Affiigeniensium scripsisse literas, plenas gravibus iniuriis contra episcopos et uniones ac incorporatione» monaste-, riorum: concluserunt, illum per liter»· clausas .vocandum ad personaliter comparendum infra triduum a die receptionis literarum, coram patribus responsuras super praedictis literis. Et si nolit 'boitiparere^'put iuri stare coram patribus ut impetretur rescriptum apostolicum dirigendum praeposito ecclesiae I balcuriensis et aliis: atque ordinaverunt domino Ludovico Lueni». promotori synodi, ut ex parte officii sui contra eum procedat.

Promemoria d« .eonssnsu *patrum.*

Ut vocentur officiales Mechlinienses, Mechliniae et Lovanii residentes per liters» et cursorem respective.

Sub titulo de decania ohrlstlanltatum, pastoribus et coram offlolia.

Ad csput IV.

Esdem die, s meridie, in loco consueto reverendissimi domini pstre» congregati concluserunt, sdmopendo» decano» christianitatum et pastores, ne post consecrationem novi chrismatis, in die coenae Domini factam, veteri chrismate utantur; •ed, iuxta doctrinam sancti Fabiani, vetus chrisma comburant, aut in lampadibus ecclesiae sd cotnbureadum deponant.

Die veneris, 14 maii, hora 9 ante meridiem, in sacello collegii Sabaudiae, coram reverendissimis dominis praeside et episcopis comprovincislibus concilii patribus, oomparaerant domini decani et pastores et alii do elevo frequenti numero, ad eum locum auctoritate eiusdem domini praesidis, communi consensu dominorum comprovincialium, vocati. Quibus praesentibus, reverendissimus dominus praeses legit orationem *Adeumtu Domine.* Qua absoluta, perlegit eisdem quaedam capita, in concilio provinciali inter patroe communicata et tractata, in eum finem, at si aliquid suggerendum, adiiciendum aut mutandum putarent, id iisdem patribus verbo vel scripto exhibeant die dominica proxima, hora 4 a meridie, in loco praedicto, qui desuper deliberabunt et hebebunt rescriptum.

[1] *h marfiee ItpUur:* Poaslir Istad ststatasi ai «aret V nb titulo *Dt fteUe.*

[1] Dssuat ia sAtioas qmwdsss vsrbo. forte: *dtcaui, pariore· et dene,* lafra IMD. — Maerui.

■uk erelo i- vtta ot hoaaotalo

Super repite IV : *De ecMaribuo eludii Lovameneie.*

Eadem die, a meridie, jeverondiselmi domini epitropi in loeo consueto congregati, .juxta retro-acta prfeoedentes, ordinaverunt,' ut admoneantur domini de u.nivbraitato Lovaniensi. quatenus map-dent scholaribus benefioiatis, ut honeste et cleri-raiiter. secundum iuris et concilii Tridemtini dis-positiones se gerant, atque in literis suis testi-monialibus studii de iisdem atteetentur, an ita se gesserint; quod primo proponetur domino rectori, et.jsi opus sit. deputatis universitatis, per dominos et magistros (Iisbertum Conervis, Boscoduoensis, et (ierardum Meranum, Ruremundensi» respective ecclesiarum cathedralium archidiuconos et sacrae theologiae licentiates.

Bub titulo de oorrspUona olorioorum.

Super capite I et II.

Domini concluserunt declarationem in prae-dictis articulis mentionatam solicitandam a sua sanctitate, aut a cardinalibus deputatis super inter-pretatione difficultatum occurrentium ex concilio Tridentino. Et deputati sunt ad solicitandum apud suam sanctitatem reverendissimus dominus epis-copus Boscoduoensis et vicarius,., et apud suam ex-cellentiam dominus praeses in transitu, cum reve-rendissimo domino Antverpienai et praedictis aliis.

Ad titulum de sponsalibus st matrimoniis adliotatur praaoens statutum.

Quod nemo admittatur ad matrimonium, nisi confessus et confirmatus.

Bub titulo de donations et oonservatlons bonorum eooleelMCloortim.

Super IV, V, VI et VII capitibus.

bie sabbati 15 maii, in loco concilii consueto, reverendissimi domini patres congregati, et iuxta retroacta procedentes, concluserunt: diligenter in-sistendum exsecutioni et observationi dictorum decretorum, quodque singuli in proxima synodo provinciali reddant rationem diligentiae factpe. Illud ponatur inter nova atatuta et publicetur.

Item concluserunt dotnini, quod, ad petitionem partium, poterunt permittere redemptionem et de-quitdtionem parvorum censuum usque ad sex scu-feros seu duodecim grossos, certo tempore praefixo, infra quod huiusmodi dequitatio fieri permittatur et' denario ad minus vigesimo quarto; quodque denarii capitales provenientes ex huiusmodi re-demptionibus applicentur in emptionem aliorum redituum haereditariorum aut bonorum immobilium, nisi forte praedictos nummos capitales necesse fuerit applicare in redemptionem aliorum redituum, quibus ecclesia, mensa Sancti Spiritus, beneficia aut pia loca, quorum reditus redempti eunt, one-rantur. De qya quidem applicaiipne. infra tri-mestre post dequitationem seu receptionem dena-riorum capitalium, episcopia fidem faciant.

Sub titulo da regularibus et moalallbus.

Super capite I : *De r^farmandie* momaltiHH monasteriis.

Reverendissimus dominus Iprensis exposuit patribus difficultatem quam habet, et hactenus habuit in exsecutione decretorum concilii Triden-tini et provincialis, quoad reformationem abbatiae sanctimonialium de Netinis ; et reverendus dominus vicarius generalis similem difficultatem retulit de monasterio in magnis Bigardis : et reverendissimua

forts : *ex.*

'b dominus Boscoduoensis de monasterio de Hoidouok iuxta Xudoniam; ot reverendissimus dominus Rure-mundensis de abbatia virginum civitatis Rure* mundeosis et monasterio virginuifi Alborum in Nerviago. Quibus auditis, patres decreverunt, via iuris ultqrius contra rebelles ot refractarias proceden-dum, ad observationem doesetorum. etiam per censu-ras, ot implorato auxilio brachii saecularis, si Opus sit

Praeterea, conclusum et ordinatum o»t. quod ' , abbates, abbatissae, praepositi, priores< priorissae et alii praefecti et praefectae monasteriis subtectio ordinariis, teneantur, singulis annis aut ad summum singulis bienniis, coram ordinario aut deputatis ordinarii et senioribus monasterii, reddere clarum, distinctum et-absolutum computum de eorum ad-ministratione. Istud publicetur.

t

Ponatur sub titulo do visitationibus.

It Ds reformando monasterio Oerardrmonlu.

Eadem die. a meridie, reverendissimi» patribus loco consueto congregatio, exposuit reverendus dominus vicarius generalis diligentia» a se prae-stitas in visitando et reformando abbate et mo-nasterio Nagcti Adriani Gerardimonten»is. ordinis Bancti Benedicti, et quod impeditus sit per abbatem, quem, propter sua» dissipatione» et prodigalitates a temporalium administratione per modum pro-visioni» suspenderat, et ex eo quod idem abba» recurrit ad iudicium saeculare regiae maiestali». exhibita supplicatione privato concilio, qua con-tendit, se a regia maiostate nominatum, ease manutenendum in administratione, quum hactenus habuit. Quo facto, dictu» vicarius exposuit et con-questus est, se impediri in ponenda reformatione tam spiritualium quam temporalium monasterii praedicti, pessimo ot pernicioso exemplo, quod C voluit reverendissimis patribus insinuatum, ne in posterum arguatur negligentiae. oh ruinam et in-teritum dicti monasterii, petens auxilium et favorem a reverendissimis patribus, ut cum caeteris exponen-di» suae excellentiae istius quoque facti fiat mentio.

Chrieiophorue Plantinue ad conciliant deputatae, nomine gubematorie.

Coniparuit coram reverendissimi» patribus Chri,-stophorus Plautinus, arcbitypogrsphu» regiae tmiie-stati», qui exhibuit literas suae excellentiae scriptas ad eosdem reverendo» patre» in concilio provinciali congregatos, continente» inter caetera, fide.m ex-hibendam eidem Christophoro de iis. quae vellet patribu sexponere. Quarum literarum et declaratio-nis dicti Plantini virtute, dictarum literarum scripto exhibitae tenor infra inseritur. Simul etiam ex-hibuit iubilaemn antedictum sanctissimi domini I> nostri Uregorii papae XIII. Quibus literis prae-dictae suae excellentiae respondendum concluserunt, eidemque gratias agendum de favore et auxilio per literas oblatis et praesentatis.

TCNOB LITMXnCM ıı pxopoemoxi» DICTI Plabtuil.

Dadomcue de Requeeene et de Cuniga, ordinie militarie diei lacobi Caetiliae commendator maior, loeumtenene, gubernator et eapitatmue generatu

Reverendi, venerabiles, sincere nohis dilecti. Gratissimum nobis fuit cognoscere, reverendas vestras paternitate» Lovanium, ad legitimum pro-vinciale concilium convenisse, quippe ex divina benignitate, et vestro erga christianam religionem et sacrosanctam orthodoxam fidem. Romanamque ecclesiam studio speramus magnae commoditates ex isto vestro conventu futuras ad christianae et catholicae pietatis observationem, cultum et pro-motionem. Quam quidem ad rem, si quid a nobis

»'

vel consilii vel auxilii vel operee expect·veriti·, A id certisnimqm m praesentiMimum, quantum authoritate et facultate praestari posse Deus ooacesserit, promittere vobis -poteath. Batagite igitur, ut omni consilio, iudicio, studio, citra perturbationem officio vestro aaiiafaoiatia, atque hoe cumprimis curate, ut ehriatianae reipublicae salua ardentibus Vt continuis pretfibus Deo misericordi oomtnendetut, ipsiusque erga populum suum misericordia et meriti· •ummi» voti· rite ao pute imploretur. Id quod ut commodiua infri atque effici possit, sanctissimi doU|ini nostri Gregorii pontificia maximi gratia ao benignitate iubilaoi, ad fidelium omnium utilitatem conceaai, exemplar ipsum ad nqa destinatum robia mittimus. Quod ut grato ac laeto animo exoipiatia. ac dioecesibus veatria quamprimum communicandum publicetis. uninique diligentia, ut pure ac pie a cuncti» fidelibus suscipiatur et obaervetur, curetis. vos amanter, hortamur, et in Christo postulamus. B Caejera, quae vobis communiter et aingillatim ex mente nostra communicanda accepit, carua nobis dilectus Christophorus Plantinua. architvpographusz regius exprimet : cui omnem fident tanquam integro voluntati» nostrae interpreti adhiberi poatulamua.

Datum Antvorpiae, 13 menai» maii 1574.

SubtcripW: Ludovicus de Hequoeena. Sii/aoto·.' Berthi.

Superscriptio *literarua» ric habebat:* Reverendi» in Christo patribus, venerabilibus, charia, aineere nobis dilecti» episcopis et vicariis generalibus, ad concilium synodale Lovanii congregatis,-

Plantini oratio ad concilium.

Reverendissimi patres, quae causa fuerit mei inexspectati adventus, et quae mandata ab illustrissimo gubernatore nostro generali mihi commissa sint, quam brevissime potero, exponam, ac C tribue capitibus ea complectar. Quorum primum ho<· eat. ut clarissimos ac reverendissimos patres suo nomine quam officiosissime salutarem, omniaque eis felicia precarer, ac declararem, ipsum ita affectum esso tum erga omnes et singulos, tum erga universum ordinem ecclesiasticum, ac religionem catholicam, caeterosque ordine· et status harum regionum, ut non' solum facultates suas omnes verum etiam vitam^pro communi tranquillitate. et totius reipublicae salute et utilitate profundere sit paratus. Plurimum etiam rogarem domino» nostros reverendissimos, ut velint diligenter ac sedulo ea perpendere et statuere, quae maxime his exulceratissimis temporibus necessaria videbuntur. ad animos hominum inter se et cum suis superioribus reconciliandos, atque in officio retinendo»; communibus etiam precibus toto pectore Deum orare, ut sua benignitate ipsi consilium, D modum ac rationem suggerere dignetur, quo possit ea. quae ad reipublicae ehristianae conservationem penmen·, et animo concipere et recte exsequi.'

Hecuudo ut id, quod dictum eat, melius confici posait, rogat in eam rem. rogat diligeeter incumbatis. ut pastores omnes et concinnatores id praecipue ad populum suis concionibus agant, sepositis interva de religione disputationibus ac subtilibus controversiis, ut animi hominum placari possint, ea docente·, quae ad veram pietatem, obedientiam et concordiam pertinent, utquesnbditi, relicti· ineptis disceptationibus, ac rixis de religione et potissimum de niagistratuu^ gubernatione, cuius rationes plebei· bominibqs ignotae eunt, ea tantum curent, quae ad Christianos homines pertinent, seque libenter omnes subiiciant suis, tum in eoolesia tum in republics, gubernatoribus. Tertio rogat reverendissimos patres, ut ipsis etiam conveniat cum magistratibus, et cam eis mutua concordia consentire studeant. Quod si quae forte offensionum •emiba sunt, ea vel obroantur, vel saltem ad tempus haec et alia similia seponantur, ut his turbis invalescentibus remedium pliquod, Deo iuvante, adhiberi possit. Porro dum multorum oratio plurimum apud Deum valeat, et bonorum et sapientium virorum consilia ad rectam, gubernationem multum conferant, rogat, ut communitas precibus apud' divinam dementiam ea, quae diota sunt, promoveri cu{etis, ac vestris saluberrimis consiliis ipaum iuvare dignemini, ut ad •dxoptaiam tranquillitatem- Dei optimi maximi beneficio tandem omnia perducantur.

JtssponsMsi *ad fraediela» Utera».* 1

Illustrissime domine. Admodum gratae nobis fuerunt literae boni favoris plenae, quas Christophorus Plantinu» ab excellentia vestra nobis exhibendas hooepit, ac una cum exemplari novi iubilaei fideliter tradidit, atque verbo coram latius exposuit. 'E quibus non.obscure intelleximus singularem affectum eiusdem vestrae excellentiae, non modo erga nos. sed etiam erga universum ordinem ecclesiasticum et religionem catholicam, caeterosque statu» universos harum regionum. De quo gratias agimus omnipotenti Deo. et tanti candoris affectum gratanter suscipimus, orantes benignissimum Dcurd, ut eunt conservet, et ad felicem succensum corroboret et confirmet. No» autem, iuxta benignam admonitionem earundem literarum, quod officii nostri est. et quod ex concilio Tridentino ad religionis conservationem et instaurationem, vel statuendum vel exsequendum nobis iniunctum eat. pro virium nostrarum tenuitate libenter facturi sumus. Sed cum nostra quaelibet solicitude in tanta perturbatione apud multos exiguum fructum sit habitura, nisi auctoritate vestrae excellentiae subnitatur: gratissimum fuit, et animo» nostros' addidit, let in bonam spem erexit assistentia in eum usprn nobis tam prompte oblata quum sane ut noms multis modis necessariam esse videmus ita eam amplectimur in omni gratitudine et irati arum actione. In eonservauda pace cum saeculari magistrttu nullunt bonum officium in nobis patiemur desiderari. Do vitandis contentiosis quaestionibus in concione populari, et de instructione plebis ad concordiam et obedientiam erga asperiore», tam ecclesiasticos quam saeculares, iam antea lege» dedimus, et in posterum, qua poterimus diligentia, advigilabimus ut observentur. Cumque omnis rorta gubernatio a Deo petenda sit omnis boni fonte, et orationi magnam efficaciam addat multitudo procantium; sedulo culabimus, ut iubilaeu», iuxta exemplar ad -nos missum, in ecclesiis nostris primo quoque tempore publicatur, et populo pro dignitate commendetur. Quod reliquum est. clumentissimum dominum precabimur, ut piissimos conatu» vestrae excellentiae ad-qalutarem exitum perducere dignetur. et ecoleeiae suae eam tranquillitatem restituere et conservare, quae ad religionis et publicae pacis incrementum convenientiseima sit.

Lovanii, 16 maii 1674.

Habtcriftaen: Excellentiae vostrae deditissimus Murtinus, Iprehsis episcopus, senior provinciae Mechlinienai».

Comparcerunt coram patribus venerabile» domini ac magistri Gisbertus Conerius. et (ierardus Meranus. archidiaooni, qui, iuxta mandatum eorumdem patrum iliis. 13 maii datum, retulerunt. »e convenisse magnificum rectorem, atque eundem re-

1 gbrts: nobis.

spondiaae, se proposuisse petitionem,at requisitionem patro· deputatis universitatis, qui declararunt, eadem putooaita illis esa» grata et accepta, sed quod (MTffis srihjl poscent disponere, nisi convocata vMfversitate. Quam infra biduum aut triduum ad eum finem convocabunt, sperantes gratam super propositis resolutionem.

■ub. tttulo da literis appatolioie.

In oΓολιορφοραῖΜ JfecÂ/ùtwnM.

Reverendus dominus vicarius, in locum defunctorum nominatorum, designatorum et delegatorum ad causas apostolicas, in primis sub archfepiseopatu Mechliniensi nominavit Meehliniae, in locum domini Roberti Malpas. dominum Ludovicum Pori, utriusque iuris' dootorem, consiliarium Mechlinienoem, et ecclesiae metropolitans» canoqicum ; Lovanii, in locum domini Iohannis Hauteri, abbatia Vlierba-B oenais, dominum lohannem de Bicmeno, utriusque luria dootorem, et praepositum Ubalinoiensem : Bruxellae, in locum domini Laurentii Sterck, dominum et magistrum lohannem Hanchinum. decanum Semitae Gudulae Bruxellis.

Antoorpiao.

Reverendissimus dominus episcopus Antverpiensis nominavit dominum BilveatrAm Pardo, canonicum ecclesiae cathedralis Antverpiensis, in locum domini Francisci Honkers.

Qandavi.

Reverendissimus dominus episcojius Gandaveosis, in locum domini Ilenrici Endeghe. nominavit dominum . . . (rousse, decanum Sancti Pharaildis. et in locum domini Andreae Sutter, dominum Gislenum Temnerman, abbatem Sancti Petri.

Bnigonoio.

Reverendissimus dominus episcopus Brugensis, in loi;um domini Petri Bellocgier, abbatis monasterii de Eechoult, nominavit dominum et magistrum Remigium Diuntium. canonicum ecclesiae cuthedralis et officialem.

BoseoducrnsiS.

Reverendissimus dominus episcopus Boscoducènsis. in locum domini Petri Coelen, nominavit magistrum Cornelium (.'uychium. utriusqde iuris licentiatum. officialem Boscoducenaom.

Ilie dominica Ifi maii. hora 4 a meridie, reverendissimis patribus cum vicario in sacello collegii Sabaudiae, loco ad infrascripta per dominum prpesidem indicto, congregatis, idem dominus praeses multis dominis decanis et sacrae theologiae professoribus, aliisque de clero praesentibus, legit orationem *Admmttu Domitu.* Qua absoluta, alter secretariorum, dq mandato praosidis, interrogavit ibidem praesentes et comparontes, an aliquid, quod verbo vel scripto suggerendum ducerent super articulis die 14 maii illis perlectis haberent. Quibus respondentibus, sese ad manus nihil habere, quod suggerant.' excepto domino et magiatro Henrico Fabri, presbytero at ecclesiae Sancti Petri Lovaniensis vicepastore, qui reverendissimo domino praesidi exhibuit scriptd, quod ad articulos praedictos suggerendum putavit. Dixerunt aliqui, quod crastino die scripto .exhibebunt, quae suggerere petunt.

Die lunae 17 maii. ante meridiem, reverendissimi doniini patres in loco consueto congregati, ordinarunt, quod in singulis ecclesiis caihedralibus et collegiatis flant statuta conformia concilii» Tridentino et provincialibus caeremoniarum et rAuum chori, saque in tabula d»»eribqatur. ne in loco d»o»nti, nd quem habitsatis pateat acccMuo, ponantur aau euapradhntnr, qifodque pro observatione eortndam constituatur aliquis magister caeremoniarum.

Eadem die, a meridie, Ad prepositiqnem et requisitionem reverendissimi domini Iprensia, conclusum est, scribi literis ad officialem'Mecbliaienaom. quatenus in causa'dominorum Roberti de Langhe. et Ludovici Culnquet, et Ouillelmi de ('rois, canonicorum ecclesiae cathedralis (prensis, appellantium a certo decreto mu mandato suae paternitatis contra eandem .suam paternitatem, quatenus Ineras appellationjs cum inhibitione et inde secuta revocet, ad minus inhibitionem episcopo Iprensi contra decreta coOcilii Tridentipi factam revocet, es causis coram eo pro parte reverendissimi Iprensis ei bibendis, et in synodo patribus ostensis et communiistis

Ad caput IV et V.

■ub tttulo da sponsalibus.

D» suhlseondia malnMoniMm *eonirahtntihtu.*

Die inertis 18 maii, a meridie, in loco consueto reverendissimi domini patres congregati, ad sublevandum volentes contrahere matrimonium laboribus et sumptibus, statuerunt et ordinarunt quod si sint diversorum episcopatuum, quod pastores ante matrimonii aolemnisationem habeant literaa testimoniale» ab episcopis vel déchois locorum d« proclamationibus factis, nulloque impedimento allegato ; quodque tam decani praedicti quam pastores clare ao diserte attestantur sponsalia contracta et proclamationes legitimo factas, et utrum quispiam se opposuerit, eu non ; vel an ipsi sciant, vel verisimiliter suspicentur, aliquod fuisse impedimentum, et do integritate fidei contrahere volentium, et nemo in suis rescriptionibus seu attestationibus faciat mentionem iunum solutorum, nec inepto inserat mentionem dispensationis super diversitate dioecesium aut decanatuum. vel amplius pro praedictis literis exigat quod illi per statuta synodalin permissum sit. 7
Alloquin contravenientes et in praemissis defeetuosi. graviter puniantur.

Do vioitatoro Carmolitarum in *flamiria.*

Die mercurii 19 mail, a meridie, in concilio provinciali patribus congregatis, reverendissimi domini episcopi (prenais, Gandavensis, et Brugensis. requisierunt reverendum dominum praepositum vicarium generalem, ut scribat literaa eorum nomine ad reverendissimum patrem generalem ordinis <'armolitarum, quatenus dignetur committere visitationem conventuum Flandriae praedicti ordinis domino et fratri l*»tro Lupi, sacra» theologiae professori, priori conventus Meehliniensis. ac commissario generali per provineiam Germaniae et dioecesin! Mechliniensem ; et ut eorum etiam nomine procetur illustrissimum et reverendissimum dominum cardinalem Granvillanum, eorum archiepiacopum, ut dignetur apud praedictum reverendisaimum dominum generalem, intendor» pro praedicta commissione, quandoquidem conventus Flandriae subsunt visitatoribus Francise,, qui hactenus, dum longius absunt, dignum in visitatione sua fructum non fecerunt.

Deipde, coram antedictis patribus comparuerunt venerabiles et consultissimi viri, domini et magistri Cornehus-Riveri. Gandavus, presbyter et sacrae theologiae, Michael llerebout.Vt Gerardus de l'aaerthon, utriusque iuris respective ductores, commissam magnifici domini rectoris et universitatis Lovaniensis,

uti declarabant Qui requisitioni patrum ab iuxta ordinationem eorundem patrum, die 14 menti» maii ultimi praeteriti in concilio provinciali factam re* spondentes, exhibuerant scriptum inferius incertum; quo per dominum praesidem perlecto, et patribus ab eodem interrogati», an per huiusmodi seriptum requisitioni praedictae satisfactum esset, responderant, satisfactum eoae; petente· nihilominus patre», ut in paedagogii» etiam, quantum fieri poterit, habeatur ra,tio veetitus beneficiatorum, iuxta caput IV concilii provinciali» Meehliniensis, sub titulo *De vita et* honestet» dsricoram. Sed quia in eodem scripto, in lecunda clausula amplius quid continetur, quod admonitio patrum petitur adversus iudices saeculares; iidem patres, matura deliberatione praehabita. quandoquidem, in iisdem difficultatibus et molestiis versantur, declararunt, quod pro viribus nitentur, et extremam operam adhibebunt quo illi malo occurratur; requirentes antedictum dominum rectorem et univerbitatem, ut conjunctis animis et studiis ad hoc laborare dignentur.

Tenor tcripti.

Reverendissimi domini.

Rector et universitas Lovaniensis, reverendissimarum gratiarum petitionem de literis testimonialibus non dandis, nisi iis, qui in vestitn ecclesiastico incedunt, existimat iuri. sacrosancto concilio Tridentino et rationi maxime consentaneum; atque proinde, iuxta eandem, edictum publicum proximo die solemni decrevit promulgare. Sed cum in poedagoghs aliisque locis, diversarum aetatum, conditionum et facultatum sint pueri ac studiosi, in quibus uniformis ecclesiasticus habitus constitui vix potest., non abs re futurum arbitratur, si, communicato consilio, aliqua moderatio in his fiat, ut tanto sincerius et cum minori periculo praedictae literae testimoniales concedi queant Idque ea spe. quod reverendissimi domini aliis bénéficiât!» non relidentibus similem legem imponent. Praeterea vero, cum hoc miserabili saeculo jurisdictio eciJeeiastica a iudicibus saecularibus, contra decreta prqedicti s&cri concilii, contra sacram scripturam et contra sacros canones plurimum comprimatur «'t affligatur, quotidiani» et pene infinitis cassationibus impediatur, crebris et gravibus mandatis retardetur, et id quidem non tantum ad instantiam laicorum hominum, qui clericis oppido infesti sunt; verum etiam ad postulationem et suggestionem ecclesiasticarum personarum, quae, omisso proprio suo iudicio, saeculare tribunal praeferunt, et ;um exemplo grave sit. quod iidem indices saeculare· responsiones indicum ecclesiasticorum de apostolicis refutatoriis inutiles faciendo, non praevia causae cognitione, an appellatio frivola sit necne, cuius tamen cognitio ad ipsos indices ecclesiasticos pertinet indistincte, frivole appellantibus litet·» concedunt, iisdemque literis terminum quatuor mensium ad prosequendum appellationem' concedi praecipiunt, aut magni» rescribendi molestiis afficiunt. Ideo, praedictus rector et universitas easdem reverendissima» vestra» gratias orat, quatenus super istiusmodi abusibus maturo consilio deliberare dignentur, et non tantum praedictos iudices saeculares, quacunque dignitate praeditos, ex officio suo pastorali graviter de his admonere; verum etiam ecclesiasticis personis sub legitimis poenis interdicere, ne contra ecclesiasticam libertatem aliquid vel hoc vel alio modo simili attentent.

Conclusio ooadlU.

Die iovis 20 maii, quae fuit dies Ascensioni· Domini, in eeclesia collegiate divi Petri, praehabita eeiobri processione, oui interfuerant reverendissimi patre»'concilii cum clsro ecclesiae, celebravit solrânem qiissam de Asoensioae Domini, praesentibus iisdem patribus, rovereadissima» dominus Willelmu, episcopus Raramundeaais. Qua absoluta, reverendissimus dominus praeses aha voce inchoavit aatiphonam EaauA nes, Dcesses, jUMMnn tempaa set etc. prout io pontificali; quam cantore· prosequente» una eum psalmo SelstM m» /ne, Dras, jttonrâm introeertml aques, usque ad eius finem, similiter alta voce cecinerant. Deinde, idem dominus praeses cantavit tres orationes incipientes *Ad te Domin»; Omnipotent eempiterne, Deut;* et *Deu»* qui populis. Et post earum finem, de eiusdem mandato, interrogavit secretorius singulos reverendissimos dominos patres, an placeret publicari atatuta seu decreta concilii; quibus singulis respondentibus: placere; dictus secretarius huiusmodi atatuta et decreta alta et intelligibili voce, canonicis et capellanis eiusdem ecclesiae et plurimis de clero et populo astantibus, distincte legit et publicavit. Et post publicationem huiusmodi. idem reverendissimus dominus praeses, de consensu dominorum patrum, synodum provincialem solvendam duxit, prout solvit sub simili verborum forma: *Ad honorem omnipotenti» Dei Patri» et Filii «‹ Spiritu» eaneti,* pra»ssntsm «ynodaa», ds assntra *et oonteuàu nostrorum* ceqfratrum, *condudimu», iptiueque decreta, et itatuta, tam nova quam vetera, iccundum moderationem tamen nune lectam, dietricte obssrsari praecipimue.* Et inchoavit alta voce hymnum *Te Deum laudamu»,* quem usque âd finem cantores cum organis perduxerunt. Quo absoluto, reverendissimus dominus praeses legit orationem sequentem *Exaudi quaetumu».* Eaque absoluta, reverendissimus dominus episcopus Ruremundensi» dedit benedictionem pontificalem ; postea, publicatis indulgentiis consuetis, diaconus cautavit *Becedamue cum pace,* choro respondente. *In nomine Chrieti.*

Eadem die, post publicationem novorum derectorum concilii provincialis, ac finita et soluta synodo, decani ac seu deputati collegiatarum ecclesiarum Sancti Petri Oirschoffensis, Sanctae Odae Rodensis et Sancti Petri Boltulensis. exhibuerunt reverendissimo domino Iprensi schedulam procurationis, seu appellationi», seu declarationis et protestationis, cuius tenor sequitur et est talis

r Decani ac seu deputati ecclesiarum Sancti Petri Oirschoffensis, Sanctae Odae Rodensis et Sancti Petri Buxtulensis. audita conclusione et publicatione decretorum huius concilii provincialis, declarant, quod nulla ratione intendunt consentire in eiusdem concilii decreta, quatenus vel suis privilegiis, vel decretis sacri concilii Tridentini aliquo modo contrariantur, repugnant, vel ab illis recedunt, aut denique illa excedunt. Sed ab illis et eorum singulis per praesentes provocant et appellant ad sanctam sedem apostolicam, ac seu protestando do nullitats et invaliditate eorundem, suis loco et tempore congruis prosequendo, declarando et protestando, quod per quemcumque actum in posterum, forsan urgent· aut compellente aliquo patrum huius concilii, seu eorundem officialibu», agendum aut faciendum, non intendant ab huiusmodi appellatione, provocatione, declaratione ab protestatione recedere.**

Qua schedula postridie per reverendissimos dominos visa ac diligenter examinata, concluserunt quod, attenta nuilitate eiusdem appellationis et provocationis, quae nullam continet causam seu Causas appellationis seu provocationi»; neque aliqua gravamina aut capita vel decreta, quibus se

gravato· praetendunt, exponuntur, neqne d· apeatolia sibi raapondere petant, aliiaq·· d· oaoate revereadiaMm·· pateraitat·· aaa» moveatib··, ab •xeeutioao «t obMrvatio·· decretorum, tam novorum quam antiquorum, aoa eeeo aupor»edendnm.

Et quoniam huiuemodi factam axempio raid· perniciosnm est, t*ud«na ia ooatamptam «t vilipendinm, immo ia totalem oaervationom aynodi provincialis «t authoritatum, iurisdictionum episcoporum comprovincialium : requirendum et rogandum, per dominum vicarium generalem, illuetriceimum et reverendio*imum dominum cardinalem Oranvelluum, archiepiaoopum Mechlinienaem, ut dignetur apud suam sanctitatem praamiaaa exponere, et tueri eaee illaatriasimaa paternitati» et concilii provinciali» anthoritatom et inriedietionem : alioqui enim nullua »peraadn» eet fructu conciliorum provincialium et multa eeaadala, lite» et contentione· exinde orientur.

Poatremo, die 21 maii, reverendiaaimi domini nonceeserant praeeentibua copiait novorum statutorum «ynodi provinciali» Mechliniensia, publicatorem in eccleeta eollegiata Sancti Petri, petentium sumptibus et expenai».

Petru» Willelmus, preabyter. notarius et aynodi provincialia Mechliniensia secretorius.

SYNODUS DIOECESANA ROS8ANEN8I8

1674 iunii 1.

Synodu· dioeceeana Ro»»anen»i» in Italia, celebrata die 1 iunii 1574, sub Laocelotto, archiepiaoopo Roaaanenai.

Exatant conatitutione» synodale» in opere cui titulu» :

Conatitvtione» editae in aynodo dioeceeana Roaaanenai. quam reuerendiasimua p. d. Lancilotu» archiepiacopua habuit anno Domini M.D. LXXIIII, cal. iunij; edita aunt quaedam decteta Trldentini concilij d conatitutione» aummorum pontificum quarum cognitio neceaaaria erat. Romae, a{fud haerede» Antonij Biadij, inipreaaorea cameralea. anno Domini M.D.LXX1X.

In-4‘, 4 f. -91 p. — Roma. Vittorio Emanuele.

SYNODUS DIOECESANA BEROOMEN8IS

1574 aeptembria 15.

Synodu· dioeceeana Bergomenaia in Italia, celebrata die 15 aeptembria 1574. aub Frederico Cor■naro. epiacopo Bergomenai.

De hac aynodo confer opua cui titulua:

Acta 'aynodalia Bergomenaia eecleaiae. ab ili"l* d rr"“ d. d. Cornelio, Milano. Emo, Priulo, Grimano, episcopia, condita, in vnum volumen ex antiqui» codicibua redacta ad commodiorem vaum ecclesiasticorum. *[Intigne.]* Bergomi, apud filio» Marci Antonij Rubei, M.DC. LXI.

In -8·, 4 f. " 335 p. — Milano,. Ambrosiana.

P«g 61-101, synodus Bergomenaia III, celebrata die 15 [p. 61, falco: 25| aeptembria 1574, aub Frederico Cornelio, epiacopo Bergomenai.

SYNODUS DIOECESANA TARRACONENSIS I

1574 decembria 12.

Synodua dioeceeana Tarraconensia I in Hiapania, celebrata die 12 decembria 1.574. aub Caaparo Cervantes de Gaëta, cardinali archiepiacopo Tarraconensi.

Exatant constitutione» synodale» in opere cui titulua:/

Conatitvtionvm provincialivm Tarraconenaivm librj qvinqve. *llntignt.]* Tarracone, apud Philippvm Mey, MDLXXX.

In-4·, 28 f. - 411 p. - 24 f. (index!. — Bibi. Eacorial : Pari». Bibi. nat. B 2338.

In hoc opere mentio habetur synodi dioecesanae celebratae die 12 decembris 1574.

SYNODUS .DIOECESANA CONCHEN8IS

1574.

Synodus dioeoeaana Conchenaia in Hiapania, celebrata anno 1574, aub Didaco de Quiroga y Vela, epiacopo Conchensi.

De hac aynodo confer opua cui titulua:

Constitvcionea aynodalea hechaa y promulgadaa en la aynodo dioceaana que ae celebro en la ciudad y obiapado de Cuenca, por el senor don Enrique Pimentel, obiapo del dicho obiapado, ano de 1626. Inpreao en Cvenoa, por Domingo del Aigleaia.

Sine anno, [1626'. in-folio. 25 f. - 592 p. - 14 f. (index l. — Paria, Bibi. nat. B 398.

Fol. 3: „Estas constitucionea aynodalea ae ordenaron. aviendo viato laa que en eate obiapado hixieron loa illuatriaaimos senorea obiapo» de Cuenca, nueatro» predeceaaorea de buena memoria, don Diego Ramires de Villeacuaa ano 1531, don fray Bernardo de Freaneda aùo 1571, don Gaspar de Quiroga ano 1574, don luan Fernandes Badillo ano 1592. y don Andrea Pacheco ano 16<î2.-‘

SYNODUS DIOECESANA MEDIOLANENSIS IV

1574.

Synodu» dioeceeana Mediolanenaia IV in Italia, celebrata anno 1574. aub sancto Carolo Borromaeo. cardinati arohiepiacopo Mediolanensi.

Exatant conatitutione· synodales in operibus qnibus tituli:

1) Acta ecclesiae Mediolanenaia. (1582), ... *[iitulue oupra, eoi.* 93B, n. 2|.

Fol. 165-6, aynodua dioecesana Mediolanenaia IV, anno 1574.

2) Acta eecleaiae Mediolanenaia. (1738).... /HtwAu aapra, *coi.* 94 C, n. 6|.

P. 355 - 80, synodua dioecesana Mediolanensis IV, anno 1574.

3) Acta ecclesiae Mediolanenaia, (1843). .. *[titulue tupra, eoi.* 95 A, n. 7|.

P. 391-416, »ynodus dioecesana Mediolanenais IV, anno 1574.

4) Acta eecleaiae Mediolanensi», (1890). .. *[titulu* tupra, eoi.* 96 A, n. 9).

T. II, coi. 865 - 926, aynodua dioecesana Mediolanenaia IV, anno 1574.

SYNODUS DIOECESANA CAMÏRACEN8I8

157» martii A

Synodus diix<wiii Camoraoensis ia GalBa, A celebrata Valencearib, dia - martii 1575, sub Lada* ' vieo da Berlaymont, arehiopiooopo CameeaooMi.

Exstant coMtitutioaea synodales ia opera cai., titulus:

1) Schanuat at Hartsheim, CaneiSa Geruumsoe, (1767 , VII, 793-4.

De bao synodo confer etiam opaa eai titalus:

8) Statutorum synodalium eooleaiae Cameracenais pan prima, ia qua continentur synodi dioeoesanao Cameracensea ab anno M.D.L ad annum M.DC.LXIV. *[Inoign*.]* Parisiis, apud Maream Bordelet, bibliopolam, via 8an-Jacobaea, M.DCC. XXXIX. *[Part 11:]* Statutorum synodalium eooleaiae Cameracensis pars secunda, in qua continentur concilia provinciae Cameracenais, annia MDLXV, MDLXXXVI A MDCXXXl celebrata. Ex typographie Gisaevana, M.DCC. XXXIX.

In-4". 8 partes. 4f. - viy - 314 p„ 330 p. - 3 f. B iindex›, — Caen, ville.; Douai, ville; Paris, Bibi, nat. B 3406; Paris, Saint-Sulpioe.

Parte I, pag. 1-65, synodus dioecesana celebrata a die 1 ad diem 8 octobris 1550.

Pag. 66 -164, antiqua statuta aynodalia auctoritate synodi anni 1550 recognita; in his mentio flf synodorum celebratarum annia sequentibus: 1889, 1300. 1308, 1309 sede vacante, 1310. 1311, 1313, 1313. 1314. 1315, 1316 1, 1316 II, 1317, 1319, 1380, 1381. 1383, 1384 sede vacante, 1385, 1330, 1333, 1334, 1335, 1336, 1343, 1345, 1359, 1481. Insuper mentio synodorum 1567 menae octobri, 1575 in Quadragesima, 1604 octobria 6, 1617 octobris 8; congregationis decanorum 1661 octobrie 1; congregetionis daeaaoram 15*4 octobris 1: oaaaUU provincialis IMS iunii M; nyuodotum IMS at 1631.

Pag. 165 · 810, formula roformattonis per CarolamV imperatorem, aaae IMS, statibus aoaiwiaa tieia in oomitiis Augustanis proposita, ot ab Uedem accepta, atque publicata ia syaodo celebrata dio 1 octobria 1550.

Pag. 811-48, synodus dioecesana habita mouse octobri 1567, sub Maximiliano a Bergis, arohiepisoopo Cameraoensi.

Pag. 843-Θ6, synodus dioeceoana celebrata die 6 Octobria.1.604, sub Guillelmo s Bergis, arcbiepiacopo Cameraoensi.

p»i· 887-93, synodus dioecesana celebrata die 8 octobris 1617, sub Francisco van der Burcb. archiepiscopo Cameraoensi.

Pag. 894 ı 307, congregatio decanorum celebrata die l octobrie 1661, sub Gaspare Nemio, arcbiepiacopo Cameraoensi.

P»g· 308-18, congregatio decanorum habita die i octobris 1664, sub eodem archiepiacopo.

PM· 313-4, indictio synodi dioecesanae celebratae anno 1575, dominica tertia quadragesimae [die 6 martii], in civitate Valeneennarum, a Ludovico de Berlaymont, archiepiacopo Cameracenei. Acta desiderantur.

Parte II, pag. 3-138, concilium provinciale Cmneracensenae I, celebratum a die 84 iunii ad diem 25 iulii anni 1565.

p*e 133·· 262, concilium provinciale Cameraoenee II, celebratum anno —

Psg 863-330,'concilium provinciale Cameracense III, celebratum anno 1631.

SYNODUS DIOECESANA TAURINEN8I8

1575 aprilia 19.

Synodus dioecesana Taurinenaia in Italia, cele- C brata die 19 aprilia 1575, sub Hieronymo della Rovere, archiepiacopo Taurinenai.

De hac synodo confer opus cui titulua:

Constitutiones editae ab illustrissimo et reverendissimo d. d. Laurentio Gaataldi, e Taurinenai theologorum collegio, Dei et apoetolieae sedis gratia archiepiacopo Taurinenai, praelato domestico sa. Pii pp. IX, et solio pontif. assistente, in sua prima abnodo dioecesana. Augustae Taurinorum, ex typographie pontif. et archiepisoop. eq. Petri Marietti, MDCCCLXXIII.

In-8·, 25« p. — Roma, libr. Bocca.

Passim, mentio habetur synodi dioecesanae celebratae die 19 apriiis 1575.

SYNODI 8 DIOECESIS VARMIEN818 CELEBRATA HEIL8BERGAE

1575 iunii 18.

Synodus dioecesana Varmienai» in Polonia, oelebrata Heilabergae, die 18 iunii 1575, sub Martino Cromer, epiacopo Varmienai.

Exstant constitutiones aynodalee in operibus quibus titulis

1) Constitutiones synodales dioecesis Varmienai». Brunsbergae. 1612. — Ipse non vidi.

2) Schannat et Hartaheim, *Concilia Ocrmaniar,* (1767), VII, 795-801.

BYNODITS D1OECE8ANA CARNOTENSIS

1675.

Synodus dioecesana Carnotenais in Gallia, cele- D brata anno 1575, aub Nicolao de Tbou, episcopo Carnotenai.

De hac synodo confer opus eui titulus:

Statuta dioecesis Carnotenais. *[Intigao.]* Carnuti, apud Jacobum Roux, illustrissimi eo reverend, domini d. Carnotenais episcopi atque oleri typographum. via antiquarum Pellium, juxta magnum Laniarium, sub signo Spiritus sancti, M.D. CCXL1I. jussu domini d. Carnotensis episcopi, cum privilegio regis.

In -18, 4 f. - 856 p. - 18 f. (index). — Paris, Bibi, nat B 17143; Parts, 8aint-8ulpiea; Toulouse, ville.

Inter plura, continet etiam statuta edita in »y nodo celebrata "Anno 1575.

8YNODU8 DIOECESANA 8ALISBURGEN8IS

1676 martii 38.

Synodus dioecesana Salisbnrgeaais in Germania, celebrata die 88 martii 1576, enb loanna laeobo do Kuen-Boiasy, Mohiopiaoopo SalisbargeeM.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Concilia Selisburgenria provincialia ae diooe-

Ma·, jasn lade ab bisrarehia· hqjmi origin·, quoad a «odieaa aappatabaat, ad aoatram naq·· aetatem celebret·, a^aatbi qnnq·· ‰«nponun paetariaram reecaclbnc ae eonventi· later at victam prtadpea. raram eeoheiaatiearam oaaaa, iaitie: raeaaeait, digessit ae plaribaa aneedotie ·uxit, temporum. arehiepiseeporani, Ramaaaram pontiAeem atque principem aerie, «hart· Theodosias· bierofrapbiea, critiebq·· aaimadvereioaibaa illnetravit, ntqeo de orta Merarebiaa baiae, progressa, libertatibus at Baiba· praefata· eel Fl·- riaa·· Dalbam, presbyter a Scholiis pii», ··. theologi·· doetar, ‰ehiepi«eop Saliabargoaria con- ·Utariaa eoeleaiaatieao * bibliothecae praefeet··, aaae aarаa vulgui· MDCCLXXXVni. August·· ·pad Vindelico·, tamptib·· Matbaei Riager p. m. Aliorum.

Ia - folio, XLH - ON p. -1 f. (errata). — Lyon, abbd Martia: Paria, Suint - Bulpie· ; Kona. Ca- ■aaataaM.

P. 684-7, synodus dioeeaeaaa Salisburgensis eelabrata die 92 martii 1678.

CONCILIUM PROVINCIALE MEDIOLANENSE IV

1678 maii It).

Concilium provinciale Mediolanenso IV in Italia, celebratum die 10 maii 1676, »ub «aneto Carolo Borromaeo, cardinali archiepiscopo Mediolanensi.

Bibliegraphia: B

1) Acta ecclesiae Mediolanensia, 11682), . .. [tituluc cupra col. 93 B. n. 2).

Fel. 48-88, concilium provinciale Mediolanenae IV, anno 1576,

2) Constitvtiones et decreta, (1696), ... [titulua cupra eol. 119 B,'η. 8],

Decreta concilii Mediolanensi· IV permixte habentur cum aliis conciliis, anuis 1666-82 celebratis, iuxta ordinem materiarum.

3) Decreta provinciae Mediolanensis, (1696),... [tituluc supra eol. 120 A, n. 9|.

4) Constitvtiones et decreta, (1696), ... [tituluc cupra eol. 120 A, n. 10].

Decreta concilii Mediolanensis IV item permixte habentur.

5) Concilia provintÿalia (1602),... [tituluc cupra eol. 120 C, n. 11], C

Decreta concilii Mediolanensis IV item permixte habentur.

6) Acta ecclesiae Mediolanensia, (1603), . . . [tituluc cupra eol. 94 B, n. 4].

7) Decreta provinciae Mediolanensis, (1603), ... [tituluc cupra eol. 120 D, n. 12).

Decreta concilii Mediolanensis IV item permixte habentur.

8) Haymonis Corii epitome, (1640), ... [tituluc cupra eol. 94 C, n. 6].

9) Conciliorum collectio rsgM,(1644),XXXVI, 263.

10) Labbe, Coneil., (1671), XV, 408.

11) IHarduin], Acta eoneil., (1715), X, 801.

12) Coleti, Coneil., (1728), XXI, 177-332.

13) Acta ecclesiae Mediolanensis, (1738), . . . [tituluc cupra eoi. 94 C, n. 6).

P. 111-202, concilium provinciale Mediolanense IV, anno 1576.

14) 8. Caroli Borromaei, s. R. e. cardinalis arehiepiscopi Mediolanensis, monitiones et instructione·, quas in cleri sui usum celsissimus princeps Christoph. cornea Migatiua, archiepiscopus Vindobonensis, reoudendas mandavit; editio epistola pastorali celsissimi praesulis ornata. Vindobonae, excudebat loanne· Thomas Trattner, cae». reg. apost. majest. aulae typog. et bibliopola, M.DCCLX.

In-8, 4 f. - XCVI - 392 p. - 6 f. (index). — Fribourg (Suisse), séminaire.

P. 367-63, concilium provinciale Mediolanense IV, celebratum die 10 maii 1576.

15) Acta ecclesiae Mediolanensis, (1843), . . . [tUuluc cupra eol. 96 A. n. 7],

P. 117-210, concilium provinciale Mediolanense IV, anno 1576.

16) Acta ecclesiae Mediolanensis, (1890), .. . [tituluc cupra eol. 96 A. n. 9|.

T. II, coi. 289-504, concilium provinciale Mediolano·.·» IV, anuo 1576.

17) Mansi. Coneil., (19o2), XXXIV, 177-332.

Insuper in sequentibus operibus habentur quaedam decreta conciliorum provincialium Mediolanensium.

18-28) <y. alia opera cupra alata, coi. 121-2. n. 21-31.

SYNODUS DIOECESANA ANTVERPIEN818 I

1576 mari 22.

Synodus dioecesana Antverpiensis I in Belgio, celebrata die 22 maii 1576, sub Francisco Sonnio, episcopo Antverpiensi.

Exstant constitutiones synodales in operibus p quibus tituli.

1) Synodus Antverpiensis I. Antverpiae, in officina Piaatiniana. apud viduam et haeredes Balthasaris Moreti, 1680. — Ipse non vidi.

2) Sohannat et Hartsheim. Concilia Oeruluniae, (1767), VII. 811125.

SYNODUS DIOECESANA EBROICEN8I8

1576 iunio - Septembri.

Synodus dioecesana Ebroicensis in Gallia, celebrata inter menses iunium et septombrom anni 1576, sub Claudio de Saintes, episcopo Ebroicensi.

De hac synodo confer opus cui titulus:

Statuta synodalia publicata in'synodo Ebroiois habito (oie) ab ill. et rev. dd. Joanno-SebMtiaao-Adulpho Devbucoux, episcopo Ebroicensi, anno Domini MDCCCLXUI. mense Septembri. [Ineifne.J Ebroiois. Leclere, bibliop. ili. et rev. dd. episcopi, MDCCCLXVI.

Iη-8·, VIJI · 315 p.

Passim, mentio bebetur synodi celebratae anno 1576 tempore aestivali.

* SYNODUS DIOECESANA VENETA II

1568-1677.

Synodus dioeeeeana Veneta II in Italia, oelsbrata inter anno· 1668 et 1577, sub loanne Trevisano, patriarcha Veneto.

Exstant ooastitntioaoe synodal·· in operibus qnibns tituli:

1) Constitvtjonee et decreta, (1681),... [tctuicu infra eol. 149 D, n. 1].

Parte I, p. 6-11, statuta synodi Venetae II.

2) [Incite.) ConetitvtieM· et privilegia patrierehetvs et cleri Venetoaress,'illnetrisaimi ac reee-

(••diMimi d. d. loaania Trteiaaai, iuria vtrivsque deet-, patrterehas Veaet, Dalmatiaeque primai· *«.. ivsav édita. Veaotil·, ex bibliethoea Àlèm, M.D. LXXXVTI.

In-4·, 54fn.-»ha (index). — Pute, BihliWt ré*. B 9119 : Rom», Vallioelliana.

Fol. 48 - 50, atatuta ayaodi Vsastae I, anno IM4·

Fol. 90 -9, statuta ayaodi Vaaetae 11. inter anno· 1548 U 1677.

Fol. 99-4, atatuta synodi Veaatae HI, anno 1578.

3) Constitvtiones et privilégia patriarehatvs et oleri Venetiarvm, illustrissimi ac'reuerendisaimi d. d. loanaie Triviaani, ivria vtrivsqve doct., patriarchae Venetiarum, Dalmatiaeque primatis &o., ivaau edita.

Venetiis, M.DC. LXVIII, ex typographie Pinelliana, «uj>eriorum pertniaau R priuilegip.

In - 8, 118 p. - 7 f. (index). — Lucca, governativa; Paria, Bibl. net. B 9990.

Pag. 106-9r conatitutionee primae dioeoesanae synodi, celebratae aub loanne Triviaano, patriarcha Venetiarum, aine anno, aed pro receptione concilii Trideatiai, anne 1644, vel vol foreaa dio M aprilia 1647 (et. p. 118).

Pag. 110-8, aoaatitutioaM socuadae ayaodi •iaadeM [aaate 1648-77).

Pag. 114-8, eeaatitutioM· tertiae eynodi celebratae aaeo 1678.

Do hac synodo eoofer etiam opus cui tituli» :

4) Synodvs Veneta, ab iltestris·. et raaoroadiM. d. d. Lavreatio Priote, patriarcha Venotiarvm. Dalmatiaequ· primate, secundo anno sui patriarohatua celebrata. diebus 9,10 8.11 eoptombrie M.D. XCI1, sanctis·. d. n. Clemente octavo pontifice maximo aedente. *[Intignt,]* Venetiis. M.DC.LXVII1, ex typographie Pinelliana. nuperiorum permissu & priuilegio.

In-8*. 911 p.-9f. — Lucca, governativa; Parie, Bibi. nat. B 9930.

Pag. 6; „Post concilium Tridentinum [post annum 1563], ter tantum dioeeeaana synodus congregata fuit uaque od Laurentium patriarcham [silicet annia 1564, 1568 ad 1577 et 1678].“

SYNODUS DIOECE8ANA IPREN81S

1577 maii 91.

Synodus dioeeeaana Iprenaia in Belgio, celebrata <|ie 91 maii 1577, aub Martino Balduino. episcopo Iprenai.

De hac aynodo confer opua cui titulue:

Statuta dioeceaia Brugensis. diligenter recognitp-emendata'et denuo edita juaau illuatriaaimi ac reverendissimi domini loannis-Baptistae Malou, epiacopi Brugenaia XIX. *[Intign·.]* Brugia, typia Van: hee-Wante. episc. Brugen. typogr.. 1854.

In -19, XXIV- 198 p. — Roma. Vittorio Emanuele.

Pag. 1V-VIII, mentio habetur aequantium synodorum. die 13 februarii 1571, synodus dioeeeaana, aub RemigloDriutio, epiacopo Brugenai; dio 16 iunii 1893, eongregatio decanorum dioeceaia Brugenaia, aub Oulielmo Baaaery, epiacbpo Brugenai: die '30 decembria 1765, eadem congregatio aub loanne Roberto Caimo, epiacopo Brugenai; die 91 maii 1577, aynodua dioeeeaana Iprenaia, aub Murtino Rithovio, epiacopo Iprensi; die 4 novembria 1609, aynodua eiuadem dioeceaia. aub Carolo Maaio, episcopo Iprenai; die 9 oetobria 1699, aynodua eiusdem dioeceaia. aub Oeorgio Chamberlain, episcopo Iprenai; denique anno 1838. statuta dioeceaia Brugenaia, aub Francisco Renato Boussen, episcopo Brugenai.

BYNODUS D1OECE8ANA LUGDUNENSIS

1677, circa oetobria 18.

Synodus dioeeeaana Lugdunensis in Gallia, celebrata circa diem 18 oetobria 1577, sub Petro d'Epinac, archiepiacopo Lugdunenai.

Exstant constitutione· synodales in operibua quibus tituli:

11 Statvÿs et^erdonnances synodales de 1'eglise métropolitaine de Lyon, primatiale dee Gavlea, reueues, augmentée· et traduiete· en langue françoyse, pour l'instruction de· cures A gens d'eglise du diocese de Lyon, par mandement A authority de monseigneur le reuerendiaeime archeuesque conte de Lyon, primat de· Gante·, publiée· an h m de a. Luc M.D.LXXVII, auee auttM matierM contenue· ·■ te page suyuante. *[Imifm.] k* Lyon, par leam Strativs, M.D.LXXVII. *[h Jin»:]* Imprimé h Lyon, par Pierre Roumîu.

In-4’, 4 fnn. - 51 fn. - 1 fnn. — Ly on, Jésuites; Lyon, ville.

91 Statvts et ordonnances synodales de l'egliae métropolitaine de, Lyon, primatiale des Gavlea, reueuea, augmentées et traduictes en langue françoyse, pour l'instruction des cures & gens d'egliae du dioceae de Lyon, par mandement & authorité de monseigneur le reuerendiasime archeuesque conte de Lyon, primat des Gaules, publiées au sene de a. Luc M.D.LXXVII, auee autres matière· contenue· an te pag· suyvante. *[Intign·.]* A Lyon, par lean Strativs, M.D.LXXVIII. *[In fi»·:]* Imprimé h Lyon, par Pierre Roiuain.

In-4·, 4 fnn. - 51 fn. - 1 fnn. — Lyon, Galle. Lyon, ville; Paria, Bibi. nat. B 9989.

SYNODUS MARONITARUM

1678, circa 80 martii.

Synodu· Maronitarum in Syria, celebranda anno 1678, circa Pascha, id est circa 80 martii. aub petriareha Maronitarum.

Haec synodua fnit tantum indicta, aed non celebrata.

De hac synodo, oonfor:

Mansi, CoacW., (1907), XXXVIII, 937, nota 9.

SYNODUS DIOECEBANA AVKNÎONEN8I8

1678 oetobri· 16.

Synodua diooeooaaa Aveaioaonsis in Gallia. celebrata dio 16 oetobria 1678, sub Georgio d'Armagnae, arehiepteoopo Avaaioaeaai.

Exstant constitutiones aynodalM in operibus quibus tituli:

1) Avignon, bib), du chapitre, eod. ■». pur- a OBWU fol MJ-1.

9) Avignon, Till·, eod. ma. 198·. aaeculi XJX, fol. 973-4.

SYNODUS DIOECESANA GNESNEN818
1678.

Bynoduo dioeeeaana Gueeaeaaia la Polonia, eelebrata anno 1678, tab laeobo Uchanoki, arehiopiaeopo Gneaueaai.

Da hac aynodo confer opna oui titalua:

Conatitvtionaa aynoderum metropolitanaa eccl. Gneanenaia provincialium, authoritato ayaodi provincialia Gambioianaa, par doputatoe recognitae, juaau varo!-* opera ill** ao rad*1 domini d. loannia Weayk, Dei A apoatolicae aedia gratia archiepiacopi Gneanea., 1. a. r. p. p. editae. Craooviao, ia oM-oina Aadreaa Petrioonij, a. r. ■■ typographi, ease Domini M.DC.XXX.

Ia-4», 14 f. - 417 p. -19 f (index). — Paria, Bihl. nat. B 3846.

Sequuntur alii tituli euiuaque partie impreaaae annia 1407, 163'1, 1638 e| 1484.

Paaeim in opere mentio hebetur ayaodi anno 1678 celebratae.

SYNODUS DIOECESANA MEDIOLANENSIS V
1678.

Synodua dioeceaana Mediolandhaia V in Italia, celebrata anno 1678, aub nancto Carolo Borromaeo, cardinali archiepiacopo Mediolananai.

Exatant conatitutionea aynodalea in operibua quibua tituli:

I) Acta eccleaiae Mediolanenaia, (1683), . . , (tilnlM *tapra eoi.* 93 B, n. 3],

Fol. 167-71, aynodua dioeceaana Mediolanenaia V, anno 1678.

3) Acta eccleaiae Mediolanenaia, (1683), . . . *[titahu* aopro eoi. 93 D, n. 3|.

Fol. 167-71, aynodua dioeceaana Mediolanenaia V, anno 1678.

3) Acta eccleaiae Mediolanenaia, (1603), . . *[tituhu* capro eoi. 94 B. n. 4|.

4) Haymonia Corii epitome, (1640), ... /litalam capro coi. 94 C, n. 5|.

6) Acta eccleaiae Mediolanenaia, (1738), . . . (lilulita cupra coi. 94 C, n. 6).

P. 381-8, aynodua dioeceaana Mediolanenaia V, anno 1678.

6) Acta eccleaiae Mediolanenaia. (1843), . . . *[titahto eupra eoi.* 96 A. n. 7|.

P. 417-94, aynodua dioeceaana Mediolanenaia V, anno 1678.

7) Acta eccleaiae Mediolanenaia, (189Q), ... *[titaltu* capra *eoi.* 96 A, n. 9|.

T. II, coi. 968-60, aynodua dioeceaana Mediolanenaia V, anno 1678.

SYNODUS DIOECESANA VALENTINA IN HISPANIA
1678.

Synodua dioeceaana Valentina in Hiapania, celebrata anno 1678. aub loanne de Rivera, archiepiacopo Valentino.

De hac aynodo confer opua cui tiiulua:

Omnivm decretorvm qvae in Valentinia aynodia atatvta avnt, a tempore d. d. Thomae a Villauoua, archiepiaeopi Valentini, vaque ad obitum d. loannia a Ribera, etiam archiepiacopi & patriarchae Antioctyani, cum vltima aynodo ab eo habita, quae adhuc impreaaa non fuit, brevia epitome, ordine alphabetico digeata, omnibva ivdicibva eocleaiaaticia, parochia & eccletiia apprimo necocparia; opera A diligentia Gaaparia Scholani, rectoria paroeciae Sancti Stephani. Ad illuatriae. A reuerendiaa. d. d. fratrem laidorvm Aliagam, arohiepiecopum Valentiaum. (InApa·./ Anno MDCXVI, Valentiae, typia Petri Patricij Mey, iuxta templum d. Martini, apud quem A extant exemplaria.

In-8*. 4 1.-368 p..- 3 f. — Paria, Sainte-Geneviève.

Fol. poeter. 1, memorantur aequentea aynodi:

Ordinationea Thomae a Villanova editae anno 1548. -·

Synodua provincialia celebrata anno 1566.
Synodua dioeceaana celebrata anno 1566.
Synodua dioeceaana celebrata anno 1578.
Synodua dioeceaana celebrata anno 1584.
Syhodua dioeceaana celebrata die 97 maii 1590.
Synodua dioeceaana celebrata die 35 octobria 1590.
Synedua dioeceaana celebrata anno 1594.
Synodua dioeceaana celebrata anno 1599.
Synodua dioeceaana celebrata anno 1607.

SYNODUS DIOECESANA VENETA 111
1578.

Synodua dioeveaanaVeneta III iu Italia, celebrata anno 1578, aub loanne Triviaano, patriarcha Veneto.

Exatant conatitutionea aynodalea in operibua quibua tituli:

1| Conatitvtioneo et decreta avb revereudiaeimo d. loanne Triviaano, patriarcha Venetiarvm, in tribue aynodia dioeceaania promulgata, adiectia aliqvibva decretia reuerendiaaimorum dominorum viaitatdrunr apoatolicorum. *[Inngne.J* Veronae, apud Sebaatianum A loannam fratroa a Donnia, M.D.LXXXI.

IPartit II tittdut:) Ad clericoe vtrivaque aeminarii, nec non parochialivm eocleaiarvm vrbia Venetae, in viaitatione apoatolica reverendiaaimorvm dd. Lavrentii Campagii. legati, et Auguatini Valerii, Veronae epiacopi. libellva conacriptv·.. *[Iiuigne.]* Veronae, apud Sebaatianum A loaunem fratre· a Donnia, 1581.

"[Partie III titulat:] Decreta et hortationee a reverendiaaimia viaitatoribua apoatolicio, reverendieaimia patriarchia, qvi pro tempore vrbi Venetae praefverint, bt clero Veneriarum in vniueraum relictae, praeter illaa, quae in viaitatione cingularum eccleaiarum aunt factae, *[laeijne.]* Veronae, apud Sebaatianum A loannem fratrea a Donnia, M.D.LXXXI.

iJtorfa *IV titulat)* Libellva hortatoriva ad clervm Venetvm in viaitatione apoatolica reverendiaaimor. dd. Lavrentii ('ampegii, legati, et Avgvatini Valerii. Veronae epiacopi, coaacriptna. *[lueiptu.]*

Veronae, apad Bebastiasnm * loasnem fTatrea a à Doaaia. M.D.LXXXI.

l'e 8·, 4 part·*, 9f.-)»p., 19 p^ 99 p^ 1L-48 p – Paria, Bib) sat. B 9995.

Pag. 1-5, atatata synodi Veneta· I, celebratae a loanne Trivisaao, patriarcha Veaeto, aano bob Indicate, sod 1564. — Of. Mansi, OriL, (1911), XXXVI A, cal. »3.

Pag. 6-11, atatuta synodi Venatae II, celebratae ab eodem, anno non indioato, tad peat 1568. — Of. Mansi. *Ctmeil.,* (lull), XXXVI A, aol. lib 0, et XXXVI B. ool. 14» D.

P·» 12, atatuta synodi Venetae III, ealabratae ab eodem, anno 1578.

$1 *IltuigntJ* Constitvtiones et privilegia patriarchates et cleri Veneriarum, illustrissimi ac reverendissimi d. d. loannis Triuisani, iuris vtrivsquc doct., patriarchae Venet. Dalmatiaeque primatis Ac. ivssv edita. Veneriis. ex bibliotheca Aldina, b M.D.LXXXV1I.

Ia-4·, »4 fn. - · fnn. (Index). — Parie, Bibi nat ide. B »11·; Roma, ValHoeUiaM.

Fel. 48-68, statists synodi Venetae I, anno 1564.

Fol. »0-9, atatuta synodi Venetae II, poet annum 15(18.

Fol. B9-4, statuta synodi Venetae III, anno 1678.

8) Conatitvtlonos ht privilegia patriarchates et cleri Venetiarvm, illuatrisriiqi a· reuerendissimi 'd. d. loannis Trivisani, ivris vtrivsqve doct., patriarchae Veneriarum, Dalmatiaeque primatis Ac., ivseu edita. Venetiia. M.DC.LXVIII, ex typographie Pinelliana, superiorum permissu & priuilegio.

In-8·, 118 p. - 7 f. (index). — Paria, Bibi. nat. B 9930.

Pag. 106-9, atatuta aynodi Venetae I, anno 1564.

PM 110-3, statuta synodi Venetae II, post annum 1B68.

Pag. 114-8, statuta synodi Venetae III, anno 1678.

8YNODU8 DIOECESANA VIGLEVANENSIS
1578.

Synodus dioecesana Viglevanensis in Italia, celebrata anno 1578. sub Alexandro Canali, epiacopo Viglevanensi.

Ile hac sjnodo confer opera quibus tituli:

1) Synodus dioecesana-Viglevanensis, ab illuetriss. & reverendis*- d. d. Joseph Maria Francisco 3carampi. Dei et apostolicae sedis gratia episcopo Viglevanensi. abbate 8. Mariae Aquaelongae.s.x.m. eleemosynario, Lemidae comite Ac. Ah. Ac., habita anno a Chr. nat. 1768, dieb. 13. 14. 15 junii et juasu ejusdem edita, *(liùifpu.)* Taurini, ex typographie Mairesse: superiorum facultate.' *

Sine anno 11768], in-8 minori, 110 p, - If. (errata). Milano*. Ambrosiaua; Torino, Bibi, nas.; Torino, seminario. ,

Passim in hoc opere atque in sequenti, mentio exstat synodi Viglevanensis celebratae anno 1578.

9) Synodus dioeceaana Viglevanensis, quam illustrissimus et reverendissimus d. d. Joannes Francisons Toppia, episcopus Viglevanensis, habuit diebus 14, 15 et 16 septembris anni MDCCCXXH1. /iMigne.J Ex typographie Viglevanensi.

Sine anno [1893], in-8'. 461 p. — Piacenza, civica; Vercelli, Agnesiana.

SYNODUS DIOECESANA COMENSIS
1579 aprilis 3-6.

Synodus dioecesana Comensia in Italia, cele- c brata diebus 3, 4 et 5 aprilis 1579. sub loanne-Antonio Volpi. episcopo Comensi.

De hac synodo confer opus cui titulus:

Acta synodi Comensia, quam sub auspiciis b. M. virginis immaculatae, illustrissimus ac reverendissimus d. d. Theodorus ex comitibus Valfre de Bonso, episcopus Comensis, diebus XIII, XIV, XV mensi* septembris anni MCMIV, in eathedrali ecleaia celebravit. fZiuiyfwJ Comi, MCMV, ex typis Unione tipograflea Rodulphi doct. Ferrari et eoo.

In-8*. 367 p. — Roma. Vittorio Emanuele.

Pag. 7, mentio habetur synodorum celebratarum diebus 16, 17- et 18 septembris 1565 sub, loanne Antonio Volpi, episcopo Comensi; diebus 3, 4 et 5 aprilis 1579. sttb eodem; anno 1698, sub Philippo Archinti; diebus 16, 17 ot 18 maii 1618 sub eodem, diebus 18, 19 et 90 septembris 1633 sub Lasaro Ceratino; diebus 13, 14 et 15 septembris 1672 sub Ambrosio Torriani; diebus 10, 11 et 12 septembris 1686 sub oat-dinali Carolo Ciceri.

8YNODU8 DIOECESANA NIVF.HNEN8IR' .
· 1579 aprilis 99.

Synodus dioecoeana Nivernensis in Gallia, celebrata die 29 aprilia 1579. sub Arnaldo Sorbin, episcopo Nivernensi.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus.

Manuale curatorum ecclesiae Nivoruenaia |A| dioceais, rationem modumque sacramonta ecclesiastica ministrandi continens, parochis omnibus A quibus animarum curp incumbit perquam neoeesarium, opera A labore reveraedise. ia Christo patris Arnoldi Sorbini, Niuernensis episcopi, restitutum A auctum ac meliuscule (sic) dispositum; acooseerunt statuta aynodaiia ibidem anno M.D.LXXIX publicata. (ZuspneJ Parisiis, apud Ouilelmum Chaudière, via lacobaa, sub Temporis insigni A Hominis syluestria, M.D.LXXXU, cum priuilegio regia.

In-4·, 19 fnn. (calendar.) - cx(j fn. - 1 fnn. (index), cum musica. — Paris, Saint-Sulpioo.

F. oxxxvij - x(j: „8tatiits faicts et ordonnés par révérend père en Dieu, meeeire Arnault Sorbin, par la grAce de Dieu et du saint siège apostolique évesque de Nevere, publies au synodo de son diocèse l'an mil cinq cens soixante et dix-neuf, le xxix avril."

CONCILIUM PROVINCIALE MEDIOLANENSE V
1579 maii 7.

Concilium provinciale Mediolanense V in Italia, celebratum die 7 maii 1579, sub saaeto Carolo Borromaso, «rchiepiseopo Mediolaaeari.

MbUegnphla

1) Acta ecclesia· Mediolanensis, (1589). ... *[Uiuhu* mpra eeL 93 B, a. 9).

Pel. 89-IM, eoaoilinm provincials Mediola- A BOM· V.

2) Aeta eoeteeiae Mediolanensis, (IMS), . . /Hslw sei. 93 D, n. S).

Pel. 89- IM, concilia· provinciale Modiolalanease V.

5) Oonetitvtionoe at decreta, (1595), ... *[titvhu eopTa* oai. 119B, a. 8|.

4) Décréta provinciae Meflqlanensis, <1595),... *[tilth» Htfn eol* 190 A, n. 9|.

6) Coaatitntiones et decreta, (1590), ... *[titulat itpra col.* 190 A, n. 10].

0) Concilia provincialia, (1602), ... *[tituhu tupra col.* 120 C, n. 11]..

7) Acta ecclesiae Mediolanensis, (1803)......... *[tituhu tupra eoi.* »4 B, n. 4].

8) Decreta provinciae Mediolanensi·, (1603). ... *[titului tupra col.* 120 D, n. 12|.

9) Harmonie Corii epitome. (1640). ··· *[tittltu* B supra *col.* 94 C, n. 5|.

Jo) *Conciliorum eolhctio regia,*(1644), XXXV1,476.

11) Labbe. *OttuU.,* (1971), XV, 556.

19) |Hardwin], AsSe *ootoil.,* (1716), X, 947.

19) Celati, *Corneil,* (179·), XXI, 391-490.

14) Aeta eeoleeiao Mediolaaensts. (1798), . . . *[tituhu* sapre sei. 94 C, a. ·].

P. 2*>9-96, conciliant provinciale Mediolaaeaee V.

15) 8. Caroli Borramaai, (1760), . . . /titulus *oupra col.* 146 B. n. 14].

P. 364-74, concilium provinciale Mediolanense V.

16) Acta eooleeiao Mediolanensia. (1843>. ... *[tituhu oupra col.* 95 A, n. 7|.

P. 211-304. concilium provinciale Mediolanense V.

17) Acta eccleeiae Mediolanensi·, (189<o, . . . *[tituhu tupra eol.* 96 A. n. 9]. —

T. II. col. 505-722. concilium provinciale Mt* diolanenae V.

18) Manti. *Coucil.,* (1902), VLXIV. 331-490.

19 - 29) Cf. opera citata aupra col. 121 B -122 C, n. 21-31.

BYNODUS DIOECE8I8 VAPINCEN8I8, CELEBRATA IN LOCO LA BAUME

1579 menae maio.

Synodus dioeoeaana Vapincenaia in Gallia, celebrata in loco La Baume, menae maio 1679, sub Petro Paparin de Chaumont, episcopo Vapincenai.

De hac synodo confer opera quibus tituli:

1) Constitutions et instructions synodales du diocèse de Gap. publiées dans le synode célébré les 6, 7, 8, 9 et 10 juillet 1853, par M·* Jeau-Irénée Depéry, évêque de Gap. chevalier de l'ordre impérial de la légion d'honneur, de ielui de l'Eperon d or et commandeur de celui dea sa. Maurice et Lasare. *[huigne.]* Gap, Delaplace c p. et f.f imprimeurs-libraires de l'évêché, rue de Provence. 1854.

In-8·, XXVII-,730 p. — Gap. évêché: Gap, séminaire.

1'. 623-717 . Histoire du synode diocésain ·de Gap. célébré au mois de juillet 1853. par Mr Jean-Irénée Depéry. précédé d'un précis historique des anciens synodes de Gap et d Embrun, par les notaires du aynode [les abbés- J.ı(*. Blanchard et F. Jame],

2' Histoire du synode diocésain de Gap, célébré au mois de juillet 1863. par *M·** Jean-Iréqée Depéry. précédé d Un précis historique dea anciens synodes de Gap et Embrun, par les notaires du synode^Jlea abbé· J. C Blanchard et F. Jame] Gap, impU de Delaplace, 1854.

In · H'J 93 p. — Paris, Bibi. nat. B. 9717.

In ujroque opere, mentio exstat synodi dioecesana?'celebratae mense maio 1579.

8YNODU8 DIOECE8ANÀ COMENSIS

1579 septembris 3-5. I

Synodus dioeceaena Contenais in Italia, celebrate diebus 3. 4 et 5 septembris 1579, sub loanne Antonio Volpi. episcopo Comensi.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus

Acta primae et secvndse aynodi dioec. Comen., de annia M.D.LXV et M.D.LXXIX celebrat., mullum illust. & reuerendisa. d. d?Io. Antonio Vipio, epiac. Comen. A comite Ac., praesidente. Comi, apud Hieronymum Frouam, M.D.LXXXVIII.

In-H*L 2 parte·. 1" f. · 142 · 191 p. — Milano, Ambrosian· : Paria. Bibi. nat. B 9417 . Paria. Sainte-, Geneviève]. Piacensa, civica; St.-Gallen. 8tifts-

Prior synodus ('omentis celebrata eet die 16 maii anni .1566 ; secunda autem diebus 3, 4 et 5 Septembria 1579.

CONVENTUS CLERI GALLICANI

1579.

Conventu· cleri Gallicani celebratu· Meloduni. D anno 1579.

De hoc conventu confer opera quibus tituli:

1) Response du sieur de La Roche A un sien amy sur t'assemblée generale du clergé de France, tenue à Melun, et la descharge dés obligations de l'hostel de ville de Paris, 13 août 1579.

8.1. n. a. [1579], in-8*. — Paris, Bibl. nat Ld' 12.

2) Copie d'un lettre du sieur des Estoilles au sieur de La Double Marche, contenant un sommaire advi· et diacour· des affaires qui se traictent à Melun. par M. M. du clergé de France, tant pour la reformation de l'eglise. que pour les rente» de l'hostel de ville de Pari·. 22 août 1579.

8.1. n. a. [1579], in-8*. — Paria, Bibl. nat. Ld* 13.

3) Edict du roy sur le· plainte· et^remoastrances du clergé de France'généralement assemblé par permission de sa majesté en la ville de Melun, l'an 1579, publié en parlement, le VIII jour de mars l'an 1580. — Pari·, Bibl. nat.

8YNODU8 DIOECE8ANA MEDIOLANENSIS VI

1579.

Bynodus dioeoeaana Mediolanensi· VI in Italia, celebrata anno 1579, sub sancto Carolo Borromaeo, arehiepiscopo Mediolanensi.

Exstant constitutiones synodale· in opere cui titulus;

n AcU 4ele*iM Msdiolanstsaia, . ..a
oufre «*4 MB, a. 9).

Fol. 171-9,synodus dioeoeaaaa MédiolaaoaaUVI, aaoo 157*.

9) Aeta secissias Mediolaaeaaia, (1688), ... /Atata* Mpr« *Mi. 93* D, a. B].

Fol. 171-9, syn. diosb. Msdiol. VI.

3) Haymonis Corii epitome, (1640), ... /litata* *Mfra Ml.* *4C., a. 5).

4) Acta eccleaiae Mediolaaenais, (1738), ... /litata*. *ttpro col.* 94 C, a. 6].

P. «89-91, eynedM diososeaaa Msdtolaasasta VI, I mo 1579.

B) Aota eeeleeiaq Mediolanosmia, (184B), ... /litata* myra ooL *BA, -. 7).

p. 495-T, ayaodu diosossana KodiolMoaote VI, «..« 167».

6) Act» ooelooiao Modiolaaoaob, (18*0), ... /Stata* Mprw eel. 96 A, a. 9].

/p. II, ool. 953-60, syaodn* dioeceaana Mediolanensia VI. aaao 1579.

8YNODU8 DIOECE8ANA RAVENNATEN8I8

1580 maii 5.

Synodua dioeceaan* Ravennatenaia in Italia, celebrata die 5 maii 1580, aub Chriatophbro Buonoompagni, archiepiaeopo Ravennatenai.

De hac synodo confer opua oui titulus:

Synodus dioeceaana quern, aub fauatiaaimia auapiciia aanctiaaimi ia Chriato patria Pii papae texti, celebravit Antoniua Codronchi, archiepiacopu* Ravennaa, in eocleaia metropolitan*, XIII, XII, XI kal. aext. anno MDCCXC. /Insipas/ Ravennae, MDCCXC1, ex typographie archiepisoopali. //» *fixe:]* Ravennae, MDCCXXII, apud fratre* Fave.

In · folio, 3 f.-XXXVIJF459 p^iftg.— Milano, aeminario; Paria, Bibi. nat. B 3384.

Chriatophorua Boncompagni, Bononiensia, archiepiacopu* Ravennatenaii, dioeceaanam aynodum celebravit [die 5 maii) 1580; provincialem anno 1589; alteram dioeceeanam anno 1583; tertiam, [die 95 iunii| 1593 et quartam anno 1599.

SYNODUS DIOECE8ANA MEDIOLANENSIS VII

1580.

Synodtta dioeceaana Mediolanensia VII in Italia, celebrata anno 1580, aub sancto Carolo Borromaeo, cardinali archiepiaeopo Mediolanen*ix

Exstant constitutione* aynodale* in operibua quibua tituli: r—,

l> Acta ecclesiae Mediolanensia. (1582), ... *llitultu eupra eoi.* 93 B, n. 9|.

I Fol. 179-5. synodus dioeceaanaMediolanensisVII, anno 1580.

) 2) Acta ecclesiae Mediolanensis, (1583>. . . ' */titulue* sapra *eoi.* 93 D. n. 3],

Fol. 179 5. synodus dioeceaana MediolanensisVII, anno 15«o.

3) Acta eccleajhd Mediolanensis. il738>. ... /titafa* supra *coi. ii C.* n. 6],

P. 399-5, aynoAs dioeceaana Mediolanensis VII, anno 1580.

4) Aota ecclesiae Mediolanensis. (18431. . .. /litata* supra *eoi.* 95 A. n. 7|.

P.498-31, synodus dioeceaana Mediolanensis VII. anno 1580.

5) Acta ecclesiae Mediolanensis. ;189O>. ... *[tituhu Mpra' col.Mk,* n. 9).

T. II, coi. 961-74. synodus dioeceaana Mediolanensis VII, anno 1580.

SYNODI CON8TANTINOPOLITANAE

1576 1581. i

Synodi Constantinopolitanae, celebratae annis 1576 81. sub Hieremia, patriarcha Constantinopolitano.

Ile bis synodis confer opus cui titulus:

Acta et scripta theologorvm Wirtembergenaivm, et patriarchae Conatantinopolitani d. Hieremiae, quae vtrique ab anno M. D. LXXVI vaque ad annum M D LXXXI de Avgvstana confessione inter ae miserunt; graece A latine ab iisdem theologi* edita. */Inugne /* Witebergae, in officina heredum loanni* <,r*to,,is. anno M.D.LXXXIII.

In · 4*. 10 f. - 384 p. - 3 f. (index). — Lyon, ville; Roma Vaticano.

Fol. 2 l<>. praefatio snb data. „Tubingae, calend. acptpmbr. anno M D. LXXXIIL"

P·6 1·4, epistolae duae de Augustana confessione. ad patriarcham Constantinopolitanum d. Hieremiam missae.

I'ag 5 - 53. Augustana confessio, graece" et latine. «

Pag 54 ׀ 143. primum patriarcha* Constantinopolitani Hieremiae responsum ad Augustanam confessionem, sub data. Conatantinopcli, 16 mail 1576; cum version® latina curata a-Martino t'ruaio. Tu bingae academiae professore.

Pag. 144*99. responsum theologorum Wirtcinbergeneium huic primo responso oppositum, sub 'dat· 18 iunii 1577. et cum signatura: „Lucan Ositinder. ». theologiae d., in aula Wirtembergii principis ecclesiaeta.ſſ

200-60. secundum patriarchae t'onstan tinopolitani d. Hieremiae responsum, sub dat* t'on-Mantinopftli, mense maio 167»..

Pag. 961-346. responaum huic secundo responso oppoaitum, aub data: Tubingae, 24 iitnii 1580.

I'ag. 347-711, tertium patriarchae Constantinopolitani d. Hieremiae responaum, aub data: Conatantinopoli. 6 iunii 1581.

Pag. 371-9. responaum huic tertio responso oppositum; sine data.

l'ag. 381-4. epiatolae aliquot, quarum una, de compendio theologiae graece ad patriarcham Hieremiam missa; aliae vero tree ipaiua patriarchae, compendio ianY accepto, secundum responaum promittentia.

4) A«ta ecclesiae Mediolanensia, (1738), . . . [titulue eoi. 84 C, n. 5|.

P·« 394-8, aynodua dioecesana Mediolanenaia VIII, aôno\1581.

SYNODUS DIOECESANA MEDIOLANENSIS VIII
IMI.

Synodus dioaceaM* Mediolanensia VIII yt Italia, A celebrata anno IMI, aub aaaeto Carolo Borronaao, cardinali archiepiacopo MediolaMnei.

Exstant constitutiones synodales in operibua quibus tituli:

1) Acta ecclesiae Mediolanensis. (1582), . . . [titulue cupra eoi. 83 B, n. 2|.

Fol. 175-7, synodus dioeceaana Mediolanenaia VIH, anno 1581.

9) Acta ecoleaiae Mediolanenaia, (1583). ... [titulue eupra eoi. 5)3 D, n. 3].

Fol. 175-7, aynodua dioecesana Mediolanensia VIII, anno 1581.

3) Hpymonis Corii epitonio, (IMo),... (titalw 94C, n. 5|.

cleaiae Mediolanensis. (189o). . ı ı 9« A, n. 9|.

9Ç'7-88, synodua dioecesana Medio- adno 1581.

SYNobl S DIOECESANA LIMANa U
1582 martii l<>. \

Synodua dioeceaana Limana I in Peruvio, celebrata in civitate Regum, die 1◇ martii 1582, aub sancto Turibio Alphonse Mogrovejo, archiepiacopo Limano.

Exatant constitutiones synodales in operibus quibus tituli.

1) Lima limata conciliis, constitvtionibva synodalibva. et aliis monvtnentts, qvibvs venerab. servva Dei Toribive Alphonsvs Mogtoveivs, archiepisc. Limanvs, proufnciam Limensem seu Peruanum imperium elimauit, A ad normam es. canonum composuit: omnia fere ex Hispanico sermone latina reddidit, apparatu historico, necessarija passim notis d echolij». ac opportunis indicibus illustrauit fr. B Franciacva Harolqvs, Hibernus Limericensis, ord. Minor, striet. Obaeru. a. theologiae lector iubilatue, & Franciscani ord. vniuersi chronographus. in collegio Romano ▪. laldori fratrum Hibernorum eiusdem instituti. Romae, typis losephi Corvi, anno M. DC. 1.XXIII, svperiorvm permiaav.

In folio. 17 f. (praefatio, index capitum) - xxxiv p. (apparatus historicus) - 378 p. - 11 f. i index).

P. 195-207, synodua dioecesana Limans l

2) Concilia Limans. Romae, Vanacci. 1884.

In-folio. — Roma, Vaticano.

P. 195 -205, synodus dioecesana Limans I. celebrata in civitate Regum, die |o martii 1582.

CONCILIUM PROVINCIALE MEDIOLANENSE VI
1582 maii |o.

Concilium provinciale Mediolanense VI in Italia, r celebratum die 10 maii 1582, aub sancto Carolo Borromaeo. archiepiacopo Mediolanensi.

Blbilegraphia:

11 Constvtiones et deereta prouinoialis synodi Modiol. sextae, qvam ill-*' et rever"* d. d. Carolus, a. R. e. preab. card. tit. a. Praxedis, arehiep. Med., habuit anno M.D. LXXXII, Gregory xif poaA max. [Ineigne.] Mediolani, apud Mlenaelem Tinam, typographum seroinarij, 1583.

In-8·, 4 f. - 83 p. - 25 f. (appendix documentorum). — Milano. Ambrosiana; Milano, seminario.

2) Constitvtiones et'decreta provincialis synodi Mediol. sextae, qvam illvatrisa. et reverendisa. d. d. Carolus, s. r. e. presb. card. tit. 8. Praxedis, archiepisc. Med., habuit anno. 1582, Oregorio xiij pont, max., iuaau multum r. d. Phyliberti ex dominis Buruntij, praepositi oathedralis A vioarij generalis episcopi Vercell., impress. [Ineipne.] Novariae, D apvd Franc. Beaallvm, M.D.LXXXUH.

In - 8* minori, 3f. -123 p, - 6f. (index). — Milano, Ambrosiana.

3) Constitvtiones et decreta. (1595),... [titulue cupra eoi. 119B, n. 8|. ,

4) Decreta provinciae Mediolanensis, (1595),... [titulue cupra eoi. 120 A, n. 9|.

5) Constitutiones et decreta, (1596),.. . [titulue cupra eoi. 120A, n. 10).

6) Concilia provincialia, (1602),... [titulue cupra col. 120C, n. 11).

7) Acta ecclesiae Mediolanensis. (1603:. . ı . [titulus eupra eoi. 94 B. n. 4;.

8)"Decreta provinciae Mediolanensis, (1603:,.. ltitulus eupra eoi. 12oD, n. 12).

9) Haymonis Corii epitome. <16401,... [titulue eupra coi. 94 C, n. 5|.

10) *Conciliorum collectio regia* (1644). XX X V1.704.

11) Labbe, *Condi.,* (1671). XV, 706.

12? [llarduinl, *Acta condi.,* (1715), X. 1095.

13) Coleti, *Condi.,* (1728), XXL 489-536.

I4> Acta ecclesiae Mediolanensis. (1738).... (titulus *eupra coi.* 94<'. n. 6!.

Pag. 297 -328. concilium provinciale Mediolanense VI.

15) 8. Caroli Borromaei. 11760). ... [Moine eupra eoi. 146 B. n. 14).

Fag. 374-92, concilium provinciale Mediolanense vi

16) Acta ecclesiae Mediolanensis, (1843).... [titulue cupra eoi. 95 A. n. 7].

PM- 305 - 36. concilium provinciale Mediolanense VI.

17) Acta ecclesiae Mediolanensia (1890). ... [titulue eupra eoi. 96 A, n. 9).

T. Il, coi. 725-94, concilium provinciale Mediolanenae VI.

18) Mensi. *Coneil.,* (1902). XXX.1V, 489-536.

19-29) Cf. opera citata supra coi. 121 B- 122C, n. 21-31

1

CONCILIUM PROVINCIALE TOLETANUM

1582 septembfis 8 -1583 mnrtii 12.

Concilium provinciale Toletanum in Hispania, celebratum a die 8 aeptembria 1582 ad diem 12 martii 1583. sub Caeparo de Quiroga. archiepiscopo Toletano.

I

Bibllogrnphia:

1) Collectio maxima conciliorum omnium Hiepaniae et Novi Orbia, epistolarumque decretalium celebriorum, neenon plurium monumentorum ad illam «pectentium, cum notia et diaeartationibua. quibus sacri canonea. historia ac disciplina ecclesiastica et chrbnologia accurato illustrantur, per Joeephum Saenz de Aguirre. Romae, typi» Joa. Jac. Komarek, Bohemi, 1693-5.

In-folio, 4 vol., xvj-751. xxviij-764. xxviij-692, 767 p. — Le Mana, ville: Milano, Aiubroaiana; Paris. Sainte-Geneviève; Roma, Casanatense; Torino. Bibl. nai.

T. IV (1694), p. 202-28, concilium Toletanum.

21 Collectio maxima conciliorum omnium Hispaniae et Novi. Orbia epiatolarumque decretalium celebriorum neenon plurium monumentorum veterum ad illam apectantium, cum notis & diesertationibus quibus sacri canones, historia ac disciplina ecclesiastica A chronologie accurate illustrentur, cura et studio Josephi Baens de Aguirre, Bonedictinae congregationis Hispauiarum magistri generalis, regii ac supremi fidei senatus consultoris, in Balmantieensi academia doctoris theologi, ac. post plutee alias cathedras, primarii sacrorum bibitorum interpretis, s. R. e. presbyteri cardinalis tituli 8. Balbinae, protectori» regni Siciliae; editio altera, in sex tomos distributa, et novi» additionibus aucta. Tomus primus (II, III, IV. V, VI); ad sanctissimum patrem Benedictum XIV, pontificem maximum; auctore Josepho Catalano, Oratorii 8. Hieronymi Charitatis presbytero. Romae. M.DCCLIII. ex typographie Antonii Fulgonii, apud SancIW Eustachium: superiorum permissu.

In-folio, 6 tomi, «annis 1753, 1753. 1753, 1754. 1755, 1755), XL - 358 p.. XXIV- 495 p.. XII- 475 p.. XII-476 p.. XII-530 p., XVI-491 p. — Lucca. Grande-Chartreuse; Lyon ville; Paris, Saint-Sulpice; Roma. Alessandrina; Roma, Ca»anaten»e.

T. VI, (17551, col. 1-64. concilium Toletanum,

I·.dictum gtaeralt coavocatoriam, poti mittat literal linyuli» rmrfHdittimit tpitcfpit, abbatibat ,et eapitulit.

Gaspar de Quiroga, sanctae Romanae eccleaiae tituli Sanctae Balbinae presbyter cardinalis, archiepiacopua Toletanus, Hispaniarum primas, regnorum Casrellae maior cancellarius, et in regnis atque dominiis catholicae maiestatia contra haereticam pravitatem et apostasiam generalis inquisitor, omnibus et singulis reverendissimis episcopis comprovincialibus, abbatibus, ecclesiarum capitulis. ' et universis huius provinciae Toletanaechristifidelibus, ad quos sequentia attinent, salutem in Domino.

Frdquens conciliorum provincialium celebratio et multis sacris canonibus commendata est. et iam inde ab initio nascentis ecclesiae magnas utilitates provinciis omnibus attulit. Sed cum is m«js sanctissimus. vel temporum, perturbationibus, vel nonnullorum fortase negligentia in desutetudinem abiisspt: nuper sancta et oecunienica syqpdus Tridentina. ut multa alia utiliter restituit, sio huiusmodi concilia provincialia quolibet saltem triennio a metropolitanie haberi praecepit. Itaque nos, ab eo tempore. quo huic ecclesiae Toletanae, licet tanto oneri impares, praepositi fuimqs: nihil equidem magis optavimus, quam ut concilium provinciale primo quoque tempore cogeremus; superiore tamen triennio publicae occupationes, ne id pro voto praestare posaemit^ impedierunt. Nunc autem Dei benignitate commodam occasionem nacti. praesertim cum animi nostri sententiam ipsi imprimis •catholicae maiestatia regis Philippi domini nostri probari videamus, qui favorem^ suum nobis ad jd concilium habendum per literas benigno obtulit, rem non ulteriutf duximus differendam.

Quapropter, ad laudem et gloriam omnipotentis Dei. ad emendandos huius provinciae mores tollendosque abuAts. et ad controversias, si quae eunt, componendas. ad restituendam denique, ut in Domino speramus, sicubi apud nos cqllapsa eet, ecclesiasticam disciplinam, concpium provinciale in hanc urbem imperialem Toletanam induimus, diemque 8 mensis septembris proxime venturi, quo nativité» beatae Mariae celebratus, ipsi concilio inchoando praefiximus. Itaque etiam singulatim vestras paternitates. reverendissimi patres episcopi comprovinciales. vosque abbatee et ecclesiarum capitula ac caeterd», quibus vel suffragii ferendi, vel consilii dandi, in htliusmodi conciliis provincialibus permissa potestas est, edictis nostris ad eam diem convocamus.

Ne qui» vero ex hac provincia Toletana ignorationis excusationem obtendere possit, hoc edicto generali, quod in valvis nostrae metropolitanae eccleaiae affigi volumus, omnibus et singulis huius provinciae Toletanae reverendissimi» episcopis comprovincialibus nostri», et abbatibu», qui in huiusmodi conciliis provincialibus ex iure vel consuetudine sententias definiendo dicere solent, in virtute sanctae obedientiae. et sub censuris et poenis, quae iure et huius provinciae constitutionibus continentur, districte praecipimus et~ mifUdamus, ut ad illam diem, Toletum, ad conciliu^ provinciale nobisoum celebrandum conveniant, vel si qui ipsorum fuerint legitime impediti, una cum impedimenti, testimonio procuratore» cum auctoritate mittant. Caeteros autem, hoc est capitula, tam huius nostrae metropolitanae, quam aliarum huius provinciae cathedralium collegiatarumque ecclesiarum, universitate» quoque^ et civitatum oppidorumque magistratus, ac denique personas omnes, tam ecclesiasticas quam saeculare», quacumque dignitate, officio vel auctoritate fungentur, quae iure, privilegio vel tonsuetudine his conciliis provincialibus ad dandum consilium interesse solent, aut nobis in hoc proxime celebrando concilio admonitione» aliqua» vel libellos supplices ad reformationem pertinentes offerre voluerint, praesentium litergrum tenore requirimus, invitamus, 'et ut ad dictam diem adsint, convocamus; de iis. quae proposuerint. libenter eos et benevole audituri. Omnes autem in universum admonito» volumus, no» gravibus poenis, quae sacris canonibus sunt constitutae. .contra rebelle» et inobedientes fore processuro». atque illorum absentia non obstante, ^t contumacia accusata, concilium provinciale nihilominus cum iis, qui ad diem praestitutam affuerint, celebraturos.

Interim, hortamur in Domino omnes hniu» provinciae reverendissimos episcopo» et christifidele». ut quamprimum, et dum ipsum agetur concilium.

publieaa indieant orationes, et lingulis privatisa peragant, quo propitius nobis reddatur Deui optimus maximus, ut huius concilii a nobis habendi exordia, gratia sua praevenire, et ad'optatum exitum perducere dignetur, ad gloriam nominis sui et huius provinciae utilitatem. Id enim ipsum nos quoque in hae nostra sancta ecclesia, et dioecesi continenter, ut fiat, aedulo curabimus.

Datum Toleti, in aedibus nostris archiepiscopalibus. die 13 mensis iulii, anno a nativitate' Domini 1581.

G. cardinalis, archiepiscopua Toletanus.

Mandato illustrissimi, et reverendissimi domini cardinalis archiepiscopi, magister Hieronymus Paullus. secretorius.

Prima prorogatio concilii pronncialie ad diem tertiam mentit decembrte eitudem anni.

Gaspar de Quiroga, miseratione divina sacrosanctae Romanae ecclesiae tituli Sanctae Balbinae pre.sbyter cardinalis, archiepiscopua Toletanus, Hispaniarum primas, regnorumque Castellae maior cancellarius, status catholici· regis Philippi domini nostri regius consiliarius, ac etiam in omnibus ^regnis et dominiis suae maiestatis contra haereticam pravitatem et apostasiam inquisitor generalis, reverendissimo in Christo patri domino N.

Superioribus diebua fraternitatem vestram, et reliquos reverendissimos episcopos comprovinciales nostros convocavimus ad concilium provinciale, quod in hanc urbem imperialem Toletanam indiximus, diemque 8 mensis septembres proxime futuri huius anni 1581 ipsi concilio inchoando designavimus. Postea tamen intelleximus, catholicam maiestatem regis Philippi domini nostri velle duabus ecclesiis Cordubensi et Segoviensi. quae proprios pastores nuper amiserunt, futuros episcopos nominare, easque praesentationes ad sanctissimum dominum nostrum papam quamprimum mittere. Cum vero haec expediri et contici sine aliqua mora non possint, cumque etiam quidam ex reverendissimis patribus comprovincialibus nostris legitimis caussis impediti, dit to concilio celebrando adesae nequeant, nisi terminus primo assignatus prorogetur: visum est nobis, quo plenior episcoporum huius provinciae conventus haberixposait, ut 'huiu* futuri 'concilii terminus paull&ulterius prorogetur. Itaque, nos harum literarum tenore, praedicti concilii provincialis a nobis in hac Toletana urbe celebrandi terminum, a die 8 mensis aeptembris. ad diem 3 mensis decembris primo sequentis huius ipsius anni 1581 (quo die primam dominicam Adventus sancta/ mater ecclesia celebrabit), producimus et prorogamus, ipsamque prorogationem vobis significamus et denunciamus: Qliamobrem, vestram fraternitatem enixe rogamus, et. quatenus opus sit, in virttate sanctae obedientiae. et sub poenis a iure stnutis, vdbis districte praecipimus et mandamus. ut ad prg^dictum diem tertium mensis decembris, Toletum, ad concilium nobiscum ineundam et celebrandum conveniatis, et reliquas istius nostrae dioecesis personas, quae iure. .consuetudine vel privilegio his conciliis provincialibus interesse debent, de hac nostra prorogatione moneatis, caeteraque praestetis, quae in superioribus nostris literis convocatoriis vestrae iniunximus fraternitati: quas mutato dumtaxat praedicto termino, omnino volumus in suo robore fftrmanere. et debitae exacutioni mandari.

Datum Toleti, jinno Domini 1581. die vero 9<> mensis iulii.

G. cardinalis archiepiscopua.

magister Hieronymus Paullus, seeretarius.

'•oxeu.. oaasnau touts XXgVIM·.

Eodem exemplo missae sunt' litterae prorogationi· ad aingulo· reverendissimo· episcopos, abbates et capitula provinciae Toletanae.

Prorogatio tecunda coaeiln proamoialit Toletani onao 1581.

Gaspar de Quiroga, miseratione divina sacrosanctae Romanae eeclesiae tituli Sanctae Balbinae presbyter cardinalis, archiépiscopal Toletanus, Hispaniarum primas, regnorum Castellae maior cancellarius, status catholici regis Philippi domini nostri consiliarius, ac etiam in omnibus regnis et dominiis suae majestatis contra haereticam pravitatem et apostasiam inquisitor generalis. reverendissimo in Christo patri domino Alvatu, episcopo Palentino, comprovinciali nostro, salutem et felicitatem in Domino.

Cum provinciale concilium ex decreto sanctae aynodi Tridentinae in hac ecclesia metropolitans celebrare statuissemus, superioribus diebus coepiscopos comprovinciales nostros per liters· et publica edi<M, tn diem 8 mensis septembres proxime praeteriti ad id concilium convocavimus, nihil omnino dubitantes, quin et omnes ad eam diem expediti adetrfeT"et id concilium nobiscum ad optatum usque finem possent perducere. Bed publicata iam. et ad ipsas dioeceses missa hac nostra convocatione, Deo sic volente, accidit, ut quibusdam episcopis huius nostrae provinciae morte sublatis, quibusdam etiamvmublica occupatione et morbo impeditis, minus frequens episcoporum numerus fuerit relictus, quam ut pro dignitate hoc concilium congregari possit. Itaque, nos sperantes ecclesiis brevi providendum fore, impedimentaque omnia cessatura, diem inchoando concilio praestitutam alteris literis, in primam dominicam Adventus huius ipsius anni proxime sequuturam produximus. Sed nunc cum is iam dies in proximo sit. neque hactenus ecclesiis, quae suis carent pastoribus, alii successores dari tam mature potuerint: cumque praeterea aliqui ex caeteris episcopis huius nostrae provinciae etiam nunc iustis impedimentis teneantur, necessario de nova prorogatione nobis cogitandum fuit. Verumtamen, en rursus anni tempora omnium maxime impedita sequuntur, nempe Adventu·. Nativitas Domini. Quadragesima et Pascha, quibus temporibus episcopos a suis erclesiis abesse, non modo veteres canones, sed novum synodi Tridentinae decretum prohibet.

Itaque, tota hac nostra deliberatione cum ipsa catholica majestate regis Philippi domini nostri communicata, id omnino placuit, ut hoc concilium in secundam dominicam post Pascha' prorogetur, sicuti ot nos. harum literarum tenore, huiusmodi concilii provincialis a nobis Tolqti habendi initium in secundam dominicam post Paschp. qua *Ego* sm»i *patior bonae* solet ab ecclesia cani, quaeque in diem 29 mensis apritis anni sequentis 1582 incidit, producimus, differimus et prorogamus, et, si opus est. ad eandem secundam dominicam denuo indiciiqus et convocamus. Quamobrem. fraternitati vestrae injungimus, atque in virtute sanctae obedientiae praecipimus et mandamus, ut ad prae dictum huiu· nostrae saecundae prorogationis terminum. in hanc urbem Toletanam conveniatis, ad id concilium provinciale nobiscum et cum cauteris nostris episcopis celebrandum. Interea Vero eos. qui Vestrae curae commissi sunt, quique in ista dioecesi iure, consuetudine aut privilegio huiusmodi conciliis provincialibus interesse solent, de hac nostra prorogatione certiores faciatis, caeteraque diligenter praestetis, quae in prioribus nostris literis, tam convocationis quam primae prorogatio-

ni· termino, integre impleri, et suam vim volumus retinere.

Datum Toleti, anno Domini 1581. die vere 8 menai· novembri».

EPISTOLA GREGORII XIII. PONTIFICIS MAXIMI

Ad cxuduulkm Qtnuoaa*.

Dilecto filio nostro *Oatpari, taneia· Romana·* se*detiae pretbgtero cardinali, Toletano nuncupato, ac* in regnis *Hitpaniarum generali inguiritori, Grtyoriut papa XIII.*

Dilecte fili noster. salutem et apostolicam benedictionem. Certiore· facti sumus. imminere tempus synodi provinciali» Toletanae; suspicari autem nunnullos posse facile accidere, ut aliquid impedimenti afferatur. quominus tanta hac in re libertus adhibeatur, quantam oportet tam gravi 'in re adhiberi. Vehimus hoc tibi aignifieare. teque etiam hortari, ne ulla omnino in" re patiaris hanc ipsam libertatem laedi aut minui; tametai licet •perare. quoniam ii· potissimum do rebua agendum erit. qu,ae ad Dei gloriam, ad eccleaiarum dignitatem. ad animarum salutem pertinebunt, neminem fore. qui cenetur obsistere. Ut autem certum habemus. te pro tuo munere, proque praestante pietate et zelo. nunquam passurum libertatem ecclesiasticam ulla in re violari: tamen non potuimua in his literis -scribendis nostro summo ac pernecessario muneri, eeclesiarumque omnium nobis a Deo impositae solicitudini deesse. Caetera ex nundio nostro cognosce», omnemque eius verbis fidem tribues.

Datum Hornae, apud Sanctum Petrum, subannulo piscatoria, die :U› octobri» 1581. pontificatu» nostri anno decimo.

Aut. Bucca Padulius.

Fuit facta postea alia prorogatio eiusdem concilii usque in diem 8 aeptembria anni sequenti» 15h2 qua tandem inchoatum fuit

Prr'-t‹ pro eccletia, pro calat· regit et principi·, et pro congregation· eoneilii dicenda· in missis maioribus.

Finito a sacerdote in missa *Pater notter,* immediate dicitur a choro, omnibus genua flectentibus.

Antiphona: Exaudi nos. Domine, quoniam benigna eat misericordia tua. et secundum multitudinem miserationum tuarum respice nos. Domine.

Veritu: Salvum me fac Deu», quoniam intraverunt aquae usque ad animam meam.

Vertu·: Gloria Patri etc. Exaudi nos, Domine etc. Kyrie eleison. Christe eleison, Kyrie eleison.-

Celebratis dicit *Pater natter* secreto.

Farsus: Et ne nos inducas in tentationem.

Rttpontum: Sed libera nos a tnalo.

Populus, et chorus cantat Deu» miseratur nostri, totum, cum Gloria Patri etc., et celebrans etiam dicit flexi» genibus:

Vertat: Mefuento congregationis tuae.

Reipontum: Quam possedisti ab initio.

Vertat: Emitte spiritum tuum, et creabuntur.

Responsum: Et renovabis faciem terra.

Farsus: Domine salvum fac regem.

Retpontum: Et exaudi no» in die, qua invocaverimus te.

Farsus: Ora pro nobis, saneta Dei genitrix.

Retpontum Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Farsus: Domine, exaudi orationem meam.

Raspoiuum: Et clamor meua ad te veniat.

Farss·»: Domias» vobieeum.

Rmjmmu··.- E* cum spiritu tuo.

Oratio: Ecclesiae tuae, etc.

Aeno nnu coactui novutcuus Tout-mat, Celebrata die 8 septembrie 1582.

Jn nomine sanctae et individuae Trinitatis Patris, et Filii, et Spiritus saacti, amen. Anno a nativitate Domini nostri lesu Christi 1582. indictione decima, die vero 8 mensio Septembri», quo festum Nativitatis beatae Mariae ab ecclesia ceiebratut, pontificatu» sanctissimi in Christo patris et domini nostri Gregorii divina providentia papae XIII ann* undecimo, regni vero Philippi II Ilispaniaruin regia catholici domini nostri anno vicesimo septimo. Cum. ex veterum canonum et novissimae sanctae Tridentinae synodi decreto. Toleti, in ecclesia metropolitans hoc sanctum provinciale concilium conveniaaet. praesidente illustrissimo et reverendissimo domino Gaspare, sanctae Romanae ecclesiae tituli Sanctae Balbinae presbytero cardinali. archiepiacopo Toletano. Hispaniarum primate. *excitante et favente* imprimi» eodem Philippo rege catholico domino nostro clementissimo. assistentibus reverendissimis episcopis comprovincialibus. Alvaro Palentinq. Antonio Cordubensi. Francisco Giennensi. Gomeaio Carlhaginensi. Alphonse Oxomensi. vocati» quoque et comparentibu». tam huius metropolitanae capitulo, et ab ipso deputatis, quam aliarum ecclesiarum cathedralium huius provinciae venerabilibus procuratoribus, post missarum solennia celebrata, et Spiritus sancti gratiam ex more rituque ecclesiastico invocatam, intertogati sunt patres per concilii secretarium alta et intelligibili voce, ia haec verba:

Reverendissimi patre», placetne vobis, ad laudem et gloriam sanctae et individuae Trinitatis, decernere et declarare, hoc sanctum concilium provinciale in hanc metropolitanani ecclesiam, ad praesentem diem indictum, rite et recte incipere inceptumque esse?

Et singuli responderunt Placet.

Placetne etiam, ut. pro felici huius concilii inchoatione, legatur decretum sanctae et oeeumeuicae synodi Tridentinae de habendis conciliis provincialibus?

Et responderunt. Placet.

Et lectum est a diacono sacria vestibus induto.

Placetne quoque, ut, tam ad notitiam praesentium, quam-ad convincendam absentium negligentiam vel contumaciam, recitentur indictio prima huius provincialia concilii, et ultima eiusdem pn.ro gatio. ab illustrissimo et. reverendissimo metropolitano factae?.

Et reaponderunt Placet.

Et recitatae aunt.

Placetne praeterea decernere et declarare, per sedendi ordinem. si forte in hac aut caeteri» «equentibu» actionibus vel congregationibus, aliqui» non suo loco sederit, steterit vel incesserit, nulli iu» quaesitum, nulli praeiudiciiuff in puaterum factum essel

Et reaponderunt: Placet.

Placetne etiam ut, usque ad futuram proximam actionem, interea pro loco ad congregatione» habendas, aula, quae conciliorum dicitur, in aedibus arehiepisoopalibua huius civitati» designata deputataque ait?

Et reaponderunt: Placet.

Postea, die decimo septembrie. patribq» placuit, locum habendarum congregationum extendere ad quodeumque conclave earundem aedium archiepi»copalium, ab illustrissimo metropolitano eligendum,

Ego Gaspar. eardinaiie arehiepiwopua Toletanas, A Hispaniarum pria*·, diffiniant inbaeripai.

Ego Alvarus, epiteoput Palbntiaue et eomee, diffinient aubteripri.

Ego Antonia». apiteopua Cordubentia, diffinient lubscripsi.

Ego Franciscua, episcopus Giennéntis, diffinient tubteripti.

Ego Gomtiiua, tpiseopus Conehentit, diffinient tubteripti.'

Ego Alphontut, episcopus Oxomenais, diffinient tubteripti.

Ego Leurentiut, epiteoput Beguntinut, diffinient tubteripti.

Ego Andrene. epiteoput Begovientit, diffinient tubteripti. Qui- nuper, ut abbas de Alcala la Real diffinient.

In quorum fidem tubteripti; loanhea Baptista Peret. eanomeut Toletanus, sancti cùncilii provin- B cialis tecretariut.

Port primam actionem advenerunt reverendissimus epiteoput Seguntinui, et dominut abbat Alealae Regalit, mox factus epiteoput Begoviens», et dominut abbat Vallis-Oletanua, qui similiter primae actioni tubteripeeruat. Reverendiuimut autem' Gomemut, epiteoput Carthaginentit, ipiius concilii tempore translatui est ad ecclesiam Concbentem.

Sscuvdà actio cottcn.il raovutcuua ToLrruri,

Celebrata fer.a quarta, die nono mentit martii. in festo «anctorum Quadraginta Martyrum, anno 1583.

Decretum I.

iVolMtotio colAolteas *fidei.*

Cum intelligat haec «ancta synodus provincialia Toletana, fidem ease fundamentum, sine quo frustra bonorum operum aedificatio quaeritur, ex veterum C conciliorum omnium exemplo, atque imprimit sacrosanctae synodi Tridentinae praeceptis obsequuta, •icuti professionem fidei in ipsa prima huiut concilii congregatione fecit, aio nunc eandem publice ex formula a felicia recordationis Pio papa IV praescripta, pronunciantibua illustrissimo et reverendissimo cardinali metropolitano ac sanctissimis episcopia comprovincialibus, repetit et iureiurando confirmat.

Ego Gaspar, cardinalia archiepiacopua Toletanua. Hispaniarum primas; et ego, Alvarua. episcopus Valentinus; et ego Franciacus, episcopus Giennenaia; et ego Gomeiiu», episcopus Codchensis, nuper Carthaginensia; et ego Alphonsus. episcopus Oxomensia; et ego Laurentius, epiacopusSeguntinus; et ego Andréas, episcopus Begovientit, nuper abbas Alcalae Regalis; et ego Alphonsus, abbas Vallis-Oletanua, firma fide credo.et profiteor omnia et D singula, quae continentur in symbolo fidei, quo sauota Romana ecclesia utitur, videlicet: Credo etc. *Inrpra eoi.* 38 C - 40 A |.

Decretum II.

De ordine eeroondo in hoc concilia.

In sententiis dicendis, decretum undecimi concilii Toletani, quod a plerisque synodis, tum oecumenicia tum provincialibus, usurpatum legitur, multo magis a patribus, qui in hanc synodum convenerunt, et observari et ob oculos semper haberi convenit. Id eit huiusmodi:

-In loco benedictionis considentes, domini sacerdotes. nullis debent aut indiscretis vocibus praeatrepere, aut quibusdam tumultibus perturbare, nullis etiam'vanis fabulis vel risibus agi. et, quod deterius est, obstinatis disceptationibus tumultuosas voces effundere.' Si quis enim, ut apostolus ait. putat sa religiosum ease, non refraenaas linguam suam, sed dsdnoaat cor suam, huiut vama eat religio. Cultum enim suum iustitia perdit, quando silentia indieii obstrepentium turba confudit, dicente propheta: *Xrii* nuMtee rilmtrum.. Debet ergo quiequid Mt collationibus oonsidsntiam agitur, aut a eaussantinm parta proponitur, aio mitissima verborum relatiorf* proferri, ut nec contentioni» vbeibua audientiam durbeat, neo iudicum vigorem de tumultu enervent. Quicumque ergo in conventu concilii haec, quae praemissa sunt, violanda crediderit, et contra haec interdicta, aut tumultu, aut contumeliis vel risibus concilium conturbaverit, iuxta divinae legis edictum, quo praecipitur: Eiiet deriseras, st tasiit eum so wrprian, eum omni dedecore de confessione abstractus, a communi coetu secedat, et trium dierum excommunicationis sententiam perferat.[1]

Decretum III.

D» gvibtu egtndum «f in Aoe cenei/io.

Cum multa a sacria canonibus olim, et nuper a sacrosancta et oecumenica synodo de singulorum sacramentorum ratione et u»u. deque omnium officiorum ecclesibatioorum genere ac morum reformatione, sanctimime constituta .sint: ne' singula capita repetere sif necesse, haec sancta synodus provincialis, quanto maximo potest studio, illustrissimum et reverendissimum metropolitanum, caeteroeque huius provinciae sanctissimo» episcopos in Domino monet, hortatur, et, si opus sit. illi· mandat, ut' pro muneris sui officio eadem decreta assidue versantes, tum in seipsi», tum in subditis, debitae mandent exacutioni; cum exploratum sit, in illorum observatione, praesentium morum eorreetionem, et certam instaurandae ecclesiasticae disciplinae spem ease positam.

Decretum IV.

Quali» debeant ü, qm *ad epûeopatwa evehuntur.*

Quoniam sacra Tridentina synodus in conciliis provincialibus, pro singularum regionum more, propriam examinis formulam pradkcribi iussit. ex qua de eorum, qui ad episcopatus promovendi essent, qualitatibus inquireretur; haec sancta provincialis' synodus subiectam formulam, tanquam eidem synodo Tridentinae consonam, et moribus huius provinciae convenientem proponit, arbitrio tamen sanctissimi domini nostri approbandam: ut scilicet, quoties in posterum ad metropolitanam vel oathedralem aliquam huius «provinciae ecclesiam, nominatus quispiam praesematusve fuerit, statim upostolieua legatus sive nuncius. aut ipsius nominati ordinarius, vel certe, eo deficiente, ordinarius vicinior. vocatis testibus, non tantum ab ipso designato episcopo oblatis, sed aliis etiam ex suo officio quaesitis, de ipsius nominati qualitatibus per haec praecipua capita inquirat Bitne ex legitimo matrimonio natus? An tricesimum aetatis annum exegerit ' An moribus gravis, et prudens, et an hospitalis sit? Sitne in sacro ordine antea, saltem sex mensium spatio, constitutus? An scientia literarum ita polleat, ut muneri» sibi iniungendi necessitati possit satisfacere; ideoque in universitate studiorum magister, sive doctor aut licentiatu» in sacra theologia vel iure canonico merito sit promotus, aut publico alicuius academiae testimonio idoneus ad alios docendos ostendatur? Quod si regulari» fuerit, a superioribus suae'religionis similem fidem habeat. An praeterea alicuius a sancto inquisitionis officio damnati vel reconciliati filius neposve sit, vel ipse

[1] Mansi *Cunni.*, ,litolb XI, 137 Г.

•tian' d· rebus fidei aectuatas fuerit? praet*rqnaai •i, «tigrat· institio, ab inquiaitoribns fuerit absolutas.

Professionem quoque fidri idem dssigaatae episcopus sx formula a felleis recordationi· Pio papa IV pVaeacripta faeiat, et iuramento eoafirmst.

Quod ai ia ab uso episcopatu ad altqrum tranatentur, quaeratur etiam, qualeas m in anteriori gesserit eooiaaia.

De ipaiua etiam eooleaiae atatu rogentur toltes, ei cathedra!» ait, quot dignitai·· tel praebendae in ae habet; ai vero metropolitana, quo· praetere· •pisoopatus suffiragMeos sire comprovinciales aub ae complectatur? Et demunt, an ipaam ecclesiam pastore vacare sciant.

Haec omnia acta in pnbKoum instrumentum redacta, ipse qui huiuamodi examini praefuit episcopus.' sigillo suo obsignata ad sanctissimum Romanum pontificem gratia et fidélité/ referet.

Decretum V.
Dr reeidentia opieooporetn.

Quanquam sancta Tridentina aynodua episcopos in Domino houatur et admonet, ne praecipuis festis et tenir oribus per annum ecclesiam cathedralem deserant, ot iam oltm a concilio Carthaginensi V nuperque a proximo Toletano episcoporum ab ecclesiis catbedralibus absentia reprehensa est; tamen, ut alienis sc novis interpretationibus aditus praecludatur, mandat haec sancta synodus omnibus huius provinciae praelatis, ne in posterum extra ecclesiam oathedralem locum aliquem, etiam propriae dioecesis, quamvis insignem et celebrem, ad ordinariae habitationis usum sibi eligant, sed ipsam potius cathedralem praesentia sua ornent et consolentur. nisi aut visitationis cura, aut necessaria episcopalia munia eos alio ad tempus avocent.

Decretum VI.
Ut epiecopi teatinaria frigi carent.

Seminaria ubi pueri, ex praescripto Tridentina· synodi, virtuti» et literis ad ecclesiae ministeria imbuendi sunt, licet hactenus propter nonnullas difficultates nondum sint instituta; quoniam tamen insignem continent reipublicae Christianae utilitatem: hortatur haec sancta synodus omnes huius provinciae praelatos, ut vel praestimoniorum aliquot. beneficiorumque simplicium annexionibus, vel assignata ex singulis beneficiis moddrata aliqua portione, ea quamprimum erigenda curent. Quibus et mandat, ut re tota cum iis, ad quos spectat, communicata, iuxta eiusdem concilii decretum, quod incipit Cum *adoleteentinat actae,* difficultatibusque, quantum fieri poterit, superatis, quod deliberatum erit, intra annum a fine praesentis concilii, ad illustrissimum et,reverendissimum metropolitanum mittant, ot, consiliis collatis, tam necessarium opus ulterius non differatur.

Decretum VII.
ArcAimtm «psscopo/s hstras tstteSnr.

Archivum episcopale, quo scripturae, ad episcopi dignitatem pertinentes servari possint, sicubi nondum extractum est, quamprimum constituatur. Illius porro duae sint claves sede vacante, una penes capitulum, aut ab eo deputandum, altera penos praelatum eius monasterii, in quo archivum depositum exstiterit, iuxta formam a superiori concilio Toletano ea de re plenissime traditam, et declarationem sanctae memoriae Pii V. Quod vero ibidem praeceptum extat de lutamento praestando a monasterii praelato, non permissuram se ullam scripturam, absque metropolitan! vel superioris licentia, inde abduci; idem quoque iusiuran- A dum exigat ipsam capitalem ab eo. eat alteram archivi episcopalis elavem servandam tradiderit.

* Decretum VIII.

A epiteopi, eri siri ftawnpw, pre hoaçftaoriM· criZarietw, ùwtitntiosw eri /smdaitenr *pecnniat ae·* ripMMt.

Nullus praelatus, sive eo inferior collator, pro euiaacumqne praebendae, beneficii aut cappellaniae collatione, institutione vel nova etiam fundatione, pecuniam, vel quod pecunia aestimetur, exigere; ac ne a sponte quidem dantibus possit accipere.

Docretum IX.
Nemini, niti ab ordinario approbato, benejieinm conferat».*

. Beneficium quodcumque, etiam simplex, nemini conferatur, nec etiam ad. patroni nominationem B praesentationemve quisquam in eo instituatur, nisi pgiua per ordinarii examen, ad horas canonicas persolvendas, et pro qualitate beneficii ad alia ecclesiastica ministeria praestanda idoneus esse comprobetur.

Decretum X.
Piae ieetontiam eoltattatee, ae nf/ragia eedttlo adimpleri iubmtur.

Pias testantium voluntates negligere iniquum, est: officium autem est non charitatis modo, sed etiam iustitiae legibus debitum, preces et sacra a fidelibus · defunctis relicta peragi praescriptis temporibus, atque persolvi. Quo graviori doloris sensq est a patribus auditum, magnum missarum numerum in quibusdam ecclesiis de ecclesiarum capitulis nut cappellis. vel omitti vel differri, propter veteris eleemosynae tenuitatem, si ad horum temporum oharitatem referatur: sive, quod indecorum videatur, antiquum missarum numerum imminuere. Cui incommodo sancta synodus cupions providere, atque omnein maledicis nostrum ministerium vituperandi ocbasipncm praescindere.: primoque tempore synodos per singulas dioeceses haberi vult, ac in illis districte mandat episcopis, etiam sub interminatione maledictionis aeternae, ut. omni postposita mora, ex praescripto sacri concilii Tridentini. habita ratione temporum, locorum, fructuum et onerum, si quae praeterea beneficiis sunt imposita, generali constitutione decernant, quae reddituum quantitas •ingulis missis debeat respondere. Id tamen ne vicarii episcoporum aut visitatores faciant: alioqui irritum et inane erit, si quid contra fuerit attentatum.

Decretum XI.
Serant oedetiaetiearmn alienatione» et locatione» prohibentor..

Ecclesiastica bona in privatorum hominum gratiam plerumque utilitatis simulatione distrahi alienarique solent, vel certe in longum tempus contra ius et fas 'locari, non sine. gravi eorum · ecclesiasticorum scelere, qui hniusmodi damnorum vel auctores.sunt vel dissimulatores. Quapropter, haec sancta synodas omne· huius provinciae episcopos in Domino hortator, quos etiam, si opus est, ex auctoritate sibi ab oocumenico concilio Tridentino attributa, ad boo ipsum in exeeutores deputat; ut, in suis dioecesibus, quotcumque rerum ecclesiasticarum alienationes vel locationes ad multorum, ut voc«nt, vitam, et ultra tempus a iure permissum, ·" *damnum eedeeiae, et contra canonicae eanctionee factae /uitte iudicaboni,* illas continuo nullas irritasque decernant, et ecclesiarum ius in pristinam libertatem vendicent.

Leetis a diacono decretis, secretarius interrogavit;

Reverendissimi patres, placenta· vobis haec deer·**' s

St singuli rsspondsrant: Placent.

Plaoetae etiam, fbturam et ultimam huius •ancti concilii provincialia actionem eslsbrari proximo sabbatho, in. feato sancti Gregorii papae, quod erit die duodecimo praeaentia menai* martii?

Et responderunt: Placet.

Ego Oaapar, cardinalia archiepiscopua Toletanus, et Hiapaniarnm primae, diffiniens subscripsi.

Ego Alvarua, episcopus Palentinua et tome·, diffinien* «ubacripai.

Ego Antonius, epiacopu* Cordubcntis, diffinien* •ubaeripsi.

Ego Franciscus, epiacopu» Gicnnensi·, diffinien* «ubacripai.

Ego Gomeiius, epiacopu* Conchensi», diffinien* *ub*crip*i.

Ego Alphonau», epiacopu* Oxomensis, diffinien* «ubacripai.

Ego Laurentiu*. epiacopua Beguntinu*. diffinien* «ubacripai.

Ego Andreaa, epiacopua Segoviensia, diffinien* •ub*crip*i.

Ego Antonius, abbas Vallia-Oletanu». diffinien* •ubicripai.

In quorum fidem «ubacripai: loanne* Baptista Pere», canonicus Toletanu». «ancti concilii provinciali* aecretarius.

Actio tkutia.

Habita 12 martii 1583.

Decretum 1.

Ut ministri tribunali eccleeiaetici, eingulie triennii, tt guotie» rorum officia per obitum epieeopi vacaverint, a eucceevore epieeopo vieitentur.*

Vicarii, proviaore*. visitatore·, promotore» bacales. et denique omne* ministri, qui in tribunali eceleaiaatico ip*iu» metropolitan! et epiacoporum, aliorumque inferiorum auia funguntur muneribu*. non modo singuli» triennii». *ed et quotiea illorum officia per obitum episcoporum vacaverint. · successore episcopo, vel ab eo deputando, et non ab alio, visitari debent. 8i officiale* isti voluerint ratione» reddere, ne diutius expectatione futuri episcopi sustineantur, poterit capitulum, sede vacante. rationes administrationis recipere, ipaisque officialibus iustitiam postulantibus administrare. Nihilominus, lieebit successoribus episcopi ab eisdem officialibus, officiorum udminiatrationisquo eorum rationes exigere, etiamsi praedicti offieiales redditi* rationibus liberationem a capitulo obtinerent. Quoniam vero, defuncto episcopo, buiusmodi ministri non facile colligi possunt ad reddendam administration!» rationem: episcopi, quando sibi officiale* assumunt ac deputant, ab eisdem exigant cautione* idoneas de reddenda ratione admipiatrationis, et iudicatuin solvendo episcopis successoribu*. ai contigerit, eorum officia per cessum vel decessum episcoporum vacare.

Decretum U

Ut provieoree et vicarii *nihil, etiam a eponte dantibue, ultra taaam accipiant.*

Quod in primo concilio Toletano fuit «tatptum, ut provisores «t vicarii, ubi ex delegatione apostolic· de quibuscumque caussis.cognoverint, nihil, etiam a sponte dantibus, aaaeasoris titulo accipiant, neque ipai aut notarii pro sportulis plui exigant, quam quod e« publica ordinarii tribunali* taxa percipi solet; idem omnino, et tub iisdem poenis servandum haec aanota synodu* mandat quibuscumque, etiam officialibus et ministri», sede epis •opali vacante, a capitulo deputati*.

Deeretum III.

Ut UtigantM wmun a* *duobue iudimbue eiiperioribue digere provint.*

'Quando litiganti, iure> vel consuetudine runconum est, unum ex duobus indicibus superioribus eligere, *d quem ipse appellare maluerit: nemo illi *nb excommunicationis pouna audeat eam libertatem vel palsm extorquere. vel dolo impedire.

Decretum [V.

Ut excommunicatione» nemini, praeter'epiecopt^n. — · ferre liceat.

Cum excommunicationes illa». quae monitionibus praemiseis ad revelationi* finem, ut aiunt, sive pro deperditi* subtrsetiaque rebus ferri solent, a nemine prorsus, praeterquam ab episcopp. et ex cuusaa gravi, decernenda» ease, sacra synodus Tridentiua statuerit; ne. facilis illarum frequentia censurae ecclesiasticae severitatem apud vulgus imminuat; haec sancta synodus omnium episcoporum curae ioiungit. ut eam facultatem nemiqi ex sui» officialibus committant. Ipai» vero vicariis omnibu*. etiam generalibus, eaeteriojue episcoporum ministri*. districte praecipit, ut posthac huiusmodi excommunicatione» ferendi auctoritate abstineant. *Ipeie vero epiveopie abeentibu», eorum vicarii generale» huiuemodi auctoritate uti minime prohibentur.*

Decretum V.

Stipendiumvititatoribu» dandum, ab epiecopo atiignetur.

(Quantum stipendium visitatoribus in singuli» diebus dari debeat, procurationis et visitationi» nomine, episcopi singuli in suis dioecesibus definiant et praescribunt, sive esculenta poculenta que danda sint, sive pecunia numeranda, iuxta concilii Tridentini decretum.

Decretum VI.

ilpitcopi, eorum, guibue eccleeiae indigent, eurum libi refervent, nec alii committant.

Quoniam redditus fabricarum importuna aolicitatione artificum valde aunt exhausti, dum quisque, amicorum ope nixu», ad auum quaestum fingit ecclesias indigere structuris, imaginibus, crucibus, calicibus, libri», veatibus aut reliquo sacrorum apparatu, unoquoque tempore multis ecclesiis suam operam et industriam magno, addicit, neque potest omnibus, nisi longissimo tempore, satisfacere, prohibet haec sancta aynodu» omnibus episcoporum vicariis, viaitdtoribu», aliisque mioiatxi», ne haec aliave eiusmodi opera facienda committant. »ed episcopi eam curam sibi soli» reservent. Qui tamen, nisi operis necessitate et ecclesiae facultate explorata. alienoque sere, quoad fieri poterit, priua soluto, nihil huiusmodi inchoari permittant. Neque vero capitulis ecclesiarum cathedralium aede vacante idipsum liceat, nisi *forte aligna urgente neeeeeitate.*

Decretum VII.

KcCletiarum eupdlectilia ne epiecopi cuiguam facienda vel emenda' committant, nili priua' neeeeeitate inspecta.

Caveant, non modo capitula, aede vacante, aed episcopi, ne libro*, calice·, corporalia conaecrationi·, aut offerendae pacia tabella*, omne demum sacrae •uppellectili* genu*, universi* et singulis totius dioeceais templis, aut emendum distribuant aut faciendum impereut sed soli episcopi, quod cuique ecclesiae opus ease viderint, id tantum faciendum imponant.

Decrstum VUL

Kerissiesrieaopere wmd saMsus m mroo ed qpswqpte Mguirntar.

Ad artificum cero negligeetiam et eoeieaia-■ticorum operum cunctationem corrigendam, nancta', haec synodus decernit, ut inchoata opera, quae deportari commode poterunt, ea ephoopb recognoscende temel •altam per annum, vel frequentius, •i ita videbitur, afferaatar.

Decrstum IX.

risriyAantar stipendia *iit,* gai de *ahemat foalitatibiu* ingutrvre M «it *

Quoties aliqui* ex H·, qui dignitate·, canonicatus, portione·, dimidiasve portion·· mu cappellanias obtinent, · capitulo electu· fuerit nd inquirendum de eius qualitatibus, qui qat ad possessionem admittendus. nihilo plus stipendii in ungulodie· accipiat, quam quod dari consueverit ii·, qui ab eodem capitulo ad eodeciae negotia peragenda, mittuntur.

* Decretum X.

Nthil aociptendom pre rscqstions *vel admimione cnitufaam ad praebendam vel beneficium.*

Pro receptione 'vel admissione ad alicuius praebendae vel beneficii possessionem, aliquid solvi, quod inter ipsos ecclesiae beuefioiatos dividatur, abusus est, iampridem sacris canonibus et nuper sacrosancti concilii Tridentini decreto dambatus. Eum. ubicumque episcopi agnoverint vigere, aboleri prorsus curent. Poterit tamen offerri et accipi quod in ecclesiae fabricam aut alios pios' usus, immemorabili consuetudine converti solitum est.

Decretum XI. a

Ut aa eedeeiam admittendifidei projettionem emittant, formida a papa Ho IV praeeeripta.

Praesentium temporum calamitas et maiorum impendentium metus facit, ut maiore in dies cautione opus ait ecclesiae ministris constituendis. Quod ergo oecumenica Tridentina synodns de habentibus dignitates et canonicatus iri ecclesiis cathedralibus statuit, ut a die adeptae ' posseuiqnis ad minue intra duo» menses, non solum eorum episcopo seu eius officiali, sed etiam in capijklo fidei professionem faciant, et in Romanae dbolroiae obedientia •e permansuros spondeant ac lurent, id totum cathedralium ecclesiarum portionarii, et in collegiatis dignitates, canonicatus portion···· obtinentes praestent et faciant, ex formula a Pio IV pontifice maximo praescripta. Quod si negligent·· exstiterint, chori distributionibus continuo priventur.

Decretum XU.

Ut in cathedralibn» eceletiie eanomeatu» portioned u yw *deeignentur, ftdbae preebpterattu, 'diatoetaitu et, eubdiaconatn» ordinet* nanam' *tini.*

furent diligenter epiacopi, ricubi id nondum praestitum est. ut in cathedralibus oceleaiis canonicatus portions·»· designentur, quibus presbyteratus, diaconatus et subdiaconatus ordine· ahnexi eroe debeant. ut. iuxta Tridentini concilii praescriptum, dimidia saltem pars presbyteri sint, aut'si laudabilior consuetudo omnes «ese prnsbyteros postulet, eadem observetur. 'Illae autem praebendae, ut superior Toletana synodua definivit, sacerdotium annexum babere censendae sunt, quibus celebratio missae, vel incumbit, vel indici ·χ constitutionibus aut consuetudine solet. Quicumque autem, tam in cathedralibus quam in collegiatis, intra 'annum requisitos ordines non susceperint, iuxta concilii Viennensis constitutionem, qqae ioeipit *Ut* » qui a concilio Tridentino renovatam, non solum voro a in capitulo oaraaat, sed neque pin· quam dimidiam distributionum quotidianarum part·· percipiant. ,Niti, propter caussam nliquamlustam, ab ordinario approbandam, · suscipiendis ordinibus ad aliquod tempu· impediantur.

Decretum XIII.

Me Mmemcoruin, dipmletwoi aliontmpne •eeteaiMMcoritm.

Quaecumqne a nancto Tridentino concilio et proximo Toletano decreta sunt do ronidentia eorum, qui in catbedralibu· sive cdllegiatis ecoleeii· dignitat··, oanonieatus, praebenda· aat portione· obtinent. et de illorum absentia ultra tre· men··· non extendenda; praesertim vero quae de tertia froctuum parte in distribution·· quotidiana· aroignande, eiusdem Tridentini concilii decreto, quod incipit Ûms heM^cin ed dieimtm eultum salubriter «tnt inahtuta; dent operam ainguli episeopi, ut >in» ulla mora aut dissimulatione in ipsorum ecclesiis accurate praestentur.

Decretum XIV.

ffe alitu · ri«fo *ante* Aotm Jfasm o cAvro *diecedere, abtfne rationabili* caussa, audeat.

Qui altari deserviunt, eos de alteri vivere, divina et apoAtolica auctoritate concessum est; iniquum autem, obsequii simulatione fructus intercipere eqcleaiasticos. Quod eos facere bénéficiâtes certum est. quicumque ad principia horarum iu chorum conveniente·, reliquum tempus-Deo dicatum deambulando aut confabulando consumunt, magno dedecore nominis ecclesiastici, praecipua patrum, .qui in hanc synodum provincialem convenere, molestia. Ergo eum abusum multorum conciliorum cahonibus graviter notatum animadvertens haetf sancta «vαodus, detestatur primum et damnat; deinde decernit, iis. qui in cathedralibus, aut collegiatis ecclesiis dignitates, canonicatus, portiones dimidiasve portiones seu officia obtinent, non lioore ante horae finem a choro discedere.' nisi corporalis necessitas excuset, vel evidens ecclesiae utilitas, *vel alia Vationabilit eatuoa,* petita prius licentia ab episcopo. si adsit, aut a chori praesidente, caussaque indicata ei, qui praesentes in choro signat. Alioqui •iur borac distributionem in conscientia amittant, absque omni remissione, quae potius corruptela dicenda est; cum praesens esse aut intéresse dici non possit, qui exiguo tempore adest.

Decretum XV.

Ut conciom» tempore nemo sx *bénéficiait» a choro diteedat.*

Cum frustra leges sint constitutae, si coruiii. quibus exocutio commisse'est, dissimulatione vel incuria negligentius observentur; mandat haec «Uncta synodua, etiam sub excommunicationis-poena, ei', qtii singuli· horis praesentes in choro signat, ut eos beuefioiatos observet atque notet, qui, absque legitima caussa ^quo temper· seers concio habenda est, a choro discedunt, ut concilio proximo Toletano statutum est; aut festis ibi deeignatis eucharistiam. de manu presbyteri maiorem missam celebrantis non sumunt. Porro ii, qui concionis tempore se'a choro subtraxerint absque legitima causa·, tamquam ab illine diei processione et misro absaptes, nihil sdquirant, distributionesque illis ea ratione alias debitae, praesentibus, non obstante quarumque remissione, accrescant. Qui vero admoniti, unam atque alteram proximam ex praedictis festivitatibus designatis siverint praeterire, aee communicaverint, quis valde verendum est, eos pernicioris peccatorum' laqueis irretitos teneri, quo-

minus ad Mnloatem maniam hia solennibus saltem . •ani temporibus .aecodqut, eum praeeertim multo ante possint nnimkm salubri medicamento poenitentia praepararo ad pumondam illum sanetissimum panem quotidianum in remedium quotidianae infirmitati!: curabunt epiacopi de eorum vita et oonvereatione diligentius inquirere, ut occasiones auferant, quae illo· a via salutis diverteris possunt.

Decretum XVI.

Ut proeiendati i» *tolennioribu» futi»* smshim suum di/tprah'iM *axeretant.*

Decet eoi potissimum diei, qui meratiora nobis Domini nostri referunt mysteria. et divinam in noi benignitatem copiosius teatantur. ab univenii chriatifidelibus aolenniua coli; qualia aunt foeta Nativitatis, Keaurreetionis, Ascensionis Domini noatri. Pentecostes, Corporia Christi, cum eiua Octavia, Aaautnptionii beatae Mariae, et Omnium Sanctorum. Quod ut diligentiua fiat, et ipse populua, qui hiace diebus frequentior in ecclesia convenire aolet, vehementius, et eccleoiaaticorum copia ad Dei- luudes concelobrahdaa accendatur: monet quidem aancta synodus eoa omnea, qui in ecclesiis ciitiiedralibua et collegiati· praebendas obtinent, et plurimum in Domino hortatur, ut cuin diebui reliquia, tum his potissimum solennioribus, munUa auum agnoscant et praeitent. Sed ut eoa etiam emolumenti· temporalibus invitet, statuit, 'ut in omnibui oatbedralibua et collegiati· ecclesiis ex fructibus dignitatum. canonioatuum, poraonatuum. portionum, dimidiarumve portionum et officiorum, distributione· aliquae pleniores, ac reliquorum dierum distributionibus maiores assignentur *(ti illa», quae ouignata» rtperiuntur,* f-ntws *arbitrio epitcopi indicentur,* ut Aorum dierum *tolennitatibu» digne non rupond»ant),* quas ii tyshtum percipiant, qui praedictis diebus praesentes atque interesaeutea choro fuerint.

Decretum XVII.

Uidributione» quotidianae tolit intereuentibu» autynantur.

Iamdiu a Bonifacio VIII in constitutione quae incipit CouMM/udiusm, improbatus ille abusus est, ut distributiones quotidianae ab iis percipiantur, qui, licet praesentes in civitate sint, ubi ipsa sita est ecclesia, divinis tamen, non intersunt officiis. Neque ea lege excepti aunt, niai quos infirmitas, seu iusta et rationabilis corporalis necessitas.' aut evidena ecclesiae utilitas excusat. Idcirco, haec •ancta synodus eam consuetudinem detestatur, abolerique vult, quae in quatdam huius provinciae cathédrales collegiatsaquÿzicclesiaa irrepsit, ut ii, qui dignitate·, egnonicatus, personatus, portiones, dirtndiasve portiones vel officia obtinent, recreationis, ut voeant, vel requièi diebus, quibus iure aut consuetudine ab iisdem ecclesiis abesse possunt, *diitributionu niMominu» mera» quotidiana» accipiant,* cum illae praesentibus tantum, et per singulae horas choro intereaaentibua constitutae sint.

Decretum XVIII.

Qui praebenda» obtinent dignitatibu» non unda», ta minuterie eseequantitr', qua» tiuunodi praebendi» MSMMgtmftsr.

Quicumque dignitates simul et praebendas obtinent, quae non sint perpetuo ipsis dignitatibus unitae, non modo in altari missarum solemnia, quae ratione praebendarum ipsis incumbunt, celebrare teneantur, sicuti a proximo concilio Toletano /'statutum eat, sed in choro aliis fungi ministeriis debent, quae cadteria eiusmodl praebendis iniunguntur.

Decretum XIX.

Ut epiteopit ms sAors *ti oapiiulo prima udu, loeu», autitrita» a» poiuia» ait; tiutqu», eum capitulum convocandum erit, oAtdula* oust *eapitibu» rerum agendarum exhibeatur.*

Episcopis in choro et capitulo prima sedes et locus,-quem ipsi elegerint, praecipua omnium rerum agendarum auctoritas.· convocandi capitula, si a l-sint, vota exquirendi, et iuxia ea <-<>n<lude:;di, potestas prima esse debet, ut sacro locilio 'tri dentino sancitum est. Quod ai episcopus capitulum non convocaverit, ut in deliberationibus matuuus et conaultius procedatur, decernit haec «ancta «y nodus, ac districte mandat, ul si *ex eontutiudtn» tthedula eum rerum agendarum eapitibu», unguiw canonici» traditur, illa diam «puoopo exhibeatur,* praeterquam si de re ud epicopi vel su tum commodum api-etante. i rit tra'< tundutn.

Decretum XX.

tie, quae in *uno capitulo rata tout,* ih *alio irrita ctfttanlur.*

Ne ea. quae maturo prudennque multorum consilio bene instituta sunt, paucorum fraude ever tantur. catliedralium collegiatarumque ecclesiarum canonicis, ea. quae legitime aliquo capitulo decreta ante fuerint, alio pbatmoduui capitulo re,eludere non liceat, nisi totidem saltem sententiae revocandi statuti fuerint, quot eiusdem deebruendi fuisse cou stiterit. Cuius rei. ut cdrtior deinceps haberi ratio possit, curet is, qui capitulo praeeat, ut in singulis capitulis suffragiorum numerus et nomina in acta referantur.

Decretum XXI.

Ut parochia» dividantur, deeeribanturgu» per iico» et domo» euiqu» eccletia» viciniore».

Sanctissime a Trideutina synodo sancitum est. populum in parochias proprius certaaque describi, ut sciat unusquisque, unde sacra petere debeat, et quem vitae magistrum atque inspectorem habeat. Invaluit autem in nonnullis huius provinciae oppidis prava consuetudo, ut incolis liberum sit parochiam,, cui adseribantur. eligere, unde gravia incommoda existera Decease ^est. ovium curam negligi. ac ha cognosci quidem, cum certus sedes non habeant per totum oppidum dispersae, dissimulari delicta, remitti decimas transitionis metu, foedas solicitudinea existera, non absque sunoniscae labis infamia. Hia incommodis *occurten»* baec sancta synodus. huius provinciae episcopis mandat, eum abusum de urbibus et oppidis quibuscumque quamprimum tolli, dividique parochias, atque describi per vicos et domos cuique ecclesiae viciniore·.

Decretum XXII.

Ut bénéficia paroehialia live curata, quibutcumqu» loci» unita ti annexa, ab ordinario tinyslu annu vititentur de.

Beneficia curata sive paroehialia. quae cathe dralibus cullegiatisque ecclesiis, dignitatibus, praebendis, capitulis, monasteriis, collegiis, idiisque piis locis quibuscumque perpetuo unita et annexa re periuntur, ab ordinario singulis annis visitentur, et ia iis ab eodem constituentur et deputentur vicarii perpetui vel temporarii, prout ipsi ordinario pro bono ecclesiarum regimine expedire videbitur, cum tertia portione fructuum, aut maiori vel minori, eius arbitrio assignanda. Quod moderandum erit ad praescriptum constitutionis Pii V de portionibus, quae vicariis perpetuia*assignari debent. Ita tamen, ut ai vicarii perpetui fuerint constituendi, non ad liberam ordinariorum electionem, sed ad nominationem illorum, in quorum ecoleqiis unitis ponentur.

cum jptorum ordinariorum mu eorum vicariorum praevio exami·· et approbatione, iuxta eandem Pii V constitutionem, deputentur.

Decretum XXUI.

Vi «zesww, riw ed «mlnm·· ^oreeJMam, nee ad puadltM *aUud benefidann, publice flat.*

Proposito edicto vacantia parochialia, qui convenient competitore·.'non clam aed publice examinentur. Quod ai locus aliqui· ex theologia aut iure canonic· explic'andu· disputatione ait, caeteris etiam competitoribus. ai quid obiicero volent, potestas flat; tic enim de iudicii aequitate constabit, et calumniae auferetur occaaio. Idem fiat qUotiea per examen, etiam aine concurau parochialis ecclesiae. cellatio aive constitutio erit facienda.

Decretum XXIV,

Ut eemel approbatut, alia parochia cacante, denuo «ravum eubiieiatur.

Neque vero aatia ait. aliquem ex competitoribua insignem doctrina videri, examinatoribusque notum erae, aut alia parochia vacante iam examinatum probatumque fuisse: aed necesse erit, vacantibua singulis eccleaiia, quas ille petierit, ad novum exa-nen venire, et cum caeteria comparari.

Decretum XXV aliaa XXVI.

A'« *alieni parochia regenda eortferatur, inteio illo ad* qawm *collatio epectai.*

Caveant tum epiacopi. tum episcoporum cive capitulorum aede vacante vicarii, ne ei, quem magi· idoneum per examen iudioaverint, ante parochiam regendam committant, quam idem ab eo. ad quem exapectat collatio, fiat; ne in collationia literis impetrandi· negligent effectua, aine canonica institutione beneficium ecclesiasticum obtinere videatur.

Decretum XXVI alia· XXVII.

Ke eacerdotee, vel intuitu co^feeeionit, ari *pro aiiii tacramenti» adminietrandie, aliquid aocipieutt.*

Cum prophani· aacriaque legibus interdictum ait indicibus omnibus. ne ae muneribus corrumpi patiantur, quo liberiore· sint ad suum ius cuique tribuendum; mulro id magia in confessionis iudicio servandum eat, ubi aalua agitur animarum. Nullua itaque sacerdos, vel ratione confeaaionie vel pro alii· aacramentia administrandis, *pretotergumn ea laudabili ooneuotudôu a eponte dantibuo,* pecuniam, vel quod pecunia aestimari possit, accipiat. Qui contra fecerit, ab adminiatratione eiua sacramenti ad arbitrium ordinarii auapendatur.

Decretum XXVII aliaa XXVIII.

Confeetiouaria quo potto Jieri debeant.

• l't institutum ad peccatorum medicinam confessionis aacramentum. ab omni crimini· et calumniae occatione liberum (it, contaeaionaria in aingulia eccleaiia conficiantur aperta, ita tamen ut inter confeaaorem et mulierem pOenitentem, honaatatia caussa. ferrea lamina aut tabella minutia foraminibus pertusa, interponatur. Ad haec neque in hospitalibus aut eremitortls, neque in cappellie ecclesiarum, neque in privati· domibus, niai morbi ctuua. aut alia urgente necessitate, confessiones feminarum audiantur.

Decretum XXVIII alia· XXIX.

Con/reeanoruca poena, ei euat fendent, guaruen rota· *feeeuenee audierint, poUuentwr.*

Si quia' ••cerdo· cum ea femina, euiui antea cqnfeaaioaem audierit, carnali commietiono m polluisse convient· fuerit, beaefleiia omnibu· ab episcopo privetur, et ab exacutione ordinum, «aeramentorumqus administratiine, quamdiu eidem epiacopo videbitur euspeneus erit, *aHieque poonie,* fttAM

^^ββMMiîM·.

Decretum XXIX alia· XXX.

Çui femenamun oovfneione» audire debeant, ytte *tutati* NM *oporteat.*

Sacramentorum ministro· non crimine modo, •ed etiam auapicione orimini· carere convenit, et ad officii nomen 'aetati· gravitatem adiungere. Idcirco, nullu· aaoerdoa ante expletum quadrageeimum aetati· annum, excepti· tantum parochi·, mulieVum confessiones audiat. Qui in minore, quam dictum eat, aetate, femini· Moramentum poenitentiae ministraverit, quamvi· alloqui idoneii· et approbatu· ab ordinario, ip·o facto ab officio audiendi confessiones auapetiaua «it tsmdiu, donec eidem ordinariiuaiaum fuerit. Licebit tamen episcopo. cuiu· id conscientiae relinquitur, hac aetati· lege solvere eoi sacerdotes, quorum probitatem habuerit exploratam.

Decretum XXX alia· XXXI.

Vuonom *habitu eacrautenia miniotrari debeant.*

Sancti sancte tractanda sunt, vesteaque adhibendae rebus agendis consentaneae, discrotaeque a communibus. Optat ergo sancta synodus, ut divinum rniasae sacrificium celebraturi sacerdotes vestibus sacris superpelliceum subiiciant;„rfsdem autem mandat, ut superpelliceo induti, si commode fleri ponit, confessiones audiant, et caetera sacramenta ministrent.

Decretum XXXI alias XXXII.

Ut quit oaerio ordinibue initietur, niti bénéficiant tedeeiaetieum aut patrieumiuuf vere obtineat.

Quamquam iseris canonibus olim, et nuper Tridentinae synodi decreto sati· cautum eat, ut nemo neris ordinibus initietur, qui vel beneficium, vel certe pro necessitate aut commoditate ecclesiarum,. epiacopi iudicio, pensionem patrimoniumve non obtineat; tamen nonnulli m ipsos fallentes, non Deum, simulatis donauonibus cum tacito vel expresso restituendi pacto, uliisque fraudibus, conficta patrimonia vel aliena beneficia pro legitimis ac propriis, ordinationis causa producunt. Ni quis ergo posthac falsa confictaqua huiuscemodi patrimonia Vel commodata beneficia, ut ordinetur, attulerit, ab executions ordinum ipso facto, quoad ordinario visum fuerit, suspensus existai, ac praeterea arbitrarii· poani» severe multetur.

Decretum XXXΠ alias XXXIII

Vi quièuuequo ad ordine» titulo patrimonii aut peneionie proaeoeenhtr, nue eeeleoiae territio addicantur, cui tamquam neeeuarii aut utile» eunt ordinali.

Quoniam patrimonii titulo ordinandi non sunt, nisi quoa propter ecclesiarum neaesaitaterp vel commoditatem assumendos episcopus indicaverit; quique ipsarum ecclesiarum ministerio it· deputentur. ut locum, inconsulto episcopo, non possit deaerere; multi tamen, postquam occasione raritatis ministrorum, ad titulum patrimonii vel pensionis sunt admissi, incertis vagantur sedibus, neque ullum officii genus ei «colesiae praestare curant, cui •e fore utiles ante· praedicabant: ideo, haec sancta synodus, oecumenicae aynodi Tridentinae praecepto inhaerens, statuit, ut quicumque posthac ad sacro· ordinM iituio patrimonii aut pensionis promovebuntur. eius ecclesiae Mrvitio addicantur, cui tanquam necessarii aut utilM sunt ordinati. Ea vero

deputatio in literia ordinum testimonialibus ad- scribatur, ut vieitatores a atagulia cius miniaterii rationem exigant. Quod ai Inconsulto epiaoopo locum, cui adacripti aunt, descruarint, eia, ex prae- •eripto Tridentinae aynodi, aaerorum exercitium interdicatur.

Decretum XXXUI alia· XXXIV.

Quid dt fualitatitu» prima tentura initiandorum, aut ad mmarm ordium promovendorum infuirtndvm mt.

In eorum qualitatibus inquirendi·, qui vel prima tonaura initiandi, vel ad minore· aacroaque ordine· promovendi »unt. quod ad genua quidem attinet, ▪atia «it de parentum et avorum qualitatibua interrogare. idque iuxta constitutionem Bonifaeii V11I quae incipit *Statutum;* cum uaua doceat, pleniorem generi· perscrutationem et difficilem esae, et multi· praeterea periurii». calumniis et inimicitiis expoaitanr.

Decretum XXXIV alia· X^XV.

Dt habitu eirrioorum.

Graviter fert haec sancta aynodua eorum clericorum luxum, qui et in ipaa prima tonaura, ut ignominiam saecularia habitua deponerent, sunt •dinoniti ; postea tamen, etiam aacria initiati, ornatum pompamqu» saecularium imitantur et vincunt. Prohibet igitur, ne posthac ulli clerici in •aeria ordinibua constituti. vel beneficium obtinentes ecclesiasticum, utantur subucularun) extremis oria ad collum, manuaque crispati·, aut femoralibus turgidi· vel inciaia ;' nec in veatibua lanei· alio· usurpent colorea, praeter quatuor modeatoa et obacuriorea, nempe; nigrum, violaceum, cinericium hoc eat pardum, et caataneum hoc eat leonatum. Neque toga· interiores, quas aotanaa vocant, ex damaaco raao aut villoao serico conficiant, vel omnino ex ullo serici genere, praeter tafetanum, aut ai quid eat eo vilius et inferius: neve ullum genua veatium. etiam domesticarum, auro vel argento intexto vel aaauto ornent; ne calceis serici· vel incisi», aut alterius coloris praeterquam nigri, utantur, neque pileolos venatorios, quos montera· vocant, aut galero· brevibus alia, in altumque assurgentes, deferant. Annulia vero abstineant, nisi quibus ratione dignitatis uti fas est. Ne denique barbam tondeant, superiori labro laicorum more intonso ; cum haec non modo levitatem animi praeseferant, sed risum etiam et contemptum ordini pariant eecleaiastico. Vestes honeatae et talares •int. non tamen caudatae nimiumque prolixae. In ecclesia vero linei·, hoc est superpelliceia induantur. non acu pietis et pretiosis, neque njmia brevibus, aed planis, simplicibus, et saltem unum palmum, hoc eat duodecim digito· aub genu dimisai·. It denique ubique in omni corpori· cultu et gestu, simul et gravitatem et modestiam referant eccleaiasticam. Qui fuerint hia mandatis contumaces, sciant se poenis suspensioni·, et. ubi opua fuerit, etiam beneficiorum priyAtionia, ex decreto concilii Tridentini ab ordinario fore puniendos.

Decretum XXXV alias XXXVI.

JV< tltrici guitumyut ftminat mimudueaht, vtl todem iamtnto meum vehant, tatqtte comitentur.

Excommunicationem latae sententiae proximo concilio Toletano impositam in eoa clerico·, qui, oum in aneris sint constituti, mulieres aut manuducersnt, aut eodem insidente· iumento veherent: haec «ancta aynodua ad quoscumque clericos beneficium ecoleaiastioum, etiam cappellaniam obtinente· extundit. Utriaque praeteres clerici· vetat feminas per urbem aut oppida, cum in aella gestatoria hominum manibua deportantur, pedibua comitari, Quibas mandati· ei inobedientes fuerint, tam clerici, quam femineo, quae huiuamodi officia sibi a clericis precatori patiuntur, eidem latae sententiae excommunicationi aubiiciantur.

l oscii.. uasr.aaL.rouv· XXXVI*|·.

Decretum XXXVI alia· XXXVII.

Ut fdnetifmmum mmlutriitmi oaeramontum m *aitori* awatme, *nm* αiφ, repenatur.

Banctiuimo eucharistiae «aeramento, cum parem, ut cultum exhiberi, ite aedem collocare humanae facultatis non «it. praecipuam eerte et nobiliasimam tribui convenit, ubi reponatur; hoc eat altare éc- ole··ae maximum, ad quod populua plurimum orare, clerici diurnae nocturnokque prece· canere conauevjarunt. In quibuacumque ergo parochialibu·, collegiati· aut forte etiam eathedralibu· ecclesiis extra aaeellum tnaiua reponitur, omnino in altare maximum tranaferatur. Ubi ergo immemorabili coti- *r*-auetudine, intra aaeellum' quidem maiua. quamvisf extra altare maximum aervatur, nihil hoc decreto innovetur. Templi» tamen omnibua, quae in poateram extruentur, euchariatiae aede» altare maximum ait. In eanctimonialium autem monasterii·, praeterquam in altari maximo, nullo claustri vel chori loco, aive chori etiam pariete, eucharistia •ervari permittatur. Quod in Tridentina synodo non obacure mandatum, quoniam alieni· expositionibua eludebatur, apoatolica nuper auctoritate denuo. ut ita Rat, sancitum et declaratum eat.

Decretum XXXVII alia· XXXVIII

Comoedias, fraposdtoe, *ludi, chortat tt laltationti,* dum dirnaa *eiMrantw, in ttmplii prohibtniur.*

Comoediae, tragoediae, etiam de argumenti· ▪acri·, et quicumque hiatrionum ludi, choreae quo- *que et* saltatione·, quas nostri *donnai* vocant, dum divina celebrantur officia, intra templum agi non permittantur; cum experimento compertum ait, populum, quem ad pietatem maxime aacria temporibua et locia excitari convenit, earum rerum apecfaoulo et auditione, atque promiacuae multitudini· concurau. plerumque depravari.

Decretum XXKVIll alia· XXXIX.

Ut ftminat in ttmplil ttormm a viril ttdtant.

Vêtu· eecleaiae conauetudo fuit, ut in tetnplia laici a clericorum choro discreti, vin item a mulieribua. diverso loco vel aederent vel atarent. Eum morem tamquam aanctÎMimum, et mysteriorum dignitati atque loci honestati convenientem, ex parte nunc restituere cupieha haec «ancta aynodua, mandat, ut in cathedralibua et collegiatia eccleaiia, dum divina celebrantur officia, muliere· omnes non modo a choro, »ed a sacello etiam maximo excludantur. Sanctissimo· autem epiacopo· hortatur, ut eandem quoque legem in parochialibua caeteruque eccleaiia, aicut ipaia magi· expedire viaum fuerit, obaervari curent.

Decretum XXXIX ali·· XL.

Quonam in *loto vtntrandum mittat tacrififium ttltbrari dtttai.*

Quo religioni· eultu et reverentia, venerandum atque hominibu· ipaisque Angeli· tremendum missae aacrificium peragendqm «it, ex eo conatat, quod in illo dominu· noater leaua Chriatua. verua Dei-filius. quotidie immolatur et aumitur. Quamobrem, ex veteri •anctorum' patrum et conciliorum auctoritate, hoc divinum mysterium nonnisi in locia Dao consecrati· celebrandum e»t. et ab eo infidelaa ac profani per oatiarioa arcendi, et ailentium per diacono· indicendum', omoiaque atrepitua ac tu-

multus comprimendus est. Quae cum in mnam venalium foris, et macellis servari non possint; ubi profanis colloquiis, strepitu, clamore, plene sunt omnia, et fideles infidelibus servis saepe permisti; mandat haec sancta synodus, ex omnibus rerqpi venalium foris, omnino eam consuetudinem tolli, quia in eminenti aliquo,' et ' vendentium .atque ementium oculis exposito loco, tam sanctum et arcanum mysterium peragi solet. Neque enim decet, cum Dominus noster ementes et vendantes eiecerit de templo, nos in ementium atque Vendentium foro templum ipsum constituere. Exiguo praesertim promiscuae plebis fructu in rtiercaturam intentae, oblitae officii, atque ecclesiastici praecepti, cui non curat satisfacere. Itaque, episcopi in iis oratoriis celebrandi adimant facultatem: sacerdotes vero, qui postquam ftierint admoniti, in illis celebrare ausi fuerint, pro rationb delicti severe puniuntur.

Decretum XL alias XL1.

Ne tacerdotet in *privatis domibus aut sacellis missam celebrent.*

Cum templa ad <|ivini sacrificii usum peculiari ritu consecrata sint, dicente Domino : *„Noη offerat holocaustum tuum in omni loco, sed* in *loco quem elegit dominât Deus tuus";* non concedant episcopi euiquam sacerdoti ad celebrandum in privatis domibus, aut earum cappellis. facultatem. Hic enim abusus etiam olim a.Laodiceno. et proxime a sacro Tridentino concilio est reprehensus.

Decretum XLI alias XLIt.

Qud hora missae sacrificium c-lebranduin est.

Nullusaacerdos ante auroram vel post meridiem missam celebret, neque p^st dictam generalem'Confessionem expectandi euiusquam gratia cesset, sed inchoatum semel sacrificium sine ulla mora ad finem usque prosequatur: qui contra fecerint, gravibua poenix ab ordinariis coercêantur.

Decretum XL11 aliaa.XLIII.

De u«, *quae circa monialium clausuram observanda sunt.*

Quaecumque de regularibus a iancta Tridentina synodo atatuta sunt, eu ' curent episcopi, att in monasteriis ipsdrum iurisdicjioni sublectis diligenter observentur. Imprimis Mtfem; quae dé proprietatis tollenda, et 'clausurae custodia, tum ab eadem synodo, tum Romanorum pontificum felieis recordationis Pii IV et Pii V ac nuper sanctissimi domini nostri Gregorii XIII constitutionibus deleta sunt, ea quamprimum in usum,Inducant atque restituant: ne. sublatis de religione castitatis et paupertatis praesidiis, religio ipsa labefactetur et corruat. Si quid ergo alicui sanctimoniali relictum, donatum legatumte sit. aut ipsius labore vel industria quaesitum, id nihilominus in commune conferatur, deturque praefectae custodiendum atqup distribuendum. Quae tamen pro' officio curabit, ut illius in primis necessitati succurratur, cuius caussa (id monasterio accesserit. Quod vero ad clausuram attinet, meininerint episcopi, ite egrediendi licentias, nisj in ensibus leprae et epidemiae et magni incendii. Pii V constitutione definitis, dare non debere. Ad ingrediendum vero intra monasteriorum septa nemini facultatem date posse, niai iri scriptis, et in casibus valde urgentibus èt necessariis.

Decretum XLIII alias XL1V.

Ante electionem abbatissae vel priorissae, episcopi monasferia sanctimonialium visitent.

In monasteriis sanctimonialiipn,- quae ordinariis subtecta sunt, quoties abbatissae, priorissae. seu quocumque alio nomine praefecta nuncupetur, ofliоium vacaverit. et nove electio faciende fuerit, •pisobpug per ae aut vicarium suum. vel alium ab eo deputandum, visitet ipsum monasterium, et eiua singulae persone*, ita ut faciendam electionem visitatio omnino praecedat.

Decretum XLIV alias XLV.

De feminis, quae vobfm simplex virginitatis emittunt, *quid observandum.*

Licet "baec sancta synodus non damnet. »e.l valde potius commendet, illarum mulierum pietatein, quae sanctae virginitatis aut castitatis propositum vel etiam votum simplex Domino offerunt, in habitu modesto, etiam in privatis domibus, viventes; tamen, ne sub sanctitatis specie, libere vagandi occasionem habeant, et sanctissimis roligionibus dedecus afferant: prohibet, sub latae sententiae excommunicatione, ne in posterum huius modi mulieres, quas *beatae* vocant, domi suae viventes, deferre possint habitum seu vestem religionis certae et probatae: ac praeterea, ne deinceps obedientias privatis clericis saecularibus \el regularibus, etiam nomine sui ordinis, promittant vel tradant: datas vero hactenus, sancta synodua praeseritj decreto irritas et nullas esse decernit. Qui secus fecerint, et huiusmodi obedientias aut dederint aut acceperint, eo ipso excommunicationis sententiam incurrant.

Decretum XLV alias XLV1.

Nonnulla circa feminae vulgo tertiariae statuuntur.

Constitutioni felicis recordationis Pii V. qua, incipit *Circa pastoralis, dc* clausura a sanctimom alibus. et ab iis feminis quae poenitentia vocantur, servanda, inhaerens sancta synbdus. eam in. iis etiam mulieribus observari mandat, quae per totam liane provinciam, eum *beatae* vocentur, in congregatione, et sub obedientia vivunt; atque iuxta eam episcopos curare diligenter. ut quae protensionem emiserunt, religiosae clausprae legibus constringantur: quae vero nondum emiserunt, si paternis adhortationibus monitae, votis solennibus ae adstringere recusaverint, nullo modo amplius permittantur ad earum se congregationem adiungere. ut ita paullatim extiuguantur. Cum sit indecorum speciem pietatis et castimoniae perferre, pericula non vitare.

Decretum XI.VI alias XLVU

Ne episcopi regularet ·ordinent, niti tuorum praelatorum approbatione commendentur.

Iam olim veteri iure. et Boqifaeii VIII const. tutione quae incipit *Cum nullus,* regulares a pro priis episcopis ordinari debere sati» constabat. Sancta autem et oecumenica Tridentina synodus animadvertens, privilegia et exemptiones in or dinibus,' multa in ecclesiam, abutentiuin culpa, in vexisse saepe mala, eos neque simul duo* ordines sacros suscipere voluit, neque in minore aetate quam saeculares, neque sine diligenti episcopi examine sacris initiari. Cuipsvis praeterea gene ralis rescripti vel privilegii praetextu, nisi a proprio episcopo, aut eius testimonio commendatum, quemquam ordinari genersSiter vetuit.. Ideo. haec. sancta synodus statuit, ut nemo ex huius provinciae episcopis regulares ordinet, nisi eoe, qui in ipsi, dioecesibus degentes, approbationem quoque suo rum praelatorum habent; aut ai aliunde venerint, praeter suprum superiorum testimonium, literas quoque dimissoriae eorum episcoporum afferant, ia quorum dioecesibus vivunt.

' Decretum XLVII alias XLVIII.

Cirta ' dswMCMIWHM *eorum, qui matrimonium contrahunt, quid obeervandum.*

Eorum. qui matrimonium contrahere volunt, denunciation··, non in alterius tantam, sed in utriusque parochii» fiant, in quibus vel nati aunt, vol diuturnum domicilium constituerunt, et omnino ubi eorum conditio et more· erunt notiore·. Eas tamen publica» denunciation·· vel differre vel omittere nulli parocho liceat, niai ex aoliua epi·-copi. non autem vicarii, etiam generalia, auctoritate.

Decretum XLVII1 alia» XLIX.

Parochi in *neophytis catecheei inetituendie, ac* in *fide roborandi), diligent·! te praebeant·.*

I r plantae novae solent ^b agricolis diligentius coli et foveri, ita praecipua ab episcopia et parochia cura adbibenda eat in hia chriqtianis instituendi·, B atque in fide confirmandi·, qui ex Sarraccnorum secta ad fident -recen· conversi eunt, vel ab lilia proxime genua ducunt, quo» nostri tum neophytos, tum Monaco· vocare consueverunt. Illorum ut eat in tota Hispania innumerabili» multitudo, ita ,eo· assidua parochorum vigilantia doceri, atque in officio contineri, haec sancta synodus vehementer optat. Quod futurum facile sperat, ai parochi ex sublectarum legum praescripto illos instituendos-curaverint Imprimi·, quisque parochus omnium eiusm<||i neophytorum oatalogum describet, qui in ipsius parochia quintum aetatis annum excesserint: sive ii servi sint sive liberi, atque ubi singuli baptiiati fuerint, diligenter inquiret. Quod si ab illorum aliquo mutari domicilium deprehenderit. alterum continuo parochum admonebit, in· cuius parochigm i» migraverit, ut eadem ubique eius ratio habeatur. C

Curet' prabterea, ut siugulis diebus dominicis ac festis, quibue reliquus populus praecepto audiendae missae tenetur, omne· illi similiter in suis parochiis maiorem solenneinque missam audiant, et a parocho sive sacrista. data tessera, vel e catalogo evocent aut memorentur, poena pecuniaria absentibus inflicta, quae in tres aequae partes ' divisa, fabricae, pajocho sacristaeque attribuatur. Eam poenam «i ab ipso sacrista admoniti solvere recusaverint^ io catalogum relati, episcoporum vicariis denuncientur. 8ed privatam tamen missam audire permittentur qui caeterorum Christianorum servi famulive sunt, modb illorum heri eam curam ir, se receperint.

Linguae omnino arabicae his usus interdicatur, ne simul cum ea generis originem pristinaeque sectae meminerint errores. Si qui vero fuerint in usurpanda patrie lingua pertinaces, episcopis quamprimum indicentur.

Sacramenta his. quae maxime communia sunt, conferantui' baptismus, confirmatio, poenitentia, extrema.unctio et matrimonium: sed eucharistiam ne accipiant, nisi quibus a generalibus singularum dioecesium vicarii» permjssum fuerit: idque magno delectu, et caussa accurate perpensa.

Per singulo» autem dies festo» hora aliqua potneridiana, docente parocho, vel. si i· impeditus fuerit, praeeunto sacrista» catechesin et facilem' aliquam .fidei rudiinentoruiu explicationem..'tum ipsi, tum illorum filii filiaeqjte audiant et addiscant.

Decretum XLIX alias .Ll.

De huiuemodi decretorum publicatione.

Duobus veterum conciliorum, Lateranenais et Toletani, statutis. quae incipiunt *Sicut olite,* et *Decernimus* inhaerens sancta 'synodus, praecipit *h* omnibua huiua provinciae «piacopi·,.ut intra aex menae· a fin· praesentis concilii, in prima synodo dioecesana ab ipaorum unoquoque celebranda, et quotiea expedire viderint, huiua «ancti concilii provincialia decreta publicent, et illorum obaervationem. quam diligentiaeime subditis auia. commendent; ne ai commiaaae illi· ovea a patrum-"institutis, per ignorantiam abhorrent, graviasimahi ipai negligentiae culpam incurrant.

Decretum L aliaa LU.

Tetter egnodatee deputantur.

Lateranensis concilii decretum, quod incipit *Sicut olim,* haec «ancta aynodua «equuta. aubiectae persona· deputat in testes, ut vocant, synodale·, qui posthac quAecumque correctione et reformatibne digna viderint, simpliciter et aine iurisdictione investigent, et ad proximam synodum provincialem fideliter referant. Hi vero, intra duos menses a fine huius concilii, per se aut per procuratorem. in manibus sui episcopi lurent se iniuncto aibi munere fideliter esae functuros.

Deinde, adhibentur plurima nomina testium •ynodalium seu zelatorum, ut aiunt, qua praetermittenda duximus.

IIKXTURtM ACTIO.

Peractis hi» omnibus, quae hoc tempore maxime, vel communi deliberatione tractanda, vel in decreta visa sunt referenda, imprimis omnipotenti Deo. unde omnia bona promenant, quanto maximo possumus cordi» affectu, debita» laudes persolvimus, quod dignatus eat nos in hunc coetum coniungere. et in eo agenda inspirare, ac tandem singulos in proprias ecclesias salvos et incolume· dimittere. Praeterea, sanctissimo dommo nostro papae Gregorio XIII, iuatitiae. amatori, cpnciliorum protectori, qui ecclesiam catholicam, nosque, licet indignos gregis dominici pastores, in viam salutis sanctissimae dirigit et gubernat, multos annos comprecamur. Secundet Dominus sanctissimos eius pro religione conatus, detque decursis longissimis vitae spatii» in horrea caelestia copiosos frugum manipulos comportare. Philippo etiam secundo, llispaniarum regi catholico, domino nostro elementissimo. quam maxitnas gratias agimus, quod favore suo regio, huius sancti concilii progressibus auctoritatem quietemque summam praestare voluit. Det illi Dominus de hostibus fidei victoriam, et post longam vitam aeterni regni cumulatissima praemia. 'Illustriasimo denique et reverendissimo metropolitano. sauctissimi^episeopi», quorum vigilantia et labore liaee sancta synodus, ad felicem exiium perducta est. multos anno» et aeternam felicitatem. Arnen. \

Post lecta a diacono haec decreta, interrogati sunt patre» per secretarium:

Reverendissimi patres, placentne voids haec decreta f Et singuli responderunt ' Placent.

Et iterum. Placetne etiam, ut ad laudem et gloriuui omnipotentis Dei. huic sancto concilio provinciali Toletano finis imponatur f Et responderunt Placet.

Et stagni promoter fiscalis concilii petiit atque requisivit. tum de hodierni», tum de caeteris huius 'concilii actis fieri unum seu plura instrumenta publica.

Postea, illustrissimus cardinalis metropolitanu· ad-concilium conversu», alta voce dixit Reverendissimi patre·, concilium provinciale finitum est. ite in pace. Et responso *Deo gratiae,* cantatum est *Te Deum laudamur.*

Tandem cardinalis, dicto versu *Saltor faAetc.,* et oratione ex itinerarii formula ad dimittendo·

patre», benedixit synodo. Et a diacono publicata est-ientum dierum indulgentia, ab ipso cardinali praesentibus concesoai

Ego Gaspar, cardinalia arohiepiscopu» Toletanae, Hispaniarum primae, diffiniena subscripsi.

Ego Alvarus, episcopus Palentinua et comea, diffiniens aubacripai.

Ego Antoniua. episcopus Cordubensis. diffiniens aubacripai.

Ego Francincus. epiaeopua Oiennensis, diffiniens aubacripai.

Ego fioniexius. epiaeopua Concheriaia, diffiniena aubacripai.

Ego Alphonsus. epiaeopua Oxomenaia. diffiniena aubacripai.

Ego Laurentius. epiaeopua Beguntinua. diffiniena aubacripai

Ego Andrena. epiaeopua Segoviensis. diffiniena aubacripai.

Ego Alphonsus. abbaa Vallis-Gletanus. diffiniena aubacripai.

Concordant decreta cum originali

In quorum fidem aubacripai:

loanin'» Baptista Perez, canonicus Toletanus, sancti çoncilii provincialia secretarius.

Petitione» capitulorttm eccltiiarw» cathedraliuni provinciae et metropoli» Toletanae, circa appellationem a decreti» eitu concilii ad Homanum pontificem.

Iu concilio provinciali Toletano ultimo celebrato. et publicato de menae martji proxime praeteriti, multa fuerunt facta decreta contra canones ac sacrorum conciliorum statuta, et laudabiles consuetudines ecclesiarum cathedralium dictae provinciae, et in specie fuerunt facta decreta, de quibus inferius fuit mentio.

Quando huiusmodi decreta fuerunt, intimata ac publicata, capitula dictarum ecclesiarum 'cathedralium. videlicet Palentinae. Cordubensis, Gienneusis. Conchensis, Oxomensis. Seguntinae. Carthaginensis et Segovienaia. per eorum legitimos procuratores, ab illis, tanquam valde gravatoriis et laeeivi» appellarunt ad sanctam sedem apostolieam. et obtinuerunt committi caussam appellationis cutu expressione dictorum decretorum gravantium, prout in communicatione it) actis praesentate, in qua data fuit facultas inhibenài. praevia matura caussae et decretorum praedictorum discussione. Ideo, ad effectum inhibendi, pro iustitia istius partis adducuntur infrascripta.

Primum, in dicto concilio fuit factum decretum, quod capitula non possint accipere residentia», id est petere rationem adininistratiouis ab officiali episcopi praemortui.

Secundum, quod non possint providere beneficia curata, vacantia in aede vacante, sed vicarius. Quae duo, decreta valde gravant capitula; nam, sede vacante, capitulum eathedrali» succedit episcopo. ut fungatur vices episcopi, tam in spiritualibus quam in temporalibus*, et propterea poterit exigere rationes ab officiali episcopi 'praemortui, maxime, quod plerumque evenit, ut vacatio aedis episcopalia duret longo tempore, et interim officialis vel discedit ad partes longinquas, vel decedit, et si expectaretur usque ad adventum novi successoris, posset ecclesia detrimentum pati.

Pariter, secundum decretum gravat, quia vult quod collatio beneficiorum curatorum expectet ad vicarium capituli, exclusive ad capitulum; et cum omnia poteatas vicarii dependeat n capitulo *, abaurdtim videtur, ut plua poaait famulus quam dominus.

Tertium eet. quod non poaait capitulum dare licentiae faciendi opera eeeleaiarum et locorum piorum, quod eat contra potestatem tributam capitulo, aede vacante, a iure communi. Nam capitulum eat neceasarius administrator'. Unde omnia adminiatrare potest*. Et eat contra piaa defunctorum voluntates, qui reliquerunt multa opera pia certo tempore annuatim diatribuenda vel facienda: et boc modo impedirentur, ai capitulum impediretur, ne poaaet illa adimplere.

Quartum, quod in qualibet convocatione capituli aemper ostendatur priua schedula episcopo eurum, quae in tali capitulo tractanda erunt; in quo etiam valde gravatur capitulum, quia hoc modo erit in poteatate epiacopi praevenire vota, et omnia subvertere; maxime ei contingat aliquid tractari contra ipsum episcopum vel suos.

Quintum, quod praebepdati ponant tertiam partem fructuum indistincte, nulla habita consideratione, an habeant distributiones tenues et contemptibiles, nec ne; cum tamen concilium contrarium determinetl et plures sint praebendati qui distributiones notabiles habent

Sextum, quod praebendati aeu bénéficiât) non possint lucrari aliquod genus distributionum in mensibus recreationum, quos concilium- elargitur.

Septimum, quod debeant augeri distributiones in certis festivitatibus anni, quas hon possunt lucrari praebendati in dictis diebus recreationum.

Ambo haec decreta gravant hanc partem: quia quod non possint lucrari aliquod genus di.-tributionum in diebus recreationum, est imuptum. quia si concilium' concedit tres menses absentiae, licito potest abesse; si igitur-licet abesse, non C debet ei poena imponi: quod enim lego permittente fit. non meretur poenam. Praeterea gravat in eo. quod vbtat posse lucrari ullum genus distn butionum; nam sunt certae distributiones, quae divi dunvpr bis vel pluries, quolibet anno, et non suet proprtjS>distributiones. nec dantur dictim aut ad nia nus. 'fq^s tamen non est honestum quod quis amittat.

Octavum, quod in certis festivitatibus anni omnes praebendati teneantur confiteri, communicare aut celebrare missam sub poena amissionis reddituum octo dierum praecedentium, gravat etiam hanc partem, qua videtur inconveniens, ut in similibus poena adiiciatur; quia haec omnia sponte fieri debent, non metu poenae. Videtur etiam poena excessiva, quia redditus octo dierum possunt importare notabilem summam. Possunt etiam ex hoc oriri plura scandala: nam multa possunt intervenire, etiam inopinate, ut non expediat ea die D sumere sacram eucharistiam. et cogeretur quis ad evitandam poenam propalare forsan aliqua, quae non conveniunt referre aut in iudicium deduci. iiltraque hinc mille lites oriri possunt.

Nonum, quod si uno die ex novem mensibus residentia? defecerint, medietatem fructuum: si secunda vice defecerint, etiam per unam aliam diem, omnibus fructibus; si veri* defecerint tertia vice, etiam per unum alium diem, beneficio ipso priventur eat expresse contra concilium, sees. 24, cap. 12, quod non considerat absentiam uniu- Imi. sed eam, quae sit notabilis; et si hoc decretum subsisteret, esset illaqueare omnes praebendatos.

Decimum, confirmat concilium provinciale Toletanum alias celebratum de anno 1M>6. illudque simul

' bea. et ait. *De nppten. negUg. pnwicrf?,* lib. VI, cap. It, .«qui *D» elect.'* lib. VI.

1 Pen. in Un. Λβ «ede οαυβΗ.. Mb. VL

• Glos, in rerb. *Capituli,* Clesen I. $ peu.. *I* hatred*

• Lib. *Il,* tap. *Dt off. tint, φί vic. ait. per.*

• Sm XXI. cap. X ·

cum praeeeuti concilio provinciali omnino excoquendum etiam praecipit. Est etiam valde iniuaram; quia a dicto concilio, anni 15ββ fuit pro hac parte appellatum, et nunquam fait confirmatum, nec usu receptum, et propterea non e*t aequum ut nunc ex abrupto excecutioni demandetur.

Pariter, quod epiacopi exaequantur ea. quae per ipaoa aunt decreta, antequam per papam aint confirmata, eat in diminutiopem auctoritatis sedia apoatolicae; quia non debent procedere ad innovationem atatua ecclesiae totius provinciae inconsulto pontifice.

Undecimum, gravamen capitulis manifestum fuit in sessione in concilio, ex quo circa ordinem, et formam sedendi non fuit servatus consuetus et debitus honor, ut. dato competente termino ad probandum, sutnus parati probare.

Interim tamen supplicatur pro inhibitione quoad aupradicta decreta.

EPISTOLA DOMINI CARDINALIS QITROOAE,

Simul eum coaei/io *Toletana* missa *ad sanctissimum dominum (Irsgorigm XIII, pontificem* maximum.

Beatissime pater.

Ab eo tempore, quo vp»tra béatitude me. licet immeritum, ecclesiae praefecit Toletanae, nihil magi· in voti» habui, quam ut concilium provinciale cogerem. Exigebat id officii a me, tum synodi Tridentinae auctoritas. quae singuli» triennii» concilia provincialia indixerat, tum ecclesiasticarum rerum nostratium multitudo, quae mature corrigendae, multorumque coiiNilii» constituendae videbantur. Itaque, ubi printdm mihi per publicas occupatione» licuit. reverendissimos episcopos meos comprovinciale» convocavi, et cum illis concilium hoc ipso anno peregi, non «inv magno, ut puta. C huius provinciae fructu. Multae enim grave» dubitatione» communi consilio. diftiditae eunt, multi abusus proHigati, e^de Tridentinae nynodi observatione. cum primis actum diligentissime. Nova autem decret#, tum paucissima, tum brevissima edidimus; eaque ipsa cum synodo Tridentina et superiori concilio Toletano omnino convenientia, ut eo fierent nostris gratiora, quo rerum' novarum minus continere viderentur.

Id concilium nunc ad vestram mitto beatitudinem. cui rerum nostrarum, a me imprimis, pro munere mihi iniuncto, et acceptis maximis beneficiis, reddenda ratio est; praesertim, cum a quibusdam nostri concilii decretis ad vestram sanctitatem nonnullarum ecclesiarum capitula appellasse videam. Spero enim fore ut vestra beatitudo. bis ipsis lecti», pro sua integritate et prudentia, parum iustam capitulorum querelam esse iudicet. Mei D vero officii fuit, vel si nulla intercessisset appellatio. ut huius nostri concilii decreta ad vestram beatitudinem mitterem, oiusque upostolicae censurae subiicereifi. Id quod nunc facio supplex at humilis. Deum simul comprecatu», ut vestra beatitudo post multos ecclesiae feliciter gubernatae annos feliciorem aeternae giariae coronam largiatur. Matriti, die . . . iulii 1583.

EPISTOLA DOMINI CARDINALIS CARAFAE
AD DOMINUM CABDINALKg QüIBOGaM

Circa coMci/iwin *Tobtianum.*

Decreta eorprilii vestri Toletani summa cura et diligentia ab illustrissimis patribus Tridentinu concilio praefectis recognita, una cum eorundem animadversionibus ad amplitudinem vestram illustrissimam nunc tandem remittimus. Faxit Deus/ut ad cultum eius maiestati purius et accuratius persolvendum. neenon ad eos. qui fuerunt vasa Domini, emundandos, usque eo proficiant, ut ad sui imitationem caeteros trahant. Quod futurum omnine videntur polliceri non tam quidem tot synodicae leges, morum videlicet emendatrices, sed magis (id, quod ad promovendos animos maxime valet) verae virtutis et religionis exemplum, quod ab amplitudine vestra illustrissima, tanquam lumen aliquod alte sublatum, suis provincialibus ostensum est. Sed haec, quae Dei immortalis remuneration! atque iudicio sunt reservata, parcius »b omnibus sunt commemoranda: Ad duo illa potius veniam, quae privatim amplitudini vestrae illustrissimae significanda patres censuerunt. Quorum alterum est. abbates minime habere votum quod vocant ib·cisivum. nisi si quod privilegium ab apostolica sede impetratum, vel legitima consuetudo praisicripta eis suffragetur. Alterum e»t intervallum, quod longius visum est, inter unam atque alteram actionotn ease interiectum. Cum enim prima getio ad sextum idus septembris fuerit celebrata, altera vero in mensem martium insequentis anni reiecta. rei sane exitus, quam par sit. ductus est longius, et episcoporum absentia facta est diuturnior. Quod an sine ipsorum episcoporum suarumque ecclesiarum dispendio fieri potuerit, vestri erit consilii arbitrari, quando optime novit prudentia vestra, pastorum absentiam ovium esse perniciem. Hed hoc intempestivum in praesens monere, ac ne in futurum sit necessarium, providentiae vestrae cautio erit. Quod pertinet ad quaestionem lectionis sacrae scripturae, quae ex tribus ab amplitudine vestra propositis supererat explicanda, illustrissimi patres interpretandis Tridentini concilii decretis praefecti in eam sententiam ierunt, ut is canonicus, qui.' ex praescripto Tridentini concilii. cap. I. sees. 5, praebendam obtinet interpretationi sacrae scripturae deputatam, minime quidem cogi possit ad docendum in ipso clericorum seminario, (,'aeter.um. cum animadvertam amplitudinem vestram illustrissimam nihil magis quam rectam ecclesia.' cuae administratiouem spectare, eique cogitat: mes et studia sua vere Christiano antistite dignissime re-unas,;, operae precium me facturum existimavi, si nonnulla cogitationis concilii decreta ad distributiones quotidianas pertinentia colligerem, et ad amplitudinem vestram illustrissimam mitterem. Id quod nunc facio, eo plane animo, ut argumenta sint meae in amplitudinem vestram illustrissimam observantiae. quo videlicet impellor, ut, quacumque ratione possim, eius gloriae faveam et inserviam. Ita divina benignitas amplitudinis vestrae illustrissimae votis et coeptis omnibus aspiret

Romae. 5 idus Septembris 1583.

Ampljtudinis vestrae illustrissimae humillimus servus.

A. cardinalis I arata

ALIA EPISTOLA DOMINI CARDINALIS BONCOMPAQNI.

Ad rundkm dominum cardinalim Quirogam.

Provincialem synodum Toletanam, ab amplitudine vestra illustrissima novissime celebratam, et ad »anctissimum dominum nostrum transmissam, cardinales Tridentini* concilii interpretes, quorum id munus est, quo decuit studio ac diligentia perlegerunt et considerarunt; ac postmodum. auditis tam capitulorum quam amplitudinis illustrissimae vestrae rationibus, et omnibus, quae adducebantur, mature examinati» ac discussis, de tota re sanctitati suae retulerunt. Nude igitur, quae addenda, vel tollenda aut mutanda, visa sunt, separatim adnotata et descripta, simul cum ipsa synodo, et

eam brevi npoetoiico mittuntur amplitudini veetrne •Ihastriseimse. Quae, praestantissima ipsius religione •e fide, primo quoque tempore eam aptandam curabit: cui omnem a Deo precor felicitatem, meqne humillime commendo.

Romae, die 7 aeptembri* 1584.

Amplitudini· veetrae illustrissimae ao reverendissimae servus.

Philippa* Boncompagnns,
cardinalia Sancti Xysti.

DIPLOMA GREGORU XIII

Ao poMiqëM cAMdnam Qvutoexn.

Datate *filio notiro Gatpari,* tat».i SoneUs Mi»w *ynobytrro cardinali, Toletano.* maaamapets, ee Lm*rrticae pramtatie* in *regni» Uupaniamm generali* mymaitori, OregorMM pop· *XIII.*

Dilecto fili noater, salutem et apoatolieam benedictionem.

Mandavimusdecreta synodi provinciali» arohiepieropatu» tui Toletani per venerabile» fratres nostros •anctae Romanae eooleaiae cardinale», rebus ad concilii Trideatini decretJ pertinentibus praefecto·, diligenter examinari. Retulerunt, magnam e»»e in ista synodo habitam rationem Dei gloriae, atque animarum salutis. Incredibiliter laetati aumu», non quod non ante certum haberemus summo temper studio te m utramque caussam incubuisse: sed quia sic fere fit. ut quorum virtutum- de. aliis opinione et comtaendatipne laetamur, earum ipaarum quasi sub oculos subtectione atque aspectu vehementius afficiamur. Remittimus igitur decreta ipsa nonnullis in leois necessario emendata. Hortamur. Ut cures pari studio quae pie prudenterque provisa, decreta, emendata sunt, quam diligentissime servari. Haec enim tibi reliqua laboris, eaque maxima pars est, c sine qua omni» hactenus opere frustra esset suscepta.

Datum Romae, apud Sanctum Marcum, sub ann-.lo piscatori», die 5 aeptembri» 1584. pontificatus nostri anno dbcimo tertiS.

ı Ant. Bucca Padulius.

EPISTOLA DOMINI CARDINALIS BONCOMPAONI

40 OOMUtCM CARDIXXLBM QVMOtUM.

De legato regio lia' *concilio Toletano nullatenu»* nominando.

Illustrissime sc reverendissime domine observandissime.

Praeter ea quae, aliis litteri», illustriaaimae dominationi vestrae scripsi de provinciali synodo Toletana. placuit sanctissimo domido nostro ut seorsum. bis literis, de re graviori ad eandem synodum pertinente, illustrissimam amplitudinem vestram admonere. quo rectius, quidquid facto opus sit, intelligat, ac singulari prudentia dexteritateque sua >d quam suavissime fieri poterit, exsaqnatur. Nunquam invenitur, saeculares principes eorumve nuncios interfuisse conciliis, nisi anniversalibus, ubi agitur de fide, reformatione et de pace, quod non deceat, neque fas sit illo spectatores fieri rerum quae sacerdotibus Dei nonnunquam eveniunt, ut legitur in canone 17 octavae synodi Gonstantinopoli». •es». Io, sub Adriano II celebratae. Interfuerunt nonnnlli» conciliis provincialibus antiqui reges, sed non alia de caussa, quam ut reciperent fidem, et patres ab immanitate infidelium tea haereticorum tuerentur. Extra bos casus, principes saeculare», non invitatos, conciliis intervenire, sanctorum patrum decretis,.historiis et ooassetudini, quae ia •aetseis omnibn» christiani nominis regjris at provinciia ad hanc diam obeervatnr, valde repugnat Quamobrem, Pins IV et Pius V pontifice· maximi, •peciahbua mandati· providerant, ne aliqni nomino regio in concilio provintriali superiori Toletano intereoM deberent, aed eia» concilii absolutio pontificum mandata tempore praevenit, adeo ut effectum debitum aortiri tunc non potuerint. Nunc autem ne ree transeat in exemplum alii· provinciii et regni·, iubei ■aactimimu» domina· noater in publicatione facienda postremo huius concilii Toletani expungi, etiam in ipaomet originali, mentionem legati regii, qui praesentiam suam in eo legitur exhibui··· peg. 6, ini actione ibi: .Et ipsius nomine praeeente admodum iUuatri Oomeiio de Avila, marobione de Veleda,** etc. atque eadem ratione omitti illa verba pag. 55. in gratiarum actionibus: .Perillustri marohioni legato regio.** Haec habui, quae sanctitatis >uae iussu et nomine, dominationi veetrae illustrissimae significarem, cui quod reliquum eat, bonam opto valetudinem, moque omni animi •tudio commendo.

Romae, die 10 septembris 1584.

Dominationi» veetrae il)u»tri»»imaeae reverendissimae humillimus servus.

Philippus Bonaompagnu».
cardinalia Sa^i Xysti.

EPISTOLA DOMINI CARDINALIS QURGOAE,

in qua respondet

POMIXO CXJtDUUU 8À.XCTI XYSTI.

Circa «a, ptras *obieeta fuerunt;* st *contendit exempli» earii» ut oocra antiquitate petiti», mori» fuieie ut legati et minietri regii in acti» tgnodorum nominarentur;* proindequs id *licuitee ac licere modo patribu» concilii Toletani.*

Illustrissime et reverendissime domine.

Literis amplitudinis vestrae illustrissimae, qua» ad me. 10 «eptembri», sanctissimi domini nostri nomine dedit, duo continentur. Unum cat, saeculare» principes eorumve nuncio» nunquam interfuisse concilii» nisi universalibus, in provincialibus eniip non alia de caussa rege» adfuisse, quam ut reciperent fidem, et patres ab immanitate infidelium seu Haereticorum tuerentur, vel quod invitati venissent. Alterum vero est, legati regii nomen de nostri concilii Toletani initio fineque expungi oportere. His litteris, ut que decet veneratione respondeam, exponam prius caussas, cur legatu» regius in concilio provinciali sit a nobis admissus: deinde cur videatut nomen eius sine magnis incommodi» deleri non posse. Illud tamen praefabor, nihil me temere et praecipitanter in eo tunc gessisse, sed doctis viris in concilium adbibiti», et re tota cum reverendissimis coepiscopis comprovincialibus meis mature communicata.

Missns est igitur ad nostrum concilium perillustris marehio Velada a rege catholico donlin.o nostro cum honorificentissimi· et modestissimi» litteris, at, eius maiestatis nomine, nostris trartatftius interesset: eumque admisimus his*de caussis:

I. Quia i^ea possessione reges Hispaniae fuisse videamus, ut praesentes conciliis provincialibus ,»ui regni essent, non modo ipsi, sed, eorum nomine, illustres comites officii palatini. Cuius consuetudinis frequentia exempla suat in omnibus prope conciliis Toletanis, Gottboram regum tempore habitis. Nam in III Toletano praesens est Reccaredus rex cum optimatibus. In IV Sisenandus rex. In V Chintila rex cum senioribus palatii sui. In VIII Receesvinthns rex eum comitibus. In XII et XIII Ervigtus rex cum sisdem comitibus. In XV, XVI

et xVu. quae Bondum rant impresep, Egica m o·· 'illactribai palatini· ibidem subscribeatiba·. Quibua omnibus concilii· vix alia quamtio fidei agitata, ai tertium, deoimumquartutbf et deotmumquintum excipia· : reformationi· tanpim capita tractata; nullum ibidem ab baeretioi· aut infidelibua periculum, cum in III concilio Toletano Arianiamuo ab' Hiapania prorsus exulauet.

». Post recuperatam quoque de Sarraceni· Hispaniam, idem factum in posterioribus concilii· provincialibus, quorum mentio, aut in nostri· historiis exstat, aut integra actorum manuacripta exemplaria apud no· magno 'numero cum fide servantur. Nam in Compoatellano anno 876 adfuit Aldephoncu· Ili rex. cognomento magnu·. Et in Ovetenai, anno 87 7, idem rex cum comitibus. Quod •criptum reliquit Bamperus, episcopus Astuncensis, pervetustus auctor. In Legionensi. anno 101», Aldephonsus V cum optimatibus regni. In Pampilonensi, anno 1023, Sanctius IV, rex Navarrae. cum optimatibus. In Uoiacensi. dioecesis Ovetensis. anno 1050, Frodenandus magnus. In laccensi. anno 1063, Aragoniae rex Ranimirus cum optimatibus. In altero Legionensi, anno 1080, sub Renerio cardinali legato Urbani II. Aldephonsus rex VI. In alio Legionensi sub Bernardo, archiepiacopo Toletano, anno 1180. idem Aldephonsus VI. In Palentino, sub Raymundo archiepiscopoToletano. anno 1199. Aldephonsus VIII. Caliisti 11' fratris filius. In Carrionensi. eodem anno, sub Huberto cardinali legatu Honorii II. idem Aldephonsus VHI. Quod de his tribus posterioribus conciliis memoriae prodidit in historia Compostellana Munio Aldephonsiades, episcopus Mindoniensis. eius aetatis scriptor. His vero omnibus conciliis mores tantum reformati leguntur; haeresis'nulla mentio.

1'ost id tempus rara apud nos provincialia sunt habita.

3. Similia exempla recenti memoria habemus in his conciliis provincialibus, quae mox, post finitam •anctam synodum Tridentinam anno 1566. in omnibus Hispaniae regnis sunt celebrata Nempe in Toletano superiore^ Compoatellano. Tarraconensi. Valentino. Granatensi, Caesaraugustano. Bracesrensi. Uliaaipponensi et Eborensi: quibus legati regii semper interfuerunt.

4. Eam ipsam consuetudinem fuisse apud alias nationes legeramus: ut in Italia, Gallia. Germania, et Anglia, in quibus imperatore· occidentales et reges cum suis optimatibus convenerunt ad concilia provincialia, in quibus reformatio, non caussa fidei, agebatur. De iure non disputamus; sed passim tamen conciliorum volumina et historiae id factum esse testantur. Ut exempli caussa in Suessionensi. anno 744, Pipinus adfuit cum suis optimatibus. In concilio apud Theodonis villam, anno 819, sub Carolo magno et Ludovico imperatoribus, in fine dicitur; .Imperatore· et Galliae principe· subscripserunt singuli, singulas facientes cruce·.'* In Meteiisi. comites et plures nobiles. In Aquisgranensi celeberrimo, anno 816, Ludovicus imperator. In Meldensi,- anno 845. sub Carolo iuniore canones' repetuntur inultorum conciliorum, quae, praesentibus regibus et approbantibus, de reformatione essent habita. In synodo quoque apud Sanctum Medardum, anno 853, idem Carolua praesens fuit. Interfuit autem hia ambabus synodis Tnagnus ille Hinomarus, archiepiscopus Rhemensis, concilioruttT^ gravis descriptor. In Triburiensi, anno 896. 'Arnulphus rex cum regni sui principibus. In Ingelheimensi, sub Marino legato apostolico. annd 958, Otho Germanorum et Ludovicus Francorum rege* affaerunt. Ih Viceliaco 'Rurgundiae, anno 1145, Ludovicus rex eum regni principibus. In Pari •ienai. anno 1187, Philippus rex. In Herbipolensi, anno 1918, Rodulphue imperator cum ducibus et comitibus. Longum sseet reliqua numerare. Et tamen constat, hos' principe* imprimis catholicos et libertatis ecclesiasticae vindices esae appellatos; quaestionem autem fidei nullam pene hi* concilii· habitam. Tantum vero abeat, ut hi princip· invitato· ae veni··· dicant, ut ipsi potio* »· episcopos invitasse. passim praedicent.

b. Referri quoque ab ipso Gratiano animadvertebamus, reges aliquos, qui conciliis huiusniodt interfuissent: ut Conradum regem concilio Aiphesiano' Pipinum regem concilio Wermoriensi'. ut in nova Gratiani correctione habetur.

6. Quorumdam conciliorum expressis canonibus praecipi videmus, ut ea. praesentibus regibus. haberentur. vel judices regii ad ipsa concilia proviooialia convocarentur. Ut in concilio apud palatium Vernis, anno 755. praecipitur, cap. 4. .Ut singuli* annis, mense martio, synodus fiat in regis praesentia " Et 111 concilio Toletano, cap. 1H .Ad concilia, inquit, semel in anno episcopi congregentur; iudice* quoque locorum, et actores fiscalium patrimoniorum simul cum sacerdotali concilio in unum conveniant.“ Et IV Toletano, cap. 3: .Executor, inquit, a principe postuletur, qui cogat venire iudicea saeculares ad synodum." Et in VHI Toletano. Reccesvinthu» rex sio alloquitur comites palatinos: .Vos etiam illustre· viros, quos ex officio palatino huic sanctae synodo interesse primatus obtinuit, ac nobilitas expectabilia honoravit etc."

7. Nunquam pontificem aliquem Romanum, vel nostra vel shperiorum temporum memoria, fuisse legeramus vel audieramus, .qui aut reges nostros intéressé, aut episcopos illos admittere prohibuisset.

8. Legatos regis nostri modestissime hac sua praesentia usos in conciliis omnibus supe'£ôfibus accepimus, adfuisse videlicet tantum, non proposuisse. non interloquufos fuisse, nihil denique per eos imminutam libertatem ecclesiasticam. Ipsius autem regis nostri catholicam mentem et modestiam, cum ex reliquis eius actionibus vitaque universa, tum ea his. qua* ad concilium nostrum dedit, litteris, agnovimus: quarum exemplum iisdem verbis ad finem subliciam.

Et hae quidem potissimum caussae mi» impulerunt. ut regium legatum in concilium nostrum admitteremus.

Exstat quidem canon ille 17 synodi octavae generalis Constantinopolitanae. quo Graecos imperatores conciliis tantum generalibus interfuisse dicitur et m eandem sententiam caput Vbinam Isyisiis*. Neque ignorabamus glossam* et in capitulo* .Idnonus I, et per multo* iuri* canonici interpretes glossae auctoritatem sequutos, existimare, laicos conciliis tantum geneialibu*, quibus de fide agitur, interesse posae. provincialibus autem, nisi invitentur, non posse. Bed cum tam multa contraria exempla reperiantur. fateor aliquam aliam illorum canonum fuisse sententiam sumus suspicati; nempe ve) factum dutu taxat superiorum temporum narrasse, quod ita ad eam diem acciderat, ut imperatores orientales synodis tantum generalibus interfuissent, quibu* sempert haereses aliquae sunt profligatae, vel canonetw* illum Constantinopolitanum et epistolam

“31, q. ,1, cap. *iUud* vere.

* 9». q. Si.qpap. *Haeiia.*

• Distinct. M. es epistola Nicolai 1 ai Micbselsu iaiperstoresi.

• la eapal *-. Dr iis. qaae Inst a praalsto Mc. *

* Distinet. W.

Nicolai, quae eodem tempore scripta set, frasnare imprimis voluisse Michaelis imperatoris audaciam, qui in Graeci* synodos aliquot provinciales ad Ignatinm patriarcham deponendum, et Romani pontificis auctoritatem minuendam psallo ante congregaverat; vel certe quocumque modo is canon intelligeadus sit, in occidente (quod multis canonibus graecis accidit) non admissum, et in Hispania praesertim contraria consuetudine abrogatum; cum tam multi reges et optimates nostris conciliis provincialibus interfuisse legantur, uti paullo ante o magno numero selectis exemplis est demonstratum.

Haec de priore parte. Dicam nunc, cur legati nomen ex actis concilii sine magnis incommodis, meo quidem iudicio, deleri non possit.* Nam aut secreto id suuviterque faciendum est. ut amplitude vestrae illustrissimae literae significant, aut publice. Secreto qui fieri poterit, cum frequen- B tuMimo populo lecta sint in templo ea decreta, regiaque et eius legati nomen, tum in principio tum in gratiarum actionibus auditum; cum capitula ad suas appellationes multa exempla eius concilii describenda curarint, omniumque oculis vubiecerint; cum rex ipse eius conci) iiexemplum per suum legatum obtinuerit,et diligenter a selectum ad sanctissimum dominum nostrum miserit? Denique id concilium exequutioni mandari non potest, nisi de more typis excussum per provinciam divulgetur. Hispaniae autem leges imprimi quidquam non patiuntur, nisi consilii regii auctoritate probatum, et ‹um originali collatum-fuerit.

Publice autem, et contra regis voluntatem deleri legati nomen, suaviter quidem nulla ratione potest. Nam rex-ipse catholicus, .ut alioqni religionis pietatisque est observantisoimus, ita turis siictoritatisque. quam sibi deberi existimat, acerrimus pro- C pugnator esse consuevit. Spoliari autem se inauditum moleste fbret bac, quam a maioribus possesssionem accepit, et qua ipse' etiam in alii· conciliis est usus.

Deinde periculum est. ne reges, •i se conciliis excludi videant, incipiant variis artibus conciliorum provincialium convocationes impedire, cum magno detrimento ecclesiasticae disciplinae, ad quam vel instaurandam vel retinendam, antiquis vel renentibus patrum decretis eorum frequens celebratio tantopere commendatur; quae nunc etiam valde sunt necessaria ad sedis apoatolicae auctoritatem apud roges et populos tuendam.

Praeterea, hoc nostrum concilium, qualeoumque est. quod magnis tamen laboribus nobis constat, perpetua obruetur oblivione; et periculum est in posterum, no concilii provincialis celebrandi mentionem quisquam nostrorum episcoporum facere D audeat, cum timeat, eius celebrationem regem ▪Histrum haud permissurum. Postremo, non puto, defuturo* regi consiliarios, qui ubi semel re· in disputationem venire eaeperit, non id permisau atque tolerantia ecclesiae, sed iam.suo iure regibus licere, persuadere conentur. Non mo/o enim pugnabunt exemplorum.numero, et iis rationibus, quas supra ad tolerandam illorum praesentiam retulimus;' sed caussabuntur fortasse, iure sibi posse timere reges Hispaniae a conciliis provincialibus: cum IV concilio Toletano, Svinthila rege vivente deposito, riisenandus eius hostis in regem fuerit confirmatus. Et nuper, anno 1473. concilium prjyrinciaie ab.archiepiscdpo et episcopis, regi Henrico IV adversis, in oppido Aranda celebratum, caussa falsae existimetur, ut Aranda oppidum, eo ipso anno, et eius exemplum aliae urbes ssquutae, a ,rege àefioereat.

Cavere quoque sibi reges posse, ne quid patronatibus regiis incommodetur, quibus diligenter cautum est a concilio Tridantino. Agi etiam saepe in conciliis provincialibus de iis, quae ad laioos pertinent, ut de matrimoniis, et do aliis caussis communibus; quo eventu laioos conciliis intéresse debere, iura aon prohibent, doctores non negant.

Multaque huius generis argumenta coaoerbunt, quab regibus et eorum consiliariis in promptu erunt. Quod si maxim· caussa cadant, cum, ut res habet, et amplitudo vestra illustrissima fatetur, venire possint invitati, curabunt semper, se ab episcopia invitari. quod haud difficulter obtinebunt.

Quamobrem, cum summorum pontificum prudentia in regibus multa tolerentur, vel 'maioris utilitatis parandae, caussa, vel maiori* damni viiandi, cuius rei .multa exempla proferri possent. e nostra etiam Hispania petita, quae sedi apostolioae maxime obedientem se praebet, hoc certe tempore mihi tpleranda videtur huiusmodi regum praesentia, tam longa consuetudine firmata, ne quaestio gravissima, et alto silentio hactenus sopita, •i semel suscitetur, maiora incommoda pariat, et negotium reipublioae facessat.

Haec <sant secreta animi mei consilia, quorum ego neque regem, neque quemquam ex regiis ministris participem feci. 8ed ea, quae mihi de re proposita attente cogitanti ib mentem venerunt, his literis exponenda putavi. Vestrae amplitudinis illustrissimae erit ea omnia, aut eorum partem, quae maxime es usu esae videbitur, ad sanctissimum dominum nostrum referre, ea cautione, quam rei magnitudo postulât, ne foras efferatur. Et quoniam a plerisqne iam intellectum est. remissum ad nos ab urbe concilium provinciale, idque ab episcopis et capitulis studiose efflagitatur; publicari autem, vel execution) mandari, nisi hac difficultate sublata, non potest, ut me de suae sanctitatis voluntate quamprimum illustrissima vestra amplitudo reddat certiorem, precibus omnibus obsecro. Quam Deus optimus maximus diu salvam fortunatissimanique servet.

Toleti, die 15 novembris 1584.

Amplitudinis vestrae illustrissimus et reverendissimus humillimus servus.

G. cardinalis Toletalilts.

EPISTOLA CARDINALIS SANCTI XYSTI.

Cum rrermdo *mandato apoetolico dt legato rtgio delendo ta concilio.*

Illustrissime, ac reverendissime domine mi observ^ndissime.

Quae illustrissima amplitudo vestra suis literis, quiblls legati regii in synodo Toletana admissionem excdsabat, compléta est; ea.fere omnia congregatio illustrissimorum cardinalium conciliiTridentini interpretum iam antea enimo perspexerat; eius tamen consiliorum ratio habita est, atque ideo quae scripsit fuerunt denuo a ^cardinalibus ipsis diligenter examinat*. Verum (quod ipsa quoque pro sua prudentia et religioso animo in(elligit) quae ad sacrorum canonum observantiam, ad Mi gloriam, vel parvo mqmento propendent, caeteris omnibus debent longe esse graviora. Antiquiora illa, quae in ipsis literis exempla collegit, hic non omnino ignorabantur; ea tamen ipse, si quqlea fuerint synodi, quas recensuit, et quibus temporibus sint habitae, et quae in qjs caussae tractatae, psullo attentius animadvertatur, existimandum erit minime refragari. Keoeatiora vero, quae /ex omnibus ehri-

stiani orbi· partibus ρηN ponant, ia quibas post oeeutpbnieum Tridsntinum concilium complurss, Deo danto, libero celebratae hoe nsqus sunt pro*, vineialss eynodi, ia dissque sin· saecularium principum, eorumvs nunoiorum praesentia ac iatorvontn, paueie Hispanici· sxeeptis, celebrantur, quid do ea re sentiendum. quidque observandum (it, optime declarant. Quod ad msiestatem catholicam attinet, non eit dubitandum, quin ciue religtosissima men·, cum in omnibus rebut, tum etiam in modestissimis ad iptam synodum literis perspecta, banc iustam deliberationem, quandocumque ad eam permanaverit, in bonam partem accipiat, honestisque et iustis sanctissimi domini nostri placitis piissimo eius telo obsecundet. Qua in re, tota sibi vere congregatio persuadet, vestram illustriuimam amplitudinem non passuram, ut eius studium, prudentia. auctoritas et explorata fides desideretur, immo vero operam daturam, ut haec ipsa omni ex parte eluceant. sanctaeque Romanae ecclesiae cardinalis officia et partes -uscepturam et expleturam confidit. De impressione atque editione novissimae huius synodi cautius fore putat, si eiusdem decreta ab actis aeiuncta. typis sola mandentur, quod multorum conciliorum, etiam in Hispania, exemplo flet, quorum constitutiones sine ipsis actis excussae et divulgatae fuerunt. Quae omnia pro sua pietate et erga sedem apostolicam propensa aniini devotione amplitudini vestrae illustrissimae curae fore speramus. Cui interea, optimam valetudinem, et vigilantiae suae in ista ecclesia regenda praemium a Domino, qui abundanter omnibus tribuit. exoptamus.

Romae, die 45 ianuarii 1585.

Illustrissimae et reverendissimae amplitudinis vestrae humillimus servus.

Philippus Boncompagnus.
cardinalis Sancti Xysti.

DIPLOMA GREGORII XΠ1, PONTIFICIS MAXIMI

Ad domuum canDuauui Qcinoeau.

Ut deleatur nemeu legoA *regii n concilio* promacMUi.

Dilecto filio nootre Gaopari, tituli Sanctae Batbine proebgtere* oordmeli, Telelano mwewpalo, *haereticae pntMii* m *rognu Hiiftùtna generali infuioitori.*

Dilecte fili noster, salutem et apostolicam benedictionem.

Curavimus tibi significari per literas venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae ecclesiae cardinalium, rebus ad coneilii Tridentini decreta pertinentibus praefectorum, quae maximi emendari oporteret in decretis, aliisque locis synodi Toletanae tua opera confectae. Iti his illud erat imprimis, de legati regii mentione ex omnibus locis, in quibus facta esset, delenda.Jn quo voluimus et firmissimis sacrorum canonum decretis insisti, et superiorum Romanorum pontificum, proximeque Pii V exempla retineri. Quod igitur tum tibi significari curavimus, boc nunc his 'literis mandamus. ut'ex archetypo ipso facias omnibus in locis omnem legati regii mentionem deleri, ueque aliter istius synodi acta aut decreta typis imprimi alit exire patiaris. Speramus te nostris atque apostolicae aedis mandatis libenter, uti debes, obtemperaturum esA.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub annule piscatoris, dis 48 ianuarii 1585, pontificatus nostri aSfno deoimotertio.

Àut. Boncompagnus.

Praeter episcdfpos ipm nominatos, interfuere eidem concilio alii insignes viri; sed praecipue celeberrimus ille scriptor; et doctor Benedictus Arias Montanus, theologiis Philippi II, regis catholici, et praeterea eruditissimus loanne· Baptista Perea, secretarius eiusdem concilii, cuius veluti-igs g,enium et lingua ambo fuisse videntur. *Nota editoric.*

CONCILIVM PROVINCIALE LIMANTM I

1582 augusti 16-1583 octobris 18.

Concilium provinciale Limanum I in Peruvio. celebratum in civitate Regum, a die 15 augusti 1584 ad diem 18 octobris 1583, sub sancto Turibio Alphonse Mongrovejo, archiepiacopo Limano [1].

Bibliographie:

1 ı Lima limata conciliis, oonstitvtionibvs »ynodalibvs, et aliis monvmentis qvibvs venerab. servys Dei Toribivs Alphonsvs Magrovejvs, archicpisc Limanvs, provinciam Limensem seu Peruanum imperium elimauit. A ad qoripam sa. canonum composuit; omnia fore ex Hispanico sermone latine reddidit, apparatu historico, neccesarijs passim notis & scholijs. ac opportunis indicibus illustravit fr. Franciser· Haroldvs. Hibernus Limericeusis, ord. Minor, striet. Obseru.,- s. theologiae lector iubilatus. A Franciscan! ord. vniuersi chronographus, in collegio Romano 8. Isidori fratrum Hibernorum eiusdem .instituti. Romae, typis losepbi Corvi, anno MDCLXX11I. svperiorvm permissv.

In-folio, 17 f. (praefatio, index capitum) - xxxiv p. (apparatus historicus) - 379 p. - 11 f. (index).

V. 1-149. concilium provinciale Limanum 1.

4i Aguirre. Collectio maxima conciliorum omnium Hispaniae, (1893 ›, [titulus *cupra eoi.* 159 A. η. I j.

T. IV. (1834i, p. 448, concilium Limanum.

3) Aguirre, Collectio maxima conciliorum omnium Hispaniae. (1753l, /titulus *cupra coi.* 159B, n. 4|.

T. VI. 11755). coi. 45, concilium Limanum.

1 Krrors factum est st hoc concilium typis excusum sit post conciUam Toletanum, supra col. the, cum chronoloffiro tempore debuisset prius imprimi.

Concilium statim *exhibendum,* non est primum omnium Limensium. *Nam' motto ante* ipsum, *fuerat celebratum aliud provinciale anno 't.Vili* [alias 1553, infra col. 187A), *ad outturn Dei, propagationem fidei, diodptinam eecleoiaotieam et reformationem morum. Acta* sero pleraque *illiue reeciooa fuerunt* in *concilie pariter Limengi mox proferendo, aetione II, guia* „in iis, et legitima auctoritasjlesideratur, et pleraque Delius postea dispbsita eunt"1, *ut ibidem dicitur.*

Similiter, coneilium *Limonce II provinciale celebratum finit anno 1567, in guo reeepta finit epnodue Tnde^ttna, et plura decreta sunt ad* cultum *Dei, dicciplinam eecleoiaotieam ae reformationem morum opertantia. Illine acta invenire non potuimue. Verum illud fuiooe rite et legitime congregatum, celebratum et promulgatum, dicetur in concilio oeguenti, nicta aetione II*

Quapropter, concilium sequens *provinciale, rerera Limanum III oet, guamvie communiter did eoleat primum,* nimirum *ex editio. Et hoe modo denominatur a* nodis, *propter rationem dictam, cardinalie de Aguirre.*

Poetgnam beattu Toribiue pooMCoionem orehiepiocopatuo accepit, per literae convocavit mfifraganeoo

«pùoopea, *alloaftu* fuehtm odeu* Marwmt; a*d æc A «dMm> «mnwMmm, mym grid ri prime oettssaau prwsferis ed *patron fturii* srriiapim*pua rqaarips i·MM MI *iMMÜ* jUme, *pudia* od oosSare coêcUri at aynede* dtea-c*mwms tq/ra producamus. Caueiirim autem ipaum ee sartorum leaor» trwàeeriMaue, fae per sedem apoetoAoem appredalwm *fitit* mute *1610, rt Utriti* impressum oaae *ltil-4.* — Nota Franoisci Montalvo.

Actio rutu.

Celebrata in eceleeia oathedradi civitatis Rogum. die 15 augusti anpo 1584.

In nomine «anctae et individuae Trinitati*, Petri* et Filii, et Spiritu* aaneti. Sancta aynodua in urbi* -fègiae provinciqe Peruvian** oathedrali eceleeia beati loanni* apostoli et evangeliatae titulo conaecrat*. ex praeaqripto ««erorum canonum, praesertim sacri concilii Tridentinil auctori- B tate, aanctia*imi domini nostri Gregorii XIII. Romani ae summi pontifici* voluntate, etiam cupiente catholico atque invictissimo rege nostro Philippo II, Hispaniarum et Novi Orbi* domino, ad fidei exaltationem. et novae Indorum eccleaiae utilitatem, clerique ac populi chriatiani ecclesiasticae diaciplinae congruentem reformationem, rite ac legitime congregata, praecidente in ea illustrissimo ac rcvercndiaaimO domino Toribio Alphonao Mogrovejo, arcbiepiaoopo metropolitano, praestante exceliente-que admodum viro domibo MartiAo Henriquea, Peruvian! huiua regni pro-rege, locum securum ac tutum reddente ipai concilio, .ac aimul convenientibus reverendiaaimia patribua ac dominia, domino Fr. Antonio dé Sancto Micbaele. episcopo imperialia civitati*., domino doctor* Sebaatiano Lartaun, epis copo ('usquenai, dbmino, Fr. Didaco de Medellin, epiacopo- Sancti laoobi Chilensis. domino Fr. Ai- i pbonao Guerra, epiacopo Flumini*.. quem dicunt *do la Plata,* tum etiam «enatu regio. <>i procuratoribus ecclesiarum' et clero huiua metropolis. Poat »o)emnem processionem ex divi Dominici templo in ipaam cathedralem magno populi concurau et laetitia factam, ac miaaarum aolemuibua per illustrissimum archiepiscopum celebratis, concione quoque habita per reverendissimum episcopum imperiali*, die 15 augusti, gloriosissimae virginis'Deiparae assumptioni sacrata, anno 1582, jtBprnmr concilium provinciale legitime inchoare/atque inchoatum esse patrum unico consensu (declaravit.

Deinde, sacrosancti concilii TridentiniqJecretumX de celebrandi* concilii* provincialibus recitahntTMt, cuius initium est. *Prorincialia concilia, riaAi miaoa* suat sic. eiiiidemque concilii aliud decretum· de recipienda universali et oecumenio* Tridentia* synodo, cuius initium est: *Cogit tonoponm catemste·** D uaque ad finem.

Mox. antiquorum patrum exemplum atque auctoritatem sequuta aynodua, fidei catholicae professionem, taOquam omnium recte agendarum rerum optimum fundamentum, ante omnia praemittendam censuit. Itaque, iuxta'foratam praescriptam constitutione sanctae memoriae Pii IV edit* anno 1564, incipiente *Iniunehun août,* aynodua professionem clara et alta voce _in haeo verba fecit: Ego N. firma fide credo . . . *[Sapra ool.* 88 Ç - 40 A.]

ilia finitis, lectus est concilii Toletani antiquus et approbatu* canon, de ordino· et modo in synodo, dicendi sententiam, et rem unamquamque tractandi, cuius initium «st i *In looo bonadieUonit,* prout * «ancta Trideatina ejrudo traditur·; atque quomodo procedendum MMt in hi» quae erant traetanda, declaratum est.

Pool have autem sanote «ynodu· omne· et cingulo* ed eam aooodeateo certiore* facit, ooagregationee babeudas Core ia capitulo huiua oathedralis eeelesiae, ut qui velit aliquid petere, vel utilitati* publicae eanaea proponere, liberum aibi ease ia loo'o praedicto id facere, seiat

Denique, nullam cuique praeiudioium factum aut futurum ex looo assignato omnibua praesentibus aive etiam abaentibu* declaratum eat. Cumque aupradicta omhia, aio acta docretaque «eaent, quaesitum eat a reverendissimis, an ipair placeront ea omnia ? Ad quae omne* reoponderupt : Placent.

Sic finita actione prima, duae ooogrtfgat|pne· quotidianae, in capitulo oathedrali* eooieaiae habitae aunt, par metropolitanum oaeterosque episcopo*, frequenter ip«o etiam praeaente pro roge, quoad e vivi* exoeasit, necnon procuratoribu* eoclesiarum, tum etiam theologi* ac iuria doctoribu*. a concilio deputati*; itemque regularium opdinum praepositis ac demum synodi officialibus, ut fieri aolet, aaaiatentibu*. Ao primum, auperiorum huiua provinciae aynodorum acta decretaque diligenter recitata et annotata aunt. Deinde, ecclesiarum constitutione* peculiare* cive erectione*, tum * pleriaque eccleaii* et procuratoribus civitatum atque alii* idonei* personis, libelli plurimi oblati leotique aunt; in quibu* .quae ad reformationem pertinere cuique videbantur, aynodo significarentur, et quaeeumque disputatione ac matura tractatione digna viaa aunt, ea theologorum et iurisprudentium •tudio. et collatione, et voce, et scripto copiose per plure* mense* agitata suut.

Eiusdem anni 158'4 mense octobri, reverendissima* dominus Petrus l'ei'ia, episcopus Quitensi*. ad synodum venit, qui et loco suo,«edit, et rungregationibua aliquot diebu* interfuit, donec morbo diuturno et senio confectus, die 7 martii anni 1583 migravit e vita: clarissimo viro Martino Henriques pro-rege quinto post die ab bac quoque luce sublato.

Sub eiusdem martii initium reverendiasimi epicopi domini Fr. · Franciacu* Victoria, episcopus Tucumanensia. et dominus Alphonsua Granero de Avalos, episcopus Platensis, ad synodum convenere, et, fîeta prius professione fidei, suis loci* sedere, ac sententias dicere coopératif.

Cum viro tam in multi* gravibusque coniro versii* componendis, tum in maturo multarum re rum trartatu, quae ad totius provinciae ac regni Peruvian!l utilitatem ac reformationem opportuna admodum indicabantur, in edendo quoque ac vertendo in idiom* Indicum catechi*mo, compluribus que alii* ad Indorum salutem spectantibus, non parvo labore, annus integer exactus easet ; tan^oin, amnium patfam sententia decretum eat, secuddam actionem in templo eiusdem cathedral·* eccleaiae, ad beatiaaimpe Virgini* Aaaumptioni* diem promu! gandam esae. ·

Igitur, die 15 menai* augusti anni 1583, aolenni proceaeion* prop* ecoleoiam praoounte, omnibua reverendissimi* mitris ao pluvialibus de more compositi·, ao missam rovsrendiaaimo Tucumanenai pontificali ritu celebrante, ao eseteri* peractis, quae aunt « usu Romanae eocleeiae, considentibus in loco praecelso eq bene ornato patribus, praeeente regio senatu, et procuratoribus eccleaiarum et civitatum, oapituloque, et clero ac populo frequentiaaimo, ex suggesto per eundem reverendis·

• Bam XXIV. «. », d* *n(.* .
• itaee. TriA, asm. XXV. e. », 4« *ro(.*
• 8am. XXV, a ·, d* r*f.
*0aM.T*M.a,«*pl-
I. .' ... I ;■, ,V.

' Cane. T*id., aaaa. II, | la HeUaUla.
I · IdMe 1«T»; MW.

•imum Tueumanensem episcopum recitat* eant decreta, quae sequuntur.

Actio «accitu,

Celebrata in eecleaia cathedrali civitatis Regan, die 16 auguati 1683.

Caput 1.

De tuperieribeu «pnodi·.

Quoniam huius provinciae statua certa» atque omnibus perviaa logea poatulat, ut quid singuli· in rebus agendum eat, nemo in hac noatra ecclesia ignorare poaait, illud primujn haec «ancta aynodua «ibi providendum oeneuit, ut quid in superiori» temporia statuti» deinceps etiam retinendum, aer-„ vandumque ait, aperte doceat atque explicet. Quaecumque igitur in prima Liinenai congregatione, anno a aalute mundi 1553‘, acta decretaque sunt; quia in iib. et legitima auctorita» desideratur, et l pleraque meliua postea diapoaita auut, nullam de caetero, cive in tota provincia vive in hae dioeceai, obligandi vim habeant. Quae vero deinde per concilium provinciale iq hac eadem urbe coactum anno 16K7 constituta aunt, cum rite ac legitime convocatum et celebratum, atque etiam promulgatum fuiaae constet, ea cum omni veneratione suscipiantur, dummodo concilium ipsum canonicum ait, et eanonica atatuta contineat, praeterquam ai quid rerum ac temporia ratione exigente, ab hac synodo aliter dispositum revocatumve ait, •alvo etiam in omnibua iure patronatu», per aedem apoatolicam catholico atque invictissimo regi noatro Philippo, caeteriaque lliapaniarum yegibus concesso, quod per omnia illaeaum conaervatumque cupimu»; diuturnam inauper, ac felicissimam vitam a 'summo Deo noatro piissimae illiu» maiestati doprecantes.

Caput II.

ïta *tenenda hae et nuperiori eynodo.*

Sed ne ea, quae salutariter provisa aunt, ignoratione et negligent!· (quemadmodum hactenus fere contigit) inutilia reddantur, praecipit aancta synodus, 'ut intra duorum menaium spatium a die factae promulgationi·, in unaquaque dioecesi computandutft. vel certe, quod ordinariua. cuique praescripserit, debeant omne» »ive Hispanorum aive Indorum parochi, atque alii quicutpque eco)eaiaatici iudice·, tam decreta concilii euperioria praedicti, quae ad ipsos quoquomodo pertinebunt, quam omnia huius atatuta deadribere ac pene· ae habere. Si quia id facere neglexerit, poena centum aureorum et maiori» excommunicationi» feriatur.

Caput IU.

De cateehinti editiouie et eereione.

Ut Indorum populi in religione Christiana adhuc rudes, ••lutari fidei doctrips commodius imbuantur ac tutius, atque eandem ubique unius doctrinae formam inveniant, placuit vpstigiis generalis Tridentini concilii ‘ insistendo, proprium catechiainuur huic universae proviqniae edere, quem omnes Indi pro suo captu doceantur, ac memoriter, saltem pueri, teneant, 'diebusque dominici· et festi· in publico conventu ecclesiae repetant, vel illiu» certe aliquam 'partem, psout opportunum videbitur, •d caeterorum utilitatem recitent. Praecipit ergo •ancta aynodua omnibua Indorum parochia, in virtute •anctae obedientiae et sub poena excommunicationi», ut catechiamo hoc ip»iu· auctoritate edito, quatenu» sit conformia catechiamo a sanita aede apostolic» edito, quibuacumque aliis exclusi·, deinoepa utantur, et coeundum eum, plebem cibi ôommiseam inetruere curent ‘. Et quoniam ad Indorum •alutam non colum rerum, aenteatiarumque eon- •enaua. sed ipaa etiam aermonia conformatio plurimum confert, prohibet etiam, praetor version·· ipaiua auctoritate factam atque editam, tam ia precibus rudimentisque doctrinae ebriatianao, quam in catéchisme »n linguam Cuaquentem, vel ia Aymarayeam, aliam traductionem a quoqam Seri, vel aliter factam quemquam util. Atque ut idem fructu» ad eaeteroa etiam manet, qui diverao a aupradictia idiomate utuntur, mandat episcopi» omnibus, ut in aua quisque dioseeai. quamprimum curet eatechiemum eundem per idoneoa et pio» interprete·, in reliqua· lingua» auao dioeceseo» verti, eamque interpretationem ab episcopo aio approbatam, ab omnibua aine controversia recipi, non obatante qualibet contraria consuetudine

Caput IV.

Quid ninguli dueendi tint.

t'uni divino praecepto omne» Christiani adulti teneantur pro ano captu acire, quae ad religionia chri-tianae, quam profitentur, substantiam pertinent*. qualia aunt mysteria fidei, praecipua, quae continentur in aymbolo. mandata decalogi omnibua servanda, «aeramenta quoque ea qhae necessario cuique suscipienda auut, tum deipuin quae a Deo petere et exspectare debemus, iuxta dominicae orationis institutionem sedulo m ii» erudiendi sunt a pastoribus et ministris ompes. maxime rudiores Indi. Aethiope·, puep pro cuiusque ihgenio et opportunitate, ne gravissimo morbo ignorantiae, ut fit passim. permittentur·. Omnino autem curandum eat, ut quicumque neque' aetate neque valetudine impediuntur, memoriter diacant elementa chriatiana, maxime symbolum fidei, orationem dominicam, praecepta decalogi, sacramenta ecclesiae. Id ut fiat, antiquorum canonum statuta aequena*, praecipit stricte sancta synodus, ut nullus adultu· ad sacramentum baptismi admittatur, qui non priua saltem ' symbolum et orationem dominicam me- 'iporiter reddiderit. Idemque.in sacramentis poenitentiae et confirmationi» conferendi· omnino 'servetur. exVepto vel tfecessitati» articulo, vel nimise senectuti· «ut agritudim». sive etiam profundae alicuius habetudinis impedimento, quod parochorum seu cçnfeaaeriorum indicio et conscientiae relinquatur*. Qui vero iis tanti» impedimentis gravati fuerint, ut copiosiorem <steche»im non admittant, doceantur demum, pro suo modo, praecipua fidei capita*, scilicet, unum esae Deum omnium rerum auctorem, qui accedentes «d se, vita aetema remuneret. improbos et rebelles aeternis suppliciis in alio saeculo puniat. Deinde hunc ipsum Deum esse l'atrem. et Filium, et Spiritum sanctum, trea quidem personas, sed unum Deum verum, praeter quem nuUua alius sit veru» Ileus. Nhm quae adorant aliae gente», praeter christianam. non esae Deos, sed daemones potius aut figmenta hominum. Praeterea, filium Dei propter reparandam salutem hominum, factum hominem ex virgine Maria, pro oobiN pftxMiiui et mortuum, ac tandem resurrexi»··, et regnare in aeternum. *Huoc «eee Ituum Chriitem,* dominum ac »alvalorem nostrum, Pobtremo neminem

I altas IUM, *cf. nrneal.* IM D. 1
' Conc. TrH„ ··■·. Xx9v, c. 7, at ···». XXV, ia «ae.

I I one Lin·». II. sess. III. e. X.
I ('. Çmomms», II» utile. lud. orA
I Mstth. XXVU1 Man. XVI. I PstrIU.
' Iia oousscr A e. 4, c. *Boftieaudee.* «t «. .Vsa liesat, Aag. lib. M. bon. 43, Coa·. F»rr. Iftllaa. ia pr»»L ad a»
* Cnee. Mo<«aUae.',»eae· q«. Aucast. toleeblrtftsq· e. 7.
* Cime. Un·». II, ····. II. e. 14
' Coae. Lhasa, IL *aene.* OI, o. W »t «4.

posse esse salvum. nisi credat in lesum Christum, et poenitens de peccatis commissis sacrament* ipeiaa suscipiat, baptismatis quidem, si infidelis est, oonfeesionis autem, si lapsus post baptismum. Denique statuat ea servare, quaejdeus et. eocleeia sancta praecipiunt. Quorum summa est, ut Deum diligat super 'omnia et prosimum sicut aeipihum. Intelligent igitur Dei sacerdotes, nisi in fide, ut oportet, instructos 'jbaptizont. velka peccatis absolvant, se et jgrandi sacrilegio commaculare, et animarum reos apud districtutp Dei indicium reddere.

Caput V.

parochi» erudiendo».

Rectores ecclesiarum parochialium. .diebus saltem dominici» et festis, rudimenta Christiana per aeipsos populo tradant, ad quos audiendos pueri, et servi conveniant '. Sciant quoque patresfamiliaa se Deo reddituros rationem de filiis, servis, ac tota familia reliqua ·. Itaque satagant, ut bene modesteque vivant. u^sdKtemporibus confessiones faciant, ut doctrinam christianam probe teneant, ut ecclesiam. discendi causa et orandi, frequentent, ne. quod saepe accidit.*et divina oracula^niisntur'. propter corruptos mores liberorum, in ipsos parentes divinitus vindicetur.

Caput VI.

Ut Indi indice doceantur.

Christianae instructionis, aut catechismi scopus praecipuus est fidei praeceptio, corde enim credimus ad iustitiam quod ore confitemur ad salutem*. Quamobrem. ita quisque instruendus est,. ut intelligat Hispanus Hispanice. Indus indice, alioquin quantumvis bene dicat, mens illius, iuxta sententiam apostoli *. sine fructu eat. Quocirca, nullus Indorum de eaetero compellatur orationes sive catechesim latine discere, cum sufficiat multoque melius bit suo idiomate pronuntiare, aut si qui ipsorum velint. possunt etiam hispanicum. quo multi iam utuntur, adiungere. Praeter haec, aliquam aliam linguam ab Indis exigere superfluum est.

Caput VII.

Ne clerici ad expugnando» indo» proficitcantur.

Novas expeditiones suscipere adversus barbaros aut infideles sine gravissima et meditatissima causa minime oportet, cum agatur de plurimorum hominum fortunis, libertate, salute, ac saepe temeritate multorum irriparabilia bello damna dentur. Quapropter. nemo ex clericis, qui doctrinae Indorum praesunt, vel alia», utcunque agunt, ad bellum co'ntra ludos, aut alia» quaecunque expeditiones, ut ministeriis spiritualibus milites iuret. proficiscatur. nisi de expressa licentia- sui episcopi. Qui secus «gerit, excommunicationi latae sententiae ipso façjo subiaceat. et pro modo culpae aliis etiam poenis acerbe plectatur.

Caput VIII.

Contagia inter fratre» inita dirimantur.

Coniugia inter fratres, cum ad baptismi gratiam pervenerint, rata non habeantur, aed quicunque ita coniuncti reperti fuerint, separentur*.

Caput IX.

De patrimi» Indorum.

Convenit impedimenta quae ex cognatione spirituali oriunturl. Indis, quoad fieri potest, detrahere, ne ignorantes, quod saepe accidit, in gradibus illi· «itis eoniungantur. Eam.ob «ausam, et iu superiori synodo et in hac commodum visum est. ut *'ttl* quovis populo aut parochia Indorum, certus sit designatus patrinus aive susceptor, qüi· baptizandos' de fonte levet, sed hunc designare pertinebit ad ordinarium, qui etiam plurea. ut iudioaverit etpedire, pro numerositate populi poterit conatithere, -ita tamen ut certi sint, et quorum fidei possit institutio 'bpiritualium filiorum committi.

Caput X.

Quid agendum, cum «r *duobu» injidelibu» cuniugatie alter convertitur.*

De iis qui iam .matrimonio iuncti convertuntur ad fidem, coniunge adhuc infideli permanente, in superiori l concilio provide consultum eat, ut ai infideUed^hidem apem suae conversionis maturam ostendat, Christianus nullo modo ad alias nuptias transeat, quemadmodum est sacria canonibus l definitum, aed coniugis**lucrqm in Christo expectet; si vero differat converaionem suam, neque tamen iam baptiaato coniugi perniciosus existât, eum a fide avertendo, ont peccatum mortale pertrahendo (etenim id cum fit. sacri canones eos necessario separandos volunt, et chriatiano novi coniugii ineundi potestatem tribuunt! tun- et expèctandum adhuc esae per semestre tempus et alaidue de sua interim conversione admonendum. Sed quoniam tum periculum recens conversi cavendum est, ne si diu permanserit in toro infidelis, fidem Christi fortassis amittat, dum vult servare homini tum vero libertati illius consulendum est, ne celebs vivere cogatur, qui forsitan uritur. Idcirco decernimus, ut transacto .sex mensium spatio, res ad episcopum deferatur, qui, bene perspecta causa fideli. declaret, copiam essA aliud matrimonium ineundi propter fidei aut charitatis scandalum, quod patitur, quod ai nullum esse perieulum in cohabitation·- viderit, iubeat expectare infidelem, vel etiam consulat cqhabitare, si prodesse intelligit. iuxta Pauli apostoli consilium*. Neqüe enim potest omnibus conversis eadem lex praefigi, cum occurrant profecto variae circumstantiae, neque sit omnium infidelium eadem ratio. Quare, episcopi prudentia in re dubia, ne graviter erretur, consulenda erit, et iuxta c. *Quanto de divortii»,* cum casus acciderit, decernendum.

Caput XI.

M *De* nominitas *Indorum.*

Ne in Indorum baptismo et matrimonio l'alii saepe contingat, dum ignoti illud repetunt, omnino vetentur gentilitatis aut superstitionis suae nominibus uti, sed omnibus *chri»tiani» aeeueta nomina* in baptismo opponantur, *cognomina vero,* ut invicem discernantur, masculi quidem paterna, faemellae materna retineant.

Caput XII.

Ne regulare» baptitmi aut matrimonii tacramenta admini»trent.

Regularibus, praeterquam in Indorum oppidis ubi parochorum munus exercent, baptisteria habere, aut praeter necessitatem baptizare, aut matrimonia copulare, sacri canones prohibent *. Id ita fieri hae< synodus valde commendat, ne scandala in ecclesia

1 Cone. Tolet.. act. ÏП. c. 5.
* Cone. Limen. 11. mm. 11. c. IU7.
* I Rsg. 11, Amos 11.
* Rom. X, Cone- Roman. c. 11.
* CCorinlh. XIV,
1 Com-. Limen. 11. c. *36;* De divor.. cap. *Quanto.*
' Cone. Trid.. mm. XXIV, c. U, de *ref. utatriau.*

' close. Limes. II, I 8, c. He.
* Ils divert, cap. *Quanto,* st cap. *Hawi fawn.* an. 41. /am sane, st o. *Sic* ais, ÎW. q. X. c. Λ'ι ia/ideles.
f 1 Corinth. VU.
* Ibid. 4.1, c. *Ptac.:* Clem do privil.. c. *Religion,* Com. "Lateran.. sab Leone X. mm. XI, Coup. Tnd.. mi. XXII^ ds *rtf.,* cap. 1.

•b lia fiant, quo· maxime oportet exemplo humilitatis aliia praestare.

f^aput XIII.

in Mn/trmutMMW *nMl ab Indu* (rcetpwwdism.

Cum sacramentum confirmationis aOcipiunt Indi, nulla ratione quiequam pecuniae aut argenti ab iia petatur, neque, ut offerant, inducanturl;'quin etiam, qui prae inopia candela· ferré non poterunt, ii· ab epiMpia benigne conferabtur et cerei et lintea; idem in baptiamo servetur de cereo et capitio-baptismal!,

Caput XIV.

De examine con/ueorum.

Ordinarii diligenter examinent eo·, qui confessionibus audiendi· exponendi sunt, etiam *i regnlares fuerint '. Et quia non aunt omne» ad omnium confeaaionea excipienda» idonei, oportebit iuatarn in examine servare mensuram. ut bene docti» et literatia generalem approbationem tribuant, minua aero periti· eam limitationem per•onarum vel atatuum adhibeant, quam aufficientiae illorum congruere iudicabunt. Quod in hac facultate confeaaariorum amplianda vel reitringenda debeat haberi ratio, nedum aufficientiae, sed etiam loci j>aeterarumque circumstantiarum. Omnibus autem, quo» approbando» duxerint, approbationi» euae vel amplae vel reatrictae. ut dictum est. in acripti». testimonium grati» dabunt. Laici vero cum praecepto eecleaiae de annua confessione satisfaciunt. achedulani a confessario petent, niai peraonae alioquin sati» probatae sint. quam tum proprio parocho tum patrifamilia» ostendent.

Caput XV.

Extraordinario» eonfeteario» Indu aliquando tribuendo»

Conscientiis Indorum curent epis.opi consulere per extraordinario» quandoque confessarios. quos ipsi. qua poterunt commodiori ratione, transmittant: ut qui parocho» suo» prae timore aut pudore, aut fortassis odio aliquo, graviora saepe crimina celant, apud ho» veluti subsidiario» evangelii ministros, secure ac sponte conscientia» sua» exonerentl. Et quia iu tanta linguarum varietate compertum nobis est. multos sine poenitentiae sacramento hucusque mansisse, inquirant episcopi, quinam sint eiusmodi, et illi», quam diligentissime possint, de perito aliquo sacerdote provideant, qui illorum confessione» excipiat.

Caput XVI.

Confettiouem integre cognotcendam.

Non pauei sacerdotes, ex imperitia sermonis indici, interdum etiam ex negligentia et taedio audiendi in confessionibus Indorum multa illorum peccata, sibi penitus ignorata praetereunt; atque ita perfunctorie unum aut alterum peccatum intellexisse contenti,beneficium absolutionis impendunt*. Cum ergo sacramental!· confessio mortalium peccatorum integra esse debeat, neque possit, nisi necessitati» articulo urgento, eiusmodi absolutio esse legitima; oportet omnino poenitentiae ministros cautos atque solicitos yesse, ne sacrilegium admittant in eiusmodi confessionibus detruncatis. Itaque vel poenitentes ad poritiores remittant, si non sufficienter intelligunt. ve) ipsi discant quod nesciunt; neque enirt rectu· iudex Ast. qui iudicat quod ignorat.

Caput XVIL

C<UM '·?*·* f»™** Menon eoncmMtur*

Praesentis auctoritate aynodi parochia et approbati· eonfessariis Indorum, essus episcopis reservati conceduntur, ut ab omnibu» illi·, et cqnsuris annexi·, possint absolvere Indo», cum id qxpedire m Christo iudicaverint. ne Indi propter imbecillitatem suam et apirituali· sensus inopiam, dum ad superiorea pro reaerVatortim casuum absolutione recurrere cessant, quod crebro tit. conscientiis sui».illud experiantur noxium, quod pro earum salute ab ecclesia provisum eat. Liceat tamen episcopo aliquibus pafochi· hanc facultatem restringere cum ei videbitur expedire.

Caput Will.

Sacerdote», antequam r»»te» Mera» induant, confiteantur.

Celebraturi sacerdotes nullatenus sacria.vestibus induti peccata confiteantur' sed cum confessione opus habent, antequam se induant, et quidem genibus provoluti id faciant, nec nisi apud con fessariuni ab ordinario approbatum *. Qui aliter vel audierit vel fecerit confessionem, sciat se. et praecepti reum et salutarem ei poenitentiam in iungendam. Et quoniam domum Dei decet omni» sanctitudo, visum est etiam, confessioiiaria mulierum. qua parte.ipsae ingrediuntur, aperta, et isnui» libera esse debere. Id ut quamprimum fiat, etiam in regularium ecclesiis, haec synodu» admonet atque hortatur.

Caput XIX.

D» eiutico Indi» praebendo.

Caeleste viaticum, quod nulli fidelium ex hac vita migranti. »i poenitentiam ostendat, negat pia mater ecclesia, multis abhinc anni» '. Indi», atque Aethiopibus caeterisque personi» miserabilibus praeberi deberi* a parochi», concilium Lunense constituitl sed tamen sacerdotum complurium, vel negligentia. vel zelo quodam praepostero atque intempestivo illi» nihilo magia hodie quoque praebetur: -quo fit. ut imbecilles pleraeque animae tanto fiono. tamque necessario sibi fraudentur. Volens igitur sancta synodu» ad exeeutioneni perduci. quae. Christo duce, pro salute Indorum necessario ordinata sunt, severe praecipit omnibu» pa rochis. ut extreme laborantibus Indi», atque Aethiopibus. viaticum ministrare non praetermittant, dummodo in ii» debitam dispositionem agnoscant, nempe fidem in Christum, et poenitentiam in Deum pro »uo modo*. Neque enim in extrema illa necessitate perfecta omnia exigenda sunt: cum sanctorum patrum decreta habeant, qualecumque fidei, et poenitentiae testimonium in ultimo agone positi», ut salutaria sacramenta ministrentur, debere sufficere*. (t autem quam potuerit maxime decenti apparatu, tantum illud sacramentum administretur, dabunt operam, ut. cruce praeeunte et cerei» accensis, tum etiam loeo honeste composito, et caeteris quae in synodo dioecesana episcopi curanda providerint, ad aegrotum eucharistia deferatur, sj ipse nequeat ad ecclesiam commode portari. I bi vero

' Conc. Limen. II, »s»s. III, c. *II.*

* I one. Tnd., Mas. XXIU. c. IA.

• Conc. Trid., SOS'. XXV, *de retig.,* c. 10.

1 Conc. Trid., »·«·. XIV, c. A; Conc. Florent, in instruet. Armen : I one. Csbilon., c. 31, Coae. Limen. II. »*·» U, e. A7.

1 Conc. Pari».. 1.l,- c. 4»

1 Conc. Nicaea., c. 13. 38. q. ». r, /te A«» cero. s. Innocent. in epist. III, c. 2. Conc. earth. IV. c. 77.

1 Conc. Linen. II. act. III, e AU.

* Conc. Carth. IV. c. 78: 36. q. 6zc. I&. Usi in *infimitate*

* De poenit.. diet. VIL e, Si *qui»,* et c. *Nulltu* XXVI. q. S. ?. His qui tempore. August. I. I. De adulter. coning., e. *Vet* isat.

eucharistia non asservatur, id fiet pernoto ante meridiem missae sacrificio, atque hostiis pro indigentium numero consecratis. Porro, parochi quicumque a prima huius decreti promulgatione négligentes, fuerint, noverint se, praeter divinae ultionis iudioium, etiam poenas arbjpio ordinariorum, in quo conscientia» eorum onerantur, daturos atque in visitationibus in illos de huius observatione statuti specialiter inquirendum;

Caput XX.

De communions ta *Patehalf.*

In Paschale omne» Christianos adultos .communicare iubèt sancta Dei ecclesia ', nisi iusta de caussa prorogandam communionem sacerdos audita confessione censuerit. Quod si plerique neophytorum hactenus ad eucharistiae peremptionem non facile admissi sunt, fidei exiguitati et morudi ineptitudini tribuendum est; cum requirat tanti sacramenti communicatio, tum firmam fidem, caelestem illum cibum a terreno et humano diiudicantem, tum conscientiae munditiam. quam turpitudo ebriositatis et concubinatus, ac multo magis superstitionis nefariae pronus labefactat; quibus vitiis plurimi his regionibus graviter laborant. Sed quoniam et mutti Indorum quotidie in ohristiana religione proliciunt et sunt etiam caeteri invitandi ac praeparandi. ut caelesti mensa, ad quam etiam parvulos vocari vult divina sapientia*, salubriter fruantur praecipit sancta synodus parochis caeterisque Indorum praedicatoribus, ut saepe ac serio de fide huius mysterii eos instruant: veram ac' realem Christi Dei nostri praesentiam sub panis specie doceant, eorum desiderium ad tantum beneficium eacitent. praeeipueque ad omnium peccatorum detestationem, ac puram confessionem vitaeque in melius emendationem exhortentur, ut assidua denique praedicatione dignos dono illo vivifico reddant. Quos autem parochus et eatis instructos et correctione vitae idoneos iudicaverint, iis saltem in Paschale eucharistiam administrare non praetermittat. ne ipse alioqui ecclesiastici praecepti violati reus sit. In quibus autem certam sententiam tenere non poterit, consulat episcopum. Nemo vero Indorum aut Aethiopum ad communionem recipietur, nisi proprii parochi aut confessoris licentiam scripto sibi datam ostenderit.

Caput XXI.

Dt eueharittia auenmida tAi commode *poterit*

Quia sacrosancta eucharistia in ecclesia asservata*. tum protectionem christiano populo adfert admirabilem, dum decumbentium necessitatibus opportune subvenit; optandum certe esset, ac pro virili curandum, ut parochiae Indorum tanto Dei munere fruerentur. Sed quia securitas dignitasqubtam, praecelsi sacramenti fidam custodiam, et praeseagimp alicuius ministri ecclesiastici, atque alia quaedam postulat, quae non facile ubivis roperiantur idcirco, ordinariis, in synodo praesertim dioecesana. tractandum providendumquo relinquitur. quibus in locis possit ad populi devotionem et munimen eucharistiae digne servari.

Caput XXU.

Cemmuuiouem damuatie ad mortem tson nopundom.

Is. qui propter facinora commissa capitis damnati sunt, pridie quam ad patibula a magistratu ducantur communione Cbristi corporis muniantur, quo patienter et cum salute animae, poenas corpori debitas ferant*.

Caput XXfII.

ApessswtM· guoasodo /uesendee.

Quo tempore ab ecclesia solonnoo sanctissimi Christi corporis processiones aguntur, aut in die Parasoeves. aut quocumqne alio die publicae suppli-oationei^Bunt, nulla foeminanim cooperto vultu vel vias publicas inambulet, vet-de fenestris prospiciet, idque omnes observent, ne levitate foeminea a cultu Dei populum avocent, sed religioso potius modestoque habitu et gestu, internam fidem pietatemquetestantur Magistratus quoque, ac reipublicae ministros monemus atque hortamur in Domino, ut eaedem sanctius supplicationes agantur^ dant sedulo operam, ne viri foemhiaeque mixtim conhiseque incedant, sed praeeant viri omnes, mulieres iuxta prophetam seorsim sequantur Dei ministros '.

Caput, XXIV.

Ne mittat ia *dom;beu privatif fiant.*

Missae in domibus privatis passim dicuntur contra Tridentini concilii canonem: hunc abusum deinceps omnino tollendum, curent ordinarii, nec nisi in oratoriis approbatis, et ad eum uaum solummodo deputatis, missas celebrari ulla ratione permittant *.

Caput XXV.

Dt οπιαΜ *eueharittiae, tt veftibeu tacrit.*

In quovis Iodorum populo ornamentum et quidquid ad celebrandum necessarium est. teneatur. Id si fieri alicubi nequeat, sacrae vestes et apparatus ex alio in alium non nisi sub clavis custodia transferatur; vasa quoque olei, ot chrismatis in arcula clausa portemtur. quoties vero eucharistiae viaticum ad aegrotos in oppidis Hispanorum defertur, sacrista thuribulo praeeat sacramentum; ai oleum ad infirmorum unctionem feratur crucem, et laterna clausa candelam portet. In caeteris quoque officiis ecclesiasticis sacristae parochos suos comitentur, et per seipsos ministerium suum impleant, si neglexerint facere, quartam obventionem sibi debitam amittant.

Caput XXVI.

Eucharitlia eum publice trpMihtr, mimetroi teeittiae debere attulere.

Gloriosissimum eucharistiae sacramentum tum in die coenàe Domini, tum in festo et octava Corporta Christi, ac quoties populo adorandum exponitur. a ministris ecclesiasticis' cum omni devotione assistentibus associetur: cui officio praelatus ex capitularibus et reliquo clero deputet per vices suae, quos ipsi placuerit.

Caput XX VII.

De ordine in *eultu* divino.

Sacerdotes inter missarum solemnia, dum ad oblationes populi recipiendas ab altari procedunt, sciant sibi penitus interdictum, ne ultra arcum feraient egredientur, aed illic foeminas quae voluerint afferre, decenter exspectent. In alteri autem maximo praeter eoe, qui praebendam obtinent, tn cathedral! nullus celebret. Inter missae quoquo maioris solemnia, in aliis altaribus, quoad licebit missae non fiant; cum vero officium divinum in choro cantatur, clerici in ecclesia non vagentur, neque

1 c<,nr. Lsteran., e. 91, Coae. TrW., mos. X1Π, e. 9.
I tea·. Lusos. II. sees. eap. IK.
· Prowk. IX.
I Cone. Trvd., mss. XIΠ, e. S.

1 Eitrsr. de farti·, c. *flora,* Coee. Wormsc, «sa sitim., leg VII, tit XUI, parte I.
* ('one. Mediolaa. I.
* Zaehar. XΠ.
* Cone. Trid., sms. XXΠ, *it ref. eunat.*

quisquam vel deambulet vel fabuletur vel paratre-. pat. 8ed eam omni pietate rebus djvinis vacet: alioqui poenis afficiatur. quae felicia recordationis beatus Pina V inflixit

Caput XXVIli.

De extrema unctione Indu danda.

Extremae unctionis sacramentum nulla ratio patitur christiania morbo periclitantibus denegari. Ne ergo posthac quorumdam parochorum desidia frivolam de hoc excusationem praetendat ', innovato superioris synodi decreto ? stricto mandamus omnibus Indis fldelibqs, atque Aethiopibus per suos parochos, suo tempore poenitentiam ostendentibus, hoc sacramentum admini strari, atque inter caetera a visitatoribus diligenter de hoc inquiri. poenasque arbitrio ordinarii negligentibus imponi.

Caput XXIX.

Ut extreme laborantibue parochi auietant.

lis qui o vita decedunt, dent operam parochi, ut assistant, et maxime periculoso tempore animas sibi commissas iuventquod si per se non possint, certe aliquem, idoneum substituant, qui morientem excitet et cohortetur, atque India praesertim, exhortatione ab hac synodo evulgata, opitulentur '

Caput XXX.

Decreta Tridentini concilii de ordinibue eue urvanda, et domicilia iurata abro</onda.

Quae a patribus in sacrosancto concilio Tridentino '. de iis <|ui promoventur ad ordines, constituta sunt, ad ecclesiae dignitatem, ac puritatem conservandam summopere necessaria, ita diaboli instinctu et pravorum hominum fraude saepenumero negliguntur. cum ad sacratissimum sacerdotii munus, passim infimas faeces hominum, cum summo nostro dodecore irrepsisse, videamus, quod ut posthac episcopi diligentissime caveant, sancta synodus aeternae ultionis, quae negligentibus pastoribus imminet, contemplationem obtestatur, atque admonet, ut quae de inquisitione vitae, aetatis. natalium eorum, qui sunt assumendi ad quoscunque ordines, praecipue ad maiores, nec non de litteris testimonialibus: tum etiam de examine praevio ac severo.' sanctissime generale concilium statuit, nullo modo unquam sibi praetermittenda existiment, praesertim in iis qui ex Europa adventant, et quiconque alias non satis noti eunt. Ab alieno autem episcopo nullus omnino promoveatur, nisi litteras ordinarii sui de' omnibus supradictis testimoniales deferat Alioqui et ordinans ab ordinum collatione per annum, et ordinatus ab exacutione arbitrio sui episcopi sunt ipso iure suspensi". Quoniam vero abusus quidam iam.pridem inolevit, ut per domicilia quaedam iurata, quae verbalia et commentitia plerumque eunt, in fraudem ecclesiae et sacrorum canonum contemptum ad ordines indigni irrepant: declarat haec synodus, negiinem sub' praetextu domicilii ease ordinandum, nisi illud legitime, quemadmodum ius statuit, contraetum fuerit, atque insuper si alibi coeperint ad ordines promoveri, sui praelati litteras testimoniales ostendant, si quis ad titulum domicilii iurati, antequam domicilium ipsum legitime contraxerit, ordinabitur, sit ab ordinum exacutione ipso' facto suspensus, et cuiuscuuque boneficii aut paroeciae Indorum incapax per triennium

Caput XXXI.

Ad TitWiMH Indorum posss promoneri *etiam patrimonii expertem.*

Iu sacrio praesertim presbyteratus ordinibus conferendis, illud praecipue spedhue debent episcopi, ut operarios idoneos tantap huic Indorum, messi suppeditent, ei quidem ea totius episcopalis officii in hac provincia, potissima iura eet; ut qui ad evangelii gratiam divinitus vacantur. ministros habeant, quoad fieri possit, et sefb animarum prae ditos, et numero sufficientes. Quod si alias idonei sunt, qui ordinari petunt, et seipsoe doctrinae Indorum dedicare capiunt, nullo modo propter patrimonii tenuitatem repellendi sunt, quin potius^ quamdiu hapc ecclesia indiguerit, quaerendi, et ia vitandi, qui moribus sunt probatis, et litteratura etiam sufficiente, et linguae Indicae non imperiti. Neque enim hos mendicare verisimile eat. in tanta parochiarum multitudine et sacerdotum penuria, neque voro concilii Tridentinil ulla ex parte de creta violantur, cum necessario animarum saluti hac ratione consulitur, quemadmodum Limensia qiioque superior synodus censuit '. Ad titulum ergo doctrinae Indorum, quamvis nulla specialia parochia illico designetur, qufeunque revera Indis praeficiendi putantur, iure ordinario poterunt.

Caput XXXII.

De limonia cavenda in ordinationebut.

Quamvis omnium antiquorum canonum5 deti nitionibus. ac novissime sacri concilii Tridentini decreto quaevis simoniacae labis species, vel etiam avaritiae suspicio ab ordinum collatione longissime relegitur, non cessant tamen adhuc multorum hominum improba ingenia ad sacrorum ordinum susceptionem, quod meritis et doctrina non obtinent, pravis et occultis artibus aspirare, et. quod sine dolore referre non possumus, avaritia duce, aditum sibi nonnunquain ad sancta sanctorum aperiunt, ex quo fit. ut abiectis atque indignis ministris, et ecclesiasticus status passim dehonestetur. et ηόνβ haec Christi hsereditas operariis confusibilibus occupata, exiguos admodum fructus faciat, cum per I)ei gratiam possit facere uberrimos. Itanto ut malum hoc quo gravius nullum existimari debet, ex domo Dei funditus exterminetur. declarat sancta synodus, tam dantes quam accipientes aliquid pro ordinatione etiam quocunque colore, poenas a iure inflictas ipso facto incurrere. neque ullam in hae parte consuetudinem excusare, neque praetextum ullum esse admittendum, quod sponte offeratur aut detur, praesertim, quando exiguitas doni, et personarum ac temporis ratio non attestantur, iuxta Alexandri III decretum puritatem in dante, et accipiente ab omni suspicione avaritiae alienam : sed neque pro dimissoriis aut testimonialibus litteris, neque pro sigillo neque alia quacunque de causa, eadem Tridentina synodus patitur episcopos eorumve ministros aliquid accipere, excepto, quod notarius decimam partem aurei pro singulis litteris accipere possit, si nullum ei ab episcopo salarium constitutum sit.

' In motu proprio CVtm *primum.*
1 Cone. Trid., sena XIV, c. 88, *de extrema mielione.*
* Com. Um. II, sens. IП, o. *n.*
* Com. Compost., sot. III. e. 87.
* Hess. XXIII, e. 8, β, 7, 8 et 10.
* Cone. Cartb. IП, o. 88.
' Cone. Aurel IП, e. 18: 8, qu. I, per totam c. 1 et eq., de temper., ord. in VI; Com. Trid, seam XXV, e. 8.

' Cone. Trid.. sees. XXI, c. 8.
* Cane. Limen. II. was. II. e. 88.
* Com. Chaloed.. eet. 18, cap. 8. q. t. cap. A puts *epienpup.*
* Com. Trid., sees XXI. e. 1.
* Kx. de stmon , c. Ast puesst.
* Cono. Trid.. sets. XXI. c. I.

Caput XXXIII.

Idoneo tol^mmfedo as* ordinando*.*

In ordinibus minoribus conferendis, «t intentitii·' temporum exspectandis, potissimam vero aufficisiitia cuiuscunque ordinandi solerter fxploranda, atque >i« qui mlnu» idonei reperti aunt, penitua excludendis. episcopi integro, omni affectione fihmane postposita, Tridentini conciliil saluberrima decreta custodiant, ut Deo et ecceloaiqe fideles ae dipensatores. probent, neque pero co praetextu, quod' ecclesiae laborent inopia ministrorum. indignoaad «aeras functione» Vocare debent: quandoquidem et illorum iam dudum copia excrevit, et longe certe meliua Dei bcclesiae, et aaluti neophytorum consulitur. paucitate electorum aacerdotum quam multitudine imperitorum.

Caput XXXIV.

D» *matrimonii* contrahendi*.*

I'ro iia qui contrahere volunt, publicae monitionee aut denuncistiones fiant diebua featia. ubi populus frequena fueritl. Ignoti vero et exteri, aut vagante·, nullo modo ad coniugium admittantur mai informationem priua praelatu· ipae et viderit et probaverit, alioqui gravea poenaa ipsius arbitrio incurrant. Animadvertant quoque ordinarii, ne in dispensation· denunciationum facile· ae exhibeant, niai cum valde probabile eat impedimentum malitiosum matrimonio obfuturuin*. Et quamvis clandestina matrimonia ex universalia eccleaiae atatnto invalida aint. et penitua nulla, si quia tomen adhuc ,ta contrahere attentaverit, et ipae excommunicationis sententiam eo ipao incurrat, et quicunque etiam necesarii» nuptiis praesentes ae praebuerint, praeter alias arbitrii ordinarii infligenda» poenae.

Caput XXXV.

Ihrortii cautam a »olo epitropo definiendam.

Divortii cauaam aolus epiaeopua per ae cognoscat et finiat; poterit tamen eiua generalia vicariua pru< essum uaque ad diffinitivam exclusive formare*, aed niai causae prorsus gravea ac perspicue probatae intercesserint, non euntAmatrimonia. quae Deu» ipae coniunxit. separanda*.

Caput XXXVI.

De *«ervorum matrimonii* non prohibendi*.*

Servi Aethiopes neque contrahere matrimonia, neque contractis uti, a suis dominia prohibeantur; neque vero distrahantur coniugati in'ea loca, ubi a coniugibus abesse perpetuo, aut etiam diu cogantur, non enim debet lex matrimonii naturalia. per legem servitutis humanam derogaril.

Caput XXXVII.

Da *uurmmuu nuptiarum.* I

Cum nuptiae benedicantur, missa iuxta praescriptum novi Romani misealia dicatur, nihil penitas mutato; ceremoniae vero consuetae fiant ad ecclesiae ianuam, prout mons est. donee sagfflissimi Romani pontificia auctoritate manuale commane publicetur, quod oportebit per omnia ecqui.

' < ose. Tnd., *mm.* XXIII, ». II «t , 7
* Coee. Latsna.. eap. 61.
I i one. Trtd., ama. XXIV. M *ret..* et ». 7 , <*m*- Umes. 11 •ese. II e. SI.
* In decreto *.de re/.*
* «'one. TrH.. sana XXIV, ('<·(, limea. II, sass. II. <. m, et «ens. IП, c *n.*
' Matlb. XIX.

Caput XXXVIII.

Nihil ab Indit oeoipiendmn ita gdMaisiraMetw

Pactiopea quaàcunque tacitae vel expressae pro sacramenti» administrandis, aut aepultura conferenda, sacri banonea tanquam simoniaoae labia commercia foedissima detestanturl; laudabiles tamen consuetudines, in populo chriatiano repeptaa, amplectuntur et probant. Caeteruin. de India, iampridem Limense concilium conatituit. ac declaravit, neque pro aacramentorum, neque pro aacramentalium adminiatratione. neque vero pro aepulturae cuiuscunque apertione quicquam exigi, aut recipi puaae, Sacerdote quidlibet ab India recipiente, quadruplici poena mulctato Quod salutare decretum neophitorum aedificationi, et fidei magnopere necessarium, et a pleriaque cum non mediocri scandalo illorum contemptum haec aancta synodus deuuo innovat, et, quantum poteet, aerio commendat, declarana nullas in hae parte conauetudine* tanquam laudabiles esse allegandas, quae potius abusus aunt nuncupandae sed neque ad oblationes faciendas in miaaa aut alias Indi cogantur; aed ei quia offerre voluerit, intelligat, id quidem meritorium etpiuni, aed tamen prorsus liberum esse, vel facere vel non facere. Quicunque tamen Indorum in Hispanorum urbibus domicilium habent; quia et in fide instructiones aunt, et nostrorum hominum usum crebro affectant, cum iis poterunt consuetudines in sepulturis, et caeterie, si quae aunt laudabiles, observari.

Caput XXXIX.

Bona defunctorum Indorum a parochi» non uturpanda.

Ex bonis Indorum qui decedunt, parochi partem aliquam tfullatenus usurparo praesumant, etiam sub illo praetextu, quod quintam eorum portionem pro defuncti^anima erugare velint, sed integrum sit ludia de auia bonia disponere, ut ipsis placuerit. Quod si ab intestato decesserint, ad haeredes, quid pro anima defuncti erogandum ait declarare pertineat *.

Caput XL.

Paroehii Indorum temper providendum.*

Ne Christi oves, dum nullum pastorem habent, funditus pereant*, debent omnibus modia epiacopi providere, ut si parochias Indorum desertas viderint, neque ministros indice doctos, atque ultroneos, facile invenerint, mittant saltem sacerdotes probatos, quos etiam praesertim vacantes, atque ad titulum Indorum promotos, vel ea, ex causa ex Hispania miaaCs. compellant (salvo tamen iure regii, patronatus, quod integrari, atque illaesum iatelllgi semper volumus) ad caram illorum snscipiendam. quamdiu necessitas urget, adhibitis, ai opus fuerit, etiam censuris, eum lex charitatia atque obedientiae a studiis quoque litterarum abstractos cogat interdum praesenti animarum periculo subvenire. Veram indici sermonis periti, quoad fieri poterit, quaerendi erant*, atque ut omnes indice, discant, praemiis ot honoribus invitandi; qnod ai linguae peritus nullus occurrat*, nihilominus sacerdote quoeunque parochia munienda est, dummodo moribus corruptus non ait. Expedit enim

* ps stmon. c. Ams satis, st r. seq.. ibid., c. **d apoetofacam.* I «a,. Usm. II. sass. II. e. 80.
* t'oar. Umes. II, ses·. III, c. WI.
' Cum. Limam II. seas. III, «. 10.
* Nam. XXVtl.
• ('<·>. Usms. II. sSss. IП, e. a.
.' lle oMc. M. ord., e. *ymmiem.*

bene viventem potias quem bene loquantam pa- roehum ' mittere, si alteram ait «ligandam, pam malto amplias aedificat vita quam- lingaa.

' Capot XLI.

Pareehtem Iadorum ants saeewsorw adesalam · nsmins dvsvrvwdwm.

Parochiam vivo doctrinam Indorum nemo deserere audeat. 8i quis sine sui antistis assensu deserendam putaverit *, aut ante^discesserit quam Successori rerum ecclesiasticarum suae curae «omn^ssarum rationem reddiderit, sit eo ipso excomr municatu». nam >'t fraudes in'rebus ecclesiae non tolerandae fiunt, et Christi oves facile deeertae pereunt. Eandem ob causam ministri ecclesiae fideles, maximeque ad Indorum salutem procurandam idonei, nullo modo in Hispaniam reverti sinantur, nisi publicae utilitatis causa, iudicio praelati id postulet.

Caput XI.11.

liinitirot diuboti a contortio catterorum Indorum ttparandot «sm.

Ad exterminandam Christianae fidei pestem, quam arioli et scelestissimi daemonum Haminee tenero Christi gregi perpetuo affero non cessant, quorum tanta est nequitia, ut uno die evertant quidquid a Christi sacerdotibus per annum aedificatur, provide admodum in concilio superiore cautum est. ut ii omnes, vetuli alioqui inutiles et decrepiti. in unum locum congregarentur, clausique ibi tenerentur, ne oaeteros Indos sua communicatione inficerent ', ubi etiam alimenta tum corpori tum animae necessaria praeberentur. Hoc salutare decretum, quanto damno praetermissum ait, satis nos docuit experientia. Quare vult sancta synodus sine ulla excusatione aut mora execution! mandari, idque parochis omnibus praecipit, quantum in ipsis erit; regios vero ministros per Christum obtestatur et rogat, ut tam salutari instituto operam suam accommodent, statimque prudenter inite ratione designent, ubi et quomodo isti diaboli ministri sine aliorum pernicie contineantur.

Caput XLIII.

Dt tholi» fnurorum Indicorum.

Scholas puerorum Indicorum parochi valde sibi commendatas intelligant, in quibus doceantur legere, scribere etc., atque illud praecipue ut nostrum idiorna Hispanicum consuescant intelligere et pronunciare*; sed caveant, scholae occasione, ne illorum servitute atque operis abutantur, neve eos pabulatum jignatumque mittant, qua de re sciant conscientias onerari et ad restitutionem teneri| doctrina quoque christiana pueros et puellas imbuant, neque ad sua commoda^detineant, sed tempestive ad parentes remittant, iisque obedieutiain deferre, et opem ad sublevandos eorum labores doceant.

Caput XLIV.

Dr colitÿio esminarto *imtitutndo.*

Quoniam in sacro concilio Tridentino inter alia in synodo provinciali tractanda, peculiari quadam ratione iniunctum est, ut de seminariis, tanta patrum imo Spiritus sancti auctoritate decretis, instituendis agatur; atque illud maxime perspicuum est, nullam hoc salutari institute ecclesiam perinde indigere, ut hane nostram ludicanam, in qua novae plantae evangelicae accurate nutriendae sunt, et ad propa-

' Ceas. Uawa. U, sms III, c. A
* Cone. I less II, ssss. III, o. 107.
* Coee. Magnat-, e. 4A

jL gaadam Christi fidem instituendae1. bhec Sancta synodus, officium suum agnoscens, episcopos omnes atque paatOrds ex parte omnipotentis Del obtestatur, atque eorum conscientias. Quantum potest, onerat, ut in eeclesiis suis quamprimum seminaria praedicte puerorum excitanda curent, omnibus impedimentis quacunque ratione postpositis. Porro, ad erigenda et constituenda convenienter praedicte seminaria, ex auctoritate nobis.sb universali conoffiS* in hae parte specialiter concessa, ano consensu statuimus et ordinamus contributipnem ex quibuscunque redditibus et botris' ecclesiasticis. in hunc modum faciendKh. ut ex decimis, beneficiis, cape)-laniis, hospitalibus, oonfraternitatibus. iuxta eiusdem concilii statutum*. sive episcopales sive capitulates sive beneficiates redditus sint, etiam ex doctrinis Indorum, etiamsi regulares doctrinas teneaift, tria de centum in perpetuum applicentur.
B et ex nunc applicate censeantur; ad' quamsaae portionem, satia certe moderatam, omnefi clerici et pradHictae personae in conscientia teneantur, neenon oeconomi ipsi et officiales, aut quicunque persolvere habent eiuemodi ecclesiasticos rèditua, praefatam portionem, trium videlicet de quolibet centonario, retineant pro seminario;'cuius fundationem et administrationem episcopi fideliter et sollicite curent, secundum tenorem et formam a concilio Tridentino traditam, scientes se Deo omnipotenti et sanctae eius ecclesiae rationem, ai quid minus recte egerint, reddituros.

Plscentne vobis, reverendissimi patres, haec decreta?

Omnes responderunt Placent.

Dominica decima nona post Pentecosten, in die sancti Mauritii et sociorum eius, quae fuit 33 Septembris, tertie actio habita est in eadem cathedrali
θ ecclesia, processione solemni praemissa, ac missam celebrante reverendissimo episcopo *d»l Hio d* te Fleta,* et, post concionem habitem a reverendissimo Imperialis episcopo, eiusdem actionis tertiae decrete publicata sunt.

Aeno tutu,

Celebrata in ecclesia cathedrali civitatis Regum, die 33 septembris anno 1683.

Caput I.

Quoi» oportft* sim «pteeopos.

Quales esse oporteat episcopos, e quibus reformationis initium sumendum eat. ut iudicium incipiat a domo Domini, cum totius cleri et populi salus atque correctio ex illorum correctione pendeat. satis quidem sacrae litterae uno verbo videntur tradere, ' cum docent oportere episcopum iyreprehensibilem esse sicut Dei dispensatorem4. Quod
D si ubique quidem apostolorum successores episcopos. apostolicam etiam doctrinam et vitam referre par est *, tamen propria quadam et peculiari ratione, ubi geqtes ad evangelicam lucem primum voçantur, quod in hoc altero orbe, nostra aetate, in quos fines saeculorum devenerunt. Dei consilio placuisse cernimus, ibi spostolicb vere muneri episcoporum, apostolicam quoque sanctitatem et lumen respondere debere, nemo est qui non videat; non enim in ovile dominicum, novus Christi- grex recte adduci, adductus recto pasci potest, quamdiu pa-

' Ceae. Paris.. Ub. S, c. 10; CeM. Aqalagraa, cap IK. Coae. TriA, VMS. XXIU. c. te; Coas. Umsa U, essa II. c. te
• Coae. TriA. mm. XXIII, e. te
* Coas. Lhasa. II. ssss. II, c. te
• I Tta. III, »; Tit I. 7.
* S. Aagast. iapmL XLIV; LXVI11, «. Cfutrmn swm , Coas. TrtA, ssss. XXIII, a A te artes

•tore· notr>quae Im· èhriatl, Md quae auaauat quaerunt·. Itaque, prim·* prinoepe ipaa paetorum Chrtatua · aaaidôe àtque ardeaper ab omni gndu orandue Mt, at paetorM hie eno gregi dare dignetur iuxta corauum, atqu'e ut talea viroe tntagro·, pÿ-batba,\animanim amatorae, etutileq eaudao ia dome Dai, regiae*et catholicae maiaatati aligandoe pro immenaa ena providattôa temper iabpiret. Doiade, qui iam ad hupc loot«)-.divina ditpoeitioneadblati eunt,, aut poethac effeçaatirr.'Mehaec canota •ynodu» in vikoeribua Chriatiorql Mqtte obteetatur, ut dignitatem Mam, morum praecipue eplendore at vitae integritate tueantur, fortia facti gregi· ex animo, non dominante· foeta onaMtiari, neo turpa lucrum amante·, neo luxu mendae aut apparatu •uporvacaneo. quae eunt buiue mundi capiente·, •ed benigni, modeeti, eelo fldei aooenei. pauperum .temper patre», et pro commieeo elbi grege aolliciti, ministerium euum impleant, talea denique oint, ut per eoo glorificetur Deu· et pator domini noetri l«»u Chriiti, atque illotam aaeiduie precibue praeclariaque meriti· donet innumerabilM harum nationum anima·, ac de potMtate tenebrarum erepta· transferat in regnum filii dilectioni· tuae '.

Caput ÏI.

.QutMe aaiaulru utt *debeant epiecopi.*

Quia vero'tpiacopi in tanta amplitudine dioecesium, per ·βίρ·ο· pleraque obire non potiunt, itudioaisaime videant quibue »ibi utendum adminiatna^putent, lit nonnisi optimoa et lectuiimo» quoique «ccleaiaatioi· functionibus adhibeant*. In primi», familiare· euoe pudico· ac reljgioaoe ea»e doceant, pi^_ opera et sacramentorum ueum frequentare pubiictv À prqecipqî· ealtoita anni »olemnitatibua Christi cobpua .aumbfe. Vicario» vero et iudicee ac visitatore» ex ii· qui aapientia et moribu· prae»tant, eligant; nemini porro non aolum infami, aed quovis etiam modo notato adminiatrationcm ecclesiae aut visitationem quamcumque committant *. Religiosos. et pio· viro· foveant, veritati» itudioio» amplectantur, aeaentatorea et leve· homine» a »e amandent, improbi» et rapaeibu· ac ftagitiuii» terrori aint. Denique, quae a sanetis patribu· in concilii» tot. ac tanta de episcopotam d>gn<tate. gravitate, litteratura, religione curaque indefeM» pro Chriiii ecclesia copiose ac nece» •ano rradita aunt, ea ut jn aeipai» exhibeant novae huiu- oci-leviee pastores omni ratione adniti debent*.

Caput III.

Ite protectione et etera Indoruee.

Nilnl eet in betam Indicatum gentium provincu». quod ec> lemae praeside· eaetorique miniatri, non eeclt-ateeiici usodo sed etiam aeeeulari potentia ioiignM. · Christo sarnmo epieeopo et rege animarum sibi vehemontius commendatum exiatimare debeant, quam ut huic, novo teaeroque Dei gregi paternum affectum curamque pro apirituali ac temporali eorum neceeaitate, prout ministros Christi decet, impendant. Kt certe harum gentium mansuetudo et perpetuo· serviendi labor, ot naturali» obidiontia atque aubieciio, quosvis homine» quantum·!» foro· movere lure posait, ut eo» defendendo· potius arbitrarentur, quam improbornm pnadam mm paterentur. Quapropter, dolans ImpesM eanotaqynodu» in ho» miMroe atque imbeoilles tantum fraudW^u violantia· non Mlum olim praator modum invectumr sed hodie quoque g pluribus designari. orat In Christo atque admonet omiaa megiatrafu· ot. principe· qt ii· m btnignoa praebeant, auorummini«trorum, eum opua eaLJn•dtentiam Arquent, ut catholica· maieatati· fldei commiaaoe Ot «ubditoa libero· corte non *eano»* agnaacant. Porro, parochia oaeteriique eocleaiaeticia miniatri· aerio praecipit, ut paatorM ae meminerint, non percuMore·. et tanquam filio» chriatianee charitatia qinu Indo· foveant et porteqfl [8]. Quod »i quiapiam percutiendo, maledicendo, aut alia· quoquo modo Indum aliquem laMerit, epiacopi et viaitatorv· aevare admodum et inquirant et vindicent: profecto enim turpiaeimum eat Dei mini•troe in «apculi aatellitea verti '.

Capyt IV.

Ne pertonae ecdeeiaetieae vacent negociationi.

Cupidita·, omnium malorum radix, ita eccleaia •tico» quoque pleroaque corrupit*, ut domum Dei epiritualem factam négociation·» domum cunr magno gradu· noatri dedecore, magno ovilia dominici detrimento, Mhota aynodu», et ingemiacere cogatur et erubeacero. Cui tanto malo, quod ot in die» latiua •erpere, et Indorum aaluti vehementer nocere animadvertit, cupiene' pro. data aibi a Domino potentate efficaciu· occurrere.' atricte praecipit, ne qua peraona eccloaiaatica, cuiuaeunque gradu· dijtaitatiave ait. negociationem. canonibua totiea ptahibitam, quacunque arte coloreve exerceat*. 'Si qui» autem olericua mercaturae operam dederit, praeter poena» a iure atque concilio nuperiore impoeita», qua» innovamua. excommunicationi» »ententiam ipao facto incurrat.

Caput V.

Parochorum /adorum negooMutium *poena.*

Quoniam vero avaritiae negociationiaque turpitudo in rectoribu· Indorum et' crebrior e»t et periculosior, cum noophiti isti ea de causa tum •candalum grave sustineant, tum inntructioni» »uae tacturam non mediocrem faciant, tum ab In» in tomporalibu» ipiorum queeatubu» occupantur, e quibu» debebant apiritualibu» incrementi» augeri idcirco, «ancta «jitodua. aub itidem poeni» proximo decreto propoaiti», vetat*, ne qui· Indorum perochu». per »e vel aliam interpoaitam penonam, quancunque cum qnibuavie Indi» mercaturam exereore praelum·t. Iniuper, neque peeora queeeunque alere? praeter aecenaria ad victum, aut agro· colere. aut vehendi· mercibui animalia tenero vel locare, neque Indo· ipio» ad mineralia aibi curanda mittere. v·1 eorum operam looare, denique neque cum ip»i» India negociari, neque cum allia per ipao··. Qui ictorum quidlibet egerit, etiam excommunicatione latae Mntentiae eo ipao m noverit innodatum. Sciant etiam parochi Indorum mineralium, officina· •ivo ingenia, pannorum quoque lanificinae, caetera·· que quaeituariaa arte· tibi eme penitua interdicta».

I I l'eir. V, 4. Htar··. III.

• I Pstr. V,S; itar. CerU. IV, e. 77, t uae. Total. IU, r 7; t oao. Abiimll , e. M; Ceas. Trtd.. mm. XXV, c. I, M aaaa. XUI. r. I ; IX, q. Û, e. XpisMp» at per aaq.

* I Ttaa. IU. S st ssq.; «sod. XVIII ttaac Trid., mA. U, c. 1, Coae. Total., act. II, I, c. 4.

* S, t|. 7, «. *Infamu,* M e. *Infaeeae,*

• l'oar. carte. IV; Total. I, Xattach.. M Trid., mm. I.

' Cost. Brae. III. e. «, L»o. ipiit. LXXXII, p. I dor XI, c. *Beatae* »t e. *Ixet.*

* Coa». Liman. II, Mt. III, c. Ila.

* I Timeth. VI, · I 10; loaa II, 1«.

* IMit. I.XXXV1I1, e. t'MM»pw«a«, Gllaa. »pul. I. (Itat. t. *Nefeciatee, «. Fornioeri;* extrav. *Ne* Ctand, c. W i on-Ltawa. II. ■···. П, o. W. itaac. Liiaru. II. *eeu.* III, e. 17

* Coae. Lima. II, mm. IU, e, 17.

* »1 ».. β. par tot ; 4tat. LXXXV11I, e. *Decrevit* ai rtare r vit β. I.

Neque enlm qui evangoUnoadi miniaterium auaeeperunt. Dau aimai at tftmmonaa aarvira poaaaat [1].

Caput VI.

DiapeiuatÀwM *gratia tear Jaciendae.*

In quibuadam noatrae provinciae partibua pravua quidam abûaüa inolevit, ut, pro divert· quaiitata cauaarutn in quibua diapenablio patitur, maior minerve preoii eumma reddatur, adeo ut taxae ipaaa velati lege praeecriptac habeantur. Quotiaaannque igitur aive urgent ratio,,aive eccleaiae utilitaa diapenaandum in aliquot pertuaaerit, actant ii, penna quoa diapenaandi fooultn» erit, non aolum. mature et graviter cauaa cognita, and etiam gratia umnino diapenaationeni eaae faciendam, aliterque facta diapenaatiu aubreptitia cenaeaturl.

Caput VII.

De indice et minUtrie eduaarum *eccleeiaaticarum.*

in cauail criiniiuilil.ua clericorum nulla ratione liveat informationem iudic-i aeu cuivia peraonae •acculuri committer, cum et alienum id ait · iure canonico, et eecleaiaatt. .e dignitati iniurioaum; illud .vero praelati aumniopere attendant, ut in cauaia matrimonialibua, cum de divortio vel adulterio agitur, fideliaainro secreto negotia gerantur, ne per uogligentiam in diaerime» gravo partea coniiciantur3.

Caput VHI.

Officia notarii et fieeaiie gra'ie emjermde.

Officia notariatua aut fiacalatu», quemadmodum eat in conciliia provincialibua aaepe diapoaitum, neque vendantur neque locentur, aed hominibua probia atque induatriia gratia ab epiocopo conferantur ai nocua fuerit factum, eontractua omnia ipao iure ait nullua [*].

Caput IX.

Sine dimieeoriie litterio clerifum non eeee recipiendum.

Hraviaaiine veterum patrum inatituta «anxerunt. ne clerici aine legitima facultate, vel a aua dioeceai recederent, vel in aliena reciperentur ; aed qui id iuri» aolum eaae volunt, quod ipaia libet, facile iura omnia peaaundant, et ubi volunt vagantur, neque auia praepoaitia obedieatiam deferente· [*], neque quicquatn aliud, crebri» hue illuc commeationibua, praeterquam avaritiae auao ac libidinia aeandala plurime excitante».. iatoa ut diaoiplinae eccleaiaaticae aubditoa eaae doceat, praecipit omnino annet» aytioduv, aub poena pecuniaria arbitrio epiacopi, ut nullua clericua ex una dioeceai in aliam cotnmeet aine litter» dinnaaoriia [*], nullua quoque aub eadem poena vicariua aut provivor aut iudex eocieaiaatieua aliter admittat quamquam, etiam ad miaaam celebrandam. Idem a regularium auperioribua obaervari aancta aynodua obnixe petit atque admonet, inauper atatuit, tie huiuamodi Iit' terae dimiaaoriae a quovia vicario impetrari valeant, aed tantum ab ipao epiacopo. vel ab ipaiua vicario generali, habente epiacopi expreaaam ad hoc in auo titulo facultatem awu» conceaaao. vel obtentae litterae nulliua aint roboria vel momenti.

' II Tlmolh. II, le. Malth. VI. M.

' t'oac. Trid., mm. XXV. c. IH.

* M, q. 7, c jiWhta, at c. Loico, ibid. q . 7. ia noaae et Mq . e. «'oWmgtr, Da arbil.. 1'oue. Lia--. П, Mea 11. e. 100.

* Coae. Talai., aci. II. e. IA, Coae. CoaepoeV, aol. III, e. >4; I uar. Liaoa. 11. mm-. II, e. 101.

3 Coae. Carlh. I, c. A; Coae. Cbalead., MI. XV, c. 18; IHsi. LXXI α *Priemtue*, ale. IWraaae, ale. Harieaar. et e. AWaai.

* De alario, ace noM., a AVatonritati. Coae. Litae-.. Moe. III. e. 4. Coae. Trid., a» XXI11. e. I-.

Caput X.

Daoertoriieu motiiuti regularia pen *eoae committendae paroekiae Indarum.*

Regularia inatituta qui profanai eunt, deeerentea, •On eunt ab aocloaiaa praeculibua fovendil ita igitur, neque' boaedciaan aut eeelmiaaticum *mini·* aterium conferatur, neque vero parochia Indorum, niai ad id idoneam facultatem a aede apoatolica obtentam oetenderint. Exempti quoque a auia auperioribua, aut qui aub nulliua certi praelati diaciplina in hia partibna aguqil, nullo modo Indorum doctrinia praeficiantur; quin potiue ei dkiquerint. oorripiaiftur ab ordinario iuxta decreta aneri con cilii Tridentini*. Atque eorum litterae dimieeoriae et facultatea diligenter examinentur, quod ai aut inauffleientea, aut iam exacto iuato tempore invalidae fuerint inventae, umnino in Europam re meare etiam aub cenauria compellantur.

Caput XI.

Quoto numero Indorum praeficiendae eit parcehue.

Et antiquiaaima iura3, et noviaaima aaori Tndentini concilii decreta epiacopoa magnopere admonent. ne plure» parochianoa rectori alicui committi patiantur, qdam quibua poaaint sufticì-re, ad eccleaiaatica ancramenta adminiatranda et divinum cultum peragendum. Quod mature expendente» patre» in hac ipaa urbe iam pridem ad aynodum provincialem congregati, aimul etiajp pernicioaum illum abuaum in hoc Novo Orbe vigere conaiderante», quo innumerabilea Indi interdum in loci» valde diatantibua, uniua parochi curae traduntur, · quo neque inatrui in fide poaaunt, neque aacramentia neceeaariia imbui, neque, prout opua eat. regi, maxime cum ii, utpote parvuli, plurima ac pene continua cura paatori» indigeant, ut animae »ua» liberarenu auper apeculam Domini conatituti. clara voce pronunciarunt tentatique aunt ludrcare ae non poaae uni rectori plurea parochianoa Indoa quam quadriogentoa tuto committi [*], aed neque ipaia 'adhuc quadringentia unum aufficere certo ae affirmare, interim tamen id tolerandum eaae. Haec igitur nancta aynodua, eadem in Domino aapiena. ne in diatricto Dei iudicio cogatur animarum tacturam ex dAfectu paatorum auatiueri*. aerio admonet atquo declarat, tam numeroaum Indorum populum non poaae tuta conacientia pauci» rectoribua committi. ai plure» reperiantur idonei (ai enim deatiu, alia ratio eat), cum prneaertim Indorum tributa, quae doctrinae potieaimo titulo exiguntur, tanta aint. ut longe plure» eccleaiaaticoa minietroa non raro alere poaaint. Itaque cenaemua in quocunque populo Indorum qui contineat parochianoa trecentoa •ut etiam ducento», proprium parochum debere conatitui. 1'unt autem pauciorea fuerint quam du ceuti, curet et efficiet praelatu· ut eo reducantur, ubi commode regi poaaint.

Caput XII.

Ut aeeignetur parochue iie qui ih *mineralibue aut lanificinie agunt.*

In praedii», pannorum quoque aut aucchari aut mineralium officini», ubi animarum non exiguua numera» aeoraum degit, aaepe doctrina et aacramentia homine· deatituuntur. Curent igitur ordinarii. ubi numerua competen» e»t, aacerdotem prae

' Coae. Trid.. mſh. XIV. c. W '^-I

1 Coae. Trid., mm. XIV, e. II.

• Coae. Trid., «ev» VI, c. 8.

3 10 <!., 8, c. I'»m aoatrae, e, *dd* aadwad., al c. I. «I e. Aa. da aecla». aadif.

3 Coae. Lia»-. II. ■«-. III, e. 78, 77 -1 78.

Scare doctrinae illOrum, ax portione caaonioa aihi debit· quadruplici· novani aaetaataadua, uM deci· ma· eeolMiasticae dantur '. Qnod ai haae pro Ulina quatentatione nan auff«c«rint, ex bonis ant co··' modia ipsius domini, aut cuius intarent (qui, ai renuat, per eenauraa etiam compelli debebit) arbitrio ordinarii oqlgnta portio aaaignatur. 8i ad rectori· quoque auatentationem, qui Hiapaaonun curam gerit, non auffeoorint, quatuor novenae parte· in ecoleaiarum ereetionibba oonatituta·, ludioio ordinarii ex paroebianorum boni· congruet!· portio •uppleatur, iuxta concilii Tridentini decretum

Caput XIII.

D» portion debita parockn st hospitalibus Indorum.

Ecclesiis sive parochiis Indorum, ex erectione et fundatione debetur una novena (para cum dimidia; hospitalibus quoque «ire xenodochii· Indorum, tantum omnino attributum eat, quemadmodum in synodo quoque provinciali «unia abhinc aexdecim explicatum eat. Quamobrem, et praedictae portione· im posterum fabricae hoapitiieque Indorum (ine excusatione reddantur, et capitula cathedralium pro ii·., quae hactenus retinuerunt, videant quemadmodum conscientias suas exonerent

Caput XIV.

Phu doctrina tccltiiii Indorum *dcbtr cedere.*

Ea quae propter abaentiam Indorum parochia de legitimi· stipendiis subtrahuntur. quo· vulgo *tioftctrti doctrina* appellant debent omnino in utilitatem ecclesiae Indorum converti. Itaque, vel fabricae ecclesiae, vel ipsius oppidi pauperibua pro epiacopi iudicio omnino distribuantur, neque ad alio· uaua ulla ratione applicentur, aicut regi noatro catholico placet. Si quando tamen ex mandato epiacopi prq ecclesiasticis nedotiia parochus abfuerit, pro talibus absentiis *ite* ab antistite suo approbatis, nihil de stipendio debito imminuatur, cum iniquum Sit, qpi ecclesiae inservit. eum ecclesiae mecrede spoliari. Parochiis porro Indorum, qua· regulares olim minori cum stipendio tenuerunt, eo quod ipsi paucioribus easent contenti, et iam ad parocho· saeculares redierunt, reddatur omnino aequale stipendium, quale aolet caeteris convicinia •olri ut labor aequalia non inaequalem habeat mercedem

Caput XV.

Jjf reformatione elericomm comuutniter.

Quae a patribus, magna Spiritus aancti lues perfusis, in oecumenico concilie Tridgntino de vita et honestate clericorum graviter et sapienter praecepta sunt, ea ompes maxime eecleaiae huina novae ministri, sssidae meditari atque observer· •tudioaiaaime debent. Merito enim tradunt maiores nostri, nihil ease quod alios magis ad pietatem et Ilei cultum instruat, quam eorum vitam et exemplum qui se divino ministerio dedicarunt: cum enim in altiorem Iqcum · rehua saeculi sublati oonapioiantur, reliqqoa profacto tn eoa oculo· coniieere; tanquam in speculum, unde sumant quod imitentur. Quapropter. aie decere clericos in aortam Domini vocatos, vitam moreaque suos omnaa componere, ut habitu, gestu, incessu, sermone, aliiaque omnibus rebus nihil nisi grave, moderatum, ac religione plenum prae se ferant. Imvia etiam delicta, quae in ipeto maxima nat, effhgore, aerum action·· ouaotis afferent vnarationanr. Qyociroa. statuit •edam synodua Tridantine, at quae alla· a summis pontifelbna et a noria ootlclUia, da clericorum vita, honestate, cultu doctrinaque retinenda, ne aimul do luxu, comassationibus, ohoraeia, aleis, Iqsibua ac duibuacunque criminibus, neoaop saecularibus negotiis fttgiendia, sancita faarunt, eadem impoetorum (isdem posuia vel maidribus arbitrio ordinarii imponendis, obaerveqtur: neque appellatio •xeoutionem. hanc, quae, ad morum correctionem pertinet, suspendat. Quae aalutaria praecepta, oommuaitar· proposita, volens haec synodus inviolabiliter observari, haec circa cleri reformationem, omni appellatione postposita, specialiter exequenda constituit.

Captat XVI.

D habita clericorum.

Primum habitus externus clericorum decens «it, nihil prophanum, nihil ambitiosum prae se ferat; vestes neque diversi coloris, neque sericae sint, neque aut breviores aut strictiores, neque contra prolixipres et splendidiores quam decet, sed pro ecclesiastica «gravitate talare·. Removeantur vero a clericali usu nova quaedam inventa indumentorum aut ornatu·, quae militeq.. non clericos decent ? qualia sunt, quuo patrio more vocare solent *fecbupuilla polapnai, ponet puarnicionM d uda, fasta h lo htanieo glamort* montera·, *pantufae, o capato dt uda, follaje en tat calfot, o anudat, aunqu* ssaa *d ραήρ;* et si quae sunt alia huiu· generis. Noctu autem armato· volitare (.cum domi etiam quovis modo continere se debeant! tum etiam vestitu militari'ac prophano composito·, nulla ratione ferendum, quod ai negotium urgeat noctu egredi domo, lux certe praeeat aut honeatua comitatus, ut filios lucis ostendat. Porro, cum iter faciunt, decorum sacerdotale ipso etiam apparatu conservent. Etenim, quod quidam faciunt, lancea·, sclopetos aliaque id genus arma geatare, milites Christi magnopere dedeqpt. barbam, et tonsuram clericalem singulis saltem mensibus radant. 81 quia haec parvipendens, vestibus prophanis uti aut armis deprehendatur, amittat statim omne· aupradiotas vestes prophanas atque arma, quae arbitrio'praelati applicentur, atque aliis etiam gravioribus poenis, prout illi videbitur, aubiiciaturl.

Caput XVII.

D ludo.

Ita multorum clericorum in ludendo crevit ex cessus ut cogamur remedia austeritate lentare quo et ecclesiastici ordinis infamia aliqua ex parte aboleatur, et perditi mores illorum, qui In huius modi insaniunt, quoad fleri poterit, corrigantur Quicuaqua ergo aleae cartisve picti·, aut alien iure prohibito ludo vacaverit, et summam excedentem quinquaginta aureds Inserit, excommunicationis sententiam ipao facto incurrat. Exceptum tamen eaae volumus honestum aliquem ac recreationis tantum causa susceptum ludum, in quo comestibile quidpiam precium ait. et tale ut duorum aureorum valorem non exeedat; quod etiam ipsum frequens ease non debet. -

* !>e sed··. asdif. c *AA aoMtun. st c.* dasii.
1 I oue. Trid, Mas. XXI, c. s.
* I one. Llama II. assa. III. e. st.
* i'oBc. Lime». II, mr·. II, e. |j.
* ‹ <'<· Trt4.. m XXII, c. I.

* <.'··«. Trita, assa. XIV, c. IS; Coae. Laue..'snb Lsoae X. asm. IX ; Coae. Constant., sass. XIV; Cissi. Viemtam, ds vita ei ksa. dor., St. q. ta, for totam; Coae Limas. II. sam. II, e. S7. et ■ses. III, c. M.
* Coae. I Irnea. II, assa 111, c. Ml Dial. XXIII, r. MMs, *f* e. *Neu Siccat,* ds vita st hos. der.
* Dist. XXXV. e. *Epieeof.* ia VI tiys. eas Vo Cim,·. Lisma., assa III, e. W. ds viis «t koasatats der.

Cape» XVUC

Nt titriti /ataunat oaMtentac, *aat* latete maaraMte.

. Nullua ia «aeria eonbtitataa foaminia familiar· miniatarhyn axhibaatl; ita ut aquilando dante a tergo/, aut ambulando manutoaaat, aut semitetur, niai soror vel mater ait: alloqui at elaricu» at foamida· contra agehtea arbitrio epiacopi puniantur Eidam quoque aententiae aubiaceat olerieua. ai laioo alieni famulum ae exhibuerit, ..et oeconomi eut alicuius alterius officii genere'inaerviarit. Qui <4 gradumMuum'df noatruiq decretum coatemnena, quidvis horum fecerit, arbitrio praelati puniatur, valde enim absurdum eat, ut qui ad altiaeimi ministerium conaeorati eunt, hi ae laiooruhi et maxime foeminanup famulor patiantur.

Caput XIX.~

Dt eohabiiatiottt autlimua at-coneitemate,

Foeminarum consortia vitare clerici debent, ne vel continentiam, quam Deo voverunt, violent, vel certe honorem auum graviter laedant, ac clericalem ordinem ludibrio caeteris exponant. Itaque, non colum concubinae tenere nefaa, aed etiam muliere· quelconque auapecta· vel domi alere, vel foria frequentare, turpe admodum eat: et quoniam impunitae peccandi licentiam facile tribuit, meminerint ac, praeter caeteraa poenaa sacrorum canonum, conatitutione concilii Tridentini·, ad primam rtonitionem epiacopi, ai non abstineant, tertia parte fructuum, obventionum ac proventuum et beneficiorum ipao facto privari; ad aecundam vero monitionem, ai adhuc persistant in Hagitio. non aolum beneficiorum fructibua privari, aed etiam ab adminiatratione beneficii eo ipao auapendi: quod •i tertiam praeterea admonitionem aine emendatione praeterierint, omni beneficio et officio ecoleaiaatico privando· eaae, atque inhabile· ad quoavia honore· et beneficia reddendo· *. Nomine vero beneficii et eccleaiaatici honori· vive proventuum, comprehendi etiam doctrina· Indorum, atque ex eia provenientia stipendia deelaramua. Quod ai nulli eecleaiae in•ervierint. neque beneficium habuerint clerici ooncubinarii. nihilomiuua a auo praelato aevere puniantur. iuxta eiuadem concilii ' decretum, additi· etiam gravioribua poenia, prout ipai videbitur expedire: epiacopi autem et viaitatorea eorum in praedicto· clerico· concubinarioa inquirant aaaidue, et. poatpoaita omni appellatione, ad exeeutionem etiam aine atrepitu et figura iudicii. facti veritate inapeota, procedant, «ciente· aibi in aeterno Dei iudicio gravissime imputandum *, ai eiuamodi concubinarioa monere aut punire diaaimulaverint '. Porro parochiia Indorum nullo modo clerico· incontinentia notato· aut auapectoa praeficiant, quin potiua cutn talea resciverint, aine cunctatione removeant, neque aliunde,remoto· alio tranaferant, ne propter eoa, quod crebro cernimus, nomen Dei blasphemetur inter gente·. Sed neque iuvenculaa Inda· ad aervitia domestica rive perpetuo aive etiam per vice· alternante· tenere ulla ratione permittantur,* aed aut famulatu virorum, aut, ai opus erit, mulierum aatia aetate provectarum servitio utantur.

¹ Cobc. T**lat., «et. II, c. W. »t act. Ifl. c. H
² Ml q. B, credo at c. Nsrardotua·.
³ Kxtrav. da cohabit, r.iar. at fuaatin.. that- XXXII, c. Qaomo >. at aaq. Piat. XXIX, c. Ojwrtar, cap. aaq.
⁴ <:"·<'. Trid.. mm. XXV, c. 14 ; t ona. Uniaa. II, aaaa. II, c. W.
⁵ Coae. Trid., ama XXV, c. 14.
⁶ t'vaa. Lima., mm. III, e. 7.
⁷ Hon. III.

Caput XX.

Nt an samafate aforM *attl taaaatbi ofoatar.*

Clerieoe. an» menaoho· agere' in aeena nat ■imieo quovis Indo non .deeet ', niai forte argn-, menta· pium ae religiosum, ot ab ordiaario approbatam, ad aedificationem populi: aed neque quomonaquo clericum maioribus initiatum peraoaam ludiorum in eiuamodi comoediis,pronuneiare faa eat*. Quiconque horum unumvi· fecerit, ait eo ipao <··· communieatua.

Caput'XXL

Nt Ntriei decimarum *coadactortt tint.*

Sacrae logea qrrohibentna clerico· conductore· fleri, ad unguem observentur*

Caput XX11

Dt tiadio ettricontat.

Lectioni librorum eccleaiaalicorum clerici attendant*, unde officii aui admoneantur, et author·· habeant caalbua conacientiae tractandi· idoneo·, in quibua venati aint oportet, in hia vero négligente· corripiantur. Nullus vero ignotu· et peregre veniena clericua inrigno illud aaaumat aut geotet*. quod noatri beeee appellant, neque aupra pileum clericalem, galerum amplum vel sericum ferant, prout epiacopi· vel praebondati· ve) graduutia. mori·. eat: neque vero ae aut doctorem ullus. aut magistrum. aut liccntiatum, aut baccalaureum nominet aeu aubacribat, aub centum aureorum poena, niai priua praelato legitimuyi titulum ostenderit, ue fallaci ostentatione imperiti laedantur et ·*■ ducantur.

Caput XXIII.

Nt matimibu tt aumpiit eltrici rtudtaat.

Venationibua aut aueupiia clerico· atudere. •anctorum patrum atatuta prohibent *. atque adeo cane· venatico· aut accipitre· alere, more principum aaecularium. 8i quem efgo huiuamodi ineptiis deditum ordinarii ot visitatore· offenderint, opportune coerceant.

Caput XXIV.

Nt tabaehtua prtibytm mmant axtt atittaat.

Prohibetur, sub reatu inortis aeternae. praeabyteria celebraturis, ne tabachi fumum ore. aut aayri •eu tabachi pulverem naribus. etiam praetextu medicinae, ante miaaae aacriticium «uniant.

Caput XXV.

Ut ditbat fttiit ad tccltiiat cltriei eorassmoitf.

Clerici omne·, etiam prima tonsura initiati, diebus dominicia et feattvia. ad cathedralem eccleaiam aut aliquam parochialem de aaaenau ordinarii, ad vesperae primas et secunda·, ad tertiam •t minam «olemnem, secundum canone·1, poatpoaita quavia excusatione, cum auperpelliciia conveniant, etiamai praebendam ibi non hnbeaat. Qui neglexerint, nrbitrio ordinarii puniantur.

Caput XXVI.

Dt officio dteùao *ab* osambus *eaptUtlanixu partaltatdo.*

Divino officio diurno et nocturno, aa miasarum solemnibus intersint omnes in cathndralibua eoclaaiie

¹ <«κ Telat.. act. II. c. VI : Pe rit. el boa. r|«r r. Decorem.
² i'obc. lûmes. II. mm. IΓ. c. 4V.
³ Kxtrav. *Cltnr.,* o. 1. SI. q. B. cap. CUcéU.
⁴ Coae. Tria., mm XXI. e. ia.
⁵ Coae. Trid.. am. XXIII, o. IH.
⁶ Coae. Franc., nb Zacbaria : *St titr. L* immc A c I, Cane. Trid.. *Ht».* XXIV, e. IV; Coae. Uawa II. aaaa. IU, o. IB.
⁷ Piet. XCI. o. *iltMtntu.* disc. XCII, c. M *fuit frattbpt.*

dignitate* atque OMonici, qaemadmodum in Tridsatino 1 at Limeasi concilio constitutum eat'. Qui vero non interfuerint, aine ulla reauaaioae distributiones amittant, qua* Materi* qui intaraunt, ao ipso debeantur': neque t«ro remission·· aut condonationem ullam in iit «ibi vieimim Mpitulare* facere possint: ai fecerint, nulla ait, sed distributione* ita › percepta* teneatur ia conscientia restituere, qui fraudem fecit. Praeterea, designetur qui notet defectu* absentium fideliter et secreto, cui etiam tertia pan cedat mulctarum, quavis coiluaione. prorsus exclusa*. Portione* vero, tam ex decimi* quam ex obventionibus debitae, in quotidiana* di*tributione» convertantur, ac dividantur aecundum erectionem et auperioria concilii canonem. quem innovamu» atque omnino aervari mandamua.

Caput XXVII.

De preeibiu matutini» et *Sait» regina.*

Horae canonicae matutinae ante pulaum salutationis angelicae nequaquam inchoentur; aignum vero campanae ad aingulaa canonici officii horae detur. Omnibu» autem sabbathis *Salta regina* cantetur in catbedralibus et parochialibu* ecclesiis. cui interaint praebendati et alii clerici omnea cum auperpelliciia. etiam primae tonsurae. alioqui arbitrio ordinarii plectantur.

Caput XXVIII.

Ne praebendam obtinente» a ena eceleeia obtint.

Cathedralis eccleaia sui». ministris carere non debet; itaque, quod quaestus. non charitatia caussa fit, nulla ratione permittendum eat, ut dignitatem, canonicatum aut quamcunque praebendam in ea obtinente* ad vicariatum aut curatum extra illam mittantur, quod in aede vacante, quia perquam frequens eat, ne fiat, aancta aynodua aub aeterni indicii comminatione denuntiat. Nulli quoque in eccleaia cathedrali praebendam obtinenti commeandi in Hiapaniam copia fiat, niai praebendam suam aut beneficium priua resignaverit. praeterea iidem'in eccleaia cathedrali praebendam obtinentes, non amplius quam per mensem atque hunc interpolatum, ac per die» non per horna computandum, ab eccleaia abesse possunt'.

Caput XXIX.

De ecbolaetico et cantore catkedralinm.

Cum beneficium detur propter officium, munuaque scholaateriam obtinentia in oathedralibua ait docere littera*, cantori» vero cantum eooleaiaaticum; cumque tam Tridentini concilii generali·*, quam superior;» provincialia id fieri decreto sancitum sit: statuimus in nostra provincia postbac, ut scholasticus .praelegat lectionem, quam ei *uut praesul indixerit, et eantor doceat rationem cantua, idque uterque exequatur intra decem dies, dx quo statuti notitiam coeperit", alioqui severe arbitrio episcopi mulctentur. Quod ei in seminario puerorum erigendo. suo fungantur munere, eo ipao sint liberi a contributione pro dicto seminario.

' Cone. Trid.. usa. XXIV, o. IU.
* Cone. Liman. П, seas. II, c. CA
' Cooc. Compost., set. 11, c. IS.
* Cone. Limea. IL aeas IL o. M; Cone.Tolsl, act. V, c. 10; Coae. Limea. II, aeae. III. t M.
* Coae. Limea. II, seas. U, c. 71; Cone. Trid.. sess. XIV, eap. IS.
* Cone. Trid., asaa XIII, e. 14.
' Coae. Limea. П. aeaa. П, e. 74.

1

Caput XXX.

Capellaaiae in soeleaiia oathedralibua ant par-ehlalibua institutae, niai ex ip*a fhndationo dignitatibus ant eanonicatibus, Mt aHie beneficiis sint annexae, capitularibus Mt bMcfiruti* aoa oonfauntur, aed alii* clerici·, ubi sufit instituted, inserviant, iuxta decreta ooneilji Tridentini, et regia noetri catholici voluntatem1.

Caput XXXI.

D* oeconomi* sedssiarwn.

Nullus oeconomus in oathedralibua vel parochialibua eooleeii* admittatur, nisi prius fideiussoribus datis. Arca autem tribus clavibus clausa pro ecclesiastica pecunia conservanda, ubi commode fieri poterit, teneatur, in qua oeconomi, quidquid

B pecuniae receperint, intra triduum reponant.

Caput XXXII.

De habitu eremitarum.

Quamvis monachum nun faciat habitus, decet tamen unumquemque iuxta «uam professionem habitu distingui. Quare, qui eremitico instituto gaudent, neque pileum clericorum, neque fratrum aut monachorum capitium ferant: veste autem utantur nigra. Quod si paupertatis causa, viliori panno uti velint, quem hiapMice vocamus *xerga,* poterunt facile nigro colore inficere.

Caput XXXIII,

De tanctimonialium bonie.

Ad habitum sanctimonialium non plure» recipiantur, quam ex monasterii bonis ali possint*;

C praepositae vero provideant ipsis monialibus de omnibus sibi necessariis, ita ut cognatis et populo in iis effiagitaddis molestae non sint. Abbatissis autem sive priorisais. seu quocunque alio nomine praesint, in virtute sanctae obedientiae praecipimus, ut quidquid eleemosynae nomine a monialibus ingredientibus receperint, in redditus annuos et bona stabilia monasterii conferant*. Quod si. ex urgente aliqua necessitate, eleemosynae 'kliquidf consumendum erit, ut nullo modo id fiat, nisi prius consulto et approbante praelato. Quod si ex redditibus monasterii vel ex consuetis eleemosynis tantum suppetat monialibus, ut ad ipsarum victum, fabricam ecclesiae, aliasque necessitates commode sufficiat, minime liceat alia* "recipere pacta certa eleemosyna pro dote: secus si monialium numerus augeatur.

D

Caput XXXIV.

D» vieiiatione tanctimonialium.

Quando monasteria sanctimonialium visitantur, principio visitator una aut duabus personis honestis associatus ingrediatur, ut dispositionem ipsam domus atque officinae oaeteraque necessaria scrutetur et videat. In fine quoque visitationis iterum, cum qapitulum super correctione de culpis tenendum est, eodem modo ingredi poterit: caetera vero ad cancello* sive lenestellam transigantur. Quod si praeter haec, opus ait plaustra aliqua ex causa ingredi, id non fiat a visitatore, nisi facultate ab ordinario prius in scriptis obtenta'.

1 Cone. Trid., assa XXIV, c. 17.
▮ Cono. Tnron., e. Sl; st M, d* Outil, e. t. et c. dwtontate; D* stata **(·· ia VI, | *Sane,* Coae. Trid., essa XXV, e. 8.
▮ Coae. Ros*., o. M.
* Coae. Trid, sss*. XXV, e. 7 *t e. M).

Caput XXXV.

Di ttUotohorii» mnmMmmmMmm.

AbbatiaaM aive praepositae aMeularibua faeilea» «M «aaetimenialibu· colloquendi licentia· non conoedaat, niai pswuntM aut fratrna fueriat Alqae Ua ipeh non Ha crebro. nine toot· vero loqui non permittant. Pom eleriei illarum eolloeutoria ne frequentent, quod at abaqie praelati permiaan ear vinitare pro nibilo duxerint, excommunicentur'.

Caput XXXVI.

Dt dot· non attgutdo, ob defect™ m Co lmm.*

Si qua mixti generic mulier, quaa vulgo owaMaaa vocant, in monaaterium recipi velit, eadem omnino doto, qua caeturae recipiatur, neque pro eo quod admittatur, ut ait de cboro, ampliua quioquam exigatur quam a caeteri» de choro colent, cum ea omnia conventio simoniaca labe non carent, aed ai alias, satis idoneae aint, nequaquam talea excludantur a choro ex dofeotu natalium, cum apud Deuin fide» non genua in precio ait '.

Caput XXXVII.

. Libros *prophanae tt latcioot vitaodot.*

Libri qui rea lasciva» et obscena· tractant, narrant aut docent, cum non colum fidei, aed etiam morum, qui eiusmodi lectione librorum facile corrumpi «olent, ratio habenda ait, omnino prohibentur. et qui eoa habuerint, severe ab epiacopi» puniantur*; antiqui vero ab ethnici» conscripti, propter sermoni» elegantiam et proprietatem permittuntur, nulla tamen ratione pueri» praelegendi erunt. Et quoniam apud Indo» litterarum ignaro» pro libris signa quaedam ex varii» funiculi» erant, quo» ipsi *φόροι* Vocant, atque ex ei» non parva superstitionis antiquae monumenta extant, quibus C rituum suorum et caeremoniarum, et legum iniquarum memoriam conservant, curent epiacopi haec omnia perniciosa instrumenta penitus aboleri.

* Caput XXXVIII.

Ut foeminae eceltt iai /rvgusHtSMt, «t *M module it gerant.*

Admoneantur matrestiimilias secum in ecclesiam deterre filias iuvenculas*. ut. ipsis praesentibus, missarum solemnibus et verbi Dei praedicatione fruantur '. cum honestius ac tutius id sit, quam domi ancillulis virgines commendatas relinqui*. Viduae quoque superstitiosum atque ambitiosum illum morem tamdiu post defunctum virum domi manendi, ecclesiae religiosissimae disciplinae postponant divinaque officia ad consolationem suam opportune adeant. Et tam ip»ae quam reliquae omne» foeininae modestia sua et silentio atque D ornatus consessusque christiana sobrietate, tum etiam verbi divini audiendi frequentia et aviditate merito apud Deum et ecclesiam, devotum foemineum sexum commendent.

Caput XXXIX.

Ut tmdici coa/sasioasm *aegrotu illice iniangant.*

Medici» et' chirurgi» de spirituali confessionis medicina aegroto» ia ipso ststim initio admonere cessantibus, poena» per littera» apostolica» Pii V intiicta». »i^e ulla remissione ad exeeutionem conferendae enraat ordinarii. Qui et ipsum breve aodie apeetoliaee ipeia donne intimari faciant, et. ai onatamaooo fiaertet sevsrieribu» etiam pnania eubitaiant '.

Caput XL.

· Die» *ftOt»* awemadea.

biobua dominici» atqne festivis mereimenierum emptiones conditioncoque prohibeantur pnooortim in Indorum oppidi»; quae voro in foro venalia exponi «olent, miseae celebrationem exspectent. Mercatore» qui socu» egerint, praesertim ei aeaadalo Indi» aint, exoommuaieontur. In oneribus quoquo iumentorum, agMonum, oaoteriaquo servilibus laboribua, ^executioni mandentur contra inobedientes poenae per'felicia recordationia beatum Pium V propositae*. In blaaphemo» quoque, prout eat ab eodem saiictissimo pontifice et a concilio superiore praeceptum *. acriter vindicetur.

Caput XL1.

Λ6 *tto* conuum adstiaam/um drstas *eb teeteha proi»eriptii.*

Carnibus vesci diebu» a iure prohibitis nemini liceat, niai de utriuaque medici apiritualia et corporali» assensu*; Aeque vero ea» vel vendere vel mercari fas ait. Ab iia etiam abatinere in litaniia •ive rogationibus, per triduum, et usque ad meridiem publicic proceMionibu» et concionibus inte resse* omnes chriatianoa hortatur haec synodus.

Caput XLII.

Praetoribue Indorum non *eue toogteam tpitcopu obnam procedendum.*

Certa relatione comperimua praetoribus prae fectisve saecularibus Indorum. pa»»im, cum eecle Mastico apparatu et cruce elata, obviam prodire «aoriste», aliosve ecclediae ministro»; quod et regiae lege» improbant, et ecclesiastico decore nimia indignum eat. Id ne impoaterum fiat, districte praecipimus, parocho», «i ad talia conniveant et assensum praebeant, vinculo excommunicationi» ipso facto innodantes.

Caput XI.III.

De perngd»· ecclenarmn.

Ostia ecclesiae noctu aperta nemo relinquat sub poena excommunicationi», neque pernoctationes in en ullo modo virorum et foemmaruro. neque lectisternia permittantur1; muliere» vero noctu mendicare aut ostiatim circumire, quod nonnullae faciunt, ut nefarium omnino et Hagitiosum damnamus. et ordinariis severe vindicandum commendamus.

Caput XLIV.

De eonfratemitatibeu.

Confraternitates ab ordinarii» vi»itentur*. et. quantum licebit, ad minorem numerum redigantur; nova» vero institui non permittant sine gravi causa, neque pro iam institutis eleemosyna» peti communiter. nisi diebn» dominici» et festivis idque petita semper atque obtenta praelati licentia. Aethiope» vero et servi nulla, confraternitatum

' Coae. Tnroa.. c. 8». Coae. Foroinlien., c. 12.
* D» si—on., e. *ignomem,* c. Vskwm. «t c. .Vo» satu.
* Pias IV, ia oatsL libror. problbllorusi
* Cono. Llssoa. U, ··«·. II.s. 184.
* Hisros., *Jtpitt,* ad Lstma.
* Cone. Um». II, ss—. II, <. t».
' Anrbros. ia lib. ds eSau.

' Coae. Later.. c. M, IH· posa. «1 nais»., c. Ces» *mpr*-mias, B. Pias V ia nota proprio.
* Coae. Limen. П, ssas. II. c. IM.
1 B. Pia» V in mota proprio I\i» pris——, Coae. Later, •nb Leon» X, se—. IX.
* Coae. Liasse. U, mos. II. c. IIt
* B. Pia» V in notu proprio.
" I— coasser., soi. III, e. Kopagi—Ms.
' Com. Tolst., Mt. U, a S0.
Coae. TtW.. assa XXU. e. ».

huiuaaiodi nomiae, ooavsatissda hear·. siaantur, A ata in oeeloeito aat lacto pito, ae taae aMquo otiaas sacerdote praoeeato, qai earns aeta moderetur, atqno ad id quod expedit dtagnU

Postremo haoc aoaira oynedM, eum da reformatione aoanalla adhae oaquo non lovia eaperaiat, declarat in die· apostolorum Bimoaia et Indae sessionem, Deo faveate, foturam, at praediata decreta publicentur. Interim vero concilium provinciale nequaquam cessare, donec' Spiritus sancti gratia annuente, de reverendissimorum patrum contentu, finie eidem concilio imponatur.

Plaoent vobis reverendissimi patres baec decreta ?

Reaponderunt omneo: J% wont.

Anticipatio samtoims.

Cum celeri morbo corteptua die octobria fi, animam egisset reverendissimus epiacopua Cuaquensis, atque instaret reverendissimorum Chilensium ad auaa ecclesias navigatio, de conaonau patrum, decretum eat, actionem anticipandam in dominicam proximam, quae fuit vigeeimaquinta poet Pentecosten, die octobria 13, in qua miaaam solemnitor celebrante, ac aimql concionem habente reverendissimo Imperialia episcopo, quartae notionis sequentia decreta recitata sunt.

Aeno qcàbta.

Celebrata in ecclesia cathedrali civitatis Regum, die 13 octobria anno 1583.

Caput I.

ÇisitoM ait committendo eisitolta

Ecolesiastioae disciplinae nervus fere in eanoniea visitatione consistit, quem astu daemonia et aventia hominum plurimorum ita debilitatam cernimus, ut inde potius plurimae quaerelae ot damna provenerint, qnde remedia damnbrum merito expectanda fuerant. Quam totius provinciae labem cupiens sancta synodus divino aspirante numine avertere. primum episcopos, omnes serio admonet, ut ipsi per se paterno affectu dioecesim suam perlustrare non cessent '. Quod si visitatores mittsndos censuerint, quod propter nimiam episcopatuum Indicorum'amplitudinem saepe fieri aeoeese eat, sollicite videant, ut nonnisi viris integris, spectatae probitatis, industriis atque idoneis visitationem committant, et quos sciant neque doctrinas ipsas sive parochias Indorum ambire, neque oblatas etiam acceptaturos.

Caput П.

De procurotieno itasionm.

Procurationis nomine ita unicuique visitatori competens salarium assignetur ab episcopo', ut neque de poenis camerae episcopalis, neque de condemnationibus visitatori ipsi aut officialibus eius aliquid proveniat*. Tempus autem non longius ia visitatione consumant visitatores, quam 'aecessarium euoe perspexerint: si secus egerint, ita ut propter sna commoda, aut quovis alio respectu diutius immorantur, excommunicatione feriantur. Instructionem vero ab hac adacta synodo factam pro visitatoribus, sub mortalis peccati reatu et secum deferre ot fideliter observare tenoaatnr.

¹ Cum. Tota. rv. a M; 10, « 1, cap fibiesepnm *ffr* rwHir Ceae. Trid.. sees XXIV, o. A

* Coas. I Issm П, assa П, a 110.

* I'ace. Tota. VII, i 4; It f A e Msr sosSere, st a

Caput III.

Qnamdiu infermatiOMO secretae Seat, paroohua cive to qui vtohatar nequaquam adtot, aed fiet Indie libera focullaa doMmetandi eaaa vol querelae vel gravamina, ai a aao oe paroche laoaoo existimaverint. Interim, dum pareehas aboeua set, alius, ai commode fieri queat, rectoris officio foagatur'. Porro prooesoua circa crimina graviora parochorum a viaitatoribna fulminentur neque ad diffinitivam exclusive, atque ita obsignati ad ordinarium transmittantur, adbibito ipaiua visitatoris de unaquaque canae indicio, ut tandem epiacopua ultimam sententiam ferat: id ut fideliter atque integre faciant, visitatores omnes monet haec sancta synodus. Quod ei, timore Dei postposito, proceeaus aliquos occultaverint, aut iniqua collusione cum visitatis, eorum vitia dissimulaverint, vel ad ordinarium praedictas causas integre non transmiserint, visitatores ipso facto excommunicator esae decernimus.

Caput IV.

D* *modestia rt iobriftatf* euitatoritoM oisersanda.

Visitatores, ut non aoluitl excessus corrigant ', aed etiam exemplo modestiae et Christianae sobrietatis aedificent, nullo modo patiantur pompam aut prophanum apparatum, aut nimios sumptus in occursationibus et hospitationibus sibi exhiberi*. Munera quaecunque aut commodi aliquid, praeter e· quae sunt a iure permissa, neque visitator ipae rqcipiqt^neque suos recipere permittat; sed neque emat neque permutet cum hia qui visitantur, equitatum aut aliquid aliud. Si quid eiusmodi acceperit, sciat se ad dupli restitutionem intra menaem faciendam, iuxta constitutionem concilii Tridentini4, in conscientia teneri; quod si non restituerit intra praedictum tempus, ab omni et beneficio et officio esse suspensum, secundum Gregorii X in concilio generali4 editam sanctionem.

Caput V.

De visitatione /otrione *ft* ornamentorum.

In visitationibus fabricae aut ornamentorum divini cultus, decretum Tridentini concilii, nulla ratione violetur, ut patroni nullatenus se immisceant visitationi ornamentorum ecclesiae, aut stabilium seu fabricarum proventibus, nisi quatenus eis ex institutione ae fondations id competat*.

Caput VI.

Quomodo *ft* (Monde /ndorum tsstiseomnm *rit* recipiendum.

Sacerdotum qui inter Indos agunt, atquo eis D praeeunt, existimationi securitatique consulere volens sancta synodus, cum sciat hos passim malitiose impoti, atque eo fheilins traduci quo severius vitia subditorum corrigunt ', aut Hispanorum avaritiae, violentiaoque obaietunt, superioris concilii consultissimam constitutionem innovat, atque imprimis mandat, nullum e parochia debere detrudi, etiamsi multae ot graves quaerelae ad episcopum deferantur, ata oculato examino per eo vel per oommisaarium aliquem ibi causa agatur, ubi ille deliqpiaae narratur. Nam, quantam fidoi testibus

I Ceae. Trid., ama XXIV, cap. ». von. Visitatores attom.

I Coas. Bans. U, «M >; Com. Tota. VU. VI et IV.

* C. Cta aporiatae, de ruaitSas

* Ceas. Trid., sees. XXIV, «. «; e. *btgü,* de esas, te VI.

I Onger. X, la suas, lugd.; Cens. Lagd. П, sam. 1·, aped Maha.

* Ceos Trid.. essa XXIV, a A da rfftan.

I Ceaa Uaa П. nsa IП, s 114; A g A a Ratima

pntUHha «it, index sMfinaianttoo· prana···. ■•Um >w m petarit, st rri totiw srdlaam Um n *. PtMtaf··, M· ·»Αβ·γΙ· Mt MtteMriiMMfa *H-tattans iaqairandnm «rit ia maiiiia, ridrat omniao qui iadieat, at ab tafidattbaa ladfa, anltam contra saeroe eaaaaaa tiiHanaia· ainitia>*, tai ··que ipso· Malaa Maa, aat aitam Hispane·, ri. suspooti stat, quod aaepissiria aeeidit. adbibent, •od tatagro· at Dram tinaataa laataa tavaatiget. Iliad veto aata omnia teaset prae oeubs, st asophi-tos inrara' aaa oogat, niai ia ro pravaua gravi, at qua· aliter dadniri m i possit At taaa pria·, quantum sacrilegium admittMt pariari, qario doorat: ri quo· autem peierssse probavsrit, ad timorsm oaetororum, iubeat public· fortiter' vapulara, at inthmin notari, attoaai* pro more Indico illorum crinibus. Denique, ubi nacessitaa eligendi testimonii urge·· fuerit, at ex solo Indorum testimonio res pendent, perpendat quantum fidei taliboi debeat adhibara, quo· footle ad peiarandum induci notum eet.

Caput VII.

Indorum ertmt'M nd /eram *teetuiatüau» iffetaxtie eorferali* potsM puom spsrirarii poena uu paaMwd·.

Si nulla potent respublica .aine metu supplicii in officio contineri, neque «afficiunt. quantumvis bene ac sapienter constituta·, leg·· ad cohibendos a criminibus homine·, nisi poenae pariter in rebelle· decernantur; profecto, barbara et rationi non usque adeo obsequens Indorum natio, piis et salutaribus institutis parer· nunquam, sicut opus est, aeeueecet. ■i rectore· suo· veluti ad vindicandum in malefacta impotent·· facile contemnat. Nam et apottolus' quibus spiritum mansuetudinis non satis tue putabat, etiam virgam * et poteatatam · Domino acceptam, interdum minabatur. Sed cum ecclesiae spirituali· vindicta gravissima ait, ad Mimarum C intima penetrans, iis tamen utilis ease potaat, qui bona spiritualia et damna possunt satis cogitation· concipere, et, prout oportet, expendere*. Quibus vero nihil vel«pretiosum vel vile eat. nisi quod oculis cernitur, in eos certe apiritualia* illa censura intentata, poterit proficere parum, nocere plurimum Quam rem cum prudenter superiores huius Novi Orbia antistites aecum perpenderent *, statuerunt in haa tam facile· at minime perspieaoe· Indorum gentM ab excommunicatione oaeterisqus censuris esae abstinendum*: pro. hia vero ad conservandam ecclesiasticam disciplinam et religionem, necessario externa et corporali aliqua poena utendum. quod a priscis in simile genus hominum etiam observatum esse compertum est. Itaque, concilii superioris salutaria de hae re décréta confirmans atque innovM·. statuit- haec sMcta synodus pro culpis ad ecclesiasticum forum pertinentibus, etiam D ecclesiasticos iudioes posse ac dsbers Indos 'corripere, qualia sunt atrociora illa idololatriM aat apostasiae aut superstitionis gentilis·· crimina; tum sacrilegia in baptismum, in matrimonium, in alia etiam sacramenta admis··. Deinde, et illa minora sunt necessario corrigenda, missae aut catechismi voluntaria omissio, ebriositatis quoque •t concubinatus satis istis familiaria vitia: pro talibus certs, iuxta delicti mensuram, potest adhiberi psanaram modua; sed tamne paterno magi· aflestu qaam indisiaria severitate, dûa» terarW est' &■ S4· Iwtora· mIm» MffMtW pvMrtMd*/erit, I ·iri ad sodaadem maharam Mandatant st fttaisndam lissattam passandi, durius aliquid oborteat designato. 7

Caput VIII. /

' Sed quoniam et satura Indorum Harida e»t, ot nonnulli seesrdotam praetor deeoram assiduo sm-vtant, praeripit omnmo toast· synodus*, ae parochus Mt quaevis alia persona ecclesiastice per m ipsum Mqusm caedat sut puniat quantumvis delinquentem, eum sit · sacerdotali dignitate alienissimum: sed eum id erit agendum, per fiscales ministrosque ad hoc crsatos agatur *. Driade, praeter vicarios et indices ecclesiasticos nullus parochorum I supplicium sumat de India sibi sublectis, nisi a dioeeseano suo habeat prasseriptam legem quam ' in eiusmodi correctionibus servare debeat; quam si excesserint, atque irae sum induissrint, parochi, episcoporum et visitatorum conscientias oneramus, ut in huiusmbdi excessum vindicent,· nequs percussore· et pusilli Christi gregis perturbatorM impune sbire permittent, quemadmodum apostqliois etiam canonibus constitutum legimus*.

Caput IX.

· De otarreoatio diarum /sriorwm.

Dies festi ab ecclseis statuti cum omMMeinceps devotione serventur*. Quos autem in nostra pro-, vincia Hispanos omne· oportet servare, eunt hi *: Nativitatis domini nostri Iesu Christi, 8tepbani prothomartyris, loaonis apostoli, et evMgeUstse, Circumcisioni· Domini, Epiphaniae Domini, Purificationis beatae virginis, Mattbiae apostoli. Aannnriatioais beatae Maria·, Resurrectioni» Domini cum duobus sequentibus, Marci evangelist··, Philippi •t laoobi apostolorum, Inventionis sanctra crucis. Ascensionis Domini, Pepteqoates cum duobus sequentibus, Trinitatis, Corporis Christi, Barnaba· apostoli, Nativitatis loannis Baptistae, Pstri et Pauli apostolorum, Mariae Magdalena·. laeobi apostoli, Traneflgurationis Domini, Laurentii martyris. Assumptionis beatae Mariae virginis. Bartholomei apostoli. Nativitatis beatae Mariae, Matthaei apostoli, Dedicationis sancti Michaelis archangel), Lucae evMgslistae, Simonis et Indae apostolorum, Omnium Sanctorum, Andrsae apostoli, Conceptionis beatae Mariae, Thomae apostoli. Praeter hos etiam, •i qui sunt ex probata consuetudine aut ex legitimis privilegiis festi dies introducti, et ipsi religiose in unaquaque regione serventur.

Porro neophiti, quos ecclesias matsrna indulgentia praeceptorum ' suorum sarcina magna ex parte levandos existimavit, sequentes tantum diea, iuxta'superioris synodi provincialis statutum*, observare cogantur: Primum, diM omnes dominicos, ut ecclesia universalis semper observat: deinde diem Nativitatis Domini, diem RMurroctioais primum, diem Psntecoates primum, item Circumcisioni·, Epi-.phaniae, Ascensionis st Corporis Christi, beatas quoque virginis Mariae festum Nativitatis, Annunciation!·, Purificationis et AsMmptionis, demam apostolorum Pstri st Pauli. 8i qui tamen Indorum plura· alios diss fsstos nostro mora servare volue-

I (, q. », c. teupstSes, et e. .VsIIm.
11. „-t «. M testes, n, q. ». e. ZUs *m„XX. q. A «. Çte Hwmni Coae. Mattee., <*»■ M.
* i c». tv, m.
* Co m Uan. II, ssas Ut «. 117.
* M, q. A e. Cm testers·· se frs».
" Coae. ArsL, «. U; Ive, Hh. II, e. tt.
' Co m Mattea, ea». M.
* c«m Magnat., sap. S».
* Co m Uism П, ssm ID, ·. II»; Cw. Tstet IV, o. 1*.

› Com Ua П. M UL e. IIS.
* Csm Um. n, sma UI, e. 117..
* Cun. *. diet t». e. fita»ss|Hini.
* Ils Musser., diet. A e. JVaaunrisedam
■ Ds Aviis, c. Cbnqqssi·· *A nUf*, a eterisra.
* C«M Uss. П. ssm П1. e. ta

« λ
d*

riat, et is Us ab spore sarvUi t m u «. tatagrum ait. ipsto fitaaro as devetfoeo, m ^m ail· uwdo h Ma. laberare a quanuam' penita·· «empeiiaatar.

T Caput X

Reliquiae seactomm, qaa· asagMpeao venerari deeet, a aaaiaa teeoantar, nW par avdtaatfam priva examlaatae atque approbata·1; aeqae talaa etiam a ssmeularibue at laMa partaatw, nW de eiea opoeiaU faenltata, fasta famam eupariorie concilii; devotio tamen merite laadabili· aine cereo» dgane *Dti,* a aammo paataAea benedictos, eoeum gestandos. omnibus modia probatur, dummodo puri ae aon faceti coloribus sfat'.

Caput XI.

Dt mteeab tt pnetninAtu.

Iu missali auctoritate sumini pontificis· odito, nihil addatur aut detrahatur aut immutetur quovis modo; aed quemadmodum eat ab spostolioa cede constitutum, missae caeremoniae omne* eaetaroqaa divina peragantur. Procaeaionea autem ante mimarum solemnia teri pomunt, fa die Nativitatis, in dominica Resurrectioni», fa dominica Pentaoostea, in omnibus diebus fastis Salvatori», fa quatuor, celebrioribus Deiparae virginis, id est in Assumptione, in Annunoiatfonq, in. Nativitate, in Purificatione; item in feeti» apostolorum et in die Omnium Sanctorum. Inter missarum autem solemnia alicui saeculari pacem cum. patena dari, aut per ministrum ordinis sacri ad foeminam cuiuscunque qualitatis deferri, nulla ratione permittatur.

, Caput XII.

Dt ittinni.

luri communi et antiquo inhaerens sancta synodus*, praecipit stricte decima* aolvl eccleaiae ex omnibus terrae fructibus, etiam aylvestribus, etiam sponte nascentibus; nam »i a Deo omnia donentur, qui dat omnibus abunde ad fruoadum, aequam sane est, ut ipai dominatori per suo» fideles aliqus ex parta reddantur; primitiae quoque de omnibus terrae fructibus dentur, 'ac per praelatum iis. quibus de iure competunt, distribuantur.

Caput XIII.

Vt matria attitret tedttiat d^/ant.

In pulsandis Campanis in sabbato magnae hebdomadae, matricem ecclesiam caoterae expectant, iuxta ordinationem concilii Lateranensis*.

Caput XIV.

Dt tdietit ftMiait.

Edictum sub quadragesimam legi sohtam, in universa provincia sumatur iuxta exemptam ab hae synodo datam et approbatam, aeque alio uti liceat; idem in excommunicationibus ferendis pro rebus furtivi» aut alia» generalibus fiat, nisi a sede apostolica alia forma praescribatur,

Caput XV.

Dt teeit tfiaetfMtf·.

Pro episcopalibus audientiis provinciae Persanae. ab hac synodo constitutas aet ordo taxatum, quem praecipimus ab omnibus apiacopia et officialibus et ministris in regno Perusno inviolabiliter custodiri. Pro caeteri» dioecesibus extra, servatur laxa eae at eeaaaatadtoe ta Ma Uetanaa approbata. Molarii aulam pabüoe tibi praefixae taaaa bebare, et aeaundw eae tata tibi aetate fa qnavia aerip-

Capot XVI.

Nuitas paotbaa aieriaea pareohiam ledorum aboque epieetpi ooltattoee raaoiptat vel administret. Qui alitor oeaaeporit, etiamsi proprio rectore paroabfa deetitata ait, anathomate feriator. Idem a rofelaribo» oboorvotar1.

Caput XVII.

Dt taemiaaUnhtu ah tpitctfo itftOandi».

.Examinatore», qui faturo* Indorum parochos, tam de litterio tum de linguae Indicae peritia ex* emineat, unusquisque episcopus in dioeoaaana »ynodo, iuxta concilii Tridentini decretum, constituat*. Ad explorandam vero tam notitiem sacrae doctrinae quam sermoni* Indici facultatem, catechismo ab hae synodo edito atque approbato examinatores potissimum utantur, ut eum faturi parochi tonore et intolligere et eloqui recte sciadt. Porro, doctrina sive parochia Indorum, ubi episcopus ipso praesens faerii, isb ipsius vicario nullo modo conferatur.

Caput XVIII.

Indos non *tttt ittarmtdot prvfttr ctMritattt* urdsam.

Cum solemnes feriae aguntur in urbibus, earum celebritatis causa parochi populos sibi Indorum commisso» nequaquam deserant, etiamsi sacratissimum corporis Christi festum, aut etiam dies Parasoeves in magna hebdomada celebretur; neque vero ob id vocentur, et invitentur a vicariis urbium, cum Deo ait longe gratius obsequium ove» proprias eo tempore instruere et curare, quam, cum illarum periculo urbanas solemnitate» frequentare*.

Caput XIX.

Ut' iaiqfiaati rtetartt poroetfamm fanent

Qui simplicia beneficia in ecclesiis cathedralibus aut parochialibus obtinent*, rectores ipsos parochiarum, tam in audiendi» confessionibus, tum in aliis ecclesiasticis muniis obeundis Christiana charttale adiuvent; ut sicut socii sunt honoris, sic etiam sint laboris. Quod si cuu» urget frequentia confessionum aut insigni» quaevis necessitas, id facere recusaverint, ab episcopo puniantur.

Caput XX.

Dt fnerta *fiottraH, tt portimu* coaomca.

Quarte fanerait* ac canonica portio, et quarta etiam oblationum, episcopo a fare concessa*, tam a eapitalaribu·, quam a caeteri» clericis persolvatur oo ordine et modo, quem sacri canones stataunt. Pro controversiis vero componendis, quae harum portionem eooMtone oriri soleat, deputentur, in unaquaque dioeecai, A episcopo collectore·, qui aine euiusquam pneindioio singuli·, quae sua sunt, attribuant

Caput XXI.

fft fa oppritatimishM sripfaelta octo *tradentur.*

Quando ad metropolitanum laetus quispiam sibi appellandum putaverit processus atque neta ori-

1 CosaTrid., ssss. XXV, dsm. 1; Cans. Lta-Π, small, eta
* Motes Rtarius O"·· XΠ1
* fb. q. t, distal i; Ib., q. *l*, a Çutamfes, st esq.; ds dsotais mp. *PtrttOt,* ··*. *Stmtitt,* st cap. *Nt* mt.*
·* Uses. Later, mb Lsoss X, max U.

1 Cses. Later, mb Lssa* X, ssss. .
▮ Coa». Trid., sssa XXIV, ». U; Vmc. Tolst, aot Π, ». M.
* Ceas, Lta Π, asm IΠ.
* Cma. T»leX. sst IU, ». 11 ' w
* C. Osefwrmdi, ds sMa. tad. erd. *f*

giulia nullo modo notarii tradant, end iUoram traaeamptam fide eempoteati autti·, date raf-^leial. ^llbai^l r^t^l^le^t^l hâter «H aotata piw oeagraa Mmh, fauta ooaeUii Tridontiai daarataui

Capet XXII.

Procuratorem im aarnia· ad provinciale «m-eilium deatinare petarit eierua eeeiapiay qaemoml· que eibi opportunam etqua idoneam «xbiiâhrwit', eui etiam <4 Beeeaaarioa (Baptae pro nogoeüa perendie, dem» ipae peroolvat aalariem; rod imponendi atque exaequendi aalarii ratio ad epiecopuan pertinent*, qui at üa qai haie eyaada iaterfiiaraat cam legitimo maadato, at oaeteria qai poathae in allia couoiliia provinoialibue at «yaodi-alibua intererunt, diatributione iuata par olerum facta, coagruentia «ubiidia reddenda «arabit

Caput XXIII.

Tutu rynodaiu uu dtftdutdu.

Ut ea quae ad eceleeiae utilitatem et poputt chriatiani aalutem, Spiritu aancto «uggerenta aancita •unt, primum in concilio generali*, deinde in aynodo provinciali* debitae, et Deo acceptae execution! tradentur, teotee «ynodalea tam metropolitanae quam caeteri epiacopi in otia quinque dioeoeai quamprimum deeigneut, quoa noverint viroe probato· atqne integro!, qui futuro concilio provinciali rationem reddant de obeorvatione ealutarium decretorum aaori concilii Tridentini, neenon huiue et euperiorie aynodi provincialia Limenaia.

Caput XXIV.

Dt ptMieuuli» »t foramdta m yttoeu dtooeeat décret»· Âh»m aynodi.

Cum «aeria canonibue* oonatitutam ait, ut qdae in provinciali aynodo definita aunt, ea uanaquiaque epiacoporum in eua dioeoeei deauo publicanda, et ad omnium notitiam deferenda curet, atquidam ex epiacopi uniae propemodum diligentia univarai la-bori» exacti fructu· et aumma pendet: propteroa, haec «ancta aynodua cupieaa laborem auum in Cbrieto non eoae inanem, district· praecipit ot aeterni iudieii obteatatione denuntiat epiacopi· omnibua atque eorum offioialibna, nt, tum in eathedrali tum in praecipuia parochiaiibui euarum dioeoeaium coclearia, decreta praeaenSa aynodi et euperiorie Limeneia eolomniter legi ot publicari faciant Ac no oblivioni per negUgentiam tradantur, iuboant omnino ««item aemel quotaaaia ia capitalia oatbodralium, pt in frequenti oleri ot populi conventn recitari, ita ut unuaquiaqae, quod ad ae pertinet, poaait focilo intolligero ac recolere. Deinde, provieoreo, vicario», viaitatorea Moteroaqne iudiooa eocleoiaaticM quoaounque hniua provincia· admonet aaaeta aynodua, at aecundam bea eonatitutionaa iudioaro, ot cannea ecoleaiaatica· definire, poenaaqne acoonauraa^ in hia appoaitaa legitimae declararo teneantur. Neqne ip hia quae ad reformationem «pectant, appellatione cuiuaque legitima exeeutio auapendatur'.

› Ccac. TrU., *ttu.* XXIV, «ap. ».
* Ccea. CaadpoateU., act HI, aap. ta
Ferto: «ajpmdr
* C<me Laurea., «. a, *Sut* otim.
* C'en·. TdaX, aat ΙΠ, «ap. M.
Diet XXVIII. ·. Xotaa ·« e. Damnatem·.
' Coee. Laterna., aap. *1,* Cara. Trta, «ara XXIV, «. 10, era XXII, a 1, «ara XHL «. I.

Caput XXV.

•yuedi.

Ne, pee oeeaafotM· aedium vaeaMinm, quo in Hao provtoeba pwqnam diutuanai Mat, aeeaaaartae rofianuMtwh aneamth Mgligatar, et, dum feturae tbUviSQÎi Wt IhmAMMB eat, lamate ipea tradantur: praaeipit MM» »y-undue, et ia qtri in capitula, cede vaeaate, in quavia eeaieata pro tempore praecidat, teeaetar intra menaaan a dfo qua bn etoe notitiam veaeriat hnhM concilii atque etiam raporiori» Limouaia do-drota omnia in eathedrali temple, atqae in aliia dioeeoaia, prout ei videbitur, oeeleeiia eolomniter publicaro, inouranruo. ei neglexerit facere, aeatentiam exoommunioationia ipao facto. Caeteri vero de Capitulo, ai oi ia praedicta publicatione obatare praeaumpaerint, eo ipao eecleaiaatico aubiaceant interdicto. Porro metropolitanae. totiua huiue aynodi exempla eotrecta et authentica ad «uffrogenoa» eo-, eloaiaa, quarum «edea acit ad praeaena vacaro, cum primum poterit, eommodo tracamittenda curabit.

Placentae vobie reverondiaaiml patre· haec decreta?

Omne· retponderunt Placent.

Poat roverendiaaimorum Chilenaium, de concilii facultate, diMeaaum, ilinatri admodum vero Cbriatophoro Ramirea de Carthagena, qui poat pro-rogia obitum, quod eeaot antiqniaaimua ex regii «enatuq conailtariia, aynodo aemper adfuerat, curante et agente propter cauaaa rationi valde eonaentanea·, vicum eat aynodo provinciali ultimata manum eaee imponendum. £t quoniam controveroiae qnaedam adhue reetabant, quae non poterant ita cito finiri, hia expediendia a eoaeilio deputati aunt iudiooa eommiaeani, iuxta Tridentinum decretum, reverondimitni ot Tuoumanue et Plateam», et dei Rio de la Piata epiacopi. Quinta vero oadomque ultima actio decreta eat in diem «ancti Lucae evangeliatae •aeram, quae foit octobria Ifi. in qua, eolemni proeeeaiono praemiaaa, eo pontifloaliter celebrant· reverendiaeimo Platenai epiaoopo, et concionem habente admodum reverendo patro loaepho Aeoata, •ocietatia leeu, eiuadem quinta atque ultima actioni· decreta recitata aunt.

Aera 4OTXTX.

Celebrata in ocoleaia eathedrali civitati· Regum, die 18 octobria anno 1583.

Caput I.

Dtelerati» q«orMMtara capitum *nptrioru* aynodi.

Quia in aocunda huitu aynodt actione decrevimua Limen»· auperiua concilium denuo publicari, atque ab omnibua integro aervari debere, ne ex qnibuedam illiua capitalia errandi «umeretur occaaio viaum aat mentem huiua aynodi in hi« quae merito poaaent ingerere acrnpulum, explicare. Do iie igitur quae contra haeretico· ant haereaim aapientea atatuta anat in eadem aynodo, cum nondum apo-•tolici inquieitorca huc micei eaaent. deolnramua ad aaorae inquiaitionia tribunal (quod fidei catholicae validiaeimum propugnaculum eat. atque in hia ro-motiaaimia rogionibua aummopere neeeaaarium) omnem eatp providentiam aecundum edicta apo-•tolical penitua pertinere. Porro quae de extirpanda eoca, aeu vitandi· in ea excolenda Indorum incommodi·, ibidem oxpoeita eunt, catholicam maio-•tatom oramua, ut, cognita de iia patrum lententia, quid foetam optimum ait, atque ex re

I In «ara II, a 11» it 117.

■sextan· Indmm pro eU<ulari enn predentin eiA *M «hrUtiMM· »H»ft MMtitMt*.

°M·* U-

Di unumarii auparierw aaaaML

PtMtaaaa, aa ia taaaaaritaadta aa pertageadta

pareehi oMtarique greeeetar, qndben ea prMeepde finies eynedi aaaaaaitaa peaen aa iltam teaeadi ta-ovabit, placuit Mmamrium omnium ooastitatia-nnm Imitai eoeteatarum tari, quod a deputatta a •obit factum, atqu· a ravamdiaataw metrnpeMtano approbatam, omnibua noatrae provtaetaa aoelasita eommusieetnr. Hoa ergo nummarium ate factual at approbatum, quiconque fiabuerit, praeoepto da tenenda ipaa synodo aa abunde eatiafeptasa, baa nostra declaration· cognoeoat

Caput III.

Di mffutieMrio.

Eodém modo confeaaionarium, pro utilitate Indorum ad poenitentia· aaoramentum vsaientium conficiendum, at lingua Ouaquenai atqae Aymarayca donandum, iuxta huiua ayhodi deputation·!·, ab eodem reverendissimo metropolltsno approbetur, et aie approbatum ex auctoritate huius synodi, omnibua Indorum parochia cum cateohiamo tradatur, ut illo, prout expedire viderint, utantur sacramenti poenitentiae ministri*.

Caput IV.

Ut Inii poMtea steers Maritaantar.

Cum vita chriatian· et divina, quam fldea evaa-'geiica docet, exigat naturali ratione atque homine non indignam vivendi consuetudinem, cumque, aeeundum apostolum, prius quod animale ait, deinde quod spirituale*: illud vehementer parochis omnibus C caeterisque ad quos Indorum cura spectat commendandum duximus, ut, imprimi· dent operam •edulem, ut. ferini· atque agreetibua moribus depositis, humani· ac politici· institutis Indi aaauefiant; cuius generi· aunt, ut ad tempta non aordidl atque incompositi, sed loti et pexi et mandi veniaat: \ut foeminae caput velamine aliquo, iuxta Pauli apostoli institutionem*, tegant; ut domi meaaaa cibo, lecto· somno capiendo adhibeant; ut domna ipsae non caulas pecudum, aed hominum habitationem. ordine, munditia, décote referant; ac ai quae sunt alia eiuamodi, quae sane non violento et molesto imperio, sed paterna potiua cura et gravitate peragantur.

Caput V. *

Dt mltui dtaam cara.

Poatremo, quoniam Indorum nationem, externis D caeretnoniis et divini cultas splendore, ad summi Dei cognitionem et voneratíonem supramodnm allici compertam ast, curent studiose «piaoOpi ac pro suo modo etiam parochi, ut quidquid ad divinum "cultam pertinet, diligenter et, quanto fieri poterit decore, porngatar. Atque in ita mnaicao etiam studium, tam iu eaatoribua inatituendia, tam in muaicia fistularum eaoterontmqna inatruatMtorum adhibendi·, nallo modo praetermittent. Baoe vero eo ordine et. modo, atqun ia ita tacta atataMt episcopi, quibas ad Dei gloriam at animaram spiritual· auxilium opportunum axtatimavariat.

' Ssss. П, c. IM.
· Ast. П, «. S, st sot. IV, e. M.
· Cees. ftssse П, ssss. m, c. M
· I Cor. XT, M.
·ICor. V.

Uapet »L

Ornata ante· nt staguta tata· previnetalta «Matta decreta, eaantae Mia epantattaaa oeeaurae a eemattaai etat aabtaata.

PlaoMtao robia ravoroadiostaii patre· bar doeroteT

Oataaa renpeadenurt; Ptaaant

Quibus eaiatbea oeatertaque ex neu Remana· aeetaataa abaotatia, Ilhastrissimu· arebiepiaeapm «tara veoe pronnetavit; Beverendtaeimi patre^ et magnifiai procurator··, finitum eat eoacilism. ite in paee. Atque ita synodo benedixit, at Deo notie gratiia diaeaeaum aat.

«t dfjQtataMm aubaeripamaU aspunte· raa*rmtdiaa|mi:

In prima quidem patiouo interfuerunt: illmatrlani- * mna Toribipa. arebiapiscopus de loa Rayon; et r|tve-rendissimi frater Antonius, episcopus Imperialia; Sebastianus, episcopus Cusquensia; frater Didscus. episcopus Sancti lacobl Ohitanais; frater Alphopana, •piacopua del Rio de la Plata. j

Ia secunda et tertia actione interfuerunt et diffiniente· subscripserunt: Toribius, arehiepistmpus de loa Rayes; frater Antonine, epiaeopua Imperiali·; Sebastianus, episcopus Cusquensis; frater Didncus, episcopus Sancti Ipcobi Cbilensis; frater Franciscus. •piseopus Tueumanensie; Alphonsus, epiaqopus Platensis; frater Alphonaua, epiacopu· det Rio de ia Piata.

In quarte actione interfuerunt et diffiniente· subscripserunt praefati omnes reverendissimi. praeter Sebotianum, episcopum Cuaquensem, tam tunr vita fiinctum.

In quinta et ultima actione interfuerunt et diffinientes subscripserunt iidem qui in proxima. praeter fratrem Antonium, episcopum Imperialis, et fratrem Didacum, epiacopum Sancti lacobi Chilensis. qui, de faeultato concilii, ad suas ecclesia· disces-•erunt. Hia etiam actionibus subscripserunt secretarii concilii ipaiua provincialis.

EPI8TOLA 1LLU8TRI831MI A. CARDINALIS CAHAFAE

u> saceiiemcorou ne xmoaaTtoxx ‹o h c ii.ii novmcuiJB Ltnaxam

Domino oreAirpteeopo *eiiitetii KtgtM.*

Reverendissime domine uti frater.

Synodum provincialem ab amplitudine tua istic anno 1&8J celebratam, et ad sanctissimum dominum nostrum poetea missam, illustrissimi cardinales concilio Trideutino interpretando praepositi, ex suo munere eiuaque eanotitatta iussu, diligenter perlegerunt, ex «aqua amplitudini· tuae pietnlem, et quod inde elucet, in catholicam religionom et sanctam sedem apostolieam atadium perspexerunt. Nunc synodam praedictam ad ampUtadiaam tuam remittant, ubi vtanm fait, emendatam atque aptatam, ut eo modo quo illam aoeoporit, edendam, et pro istorum populorum 'salute, atquo eaoiaeiaatioae diaeipliaaa eonaervationa omnino curet obaervandam. Bi quid astem erit, in quo eongregationta summa erga eam voluntaa in spirituali admiatatratione iatiua provinciae latisaimo locorum iuterrallo a nobia diaiunetaa, eharitate autem eoniunctiseimae, adiumento ···· posait, sciat amplitudo tua. sc •iua opera aumma cum fiducia uti posa·. Quod •i fecerit, iateltlgot, quo membra 1st· sunt a capite remotiora, eo nos temper fota ad ea fovenda paratiore·. Bt atai sebis tua in isto pastorali officio prudentia at assiduité· satis perspectae eaaont,

ptaribM V«*U· «MMMMM

radii· iUuatrare: amfMtadMq·· torn vtoaa eubminiatret, quibo· «ibi iatpoeite gravi quidam «t laberioeo eneri inattaeado euffieeee poaeit, omniaqua Uli ineuper proapon aoncedere, gratiaeqae tau doni· eam cumulare dignetur.

Romeo, dio 36 oetobria 1M8.

Amplitudini· tuae reverandiuimne, uti frater ·tudiotu». cardinali» Carafe.

Edictem raptum *txtaitoriai» eoiieüii pèMÎndotia* zCINHNMM·

Rex.

Mi pro-rex, praeeidentee et auditor·· mearum audientiarum regiarum in provineii» Peruviae, et mei gubernator·· at praetor·· dittrictuum dictarum audientiarum, cuilibet in cue iuriadictione.

Concilium provincia!·. quod, iuxta decretum concilii Tridentini, celebrqtum e*t in civitate Regum ietarum provinciarum. Mino iam praeterito 1688, in quo diveraa decreta aanoita auut. quae ad reformationem oleri ac atatua eccleaiaetici, inatruetionem Indorum adminiatrationemqu· •acramentoruiq pertinent in arehiepieoopatu diotae civitati· Regam et in iptiua epiaoopatibue auffregeneta, vieum- e«t in meo «enatu ludiarum ot meo itimu latum eet, ut praoaentetur coram aua aanotitate! ut ipaum videri ot approbari iuberet; et poatquam auae aanotitati C allatum fuit, ban· ipai placuit ipeum approbare et confirmare, praecipiendo quod*'dicta decreta dicti concilii manderentur execution! in forma et modo quae percipiet» ex originalibua et oxomplaribu·, quae meo iuaau in moa odria impreua aunt. Quae omnia denuo visa aunt in dicto moo •enatu. «t ad illaa provincia· deferuntur. Et quandoquidem dictum concilium et «ina decreta tam prudenti examine facta et ordinate »int, et aua aanctita· iubeat quod compleantur et exacutioni mandentur: •go vobia omnibua et veetflun-eiargulia mando, ut dictum eat, quod, ut aio fiat, dotia ac dari faciatia omnem favorem et auxilium qua· conveniant «t neceaiaria aint. et quod contra id neo ullam eiua partem modo ullo eati* vel trnnagtediamini. Et -jniungo admodum reverendo in Chrieti patri archi•piacopo diotae civitati· Regum, et reverendi* in Chriato patribue epiaoopia ipaiua enffraganeit com- D prebenaia in dicto concilio provinciali, quod de novo faciant publicari in nui* aocleciia, quiaque in auo diatrictu, decreta dicti concilii, et compleant et compleri inviolabiliter faciant quod in iitie diapoaitum et ordinatum eat, ut in ipeie continetur, et aanotitaa aua ordinat et mandat, abaque ulliu* rei alteration· vel mutatione.

Actum in Sancti Laurentii, Ifiaeptembria anni 1591.

Ego Rex.

EDICTA GENERALIA

domui Tomubu Aurora Moenovwi t· conctuo raovwcuu upudita, no Oatroniu modo fuocbimudi t» iuMom m totam ruovucuJt Lnumrai.

atdafir·»· JW di» *ii* •wnei» *ft* mam. — Nota P. Har*HI.

Emctvm HUMEM.

Tanealur iaato artpaadMaumatrerum «t *fffieiakwn*

In civitate Regum, fi dio menai· euguati anni 1583, «aerum concilium provinciale legitime con- B gregatum in dicta civitate, videlicet illuatrimimi domini dominu» Toribiu* Alfonau· Mogrovejua, archiepieeopua civitati» Regum; dominu» fr. Antoniu» a Sancto Michael·, epieeopn» civitati»· Imperiali· Chile· ; domina» Sebaitianu» de Lartaun, epiacopu» Cuaoenai·; dominu» fr. Didacua a Medellin, epiaoopua Sancti laoobf Chilenii·; dominu» fr. Francitcu» a Victoria, epiacojpua Tucumanenaia ; dominu· *fit,* Alfonau» Granero de Avalo», epiteopu» Platen·». domine^ fr. Alfonau· 0uerra, epiaeopu» Flumini· Argenti. Cum exceperimua informatione· iurium, quae exiguntur in indicii· tam eocie»ia«tici· quam •aecularibua, huiu· civitati· et reliquarum horum regnorum et provincthrum Peruviae, per iudicee, notario· et «cribae, et alio» miniatroe iuatitiae ac divemitatum quae in illi» acciderunt, eum alii plu·. alii minu» percipiant, et aliqui dicant quod in iudiciia eocleaiaaticia tura miniatrorum duplicia, ee»e debeant et in aaecularibaa aimplioia, et alii h» aggraventur, ad praedicta evitanda, hoc aacrum concilium cum imperati· e maieetate domini noatri regi· Philippi ·· conformant, conatituit, >t fieret una tariff· generali» »eu tabula (axati^a,, vulgo *arfmfft,* pro hac audientia metropolitan») et alii· audientiia eceleaiaatici· tam ipaiu» arehiepieoopatu· quam epiicopatuum ei «uiTraganeorum, iuxta quam ex nunc impoeterum indice·, notarii, fiaoale·. acoenai et alii qnieunque miniatri iuatitiae taxent et percipiant iure, quae ipaoa concernunt ratione officiorum et occupationum, quibu» in cauai· civilibua et criminalibue fungentur. Et quod pariter dictorum praeletorum unuaquiaque eam iubeat in •uo tribunali, et in reliquia indicii* aui diatrictu* obaervari, non excedendo in ulla parte id quod in illa continetur, nec utantur ipai vel alio· uti permittant alia ulla tariff· vel texa, praeterquam hanc quam dictum '«aerum concilium ad praeaeaa con•tituit, quae eat conformi· utique taxae huiu· audientiae regiae civitati· Regum, quae eut tenori· aubeequentia.

I.

Znru i^Miwum m *emuit eri*u»aM>u.*

Imprimi·, pro citationibua et praeconii·. quae expediuntur ad capiendum aliquem delinquentem qui non reperitur, pendatur uau» poena.

Pro mandato ad comprehendendum aliquem unum vel plure· pro delicto vol alia cauaa, quatuor tomini.

Pro mandato ad aolvendum unum vel plureo ab eodem delicto, quatuor tomini.

-Pro aontontia interlooutoria in eau»a criminali, a,b utraque parte unua peau».

Pro aeatantie difBnitiva in cauaa criminali, uau· paaui et media·.

9f poema, prima ri» s«a qui* iudieat», «mma poed* ut 4m t«miul

Pre *harta r»*pt*ria «4 «xtipiando· toit», quotuer tomtod.

Pre iudndto et letaritata, quota» «aariuL

Pra homtoMio, ai quia eb id tarit ■end*mn*t», quiaq·· p«ri.

Pro mandato faciendi exMotionem. quataar tomini.

Pro mandato citandi in terra sue· iurietHetionia, quamvi· iit pro pluribm pernonia, non peroipiat plu· quant tre* tomino·.

Pro contumacia citationi*, ri non comparcerint parte* citatae, quatuor tomino·;

Pro concordia, quam Seri iubet in boni· mo* bilibu* et «tabilibua, at pro mandato quod proilia expediat, pro dato peroipiat unum pe*um, at B •i non expediatur mandatum, accipiet dimidium.

Pro *antantia interlocutor!*, tree tomino·.

Pro («ntantia diffinitiva, unum peaum.

Pro charta receptoria, tree tomino·.

Pro charta rcquiritoria, pro mintriri· auae iuri»-dictionia, quatuor tomino·.

Pro quocunqua mandato •aqueatri, rire personne «ire bonorum, rei utrorumque rimul, trea tomino·.

Pro Uuthoriianda qualicunque «criptura, quatuor tomino·.

Pro quacunque tutela vel curatura miam dederit, pro omnibu· acti* et informatiaiibu·, ac traditione quae fiet, unum peaum.

Pro quocunqua actu lubitantiali oui aubacripaerit cum vi mandati, tree tomino·.

Quod non accipiant aeptenaa, vel alia· ulla· poena·, quae de iure pertinent ad cameram noatram, niai. Mcundum i», aliquid'iudioi app)ioa|jjm fuerit; nam bois, et non plu» accipere potarunt, cum partae priu· in earner· penolutae fhariut, et quod nulla· •lia* poenale· muleta* accipiant, praeter partem quae ipaia per legem diiporita fuerit, ut dictum eat. aub poena illam cum aeptania reatitueodi.

HI.

• fure eeeenwraai, *mlgo* alguaailaa.

Pro unaquaque peraona intra urbem vel *u-burbiia comprehendenda, aeeenaua percipiet quatuor tominoa. Quod' ai extra urbem ad aliquem pren-' dendum exierit, percipiet iure praeaeripta per leuca·, iuxta numerum leucarum; aed pro regreatu nihil.

Pro incarceration· cuiuaeuaque peraona·, aeu vir rive mnlier fuerit, aeu ingénu» *(hyelelf»)* aeu alteri» qaaiitati·, quamvi· tamina fornicaria fuerit, vulgo Aerredo, vel alteri» euinacanq·· modi, ai non dormierit in career·, aolvet quatuor tomino·; quod «i dormierit in career·, lelvet anum peaum, aiv· multo rive parvo tempore fuerit in carcero. Non aolvet autem pro clauaura, vel alia ulla tura.

Et ri plure· incolae civitati· comprehonai fuerint, hoc respectu accipiet iura pro nnaqnaqne peraona uaquo ad traa et non ultra, etiamai multae tariat.

Quando aeeeaau quempiam eonatitnerit ia poaaearionem aljcuia» rei aivo mobilia rive immobilia ri id fecerit intra urbem, accipiet ■aum petam ai autrnn extra urbem, accipiet pro danda poaaeaaione Illum pe»am, et pr4 viario· quatuor tomino· pro qualibat («tea, aibil aedpiendo pro regreaau.

Pro mtoenrioM quam faeerit, «eripiet ex priante oMtum peri·» peaoe quatuor, et au reMquto MMti-W» a*«t*u*rito 4m« p··» pre riaguti* aentaoartto, wqM «4 quaatitatau* quatuor müMm1 pMMnm; ·» quemvia OMUlt Maandal ad madere·* qu«ut-titutom aihil «amite* ueripM. Quod d dtoto *4 MφΦMl pre mtn dtotnrua quatu» peaernm; ot ri «tiuiril eeutum poeoe, ri Ma aooeeeeril nd duaautea, tut •eripiet reapoetive pre txt·» dieterum eentum peaernm nd rutiouam quatuor peaarum pre eeutum, ot rimiMter In alii· oeuteuarito.

Pro uxeeutioae quern aeeoa·» feoerit pro ■·-ravadinia et rebu fiaci, ri oxetmiio auperavarit quinquaginta peaoa, aodpiet pro lure ano pee» duo· at non ampUu*; quod ri anmma non aaeen-derit ad dicto* quinquaginta peaoa, tune aedpiet de iure unum peaum et non plut.

Si aooenai ad huiumodi execution··· prodierint extra civitatem ad loco auae iuriadiotionia, accipient pro aingali· diebua medium peaum, numerando die· progreaaua aed non regreaau*. Et ri iura execution!· (Operaverint lura itineri·, tune non percipient iura itineri·.

lura vero huiuamodi exeeutionum non percipient, uaque dum parti priu· ad aatiifactionem •olutum fuerit, quantum lege sancitum eat. Et ri •xecutio pemel vel piurie· facta tarit: vel auper-■ederit, non accipiet niai rimplieia iura, pro tota execution·.

Pro exeeutiooe cuiuacunque aententiae, in unamquamque personam, unum peaum. Et ex qualibet •criptura denunciation!·, aecuaationia. replicae, vel interrogatorii aut bene probati, quae praecentabitur, dictu· fiaoalia poterit percipere duo· pecoa, et pro unaquaque aliarum acripturarcm unum paanm '.

Pro faciendo quocunque aequeatro. quatuor tomino*.

Pro prendendo uno propter delictum, dum non dormierit in earoere, quamvi· in eo fuerit, accipiet quatuor tomino*.

Pro aceeraenda una peraona, live cum mandato •ive abaque illo, medium peaum.

IV.

Iwa notari· in rri» civilibus.

Pro quolibet mandato ad citandum, vel alio cuiuaeunque modi per iudioem relaxato, quatuor tomino·.

Pro qualibet contumacia vel perduellione, quem notari» aeripri* extendet, unum tominum; et ai non tradiderit aeripti·, nihil inde accipiet.

Pro interrogatorio aeripti* aut voce tradendo, unum tominum.

Pro extentione cuiuslibet praeconii aeu informationi·, quae dabitur et fiet parti, ai tota non comparcerit, aedpiet notari» unum tominum.

Pro negative et eonteatatione, quae in aeripti· tel voce fiat, ·ηη|· tominum.

Pro praoeontatioM euinaouaq» aeripturae >ig-nat», notarim aeripiot tree tominoa, ot ri fuerit duarum perwaaram vei ultra, vel capituli, aecipiat duplum et non p)».- ri non tarit aignata, quamvi· aubacript·, nihil aedpiet.

Et praedpimu dicti· notarii· ot ipeorum cuilibet, quod in proooadbua, qui eoram ipaia expedient», extendant omueo praecantatione* et *erip-turaa «t probation··, qua· in prooMiu praecen-tabuntur, etiam*! Mtaverint diet» praesentatione» ia, dono diotarum probationum et (eripturarum, ad boo ut ri aliqua deperdatur, vel auferatur ex proeeMU, nibilomin» oonatat ex actu praaaentationia id quod defuerit

› Parta: μ μ μ • aaai d· *μ·M nuB» hi* «Na amati·.

Pre autioM mm vadbaoaio, «ni siM Ute, troe A torntam; «t ri fuerit daeram pmMiui vol aitaq, «al «M·» eeaeihi v«l oagdluH, aeeipie* duplam.

Pro iaramebie oaoeipleude po* ladirt- · pee-MM gM· MB daHt VMM qnod BM Needot, · loro troc temiuM,

Pm «ιIμ Aμμ eaiarouagM vadimeaü vol m· qaoetrationi·, neeipiei notaries troe tomiMo. ·

Pi· qaaoauquo rootHatio·· qaro petitur, aeeipiet aotarias dam tomiaos.

Pm. oeriptura roouMtiMio, ques *t eoatra iadioem vol Mtariam earn iurameato, notaries aroipiet tros tominos.

Pro inramoato ealaawiaa vel deeisorio quod notariua excipiet, aroipiet tree tomiaos, at al pan voce reeponderit ad depositiones, at aotariaa extenderit rooponsa, accipiet pro qualibet intégra philera qqam aaripaerit in rogistro, ai plena fuerit et non reliftis magnis marginibus, at bono charactere scripta, et in cuiua unaquaque pagina aint ad minae lineae triginta, et sex partes in singulis lineis, accipiet tree tominoa ; et ad hanc ratam accipiet. ai fuerit plue «el minue supradioto.

Pro axtandando conclusionem cautae ad sententiam interlooutorium vel difAuitlvam, accipiet notariat unum tominum ab Utroque parte.

Pro sententia interloeutoria, accipiat notarius tree tominoa ab ambabus partibus.

Pro aententia interloeutoria, vulgo de quarto *piato*, accipiet notariua duoa tominoa a parta in cuiua favorem data ftierit.

Pro charta eitutionia in receptoria vel requisitoria vel oompulsoriali vel executoriali, vel aliie quibuscunque chartis iuctitiae, in quibua incorporandae tuet aliae plurea chartae vol scripturae vel acta, vel qualibuecunquo chartia quae notariua signatas et expeditae dederit, accipiat ex unaquaquae philera scripta modo eupradicto quatuor tominos; et ita respective secundam quod plus aut minus fuerit papyri in taU charta. Et quamvis charti fuerit plurium personarum, seu consilii vel capituli, non accipiet notarius- plus quam supradiotum est. Et praecipimus omnibus notariis, quod chartas quas daturi sunt, ferre debeant ac ferant bono charactere scriptas, sine magnis marginibus, secundum et iuxta modum aupradictum, et emendatas, et tor dorqo inscriptas nota iurium quae aceipiont, ia loco unde auferri non possit, ipsorum nomine subscriptas, ut partes cognoscant iura quae solvere debent, et ut non possit ab ipsis amplius peti, quantumvis tales chartae sint clausae, vel casu quo denuo emendentur, vel semel aut pluries fieri debeant, pro scriptura chartae, vel sub alio colore sub poena quod notarius qui contra haec ve) ullam eorum partem fecerit, quadruplum restituat, quod B hac ratione, vel pro emendanda charta, vel pro ea iterum facienda: cuiua mulctae medietas cedet parti, et altera medietas camerae nostrae. ׳

Pro prorogatione tarmini de faerte *piat»*, quam iudex dederit alicui partium, accipiet notariua duos tominos.

Pro commissione quam iudex dederit ad excipienda testimonia, vel ad aliam rem, accipiet duos tominos.

Pro remissione, quem aliquis iudex fecerit ad alium indicem ia quacunque causa, notariua accipiet tree tominoa.

Item pro quocunque processu, quem notarius ante vel post sententiam remiserit ad alium notarium, notarius remitter» non poterit accipore.alia iura, praetor illa quae debebantur usque ad punotum et statum, in qao processus erit tempore quo remittentur, iuxta ordiaatioaos et taxas supra coeW»i Et el dadeeit eepiam sea exemplar eigaataaa, aroipiet etipendium exemplaria, at ei dederit ehartam axMateriale·, qui illam dederit aeeipiet stipendiant. Oaea «aro qua ipeum erigiaale proeroaus ex mandate Metro tradiderit altari notari·, eau lana aaoeperit tara sepradieta, quro ipei ex roriptara at aerie prooeemu debebaatar, a·· ulteriae aeeipiet alia alia iara. It pro tranemitteedie praeeaaibaa haiaearodi dieti notarii tallam proeeesnam, vel ipeoram nUns non aeeipioal alia iara ax ilia qaae debeatur notariie ad qaoa remittoehu. Km netariro cat tradentur, aeeipiet alia iara spoetaatia ad notarium, coram quo dieti propoeeM priât poadobaot, tub poena reetituendi cam quadruplo quidquid oontra oontrota huius capituli accepit, applicanda camerae nostrae.

Pro praaoentatione testium, ex primo toute percipiat notarius anum tominum, et ex reliquorum singulis modium tominum. Et ai fuerit plurium personarum seu consilii, accipiet duplum et aoa plus.

Notarius causae qui eupradicta scripserit, pro singulis phileris integris registri quas scripserit, modo scriptae aint ut supradictum eat, poterit pro singulis phileris accipere tres tominos et non amplius. et iuxta hanc ratam secundam scripturas quae in illo fuerint.

Pro conscribenda publicatione probationum, accipiet notarius unum tominum.

Pro aententia diffinitiva, accipiet tres tominos.

Pro taxatione chartarum, duos tomiuos.

Pro conscribenda cognitione sententiae, dénégations, stipulatione at appellatione, unum tominum cum dimidio.

Pro testimonio appellationis, quam notarius signatam dederit, accipiet iuxta scripturas quae fuerint, quatuor tominos pro qualibat philera quam signatam dederit, et modo iam dicto scriptam, et pro signo tres tominos et non plus.

Pro extendendo qualiter iudex appellationem pro nulla pronunciaverit, et praeceperit exacutionem sententiae, accipiet notarius tres tominoa.

8i para in gradu appellationis, vel in alio quocunque gradu extraxerit processum. solvet pro singulis phileris integris, quas notarius scriptas bono cheractero et modo dicto dederit, tres tominoa, et secundum hoc signando scripturam, quae in processu fuerit, et pro signo, duos tominoq^

Pro conscribenda praesentatione cuiuscunque processus in gradu appellationis, si sit unius personae, accipiet notarius tres tominos.

8i in gradu appellationis, ubi illa'fuerit, tient aliqua ex dictis actis, praecipimus quod notariua accipiat dvplicata iura primae instantiae et non plus.

Pro praesentatione cuiusvis sententiae vel contractus, quae execution! mandari debet, et pro petitione, quae ad hunc effectum Ht. et pro iuramento, notarius accipiet quatuor tominos.

Pro mandato exequendi, accipiet tres tominos.

Pro petitione mandati vel citatione, ad dandum extractorem maioris valoris vel remanentis, accipiet notarius septem tominos.

Pro charta solutionis, quam dominus debiti dederit extractori, et pro cessions iuris quae di in extractorem bonorum, vel alio quocunqne modo, notarius accipiet duos tommos.

8i notarius ierit ad faciendam exacutionem, ‘vel alios actus extra civitatem et suburbia, pro singulis diebus accipiet tree pesos; sed si non fait integer dise, accipiet respective sua iura pro notie et scripturis, quae coram ipso transigentur.

Pro unoquoque praeconio quod dederit, sive ad vendendum bona, sive ad aUum effectum, accipiet unum tominum et mediam.

. Pro quovis inudato ad supersedendum, aoci-a piat tre* tomino*.

Pro quocnnque mandato, quod notarius dederit lignatum, accipiet quatuor tominoa, et ai fuerint plure· quam 'una philera, aoeipiet pro qualibet philera quam signatam dederit et ut supra seriptam^et hae ratione iuxta scripturam, quae ia mandato continebitur.

Si notari» corqm indice fiaoerit inventarium bonorum intra civitatem, accipiet pro id conficiendi mandato tree tomino*; et pro inventario tree to-, mino* pro unoquoque folio, ut dictum eat.

Pro partitione bonorum, in qun intervenerit iudex et notariua, tam iudex quam notariu* accipient iura actorum quae fient, pro ainguli* folii* tre» tomino*. ai illa dederint aignata.

Pro mandati* cum acto et informatione possessionis, notariu* accipiet tre* tomino* pro folftfc—

Pro mandato ad vendenda bona, notariu* accipiet tre» tomino*.

Pro conscribendo qualiter iudex det authoritatem ad authoriaandam aliquam scripturam, notariu* accipiet tre* tomino*-. et pro copia signata tali* scripturae. accipiet tre* tomino* pro folio, ut dictum eat.

V.

ZarD notoriorum <h criminalibus.

Pro querela vel denunciation·.' quae vel voce vel scripto dabitur, notariu* accipiet tre* tomino*.

Pro praeael^atione teatium, quo* notariu* excipiet ad informandum pro comprehendendo reo, si testes fuerint usque ad numerum ternarium, pro primo teste accipiet duo* tominos, et pro reliqui* usque ad tres unum tominum-pro quolibet, et pro sua scriptura accipiet pro singulis phileri* integris, qua» descripserit in registre modo iam dicto, tres tominos; et si rogatus dederit signatum, accipiet pro finoquoque folio, quod prius dictum est; et si excèperit plures testes quam tres, nihil amplius pro ei* accipiet.

Pro verification· vulnerum vel mortis, pro quolibet teste, qui dieto notario praesentabitur, pro primo.accipiet duos tominos, et-pro aliis usque ad tres pro unqquoque unum tominum et pro scriptura quam desuper signatam dedqrit. accipiet {ho singulis folijs ut aupra dictum est.

y^Pro mandato prendendi, accipiet notariua tre* tominos..

Pro responso ad accusationem, accipiet tres tominos.

Pro vadimonio et incarceratione, quamvis sit plurium personarum, modo fuerit pro uno delicto, accipiet notariua quatuor tominoa.

Pro conscribendo testimonio sCu , fide, quam interposuerit accensus, quod non invenerit delinquentem, duo* tomino*.

Pro praeconiis, quae dantur eontra absentes, accipiet notarise pro quolibet duo* tomino*.

Pro praesentatione ani ad carcerem, quam qui* ^fecerit ad, probandam suam innocentiam, accipiet notariu* tre* tominoa.

Pro charta contumaciae, accipiet notariu* duo* tominoa.

Pro sequestratione,bonorum, accipiet notariua pro aingulia pbileria integris, quas in regiatro scripserit, modo wperin* explicato, tre* tomino·; quod •i aignata* dederit, accipiet ex quolibet folio signato. quod ante praescriptum est. Et ad hunc modum secundum scripturam quae in illo continetur.

Pro conclusione causae ad 'sententiam iatorlocutoriam et diffinitivam, notariu* ab unaquaque - parte accipiet unum tominum.

Pro ooafesaione spontanea, eum ediderit eaptivus ia termento vel comminatione, aoeipiet notari» stipendium iuxta folia registri et peripturae quae in Ulo fuerit I ;

Pro sententia interlooetoria,· aodpiet ab unaquaque parte, unum tominuta eum dimidio.

Pro sententia ad tormentum, aoeipiet duos tomino*.

Pro neti* tormenti et omnium quae in eo contingunt, notariu*.-accipiet sua iura iuxta numerum et quantitatem scripturae in ei* contentae, ut iam ante- praescriptum est; modo singula folia conscripta sint ut supra.

Pro iuramento calumniae, accipiet unum tominum ab utraque. parte jurantium, et pro scriptura quam confecerit super iis, quae utraque par* ve) earum alterutra responderit ad juramentum, accipiet quod *upra in civilibu* praescriptum est. B et non plu*.

Pro praeaentatione et repraesentatione testium in iudicio ordinario, accipiet notariu* pro primo teste duo* tomino», et pro caeterorum unoquoque unum tominum; et pro ipiorum dicti» quae *crip*erit, accipiet ut aupra iu**um eat in causis civilibu*. Praecipimus tamen ne in repraeaentatione quidquam aqcipiat pro illi* testibus. pro quibus in summaria informatione sua iura percepit pro praq» sentatione et scriptura.

Pro publicatione probationum, accipiet ab ambabus partibus, duo* tomino*.

Quod ad copia* autem probationum, et scriptura* quae praesentabuntur, in dicti* causis criminalibus attinet, iubetnu* ut aervetut ut supra in civilibu* iuasum est.

Pro praesentatione cuiusvis scripturae signatae, accipiet notariu* tre» tomino*; et si fuerint duarum C vel plurium personarum, mcilii aut capituli vel universitati*, accipiet dupluui stipendium et non plu*. Et si acta non feerint lignata, nihil accipiet.

Pro sententia diffinitiva. accipiet quinque tomino·.

Pro taxatione sumptuum, tres tomino·.

Pro execirtioinrsententiae criminalis, quia notariu· debet personalite* adesae, accipiet^unum peeum.

Pro licentia et separatione querelae, quatuor tominos.

Pro cognitione sententiae, stipulatione appellationis vel denegationiq ipsius, tres tominos.

Pro mandato ad liberandum, quatitor tominos.

Pro testimonio appellationis ex foliis processus, 'si notarius id signatum extraxerit, Sciipiet ut supra dietnm est in causis civilibus, ad trq· tomino* pro folio.

Pro conscribenda praesentatione cuiuseunque D processu* in gradu appellationi*, accipiet notariu* quatuor tomino*, eum fuerit unio* personae; ai vero plurium vel consilii, accipiet duplum et non ampliua.

Pro fide praesentationis, *i lignatam dederit, quatuor tomino*.

8i in gradu appellationi* fecerit aliqua ex aupradicti* in causis criminalibus, accipiet duplum iurium- primae instantiae, et non plui.

Prô quacunqhe quetione bonorum vivi vel defuncti, quae praesente notario fiet, ultra iura eius quod scripturus e»t, et taxari debet ut dictum aupra eat, accipiet etidfii pro tempore quod auctioni impenderit, iuxta ratam, duo* pe*o* ad ainguloi die» et non plu*.

Pro substitutione alicuius potestatis, medium peeum.

Pro compulaorio, inhibitor» et dtatione, unum paaum et! medium-; quod ai ffierit duarum aut plurium personarum, aodpiet tre* pesos.

Pro instrumento, valgo «etraMrt·, aeeipiat duo·, poto·; at «i fuerit dean» vol plurium, aaaipint quatuor peaoe.

Iqta iura aoapiutur pro una peruoaa; et «i faoriat duae vel plure·,. vel eoatra violatorem eecieaiae vel poNoaae oootoeiaetioao, aut ooaeubinerium, accipiuntur dupUeata.

Item pro alii· omnibus et qstibuMunqu· «eripturis extraiadicmlibu, quae praeaeate notario transigentur, ρΛ quolibet folio quod aeripeerit et quod continebit parte· et linea» supra praeaeriptaa, accipiet tres tomino·; et »i signata dederit, idipsum accipiet, et ulteria» pro signo alio· trae tomino·; et pro quibusvis uotificationibus qua· fecerit in litibus, quae ipso praeeonte agitabuntur, accipietduo» tomino· et' non pius.

VL

Juro uMuwfetorit sett «moi, pr«eMM *tt lictorii.*

Pro aocenendo quamvis personam ad petitionem partis, vel ex mandato indici», »i fuerit intra urbem, accipiet mandatariu» quatuor tomino».

Pro qualibet auctione defuncti, njfcipiet unum pesum pro omni centenario, at inde inferius ad ratam et non plus.

Pro unoquoque praeconio ad accersendam aliquam personam in contumacia, vel ad vendendum bona ex mandato iustitiae. accipiet duos tomino»; et pro termino venditioni», vulgo restai*, quatuor tomino».

Quando praeco exierit cum aliquo delinquente ad proclamandam executionem iustitiae, accipiet unum pesum.

Pro execution» sententiae tormenti, lictor accipiet unum pesum.

VII.

Jure chartarum *t prosistomoH in awr* «eelcstastieM.

Pro titulo seu testimonialibus omnium ordinum etiam primae tonsurae, episcopus nihil accipiet

Pro una notarié ordinaria accipient septem peaoa, iudex mediam partam «t notarius alteram.

Pro legitimation· ad ordines minore», vel ad habendum beneficium «implex, iudex nihil accipiet, sed notarius accipiet tre» peso».

Pro uni»l dimissorialibu» pro clerico qui vadit extra dioecesim, iudex accipiet nnum pesum, et notariu» alium.

Pro legitimation· ad omne» ordine·, iudex nih|l accipiet, sed notariu» quatuor peso».

Pro proviaionalibu» doctrinae seu parochiae Indorum sacerdoti concedenda, iudex accipiet quatuor pesos, et notariu» duo», ac praeterea sua tura oppositionis et nominationi».

Pro proviaionalibu» parochiae Hispanorum, accipiet iudex quatuor peso», et notarius duo·.

Pro proviaionalibu· sacrist··, accipiet. iudex duo» peso», et notarius unum, ambo in toto tre·.

Pro provisione fiscali», iudex accipiet, quatitor pesos, et notariu» duo».

Pro licentia captandi missam ubique post examen, iudex accipiet duo» pesos, et notariu» unum.

Pro dimissorialibus extra regnum, iudici dabuntur dtio pesi. et notario alii duo.

Pro dispensatione facta ex commissione apostolic· in causa irregularitati», praelatus nihil accipiet, et concilium praescripsit, ut notarius, accipiat secundum folia, ut dictum est, et unum pesum pro adhibendo signo.

Pro collatione capellaniae perpetuae, iudex nihil accipiet, sed notarius tres pesos.

Pjo licentia ad serviendum eidem sine collatione, notariu» accipiet unum pesum, et iudex duos.

' *farta:* litteris.

Pro provisions ad unum viearìatum, iudex accipiet sex peso», et antarius alios tree.

Pre praseentatioas et provision· regis ad aliquam dignitatem, index nihil accipist, aed notari·· •ex pssM.

Pro receptions portiouarii vol eaaonici, notariu· accipiet tree peso·, sod iudex nihil.

Pro primo monitorio excommunicationi·, quod vocant de rebus, iudsx aecipiot duos peso·, et •otarie· tertium.

Pro seconda «icadem declaratori·, iudex accipiet dnos peso», et aotariu» tertium.

Pro tertia, quae anathemati» dicitur, iudex similiter accipiet duo» pesos, aotariua anum.

Pro legenda prima charta excommunicationi» ut supra, notari·· accipiat quatuor tomino·.

Pro lectione Meandae, aes tomino».

Pro lectione tertiae, octo tomino».

Pro scribenda quacunque declaratione, quae fiet respondendo ad qnamvi» diotarum censurarum, quatuor tomino».

Pro testimonio' quod notarius dederit supradictis, ipse accipiet pro ratione foliorum, et iudex unum [pesum] pro subscriptione

lubemus item ut hic ordo observetur in omnibus alii» chartis excommunicationi· quae dabuntur οχ officio ad petitionem parti» in eausi» civilibus decimarum vel alterius debiti, et in causis criminalibus, violationis ecclesiae et oblationum personarum eeclesiasticarum^et in eausi· clericorum primae tonsurae, et in charta participantium, accipientur iura, ut pro anathemate et interdicto.

Pro licentia ad celebranda.sacra et administranda sacramenta intra urbem, duo» pesos, inter utrumque aequaliter dividendo», quae si deturper totam dioeceaim, iudex accipiet duo» paaos, et notarius pariter duos.

Pro licentia ut clericus agat suam causam coram indice saeculari,^ dabit medium pesum notario, et alium medium iudici qui dat licentiam.

Pro licentia reconciliandi eccleaiam vel ooemiterinm polluta par effusionem sanguini», vel ajiam causam indigentem reconciliatione, delinquens dabit notario unum pesum.

Pro mandato seu actu interdicti, iudici unum pesum, et notario alterum.

Pro licentia absolvendi aliquem ab iniectione violentae 'manus in clericum, in casibus in quibus praelatus absolvere potest, et pro violatione ecclesiae, vel offensione ministrorum illius vel eorum qui fuerint excommunicari, ex eo quod non inhibeatur ia causa clericorum primae tonsurae vel aliis causis criminalibus, quia offensi erunt excommunicari, iudex accipiet unum pesum, et notarius alium ; et pariter pro quacunque alia licentia absolvendi ab alia censura, quae detur in scriptis.

Pro licentia comedendi carne· in quadragesima vel alii· diebus vetitis, dabitur medius pesus, hoc est iudici duo regales, et notario alii duo.

VIII.

lura tanaa fuat taptdiantur par oorMam.

Pro praesentatione et examination· charta· coronas, datur unus peaus iudici. et medius notario.

'Pro copia tituli qu*manet in registre, cum ait latina, si fuerit miner quam una pagina, poterit notarius accipere unum pesum, et index qui illam •uthorisat alium peaum; et ai fuerit maior quam una pagina, accipiet reapeetiv· ad sxoeMum.

Pro testimonialibus, quae dederit ad comprobandum titulum,- et pro habitu et eoroaa, et pro iuramento et commissione,' accipiet iuxta tuam

ia causis criminalibus praosoriptarn; ot pro osriptura secipiet tree tomiaoe pro folio.

Pro chartis eenaurarum aodpiet notarius iuxta taxam superius impositam, at pro quatibot notifications accipiet modium peaam. Kt pro autU(-catlonibua. la. quibus designabit 'diam, amusem, annum -et horam, cum toatibua, quae fieat ooram indicibus saecularibus. accipiet pro unaquaque uum peaam; et notarius qpi ibit noMeatnm eiuamodi chartas iudioi saeculari, ait ad minue clericus ia sacro ordine constitutus, ei haberi poterit.

Item pro omnibus aliis actis, soatentiia ot probationibus. solvitur iuxta quodtauporius in criminalibus taxatum eat.

Et ad boo ut totum supradiotum, oiusque res et para quaelibet bompletum sortiatur effectum, ot imposterum observetur et adimpleatur, et observari et adimpleri flat, in dicto archiepisoopatu et provinciis et episcopatibus suffraganeis, per omnes iudices qui sunt vel deinceps fuerint, et por reliquos ministros iustitiae ecclesiasticae; et ut non possit quidquam addi contentis in illo vel ex eis diminui, dictum sacrum concilium mandavit quod eius autbographum sub fideli custodia in arobivio ponatur; et quod dictis dominia arcbiopisoopo et episcopio et eorum cuilibet detur eius unum exemplar authenticum, ad hoc iit ipsum observari faciant, quilibet in suo tribunali et episcopatu, ot non permittant uti alia aliqua taxa seu tariffs, vulgo *arriHMl* praeter hanc, neo accipi maiora iura quam quae in ea praescripta eunt. Et quod iudex et minister qui contrafeoerit, prp prima vice incurrat poenam dupli, et pro secunda vice restituat iura iam percepta, et simul quadruplo tantum et amplius ad iudioiUm praelati iuxta quantitatem excessus. Cuius praelati arbitrio remittitur exacutio poenarum et eorundem distributio. Et praeceperunt moneri notarios et ministros iustitiae, quod hinc imposterum non relinquant in libertate partium, quid dandum sit pro instrumentis et causis, quae coram ipsis flent vsl pendebant, sed quod clare et distincte petant quod ad ipsos pertinet, et habere debent iuxta superius declarata. Et iura sic percepta notent in instrumentis et processibus, quae coram ipsis acta fuerint, sub diotis poenis. Et sic providit,-decrevit ac praecepit sacrum concilium. et subscripsit:

T. archiepiacopus Regum.
•Fr. Antonine, epiacopua Imperialia.
Sebastianus, episcopus Cuscensis.
Alfonsos, episcopus Platenaia.
Fr. Didacus,.episcopus 8ancti lacobi Chileneis.
Fr. Francisons, episcopus Tucumanenais.
Fr. Alfonsua, episcopus Fluminis Argenti.

Ex mandato sacri concilii:
Doctor Valcaxar, secretarius.
Licentiatus Monacho, secretarius.

Ediciom sncCTDcu.

Dt fultutumdarut ettuurentat forme tt modo.*

In civitate Regum, 8 die augusti anno IMS, sacram concilium provinciale in ea legitime congregatum in aula suae congregationis, edixit, quod quandoquidem sacra synodus Tridentina moneat et mandet ut in concedendis et promulgandis censuris peculiaris adhibeatur cura propter periculum animarum, statuendo ne-dentur pro rebus levibus, et ut abstineatur ab illis, quando por aliam viam obtineri poterit effectus per partas desideratus: propterea, viso ot considerato^ quod dictae censurae concederentur sine consideratione levibus de eaasie et pro parva rorum qnaatitato, mandabat ot mandavit quod bino Impostorum, ia bed archiépiscopale ot episcopatibus ilii suffragaaels, uniformiter procedatur, concedendo oeesararnm chartea, quando excusari nos potentat, ot pro ea penorum quantitate, quae epiacopo ad id sufflcere videbitur, ot quod in illis expediendis oAervetur ordo et tener qni sequitur;

Neo N., omnibus ot quibuslibet personis ad quas haec nostra charta superius contenta pertinet vel pertinere spectat, aut ullo modo pertinere poterit, ac praesertim incolis et habitatoribus telis partis huius dioecesis, salutem et gratiam. Noveritis quod coram nobis oomparuorit N. incola talis partis, ef per petitionem nobis dicendo, retulerit, quod nesciat quae vel qualos personae, cum parvo timore Dei et in praeiudicium propriarum conscientiarum, a tot retro diebus acceperunt et sustulerunt ipsi ex tali loco etc., *(hit reprimetmr* tofum/ Super quae petiit a nobis praosentem chartam censurae generalis circa dictum negotium. Et risa per nos ipsius petitione, et juramento a dicto N. recepto quod contentum in ipsius petitione erat verum, et quod nesciat quomodo possit plene vel semiplene probari, quae vel quales personae essent de supradictis onerandae: attento quod etiam iuraverit iustitiam Saecularem nullam desuper sumpsisse informationem; habendo etiam considerationem qualitatis dicti N., et quantitatis quam sibi decsse dicit, et aliarum circumstantiarum, quas dccretutn conditi generalis Tridenti celebrati, quod de hoc loquitur, arbitrio nostro et prudeutiae remittit; nobis visum est, quod debeamus dsre has nostras censuras. Quapropter, monemus et in virtute sanctae obedientiae, et sub poena excommunicationis maioris praecipimus, quod, intra sex dios ab eius publicatione, quae fiet uno die dominico, vel alio festivo quae observabitur in ecclesia N., sub missa maiori, quos dictos dies vobis damus et assignamus pro tribus terminis et canonicis monitionibus, et termino peremptorio, qui supradicti vel partis illius obnoxii estis, illud restituatis, vel qui scitis, vidistis vel audistis, quod aliqua persona vel personae in .supradicto toto vel in parto eius obnoxiae sint, id manifestetis coram notario vel scriba, qui pro parte dicti N. nominatus fUerit. Cui dicto scribae, vel notario praecipimus dard dicto N. declarationes, quae coram ipso flent, in eàrum capite ponendo hanc nostram chartam. Et /vos, qui contumaces faoritis, citamus et vocamus ad ultimum diem dicti termini, ad videndum dari contra vos nostras chartas censurarum magis aggravantes secandum iustitiam, pro quo toto assignamus vobis aulam nostrae audientiae. In cuius rêi testimonium dari praecipimus let damna praesentem, nomine nostro subscriptam, et nostro aigillo munitam, et infraacripti notarii manu signatam. Datum etc.

Nos N. etc., vobis parochis, clericis, sacristania. et personis ecclesiasticis et religiosis noatri episcopatus, et specialiter loci seu partis N. Noveritis, quod, ad petitionem N. incolae dicti loei, nos tussimus dari ac dedimus chartam generalem censurarum, praecedentibus solsmnitatibus quas sacrum concilium Tridentinum 1 requirit ad discernendum et fulminandum dictas censuras contra personas, quae, cum parvo timore Dei et suarnm conscientiarum, acceperunt et abstulerunt ipsi hoc et hoc. Et quoniam post praedictam nostram chartam generalem admonuimus et praecepimus, sub poena excommunicationis maioris, quod intra sex dies ab eius publicatione eiuamodi personae restituerent.

› 8sm XXV, cap. 8, *dt ref.*

«t redderent die*· H. re· «upredi·*··, vel «eram ™ ·oterio vol aorta per tatam M. nemiaaedo «µ unntfsetarent, at Uti·· ia diata eoatre Marta goeerali eanMrarum eeutinetar; greytar quam a* aiaa publication··! ae tostimoeiam ata lactionia, apparat quod tarit publie·*· in paroehi· at ooalgaib iatins oppidi, «t la termino ia ip* «entente, at nulla persona eomparuit ad manifestandam nee ad restituendam snpradieta. Quo ooreiderato. pre parte dieti N. a nobis petitu· fait, at riusmodi petuouas excommunicat*· declararemus. Praecipimus ergo, ia virtute sanctae obediwtiaa et sub peaaa excommunicationi·, vobis 'parochis vol pereonia occtesiasticis, at ill·· pro exeommunitatis habeatis et. tenuatis, et publicetis in veetris eooleeiis, dieba« doiainicis.*·* festive servandis, qu·· non pro talibus habemus.) teoemaa ac declaramus, considerata ipsarum contumacia et rebellion·. Et scientes quaesam sint, illae non absolvatis, nec pro absoluti· B habeatis, nec admittatis ad divina officia, nisi sbtisfacta prius parte, et niai ipsae mereantur beneficium absolutionis circa negotium iam dictum.

Et si casu (quod Deus dominus noster nec velit, nec.permittat) quod dicti excommunioaulntra alios sex di·· post publicationem huius nostrae chartae deolaratoriae, tanquam sathanae membra, magno animarum auarum at conaeientiarum periculo, permittant ae iaocrc, et pergere in dicta aententia excommunicationis; quandoquidem crescente contumacia debet etiam crescere poena, regravando contra tales nostras chartas et censuras dictae pbtitionis in forma supradicta: praecipimus, in virtute sanet· obedientiae, et aub poena excommunicationis maioris, dictis personis eccleaiasticia, quod hebentia •t teneatis dictos contumaces incurris·· in diet·· censuras, et illos denunoietia et publice denuaoiqri faciatis pro excommunicatis, et anathematiBeti·, c tenendo ia manibus candelas accensas ·* eruo· pullis velata, dicendo psalmum Dana fandam meam ns *tecturi»*, pulsando canipanas, illas extinguati· in aqua dicendo, „quod sic moriantur eorum animae in inferis et Omnes qui ibi interfuerintdicant: amen. „Maledicti sint buiuamodiexcommunicat! a Deo domino nostro et a sancta Maria sua benedicta matre/ et ab omnibus sanctis, amen. Et maledicta sint panis, vinum et carum, quae comederint vel biberint, veetis quam induerint, et terra quam calcaverint, et consumpti et destructi sint supra faciem terrae, sicut Dathan et Abiron. Filii «orum mendicent de porta id portam', at non inveihent qui benefaciat eis." Et non habeatis illos pro absolutis, neo cessetis • sic faciendo, usquedum mereantur beneficium absolutionis, et veniant ad obedientiam sanctae matris ecoieaiae, cum commonitione quae ipsis fit. Et si (quod Deu· avertat) II ipsi obstinati, fueïnt, et perseveraverint ia dicta excommunicatione et sententia anathemati· per spatium unius anni, postquam in illam incurrerint, erunt suspecti haereais, ad boc ut'tanquam tales reos dieti erimini possit procedi contra illos, si quando probatum fuerit ipso· osse, qui incurrerunt dictam sententiam excommunicationis maioris, secundum et quomodo determinatum «at per decretam coneilii generalis Tridenti celebratil. Io cuius fidem dici praecipimus, et damus praesentem etc.

T., archiepiscopus Regum. ,
Fr. Antonius, episcopus Imperialis.
Sebastianus, episcopus Cuscensis.
Episcopus Platensis.'
Fr. Didaeus, episcopus Sancti lacobi Chiltasia.
Fraaciecus, episeopaa Taeamaaeasis,
Fr. Altata, epiwepas Flnmiais Argenti.

Do mandato saeri eoneilii:
Doctor Valeaaar, secretaries.
Licentiate· Manach·, seerefarius.

Emotum naram.

D» tmifemi rite fadfawta *et feri* arntfa prsosdredf fa fa JN^vfatffa Lmu«m et reg·· Arwatee.

In civitate Begun, 7 dis mensis angusti anni 1688, sanctum concilium provincialel in m legitime congregatum existons in aula suae solitas congregationis, dixit quod ad svitandum aliquas inconvenientias, quae resultaro solent, ex eo quod diversa edicta in diversis episoopetibns legantur, praecipiebat et praecepit, quod posthac deinceps, tam ia bce arehiepiscopatu quam in reliquis omnibus episcopatibus huius provinciae et regni Peraviae. praelati et ipsorum visitatores procedant una eademque forma, et legant ac publicent anum et idipsum edictum. et chartam generalem vitiorum et poecdtorum publicorum, quod absque augmento vel dimiautione debet esae tenofis sequentis:

Nos, dominus N., gratia Dei et sanctae Romanae ecclesiae episcopus etc., salutem et gratiam vobis incolis et habitatoribus existentibus et habitantibus in hac dicta civitate. Iam noveritis et nosse debetis, quod sancti patres, a Spiritu sancto illuminati, in suis sacris conciliis sancte •t iuste ordinaverint, quod omne· praelati et pastore· ecclesiae per se, ren legitime impediti per suos ministros, unusquisque debeat singulis annis facere generalem inquisitionem, seu solemnem visitationem eat scrutinium de vita et moribus omnium suorum (abditorum, tam clericorum quam laicorum, et de statu ecclesiarum et hospitalium, •t reliquorum locorum et rerum divino eultai dedicatarum. quod ad ecclesiasticam utilitatem ot spiritualem salutem animarum institutum est. Et quoniam profectus ecclesiarum et piarum rerum in eo consistit, quod illis de bonis ministris provisum sit. salus item animarum in eo, quod existant in gratia et charitate. et longe alieni ct remoti • vitiis et peccatis, praesertim a publicis et notoriis, quibus non solum Deus ac dominus noster offenditur, sed etiam respublica turbatur et scandalisatur, cum· unus alteri suo malo exemplo peccandi occasionem exhibet. Quapropter, publica peccata sunt et haberi debent pro magis gravibps, ae maioris periculi et damni, maiorisqne detrimenti, illius praelati, qui ea direimnlat, et non adhibet suam debitam diligentiam in eisdem corrigendis. Hinc, tum ad exonerandum nostram conscientiam. tum ad profectum et spiritualem salutem animarum ot conscientiarum vestrarum, vos hortamur. monemus, et in virtute sanctae obedientiae •t sub poena excommunicationis maioris, vobis, trina canonica monitione praemissa, praecipimus, quod quieunque vestrum quidquam sciverint infrescriptorum, vel aliorum quorumlibet publicorum vitiorum · vel peccatorum, quorum correctio vel castigatio ad no· pertineat, compare·!)· ad dicendum; denuneiandum ot manifestandum eorpm nobis intra novom dios, quos vobis assignamus pro tribus terminis, et ultimum pro peremptorio, iuxta formam ieris admonendo, qnod, transacto dieto termino, cum omni rigore procedetur contre contumaces.

1 I'ose Trid., ssm. XXV, cap. ». de *rtf,*

› Vid. set IV cokü. proriaa sssi IM*, cap. «. /r*ra mI MB D).

Id·

Imprimis R adveritie, qned pnmdii, benetidarii. Meritari, eacrietee. «t roHq«M yheenM «ede riaaticM rate ofIMs Mm feagaatar, et Mm M-imUU, decentia et diligentia eanveniMti·, vd ·■ tint negligent··, praeecrtim ia admiatetratieM aaaca-mcutorem, aat ipenrum culpa quisqnaat aine eaera-monti· dooeaeerit

Item, ri dteti derid negtigentaa sint ia dioeado miaaa* suae qappeliaaia·, aaa aaniveraaria vd amoriu ab aliquo defanato fandata.

Item. aa dicti derid omiaeriat diqna aaara votiva, val testamento ipais coamendata.

Item, an aliquis alaria·· aoeeperit ordines vel beneficium aat capdlaniam par poeuniam pre-miasam aaa pactam, val alio ilNdto medie, etiam per tertiam peraonam.·

Item, aa dnsmodi dorioi aderieorint ad horM vei officia divi·· vol aopulturam eodeeiaaticam, aliquam peraonam qua·' teiaset excommuaieata, val non observaaeet iatordiotam eodeeiaaticam.

Item, aa aliquia clarices, dam eaaet exoomma-nicatus, suaponsua vel irregularia, I celebraverit of-ficium divinum.

Item, ti aliqui· deriena celebraverit in aliqaa eederia val dio loco interdicto, tino obaervato ordine iuri·, vd celebraverit ia eodeeis violata.

Item, an aliqui» derioaa, ia «acri» ordiaibu· eon-stitutus, incesserit tine habitu vd vcete decenti, val non rari· barba at oapillb, aut tino maaifeata corona clericali, vel ri dia noctave armat·· ia-ceaaorit armis offearivia val dafenrivis, vel saocria-ribus aut inhonaatia veetibua indutus, vel an id in more habeat, et an ambulaverit pulsando ali-quod instrumentum muticum vel cantando, vd exercuerit aliud quidquam clericali suo habitui aoa permissam.'

Item, ti aliquis cleriou» sit sqandalotua. tar- C buleutas, litigiosus, huor, vel excreari lusum suae domui permittat, vd qui mercimonii» at contracti-. bus more saecularium utatur, ' aut ncgligat pacem et concordiam inter «nos parochias·· procuraro.

Item, ri qui· derieua sponsaHbus vd matri-monio iunxerit aliqua· persona·, non praemiari· monitionibus a iure et doofetis «aeri oondlii Tri-dentini* requisiti», vd ti se testem adhibuerit spon-adibua vel matrimoniis clandestini·*.

Item ! ri quii' eorum ante auroram did, vd extra ·edeeiam in qua sponti parochial·· suat, dederit benedictiones nuptial··, que velatione· vocant, absque licentia id faciendi.

Item, ri edant quod aliqui· etericM male trac-taverit Indos, compellendo ipeoe ad aliquid ad quod non tenebantur, vei aliter quomodocMque, aut, ipeis inviti·, ad servitia ot eommoda ru utendo, non dato ipria praemio labori· ot praeatiti D servitii. I

Item, ri poraoa· quaoennq·· nearpavorit vd occultaverit bona, sCriptaras,, eearionea, vd tara ad dicta» eedotiaa vd pia loea hsiua episeopatua pertinentia, vel alienaverit rem ullam «d raedam ·poetantem.

item, ei facti tint conventu· aaoaularinm, ma-xime ad eomeraaadum in dicti» oodestia, Mt dû-piis loeia, vd ri ia eia ant earnm eoeariterti·. < exereuerint chore··, ludo· vd raa inhonoataa, vd ·i aliqua via illata «it, violando eorum libsrtaiam,. ·x d» auferendo aliquem retegam, vd bona snb ·onfodem locorum euatodiam deposita, vel ri secri-legiam aliquod in da eommiwum faerit, vd1 violate feariat, vd manu· violantes in clericum vel ali-quam penonam eceleaiaatioam inieetao »unt

Itera, ri astant qaod aUquM pena··· ae···* laedat/daatama val primitla» qaaa debabMt, vd altari ouiquam eaaaaiaariat uoa aolvw· integrae, vd quod aeeritavedat at aaa maaidirinvirtat de-dam· qaaa debebant, vd tonotaverint da eom-paaeada eum deobnariia, ad taaaa pendendi mia·· qaam quod eedeein praecipit.

Itant, ti aavariat quad aliqua peno·· teneat paeani··, vd b··· 'derioornm ia negotiatione, ··datato, oeaMeatia, vd alia via, «t ipria dent Ineram, vd derid ipde vendiderint pecora vel alia· rea leto vd eonldantialiter, propter timorem poenae vd prohibitioni» quae super hi» extant

Item, ri aliqaa pereo·· vol pertona· qua· tint darid, fratre· vel ·anctimonialaa, oMtrietao alicui ordini ot rdlgioai iaoedaat ia habitu diverso ab illo quem geetare debent, occultando ordinem ot ·tatam quem profceti mint.

Item, ri qua peraona faoit Seri mimaa in «un dome, praetor ordinem quern aervari iusait aaorum concilium Tridentiaam *.

Praecipimas insuper ut omne» dorid in prima tonaura et te minoribus ordinibus constituti, prae-centant coram nobis, intra dictum terminum, »uoe titaloa-aou littera· testimonial·· ad hoc, ut vide-antur ot . exantiaeatnr, et obeervetar decretum ·ancti' oondlii Tridentini, ut poatint gaudere pri-vilerio fori*.

Rem, ri atiq··· poraonae matrimonio ceniunotae ·t velatae non. dneaat vitam maritalem, et tint ■opatati absque auctoritate ecclesia·, vel si se-eundas nuptias inierint, vivente priori uxore, vel - contra.

Item, ti aliqua persona sit publica ooncubinaria.

Item, si aliqua dixerit alteri ne toties con-fiteatutsjel eam reprehenderit quod id tam crebro faciat.

Item, ri aliqua persona habuerit copulam car-■alam eum foemina infideli, et illam ad hunc finem baptisari curaverit, vel ti eiusmodi copulam carnalem habuerit cum aliqua consanguinea in gradu prohibito.

Item, ri sciant quod aliqua persona quidpiam acceperit ex navibne naufragi·, quod sub excom-munication· apoatolica prohibetur*.

Item, quod quicunqno habeant reliquias, easdem ·oram nobis manifestent, ut videantur et exami-nentur.

item, ri quis habeat mappa·, cultro·, tepete·, vd alia suppelleotilia domeetioa cum imaginibus Domini aoetri, vel Dominae noetrae seu «anctorum.

Item, d persona seu persoaao pro testamentariis ■ominatae neglexerint complere vd excqui teeta-meata, ee modo qno exeqaenda sunt, praesertim quoad legate et opera pia in illis contenta,

Item, ri «tiqua persona dixerit, quod habeat rovetatioaom - *Deo* vd spiritu »no, de illi»,quae ferit vd dieit vd fecere debeat

Item, ri sdMt quod aliqua· persona· discre-pent, vol so· -- eonforment eommuai vitae diri-rtiftwtf ftlionuB rtwfwtı

Item, ri atiqua persoua, snb apeeie orationi· vd contemplationi·, rapitur vd tranaportatar,. ita ut moiwtrat vd appareat esse extra.··.

Item, ri ulla persona, non aasumpto stata rdi-gioni» ab ecclesia approbatae, praeriitarit obedien-tiam aliquibus poraoni» particularibus, etismti sint religiosae.

Item, ri cliqua persona vel personae sint »or-tUegae, vanedoae, strige·, val quae utantur qui-

I Usra. Tri»., sam XXIV, osp 1, dr *nf.* stari.

* Qaeda· rete dseam vHaatar. — J.-B. M.

* Osas. Trü, ssss I I П. *i»* esMnmds suaso.

* Coae. TrH., assa XXHI, d» *nf.,* cap. ».

* Ia hall· Cessa·.

buavia «NM anpentitieadbua,vol atatoouiuntoreb aatta* val tempeatatun·, vel ai pea nquam, l»hrum, ietaa» eubiti, val alfa· aaaiaua vaaaSa— mal· feateaii cogitation·· val veluatntea aHonpa, val quae factant ligatura· par, paataaa, verba, val tigaa aeu aaaaiaa mb approbata.

Itou·, ai quae paroaaaa. utaatar arnniotia, valge [redacted] la aia raaaaiaaM aeriptaraa verborum val nominwn laoognitara··, voiquao per-'voeba eurent infante· a faaclnatio··, val allia yaünwvi· infirmitatibus maxima a rabie, val qua· aplaaam val Mrpentutam acindui, val faeiaat alia· aapav-atiÜOBM, aut credunt aaguriia, divinatioaibua aut libri» aortitim.

Item, ai qui» blasphomaverU Deum domtaum noatrum val ipaiaa annoto·, dioaudo pmac val per •Ue, val qui ait pariera·, aut iarameatia aaauetna. aut aolat violare faeta ab eeelaeia sorvari praecepta, vel qai in eia miaaaa négligera notai·· ait.

Item, ai quia non ait confaaaua, val omiaerit alla •aeramenta quando en euaitipore teeebatar, val banc nogligentiam ia aliquot aaao· protraxerit, vol in excommunication· «ordearit per loagum tempe·.

Item, qui horam criminum infamati aint, val domi auae teneant persona· eorundem auepeeta·, vel utantur intermedii·, leaoaibua vel reoeptatoribua.

Item, af ««tant aliquam personam vel pereonaa oaae usuraria·, foenoratorea, vel, quae eponûono pluria vendant quam rea ipsa insto pretio valeat, vel quae dant pecora vel aliae rea, ut ipaia poat tantam tempua reddantur talea et tam bonae, eiusdem ahtatis, vel quae anticipato emunt panem, vinum, oleum, laminae auri rei argenti, aut alia· rea, illa· accipiendo oharioti pretio, quam eaa valere aperatar, et eaedem emptoribus venundant maiori precio antequam ipaia tradantur, propterea quod aponaione vendant, vel ob dilatam tempo· c solutionis, vel quae faoiant alio· contractu· illicito· usurae palliatae, vel aie emant minori pretio.

Item, ai aliqui in quadragesima vel diebua ab eccleaia vetiti·, .comedunt carnea aine aeeeeaitato et licentia medici corporali· et spiritualia ad id faciendum.

Item, *i aliqui matrimonio copulati non agunt vitam maritalem. Vel ai poet contracta aponaalia, priuaquam velentur, timui cohabitant, et ae mutuo tractant et communicant' ae ai eaaent iam volati.

Item, ai aliqui permaneant in malo «tata vel in peccato mortali, ad offenaionem Domini noatri et scandalum proximorum.

Item, ai' aeiant quod aliqua foemina uaa ait •uperetitioaia potioaihua ad abortum procurandum, vel oonaulueril alii· ut ad eum effectum id faciant.

Item, ai aeiant quod aliqua poraona praeatiterit faltum iuramentam in iudieio ad damnum proximi p et propriae conacientiae, vel alio· ad id faciendum induxerit.

Item, ai aeiant quod aliqua poraona interturbet vel impedire praetendat, quod Indi, nigri et mulati •uo «orvicio mancipati, contrahant matrimonium, •ut, ai ooniuneti aint, ne ducant vitam maritalem.

Item, ei aeiant quod aliqua penona «it iuncta matrimonio ia Hiapiiaia, vel in alii· partibqa di·tantibua ab hoc regno, et in eo per multam tempua raideat,- non procurando ducere vitam maritalem iuxta auam obligationem.

Et qua· noveritia, vel ab allia audieritis dici de huiusmodi defectibus et peccati· publici· aupra declarati·, vel alii· quorum correctio et eaatigatio •d noa pertinet, denuncietia et mnaifoatotia eorum nobia intra dictum terminum. Et qui contra hoc inobedientea fueriti», et non manifeataveritia, ex -nune pro tanc et ex tunc pro nunc, ad iaatantiam A p**moteei· fiaeoMa,.vu· daeuuatamna at déclara· mua pabüaa exoeaamontaMoa. Et pnsocipim·· ·alarMa et peraeuia aaalaaiaatiaia, quod pre talibaa voa habeant ,aa tiaaat, at non admittant ad bora* val divtaa ottata, non via· aoetra charta 'aboelutieui· ia bac materia. Datam ate.

TM arcbiepieeopaa Rogum.
Fr. Antonius, epieoapea Imperial^.
Babaatiaaea, apiaaapee Cuaquenaia.
Bpiaeopus Plataaaia
Fr. Didaoua, apiaeapa» Saaeti laeobi Chilenaia.
Fr., apheapaa Taaamaaaawi·.
Fr., Alfotwua apiaeopa· Ffaminis Argenti.

Kx mandato aaeri ooaeilil;

Doctor Valaaaar, aoeretariua.
Lieoatiatua Menaeho. aecretariu·.

VENERABILIS SERVI DEI DOMINI TOR1BII ALFON81JiOGROVEJI,

oreAiepwoep· Iimma, «MaeMamM owaor «t metar, m apaede preeiaeioii Uowaai, aaae Dcmmt *1M3.* opprebolaa.,

Quamvis hic duo cntechismi editi fuerint in concilie Limano, ut infra dicitur, brevitati· canae hic eoa omisimus. — Nata *J.-B.* Martin.

Ducratam approbati·*· Ammm oateeAiaan.

In civitate Regum, S dio menai· iulii, anno IMS, viao hoc eateehiamo, et toto quod in eo continetur per aaeram ooneilium provinciale, quod pro prae•enti celebratur in hae dicta civitate, in eo legitime congregati· reverendissimis dominia arohiepiacopo doetiao Toribio Alfonao Mogtovqjo; et epiaeopo civitati· Imperialia Chilonaia, domino fratre Antonio a Saneto Michael·; et epiaeopo Cuaeenae, doctor· domino Sebaatiano de Lartann ; et epiaeopo Sancti laeobi Chileueia, domine fratre Didaeo de Medeiia ; et epiaeopo Tucumaaenai, domino fratre Francisco de Victoria ; et epiaeopo Charearum, domino Alfonao Granero : dixerunt, quod eum approbaverunt et approbant, et mandaverunt quod in docendo in uau ait, et non aliua; et-ai aliua vel alii edantur vel deacribantur, ut aint in boo tenore et ooaoordea huic originali, et subscripti ab uno ex aeeretariia huiua «ancti concilii, vel alio authoritate reverendiasinti ouiuaque dioeeeai·, cum fida notarii vel aeribae; et non alio modo in usu «int antequam imprimantur, at aio providerunt et mandarunt, et suis nominibua firmarunt.

T., arohiepiacopu· Regum.
Fr. Antoniua, epiacopua Imperialis.
Sebastiauua, epiacopua Cuaquensia.
Fr. Didacua. epiacopua Sancti laeobi Chllenaia.
Fr. Frandacua, epiaeopo· Tneumanenai·.
Alphonaua, epiacopua .Charearum.

De mandato aaori concilii:

Doctor Valoaaar ; lioentiatua Monacho.

Videnda praeterea de hoc eateehiamo oiusque veraione et uau, cqpita 4, S et 6, actioni· II, eiusdem concilii provincialia anni IMS, *[mpra eol.* 1MB-1OTC1.

PRIVILEGIA INDIS

ra romnena notunoe ooucMna rr nx nncarro •acui coactui raoviacuua nrc urarnuai».

Availap·· Inderum, quae *hie* eaguimtar, «po «n oetia rvpari cum dvevaio aoert eonmlH, qtte iubtatar od ontaÔAùmi celcam *eoUooeri. Qvefroiftor, tu huie*

mme tsaem·, ^ta·· jser^satiM, aeid a^i *e^t*

pnfla taurperunsu e^æia prathteers, aditmc·· A dasta» φM> team· ma — Nota ꟻ, Haroldf.

Dt aiiiroetiriH /sstonmi.

PanlusIlK Quod ludi «Λ tint obligati ad alia testa cotada, quam ad la que· numerantur ■aperiu*

jp|| tfjUMtiSa

Psulua III. Nequa Ad Manandum, praeterquam ia diebus ^uaria qnadrugeaima·, sabbath· saneto, at vigilia Nativitati· Domini'. Psrmittit etiam ipsis in quadragesima at aliis diabus ieiunii eomodare omnia generis eiboa eoncesao· Illis qui habent bellam cruciata··*.

Paulae III eenosdit huius Novi Orbia India, ut intra tartium at quartum consanguinitatis gradum B possint contrahere matrimonia*.

Duprasstte <· aiadam.

Gregorius XIII concedit cnm Ihdia dispensari poase ad insundas nuptiae intra quoaounque gradua non prohibito· iure divino. Et ei iam contraxerint, cum id acienter et praavia impedimenti notitia fecerint, ut denuo contrahant eiusmodi matrimonium. ilia dispensatio in foro exteriori Seri debet authoritate ordinarii ot uniua e aoeietate leau. Et hoc .privilegium valebat uaque ad annum 1697. Et in foro interiori auffioit fooultaa uniua ex diota aoeietate et aat privilegium perpetuum*.

Vena wror as pterii» rataMMte.

Piua IV odhoedit, quod Indi ad fidem couverai, qui in aua infidelitate plura· habebant uxore·, eam pro legitima retineant, et cum ea contrahant quae c simul cum ipaie ad fidem converea et baptisa» fuerit, quamvis non foerit prima uxor earum adhuc viventium, quae in infidelitate.' duxerint, et quod eiuamodi matrimonium abaque ullo scrupulo habeamur pro legitimo*.

Dt tmforibtu mspftamai.

#Piua IV, ad instantiam'rogis catholici, concedit India, ut, quocumque anni tempore, velari poaaint, ot nuptialem benedictionem accipere, dummodo 'solemnis pompae apparatam iliis temporibus non · exhibuerint, ia quibus prohibitae aunt eiuamodi velatione·. Valet ad anno· viginti quinque, id eat, uaque ad diem 19 auguati sani 1687'.

AbM cammm pmilffoi rrocrt-ta-m.

Paulus IU. Quod Indi per ipsorum parocho·, ve) eoa qui ipsorum buram-agunt, poaaint absolvi ab omnibua eaaibua etiam atftamo pontifici rsasrvatia, etiam in bulla Ceaiiaa Dscaite oouteatia, impoaita eia poenitentia salutari*.

. Lsbaris^ ab iaiardirts.

Piua IV, ad inatantiam rogi· catholici, concedit India n· teneantur ullum interdictum «errare, niai ipai dederint «| oaaaam, vol specialiter interdieü sint. Vafri par ana·· triginta, hoc «at, neque ad Ifi auguati aaao IBM ».

Concilium Limen·· IIL Bx induite ooaeilil provincialia civitati· Regum, eoneoditur omnibua parochia et eoafassariis Indarum, ut eo· abeolvero poaaint ab omnibua eaaibua episcopia roeervatia*.

Piua IV, ad iaataatiam regia oatholM, concedit India, ut poaaint lucrari indulgeatiaa «t labitae, qua· roquirunt eoafesaioqem, communionem «t Montera, dummodo, servato Munio, ai ηoi hebeant ··piam eonfoaaarii, celtem conterantur eum firmo proponito confitendi quamprimum poterunt, vel ad minas intro unum mentam*.

ètIMM ImIM à*

Pids V concedit epiacopi· ludiarum, ut ad conficiendum anorum chrisma, poaaint uti liquoro, quem ibi vooaat taliaeuroi, quamvis non ait verum balsamum *. ,

PsqNnaati· m amucro arimstrerum cArismoK·.

Pius IV, ad instantiam regis catholici, idipsum de balaomo ooneedit, quod per breve Pii V oonoeesum dicitur. Et ulterius, quod chrisma consecrari possit eum numero ministrorum qui repetitur, quamvis non stet tot, quot iure requirant*.

Dtapanaettc irrayelenfateai.

Pins V, concedit Indorum opiseopia, ut cum quibusvis personis in Indiia extetentibua dïapeaaeat te irregularitate ex qnoeunque delicto contracta, dummodo non faerit ex homicidio voluntario extra bellum commisso, vel simonip; ita ut qui aio ab •iuamodi delicti· absoluti fuerint, et in irregularitatibus dispensati, teneantur implero poenitentiam per oonfesearium ab ordinario approbatum ipaia imponendam. Et si eam non compleverint, eiusmodi obvolutio et diapenaatio, .quoad forum conscientiae. ait nulla ot nullius offectu·*.

DtapanasAb iUcyiümormn od ordteas.

Gregorius XIII concedit, quod filii illegitimi Hispanorum et Indarum vel Hispanarum, qui in ladiia vivunt, poaaint initiari omnibus ordteibus, •t excipere confession·· et praodioaro vorbum Dei, modo bono calleant linguam Indorum, et habeant qualitate· per concilium Tridentinum praescriptas; ciroa qua· oaeraatur episcoporum conectentia·. Non obstante defectu natalium vel , ›«Mo quoqpnqu· dafoetu, qui non sit homicidii voluntarii v«l bigamie·'.

Dawutem «oacalri.

'Di· 14 mansi· oetobris anne IMS, ia eonoilio provinciali celebrate in hac eivitate R«gum, hoc summarium privilegiorum «t facultatum Indorum ·< praaeqlum ludiarum praosentatum fuit; eoque per saerum concilium vise, decrevit st iussit ut

ı Actio·· IV padlii prsviMisM· pisscsdaatis, asp.·, «a OOMÜ1O Umsm U, Na III, «*tf.* SO, /aspra MtmD|
■ Cone. Mama Π, mm. m, asp. »1.
· Cane. Itas. U, mm HI, «m A
■ Coee. Lbaaa. U, aea·. m, -*«.--,-« MaMMbEaateaw, folM.
· X» IUarie amaMMa suat »77, «e 17 Mi Mia.
· b Hilaria apeateMs anni »71, «s 1 aaguMi, in ankirio aaalaalae «trium Bagsax
' b EemM Maaiaaaa, M. 7; at HtUria apoataliei· la
· b MancsM Ataciom·, M. 1M. _
› Kx mm. Umsb. O. wm. IU, cte. M, at sx MmhmA Afaatema, feL lia.
· fa rena Usum UI, Mt Π, rsg. 17, /tepra ml. 90U A).
· b ««M. times Π, mas UI, «m M, at α ‚Mμ ιννA ItaesM, M. !·>.
· b sattentte· 4M· rrimo asiaaoe· Tununsaaaai, ax ·nMvi· Muted·· aivttsti· Bsgam
■ b BO......, ia tax ternam Meram BartteL Liiimm.
• b MM. apaal. aaaj 1*71, «ks 4 sagnatt, ia sreMri· e», «bal·· atvftnU· Bsgna.
· b Bttaria sreatoUris SsUa M iMNsrU U7U.

adiuagaratur oatecbiomo, *4 boo at paraebi Mata* A raoque pereonae. ad qua* pertinet, bebeent notitiem oorûmdem privilegiorum at facultatum, illiaquo gaudoMt ia ferwia at modo, quibua par Mactam aedem apootoHoam ordinatum ret. Et ita ineaorvnt at euboeripaerunt.

Teribiua, arehiepiacopM Ragam.

EpieeopM Platanaia.

Fr. Alfonaua, epieoopua del Rio de la Plata.

De mandato nori ooncilii;

Doctor Valoeaar; licentiate! Monacho.

Note. De privilegiie India ooneoooia exfat liber Didaei Oonnlea Holguin, aocietatia lean, Improoena Limae, in-4*, nano IβOβ. — *litte F. Haroldi.*

EXHORTATIONES

ad Moninunooe. authokitatu conclut novuciAUa BOTTAS.

Atiione II concilii prgtincialit anu· *1583, par tedem apotiolioom approbati, cap. 99,* drrwtam *eti, tî iu pi r oita decedant,* pereeSi *amûiemt ac* Morwntam *excitent et* ooSorlontar*; aigue proomrtim ledit,* puer *cohortentur exhortatione ab eadem epnod» mulgpla. Ut igitur* iia *parochi», guibu»* promptam *erit* Atanamhdi dearatam *obligationi»,* non *dent ipta adhortatio, ptr* qwem *obligationi »atitfaeore pottinl, 'eam hic adnectere catecbiemo titum eA.* — Nota F. Haroldi.

Hoc documentum omittimue. — *J.-B. Martia.*

Approbatio exhortationi).

; Item fidem adhibeo, quod a tergo folii quadrageaimi 'noni dicti libri, eat una litania nanctorum et una oratio in Jiogua vulgari, et folio quinquageeimo conatat, quod per aacrum concilium vice fuerit illa exhortatio, et reaolutum fuerit quod inducatur in unum ipae et eiue exemplaria deeoripta confortniter ad ineam. Et epocha fuit 98 eeptembrie 1683. et totiim hie chirographic firmatum

T., archiepiacopua Regum.

Fr. Antoniua. epiaeopua Imperialia.

Sobeatianua, epiaeopua Cuacenaia. x·

Fr. Didacue, epiaeopua Sancti Jacobi Chilenaie.

Fr., epiaeopua Tucumanenaia.

Alfoueua, epiaeopua Fluminia Argenti.

De mandato aacri concilii:

Doctor Valoaaar; licentiatue Menachua.

DI BIA DOMINI TORIIHI, ARCHIEPISCOPI LIMANI,

Circa cxhbuatio»bb coxam novixciAUB. am BXecRirTta uacbab ooχoβμ αποχιβ ummnuBTcn coxaui Tbidbxtivi.

itune oero cum Tonbiue arthiepitooput dootu» A prudent fuerit, multa praeeidii, A procul dubio in hoc tpeo *eonAba eetebrando eapertei» eoi, fano* m etnamodi *eacrit oonoeuibtu* Myotuam */tuum poment: ut erat aopue apottotioae iodi»* afaeromttiMi mua, *ad* eam, *temguam ad columnam A jlrmamm tum writatw naumn», dnbin tua propoouii, A •Mrae ebngregpNomt interpretum concilii TriehnUeti* roepoMM *retulit. Quo»,* lnateM *aerae* netam non *pragftrant, ea* eo tamen pood *8iaA V pontifici»* mentionem Sedeant, oonatat non *ante* Same oenoiMpre- *Aneiati» cAebratioaem moripta fuitot; cum* oon- «Aam wlehnatam ait anno *1583 A Biatu»* endo *1585* pnntjd,alw inierit. *Ani.* a Leone ea aapemtn *rtfort* anno *1586 ea copia authontioa toorAaria» amatu» Modritenti» Indiiâum. Dt, ut oduit Teribiut ii» oraculi* firmari, pe porro cartiuo A eapeditiu* in* reEgnta qOMi ata *propredi* eetoeut, *tit alti» Aiam prodaom potenmt. Quapropter,* run nd memii naairaa doeenerinf, eiaum act eo Sie tarn od rri mooMriem, tap· ad patattamn uMitotam *prgferre.* — Kota F. Haroldi.

Revaraadieaiaiuo dominate Toribiua Alfonaua MogrovqjM, Dei at apoetolicaa oedia gratia arèbiepinopaa eivitatio Rego· ia ladite Meria <M Ear. at provincia dai Pan, nppIioat iiiuotriMimie dominie domiaie cardiaalibua aaerao congregation!! concilii Tridcatini. qaatanae digaoetnr reopondcre quid per ipaum et epiaeopoa eaftraganeoa tenendum eit iufraaeriptia doelarationibua.

1. An concilium provinciale poaait cognoecere da omnibua oeuaie vortontibua in prima laetantia coram epiaoopia euffrageaeie '

Ad 1. Congregatio concilii ««natat *potte oognotoert,* nen actam da *hU couti»,* quee «preiniitor «taa tadieie *a titre ot concilie Tridentino rtmreaiae eunt, ted* de emtata·· tam *eitilibue. quam crimtimiibu»,* ynoe *dubia* non atnt, qnoeyno *bruti tempore pateant eapediri, et alioqui iuxta canonica» tanctione»* in *ea tractari et dqfiniri* peaannl. S 'lamed *in* prime ta- *etautia* «orem *locorum ordinarii» iUae tiAroduotee reponantur,* non *poem aeocari niai in oatibu» A modie a iere permitti».*

3. An de cauaie pnndentibua coram epiecupia, vel eorum -vicariia poaait appellari ad concilium, omiaao archiepiacopo?

Ai 'i. Poète.

3. An concilium poterit cognoecere de eauaie pendeutibua coram archiepiacopo, et illae ad ee advocare?

Ad 3. Ut tupru ad primum.

4. An poaait appellari ab archiepiacopo ad concilium, vel an debeat appellari ad papam?

Ad d. Pout ad utrumgue.

6. An poaait appellari a .concilio ad archiepiacopum, vel eiue officialem generalem?

Ad 5. Non patte.

fi. An arcbiepiacopue aolua iuetia de cauaia poaait abaque aliia epiacopia diaeolvere concilium?

Ad *þ. Non potte, niti d» eonciUo et* conaanan *coepiecoporum.*

7. An arcbiepiacopue, tanquam caput concilii et inibi praeaidena, poaait mandare et ordinare in concilio provinciali; ita quod reliqui epiaeopi non poaeint illum impedire aut perturbare quando dixerit, quod quia taceat, vel quod praecentetur aliquod ecriptum vel libellua, aut quod pro tunc non legatur, uaque ad alium diem, een quod quin exeat e concilio, et occurrendo quod eliquia epiecopua impediverit aut perturbaverit, aut contra archiepiacopum inurbanua extiterit.an arcbiepiacopue poaait procedere contra talem?

Ad 7. Directionem concilii, tient A mandare ne qtaa *lopuatur eeAra loeum, nete perturbetur concilium, ad archiopiteopum pertiner»; caetera tero, de guibut guaeritur, non »p»otare ad ilbtm* aolum; m*t de *oonoiHo A aieeuM eoepiteaporum.*

8. An archiepiaeopua poaeit procedere per eoneuraui ot altae poeaae contra epiooopoa illoe. qui Marpareni archiepiaeopi iuriadictionem ia concilio, nive aliud voleatea cognoeeere do aliquibua eaueia tribunalia et curiae ipaiua archiopiecqpi?

Ad 8. Non peace niai taira concilium protin-

8.' An concilium provinciale poaeit committere iudieibna et peraonia particularibua négocia quae indefinita remanerent tempore diaeolutionie out ▪nie concilii, ut illa ipai determinarent poet finem impooitum ooaoiHo?

Ad 9. Non pome niti in *cauti» in oontiUo Tridentine A tore eapretti*.*

IQ. Ad ^w· appollari dubaat a indicibus prao-' a aaaaak abequa aa quod dietua apbeepua at roli-faHa. qui go proxhaa diatta aagaaiia aaa aaaaia cog··variat?

quae paaaaaaa Mat praaaaatea?

M SO. lia aw mmssrim «l qptaapum

JMfNNN.

11, An oouellium proviaoi·)· patarit caparo informationem, eut formaro proeaaaum eoatra aliquam apiaaapawi suspectum aa* aecMatam ibi da casait gravioribus ad effectum transmittendi probationem at procesaum ad sanctissimum dominum nostrum papam? \

44 *11. OiΛφPφφβϋφ tmeÜÜ* ΠφβMMρ j*M0* eapara mmmtmm «q/erasaAeosm aatruMtaaNtor, fIMMt eetM^liNIWNMtp trf Mrf^rf dsMsrors *paid feet»* opus *tit.*

19. la minoribus causis criminalibus episeoporum, quae iuxta concilium Tridaatiaum nnt'oognoscendse in concilio ppovineiali, va) a deputandi· per concilium provinciale, an iati deputandi debeant esse epiacopi?

44 *13. Coeprepatio contait reepeedit,* oi rseerrahom *pfHtÿUii pffieH,* htnwats4> cummm *epieeepie dAert* eoaimstti; «· lomcu concilie preoincsta altar mt cottse sisnm */etrit, petet* etiam non «ptecapM *drpetari.*

13. Iati deputandi ad causa· episcoporum. ut •upra, an possint cognoscere de ipaia post terminatum et definitum concilium?

Ad Id. Petet.

14. An in concilio provinciali poaaint tractari et definiri causae criminale· minora· epipooporam, non exi«tenti inibi numero duodecim episcoporum a ture requisito?

Ad 14. Peut. t

15. An metropolitans· possit cognoscere da causis civilibus epiaooporum?

44 *15. Patte* gnatas *epietepet epit* contra *epi•copam, et abi eebdiiet epiacopi epit eeetre epi·* scopum; *eaeteropei aea petet, eiei* ia *eetibet e iere npreuit.*

14. An concilium provincude posait cognoscere Ue causis civilibus archiepiscopi?

Ad Ui. Ne» posas.

17. An concilium provincial· poterit cognoscerb de causis criminalibus minoribus arebiepiseopi? at dato quod sic, an poterit procedere ad maiora quam ad charitativam correctionem?

44 *17. Ne» paete, eed* teatum *deteeteiere, eiieet* ewm *aiipea refereuMaee* sefrmadivitatsi· ssaapSa.

18. An concilium provinciale possit punira provisoram seu officialem generatam archiepiscopi, et procedere contra illam in cauai· eriminaiibns.

44 18. *Petet.*

19. An concilium provinciale aliquibus da causis poasit suspendere visitatioaem omnium opiseopataum auffraganeorum, donec definitum fnarit concilium?

44 *19. Ne» petet teuptedere* oom oiailaNaiwm yaam *tpieeepi lepiteee ieiptditi per eeee peetrelet* vicarios aal *per eieiteteret* otamt.

90. Item ex quo in concilio Tridentino cavetur. quod arohiapiaeop·· posait 'viaitara suffraganaos oau·· cognita et probata in aonaUio provinciali, an «it nocacaarium fanare informationem do cauai· nrgantibas, ut dabeast viaitari, at an dabaat primitus apiseopna vocari at audiri in concilio praadieto, at vidaatur quid raapondot antaquam concilium provincia!· ordinat, at daelarat quod sit locas ut arehiapiaeopns visitat, val aa sufficiat ut aonailium provincial· daclnrat quod dictus arehiapisoopns possit viaitara suffmgaaaoa, quod adsit qaarela et UbaUns sau mamarialia contra dictos episcopos et person·· asarum dioe-

91. A· apiaeopi poaaiat in rebut da moribus at vita, at admiatotratione sacramentorum visitare, corrigera at punira ragularaa dooent·· fidam oatho-Uaam Indo· ethnico· illarum partium, et quomodo debeat intalligi decretum 09neilii disponat»·, quod vivente· extra claustra poesin! corrigi et puniri ab ordinario; et aa iati regulare· deputati ad docendum into· ethnico· dicantur vivere extra claustra ad •ffectum corrigendi at puaieadi illo·; at an Superior at praelatus horum talium regularium donantium ethnico* poterit illo· remorem aine licentia epiacopi?

44 91. ^* puniri, *tt de dtpetatie* o4 4ocm·4mu rihni«e% raNene juad dicuntur *tieert tetre tasustra, tt etperieretn* poses *iliet rttetetrt,* «4 tnawn *tipnifieeadei» tpieeepo, »t de* Mcocato^c provideat.

99. Quando episcopus nominaverit nos regulare· •d docendum istos Indo* vel athnicoa, an hi deputandi debeant examinari ab examinatoribus deputati· in synodo dioeoeaana et ab ipso ordinario insimul,' del sufficiat examinari a solo episcopo?

44 *33. Saeatituuidat* ab ardiaerio.

93. An ait revocata bulla sive motus proprius felicia recordationis Pii V, conoeasus ad instantiam catholicae maiestati·, ut reguisrea, absque examine per episcopos faciendo, possent administrare sacramenta Indis, per aliam bullam sanctissimFdomini nostri QragorU papae X1U in qua confirmantur privilegia ordinum'medicantium in his in quibus non sunt contraria concilio Tridentino, et in hoc quod isti regulares non examinarentur ab episcopo ad administrationem sacramentorum, videntur case contraria concilio, ac propterea an debeant regularas examinari ab apiscopo ad administrationam «aeramentorum?

44 *33. Siee* rvaomUam Miam, st *repttlaree prat-diciet eeee* «nominandas *ieete ftneeet eteeilii.*

94. An poaaint ingredi monasteria monialium personae aaecularaa ad daferandum pro monislibus victum et vestitum, videlicet ligna, aquam, farinam •t frumentum, et reliqua cibaria; et sic sartor poiarit intrare ad capiendum mensuram veatiuui, •t hortulanus ad colandum horto·, at alius ad occidendam arieta· siva bovsa aut alia animalia; et ita ipeaa monial·· pro communi servitio potarint intra claustra monasterii ratinare mulieras saeculare· non prof·····, nec habitu monialium indutas, quae non poaaint axire ab isto monasterio'

44 *34. Petet eee* «nyrmK, ynomm *epere ad* •istum *«vernaaria ne* peteet tetre pratttari,* use

9b. An aliqua moliar saecularia nobilis vel ignobiH·, ' quae indigeat propter aliquem casum fortuitum recludi ia monasterio, at vitae et saluti eavaat, posait iagrodi monasterium, at inibi par-, nootar· at permanere?

44 *35.* ftm artari· *epienpi,* μ4μ eatwctsnl·· *edereter.*

. 98. An posait uUgi in prioriaaam vel abbatisoam ■na moninlia, quae nondum adimpleverit annos profesaionis requisitos a «aero concilio Tridentino, quando null· alia in illo monastario habet parte· requisita·, minuaqua adsst aliud monasterium moniaMurn aiusdom ordini·, 'a quo poaait capi abbatiaaa; vol aa poaait tunc «figi at axtrahl alia monella ab alio monasterio altari·· ordinis, ut •Ugorotur in abbatisaam vol prioriaaam illius mo-

UMtarii, in quo doue* montait» parton reqaisitas A habens?

■dd IN). **flat pMM** *tUgi* µ Mouotterio eNeris»* ordW·, sad utigiM pass* «· proprio MMootorio pMMt-pMMK *deligi, quae* mot· e. Indemnitatibus in *VI, trigeeimum* ananas coplsesrW, ri/sapreass pre/MM *lit.*

97. 81 ia uno monasterio monialium nulla nit monialis habens aetatem, professionem et qualitates requisites a sacro concilio Tridentino, ut posait esse priorités rei abbatissa, et in illa civitate »el loco nullum aliud monasterium monialium existât, prout in oppido [vet] civitate nuncupate do Chili, an possit eligi in priorissam rei abbatissam una monialis non habena aetatem et qualitatea supradictaa, et eaau quo non, tune petatur licentia a sanctissimo domino nostro papa?

Ad 27. ***Puttlmini*** a sanetwrim·, jtn*fnpttrH quod* mMarianuns *eet longe diteilum,* alpol* m Indn*^ *benign» indulget ordinario, ut proximiorem quali-* B *tatibue a concilio Tridentino requieitie* Monasterio *praeficiat.*

48. An moniales privatini possint habere aliquos redditus pecuniarum, sive aliquos census relictos et legatos ab aliquibus consanguineis vel aliis personis pro earum subventione?

Ad lift. Non posse, *led omnia ad manno abbatiuuc deferri oportere, quae imprimi» illine momali» neeeeeitatibne debeat procidere.*

99. An vUitntoree monasteriorum monialium possint ingredi illarum monasteria, antequam ipsis constet, ex relatione ipsarum monialium vel aliarum personarum, adesse causam urgentem ad ingrediendum?

Ad 2D. Non poue, niti ea conea.

30. An aliqui* episcopus alienae dioecesis possit celebrare ordines in aliquo monasterio regularium, invito proprio episcopo illius dioecesis, sub quo C est monasterium, si ipsum monasterium habeat indultum a sede apostolica, ut inibi ordino» celebrari possint?

Ad 3t>. Non poue.

31. An archiepiscopu» possit absolvere excommunicator comparantes coram ipso per appellationem, non visis acti», praestita tamen cautione de stando iuri, et an cap. 4 decreti *de ref.,* ses». XIII, [concilii Tridentini] procedat in isto casu?

Ad 31. Congregatio conci'ii oetunil poue ad cautelam, eitit tamen acti» quibat iuriedictio sto**fundetur, qnamme aliter de cautae meriti» non eognoicat; diffinitio» autem,* [non] msi visis *omnitnu acti» primae initantia» inpta dicti decreti* ses*. ***XIll****, cap. 2.*

39. An pro seminariis ecclesiasticis puerorum debeant contribuere omnes dignitates et beneficia existentia de iura patronatus catholicae maivatatis aut aliorum laicorum? D

Ad 32. Debere.

33. An populus audiens sacrificium missae debeat sedere ad cantum *Gloria in excellit Deo,* et *Credo,* et alia, de quibus dicitur in. inissali, attenta consuetudine oo erigendi ad praemissa. et an ad reliqna populus dobdet genibus flexis interea··.

Ad 33. Oéssrasndsi *miteali» rubricae, laudabile»· fut* µ ν ι α µ ϕ µ Κ ι µ φ ›

M. An in missa in collecta novissima possit diei st dsoantari: st *famulet tuoe papam, tegem, reginam et principem* Matres *cuitodif*

Ad 34. Semctiuianu annuit.

36. An, virtuts brevis ia istis partibus existent!·, ot Indi possint absolvi ab omnibus casibus quomodocunque reservatis papae, etf a censuris et oaaibns contentis in bulla *Coenae Domini,* quod breVe est papae Pauli 111 de quo fit mentio in bulla cruciatae sanctae, episcopi et archiepiscopi, et ab illis nominati poterunt absolvere Indos ab idololatriis per eoe commissi»; et an virtute dicti brevi» rectore» parocbialium Indorum solum ratione rectoris» poterunt absolvere InjJos a dicti» idololatriis, absque oo quo£ sit necessarium quod praelatus illo» nominet, ot particulariter dicendo quod illo» nominat, ut virtute dicti brevis suae sanctitati» absolvant ab omnibus casibus papae reservatis, ot contentis in bulla *Coenae Domini;* et an erit necessarium in tali nominatione rectoribus flenda, particulariter exprimere quod possint absolvero ab idololatriis?

Ad 35. Dette abtoleer» eel per te ipsos, *cel per alio» ab iptit deputatae.*

36 Item in isti» partibus sua sanctitas concedit illarum praelatis, qjiod possint absolvere a casibus reservatis sedi apostolicae. et contentis in bulla *Coenae Domini,* et pari modo quod possint absolvere a suspensionibus et irregularitatibus, et in omnibus illis dispensare. an archiepi»copi et episcopi, quibus est necessarium posse facere, si supradicta incurrerint, et inciderint in dictis casibus reservati» et suspensionibus ac irregularitatibus, poterint delegare vices sua» alicui sacerdoti. ut illos absolvat a dictis casibus, censuri» et suspensionibus ac irregularitatibus

Ad 3f>. Pou».

37. Quia in capite I decreti *de reformatione* ses», XXI concilii Tridentini. cavetur quod notarii pro singuli» litteris collationis ordinum decimam tantum partem unius aurei accipere possint; nu notarii illarum partium, in quibus res maximo pretio venundantur, exigere debeant pro singuli» dictis litteris dictam decimam partem, non obstante maximo pretio rerum?

Ad 37. Pateo exigere quintam ex permieeione sanctissimi domini *noetri Sati quinti.*

Ita reperitur in regesto autbographo decretorum sacrae congregationis concilii. In quorum fidem, etc.

Datum Hornae, hac die 97 iulii 1666.

('.de Vecchii», episcopus'Clusenais,
«aerae congregationi» concilii secretariu».

Locue t tigilli.

(iratis, etiam quoad scripturam.

Lib. decretorum IV, pag. 119.

CONCILIUM PROVINCIALE BURDJOALENSE

1582 novembri· 1.

Concilium provinciale Burdigalense in Qallia, celebratum die 1 novembris 1589, sub Antonio Prévost de Sansae, aeohiepiscopo liurdigalensi.

Bibllegraphfo:

1 Concilia novissima Qallia·, a tempore concilii Tridentini celebrata, in editionibvs regia Parisien»! etColqniensibus omissa, qvaa npte invnvm prodevnt, additis eorum acti» quampluribus ex mmsc. cod.. opera A studio Ludovici Odespvn. presbyteri Turonensis. *(Iniigne.)* Parisiis. apud, Dionisivn *(tie)* Bechet, via lacobeea. sub scuto Solari, M.DCXLV1. eum privilegio regi» christianissimi.

In-folio, 8 1.-759 p. - 10 f. (index)-. — Lyon, ville, etc.

ρ·» !)79*S8O; r Concilium BurdigtU·, habitem

•mo M. D.LXXXIII, sub reverendissimo dd. An- A tonie Prevotio Sansaeo, archiepiscopo Burdigalouoi, Aquitani·· primate."

2) Labbe, *Ce*#.*, (1671), XV, »44.

8) [Bardai·], *Aota ttaeil.*, (1715), X, 1338."

4) Coleti, *Oeneii.*, (1738), XXI, 745-806.

5) Menai, *Oeneii.*, (1903), XXXIV, 746-βoβ.

SYNODUS DIOECESANA MEDIOLANENSIS IX

1589.

Synodus dioecesana Mediolapensis IX m Italia celebrata anno 1682, sub annoto Carolo Borromaeo, arohiepiscopo Mediolanensi.

Exstant donstitutiones synodales in operibus quibus tituli:

1) Acta ecclssiae Mediolanensis, (1603), ... *[titulet tepra eof.* 94 B, n.'4),

2) Haymonis Corii . . . epitome decretorum omnium conciliorum provincialium et dioecesanorum/s. Mediolanensis ecclesiae. Mediolani,* apud D. Gariboldum, 1640.

In-4'. XX-420 p. — Paris, Bibi. nat. B 2105. — Ipso-non vidi.

3) Acta ecclesiae Mediolanensis, (1738).... *[titulet tepra cot* 94 C, n. 6].

Pag. 398, synodus dioecesana Mediolanensia IX, anno 1682.

4) Sancti Caroli Borromaei bomiliae CXXVI, •x mas. codicibus bibliothecae Ambrosianae, ordine chronologico in lucem productae, et losepbAAntonii Saxii praefationibus illustratae; ... orationes 12 habitae in conciliis provincialibus et synodis dioeoesanis. Augustae Vindelicorum, Veith, 1758.

In-folio, 2 vol. — Paris, Bibi, nat D 3078. — Ipse non vidi.

6) Acta ecclesiae Mediolanensia, (1843),... *[titulet tepra coi. 95 A*, n. 7], ;

B P*g- 436, synodus dioecesana Mediolanensis IX. anno 1682.

6) Acta ecclesiae Mediolanensis, (1890),... *[titulet tepra cel.* 96 A, n. 9].

T. II, coi. 989-1016, synodus dioecesana Mediolanensis IX, anno 1582.

CONCILIUM PROVINCIALE NÊOGRATANENSE

1582. *

Concilium provinciale Neogranatense (Santa Fé de Bogota), in America meridionali, celebratum anno 1582/ sub Ludovico Zapata de Cardenaa. episcopo Neogranatensi.

De hoc concilio confer opus cui titulus Gams, *Striet epitroporum,* (1873), p. 14o.

SYNODUS DIOECESANA PALENTINA

1582.

Synodus-dioecesana Palentina in Hispania, celebruta anno 1582. sub Alvares de Mendosa, episcopo Pa}entino. Huius synodi constitutiones impressae sunt anno 1585.

De hac synodo confer op\is cui titulus Gams, *Striet epitroporum,* (18731, p. 61.

CONCILIUM PROVINCIALE RAVENNATENSE II

1582.

Concilium provinciale Ravennatense IÎ in Italia, celebratum anno 1682, sub Christophoro Buoncom,pagni, archiepiscopo Ravennatensi.

BIMiognpMa;

1> Decreta provincialis synodi Ravenùatis secvndae, svb illvstriss. et reverendis»·, domino Chriftophoro Boncompagno, Raven, archiepis. *[fatiget.]* Ravennae, apud Andream Miserocham, impress. archiepisc.. M.D.LXXXIII

In·4°, 2 f. · 123 p. · 2 f. — Paris, Bibi, nat B 2172; Paris, Sainte-Geneviève.

2) Synodus dioecesana quam, sub faustissimis auspiciis sanctissimi in Christo patrie Pii papae sexti, celebravit Antonius Codrotrchi, archiepiscopus Ravennas, in ecclesia metropolitan·, XIII, XII, XI kal. sext. anno MDCCXC. *[fatigue.]* Ravennae, MDCÇXCI, ex typographie archiépiscopal!. *(le fine:]* Ravennae, MDCCXCI. apud fratres Fava.

dn-foiio, 3 f. - XXXVIII - 469 p., 2 fig. — Milano, seminario: Paria, Bibi, nat B 3384.

In praefatione „ChristophorusBoncompagni, Buoniensis, archiepiscopus Ravennatensis, synodum dioecesanam celebravit die 5 maii 15H0, provincialent anpo 1582, alteram dioecesanam anno 4583, tertiam [die 25 iunii) 1593 et quartam anno 1599."

SYNODUS DIOECESANA TORCELLANA

1582.

Synodus dioecesana Torcellana in Italia, celebrata anno 1582, sub Carolo Pisauri, episcopo Torcellano.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Constitvtiones et ordinationes illvstriss. et reverendiss. d. d. Caroli Pisavri, episcopi Torcellani, pro cleri sui tum secular·· tum Regularis institutione lst doctrina, in synodo. diocaes'ana *(tie)* editae A promulgatae, *[fatiget.]* 1582. *[fa' fine:]* Cum licentia superiorum, Patavii.

In-4*, 23 f. — Paris, Bibi. nat. B 2212.

CONCILIIJM PROVINCIALE REMENSE I

.1683 «prhi« 25 - maii 18.

Concilium provinciale Remense I in Gallia, calebrnum a die. 25 aprilA ad diem 18 maii 1583, sub Ludovico d· Gulae, aroUopiooopo RomouM.

BIHlognpU·:

1) Concilivm provincial· Rhemense primum. quod Gregorio XIII pontifie·, A Henrioo IU chri-

•tianissimo Fraaoortm rege, ilhutrisaimM priaoepa *k* reuereadisairaua d. d. Lvdovicvs, e. R. e. presbyter cardinalia • Guyaia nuncupata·, arehiepiaoopM dux Rhemsnaia, primus par Franciae, Mnetaeqae aedia apostolicae legatus astus, Rhemia habuit, sano Domini 1583, ab eodem sanetis·. d. d. a. Gregorio pp. probatum atque confirmatum: adiunctae suat praeterea pontificiae aliquae constitutiones, quarum in decretis eiusdem concilij fit mentio. Rhemia, excudebat loanne· de Foigny, sub Leone, 1585, cum privilegio regia -A eiusdem illustri··. d. card.

Iη-8·, 16 fnn. - 102 fn.-2 fnn. — Paria. Bibi, nat. ré·. B 5592 et 5594; Paria, Maxarine,; Paria, Saint-Sulpioe; Paria, Sainte-Geneviève; Reims, ville; Roma, Aleuandrina.

Folnn. 8, indictio concilii provincialis celebrandi dio 25 aprilia 1583.

Fol. 64, indictio futuri concilii provincialia celebrandi Sueasionis, dominica secunda post Pascha [die 20 aprilia] anni 1586.

Fol. 65-101, appendix documedtorum ad hoc concilium attinentium.

2) Le premier concile provincial tenv à Rheim·, l'an 1583, par monseigneur l'illustrissime & reuerendisaime cardinal de Guyae, arcbeuesque duo de Rheims, premier pair de France. legat né du saint siège apostolique, le tout corrigé *k* approuué par notre saint pore le pape Gregoire XIII, et mis françois par M. H. Mevrier, doyen A chanoine théologal de Rheims A l'vn des aasistans audit concile. A Rheims. par lean de Foigny, imprimeur de mondit seigneur le cardinal, à l'enseigne du Lion, 1586, auee priuitege du roy.

In-8', 8 f. - 138 p. - 2 f. — Paria, Arsenal; Paria, Bibl. aat. B 5593 et 6898; Reims, ville.

Textus datur latipe cum versions gallica. Editio dicatur Reoetae de Lotharingie, abbatisaae monaateriiS. Petri Remensis, sub data: Remis, die 1 ianuarii 1686. A

3) Concilia noviaaima Galliae, a tempore concilii Tridqntini cpldbrata, in editionibva regia, Pariaienai et Colonienaibua optiaaa, qvae nvnc in vnvm prodevnt, additi· eorum acti· quampluribua ex mrnsc. cod., opera A studio Lvdoviei Odespvn, presbyteri Turonensia. *[Indgn».]* Parisiis, apud Dionisivm *(tie)* Bechet, via laoobaea, sub scuto solari. M.DC.XLVI, cum priuilegio regis christianissimi.

In-folio, 8 f.-759 p.-10 f. (index). — Aix, ville; Amiens, ville; Avignon, séminaire; Avignon, ville; Autun, séminaire; Carpentras, ville; Douai, ville; Grenoble, séminaire; Lucca, Graiide-Chartreuse; Lyon, séminaire; Lyon, ville; Paris. Arsenal; Paris, Bibl. nat. B 456 et rés'. B.457; Paris, Sainte-Geneviève; Roma, Saint Louis-des-Français: Koma, Vaticano.

P. 225-78. r Concilium alterum Remense, quod. Gregorio XIII et Henrico III, christianissimo Francorum rege, illustrissimus princeps ct reverendissimus dd. Ludovicus ·. R. e. cardinalis a Guyaia nuncupatus, archiepiacopus dux Remdnaia, primus par Franciae, sanctaeque sedis apostolicae legatus natus, Remis habuit, anno Domini M.D.LXXXIII."

4) Labbe, Cone·/., (1671), XV. 884.

5) |Harduin|, *Acto condi.,* (1715), X, 1275.

6) Coleti,*.Condi.,* (1728), XXI, 683-746.

7) *Actif* de *figlu» d'Amicnt,* (1848). I. 126-93.

8) Mansi, *Condi.,* (1902), XXXIV, 683-746.

SYNODUS DIOECE8ANA SPOLETINA I

1583 maii 1.

Synodus dioeeeaana Spoletine I in Italia, celebrata die 1 maii 1583, sub Petro Ursini, episcopo Spoletino.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Constitvtiones at decreta condita in dioecesana Spoletina synodo prima, qvam illvstriss. et reverendis·, d. d. Petrus Vrainua, Dei A apostolicae sedis gratia episcopus Spoleti, habuit anno M.D.LXXXIII, Gregorio XIII pont. max. *[Indgne.]* Pervsiae, M.D.LXXXIIII; permissu superiorum. *lin fin».]* Pervsiae, apud Petrumiacobum Petrutium, M.D.LXXXIIII.

In-8·. 8 fnn. - 192 fn. — Paris, Bibi. nat. B5513; Paris,'Sainte-Geneviève; Piacenxa, civica.

Fol. 5, haec synodus dioeeeaana celebrata est die i maii 1583.

Fol. 192, futura dioeeeaana synodus indicitur ad diem 2 aeptembria 1584.

CONCILIUM PROVINCIALE TI RONENSÉ

1583 maii 1 - Septembri.

Concilium provinciale Turonenae in Gallia, celebratum partira Turonibus et partim Andegavia, a die 1 maii ad mensem septembrem 1583. sub Simone de Maillé, archiepiacopo Turonensi.

Bibliegraphia:

1) Synodi provincialia Tvronensia, partim Tvroni mense maio. partim Andegavi menae aeptombri, anno Domini milleaimo quingentesimo octogesimo tertio habitae, decreta, a sede apoatolica correcta A approbata. *[Indgn»J* . Parisiis, apud Aegidium -Beyaium, aub .signo Lilij- albi, via lacobaea, YLD.LXXXV, cvm privilegio regia.

In-8*. 26 fan. - 121 fn. -·3 frin. — Aix. ville; Le Man·, Ville; Paria, Bibi. nat. B 5618; Paria, Maaarine; Paris, fjaint-Bulpice; Paris, Sainte-Geneviève; Roma, Vallicelliana; Toulouse, ville.

Folnn. 3-6, Simonis de Maillé, archiepiaeopi Turonensia, epistola Henrico III, Francorum regi, gqUico. absque data.

Folnn. 7-15. eiusdem epiatola ad.eurndem. latine, abaque data*

Folnn. 15-8, eiusdem epistola Gregorio XIII papae.

Folnp. 22, hoc concilium provinciale indictum est ad (liem 1 maii 1583.

2) Concilia novissime Galliae. (16^61, . .. *[tituhu supra coi.* 262 A. n. 1].

Pag 331- 90 „Concilium Turonenae, celebratum anno Domini M.D.LXXXIII, stib reverendissimo d. d. Simone a Maillé, archiepiacopo Turonensi, partim Turonibus, partim Andegavia.‖

3) Labbe, *Condi.,* (1671), XV, 11(01.

4) [Harduin], *Acta eondi.,* (1715), X, 1391.

5) Coleti. *Condi..* (1728), XXI. 805-74.

6) Mansi. *Condi·,* (1902), XXXIV, 805-74.

7) Les decrete,dv concile provincial de Tovra, tenv partie à Tovra av mois de may, partie h Angers au mois de septembre, l'an de nostre salut mil cinq cens quatre vingta trois, corrigea A ap-

prennes par le a. siege apostolique, traduieto do latio m françois par Simon'Gallant, Tcuraageaa. *[Intign».)* A Paria, ches Gilles Boys, ruê s. laoquea, h renseigne du Lis blanc, 1585, aaoe privilege du roy A do monseigneur le reuerendiasimo archeuesque de Tours.

In - 8 ·, 40 fan. -159 fa. — Aix, tills ; Lyon, ville : Parie, Bibl. net. B 5619,- Paris, Sainte-Geneviève.

Hoc concilium a Simone de Maillé, archiepiaoopo Turonenai, indictum eat Turonibus ad diem 1 maii 1583.

8) Lee decrets dv concile provincial de Tovra, tenv partie h Tovrs av meis de'may, partie h Angers au moi· da septembre, l'aa d» aoetre salut mil cinq eons quatre vingt traie, corrigea A apprennes par .la aainct siege apostolique, ttaduicta de latin ta françoi* par Simon Galinat, Tourangeau ; demiore edition, augmentée due oaa roooraes au pape A à noadita eaeoqneo. A Angora, pour Nicolas Cbesneau, libraire iuré, ru< Sainot Michel, 1618.

In-19, 38 fan. - 134 fa.— Paria, Sainte-Geneviève.

Folnn. 99, hoc concilium indictum est ad diem 1 maii 1583.

SYNODUS DIOECESANA 8PIRENSIS
1583 maii 3.

Synodus dioecesana Spireneis in Germania, celebrata die 3 maii 1583, sub Eberhsrdo de Dienheim. epiacopo Spirensi.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulua :

Collectio procaMmuai aynodoltum *dioeoeeie Spirsnstf*, (1786), p. 391-9.

SYNODUS DIOECESANA AUDOMABEN8I8
1583 maii 94;

Synodus dioeceeana Audomarenaie in Gallia, celebrata die 94 maii 1583, aub loanne Six, episcopo Audomarensi.

Elatant constitutiones synodales in operibua quibus tituli :

1) Statvta synodi dioeoesanae Avdomarensis, anno M D LXXXIII Audomaropoli celebratae, praesidente reuerendiasimo in Christo patre po domino d. Iohanne. Six, episcopo Avdomarensi. *[Intigni.J* Dvaci. excudebat Johannes Bogardus. typographus iuratua, anno MD LXXXIII.

In-4b, 4 f.-142 p.- 5 f. (index).— Paria, Bibi.nat. B 932) Paria, Saint-Geneviève : Toulouse, ville.

Pag. 116: „Lecta et publicata fuerunt haec statuta in synodo dioeceeana Audomarensi, de mandato reverendissimi domini Audomarenaie praesidentis, anno Domini XVe. LXXXIII, mepaie maii die XXIV

117-49, appendix documentoruu) ad hanc synodum attinentium.

9) Statvta synodi dioeoesanae Avdomarenaia, anno 1583 Audomaropoli celebratae, renouata. aucta A publicata die decima nona menais aprilis anni Domini 1640, praesidente reuerendiasimo in Christo patre ac domino d. Chriatophoro de France, episcopo Audomarensi. *[Insigne]* Avdomari, typis viduae Caroli Boscardi, sub signo nominis teav, 1640.

In-4·. 4 f. - 153 p. - 1 f. — Paris, Arsenal ; Parie, Sainte-Geneviève.

Fol. 2, addita eunt decreta synodorum dioeceaanarum, quae poat annum 1583 celebratae eunt.

3) Schannat et Hartzheim, *Concilia Germaniae,* (1767), VII, 913.

SYNODUS DIOECESANA VICENTINA
1583 augusti 31 - aeptembria 1.

Synodus dioeceeana Vicentina in Italia, celebrata diebus 31 augusti et 1 aeptembria anni 1583, sub Michaels Priolo. episcopo Vicentino.

Exstant constitutiones synodales in operibus quibus tituli:

1) Constitvtiones et decreta promvlgata in dioecesana synodo celebrata avb reverendiss·· d. Michael» Priolo, epiacopo Vicentino, anno a natinitate Domini M. D. LXXXIII, pontificatus vero sanctissimi d. d. Gregorii XIII papae anno duodecimo, pridie kal. A kaiendia «tembris. *[Inugne.]* Vincentiae *(sic),* apud Pe,.^um bibliopolam A Georgium Graecum socios, M.D.LXXXIIII.

In -4'. 119 fn.-7 fnn. (oratio synodalisj. — Paris, Bibi nat. B 2245.

Fol. 110-9, appendix documentorum ad hanc synodum attinentium.

9) Conatitvtionea et decreta promvlgata in dioeoeaana aynodo celebrata svb revorendies·" d. Michaele Pbiplo (Me), epiacopo Vicentino, anno a natinitate Domini M. D. LXXXIII, pontificatus vero aanctisaimi d. d. Gregorii XIII papae anno duodecimo, pridie kal. A kaiendis aeptembria. *[Intigne.J* Vincentiae, *(tie)* apud haeredes Perini, bibliopolae, M.D.XCII.

In-4·, 114 fa. — Parie,-Bibi. nat. B 9946.

Fol. 86-97, appendix documentorum ad hanc synodum attinentium.

SYNODUS DIOECESANA CULMEN8I8
1583 octobris 12.

Synodua dioeceaana Culmensis in Polonia, celebrata die 19 octobris 1583, aub Petro Kostka, epiacopo Culmenai.

Exatant constitutiones synodales in opere cui titulua :

1) Schannat et Hartiheim, *Concilia Germania**, (1767), VII, 971-91.

De hac aynodo confer etiam :

9) „1583, constitutiones synodales ecclesiae Cnln>enais, sub epiaoopo Petro Koetka'. Ex hia plura assumpsit synodua provincialis anni 1589." [Chodynski et Likowskij, *DientaU» pro. regno Polonia»,* (1883), I, 3.

SYNODUS DIOECESANA LUGDUNENSIS

1583 octobria 1».

Synedtu dioecesana Lugdunensia in Gallia, celebrata dia IS octobria 1583, aub Petro d'Epinac archiepiseopo Lugdunensi.

De hae aynodo confer opus oui titulus;

La harangve prononcée er aeno do Sainet Luo, h Lyon, le mereredy eis octobre 1583, par C. Caesar do la Rochette diet de Breen, gentil-homme lyonnoia, adaoeat ar parlement de Paris. /ZfuiytwJ A Lyon, 1583.

In-8·, hl p., Lyon, rille.

SYNODUS DIOECESANA 8PIRENSI8

. 1M3 novembria 15.

Synodos dioecesana Spirensia in Oarmania, celebrata die 15 novembris 1583, aub Eberhardo de Dienheim, episcopo Spirensi.

Exatant conatitutionea synodales in opere cui titulus:

Collectio proMNMMi synoda/umi *JiotottitBpirttuii,* (1788), p. 393 - A

SYNODUS DIOECESANA ALB1NGANENSIB

1583 decembria 1-9.

Synodua dioeceaana Albinganensis in Italia, celebrata diebua 1 et 2 decembris 1583, sub Luca Fliaco, epieoopo Albinganensi.

Exatant conatitutionea aynodalea in opere cui titulua: i

Constltvtiones editae a Lvca Fliaco, comite La- B raniae, epiacopo Albtnganenai, in dioeceaana aynodo celebrata Albinganae, cal. decembris M.D.LXXXIH. Oenrae, MDLXXXIIII. cum licentia asperiorum.

In-4·, 103 fa. -1 fan. — Parie, Bibi. nat. B 1963.

' Fol. 103, haec aynodua. celebrata eat diebus 1 et 9 decembris 1583.

STATUTA DIOECESIUM BERGOMENSIS ET CREMENSIS

1583.

Statuta dioecesium Bergomensis et, Cremensis in Italia, edita anno 1583, sub Hieronymo Ragassoni, episcopo Bergomensi et visitatore apoatolioo Cremona» eccleaiae.

'Exstant conatitutionea in opere cui titulua:

Decreta generalia à r*** d. Hieronymo, Dei et apoatolicae aedis gratia epiacopo Bergomi, et' riaitatore apoatolioo Cremensia eccleaiae, confecta, c Lavdae, M. D. XXCIII, apud Franc*'" Bonatum, eiusdem rrbia typographum, curiae epiecop. A e. inquiait. concessu. .

In-4*, 9 partes, 27-.p., 2 f. - 64 p. — Roma. Alessandrina. '

Haec decreta edita sunt extra synodum dioecesanam.

CONCILIUM PROVINCIALE EBREDUNENSE

1683-1584.

Concilium provinciale Ebredunense in Gallia, celebratum anno 1583 vel 1584, aub Guillelmo d'Avauçon dq Saint-Marcel, archiepiscopo Ebredunenai. Bibhagrtphia:

I) Constitution·, (1854), . . . *ftitulae ntpra col.* 153 B. n. 11.

2) Histoire du synode. (1854), ... pitulus aupro eo/. 154 B, ŋ. 2|. . .

Passim mentio habetur concilii Ebredunensia celebrati annis 1583-4.

3) Oama. *Saries epitcoporum,* (1873:, p. 549.

SYNODUS DIOECESANA MEDIOLANENSIS X

1583.

Synodus dioeceaana Mediolanenaia X in Italia, celebrate anno 1583, sub.sancto Carolo Borromaeo, archiepiscopo Mediolanenai.

Exstant constitutiones synodales in operibua quibus tituli:

1) Acta eccjesiae Mediolanenaia, a b. Carolo Borromaeo s. R. e. tit. S. Praxedis presbytero cardinali, archiepiscopo, condita, Federici card. Borrotnaei, arehiepiscopi Mediolani, ivsav undique diligentius collecta et edita; addita eat in hac vltima editione ipsius b. Caroli cardinalia vita per revex rendias. d. Carolum a Basilica Petri. Nouariensem episcopum, confecta. Rrixiae, apud societatem Brixiensem, MDCIII, svperiorvm permisse. '

[Partit fT titulat.] Acta synodalia dioeceaana eccleaiae Mediolanenaia, para aecvnda, a beato Carolo Borromaeo, a. R. e. cardinale tit. 8. Praxedis *A* archiepiscopo Mediolani, habita anno a Christi natiuit. M.D.LXIIII, mense augusto, Pio IIII summo pontifice. ' Brixiae, apvd societatem Brixiensem, M.DC.HI.

In -folio, 2 partae, 6 fan.· 448 -1019 p. — Avignon, ville; Fribourg Suisse:, séiiiinaire; London. British Museum; Lyon, miaaionnairea diocésains; Milano, Ambrosiana: Nice, ville: scaris. Bibl. nat. B 2397 ; D Paria, Saint-Sulpice : Roma,\UcMandrina.

2) ~~Haymon~~is Corii . .. ~~epitome-decret~~orum omnium conciliorum provincialium et dioeceaanorum s. Mediolanensis eccleaiae. Mediolani, apud D. Gariboldum, 1640.

In-4*, XX-420 p.'— Paris. Bibi. nat. B 211)5. — Ipse tfbn vidi.

3) Acta ecclesiae Mediolanenaia, a s. Carolo, cardinali S. Praxedis, acchiepiacopo, condita. Federici card. Borromaei, arehiepiscopi Mediolani, jussu undique diligentius collecta A edita ; editio novissimis, addita septima provinciali synodo. *[Fifara.]* Bergomi, MDCCXXXVIII, ex typographie Joanni» Bantini ; superiorum permissu.

In - folio, 2 vol , 6 f> - 328 -' 24 p. (synodua prov. VII) - pag. 329 ad 808, 1 f - peg. 811 ad 1272- 108 f. (index). — Milano, Ambrosiana; Milano, seminario; Paris, Arsenal; Roma, Vittorio Emanuele.

P. 398, synodus diooooeana MediotaMUah X,, NUM 1588/

4) Sancti Caroli BorroaMei homiliae OXXVL •1 mas. oedioihus bibliothecae Ambroaiaaaa, ordino ehronologioo ta Inoam productae,' et Joseph! Antonii Baxii praofationibue illaatratae;... eratloMa 19 habitae in ooactiiia provincialibus e* synodia dioeeeeania. Auguatae TfiHeiiootTae, Veiih, ITM.

In-folio, 3 vol. — Paria, BIN. aat. D 3078. — Ipse non vidi.

5) Aota eooleaiae Mediolanensia, a aaneto Carolo, cardinali 8. Praxedis, archieniacopo, condita, Foderici cardinalia Bprromaei, aichtepiscopi Med(olaài, jeaau uqdique .diligentius collecta, Carolo Cajetano archiepiacopo cardinali de Gahruek adprobaate, remua edita. Tomus prisses (soeandus). Mediolaai, odaato Panic Pagnouio, MDCCCXLIH 0em. П. MDOCCXLVI).

Ia-4·, 2 voL, «f.- 987 p., 8 f.-pag. 1191 ad 17M-1 f. (errata) - vu p. (subscriptores). — London, British Museum; Milana, Ambrosiama: Milaao, soaaiaario.

P. 438, synodus dioooesaaa Mediolaaaasis X, sano 1583.

8) Acta eooleaiae Mediolanensia, (1890), .. . /MMM Mff eel. 96A, n. 9).

T. П, eoi. 1017-34, synodus dioeoeaana Mediolanensis X, anno 1383.

SYNODUS DIOECESANA PARMENSIS
1588.

Synodus dioeoeaana Parmensia in Italia, celebrata anno 1683, sub Ferdinando Farneee, episco£o Parmensi.

Exstant constitutiones synodales in opero cui titulus:

Constitutiones oditae in synodo Parmensi oelebrata anno 1583. Parmae, 1584. In-4*. — Ipse non vidi.

SYNODUS DIOECESANA BAVENNATEN8IS
1583.

Synodos dioecesana Ravennatenais in Italia, celebrata anno 1583, sub Christophoro Boncompagni, archiepiacopo Ravennatensi.

De hac synodo confer opus cui titulus:

Synodus dioecesana, (1791), .. . *[titultu* supra eoi. 155 B].

„ChriatophoruaBoncompagni. Bononiensis, archiepiscopus Ravennatenais, synodum celebravit dioeoeeanam anno 1583 "

SYNODUS DIOECESANA 8ALMANTICEN8I8
1583.

Synodus dioecesana Salmanticenaia in Hispania, celebrata anno 1583, sub Hieronymo Manrique de Lara, epiacopo Salmantieensi.

De hac synodo confer opus titulus:

Constitvcionea synodales del obispado del Salamanca. copiladaa, hochas y promulgadas por el illustrissimo senor d. Pedro Carrillo de Aeuùa, obispo de Salamanca y electo amobispo de Santiago, .del eoneejo de eu mageetad, en la synodo que se celebrb en su iglesm cathedral de le dioha ciudad. el mes de abril de 1664. (IiMtgiwJ En Salamanca, por Diego de Cossio, impressor de la créai vniuersidad, ano de A56.

In-4*, 6 f. - 315 p. — Paris, Bibl. nat. B 414; Paris, Sainte-Geneviève.

Fol. 6: .Estas constituoionee synodales, se ordenaro aviendo viato las que en este obispado hisieron los sonores obispos de Salamanca, nnestros prodecessores de buena memoria, don Diego Desa ano 1497, d. Pedro Gonsales de Mendosa aho 1560. don Geronimo Maarique aùo 1583, d. Pedro luneo de Posaada ano de 1698, d. Luis Fernandes de Cordova ano de 1604."

SYNODUS DIOECESANA UMANA H
1584 februarii 8-9.

Svnodus dtoeceoana Limana II in America meridionali, celebrata in civitate Regum, diebus 8 et 9 februarii 1584, sub sancto Toribio Alphonse Mogrovejo, archiepiacopo Limano.

Exstant constitutiones synodales in operibus quibus tituli:

1) Lima limata, (1673), . . . *[titoioe etipre,* roi. 157B. η. 1].

P. 308 -13, synodus dioecesana Limana II.

3) Concilia Limana, Romae, Vanesci, 1684.

In-folio. — Roma, Vaticano.

P. 306-10, synodna dioeceoana Limana II.

3) Aguirre, CoWserio ommun- *eofteHienat,* (1693), ., sapra eoi 159A, η. 1].

T. IV (1694), p. 980-2, synodus dioeoeaana Limana II.

4) Aguirre, CWlaedio hmmwm ronetAerom, (1753), . . ., *[tituhu ottfro eoi.* 169 B, n. 3|.

T. VI (1755)< coi. 69*71, synodus dioecesana Limanall.

SYNODUS DIOECESANA V1TERB1ENS18
1584 martii 12.

Synodus dioeèesana Viterbienais in Italia, celebrata die 13 martii 1684, enb Carolo Montigli, episcopo Viterbienai.

'Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

1) ConstitvSionea et decreta dioMaeaaae synodi Viterben. (si»), per admodum illustrem Arouerendiao. d. d. CarolumArebiepiMOpum Meutilluns^epieoepum Viterben., in oathedrali ecclesia 8. Laurentij ciuitatis Viterbi, iiij idua martij 1584 celebratae. Viteibi, apud Augustinum Colaldnm, 1684.

In-4*, 193 p. — Roma, Vittorio Emanuele.

De hae synodo confer etiam:

9) Conatitvtioaoa editae ia dioeceoana synodo habita Vitorbii, ab eminentisa. A reuerendiea. d. card. Braneaeio, epioeepo Viterbitm. et Tvseaaen., die

,w

XXV eoptembria MDCXXXIX. *[butgr*.]* Viterbii, a apud Mariaaam Diotalleuiam, impressere» episcopalem.

Bine anno, in-4·, 41-180 p.· 1 f. — Paria, Bibl. nat. B3SM; Roma, Propaganda; Roma, VallicelHaaa.

P. 178, Carolus Montilius, Casalonsis, episcopus Vitorbisnsia, synodum diooooeanam celebravit die IS mutti 1584.

S) CbnetitvtioMeoditae ab illustrite.* reverendius, d. d. Adriano Bermatthasjo, patritio Aosiaioa., Dei A apoatolicae «edi» gratia episcopo Viterbisa. A Tuseaaoa,, aanctisa. d. a. praelato domestico, solii- quo pontificii aasiateate. ia dioeesusa synodo habita ia ooelMia eathodraH Vitarbisaai, diobaa IX, X, XI menda aevembrio uw Deal. MDCCXXIV; accesserunt acta synodi, chronologie opiaeoperum Viter· bien, ac Tuseaneo.. aeo bob variae appeadieee. Viterbii, ex typographie episcopali haeredum Julii de Juliia, superiorum permisse.

8iae sano, |η-4·, 8f.-964 p. — Paria, Bibi, ait. B 3379.

Pag. MS: »Carolus Moatiliua, episcopus Viterbiansis, diooooeanam synodum 4 idus martii 1584 Viterbii celebravit.“

BYNODU8 DIOECE8ANA A8TEN8I8 VIII

1884 aprilis 10-1.

Synodus dioeoosana Astensia VIII ia Italia, celebrata diebus 10 et 11 aprilis 1584, sub Dominico della Rovere, episcopo Astensi..

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Decreta synodalia ab ill. et reverendius*· d. d. Dominico de Rvvere, Astensi episcopo A comite, promvlgata in dioeoesana synodo octaua, habita anno 1684, die decima aprilis. /jMigue.J Avgvstae Tavrinorvm, apnd Io. Bapt. Rattorium, MDLXXX1UI.

In-8*, 101 p. - 3 f. (index). — Torino, Bibi. nas.

Pag. 46-7, haee synodus dioeceaana celebrata eot diebus 10 et 11 aprilis 1584.

Pag. 40-101, appendix documentorum ad hanc synodum attinentium.

CONCILIUM PROVINCIALE SURRENTINUM

1584 menae maio.

Concilium provinciale Surrentinum in Italia, celebratum mense maio 1584, sub Iosepho Donsolli, arohiepiscopo Surrentino.

Bibliographie:

1) Decreta in provinciali synodo Svrrentina, sub reuerendisa. iosepho Donselo archiepiaeopo aedits. anno 1584 mense maij. *[ituignt.]* Uiei- Aeqvensis, apud losephum Cacchium, M.D.LXXXV. *(h jku:]* Vioi-Aequensl. apud losephum Cacehium, 'M.D.LXXXVII,

In-8·, 195 p. — Paris, Sainte-Geneviève.

·, Pag. 3- llT^cJnciliutn provinciale Surrentinum.

' Pag. 1 1 8 Synodus dioeceaana Surrentina, sub reverendissimi?domino Iosepho Donsello archiepiscopo habita, anno 1585."

EPISTOLA IO8EPHI DONZELI.

lottpluu Doasslus, *Dti* «t apMlolieoe ssdts *gratia arehirpiuoput Sarrmti, provincia» nortraa fiMibu, aalatam* m *Doauao.*

Collegimus sanctiones tam. nostrae ecclesiae atque provinciae per nos et nostros antecessores diversis temporibus promulgatas, quam etiam nonnullarum eoolcaiarum atque provinciarum, a magnis praesulibus aeditas, et ab apostolica sede commendatas et approbatas, quaa ad rem nostram seu Christi potius, et animarum noble ac nostris comprovincialibus episcopis creditarum salutem, de consilio atque assensu eorundem reverendissimorum D coepiscoporum, pertinere iudicavimus et in postremis nostris provinciali et dioeeeeana synodia, in pleno consessu, recitari, publicari, mahibusqno atque oculis omnium ita exponi fecimus, ut nulla earum ignoratio quempiam sublectorum poscit excusare. Nunc vero plenius illarum firmitati atque observationi consulentes, typis excudendas curavimus, ut quae quisque in coaciliaribeq sessionibus publies pronuntiari atque decerni intellexit, ea domi ot. horis quibus magis Ubuerit, memoria repetat, et,'quantum in se eat, «arma atque inconcussa esae velit et «flRnn^luhil enim In ipsis non utile, non salutare, non necessarium inveniet; nihil factu difficile, si sola adorit facleiMi voluntas; quam, cuique a Deo bqnam, beneplacentem atque perfectam precamur. Ut ex eo facile intelligat nullas eoae divitias oxoeUontioroe, non alibi sitam humani generis faeJicitatem, quam in ipato sacris legibus observandis, et in sancta vocatione, qua quisque a Deo se vocatum agnoscit, ut virum et Christi sectatorem dece.t, digne progredi teneatur, atque divinum opus non negligenter tractet, quod reprobum est et maledictum: sed illud ex toto corde, ex tota' anima, ex totis viribus diligat atque amplectatur, aient et Christus nos immeritos et nostram salutem ita dilexit, .ut nullis incommodis, laboribus, proprio sanguini nec vitae demum pepercerit, thesauros et ipsum caeleste regnum nobis patefecerit, obtulerit, ipsiusque regni et thesauri indeficientia claves, apud nos ipsos homines, sacerdotes, sive praesules, summum praecipue pontificem perpetuo esse voluerit, sola mutua inter nos et erga Deum dilectione atque obedientia erga maiore· nostros, pretii loco contentus. Eia igitur, fratres carissimi, tam magna praemia, nunquam peritura, tam parvo impendio ac brevi finiendo labore, vobis parate. Nosque vestra virtute atque orationibus iuvate, ne oneri, (quôd quam grave et longe impar nostris viribus sit, jn dies magis experimur) succumbamus, vostraeque omnium saluti, quibus tshemur mediis pleno consulamus. Valete in Domino.

I.D» JUti prgftttiaM tl iurtanio prasstaetfo

.1. Sacri Tridentini concilii auctoritate suffulti, mandamus, ut omnes iateresseatoa synodis dioeoesanis vel provincialibus, omnis et singula ab eadem synodo statuta palam recipiant, veramqus

' Numno te» sapita» osso arttsatsrass, qui Casset la lèftimt, Ipsa »4441. — *J.B. M··*».

y

obediodtiam sanctissimo domino Metro pep»* spondaant, haorooM oataw pablioo dotoatentur, Men •isdem profiteaatar verbia, qaibus formula sanctissimi domini Pii papae IV praescripta eet, videlicet.

Ego N. firma Me credo /ritpra eel. B8C-4OA].

9. Teete» vero synodal··, ultra praedictam professionem. etiam iarameatum praeetent, bac utentea formula: «Ego N., teatie tyaodaUa, spondeo, quod amodo in antea, qaioquid audiam val cognoscam contra legem Dei at rootam Christians· vivendi rationem in dioeeeai michi eommissà, et ad meant cognitionem quocunque modo devenerit, somoto vmui timore, prece, pretio vel amore, nullatenus celabo, quandocunque veritatem a reverendissimo meo epiaeopo exquiri contingent.'

3. Electi omne», prleviai vel praetentati ad officia vel benefiet» «eolesiastiea, non admictantur niai priua huiusmodi iuramentum emietant, soilioet: rEgo N. electus etc., per. haec canota Qei evangelra iuro, neque me, beneficii vel officii obtinendi causa, quicquam collatori et patrono eloetorive promiaiaae. neo me notante a quoquam datum vel proiniaaum esse. Ita me Deua adiuvet .. .' Quod iuramentum ia manibqa ordinarii praestetur, antequam admictantur ad poaaeasionem.

4. Parochi, fidei profeaaiono emissa, ae «odi apoatolicae, et epiaeopo tuo eiaaque auoocatoribua obtemperaturo», iuxta sacri concilii Tridentini decretum, renidentiam facturos iuxta Pii IV determinationem, iuramentum praestabunt: iqra ecclesiarum parochialiutp, quibus praesunt, pro viribus suis defonsuros, bonaque earumdem ecclesiarum conservaturos^ non alienaturo»; quae voro iniuste vendita «sui» praedecessoribus vel alienata fuerint, quantum in ipsi» est, se recuperaturos.

5. Concionatores, ubi primum in aliqua civitate »ive dioecesi sunt condonaturi, fidei professionem, iuxta-formam praescriptam, in bulla Pii IV, emictaut. nisi docuerint se alia» eamdem emisisse.

6. Examinatores-ipsorum parochorum aliorumque clericorum in concilii» hi» deputandi», si modo haberi potaunt, magistri sint seu doctor»·, aut in theologia licentiati, iuxta sacri -concilii Tridentini praefinitionem ; qui se fideliter susceptum onus exequuturos iurare debeat, neo quicquam, occasione examinis, ante vel post prorsus accepturos.

7. Ludimagtstri omnes, et qui cuiusoumqu» status, gr»dus aut dignitatis sint, quovismodo publice aut private domi suae vel alienae, pueros, adulescente» aliosve cuiusvis sexu» et notatis, quast-unque arte» litterarias, etiamsi gratia faciant, legendo, interpretando, etiam prima ipsa grammaticae rudimenta, quorum omnium more·, gntcquad ad docendam aeeedat, diligenter sunt explorandi, at fidei professionem facere, et. iuramentum praestare omnjno debeant. alioquin poenas de bia in oadom constitutione propositas luunt; quam profosaiohem et iuramentum uoa semel, tantam sed iaitio cuiuslibet anni emitter» atqu» praester· solemniter compellantur.

8. Mediei, cuiusvih generis sint, ultra fidei proICssioaem, insuper tarant, cum ad infirmo· in lecto iaeentes vocati fuerint, ipao» ante omnia, infra diorum trium visitationem, monituros, at sua peccata, iuxta sanctae Romanae eccleaiae «dictum et Pii V praescriptum, confiteantur; quod si id adimplere neglexerint, so ulterius minime visitaturo».

9. Punctatores «ligandi in provinciali vel dio·-cesan» synodo, ibidem iaramsatam aub bis verbfo praestabunt: .Ego N., pnnetatoris offisium quod sasnapi, por-' haec sanetp Bai avangslia iuratas. quantam ia me' eat, axeqauturam.' 8ie me Deua adiuvet, et baoe annota Dei ovangeUa.!!

II. Dt «etiNierMi esdptaiw at eruata.

I. Move codeaia, abaque ordinarii licentia ta scripti», minime aedificetur ; neo aliquid in ea novi fiat abequo simili licentia.

9. I* ftontiapioio · euiua, aiout et in qualibet etiam paroohiali eceleai», statuimus, ut, a superiori parte maiori» ianuae eeeleai··. sacra» depingantur imagine».

J. Crucifixi imago, sub ipao capella^ maiori» arcu in omni eceleai» collocetur, opm velo desuper sericeo vel «altem lineo.

4. Fenestrae ecclesiis vitro but tela cerata claudantur.

B. Vaa, e marmore vel duro «lio lapide,- non foria aed intus eooleaiam, a dextris ingredientibua pateat, pro aqua benedicta, cnm aapergillo aetia, non apongia confecto, et appeared.

β. Unum ait haorarinm in quavi» ecclesia et in paroobiali, praeter illud quod baptiamali fonti deservit: quod desuper tectum et clausum esse debeat, ut infr» dicetur, congruenter in loco decenti coaptatum.

7. Uporu» ita iuxta altare maiua constituatur, ut tempore divini officii aditus laicis minimo patent, 'sed a clericis aint illi omnino aeiuncti, praesertim dum divina celebrantur officia?

8. Confeeaionalia autent, ad ecclesiae Metropolitanae, normam. tot babeat quot confeeaarioa ; reliquae etiam ecclesiae.

8. Altaria nimis prope iauuas ecclesiae aon aint, nec de directo maiori altari adversa constituantur, niai aint a lateribus ecclesiae ita poait», ut inde altare maius videri nequeat : et aliter posita amoveantur.

10. Sint altitudine palmorum quatuor a scabello ligneo, latitudine palmorum trium, longitudine vero palmorum sex, ad-minus, praeter altare maius quod constare debeat longitudine palmorum ad minus octo,

11. Scabellum altari» sit longitudinis palmorum octo, latitudinis vero trium.

19. Tabernaculum desuper altare maius collocetur, deauratum per totum, a foria, quod, serico tegmine aut saltem lineo cooperiatur, intus vero panno «erico rubro vel viridi circum munitum.

13. Pixia seu vas aureum vel argenteum similiter contectam cum corporali, ad sanctissimam eucharistiam intus tabernaculum aaaervendam, cum clave bene 'firmatum, clausum et custoditum, atque ita aptatum, ut indo pixia commode depromi et reponi possit, abaque quod super altare sacerdos ascendat.

14. Umbrellam seu baldaebinum, altare inaius, ab» tabernaculum cum sanctissimo Christi corpore stabilitur, ex qitavia decenti · materia confectum habeat; quod totum altare, et celebrantem sacerdotem desuper tegat.

16. fiepiatur in quacumque maiori ecclesia, etiam paroebiaii, altare mata» undique ex quarts materia, ut laicu» ingredi, siv» celebranti nimium appropinquare, aut altaribus infiaerara non posait, vel inniti.

16. Ifobeat unumquodque altare ornamenta psramentaque propria, tam ad cultum eis in usum, secundum temporum conditionem, quam ad 'missarum sacrificia, quae illi, debentur, 'peragenda.

17. Autaria eonseerata) sicut et altariola portatilia, tela ita cooperiantur, ut focilo emoveri non poeeint. Et tob»lii» desuper, seu mappis tribuo distinetis et' noa convexi», vastita sint mundi», qnaram una sit aliis longe maior latitudine »t loagitadia·; ita ut pro, ornata altaria a latsribu»

dependeat «4 «oabeilnm naqno; reliquM 4m• tea* gitudtanm altari· auperaut, vol aaltem adaequant.

18. Mitenram oelabentioM expleta, tala viridia, caerulea aat eerate, vel 4a eorio, altaria, ia quibne celebrator, aemper tegat Bint abiqaa candelabra dno honoeta dtabornta.

IS. Kt tiatiaabalnm appaaiam, vel portatil·.

90. Ae aaeratoram tabella, peat ealobrationom tub tala raeaadanda. Imago crucifixi ia nnoqnoqit· altara eollooetur.

91. Sepulturae noviter eonatruendae in quavia capelin, »patk> cubitorum trium oa earum dietat ab altaria eoabello, aut ao remotiua quo loci anguatia permittit; ot ita operiantur, ut nullo unquam tempore foeteant.

99. In aaeriatia maioria et paroohialium aeelaaiarum ae capellarum tint libri, populo legendi ad praeacriptum ppiacopi: et in inventario laeriatine cum oaeteria mobilibua annotandi.

98. Baoriatia quaelibet armarium paramentorum unum vel plura baboat. ad illa et caetera ornamenta diatinctim conaervanda.

34. Ac pro argentei· vaaia reliquiiaque armariolum aeparatum aive reliquiarium, loco aacriatiae deoentiori tuto aptapdum atque claudendum.

96. Labellum, eum manntergio appenao, pro. abluondia abatergendiaque miniatrorum dtanibua.

96. Oratorium quoque cum imagine axera et orationibua affixi·, pro aacerdote ante et poat miaaae celebrationem recitandid?. atque deprae-cationum tabella aaoro unicuique indumento accomodatarum.

97. Indumenta ipaa, ao caetera paramenta et ornamenta, certae eccleaiae dicata, ad aliam tranaferre, et in alieno· uaua convertere ceu acoommodare nemo audeat.

98. Neque hi. ad quos «pectat, illa pulvare.C conaumi, vel aliter abaordvacere permittant, aiout nec eccleaiam ipaatn. aacriatiam, altaria oratoriaque.

99. Silentium in aacriatia et choro aervetur ab omnibua. tam laicia quam clericia; praeiertim tempore divinorum officiorum, quoad externa, vana aeu inutilia colloquia.

30. Neque laicia, niai cogente neceeaitate, intra praedicta loca aditu· pateat.

31. In quavia eccleaia, praeaertim dum .divina.- celebrantur officia, vel Dei verbum praedicatur, nomo deambulare, confabulare ve) negotiia operam dare praeaumat, aut altaribua fontibuave baptiami et aquae aanctae adhaerere.

39. In limine eccleaiae vel ante fore· ipaiua, immorari, aut cum canibua. volucribua, baliatia et aolopetia ingredi nemo audeat.

33. Parlementa congregatione· artium, collegia publica vel privata, concilia quae ad eccleaiam D ipaam non pertinent, laici in eooleayi non habeant, nec etiam alibi diebua feativi· celebrationi· miaaarum tempore.

34. Ante ianuam maiori· et paroobalium eoele•iarum conatruatur portioua. quae latitudinem eccloiae adaequat, vel aaltèm ipaam ianuam complectatur, aub qua baptiaandi primum a parocho recipiuntur, ot ad «lio· uaua eccleaiae decori neoetearioa.

38. lanu·· capellarum, extra eccleaia· parochial·· axtotentium, canoello claudantur ligueo et clave, ut intu· videre lioaat •aoelium, et oratio fieri, «ed non ingredi niai dum celebrantur divina officia.

36. Capellae, extra maiorem vel parochial·· eoelaatee, in indaoanti vel parum commodo loco poaitaa, ia quibua, ni plurimam, nulli· au^iantibua celebratur, erecte ibidem era··, prophanari, ot eapallaa ia maiori aaclaaia aub Mrumdem invoaatioaibaa aaaatornm Heitam ait. de epiacopi li•aatia, eotatraaro, aat miaaaa ibidem oalabraadaa oaiaiaa ad commodiore· eeclaeiaa tranaferaatur, iuxta a anero eoneiUo Tridaatiaa datam faealtataa·:

87. Capella· nnlH patrono ooaeedautur, qui UIm priua non dotaverit, ot conceaaaa revoeentnr.

88. Deeirnantar altaria in capallie prophanxtia ot apertio, in quibua non oalebratur. *

8·. Patroni, eapallaa »uaa minue «ufficienter dotata·, in maiori eccleaia et paroebiia poaitaa. •arnmqua altaria da neceaariia provideant omnino; aliae, praecantandi iuribue priventur, aaltem pro prima proxima vice vaeationia. I'ni vero ex patroni· aatiafacienti, iua aliorum in ipae capella, doqeo aatiafecerint, aoereacat,' et conferatur, vel alii· remedii· iuria opportufiia. ordinarii arbitrio: B oopatroni, benedeiatua aut populua viaitatienibua •atiafaoare compellantur.

40. Prohibent·· ne in illi· vel iuxta e··, bellariorum vel qnarumvi· rerum venditione· fiant.

41. Nec menae cum capaula, altaria inatar, ante vel auper altare pro eleemoaynia recipendia, ullo modo in eccleaia, cum indulgentiarum litteria ant inacriptionibua permittantur, aed in loco longe ab altari, in quo indulgentiarum atatio oonatituta ait, vel a latere «impliciter collocentur, «tatutiaque tantum diebna, quibua epiacopi indulgentiam decreverint promulgandam.

49. Transitu· ad aliena loca per eccleaiam non concedatur.

M' "•'•f*·· aeerda *untfiMtu, aetienibut* repraeaaatafcotriha» «aeria.

1. Sacrae imagim··, atata ,prece, priua benedicantur, quam altkriou· auperponantur.

3. In ecoieaiia, corruptae imagine· vetuatata aive hominum ininria et qune in aordido «tant, honeato loco aptentur vel in totum deleantur.

3. Imaginée picturaeque, in quibuacumque loci· olaricorum aive laicorum habeantur, turpitudinem prae ae ferente·, deleantur omnino vel ad honeatatem reformentur.

4. In pingendi· lacria imaginibu· caveant epiacopi ne quid jn eccleaia Dei pingetur aut «culpatur, quod acripturarum veritati vel catholicorum treditionibua adveraetur.

b. Omni· laacivia. praecipue vitetur, ita ut procaci venuatate nec pingantur nec ornentur, ne turpia potiua cogitationi· quam devotioni· occaaio ait, iuxta aacri concilii Tridentini decretum. Et alitor quam decet dapiata· aive expre····, etiam de domibua laicorum, obacoenaa imaginée emendari vel amoveri epiaeopua parochuave curabit omni atudio.

6. 1'aaaiouia domini noatri leeu Chriati reprraentatione·, vel aliquorum aaactoruiu aut deiparae Mariae virgini· non fiant.

7. Reliquiae (anctorum decoria in vaaculia •prventur; et, cum populo oatenduntur, luminaria accendantur; nec a receptaculi·, ubi condite· aunt, extrahantur, aut temere omnium oeulia vel nude exponantur aut quaeatua gratia demonatrentur; neque etiam ad collum deferantur, abaque epiacopi licentia; neo privati· in domibua val apud laicoa homine· detineantur.

8. ' Locu· iit in eccleaia aive aacriatia, ac decena, ubi oonaerventur, dnabqaque olaudaatuA elavibu·, quarum altatam epiaeopua teneat, alteram tho····rariu·.

9. In eia deferendi» demonatraadiave, aaoerdotao •uperpelliceo (tolnqne utantur.

«

10. In proeosaionibas vero eum hunlaari^ke of turrlbule deferantur.

11. Roliqaine' inaigaea, quae ia eaalaaUa pa·· neglecti· vel para· decent·» habitis oeatodiuatur, •a solsmaiori pompa, qnaopro qulitat· regionis lioebit et commodam videbitur episoopo, trapa-fbrantur ad eealeainm oathedralom, ibique apt· at honorifioe oolloeoutur, anotoritate at Beentia eadte apostolic·· praevia et tamper aalvn.

IK Dt tpittfit,

1. Episoopu·, domiaicis m fsetia diebus, d legitime impeditu» aon fuerit, miaanm oolebraro aa omittat; oslebrsntique vel missam audienti freqaen» adsit familia.

9. Lectionem taoram, dominici· diebus, vel »ermonem «iva exhortationem qlero eivitati» «nae faciat. i

3. Singuli» manaibua aemol, saltem in dominica b die, universi civitati» »uae ao dioaoaaia claro, idem per «e praeetabit, aut per idoneum ai legitime impediatur.

4. Quaeounque ad divini cultos gubernationem •pectant, per se in primi» praeetare, ouatera voro inferiora per vicarium ministrosve axeqni curabit.

6. Certam aibi horam, quotidie sumat, quam in contemplatione divinorum, atudio meditationi» atque orationi» exercitio impendat

β › Institutum vespertinae orationi» domui etiam »uae observari faciat ad quam ipao et familia »ua omni» conveniat; ac pro defuncti» certo oampanae signo per omne» ecclesia».

7. Quolibet aabbati die, hora vigesima tertia, antiphonam deiparae Mariae Sa/ee rspruo, aliaaque ab ecclesia pro tempore atatuta» prece·,' in maiori eocleaia, ac in parochialibu» ubi commode, potest, religjoae a clero cantari mandet, convocati» C eampanae pullatione fidelibus.

8. Ad episcopum pauperibus miaerabilibuaque facili» »it aditu»; benigne quoscunque audiat.

8. Statimque expedire quae recta posait pro]; omnibus, aut oonailio vel oonaolando prodeeae •tudeat ac delsctetur.

10. Episcopo» in veatitu »ericum non adbibent, niai in neoewarii» et ooneueti», pretiosis non utatur pellibus; habitu etsqla--epiaoot>ali annule, cum publice prodit, (it semper ornatu».

11. Accumbens menaee benedicat,et,quam deoet, frugalitatem ac tempprantiam, umrarumque librorum lectionem adhibeat quae,/ut plurimum, ex ■aera ait scriptura, vel ex paMoralibua libri» aut •anctorum viti» et actionibus.

19. A laicorum commsc»ationibus et a nimia eorum familiaritate caveat

13. Homine» moribu» obscenos, parasito·, maledico» vaniloquosve aecum versari vel in' eius domo non permittat.

14. Neque principibus naeumbei^ibus stat ipae.

. 15. Neo etiam, inter missarum solemnia, mia-x sale ant pacem illi» exosculandam ptqeboat

16. Caveat episcopus, ne quid in eia» domo appareat quod non sit simplex, purum, honestum; ■ed inanium rerum omnium ae profani ornatu· se contemptorem ostendat.

17. Ita domui suae familWaquo bene praesase curet, ut interns et exterius/nemeatas de«onunqne servetur.

18. Et talis sit domesticorum omnium veetitua et more·, ut illo» appareat esae ministrorum Dei · ministros.

19. Bx ipsius episcopi familiaribus si quisrindnsatur, HUua paternam adhibeat diligentiam Ot onrnm. v

90. Ia eloamoayni· pauperibus srogaadia, fta ae peomptam exhibeat, at prnatar ilia* qtma par al*smosynarum ministroe olargH selet, ipee quoque ntaau sua'aliquaado ia peaperee eoaforaL

»1.· Poena· olerioerum mulctasque emnss eniaavis generis, piia usibu· vel aeeieaiaa fabrioi·, nulla prersu» »ibi parte reeecvata, destribuat, eerto depositario taper bit rocipisudi· at expendsndis apecialiter deputato.

99. Presbyteros et clerico» oniri ad~m quandoqus parta, qnandoqne vero certo» aliquos convocet, atqae illorum utriusque vitae rationem, virtutum excrcitatioae· ot progressu» oognoscat.

99. Bpisoopi singuli seminarium constituant, val ai, ob beneficiorum tennitaiem, hoe adimplere nequiverint, eum metropolitan· eodesia illud aimul quamprimum constituant ut concilium Trideatinum disponit et summus pontifex illo» admonet.

94. Quilibet episoopus, singuli» annis, visitationem inatitqat et absolvat; vel frequentius, absque tamen procurationis onere, prima visitatione absoluta, quamvis provinciae angustia tanta ait, ut in ea procurationis nomen vel exactionem audiri absurdum videatur.

99. Quam visitationem, singuli» annis faciendam, immediato post Omnium Sanctorum festivitatem incipiat vel post primam dominicam Adventus, feri· secunda immediate sequenti.

96. Atque *b eo die publicatum intelligbtur generale visitationis edictum; nisi, ex caum. in alium commodiorem diem visitationem m transferre episcopus expresse declaraverit.

97. Concilium dioeceaanum, singulis anni» pariter convocandum, pro prima die mensis m»ii publicatum et indictum censeatur; nisi, ut supra.

98. l*ium indicamus ut episcopi in suia ecclesiis certum sibi et successoribus suis monumentum cbnstituant.

98. Per concionatorcs, parocho» et confessario» efficiant, ut oratio vespertina, diebua singulis, ab omnibus in eccleaia vel privati» propriis domibus Bat, tam pro vivis quam pro defancli·. dato certo maioris oampanae signo iuxta primam horam noctis,

V. D» wlo **t imintat» elfrieorttm.*

1. Presbitori ot clerici omnes imprimis memoria teneant verba ilia Morosanoti concilii Tridentini, capit· 1, quod incipit; ,NιM est quod olios mogis ·d piriotsm *Dtiftt* curtum *auUhu itutrtMri,* quam isrwm eifo rt azcetplum, qui ·« diemo dMUearam/ essuMisrie* * et reliqua.

9. Sacerdote» barba · superiori labro tondeantur.

3. Clericali tonsura apparenti et talari veste inoedant.

4. In habitu,' non exquisita sit cultus elegantiat. •ut nimis sordida et abieota negligentia.

6. Color vero tantum niger adhibeatur, omnem ornamenti novitatem ao vanitatem fugieutea.

6. Pileos in aeolesi· nunquam, extra vero non deferant nisi valetudinis vel pluviae oauea, et tunc simplices illos'habeant ae honeatae latitudinis, nomo autem in centum tendente·.

,7. Superpollioea lacera non sint neo sordida, neque curiose nimium elaborata.

8. Clericus 'sive preabiter superpeiliceo indutus, •eelesiam sxire, prae foribes a«|are, aut per viam' ineedere. nisi eum procaaaio ant officium quod illud requirat, peragitur, non présumât. *

9. Annulum non deferat, nisi ea praaditus ait dignitate ia qua conferenda annule· sibi tradatur;

' · «ma XX1L a 1, d» «<.

illam varo,, dum celebrat. e* chirolecM ia ehoro non habeat.

10. Quoniam Deo militantium clericorum ama ot potiaeima Media, orationee et aaaraa loetion·· eeae debent; ita intenti atquo aaaidui ia hoe ipao peculiari munere eae· debeat, at oratioai auoeedat leetio, leetioniqno raeoodat oratio: boe opim telo clipeo, et divae toatatur Hleronimua, malarum cogitationum aagittao, quiboe omnia aetaa, maximo voro edoleacentia percuti «olet, repelluntur. inquina»: HAawit< atedte wrÿdureram, *ti itnu* IMM *Wwt ti badeent, qui «eeiaeiaaCioem diaotplineet, riiet* hmoeattMrai *tt Dti* timorrm deoant.*

11. Libri, quo» depot unumquemque prcabiteram ve) clericum habere, et in eorum lectione frequentiae vernari, alnt praecipue quoe epiacopua. ex tua electione, pro eorpm eaptu iuaaerit eaae legendo».

19. Olericu*. ai monitu· etiam per publicum edictum, honeetum clericalem habitum non deferat, per auapeaaionem ab ordinibue ac officio et beneficio coerceatur: et ai aemel correptu» habitum laicalem aiehilominu» geataverit, habena beneficium, eo privandua erit, iuxta concilii Tridentini decretum.

13. Profatu» apectacula nec ip»i peragant, nec peragente» «pectent.

)4. Alei» quoque, certi» aliove ludi geqere vetito, quovia in loco non· ludant; nec ludeutibua interaint.

15. Venaticum non alant animal, nec baliati» publicq utantur.

16. Baculum in · eccleeia nunquam, nec per civitatem, niai' aetati· infirmitatiaquo. Evidenti cauaa, deferant. J

17. Natatio aut in alieno conapeotu denudatio illi» nequaquam permittitur.

18. Cum exulibua, oontumacibua ac bannitia, vel de homicidio diffamati», iuxta aanetiaaimi domini noatri papae Gregorii XIII bullam, minime vereantur, nec boepitio auacipiant, etiam ai'affine» fuerint.

19. Boat primam noptia horam, per civitatem abaque lumine incedere nullua audeat.

20. Clerici extranei, abeque dimiaaorii» lijteri» •ui epiacopi. in provincia e»»e non permittantur, niai ad pauco» die».

21. Clerici in aaorti, vol beneficium obtinente», domi eive fori», laici» hominibu» quacunque dignitate praediti», non inierviant.

22. Procuratione·, advocatione» et patrocinia apud iudicem aaecularem. nullu» preabitcrorum clericorum ve, excepti» caiibu» a iure pOrmiaaia.nc de ordinarii licentia, exerceant.

2f3. Pro nemino apondeant in foro aaeculari.

24. Mercaturam laicoramque negotia non procurent. neo eorum praedia copducaut.

26. Muliere» cuiuavia Mtatia, legere, acriberq, canere aut aonare non doceant, niai qua» aetate. moribu» «t vita ab epiecopo probanda», pormiaeum fuerit.

26. Nec illi» per viam a* comite» adiungant.

27. Mulierum auapeotarum domo», caeteraqn* ordini ao atatai clericali indecora;

28. Necuon conacaaua otioaoa laicorum, vaniloquia, et in platei», officini» ac acdilibua circulatione», ubi nulla urget neceaaitaa; tabernaaque, niai itineri» cauaa, vitabunt'.

29. Arma cuiuacunque genaria deferre omnino ▪prohibomua: niai, ubi longum iter agendum «et, d» ordinarii «cripta' licentia.

8t». Neo ciot suppliciorum »peetatoro», quae rei» inferuntur, niai, ut ipeoram animarum «eluti opem ferant, illic adaint.

*1. Sacerdote· omne· et clerici, alieuiu· certae eealeeiae miniaterio non addicti, in maiorem vel 'pareehialem eooleeiam, euina fine» habitant, dominici· fiMtiaque diebea ad divina celebranda conveniant, niai legitimo kxeacoatar.

M. Tempero veto ieinaioram. et ubi fraqueae ad «coleeiam popalu» «Me eoaaueverit, parochum etiam in docendo doctrinam obriatiaaam adiuveat.

M. latrant·· «eelaeiam caput atatim aperiant, ante «anctiaeimum ·acramentua) reverenter orent, M in aliorum exemplum ubique modeato vernentur.

84. Btaaté vero epiacopo vel gonufloxo in oecleeiaa, aimul «tout et limul orent.

86. Oleriei, preebiteri, parochi et quieunqUo eecleaiaatici aub ditione epiacopi exiatente». atudiia littorarii» vacare et lectionibu», iuxta cuiu»cunque conditionem atque capacitatem, compellantur.

3fi. Baoria initiatu» eut beneficium obtinen», ei aliquo officiatur morbo, non tamen ita grave quin horia canonici» non poeait aatiafacere, ab illi» dicendi» non deaiitat, inoonaulto utroque medico corpori* et animae, ne graviter peccet.

37. Si non frequentiu», «altem aingulia menaibu» omneq communicent clerici minorum ordinum.'

38. In «acri» vero eoaalituti, cinguli» diebu» dominici», ut concilium Tridentinum auadet.

39. Antequam diacumbant, monaae benedicant, et in fine Deo gratia» referant.

40. Audito, prO aalutatione angelka vel ordtione pro defuncti» canpanae aignO, illice genutlectant, jpent, ut par e»'t,' auoque exemplo bt hortago ad. tam «anctum et pium ope» eireumatantne allicient.

41. Similiter, ad aigivum campanae pro elevatione corpori» Chriati, eccleaiae maiori» aolapinia mia»ae aaaurgere, ubicunque fuerint, caput aperiredevoteque orare non praetermittant.

42. Studiorum cauaa, nulli clericorum a'dioeeeai vel ab eccleaiae aua» recidentia abeaae liceat, niai pria» habita ab epiacopo in »cripti» licentia.

48. In qua quidem epiacopu» haec adiunget, videlicet, ut de litterarum progreaaioue. a ductoribua quo» audit, aoriptum afferant teatimoaium, ▪altem cinguli» anni».

44. Nec ad breve tempu» a dioeoeei abeaae liceat, abaque ordinarii licentia, et cum redierit eidem »0 praeaentare non differat.

VI. Dt paroehit.

1. Parochua per »o ipaum «aeramenta et non per alio» miniatrabit, niai iuate impediatur.

2. In aedibu» auae eccleaiae inhabitabit aut prope illam, ut cotnmodiua ea, ad quae tenetur, praeetare poaait.

3. Diligentiam quam maxime adhibeat, ne qui» abaque «aeramenti» e vita diacedat.

4. In quorum adminiatratione «em per auperppiliceum et atolam habeat.

6. Singuli» etiam dominici» aliiaque diebu», doctrinam fidei ehriatianae populum doceat, tam intra miaaarum aolemnia, quam a prandio, dato campanae abno. omnique adhibita diligentia, ut frequena populuk omnino autem pueri et adohaaooate» omne» utriuaqua aenu», doctrinae ehriatianae et recitationi interaint.

tt. lIloaque admoneat «t hortetur, ut die» facto· buiuamodi non otio··, aed in animaram auarum utilitatem et Dei cultum aanotia exercitii» ao piia operibua inaumant. c

7. Kt erudiat de ooutenti» in oateohiamo romaao.

8. Uaiutatiet frequenter illam annorum decem indulgentiam, qqae a Lateraaenai eoneilio »ab Leone X, curiae 'denuntianti pubicum biaaphematoram, conceditur

itt·

V. ,Publicum «use parochia» blasphemum, oon- A cubinariutn aut usurarium val de fide suspectum, diebus festis missam neu audientem, in Paeohate non communicantem. 'statim epiacopo denuntiabit.

10. Parochus, die dominico, festa de praecepto, ieiunia et vigilias populo' denuntiabit, ac caetera, iuxta sacri concilii Tridentihi sanotibnea, ad saltr tem neeessaria docebij.

11. Itideth, qua aetate ieiunare et pueri peccata confiteri et.communicare debeant.

12. Crebris exhortationibus efficere conetur ut populus sibi commissus, ad confessionem cOmmu-„ nionemque frequentet accedat, praecipue vero in die Natalis Domini, Papchatia. Pentecostes. Assumptionis beata^ Mariae, Omnium Sanctorum, et initium Quadragesimae.

13^ Adolescentes, prima vice eucharistiam sumere volentes, prius examinabit, ac de virtute et tanti sacramenti ratione reverentiaque edocebit: B eorumque et aliorum, qui nondum confessi sunt, aetatem et idoneitatem recognoscat.

14. Eoruin^^rMlinn describat, praesertim in visitatione animarum singulis annis facienda, ipsos erudiat et ad confessionem inducat.

13. MonebitT patresfltmiliaa. Ait "filios suos ae filias famulosque. diebus saltem festis, missam et doctrinam audire, atque, temporibus debitis, peccata confiteri compellant.

Hi. Viduae admoneat ut, ultra diem octayum, ad ecclesiam accedere et missam audire non differant.

IT. Unumquemque in sua parochia missdm audire debere, et in ea tota, excepto evangelio, non uno tantum sed ambobus hexis genibus devote atque attente permanendum.

18. Arma, baculos, accipitres, canes domi relinquendos admoneat. C

19. Curam'de viduis habeat, pupillis, orphanis. aegrotis, pauperibus aliisque miserabilibus personis, quo» per se adiuvare. aut per alios subvenire non desistat omni studio ; quorum nomina, ut proprium munus certius exequatur, certo libro scripta, non memoria tantum retinebit.

2«. Parochus aegrotos, etiam non vocatus visitabit, et ad confessionem caeteraque sacramenta recipienda suadebit.

•21.· Cum sacrosanctum eucharistiae sacramentum ad infirmum defert, vel extremae unctionis oleum, septem psalmos vel preces alias in via devote recitet.

22. Infirmum pie ac prudenter consoletur, et in mortis periculum existentem nunquam deserat, omnibus spiritualibus auxiliis soletur et adiuvet. et, ubi vitae nulla spes erit, hortetur ut bono animo sit ot gaudeat se a Deo in aeternam patriam vocari, D mortem ne timeat: quo in officio non deerunt caeteri parochidfi presbiteri eidem, ubi contingerit, auxilio esae.

23. Astantes ut pro eo preees Christo dotnino offerant, instanter moneat.

24. Librum parochus habeat, in squo baptisati, parentum et compatrum nomina, cognomina, nativitatis diem ac baptismi describat, et an ex legitimis nuptiis fuerit procreatus.

2b. Similiter, in sacro chrismate confirmatos ibidem annotare curpbit et compatres eorum.

26. Symbolum fidei nescientes, exoommunibatos, aut in manifesto mortali peccato existantes, ad suscipiendum de baptismo puerum non admittant, nec in sacro chrismate sive confirmationis saoramento.

27. In quo libro diem obitus uniuscuiusque adnotabit*

3S- Alfum quoque librum apud se habent, in quo introitus, census, iura et instrumenta ad pa rochialem ecclesiam, et universae ipsius parochiae capellas spectantia describantur.

29. .Bonorum, etiam mobiHum, inventarium, sacristine et oipellarum suae dioecesis, visitationis instar, singulis annis per ipsum habendae.

30. Alterum etiam habeat de statu anitfiarum sibi sublectarum, qua» singulis annis recognoscere non praetermittat.

r 31. In quibus observabiUnn recte in catholipa fide et sacramentorum perceptione ambulem.'

32.' Populum adiponeat, paucis ante diebus, quam sancte, pie ac religiose processiones generale», praesertim sanctissimi corporis Christi, colendae ac prosequendae sint a fidelibus.

33. Itidem, cum Confirmationis sacramentum in die Pentecostes episcopus erit ministraturus, de virtutA. dprnitate atque ' utilitate sacramenti, et quomodoad illud accedendum sit. docebit.

34. Populum saepe in ecclesia et per domos hortetur et omnino inducat. ut. saltem semel in die, unusquisque seipsum colligat, in ecelesia vel domi genufieetat, oret, meditetur quid illa die egerit, in quo deliquerit. Deum vel proximum offenderit, et ab eo veniam petat, proponat de caetero ab illicitis abstinere, ac se ex intimo corde Deo commendet: pro ecclesia, pro pace, pro amieis. inhniois et animabus defunctorum deprecetur.

36. Patreafamiliaa vel matres compellat, ut cum tota familia, de sero, intra propriam domum, idem simul omnes .praestant.

36. Cum surgunt de mane, ante omnia, statim orationem dominicam et salutationem angelicam recitent, genibus fiexis.

37. Describantur per singulae parochias pauperes et miserabiles, et pro, eis fiant collectae, in concionibus, in missis parochialibus et tempore vindemiarum. messis et olivarum: et eorum habeatur ratio in "distributione panis piorum relictorum sive eustauritaruui fsoj quae magis episcopo expedire videbitur.

38. Nec cuique concedatur, cuiusvis sit dignitatis et officii, etiam ecclesiae eatbedralis, alterius parochiae fines ingredi, ad sacramenta ministranda, nisi urgente necessitate, proprio parocho absente, vel de eius consensu aut episcopi licentia.

39. Compellatur populus ut ea contribuat, quae ad rectoris vitam substentandam sufficiant et parochial! ecclesiae necessaria.

F7Z.^?ommunM d« ministris *tt quotidiana diitributioni/Ma.*

1. Ex canonicis, ultimo loco promoti, diaconi et subdiacotii officio fungantur, ubi alius canonicus, vel in dignitate constitutus solemniter celebrat.

2. Archidiaconi. archipresbyteri a)uque in ecclesiastica dignitate constituti oanonifi, ac reliqui ecclesiarum ministri in sacris officiis per se proprium munus adimpleant, et non per alio» exerceant.

3. Qui dignitates habent aut personatus, suarum memores functionum et vocationi», ea pietate divina officia assidue colere debeant, ut alii, eorum exemplo, ad studium divini cultus et amorem accendantur.

4. Archidiaconus librum conficiat, in quo clericorum omnium saecularium nomina diligenter describat, et quo quisque gradu sit, ac deinceps reliquorum omnium, qui aliorum ex minoribus maiotibusve sacris ordinibus assumpserit, locum etiam et tempus.

6. Priftiiceriua antiphon··, reaponaoria, lectione* «t tractu·, cui decet, aaaignet; aaeidueque .horia canonici· in choro et divini· officii· interiit. .

6. Canonici et reliqui omne· clerici in inae eecleaiae .conoionibua aacriaque lectionibua cum •uperpellioeia, canonical! habitu ac clericali induti, interaint.

7. Praebendati omne», ut horia canBnioia et •olemni aaorificio miuae intereaae poaaint, miaaam quam tenentur, hora competent}, ante aut poat aolemnetn celebrabunt.

8. CJiicunque, dum alicuiua horae atatutae officium celebratur, a choro abfuerit, illiua horae diatributione careat, 'niai cauaa aliqua urgente et de licentia id omiaorit.

9. Conatituatur praefectu» archivii unu· ex canonici», qui curam habeat scripturarum *ad ebcle•iam pertinentium, una cum epiacopo vel eiua vicario.

10. Praeatet juramentum de fideliter exercendo.

11. Habeat scriptura· omnes aub inventario: cui aliquid pro laboro detur.

12. Ex duabus clavibus quibus decet claudi archivium, alteram episcopus, alteram praefectus archivii teneat.

VII! De modo aongregandi capitulum.

1. Canonici capitulum singulis hebdomadis faciant; _iu_>quo requiratur, an de divinis officiis decreta serventur, an vero errores in ritu et sacria caerimoniis' commiserint.

2. Et in eo de spiritualibus exercitiis et progressione divini cultus semper aliquid examinetur atque tractetur.

3. His dincussis, decretum legatur de vita et honestate clericorum, in provinciali synodo descriptum: vel quae episcopus legenda iudicaverit.

4. Officium quod alicui ipsorum capitulum commiserit, nemini recusare liceat; nisi ex legitima causa, ab ipso capitulo tunc approbanda.

5. Nec ibi licitum sit cuiquam scurriliter loqui aut inaniter contendere.

b. Initio cuiuslibet congregationis, in fine itidem, recitentur orationes et antiphonae de sancto, et ultimo loco fiat commemoratio patroni ecclesiae in qua congregatio fiet.

7. Capitulum nunquam congregetur, nec aliquid in eo statuatur vel proponatur, niai praesente episcopo vel eius vicario generah. vel de ipsorum expressa licentia, praeterquam si capitulo inaior libertas legitime competeret.

IX. De officio eiuo ytu *in choro praegidet.*

1. Qui in choro praesidet, ne quid in divinis officiis eorumque progressu praetermittatur, neve praepostere aut indecore quicquam fiat, diligenter invigilet, errantes admoneat, et difficientea muneri suo amice et ex charitate corrigat, et ad satiafaciendu inducat.

9. In choro, ecclesia et sacristia. ea quae ad ritus, caeremonias et divina pertinent officia, nemo iubeat. nisi chori praefectus, et. ubi praefectus non est, praesidentis officio ille qui primum chori locum tenet fungatur, ut confusio evitetur in domo Dei.

3. Chori praefectus non admittat ad evangelium vel epistolam cuiuslibet aolemnis missae ministros, nisi prius illos canentes private audiverit, vel per magistrum caerimoniarum audiri fecerit; qui etiam videat an rite a sacerdotibus sacra fiant.

X *Do officio OMÿütri chori* at coarimomanmi·

1. Caerimoniarum magistri simulque praefectus chori' laicos de choro exire compellant, cum fiunt divina officia: vel ai eaau aliquo admittantur, illoa moneant ut aimul cum ciero itent, aedeant, aaaur gant et genuflectant, ac ailontium teneant.

3. Caerimoniarum magiater. quando de domi nice, de feato. vel de feria aimplqx officium uut •olemne celebrandum ait, denuntiet, necnôn et quae antiphonàb. paalmi. lectione· et oration,-»- recitandae aint vel canendae: quande etiam atan dum, aedendnm. caput inclinandum aut genua H-·· tende aint.

S. Tabellam, in qua describat quid a ^canonicis aliiaque bénéficiât!·' p«r' hebdomadam •Fngulia horia recitandum,canendumve sit. conficiat.

4. Quo tempore, quia miasatn celebrare, horas dicere, aut alia in ecclesia munera peragere debeat in aacriatia. ab eia legendam affigat, ne cuiquam ait excusationi,locus.

fi. Horariae preces, ita ut ab ecclesia sunt n.- B stitutae. et non aliter, persolvantur, nec solemn,-·, duplices vel aemiduplices in alium diem trans ferantur, quam quod divini officii ordo postula*

XIj officio tarnetae.

1. Sacrista omnia ecclesiae ornamenta paramen taque. ac cuncta alia mbi consignata in diesque consignanda, per inventarium recipiat: illorumque exactum curam gerat, ne si quid sua culpa amissum, corruptum sive lacerum fuerit, de suo ecclesia» solvat.

2. (/uram do luminaribus, candelis, oleo et vin» habeat, ac de hostiis quas ipse aut rlericua ali quis conficere debeat, non autem laicus aut mulier.

3. De cera, cereo caeterisque ad divina officu* necessariis:

4. De aqua benedicta, quam singulis diebus sabbati, ipse conficere et renovare vel ab alio re- C novandam curabit.

5. Altare maius et caetera alia, praecipue diebus festis, secundum temporum interstitia, decentor ornare non praetermittat.

fi. Horis congruis pro matutino ac aliis horis, canonicis signum det campanae sono; et pro salutatione et oratione vespertina.

/. Ab eodem calices inundentur et bis quoque singulis laventur mensibus: corporalia tertio quoque mense: purificatoria vero bis in hebdomada saltem immutanda, et frequentius si necessarium videbitur ut nitide omnia appareant atque serventur.

H. ('uret ut ecclesia tota et pariete·. singulis diebus sabbati, chorus vero bis in hebdomada scopis mundentur.

9. Punctatoris officium in missis et divinis officiis exerceat, donec de speciali punctatore tuent provisum

D 10. Tres habeat in sacristia tabellas unam m qua omnes missae officiaque pro mortuis et reliqua sint descripta, quae ex imposito onere celebrari oporteat; aliarti in qua cuiusvis dignitati·, canoni catus, praebendatus. capellaniae altarisve. seu alterius beneficii debita contineantur munera m miaais celebrandi· aliisque divinis persolvendi· officiis; tertiam in qua quid a singulis canonicis aliisque bénéficiât!· horia canonicis per hebdoma datn recitandum cantandumve ait exacte describat, sicut et magister caerimoniarum vel chori pra» fectus.

11. ibidem laicos veraari non permictat. ut aupra annotatum est: nec clerico· de profanis rebus sermone· habere, neque contentiones eorum rixas que patiatur.

12. Sacerdote· ad missae celebrationem eodem tempore duoa tantum admittat ita tamen, ut secundus de aacriatia non exeat, nisi poat commu-

tionem primi praecedentia; niai eocleria* aeeeaaitae, A tempus et populi multitudo, oaau aliquo in magnis •olemnitatibue aliud expostulet.

13. In hia autem, qui primo, qui vero secundo, qui tertio denique loco celebrare debeat, ordinem omnino tabulae aervandum curet, singulosque die praecedenti admoneat, ordinem et horam doceat.

14. Missarum tempore pauperet intra ecclesiam discurrere, iuxta papae Pii V bullam, non permittat.

XII. Dt aorà^,

I. Episcopus nemini, etiain sacerdoti, exorcistae tnunua exequi permittat, niti aetatem eiua probaverit et more».

3. Nullus energumeni» manua impone/e, 'aut daemone» eiiciendi cauaa, exorcismo* legere audeat, niai exorciatae ordine initiatu* ait.

3. laque exorciamoa memoriae demandare curabit. et utatur libria ab epiacopo tanfum com- B probati». .

4. Et cum caaua evenerit, habita priua eiuadem ɪ piacopi licentia, tnunua ex.equendi, haec quae sequuntur obaervabif.

5. In primi» energumeni vitam, morea et actione* diligenter perquirat; medicum etiam conaulat, ut videat, an quicquid ab illo agitur, morbi alicuius cauaa fiat aut vitio atrae bili», an vero aponte |' et| dissimulantur vel daemonie impetu.

K. Exploret etiam an excommunicationi» vinculo aliquando innodatua fuerit, a quo ipaum absolvere debeat, obtenta ab epiacopo facultate, ai non habet, antequam ad exorcismum deveniat.

7. In huius muneri* functione religiose, graviter et devote *y gerere studeat; ac pridie illiua diei, quo exorcismum adhibere intendit, ieiunio et oratione aeipsum praeparare, conscientiam mundare, ac magna cum humilitato et in Deum fide ad dictum C munus obeundum accedere conetur.

B. Energumeni» exorcismum adhibere ne incipiat, nisi ille prius confbasua fuerit, eumque hortetur, ut precibua ac sanetis meditationibus intentu* ait. visitationi ecclesiarum atque ieiunii* vacet.

b. Exorcista, in ecclesia quam episcopus statuerit. et non alibi, nec in aedibus laicorum aut in privati» locis, aed in loco statuto ecclesiae publico. neque in conspectu multitudini*. *ed viri» praesentibus honesti» atque aetate gravibus, nec ante soli» ortum vel post eius occasum, aed hora •olita, post missam, neque duo* eodem tempore, sed uni post alium, exorcismum adhibeat.

Io. Cum mulieri energumenae exorcismum adhibere voluerit, non niai duobus probati* viri* praesentibus, duabusque vel una saltem aetate maturi» foemini», una etiam cum ecclesiaatica persona. D

< 11. Caveat, cum exorcisât, ne illius mulieri* capiti corporive. nisi magna cum cautela manum adhibeat; neque altari energumeno* admoveat.

l·^. praedictiones, revelatione* ■■■ visione* energumenorum omnino audire contemnat, eisque nullam fidem adhibeat; et a curio*is interrogationibus abstineat; quaestum omnem fugiat.

13. Ruta, sulphure et alii* ab ecclesia non instituti* vel nondum approbatis, ad exorcismum ne utatur.

XIII. De eantoribue et ouuica.

1. Cantore*, ubi fieri potest, clerici aint, et «lericalibu* in choro ventibus utantur ac super-, pelliceo; munus cantori* et organiatae in quasi* ecclesia, cuiusvi* ordini* clericua non anacipiat, niai vita et moribus probatus fuerit, ac scriptam ab episcopo licentiam obtinuerit.

9. Qpi ia oagoaieuai ascribi veiuprit, i* ffloneua esse debeat, etiam in cantu* peritiae it officium •uum in choro implere convenienter potait.

.3. Organo tantum in qocleaia loon* sit, non reliquia musicis instrumenti*.

4. Antiphonae vero- versiculique di*tinctim in choro pronuntiantur, ut omne* intelligent,'et quae organum «onat et quae chorus decantat.

b. In divini* officii* nihil alienum sive diversum ab offioio_jtel missae sacro, quod lit in oceleaia, cantatur.

6. Symbolum fidei absque orglno recitetur in choro.

XIV. Quomodo venandum «il in cAoro ˈ at *.recedendum ab eo'*

1. In choro unusquisque locum suqm teneat, nec vagetur.

2. Omne» in choro alternis vocibus divina canant officia distincte, attente pariter et devote,., non perturbate, non cursim aut oscitanter; aed in Deum toto illo tempore cor dirigant, et spiritu simul et mente Domino psallentes, ut aacri canone» et divina eloquia illos edocent iubentque.

3. Pro temporie ratione et officii stent in choro, sedeant, flectant genu», incliniAit et caput aperiant.

4. Nihil a dignitate lori et personarum munere alienum appareat, non indecoro seu contorto corpora statu clerici insideant, nec oculo» vel mentem extra chorum teneant, aed animi religionem moderationemque, vultua, voci» ac decenti corpori* oompoaitione testentur; gravitatem, loco sacro benedictionis et ordine clericali dignam, retinere omni studio contendant, memores adesae dominum lesum Christum, cui toto cordis affectu, casto et fideli corpore cum timore famulandum ; chorumque huius in terra militanti* coelestem illum triumphantia ecclesiae repraeaenÿtre, et ecclesiasticorum exemplo caetero* ad pietatem et rerum nacrarum venerationem accendi oportere.

5. Ceaeent ibi riaua, ioci, rixae et colloquia : locutfi non mutent, nec libro», littera» scriptave alia legant, nec officium privato dicant, aut illo nondum communiter expleto exeant.

6. Post divinum in choro expletum officium, flexi» genibus, aumniiasa voce, orationem dominicam et salutationem angelicam iuxta reformationem breviarii Romani, sicut et in principio dicant, oinneaque simul orent pauliaper, nec aurgant. niai aigno dato a praefecto chori, ac ordinate ad sacriatiam omnes progrediantur, ubi modeste, cum silenti», superpclliceum exuant et reponant; nun autem in eoclosia vel in choro se vestiapt vel spoliant

7. Nec pileum in ehoro, neque chirotecha» deferant.

XV. De pertinentibeu ad celebrationem minarum et dimnonem offinorum.

I. In altari, in quo episcopus celebraverit, nullus eo die abaque cius licenti* celebret, neque in alio eiusdem ecclesiae eodem tempore ipao celebrante, nisi peracto episcopi sacrificio et post illiua benedictionem.

i. Sacerdote* omnes frequenter celebrare maxime convenit, praesertim singuli» dominici* featisque alii* atque ieiunii diebus.

3. Curati vero ter aut pluries in hebdomada, prout loei consuetudo aut eocleaiae neoeeaita* expostulat.

4. Qui missas obtinent, ipsi per se. non per alium, ct In capellis sive altaribus, quibu* illae debentur, celebrent: nisi ex fundatione sive institutione. vel alia iu»t* causa ab ordinario cognita

ot approbata, ot do illis· expreoea licentia, looo a commodiori et per alium satisfieri posse legitime eoneedatnr.

b. Nomo missarum numerum suscipiet, nec illi ordinarius conferat, nisi, cui per se quisquam intendit, ot commode poteat episcopi iudicio satisfacere.

6. Missarum reductiones sd minorem numerum Îuam in illarum institutione sive fundatione exressum sit, auctoritate ooncilii Tridenti» quandocunque alias factae vel in posterum faciendae, iis tantum suffragentur qui resident, ct eatbedraii sive parochialibus ecclesiis ministrantium clericorum, ct rerum necessariarum omnium sumina penuria laborantibus, solent eoae auxilio, non autem absentibus.

7. Missas obtinens in titulum, sacerdotalia indumenta habeat, ac sacres vestes ad missau celebrationem necessaria, quae suae sint, quibus utatur. aive per ae aive per alium celebret, ecclesiarum B paupertate aie exigente.

8. Miasae aacrum. nec çitiu» neque tardius apatio congruenti, quod ab horae dimidio parum diatet, perficiatur, ot ut id obaervetur, horologium aliquod in aacriatia habeatur, et cum illo aaepe experimentum Hat.

t). Celebraturda caerimoniaa a Romana eccleaia inatitutaa ad ungueni observet; ac illia nihil penitua addat vel detrahat, ot ab omni capitia, oria et reliqui corporis motu indecoro abstineat.

10. Clara etiam voce palam dicat quae alta sunt voeo dicenda, ac distincto nec tardius nec celerius quam decet, verba proferat, ut qui audiunt intelligent et ad pietatem excitentur.

11. Ilum missam celebrat sacerdos, oculos/vel ad alturo vel ad terram flectat, non autem circumvolvat.

12. Memoriter dicere aut canere, ob errorem qui C occurrere posset, non praesumat : nec cum subbireto quovis modo celebret.

13. Missam antea totam perlegat, ac deinde ad tantum se praeparet ministerium, eo modo quo inferius adnotabimu».

14. Eundo vel redeundo ad altare, caput nemini aperiat, neque episcopo, aed illi aeae profunde inclinabit.

15. Missae nec ante auroram nee post meridiem celebrentur.

16. Ordo servetur in ipsis celebrandis in officio saeristlae descriptus, ut prima dihioulo, reliquis vero deinceps debito intervallo distributis, postrema autem, quo tardius liceat, celebretur.

17. Nec plures tribue vel ad summum quinque orationes seu collectae dicantur. festis vero diebus rubrica missalia Romani omnino servetur.

18. Etsi a pluribus eodem tempore, in eadem D ecclesia, missa celebranda ait, ita inter ae altaribus disiungantur, ut alter alterum non perturbet.

19. Qui. abaque speciali licentia, missam ausus fuerit inchoare, vel de aacriatia exire ante peractam communionem ipsam praecedenti» missae, vel statutis ecclesiae ordinibus in. ipsi» celebrandis non servatis, habeatur pro contumace ae si missam non celebrasset, et poenis aubiaceat taxatis at episcopo arbritrarlvs.

80. Hacristanu» in civitate et parochus in dioecesi. singulis diebus, diligenter ac fideliter annotabunt missas omnes non celebratas, vel si malunt celebratas tantum ; ut ex ii» possint dignoscere qui debitae celebrationi defuerint, quorum poena sit episcopi arbitraria, et sacriatiae usibus integra applicetur, et ex nunc applicata intelligatur.

81.' Sacerdos ad celebrandum sacris indutus vestibus neminem alloquatur, nec loquentibus auree praebeat, neque birotum, ehirotheoa», sudariolum vel quodcunque in altari deponat.

88. Ad altare neminem expoetet nd missam audiendam.

83. Sacerdoti celebranti assistat minister, et is clericus, ubi haberi possit, talari veste et super pelliceojadutus; qui candelas, urceolos et alia neces satia praeparet, et snodoco singula colfueet. antequam sacerdos ad altare accedat vel missam incipiat

^4. Clericus, post inceptam miasgni. per ecclesiam ne vagetur, nec cum aliis colloquatur, «ed modeste, corporb composito, stet gtuMIJetus altare versus, post sacerdotem, ot, nisi sumpjli corpore st sanguine Domini et perfecta celebranti» communione. non surgat.

25. Luminaris, nisi perlecto ovangclio in tin.· missae non extinguet.

86. Extinguat autem terram versus, vel o-p«r culo cxtitictorio. non manu, vel contra pariete» aut angulo» altaria.

87. Hacordos de sacristie non exeat nec ab altari discedat nisi praecedente clqrico.

28. Corporalia, post niisaarutd celebrationem, reverenter super patena per sacristain excutiantur, et si quae fragmenta forte deciderint, reponantur in certo calice vel pyxide, ac in tabernaculo sanctissimi sacramenti, a proxim· celebrantibu» sumenda, vel ab ipso aacrista, dui celebrat ; quod ut commodius Heri poaait. licebit sub ipsa hostia, uti simplici animula supra corpoi ple, intra ipaum calicem atatim sumpto Christi coi pore excutienda, petita prius atque obtenta huius rei, quatenus opu» sit. superiorum licentia.

'29 In ecclesiis, capellis et saecularium oratoriis, quae in alicuius parochiali» ecclesiae finibus con stitutae suht. missam celebrare lominieis reliqui» que foetis diebus nomo praesumi lt. priusquam ab soluta in parochiali ecclesia missa fuerit' et concio. nisi de expressa licentia oriunarii.

30. Presbyteri et clerici omne»! diebus dominicis et festis soleninibu» quadragesimae item et ieiuoioruin, in oathedrali aut parochialibus ecclesiis, divini» officii» ac missae solemn· sivé parochiali intéressé, auxilio esse et inserviri· studeant.

31. In singulis parochiis duo vel saltem unus clericus talari veste ac superpelliceo indutus, missae inserviant; alias .ibidem missa non celebretur, et ubi nullo pacto haberi possunt clerici, erudiantur et vestiantur laici adolescentes veste illa talan ac superpelliceo, dum missae sive divinis aliis officiis inserviunt, et propterea duae saltem veste» et totidem superpellieea ad id in omnibus sacrwtii» asserventur

38. I bi nullus haberi potest clericus, qui tui»»»·· inserviat, ut decet, mi»»ae ad aliam ecclesiam com modiorem transferantur.

33. In quibuscunque ecclesiis, capellis et ora toriis. etiam regularium, peregrinum sacerdotem saecularem regularemve penitus incognitum, cele brare non eat ferendum, nisi facultatem ab ordinario loci in scriptis se habere, doceat quae non facile concedatur, nisi habenti dimissorias litteras, a suo episcopo firmata»

34. Ad sacrum presbyteratu» ordinem promotu» non antea missam celebrare audeat nec admittatur, nisi plene de caerimoniis edoctus, secreta memoriae teneat mysteria, et parte» missae ac illarum signi ficationem perfecte intelligat. praeparationes itidem in promptu habeat.

35. laque in maiori ecclesia, missae solemn· sacro, diebus festi», epistolam aut evangelism canere non recusabit, ubi nécessita» urget, donee post eum duo alii sacerdotes pariter officiantur.

dum caput infantia abluitur,' et deinde in sacrarium prorieiatur prope fontem constructum.

U. Nemini liceat quemquam jptra domesticos parietes baptixaro. nisi instante necessitate et mortis periculo; quotas· dotni baptlxatus ad veram baptismi formam supervixerit, in eccleaia praesentetur, ut baptismi ritus tantum caerimoniaeque adhibeantur.

12. Is in libro-' baptisatorum, aibut et caeteri in ecclesia buptixati, ut inoris est, a paroche describatur;

13. Compatrum quoque ac testium duorum «altem nonnnn simul et cognomina.

14. Captivi, infideles^ adulti, et qui maneipia appellantur, in. quibus signum aliquod conversionis cognitdm fuerit^ omnia, qtfae chrisfianos scire oportet doceantur, ac. nisi prius instructi et diligenter examinati fuerint, ac do episcopi licentia, non baptizentur.

15. Parochus baptizandi formulam publice populum. ac mulieres obstetrices private et diligentius in ecclesia doceat: easque admoneat ne statim natos baptizent infantes, nisi instante mortis periculo. ordineque ne forma servata quae baptismo convenit et catéchisme Romano continetur; nec tamen ultra octavum diem baptismum diftirre in periculum animarum patiatur.

16. parochus com patres sive commatrea doceat quam cognationem, tam in baptismi quam in confirmationis sacramento contraxerint, et qualiter ex' hae spirituali cognatione puerum catholicam fidem probatosque inores decere, ciusque salutis curam gerere, si parentes id facere omittant, teneantur.

17. Videat parochus, ne excommunieatos. vel eos. qui eo anno pascali tempore confessi communicutique non fuerint, vel orationem dominicam, salutationem angelicam et symbolum fidei nescientes. ad levandum -de sacro fonte baptixatum admittat. voluti nec ad confirmationis sacramentum.

18. Obstetricibus interdicatur exercitium, et nemini concedatur, nisi prius fuerint illae edoctae a parocho de vera baptizandi forma, et ab eodem in scriptis obtenta licentia.

XXII. D» tacramtnto eoxjirxtationii.

1. Convenit ut hoc sacramentum tingulis annis primo die Pentecostes, mane potius quam vespere; in maiori ecclesia, ef eo meliori ac sanctiori quo decet ordinil, atque solemniter conferatur.

2. Ilum hoc ministratur eacramentum, parochi episcopo assistant, ex libro baptisatorum sive status animarum puerorum aetates recognoscant, minorem septennio non admittant.

3. Reliqui omnes canonici et ministrantes circumstent. superpelliceis induti, neminem, nisi idoneum prius recognitum, ad episcopum ingredi permittentes.

4. Confirmatorum nomina, petrinorum et'dies per episcopi cancellarium diligenter fldeliterque describantur.

5. Praemoneant parochi, ut quioumque intra suae parochiae fined adulta aetate confirmandi sunt, prius sua confiteantur peccata, ac etidt^ ieiiini ad hoc sacramentum, quando mane ministratur, accedant.

6. Describant singulis annis, quoa habiles ad hoc sacramentum suscipiendum in propria parochia iudicaverint, ac per aliquot dies ante festum Pentecostes ad episcopum deferant scripta confirmandorum nomina.

Î. Olea et sanctum chrisma, nisi sacris initiato, deferre non concedatur.

8. Confirmati frons primum bombica diligenter a sacerdote abstergatur, mox a clerico in sacria constituto aqua lavetur sudarioloque abstergatur, aqua vero in sacrarium proliciatur.

XXUI. Di tueranuHfe pontitmtnii.

1.' In eonfessionalihu· quarumcumque ecclesiarum haec sint affixa, videlicet: imago, sacra Crucifixi, tabella casuum quos sibi episcopus reservavit, et forma absolutionis sacramentalis. Bulla vero Comas *Domitu* in sacristie affixa permaneat, cum annotatione etiam aliorum casuum de iure· summo pontifici reservatorum.

2. Confessionalia ipsa tabulam inter confessarium et gonfitentem habeant interjacentem, cum lamina ferrea exiguis foraminibus, ad audiendi non videndi commoditatem, perforata, maxime pro audiendis mulierum confessionibus.

3. Privatis in domibus, confessiones audire, nisi necessitate urgente, nulli liceat, neque in ecclesia ante solia ortum vel post eius oceastim.

4. Episcopus, iuxta sacri Tridentini concilii praescriptum, in sua cathedrali eccleaia poenitentiarium instituat cum unione praebendae, quae, ei tenuis est, illi simplex aliquod beneficium uniatur, qui ad poenitentiae sacramentum, eaetoraque ad -sacras confessiones audiendas pertinentia, confessarioa instruat et clericos.

b. Saeculares,et regulares presbyteri ad audiendas confessiones admittantur, qui vita, moribus, doctrina et aetatel in examine idonei reperti fuerint.

fi. Regulares habeant scriptam fidem suae probitatis et doctrinae, ac licentiam a suo provinciali vel illius vicario.

7. A casibus episcopo reservatis, cuiusvis privilegii indulgentiarum ac iulfilci praetextu, nisi de licentia ipsius ordinarii, neminem absolvant, praeterquam si <x litteris apostolicis, post concilii Tridentini publicationem emanatis, id eis permissum ait, do qua tamen facultate fidem ordinario, per earumdem litterarum ostensionem, prius facere teneantur.

8. Votorum non reservatorum commutationes in maiora aequaliave. ac Deo gratiora pietatis operq, tantum concedantur.

9. Medici, ubi ad aegrotos curandos secundo vel tertio accesserint, eos admoneant et compellant, ut suorum peccatorum confessionem faciant, iuxta Pii V bullam; align ipsorum curam negligent et omittant.

10. Medici, parochum de subditorum infirmitate certiorem faciant per se vel per alium, quo statim is. pro sui officii munere, aegrotos visitare, spiritualibus remediis subvenire, et sd necessaria sacramenta suscipienda hortari et inducere queat.

11. Confessarii sciant in primis canonea poonitentialea, ut de peccatorum ac poenarum gravitate possint poenitentea admonere, sibique non licere ab excommunicatione notoria, vel quae ad forum iudiciale deducta sit, absolvere; neque super irregularitate, cuiusvis etiam iubiiei et indulgenti irum virtute, aut litterarum apostolicarum auctoritate, nisi specialiter illam contineant, dispensare: neque in illis suspensionibus et irregularitatibus, quae ex ocouito proveniunt delicio, absque episcopi auctoritate, iuxta concilii Tridentini et illustrissimae congregationis declarationem.

12. Qui alicuius restitutionis vel legatorum ad pias causai obligatione reperitur adstrictus, aitque solvendo, si semel absolutus cum promissione satisfaciendi, non aaCisfeoerit. denuo non absolvatur, nisi facta priua satisfactione, saltem per pignora vel idoneum fideiuMorem, vel creditore novam dilationem obtinuerit.

13. Commutationes piorum legAtorum non reter-A vatse pArviquc momenti, quae aliquando confessn-riifl «olent concedi, nullo pacto ia eui vel anne religioni· et ecclesiae lucrum rei utfitatem commetabunt. »e<l in ulieiiHo ecclesiae .potius, ut quaestus * omnem suspicionem effugiant.

14. Idem aervehir de quacumque mulctu aire elevnwaynali.poenitentia, pro modo culpae, iudicio confeaaarii forte iniungtinda.

15. Poenitentia illa salutaris praecipua ait et a eonfeaaariia imponatur, matutinae ac vespertinae certae orationis, et quotidianae alicuiy· spiritualis exercitationii», breviori· seu longioris pro captu et' poenitentium qualitati·:

quicquHftt in ipso acid confeaaionia a poenitentr exigant rei accipiunt, 'ronfesuionii' eauaa, neque a sponte dantibus.

17. ConfessariuM suos poenitentve litterarum ignaros monear, ut quilibet coronam habeat, oarnque quotidie devote dicut in ecclesia, sive domi vel etiam in itinere, ubi olitor non potest ;' ot quod in ecclesia ante anni tissimum ·a< rHinentum ambobus genibus Hexis, et iu tota qiiss». exceptu evungelio, oraro assuescat.

18. Muliere· vero, ut Quadragesimae aliorumque ieiunioruiu tempore, simplici atque humili vestitu utuntur, inulto magis m hebdomada sancta; ac ad confessionem et communionem, nonnisi capite velato ad mediam usque faciem, accedant.

l!>. Rudes poenitenfe.i et rurales, in initio confessionis. oratiouern dominicam, salutationem angelicam et apostolorum symbolum rubeat recitare, erranteeque doceat et graviter arguat.

filosque, si semel et bis moniti, memoriae mandare neglexerint, nisi de licentia episcopi, non absolvat.

2Is Constituantur pluies sacerdotes idonei, qui C in civitate àc dioecesi audiant confeseioues clericorum omnium.

XXIV. Dt tacraimnto mchariuliat.

I Tabernaculum, quod pro agendi· processionibus vel exponendae sacrae hostiae itsui est, ex lucido sit cristallo vel vitro, lunulamque habeat cum supposito, ex argenteo parvulo scuto, ut aperiri commodo possit.,et fragmenta colligi.

4. Duas pyxide· unaquaque parochiali· qoclesia habeat, unam maiorem ad tacrao communioni· uium populo in ecclesia ministrandae, alteram voro minorem, qua sanctissimum sacramentum ad infirmo· deferatur.

3. Parochi ritu· omne· maioris ecclesiae et observatione· in huius atque aliorum sacramentorum adminis^ratione pro viribus imitari stu; deant.

4. In quibua aoleinnitatlbua frequon, populua cernitur communieaturua, maroa a foeminia diaiungantur, duabus p^rutia menai,, vel primo tnaribua deinde foeminia admiaaia et communicatia.

»V Et interim, dum aacraov<ntuni ministratur, ■aera aliqua lectio, arbitrio epiacopi, ad rem acconiodatu non dealt.

H. Feria quinta eoeiiae Dondni, afceerdotea omnea eodem die non eelebrantea. eleticl et' tota epi.copi familia eucliariatiao aacramentum «umere non omittant.

». Eadem quinta feria. diatribuatur eertua numerua confratrum «ocietatia corpori* t'hriati per aingula, hora,, ad sacellum aancti «epulchri cuatodiendum, ibique orandum toto illo tempore, quo illic aanctiaaima euchariatia detinetur.

8. Parochi aancliaaimum euchariatiae aacramentum. paaoali tempore, iia tantum miniatrabunt, qui vel originem nut incolatum» in parorhi.M* hnibus vere contraxerunt.

V. Ideoque ante omnia, communicaturis »4 toto populo denuntiabunt, quod ai quis eorum parochiae suae incola non bat «d »uam paroehialem reclo«uin · revertatur, ubi eo tempore sacAm communionem •umere tenetur.

1(K Parochus, post octavam pascatis, statnn scripto deferat ad episcopum nomfaa eorum qui communicaverint, et qui non; quorum si reperti fuerint aliqui extra dioeeesiin communicasse, eis nihilojninu· terminus detur, intra quem in sua parochia possint ac debeant etiam copimunicare reliqui vero pro culpue ratione et negligentiae semel moniti, iuris remediis cvnnunsque ecclesiae parere, et propriae saluti prospicere compellantur.

1). Mulieres sacello sancti svpulehri, dum in eo sanctissima eucharistia asfervatur, ibique homi- K ne· invigilare solent aut orare, neque nimiurn appropinquent nequi», circumsedeant.

12. Episcopus de vita et moribus pauperum, mendicantium diligenter inquirat, curetque ut|in pascate sua* peccata confiteantur, atque communicent.

13. Non plure· quiuquc particulae consecratae in altari ac tabernaculo assidue conserventur. singulis octo diebus, quinta quaque foria, in memorium institutionis renovandae.

14 Ante cuius conspectum, die noctuque. plure* vel una saltem lampas accensa conspiciutur.

15. Cum sacrum dominici corporis sacramentum parochus ad aegros defert, non solum superpelliceo et stola, sed etiam pluviali, umbella simul seu baldachtno 'ac tintinsbulo semper utatur, rampanae maioris sonitu fidelibus prius de mdre convocatis.

16. Vasculum sub velo decenter contectum ac etiam puriticatorium secum deferat pro digitis Abstergendis. cum duabus sacratis particulis iuxta romani ritus consuetudinem.

17. In domo aegroti mensa cum luminaribus paretur, ot aqua sit ibi vel vinum pro digitorum ablutione sacerdotis ac purificatione infirmi;48

18. Aqua etiam benedicta, cum qua infirmum et astantes omnes sacerdos aspergat.

19. t'um ad ecclesiam redierit, comitantibus, indulgentiam quam consecuti sint, denuntiet eisque benedicat.

20. Bi parochus ippe. legitimi' impeditus, sacrum aegroto viaticum afferre non poterit, ministerio coufrssarii sacerdotis utatur, non autem illius, qui nondum ad confessiones audienda· ab episcopo est admissus.

21. Ncc deferatur aancti,Miinum euchariatiae D aacramentum inKrmo, niai ieiuno, d» mane, niai periculum ait' in mora.

22. In.tituatur oratio Quadraginta Horarum in cathedrali et parochialibua eccleaiia. aaltem quattuor anni «olemnioribua temporibua. ideal Natalia Domini, Paacati· reaureetionia, l'entecoatea. et infra octavam Corporia Chriati. de dio tantum poat miaaarum celebrationem.

XXI' D «aeramento «etrewuie aaetioni«.*

1. Epiacopua diligenter inquirat, an parochi erga inilrmoa ae' exhibeant parato, ac diligente, ad omne animarum et corporum, ad quod tenentur, obaequiuru: decide, excitet, ac etiaih graviter puniat pro modo culpae, et per aeip.um, ubi commode poteat, graviter laborante,, iuxta peraonaruin qualitatem paterna chantata aliquando viaitare non dedignetur, et epiacopalem moribundi, benedictionem impertiri, vel ipae parochua et confeaaarii in

t»·

extrqmis laborant·· · inducant ad ipsam sibi per alium petendam benedictionem.

'9. Parochus, eum ad sacramentum extremae unctioni· ministrandum accesserit, -quod tantum moribundi· medieornm indicio .eat ministrandum, et aegrotus omnem interdum sensum amiserit, si adhuc vivens et· dum lationi· compos erai, petierit vel tacipere non recusavit,-poterit sacramentum fidem hdhibere ac ministrare'

3. Hortetur etiam Estantes ut orent pro infirmo. allaque faciet quup sd solamen aegrotantia et astantium aedificationem sibi pertinere videbitur; atque ad illius, animae commendationem praesto semper enti, quod si, dum siersmentum ministratur, aeger moriatur, parochus unjp-ro desistat.

4. Cum autem ad infirmum .in mortis periculo constitutum et a parochial! eoclesiaronge remotum, est eundum, parochus poterit ad eum sanctissimam eucharistiam simul et oleum infirmorum deferre, ut. si opiis erit,- illud etiam adhibeat.

5. Presbyteros vel saltem clericos superpellieeo indutos aecum habeat; et in cubiculo infirmi mensam parvulam sterni faciat; super qua vas cum bombyce sive stuppa, quae postea comburantur, nni-k pania ut aqua sint parata, ad abstergendas unctiones infirmi et extremitates dictorum sacerdoti» abluendas.

Mulieribus pectus-non renes inungat.

XXVI. D» tacramenlo ordinis.

I. Episcopus, statutis a iure temporibus ordinationes celebraturus, uno vel duobus ante mensibus.' publico edicto; quotquot promovendi sint, evocabit, ıΛ, statuta die. examen-subituri accedant; quos, circa ordinem qttem quis suscipere volperit, ipse episcopus, vel alius por eum deputatus examinator* non, solifrq- litterarum-et cantus, verum etiam in recitandis- horis canonicis peritiam experiri poterit, et veritatem de iis quae infra in unoquoque ordine statuimus, elicere.

9. Examinator doctrina, moribus et experientia idoneus eligendus, postposita omni spe vel metu atque terreno affectu, soloque Dei timore aihi proposito, diligenter munus suum atque fideliter exequatur.

3. Memoria repetat, quae Tridentina et hac nostra synodo, statuta reperiqntur, eaque observet diligenter.

4. Integrum et exdetissimum illum examinandi ordinem perlegat, qui in concilio Mediolanensi V descriptus continetur, ut ad ea omnia examen suum recte possit instituere atque accomodare.

Etaminandi ordo coneilii MtdManeneie,

sacros *congregationi»* cardiaa/iiras *eoneilii* TVvdsnttns mtrrprstwm Aie *deteriiitter.*

In ecclesiae administrations . . . [cf. Mansi, Coon/, XXXIV, 431].

5. In ordinibus conferendis episcopus ac eius familiares ab omni munere accipiendo prorsus abstineant.

9. Ordinandus, ab alieno episcopo non aliter admittatur, nisi io dimissoriis ac testimonialibus litteris comprobata efferat vitee in primis ot morum probitatem; doctrinam, in qua idoneus, examine habito, indicatus sit; natales aut dispensationem in illis obtentam; ordinem eceleeiastieum, quo eet proxime initiatus versatusque; is veto, qui sacris erit initiandus, aetatem item et titulum patrimonii quod ille habet, aut sufficientem beneficii densum vel pensionis, vel, si regularis sit, omissae pro^ feseionis scriptum testimonium.

I. Neque in posterum sacris quis adseribatur ordinibus mib seminarii benefioiive titulo, vel pensionis praebendae aut alterius census, quem ei pro victu satia esse ex episcopi iudioio non constiterit.

8. Ordinandi certae ^odosiae serVitio adseri- 'bantur;(nec alii ordines conferantur, nisi ipsi episcopi fidem illi attulerint, se in praedicta ecclesia functiones debitas exercuisse.

9. Si vero clericus, ante·-legitimam aetatem vel ' extra statuta tetalpora, absque dispensatione canonica ad sacros ordines ae promoveri fecerit, «ut sine sui ordinarii dimissoriis, a susceptorum ordinum executions ipbo iure suspensum esse sciat, iuxta Pii II et successarum summorum pontificum sanctiones. Quod si, suspensions duitate, in suscepto sic ordine ministrare lentaverit, fit irregularis ac beneficii·- privandus.

I<>. Omnia et singula, quae circa huiusmodi ordines suscipiendo· minores maiofesvo ac etiam primam tonsuram, a sacra Tridentina synodo decreta sunt, inviolate serventur.

11. Quarta feria statutae ordinationi proxime praecedente, denuo singulorum promovendorum habilitas diligentius examinanda; ipsorum, regularibus exceptis, tinmen, cognomen,'parentes, patria, ecclesiaque parochialis. intra euius fines quisque ortus fuerit vel habitaverit^ recte iussu episcopi annotanda erunt.

19. Qui maiores vel sacros suscepturi sunt ordines, prius a parocho eorum nomina, publice, die festo inter missarum, solemtlia, in propria ordinandorum parochial! ecclesia proponantur, saltem per mensem ante statutam ordinationi» diem; 'et episcopus alienum non ordinet, nisi in dimissoriis litteriX appareat de legitime huiusmodi facta publicatione/

13. Qui prima initiandus est tonsura, praeter illa quae supra annotata sunt, haec etiam in litteris afferre debeat, videlicet sacro confirmatum chrismate; frequentasse ecclesias sacrasque confessiones et communione», si per aetatem sint ad communionem idonei; christianae doctrinae ac legendi et scribendi peritiam; Deo inserviendi, non animo fraudandi forum saeculare, clbricalem ordinem desideraro.

14. Qui minoribus insigniri pdatulat, docebit praeterea primam suscepisse tonsuram ; in susceptis ordinibus ecclesiae, cui adseriptus est. obsequium per menses sex praestitisse.

15. Hubdiaconatus ordinem suscepturus haec ultra praedicta demonstrabit, videlicet quod de nuntiationes, ut supra sancitum est, publice factae sint, et quod aetatem, iuxta sacrum concilium, legitimam habeat, ac titulum de iure requisitum

,uPr* Praeterea, diligqntius novae vttae quam aggreditur rationem, quantique sit momenti per pendat, quo possit, dum res est integra, aecum deliberare an castitatem; quae perpetua ilii ordini eet annexa, servare ex animo intendat atque pro ponat; et quid, Deo auxiliante, se praestare posse speret; non alienae agnatorumque *(tie)* voluntatis, terrenarumqus utilitatum contemplatione, spiritualia munera affectet, sed tantum Dei honorem sibi propositum habeat

18. Idsoque, priusquam eo initiatur ordine, anteactae vitae peccata, diligenti conscientiae discuaeione, integre et generaliter confiteatur; peculiarique quadam devotione, ieiuniia et eleemosynis faciendis, orationibus ae spiritualibus meditationibus incumbat.

17. Diaconus aut sacerdos provincias huius Surrentinae ordinandus, praeter supradicta, episcopum fidem fodat, suos antea susceptos se exercuisse ordines praecipue proxime praecedentem;

et quod frOquede divini· offciis ecclesiae maiori* a aut- parochial!· interfuerit ; «dat epiatolam oanera ' at evangalium; at ad salutem neoeaaaria, iuxta Romani oatachlsmi. institutionem, populo actus ait explicare.

18. Mi*aale habeat' at vastes sacerdotale· propria·, excepto forenai, qift, cum dimiuoriia ordinarii eui liftèria ordinandus praeaenlatur. .

, 19. Ordinandi omnaa, maxime in aaoria constituti, libro* habeant «altem nvcessario*; *utrumque* teatamentum, câteohianium Romanum, conoilium Tridentinum et hae nostr·· constitutiones, praeter spirituales aliaa praesertim fratria Ludovici Oranateaqis, quo* decet unumquemque fidelem prae mantbus habere *et* frequenter percurrere.

'40. Ordinandi nd sacro» ordinea exan^inentur, praesente epiaeopo rei oiu» vicario ac pluribua examinatoribus. Dimissoriae litterae ad ordine·, post sex menae* orjundis ex Italia non suffragentur, nec exteri* post annum; niai aliqua iu*ta causa, arbitrio ordinarii, aliud auadeat. B

41. Nemo deinceps ad quemvis ordinem vel primam tonauram suscipiendam admittatur, ni*i experimento doceat, in primis. se momoria tOnere contenta in vulgari consueto doctrinae chriatianae libellb'; nec ad sacro» ordine·, niai de contenti» in catechismd Romano certam rationem reddere, et buper singuli· capitibus generalioribus eiusdem noverit respondere.

XXVII. De eacramento matrimomi.

1. Primum omnium curent episcopi ac parochi, ut ea omnia circa matrimonii celebrationem serventur. quae a sacra Tridentina synodo *ancita fuere.

4. Parochi vero décréta ipsa do matrimonio interdum vulgari lingua populo explicent; illud C praesertim matrimonium non aliter valere, nisi in facie ecclesiae rite contrahetur.

3. Ac librum conficiant, in quo dies contracti matrimonii, contrahentiumque ac testium nomina describantur.

4. Denunciationes, quae matrimonium praecedere debent, diebus fessi* inter missarum soletnnia frequentiori populo fia.nt, competenti dierum intervallo ; sic, ut etiam ab ultima denuntiatione ad matrimonii usque celebrationem, die* aliquot intercedant.

5. Monebit parochus contrahere volente*, ne gratia tanti sacramenti se indigno* reddant, peccati obicem interponendo.

fi. Ideoque, tempore quo denuntiatione* facit publice, illo* hortetur et inducat, ut. peccata confessi, sanctissimam eucharistiam ante matrimonii consummationem sumant, et parochi benedictionem. D

7. Post consummationem, benedictio non celebretur, nisi do licentia episcopi.

8. Caveant praeterea ipsi parochi ne mulieri* secunda* benedicant nupti··, et, si commode fieri poterit', eodem die. quo matrimonium contrahitur, benedictio flat.

9. Nec facile admittantur ad contrahendum prima fidei chriatianae rudimenta, praesertim ora- ' tionem dominicam, salutationem angelicam et symbolum fidei ignorantes, sed praemoneantur sedulo ut illa curent omnino addiscere, quae cura •d ipao* parocho· praecipue pertinebit.

1<>. Parochu· sponsum sponsamque diversis in parochiis habitantes matrimonio non coniungat, priusquam alterius etiam parochiae praefecti testimonium in scriptis habeat, denuntiationes in ea factas fuisse, nullumque legitimum extare sive apparere impedimentum.

11. Iltad vero testimonium ordinarii subscriptione sigilloque munitum *.

14. Sic etiam exteri non admittantur ad matrimonium Contrahendum, nisi soluto», esse, ordinarii ipsorum fide constiterit, et quod · catholica communione alieni non sint, nec tamen absque expressa ordinarii licenti*.

XXVIll. Deieiimie.

1. Sacrum^-ex praecepto Domini at sanctae matri· ecclesiae institutum ieiunium. praesertim Quadragesimae, quattuor anni temporum, nec non aliarum vigiliarum, inviolabiliter obpervetur; ita, ut nemo eo tempore, nisi valetudinis cau»a.' de medici consilip ac ordinarii licentia, illud infringere audeat.

3. Nemo, ieiunii diebu», publice vel occulte carnes, vel alia quae ex carne proveniunt, vendere praesumat, nisi do licentia, ut supra.

3. Et ut vere ieiunium. ioxta divinam ecclesiasticamque institutionem; ubique servetur, omnes intelligent, illi» diebu» teneri, ante omnia, a vitiis et a peccatis ieiunare. ac virtutibus piisque operibus diligentius incumbere, fiatque refectio pauperibus abstinentia ieiunantis.

4. Clerici ecclesiasticique omnes in Adventu Domini saltem a carnilrus, et his quae a carae procedunt, abstinere in hebdomada bis. vel omnino sexta feria ieiunare. digno» ordinis sui et poenitentias fructus facere: diebus autem rogationum, a cunctis fidelibus ieiunium servandum, maxime suademus.

XXIX. De eleemoeynantm dietributionibue

1. Cum. ex dispositione sacri Tridentini con cilii, episcofti piarum voluntatum oxocutores constituuutur, ad tollendas committi solitas fraude» in relictarum eleemosynarum dispensatione, volumu» atque mandamus, quod distributio panis in ecclesiis et capellis Surrentinae provinciae aliquando facienda, non ante incipiat quam post missarum solemnia. coosuetumque chriatianae doctrinae exercitium, ita ut unum alteri non sit impedimento, et nonniai praeaente deputando, et ab «o prius quantitate pani» distribuenda diligenter recognita.

4. Finito itaque chriatianae doctriqao exercitio, pauperes omne», sub propriae parochiae consueto parvae crucis vexillo processionaliter accedant, quibus, non autem divitibus, panis ordinate et aequali portione erogetur.

3. 8i quid supererit, de licentia episcopi, personis miserabilibus, vel ecclesiae pro illius necessarii» ornamentis comparandis, reservetur.

4. In reddenda ratione, nihil ipsi» administratoribus acceptum foratur, quod manu deputandi ab episcopo et parochi firmatum atque approbatum non fuerit.

b. 8i plures eodem die panis dispensationes flori contingent, in subséquentes proximos festos dies, iudicio episcopi, illae dividantur.

fi. Panis in eleemosynam distribuendus, prius recognoscatur a parocho; et ab eodem.in sacristi* vol alio tuto loco, usque ad horam dispensationis faciendae fideliter custodiatur.

7. Vel pretium pani» expendatur in aliud opus pium, cum non possit satis occurri fraudibus et scandalis, quae in distributione fieri atque imminere compertum est, praesertim, ubi quantitas excedit scuto» sex vel decem^citr* tamen praeiudicium miserabilium personarum, et seminarii, episcopi arbitrio et de patronorum assensu.

A'Λ'X. *,Dr fimrribut it* «wpHu *defututorum.*

1. Audita morte comprovinciali* episcopi, io omnibu* cathedralibus provinciae ecclesiis, prima die n»n impedit*. officium Hat •olemne, cum misea' pro mortuo epiacopo; ad quod clerus universus vacanti» eccleriee et illiu* 'dioecesis convocetur, et. »i eonimodo fieri poaait. assistat etiam unu* saltem ix episcopi» cotnprovincialibu». Et ut pariter in alii* eccleaii» et regularium monasterii* illiu* civitatis kc dioecesi* lolemni officium . pro defuncto epiacopo cum mi*·· canatur, procuret.

2. Sequenti vero, vel ajio commodiori proximo die. mi»*a de *Spirtlu* auMtlo in omnibu» provinciae ecclesiis, et a sacerdotibus legitime non impediti*, celebrari, precosque fieri, etiam in regularium, tam virorum quam mulierum, monasteriis ipsius provincia» quotidie, ut vacanti ecclesiae quanto celerius do bono pastore Deus optimus maximus B providere dignetur, comprovinciales episcopi et clerus ecclesiae vscapti» sollicite curabunt.

3. Clerus, una cum episcopo, postridie commemorationis omnium defunctorum, pro episcopis eiunlein ecclesiae defunctis; sequenti voro die, canonici et clerus pro canonicis et clericis defunctis divina persolvant officia.

4 Defunctorum corpora, nullo praetextu mercedis aut eleemosynarum noil solutarum, impediantur aut sepeliri retardentur.

5. Episcopus tamen alia ratione curabit, ut laudabiles consuetudines serventur, aut, si videbitur, dbmpellat defuncti haeredes, ut dent parocho vel sacristae pignore, aut idoneam praestent cautionem se, quod iustum fuerit episcopi iudicio, quamprimum soluturos, ut, absque scandalo et lite, quod suum e*t unicuique tribuatur.

b. Dubia aut difficultates in exequiis oceurentes, episcopus in civitate val eius ficarius, et archipresbyter in dioecesi *eu vicarius foraneus. citra praeiudicium habentium mêlions iura, determinent. C

7. Cadavera autem inpnuorum ante viginti quattuor horas ab obitn numerandas, ne sepeliantur, ne^ ante ortum solis .vel post occasum, neque dum maioris missae celebratur offieium.

H Ecclesiastica ornamenta pro laieorum funeribus commodari quocumque praetextu prohibemus.

'i. Pallium pro defunctis ex communi laieorum contributione fiat, vel ab ecclesia, pro quo mortuorum haeredes' arbitrio episcopi, eleemosynarum aliquid largiantur.

II». In efferendis cadaveribus e domibus proprii». proximiores in primo et secundo gradu tam viri quam mulieres nixi stent praesento», sed semoti in alia parte eiusdem vel vicinae domus, ne audiantur eiulatu*. , D

11. Sacerdote» et-clerici in funeribus defunctorum procedant cruce praeeunte cum sqperpelliceis, psallentes et orantes, ut decet, pie ae modeste eundo pariter ac redeundo.

12. Qui defunctum non associaverint, sed tautum officio quod iu eeelesia sit. interfuerint, tertia illiu* portioni» parte privantur.

13. Non associantes sutsra, nec exequiis intéressantes. nihil omnino lucrentur, nisi insta cognita causa impediantur; sed portio absentium intsrsssentibus et intervenientibus accrescat.

14. Quo vero ad testamenta, fleri consueta decedentibus ab -intestato, servetur antique cuiusque I»· i laudabilis et approbata consuetudo.

XXXI Dt bnufuiorum ceUaMmw.

I In conferendis dignitatibus et oanonieatibua, habeatur ratio (um litteratorum tum etiam aobilium; nae aliis conferantur non idonei*, iuxta concilii Tridentini praescriptum.

B. Preabyter! quicumque '.perpetuo ver ultra quam a 'iure vel ab episcopo illis concessum est, absentes, servato iuris ordine, etiam officiis beneflciisque, iuxta sacri concilii praescriptum, sel beneficiorum fructibus priventur, ac integri praesentibus ecclesiaeque deservientibus, vel usui sacristine, si quid missarum celebrationi vel alio adiuncto oneri supererit, applicentur.

3. Posse»»iones beneficiorum, nisi post confecta* bullat, vel littera» .regi»trata»quo, ut occurratur benefioiatorum negligentiao' consuetae, non dentur.

4. Pro redimenda vexatione, nisi in ensibus a iure 'permissi» et sciente episcopo, transigere, vel pacisci in beneficialibu», vel pecuniam dare, nemini conceditur.

6. Patroni et quicumque ius eligendi, praesentandi aut conferendi beneficia obtinente», caveant no quicquam, pro quavis causa, eius rei gratia, ab aliquo cui beneficium tribuatur, sponte etiam datum, accipiant, neque etiam in eo dando, aliqua fructuum par» ab illis reservetur, quavis pietati* specie, contra sacrorum canonum statutu, ne, in poena* simtmiaei criminis, danto* simul et accipiente* incidant.

fi. In quam suspicionem et labem non solum auctores, Sed etiam internuntii mediatoresque et notarii, qui simoniaca conficiunt instrumenta, incurrisse se intelligent.

7. Qui beneficium vacans ecclesiasticum multis ambitiosi* ac importunis precibus, per ae vel per alios petierit ab ordinario, eo ipso »e reddit indignum cui beneficium conferri debeat; multo magis si nondum vacans sit beueficiuiA

XXXIl. Di admimitrationi bonorum tt iurium reeiiiiaitieorum.

1. Curent episcopi, ut prorsus restituantur iura laudemiorum <**·> de rebus eecleaiae alienati» et alienandi*.

'2. Beneficia, qualiacumque »int, obtinente», rectores etiam *ive administratores piorum locorum, intra spatium sex mensium a die praesentium decretorum publicationi», omnium et singulorum honorait! mobilium et immobilium, iurium et actionum ad eorum ecclesias, beneficia et pia loca pertinentium, fine* conditioneaque in inventarium sigillatim describere teneantur; atque ex eo inventario exemplaria duo, certa fido munita, conficiantur quorum alterum in ecclesiarum cathedralium archivio, quod episcopo et capitulo comipune »it. alterum ver» apud ipsum beneficiatum servetur.

3. Archivis singula in cathedralibus, duabus occludantur clavibus, quarum unam episcopu». alteram capitulum servet, sive archivii praefectus.

4. 8i augmentum aliquod vel diminutio aut permutatio facta ait, ea singulis annis in inventaria describant.

6. Iu visitatione exquirat episcopus, an integre et fideliter sint inventaria oonfeeta. et an debitis oneribus plene satisfiat.'

fi. Capitularia bona namini de capitulo locentur.

7. Post mortem eius qui beneflçiqm aliquod obtinebat, statim compellantur haeredes, ut scrip' tura* quascumque ad illud beneficium pertinente», quae in boni* clerici illiu* inveniuntur^ ad episcopale archivium, citra praeiudicium iurium quorum· cumque reverendissimi domini nuntii apoetolici super spoliis, defsrant.

8. Episcopus, singulis anui», compellat administratore* piorum locorum, quovis nomine censean-

ftlr, ad reddsndam rationem admïniatratiônia; nec j patiatur relicta ad unum- pian usum, in aliam, pro arbitrio administratorum converti; ne; locationepi fieri, niai schedulis publice affixis, ut omnibua innotescat iis concedenda· rea ad pica uaua relictae atque locanda·, qui meliorem conditionem obtulerint, ut iuria eat.

9. Bona ecclesiastica neque, propinquis, neque patronia, neque ceaaionariia locentur.

10. Haere· ultimarum voluntatum exequatur, ei quae, piarum cauaarum nomino, legata' eunt; ea, ei tempore ab ipso teatatore statuto aut ad Suminum anni spatio. non praectiterit, ab epiacopo, ut piam teetatoria voluntatem explere atudoat, poenis a iure statutis cogatur.

11. Curabunt bénéficiâti omnea. cuiuacumque vint digifitati·, gradu· ot qualitati·, ut eorum, quae ad divinum cultum auarum ecclesiarum et ornatum pertinent, nibil deait, ot integra aarta 'toctaque. ut i decet, aedificia conaervontur; et quae reparatione indigent, instaurentur; paroehiaaque et beneficiorum ipsorum iura tuori. Quod ai aemel moniti, vel poat aex menaea u dio publicationi· praoaentium constitutionum, haec adimplere, etiam ulteriua non vocati, neglexerint, fructuum sequestratione et aliia iuria remediis ab ordinario compellantur; vel ipsemet ordinarius de omnibua neceaaarii· arbitrio auo taxandia, mandet provideri et exequi per deputandum ab eo,ex fructibua beneficiorum.auo arbitrio?

IU. Cum bénéficiât! ip»i auarum beneficiorum cenaua exegerint, chirographum rocopti censuario faciant, ot in libro, manu notarii aut teatium duorum aubacriptione, aub hoc tenore describat:

„Ego N., tenore praoaentium, me recepiaae declaro ducatoa etc. ab N.. pro parte, arer ad complementum oonaus ducatorum etc., quem aingulia annia solvero tenetur de fructibua euiuadam terrae/ seu domus, sitao et positae in loco ubi dicitur B.. cum aura finibus etc., quem conaurn aolvit mihi pro celebratione missarum in capella N.,-ιη ecclesia N. poaila, de iure patronatus illorum eta . aiw ad collationem ordinarii etc. In cuiua fidem praesentia ■cripti, chirographum in moo solito libro regiatratuni, praesentibus testibus etc. feci. Datum etc."

13. Et huiuamodi chirographum regiatrotur aive geminetur in libro, per beneficiatoa omnea do re hac conficiendo; et, cum opua fuerit, praecentando epiacopo auo, ot poat illiua mortem in archivio conaervando.

14. Ecclesiae domus-quorumcumquo clericorum non locentur latcis, niai de expreaaa licentia episcopi, nec etiam, ai sint patrimoniales, locentur personis vita vel moribus suspectis.

XXXItl. De ludi litterarum magietrie.

1. Btatuimua. iuxta sacri ITateranoiisi· concilii praescriptum, ut magistri scholarum publici sive privati, adoleecentes nedum liberales artes aive humaniore· litteras, verum etiam ea quae ad religionem pertinent, docere teneantur, praesertim diebus fqatis; in quibus misaam ac divina offici», conciones leotionqaque sacras audire, et saepe peccata confiteri compellant.

3. Ludimagistrj conducantur, non solum fidei catholicae et morum probitate, verum etiam et doctrinae experimento ac dignorum fide testimonio commendati qui, facta prius coram epiacopo fidei professions, pueris publice vel privatim libros, non aolum indice Pii IV et apoatolica auctoritate damnatoa, verum etiam illoa in quibus obscena, inania atque iocosa continentur, minime legant; sed graves et spirituales, etiam latinam linguam simul et pietatem continentes, interpretentur, bonis litteris at moribus ehristianaque doctrina erudiant obtui studio.

3. Parochus docendi -munu·, intra suae parochiae limites, suscipi a nomine permittat qhaque ordinarii liceatis et facta fidei professione.

XXXIV. Deunerie.

1. Quoniam quo frequentiora sunt et graviore crimina, eo' diligentips invigilare, pt ois signa'nter prospicere totis viribus tenetur episcopus; de usuris atque blaspbemia, quorum nihil scelestius humunt generis hostio in hominum tordibu·. linguis et operibus potuit infundere, ex multis, quao prohibentpr et usuram sapiunt, ut brevitati consulamus, haoc tantum ab oculol ponimus.

U. Nemini licere quicquam carius vendere, ut statim ac venditore, praesentem pecuniam quaerente, per se vel per aliam interpositam personam vilius ematur. .

3. Nemo [potent, rem aliquauy~ob dilatam solutionem. carius iusto praetio vendere; nec, ob anticipatam solutionem, rea minoris emero.

4. Neque pecuniam, frumentum, viaum, oleum aliudve mutuo detur, ut eo. quod datum eat. aliquid amplius exigatur, etiam ni operae sint vel obsequium quod pecunia existimari possit, ex divino mandato: *„Mutuum dantee, nihil inde epermit«s,"* neo aliquid corruptum, ut tnntumdem integrum bonumque reddatur, etiamsi restitutio in quodeumquo tempus debitori commodum ad libitum differalur.

b. Noc etiam pecuniam super'navi, cymba vel huiuamodi aut animalibus accipere vel dare, quae ipse accipiens non possidet; vel qui dat acoipten tem ipsa habere non credit, licoat ullo modo.

6. In societate, in -.qua pecuniam alter, alter operas eonfert, lucri distributio non aliter constituantur quam per quotas partes, noc ultra eaa certa pecuniarum summa, vel aliquid aliud pecuniam conferenti persolvatur; neque pactio fiat, ut sors sive principale salvqm ait, fructus vero communiter dividantur.

7. In animalium societate, quae alicui inexiatimata traduntur ad custodiam, sive ut operas praestet, omnea caaus etiam fortuiti, semper periculo qiua aint, qui illa dederit; nisi damnum alterius socii dolo, vel eius magna negligentia accidisse constituit. In locationibus animalium, quae certo praetio fiunt, si illa absque dolo vel eius qui conduxit negligentia. deteriora fiant, id semper damno oius ait. qui locavit: ai autem existimata animalia dentur, ita ut dantis sors salva ait. nihil omnino ultra sortem percipi posse, statuimus.

8. Cambia quae sicca appellari consueverunt. quoniam ad destinatum locum litterae vere non mittuntur, neque ibi solutio fit, aed uno et eodom loco datur pecunia et recipitur, reprobamus.

9. Notarii vero huiusmodi contractus conficientes, vel instrumentum quod *ad gaudendam* dicitur, cum ex conscientia claro cognoscunt vel vehementer suapicantur eos aliquid usurariae pravitatis continere, vel id scire dissimulantes, aut Aontraetua Dios, in quibus anticipata fit solutio cenans, ve) qui palliatam usuram praeaeferunt, ultra poenas a iura statutas, graviter arbitrio ordinarii puniantur.

10. Contractus et instrumenta quae *ad gaudendam* dicuntur, nisi ex piorum peritorumque consilio doctorum ordinentur, nulla et irrita decernimus.

XXX V. De blaephemia.

1. Ut impium et detestandum blasphemies aeelaa tam divinis quam humania legibus, e medio tollatur, poenis ab utroque iure et summorum pontificum

deerstia, atqas lia. qua· a Lateranssui concilio sub Leon· X Maeite* suât, statutis, Un eleeiei qaam laid cmusoumqu· conditioni» blaaphemi severe ab episcopo paaiantur; ae da tam gravi fhcinor·, maxim· contra haeratioal·· blasphemias. diligena inqaisitio fiat.

3. Qui blasphemante· audierit, infra triduum, eorum nomen ad indicem ecclesiasticum et saecularem deferat; et, ei plure· aimul audierint, ninguli idem faciant. '

3. Attenta Impia blaapbemiae frequentia, eui malo aliter mederi non potent, statuimus, quod unus texti» in foro eecleniantico fide dignus, qui secretus a curia teneatur, sufficiat ad inquirendum contra blasphemum, arbitrio ordinarii, prout casus exegerit.

4. Poenae tamen praedictae omnes corporales et pecuniariae, quae piis applicentur locis, ab episcopis vel eorum vicariis augeri, minuive possint, prout magis ipsis expedire visum fuerit, dummodo tale arbitrium limites a iure permissae potestatis non excedat.

5. In foro conscientiae et qui blasphemiae reus fuerit, non levem, sed pro modo culpae condignam poenitentiam confessorius imponat.

XXXVI. De tententia exeommwiieetionie et foro iudrciali.

1, Poenam excommunicationis solus episcopus, nisi fuerit absens, non illius vicarius imponat neque comminetur.

9. Latae sententiae excommunicationis poena, per synodales quascumque constitutiones ordinariorum in provincia imposita, praesenti sublata decreto censeatur, exceptis casibus, in quibus incurrendum esse episcopus iudicabit; et nisi ex gravissimis causia atque delictis, in subsidium tantum, quando alia poena locum habere non potest, excommunicatio nullo modo irrogetur nec nominetur quidem.

3. Excommunicationum litterae pro re criminosa, et quae infamiae notam inurit, non facile concedantur, nec pro re non omnino occulta, neque pro re illa, quae amis·· aut a tam longo tempore sublata, ut illius memoria de faeili haberi non possit; nec contra certum debitorem quem pro rebus, quae in monitoriis litteris exprimuntur, satisfacere non posse constat; neque etiam ubi negligi aut contemni posse verisimiliter dubitatur.

4. Episcopi vero, ad tollendos conscientiarum scrupulos, quamprimum post praesentium publicationem, vel in die Coenae Domini, mentem suam declarabunt in suis ecclesiis, super quibus synodalibus constitutionibus aliisque casibus velint poenam excommunicationis habere locum.

5. Excommunicationis poena, si quando ab episcopo, ob grave» causae, vel rebus deperditis magni valons, uiji aliter veritas haberi nen potest, servatisque quae de iure, «t pontificum praesertim Hi V sanctionibus requiruntur, in ecclesia tantum nota autem in privatis locis, neque pascalibus aut solemnioribus certis diebus, sed aliis temporibus publicentur; nisi ex causa et de expressa episcopi licentia.

6. Originales processus, acta et instrumenta, de loco curiae vel aedibus iudicis sive actuarii, nullo modo, nec sub praetextu inspiciendi ab advocato et consultore longe agente, offerantur aut asportentur, noc eopia detur nisi de episcopi val eius vicarii licentia; contra facient··, tam daatee quam accipientes, non levibus poenis officiantur.

7. Appellationes, praeterquam in casibus e concilio Tridentino permissis, ab interlocutor!· non admittantur, neque sub praetextu ridendi aeta ad metropolitan·* transmittantur.

8. Curabunt episcopi singuli post bane synodum, statim vel quanto citius lieobit, visitationem general·* instituer· pro execution· syaodalium decretorum.

9. Et quoniam a sanctissimo domino nostro, publica· utilitatis provincia· Surrentinae causa, nonnulla petenda sunt, praesertim :quae ad institutionem seminarii et praesentium confirmationem pertinent, statuimus atque decernimus, quod quicquid communibus nostris et comprovincialium episcoporum litteris postulabitur, id huiusmodi ipsius synodi nomine et auctoritate factum intelligatur, perinde ac si publice in sessione postulatum esset.

XXXVU. D monialibue.*

1. Constitutionibus monialium, hactenus singulis b monastenis iuxta propriae ipsorum regulas, publieatis, in praesenti synodo nihil addendum cep-· suimus; sed illarum executionem ainpliationemque ordinariorum diligentiae atque iudicio committijnus.

9. Episcopi curabunt omnino ut aedificia et habitatio ipsarum monialium, quae arcto nimium ambitu clauaa et incommoda cernuntur, commodiorem tutio.remque formam nomine monasteriorum dignam et virginibus Deo dicatis convenientem, recipiant et aptentur'; ut' quod Dei beneficio coeptum est in aliquibus, ita et in reliquis provinciae monasteriis ad communem vitae rationem et exactam regularum observationem, sublata rerum omnium proprietate, moniales instituantur.

3. In quibus monasteriis certus numerus nondum est praefinitus, intra sex menses ab episcopo is declaretur, qui pro modo et facultate loci, servata cuiusque ordinis vivendi regula, substentari commode possit, ut Tridentini concilii sanctione cevetur.

4. Et interim nulla futura monialis ingredi monasterium, vfel ingressa vestiri permittatur, nisi magna inde et evidens monasterii utilitas enascatur, ordinarii arbitrio et de monialium omnium expresso consensu.

6. Quod moniali ingredient! monasterium datur, deinceps dos non dicatur; sed aub nomine alimentorum ipsius ingressae concipiatur. ,

6. De iptis alimentis ac subventione, quae dos dicebatur, pro moniali monasterio persolvenda, nihil certi statuendum esse, neque statutum ab ordinarii» valere, sed, prout qualitas personarum ac temporum postulabit, esse faciendum; quod sacra etiaqjptllu- •trissimorum cardinalium congregatio cenauit. decernimus statuimus et declaramus.

7. Nulla puella monasterium ingredi, vel habi- D tum suscipere, sive profiteri religionem admittatur, nisi de consensu monialium maioris partis, per tacite suffragia colligendo; ad professionis vero •missionem nulla admittatur, nisi eleemosynis, censu sive pecunia, quae pro praedictis alimentis, qua· dos dicebatur, dari debet, integre monasterio, peracto demum probationis tempore, persolutis, aut in tuto, ipsarum monialium et ordinarii arbitrio, collocatis, servatiaque constitutionibus ac caeteris servari consuetis. Quandiu autem novitia in probatione est, excepto illius temporia victu et vqatitu, nihil monasterium accipiat, iuxta decretum sacri concilii Tridentini. /

8. Quod ad puellarum educationem attinet, illud ia primis servari districte mandamus, quod litteris illustrissimi St reverendissimi cardinalis Sancti Sixti fuit alias nobis significatum et iuiunctem, quorum tenore propter·· hio inseri volumus, caeteris, que de ea re optime tractanda, in

j UMtris constitutionibus ae monialium rapdi· caa- a tam Mt, in sue robor· pormaaoatibu.

Toner vere litterarum tali* Mt:

XX.XΓH/. ReesremfissM·· domino al· *frtUri arM-•pitoifo Snmntmo.*

Reverenditsim· domino. lamdiu illustrissimi cardinata praepositi decreti· aaori Tridentini concilii interpretandi·, statuerunt, nullo concilii decreto prohiberi, no puellae in monaateriia monialium educentur, quorum mo» et institutum huic coneuetudini nom repugnet. Et cum eia proxime supplicatum esset nomine Faustinae Curiali», ut lieeat ea collocari in monaateriia monialium 8ancti»simae Trinitat'·, ordini» Sancti Benedicti, istius civitatis, in quo honeste ac pie instituatur, amplitudinem tuam admonitam mei» litteris esse voluerunt, ut hanc illi potestatem faciat, ei tandem idem mo- B nasterium ante hoc tenipu» consuevit huiuamodi puellae admittere, eaquo a superiori regulari monaaterii «criptam licentiam impetraverit, et abbatissae ac reliquarum monialium consensu» accesserit ; ipsa autem puella eo vestitu iu monasterium intromittatur, qui virginali modestiae ac pudori conveniat, nullamque famulam aecum adducat, nec permanere in eo possit, nisi usque ad aetatis suae annum XXV, et ibi, dum erit, eandem »ervet clausurae legem quam moniales servant; qno -ex loco si semel exierit, nullam postea illuc revertendi babeat facultatem. Bis igitur cautionibus adhibitis, dictam puellam in monasterium praedictum recipi, et quoad annis XXV minor erit, ibidem etiam instituí atque educari amplitudo tua permittet. Cui bonam valetudinem et omnis fausta a Deo precamur.

Romae, die 34 octobris 1576. C

Uti frater: Philippus Boncompagnus, cardinalis Saneti Sixti.

XXXIX. Do poenis.

1. Delicta puniantur, prout de iure vel consuetudine, secundum qualitatem ipsoruih, cautum est ; non autem, ob pecuniam aut alterius rei gratiam, dissimulentur.

2. Ubi nulla est legibus aut constitutionibus nostris synodalibus, neque de iure vel consuetudine certa atatuta poena adversus inobedientes et con-.tumaces, arbitrium ait episcopo vel eius, vicario, quam maluerit imponere, prout qualitas delicti ac delinquentis suadebit.

3. Quod si, delicti causa, mulcts quandoque veniat imponenda, nihil ex ea in episcopi vel vicarii privatam utilitatem retineatur, sed, si videbitur, i> tertia vel quarta delatori vel exequutoribus tantum applicanda, reliquum ecclesiae et piis operibus erogetur.

4. Ex poenis vero in hac provinciali synodo expressis, declaramus, non censeri derogatum caeteris. quae vel iuri» communia dispositione, vel quavis sanatione generali vel particulari adversus eosdem ipso» delinquentes, sunt introductae, sed ve) cumulandas, vel iudici· arbitrio eligendas *tque declarandae.

5. Et quibus mulcts imponitur, si sint solvendo, episcopiis poenam non remittat, neque minuat, nisi gravi ex causa.

6. 8i vero solvendo non sunt, ne delicta remaneant impunita, luant in corpore, remediaquo delictis contraria applicentur, ut sic vitia virtutibus curentur, et ordinarii arbitrio condigne puniantur.

7. Omnia et singula, quae in hac synodo decanta aetaque sunt, qua debemus obedientia ac r«ver«Btia, aathoritati et iudieie sancta· Remanas •eeisaiae, omnium scclMiarnm matris et magistra·, ••mper «mandanda et corrigenda subiieimus.

8. 8i quid ia bae sancta synodo contra sacrosancti concilii Tridentini sanctione·, quod absit, repertum Aient, ipso facto et iure irritum sit. et pro non decreto habeatur.

9. Si quid difficultatis aut dubitationis in his decretis synodalibus ortum fuerit, maturo archi•piseopi iudicio et successorum determinandum atque declarandum reservatur, usque ad alteram synodum provincialem proxime futuram ; salva semper sedis apostolicae auctoritate.

10. Acta Mediolanensis ecclesiae, summa ratione atque consilio, Siivino certe afflante Spiritu, nostris temporibus pro bono ecclesiarum regimine, non tantum illius provincia· sed et aliarum, quarum rectores eisdem delectari contingerit, in lucent edita, et sedis apostolicae iudicio comprobata, unaquaeque catbedralis et parochialis ecclesia huius nostrae provinciae habeat, ad iliaque, in quantum focorum, personarum atque temporum conditio ferre poterit, •ese accommodet atque dirigat.

'II. Liceat, de episcoporum comprovincialium consensu, constitutionibus, his imprimendis, quae ad divinum cultum et more» attinent, aliqua addere vel minuere, iuri et ecclMiasticis constitutionibus consentanea,- salva praesentium constitutionum validitate.

XL. Cottfirmatio praooontio synodi.

Rovtrondiooimo domino, uti frater domino arckitpiteopo Smrontino etc.

Reverendissime domine, uti frater.

Decreta provincialis synodi Surrentinae, quae amplitudo tua ad sanctissimum dominum nostrum misit, visa et considerata fuerunt a sacra congregatione cardinalium concilii Tridentini interpretum, quibus ea res commissa fuit. Itaque, nunc illa ipaa. cum quibusdam noti» in praedictae synodi margine, ac etiam separatim descriptis, ex sanctitati» suae auctoritate ad amplitudinem tuam remittuntur, ut iuxta eas synodum ipsam aptandam, edendam atque exequutioni mandandam curet. Id quod, cum eam diligenter faeturam non dubitemus, quod superest, bonam ei valetudinem, et in isto grege custodiendo vigilantiam precamur.

Romae, die 13 martii 1585.

Amplitudinis tuae, uti frater:

Philippus Boncompagnus, cardinali» Hancti Sixti.

AII' illustrissimo et reverendissimo signor come fratello, monsignor l' arcivescovo di Sorrento.

Illustrissimo et reverendissimo monsignor, come fratello, cte. Si riinagda a vostra Signoria il suo synodo provinciale, con le annotationi de questi illustrissimi miei signori. Non resta altro. se non che eonseguiti una prenta essecutione a tante buone constitutioni, et mele racemando, et offero sempre di core che Dio)a prosperi in »ua gratia.

Di Roma, il dl 23 di marso 1585.

Di vostra Signoria illustrissima et reverendissima come fratello amorevole.'

A. cardinale Carrela.

CONVENTUS CLERI GALLICANI

IBM mii 99.

'à Conventus olori GalUoaai. celebratus die 9» maii à 1IM.

De boo eonventa confer opera quibo» tituli;

1) Proete-verbal de l'assemblée da clergé tenu 8 Baint-Germain-des-Pyte, en 1584. — Grenoble, ville, cod. m». 1865, eaeeali XVIII, chartaceae, 877 948 millim.. IM f.. — Cf. *CeM. Jm* mm. 4µ VII, 898.

9) Assemblée du clergé de France, da 99 may 1584. — Orléans, ville, cod. m·. 887, aaeouli XVIII, f. 1-109. — Cf. Celei, dte mm. de» dlperfaeHHl», XII, 819.

SYNODUS DIOECESANA ALATRINA

.1584 iunii 13

Synodus dioecesana Alatrina in Italia, celebrata die 13 iunii 1584, eub fratre Ignatio Danti, Perusino, ordini» fratrum Praedicatorum et epiacopo Alatrino.

Exatant constitutione» synodale» in opere cui titulus: '

Costituiioni fatte nella ainodo diocesans di Alatri. dal reverendissimo monsignore frete Ignacio Danti, da Perugio, del! ordine dei Predicatori, per gravia di Dio e della a. aede apoatolica vescovo di Alatri, l'anno MDLXXXIV, alii XIII di giugno. et nconfermate nella aeguonte ainodo queot anno MDLXXXV. Stampato in Rome, appresso Vincentio Accolti, MDLXXXV, con lioenza de' superiori.

Mihi communicavit G. P. Francavilla, vicarius B generalis Alatrinua.

In hoc opere mentio habetur synodi habitae anno 1478 sub loanne de Rosei, episcopo Alatrino.

Exemplar operis impressi non amplius invenitur, sed in bibliotheca episcopali Alatrina servatur copia manuscripts. '

SYNODUS DIOECESANA AUXUMENSI8

1584 iulii 3-6.

Synodus dioecesana Auxumensis \Osma) in Hispania, celebrata diebus 3, 4 et 6 iulii 1584, aub Sebaatiano Perea, episcopo Auxumensi.

Exstant constitutione» synodales in opere cui titulus:

Uonstitucione» synodales del obispado de Dema, hechas yvordenadaa por el reverendisimo seiior don Sebastian Peres, obispo dei dicho obispado. del conaejo de au mageatad, recebidas y conseil- C tides en la aynodo que celebro en la catedral, doade tres de iulio de mil. y quiniontos y ochenta y cuatro. ha»ta quince del dicho lues y ano. Con licencia, impressas en au villa dei Burgo, por Diego Fernandez de Cordoua. impressnr de su magestad, aïïo de M.DLXXXVI.

' In<4*T10~£r-/62-338 p. — Silos, nionaat. Santo-Domingo. — Ipso non vidi.

SYNODUS DIOECESANA iMOLENS»

1584 augusti 22.

Synodua dioecesana Imolensis jn Italia, celebrata die 22 augusti 1584. aub Alexandro Muaotti, episcopo ImolenSi.

Exstant constitutiones synodales iu opere cui titulus:

Décréta primae synodi dioecesanae. ab eminentiasimo, reuerendiasimo d. d. loanne Stéphane, tit. S. Agathae e. R. e. diacono card. Donghio, epiacopo Imolae, comite Ac., celebratae io oathedrali ecclesia, die 29 A 30 aprilis I'>59. *[Intigtu.]* Imolae. apud Hiucyntum *(lie)* Massenaein. iinpressorem episcopalem. M.DCLIX.

In-4*, 2 parte», 4Î.-18-84 p. — Paris, Bibi, nat. B 2079; Paris. Sainte-Geneviève.

Parte II, p. 1-20: ^Decreta edita in synodo dioecesana Imolensi reverendissimi domini Alexandri Musotti. die 22 augusti 1584."

SYNODUS DIOECESANA PACTEN3I8

1584 augusti 28-8.

Synodus dioecesana Pactenaia in Sicilia, celebrata diebus 28, 97 et 28 augusti 1584, sub Giliberto lafar et Cruyllac. epiacopo Pacteaii.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus.: '

Constitvtionea synodales ad ecclesiasticam A chriatianam diteiplinsm pertinentes, illustrissimi ac reuerendissimi domini don Giliherti, episcopi Pactensis, in dioecesana synodo promulgatae anno Domini 1584; adieetus est appendix constitutionum canonicorum cathedralis ecclesiae S. Bartholomaai p A aliorum regularium quae aimul in eadem synodo promulgatae eunt; praeterea duo indicée, vnus capitulorum, alter rerum notabilium. *[Sntignt.]* Cvm faevltate avperiorvm. Panormi, apud loannem Francisoum Carvaram, 1684.

, In-8*, 4 fnn.-70 fa.-9 fan. (indices). — Pari», Sainte-Geneviève.

Fol. nn. 9, hae constitutiones editae sunt in synodo dioecesana celebrata a Gilibfcrto Infer et Coriglee, episcopo Pactensi, diebus 28, 27 et 98 augusti 1684.

' synodus Dioecesana spoletina.

1584 aeptembris 9.

Synodus dioeeesana Spoletina in Haifa, celebranda die 9 aeptembris 1584, sub Petro Orsini, episcopo Spoletino.

De hac synodo confer opus cui titulus:

Constitvtionee .. . /Mutas supra coi. 281C],

Fol. 199, fatura dioecesana synodus indicitur eelebrandf ad diem 9 aeptembris 1684.

CONCILIUM BITÜRICEN8E
1584 Mptenbri.

Concilium provinciae Aquitanicae, celebratum Biturigibua, menae septembri 1684, aub Rainaldo de Beaumo, arobiepiacopo Bituricenai.

BtblfognpMa:

1) Decreta concilii provincialia, patriarchal» provinciae Aquitanicae, Biturigibua celebrati menae eeptembri anno Domini M.D.LXXXIIII. fZnotgtio./ Lvtetiae, apud Federicvm Morellvm, typographum regium, M.D.LXXXV, ex privilegio regia.'

In-4°, 4fnn.-108fn. — Bourges, aéminaire; Paria, Maaarine; Toulouse, ville.

Fol. 3, indictio aynodi diocceaanae Bituricenaia celebrandae die 26 iunii 1683.

Fol. 8, hoc concilium provinciale Bituricenae indicitur celebrandum die 26 aprilia 1684.

Fol. 103, indictio futuri .concilii provincialia celebrandi Ruthenis, die 1* augusti 1687.

2) Decreta conoilii provincialia, patriarohalia provinciae Aqvitanicaeg Biturigibua celebrati, menae eeptembri anno Domini M.D.LXXXIIII. *[Ineigne.]* Lvtetiae, apud Federicvm Morellvm, typographum regium, M. D. LXXXVl, ex privilegio regio.

In -4·, 4 fnn.-108 fn.-2 fnn. — Paria, Araenal; Paria, Bibi. nat. B 6646; Paria, Saint-Sulpice; Paria, Sainte-Geneviève.

Fol. 1<>8, approbatio aanctae aedia, aub data 6 octobria 1686.

3) Stylva ivriadictionia ecclesiasticae archiépiscopal». primat, et patriarchal» Bitvricenaia, reformatus in ooaeilio prouinciali, anno M. D. LXXXU1I, cum Both A aeholib quibua vninena indiciorum oocleaiaaticorum praxh explieatar; adieeta eat brauh hiatoria omnia» archiepiacoporum ataadam oedaaiao, at eatalague beaeficiorum dioeceaia Bit., vna cum eerum patreaie; quibus aeeeeeeruat priuilegia vrbio * eiuium Biturieenaiami, ran annotationibue desumptis turn ax iura ciuili turn ex placitia curiae; omnia opera λ studio loannh Chenv, Biturici, in regio & pontificio foro aduocati. Parisiis, apud Nicolavm Bron, in monte d. Hilarij, aub aigno d. Claudij, M.DCIII, cum priuilegio regia,

In-8', 8 f. - 184 p. - 4 f. (index). — Lyon, aèminaire.

Fol. 4, dicatio: „reverendiaaimo in Cbriato patri d. Fremioto, patriarchae et Urchiepiacopo metropolitano Bituricenai, Aquitaniae primati, loannea Chenutiua . . . Avarici -Biturigum, calend. aprilia 1603."

4) Stylus juriadictionia eocleaiastieae arohiepiacopalia, primatialia ey>atriarchalia Bitburicenah; reformatua in concilio provinciali anno 1684, opera Joannie Cbenu. Pariaiia, apud Robertum Fouet, 1603.

In-8, 8 f.- *i'il* p. — Bourgea séminaire.

6) Odeapun, ' CencÜM *Galliae,* (1846) . . ., *[Mallee mpra col.* 967 D, n. 1]. p. 301 -'444.

6) Labbe, Coacti., (1871), XV, 1087.

7) (Ilarduin), Acta *coital.,* (1716), X, 1467.

8) Coleti, Cotte#., (1728). XXI, 873-938.

9) Manai. Cone#., (1902), XXXIV, 873-938.

SYNODUS DIOECESANA ATREBATEN8I8
1684 octobria 14-20.

Synodua dioecesana Atrebatenaia in Gallia, celebrata a die 14 ad diem 20 octobria 1684, aub Matthaeo Moulart, epiacopo Atrebatenai.

De hac aynodo confA opua cui titulus:

Statvta aynodi dioceaanae anno'Domini 1684, decimaquarta octobria, Atrebati celebratae, reuerendiaaimo patre ac'domino domino Matthaeo Medullartio, Dei & apoatolioae aedia gratia Atrebatiano epiacopo, praecidente. Atrebati, in aedibua Claudij de Buyena, aub aigno Bibliae aureae, 1686.

In - 4', 3 fnn. - 9 fn. — Douai, ville; Paria, Sainte-Geneviève.

Fol. 9. „Lecta et publicata fuerunt haec atatuta in ainodo diocesans Atrebatenai, de reverendiea. epiacopi mandato, anno Domini 1684. octobr. die vigeaimo, etiamque impreaaa 24 ianuarii 1686; M. J. Debrune et M. Simone Franchoia. not.·

SYNdDUS DIOECESANA AVENIONEN8I8
1684 octobria 17.

Synodua dioeeeeana Avenionenaia in Gallia, celebrata die 17 novembria 1684, aub Georgio d Armagnac, archiepiacopo Avenionenai.

Exatant conatitutionea synodales in operibua quibua tituli

1) Avigbon, bibi, du chapitre, cod. me. pergamen., fol. 280-2.

2) Avignon, ville, cod. ma. 1939. aaeculi XIX, fol. 276 - 8.

8YNODU8 DIOECESANA 8PIREN818
1684 novembria 13.

Synodua dioeceaana Spirenaia in Germania, celebrata die 13 novembria 1684, aub Eberhardo de Dienheim, epiacopo Spirenai.

Exatant conatitutionea aynodalee in opere cui titulua:

Collectio proMMvm aynottaZiMm dteaceaia *Sptrauie,* (1786), p.*394 - 5.

CONCILIUM TARRACONENSE
1584 novembri-decembri.

Concilium provinciale Tarraconanae in Hispania, celebratum menaibua novembri et decembri 1684, eub Antonio Aguatia, archiepiacopo Tarraconensi.

BibUegrapMa

1) Conatitntionoe eoneilii' provincialis Tarracoaenaia, editae menae novembria et deoembr. anxi

»·

MÛMfat4JMÏÎ-aalel-1..-v.R .

M.D. LXXXII1I. Tarracone, apud Philippam Mey, M.D.XXCV.

la -8·, 222 p. — Bibl. MI EaeerinL — Ipee κι vidi.

S) Constitvtikeo concilii provineialis Tarraconensia, édita· wens. uovemb. at deoemb. aaai MDLXXXIIII. [iMifMj Tarracone, apud Philippa· May, MDXXCV.

In-·*, S f. - 97 p. — Bibl. del Eeeorial: Rome, Caeaaateaee.

Bet eadem editio ae praecedens ead abbreviate.

SYNODUS DIOECESANA ZAMOREN8(8

1584 decembri.

Synodo· dioecesana Zamorenais ia Hiapaaia, celebrata menee decembri 1684, tub Ioanna Ruit de Agfiero, epieeopo Zamorenai.

De bac aynodo confer opus eui titulua:

Conatituciones synodales del obispado de Zamora, hacha· y ordenadas por don Juan Ruia de Agücro. obiapo de la dicha ciudad, del conaejo del ray nuectro aenor, en la aynodo cbe «elebrd en an palado epitcopal de la dicha ciudad, an al me· de deiiembre del ado 1584. En Salamanca, en caaa de luan y Andres Ranaut, impraaaore·, eno 1589,

In - folio, 233 fti. - 6 fnn. — Astorga, seminario; Bibl. del Escortai.

SYNODUS DIOECESANA ALBARRACINEN8I8

1584.

Synodus dioecesana Albarracinenai· in Hispania, B celebrata anno 1584, eub Casparo loanne de la Figuera, episcopo Albarracinenai.

De hac aynodo confer opus cui titulus;

Gams, *Serin epiecoporwo,* (1873), p. 4.

STATUTA SYNODALIA DIOECESIS CREMONENSIS

1584.

Statuta aynodalia dioeceaia Cremonensis in Italia, edita anno 1584', aub Nicolao Sfondrati. epieeopo Cremonensi?"

De hia statutio confer opua cui titulus:

Raecolta d'alcuni decreti provinciali et altri ordini particulari di monsig. ill**** & r^{cc} cardinale A vescouo di Cremona, fatti & publicati nelle sinodi eue diocesane, in diuerai tempi celebrate, ridotti aotto le loro materie, per maggior facilité di coloro che li haueranno da oeseraare. *[Intigtu J* In Cremona. appresso Antonio Canacci, M. D. LXXXIII1.

In-8', 4 f. - 165 p. - 11 f. (index'. — Paris, Materine.

SYNODUS DIOECESANA EPOREDIENSIS

1584.

Synodus dioecesana Eporediensis (Ivrea) in c Italia, celebrata anno 1584, sub Caeaare Ferrerio, episcopo Eporediensi.

De hac aynodo confer opus cui titulus:

Prima aynodua dioecesana quam David ex comitibus Riccardi, episcopus Eporediensi·, habuit, in ecclesia eathedrali. diebus IV, V. VI aeptembria MDCCCLXXXIII. Eporediae, tvpi· A. Tornati·. MDCCCLXXXIII.

Iη-8β, XLVIII - 184 p. — Roma. libr. Bocca.

P. XVIII. mentio synodi dioecesanae celebratae anno 1584.

SYNODUS DIOECESANA MAZZAREN8I8

15M.

Synodus dioecesana Maiiarenais in Sicilia, celehrata anno 1584, aub Bernardo Gasco, episcopo Maiiarensi.

De' hac synodo confer opus cui titulus

Game, *Serie» epieeoponn·,* (1873). p 949.

SYNODUS DIOECESANA MEDIOLANENSIS XI

1584,

Synodus dioecesana Mediolanensis XI in Italia, D celebrata anno 1584. sub sancto Carolo Borrdmaeo. arehiepiseopo Mediolanensi.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

1| Synodv» dioecesana Mediolanensis vndecima, qvam Carol·· s. R. e. pres. card. tit. ·. Praxedis, archiepiscopus Mediolani, habvit anno a Chr. nat. M. D. XXCIV. Mediolani, ex offlein· Paeiiei Pontij, impresseris curiae archiepisc., M.D.LXXXIV.

In-8°. 4 fnn. - Ď6 fn. — Milano,. Ambrosian·; Paria, Bibi. nat. B 20234.

2) Aeta ecclesiae Mediolanensis, (1603), lus snpru *eoi.* 94 B, n. 4|.

3) Haymonis Corii, epitome, (1640), ... /Midw suar· *eoi.* 94 C, n. 5|.

4) Acta eccleaiae Mediolanensis, (1738). Patulus satpra *eoi.* 94C, n. 6).

P. 399-426, synodus dioeoeaana Mediolanensia XI, anno 1584.

5) Sancti Caroli Borromaei homiliae, (1758), ... *Ihiultu eopra eoi.* 95 C, n. 8|.

6) Acta eceleeiae Mediolanensia, (1843), . . . fMWns supra *eoi.* 96 *A,* n. 7].

P. 437-65, synodus dioecesana Mediolanensis XI, anno 1684.

7) Aeta ecclesiae Mediolanensis, (1890), . . . *[Muteu eopra eoi.* 96 A, n. 9|.

T. II, eo). 1026-94, synodus dioecesana Mediolanensis XL anno 1584.

STATUTA DIOECESIUM NOVARIKNBI8 ET LAUDEN8I8
USA

Statuta dioeoeeium Novérieuaie et Landes·!· la Italie, édita anao 1384, anb Franetaoo Beaei, epieeope Novnrieuai et viaitatore apoatolloo dioauaii Landau!·.

Exataat haec atatata in operibua quibua tituli;

1) Decreta general!· coadita a partit A rouer~ d. d. Franc. Boula, epiac. Nuuarieuai A comité Ao„ visitatore apostolioo oiaitaÜ· dioecesisqus Lavden-·ia, Gregorio XIII pont, max., anno M.D.LXXX|II1. /jygnraj Lavdae, apud Vincentivm Taiettum.

Sino anno (1584), in-8· minori, 3 fnn.-22fn.-1 fnn. — Milano, Ambroiiana.

3) Synodva diocesana Lavdenaia qvinta, celebrata anno 1657, iussu illuatriea. ao reuerendiaa. d. d. Petri Vidoni, Dei et apost aodia gratia epiac. Laud, et com. Ac., aanctisa. d. n. Alexandri divina providentia pp. VII praelati domestici & assistentis, ad uraniadmam lo. Caaimirvm, Pelonia· A Saatia· ragam potaatiaeimua totumque Polonia· regnum A mag. ducatum Ltaaniae, eum facultatibus legati de later·, nvneii apostolior, praeside apeetaliter deputato perillustri A adm. r. d. Coamo Maiocbio Gvamario, 1. v. d., apoetot prot,, cas. oocl. oath. Lauda·, ae eiuadom illuatriu. d.epiaoopi vie. gen. *[htipn]* Lavdae, typi· Caroli Pitti; superiorum permieau.

Sine anno (1668), in-4*, & f. - 148 p. - 3 f. (index). — Milano, Ambrosian·; Piacenaa, oivica.

P. »7.-118: „Decreta generalia condita a periit et rev. d. d. Franeiaco Boaaio, episcopo Novarienai et comité etc., visitature apoatolico civitatia dioecjuiaque Laudenaia. Gregorio XIII, pont. max. anno MDLXXX1II. Laudae, apud Carolum Piatum, MDCLIX."

STATUTA SYNODALIA DIOECESIS SALMANTICEN81S
1584.

Statuta aynodalia dioeceai» Salmanticenaia in B Hiapania, edita anno 1584, 'sub Hieronymo Manrique de Lara, epiacopo Salmanticenai.

Exatant constitutione· aynodalea in opere cui titulua:

Conatitucionea ainodalea de Salamanca, 1584. por el obiapo d. Jeronimo' Maurique. Salamanca, 1584. in-folio. Cf. La Fuente. *Hitt. reel. Etp.,* (.18'5), VI, 377.

SYNODUS DIOECESANA VALENTINA
1584.

Synodua dioecesana Valentina in Hiapania, celebrata anno 1584, eub loanne de Rivera, epiacopo Valentino.

De hac synodo confer opera quibua tituli:

1) Omnivm docretorvm, (1616), . . .' *[titulut tupra cot.* 149 C|.

Fol. posteriori 1. mentio synodi dioecesanae celebratae anno 1584.

2i Aguirre, *Colltctio concil. Hiopaniac,* (1694'.. .. *[titulut tupra cot.* 159 A. n. 1|. IV, 283-91.

3) Aguirre. *Collectio concil., Hit^aniat,* (1755). ... *[titulut tupra col.* 159 B. n. 2], VI, 71-8.

STATUTA SYNODALIA DIOECESIS SUESSIONENSIS
1557-1585.

Statuta aynodalia dioeceai» Suoaionenais in Gallia, edita inter anno· 1557 et 1585, sub Carolo de Rouci, epiacopo Sueaaionenai.

De hi· atatutia confer opua cui titulua:

Statvta aynodavx d'illvatriaaime et reverendisaime meaaire Charte» de Bovrbon, evesqve de Sqiaaon», conseiller dv roy ordinaire' en toua aes conseil·, povr le reglement de aon diooeae. *[Intigne.]* A Paria, de l'imprimerie d'Antoine Vitré, imprimeur ordinaire du roy & du clergé de France, M.DC.LVIll.

In-4*. 22 p. — Paria, Masarine.

P. 21 : "Nous renouvelons et contirmona le· ancien· •tatuta et autres réglementa faits par nos prédécesseur» Simon de Bucy (qui aynodo· celebravit anni» 1381 et 1483: cf. (Jams. *Strict çpitc,* p. 633], Symphorian de Bulliou [1528-34], Charles de Rouci 11557-85), llieroame Hannequin 11585-6191, et feu messire Simon le Gras [1624-56].·*

Forte agitur de aynodo dioecesana Sueaaionenai celebrata anno 1561, circa maii 13, cf. Mansi, *Concil.,* (1911 ›. XXXVI A. 55.

CONCILIUM PROVINCIALE AOUEKSE
1585 februarii 24.

Concilium provinciale Aquenae in Gallia, cele- D bratum die 24 februarii 1585, sub Alexandro Caulgiani, archiepiacopo Aquenai.

BibUpgrapkla:

I) Decreta synodi provincialia Aqvensia, menae febrvarii, anno Domini millesimo quingentesimo octuageaimo quinto, habitae. ' a sede apostoliea correcta A approbata. Parisii», apud Aegidium Beyaium, sub signo Lilij aibi. via lacobdea. M.D.LXXXVI, cum privilegio.

In - 8·, 8 f. - 135 p. - » f. — Aix. Méjanes; Avignon, ville; Nice, ville; Pari», Bibi. Nat. B 5515; Pari», Masarine; Paria, Sainte-Geneviève; Toulouse, ville.

2) Odospun. *Concilia Galliae,* (1646). . . . *[titulut tupra col.* 257 D, η. I], p. 445-508.

3) Labbe, *Concil.,* (1671), XV, 1119.

4) Decreta synodi provincialia Aquenai», menae februarii anno Domini millesimo quingentesimo octuageaimo quinto, habitae, a sede apqatolica correcta A approbata. Aquis-Sextiis, apud viduam Caroli David A Josephum David, regia A clerici *(tic)* typographum, M.DCÇ.VIII.

In - 8·. 7 f. - 272 p. — Avignon, séminaire.

5) [Harduin], *Acta concil.,* (1715), X, 1515.

6) Coleti, *Concil.,* (1728), XXI, »37 -1014.

7) Menai, *'Concil.,* (1909), XXXIV, »37-1014.

M.IALXXXIIII. Tarracone, apud Philippum Mey, MD.XXCV.

b -8·, 999 p. — Bibl. d·! Eaeorial. — Ipee noa vidi.

B) CoMtitvtionM concilii provineiaUs Tarraconensis, sditae mens. novemb. et dscemb. aaal MDLXXXIUL Tarreoone, apud Philippe» May, MDXXCV.

!-·-◆, S t.· W p. — Bibl. del Eoeerial: Roma, OaaaaatMso.

Met sedem aditio a® praeoedens aad abbreviate.

8YNODU8 DIOECESANA ZAMOREN8IB

1684 decembri.

Synodua dioeeesana Zamorontds in Hispania, celebrata menae decembri 1684, sub loanne Rah de Agfiero, epiaeopo Zamorenai.

De hac aynodo confer opus eai titulua:

Constituciones synodales del objtpado do Zamora, bechaa y ordenadas por don Juan Ruii de AgOero. obiapo de la dichn ciudad, del conaejo del rey nueetro senor, en la aynodo che eelebrd on au palacio epiecopal de la dieba dudad, en el met de deaiembre del ado 1684. En Salamanca, en caaa de luan y Andrea Ranaut, impressores, ano 1689.

In-folio, 233 fn. - 8 fnn. — Astorga, seminario; Bibl. del Escoria).

SYNODUS DIOECESANA ALBARRACINEN8I8

1584.

Synodus dioecesana Albarracinenaia in Hispania, B celebrata anno 1684, eub Caaparo loanne de la Figuera, epiaeopo Albarraoinenii.

De' hac synodo confer opus cui titulua:

Gama, *Striee epiteoporwa,* (1873), p. 4.

STATUTA 8YNODALIA DIOECESIS CREMONENSIS

1684.

Statuta aynodalia dioeceaia Cremonensi» in Italia, edita anno 1684. eub Nicolao Sfondrati. epiaeopo Cremonensi.

De hie statutio confer opua oui titulua:

Raoeolta d'alcuni decreti provinciali et altri ordini particolari di monaig. ill'' ft r'' cardinale ft Tèecouo di Cremona, fatti ft publicati nolle ainodi aue dioceaane, in diuerai tempi celebrate, ridotti aotto le loro materie, per maggior facilité di coloro che li haueranno da oaaeruare. *[Ineiyne]* In Cremona, appreaeo Antonio Canacci, M.D.LXXXIII1.

In-8’, 4 f. - 165 p. - 11 f. (index'. — Paria. Maaarine.

SYNODVS DIOECESANA EPORED1ENSIS

1684.

Svnodua dioeceaana Eporedienaia (Ivreal in c Italia, celebrata anno 1584, aub Caeeare Ferrerio, epiaeopo Eporedienai.

De hac aynodo confer opua cui titulua:

Prima synodus dioeceaana quam David ex comitibus Riccardi, epiacopua Eporedienaia, habuit, in ecclesia cathedrali. diebus IV, V. VI septembris MDCCCLXXXIH. Eporediae, tvpis A. Tornatis. MDCCCLXXXIII.

In-8·, XLV1I1 - 184 p. — Roma. libr. Bocca.

P. XVIII, mentio aynodi dioecesanae celebratae anno 1584.

8YNODU8 DIOECESANA MAZZAREN818

1584.-

Synodus dioocèsana Maaaarenaia in Sicilia, celebrats anno 1684, aub Bernardo Oaaco, epiaeopo Maaaarenai. *

De hac aynodo confer opus cui titulua

Gama, *Strife epueopontm,* (1873). p 948.

SYNODUS DIOECESANA MEDIOLANENSIS XI

1584.

Synodus dioeceaana Mediolanensia XI in Italia, D celebrata anno 1584, sub sancto Carolo Borromaeo. archiepiacopo Mediolanensi.

Exstant 'constitutiones synodales in opere cui titulus

1) Synode» dioecesana Mediolanensis vndecima, qvam Carolvs e. R. e. pres. card. tit. *t.* Praxedis, archiepiscopua Mediolani, habvit anno a Chr. nat. M. D. XXC1V. Mediolani, ex oMcina Pacifici Pontij, impresseris curiae archiepiec.. M.D-LXXXIV.

In-8‘. 4 fnn. · 66 fn. — Milano, Ambrosiana;. Paria, Bibl. dat. B 20294.

2) Acta ecclesiae Mediolanensis, (1603), ... /Mulus supra eol. 94 B, n. 4|.

3) Haymonia Corii, epitome, (1640), ... *[titubai eapra eoi.* 94 C, n. 6).

4) Acta eccleaiae Mediolanensia, (1738). . . . /Mulus supra eol. 94 C, n. 6].

P. 399-496, synodus dioecesana Mediolanensis XI, anno 1684.

6) Sancti Caroli Borromaei homiliae, (1758), ... *[tittdiu mepra eol.* 95 C, n. 8).

6) Acta ecclesiae Mediolanensis, '(1843), . . . /Mulus supra eol. 96 A, n. 7|.

P. 437 - 66, synodus dioeceeana Mediolanensis XI, anno 1684.

7) Acto ecclesiae Mediolanensis, (1890), . . . /Mulus supra eo/. 96 A, n. 91.

T. II, eol. 1096-94, synodus dioecesana Mediolanensia XL anno 1584.

('

STATUT* DI0BCB81UM NOVARIBN8I8 BT LAUDRN8I8
1684.

Statuta dioeoeriam Novartaaais at Laudeaais a ia Itali», edita anno 1684, sub Fraaaiae· Beeei, •ptaeopa Novarieaai et visitator· aposteNoo dieaeeaia Laadüato.

Biafcnt haae statuta in oparibus quibus tituli:

1) Decret» geaeraiia eoadita a perill. * r»uer“ d. d. Franc. Bossio, apisc. Nouarienai A oemita Ao~, visitator· apostolioo eiuitatis dioecesisque Lavdeaaia, Gregorio XIII pont, max., anno M.D.LXXXIUI. *[Fifora.]* Lavdae, apud Vincentivm Taiettum.

' Sine anno (1584), in-8* minori, 3 fnn.-99fn.· 1 fnn. — Milano, Ambroeiana.

9) Bynodvs diocesans Lavdensis qviata, celebrata anno 1667, iu««u iliustrisa. ac reuerendias. d. d. Petri Vidoni, Dei et apost. aedis gratia epiac. Laud, et coin. Ac., sancti··, d. n. Alexandri divina providenti» pp. VII praelati domestici A assistentis, ad saraataatasum le. Caaimirvm, Paleaiae A Beati»· regem potaattasimuu totumqu· Polentae regnem A mag. dueatam Lituanie·, eam facultetibus legati do letare, nvaeti apostoli·!, praeside spontaliter deputato perillustri A adm. r. d. Cosmo Maiockio Gvsmorio, i. v. d., spostol. prot., ean. oeel. eath. Laudes, ao eiusdem iliustrisa. d. episoopi vie. gon. *[hoifttt.]* Lavdae. typis Caroli Vieti; superiorum permisso.

Sino suo (1669), in-4’, 6 f. ı 148 p. - 3 f. (index). — Milano, Ambrotiana; Piacenza, civic·.

P. 97-118: „Decret» generalia pondit» a perill. et rev. d. d. Francisco Bossio, episcopo Novations! et comite etc., visitatore apostolioo civitatis dioecesisque Laudensis. Gregorio XIII, pont. max. anno MDLXXXMII. Laudue, spud Carolum Pittum, MDCLIX -

8TATUTA 8YNODALIA DIOECESIS SALMANTICEN8IS
1684.

Statuta aynodalia dioecesi· Salmanticensia in B Hispania, edita anno 1684, sub Hieronymo Manrique de Lara, episcopo Salmanticensi.

Exstant constitutiones synodale· in opere cui titulus:

Constituciones «inodalea de Salamanca, 1584. por el obispo d. Jeronimo Maurique. Salamanca. 1584. in · folio. Cf. La Fuente. *Hitt. ted. Etp.,* (1875), VI, 377.

i ›

SYNODUS DIOECESANA VALENTINA
1684.

Synodus dioecesana Valentina in Hispania, celebrata anno 1684, sub loanne de Rivage, episcopo Valentino. X

De hac synodo confer opera quibus tituli

1) Omnivm decretorvm, 11616), . . / *[titulat* •uprq coi. 149 C]. / C

Fol. posteriori l. mentio synodi dioecesanae celebratae anno 1684.

9' Aguirre, *Collectio coacil. Htepuniae,* (1694).. .. *[titnliu tupra coi.* 159 A, ŋ. I], IV, 983-91.

3' Aguirre. *Collectio eoncil., Hitpaniae,* (1755), ... *[titulut tupra coi.* 159 B. n. 9], VI, 71 -8.

STATUTA SYNODALIA DIOECESIS SI ESSIONENS1S '
11657 1585.

Statuta «ynodalia dioecesi· Suosionensts in Gallia, edita inter annos 1567 et 1585, »qo Carolo de Rouci, episcopo Suessionensi. i

De his statutis confer opus cui titulus\

Statvts synodavx d'illvstrissiiqe et reverendissime messire Charles de Bovrboh^êvesqv· de Boissons. conseiller dv roy ordinaire en tous se· conseils, poVr le reglement de son diocese, f/nripn·./ A Paris, de l'imprimerie d'Antoine Vitré, imprimeur ordinaire du roy A du clergé de France, M.DC.LVIIl.

In-4", 99 p. — Péris, Masarine.

P. 91 ‚Nou« renouvelons et confirmons les anciens statuts et autre· réglements fait· par nos prédécesseurs Simon de Bucy {qui synodos celebravit annia 1381 et 1403: cf. Gams, *Serietepitc.,* p. 633], Symphorian de Bulliou [1598 - 34], Charles de Rouci j 1557-85l, llierosme Hannequin |1585-619{, et feu messire Simon le tir»· (1694-56].“

Forte agitur de synedo dioecesana Suossionensi celebrata anno 1561, circa maii 13, Cf. Mansi, Conci/., (, 1911 i. XXXVI A. :>5.

CONCILIUM PROVINCIALE AQUENSE
1585 februarii 24. ,

Concilium provinciale Aquense in Gallia, cele- D bratum die 94 februarii 1585, sub Alexandro Canigiani, archiepiacopo Aquensi.

Bibliographla:

1) Decret» synodi provincialis Aqvensls, menae fobrvarii, anno Domini millesimo quingentesimo octuagesimo quinto, habitae, a sede apostolic· correcta A approbata. Parisii·, apud Aegidium Beysium, sub signo Lil(j albi, via lacobaea, M.D.LXXXVI, cum privilegio.

In - 8·, 8 f. - 135 p. - 9 f. — Aix, Méjanes; Avignon, ville; Nice, ville; Paris, Bibi. Nat. B 6515; Paris, Masariue; Paris, Sainte-Geneviève; Toulouse, ville.

9) Odeapun. *Concilia Galliae,* ; 1646), . . . *[tituiw* supra *col.* 957 D, nAl |. p. 445-508.

3) Labbe. *Coned.,* (167Г>, XV, 1119.

4) Decreta synodi provincialia Aquenais, mense februarii anno Domini millesimo quingentesimo octuagesimo quinto, habitae, ai sede apostolica correcta A approbata. Aquis - Sqxtii», apud viduam Caroli David A Josephum David, regis A clerici *(tic)* typographum, M. DIT.VIII.

In-8’, 7 f.- 979 p. — Avignon, séminaire.

5) [Harduin], *Acta eoucil.,* (1715), X, 1515.

6) Colati, *Coned.,* (1728), XXI, 987-1014.

7) Menai, *Coneil-,* (1909). XXXIV, 937-1014.

8YNODU8 DIOECBBANÀ 8ALUTIENBI8

IBM ■·* 9.

Synodae dioMeMM tehataaete ia Itate, evlo-a brata die 8 maii 1686, aub Antonio Piehot, epiacopo Salatieaai.

Exatant eonatitutioaaa aynodalea in operibua qeib'ua tituH:

1) Coaatitationoe aynodi Sahtiionaia celebratae die 8 maii 1686. — Torino, aominario.— Ipee nonvidi.

3) Decreta ayaodalia diaeceeia Balutiarum, nb illuatriaaimo et revereudiaaimo d. d. Carolo Joaeph Morotio, Dei * apoatolicae aedia gratia qjuadem eivitatia epiaoopo, eidomque aanctae eedi immediate aubjeeto, in prima tua dioeoeaana aynodo celebrata anno 1701, approbate A confirmata, none rero de ejuedem mandato in unum collecta A impreaaa, additia in finb nonnullia aliia decretia in eadem aynodo ab ipao oditie. flneip»·.J Cnaei, MDCCXXIII, typi· Jeba·»I· Aatoaii Boaeatini, improoeoria oivitate.

/ftp. *ill,* «Mar taintea:J Decreta primae aynodi diaaeaaaaaa, habitat ab illvatriaaimo A reverendia-aimo d. d. Carolo Jooeph Morotio, epiaoopo Salu-tiaram, diobua 18,18 * 9(L.menaia maii anno 1701. /ZnaÿwJ Cunei, M.DCC.XXIII, typia Joannie Antonii Bonentini, impreaa. illuatriaa. oivltatia.

In-d*. 3 f.-178 p.- 3 f. (index). — Torino, Bibl. nu.; Torino, aominario.

Pag. 168: „Antonina Pichot, [epiacopua Salu-tienaiaj, qui aynodum auam habuit aub die 9 maii anno 1686. edftaa in ea aanctionea in publioum in-atrumentum redegit, ao typia mandari jnaait.u

CONCILIUM PROVINCIALE GOANUM III

1686 iunii 9.

Concilium provinciale Goanum III in Indiia, celebratum die 9 iunii 1686, rub Vincentio de Fonneca, archiepiocopo Goano.

De hoc concilio confer Gama, Striae apiaooporum, (1873). p. 115.

SYNODUS DIOECESANA LIMANA III

1585 iulii 17.

Synodua dioeceaana Limana III in Peruvio, celebrate in civitate Sancti Dominici de *Yungay,* die 17 iulii 1585, tub aancto Tunbio AlpbBnao Mogrovejo, archiepiocopo Limano.

Exatant conatitutionea aynodalea in operibua quibua tituli:

1) Lima limata. (1673). ... *ftituhu ouvra toi.* 193

P. 999-68, aynodua Limana III.

9) Concilia Limana, eonatitvtionee aynodalea et alia vtilia monumenta, qvibvo beatva Toribiva, archiepiae. Limanvo, occleaiaa Peruani impet\j mirifico illuatrauit, nunc denuo exarata atudio A diligentia doctoria d. Frnnciaei Antonii de Montalvo, Hiapalenaia, ordinia aancti Antoaij. *[In·tijtu.)* Romae, ex typographie looephi Vanpacy, M.DC.LXXXIV, avperiorvm permiaav.

In - 4*, 90 f. - 355 p., eum figg. — Roma, Cua-natenae.

P. 1-196, concilium provinciale JLimanum I, celebratum in «vitate Rogum, a die 15 auguati 1689 ad diem 18 octobria 1583.

P. 196-84, concilium provinciale Limanum U, celebratum anno 1691.

P. 185-93, concilium provinciale Limanum IH, celebratum in civitate Lime, a die 8 ad diem 18 aprilia 1601.

P. 194-905, aynodua dioeceaana Limana 1, in civitate Regum, die 10 martii 1589.

P. 906-10, aynodua dioeceaana Limana II, in civitate Regum, diebua 8 ot 9 februarii 1584.

P. 911-43, aynodua dioeceaana Limana III, in civitate Sancti Dominici de Yungay, die 17 iulii 1585.

P. 944-66, aynodua dioeceaana Limana IV, in civitate Bancti lacobi de Yauraa-Bomba, die 7 aeptembria 1686.

P. 967-78, aynodua dioeceaana Limana V, in oppido Sancti Chriatophori de Guanec, die 90 aep-tembria 1588.

P. 979-83, aynodua dioeceaana Limana VI, in civitate Regum, die 11 octobria 1590.

P. 984-304, aynodua dioeceaana Limana VII, in civitate Regum, die 31 octobria 1589 *[forrigt:* 1599],

P. 305-31, aynodua dioeceaana Limana VIII. in oppido Sanctorum Petri at Pauli Piaoobamba, die 94 novembria 1584 *[earrigt:* 1694|.

P. 339-43, aynodua dioeceaana Limana IX, in civitate Regum, die 16 iulii 1609.

P. 344-55, aynodua dioeceaana Limana X, in oivitate Regum, die 31 iulii 1604.

3) Aguirre, Colloetio eotteil. Hiapemoa, (1694),... *[Uhdu oupra eol.* 169 A, u. 1], IV, 417-36.

4) Aguirre, Collaetio aoneil. Hiapemea, (1755),... *[Htuitu* aujw· eel. 159 B, n. 9|, VI, 193-908.

SYNODUS DIOECESANA LEODIENBI8

1686 oetobria 3.

Synodua dioeceaana Leodienaia in Belgio, cole-brata die 3 octobria 1585, aub loanne Franciaco Bouomo. aanctae aedia legato.

Exatant conatitutionoe aynodalea in opere cui titulua.

Scbannat ot Hartahoim, *Canalia Oormaniar,* (1769), VII. 996 otVIH, 498-617.

SYNODUS DIOECESANA SANCTAE AGATHAE GOTHORUM

1585 oetobria 5.

Synodua dioeeeeana Sanctae Agathe? Gothorum in Italia, celebrata die 5 octobria 1586, cub Feli-ciano Ninguardo, epiacopo Saartae Agathao Go-thorum.

Exatant conatitationoa aynodalea in opere cui titulua:

Conatitvtioneo ot otatvta pro civitate ot diooeooi Saactao Agathao Gothorum, proniaciao Banoaoa-

tanae, decreta * publicata I· duabus synodia dice- a; hhm, Argeut(j, uno Domini MDLXXXV, do nase oetobri, A ia praedicta duitate eaihodrall, ia norma scelesta, aaao Domini M.DLXXXVII, de mease apriU, eolebratis, sub rovenadiedmo domino Folleiuo, eiusdem ooclseias episcopo. 8v-periorvm permissv, Romae, ex typographie Via-oeaty Aeeolti, in Burgo, M.D.LXXXVUI.

<In-4', M· p. - M f. (indes). — Milano, Ambro-■iana; Parie, Bibl. nat B 1968; Roma, Vaticano; Roms, Vittorio Bmannolo.

P. 1-191. decreta prioris synodi, habitae dio 5 oetobris 1586.

P. 197 - 959, decreta posterioris synodi, oele-'bratae dio 97 aprilii 1687.

CONCILIUM MEXICANUM III

1586 oetobris 16.

Concilium provinciale Mexicanum III in America, celebratum die 16 octobris 1586, spb Petro Moya de Contreras, archiepiscopo Mexicano.

1) Banotvm provinciale ooncilivm, Mexici cole- B bratvm, anno Domini miless** quingentess"* oetva-gessimo qvinto, praesidente in eo ill"* ac r"· d. d. Petro Moya do Contreras, archiep* Mexicano; Ropiae cbnflrmatum, die vigessima septima octobris anno 1589. nvnc vero ad instantiam et ex svmptibvs III"l ac r·l loannis de la Serna, archiep. Mexican., ivsav regio editvm. Samvel Stradanvs Antverpiensis scvlpsit, exendebatque Mexici, apvd loannem Ruis, typographum, anno Domini 1622.

In-4* maiori, 9 partes, 6 fnn. - 102 fn., 38 fn. - l fnn.. cum fronte. — Parie. Bibl. nat. rés. B 407.

Foi. 99, hoc concilium provinciale finitum est die 16 octobris 1685.'

2) Aguirre, *Collectio concit. Hiepaniao,* (1694).. ■. *Ititulue tupra col.* 159A, n. 1], IV, 299-415.

3) Concilium Mexicanum provinciale, celebratum Mexici anno MDLXXXV, praeside d. d. Petro Moya de Contreras, archiepiscopo eiusdem urbis, confirmatum Romae, die XXVII octobris anno MDLXXXIX, et postea iussu regio editum Mexici, anno MDCXXII, sumptibus d. d. loannis de la Serna, archiepiscopi. Parisij, anno MDCCXXV. cum privilegio regis.

In-8°, 12 f. - 599 p. — Paria, Bibl. nat. B 801.

4) Colati, *Concit.,* (1728), XXI, 1015-228.

5) Aguirre. *Collectio concit. Hiepaniae,* (1755).... *[tituhu cupra coi.* 169 B, n. 2], VI. 78-189.

6) Concilios provinciales primera y segundo, celebrados en M noble y muy leal ciudad de México, presidiendo el illmo. y rmo. seftor d. fr. Alonso de Montiifar, en loa anos de 1555 y 1565, datos a Ids el ill"* s' d. Francisco Antonio Lorea-sana, artobispo de esta santa tnetropolitana iglesia. Con licencias necessarias: en México, en Ia imprenta de el superior gobierno. do el br. d. Joseph Antonio de Hog»l. en la calle de Tibureio. ano de 1769. 7

(ftrtia *II tituhu:]* Statuta ordinata ıi sancto concilio provinciali Mexicano III, anno Domini MDLXXXV, ex praeeeripto sacrosancti concilij Tridentini, decreto le··. 24, cap. 12 de reform., verbo cetera, revisa a catholica majestate, et a sacrosancta sede apostolica confirmata anno Domini millesimo quingentesimo octuagesimo nono.

In-folio minori, 9 partes, 6 f. - 396 p. - 6 f. (index), 141 p. - 2 f. (index). — Paris. Bibi. nat. B 570; Paris, Saint-Bulpice; Paris, Sainte,Geneviève; Paris, Sorbonne; Roma, Propaganda.

7i Concilium Mexicanum provinciale III, celebratum Mexici anno MDLXXXV, praeside d. d. Petro Moya et Contreras, archiepisoopo eiusdem urbis, contirmatum Romae, die XXVII oetobris anno MDLXXX1X, postea jussu regio editum Mexici anno MDCXXII. sumptibus d. d. Joannie Peres de la Serna, archiepiscopi, demum typis mandatum cura & expensis d. d. Francisai Antonij a Lorenaana, archipraesulis. Mexici. anno MDCCLXX, superiorum permissu, ex typographie bac. Joseph· Antonij de Ilogal.

In-folio minori, 6 f. - 328 p. - 2 f. (index). — Paris, Bibl. nat. B 572; Paris. Saint-Sulpice; Paris, Sainte-Geneviève; Roma, Propaganda.

8) Mansi, Concit, (1902). XXXIV, 1015-228.

SYNODUS DIOECE8ANA ALATRINA

1585.

Synodus dioeoeaana Alatrina in Italia, celebrata D anno 1585, sub fratre Ignasio Danti, Perusino, ordinis fratrum Praedicatorum et episcopo Alatrino.

De hae synodo confer opus cui titulus Costitusioni :.. *(tituluc cupra eol.* 307 B].

CONVENTUS CLERI GALLICANI

1685.

Conventus cleri Gallicani, celebratus Parisiis anno 1686.

De boo conventu, confer opera quibus tituli:

1) Procès-verbal de rassemblée générale du clergé tenu è Saint-Germain dea Prés, en 1685 et 1686, et procès-verbal de l'audition des comptes du receveur général du clergé. — Grenoble, ville, codex ms. 1866, saeculi XVIII, 2 vol., 459 et 450 f — Cf. *Cotai. 4oe mcc. dcc cUpartemente,* VII, 598.

2) Assemblée générale du olergé de France, tenua en l'abbaye de Saiat-Germain-doo-Pres-lee-Paris, on 1686 et 1586. — Orléans, ville, codions mss. 868 et 869, saeculi XVIII, 547 et 382 f. — Cf. ibid., XII, 312.

3) Remontrances du clergé de France, feintes au roy, le 4 octobre 1586. par M. l evesque et comte de Noyon. pair de France [Claude d'Angennes], assisté de messeigneura les illustriasimes princes et reverendissimos cardinaux do Bourbon et de Guyse. arohevesqueo, evesques et autres deputes dudit clergé 5 l'assemblée generale d'ioeluy, tenue en l'abbaye de Baint-Gehnain-deo-Pros-lés-Paris, au dit mois d'octobre 1585. Paris, J. Richer, 1585.

In-8. — Paris. Bibl. nat. Ld* 99.

BOLANI CONCILIORUM COLLECTIO
1585. J

Conciliorvm collectio edita anno 1585. a Bolano et Dominico Niqolino, sub hoc titulo:

Conoiliorvm omnivm, tam genoralivm quam prouinoialium, quae iam inde ab apoetolorvm temporibus hactenus legitime celebrata haberi potuerant, volumina quinque, quibas |in) novissima hac editione, (.post Surianam, accessere praesertim Nicaenum & Ephesinum celeberrima concilia, in quorum omnium collocktiqpe temporum ratio habita est et eruditae notationes per catholicos theologos additae. Primo volumini praefixus est index conciliorum omnium & seorsim principalium capitum in illis contentorum; cuique autem volumini praefixus eat rerum vocumque omnium singularium locupletissimus index, in studiosorum maiorem vtilitatem et commodum : Sixti V pontificis maximi foelicissimis auspicijs. Venetiis, MDLXXXV. apud Dominicum NiColinum.

[Tomi Il-V:] Conciliorvm omnivm tam generalivm quem prouincUUam quae iam inde ab apostolorvm temporibva haotoaus legitime celebrata haberi potuerunt, volumen seounàam (III, IV,-V); Bixti V pontificia maximi' foaliciaeimis adaptors. Vonetiia, M.D.LXXXV, apud Dominioum Nicolinum.

In-folio, 6 vol., 93 fnn. - 94 fit. (index) - 1996 p. - 1 fnn,, 6 fhn. - 11 fn. (index) - 870 p. - 1 fnn., 4 fnn. - 18 fit. (index) - 986 p. -1 fnn., 6 fnn. -18 fn. (index) - 937 p., 3 fhn. - 14 fn. (index) - 791 p. — Berne, ville: Lacca, Grande-Chartreuse; Lyon, ville: Milano, Ambrosiana: Novari seminario; Paris, Bibi, nat. B 438; Paris, Baiape- Geneviève; Piaoenaa, civica;Roma,Alessandrina: Roma,Angelica; Roma, Casanatense; Roma,. Saint-Louis-des-Français; Roma, Vallicelliana; Roma, Vittorio Emanuole.

Folcn. 2, opus dicatur Sixto V, ab editore Do- B mimos Nioolino.

STATUTA DIOECESIS COMENSIS
1585.

Statuta dioecesis Comensi} in Italia edita anno 1585, ab loanne Francisco Bonomo, episcopo Vercellensi et visitatore apostolico dioecesis Comensis.

De his statutis-confer opus cui titulus:

Reformationis ecclesiasticae decreta generalia, omnivm ecolepiarvm vsifivs accomodate, a lo. Francisco Bonhomie Dei *il·* apost. sedis gratia episcopo Vercellarum, eiusdeertjue s. sedis apud a., caca, maiestatem, cum potestate legati de latere, nuncio, nuper in Comensia ciuitatia & dioeceeia visitatione aedita, nvnc avtem, ad collapsam. hoc tempore cleri disciplinam restituendam, Melchioris Hittorpii, c S. Cuniberti decani, cura ac diligentia reuisa A recusa, adiectio ad finem avmmoram pontificum A Tridentini concily sanctionibus, quas euulgandaa, A publice quotannis proponendas libellus praescribit. Coloniae, exeoudebat Godefridus Kempensis, sumptibus Oeruini Calenij A haeredum Quenteliorum, anno M.D.LXXXV.

In-8*, 8 £-380 p. — Avignon, ville; Paria, ville; Paris, Bibi. nat. B 5483.

Haec decreta data eunt extra synodum.'

Pag. 323-80, appendix documentorum.

SYNODUS DIOECE8ANA EMERITEN8IS NOVA
1585.

Synodus dioeceaana Emeritensis Nova (Merida) in Yucatan (America centrali), celebrata anno 1585, sub Gregorio Montalvo,. episcopo Emeritensi.

De hac synodo confer; Gams, Series *tpitcopomm,* (1873), p. 167.

. SYNODUS DIOECE8ANA FR8ULANA 8IVE FLORENTINA
' 1585.

Synoaus dioeceaana Fesulana io Italia, celebrata Florentiae* anno 1585, sub Francisco Caianeo Diaceto. episcopo Fesulano.

De bac synodo confer opus cui titulus:

Decreta synodi dioecesanae, habitae Florentiae, in parochiali ecclesia 8. Mariae in Campo, Fesul. dioec., pridie idus maij anno MDCLXIV, ab illv- D strias, et reverendiss. d. d. Roberto Strouio, episcopo Fcsvl. et com. Tvrichii.' *[Inoign·.]* Florentiae, ex typographie sub aigno Stellae. MDCLXIV, super, permissu.

In-8·, 36 p. — Paris, Bibi. nat. B 2056.

P. 30: „[Statuta] edita tapi per illustrissimos d. d. Franciscum Cattanei a Diacceto, anno~1585, Bartholomaeum Lanfredini, anno 1612, Thomam Ximenes. anno 1629, et Laurentium Robbing anno 1636, antistites praedecessores nostros, in eorjim respective synodis, quam per nomissimam nostram anni 1648, promulgata, ut illibata firmaque perpetuo maneant, libenter approbationis nostrae munimine roboramus.“

SYNODUS DIOECE8ANA MONOPOLI
4 1585.

Synodus dioeceaana Monopoli in Italia, celebrata aano 1585, sub Antonio Portio, episcopo Monopoli.

Exstant constitutiones synodales in operibus quibus tituli.

1) Constitvtiones'et decreta synodi dioecesanae qvaip Antonias Portias, episcopus Monopoli, habuit salutis apno M.D.LXXXV. Bvperiorvm ivssv, Romae, ex typographie Bartholothaei Bonfadini, M.D.LXXXVIt

In-4·, 9 f. 1110 p. -1 f. (index)___Milano, Ambrosian*; Roma, Aleuatfdrina.

2) Coaatitvtioaee ot decreta synodi dioecesanae qvam Antonias Portias, episcopus Monopoli, habuit salutis anno M.D.LXJbXV. 8vperiortm ivssv, Romae, ax typographie Bprtholomaei Bonfadini, 1587. *[In _fin*:]* Romae, ei typographie Bartholomaei Bonfadini, 1591.

In-4·, 3 f. - 110 p. -1 f. (index). — Roma, Vallicolliana-. Roma, Vaticano.

8YNODU8 DIOECESANA PARISIENS18
1685.

Synod·· dioeeesana Parisienais in Gallia, eel·- brata -anno 1686, sub Petro de Gondi, episcopo P'arisiensi.

Exatant conatitutionea synodale* in opere cui titulus:

Seqvvntvr atatvta a reuerendo in Christo patro d. demine Petro de Gondy, epiaoopo Parisien·!, ia sacra synodo Pansieui renouata, anno Domiat 1686.

Sine loco nec anno, in-4, 4fbn. — Paria, Bibi, nat. B 6670.

Continet 20 statuta.

STATUTA SYNODALIA DIOECESIS PORTUENSIS
1686.

Statuta synodalia dioecesis Portuensis in Lusitania, edita anno 1686, sub Marco de Betania, episcopo Portuensi.

De his statutis confer opus cui titulus:

Constitutiones synodales del obispado de Porto, — Ipse non vidi. Cf. Gams, Saries apsMoporum, (.1873), p. 109-10.

STATUTA SYNODALIA DIOECESIS SEGONTIEN8I8
1686.

Synodalia statuta dioecesis Segonticnsis in Hinpania, edita anno 1686, aub Laurentio de Figueroa y Cordova, episcopo Sogontiensi.

Exatant conatitutioaea aynodalea in operr^bui titulue:

Constituciones synodales, hechaa por fray Lorenço de Figueroa y Cordova, obispo de Siguenga. Impressa en Madrid, 1686, en casa de Fransciaco. Sanches.

In folio. — Biguenxa, seminario. — Ipae non vidi.

SIXTUS PAPA V
1585- 1620.

Sixtua V (Felix Perretti) natua in Marchia Anconitana die 13 decembris 1621, coronatus papa die 1 maii 1686, mortuus die 27 augueti 1690.

Sixti V vita et constitutiones habentur in opere cui titulus:

Bullarum, privilegiorum ac diplomatum Romanorum pontificum amplissima collectio, cui accessere pontificum omnium vitae, notae &. indices C opportuni, opera et studio Caroli Cooquelines. Tomus quartus, para quarta, ab anno X Gregorii XIII usque ad annum III Sixti V. scilicet ab anno 1681 ad 1688. Romae, MDCCXLVII, typis et sumptibus Hieriflymi Mainardi, superiorum facultate et privilegio sanctissimi.

... Tomus quintus, pars prima, ab anno IV Sixti V usque ad annum II Clementis VIII, scilicet ab anno 1688 ad 1693 . . . MDCCLI . . .

In-4, 2 vol., 8 f.-423 p., 10 f.-480 p.

Tom. IV, part. IV, p. 123-418, et tom. V, part. I, p. 1-244, vita et constitutiones Sixti F.

8YNODU8 DIOECESANA SURRENTINA
1686.

Synodus dioecesana Surrentina in Italia, celebrata anno 1585, sub losepho Donaelli, archiepiacopo Surrentino.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

1! Decreta in provinciali synodo Svrrentina, aub reuerendiss. losepho Donselo archiepiacopo· aedita, anno 1584 mense maij. *[Intignt.]* Uici-Aeqvenais, apud Josephum Cacchium, M. D. LXXXV. *[In fin»:]* Vici-Aequensi, apud losephum Cacchium, M.D.LXXXVU.

In-8·, 125 p. — Paris, Sainte-Geneviève.

Pag. 3-117, concilium provinciale Surrentinum.

Pag. 118-23: ^Synodus dioecesana Surrentina, sub reverendissimo domino losepho Donsello. archiepiscopo, habita anno 1586."

De hac synodo confer etiam opus cui titulus:

2) Prima aynodua dioecesana quam illustrissimus et reverendissimus dominus Joseph Giustioiani, archiepiscopua Surrentinus, celebravit diebus VI, VII et VIII mensis iunii anni MDCCCLXXXXVII. Neapoli, ex tipographia *(tie)* And. et Salv. Ferfta, 1897.

In-4* minori, 287 p. — Roma, Vittorio Emmanuele.

P. 282: „Iosephus Donsellua, archiepiscopua Surrentinus (1574-88), synodum provincialem celebravit anno 1584, mense maii, et synodum dioecesanam anno sequenti 1586."

STATUTA DIOECESIS TAUR1NEN818
1686.

Statuta dioecesis Taurinenais in Italia, edita anno 1686, ab Angelo Perutio, episcopo Sarsinatensi et visitatore dioecesis Taurinenais.

Exstant haec statuta in operibus quibus tituli:

1) Decreta generalia edita per reverendissimam d. Angelvm Pervtivm, Dei A apoatolicae sedis gratia Sarsinatensem episcopum A comitem, in visitatione ciuitatis A dioecesis Taurinen. A aliorum locorum exempTorum, ex ordine A speciali mandato sanctisa. d. n. d. Gregory diuina prouidentia papae xi(j, sui pontificatus felicissimi anno xiij. *[Intignt.]* Tarrini, apud haeredem Nicolai Beuilaquae, 1685, venia a superioribus concessa.

In-4*, 162 p. - 2 f. (index). — Paris, Bibi. nat. B 2207.

2) Decreta generalia reverendissimi d. Angeli Pervtii, Dei A apoatolicae sedi· gratia Saraipatenais episcopi. A ex speciali mandato foelicia recordationis Gregory XIII, visitatoris Pedeihoiitanae prouinciae, nunc sanctissimi d. n. d. Bixti papae V iussu impressa A promulgata. *[Itinyn».]* Tavrini. apud haeredem Nicolai Beuilaquae, 1688, venia a superioribus concessa.

In-4*, 161 p. - 1 f. (.errata). — Milaao, Ambrosiaua; Torino, Bibi. nas.

Dé his statutis confer etiam opus cui titulus

S) Synodvs dioecesana insignis abbatiae *tm-*tvarisMis 8. Benigni de 8. Benigno, nvlMvs dioecesis, ab illustrissimo A reuerendissilno domino domino loanne Francisco a 8. Thoma, Dei A apostolic*· sedis gratia abbate A perpetuo eonihseadatario abbatiae 8. Benigni do 8. Benigno Ac., in ecclsaia abbatial·, aub die quinta menai· iul(j celebrata anno a reparata salvtO.MDCCin. Avgvstae Tavrinorvm, MDCCVI, typi· loannis Baptista· Zappatae, impressoris abbatial!·.

In-4*. 9 parte·, 4 f. - 87 p. - civ p. (appendix) - S C (index). — Torino, Bibl. nas.; Torino, semi? nario ; VereelH, Agneoiana.

Fol. S: .Nostra cura fuit conditi· iam constitutionibus anteososorum abbatum huius insignia abbatiae, praesertim vero Caroli Argenterii, cardinalia Mauritii a Sabaudia, ac Antonii a. Sabasdie, in eorum synodaHbua voluminibus, necnou Angeli Perutii, Ssrtinstensis epiacopi, visitatoris apostolic» decreti·, de anno-1586 publicatis in libello typi· edito, cuius eat titulua *Deent· getteralie etc.*, praesentia haec statut· . .. accomodate.‖

STATI'TLt DIOECESIS WRATI8LAVIENSIS
1 158b.

Statuta aynodalia dioecesi· Wr»n»l»vien«i» in Polonia, edita anno 1586, «ub Hieronymo de Roirazenaki, epiacopo Wratislaviensi.

De hia statutis confer opera quibus tituli:

1) Statuta synodalia ecclesiae Wratixlavienaia. Wratishviac, 1585.

In-4*. — Pari». Sainte-Geneviève.

2' Graeaso. Trésor d»· *lient rare»*, (1865), tom. VI, part. I. p. 486.

CONCILIUM SANCTAE-SEVERINAE II
1576 -1586.

Concilium provinciale Sanctao-Severinte II in Italia, celebratum inter annos 1576 et 1586, aub Frnueiaeo Antonio Santoyio, archiepiacopo Sunctae-Severinao.

Bibliographie:

1) Concilia provincialia Sanctao Severinae a sacra congregatione concilii nvper revisa. *[Figwa.]* Svperiorvm permiasv. Romae, ex typographie Gulielmi Facoiotti, MDXCVII.

In · 4·, 6 f. - 150 p. - 1 f.. Hg. :— Roma. Vallioelliana.

Pag. 1 - 96, concilium provinciale primum et secundum* Sauctae-Severinae, sub Franciaco Antonio Sanctorio archiepiacopo.

97 - 150. concilium provinciale tertium Sanctae - Severinae, aub Alphonao Pisano archiepiacopo.

Horum trium conciliorum data non indicatur.

2) Mauai. Supplsm. coacti., (1748i, tom. V.

3) Mansi, *Concil.,* (19O2Y XXXV. 1929-6«.

8TA.TΓTA SYNODAUX DIOECESIS ELNENSIS
1579-1586.

Statuta aynodalia dioecesis Elnensi· in Oallia, edita inter anno· 1579 et 1586. sub loanne Térèa, epiacopo Elnensi.

De hi· statutis confer opus cui titulua:

Statuta aynodalia dioecesis Elneusis, ab illustrissimo et reverendissimo in Christo patre d. d. Natali Matthaeo Victore Maria Gaussait, episcopo' Elnensi, promulgata in aynodo habita diebua 2« et 29 aeptembria anno Domini 1«93. Perpiniani, ex typia Caroli Latrobe, M. DCCCXC1V.

Iη-8·. 351 p. — Paris, Bib), nat. B 10 114.

P. 337 : pJean V Térè·. évêque de Perpignan, (1579-1586'. publia plusieurs livres de constitutions synodales.‖

SYNODES DIOECESANA CREMENSIS I
1586 februarii 7.

Synodus dioecesana Cremensia 1 in Italia-, eeïebrata die 7 februarii 1586. sub lacobo Diedi. epi·-copo Cremensi.

De hac synodo'confer opera quibu· tituli:

1| Constitvtiones illvstrissimi et reverendis*, d. D d. Io. lacobi Diedi, Cremae episcopi, in dioecesanis synodis promulgatae, adiectis ad extremum edictis quae, ex earundem constitutionum praescripto, certi· per annum temporibus sunt in eeclesijs populo enuncianda. *[Intigne.]* Brixiae, apud Vicentium Babbium, 1597 (marra *cometem:* 1608].

In-8·. 4 f. · 64 - 48 p. (appendix). — Paris, Bibi. nat. B 2039.

Fol. 2, mentio dioecesanarum synodorum celebratarum ab lacobo Diedo, episcopo Cremensi, ut sequitur. synodu· I, die 7 februarii 1586: synodus U, die 16 februarii 1590; de aynodo-) III [1591-5] tacetur: synodua IV, die 10 maii 1596.

2) Cpnatitvtiones illvstrissimi et reverendius, d. d. Io. lacobi Diedi, Cremae epiacopi, in dioeceaanis synodis promulgatae, adioctis ad extremum edictis. quae ex earundem constitutionum praescripto, certis per annum temporibus sunt in ecolesijs populo enunoianda. *[letigtu.J* Brixiae, apud Babbioa, MDCIX.

In - 8". 4 f. - 64 - 55 p. (appendix). — Paris, Bibi, nat. B 2040.

Fol. 2, mentio habetur sequentium synodorum dioecesanarum Cremensium : syn. I. die 7. februarii 1586: sÿn. U, die 16 februarii 1590; syn. III deest: syn. IV, die 10 maii 1596: syn. V, die 28 aprilia 1600: syn. VI, die 18 aprilis 1603: syn. VII, die 8 maii 1608.

SYNODUS DIOECESANA SANCTI-DEODATI
1586 martii 10.

Synodus dioecesana Sancti-Deodati in Gallia, celebrata die 10 martii 1586, sub Gabriele de Beynette, magno praeposito Saaeti-Deodati.

De hac synodo confer opus cui titulus,

Status *(tie)* et edicta de r. p. monseigneur le grand prevost Gabriel de Reynstte, promulgués en la

court juriadioiell· par te notaire de la ditto court, a Grégoire Le Breoa,' an aynodo de OeaH, qui fat eolebrd la X* jour de mart IBM

Laveliao-devant-Saint-Di4 (Voagoe), archivée paroiMialea. Mihi commnnioavit eanooieua. L'Hote, Saneii-Deedati.

Haec · atatuta mannaoripta nunquam impreaea annt. Baaetua-Deodatna arat tune territorium nulliua.

SYNODUS D1OBCE8ANA MASSAE

· IBM aprilia 10-1.

Synodua dioeoeaana Manae in Italia, celebrate diebua 10 et 11 aprilia IBM, «ub Vineentio Cavali, epiaoopo Maaaae et Populoniae.

De hae aynodo confer opua cui titulu»;

Conatitvtionea ac decreta, aynodalia perillvatria ac reverendiaaimi domini d. Vincent» Caaalii. Bononien., Dei & apoatolicae aedi· gratia Maaaae A Populoniae epiacopi, in aua dioeoeaana aynodo, Maaaae, die X XI mena, aprilia MDLXXXVI habita, quibua, ut cuiualibet decreti veritae faoiliua haberi poaait, eademque legentibua elariua eluoeaeere queat, additae eunt iuria pontificii, aacrorum conciliorum ac in primie Tridentini, neenon aummiataram aliorumque d. d. eitationeo, aingulia materija concordante·. eaademque omnimode decidente·. *[Intign».]* Bononiae, apud Io. Roaaium, MDLXXXVI, curiae.archiepiac. A a. inquiait. conceeau.

In - 4*, 4L- 236 p. - 2 f. — Paria,. Bibi. nat. B. 2100; Roma, Vaticano.

SYNODUS DIOECESANA SEGOBRIENSI8

IBM aprilia 30.

Synodua dioecesana Segobrienaia (Segorbe) in Hiapania. celebrata die 30 aprilia 1686, aub Martino- de Salvatiecra, epiacopo Segobrienai. |

De hac aynodo confer. Oam». *8rritt tpitcoponun,* (1873), p. 68. ׀

SYNODUS DIOECESANA DE MONDONEDO

1686 maii 6- 8.

Synodua dioecesana do Mondoùedo in Hiapania, celebrata diebua 6, 7 et 8 maii '1686, aub laidoro Caxa de La Xara, epiacopo de Mondoùedo.

De hac aynodo confer opua cui titulua:

Conatitutionea aynodalea dei obiapado de Mondoùedo, nvevamente bechaa imprimit, y mandadaa guardar por don Pedro Fernande! Zorrilla, obiapo y aeùor de Mondoùedo, capellan de au mageatad, y de au conaejo Ac., en la aynodo que ae celebrb el ano do 1617; van? al principio laa qve ae ballaron de don Yaidro Caxa de la Xara, y a ia poatre laa declaraoionea a laa qve lleuan eata aenai con laa anadidae en quaderno a parte. *[Intignt./* En Madrid, por luan Sanchez. M.DC.XVIII.

[Part II:] Conttitvcionea aynodalea con algvnaa declaracionea a laa qve ae hallaron de don Yaidro Caxa de la Xara hechaa y-ordenadaa por don Pedro Fernande! Zorrilla. obiapo y aeùor de Mondoùedo. capellan de au mageatad, y de au conaejo Ac., admitidav y aprouadaa por el oabildo y clero, en la aynodo que ae celobrô el aùo de 1617. *[Intignt.]* En Madrid, per luan Hanche· impreaaor; aùo 1618.

In-folio, 2 parte·, 8 f.· 23o p.-6 f. (indexé, 6 f.

Pag. 228, mentio aynodi dioecoaanae celebratae •ub laidoro Caxa de la Xara, epiacopo de Mondoùedo. diebua 6. 7 et 8 maii 1686.

SYNODU8 DIOECESANA SAVONENS18

" 1586 maii 6.

Synodua dioeoeaana Savonenaia in Itplia, celebrata die 6 maii 1586,- aub Petro Franoiaoo Coata. epiacopo Savonenai.

De hac aynodo confer opua eui titulua:

Conatitvtionea et decreta in dioecoaania aynodi· •ex condita ab illvatriaa. ac reverendiaa. dd. Petro Franciaco Coata, Dei A apoatolicae aedi· gratia D epiacopo Sauonen, nunc apud aereniaa. d. d. Carolvm Emanvelem, Subaudiae ducem, apoatolico nuntio; adiecta eat, eivadept ivaav. ea qvam reuerendiaaimua d. Io. Baptiata Centurioniua, eiua praedeceaaor, habuerat. *[Intignt·]* Tavrini. apud Algyaium Piixamilium, typograpbum ducalem, 1623.

In · 4', 260 p. - 4 f. (index). — Paria, Bibi. nat. B 21M.

P. 8-27: „Decreta aedita in dioeoeaana.aynodo Savonenai, quam primo habuit admodum illuatriaaimua ac reverendiaaimua 'd. d. Io. Baptiata Uenturioniua, epiaeopua Savonenai», anno 1686, die VI menaia maii,' vedente Sixto IV aummo. pontifice."

SYNODUS DIOECESANA BAKBA8TRENS18

16M maii 18.

Synodua dioeoeaana Barbaatrenaia in Hiapania, celebrata die 18 maii 1586, aub Michaele Cercito, epiacopo Barbaatrenai.

De hac aynodo confer opua cui titulua

Conatitvcionea ainodalea dei obiapado de Barbaatro, mandadaa pvblicar por don lùigo Royo, arçobiapo obiapo de Barbaatro, del conaejo de av mageatad, en la ainodo qve celêbro 6n.au palaeio epiacopa), en loa diaa quinie, y die· y «oie de mayo del aùo de 1674. Impreaaaa en Zaragoya, por loa herederoa de Pedro Lanaja y Lamacca, impreaaorca del reyno de Aragon y de la vniveraidad.

Sine anno, in-4·, 4 f. - 285 p. — Pari», Bibl. net. B 2331 ;

Fol. 3: .Catalogo de loa obiapo» que han governed» la vanta igleaia de Barbaatro e del tiempo en que celebraron aua vinodoa dioceaanaa.

i. El aeùor don Felipe de Urriev fue el primer prqlado, tomo poaaeaaion en 14 de agovto del aùo 1573, y celebrô ainodo en 17 de abril del aùo 1675.

'2. El aeùor don Miguel Cereito fe auoedio en

H dignitad epiaoopal, tomé poaeeaaion an 99 do nira del aBo 1688, y tnvo aigodo «1 miamo alto en 18 d· myo. . »

3. Biguiéae «1 aoAor'don Carlo* Muùoa, que tomé 'posaaaaion *a M do octobre de 1596, y a· ay memoria da quehuvieaae eeMmdo ainodo.

4. Kl aeftor don loan Noria, quarto prelado, tomé poaaeaaion en 89 de deaiembre do 1604, y tuvo ainodo an 8 d* mayo de 1806.

6. El aeftor don Geronimo Bantiata d* ia Nui preeidié en qninto l<gar, tomô poaoeaaion ol primer die do deaiambre del afto 1618. y a auee* de abril de 1617 célébré au ainodo.

6. El aeftor don Pedro Panlana fae el aexto prelado, tomô poaaeuion on 19 de üoviembro de 1699, y tuvo ainodo-el afto siguiente de 1693 oa 99 de abril.

7. El aeftor don AlonaoRequeaeni entré en ol •eptimo luger, tomô poaaeaaion en 97 de deaiembre de 1695, y célébré ainodo en 19 de iulio del aiguiente afto.

8. El aeftor don Bernardo la Cabra, octavo obiapo do Barbaatro, tomé poaeoMio* «a 10 de oaero do 1640, preeidiô poeo tiempe, y no célébré ainodo por gravea ooapaeione* que taré.

9. El eeftor doa Diego Cbneoa entré a pre-aidir en 18 de deaiembre do! afto de 1643, taré ainodo en 8 de mayo do 1645,' y reooplié todaa la* eonatitneionee ainodale* de aua predeoeaeore*.

10. El. aeftor don Miguel d* Eaoartin, deaimo oblapo, tomé pooaeaaion en 31 do agooto del aiio do 1647, y célébré ainodo en 11 de mayo de 1648.

11. El m or don Diego Antonio France* de Urrutigoyti, undeaimo prelado tomô poaaeaaion en ... de innio de 1656, y tuvé ainodo ou véinte de oetubre del miamo afto.

(9. Don Inigo Royo, arçobiapo de Bâter, entré indignamente a governor on 16 de febrero de 1674, célébré ainodo en 15 de mayo de dioho «no, y recopilo laa conatitucionea contenidaa en el preaente volumen."

SYNODUS DIOECESANA ANDEGAVENSI8
1686, circa maii 95.

Synodua dioeeeaana Andegavenai* in Gallia. celebrat* circa feetum Pentecoste», id eet circa diem 95 maii 1586, aub Guillelmo Ruié, epiacopo Andegavenai.

De hao aynodo confer opu* cui titului. *Slatvit* d* *dioeiee* d'Anyara, ,168o', p. 319.

SYNODUS DIOECE8ANA PANORMITANA
· 1586 iunii 13.

Synodua dioeeeaana Panormitana in Italia, celebrata die 13 iunii 1586. aub Caeaare Marulli, archiepiacopo Panormitano.

Exatant constitutione* aynodalea in opere cui titulus:

Conatitvtionea illvktr**l et reverend*ll domini d. Caesaris Marvlli. arohiepiscopi Panor**l in dioeceaana aynodo promulgatae die xiij iunij ahno M.D.LXXXI. Panormi, apud lo. Franeiscum Carraram. M.D.LXXXVII.

In-4*, 14 f. - 186 p. - 1 f., cumfig. — Pari». C Bib). nat. B«^139: Roma, Alessandrina: Roma. Vallicelliana.

SYNODUS DIOECESANA PISTORIENSIS
1586 iulii 98 - 30.

Synodua dioeeeaana Pistoriensia in Italia, celebrata a die 98 ad diem 30 iulii 1586, aub Lactantio Lattanai. epiacopo Piatorienai.

Exatant conatitutionee aynodalea in operibua quibus tituli: I'

1) Decreta q|oeoeaanae synodi Pistoriensia. praesidente in ea eeuerendiaaimo domino Lactantio de Lactantiia, eiusdem ciuitatia epiacopo. flnaiynej Florentiae, apud Bartholpmaeum Sermartellium, MDLXXXVII. ·

In-4*, 4 f. - 76 p. — Lucca, governativa; Paria, Bibi. nat. B9157: Paria, Sainte-Geneviève.

Pag. 1, haec aynodua dioeeeaana celebrata eat a die 98 ad diem 3‹› iulii 1586.

9) Decreta aynodalia dioeeeaana aub Pistorien. episcopia Lactantio de Lactantiia anno D. MDLXXXVI, et Alexandro Caccia. M.DCIV et 1695, in vnum collecta, vt in hac poatrema aynodo, die 93 oetobria 1695 innouata & confirmata. *[Inngtu.]* Pistorii. M.DC.XXVII, apud Petrum Antonium Fortunatum : aup. permissu.

In -8·. 4 f. - 88 p. — Paria, Sainte - Geneviève.

Harum trium dioeoeaanhrum synodorum decreta permixte habentur.

SYNODUS DIOECESANA WRAT1SLAVIEN8I8
1586 aeptembria 3.

Synodua dioeeeaana Wratialavienaia in Polonia, celebrata die 3 aeptembria 1586. aub Hieronymo Roxdralewaki. epiacopo Wratialavienai.

De hac aynodo bonfqr aequena testimonium: «1686, aynodua dioeeeaana Vladialavienaia Hieronymi Roadratevrahi. die 3 aeptembria celebrata." [Cbodynaki et Likowaki), *Deerelalee* pro rsyno A>tomae, (.1883), I, 4.

SYNODUS DIOECESANA L1MANA IV
1686 aeptembria 7.

Synodua dioeeeaana Limana IV in Peruvio, celebrata in civitate Sancti-Iacobi de Yènraa-Bamba, die 7 aeptembria 1586. aub aancto Turibio Alphonao Mogrovejo, archiepiaeopo Limano.

Exatant conatitutionea aynodalea in operibus quibua tituli:

1) Lima limata, (1673), ... *[titiilu ntpra cot.* 193 C, n. 1|.

P. 961-76, aynodua dioeeeaana Limana IV.

9) Concilia Limana, (1684) . . . *tttpra eoi.* 315 C, n. 9|.

P. 944-66, modal dioecemsa Limas* IV, is A oivitato Sanati iMobi d· Y*unw-B*mbs, di· 7 top-tembria 1689.

») Again·, ftWwN» email. *Hitpaniat,* (ISM),... *[Minh** wpr· ·* ISSA, a. 1], IV, 487-46.

4) ^guirr·, MMie *anttO. Bitpaaiaa,*(1756),... pMu· mpr· toL 159B,n.9], 71,908-16.

·M·M

SYNODUS DIOECESANA AVENIONEN8IS

16M octobria 16.

Synodm dioeceaan* Avenioneniii is Oslli*. o·!·-brata die 15 octobria 1684, tub DominiooGrimaldi, arobiepieoopo Avenionenii.

Do hac synodo confer opera quibm tituli

1) Avignon, bibi, du chapitre, codex au. pergamen.,' fol. 906-99 ot 804-18.

9) Avignon, rille, codex mi. 1939, laecnli XIX, fpl. 979-89.

SYNODUS DIOECESANA PAMP1LIONEN8I8

1584 ootobrie 18-9.

Synodus dioeœiana Pampilionomii in Hiipanis, celebrata diebui 18 et 19 ootobrii 1584, mb Petro de la Puente, epiioopo Pampillosenii.

De hao aynodo confer : Garni, Serti· rpiieepontai, (1873), p. 63.

SYNODUB DIOECESANA AMBIANEN8I8

1684 ootobrii 99.

Synodus dioeoeaana Ambianenii· Iη Gallia, oel·-brata die 99 ootobrii 1586, iub Goffrido de La Martonie, epiioopo Ambianenii.

Entant conatitutionea lynodalei in opere oui titului:

Aeitt dt FipUtt d'Xmûiu, (1848), 1, 197-9 (ex mi. Ambianenii).

CONCILIUM PHOVINCIALE CAMERACEN8E

1686 ootobrii 93.

Concilium provinciale Cameraeenie, celebratum Montii Hannoniae, die 93 octobria 1586, mb Ludovico de Berlaymont, archiepiicopo Cameracenii.

Bibliographie:

1) Concilivm provinciale Cameraeenie, in oppido Monti» Hannoniae habitvm, anno Domini M.D.LXXXVI, praeiidentibm ill"·· *h* r"" in Chriato patribua A dominii Io. Franciioo Bonhomie, epiicopo A comité Vercellonai. nuncioque apoitolico cum potentate legati de latere, ac Lvdovioo de Berlaymont, archiepiicopo A duce Cameracenii, •acri Bom. imp. principe, Ac.; adiunctae aunt aliquot conititutionei pontificiae A edictum regium de huius concilij decreti· obieruandii; additum ect etiam concilium prouinoiale primum Cameraeenie, quod in hoc illiua frequem flat mentio. *[fatigat.]* Montibua Hannoniae, excudebat Carolui Michael, typographua iuratui, M.D.LXXXVII, cvm privilegio regiae m»".

[Tifafat partit 11:] Canone· et decreta aacri concilii provincialia Cameracenii·, praeiidente r. p. dn. Maximiliano a Borgia, archiepiicopo A duoe Cameraoenai, aacri imperij principe, comite Camera-ceiij, Ao. Montibvi Hannoniae, ex officina Caroli Michaelii. typography iurati, M. D. LXXXVII.

In - 4*, 9 parte·. 6 f. - 111 - 59 p. (appendix documentorum), 4 f. · 63 p. - 9 f. — Pari·, Bibl. nat B 960O; Pari·, Maiarine; Pari·, Saint-Sulpioe; Pari·, Sainte-Geneviève: Roma, Vittorio Emanuele.

Parte I. p. 107; „Publicata fuerunt haec decreta in inaigni ecoleiia collegiate 8.V aidetrudi· oppidi Montii Hannoniae, poit miiaarn aolennem ab' ill·l· et t*' domino archiepiicopo celebratam, die vige-▪ima tertia meniii octobria,* anno Domini millesimo quingenteiimo octuageiimo sexto."

2) Concilium provinciale Cameraoeme, in oppido Monti· Hannoniae habitum anno D. M.D.LXXXVl; ... additum eet etiam concilium provinciale primum Cameraoeme .., Montibua, C. Michaelii, 1602.

In-8·, 8 f. - 176 p. - 2 f. — Gand, université; Paria. Sainte-Geneviève.

3) Concilium provinciale Cameraeenie, in oppido Monti· habitum anno 1586, a Ludovico de Berlaymont. Duaoi, apud Gerardum Pinahon, 1696.

In-19. — Douai, ville. — Ipie non vidi.

4) Concilivm provinciale Cameraeenie, in oppido montii Hannoaiae habitvm, anno Domini M.D.LXXXVI, praoiidentibui illmtriiaimi· et reuerendinimii in Chriito patribni A dominii Io. Franciioo Bonhomie, epiioopo A comite Vercellensi, nuncioque apoatolico cum potentate legati de latere, ac Lvdovico de Berlaymont, arohiepiicopo A.duce Cameracenii, lacri Rom. imp. principe Ac.; adiunctae aunt aliquot conatitutionea pontificiae A edictum regium de huiua concilij decreti» obieruandia. *[fatigat.]* Dvaci, apud Gerardvm Pinchon, 1698.

In -19·, 10 f. - 937 p. - 9 f. (index). — Paria. Bibl. nat. B 6637.

P»g 138-937. appendix documentorum ad hoc concilium attinentium.

5) Concilivm provinciale Cameraeenie, dn oppido Monti· ' Hannoniae habitvm, anno Domini M.D. LXXXVI, praeiidentibui illuitriiaimi· A reuerendiaiimii in Chriito patribua A dominii Io. Franciioo Bonhomie, epiacopo et comite Vercellensi, nuncioque apoatolico cum potentate legati de latere, ao Lvdovioo de Berlaymont, archiepiicopo et duoe Cameracenii, neri Rom. imp. principe, Ac.; adiunotae aunt aliquot comtitntionei pontificiae A •dictum regium de hutui concilij decreti· obseruandia; additum est etiam concilium prouineiale primum Cameraeenie, quod-in hoo illiua frequem fiat mentio. Cameraoi, ex offioina Petri Lavrent, 1663.

[P. 102, MWim.J Canon·· et decreta sacri concilii provincialia Cameracenii·, praeiidente r. p. dn. Maximiliano a Bergis, archiepiicopo A duce Cameracenii, aaori imperij principe, comite Cameracesi *(tie)* Ac. Cameraoi. ex officina Petri Laurent, M.D.C.LXIV.

In - 8*, 5 f. -141 p. -1 f. — Parii, Bibi. nat. B 5638 : Parii, Saint-Sulpice.

6) Conciliant provinoia}· 0μ ιπ μ η , in oppido Mnntto Hannoni» febttun, onnoD. M.D.LXXXVI; ... additam Mt etinm eeaeûtnm provincial· primum Camaraoan»·. MonHb»,.S. do La Booh·. IBM.

In-8·, 8f.-178p.-2f. — Douai, ville; Gand, -univeraité.

7) |Harduin|,Aeta tatal, (17181 IX, 91M.

8) Doerote at atetuta omnium aynodorum dioe-. eMonaram Nemuroanainm, «am Both congregationum epiaoppi moderni .Mleetit usque ad hune •nndm MDCCXX; item oonùlium provinciale Cameracense, in oppido Monti· Hannoaiaa habitum, anno Domini IBM, cum adioto regio da huiua concilii decreti» obaorvandia; editio nOva-de jwau & mandato ill·* ae rd·* domini Ferdinandi, comiti» de Berio, epiicopi Namuroenaia Ao. Namurei, ax typographie Caroli Oecprdi Albert, aub tigno typographiae, 1790.

[Parti» 11 titulut:] Concilium provinciale Cameraconaa, in oppido Monti·-Hannoniae habitum, aaao Domini MDLXXJtVI, praaaidentibu iUaatriaaimia at ravaaondieaimia in Cbriato patribus et dominia Jo, Franciaeo Bonhomie, apiaoopo ot oomita Vornllenai, auncioqua apoatottoo mum potentate legati de latere, ao Ludovico de Barlaymoat, nrohiopiaeopo ot duo· Cakteraoanai.'aao. Ro. imp. principe^ Ao.; adjunctae aunt aliquot eonatitntione· poatifteia· A ·diotam regium do hujua concilii deeratia obaervaadia: additum Mt atiam concilium provinciale primum Oameraoen··, quod in hoo illiua frequens fiat meatio. Juxta exampjar improMum Montibua Hannoaiaa, excudebat Carol» Michael, typograpu» *(iit}* jurat», M.D.LXXXVII, oum privilegio regiae majestatis.

In-4*, 9 parte·, 4 f. - 421 p. - V f., 4 f. - exxxjx p. — Gand, univormté d'état; Paria, Bibl.nat. B 9600.

9) Coleti, (1798), XXI, 1997-68.

10) Schannat et Hartiheim, *Coutilia Gormauia»,* (1767), VII, 991-1086.

11) Mandi, *Coutil.,* (1909), XXXIV, 1927-68.

CONVERTIS CLERI GALLICANI
1586.

Conventu» cleri Gallicani, habitus anno 1586. De hoo conventu confer opera quibu tituli:

1) Procet verbal de r»»emblée de messieurs let prelate, deputet de» province· du olergé de France, assemble· h Pari», en 1686, pour l'audition et clotture de» compte» du receveur general et autre» affaire» du clergé. — Orléans, ville, codex nu. 389, fol. 1-421. — Cf. *Catal. d*»* m»a. *da» *dipartnunt»,* t. XII.

2) Asaemblde generale du clergé de France, tenue à Pari», en 1586 et en 1588. — Orléant, ville, codex m». 870, aaecmi XVIII. — Cf. ibid. XII. 313.

3) Remonstrance dv clergé de France faiote av roy le XIIII octobre 1586, par niontieur l'eueaque A comte- de Noyon, pair do France, auiaté de meaaeigneur» le» illustrissimes prince» A reuerendiaatmm cardinaux de Bourbon A de Guyse, aroheuetquM, eumquea A autre» depute» dudit clergé h l'OMemblée generale d'iceluy tenue en l'abbaye de 8. Germain de» Pre» let Pari», audit moi» d'octobre 1585. *[lutight.]* A Lyon, par Benoist Rigaud,' 1586, avec permission.

In-8· minori, 32 f. — Lyon, ville.

Hic convent» idem forth eat ac conventi»» anni 1585, *tupra eoi.* 317 D, n. 1-2.

SYNODUS DIOECESANA HISPALENSIS
1586.

Synodua dioeceten· Hiapalonais (Sevilla) in Hiapania. celebrata anno 1586, tub Roderioo de Castro, epiacopo Hitpalenti.

ExstajiÀ eonatitutione» aynodqles in opere cui titulua:

Conatitucione» synodale» del arçobispado de Sevilla, copilada», hachas y ordenadas agora nuevamente por don Rodrigo de Castro, preabitero cardinal de la baailica de io» Doce Apostoles de la tanta igleaia Romane, araobitpo de Sevilla, en la tynodo que por au mandado a» hi'so y célébré en la dioha ciudad de Sevilla, afto del aeîior de mil y quiniento» y oohenta y aeia. Con licencia, en Sevilla, en caaa de Leon, improsor de libroa, 1587.

In-folio minori, 70 fn. - 1 fnn. — Bibl. Eacorial. — Ipae non vidi.

SYNODUS DIOECESANA HO8TUNEN8I8
168«.

Synodus dipeceaana Ho^tunenaia in Italia, celebrat» anno 1586. aub Caeyare Carafe, epiacopo Hoatunenai.

Exatant oonatitutionM aynodalea in ÿpere cui titulua:

Conatitvtionea editae in dioeceaana ajnodo Hoatvneenai *(tic),* anno Domini M.D.LXXXVI. ub illutriaaimo et reuerendiaaimo domino Ivlio Caesare Carafa, epiaeopo Hoatnneenti. Rom··, apud lacobum Ruffinellum,* 1688, permissu superiorum,

In-8·, 8 f.-172 p. -1 f. — Roma, Vaticano.

SYNODUS DIOECESANA SANCTI·IACOBI IN CHILE
1588.

Synodus dioeceaana Sancti-laoobi (Santiago) in Chile, celebrata anno 1586, aub Dideco (Petro) de Medellin, epiacopo Saneti-laeobi in Chile.

De hac aynodo confer: Gama, *Seri·» tputoporuut,* (1878). p. 143.

SYNODUS DIOECESANA BEGOBIEN818
1586.

• Synod» dioccaaaaa Segobienaia -(Bagovia) la Hiapania, celabrdto nano 15M, aub Andr··- de Cabrera de Bobadilla, epiacopo Segobiaaai.

Exstant oonatitutionM aynodalea in opare-cui titulua:

1) Conatitucionaa aynodalM del obiapado de 8e-

govia, hoehaa por don Andrea Cabrera y Nova-''dilla, obispo de Segovia, del oonaejo de au mage-atad y electo erqobispo de Çaragoça, eael afio de Bail quiaieatoe ochentu y sois. Oon lioenoia do eu mageotad. Impreaeaa eu Baroeloaa, ea caoa do Habert Gotard, itnpreaaor de libros, aùo do mil quinientos oehenta y- aeia.

In folio, 94 f. — Bibl. Escortai. — Ipae aoa vidi.

De hae synodo confer etiam opaa cui titulua:

9) Sinodo dioceaana qre oelobrô el ilvatriMimo y reverendissimo aeùor don fray Fraaciaco do Arateo, obiapo do Begonia, del oonoejo do on ma-goatad, afto do 1648. Coa licencia; on Madrid, por Gregorio Rodriguea, afto de 1649.

In - folio, 10 f. ->â3Ç p. — Bibl. Eacorial; Paria, Bibl. net B 415; Paria, Sainte-GeaeviAvo.

Fol. 7-10, baeo ayaodua dioeeeaana celebrata eat a foeto e. Matthaei, id eot a die 31 ad diem 36 septembris (bob aero octobrio] 1648.

Fol. 5: „La ultima (eyapdo) file la que oelebrô ei aeùor d. Andrea de Cabrera y Bobadilla, de buena memoria, el aùo de mil quinientoe y oehenta y seta.·*

STATUTA DIOECESIS TAURINENSIS
1586.

Statute dioeoeeia Taurinenaia in Italia, odita anno 1586, ab ^bgelo Perutio, epiaeopo Sanina-tenai, visitatore apoatolico provinciae Pedemontanae.

De hia atatutia confer opua coi tituluc:

Conatitutionea editae ab illuatriaaimo et reve-rendissimo d. d. Laurentio Gaataldi, e Taurinenai theologorum collegio, Dei et apoatolicae sedis gratia archiepiacopo Taurinenai, praelato domeatico ea. Pii pp. IX, ei eoHo pontif. aesiatente. in aua prima ayaodo dioeceaana. Augustae Taurinorum, ex typo-graphie pontif. et arehiepiacop. eq. Petri Merietti, MDCCCLXXIII.

In · 8·, 250 p. — Torino, Bibl. nax.; Torino, se-minario.

Haec. synodus celebrata eat diebua 25, 26 et 27 iunii 1873.

P. 13: „Ante oculoa habuimus decreta edita anno 16<7 a Hieronymo Fridcrico, epiaeopo Lau-denae, viaitatore apoatolico in toto dominio Sabaudo, atque ab Angelo Perutio, epiaeopo Sarainatenai, viaitatore apoatolico provinciae Pedemontanae. iu-b bento Sixto papa V, promulgata anno 1586; necnon eynodalea praeacriptionea praedecessorum nostro-rum Hieronymi a Ruvere anno 1575, Caroli Brogfia anno 1596, Philibert! Milliet anno 1634, Antonii Provana anno 1633, lulii Caesaris Bergera anno 1647, Michaelle Beyemi anno 1670, Franciaci Arborii Gattinara anno 1739, cardinalia J. Baptistae Rovero anno 1756, et cardinalia Victorii Cocta anno 1788. Attente etiam perlegimus synodum Novarienaem cardinalia loaephi Roroaao anno 1836, Cuneensem epiacopi A medei Bruno a Simone anno 1828/eorrtj». 1827 octobria* 10-2], Alexandrinam episcopi Ale-xandri dAngennes anno 1829, Albensem epiacopi Michaelia Fea anno 184l,Vercellenaem arohiepiacopi Alexandri d'Angennea aano 1842, et Pinerolienaem epiacopi Andreae Charvaa anno 1842.**

1⁸. 3: „Iam annua quintus et octogesimus dabitur ab ultima synodo huiua nostrae archi-dioeceaia quam coegit praedeceaaor noster F. R. cardinalia Caietauus Costa anno 1788 diebua 20, 21 et 22 auguati."

SYNODUS DIOECESANA CAE8ENATEN8IS
1557- 1587.

Synodus dioecesana Caeaenatenaia in Italia, celebrata inter annos 1657 et 1587, sub Eduardo Oualundo, episcopo Caeaenatenai.

De hae aynodo cpnfer opus cui titulus:

Synodvs dioecesana celebrata Caesenae, per admodvm tllvstrem A reuersndiesimum domiuum d. Camillum Gualandum, ecclesiae Caeaenatis (aie) episcopum, anno Domini M.-D.LXXXX, die v<;ro v XV mensis octobris. *[Intiy»»]* Caesenae, apud Francncum Rauerium, 1594.

In-4°, 84 p. — Paris, Bibl. nat. B 3009.

P. 4: „Siquidem pene omnia ab illustri et reve-rendissimo domino Adouardo Gualando. praede-ceaaore nostro, patruoque amantissime, in novissima aua synodo, ut vidistis, animadversa uberrimeque tractata fuerint.·*

SYNODUS DIOECESANA MONREGALEN8I8
1566-1587.

Synodpe dioecesana Monregalensis in Italia, celebrata inter annos 1566 et 1587, aub Vinoentio Laurenti, episcopo Monregalenai.

De hac synodo confer opus cui titulus:

Synodus dioeceaaaa Monregaleaaia, quam habuit d. d. Placidua Posai, episcopus Montis Regalis in Subalpinis, diebus XVI. XVII, XVIII septembris anno MDÔCCLXXIX. Monte Regali, apud Joseph Bianco, impreasorem 'episcopalem, MDCCCLXXX.

In-8°, XXX p. -1 f. - 224 p. - 1 f. — Lyon, abbé D Martin.

P. 188: „Si ad duae Michaelis de Caaate, et hanc nuperrimam, praecedentes omnes addantur, sex et yiginti numero eunt aynodi huiua dioecesis episcoporum, nempe, praeter tres modo memoratas: Hieronymi Calagrano 1; Vinoentii Laurei 1; loannia Antonii Caatrucii 3; Caroli Argenterii 7; Caroli Antonii Ripae 4; Mauritii Silari 4; Michdelia Beiami 1; Dominici Trucohii 1; Io. Baptistae Is-naidi 1; Caroli. Felicio Sanmartini 1.**

BYNODU8 DIOECESANA CONOORD1EN818
1587 aprilia 8-10.

Synodus dioeoosaaa Oonoordienaie in Italia, 'celebrata Portuagruarii, a die 8 ad diem 10 apri-lie 1687, sub Matthaeo Senate, epiaeopo Coacor-dienai.

Exstant oonotitetiaBM synodales la opera Mi A titatea:

Synodi dioecesis Ooaeordisasis eoaatitvttoMs M dsorota, per iUnstriaa. A reesreadissimum d. d. Mattheum Sanatum, Concordiae episcopum, ducam, marchionem * eomitem, dis ootau, noua A dodme aprilia 1587 promvlgata, Xioto qvinto ροηüβοo mai··, *[heignej* Vuetlje, apud lou. Baptistam ab Hootis, 1587.

la -4·, 4f. -907 p. — Paria, BibL ut. B 90M.

P. 9, haao synoduo celebrata «at Pariaagraarii.

P. 167-907, appendix decumeutorum ad hue synodum attiMUtium.

SYNODUS DIOBCESANA MILETEN8I8

1587 aprilia 8-9.

Synodus dioeceaua Miioteneio in Calabria, oelebrata diebu 8 at 9 aprilia 1587, nub Antonio dal Tufo, epiaoopo Miletenai.

Exstant constitutiones synodaloe in opero out titulus:

Sinodo diooeoana celebrata dal reverendis, mons. M. Antonio dal Tvfo, vescovo di Mileto, nolle era oathodrale a gli ottp e nono d' aprila 1587. *[In-rig*M.JIn Messina, apprenso Fausto Bufalino, 1588.

' In-4*, 4 ten. - 194 fn. - S fnn. — Parie, Sainte-Gueviève.

SYNODUS DIOECE8ANA SANCTAE AGATHAE GOTHORUM

1187 aprilia 97.

Synodus dioeoeaana Suotao Agathae Gothorum ia Italia, celebrata dio 97 aprilia 1587, sub Feliciano Ninguardo, episcopo Suotao Agathae Gothorum.

De hac synodo confer opus cui titulus:

Conatitvtionee et statvta, (1688),... *[titubu mpre* eol. 818 D].

P. 197 - 959, decreta synodi celebratae die 97 aprilia 1587.

8YNODU8 DIOECE8ANA AURELIANENSIS

1587 maii 90.

Synodus dioeoesana Aurelianonsi* in Gallia, celebrata die 90 maii 1587, sub Germano Valento de Gudlis, episcopo Aurelianonsi.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Statvta synodalia a reverendo in Christo patre et domino domino Germano Valento Guellio, Dei A suctae sedis apostolioae gratia Aureliuenai opie-aqio, eonieeta, edita A publicata Aureliae, die mercury post festum Puthooostes, in sna generali synodo, anflo Domini 1587. (Inaiyne.J Avreliae; veneunt c f·· Aureliae in aedibus Oliuary' Boynard, library iurati, sub signo librariae, in claustro Suctae Crucis, M.D.LXXXVH. Cvm previlogio fere). *[In Jhu:]* Aureliu, in aedibus Oliuarij Boynard, library iurati, sub signo librariae, in vico l'Esoreuineric, in claustro Sanctu Crucia, uno Domini M.D.LXXXVII, menu maio.

In - 8·, 4 ten. - 83 te. -1 ten. — Paris, Bibl. nat. B5585; Paris, Masaritie; Pario, Sainte-Geneviève, synodus celebrata est die mercurii post tnteoostee,. id est die 20 maii 1587.

SYNODUS DIOECESANA CARNOTENSIS

1587, dree maii 91.

Synodus dioecesua Carnotensis in Gallia, celebrata circa diem 31 maii 1587, sub Nicolao de Thou, episcopo Caraotansi.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

1) la sacra synodo Carnoten. promvlgata, 1587. *[Ineigne.]* Parisiis, apud societatem typographical! librorum officij eccleeiastioi, ex decreto ooncilij Tridentini, via iaoobaea, 1587.

In-8', 61 p. — Paris, Bibl. nat. B 5417; Paris, Mmarine; Paris, Saiato-Gonovibve.

P. 8: «Nicolus do Thon, episcopus Carnotensis amabili suo clero... Cornuti, 12 calendas iunii 1587."

De hac synodo confer etiam opus cui titulus.

2) Statuta dioecesis Carnotensis. *[Ineifne.J* Ceranti, apud Jaoobum Roux, illustrissimi *ne* reverend, domini A Carnotensis episcopi atque oleri typograpbum, via utiquarum Pollium, iuxta magnum Laniarium, sub aigu Spiritus sancti, M. D.CCXLU ; jussu domini d. Carnotoosis episcopi, cvm privilegio rogis.

In -12, 4 *f.* - 365 p. -19 *f.* (index). — Paris, Bibl. nat. B 17148; Paris, Saint-Sulpioe; Toulouse, ville.

Passim mutio habetur statutorum oditorum in synodo uni 1587.

SYNODUS D1BOCBSANA CAMERINENSI8

1687 septembris 94.

Synodus dioecesau Camerinansis in Italia, celebrata die 94 septombrie 1587, sub Hieronymo Vitali de Buol, episcopo Camsrinusi.

Exstant oonstitaUoBos synodaloe in opero cui titulus

Constitvtioneo et decreta edita ,in synodo dioo-eceua Camerinus!, qvam illvetris. et reverendissimos domlnva Hieronymvs de Bobus, Dei A apostoHoae sedis gratia episcopus Oamarinenris, babuit, uno Domini MDLXXXVII, die XXIIII menais

septembris: additi· praeter·· quibusdam summo- a ram pontificum constitutionibus, necnon alija ad ram facientlbu·. *[Inngnt.]* Camerini, apud Franciacum Gioiosum, M.D. LXXXVIII.

In-4*, 154 p. -1 f. — Paria, Bibi. nat. B 9019 ; Parie, Baint-Sulplce.

Pag. 38-145, appendix documentorum ad banc synodum attinentium.

" I z - -

SYNODUS DIOECESANA 8P1REN8IS
1687 novembria 17.

Synodus dioecesana Spirensis in Germania, oelebrata die 17 novembria 1687. sub Eborhardo de Dienheim, epiacopo Spirensi.

Exatant constitutiones aynodalee in opero cui titulua : r

Colltctio proetuuumtifnodalinmdiotcftiiSpirtnfit, (1786). p. 395-6.

STATUTA 8YNODALIA DIOECESIS NEAPOLITANAE
1587.

Statuta «ynodalia dioecesis Neapolitanae in Italia, edita anno 1587, .aub Hannibale do Capua, archi- B epiacopo Neapolitano.

Exatant eonatitutionea aynodalee iu opere cui titulua:

Catechesis aev inatitvtio civitatis ao dioeceaia Neapolitanae, evnetis initiandja, confeaaarija. parochia. ceterisq. christiania accomodate A viiliaaim·, nunc qvartvm ab ipso avetoro Io. Baptista Antonucio, Eugubino, Augustiniano. oliin theologo apud iliustrisa. & reuerendias. Paullum Aretiuin & Hannibalem Capuan.' archiepiscopos Neapol., emendata & aucta pautlo ante quam esset mortuus; cum ifidlce & auctoris vita a Dauide Romaeo conscriptis; cum privilegio.

[P.tWl, tituhu:} Liber ubxtvs de/ casibvs reservatis illvetrias. et revereodiss. domino Paulo Aretio, card. & archiepiacopo Neap., vigore etiam conetitvtionuin aynhodalium dioecesis Neap., prout apparet etiam in folija ab annis plurimis dari solitis a notarija seu magistris actorum curiae archiepiscopalia, rr. pp. confeasarijs, et prout apparet etiam in synhodo dioecesana celebrata iamdiu, atque etiam impressa in fidelissima religiosissimaque vrbe Neapoli, paucis quibusdam demptis, & alija in melion m formam redactis & ordinatis, pro maiore capacitate A faciliore memoria dictorum rr. confessariorum ot hi svnt... *[Infint:]* Impress. Neap., apud haeredes Matthiae (.lancer, 1587.

In, 8, 48 f. - 359 p. — Avignon, ville.

CONCILIUM PROVINCIALE TARRACONENSE
1587.

Concilium provinciale Tarraconenae in Hispania, c celebratum anno 1587, sub loanne Teres, archiepiscopo Tarraconensi.

Bibliographie:

Constitvtionvm provincialism Tarraconensium libri qvinqve, quibus sunt, in calce voluminis, adiectae nonnullae, quae inutiles et superfluae visae sunt, ex decreto secundi concilii prouincialia celebrati sub illustrissimo d. d. loanne Teres, archiepiacopo Tarraconensi. *[Infigtu./* Tarracone, apvd Philippvm Robertvm, MDXCIII.

In-8°, 9 partes, 39 f. - 395 p. - 28 f. (index), 139 p. (constitutiones inutiles). — Paris, Bibi. nat. B 9339.

Pol. anteriori 4, mentio coneilii provincialis Tarraconensis I celebrati anno 1587, sub loanne Terea, archiepiacopo Tarraconensi.

SYNODUS DIOECESANA VAPINCENSI8
1587.

Synodus dioecesana Vapinoensis in Gallia, celebrata in civitate dicta La Baume, anno 1587, sub Petro Paparin de Chaumont, epiacopo Vapincenai.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus;

Les ordonnances et statvts sinodavlx faicts par monseigneur le reuerendiesime euesque de Gap, en son assemblée tenue A la Baulme les Sisteron. A Paris, ohex Michel de Roigny, rué 8. laequea. aux quatre Elemens. M.D. LXXXVIII, avec privilege dv roy.

In-8*, 19 fnn. - 179 fn. - 9 fnn. (index). —Paria, Bibl. net. B 5556; Paris, Masarine; Paris, Sainte-Geneviève.

Folnn. anter. 2, haq constitutiones editaè sunt a Petro Paparin de Chaumont, epiacopo Vapincenai.

Fol. 11-9, venus latini et gallici ab A. Derossant, Lugdunensi.

STATUTA 8YNODALIA DIOECESIS VENETAE
1587.

Statuta aynodalia dioecesis Venetae in Italia, •dita anno 1587, sub loanne Trivisano, patriarcha Veneto.

Exstant constitutiones synodal·· in opere cui titulu·; '

[In»ignt.] Comtitvtion·· et privilegia patriarchates et oleri Venetiaram, illustrissimi ac reuerendissiml d. d. loannis Triuisani, iuris vtrivsque doct., patriarcha· Venet. Dalmatiaeque primati· Ao., ivsev edita. Venetiis, ex bibliotheca Aldina, M.D.LXXXVII.

In-4*, 54 fn. - 9 fnn. (index). — Paris, Bibi, nat. rés. B 3119; Roma, Vallicelliana.

Fol. 48 - 50, statuta synodi Venetae I, celebratae anno 1564. [Cf. Mansi, Coaevi., XXXVI A, 73-6.]

Fol, 50,-9, statuta s/nodi Veneta· II, celebratae inter· annos 1568 et 1577. |Cf. Mansi, *Caiied.,* XXXVI B, 145-8.)

Fol. 59-4, statuta synodi Venetae III, celebratae anno 1578. (Cf. Mansi, *Coneil.,* XXXVI B, 149-591] .

SYNODUS DIOECESANA VIOLEVANENSIS
1587.

Synodus dioeceaana Viglevanensis in Italia, celebrata anno 1587, sub Bernardino Bressenio, episcopo Viglevaneusi.

De hae synodo coqfer opera quibus tituli:

1) Synodus dioeceaana Viglevanensis,... *[titnlns* sapra *eoi.* 151 B, n..1|.

Passim, mentio yynodi Viglevanensis anni 1587.

2) Synodus dioeceaana Viglevanensis,... *[titnlns* supra eoi. 152 B. n. 2[.

P.426: „Bernardinus Bricennius, synodum coegit anno 1587.“

SYNODUS DIOECE8ANA OVETEN8IS
1586-1588.

Synodus dioecesana Oretensis in Hispania, celebrata inter adnos 1586 et 1588,- sub Didaco de Aponte y Quinones, episcopo Ovetenai.

Constitutiones huius synodi impressae sunt anno 1588. — Cf. Oams, *Striet episcoporum,* (1873). p. 59.

CONVENTUS CLERI GALLICANI
1588 ianuario - martio.

Conventus cleri Gallicani, habitus Parisiis, mensibus ianuario, februario et martio 1588.

De hoc. conventu confer opera quibus tituli:

1) Procès-verbal de rassemblée générale du clergé, tenue à Paris, eh janvier, février et mars 1588,. — Grenoble, ville, codex ms. 1867. saeculi XVIII, 90 f. — Cf. *Catal. drs mss. dee dipartementt.* VII, 598.

2)'Mémoires de ce qui s'est passé à l'assemblée du clergé de France, tenue à Paris ès mois de janvier, février et mars 1588. — Orléans, ville, codex ms. 871, saeculi XVIII, fol. 48-69. — Cf. *ibid.* XII. 313.

SYNODUS DIOECESANA TERULEN8I8
1588 .februario.

Synodus dioecesana Teruletisis in Hispania, celebrata menée februario 1588, sub lacobo Ximeno de Lovera, episcopo Terulcnsi.

De hac synodo confer opera quibus tituli:

1) Gams, *Stries episcoporum,* (1873). p. 79.

♦ 9) Conatitvciones synodales del obispado de Tervel, copiladas bêchas y ordènadas por su seboria don Fernando de Valdes y Llano, obispo de Teruel, del consejo de su magestad, en la synodo qve célébré en sv palacio episcopal de la dicha ciudad, en el mes de octubre del anno 1627. *[Insigne.]* Con licencia; en Çaragoça, por Pedro Cabarte,. impressor del reyno de Aragon, anno 1628.

In-folio, 12 f. - 352 p. - 12 f. (index). — Paris, Sainte-Geneviève.

Fol. 2: „No se célébré synodo sino fue el del serior don Jeyme Ximeno, nuestro predecessor, el afio 1588, porque aunque lo hixieron los seriores obispos don Andree Santos y don Martin Terret, nuestros predecessores, no se imprimieron.“

SYNODUS DIOECESANA CALVENSIS
1588 aprilia 20.

Synodus dioecesana Cqlvemis in Italia, celebrate die 20 aprilia 1588, sub Fabio Marante, episcopo Calvensi.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:.

Constitvtioni, ordinationi et decreti fatti nella sinodo dioeesana di Calvi, sotto il governo del D. reuerendiss. monsig. Fabio Marante, vesoono di dette città, nel giorno XX d'aprile dell'anno M.D.LXXXVin. *[Insigne.]* In Roma, nella stamperia di Vincenso Acoolti, con license de'superiori, 1589.

In-8·, 128 p. - 7 f. — Paris, Bibl. nat. B 5478.

P. 83-125, appendix documentorum ad hanc synodum attinentium.

SYNODUS DIOECESANA EPOREDIENSIS
1588 iunii 20.

Synodus dioeceaana Eporediensis (Ivrea) in, Italie, celebrate die 20 iunii 1688, *uV Caesare Ferrerio, episcopo Eporediensi.

De hac synodo confer opera quibus tituli:

1) Constitvtiônes synodales illvatrise. admodvm et reverendisa. in Christo -patria d. d. Caesarie Ferrarii, Dei et apoatolieae sedis gratia epiaeopi Epdraed. A comitia Ac., quibus ex decreto aeceaservnt pleraeqvae *(sic)* sacrae constitutiones, decrete ac bullae apoatolieae aliaque ad rem facientia scitu plane digna A necessaria. *[Insigne.]*· Eporaediae, ex oMeina lo. Franc. Alberti, de licentia superiorum. *[In fate:]* Typis lo. Franeisci Alberti, m.d.xcmi.

In -44, 4 f. - 96 p. — Torino, Bibi, naa.'

P. 23-81: „Aliae constitutiones et decrete quae nos idem *Caesar* Ferrarius, episcopus, in subseeutb synodic praeolpno celebratis de anno 1588 die 20 iunii, 1589 18 aprilia, 1590 '9 maii, et 1592 14 aprilis, fecimus et promulgavimus...

2) Prima synodus dioeceaana, quêtai David ex* comitibus Riooardi, episcopus Eporediensis, habdit, in ecclesia cathedrali, diebus IV, V, VI septembris MD&ICDXXXni· Eporediae, typis A. Tornatis, MDCCCLXXXIb.

In 28·, XLVIH -184 p. — Roma, libr. Booca.

P.XVHI, synodi habitae sunt a Caesare Ferrerio, [episcopo Eporedienai], annis 1584,1688,1589,1691, 1592, 1601, 1602 et 1605.

SYNODUS DIOECESANA ASTENSIS I
1588 auguati 30.

Synodua dioeceaana Aatenais I in Italia, celobrata die 30 auguati, 1588, aub Francisco Panigarola, epiacopo Aatenai.

Exatant oonatitutionea synodales in opere cui titulua:

Decreti della prima ainodo diooeaana Aatenae, fatta da mona. reverendisa. Panigarola, vescovo d'Aati e conte, lanno 1588, à di 30 agoato, con aggivntevi da atampatori tutte le lettere pastorali di lui, che sino a queat' hora sono «cite fuori, • l' ordine minutiaaimamente deacritto, coi quale ai è celebrata la aopradetta ainodo. *[Ineiguo.]* In Aati, per Oiouanni A Virgilio Giangrandi fratelli, M.I). LXXXIX.

In - 8', 4 f. - 109 p. - 1 f. — Jiilano, Ambrosian*; Parie, Bibi. nat. B 1979; Pan»/ Sainte-Gehevièye; Torino, Bibl. naz.

SYNODUS DIOECESANA GENUENS18 I
1588 septembris 1-3.

Synodua dioeceaamr Genuensia 1 in Italia, celebrata diebua 1, 9 et 3 septembris 1588, aub Antonio Saoft, dioeceaia Genuensia administratore.

Exatant constitutiones synodales in opere cui titulue:

Sinodo dioceeano di Genova, primo fatto nel tempo uell'ili vatris. nt reverendisa. sig. cardinal Saoli, perpetuo amministratore dell arciueecouato, l'anno 1588, il primo di aettembre. 1m *(eic)* Roma, appresso Guglielmo Facciotto, M. DC.V.

In-4", 36 p. — Pane, Bib). nat. B 9075; Paris, Maiarine; Paria, Sainte-Geneviève.

Pag. 36, haec -synodus celebrata est diebua 1. 9 et 3 septembris 1588.

SYNODUS DIOECESANA LIMANA V
1588 aeptembris 20-9.

Synodus dioecesana Limana V in Peruvio, celebrata in oppido Sancti-Christophori de Guaiiec. diebus 20, 21 et 22 septembris 1588. sub sancto Turibio Alphonse Mogrovejo. archiepiacopo Limano.

Exatant constitutiones synodales in operibus quibua tituli:

1) Lima limata. (1673>, . . . *[titulue eupra coi.* 193 C, n. 1).

P. 977- 87, synodua dioeceaana Limana V.

2) Concilia Limana, (1684), . . . *[titulue eupra coi.* 315 C, n. 9].

P. 967 - 78, aynodua dioeceaana Limana V.

3) Aguirre, *Collectio coucil. Hiepauiae,* (1694),. .. *[titulue eupra coi.* 159 A, n. i|, IV, 446-51.

4) Aguirre, *Collectio concil. üiepamae,* (1755),. . . *[titulue eupra col.* J59 B, n. 2], VI, 915-2<>.

SYNODUS DIOECESANA ANDEGAVENSIS
1588, circa octobria 18.

Synodus dioecesana Andegavenais in Gallia, celebrata circa festum sancti Lucae, id est circa diem 18 Octobris 1588. sub Carolo Miron, episcopo Andegavensi.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulua:

Statote do dlociee d'Augere, (1680).· p. 323-4.

STATUTA SYNODALIA DIOECESIS RATISBONENSIS
1588 novembria L,

Statuta synodalia dioecesis Ratisbonensia in Germania, edita die l novembria 1588, aub Philippo Guilleltno de Bavaria, episcopo Ratiabonensi.

Exstant constitutiones synodales in operibus quibua tituli:

1) Lünig, *Spicii, ecclee.,* contin. II.

2) Schannat et Hartxheim. Concilia *Germaniae,* ^1767), VII, 1057-75.

SYNODIS DIOECESANA NOLANA
1588 novembria 6-8.

Synodus dioeceaana Nolana in Italia, celebrata diebus 6, 7 et 8 novembria 1588, aub Fabritio, Gallo, epiacopo Nolano.

Exstant oonatitutionea synodales in operibus quibus tituli

1) Decreta ot eonatitvtionos editae a Fabricio Gallo, Neapolitano, episcopo Nolano, in synodo dioecesana celebrata Nolae, sub die sexto menais nouembria, anno M. D. LXXXVIII. *[Ineigne.}* Neapoli, apud Horatium Saluianutq, M D.LXXXX.

In-4", 176 p. -9f — Paria, Bibi, nati B 2139; Roma. Vaticano. 4

P. 168, et 171-2, haec aynodua dioecesana celebrata est. tribus sessionibus, diebus 6, 7 et 8 novembre 1588.

2) Synodus dioecesana Nolana, celebrata Nolae, in ecclesia SS. Apostolorum, a Fabritio Gallo, epiacopo Nolano, die 6 novembria anni 1588. Huius synodi statuta impressa sunt Romae, circa annum 1600.— Uf. Romondini, *Nolaua etoria,* 111, 260 et 272.

SYNODI S DIOECESANA SPIREN8I8
1588 novembria 15.

Synodus dioecesana Spirenai*' in Cermania, celebrata die 15 novembria 1588, sub Eborhardo de Dienheim, epiacopo Spirenai»

Exstant cotiatitutionea synodales in opere cui titulus:

Collectio proceeeuuan epuoddliuue dioeeeeie Spire»·ais, (1786), p. 397-8.

STATURA SYNODALIA DIÛECE8IS ATREBATEN8I8

1588.

Statuta synodalia dioecesis Atrebatensis in A Galba, edita aub Francisco Richardoto, episcopo Atrebatensi; nova editio, impressa anno 1588. sub Matthaeo Moulart, episcopo Atrebatensi.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Statvta synodalia diocesis Atrvbatensis. per reverendissimum in Christo patrem Franciscvm Richardotvm, eivsdem diocesis episcopum, ordinata, cum veteribus praedecessorum suorum piae memoriae statutis adiectia. *[Ixtign».]* Antverpiae, typis loachiini Trognaesij, anno M.D.LXXXVIII. On les vend en Arras, par Claude de Buycns, demourant derriere la place des Chaudr.eliers, a la Bible d'or.

In-4°, 3 f. ı 110 p. -1 f. — l'aris. Bibl. nat. B 2312; Varie, Sainte-Geneviève.

P. 1-1!·, statuta Richardoti episcopi.

P. 20 - 100, statuta praedecessorum suorum, absque nomine et anno.

P. 1Q1 - 2 : -Sequentes constitutiones synodales per bonae memoriae dominum Martinum, episcopum Atrobatensem, ordinis Praedicatorum, sacrae theologiae professorem, fuerunt editae et publicatae in sancta synodo Atrebatensi, feria 3 post festum beati Dionysii, anno M. CCCC decimo, id est die 14 mensis octobris.“

P. 102: -Constitutio facta in sancta synodo, a reverendo in Christo patre ac domino domino Martino, Atrebatensi epiacopo, anno Domini M.CCCC deci.no."

P. 102-10; -Statuta concilii Remensis provinciae, apud Suessionum, die veneris, undecima mensis iulii anno Domini M. quadringentesimo quinquagesimo sexto, celebrati."

SYNODI'8 DIOECESANA BISVNTINA

1588. \

SynodUs dioeceeana Bisuntina in Gallia, cele- U bruta anno 1588, sub Ferdinaudo de Rye. ^arehiepiscopo Bisuntino.

De hac syùodo confer opus cui titulus:

[Peltier]. *Dictionnaire des conciles,* (184*·). 1, 329.

SYNODES DIOECESANA MAIORICF.N8I8

* t . 1588.

Synodus tjioecesana. Maioricensis in Hispania, celebrata anno 1588. sub loanne Vich y Manrique, episcopo Maioricensi.

De hac synodo confer opus cui titulus:

. Constitutiones sinodales de Mallorca, en sinodos C celqbrados en 1588. 1592 y 1597. por el obiapo d. Juan Vich y Manrique. Mallorca, ap. Gu'usp.

In-8". — Cf. La Fuente. *Hist, eccli Ecp.,* (1'875). VI,'378.

SYNODI S DIOECESANA METENSIS

1588.

Synodus dioeceeana Metensis in Germania, celebrata anno 1588. sub Carolo de Lotharingie, episcopo Metensi.'

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulua :'

Codex selectorum eanonum ecclesiae Metensis, quqs observari mandavit illustrissimus ac roverendissimda d. d. llenricus Carolus du Cambout de Coislin. episcopus Metonsis, sacri Romani imperii princeps, regi a consiliis & primus eius eleemosinarius, in synodo Metis congregata, die mercurii 1 iulii ann. 1699. *[Insnyne.]* Metis, apud Bricium Antoine, regis christianissimi & illustrissimi domini d. episcopi Metensis typograpbum, in platea militari. sub signo sanctae Crucis. M.DC.XCIX.

In-8'. 3 f.- 110 p,- 2 f. (index). - Nancy, ville: Paris. Bibi. nat. B 5575.

In hoc libello, mentio habetur statutorum vel synodorum annorum 1588, 16U4, 1616. 102!·. 1833, 1666. 1671 et 1679.

SYNODES DIOECESANA SAVONEN8I8

1589 aprilis 12.

Svnodus dioeceeana Savonensis in Italia, celebrata die 12 aprilis 1589, sub Petro rrancisco Costa, episcopo Bavonensi.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus

Constitvtiones ct decreta, . . . *[titnha supra coi.* 325 C].

P. 29-57: -Synodus dioeceeana quam primo habuit Petrus Franciscus Çostai anno 1589, die XII mensis aprilis."

bYNODVS DIOECE8ANA EPOREDIEN8I8

1589 aprilis 18.

Synodus dioeceeana Eporediensis (Ivrea) in Italia, celebrata die 18 aprilis 1589, sub Caesare Ferrerio. episcopo Efforediensi.

De hac synodo confer opera quibus tituli:

1) Constitvtiones synodales, . . . *[titulua tupra coi.* 339 D, n. 1].

P. 23-31 : „Aliae constitutiones et decreta quae nos idem Caesar Ferrerius. episcopus, in fubsecutis synodis praecipue celebratis de anno 1588 dio 20 iunii, 1589 18 aprilis, 1590 9 maii et 1592 14 aprilis, fecimus et promulgavimus. ..."

2) Prima synodus dioecesana, . . . *[tituli» tupra* eoi. 340 D, u. 2.

P. XVIII, synodi habitae sunt a Caesare Ferrerio, [episcopo Eporediensij, annis 1584, 1588, 1589, 1591, 1592, 1601, 1602 et 1605.

« r

SYNODUS DIOECESANA PLACENTINA
1689 maii 3-6.

A . **Synodua dioeceaana Placentina in Italia, celebrata diebus 3, 4 et 6 maii 1688, aub Philippo Sega, epiacopo Placentino.**

Exatant conatitutionea aynodalea in opere cui titulua:

Synodvs dioeceaana aub admodum ill. et reverendis»?· domino d. Philippo Sega, epiacopo Placentiae &· cymite, primo habita anno Do. A MDLXXXIX, V no. maii. sedente Sixto V, pont, opt. m. ***[Inngnt.]*** **Placentiae, ex typia loannia Baaachij, 1589.**

In-8'. 1« f. - 379 p. - 1 f. — Paria, Bibi. nat. B2160: Paria, Sainte-Geneviève; Piacenza. civica.

P. 368. 364, 368, haec aynodua dioeceaana celebrata eat, tribue sessionibus, diebus 3, 4 et 5 maii 1589.

SYNODUS DIOECESANA TORNACENSIS
1589 maii 16.

Synodua dioeceaana Tornacenei» in Belgio, celebrata die 16 maii 1589. aub loanne V.enduillio, epiacopo Tornacenei.

Exatant conatitutionea aynodalea in opere cui B **titulua:**

Statvta aynodi dioeceaanae Tornacenaia, habitae anno Domini 1589, feria tertia ante Pentecosten, praesidento reverendissimo in Chriato patre d.' loanne Venduillio, episcopo Tornacenei. Tornaci, apud Nicolaum Laurentium, M. D. LXXXIX.

In-4", 40 p. — Paria, Sainte-Geneviève.

Feria III ante Peqtecosten incidit in diem 16 maii.

^SYNODUS DIOECESANA SEOVNTIENSIS
1589 iunio.

» Synodua dioeceaana Segontienaia (Siguenzai in Hiapania; celebrata menae iunio 1589. aub Laurentio de Figueroa y Cordova, epiacopo Segontienai.

Exatant conatitutionea aynodalea ip opere cui titulua s

. 1> Constitvcionea aynodalea hechas por fraydon Lorenço de Figueroa y Cordova, obiapo y Boïior· de Siguença. en el aynodo -que celebro por el me» de junio itiio 1589. Impreaaaa en Alcala de Henarea. con licencia do au mageatad. en caaa de Juan Iniguez de. Lequerica. ano de 1589..

In-folio, 12 f. — Siguenza. aeminario.

De hac aynodo confer etiam, opua oui titulua 2) (lama, ***Stritt*** episcoporum,! 18731. p. 75.

SYNODUS DIOECESANA FLORENTINA
1589 iulii 13.

Synodua dioeceaana Florentina in Italia, celebrata die 13 iub>i 1589, aub Alexandro do Medici», epiacopo Florentino.

5 Exatant conatitutionea aynodalea in operibua quibua tituli:

1) Decreta dioeceaanae Florentinae aynodi, celebrata ab illuatriaa. ac reuerendiaa. d. d. Alexandro Medice, a. R. e. cardinali & archiepiacopo Florentino. Ill id. iulii MDLXXXIX. Florentiae, apud Bartholomaeum Sermartelliutn, MDLXXXIX, cvm privilegio.

[P. 2.1, ***tecundus iitulu»:]*** Sermone fatto nel dvomo di Firenze, eclobrandosi il ainodo dioceaano dall illuatriaa. e reuerendiaa. aignor card, di Firenze Tauno 1589, à 13 di luglio, da fra'Bonauentura Cignarea, Minore osseruante. In Firenze, appresso ' Bartolommeo Sormartelli. MDLXXXIX.

C In-4". 2 f. - 36 p. — Paria. Bild. npt. B2>>62; Paria, Sainte-Oeneviève.

2) Decreta dioeceaanae Florentinae aynodi, celebrutao ab illuatriaa. ac reuerendiaa d. d: Alexandro Medice, a. R. e. cardinali & archiepiscopo Florentino. Ill id. iulii MDLXXXIX. continuata & addita iilia decreta aynodi nuper celebratae XV-kal. iulij MDCIII. f/inôpie./ Florentiae, in officina Sermartelliana, MDCIII.

/P. 2>, ***titulu» 11]*** Decreta synodi dioeeeaanae Florentinae, habitae XV kal. iulii anno MDCIII. ***IInnii/ne.]*** Florentiae, in officina Serinartelliana, MDt'111.

In-4°, 2 f. - 35 p. — Pari.-·. BibLpat B 2163; Paris. Mazarino: Pari». 8ai»te-(ienui»>ve.

SYNODUS DIOECESANA VENUSINA
1589 septembriB 17.

Synodus dioecesana Venusina in Italia, celebrata die 17 aeptembria 1589, sub Petro Ridolfi, Tosainianensi, epiacopo Venusino,

j Exatâht constitutiones synodale» iu opere cui titulua

Constitvtiones synodales ecclesiae Venveinae, editae et promvlgatae in aynodo dioeceaana habita Vcnuaij. die xvij aeptemb , quae fuit dominica tertia, anno MDLXXXIX. Romae, apuli Paulum Bladum, jmpresaorem cameralem. MDXCI. svperiorvm permiaav'.

In-4'., !<> fnn. - 60 fn. — Paria. Bibi, nat.; Roma. Vittorio Emanuele.

SYNODUS DIOECESANA VRATISLAVIENSIS
1589 aeptembriiD22.

Synodus dioecesana Vratislavienai» in Polonia, celebrata die 22' septembris 1589, sub Andrea Jerin, episcopo Vratislaviensi.

De hae synodo confer sequens testimonium: „Altera {aynodua dioeceaana Viadistaviensisj, anno 1589 die 22 aeptembris, Vladislaviaç habita." [Chodynski et Likowski), ***D»crtlalet pro rtgno Polonia»,*** (1883), I. 4.

CONCILIUM PROVINCIALE GNE8NEN8E 8IVE PETRIC0VIEN8E
1589 octobris 2.

Concilium provinciae Gnesqenai» in Polonia, a celebratum Petriooviae, die 9 octobris 1689, aub Stanislao Karnkowski, archiepiacopo Gbeanonai.

BibUographia;

1) Concilium provinciale Gnesnense anni 1589. Pragae, Othmarus, 1690. — Roma, Vaticano. — Ipse non vidi.

9) »8ynoduk provinciali» sub Stanislao Karnkowski, Petriooviae, die 9 oetobria anno 1589 oelebrata, et a Sixto V anno 1590 approbata.- [Chodynski et Likowski), *Drerrtalro pre* rrpno *Polomao,* (1888), I, 1.

CONCILIUM PROVINCIALE TRANEN8E-8ALPENSE
1589 octobris 5-15·

Concilium provinciale Tranenae - Salpenae in Italia, celebratum a die 5 ad diem 15 octobris 1589, sub Scipione deTolfa, archiepiacopo Tranensi et Salpensi.

BibUognphi·:

Constitvtiones synodi provincialis Tranensis et Salpensis, habitae anno Domini M. D.LXXXIX. fZnmpnr.J Romae, ex typographie Bartholomaei Bonfadini, M. D.XCI, superiorvm permissv.

In-4*, 5 f. - 97 p. - 9 f. (index). — Paris, BibL B nat. B 9915.

Pag. 1, 9, 31 et 57, hoc concilium celebratum est, quatuor sessionibus, diebus 5, 8, 19 et 15 octobria 1589.

SYNODUS DIOECESANA ANDEGAVENSIS
1589, circa octobris 18. n.

Synodus dioecesana Andegavensis in Gallia, celebrata circa festum sancti Lucae, id eat circa diem 18 octobris 1589, sub Carolo Miron, epiacopo Andegavenai.

Exstant Mnstitutionea synodales in opere cui titulus:

StaModo dioeiu ifAngrrt, (1880), p. 394-5.

SYNODUS DIOECESANA AVENIONENSIS
1589 octobris 95.

Synodua dioecesana.' Avenionenais in Gallia, c celebrata die 25 octobris 1589, sub Dominico Grimaldi, archiepiacopo Avenionenai.

Exstant conatitutionee synodales in operibus quibua tituli:

1) Avignon, bibi, du chapitre, codex ma. pergamenus, fol. 394 - 7.

9) Avignon, ville, codex ma. 1939. aaeculi XIX, fol. 990-4.

SYNODUS DIOECESANA 8PIRENSI8
1589 novembria 14.

Synodus dioecesana Bpirensis in Germania, celebrata die 14 novembria 1589, sub Eberhardo de Dienheim, episcopo Spirensi.

Exatant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Colloetio proeUHHtm synodalinm dioocorio SpiHUiil, (1786), p. 398 - 9.

SYNODUS DIOECESANA AGRIGENTINA
1589.

Synodus dioecesana Agrigentina in Italia, celebrata anno 1589, sub. Didaco Haedo, epiacopo Agrigentino.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Constitutiones et decreta plena synodo Agrigentina, digesta per d. Didacum Haedo, episcopum Agrigentinum. Panormi, Ioh. Franc. Carrara, 1589, in-4*. — Quétif et Echard, Scriptores *ord.* Ztawdicot., (1721), II, 375.

SYNODUS DIOECESANA BI8UNTINA
1589.

Synodua dioecesana Bjsuntina in Gallia, celebrata anno 1589, sub Fernando de Rye, archiepiscopo Bisuntino.

De hac synodo confeç opua cni titulus:
[Peltierj, .Dictionnatre des conciles, (1846), I, 329.

STATUTA DIOECESIS VERONENSIS
1589.

Statuta dioecesis Veronensis in Italia, edita anno 1589, sub Augustino Valerio, episcopo Veronensi.

Exstant constitutiones in opere cui titulus:

Constitvtiones editae per reverendis», in Christo patrem d. Io. Matthaeym Gibertvm, episoopumVeronae, ac in ciuitate & dioecesi Veronen. legatum apostolicum, ex sanctorvm patrvm dicti» A canonicis institutis ac varii» negotij» quotidie ocourentibu» A longo rerum vsu collecta» A in vnum redactae ab illv»tri»»imo ac reverendis». d. d. Augustino Valerio, ». R."e. tit. 8. Marci presbytero card, ac

Veronae item epjscopo, recognitae, notationlbu· illuatratae, atque ad concilij Tridentini decreta reuocatae; quibui adieotus eat eiuadom cardinali· libellus cur non ediderit constitutiones, *[liuifiu.]* Veronae, apud Hieronymum Discipulum, impressorem episcopalem, M.D.LXXX1X.

In-4*, 9 f. - 394 p. - 10 f. (index). — Milano, Ambrosiaca; Paris, Bibl. nat. B 3339; Piaoenxa, civica; Roma, Vallioelliana.

Hae constitutione· sunt eaedem ac ipsae editae, extra synodum, a loanne Matthaeo (liberti, episcopo Veronensi, 1534-43, eum paucis additionibus.

SYNODUS DIOECESANA MEJ^PHIENSIS
1574-1690.

Synodus dioeoeaana Melphiensis in Italia, celebrata inter annos 1574 et 1590, sub Casparo Cenci, epiacopo Melphienai.

De hae aynodo confer opua cui titulus:

Constitvtionea editae a Laxaro Carafino, Cremonensi, epiacopo Melphienai A Rapollensi comite Ac., in synodo celebrata pridie non., viij A v(j idue nouemb. anno Domini MDCXXIV. *[Intignt.]* B Romae, ex typographie Alphonsi Ciacconi, 1635, •vperiorvm permissv.

In-4', 4 f. - 63 p. -1 f. — Milano, Ambroaiana; Paria, Bibl. nat. B 3108.

P. 51: „Gaspar Cincius, Romanus, [episcopus Melphienaia], demum, habita aynodo dioecesand: eccleaia· resignavit Sixto V summo pontifice/

SYNODUS DIOECESANA CREMEN8IS III
1690 februarii 15.

Synodua dioeoeaana Cremenaia III in Italia, cele· brata die 15 februarii 1590, sub loanne laoobo, Diedi, episcopo Cremensi.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus. a

1) Constitvtionea admodvm illust. et rever**l d. d. Io. laoobi Diedi, Cremae episcopi, in dioecesana synodo promulgatae, anno Domini M.D.LXXXX, die 15 mensis februarij, addiectia *(tie)* ad extremum edictis quae ex earundem constitutionum praescripto, certis per annum temporibus sunt 'in eooleeijs populo enunoianda. *[Intignt·]* Bergomi, apud Cominum Venturam, 1590.

In - 4', 4 f. - 64 p. - 3 f. · 64 p. (appendix documentorum). — Paria, Bibl. nat. B 3038.

De hac synodo confer etiam opera quibus tituli

3) Constitvtionea . . . *[liitdut tnpra etl.* 333 D, n. 1).

Fol. 3, mentio synodi celebratae anno 1590.

3) Conatitvtionea ..„ *[Utnltu tnpra col.* 334 C, n. 9|.

F. 3, mentio synodi celebratae anno 1690.

SYNODUS DIOECESANA VOLATERRANA-^- '
1590 maii 8-10. " -f

Synodus dioecesana Volaterrana.in Italia, celebrata diebus 8, 9 et 10 maii 1590, sub Guidons Servidio, epiacopo Volaterrano.

· Exstant constitutiones synodales in opere cui titulua:

Constitvtionea synodales et decreta .condita a renerendlss. d. Gvidono Seruidio, episcopo Volaterrano, in dioecesana synodo habita in eathedrali eocldaia Volaterrana, die VIII, IX Å X menai· maii MDLXXXX. *[Intignt.]* Florentiae, in 'officina Bartholomaei Sermatellii, MDLXXXX.

In-4·, 4 f. -147 p. — Paria, Bibl. nat B 396«. Paris, Sainto-Genevihve.

SYNODUS DIOECESANA EPOREDIENSIS
1590 maii 9.

Synodus. dioecesana Eporediensis (Ivres) in Italia, celebrata dio 9 maii 1590, sub Caesare Ferrerio, epiacopo Eporedionsi.

De hac synodo confer opera quibua tituli:

1) Constitvtionoa synodales . .., *[tilnint tn/tm Mi.* 339 D, n. 1].

P. 38-31: Aliae eonstitntionoo et decreto, quteo nos idem Caesar Ferrarius, episcopus, in subsecuti· synodis praecipue celebratis de anno 1588 die 30 iunii, 1589 18 aprilis, 1590 9 maii, ot 1699 14 aprilia, fecimus et promulgavimus . ..“

9) Prima synodus dioecesana ..., /Mulus supra est 340 D, n. 3].

P. XVIII, synodi habitae sunt a Caesare Ferrerio, [epieeopo Eporodionsi], aaais 1584, 1588,1589, 1690, 1593, 1601, I«03 et 1806.

SYNODUS DIOECESANA NOVARIENSIS I "A
1590 mail 15.

Synodua dioecesana Novarienoio I in Italia, colebrata die 15 maii' 1590, sub Caesars Spaeiani, epiacopo Novarisnsi. j

Exstant constitûtienoo synojglag^jjg^fpere cui titulus:

Synodus dioecesana svb reverendis·. domino d. Caesare Spooiano, episcopo Novarisnsi et comité, primo habita anno Domini M.D.XC, id. may. *[Intifne.]* Novariao, ex typis haeredum Fr. Soxalli, 1591, pertnieau superiorem. *[In fin»:]* Nonariae, apud loan. Baptistam Besalium, M.D.LXXXXI.

‹ In-4·, 81 - 933 p. - 9 f. (index).— Milano, Ambrosianai Novere, civice; Novare, seminario; Paris, Bibl. nat B 9134: Paris, Balate-Geneviève; Torino, Bibl. nas.; VeroelH, Agnosiana,

P. 134-939, appendix documentorum ad hanc synodum attinentium.

P. 185-930, descriptio ecclesiarum civitatis et dioecesis Novariensia.

CONCILIUM PROVINCIALE TOLOSANUM

1590 maii »3.

A Concilium provinciale Tolosanum in Gallia, celebratum die 83 maii 1530, sub Francisco de Joyeuse, cardinali archiepiscopo Tolosano.

BIMiognpMa:

T) Concilivm provinciale Tholosanvm, qvod illuatrisaimvs et reverendiaa. Francisera de loyosa, s. R. e. tituli Sanctissimae Trinitatis in monte Pindo presbyter cardinali» habuit, anno Domini* 1590. *(Insigni.]* Tholosae, excudebat ladobua Colomerius. typographua, M.D.XCUI.

In-4'. 4 f. - J76 p. — Paris, Bibi. nat. B 5613 et rés. B 9304; Toulouse, ville.

P. 160. hoc concilium celebratum est die 23 maii 1590.

2) Le concile provincial de Toloae, tenu par l illustriasime A reuorondiesimw seigneur François de loyeuse, cardinal, du tiltre de la Tresaaîncte Trinité du Mont, archeuosque de Tolose, l'an 1590. *[Insigne.]* A Toloae. par Raym. Colomies, près l'église du Taur, M.D.XCVII.

In-h-, 7 ı 212 p. - 2 f. — Paria, Bibl. uat. B 5614; Pari». Sainte-Geneviève.

P. 209, hoc concilium celebratum est die 23 maii 1590.

3> Odespun, *Concilia Gallia»,* (1646), . . . *(titulus supra chi.* 257 D. n. 1], p. 509-60.

4' Concile provincial de Toloae, tenu par le cardinal de Joyeuse on 1590. Toulouse, 1663.

In-8. — Toulouse, ville. — Ipse non viφ.

5) Iva aacrvm ecclesiae Tolosanae, nvne primvni in vyvm'congestum. A a quam plurimis, quibus antea scatebat,' mendis expurgatum, écholiisque ac notia illustratum, opera ac studio Simonis de Peyronet, doctoris theologi, 'et rectoris ecclesia *(tie)* .paroehialia U. Mariae nuncupatae de Tauro, necnon indicia metropolitan!, in archiepiscopatu et provincia Toloaana .vices-gerentis. Tom. I. Tolosae, ex typographie viduae Arnaldi Colomerij, regis clerique typography M. DC.LXIX.

(Tomus II:] Recveil des ordonnances.aynodalee et avtres, faites en diuera temp» par nosseigneurs lea illustrissime» & retierendisaimes archeuesquee de Tolôse, ou messieurs lea vicaires generaux, suiuant l ordre du temps qu elles ont été données; ensemble plusieurs declarations de nos roys A arreata dea cours aouueraines de oe royaume, touchant lea privileges do l'eglise & droits des ouréa; le tout enriohy des remarques & obaeruationa aernant de preuues susdites ordonnances, tirées des saints canons, bulles des papes, ordonnances de nos roys 4c., par 'M. Simon de Peyronet, prostré, docteur en théologie, recteur de l'egliae paroissielÿ Nostre Dame du Tour, et lieutenant en la cour métropolitaine de l'archeveaché et province de Toloae. Tome II. A Toloso, do l'imprimerie de la veuve Ar. Colomies, imprimeur ordinaire du roy & du clergé, M.DC.LXIX.

Plure» insuper insunt peculiares tituli,, scilicet:

[P. 413, titulus:/ Coocilivm provinciale Tolosanvm, qvod illvstrissimv» et reverendiaa. Franciscv» de loyosa, ». R. o. tituli Sanctissimae Trinitatis in monte Pincio presbyter cardinalia habuit, anno Domini 1590; postremo huic editioni accesserunt scholia et notae d. Simonis de Peyrouet. Tolosae, apud Arnaldvm Colomerivny regis et acadumiae Tolosanae typographum, MDC. LXVI.

[P. ZV75, titulus:] Diversos iustrvetions données en divers temps, par nosseignevrs les archeuesquos de Tolose. A Tolose, chcx la vefvo Arnavd Colomies, imprimeur du rqy &-de l'université, prés l'egliae Notre-Dame du Taur, M.DC.LXVI.

[P. 1315, titulus:} Ordonnances synodales de monaeignevr d'Anglvre de Bovrlemont. archevesque de Toloae; avec quelques autres ordonnances, tant dudit aeigneur archevoaquo que do ses prédécesseurs ou de messieurs leur» vicaire» généraux qui auoient esté cy-deuant émises; ensemble quelquea declarations de no» roys & arreata dea cours souveraines de ce royaume, touchant lea privileges de l egliae A droits des cures. A Toloae, de l'imprimerie de la veuve Arm.Colomies, imprimeur du roy A du clergé. 1668.

In-8·, 2 tomi, 2 f. - 606 p. - 80 f. (notae). 2 f. pag. 607 ad 1516 - If. (errata) — Paris, Uibl. nat. ré». B 5615; Paria, Sainte-Geneviève; Toulouse, ville.

Tom. I, p. 415-606, concilium provinciale Tolosanum anni 1590.

6) *Caleti,' Condi.,* (1728), XXI, 1269-322.

7) Mansi, *Concil.,* (.1902). XXXIV, 1269-322.

SYNODUS DIOECESANA VALENTINA III IN HISPANIA

1590 maii 97.

D Synodus dioecesana Valentina III in Hispania, celebrata die 27 maii 1590, sub loanne de Rivera, archiepiscopo Valentine.

Exatant conatitutionea synodalps in operibus quibus tituli'.

1) Aguirre, *Collectio coneil. Hispania»,* (1694),. .. *(titulus supra coi,* 159 A, n. 1], IV, 455-63.

2) Aguirre, *CoUsctiocondi. Hispania»,* (1755>,... *[titulus supra coi,* 159 B, η. 2|, VI, 322-9.

Dé haç synodo confer etiam opus foui titulus:

3) Omnivm.ddcretorvm, (1616),... *[titulus supra eoi.* 149 C|.

Fol. posteriori 1, mentio synodi celebratae die 27 maii 1590.

SYNODUS DIOECESANA PAMPILIONENSIS XV

1590 augusti 19 - septembris 15.

Synodus dioecesana Pampilionensis XV in Hispania, celebrata a die 19 augusti ad diem 15 Septembris 1590, sub Bernardo Sandoval y Koxas, episcopo Pampilionensi.

Exatant 'constitionea synodales in opere cui titulus:

1) ConeBtucionea sinodalaa ÿe 'Pamplona, on sinodo de 1590, por el obispo D. Bernardo Sandoval y Rojas. Pamplona, ap. Porulis, 1591, *infolio. — Cf. La Ruente, *Hist. scot. Hep.,* (1875), VI, 377.

De hac synodo confer etiam:

3) Gams, *Ssriss* spiseoporam, (1873), p. 63.

URBANU8 PAPA VII

1590 aeptembria 16-97.

Urbanua papa VII (loanne· Baptiata Caatagna), natua Romao 1531, electu· papa die 15 aeptembria 1590, mortuu· ante conaecrjtionem die 37 aeptembria 1690.

Urbani papae VII vita habetur in opere cui titulua :

Bullarum, privilegiorum ao diplomatum Romanorum pontificum ampliaaima collectio, cui acceaaere pontificum omnium vitae, notae A indico· opportuni,' opera et «tudio Caroli Cocquelinea. Tomua quintua, pan prima, ab anno IV Sixti V, uaquo ad annum II Clementia VIII, acilicet ab anno 1588 ad -1593. Romae, MDOCLI, typi· et aumptibu· Hieronymi Mainardi, auperiorum facultate et privilegio lanctieaimi.

In-folio, lof. - 480 p.— Chambéry, iéminaire; Lucca, Grando-Chartreuae; Milano, Bibl. na·.; Milano, «eminario.

T. V, parte I, p. 245, vita Urbani VII.

SYNODUS DIOECESANA LIMANA VI

1590 octobria 11.

Synodua dioeceaana Limana VI in Peruvio, celebrata die 11 octobria 1590, aub aancto Turibio Alphonao Mogrovejo. archiepiacopo Limatio.

Exatant conatitutionea aynodalea in oporibua quibu* tituli

1) Lima limata, i1673). . . . *[tituluc cupra'coi.* 193 U, n. 1l.

P. 288-92, aynodua dioeceaana Limana VI.

2) Concilia, (16841, . . . *[tituluc cupra col.* 315C, »n. 2|.

V. 279-83, aynodua dioeceaana Limana VI.

3) Aguirre, *Collectio coneil. Hiepaniae,* (1694),... *[tituluc cupra coi.* 159 A, η. I], IV, 452-4.

4) Aguirre, *Collectio concit. Hiepaniae,* (1756), ... *[tituluc cupra coi.* 159 B, n. 2|, VI, 220-2.

SYNODUS DIOECESANA CAE8ENATEN8I8

1590 octobria 15. ı ,

Synodua dioecenuna Caeaenatenaia in Italm, celebrata dio 15 octobri» 1590, aub Camillo Gualandi, epiaeopo Caeaenatenai.

Exatant conatitutionea aynodalea in opere eui titulus: ' ׀

Synodva dioeceaana celebrata Caesenae, per admodvm illvatrem & reuerendiasimum dominum C d. Camillum Guulandum, eccleaiae Caeaenati· *(cie)* epiacopum, anno Domini ^i. D.LXXXX. dio vero XV menai· octobria. *[Ineigne.!* Caeaenao. apud Franciacum Rauerium, 1594.

‹ In-4', 84 p. — Parie, Bibl.-nat. H'2OO9.

P. 49-84; appendix documentorum ad hanc , aynodum .attinentium.

P. 4;. „Siquidem pone omnia ab illustri et reverendiaaimo domino AdouardO Gualando, prtedeceaaore nostro, [anNa 1557 ı 87]. ıtgmtruoque tiaaimo, in novieaima aua aynodo„' ut vidiatia, animadvoraa uberrimeque tractata fuerint.||

SYNODUS DIOECESANA AVENIONENSIS

1590 octobria 17.

Synodua dioeceaana Avenionenaia in Gallia, celebrata dio 17 octobria 1590, aub Dominico Grimaldi. archiepiacopo Avenionenai.

Exatant conatitutionee aynodalea in opere eui tituli.

1) Avignon, bibl. du chapitre, codex m·. pergamenua, fol. 332 4.

2; Avignon, ville, codex m». 1939. «aeculi XIX, foi. 291 -2.

SYNODUS DIOECESANA VALENTINA IN HISPANIA

1590 octobria 25. .

Synodo· dioeceaana Valentina in Iliapania, cele- I› bfatn die 25 octobria 1590, aub loanne de Rivera, archiepiacopo Valentino.

De hac aynodo confer opera quibua tituli:

1) Aguirre, *Collretio coneil· Hiepaniae,* (1694),.. . *[tituluc cupra eol.* 159 A, n. 1], IV. 464 - 71.

2) Aguirre, *Collectio eoncil. Hiepaniae,* (1755),.. . *[tituluc cupra* coZ. 159 B, n. 2], VI, 229-36.

SYNODUS RUTHENORUM KIOVEN818 - BRESTEN8IS IN RUSSIA

1590 decembria 2.

Synodus Ruthenorum Kiovemda in Russia, celebrata Brpatae, die 2 decembris 1590, aub Michaele Rahosa, métropolite Kiovenai.

De hac aynodo confer: Game, *Serice epiccoporwn,* (1873',' p. 362.

GREGORIUS PAPA XIV

1590 decembria 6- 1591 octobria 15.

Gregoriua papa XIV (Nicolaua Sfondratu·), natua Cratfionae 1535, electua papa die 5 decembria 1590, coronatu· die 8, mortuu· diè 15 Octobria 1591.

Gregorii papae XIV vita et conatitutionea habento* in opere oui titulua:

Bullarum, privilegiorum ac diplomatum Romanorum pontificum amplia*ima collectio, cui aoceaaere * pontificum omnium vitee, notae & indice· opportuni, opera et atudio Carqli Cocquelinea. Tomua quintua, par· prima, ab anno IV Sixti V, utque ad nanum U Clementi· VIII, acilicet ab anno 1588

ad 1593. Romae, MDOCLI, typU «t eômptfbaa^Lneoa, Grand·-ChartreuM; Milano, Blbl. nu.; Hieronymi Mainardi, Mipprionun faealtato «t privilegio sanctiseimi.

In-folio, 10 f. - 480 p. — Chambdry, «dminairo; Milano, seminario.

T. V, part· I, p. 940 - 393, vita «t oonstitntionsa Gtogorii pap·· XIV.

a

SYNODUS DIOECESANA BISUNTINA
1590.

Synodua dioecesana Bisuntina in Gallia, o·1β-brata anno 1590, aub Fardinando d« Rye, arohiepiaoopo Bisuntino.

De bac aynodo confer opua oui titulua: __ [Peltier], Dietionnaira daa eeneilaé, (1846), I, 399.

A

SYNODUS DIOECESANA CASTELLANETEN8IS
1590.

Synodua dioecesans Caatellanetenaia in Italia, celebrata anno 1590. anb Bernardo Beneditti, epiacopo Caatellanetenai.

De hac aynodo confer opua eui titulua: B

Synodua dioeceaana Caatellanetenaia,. habita die 98 menai· aprilis anni 1839, aub praesulatu illustris·, et reverendi··. domini Petri Lepore, patricii Trancnaia, aacrae theologiae et j. u. doctoris, Dei et •postolicae aedis gratia epiacopi Caatellanotenais, baronia feudorum Castilionis et Lemnae. domini Guallellae, Termitosae, etc., sa. d, n. Gregorii papae XVI praeaulia domestici et pontiflcio aolio assistentis. Neapoli, typia Societati· philomaticae, MDCCCXXXIX.

In-4', XV-139 p. — Roma, Vittorio Emanuele.

P. XIII: ecclesia' Caatellunetenaia, „quse a aynodo dioeceaana per liernardum Beneditti uuuu 1590 convocata, ab episcopia sibi invicem succedentibus summarie adminiatrari visa est·*.

SYNODUS DIOECESANA FERRARIEN8IS
1590.

Synodus dioecesana Ferrartensis in Italia, celebrata armo 1590, aub Paulo Leoni, archieptecopo Ferrarienai.

De hac synodo confer opus cui titulua.

Decreta edita et promylgata in aynodo dioeceeana Ferrarienai, habita anno a Christi natiuit. M.D.XCIX, a reuerendiaaimo d. domino-loanne Fontana, Dei' A sedis apoatolicae gratia sanctae Ferririensia ecclesiae episcopo. *[Intigne.]* Ferrariae, M.D.XCIX, apud Victorium Baldinum, typographic, episcopalem.

In-8", 406 p. -13 C-i indexl. — Lucca, governativa; , Ambroaigii·: yl'aris. Bibi. nat. B 2053 et 5486'. Paris, Sainte-Geneviève.

P. 177: „L*cet, mensq augusti anni 1590 fuerit initium episcopatus nostri, nullam tamen cogitationem habuimus illo anno synodi dioeceaanae celebrandae, quia iam habita erat a reverendissimo antecessore nostro [Paulo Leoni. 1578-1590]. Anno etiam 1598 éam differre voluimus... Caeteris anuia, licet eas celebraverimus, nulla tamen decreta edidimus, nisi anno ,1592. Quaecunque igitur'nos in illa et praesente synodo decrevimus et constituimus, ... typis impressa omittimus.'

CONCILIUM PROVINCIALE FIRMANUM I
1590.

Concilium provinciale Firmanum I\n Italia, celebratum anno 1590, sub Sigismund· Zanettini, archiepiscopo Firmano. 7 /

Biblkgnpkia;

1) Decreta primi concjlii provincialia in ciuitate Firmana celebrati, anno Domini M.D.XC. sedente Bixto qvinto, pont.- opt.' max. Firmi, apud Sertorium de Montibua; 1592.

In - 4'. 4 f. - 42 p. -1 f. — Paria, Bibi. nat. B 2057.

2) Synodi Firmanae, provincialia vna, avb illvatrissimo, et reverendissimo d. Sigiamvndo'Zanettino, et dioeceaanae dvae, prima avb eminentiasimo et reverendissimo d. Uarolo cardinali Gvaltorio, aeovnda avb illvstrissimo et reverendissimo d. lannoto Gvalterio. arohiepiacopia 'et princ.ipibua Firmani·. Firmi. M. DU. LXXX, apud loaqnem Franciacum Bolis & fratres, dd. aup. permissu.

In-4e, 5 f. - 291 p., fig. — Roma. propaganda.

P. 1 - 24, decreta concilii provincialis Firmani celebrati anno 1590.

P. 25 -182, decreta permixta synodorum dioeceaanorum celebratarum diebus 6, 7 et 8 iunii I860, ac 27, 28 et 29 Septembria 1678.

STATUTA 8YNODALIA DIOECESIS SABINAE
1590.

Htatuta aynodalia dioeceai· Sabinae in Italia, odita anno 1590, aub Ptolemaeo Gallo, cardinali epiacopo Habino. 7

Exstant constitutione· aynodalea in opere cui titulus.

Constitutione· synodale· Sabinae dioeceai·, editae ab Hannibale, cardinale 8. Clementia, epiaoopo, Sabinorum, a. R. e. camerario, anno Domini 1736; qum appendice antiquarum synodorum A variorum ■oaimeatorum ejusdem dioeceaia, quotquot hactenus reperiri potuerunt. Urbini, MDCCXJLXVII, ex typographie ven. Capellae ea. Sacramenti, apud Hieronymum Mainardum, impreaaormn cameraleni. superiorum facultate.

In-4' maiori. 2 partes, 15 f. -H5p,, 379 p.— Roma, libr. Bocca.

Part. II, p. 45, constitutiones et decreta aynoAalia, edita a Ptolemaeo Gallio, oardinaleComenei, episcopo SabineAii, anno 1590. e

SYNODUS DI0ECE8ANA CABINEN8I8

1591 marts 9L '

Synodo· dioeoeaana Casinensis in Italia, eelo-brata dia .91 martii 1591, aub Hieronymo da Pa-ruaio, episcopo Caainanai.

Exstant constitutiones •ynodaloa in opera oui titulus:

Synodvs Caainanai·. Romae,.a. D. M.D.XCII. *(I» flue:}* Romae, apud Oulielmum Faciottum, 1599. In-8*, 16 f. (index) - 914 p. -1 f., oum mappa geogr.

A— Pnris, Bibl. nat. B 5480; Paris,Sainte-Geneviève; Roma, Caaaaatenae; Roma, Vaticano; Roma, Vittorio Emanuele.

Fol. 3 at p. 8, haeo synodus dioeoeaana celebrata estsb Hieronymo de Perualo, Osaini anti-•titite at congregationi· Casinensis alia· Sanotaa luetinae. de Padua generali praeside, die 91 martii 1591.

CONCILIUM PROVINCIAE TARRACONENSIS II

celebratum Tarracone, deinde Barcinone

1691 octobria 20 -1692 novembria 10

•ire collectio constitutionum provincialium Tarraconensium, ab anno circiter 1300 usque ad 1591.

Concilium provinciae Tarraconensis II in Hie-Bpania, celebratum primum Tarracone deinde Barcinone, a dio 90 octobria 1591 usque ad diem 10 novembria 1599, sub loanne Tere·, arobiepiacopo Tarraconensi.

Bibliographie:

I) Aguirre, *Collectio eoocil. Hiepamae,* (1694),... ./ti/WtM *ettpra col.* 159 A, η. 11, IV, 472.

9) Aguirre, *Collectio eoneil. Hitpattiac,* (1755),... *[tituhu tupro eol.* 159 B, n. 2|, VI, 236-385.

3) Constitvtionvm, . . . *[iitoltu* supra *eol.* 95 D|.

Fol. anteriori 17 et 31, mentio concilii provincialis -Tarraconensis celebrati anno 1591 usque ad diem 10 noVembris 1592.

PRAEFATIO

/oaraiM *Tent, anhiepitcopi TerraeoHeneie.*

loanne· Terea, miseratione divine archiepiacopua Tarracqnensis, reverendissimis epiacopi· nostrae provipoiae, abbatibus, prioribus, et univerao eiusdem clero et populo, aalutem in Domino. θ

Salvator noster leiua Christus, antequam ad Patrem ascenderet, ecclesiam proprio sanguine plantatam, et pro aunimo erga illam amore, probatis seminibus, repletam eeptem sacramentis, et aalutaribua praeceptis institutam, Petro ac eius succeuoribus custodiendam et regendum commendavit. At inimicua homo, hoatia scilicet humani generis diabolus, tantam hominis felicitatem non ferens, iam inde ab exordio nascenti· ecclesiae lisants, idest perniciosas haereso· ac errore· pestifero·, blandis interdum vitiorum illecebris, quasi malis herbis permisti·, improbe disseminavit. Illis Petri navicula agitata saepe et afflicta est, nunquam tamen, iuxta promissum Christi, submersa; quin potius apostoli et eorum successores, in unum convenientes, Spiritu sancto afflati, sano-' tissimis sanctionibus eam uobis, ab omni haeresi et spurcitia liberam et integram conservarunt. Quod diserte et sacrae scripturae et sacrorum conciliorum testimonio comprobarunt: fuerunt enim et tempore apostolorum Hierosolymis et postea tam in oriente quam in occidente, sive pro erroribus, qui subinde oriebantur, exstirpandis, sive rebus decernendis, sive litibus dirimendis ac legibus sanciendis, conventus et concilia habita. Atque ex bis quaedam fuerunt oecumenica et generalia, totius orbis episcopis convocatis, in quibus summi pontifice· aut eorum legati praecederunt; alia nationalia, in quibus plure· metropolitan! subscripserunt, qualia ftierunt multa Africana, et Toletana in Hispania tempore Gotthorum-regum celebrata; alia tandem provineialia, quibus interfuerunt metropolitanue et coepiseopi eiusdem provinciae: hûiusmodi fuerunt Tarraconense, Gerundense,, Ilerdense, Oscense, Caeestsugustaua et Barcinonensia ante cladem illam insignem totius Hispaaiaa, qua Sarraoenorum servitus inducta est,, celebrata; et ea qiiae habita sunt in hac ptovincia posteaqnam citerior Hispanj» •e in libertatem vindicavit, .ecclesia Tarraconensi et eaeteris urbium subditarum instauratis.

Sed decreta et sanctiones priorum conciliorum propter eorum aequitatem et antiquitatem toto orbe recepta sunt, et ius commune effecerunt, et^oncilio-rum voluminibus editis continentur. Posteriorum vero, quae ab archiepiscopi· praedecessoribus nostris, aut ab apostolicae sedis legetis habita sunt, statuta, obscure, confuse et sine ordine legebantur, et in 'archivo nostrae mensae archiepiscopalis ferme neglecta et perpaucis cognita servabantur. Quod animadvertens loanne· Aragonius, patriarcha Alexandrinus, et archiepiscopus prsedeceasor noster, tam genere quam morum sanctitate illustris, primus, ut audio, temporum ordine servato, veterum antistitum decreta, sumpto initio a loanne cardinali episcopo Sabinense. Honorii III legato, et ab Asparago archiepiscopo (nullae enim eorum, qui Asparagum praecesserunt, reperiuntnr sanctiones) in unum volumen collegit. Postea, secuta sunt alia depreta ab eodem loanne et aliis antistitibus, et sedis apostolicae legatis sancita, quae cum sine titulis et absque ordine legerentur, vicarii Hieronymi^ Auriae cardinalis et archiepiscopi ad certos titulos iuri·· pontificii, non sine magno consilio et legentium utilitate referenda et typis excutienda,, sacri provincialis concilii approbatione, curarunt. Tandem, Antonius Augustinus, etiam praedecessor noster, iuris pontificii peritissimus et rerum antiquarum studiosissimus, cum multa in eo codice a vicariis Auriae edito paullo aliter legeret, quam in codicibus manuscript!· in nostro archivo asservatis reperisset, aliam recentem uobis dedit editionem, in quo, et quae editae fuerant a Ferdinando Loazes, •t Gaspare Cervantes cardinale, praedecessoribus nostris, constitutiones addendas curavit, quae mendose legebantur emendatis, et variis lectionibus in manuscript!· inventis ad marginem appositis.

.Quibus constitutionibus a' se editis nullam prorsus -impertitu· eat aucbaritatem, id modo -in praefatione testatus, eas se ita in libris editis\et manuscript!· jeperisse. Quod iure optimo fecisse

visus est, cum inulta ibi decret^definitaquo essent, A tam ab apostolioae sedis legatis.quam archiepiscopis, quae pro varietate temporum in desuetudinem abierunt, 'et. nostro isto saeculo, aut non possunt aut corte non debent observari. Quae cum promiscue legerentur, incertum erat quae retineri, quaevff reiipi oporteret. Undo conquerebantur multi, quod in una' eademque provincia non eadem esset -qpud omnes dbootnendi ratio; sed quisque suo iudicio niteretur, et eas dumtaxat,, 'obseqvaret constitutiones; quae suo magis con-' gruerent instituto, reliquas νέτο tamquam inutiles, exploderet, reiieeret.

, Id quod mihi, iam eum aliis praeesaem ecclesiis, apprime consideranti, et de opportuno remedio cogitanti, maioteqt in modum aolicitudinem auxit, cum singulari Dei beneficio; meritis licet imparibus, et nihil sane minus cogitans, archiepiscppus sum renunciatus. Quamobrem, ujbctu nostram Tarraconem B ingressus, Deumque assidue precatus meas ut cogitationes in suam gloriastTmaioreroque huius provinciae utilitatem dirigeret, nihil antiquius duxi, quam occurrere illis incommodis, re prunum cum reverendissimis coepiscopis et aliis vins doctriQg, morum sanctitate et rerum experientia illustribus, communicata. Cum primum igitur mihi licuit, secundum concilium provinciale (nam in primo, anno 1687 '^.celebrato, quod multae ecclesiae cathédrales et Jomnd» fere abbatiae pastorum essent solutio destitutae, nequicquatn de constitutionibus antiquis agendum putavimus), in nostra metropolitansTarrraconensi, 13 kalendaa novembria 1591, inchoandum, et sequentibus diebus celebrandum et finiendum indiximus: quod fuit postea iustis et necessariis caussis Barcinonem prorogandum et transferendum. In conventu Tarracone, de antiquis constitutionibus, cum eius rei caussa potissimum fuisset indictum C concilium, agi coeptum est; res fuit controversa, et multis ultro citroque sententiis agitata, eo tamen ab omnibus tandem deventum est, ut selectio fieret antiquarum constitutionum, et . quae ab omnibus observandae essent, in unum volumen redigerentur: quae vero, ant propter mutatam temporum cohditionem, aut aliis de caussis superfluae inutilesque viderentur, seorsum excuderentur, ne •i omnino eas obliteratum iri cuperemus, iniqui in venerandum illam antiquitatem videremur. Selectio Tarracone incepta, Barcinone, sacro approbante concilio, perfecta absolutaquo fuit, simulque nobis ab eodem concilio cura commissa, ut ;in unum volumen collectas emendatasque, quoad fieri posset, et typis fidelibus excudendas curaremus. Nonnulla etiam coepiscoporum nostrorum, abbatum, et eorum qui conciliis provincialibus-intéressé consueverunt, approbatione sjatuimus, quae, et perturbatam cleri; ac reliquorum vitae et offieii disciplinam restituere, vacillantem confirmare, conservatam propagare posse viderentur. Synodo ergo dimissa, nihil mihi maihri curae fuit, quam ut, et decreta a nobis sancita, et antiquarum constitutionum seledfaonem, provinciae, ut spero, salutaria, primo quoque tempore pervulgarem. Quam in cogitationem toto animo incumbentem me, et non satis constans valetudo, et quae in nostra «vitate Tarraconensi et aliis- oppidis ditionis nostrae mox subsequuta est pestis, quamvis non a studio in lucem illa proferendi, tametsi gravissimis curio distinerer, spiritualibus et temporalibus necessitatibus occurrendi nostrae amantissimae civitatis et aliorum oppidorum, in quibus pestis misere grassabatur, ab editione tampn nimium retardarunt Ideo, singulari Dei benignitate, mihi, civitati nostrae et reliquis oppidis firma restituta valetudine,.statim animum «d edendo· constitutjono· oppuli' Damus igitur robie selectionem earum constitutionum, quae a maioribue nostri· ad 'mores componendos, corrigendos excessus, retinendam ecelesiastipam disci§linam, decretae et sancitae sunt, typis, quoad eri potuit, fidelibus excussas, serrata meliori veriorique semper lectione, reliquis e margino, quod parum id pro rei argumento aut rfihil interesset, detractis; item illas, quae ab Antonio Augustino' et a nobis oditae sunt, omnes sub congruis titulis collocatas, nonnullas etiam apostolicas constitutiones et rescripta, quibus aut constitutiones provinciales confirmantur, aut certo ad earum cognitionem magnum afferunt splendorem. 'Quas quidem omnes (inutiles tantum et superfluas in finem relegatas excipio) libr^^pinque huius voluminis comprehensas, ab omnibus in fota nostra provincia, sacri approbatione concilii, observari volumus et praecipimus. Vosque reverendissimos coepiscopoa ac reliquos locorum ordinarios in Domino hortamur, et per viscera misericordiae Dei rogamus omnes et singulos, ut volumen legis huius habeatis, non modo ante oculos, Pharisaeorum moro, sed in animo penitus insitum. Leges, in eo conscriptas quanto maxima possitis ^amor^ et pietate complectamini, legatis, sequamini. 81 enim, ut par est, hqnori nostro et saluti 'consulere, ct utilitati ecclesiae nobis 'commissae prospicere: si dignitati etiam nostrae ornamento, et caeteris, qui in nos oculos habent conieotos, exemplo esse velimus: in huius voluminis decreta amplectenda, tuenda et exsequenda omni studio incumbamus, ut quod coram Deo, et magna lectissimorum virorum frequentia aolemnibus verbis promisimus, id ultro et sponte, omni studio, oura, labore, et diligentia reipsa cumulatissime expleamus. Vos autem, qui estis oves Domini, populus Dei electus, si quid in vobis ehristianum, (redolet autem, Christo gratiae, plurimum), illud quoque suscipite: ot quantum distant oves ab hircis,' lupis et leonibus, tantum efficite, ne ulla cupiditatis, malevolentiae et arrogantiae in animis vestris macula resideat. Vos, inquam, quorum est legem Dei do labiis sacerdotis requirere, volumen etiam hoc legis accipite, et nolite extinguere spiritum Domini: sed ut estis oves, ita humilitate et obedientia mitetp et innocentem ovium naturam, quoad fieri poterit, imitamini, ut vestra morum mutatione ve) innocentia, ac pietatis perseverantia. Meinis nationibus exemplo esse possitis. Nobis enim, ut in his decretis ac selectione constitutionum veterum antistitum nihil propositum fuit, nisi Dei^gloria. et vestra salus: sic nihil optatius esse potest, quam ut ita serventur, Ut poenis, quae delinquentibus propositae sunt, nullus omnino locus relinquatur. Fiat enim ita, ut et compensetur labor, gloria Dei augeatur, vetus illa vetaram disciplina conservetur, et tandem omnes, lioot servi inutiles fuerimus, a Domino pro summ· illius erga homine· eharitate et immensa bonitate, gloriam sempiternam, cuius caussa conditi procroatiqu· sumus, singulari eius beneficio consequamur.

Nsgusuitar *oonotitutioneo* oditae in conciliis prosmeiuiitas *tût* m synodi· diosceaonis Tarroeoncnsihas, dtssroo trmpors, *ab* anno circitor *tJW ad H91, ordinate» insta ntaitriarwn ordmtm; hu eonttitntion*· hie* omtltiSHM eum oditae iam sint puaejuo respectiro in suis propriis conciliis. — Nota J.-B. Martin.

INNOCENTIUS PAPA IX

1(91 octobri* 39 - decembria 30.

Innocentius papa IX (loannea Antonin. Faochinetti), natu· Bononiae anno 1519, electu, papa die 39 octobri* 1591, coronatu* die 3 novémbria, mortuu* die 30 decembri* 1591.

Vita et constitutione* Innocentii IX habentur in opere cui titulu·: .

Bullarum, privilegiorum ac diplomatum. Romanorum pontificum amplissima collectio, cui aceeesere pontificum, omnidfi vitae, notae & indice* opportuni, opera et itudio Caroli Cocquelinea. Tomu* quintus, par* prima, ab aano IV Sixti V, usque - ad annum.II Clementi* VIII, acilioet ab annql688 ad 1593. Romae, MDCÇU, typi* et aumptibu* Hieronymi Mainardi, superiorum facultate et privilegio lanctiuimi.

Iu-folio, 10 f. - 480 p. — Chambéry, séminaire; Lucca, Grando-Chartreuse;, Milano, Bibi, na*.; Milana, «eminario.

· TonuV, part I, psg. 334 - 33, vita el constitutiones Innocentii IX, anno 1591.

SYNODUS DIOECESANA ASTENSIS II

1591 novembri. 7.

Synodus dioeceaana Astensis II in It&lia, celebrata die 7 novçmbris 1591, aub FrAnciaco Panigarola, episcopo Astensi.

Exstant conatitutionea synodales in opero cui titulu.:

Decreta edita et promvlgata in aynodo dioeceaana Aatenai aecunda, habita aub m. illuatri A reuerendUa. fr. Francisco Panigarola, Dei A apostolicae aedia 'gratia epiacopo Aatenai A comité Ac,, пnnu Ddmini M. D. XCI, die aeptima nouembris. *[Ineigno.]* Aatae. apud Virgilium de Zangrandis, b m .d .x c i.

In-4·, 3 f. - 36 f. —' Torino, Bibl. naa.

Pag. 36, indictio fututàfe aynodi dioecesanae celebrandae die 31 maii 1593.

SYNODUS DIOECESANA OLOMUCENSIS

1591 notembria 13-4.

Synodus dioeeC^ana Olomucenaia in Germania, celebrata diebua 13, 13 ot 14 novémbria 1591, aub Stanislao Pavrlowaky, epiacopo Olomucemi.

Exatant conatitutionea synodales in operibus quibus'tituli;

1) Lanig, *Spicii, ecclet.,* coutin. III, append, p. 150.

3) Scbannat et Hartaheim, *Concilia Germaniae,* (1769), VIII, 330-63.

SYNODUS DIOECESANA SPIRENSIS

1591 povembria 13.

Synodua dioecesana Spirensis in Germania, c .celebrata die 13 novembri* 1591, sub Eberhardo de Dienheim, episcopo Spirensi.

Exstant conatitutionea synodale* in opere cui titulus:

Collectio proceeeeuun eynodalium dioeceeie Spirentie, (1786), p. 399-400.

SYNODUS DIOECESANA LUNENSIS ET 8ARZANEN8I8 I

1591 novembri* 13-4.

Synodu* dioeceaana Lunensia et Saraanensia I in Italia, celebrata diebus 13 et 14 novémbria 1591, aub loanne Baptiata Servagi alias Salvage, epiaoopo Lunonai et Sananenai.

Exstant conatitutionea synodales in operibus quibus tituli:

1) Synodales per illvatria. ac reverendius, d. Ioan. Baptistae *(eie)* Servagi *(manu cometam* m Salvagi), Lunensia-Sananensis episcopi A comitia, constitutiones, editae et promulgatae in dioecesana synodo quam idem reuerendias. d. primum habuit anno D M. D.XCI. Parmae, ex officina Era.mi Viothi, M. D. XCIII, superiorum permissu.

In-8*, 130 p. - 8 f. (index). — Paris, Bibi. nat. B 3091 ; Roma, Vittorio Emanuele.

P. 130, haec aynodua celebrat* eat in eocleaia parocbiali Sanctae Mariae terrae Spediae, dioecesis Lupensia, die 14 novémbria 1591.

3) Con.titvtionea Lvnen.ia Sarxanenaia dioeceeia, quas, habitia synodia frequentibus tribus, illuatriasimus ac reuerendissimu. domiaua lo. Baptista Salvagva, Lunen.-Sarxan. episcopus A comes, tulit, et demum in vnum codicem ad oleri sui commodiorem vsurn referri, mandauit. *[Intiÿne.J* Lvcae, apud Octauianum Guidobonum et Jlalthasarem de ludicibua, 1619. svperiorvm permiaav.

[Partie II, titulue] Conatitvtiones aynodi m-cvndae, per illvstriasimvm ac reuerendiss. d. Ioan. Baptiptam Saluagum, Lun. Sanan. episcopum A comitem, conuocatae anno MDXCV. *[Inaifne.]* Lvcae, apud Octauianum Guidobonum et Balthaarem do ludicibua, 1618, svperiorvm permise*.

IPartie III, titulu»] Constitvtione· synodi, quam illustrissimus ac reuerendissimu. d. lo. Baptista Salvagva, Lunen.-Sarxau. epiacopu* A cornea, tertiam habuit anno Domini MDCXVI. Lvcae, apud Octauianum Guidobonum et Baltbasaram de ludicibua, 1618, svperiorvm permis,v.

In-4', 3 parte·, 98 p. - 7 f. (index), 43 p.- 3 f., 40 p. — Parii, Bibi. nat. B 3091 ; Pari·, Maaarin·.

Parte I, p. 97, prior aynodu· dioeceaana celebrata est die 13 uovembris 1591.

CONVENTUS CARNOTEN8IS CLERI GALLICANI

1591.

Conventus cleri Gallicani, celebratu* Carnuti, apno 1591.

De hoc conventu confer opu* cui titulu·:

Procès-verbal de l'asaemblée générale du clergé, tenu à Chartres, en 1591. — Grenoble, ville, ood. ms. 1868, saeculi XVIII, 360 383 milllm., 59 f. »— Cf. *Catal.* de* tus*, *do» dipartemonte,* VII, 598.

BYNODUB DIOECESANA BIBUNTINA

1591.

Bynodns dioecesana Bisuntina in Gallia, oelo- a brata anno 1591, aab Ferdinando do Rye, arohi- eplpoopo Bisuntino.

D· hao synodo confer opus oui titulua: [Peltier], ZXeüomwUr· des ommM·* (IMO), I, 381.

EPISTOLAE DECRETALES SUMMORUM PONTIFICUM, EDITAE A CARAFA

1591.

Haec collectio exstat in opere casi tftulus:

Epietolarvm decretalis» svmmorvm pontifier» tomva primvs (-ΠI). Romae, in aedibus populi Romani, aprd Georgivm Ferrariam, 1581.

In-folio, 3 vol.,— Besançon, archevêché; Lyon,· rille; Lyon, archevêché; Roma, Cannatense; Roma, Saint-Louis-des-Français; Torino, Bibl. nas.

Fol. anteriori 9-3. dicatio Innocentio papae IX, sub data: Romae, IV idus novembris* 1591, ab B Antonio de Aquino, editore huius operi» post mortem cardinalia Antonii Carafa, bibliothecurii apoatolici, qui prior in hoc opere edendo laboraverat.

Fol. 4, breve approbationis a 8ixto V, sub data: Romae, 9 maii 1587.

Epistolab decretales, in hoc opere cbntentae incipiunt a Clemente I et desiniunt in Qregorium IX inclusive.

SYNODUS DIOECESANA FERRARIEN8I8

1591.

Synodus dioeceeana Ferrariensis in Italia, celebrata anno 1591, sub loanne Fontana, archiepiscopo Ferrariensi.

De bac synodo confer opus cui titulus Decreta edita,... *[iitulut tupra eoi.* 355 B]. Et vide notam inibi relatam.

SYNODUS DIOECESANA LAIDENSIS

1591.

Synodua dioecesana Laudensis in Italia, cele- .brata anno 1591, sub Ludovico Taberna, episcopo Laudensi.

Exstant constitutiones synodales in opere cui tituli:

1) Decreta, edita et promvlgata io synodo dioecesana Lavdenai, quam perillustris A reuerendiss. d. Ludouicus Taberna, Dei A apostolicae sedis gratia episcçpuS Laudensis A comes, habuit anno M.D.LXXXXI, adieetis praeteVea ad extremum constitutionibus, edictis A decretis, quae certis anni diebus populo sunt enuntianda. *[latipue.]* Mediolani, apud Pacificum Pontium, 1591, de consensu superiorum.

In-4·, 8 partes, 4 f. - 70 p., 8 f. - 100 p. - 8 f. — Milano, Ambrosiana; Novara, seminario; Paris, Sainte-Geneviève.

Pars II, continet appendicem documentorum ad hanc synodum attinentium.

De hac synodo confer etiam opera quibus tituli:

8) Synodus. Laudensis septima, quam illustrissimus A reverendissimus d. d. Joseph Gsllarati, Dei et apostolicae sedis gratia episcopus Laudensis et d comes, solio pontificio assistens, abbas commendatorius B. Marthae loci Fregnani Cremonensis, nec non pMepositus 8. Victorini Terrae Cotii Vercellensis, celebrabat feriis secunda, tertia et quarta dominicam III post Pentecosten immediate sequentibus. sciliqp^9, 10, 11 mensis junii anni 1755; nonnullis additis constitutionibus apostolicis et sac. congregationum declarationibus, quibus decreta confirmantur. Mediolani, MDCCLV1, ex typographie Petri Antonii Frigerii, superiorum permissu

In-4·, 10 f. - 899 p. - 1 f. — Roma, libn. Bocca.

P. 384: „Ludovious Taberna, Mediolanensis, [episcopus Laudensis], dioecesana synodo anno 1591 habita, rea ecclesiasticas constituit.··

.3) Synodua dioecesana Laudensis nona, ab illustrissimo ac reverendissimo d. d. Joanne Baptista Rota, Dei et apostolicae sedis gratia sanctae Laudensis ecclesiae episcopus, celebrata diebus 88, '49,30 septembris anno 1896.' Laudae, ex typographie episcop. Quirico et Camagni.

Sine anno [1896], in 8·, LXXVII - 339 p. — Milano, seminario; Roma, Vittorio Emanuele.

Pag. VIII, mentio synodorum habitarum praeteritis temporibus: „La nostra diooesi dal primo sinodo (1574) radunato dal vescovo Antonio Scarampe, poco dopo il s. concilio di Trento, al quale dopo tre soli anui (1577) tenero dietro i decreti generali dioceaani di Gerojamo Federici, vescovo di Lodi e nunsio apostolico presso il duça di Bevois, coi successivi sinodi diocesani raocolti per la sollecitudine de'suoi pastori Lodovioo Taxerna (1591), fr. Michelangelo Beghissi (1619), Clemente Gera-Π637), cardinale Pietro Vidoni (1657), nunsio apostoBoo presso ii re di Polonia, Bartolomeo Menati (1689) et Giuseppe Gsllarati (1755) . .

CONCILIUM LIMANUM II

1691.

Coneilium provinciale Limansm II in Peruvio, celebratum anno 1591, rab sancto Turibio Alphonse Mogrovejo, arehiepiscopo Limaao.

BihHegraphia:

1) Lima limata (1673),... *[Mulut tupra coi.* 193 C, n. 1].

P. 180-84, concilium Limanum II.

3) Concilia, (1684),... *[Mulot tupra eoi.* 815 C, n. 3).

P. 136 - 84, concilium provinciale Limanum II, oelebratum circa annum 1593.

3) Aguirre, *Colleetio eoueU.* Zftspoiwee, (1694),... *[Mulat tupra eoi.* 159 A, n. 1], t. IV.

. 4) Aguirre, *Colleetio eoneil. Uitpauiat,* (1755),... *[Mulut tupra eoi.* 159 B, n. 8|, VI, 395-430.

5) Quoad annum 1591, confer: Gams, *Striet epitroporum,* (1878), p. 158.

[Toribio· arehispiMopus, aooeptis «4 dubia, quaφη· oMgregationi proposuit, illia siteponale quarapwin· immediate produxitau·, aociaxit ee ad MMUndnm provinciale conciliai·, septimo poat altehtm quo celebrandum, iuxtà indultum ipsi factum per apostolicum breve Gregorii XIII pontifici·:' •isdem reeponait in concilio usus oat. Nos huiua •acri concflii provincialia nulla parerga in actis repwimus, non litteraa convocatori··, non alloquium arohiepiacopi praesidentia ad patres, non decretum inchoationis vel promulgationis, non approbationem apoatolicam, non nomina eorum qui interfuerunt, neo alia superiori concilio adieota, aed nuda decreta .sequentibus capitulis distincta et ipaiua archiepiscopi, atque fr. Gregorii, Cuaquenaio episcopi suffraganoi, et duorum ipsius concilii secretariorum chirographis, absque loci vel temporia, nota, subscripta. Sic repcri, aio reddo. — *Nota F. Haroldi.]*

DECRETA.

Caput I.

De visitandis regularibu» qui regunt doctrina» ssu parochia» ludorum extra coenobia.

Religiosi exempti qui in his partibus et provinciis non habent praelatos'eui ordinis, vel aliorum quibus aubiecti aint; itomqu religiosi non exempti, qui habuerint' pramatos in hia partibus qhibus fuerint subiocti, ot qui dederint litteraa obedientiales ut illi maneant et resideant in doctrinis seu parochiis Indorum, sanata sacramenta eisdem administrando (sive doctrinae in quibus residebunt sint proximae, sive separatae ao distantes a coenobiis, in quibus sunt ipsorum praelati et superiores), sint subiecti visitationi, punitioni et correctioni ordinarii quoad mores, vitam et administrationem sacramentorum, iuxta canonicas sanctiones; sive C visitatio .fiat per episcopum vel archiepiseopum personaliter, sive, ipsis legitime impeditis, per ipsorum vicarium generalem aut visitatorem iuxta decretum sacri concilii Tridoutini [1], quo sancitur quod regulares degentes extra monasteria, tametsi religio habeat privilegium, si deliquerint, sint subiecti ordinario loci tanquam sedis apostulicae delegato quoad visitationem, punitionem et correctionem, iuxta dictus canonicas sanctiones ac etiam iuxta declarationem sacrae congregationis illustrissimorum cardinalium interpretum dicti sacri concilii Tridentini expeditam ad instantiam metropolitan! harum provinciarum cuius authographum penes se habet, in quo dicta congregatio rosolvit regulares, qui dictas doctrinas tenont, vivere extra monasteria ad dictum effectum ut possjnt castigari, et eiusdem concilii Tridentini, ubi debernit quod episcopi et archiepiseopi et alii superiores visitent D per seipso. aut legitime impediti per suum vicarium generalem vel visitatorem, et ut hoc observetur et compleatur non obstantibus privilegiis quae allegabuntur iu contrarium [*]; propterea quod revocata sint in quantum sunt contraria sacro concilio Tridentino per sanctitates Pii V ot Grogorii XIII iuxta dictam declarationem praedictorum dominorum cardinalium.

Caput II.

De eioitandio regularibu» qui eieente» et recidente» is monaoterii», adminiolrant lacramepta exercento» munia parochialia.

Religiosi qui in suis monasteriis residentes administrant sancta sacramenta exercendo curam parochialem in doctrinis vel benefetis oxistentibus infra ipsa monasteria, at U parooUalibua quas sunt eccleaiae ipsorum monasteriorum, in quibua offici» divina ut missae celebrantur por religiosos ipsorum conventuum.' visitationi, iurisdietioni et eorrectioni' episcopi loci ênbsunto in sis quae pertinent ad curam animarum et administrationem sacramentorum, iuxta determinationem sacri concilii Tri* dentini, sees. XXV, cap. 11, de regularibus·.

Caput III.

lieligioei dootrinie prao/ooK. non pouint admiuittraro Mcreessnto *tint licentia ot examine ordinarily'*

Religiosi rectores doctrinarum, quamvis constituti in doctrinis et benefieiig etiam ad nnjum amovibiles, non administrent· sancta sacramenta sine licentia, consensu et examine episcopi vel ipsius vicarii, revocatis, ut iam revocata sunt, ipsorum privilegiis motus proprii praesertim illo Pii V felicis memoriae, impetrati" ad instantiam catholicae maiestatis regis Philippi, per motum proprium Gregarii XIII in quo revocat privilegia ordinum, et oa non confirmat in quantum sunt contraria concilio Tridentino, ut est illud privilegium Pii V contrarium eidem concilio, se··. XXV, cap. 11, *do regularibu»,* iuxta declarationem illustrissimorum cardinalium interpretum eiusdem sacri concilii [*] ad petitionem dicti metropolitan·, pro decisione et declaratione praesentis casus editam, et iuxta decretum concilii provincialis [*]. in his provinciis celebrati in hac civitate Regum, anno 1583, et approbati, per suam sanctitatem: in quo sancitur quod clerici et religiosi non possint administrare sancta sacramenta absque licentia et approbatione ordinarii, quae declaratio dictorum dominorum cardinalium est penes eundem metropolitanum.

Caput IV.

Indice» et gubernatore» tacculare» non »e intromittant in *auignando talaria taeerdotibu» in' doctrini» et beneficii».*

Ministri saeculares aut alii gubernatores cuiuscunque qualitatis sint, non se interponant in assignando salaria rectoribus parochiarum Hispanorum vel Indorum, sed id relinquant ordinariis ecclesiasticis quibus reservatum est et competit iuxta determinationem sacri concilii Tridentini [*] et conciliorum provincialium [*] huius provinciae. In 'qua re procedetur per iudices ecclesiasticos contra transgressores ot perturbatores, prout expedierit.

Caput V.

Salaria doctrinarum non reducantur tel diminuantur per gubernatore» aut minietro» taerularei.

Excessui et abusui occurrere cupientes per quos proroges, gubernatores et alii ministri saeculares •e interponebant et interponunt in reducendo seu diminuendo salaria rectorum doctrinalium, cum hoc ipsis jure sit prohibitum [*], ordinarii nullo modo permittant id fieri; sed eum omni rigore procedant adversus eos qui contra fecerint vel intentaverint, conenturque hoc ad debitam exeeutionem perducere, id maxime attondentes quod in his partibus tam tenuia sint stipendia et salaria, ot quod sub gravibus censuris prohibitum sit clericis omne genua

1 Cose. Trill., sees. VI, rap. 8, de *reform.*
* Responsam ad dubium Ut Toribii *[eupra* col. 8M A].
• Clone. Triil, sees. XXIV, cap. 8, de *reform.*

1 Vide exception, per idem concilium, eodem, c. II.
* In resp. ad U3 Turibii *[eupra ad.* 8M HJ.
* Cime. prov. I, set. II alia· IV, o. It et 14, *[eupra cot.* Ì00-1).
* Cime. Trid.. eeee. XXI. decret, de *reform.*
* Cone. prev. I, act. II, e. 40; act. IV, c. b et Id, *[eupra cot.* toe, Λ4 et ttej.
* Cone. Trill, sesa. XXII, c. 8 st 9, de *reform.;* et see·. XXIV, ds reform., e. 14.

negociationia et vilHeatiotii·l et quad non potente· a ·· sustentare, oportebit eoa deserare doctrina·; et •icendi cerabunt pastu spirituali et ministerio odoramentorum et praelati cogentur obm ifsia dissimulare circa degooiafienes ut poaaint ae sustentaro.

.Caput VIv

' Asotorss lorata non sSintaponuMt m szomùta'ahaeentiae *clericorum* ea/ astes' *alieni* gw *gravantur.*

Praetores locale·, vulgo çorregWorsa et alii ministri iustitiae saeculare· non se interponant in "examine vel exploratione, etiam absque juramento, de absentiis clericorum a suis dpetrini· vel beneficii·,' vel de debitis quae debuerint Indis aut aliis . suis parochiam·; neo circa detentionem salarii eorundem : sed ea roaérvebt et relinquant indicibus ecclesiasticis* ad quos de iuro pertinebit, attendentes ad censuras impositae usurpatoribus ecclesiasticae jurisdictionis, et ad poenaa arbitrarias quae B opportune ipsis infligi poaaunt.

Caput VII.

Prorogée aut *alii ministri eaevularee* non « im*mieceant vieitationibae bonorum ecdeviarum vel boepitalium, nec* nemmatiom' svl depositioni osamomontm riusmsdi *eecletiarum* eri *koepitalium.*

Proroges, gubernator·· aut alii ministri saeculare· non se intromittant' in distribuendi·, expendendis vel visitandis boni» fabricae ecclesiarum aut hospitalium, sive ista Indorum seu Hispanorum fuerint; nec 'nominent vel deponant oeconomos •iusmodi ecclesiarum vel hospitalium; sed totum relinquant iudicibus ecclesiastici», ad quos de iure pertinet iuxta decretum sacri concilii Tridentini* et schedula· suae maieatatis quae de praedictis loquuntur; et in hoc cum omni rigore iuris procedent ordinarii contra impedientes et perturbante·.

Caput VIII.

Clerici gui interim, dum non *habetur* Mentior*propriae,* in *doctrim» et bénéficiée degerint, 'illie ineerviant eum aligna etipendio.*

Interea, dum doctrinis et beneficiis de sacerdote proprio provisum non fuerit, sacerdos qui eisdem doctrinis et beneficiis inserviet, iuvabitur stipendio et salario sufficienti. F.t ordinarii peculiarem diligentiam adhibebunt, ut nullo tempore ia illis desit sacerdos, et ut illi pendatur eiusmodi stipendium et salarium pro ipsus surientatione, interim, ut dictum eat, donec provideatnr dictis doctrinis, compellendo person··, quorum id interexit, ad solvendum iuxta decreta sacri concilii Tridentini* et schedulas regias.

Caput IX.

Vinitatoret sint sacerdstss.

In visitationibus, quae in poetarum instituendae Q sunt, praelati nominabant vieitatoree in sacerdotio constituto·, ut eiusmodi visitation·» eo maiori d·· oentia maiorique conscientiae timor· perficiantur; accipiendo vade· ab iisdem visitatoribus, quod sui muneri» rationem redditluri sint nee m abaentabuat, •cd stabant disposition! inria, ot hoc ubi commode benequo fleri poterit, et praelato videbitur expedire.

Caput X.

Asetcraa derirmermn *deed* sodas rsddsndi nrtown *rerum eeme euroe* remmlssonaa, ***ad didat dadrinoe et benefida*** m guttos eoMtitati ***fuerint*** pertinentium.

Ut in omnibus hebeatur insta remmratio, eeelcsiaeque non defraudentur, et unicuique pro debito satisfactam sit et exonerentur eoni ordinarii diligentem curam ot rationâ habaount et a ttMcia qnoaad doctrines nt Bonoflela dMtinaveriat, accipiant vadea reddendi rationem bonorum •coleciutioo>um «t aliorum qua· ipsorum ours· oommittentor; at quod, in visitationibus qua· de , ipaia flent, staturi lint dispositioni inris; neo ae absentabunt aut fugdm capieht, et quod quidquid. dsbuWint solvent, relinquendo totum praalatia, ut in praedictis provideant, quando commode fleri poterit ot execution! mandari. Quod aie ordinatur'| et praecipitur db amplitudinem episcopatuum, et tantam libertatem, quod praelatu· non poesit adhibere remedium absentiae clericorum ac damnis in boo decreto relatis.

Caput XI.

Oteerventur rubricae novi miualiv et epecialiter in *ovenlo evangelii.*

Praebiti ceterique, quorum interexit, habebunt peculiarem curam ut observentur rubricae miaaalis, et quod per suam sanctitatem ordinatum eat, et specialiter quoad osculum ovangelii, quod non praebeatur proregi, neque gubdrnatori nec'inquisitoribus nec alii· personis cuiuscunque qualitatis extiterint, sed solis episcopia, qui in auia residentii» fuerint iuxta rubricas vnissalie*. Roganiusque in Domino religiosos ordinum ut idipsum in suis ecclesiis faciant.

Caput XII.

Non detur eaeeularibeu pax per patenam, nec tabella 'paeie eirtmftnlur per minietroe altarie.

Iuxta rubricas 'missali» ac decreta conciliorum provincialium anni 1667 et anni 158β, circa pacem, qnae datur extra chorum existentibu·'. ordinarii iubebunt et providebunt quod nec proregebus C neque gubernatoribus saecularibus, neo aliis ,pcrsonis saecularibus cuiuscunque qualitatis sint, detur per patenam, sed per tabellam vulgo *portapae,* nec permittatur diacono vel subdiacono qui ad altare ministrant, ut ferant eandem tabellam : sed ad proregem, gubernatorem, inquisitores et auditores eam ferat unus clericus cam superpelliceo et non alia* ulla peraona.

Caput XIII.

Oboereentur praeeeripta nosi *mieealie in dietributione cinerum, palmanmt et aliarum rerum.*

Quoniam cupimus exacutionem dare ordinationi novi missalis pt ut omnia secundum ordinem flant, •o debita ecclesiasticis servetur observantia, tollantnrqne abusas qui in aliquibus loci· irrepserunt ordinarii in hoo sedulo intendente·, non permittant quod foria quarta Cinerum vel dominica Palmarum, in earum distributione laiei praeferentur ecclesiasticis, nee in aliis robae in quibus miseale ordinaverint sic Jieri, quaaqaam laiei sint proroges, gubernator·· vel aliae personae oniuscunque sint qualitatis.

Caput XIV.

M *Dp eermmdo* stMMMUeta *eeeleeiarum.*

Ut immanitas eeelseMn* P·Γ omnia servetur ot Indi eum. roliqnie aodifloentir*, ntque ministri saeculares nee simium aadsaat nae eoclmlae mandati· iaobedientes evadant, si advertant contra se non exerrari rigorem institi·· et quod oauaeae maneant indécis·· m ipsi delinquente· impuniti: htae in posteram ordinarii contra trangressores ac

' Cosa prov. I, aet. III. ·. · «t S; quod. 41···. I, c. 4; •jmC III, «· 1·.
· C«aa Trid., Mm. XXV, «. » *de reform.*
• Um. TH4., assa XXII. a ·, *de reform.,* U 11 IMdsm.
• *Cerne.* Trid, essa XXI, «.·, *de r^erm.*

' Ritus «aMnadI sslsmm, ■ VI, anax A.
· Bit. esiaSraadi Blasua, e. X, sssi. ·; Oom. prsv. I, éet. IV, a 11, *fmpra* ari. «» B).
· Coas. Trta, ama XXV, a », *de reform.*

violator·· dictae immuaitatia eeeloaiactieae vigilaater inquirent, fulminando processus et soadem !terminando ot centeafiaa proferendo eum omni Ihrevitate, imponendoquo debita· poenae; nec relinquant causas in perpetuo eileatio; ot quando illos abaolverint a censurisqua· incurrerint, obaervatur ordo novi manualis, iussu catholicae maieatatte tranemiaci, ot -ubioripti per reiigioeum Kccurialia, cui id incumbit '.

Caput XV.

EnscUitem mendmlur daerrte superferte eendUiz prosthetefte emat JM9.

Praelati omnes execution! mandabunt decreta bonciUi provinciali· proximo praeteriti, eelebrhti in hac civitate Regum anno 1683, et per mm «anctitatem approbati, coeundum quod et eo modo quo in illo continetur. Et ut onnetio manifesta cint, faefent ea publicari in «uia ecdedis eathedralibua.

Caput XVI.

Notarii neu *aocipiaai pia»* qtmm dactevem partem , wsfes aur·· pro *titulo ordonna.*

Quoniam in aliquibui taxationibus, quae per idem concilium foetae fuerint, positum et ordinatum eit quod notarii pro tituli· ordinum accipiant duo· peso· et in alii· taxationibua nihil circa boo dtepo-·itum oxistit, omnibus ex originali decumpti·: et in eodem concilio provinciali per 'auam sanetitatem approbato, praecipitur ne accipiatur plui quam decima pan uniua aurai iuxta decretum «acri concilii Tridentini*. ordinarii non permittent aiu·-modi notarii* ut accipiant dicto· duo· peaoa aed in omnibu· observetur praeeoriptum dictorum oonciliorudi provinciali» ac Tridentini, iuxta quod et eo modo quo in iiadem concilii· continetur ita ut non excedatur diota decime para uniua aurei abi accipiendo loeue ftierit, ut in dicto concilio Tri- C dentino dispositum eat, procedentque contra notario» id non observant··. Et >ic taxatio illa facta in co concilio provinciali observabitur te quantum fuerit canonica, et ipsius taxae pariter canonicae et non contrariae concilie Tridentino.

Caput XVII.

Cltriei, priusgtiam *aeeipiaat distusorialte,* rsddeite rotieiwm *tenua foot* ipsorum euros coshumso */ueruut;* at cum adte hmusmadt dtetteserfeMu· pessiM *rteipi* te elite *tpueopoMut.*

Epiacopi eorumque provisores non dent dimte-·orialia ullis clericis non priu· accepti· ab ei· rationibus omnium illorum quorum euram in doctrinis et beneficii· gerebant; et donec ipsi provteorea habuerint eommisaionem, iuxta decretum eiusdem concilii provincialis* anni 1583 ab Ipsorum episcopis ad dandum dicta dimisaorialia. Clerico· autem D eum huiusmodi dimiaaoriallbus accedente·, poterunt srohispisoopu». episcopi et^reliqui iudices ecclesiastici recipere, qusmvis in dicti· dimteaorialibua non exprimatur quod siuemodi clerici ratipnaa reddiderint rerum suae cura· commissarum; vel quod provisor·· habuerint commissionem dandi talia dimiaeorialia; et licet eiuamodi clerici non hebeant testimonium sui praelati, quod beneficia vel doctrina· dimiserint cum licentia suorum episcoporum vel praelatorum, vel quod suis sucoeseoribu· consignaverint easdem doctrinas vel beneficia eorumque ornamenta, libros bapttemalas et matrimonial·· et matriculas et reliqua suae curae |eommissa|, sine eo

a quod died erehiepiscopua vel epiaeopua, vel.alii indiaee incurrant eeaaurac, interdictum ab ingrUasu scdastea, vel.·uapeaaionem impoeitam per concilium provinciale celebratum in hae eivitate Regum anco 1667, derogando quoad haoe' capitulo dicti*eoadlii, ipanmque et censura·, interdictum et suapendonem te eo contenta, pro nulli· habendo; ita ut non obligent, neo vim habeant ulle modo vel «llo, tempore contra arehiepieoopum, episeopoa vel reliqnoa iudieee oeeleciaatieoe, n·· ipeorum dioaoccanoc, producti· illis dimiseoriaHhus, cum in eorum expe~~ditione ^raeadlmaHr?··quod ipeora~~m praelati at provteorea adhibuerint debita* diligenti··,.

Caput XVIII.

luxta iuyte dispositionem *, ia hac oivitat· Regum teatec synodale· nominamus parocho·, qui B curam animarum habeat vel. poethae habebunt in ~~perochii· eiuadem civitati·, et pro alite~~ partibus erchiepiacopatua viaitatorea^ qui aunt vel pro tornpore fuerint. la epteeopatu vero Cuaquensi parooho· eceleeiae catbedralia eiusdem civitati· et ooa 9U* Pro tempore fuerint vidtatorea. Et hoc ipsum observari statuitur in reliqui· apteeopatibua «offreganete, nominando, prout «aera aynodua nominat, dicton parocho· at vidtatorai iuxta inri· diapoaitionem: qui dicti teatea lydodales, cum priu· praa-, ·titerint iuramentum «orem auia praelati·, debeant inquirere rea dignae ot ad corrigendum, emandaadum at reformandum utile· et necessaria·, et hoc abaque iuriadiatioao ulla quam adhuo illi· non damus: at totum, 'quod eic fecerint et inquiairennt, ad aynodo· dioeoeaana· at provincia!·· scriptum deferre, illud epiacopi· in sute synodia at metropolitano ia concilie provinciali tradendo, nominando parocho· eathedrali·, ot alterum eccieciarum civitatis in qua eathedrali· «at, et viaitatorea epiacopatu·.

Caput XIX.

StUfiem deetriaalt» eam caro amwraa», >M smmm gaoss *elariei tateularn,* ohesnwU *»t aAnpltaut* yasd spectet *ad Mtadtuu* coastitatiaM· syaadelas, «t *aUa eontnta* te hae eopita/o.

Raligiosi, qui te doctrinis gerent curam animarum, habebunt peaca se concilia provincialia ·t synodos quas fecerint metropolitan! et suffragaqci quisque in suo districtu: itemquo eatechtemum et confessional· et sermonarium facta idiomste indigenarum per praecedens concilium* anni 1683, ad hoe ut unusquisque sciet quid facere debeat et sibi incumbat, ct ad quid sit obligatus. Circa quod procedent ordinarii et visitatore· contre transgressores at non observantes diota concilia, vel eorum decreta non complentes.

Caput XX.

Rrlifion ulmi quartan ftmerelm st pertumem Misomenm.

Religioai qui aunt vel faerint ia doctrinis et beneficii·' servabunt eonatitutiooee de solutione .qudrtne funerali·, quarta· canonicae et quarte· o.blationum, propter·· quod illae debeant, prout de inire debent episcopia; et nt illas persolvant reliqui derisi qui fungantur iisdem ministerii· ··-eundum quod et quemadmodum etiam boaatitutam ·et in condite provinciali* anni 1683, per raam sanctitatem approbato, et quia non posauat prae-

I Orarii, marais Pvmraa. pag. M, It st 17« sta.

* Cone. pssv. I, set. II, e. IU/supra rai.*)· D); ·cM.Trte, ssss. XП, ·.I.«· rater*. Vida map. a raugreg. si W «aMarn ATeriMi /supre ssi, Mt C).

' Omm. prsv. I, ast. IO, s. - /supra *nt* ttSCJ.

* Craw. later, a ·, drat sMn, Orna Tdst. set III, «. M

· Act. П, e. I «t B; sm. m. a M [drass XIV], ssl. V, o. B. *Infra etl* 1B7, UB st Mt).

* Aet. IV, a. 10/raprw ote. m· D).

teadare'excaptioaem per'viam ullius brevis, noni habendo tel unquam habito nilo brevi, tantam pro fhneralibu· MpuUnrarum quae foerint jn propriis ipsorum monasterii*·

Omne* responderunt; Amml;

Ego T., irehiepiacopus Ragam,'Jtflnien* «bacripsîÿ

Ego fr. Gregorios, episeopn* Cunqneaaisr diffr otens snbacripsl.

In quorum fidem infraseripti notarii snbscripsimu·.'

Ego Antonio· de Valcaaar, ttrnMer, civitatis Rogum provisor a(p vicaria* gsnaraii* et sacri oçnoiiii •ecretartus.

fcgo lioentiatu* Bartholomaeus Menaoho, sacri* concilii provincialis secretarius.

BTNOPVS DIOECESANA MÔNT18FALI8CI

1591·.

Synodus dioeoesaaa Montisfaliaoi fp Ifolia, celebrat* anno 1591, sub Hieronymo JJontivogtio, episcopo Montisfalisci.

Exstant constitutione» synodal** in opere oui titulus;

Constitvtionda editae in synodo dioecesana Montistalisoi A Corneti, ab ilhratriss·*et reverendi·*** d. d. Hieronymo Bentivolo, Dei et apostolicae sedi* gratia, epiacopo Montisfalisci A Corneti. 8»periorvm permisse, Romae, ex typographie Dominici Basa·, M.iD.XCI. *[h jhu fartù I:]* Romae, ex typographie Dominici Basse, M.D.XCI.

(Tituhu pqrtis ZZ-J Constitvtione* reveren^ssimi d. d. Bartholomaei de VitoUensibvs, episcopi Irontisflasconis'et Corneti. *[If jhu:)* Roma·,' ex typographic Dominiei Baaaet M. D.XCII.

In-4·, 9 parte·, 4f. - 70 p. - 1 f., 39 p. -- Pari·, Bibl. nat. B9113; Homa, Vallicellians; Roma, Vatlcano.

Part* I, p. 81-7, appendix documentorum ad bono synodum attinentium.

Para JI. continet constitutione* Bartholomaei Vitelleaohi, episcopi Moqtisflaseoni*, anni* 1438-49.

STATUTA 8YNODALIA DIOECESIS VICEN8IS

1591.

Statuta synodali* à&eeeai· Vicensis in Hiapania, edita anno 1591, sub Petro Jaime, episcopo Vioensi.

Exstant constitutione· -synodales in opere cui tiralus:

Constituions· sinodales de Vjob, 1591, por el obispo d. Pedro Jaime. Zaragoaa, ap. Roberto, in-4·. — Cf. La Fuente, *Hui. ted. Htp.*, (1875), VI, 378

CLEMENS PAPA VIII

1599 iaAparii 30-1605 martii 3. vel 5.

Clemen· papn VIII (Hippolyta· Aldoljrandini), c natus Fani, electu* papa die 30 ianuarii 1599, coronatu» die 9 februarii 1599, mortuu· die 3 vel 5 martii 1605.

Vita et constitutione· Clementi· VIII habentur in opere cui titula·:

1) Bullarum, privilegiorum ac diplomatum Romanorum pontificum amplissima collectio, cui accessere pontificum omnium vitae, notae A indice* opportuni, opera et studio, Caroli Cocquelines. Tomus quintus, pare primd) ab anno IV Bixti V usque ad aanum II Clementis VUI, scilicet ab anne 1588 ad 1593. Romae, MDCCLL typis et sumptibus Hieronymi Mainardi, superiorum facultate et privilegio sanctissimi.

... Tomus quintus, pars secunda, ab anno III usque •d annum XI Clementia VIII, scilicet ab anao 1694 usque ad 1609 . . . MDCCLIII ...

... Tomus quintus, pan tertis, eb annq XII Clementia VIII usque ad annum VI Pauli V, scilicet ab anno 1603 usque ad 1610 . . . MDCCLIII . . .

T. V, part. I, p. 333-471 ; t. V, pert. II, p. 1-486; L V, part. III, p. 1-199, vita et constitutiones démentis VIII.

BYNODU8 DIOECESANA TORCELLANA

1699 aprilia 7-9.

Synodua dioeeeaana Toreellua in Italia, celebrata in eeolesia Baneti Donati do Mnriaao, diebus 7, 8 et 9 sprilis 1599, sub Antonio Orimaai, episcopo Toroellaae.

Exstant constitution*· •ynodaie· in operibus qnibu* tituli:

1) Coastitvtioni et deereti apprevati sell· siaode dises···· sopra la retta disciplina menaea)·, sotte l' illustrtMimo et reeerendieciaso monsignor Antonio Grimaai, vsaeeno di Toreollo, l' aaae della •atiuilb del soctro tHgnere 16M, il gtorea 7, 8, 9 d' aprilc, sedente deeteeto siMs, ponte··· maximo. Coa privilegio, ia Veneti·, MDXCU, appro··» Oionaa Battuta MsiettL

Jn-4', 4tee.-76te. — Paria, Areesml; Paria, Bibi. nat. B 9913; Roma, Vatieaa·.

Fol 76, synodus baee celebrata act in eeefseia Baneti Donati de Mariano.

8) Ooaetitvtieai dcU' illustris*. · riusrssdisa msesign Antonio (Irtmeni, git vumus di Tereelle, per la retta disciplina monacale,' publicate l' anno il699 A eonfermato doli' illustris·, e reucroadi··. moneigu. conte Marc'Aatoaio Martineego, per gratia di Dio o dalla sauta eode apoetolioe voeoouo di Tereelle, net eiaode dfoeasen* l' anno 1848, suoaamonte di cea cemmiesieae rictempete, eoa agginnta d' aleaai do seul deareti Catti la vary tempi · per dinar·· oeearioni a been* direttioao de monastery •t een 1* modal· di Ussone A etaadati eiroa l'introdur in eleumm, A «dire eecorrause per eeruitib vnioanole dell· meeaebe · fnatieai nolle loro ehieeo, formati A prntieeti dal medemo moaaigaor illuatrim. A rsesrsedim. voeoeuo Martieengo. fZarigesj la Veneti·, 1666, appreaeo Capo Frnneaeoo Bodie, eon Ueeana de'euperieri.

In-4*. fif. · 947 p. — Paris, Bibl. nat. B 9914; Roma, ValHoelliana.

De has eyaodo eonfcr etiam ;

3) Byaodve Toreollana, scilicet eonstitvtio··· •t deerete ab Ulnatriosimo A rsusreadisrimn do-

mfao d Marco Za o , Dei A,upoetolicM eedia grati· a epiaeopo ToroeUano, in dioeceaaao conuentu édita. diebua »t 4 A' 6 iulij anno Domini 1628. •anetiaa. d. n. Vrbano VIII pontifice maximo, *[Inoigne.]* Mavriani, MDCXXVIII, ex typographie Bareaiana; nuperiorum conaenar.

la-4", 19 f.-68 p.-lf.,— Pari». Bibl. nat. H 2212.

Fol 7. eynodua indicitur ut habenda fa parochial! et collegiate eccleaia Baacti Donati de Muriano.

P. 1: rDe conatitutlonum aynodalium dierum 7, 8 at 9 ajlrilia 1199 confirmatione.*

SYNODUS DIOECESANA 8AVÔNENSI8 II

1899 aprili· 9.

Synodua dioeceaana Savonenai· II» in Italia, celebrata dip 9 aprili· lbtl2, >ub Petro Francisco Coata, epiacfipo Bavonenai.

Exatant conetitutionue aynodalea in opcre cui titulun ;

Conaiitvtionee . . . *[tihdii >»pra eol.* 396 C).

P. 68 - 84: „8ynodua Bavononaia aecunda, quam Petrue Franciacue Coata habuit anno 1591. die IX aprili·.*

8YNODP8 Dioecesana asturicenbis

1692 aprili· 13.

Synodua dioeeeaanu Aaturicenaia in Hiapenia, celebrate die 13 aprili» 1892, aub l·otro de Rojaa, 'epiacopu AatUricenai.

Exatant conatitutionea aynodalea in operibu» quibua tituli.

1) Conatitvcionea aynodalea del obiapado do Aatorga, copiladaa, hechaa y ordenedea por fray don Pedro de Rojaa, obiapo de Aatorgai del conaejo de au mageatad Ao. *[Inngnf.J* Con licencia; on Salamanca, en caaa dp Juan Fernande·, ano M.D.XCV.

In-8· maiori, 4 f. - 298 p. - 16 f. — Parie, Bibl. nat. B 399; Paria, Sainte Geneviève.

P. 297, hae conatitutionea promulgatae aunt in aynodo celebrata die 13 aprilia 1892.

2) Conatituoionea ainodalea del obiapado de Aatorga, copiladaa, hechaa y ordenada· por fr. d: Pedro de Rojaa, obiapo de Aatorga, dei conaejo de a. magevtad Ac. Con licencia ; en Salamanca, en caaa de Juan Fernande· aim de 1595. Reimpreaaa de orden dei iluatriaimo aeùor d. Francitco laidoro Gutierrea Vigil, obiapo de Aatorga, dei eonaejo de a. m„ con referencia y nota· de vario· breve· y but·· pontificia·, realea pragmatica· de a. m„ y ordenea de au real y aupretno conaejo y camara de Caatilla y aprobacion real del arancel de dereohoa de loa tribunalea eecleaiaaticoa de la dioceaia, poaterioree al amodo Ac. En Salamanca, en la ofictna de d. Francisco de Tdxar, ano de M. D. CCXC1X.

In - folio minori, X - 397 p. — Aatorga, aeminario.

8YNODU8 DIOECESANA EPOREDIEN8I8

1692 aprilia 14.

Synodua dioeceaana Eporedieitai· in Italia, celebrata die 14 aprilia 1592, aub Caeapre Ferrerio, epboopo Eporedienai.

De hac aynodo confer opua cui titulua:

1) Conetitvtionea, (1594), . . . *[iitnhu eupra eol.* 339 I>, n 1).

P. 93-31: „AliaC conatitutionea qua· in aynodia celebrati· 1692, 14 Aprilia . . . promulgavimua.*

2) Prima aynodua dioeceaana . . . *[titnlue onprn eol.* 340 D, n. 2|.

P. XVIII, aynodi habitae aunt Caeeare Ferrerio, [epiaeopo Eporedienai|, anni» 1584, 1588, 1589, 1590. 1692, 1601. 1602 et 1606.

8YNODU8 DIOECESANA FERRAR1ENS18

1592 aprilia 16.

Synodua dioeceaana Ferrarienaia in Italia, celebrata die 16 aprilia 1692, aub loanne Fontana, epiaeopo Ferrarienai.

Exatant conatitutionea aynodalea in operibu· quibua tituli:

1) Decreta in dioeceaana aynodo Ferrarienai promulgata, quam reuerendiae. dd. loanne· Fontana, Dei A apoatol. aedi· gratia «anctae Ferrarienaia ecoleatae epiacopu·, habuit dio 16 aprili· M. D.XC11 ; hi· addita aunt aliquot edicta priua aedita, A quae in miaaarum celebratione aeruanda aunt. *[Ineigne]* Ferrariae, typia Benedicti Mammarelli, MDXCI1.

In - 8*, 261 p. - 9 f. (index). — Milano, Ambroaiana; Pari», Bibl. net. B 5485; Paria, Sainte-Geneviève.

P. 121-246, appendix documentorum ad hanc aynoduni attinentium.

2) Decreta, (1599), . .. *[ttlulue euprn eol.* 355 B|. Vide notam ibi relatam.

SYNODUS DIOECESANA TARVI81NA

1692 maii 19.

Synodua dioeceaana Tarviaiaa in Itali·, celebrata die 19 maii 1699, aub Franeiaco Cornelio, epiaeopo Tarviaino.

Exatant conatitutionea aynodalea in opere eui titulua ;

Decreta illvatrieaimi ae reveren. d. Franeiaci Cornelii, epiacopi Tarv., obtenta in aynodo Taruiaina, die XII menaia tnadii 1692. *(Inoifno.J* Venati!*, M.D.XCII; venduntur Tarviaii, apud Aurelium Reghettinum. *[in [m :]* In Venetia, appreaao Girolamo Polo.

In - 8·, 30 p. — Paria, Bibl. nat. B 6514.

8YNODV8 DIOECESANA VENETA

1599 ecptembrie 9 -11.

Synodua dioeceaana Vaneta ip Italia, celebrata diebua 9, 10 et 11 aeptembria 1899, aub Laurentio Priolo, patriarcha Veneto.

Exatant conatitutionea aynodalea in operibu» quibua tituli:

I) Bynodva Veneta, ab Rlvatr. et revere·. d. d.

Lavreutio Priolo, patriarcha Voaetiarum Dhlmatiavqvo, primate, secvndo anno svl patriarohatua celebrata, diabus 9,10 at 11 septembris M. D, XCII, aanetia. d. a. Clemente octavo, peatilce maxima, sedente. Cvm privilegio, Venotiis, aped Fraheiaeum da Patrianis, M.D.XCII, auper poatom Rtaoalti, ad insignes *(tie)* Eraulja.

In-4·, Spartea, fif.-80-48 p. — Milano. Ambrosiana; Paria, Bibl. natrB 2226; Paria, Sainte Geneviève; Borna, Vaticano; Toulouse, villo.

2) Robert! Cvsani, oleriei Veneti, ad vnlvCraam synodvm dioecesanam oratio habita ia acdb patriarchal!, V id. eeptemb. anno M.D.XCII. Ad ill·"· et r· d. d. Avgvstinvm Cvaaavm, a. R. e. card, ampliae. *[IntifoeJ* Venetije, apud Gratiosum Perchacinum, 1592, superiorum permissu.

In-4·, 12 fnn. — Parie, Bibl. nat. 0 2226"·.

3) Decreta et hortationea ad *(tie)* reverendissimis visitatoribvs apostoliois, reverendissimis patriarebi·, qui pro tempore vrbi Venetae praefuerint et clero Venetiorum in vniuersum relictae, praeter illae quae in viaitatione singulyum ecclesiarum eunt ibetao, nunc deauo mandato reaereodiM. dea. Lawoutty Priuli. patriarchae Vauctiarum, improMae A pro debita exequatione propoailpo. *[t»eif»t.J* Veaotiia, apud Franoieeum Patriaaum, tepor pontem Riuoalti, M.D.XCII.

In-4·, 76 p. -1 f. (index). — Pario, Bib). nat. B 2226; Romi, Vallioelliaaa.

Haec decreta referuntur ad synodum dioeceaaaam celebratam dio 9 septembris 1592.

4) Byhodvs Veneta, ab Illuottiaa. * reuerendiu. d.d. Lavrentio Priolo, patriarcha VeaetiarvmDalmatlaeque primate, aecundo anno ani patriarohatua celebrata, diebus 9,^10 All septembris M.D.XCII, sanoties, d. a. Clempnte octavo, pontifice maximo, aedento. *//>> ^)* Venedis, M.DC.LXVIII, ex typographie Pinelliana, superiorum permissu A priuilegio.

In-8·, 211 p. -2f.— Lucca, governativa; Paria, Bibi. nat. B 2280.

P. 85-142, atatuta edita in synodo dioecesana celebrata diebua 9 ot 10 septembria 1692.

SYNODUS DIOECESANA ADR1EN8I8

1692 septembris 17.

Synodua dioecesana Adriensis in Italia,- celebrata die 17 septembris 1692, sub Laurentio Laureto, episcopo Adriensi.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus :

Decreta condita ct pvblicata in syqodo dioobeeana Adriae, in cathedral! ecclesia, celebrata die 17 aeptembris 1692, sub reuerendias. in Christo p. A d. d, f. Laurentio Laureto, eiusdem ecclesiae Adriensis episcopo; adiudetae sunt praeterea aliquot constitutiones pontificiae quarum mentio fit in his decretis. ffnsigM.J Ravennae, apud Petrum A Camili. frat, de louanellis, M.D.XCIIII.

In-4', 24 f.-8fon. (appendix documentorum). — Paria, Bibi. nat. B 1966.

SYNODUS. DIOECESANA IMOLENSIS

1692 octobris 20.

Synodus dioecesana Imolensis ia Italia, celebrata die 20 octobris 1692. sub Alexandro Musotti, epiacopo Imoiensi.

Exatant constitutiones eynodales/4a opero cui titulus :

Constitutiones synodales editae in synodo dioecenans, coram Alex. Muaotto, episcopo Imoiensi. 20 octobris 1692. Bononiae, 1596.

In»4 — Berne, ville. — Ipse non vidi,

SYNODUS DIOECESANA LIMANA VII

1692 octobris 81.

Synodus dioecesana Limans VII in Parario, celebrata, in civitate Regum, dio 31 octobris 1699, sub sancto Turibio Alphonse Mogrovejo, arehiepiscopo Limoso.

Exstent constitutiones synodales in opere cui titulus :

1) Lima limata, (1678),.., *[HMat* «tpre *eoi.* 193 C. n. 1).

P. 292-814, synodus dioecesana Limans VIL

2) Concilia Limans, (1684). . . . *[tituliu* supra eoi. 816 C, n.-9).

P. 284-804, synodus dioecesana Limans VII, in civitate Regum, die 81 octobria 1682 *(cerrift:* 1692|.

3) Aguirre, *Celleetio eotteil.* Supernae, (1694),. .. *(tiMtt ntfre oui.* 159 A, n. 1|, tom. IV.

4) Aguirre, *CoUeetio ooocil. Bitpeoieo,* (1766),... /litatae saqsre sol. 169 B, n. 2J, VI, 420-9.

SYNODUS DIOECESANA WRATI8LAV1 ENSIS

-1692 oetobri.

Synodua dioecesana Wratielaviensis in Germania, celebrate Wratialariae, in insula 8aneti loannis, mense Octobri 1699, sub Andrea Jerin, episcopo Vratislavlensi.

Exstant coutitutionM synodales in operibus quibus tituli:

1) Bchaaast et Hartsheim, Cewrilie Oerrnaatae, (1769), VIII, 367-402.

2) Statuta aynodaiia dioecoeana sanctae ecclesiae Wratisiaviensia, edidit M. de Montbacb, dr. n. theologiae et luria utriusquo. Secunde editio. Wratio laviao, anno Domini MDCOCLV.

In-8 VI-862 p. — Borna, Casanatense.

P. 176-286, synodus dioecesesa, celebrata Wratislaviao, ia insula Sancti loannis, mense oetobri 1692, sub Andrea (Jeria), epiacopo Wratislavienai.

SYNODUS DIOECESANA CONIMBRICRNSIS

1699 novembria 16.

Synodua dioeeoaaaa Conimbrieeasis ta Ludtaais, celebrata dio 16|nevombria 1599, sub Alpboaeo de Castello-Braaeo, opiaeopo Oonimbrieoaai.

Exstant constitutiones synodales in opero cui titulny :

1) Conatitviqdee synodaas do biapado do Coimbra.

(latifat.) Fsytas ·» ordoaadao mb sysodo pelo illustrisaimo sôr dom-Affonoo do Castel Braneo, biapo da Goimbra, ooado da Arganil A do oopselhs dal rey ■. a. Ao., a par sou mandado impraaaaa a· OÔimtÂa, par Antonio da Maria, improeoot. da vninaraidada, aaao 1691.

[Partit 11 'Mu:] Regimento do» officiaaa do avditorio aoolaaiaatioo' do biapado da Coimbra, f/waipaoj Foyto A ordanado am synodo polo Illqatriaaipo sbr dom *JtNooao* da Castel Brapeo, biapo ooada da Argani) A do ednaalho dai ray noaoo aonbor *ta.*, a par aa· maadada haspresso am Coimbra, par Antonio da Maria, impresses da raiaaraidada, aano IBM·

·la-4*, 9 paries, 19 fan. - MO fa. - 8. fan., 9faa.- 99 fa. — Paria. Bibl. nat. B 8M. .

Part. 1. folnh. pcotof. 9: ‚Em aynodo, que oolobramna ana noaea see Cathedral, aoa quinas diaa do mao do novembre, de mil A qainhehtoa A noventa A dona anno».*

Do bao ayaodo confer otiam:

9) Gams, *Sarita tpiaeeparttat,* (18781, p. 97.

8YNODU8 DIOECE8ANA BI8UNTINA

ibM. \

Synodus dioeoeaana Biauntina in Oallie, salebrata anno 1699. sub Ferdinando de Hye, arohiepiacopo Biauntino.

De bao synodo confer opus oui titulus: [Peltier,I *Dictionamra dat edtailat,* (1848), 1, 329.

8YNODU8 DIOECE0ANA CIVITATIS RODERICI

1599.

Synodus dioeoeaana Civitati» Roderiei (Ciudad-Rodrigo) in Hispania, celebrata anno 1699, aub Martino de Salvntierra, episcopo Civitatis Roderiei.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Constitucioneo ainodalcs de Ciudad-Rodrigo, en sinodo de 1699, por el obispo d. Martin do Balvatierra. Salamanca, ap. Aduraa, 1696.

In-4*. — Paria, Sainte-Geneviève. — Cf. La Fuente, *Hilt. ml. Sif.,* (1876), VI, 874.

SYNODUS D10ECE8ANA CONCHEN818

1699.

Synodua dioeoeaana Conchensis in Hispania, celebrata anno 1599, sub loanne Ferdinando Vadillo, epispopo Conohenai.

De hac aynodo confer opera quibua tituli:

1) Constitvcionee synodales hochas y promu]gadss en la aynodo diocesans que oe oelebro en C la oiudad y obiapado 'de Chenoa, por el eefior don Enrique Pimentel, obiapo del dicho obiapado, alio de 1898. Inpreao en Cuenoa, por Domingo dei Aigleaia.

Sine anno, in - folio, 96 f. - 699 p. -14 f. (index). — Parie, Bibl. nat. B 898.

Fol. anteriori 8: „Estas eonetituoionea synodales se ordenaron, aviendo viato las que en oste obispado hisieroa los illustriaeimos aeriores obispos do Cuenca, nueatros prodecessores de buena memoria, don Diego Ramires deVilleeouaa aflo 1681, don fray Bernardo de Freeneda, ano 1671, don Gaspar de Quiroga afio 1574, don lean Fernandes Badillo afto 1599, y don Andree'Pacheco ano 1609.**

9) Gama, *Sariat* spioeoponM·, (1873), p. 39.

8TATUTA 8YN0DAUA DIOECESIS FERETRANAE

1699.

Statuta eynodalia dioecesis Feretranae in Italia, celebrata anno 1599, sub loanne Francisco 8ormano, epiacopo Feretrano.

Exstant constitutiones synodales in opero cui titulus:

Decreta eynodalia dioecesis Feretranae, ab ili** et reverend"* d. loanne Francisco Sormano, i. v. d., Dei et apoetolioae aedis gratia episcopo Feretrano, edita. *[langaa./* Arimini,apud loannem Sim-D benium, M. D. XC1I, permissu superiorum.

In - 4*, 148 p. - 3 f. (index). — Paris, Bibl. not. B 9069.

P. 6: .Nonnullas constitutiones ex tempore, lingua constantes prope vernacula, atque inter oloricо» usitate diotavimua, quae in synodo legitimo congregata publicatae . . . fuerant; his postos aliae adiunximus, et in sequentibus synodis dioeossaaia publicavimus, et domum omnes in unum huno libellum redegimus.'

CONCILIUM GOANIM IV

' 1599.

Concilium provinciale Gonnum IV io Indiia, celebratum anno 1699, aub Matthaeo de Medina, epiacopo Goano. , '

De hoc concilio confer : Gemo, *Striat tpiaecferuat,* (1873), p. 115.

f

SYNODUS DIOECE8ANA NEMAU81EN818

l 1599.

Synodua dioeoeaana Nomauaioneia in Gallia, celebrata anno 1699,' aub Raymundo Cavaieai, opioeopo Nemaueieeei. _

De hac synodo confer opus oui titulus:

Aeta et statuta synodi Nemausi habitae, aaao MDCCCLX1II ab iU. ac rr. Claudio Henrico Augu-etino Plaatior, epiacopo Nomauseaai. *[laaifaa.]* Némanai, typi· Boustello, dd. epiacopi typography 1885.

[P. I, titulat altar:] Instruction pastorale de monsdlgMur l'évêque de Ntmos sur In sagesse do la discipline do l'église et mandement portant

publient!·· 4m atatata arHtda at premnignde dene a la aynode 4a IMS.

In -8·, UI-131 p. — Parta, Bibi, nat B 90787.

P. IM: Rabnuadu· HI Cavaleai, epiaeopw Mamaatieeata, eelebanvit ayuedum diooaaeaaam aaaa IM·.

8YNODU8 DIOECESANA ORACOVIEN8I8

IM· martii 99.

Bynodua dioecMaaa Craeovienaia ia Polonia, celebrate die 99 martii 1693, aub Georgio Rad-•iwill, epiacopo Cracovi»MI.

De hao aynodo confer aequo·· teatimonium: ,1693, BynodM dioceaaaaa Crneovianai·, aub Goorgio RadaiuUl, di· 99 martii ia eeolaaia eathodrnli colebrata.* [Cbodynaki at Likowaki], *Dtert*taira pra rayn· JWtataa, (1883), I, 4. †

SYNODUS DIOECESANA 8ABINEN8IS

1693 aprili· 39.

Synodua dioeoeaana Sabinenai· in Italia, celebrata ,die 99 apriita 1693, aub Gabriele Palpotti, cardinali epiacopo Sabinenai.

Exatant oonatitutionM aynodalea in opere eui titulua:

Constitutione· aynodalea Sabinae dioeceai·, editae ab Hannibale, cardinale 8. Clementia, epiacopo Sabinorum, a R. e. camerario, anno Domini 1736; cum appendice antiquarum aynodorum & variorum monimentorumejuadenrdioeceaia, quotquot haotenu· reperiri potuerunt. Urbini, MDCCXXXVII, ex typographie rea. Capellae m. Sacramenti, apud Hieronymum Mainardum, impreMOrem nemoralem, auperiorum facnltate.

In-4? maiori, 9 parte·, 16 f. -116 p., 379 p. — Paria, Amenai: Paria, Bibi. nat. B 370; Paria, Malariae; Torino, Bibi. naa.

Append, p. 73, provisionea editae in aeounda aynodo eelebrata a Gabriele Palaeotto, cardinale et epiacopo Sabinenai, anno 1693.

SYNODUS DIOECESANA HIERACEN8IS I

1693 mail 11.

Synodua dioeoeaana Hieracenaia I in I.alia, eelebrata die 11 maii 1693, aub Vinoentio Ronardo, epiacopo Hieraoenai.

Exatant oonetitutione» aynodataa In- opere cui titulu·:

Synodva prima Hieracenaia, aub admodum ill. A r"· d. f. Vinoentio Bonardo. eiuadem ciuitatia epiacopo, habite. (InatyM.J Romae, apud Nicolaum Mutium, 1698, auperiorum permiaau.

In -19·, 6 f. - 966 p. -1 f. — Paria, Bibi. nat. B 6489.

P. 1: „Incipiunt oonatitutionM et decreta dioeoeaanae aynodi Hieracenaia, quath no« Vinoeotiua Bonardua, Dei et apoatolicae aedia gratia eiuadem [urbi·] epiaoopua, de conailio et asaenau reverendi ? capituli totiuaque oleri, habuimu· die 11 maii 1693.·

SYNODUS DIOECESANA EPIRENSIS

1693 maii 11.

Synodua dioeoeaana Spirenaia in Germania, colebruta die 11 maii 1693, aub Eberhardo de Dieuheim, epiacopo Spirenai.

Exatant oonatitutionM aynodalea in opere cui titulua:

Callacti'e proeramami aynodalivoi dÙMCrota *Spirtn*a··, (1786), p.401-9.

SYNODU8 DIOECESANA MONTIS VIRGINIS

1693 tuait 8, *J*

Synodua dioeoeaana Monti· Virginia in Italia, die 8 iunii 1693. aub Deoio Rogerti, abbate et ordinario Montia Virginia.

Exatant oonatitutionM aynodalM in opere eni titulua:

ConatitvtionM rever"· d. Dedi Rogerii, Terra· Atripaldi, abbatia monaaterii Monti· Virginia, generelia congregationi· eivadem A ordinarij Ulina dioecm», publicatae in aynodo cum eonaiiio * am·» arcbiproabyterornm, abbatum, curatorum A aliorum reetOrum, celebrate in eccleaia eiuadem monaaterii, vj idua iunij M.D.XCUI: ad illvatriaaimvm et roverendiaaimvm A d. Ptolomaevm Gallivm, a. R. e. cardinalem ampliaaimvm de Como nvncvpatvm, Deivadem congregationi· protectorem. Ex officina Horatij Salutani, Neapoli, apud le. lacobum Carlinum at Antonium Peeem, MDXCIII.

In 4·, 190 p. — Parta, Bibl. net B 9190; Roma, Vittorio Emanuele.

SYNODUS DIOECESANA ARIMINENSIS

1693 iunii 10.

Synodua dioeoeaana Ariminenaia in Italia, celebrate diq 10 iunii 1693, aub InUo Oaeaare Salieino, •piaeopo Ariminenai.

Exatant oonatitutionM aynodalM in oparibua quibua^ titilli:

1) *[Parti* / tüalei:]* Deeruta djoemwae aynodi prim·· Ariminaoaia, - ronarendiaa. patro dam. loon. Baptiata Caatollio, Dei' A epoataMaue aedb gratia Arimini epiaoopo. habitM, m m Domini M.D.liXXVH, •opt. id.taa(j. Arimini, aped loannem Simbeneum, M.D.XCUI. de auperiorum Ueentih.

[Parti» // HitAit:] Décréta dioeoeaana· aynodi oMvudue Ariminenai·, a renarondtaaimo patro d. loann. Baptiata Caatallio,' Def A apoatoliea· •edia gratia Arimini «piaoopo, habitae an. Do. M.D.LXXVIH, xi(j kal. inlij. Arimini, apud loaanom Bimboneum, M.D.XCHI, de anperiorum Boeotia.

fIWtia /// MtaJ Daacata dleoaeaa·· iywè tertkrt AHμ 4μ μ 4*ι * v<MMN·^Mi·ιo d. U-9ΛΛ·Beyttteta Doi4bBpMtoikeM m4H* fMtto Ariariai ijtaM. babM m. Da. M.D.LXXX, xvj bat taiy. Jtrimitd, apad I«u m - Siabemeam, M.D.XCUI, 4e taparieüum lieeatia

ffWti* ITMu:] Decreta diooeeaaaae aynodi prima· Arimiaaaato, quam parillaatrh at renarea-dittimut domiaue' dom. laliaa Caaaar Selieiau, Dai at apottolieae aedia gratia epiaooput Arimini, babuit anno Domini M.D.XCIII, die X iunij. Arimini, apad lotnnem Bimbeacam, M.D.XCUI, da ••pariorum Uoentia.

la-4*, Apart··, 69p.-lf., 14p.-lt, 84 pn 19 fa. - 9 fan. (index). — Paria, Bibi. nat. B 1977.

3) Deoreta dioeceaana· tynodi Ariminentia prim··, ab illuatriaa. et reverendi··. d. Cypriano Pavonio, aeol. AriMinen. epiaoopo, celebratae anno Domini M.DC.XXIUI, die VII A VIII nouembria; quibnt aooeaaerunt decreta dioeceaana in aex tyaadi·, e*m a lamniBaHa «pUaapia Caetalll· A SalHata, dtaani· tMap tribut, promulgate, aea. vshmUbv· 4b - μ ^Iμ Mvμ Um BMtap «4 UmIHmmi IM^II^μ IIμ β ft uti·· tiaaaat; loaaplatiaaim· indie· wum amatae, quae ia teto b·· vefamine eoatfaaatur admet·. Arimini, per loanaem Bymbeainm.

Bin· anna, ia 4*, 9 f. - 334 p. - 30 f. (index) - 9 f. - 80 p. (tommarii di bo»·, - decreti dei aac. eoae. Trid., e riaod* eoa editti at altri ordiai da pvblicarai nella paroehiali dalla cittA e dioeeae di Rimini). — Paria, Bibi. nat. B 1978; Roma, Propaganda.

P. 177-97, titula·: .Deerat· dioaeeaanae aynodi primae Ariminentia, *quum periltatria A revereadiaaimua d. d. laliaa Caaaar Balieinut, Dei et apoatolioaa aedia gratia Arimini epitcopnt, habuit anao Domini M.C.XCIII, dia x iunij. Arimini, apud loannem Bymbenium. M.DC.XXV.**

SVNODUB DIOECESANA RAVENNATENSIS

1593 iunii 95.

Synodua dioeceeana Ravennatenria in Italia, celebrata die 95 iunii 1593, aub Chriitophoro Boncompagni, archiepiaeopo Ravennatenai.

Exttani oonetitutionet tynodalet in opere cui titulua:

1) Decreta dioeoetanee aynodi Ravennatia. [In-lign».] Ravennae, apud Petrum A Camillum de louanellie fr., M.D.XCUI.

In-4*, 14 fan. (fonan cum pagination·, ted para luperior oartarum aecata eat). — Paria, Bibi, nat B 9173.

Fol. 14, haec aynodua dioeceaana celebrata eet die 95 iunii 1593.

De hac tynodo confer etiam oput cui tiiulni:

3) Synodua dioeceaana quam, tub fanttittimit auapieiia tanctinimi in Cbriato patria Pii papae texti, celebravit Antonine Codronchi, arcbiepiaeopua Ravennae, in eecloaia 'metropolitan·, XIII, XIL XI kal. text anno MDCCXC. fZiwiyiwJ Ravenna·, MDCCXCI, ex typographie arohiepitoopali. [1U fu:] Ravennae, MDCCXCI, apud fratre· Pava.

In-folio, 8 f.<-XXXVIU-469 p., 3 Sg. — Milano, •eminario; Paria, Bibi, nat B 8384.

Paaaim: Cbriatophorua Bonoompagui, Bonoaian-aia, arcbiepiaeopua Ravennatanaia, dioeoeaanam tynodum celebravit [die 8 maii] 1580; provincialem C anno 1583; alteram dioecetanam anno 1583; tertiam [die 35 iunii] 1593 et quartam anno 1599.

SYNODUS DIOECESANA FANENSI8

1593 auguati 18.

Synodua dioeceaana Fanantia in Italia, celebrata die 18 auguati 1593, tub lulio Ottinelio, Firmano, epiacopo Fanenti.

Exitant conatitutionea pynodalea in opera cni titulu·:

Decreta aynodalia oocleaiae Fanantia, in tynodo dioeceaana habita Fani, die xvj meati· auguati M.D.XCIU edita A promulgata, [luifu.] Romae, apud impretaoret cameralea, 1594, ' avperiorvm permittv.

[Furti» 11 Mu:] Seqvrntvr oonatitntionee diuertorum eummorum pontKeum, Trid. condi. decreta A epitoopalia edicta per parroehiaiium eccla- D aiarum rector··, atatit annuieraarijt diobua in calendario quotennia imprimendo annotandi·, inter I minarum tolemnia, populo de more ad praeeentia •ynodi praeeoriptum enuncianda, euulgaada ae memoriae reducenda, quae, licet ex eiuadom aynodi lectione vulgari termone explicata, ad maiorem parochorum commoditatem imprimi deberent, latino tamen ponuntur ne cuique iptorum venio manea (tie pre : manca) anapectaue quoquomodo reddantur. [In fu:] Camerini, apud Fraadtoum loiotum, MDXCIIU, dd. tuperiorum auctoritate obtenta.

In-4*. 9 parta, 4 fan.-58 fa., 9 fan. (index) - 99p.—Pari·, Sainto-Ganeviève; Roma, Propaganda.

Part. I, fol. 1, haec tynodua dioeceeana celebrata eat tnb lulio Ottinelio, Firmano, epiacopo. Fanenti..

SYNODUS DIOECESANA VENETA

1598 teptembrit 9.

Synodua dioeceeana Veneta in Italia, indicta, -t celebranda dio 9 teptembrit 1593, aub Laurentio PrMi, patriarcha Veneto.

De hae aynodo oonfer opua oui tituta:

Synodvt Veneta ... /titata mqww eeL 375 A, n. 4|.

P. 149, aynodua'dioeceeana fatura indicitur celebranda die 9 aeptembrit 1598.

SY.NODU8 DIOECESANA AUXIMANA

1593 aeptumbria 33 - ootobria 1

Synodua dioaoeaana Auximana in Italia, celebrata · dio 93 aeptembrit ad diem 1 odtobria 1593, ·■b Antoaio Maria Galli, cardinali apiaeopo Auximaao.

Exatant oonatitntionee aynodalea in opera cui titalaa:

Ooaetitvtion·· et decreta aedita in ayaodo diaeoaeana Auximana, anno poat Cbrittum natum

ILAXCHL M* A I- A Aafiario Marin Grifa, Aria··t Ftria, BM. mA B MM; Paria, Brin*- α κ α M.B.A<μ N* faAc*M |>Mb.ewd.B«*foe. Gonevibve.

Anima··, eodoM· Oaaaaata PHI peaA api. nrax. Pamtea, «pari Patram faeebnm Patratinm, M.D.XCIin.

la-4*, 8 fon.-974 fa-11b·.—MH·»·, Ambre

N », toMtar hua aywdae «4 dfom M aaÿtaaakria USB Bat MA *ari*a aaaato eaMaata art «a 1 «etobifo. FeL 968 iedieMw fahar· ay·- Ma ai riae M raptambria 16*4.

SYNODUS DIOECESANA AVBNIONEN8I8

IBM aatabria 90.

Syuodus dioeoeenM Averieaerafo iaOtülia, eelebrat· die 90 octobria 1099, Mb Praadaeo Baria Tangi, archiepiacopo Aveaionéasi.

Butant constitutionoe aynodalee ia operibu quibua titali:

1) Avigaea, bibi'du chapitre, codex ma. pergu-ateaa^ fol. 8M-90 at M1.

9) Avignon, ville, codex au. 1989, aaaeuli XIX, feL 993-800.

8YNODU8 DIOECESANA 8ANCTI SYLVBSTRI DB NONANTULA

1698 octobria 91.

Synodna dioeeouna abbatia· Saaeti Sylvestri B de Nonantula ia Italia, celebrata die 91 octobris 1598.

Exatant oouütutioaoa aynodalee in opero cui titulua:

Conatitvtioae· tynodalea avgvsteaabbatiae Saaeti Sylveetri de Noaantvla, éditas in aynodo habit· anno Domini 1593, die 91 octobria, fassu iUustriaeimi A reaerandiaa. domini d. cardinalia Metthaei, perpetal administratoris ae reformat, abbatiae praedict··. [huif· *.] Bononiae, apud loan. Roaaium, MDCXIII (esq), superiorum permissu.

la-8', 108 p. - 41 — Modeaa, Bstoue.

P. 9 et f 4, bue synodus celebrata eet die 91 octobris 1598.

SYNODUS DIOECESANA VIENNENSIS II

I 1598 novembris 8.

Synodus dioecesana Viennensis II in Gallia, eelebrata die 8 novembria 1593, sub Petro do Village, archiepiacopo Viennensi.

Exstant eoutitutiones aynodalee in opere oei titulua:

Remonstrance de M. l'arebeveaqve de Vienne, C rar lee grands abus A impiétés qui ae commettent d'ordinaire es chapelle·, obits A piee^ fondations. ause m déeîaïatiah A ordonnance sur ce oubieet, À ceux de son diocese, publiée en son 9 synode, Seconde edition. [huiftte.) k Lyon, par lean Pillebotte, M.D.XCVI.

In-4*, 38p.-1f. — Paria, Msuurine.

P. 98, baec etatuta edita aunt in aynodo dioeceaana celebrata die 3 novembria 1593.

SYNODUS DIOECESANA A8TEN8I8 III

159b novembria 18-9.

Synodus dioeeeeana Astensis III in Itali·, celebrata diebus 18 et 19 novembris 1598, sub Francisco Panigarola, episcopo Astensi.

Exstant constitutiones synodales in operibus quibus tituli:

1) Synodve Aston, tertia, babita evb m. illvat A reuerendise. fr. Francisco Paaignrok, Dei A apostolicu sedis gratia episcopo Aeteari A comita, Ac., ·nae Domini M.D.XCUI, die xvi(j nouembria. (heigtte.) Astae, apad Vfrgilinm de Zangrnadis, M.D.XCII1I.

In-4*, 80 p.-19f. (due ragioaaaonti). — Torino, Bibi. non.

Fol. 1, haec synodus celebrata eet diebus 18 et 19 novembris 1598.

9) Tabvlae vigintiqvatvor ex variis oonoiliis et apostolieia visitationibus depromptu per illustris, et reverendissimi fratria Franeisci Penigarolae, ·ptacopi Attonsis, cure (tie) diligontiaqae (tit) ad euae primum, turn ad cuiuscunque diobesis (tie) vaum accommodatae, quo fideles, praecipue parochi A sacerdotes (tie) [tMüttr w ad uiaitationem ce praeparent]. [htiftt.) Papiae, apnd Andream D'Vianum, 1594, do conaeasu superioram.

fa-8*, 09 p. - 1 f. (index). — Milano, Ambroaiana; Paria, Bibl ut. B1979.

8YNODU8 D1OECB8ANA B1BUNTINA

1598.

Bynodiu dioeeerane Bisuatiu ip Qallia, oelebrat· anno 1593, aub Ferdinando de Bye, arehi-·piseopo BiraatiBO.

De baa aynodo confer opaa cni titulua: [Peltier], DMraMfre dee «Mrilsfr (1846), 1,830.

SYNODUS KIOŸBN8IB-BRB8TEN8I8 IN RUSSIA

1598-159A

Synodae Rntbraorum Kioveraia ia Bwafo, aelebrat· Brastu, annia 15*8-1594, sub Miabaale Raheaa, métropolite VevaraL fa bne syaeda anl· Butbanorum cum eeetorin Bern··· hstanreter

De bu synod· eeafce:

Thaiaar, FHmitadm) I, 65, II, 1-4; Nillea, Amririu, p. 989; Gndpin, Ua qpMru de fuasra, L I, p. CXMXIV eq. — Oepfor: Game, flbriae spseeeperaas, (1*78), p. *68.

8TMODU8 DIOBCMAMA FBRRARIBN8U

Utt·

Synod·· dioaimMi Femriundu in Italta, ede-brata anno UM, Mb laaaaa Fantana. opiMopo Farrariaaai.

Bxataat aaaatitatioaaa cynodal·· ia opero «ai ttadaa:

Doereto, (1699), ... /MMw «apra a*L MbB). VMa notam iH retetam.

8TATUTA 8YNODALIA DIOECESIS GKRUNDEN81S

Utt.

Statuta aynodalia ditooeai· GcMadetwi·, adita aub 1593, Mb laooba Caaaador, epiacopo Genm> denai.

De hie atetutia confer opua cui titala·:

Diaertaoion hiatôrica y canônica aobre loa ai-aodoa dioceaano· de Gerona, publicada ea la Reviate de Gerona, por au director, al exoelentiaimo aenor doctor d. Mann·! Vinaa y Grange·. Gerona, imprente del boapieio provincial, 1881.

In-8', 10 p. — Pari·, BibL apt Θ· IA.

P. 7, Iohannea Caaaador, apiaoopua Gernndenai·, edidit conatitutione· aynodalea btdua dioooeaia, Barcinon··, typia Sebaatiaai do Cormellaa, 1598, in-4·, 100 p.

SYNODUS DIOECESANA GNE8NEN8I8 BIVE LOVICIEN8I8

1591.

Synod·· dioeoeaie Oneanenaia in Polonia, cole* brata Lovioii, anno 1593, aub Stanialao Karnkowaki, arcbiepiaoopo Oneanenai.

De hac aynodo confer aequent teatimoriiutn: B »1598, aynodua dioeceaaaa Gnaeaebaia, a Stanialao Karnkowaki, Lovieii, pelebrate.* [Chodynaki at Likowakv|, Daeratoim pro rayao Potomaa, (1983), I, 4.

SYNODUS DIOECEBANADE JACA

1593.

Bynodua dioeoeaana de Jaoa in Hiapania, celebrata une 1593, Mb Didaco Monreal, epiaoopo do Jaea.

Battant eonatitutionea aynodalea in opere oui titulua:

Conatitueionee aynodalea do Jaoa, on ainodo do 1593, por el obiapo d. Diego Monreal. — Cf. La Fuente, *Bitt. teti. Btp.*, (1875), VI, 875.

LOAI8A COLLECTIO CONCILIORUM HISPANIAE

1693.

Collectio emeiliorumHiapania·, edite anno 1593, a Garnie Loaiaa, aub hoe titulo:

Collectio conciliorvm Hiapania·, diligentia Garaiae Loaiaa elaborata, «iuaqub. vigilij· aucta. Madriti, excudebat Petrua Madrigal, M.D.XClH.

In-folio, 4 f. (privil.) - xxxix p. (praefatio, ebro-c nologia conciliorum, onto et caeremonia·)-778 p.-36 f. (index). — Avignon, aèminair·; Lyon, archevêché; Lyon, ville; Milano, Ambroaiana; Paria, Amenai; Paria, Bibi. nat. B 460; Paria, Manari··; Paria, Sainte-Geneviève; Parma, Palatina; Roma, Caaanatenae; Roma, Valiicelliana.

SYNODUS DIOECESANA QUITENSIS

1593.

Synodua dioeceeana Quitenaia in America meridionali. celebrata anno 1593, aub Ludovico Lop·· de Solia, epiacopo Quitenai.

De hac aynodo confer:

Gama, *Strut tfitetfonut,* (1873), p. 164.

STATURA PROVINCIAE TARRACONENSIS

1593.

Statute provinciae Tarraconenai» m Hiapania, edite anno 1593, aub loanne Tere·, archiapiacopo Tarraconenai.

Exatant base atatnta in opere oui titulo·:

Conatitvtionvm provincialivm Tarraconenaium libri qvinqve, quibu· aunt, in calce volumini·, adjectae nonnullae, quae inutile· et auperfluao vi··· D aunt, ex decreto aecundi concilii prouincialia celobrati aub illuatriuimo d. d. Ioann· .Tare·, nrohiepiaeopo Tarraconenai. *[lutifttt.]* Tarracone, apvd Pbilippvm Robertvm, MDXC1H.

In-8*. 9 partra, 3à f.-395 p.-98 f. (index)-139 p. (conatitutionea inutile·). — Paria, BibL nat B 9339.

Do cone. Tarraconenai U eitato, ef. ool. 857.

SYNODUS DIOECESANA TRIDENTINA

1598.

Synodua.dioeoaaan· Tridentina in Auatria, celebrata annotais, aub Ludovico Madruaxi, cardinali epiacopo Trideutino.

Exatant conatitutione· lynodalec in operibu quibu· tituli:

1) Conctitvdoae· illvatriaaimi ct mverendiammi domini d. Lvdovioi, ·. R. ·. titvU aancti Laurenti) in Lucina prcnbyt cardia. Madrut(J, «piacopi Tridenti Ac., in dioecéenna lynodo promulgatae, anno 1593. *[I»tif»t.]* Tridentini, apud loan. Baptiatea Galminum, 1594.

In-19, 44 fla. - 1 fan· (index). — Paria, BibL nat. B 9916.

Fol. 9: gConatitutioae· a bean· memoria· cardinal· Bmardo |Cl«aio] ·< plwibun alii· pruodeeeacoriban aoetri· tonga eerie ad' hui·· dtooeeri· u··· at n«Maaitatam accomodate·^ innovarim··.*

9) Ltaig, *SfieU.* aeei», ooatta. III.

Ooxu. «mmuAi» vomo· XJXVIfc.

MMHMM W MПN*·) (MMW WWMM^ & SM* MM» H· ρ*M*φ*B WMM ·MMM<NMI (1Y88),... (Muter Apte» eet 411], TUI, 4M-M.

4) OonrittatioM· «MéHTriteteteM dteoeaarann, brari poet ·o·M»oη1·φ a Lndevtee Madratte, rardteate a. B. o. et apiraape Tridrattet, aetebratea, raburati.watt «terite» Tkitaitei orattoarii. Ate·, typte Otera· Maria·, MDOOCLXXX.

«ai tede raque ad tew tempera te aadaa.vigOH

, la-·, Bt.-9BS p. — Berne, wBegia Geeeaaake.

8YNODU8 DIOECESANA TURIA8ONEN8I8 IN HISPANIA
IMS.

Synodua dioeoeeaaa Turiaaeneaaia (Tamora) te Hiapaaia, celebrata iuo IMS, rate Patro Carbuna, epiaoopo Turiaaoneoai.

Da bac ayaodo confer;
Gaam, AHm *efitetftnHh* (1878), p. 7·.

8YNODV8 DIOECESANA BAREN8IS
ItOS oiroa.

Syuodua dioeoeeana Barenaia in Italia, ealabrata circa annum IMS, nub lulio Caecare Riccardi, archiepiacopo Barenei.

Da bac aynode confer opua oui titulua:

Conatitvtionee aeditae ia dioeoeeaaa aynodo Barenai, qnam illuatriea. A reuerendiaa. d. Deoiva Caraooiolva, Dei et apoat aedi» gratia arebiepiMopve Baren, at Oaavaii, babvit anno Domini MDCVII, die xxviij decembria; eam indice librorum, titulorum A eorum quae toto volumine continentur; addito oatbalogo arobiep. vaque ad hunc diam. Barii, apud Autonium Pacem, MDCXI.

In-4*, 6f.-141 p. · 71 (catalogua opiecoporam). — Paria, Bibi. nat'. B 1984.

Fol. anteriori B: „Ne aancta dioeoeeaaa aynodu» ... quetaordeoim fore annorum apatio omiaaa, diutina differatur.!'

8YNODU8 DIOECESANA AMALPHITANA
ISM ianuarii 18-3.

Synodua dioeceaana Amalphitana te Italia, celebrata diebua' 18 et 18' ianuarii IBM,, aub luBo Recelai, Maoerataaai, arehiepiaeopo Amaiphitano.

Exatant eonatitutfonee aynodalea te operibua quibua tituli;

1) Coaetitvtioni ot decreti fatti et pvblioati da Givlio Roaaini da Maoerata, aroiveaoovo d'Amalfi, nellp diooeaaaa ainodo fatta, nolle ena metropolitaaa obieea d'Amate, ootto il dl 13 A aequanti dei meee di geanaro IBM.

Sine loco neo typ. nec anno [IBM], in-8', 8f.-90S p. -11 — Parie, Bibi. nat. B 6471.

S) Coaetitvtioni et decreti fatti et pvblioati da Givlio Roaaini, da Macerata, aroiveaoovo d'Amalfi, 0 Mlle dioceeana ainodo fatta, nolle eue tqetropolitaaa ebieea d'Amalfi, ootto il dl 18 A coquenti del meae di gennaro IBM. *llnjkii:]* Neapoli, appreeao Gio. Tomaao Auliaio, MDXC11II.

In-8*, 8 f.-903 p.- 8 f. — Roma, Vittorio Emanuele.

STATUTA DIOECE8I8 PARMEN8I8
16M ianuarii 36.

Statuta dioeoeete Parmenaia in Italia, edita a loanne Ambroeio Caoeia, Novarioaei, in dioooeei Parmenei vicario apoetolieo.

Exatant hara atatuta te opere cui titalna:

Decreta generali· a mnltum illaet. A rouerendiea. patro d. Io. Baptteta OaotoUio, epiacopo Ariane··!, ia eiuitate diooeeaiqu· Parmae rieitatore apoetolieo, aedita, et ivaev perillvat m reverendiaaimi A Io. Ambrooii Caeeteo, Novarienaia, vtriuaque aigaat aanctiae. d. n. referendary], ot in praefata cinitate A dioeceai vicario apoetolieo, impreeoa. fZnrigwJ Parmae, apud Eraamum Viothum, M.D.XCIIII, auperiorum permtean.

In-4*, 48 p. — Parma, Palatina.

P. 7, decreta edita ab L B. Oaatellio data «ont anno 1679, pro dioeceai Parmenai.

P. 48, decreta odita ab lo. Ambroaio Caoeia data aunt; Parmae, die 96 ianuarii IBM.

8TNODV8 DIOECESANA MANTUANA
IBM februarii 8-9.

Synodua dioereeiae Mantuana te Italia, celebeata diebu 8 et 9 februarii ISM, mA Fruacteec Genaagu, epteaepo Maataaao.

Exatant eoratitutira·· aynedatea te opera cui tital··:

Dtaetriaete ae rever— d. d. f. Prarateei Goaragae, Dei et apoot o«dte gratte opteeepi Mantvnai, cenatitvtieuee aynedalea tevedemqve Stterae patoratea, ae alte eatabrte teatteuta A Maatvanaa riuitatia «tata·, ·· eraeteram reliquia· ia oedam MMMdra, et alte phm qura tedte· «braquant! eaniteontur. Maatvra, ex ofltetea Aurait] A Lodratei Oraarae Antra», dranltam impreeaorum, M.DO.X.

In-4·, 4f.-467 p. — Milano, Ambroteaaa.

P. 71-9, daereta eynodi dtoeeeranae aelebrataa dtebua 8 et 9 fibraerii IBM

SYNODOS IHOBCBAAMA NOLANA
IBM apriUe 98.

Synedue dieeaaaena Nateaa П te ItnMa, oatetentn die M apriMe IBM, aub Pabrieie MH, apte•ape Nete··.

• Pubtetea GuS·, NeupoMtora, dte rigeai·» qnteta apriMe M.D.

Bm m, epad H M κ β H μ M μ ,I,O O, oupo-A riaraat pMhbM. *ft»* Bern··, apud Gap· M aaai faaaiattaai, M.DC.I fnMMnw I mMbm n m k /WQI

. Iu-4\ lt-pag. 178 «4 ill-ilf. — Pari·, BlbL «ait. B MM

FagteaMeoatlaaa.«etoam'pagiato prieria aynodi aeiebrataa ···· IMS at tapeuM·· aaaa 15M.

8YNODU8 DIOBCBSANA BENEVENTANA

ISM aprllto 98.

Synod·· Aeaaaaaaa Baaavaataaa ia Italia, celebrate 4ie 98 aprilia ISM, eab Maximiliano Palumbara, archiopteeopo BtoevMteao.

Exatant eoaetitutioa·· aynodalea ia opere eui titahu:

Conatitvtionea édita· in dioaoeeena aynodo Beneventana, anno Domini M.D.XCIIU, ab illnatria·"· A rauerendia»"· d*· Maximilian· de Pelvmbaria, •rehiepteMpo Baaaaaataaa. *[luifui.]* Svperiorvm permteav, Rom··, apud Gailloimum Faeaiottum, M.DC.V.

In-8·, 938 p.-3 f. — Firenae, Bibl au.; Parte, Bibl aat B M74; Roma, Vittorio Xmaaual·.

P. 911, baeo aynodua celebrate eat die 98 aprili· 1594.

BYNODUB DIOECESANA VALENTINA

ISM maio.

Synodua dioeceaana Valantina in Htepania, celobrata manae maio ISM, aub loanne de Rivera, eptecopo Valentino.

Exatant oonatitutione· · aynodalea in operibu· quibua tituli:

1) Omnivm deoretorvm, (1616),'... *[tihdtu oupra eol.* 149 C],

Pot poateriori 1, mentio aynodi celebratae anno 1594.

9) Aguirre, *Colbetio ooaeil. Hiepaniae,* (1694) ... *[HttAit* «âpre *eol.* 159 A, n. 1], t. IV.

3) Aguirre, *Collectio ooneil. Hiepoaiao,* (1755), ... ftitata· «apra *eol.* 159 B, n. 3], VI, 440-3.

SYNODUS DIOECESANA MUTINENSIS

. 1S94 iunii 15.

Synodua dioeceaana Mutinenaia in Italia, celobrate die 15 iunii 1594, anb Caaparo Selingerdi, epiaeopo Mntinenai.

Exetant oonatitutionee aynodalea in opere eni titulua:

Conatitvtionea aynodi Mvtinenaie, a perillvatri et reverendi·, d. domino Oaapare Sillingardo, Dei et apoitolicee aedia gratia apiaoopo Mntinenai, habitae in eocleeia cathedrali, cub die XV monete iunij M. D. LXXXXHII. *[Ineipae.]* Mvtinea, apud Franciaoum Oadaldiaum, typographam epiaeopalorn, M.D.XCIIII. fin j{m.·J In Modona, appreeao Pranqeaco Oaldadino, MDXCUIf

In-4*, 9 f.-30p.-1 f. (index) -19 p. (appondix) - If. (publicatio eynodi). — Modena, Eetenae.

8YNODÜ8 DIOECESANA COLLEN81B

1594 iunii 16-8.

Synodua dioeceaana Oollenei· in Italia, ealo· brata diebu· 16, 17 at 18 iunii 1594, aub Uaimbardo de* Uaimbardi, epiaeopo Collanai.

Exatant constitution·· aynodal·· in opere eui titaiu·:

Conatitvtionee aynodalea et decreta condita e reuerendiaaimo d. Viimbardo Vrimbardio, epiaeopo Collenee primo, in dioeoeeena aynodo, habita ia cathedrali eocleeia Oollenei, die 16, 17, 18 meaete iunii 1594. *[Ineigne.]* Florentino, epud Michaelangelum Sermartellium, B. f., M. D. XCV.

In-4*, 3 f.- 376 p.-9 f. — Firenae, Bibl, naa.: Parte, Bibl. net. B ai>30 ; Parie, Bainte-Geneviève.

SYNODUS DIOECESANA ADR1EN8I8 II

1594 aeptembria 1.

Synodo· dioooeeana Adrian·!· II ia Italia, colebrata Rhodigii, die 1 aeptembria 1594, tub Lanrontio Laureti, epiaeopo Adrionat

Exitant oonatitutione· eyaodalea in opera cui titulua:

Decreta aocvndao aynodi Adrien., celebratae Rhodigty, ealend..aeptamb. MDXCIUI, aub reuereadiae, in Chriato patre d. d. f. Lavrentio Levreto, oiuadam Adrien, eodeeiaa eptecopo. *[huipn.)*

Sine loco nee anno (1594), in-4*, 11 fan. — Pari·, Bibl. net B 1965.

SYNODUS DIOECESANA AUXIMANA

1594 aaptambria 33.

Synodua dioeeeaana Auximana in Italia, indicta ut celebranda die 93 Mptombrte 1594, aub Antonio Maria Galli, eardiuali «piaeopo AuXimano.

Do hae «ynodo confer opua cui (itulu·:

Oonatitvtioiaea,(1694),... (ritufaaauprooei.389D|.

Fol. 950, indicitur fatura aynodua ad diem 33 aeptembria 1594.

SYNODUS DIOECESANA ANDEOAVEN8I8

1694, cirea octobria 18.

Syaodua dieooaaaaa Aadegavoaaie in Gallia, eelabrata «irce foetam eaaeti Luead, id aat circa diem 18 octobria 1594, Mb Carole Miron, eptecopo AadogaveXei.

Exatant conititutionea aynodalea ia opere eui titulua:

Statute dv diced»· d'Aagere, (1680), ... ftMutoe iqri* «M 396O], p. 335-7.

a·»

SYNODUS IHOBCMAXA VENETA II
UM noveasbrio 16-7.

Synodes IIiiiııi-ı Veaota II ta Italie, eoie- a brata diotam 16, 1« at IV wmtai 1664, aab Laanatio PrtaM, patriarsba Veanta.

Bxstaat eoMtitatteMe synodales ta eperibas qaibas titaü:

1) Synodes Veneta oeevada, ab illvstr.'et tovoroa. d. d. Lavreatio Priolo, patriareba Voaotiarum Dalmatiseqno primate, quarto anno soi patriarchates oelebrata, diebus 16, 16, IV nouamb. 1694, aaaettea. d. ». Clemente octavo, pontile· maximo, sedente. Cvm privilegio. (TasifwJ Venetiis, apad Franci»cum Patriaanm, super pontem Riuoslti, M.D.XCV.

In-4·, 6 t-66 p. — Buta, BlbL mi. B MML

9) Syaodrs Veaota ooovada, ab IBµ Mµ . A rwewita d. 4. Lavrsetio Prtalo, petrtarehaVene-Kama Dalmattaoqao primat·, quarta aaaa «ai pattiarobatas oalnbreta, diebna 16, 1·, IV aooombrta 1894, àaaettea. d. a. Oataaata oetavs pontitoo ms-xtaio sedente. Veaotiis, M.DC.LXVIIL ax typographia Pinelltaaa, superiorum permissa A priuilegto.

In-8·, 78 p-1 f. — Ltoeoa, governativa; Paris, Bibi. nat. B 3830.

8YNODU8 DIOECESANA 8AVONEN8I8
1694 novembria 17.

Synodus dioeceaana Savonensia' in Italia, cale-B brata die 17 novembria 1694, sub Patro Francisco Costa, episcopo Savonensi.

Exstant constitutiones synodales in opera oui titulus: /

Constitvtiones,(iea8),...ftih»hMj«<proooL8aeC].

P. 86-114: „8ynodus dioeceaana, quam tertio habuit .. . anno 1694, din 17 mensis novembria (Petrus Frànciscus Costa, episcopus Savonensia]."

8YNODU8 DIOECESANA LIMANA VIII
1694 novembria 9A.

Synodus dioecesana Limana VIII ia Peruvio, celebrata' in oivitate Sanctorum Petri et Pauli PiMobamba, die 34 novembria 1694, sub saaoto Turibio Alphonse Mogrovojo, archiepiscopo Limaao.

Exstant obnstitutionéa synodale· in' operibus quibus tituli:

1) Lima limata, (1673),. . ; *[tititltu tufm mL* 193 C, ή. 1].

P. 316-43, synodus dioecesana Limana VUI.

3) Concilia Limans, (1684), . . . *[tituba atfre etl.* 313 C, n. 3).

P. 806-81, synodus dioocesana Limana VIII, in oppido Sanctorum Petri et Pauli Piscobsmba, die 34 novembris 1884, *[corrige:* 1694].

. 8) Aguirre, *Collootio oaoeil. Hùpamat,* (1694),... *[tiiobu* supra *rol.* 169 A, n. 11, t. IV.

4) Aguirre, *Colbetio* conti/. *Bapeoica,* (1766),... *[titidta* sapre *eoi.* 16» B, n. 3], VI, 429-40.

SYNODUS DIOECESANA ALBENSIS I
1694.

Synodus dioecesana Albensis I in Italia, celebrata anno 1694, sub Alberto Capriano, episcopo Albensi.

Exstant constitutione· synodale· ta opere oui titulus:

Decreta edita et promvlgata ta synodo dioeoesana Albenti prima, a reverendissimo d. d. Al-l berto Capriano, Dei .A apostolioae sedis gratia episcopo Albensi.A comite. Astao, apud Virgilium de Zaagrandi», M.D.XC1III.

In-4* minori, 3 f. - 34 p. -1 f. — Alba, bibi, veeopvile; Milano, Ambrosiana.

Synodi data uon indicatur.

P. 94-34, bulla Pii V de blaaphematoribus, sub data: Romae, die 1 aprilia 1666.

ÇONCIUüli PROVINCIALE AVENI0NEN8E
1594

Concilium provtatiale Avsnioneese ta Gallia, celebratum anno 1694, sub Francisco Marta Tangi, archiepisoopo Avenionensi.

WNtagraphta:

1) Avignon, bibl. du chapitre, codex ms. pergamenas, fol. 863-60 et 666-Y6.

3) Avignon, vili·; eod« ma. 1969« aaoeaii XIX, fol. 336-44.

3) Coastitvtiono· et demote provincialis eooeilii AveaioMUtia, qvod Fraatiaevs Marta Tavrvtivs, arehiepiacopus Aaenfoaeaais, habait aeno salutis M.D.XOIV. Bvperiorvm pormisev, Romae, ex typographis Aloytii Znaaetti, M.D.XCVII.

Ia-4*, 91 p. - 91. (index). — Ata, ville; Avignon, tills; Fireuse, Bibl. nat.; MUaao, Ambrotiana; Nice, tills; Paris, Bibi. sat. aatiea B1187; Vaiaon, paroisse.

4) Labbe, CtawB., (1671), XV, 1434.

6) (Hardato), Mota omsR, (1716a X,. 1836.

6) Oofoti, DswR, (1798A XXL 1337-M.

7) Mansi, *OtaoiL,* (1909), XXXIV, 1337-68.

SYNODUS DIOECESANA AVER8ANA
1694.

Synodua dinenmass Avsraaaa ta Italia, solobrata nano 1694, sub Petro Orstai, epissepo Averoaae.

Exatant eonetitattaMs synodales ta opero eai titulus:

OonsStattaaUb illvstris·. ot rovoroadtas. d. 4.

Petri Vntai, Averaao epieoopi, ta tliwm ay-node fNadfMM, MM Demtai M.D.XCTV, Cto-menta ΉΠ. peut au. fZaeipnaJ Remue, as tjft-gnpUa Vatieaea, M.D.XCV1, leaimilm proo-ridautivm. fla fd»:] Romae, m typographie Docriniei Baaaa, M.D.XCV.

Ia-··, 81-887 f. — Plr··!, BAL non.; Paria, BibL nat B 6478: Paria, Seinto-Geoovihv·.

SYNODUS DIOECESANA BISUNTINA

1694.

Synode· dioeceaaaa Blauttaa iα QalMa, celobrata auno 1694, aub Ferdinaado de Rya, arehiepie-eopo Blauntino.

Da hae »yi>odo confer epna «el titalue:

[Peltiér], Dirtiiaaata» daa warifu, (1845), I, 388.

STATUTA DIOECE8I8 BONONIEN8I8

1594.

Statuta dioeceaia Bononiensia in Italia, adita anno 1594, aub Alphonse Palaeoti, archiepieeopo Bononiensi.

Exatant atatdta quaedam ia opera «ni titulus:

Archiépiscopal· Bononienae, aive do Bononienab eocleaiae administration·, auctore Gabriele Palaeoto, e. B. a cardinali. Çontinet Me liber non aolum praecipuae no necaaaariaa episcopalis offioij function··, aed etiam continuatam quondam praxim Bononienaia ecclaai·· gubernandae ex aacri Tridentini concilij decreti»; opva aaptem partibv· dietribvtvm, ad vaum elari popnliqne Bononienaia. Cvm privilegio at avporiorvm permiaav, apnd lulium Butchionum A loaanem Angelum RuiS-"bollum Romae, excudebat Aloyaina Zannettua, MDLXXXX1III.

In-folio, 10 f.- 595 p. (index). — Novara, seminario; Paria, Bibl. nat. B861.

SYNODUS DIOECESANA FERRARIENSI8

1694.

Synodua dioeeeaana Ferrarieoaia In Italia, celebrate .anno 1594, nub loanne Fontana, epiacopo Ferrarianni.

De bac aynodo Confer opua cui titulua:

Décréta, (1599), . . . [titvhu κφη cd. 355 B|. Vide notam ibi relatam.

STATUTA SYNODALIA DIOECESIS OADITANAE

15M·

Statuta aynodalia dioeoeeiv Gaditanae (Cadix) in Hiapania, edita anno 1694, aub Ant. Zapatk y Ciaaeroa, epiacopo Gaditano.

Exatant conatitutionee aynodale· in opeyé cui titulua:

Constitution·· sinodales de Cadix. ' Madrid, ap. Gome». 1594.

In-4*. Cf. La Fuente, Bid. ted. Btp., (1875), VI, S74.

STATUTA SYNODALIA DIOECESIS IPPOREDIEN8I8

1594.

Statute aynodalia dioaeeaia lpporedienai· /ii Italia, edita anno 1594, nub Caaaare Forrerio, si>i··oopo lpporedienai.

Battant oonstitatione· synodale· in opere nui titulua: "XL------ '

Conetitvtione· synodal·· illvatrie·. adtaodvm et reverendis·. in Christo patria A d. d. Ganearia Ferrarii, Dei ot apostolicae cedi· gratia epiaeopi Bporaod. A comiti· Aa, quibae ex decreto aece· servat plerueqvae (de) saerae eOMtitutionea, docreta ac bullae apoetolioae aliaquo ad rem facientia aetta plane digna A neooeaaria. [buiftit] Kporaedtae, ox oMcina lo. Franc. Alberti, do' licentia auperiorum. fZa Ji»e:J Typio lo. Franciaei Alberti, M.D.X011II.

In-4·, 4 f. - 98 p. — Torino, Bibi. naa.

P. 1-22, constitution·· editae a Caecare Ferrario, in ana dioeeeaana aynodo, abaque indicatione anni.

P. 98-51: «Aliae conatitatieneo et decreta, quae no· idem Oaeaar Forreriu, ogiacopue, in aubeeeutio ·ynodia praeeipue celebrati* do anno 1588 dio 90 iuaii. 1689 18 apriUa, 1690 9 maii et 1592 14 aprilia fetimns et promulgavimus ...“

P. 81-98, appendix documentorum ad ha» eoastitutiones attinentium,

8YNODU8 DIOECESANA O8CENSI8

1594.

Synodua dioecaaaaa Oaoeaaia (Hneoea) in Hiapania, celebrata anno 1594, aub Didaoo do Monreal, ·pieoopo OeceneL

Exetaat eonatitationo· aynodal·· in opero cui titalu·:

Cénatitaeioneo aiaodaleatde Huooea, ea ainodo do' 1694, por ol obiapo d. Diogo Monreal. Improeo 1595.

In-folio. — Of. La Fuanta, Bid. eed. Eqa, (1875), VI, 875.

BYNODUB RUTHENORUM KIOVEN8I8 BIVE BREBTRN8I8

1694.

Synodua Ruthmorum Kioveaai· in Raatie, oeiebrata Braataa, anno 1594, aab Michael· Re· bona, métropolite Kioveeri.

De hae aynodo eoafar:

Gama, fibriea rpi»eeperiio»,'(1878), p. MS.

etvoddb dioecorama crîmrnub m
1591-1586.

Bynîdu» tiiiiwui CMmMi ΙΠ te Itelte,! MtebMte inter mm· 1581 te IM6, Mb Imam laoobe Diedi, epteeepo Gnmenai.

De hao aynodo confer opua «ai (Mm: .

1) O«M*itvtteMa.../NMkNanpr«eeAIMD, a. 1]. VMo Mtam ibi relatam,
t)OeMÜtvtienea.../MMtaaanprwML894C,n.9j› Vbto netam IM Niâtes.

8YNODU8 DI0EQE8ANA MANTUANA
1W6 aprilia 18-9.

Bynodu· dioeoeaana MMtnMa ia Italia, edobrata dtebni 18 M 19 aprili» 1(95, mb Fnaeteoo Gonaaga, epieeopo KutUM.

Exatant oonatitatioM· aynodalaa in opere eai titahaa:

Uhwtrtee·*... /itMw cttpre «·■ 887 ®)·

P. 78-80, atatnta aynodi dioeoeaana· aelabrataa dtebaa 18 te 19 aprilia 1595.

SYNODUS DIOECESANA DERTONEN8I8 1
1595 aprilia 91.

Synodua dioooaaaa Dertonouate I te Italia, eelebnta die 91 aprilia 1595, anb Maffeo Oambara, epiacopo Dertoncnai.

Exatant oonatitutione· aynodalea te opéra oui titulua:

1) Decreta adita at promvlgata in dioaoaaana •ynodo Dertoncnai prima, avb revarendia»"· d. d. Mapheo, Dai A apoatolioaa aodia gratia eanetae Dertonae, eccleaia· epiacopo A comita Ao, anno Domini M.D.XCV, die 91 manate aprilia. Dertonae, apad Bertbolomaaum Bullam, M.DXCVIIII.
In-4', St- 934 p. -14 f. (index). — Carpentra^ villa; Milano, Ambroateaa; Paria, BibLnat. B904A; Parte, 8ainte4îenevièv·; Torino, Bibl. naa.

P. 157-981: .Deaoriptlo oooieeiarum civitati» te dioMajki Dertonae.*

De hao aynodo confer etiam opua oui titulua:

9) Decreta odita te promvlgata ia aynodo dioaceeana a Dorton. eccleaiae, qvam illuatrtee. te revaraadia·. d. d. Carol»» Septala, Doi te apoatolicae aadia gratia eiuadem eocleaiae epiaeopua, marobio A come· Ao., anno MDCLIX habvit, XXII, XXIII at XXIV aprilia, vna ovm ediette mrvMdte et pvblicandie, ex epaeiali decreto aynodail in vnum oolleotte oddMa quibuadam aummoram pontificum conatitutioeibu» A ailja tabelite ad aynodalea aanetionea accommodati», cum dtetteeta epiacoporum Dertonenaium tabella, aingulorum,vitam per compendium complectente, *(ituignt.)* Dertonae, typte filiorvm qd Elteei Violae.

Bine moo, (1659), in-8·, 8 f. - 811 p. — Milano, Ambroaiana; Paria, Sainte-Geneviève.

P. 19-8, 97, 54 te 64, citantur decreta «ynodorum dioeoeaaaerum celebratarum anni* 1595. 1614, 1698, 1646 et 1669.

8YNODU8 DIÔECE8ANA ANDEGAVEN8I8
1595, eiroa maii 14.

Synodua dioeceeana Andegavenate te Gallia, celebrata circa featum Penteeoataa, id aat circo diem 14 maii 1595, aub Carolo Miron, epieeopo Audegavonai.

Exatant oodetitutionaa aynodalea in opere oui titulua:

Statvta dv dioedm d'Angere. A Angor·;' et •e vend 4 Paria, ebon Antoine Deaalber, rue Saint-0 Jaeque», b la Conronne d'or, M.D. C.LXXX, aveo privilège dv roy.

In-4*, 4L-778-160 p. — Aueb, ville; Autun, aèminaire; Chambéry, aèminaire; Carpentra», ville; Grenoble, aèminaire; Lyon, ville; Parte, Amenai; Parte, Bibl. nat. B 9964; Paria, Sainte-Geneviève; Strasbourg, aèminaire; Toulonae, ville.

P. 397-9, atatuta aynodi celebratae anno 1595.

SYNODUS DIOECESANA REGIEN818
1595 iunii 90.

.Synodua dioeceeana Regienate Aomilleo in Italia, celebrata die 90 iunii 1595, aub Claudio Rangeai, epiacopo Regional.

Exataat conatitutione» cynodaloe in opeeibua quibua tituli:

1) Byuodva Regienate, ab illa· te revet*** d. d. Oo. Clavdio Rangono, epieeopo Regii te principe, oolebrata anno iaearnationte Domini M.D.XCV, x(j kalendaa teiy, pontif. aenettea. d. n. Clemente VIII pape, A imperante aerealaa. d. Alphoaao Batenae, dnoe aoatro. *(Ituiga».]* Bareuliaau» Bartholu· excudebat, Regii, 1696.

(Parti» II tUuhu:] Dteeerao dello atato de •aeOrdoti, compote· te prediaeto nol dvomo di Reggio, te oeeeeiono del ainodo oeiebrdto i'auao 1696, del me«o di giugM, del t. p. *L* Gie. Maria GuaagalH, da Briatgbafle, prediateteu DeuMrieMO, di oMNniMioM A alte pan····· AI tMOrig. iltc-D atrteaimo A raaerendiaripo il aignora Co. Claudio Rangeai, veaeouo di quella citta o preneipe fate). In Reggio, per HareoHaap BartboH.

In-*8*,* 9 parte·, 4 f. * 91 p., 1 f. -18 p. -1 f. (orni·). — Mode··, £teMM; Parte, Bainte-Genavièva.

9) Conteitutten*· ·* decreta aynodalia diaerate temporibua ab iliuatrite. A reuerendia». d. d. Co. Clavdio Ragono *(tit),* epteoopo Regii A principe, condita, et in vnnm bao coeunda editione eoageata. anno Domini M.D.CXIV, dio XVID ma(j. f/nripnej Regii, apud Flaminium A Flantem Bartholoa, 1614, iuaau curiae «pteeopalte.

In-4*, 4 f. (praefatio, index) -197 p. -10 f. (index).

P. 1-64: jOoeatitution·· primae aynodi dioeeeaanoe, quam habuit UlnatrteaimM te revereadte•teM· d. d. Co. Claudi·· Bnagenua, opimop·· Regii te prteoope, mm Domini M.D.XCV, dio XX tenH."

8YNODU8 DIOBOMAMA LUMKN8U-8ARZANBN81S U
MM taaH M.

Byaodu jiimnii Leasasi» Smensasis П Ma ItaMa, ooMtaia Ma 88 Audi 1595, sub laaaoa Baptista Celvugge, epieeope Laaaaai st Biraaaiaal

Exstaat soastitatioMs synodale· ia opero aai Mate·: Ooastitvtioaes... ftiMw sqpra esL M1D, a. 8}

Paata II, IbL 1, seouada syaodas dioosesaaa oelabrat» art die 39 iaaii MM.

SYNODUS DIOECESANA AMERINA
M98 septembria 10.

Synodes dioecoeana Amerina in Italia, celebrata die 10 eeptembri· MM, aab Antonio Maria Gratiani, episeopo Amerino.

Bxstant eonstitutionoe synodale· in operibus quibus tituli:

1) Dioee. synodes Amerina, sb Antonio Maria, •pisappo, habita MDXCV. Venetiiq, apud loannem Anlinium Rampasettum, MDXCVII.

In-folio, Id fan. - 950 fn. - 8 foerriye.· 9) fa. (vitae sanctorum Amerina·, ecclesiae). — Bologna, univertith; Pirenae, Bibl. nas.; Milano, Ambrosian·; Paris, Bibl. net.; Paris, Maaarina; Paris, Sainto-Geaeribro; Roma, Vittorio Emanuele.

9) Synodus dioecesana Amerina, ab Antonio Maria Gratiani, episcopo, habita MDXOV; editio secunda, cui accedit vita ejusdem. Romae, MDCCXCII, typis ot sumptibus Miehaetis Angeli Barbiellini, in. platea Minervae, super. facultate.

fRsrtis // tiialMrJ Appendix ad synodum Amerinam, ab Antonio Maria Gratiani, episcopo, habitam, anno MDXCV, a Carolo Maria Fabio, ejusdem ooclseie· praesule, edita anno MDCCXCII. Romae, MDCCXCII, apud Miehseiom Angelum Barbiellini, in plstea Minervae, superiorum permissu.

In -4*, 3 parte·, 7 f. - 403- 343 p. — Paris, Bîφ. nat. B 3410; Piaoensa, civica.

Parte I, p. 8, epistola Caroli Mari·· Fabii, indicentis synodum in ccclceia cathedral! Sanctae Firmi··· Amerinae, ad diem 33 aprilis 1793; in qua synodo promulgantur statuta in secunda parte huius operis contenta.

SYNODUS DIOECESANA AVENIONENSI8
1595 octobris 11 - 9.

Synodus dioecesana Avenioncntis in Gallia, celebrata diebus 11 st 19 octobris 1595, sub Francisco Maria Tarugi; archiepiseopo Avenionensi.

Exstant constitutiones synodale· in operibus quibus tituli:

1) Avignon, bibi, du chapitre, eodex ma. psrgamenus, fol. 3ββ-75 et 878-9.

9) Avignon, ville, codex ms. 1939, saeculi XIX, f. 345 - M.

SYNODUS DIOECESANA ANDEGAVEN8I8
M95, circa octobris 18.

Synodus dioecesana Andegavensis in Gallia, celebrata circa festum ssnoti Lucae, id est circa diem 18 octobris 1595, sub Carolo Miron, episcopo Andegavensi.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Statvts, (1880), . . . /Ntatas supra coi. 395 C), p. 330-3.

8YNODU8 DIOECESANA AQUILEIEN8I8
1595, circa octobris 98.

Synodus dioecesana Aquileieasis in Italia, celebrata circa diem 98 octobris 1595, sub Francisco Barbarb, patriarcha Aquiloienti.

Exstant constitution·· synodales in opere cui titulus;

Conctitvtlones synodales aeditae ab Ul"" et rover·* d. d. Francisco Barbaro, patriarcha Aquileiae Ae., ia synodo dioee····· Aquildenei, habita in terra patriarchal! Snnoti Daniells. f/nstpue.J Venetiis, I(DXCVI, apud loan. Antonium Rapasetam.

In-4·,, 9 fnn. - 59 fa. — Paris, MMarine; Roma, Valliedlians.

Fol. 9: .Dloeceeanae synodi Aquileieasis constitutione· imprimi curavimus ... Datum ia terra nostra patriarchal! Banoti-Danielis, dio XXVI Celebris MDXOV.*

Fol. 99- 59, appendix documentorum ad hanc synodum attinentium;

8YNODU8 DIOECESANA CA8TKLLANETEN8I8
1595.

Synodus dioeceeaaa Castellanstensis in ItaMa, celebrata anno 15M, sub Bernardo Benedetti, episeepo Oastellanetssui.

Exstaat censtitatioa·· synodales in oper· cui titulus:

Syaodvs dioososaaa Castellaaetausia, quam BarMidvs •jieoop·· Oartellaneieaeis, habuit anno «alatis MDXCV. Svperiorvm permissv, Romae, epud Aloysius Zannettum, M.D.XCVL

la-4% 4 f.- 37 (eerripe 879) p. — Paris, BibL nat.; Paria, Saiato-Gsswvibve; Roam, Aleesaadriaa; Borna, Yslliiiltisrr

8YNODU8 DIOECESANA FERRARIEN8I8

Byaodua dicaoeeana Fatrarieaai· ta ItaHa, cole- testa «ano IBM, aab Imam Fontana, epiacopo FamrieaaL

Exetaat oeastitatieae· ayaedale· ta opere «ii titahu:

Decanta, (IBM),... /Mutat «ta^~4ti. 356 B). Vida notam iU relatam.

SYNODUS DIOECESANA FOBSANEN8IS I

IBM.

Synodua dioeoeaana Foaaaaenaia I ia Italta, celebrat* anno IBM, aub Caarillo Daddeo, epi»oopo Foaaanenai.

Exatant conatitutione· cynodalaa ta opere oui tttalua:

Synodalia decreta avb avia qvaeqvae titvlia diapoMta, ta prima aynodo dioeoeaana a reverendi»·. patre A A d. Camillo Dadd·*, a Jionteragali, primo epiacopo A oomite oiuitati· jFoaaaai, publicata, additi· ta fia· quibuedam «onatitatioaibu· apoatolioia, ae daeretia ex ooaeilio Tridentino «umptia, aHieqae edicti·. *[huifM.]* la MonteregaH, apad loaanem Vincentium Caualerium, 1696.

18*8·, 916 p,- 7 f. (index). — Torino, Bibi. naa.

CONVENTUS GALLICANI CLERI

IBM ot IBM.

Conventu· pulliceni oleri, pelebratu» Pariaii·, B ànai» 1596 ot IBM.

De boo' conventa confer opera quibua tituli;.

1) Proote-verbal de raaaemblée du clergé, tenuo B Paria, en IMS-6. — Grenoble, ville, codex ma. IMS, aaeculi XVIII, 374/944 milhm., 649 f. — .Cf.. *Calui. det* «M». daijfe/partaewuta, VII, 598.

9) Aaaemblée générale du clergé de France tenue eu >695. — Orléan», ville, codex ma. 879, ·aeculi XVIII, 368 940 millim., 687 p. — Cf. Cotai. dtt'aiM. dw déperteuwitt», XII, 313.

3) Odeapun, Concilie Gallia», (1646),. . . *[tiiulue* «apra col. 967 D, n. 1], p. 661 - 3.

SYNODUS DIOECESANA NEAPOLITANA

16M.

Synodua dioeoeaana Neapolitana, celebrata anno c 1696, aub Hannibale de I Capua, arohiepiMopo Neapolitano.

Exatant. oonatitatione· aynodalea in opera oui titulua'.

Conatitytioni ainodali da pvblicarneai nel giovedi »" della cena del Signora, fatte per noi Annibale di Capva, per la gratia do *(tie)* Dio A della tenta aede apoatoliea arciueaeouo di Napoli, et reformati nolle ainodo noatra dioeeaana, con il conaenao del noetro molto rouer. capitolo, contra quelle peraone ohe praaumeranno commette» alcuno dell· mfraacritti delittl, peccati A eeceaai. Con lioenaa de'm. avperiori, in Roma, nppreaao i atampatori oamerali, M.D.XCV.

. In-4·, 4 f. — Paria, Bibl. nat. B 9198.

SYNODUS DIOECESANA PARI8IEN8IS

159B.

Synodal dioeoeaana Pariaienab in Gallia, celebrata anno 169B, aub Petro de Gondi, cardinali epiacopo Pariaienai.

Exatant conatitationea aynodalea in operibu» quibua tituli:

* 1) Statuta aynodalia ab illvatriaaimo et reverendi·». in Cbriato patra A domino domino -Petro, miseratione diuina tituli aanctiaaimae Trinitati» in monte Pincio aaproaanctae Romanae ecclealae D. preabytero cardinale de Gondy nuncupato, Paririenai epiacopo, i* aaarp aynodo Pariaiénai renouât·, anno Domini IBM. Pariaii·, apud loannem le Blane.-typographum, in via Panoaia, ad baigne Boli* aiwei, prope portam Sancti Victori·, 16M.

In-4', 8 thn. — Paria, Baiate-GeneviBve.

9) Statvta aynodalia - lo· Brevet, £ta «enatu advocato, venerabili» curiae epiaoopali· Pariaienai· promote», in fanorem totiua cleri, oommentariia illuatrata, 1696. Pariaiia, apud loannem le Blanc, typographum, in via Paeonia, ad inaigne Solia aurei, prope portam Sancti Victoria, 1696.

In-4' minori, 1 f.- 39 p. — Paria, Saint-Sulpiee.

3) Statvta aynodalia a lo. Brovet, in aenatx advocato, venerabili» curiae epiaoopalia Paritienai» promoter·, ta fanorem totiua cleri, iure diuino, oaaonioo A «nili illuatrata. *[Ittifut.)* Pariaii», apud FraneUcvm dv Cbeane, typographum, in via Nucum, ad ineigne «ancti Maftini, prope Carmeliataa, *(tie)* M. D.XCVL evm privilegio.

In-4*, 4 i.-βTρ. — Paria, Bibi. nat. B56Θ9; Paria, Maaarine.

Folnn. 9, qpna cardinali a Gondio, Pariaienai epiacopo, dicatur ab auctora; continet textum ·tatatorum aynodadium oum commentario.

STATUTA SYNODAUX DIOECESIS TAUR1NEN8I8,

1696..

Statuta aynodalia dioeeeaia Taurtaenaia in Italia, edita anàO'1696, «ub Carolo Brogita, arahiapiaoopo Taurtaenai.

De hia atatutia confar opua mri Statae:

Conatitution·· ... fMnfa» aapr· eel. 333 Bj.

P. 13: .Ante oculo» habnimua aynodalee praeeriptioM· praadaoaaaornm' noatroram Hieronymi a Ruvera anno 1B7B, CaroH Broglia, anno.IBM ..."

Forte idem opa» eat ao aynodu» celebrata diebus 9, 10 et 11 maU IBM.

SYNODUS DIOECE8ANA ANAGNINA
1696 martii 4-5.

. 8y*odne dioeeeeana Aeagniaa in Italia, celebrata'diobua 4 et 6 martii 1594, subCasparo Viviane, episcopo Anagnino.

Battant ooMtitatiqaw synodalee in operaeui titulus:

CoMtitvtioaes et decreta eocleoiao Anagninae, odita A promulgua in synodo dioeoeaana anno Domini M.D.XCVI, a rev“ d. Gaspara Viviane, Vrbiaati, eiusdem eoelosiae Dei A apostolicae sedis gratia episcopo. Romae, ex typographie oxternarvm Hngvarvm, apudlaeobum Luam, eue M.D.XCVH, svperiorvm permise».

In-4*, 86 p. - 9 f. (index). — Paris, Bibl. nat B 1949: Borna, Atesoandrina; Borna, Vallioelliaaa; Borna, Vittorio Emanuele.

P. 7, haec synodos celebrata est diebus 4 et 5 martii 1696.

CONCILIUM PROVINCIALE SALERNITANUM
1596 aprilis 28—maii 6.

Concilium provinciale Salernitanum in Italia, celebratum a die.98 aprilis ad diem 6 maii 1594, sub Mario Bologniui, archiepiscopo Salernitano. B

Bibliegrapua:

1) Sanctorum conciliorum decretorum eollectio nova, seu collectionis conciliorum a pp. Philippo Labbeo, Gabriele Cossartio, soc. Jean presbyteria, primum vulgatae, doin emendatioris et amplioris' opera Nicolai Coleti, sacerdotis, Veneriis reçusse, supplementum, in quo additamenta, variantes lectiones, emendationes ad eondlia Veneto-Labbeana, nova itidem concilia ac decreta permulta exhibentur; omnia ex editis A mas. codicibas undique quaesitis greeds latinisque collegit, digessit, additisque praefationibus, notis, dissertationibus historicis, criticis, chronologida, dogmaticis illustravit Joannes Dominicus Mansi Lucensis, clericus regularis congregationis Matris Dei. Tomos quintus, ab anno MCCCCXV ad annumJfDC. Lucae, MDCCLt, ex typographie Josephi 8alani A Vincents Juactinii, superiorum facultate.

in folio, 2 f.-vj p. (index) - 1369 coi. — Heidelberg, Univers.; Lucca, govornativa; Lyon, ville; Milano, Ambrosiana; Paris, Bibl. nat. B 674; Pisa, Universith; Torino, Bibl. nas.

T. V, concilium Balernitijmm.'

9) Mansi, *ConeO.*, (1909), XXXV, 946-1099.

SYNODUS DIOECESANA TAUR1NEN8I8 I
1694 maii 9-11.

Synodus dioecesana Taurinensis I in Italia, celebrata diebus 9,10 et 11 maii, sub Carolo Broglia, archiepiscopo Taurinensi.

Exstant constitutiones synodales in opera cui titulus:

Constitvtioni della' prima sinodo diocesans di Torino, celebrata dall' illustr" A reuer~ monsig. Carlo Broglia, araivescovo, con alcuni decreti apostol. aggiunti in fine per commodity di coloro, she non ponnojtauer i.libri doue sono coptennti. *[luijM.]* In Torino, per il Piuamiglio, stampatore archiépiscopale, 1694.

In-4*, 4 f. -136 p. — Firanse, Bibl. nan.; Torino, cBibLnas.; Torino, seminario; Véroelli, Agneeiana.

P. 1, haec synodus celebratu est diebus 9, 10 et 11 maü 169«.

P. 79, indictio futurae synodi ad feriam V post dominicam III post Pascha anni 1597, id est ad diem 1 maii.

P. 80-136, appendix documentorum ad hanc synodum attinentium.

8YNODU8 DIOECESANA CREMEN8I8 IV
1596 maii 10.

Synodus dioecesana Cramensis IV in Italia, celebrata die 10 maii 1596,- sub loanne lacobo Diedo, episcopo Cremensi.

De hac synodo epnfer opera quibus tituli:

1) COnqtitvtiones, (1597),... *[tituhu utfru eol.* 393D, n. 1J.

Fol. 2, mentio synodi celebratae die 10 maii 1594.

2) Constitrtiones, (1609), . .. *[tituhu eupra etl.* 394 C, n. 9|.

Fol. 9, mentio eiusdem synodi

SYNODUS DIOECESANA ARIMINENSIS
1696 mail 97.

Synodus dioeeeeana Ariminentia in Italia, celebrata die 97 maii 1596, snb lulio Caecare Salidni, episcopo Ariminensi.

Exstant constitutiones synodales in opera cui .titulus:

Decreta ..., *[tituhu* aupru eol 381 A, n. 9].

P. 199-914, titulus: «Decreta dioecesanae synodi seovndao Ariminensis, a perillustri ac reyerandiaaimo d. d. lulio Caesare Salicino, episcopo Arimini, habitae anno Domini M^D.XCVI, sexto hal. initii. Arimini, apud loannem Symbonium, M.DC.XXV.*

e '

SYNODUS ABBATIAE NONANTULANAE
'1696 septembris 19.

Synodus'abbatiae Nonantulanao in Italia, celebrata dio 12. septombria 1696, snb Hieronymo Mattel cardinali admimstratora huius abbatiae.

Exstant eonetitationeo synodales in opere cui titulus:

Constitvtiones synodales avgvstae abbatiae Nonani, s. sedi apostolicae nullo medio subisctae, ab ill“ ot r~ d. <£ Hieronymo cardinale Matthaoio, eiusdem abbatiae perpetuo administratore et raecvuatorio, reformatae ot auctae. Bononiae, apud

Oraram, unuk vorans XXXVI“;.

Viatoria· Beeatinm, M.D.X0V1I, ioImtiiHÿ*· A itetoUB.

la-8·, M p. - 7 f. (tedex). — Btaega», nta-vanité; Pari·, Batete-GeMvUvo.

P. t: »h syaedo oalebrata ta aattedraM oeaierie ebbatïaa dis 18 aepteaabria 1596.·

P. M: ,SnpMMriptM oeastitatioae· tanM ooatnaataa ta alta synode aébeoeuta die 11 «attentat· IW7.a

■wnvaMu^anwnnMnaaMM«M(**a«MMMteM>aate*M*aMMMwn«tonaMMWMMa*tanaMMaàMaiMMtaaianMn··········^

8YNODU8 DIOECESANA A8CULANA

UM septembria 17-9.

Bysodua dioeeéaamt Aaetaaaa ta ItaNa, eetabrata dieba· 17, 18 «t 1» septembri· ISM, sub Hloronymo Bonsrio, apiaoopo Aoeulaao.

Exstant eon»titatione· qynedale· ta opera cai titala·: y

CoastitvtioM· synodales dioeèeaia Aaevtanaa, promvlgatae anno Domtai M.D.XCVI, illvatr-· m rever·· ĩ d, fr. Hioroaymo Bernorio, Corrigieaai, ex ordine Praedicatorum, miseratione dinina tit 8. Marisa supra Mtaeruam a. R. a. praeabytere oardtaaü, epiacopo A priacipe Aaoalaao. *[Inégn·.]* AaoaU, ax typi· loaania labari», M.D.XCVI.

Ia-4·, é f. - iç> p. -1 f. (tarigue), cam figura. — Ptaoeeaa, rivioa; Teriao, Biblnaa.

P. 81, haae synodua eelobrata eat, 4 eeosionibn», dtebaa 17, 18 at 1» soptombrte ISM.

P. 83-10% appendix documentorum ad haae synodum atttaouttam.

CONCILIUM UTINEN8E I PKOVINCIAE AQUILEIEN8IS

I 1596 octobri* 80.

Concilium I provinciae Aquileiansis, celebratam Utini ta Italia, die 90 octobri· ISM, sub Francisco Barbaro, patriarcha AqaiMenai.

BiNiatmpMa:

1) Coneilivm provinciale Aqvilrionac primvm, celebratam aaao Domini 15M. *[FigoireJ* Vtini, spud lo. BaptUtam Natôlinum, ISM.

la-4*. 66 ta.-9 fna. — Milano, Atabroriana; Paria, Bibl. nat. B1978 et ta·. B1974.

Fol. 64: .Finis ooncilii provincialia Aquileiensis primi, habiti ta civitate Utini, die 90 octobri· ISM.

9) Coneilivm provinciale Aqviieienao primvm, . celebratam anao Domtai 169β,* M iussu reuerendia». dd. Philippi Arctanti, epteoopi Comen. A oomitia Ac., C anno. ISM, in synodo dioooeaana promulgatam; haie aocoMorunt nonnullae ooutitatiod·· pontificiae Mita maxime neoeaaariae, 4 praesertim Ulaa de quibus in decreti» buta» ooncilÿ fit mentio. *[Îneigne.]* Comi, apud Hieronymum Pronam, ISM.

In-8*, 3 f. -156 p. - 9 f. - 55 p. (appendix doenmentoram)-3 f. — Milano, Ambrosian·; Pari·, Bibli nat. B 1975.

P. 161: «Fini· concilii provincialis Aquileiensis primi, habiti in civitate Utini, die 20 octobri» 16M."

- 3) *Conea. eeOoetio regie,* (1644), XXXVI, 780.

4) Lsbbe, *Conea.,* (1671), XV, 1471.

5) Harduin, Acta *conea.,* (1715), X, 1871.

6) Coleti, *ConeO.,* (1738), XXI, 1367-438.

7) Mansi, *Coneü.,* (1909), XXXIV, 1367-498.

SYNODUS DIOECESANA AVENIONEN818

16M ootobria 33.

Synodua dioocesaha Avenionenaia ta Oallia, celebrate die 93 octobri· 16M, aub Fraaeiaoo Maria Tarugi, archiepiaeopo Avenionenri.

. Exatant constitutiones synodales in operibus quibus titnli:

1) Avignon, bibi, du chapitre, codex ma. pergamenus, fol. 383-3 et 564.

9) Avignon, ville, codex ma. 1939, aaeouli XIX, fol. 369-61.

SYNODUS DIOECESANA TOLOSANA

1596 decembri· 17.

Synodua'dioeceeana Tolosana ta Gallia, celebrat» die 17 decémbri» 1696, sub Fraaeiaoo do Joyeuse, cardinali archibpiacopo Tolosano.

Exatant constitutione· synodale· in operibu» qnibns tituli:

1) Les ancien» stairte syoodsvx do la cité ot diocèse de Tolose, mi» en franpaia du eoatmudement de monseigneur l'iltastrisatai· A reueree-diseime cardinal de loyauac, arcboaosquo du Toloee Ao. *[Ineigno.]* A Tolose, par Raymond Colorai··, 1697.

In-8·, 988 p. — Parte, Bibl Ut- B 6614; Toulon··, ville.

P. 3-940, atatuta aynodalia edita a loanne d'Orldan», archiepiaeopo Tolosano.

P. 240: ,Traduit par M. Dessur·, advocat et référendaire en la cour de parlement, et de la congregation do Noatre Dame au college des leauitee b Toloae.·

P. 968-88, hase statute odita sunt in aynodo dioecesana celebrata a Francteoo do Joyeuse, cardinali arctaepteoopo Ttaoaaao,. die 17 decembris 1696. *r-*

9) ^oyronot, *lee eeerent eeoloeiee* Tolosanae, (1669),... ftitafaa «uproot 86ÎB|, II, 648-66.

CONVENTUS PABI8IEN8I8 CLERI GALLICANI

1696.

Conventae eleri Gallicani, eelebrataa Pariaiia, asso 16M.

Forte idem conventa» aeooetae habitas eue 1595 *leofre* oal. 899 Aj.

De hoc eoavaata coalar opera qnibaa titaH:

1) 1696. Mémoires ot iMtruetione drcosée» par messieurs leo ptalata et antres ecclésiastiques tenam·, par permiaaion du My, l'aeaembide générale eo Ia ville do Paria, pour la levée do la warns de I 51.449 eeeua, 47 aol·, 4 deniers impooen car ledit clergé, peur subvenir au payement do certaine aomme prétendu· par lee rieur· commandeurs de

k

BatoMoan do Jérusalem.- — Orléans, ville, eedaxÂgiMI, to It M*< 14M, far Ttoreetot. — Meaax, me. 3M, fol 614-91. villa, eodex ms. 96, u m Mtt, tW/MOtaUL, par-

t) Prieto verbal. Aebevd de copier ear l'ori- te V. — Ct GeéeL toe mas. dee Mportemmria, III, 869.

8YNODU8 DIOECESANA FERRARIENSIS

' UM.

Synodu dièeoeeeaa Fomrietole to Italie, toto-tonte anno 16M, oab loaaae Fontana, epiaoopo Ferrarieaai.

EÛtaat eoMtitatioMa eynodatoe to opere «ai titalw.

Doorota, (1699),... fMriw tafr· eel. SUB], Vido aetata ibi relatam.

SYNODUS KIOVEN8ÏB 81VE BRE8TRNSI8

1696.

Synodu Ruthenorum KiovMaie to Polonia, oolobrata Broetae, baao IBM, tab Michaelo Rahoaa, métropolite KioVeui.'

De bee aynodo oonfor: Gama, StriM epiMepemm, (1873), p. 369.

SYNODUS DIOECESANA QUITENSIS

IBM.

I Synodne dioeceeana Quiteneie to America meridionali, oelebrata nano 1696, cub Ludovico Lopec de Solis, arcbiepiaeopo Quitenai.

De bae aynodo confer: Game, Seriae ejtoooponme, (1878), p. 164.

SYNODUS DIOECESANA GERONEN8I8

1684-1697.

Synodua dioeceeana Geronénaie ta Hiapania, oelebrata inter anno» 1684 et 1697, anb laoobo Caaaador, epiacopo Geronenai.

De bac aynodo'confer: Game, Stri·»tpueoponm», (1878), p. 88.

CONCILIUM SANCTAE-SEVERINAE III

1587-1697.

Concilium provinciale Sanctae-Severinae III in Italia, oelebrata intar anno. 1687 et 1597, sub Alphonao Pisano, archiepiscopo Sanctee-Scve-

aupre cel. 401 B|, tom. V.

8) Mansi, ConriL, (1903), XXXV, 1099-68.

SYNODUS DIOECESANA BARBASTRINSIS

1697 februarii 4.

Synodua dioeceeana Barbaatrensis in Hiapania, oelebrata die 4 februarii 1697, aub Carolo Muiioa Serrano, epiacopo Barbaotreusi.

Do hac aynodo confer opera quibua tituli:

1) Conetitacionee synodales del obiapado de Barbaatro, promulgadaa en el aynodo dei 17 de julio de 1697, por fr. Alonao de Raqneeens y Fenollet; juntamente con laa de au prodeoeeoreo fr. Jeromemo de Lanuaa y d. Pedro Apaolara. — Of. JSapeira aopireto, t 48 p. 69. — In dicto volumine mentio bebetur aynodorum celebratarum annis 1676 et 1697.

9) Geme, fibrina opiacqpomm, (1873), p. 19.

SYNODUS DIOECESANA AVENIONEN8I8

1697 apriiia 8.

Synodua dioeoeaana Avenionenaie in Gallia, indicitor celebranda die 8 apriiia 1697.

De hao aynodo confer opera.quibu tituli:

1) Avignon, bibi, du chapitre, codex ma. pergamenue, fol. 691.

i) Avignon, ville, codex me. 1939, aaeculi XIX, fol. 363.

SYNODUS DIOECESANA 8AVONEN8I8 IV

1697 apriiia 23.

Synodua dioeoeaana Savononaia IV in Italia, oelebrata die 33 apriiia 1697, qub Petro Franciaoo Coata, epiacopo Bavonoeai.

Exatant conatitationee aynodalea in opere cui titulua:

Conatitvtionee... (litatos sapro eoL 896 C].

Pag. 116-36: .Synodua dioeceeana, quam IIII habuit, anno 1697, dio 93 apriiia [Petrua Franoiacua Coata, epUoopus Savonensie].*

CONCILIUM ÇBOVINCIALE AMALPHITANUM

1007 aill 8-10.

, Concilium provinciale Amalphitaonm to Italie, oelebrata diebua 6, 9 et 10 maii 1697, cub Inlio Roeaini, arebiepiecopo Amalpbitano.

MbUograpbia;

Menai, Cetutl., (1909), XXXV, 1069-100.

SYNODUS DIOECESANA AMHNA
«MST ieaH 17 -9, y

Synodus dioeceoaeaa ^mEm in ItaHa, oolobrata a diebM IT, 18 ot 19 MI 1697, cab Petro Uaimbardie, epieeope Aratiae.

Exstaat ooaetiMtioMe synodales in opera sei titulus:

OoMtitvtihnM et decreta pvbDoata in aynodo Fierootiae, fas eflHaa MiebaalaagoH SermarteH(j, MDXCTin.

Ia-4*,4 C-MS p. - 21 (index). — Firease, MbL u.; Paris, Bib! net B MO; Paris, Saiate-GoM-

P. I, Um synedu b MMM Mt diebee IT, 1· et 1· iunii 1697.

8YNODU8 DIORCMANA RKQIEN8I8
1597 tulii w;

Synod» dioooaoaaa Rogiepah AemiHae in ItaHa, oelebrata die 17 ialii 1697, sub Claudio Raagoei, episoopo RagiaaoL

Eutaat oonstitutionea ayno^alM ia opera oui B titnlus:

Coaatitutionaa, (1814), ... *[Htttku tufn Ml. mb,* a. 2].

P.'98-106: .Oeaatitatioaw aocudao dioooesap*· synodi, quam iliustrimimus at rcvoraadiaeimas dominus dautimu Co. Claudiu Raagoaua, Dai at apootolieaa aadto gratia apiaoopna Régissais at · princeps, babuit aaao Domini M.D. LXXXXVII, die 17 ialii, Clamante VH1 pontiles maxima.*

SYNODUS DIOECESANA OASALENSIB
1697 septembris A

Synodus diooeMana Caaalenaia in Italia, colebrata die 4 aeptombria 1697, sub Tullio Carrotti, epiaoopo Oaaalensi.

Exatant constitutiones synodales ia opere eai titulud:

ConatitvtionM Tvllii Canetti, episcopi Caaalon., in prima dioeoeaana synodo promulgatae, anno Domini 1597, ii(j aeptembria. *[huign·.]* CaaaH, typis Bernardi Granei, impresseris episcopalis, M.D.XCVII.

In-8*, IM fan., aignata A-Z, Aa-Gg. — Novara, seminario; Paria, Sainte-Geneviève; Vereelli, Agaosiaaa.

Sign. D8 - Gg7, aetmonM 18 ad clerum de propriis oMoiis.

SYNODUS ABBATIAS NONANTULANAE
1897 aeptembria 11.

Bynodua abbatiae* Nonantulanao in Italia, sole- o' brata die 11 septembris 1597, sab Hieronymo Mattei, cardinale et abbatiae NoSantalanaa administratore.

Exatant constitutiones synodales ia opere cui titulas:

Constitvtionea ... ftitulus supra coi. 402 D|.

Vide notam ibi relatam.

SYNODUS DIOECESANA GUARDEN8I8
1697 septembris 21.

Synodus tijoeoeeana Guardenuis tn Lusitania, celebrata die 21 septembris 1697, aub Nuno de Noronha, epiaoopo Guardenai.

De bac synddo confer opera quibue tituli:

1) Conatitviçonos synodum do bispado da Gvarda, impressas por maadado do ill·* ot reverend·** ms* dom Francieeo do Castro, bispo d» Gvarda do oonselho de sva magoctade. Em Lisboa, oom licence, per Pedro Craesbeeck, impreasor del rey, anno M, DC. XXL

In folio, 4fhn.-297fn.-14fan.—Paria, Sainte-Geneviève.

Foian. 3: „Havcndo o Mnbor bispo dem Pedro de Menaeae, no synodo que oolebm 'em 12 do nmyo de mil Á qniahêntoe assos, oMenado aa oonstituiçÔM ... O aenhor bispo dom Nano do Noronha, que Deoa tom, movido, oomo be de crer, da aneema causa, oelobrou synodo dioomano em 21 de aetembro do 1697 annos, dia do apostolo a. Matthaus, Á ordenou novae oonatituifdea . . . O Mnbor dom Afonso Furtado do Mendonça ... ordonna Á fas de novo satas eonatitiuçoee, Á convoeaado aynodo diooeaaao para 29 do iunho de

Folnn. 2,' hae eonstitationM editae eant forte extra eyaodam sub data aequanti: .Dada na ei-. dada da Guard*, aea 20 dias do au do aovembro anno 1621."

2) Gams, SMoe «pisseperwus, (1873), p. 101.

SYNODUS DIOECESANA COMPSANA
1697 octobria 19.

Synodes dioecesana Compensata Italia, celebrata die 19 octobris 1697, eab BoipioM Goeaaldo, arebiopiaoopo Oompaaao.

Exstant aonstitatieoM synodal» ia opero eai tUalan:

Coastitvtioaaa at doerwta dioooManaa synodi, in metropolitan* oeeteaia Compaana celebrata, die XIX octobris M.D.XOVH, ab Ulvotriaa. ae revereadiao. A Scipione GoevaMo, aivadaan ooolMiae arebicpiaoopo. *(ltifM.J* Noapety, apud lo. laoebum Oarliaom, typograpbwa curiae aroUopieeopalia, MDC.

In-4', 4 f.-184 p. — Paria, Bibi aat B 9083.

SYNODUS DIOECESANA ASTENSIS I
1697 oetabrie *ti.*

0JTB*dM AfètMle I ta Italia, celebrata die M eetetain 1697, mA Imbm Steph·*· ÉÿiwOfM* AetMMÎ·

Butut eeawtitutionos synodales ta «pore titatan: I

Deereta édita et proavlgata ta **mod·** Stases ▪un pria», qvam revsreadiseimva di d. le. 8tepbaava Agutia, Del A aedis apootalieu gratia episcopus AatoMta, habvft; additi· praetaru ad extra*·· noutdlis oonetitutionib·· apoetoMei» A decretis vulgari «annexa expromi·, que eertie uni diabtu ta eooleata papale eauetaada promulguer· epieoopaMbeeent, ae noenallio edictis, atyaque aettanibue. Supmtaeum par·!*·, Asta·, •pud Virgiüun Zufnita, M.DLXXXXVU.

ta-4*, 319 p. (aetorui eeoiestu Astamia pan aoound·)- 9 f. (index). — MUuo, Aabroetaaa; Paria, Sainta-Guevtave i Tertae, BibL nas.

P. 7, hue synodes indicta «at celebranda ad diam 99-octobria *Wft.*

P' 44, tadietio fataru aynodl ad die· sa oetotais IBM.

P. 41-3Î9, appendix deoumutoru· ad. hue synodum etttaaati··.

8YNODU8 DJOECESANA AVENIONEN818
1697. octobria 99.

Bynodus diôeoeoua Avenionéaeia ia Gallia, in- B diota nt oolebruda die 99 octobrie 1997.

Exstut constitutiones synodale· in operibua quibus, tituli: «

1) Avignon, Aibi. du chapitre, codex «m. pergamenes, fol. B91.

9) Avignon, ville, codex ma. 1989, saeculi **XIX**, fol. 849.

8YNODU8 DIOECE8ANA BI8UNTINA
1B97.

Synodus diooceeua Bisontine in Gallia, cele-
I brata anno 1897, sub Ferdinudo de Rye, archiepiscopo Bisuntino.

De hac synodo confer opus cui titulas.
[Peltier), DMaeauire des «mctisa, (1844), I, 399.

NODUS DIOECESANA FERRARIEN818
· ' ♦ 1497.

Synodua dioeoeeana Ferrariensis in Italia, celebrata **uno** 1697, sub loanne **Fontua**, epiacopo Ferrariensi.

De hac aynodo confer opus cui titulus:
Decreta, (1699), ... ftitahw supra col. 366 B). Vide notam ibi **relata·**.

SYNODUS DIOECE8ANA LUCEORIEN818
1697.

Synodus dioecesana Luoeorienaia ta Polonia, o celebrata **luoviae**, **uno** 1697, sub Bernardo Maciejowaki, epiaoopo Lucoorienai.

De hac synodo confer sequens testimonium:

»1697, synodus dioooeaua Luoeorienaia, sub epiacopo Bernardo Maciejovski, celebret· **luoviae**, In ms." — [Chodynohi et Likouaki), Dscrstalse pro regno fWontos,. (1883), L 4.

SYNODUS DIOECESANA DE LEIRIA
1698 martii 96.

Synodua dioeeesana de Loirta ta Lusitania, celebrata die 96 martii 1698, sub Petro de Çaatilbo, episcopo de Leiria.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Oonstitvicioeae *(tie)* synodaee 'do bispado de Leiria, feytas A ordenadaa em synodo, pello arabor dom Pedro do Castilho, bispo de Leiria Ao., e d por seu **mudado** impressas. Em Coimbra, por **Muoel** d'Araqjo, impreoeor dei rey n. a., na vniuersidade de Coimbra, alio 1401.

In - 8*, 10 fan. - 136 fa. — Paris, Bibi. nat. B 404: Paria, Magarino.

Folnn. 9: .Avendo neeto dito bispado faite de eonstitaiciones por não servirem **ja** aa que fes o **subor** biapo dom Bras, do boa memoria noceo predecessor . Pello que eonvooamoe synodo dioæaano et b delebramoe neota cidado do Leiria em os vint· cinoo **diu** do mos de margo do **uno** 1698 . . ."

8YNODU8 DIOECESANA MANTUANA
1698 aprilie 97 -8.

Synodus dioooosua **Mutuua** in Italia, celebrata diebus 97 et 98 eprilia J&96, sub Frueiseo Gonaaga, episcopo Mantuano.

'Do **hu** synodo confer opus cui titulus:

Illustrise·–, (1610), ... ftitahw asipr· soi. 387 Cj.

P. 80 - 7, statuta synodi dioeoeuau celebratu diebus 97 ot 98 aprilie 16M.

SYNODUS DIOECESANA ANDEGAVENSIS
1698, dree mati *iα*

Synodua diooeeoau Andogavenaio in Gallia, eelebrata drea faetum Pentecostes, id eat circa diam 10 maii 1698, enb Carolo Miroa, epiaoopo AndogavouaL

De hac aynodo confer opua cui titulus:
Btatvta dv diootao d'Angoro, (1480), ... fttastoc SMpro *e»L* 396 C), p. 889.

BTMODD8 D10BCBB4M4 IAXOYΠBMIB ,

. r· :> im mil 14.

Synedne dteeoeeaaa îiwarisnris ia Gallia, eele-brada die 14 maH 1M4, a, capitula Imaorianei, sodé vacante.

Instant oonstitaitenqo synodales te npero oui Mteha: f

Ooaoüte Botomagunria pravteata·, aModunt dteooeeoMo synodi, poatUteum epistotee, regtepro Normaariae atao Aptemate, Msnea alla .aaalaala aüeaa dteripltedo acaaaaaà, ex IBte non pansa haotonna inedita; fane prisa adita teemat ad maouspriptoa aodtaaa recognite ot'emandate saut, eoHate quaedam em Mtograptea dtepoaitq anuria juxta ehrtteologiao ordteem, et oboervationibua, Auhl soavenh, ütestntte; predonnt te teoomepera a* otndte doarini GnQiahni Barnin, presbyteri al rnoaaehi Benodtettei,e oongmgatieMaaaoti Maori. Botemaei, aprid Freaeioeum Veuitteh te vtooJq-decorum, MDCCXVU, am privilegio racla at superiorum permisse.

ia-Mk,41-vilj-Mr-SM-79 p. (index)-1 f (addenda) — Baaaapaa, arobevgebd; Ooutaaeee, ailla-.JLnosa, Grande-Chariness; Lyon, abbd Mar· tte; Lyon, tilia; Paria, Amenai; Patte, Bibl. ont B974; Paria, Maaortee;Paria,Saiat-Salpieo; Paria, Balate-Genevteve.

· T. II, p. 430-1, synodua Loxovisoria.

ı ' 8YN0DU8 DI0E0E8ANA VIRDUNEN8I8

/ 1394 iriii 15.

Bynodna dioeoteana Virdnnouaia te Gallia, eala-beata dia 1b inlii 1394, nab Henrico de Lorraine,, epiaeopo Virduaenri.

Exatant ooMÜtutioaoo aynodatao in operibus qribn~titrii.

1) CoaetitutioaM aynodi Virdunensis aari IBM. Virduai, par Joaanem Wapy, typographum episcopalem, U5M- —, Ipee aoa vidt

2) Statute gdndraux du dteeteo de Verdun, publids an synode gdodral tone au palais episcopal, io 8 ιτήI ΠM, par monseigneur rilleatrisrimo * b exoeUenrioaime Charles Fraaqoia d'HaUaeoourt, dvlque 4 comte do Verdun, prince du .saint empire. *[huifM,}* A Verdun, do l'imprimerie do Nicolas Hyacintho Fanart, imprimeur dn roi * do a. o. monseigneur l'dvdque et comte do Verdun, prince do a. empire, M.DCO.L.

. In-4*, vjı Wp. — Paria, Saint-Bulpico.

Passim· te opero aaeutie habetur aynodi celebratae anno ISM. '

: 8) Sehaanat et Hartaheim, CbariMs Gsruvomns, (178»),... *(tibihu iqfre eti.* 412 D], VIH, 4M-78.

CONGREGATIO ARCHIPRE8BYTERORUM DIOECESIS MECHUNIEN8I8

IBM augusti 4.

Congregatio arAipusobyterorum dioocmis Moeh-Hnienste te Belgio, oetehrats die 4 augusti 1394, sub Matthin Hovio, episcopo Moetetelanoi.

Exatant oonetitationee synodaloe te opero onl titulus: v· ,

Nova et absoluta collectio synodorum tam provincialium quam diooeeaaaarum arehtepiMopataa MeohiteioMie; accédant Utee spectantia rei eceleatestieao monumenta pleraque inedite; emote diligenter recognita ae te oostiooen qntequa distributa, eummoJlaboro primum collegitot Qlaatravit loannes PraOwusVan doValde, te aead. quondam Lov. a t d. regens m professor eaeearoo regina, anno.voro, jubente ae promovento odaMmo ac C reverendissimo principe Francisco Antonio de Mdaa, arohiopioôopo Mochliniensi, recollegit, supplevit et illustravit Petrea Fraamsous Xavoriuc de Ram, qjuodom arehidioee. presbyter et arohivarius. Para secunda. Mechliniae, typis P.-J. Hanicq, typogr. oriolae. dom. prine, do Mdan, arohiep. Weehl., 1829. flnybeate, litata*.·) Bynodioon Belgicum, sive acta omnium oeoiesiarum Belgii, a celebrato concilio Trideatteo uSque ad concordatum 1801 ... Episcopatus Moehlteiensis.

In-4*, VI-355 p. —- Fribourg (Suisse), cantonale; Gand, université; Paria, Bibl. nat. B 8430.

T. H, p. 934-3, congregatio anni ISM, ex copia authentica.

BYNODU8 DIOECESANA COLONIEN8IB

ISM octobria 2.

Synodus dioenesena Cdoniaosfo te Germaria, celebrata die 2 octobris ISM, sub Emeato von Bayern, arehiepleOepo Ooloniepsi.

Exatant ooMtitatienoe eynodaloe.te operibus quibua riteH: ' * v

1) Grimdaaorum farragimm XX, MS-41 et M1-1000. — Ipse non vidi.

9) Bynodvs dicenesena Coloaiamia, sub reverendissimo et eeredieeimo prtesipo 4 domteo d. Ernesto, arehiopiseepo 4 principe dootsee (Me-•ImmI μ *μ !v 4μ φ et rime principe no domine d. Fwdteande, etnedom eeriesteo ooadtetom 4 .administratore vtrteeque Bauariae dueUnu, anno poet Ckristv· aatvm aril-Mmo qrisgeeimo fatq) ntuigSeime octane, 9 oetob., celebrata.

iΛ<· *1 tMutee motmdus{J Ocleu. cvb Fee*-nando arvhiep Bynodvs dteoMoann, neb eormrierimo W ^invWWNU···^ BWHM *o· · W··· epioeepo Ooloaieerid prteripo îleriere'4e, eete-secunda octobria, praesidentibus reuerendlmimo te Christo patro domino Theodoro, epiaeopo Cyrenensi, muetsudissimas βητοη"· te pontidoriibua vicario 4o^ neo noa -ilteotri 4 admodum reserendo dourine d. leoano Gerhaede, eoarite te Manderochridt 4 Blsashmbrim, domteo te KaUi-Daaa 4 Bettingen, metrepellteuarum Ooteadaaste 4 Argeattaeasto rirntesianm nepeetteo deeaao 4 canonico 4s,, MmmteMitya ad boa qpogteliter, deputatis...

Blue loeo nes anna, te-luite, S3 p, 9 eoi. — Faris, Bibl. nat. BJMi

F..1, nota manmtsripte te aiaagtee: «Exstat baca synodua tears XX Farraginem Gdeâteaornm,. a p. MS ad MI, demum a p. MI ad 1000, pario mutetis verbis, et altenbi ampitee alibi arotha.*

P. 1-90, synodos diossssnaa celebrata dio 9 Octobria 1SM.

P. 21-83, synodus Unsseises tsistrata die 9 oatebris 1419.

· 9) Oonsfite Germantes, quenus oolleationem sol. stmiari prtesipia Jeaaria Moeritii, gter"·* arem.

areM-tpiwapi Pragunai· umptu, «L Joua. JMdari* a •M Sehannat primam qocpit, p. Joeepbua Hart»* Ma·, ma, ItM p. m. continuavit at pralo dédit; •oampa VIH, qjuaéem «ahiiaimi prtartpia maailaM tia ex Hartaheimianl· eoUectia oàUaa, aaataa at neti· Uluatrataa a p. Hamaaaa SahaU, ttfwdaui aaai»· tati»; complectitur eoneUia ab anao MDLXXXIX, a4 MDOX. Coioaiaa Anguatae Aggripptemmium, typa rt4«aa Joan- WUhatart Kraknatp, at M)ndam ChrbtiMiBta»Mtia,HMi»p4aram,aaMMDOCUUX, Mm perntiau npartorum.

In-fuite, 4 f.-XXXVHI-1016 p. — Berne, vill»; Lyon, abbéMartia; Part·, Ammm); Park Sainte-Gueviév·; Borna, Alaeaandriaa; Borna, Angelica; Borna, Oaaaaateaee; Rome, Vatieaao.

T..VHI, p. 517-36, aynodaa OoloajoBal· aaai 1596.

8YNODU8 DIOECESANA AVBNIONEN8I8

1698 octobri· »1-

Synod»· diocoMua Avenionemia in Gallia, celebrata di· 91 oetobria 1698, aub Ioann· Frandaoo Sordini, archiepiacopo Avuionenal.

Exatut conatitutioM· aynodale· in operibu· qnibBa tituli:

, 1) Avignon, bibl. du chapitre, eodex m·. pergamena·, fol. 401-11.

9) Avignon, villa, codex m». 1939, caeculi XIX, fol. 343-6.

SYNODUS DIOECESANA ASTENSIS

1696 oetobria S3.

Synodua dioeeeaana Aateuaia in Italia, ealabrata b die 99 oetobria 1696, aub Ioann· Stéphane Ajnaan, epiaoopo Attend.

Exatant oonatitationec aynodalM in opera oui titulna:

Daerata, (1697), ... [Uliitu tufra eel. 409 A), P. 44, indictio futurae ayaodi ad diem 99 bobria 1698.

SYNODUS DIOECESANA CENOMANEN8I8

1598 oetobria 39.

Synodua dioeeeaana Cenomenenaie in Gallia, ealabrata die 99 oetobria 1698, aub Claudio d'Angannea, epiacopo Cenomanenai.

Exatant .eonatitutiouM aynedaiea in opera Mi titulua:

Advcrtiaaamana, atatuta ot ordonnano·· aux oure· et autre· «ocleainatiqu·· du dioee·· du Mana, 0 leua et publiai an aynodo du diet dioee··, tenu la ioudy vingt deuximme d'octobre, l'an mil cinq cent quatre vingt· dix huiet Au Mau, ohm la vefva Hierome Olivier, MDLXXXXVIII.

In-4*, 34 p. — Lc Mana, évécbA — Mihi communieavit d. Deahayaa, viearhn gMoralia Concinanenaia.

SYNODUS DIOECESANA MELPHIEN8IS

1696 novembria 11.

Synodua dioeeeaana Mdphienaia in Itali·, celebrata die 11 novembria 1698, aub Placido de Marra, •piaoopo Melphianai.

Exatant conatitutionaa aynodalM in opera oui titulua:

Conatitvtionea, . .. [Mv mfr· eel. 349A).

P. 69: .Placidua de Marra, Neapolitano·, [epiacopua Melphieaaia], eceleaiaa aibi eommiaaaa viaiHvit, at 1698,11 novembria. in cathedral! Melphienai, •ynodum habuit dioecaauam.!'

SYNODUS DIOECESANA COMENSIS

1696.

Synodua dioecaaana Com«aaiain Italia, celebrat· anno 1698, tub Philippu'Xrchinti, epiaoopo Comenai. ' /

Exatpni oonatitutioaea aynodalM in opera oui titulua:

1) Coneilivm provin'oialo Aqvileienae, (1699), ... D /liMu MtfM eoi. 408 B, n. 3|.

De hac aynodo confer atiam opua cui titulua:

9)- Acta eynodi Comantia, quam, aub auapicii· ÿ. M. virgMa immaculatae, Ulutriaaimna ae reverendiMimue d. d. Theodoro· «x comitibu· Valfr· d· Bonao, epjeeopua Comenai·, diebua X1U, XIV, XV munia aeptembri» anni MCMIV, in cathedrali •ocleaia celebravit, [htign*.] Comi, MCMV, ex typia Unione tipografioa, Hodulpbi doet. Ferrari •t aoe.

In-8*, 367 p. — Roma, Vittorio Emanuele.

P. 7. mentio aynodorum celebratarum : diebua 16, 17 et 18 aeptembria 1666, aub loanne Antonio Volpi, epiaoopo Comenai; 3, 4 at 6 aprilia 1579, •nb eodem; anno 1698, aub Philippo Arohinti; diebna 16,' 17 at 18 maii 1418, aub «odem; 18, 19 at 90 aeptembria 1433, aqb Laaaro ChrnSno; 13, 14 at 16 aeptembria 1479, aub Ambroaio Torriaai; 10, 11 at 13 aeptombria 1486, aub cardinali Carolo Cie«ri.

CONVENTUS GALLICANI OLERI.

1596.

Conventae Gallicani cleri, habitu· uno 1596.

D· hoc oonveata confer opera quibua tituli:

1) Aieembld· général· du clergé de Frenee, m .1596. — OrtéaM, viDe, eodex m». 873, aaeeuH XVm, Z1-909, — Of. CSM. 4m MM. 4m ddpertamm/a, xn, 314.

9) Proeée verbal de l'aaMmbU· du elergé d· True· pour rendition de· compte· d· Philippe d· CaatiU·, receveur général du clergé, 1698. — Grenoble, ville, codex ma 1871, aaeculi XVIII, 8731860 millim , 169 t. — Of. OMel 4m wm.4m VÜ, 596.

8) Odwpua, CkwMn ΛΛ», (1846),... fWUua M/r» ml-WIT)·. n. 1}, p. 568-70.

synodus diobcmana mbl phibnsib
IMS. ▬ - -----

Synode· dtoecaaaaa NelphiMito ia ItaHi, eeto-ABooMo, «* typographie ÀlpheaH OUeoeai, 1496, bnta u n Iltt, aub Placido 4« Nam, opioMpe Mpertorm peèmiiir.
, Melphimei.

Da haa lyaodo eenfar opu oui Statu:

OomStcSenm oditae à Laaata Coraduo, Otemoaeui, apiaaapa Malpkiaaai' A BapoUmmi eoaaita Ao., te aynodo eolebrata pridie non., vty A rijidaiaonemb. aanoDoadniMDCXXrV. fJMpaaJ

. Ia-4',4 f.-99 p.-1t. — Pario»Bibl. nat; B 9106

Fol. 9: .Urgot Mluberrimum ilind TridMtiai ooaeSU dimitum, at dtoeeoMaam aynodum eçlobromu, ' preeeartiai mm a tigiaS aaa aaaia fa ecotoSa neutre aaa faorit eoaveaata.·

8T4TUTA DI0BCB8IB KBOREN8I8
1696

. Statute dioeeuia Bboreui· ia LuStaaia, adita anno 1684, «nb Thiotonio da Bragaana, arohiapimopo Bboreui.

Butant atatuta ia open Mi titalu:

Regimutoa da arditorio icclmiaitioo da aida· biapado d'Brdra, a da ata ralaa. a am eotmltaa 4 oaaa do deapuho A. maia aMoiaaa da jutiça eocleaiaatica, A a ordem qui au temnoi examm, ℓ cm outrai couu qua taebo ao bom gouirno do dito areobiipedo, tiradoi doa aatigoa * aermocntedoa A mudadoe oonformo ao tempo, A da larga anpe^Mtia que ·aa teae A ao eagrado oohcilio Triduttao, par mandado do reuereadiaiimo em Chriito pedro dom Thaotonio, Slho dot duqdaa da Bragaaqa dom lamm quarto A doua loanna do Mendoqa, arcebiapo d'Euora. ffaeiguj Imprima om Buora, por ManoaJ de Lyre, por mandado do dito rMerendimimo am Chriito padÀ anno de M.D.LXXXXVUI.

In-foUo, 4 fan.- 144 fa. - S fan. — Périt, Bibl. nat. B 401.

SYNODUS DIOBCBSANA IPPORBGIBN8I8
1696. .

Synodal dioeocmaa Ipporogieuic in ItaHa, calibrate anno 1594, rab Oaeiare Ferrario, ipiicopo IpporogienaL

Butant. eonititutioau aynodalee in opere oui titahu:

Coutitvtionm et decreta qrai Ulretriie. ao rererendim. in Chriito pater d. d. Camar Fmrerira, Dei et apoatolieu aedia gratia epimopu Ipporegion. A oomee Ac., edidit anno (Wq) 1594, 1401 A 1409, m lynodo diooeeeana. *[iMif*·-]* Bporaadiaa, ex ofleina Michaeli· Marlbae; de Ueutia Mperiorum. *[In* /ne.7 Bporaediae, Jf.DCVII, ex ofleiaa Miehaoiia Martbaa.

In-4*, 4 f.-71p. — Vereolli, AgneoiaM.

P. 1-14: „Nm Caoiar. Fimriut, ... epiacopu Bporaodienaia ot eomoi, ... ia dioeeoiana lyaodô IV itateimui ..."

P. 91-49: „AHai oonatitUÂonee lynodalea. pro- C mulgatao a praefato pariilnatri ae rerereudiie. d. Oaaaare Ferrario, Dei et apoetoUeu aedi<_gratia epiioopo Bporaodiao, de anao 1401, die 10 maii.*

P. 69-41 : .Synodal dioeeeoMa qaao in cathedral! ecoleeia habita eet anao 1409, die penoltima aprilia*

P. 49-71 : .Décréta place in lynodo uni 1406 die 6 maii, promulgata, praomiiait, quoad lynodi celebrationem, iii que ta anterioribui leguntur.*

SYNODUS DIOBCB8ÂNA NONBN8I8
1696,

Byaodu diooeoeaaa Noneuie ia Dalmatia, oelobruta un 1694, Mb Horatio Beiloti, epiioopo NeaeaiL

Di hac synodo confer : Gemi, *Strie» rpieeepenm,* (1474), p. 411.

SYNODUS DIOBCBSANA PICTAVIEN8IB
1596

Byaodu dieoMoua Pietarieatae ta Gallia, celo- D brata uno 1596 Mb GodeMdo do Saiat-BoHa, ipiuopo PietavieaeL

De hae eynodo eoafar: Gum, *Strtftfitttfemet,* (1975), p. 906

χμ π!·,—--------- , n,ti..,am«i >-rnMMILmilimaampmmaaMmamammAaAWBm4BPa^awat»gaa4AMBAa6a»»"g*M99tM9*mwmmartawnaini oil ni-ni m =»»»-r»

SYNODUS DIOBCBSANA SALMANTICNNSIB
1696

4&·μ μ μ · BMμ μ Mμ μ ^I* CUepMAiy celebrata aaao 1699, Mb Petre leaee do Pecada, epiacopo SahaaaiiaMML

De bu aynedo eoafar opm coi Statua:

CeutituteaM,(1464),.../AhSumyru ml,MT C].

FoL4: aBatu eouAtnioau eyüdatae ao eedoaare, atîcado riale lu que M cota ebfapadi hteteroa loo eoAarm obfapoe de Salamuoa, nueatroe predeecaioroe do buaaa mcauria, doa Diego Deçà alto 1497, 4.Pedro Gonaalea de MeadOea alto 1640, doa Geronimo Maariquo alto 1669, d. Pedro lunao de Pomade afio de 1594, d. Laia Fernande· da Cordera alto de 1604.*

8YNODI DIOECNSANAE 8OL6ONENBE8
1JM,

Synodi 6MMMiM BolaonenMo in Htapaaia,A oolobrntao tanta IMS et aequentibu·, tab Ladovioo Sana y Oodol, opiaeopo Solaonaaai.

Da hia aynodi· confer: Geme, Strimqptaeepmum, (187*), p. 76.

8YNODU8 DIOECESANA ISCLANA
IBM aprilia IS.

Bynodna dioeceaana Itclana ia iaaala bahia ia Italia, celebrata die 18 aprilia IBM, aab Inuico de Avaloe, epiaoopo ladano.

Exatant eoaatitutionM aynoddea in opere cui titalna:

Deerotn et conetitutione· ayaodaiee dioeceaana· Ionian., per admodvm ili** et r"*" d. Innicvm de Avolo·, optaoopvm belaa., ia maiori ooeieeia oele-bmtae, idibua aprilia IBM. /Inrifw.J 8vporiorvm permimv, Hornae, apnd impraeeore* camerdoa, M.D.XCIX.

In-4·, 2 f.-M p.-1 f. — Paria, Bibi, nat B 3080; Paria, Bainto-GeneviAvo.

SYNODUS DIOECESANA AVENIONEN8I8
IBM aprilia 37.

Synodua dioeceaana Avenioneneia in Gallia, b indicitur ut eolebranda die 27 aprilia IBM, aub loanne Franotaco Bordini, arebiepiaoopo Avenioneoai.

Exatant conatitutionea aynodalea in operibua quibua tituli:

1) Avignon, bibi, du chapitre, codex ma. per·gamenu·, foi. 414.

2) Avignon, ville, codex ma. 193#, aaeeuli XIX, fol. 888.

SYNODUS DIOECESANA CREMONENSIS I
18M ante maium.

Synodua dioeoeaana Cremonenaia 1 in Italia, celebrata ante menaem maium IBS#, 'aub Caeaare Speciano, epiaoopo Cremonenai.

Exatant eonetitutionea aynodalo· in opere oui titulua:

Decreta et acta edita ot promvlgata in aynodo dioeceaana Cremononai prima, qvatn revprendiaai-mva d. d. Caeear Speciauua, Dei A qanotae aedia C apoatolica· gratia epiaoopua Cremonenaia, habuit, additi· praeterea ad extremvm nonnulli· conati-tutionibua A decreti· apoatolicia A edicti· epia-oopalibua. /IfuigiM.J Cremonae, apud Baptiatam Polliaarium, M.D.XCIX.

In-8*, 8 Î.-366 p,-16 f. (index)., — Milano, Ambroaiana; Novare, aominario; Parta, Bibi. nat. B 2044; Paria, Maaarine.

Pol. anteriori 2, praefatio data eat aub die 16 maii IBM. Ergo aynodua celebrata eet prina.

P. 199-368, appendix documentorum ad hanc aynodum attinentium.

P. 841-66, catalogua epiacoporum Cremonen-aium.

SYNODUS DIOECESANA DE ANGAMALE
1699 iuriii 20.

Synodua dioeoeaana de Angamale, celebrata in civitate Diamper, die 20 iunii 16M, aub Aiexio de Meneae·, arebiepiaoopo Goano, aede de Anga-male vacante.

Bibllogruphin:

1) Synodo diooeaano da igreia o biapado de Angamale, doa antigoa obriataile do Bam Thome daa •arrae do Malauar daa parte· da India oricutal, cele-brado pello reverendiaaimo oenhor dom frey Aleixo de Meneae·, aroebiapo metropolitano de Goa, pri- D mai da India * parte» orientée·, aede vagante da dito biapado, por authoridade de doua breuoe de aantiMlmo padre Clamante papa VIII noaeo aenhor, ao'terooyro domingo depot· de Penteoo«te aoa' 20 dia· do mea do iuaho de era do 16M, na-.igreja de Todoa Oa Santoa, no legar A reyno do Diamper aogeito e ol rey do Coobim inHel, no qual ae deo obedienoia ao aQmo pontiBee Romano A ae aogei-ton o dito biapado com iodo· oe chrtataS· delle a enata igrejn Romana. Em Coimbra, na officina de Diogo Gome· Lour»yro, impreaeor da vnluerai-dad·; oom licence do acato officio A ordinario, anno Domini 1606.

In-folio-minori, 2 fnn.-62 fc.-9 ffin. — Paria, Muerine.

Haec eat Diamperitana aynodua ia India, que varia decreta promulgantur ad reformando· more· incolarum Nalabarenaium.

2) Geddea, Htatory qf *A*· eAorcA *qf Malebat.* Londini, 1694.

3) Hough, *Hidory qftktckrùtûmÎi) ia laéia,* t. II.

4) Milne Rao, *Th» tfriae* «AoreA m India, p. 226-66 et 376.

6) Cotati, *Coœil.* (1728), XXI, 1427-80.

6) lo. Facundi Raulin, Caeearauguataai, ordini· Eremitarum 8. Auguatini ex-generali·, atque Hicpa-niarum Indiarumque aariatentia, hiatoria eccleaiae Malabaricae, cum Diamperitana aynodo, apud In-do· Neatoriano·, 8. Thomae ohriatiaaoa nuncupato·, coacta ab Aloxio do Meneae·, Auguatinenaï, an. Domini MDXC1X, nunc primum e luaitano in lati-num vere·, cui accedunt cum liturgi· Malabarica, tum diwertatioue· variae; ·'omaia perpotata anim-adveraionibus Illuatrata. Romae, MDCCXLV, ex typographie Hieronymi Mainardi; anperiorum fa-cultate.

Ia-4',18 f.-629 p. — Paria, BiM. Mt. B »886; Roma, Saint-Louia dee Franfata.

P. 69-282, aynodua Diamperitana.

7) Manni, dbpptam. aonoil., (1752T), ... /MMua •upea eet 401 B|, VI, 1.

8) Mnaai, Oona/., (1909), XXXJV, 1427-30, ot XXXV, 1161-368.

CONGREGATIO ARCHIPRE8BYTER0RUM DI0ECE8I8 MECHL1NIEN8I8
15»» angusti S.I . *

Congregatio arehipreabyterorum dioecesis Mech-liniens» io Belgio, celebrata die 8 augusti 1599, tab Matthia Hovio, archiepiscopo Mechliniensi.

Exstant constitutionM synodales in opere cui a titulus:

Van de Velde et de Raw, No m *ooUoodo ofod,,* (1839), ... *[tituhu* supra eo/. 411 C, 1598 aug. 4], Π. 355-7, cx copia authentica.

! 8YNODU8 DIOECESANA BALNEOREGIENSI8 I
1599 augusti 16.

Synodus dioeoesan· Balneoregiensis I,in Italia, celebrata die 16 augusti 1599, sub' Carolo Trotti, episcopo Balneoregiensi.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

1) Decreta ac constitrtiones synodales a Carolo Trocto, Ferrkriensi, Dei ac sedis apostolicae gratia Balneoreg. episcopo, in eirs prima diaecesana synodo coactae atque editae. Svperiorvm permisse. Romae, ex typographie Aloysii Zannetti, 1600.

In-'4e, 331* p.-9 f. (index). — Roma, Vallicelliana; Roma, Vaticano.

P. 9-10, baec synodus celebrata est in ecclesia cathedrali Sancti Donati, die 16 augusti 1599.

De'hac synodo confer etiam opus cui titulus:

S) Prima synodus dioeeeeana, quamillustrissimus ac reverendissimus dominus Cajetanus Briuciotti, Dei et apost. sedis gratia episcopus Balneoregienris et patricius, sanctissimi domini nostri praelatus domesticus ac pontificio solio assistens, in ecclesia cathedrali civitatis Balneoregii, regnante sanctissimo d. n. Pio papa IX, habuit, diebus s. Pentecostes, 37. 38, 39 maji anno MDCCCLX. Viterbii, prelis episc. Speraindeo Pompei, 1863.

In-8·, XXXX-599 p.— Roma, libr. Bocca.

P. VII: rEorum actuum |synodalium| regesta octo super decem nostra servat cancellaris; pertinent praedictae synodi ad episcopos Umbertutn Locati, Placentinum, anno 1573: Carolum Trotti, Ferrariensem, anno 1599 . . ."

■u» ·

CONCILIUM PROVINCIAL^ BENEVENTANUM

) .1599 aeptembri.

Concilium provinciale Beneventanum in Italia, c celebratum mense Septembri 1599, sub Maximiliano archiepiscopo Palombaro, Beneventano.

Bibilegraphia:

1) Concilium provinciale Beneventanum. Romae, >apud Gulielmuriv Facciottum, 1605. — Ipse non vidi.

3) Synodicon, (1695), . . . *[tituluo supra coi.* 9 D η. 1], .

P. 384 - 464, concilium Beneventanum XVII, celebratum mense aeptembri 1599.

3) Synodicon, (17241, .. . *[tituluo oupra col.* II A. n. 3],

P. 333-96, concilium Beneventanum XVIII, celebratum'mense aeptembri 1599.

ACTA CONCILII.

EDICTUM INDICTIÔNI3 SYNODI.

*Maximilianuo àoPaluu)tària,Deiot apootolicat oodio gratia/archirpiocopuo Bmoomtamu, doro ot o*mibuo productat nootrao fidolibuo, oaMo»* i" Dearmo.

Pastoralis officii nostri ratio postulat, ut provinciale' concilium celebremus; quod, licet iuxta concilii Tridentini praescriptum, iam pridem exequi superemus,. aliqua tamen fuerunt in caussa, ut pium ho'c opus hucusque intermitti merito sit persuasum. Primum, quod provincialis synodus a lacobo cardinali Sabello, bonae memoriae tunc archiepiscopo Beneventano, prius celebrata, adeo cuncta complexa ait. et in Alturum prospexerit, ut nihil ei aut parum addi posse videretur; quod nobis quodammodo gratum extitit, quippe qui tanto viro semper tribuimus multum: quod ut facerem, et ipsius impellebat auctoritas, et Thadaeus cardinalis de Gaddis, avunculus meus, tanquatn , mihi ex testamento legavit. Pfaeterea, interlapsi temporis diversae calamitates, viarum latrociniis et grassationibus omnia plena fecerunt, ut ad hoc. usque tempus sanctam hoc negotium differremus. Nunc vero, cum ingenti Dei gratia et' misericordia pacata omnia videamus, et aliqua forsan emersere quae communis sollicitudinis remedium quaerant, depositum animarum nostrae eurae commissarum sollicitat, ut diutius -non fmmoivetuur, sed, [illegible] qua dupravata sunt, refonmentur, errores corrigantur, et oves Damini sanguine redemptae,' a vallibus ad montes, a,terrenis scilicet rebus ad caelestes, ab humanis ad divinas,, a caducis ad aeternas, omni studio re/ocentur. Atque in hanc curam, ut ardeutius incumbamus, monet nos ipsius ecclesiae nostrae magnitudo et nobilitas. Dioecesis enim ipsius amplissima est, nonaginta sex scilicet castrorum, et quidem insignium, exceptis oppidulis. Sunt hic multi abbates qui mitra et baculo utuntur, et duodecim extant abbatiae quae ab archiepiscopo Beneventano confdruntur: latissitba est eius provincia, decem et oeto episcoporum; licet non multum sit temporie, cum viginti quinque essent, ut in valvis aereis ipsius ecclesiae et nomina episcoporum et effigies monstrant. Olim vero triginta duos habuisse, et metrdpolim Campaniae, totiusque Apuliae appellatam esse, antiquissima ipsius documenta testantur. Praesulem autem Beneventanum signo plumbeo litteras expedire, a sententiis laieorum officialium civitatis ad eum appellari, aliisque gaudere apostolieis privilegiis, ecclesiae Beneventanae dignftatem satis ostepdunt. Evidens argumentum, quod sicut summi pontifias, quorum multi hio resederunt, civitatem, hanc in signum directi dominii in regno Neapolitano apostolicae sedi reservatam multis ornarunt gratiis, sic eius archiepiscopalem sedem multis ecclesiis praestare voluerunt amplissimis praerogativis. Quae cum ita sint, ad hoc sanctum negotinm quamprimum praestandum, tanti sacerdotii procuratio nos merito invitat, cogit, impellit. Quamobrem, omnes et singulos huius nostrae provinciae reverendissimos episoopos, tum litteris eo potissi-

mum nomine unionique eoram scriptis, tum stiam hoe publico edicto in valvis cathedrarium affigendo,, Beneventum ad synodum convocamus, cuius inchoandae eertum diem .vigesimam nonum scilicet futuri mensis septembris, dedicationi sanoti Michaelis archangeli dicatum, ut mane in metropolitanam eodeelam conveniant, praescribimus.

Ut igitur aliis etiam omnibus innotescat, qui de lure Vel consuetudine synodo interesse debent, ne cui ignorantia rei ad excusationem uti, vel se contemptum negloetumve eoae dicere liceat: idcirco, universis et singulis praedictis, tum ceteris, qui sua intéressa quavis ratione putarint, tum etiam illi, qui liberi sunt atque exempti, quique nullius dioecesis intra provinciae nostrae fines qpntinentur, hoc edicto publice proposito in valvis cathedralium, et, aliatum insignium ecclesiarum etiam exemptarum nostrae provinciae, ao vicinorum nullius dioeeeaia, si'quae-sint, locorum affixo, illud etiam significamus, indicimus ao denunciamus; poenis et censuris propositi· iis, qui intéresse debent, canonum iure sancitis.

Rogamus praeterea et in Domino hortamur omnes provinciae nostrae fideles, ut assiduis praedicationibus, et reliquis Christianae pietatis offieiis, nobis tam salutare negotium tractantibus auxilium a Deo implorent, quo facilius ea, qua» ad Dei laudem, et animarum, quae in nostra cura conquiescunt, salutem pertinent, decernamus. In quorum fidem hoc edictum nostra nostrique secretarii manu subscriptum, et nostri sigilli impressione munitum, confici voluimus.

Datum Beneventi, in palatio archiépiscopal·, die 8 mensis maii 1699.

Maximilianus, archiepiscopus Beneventanus.

Antonius Raguccius, canonicus Beneventanus, secretaries.

LITTERAE

missas *ad reetrtndiuithot rpitcopot tuffragantot.*

Illustrissime ad reverendissime domine.

Provincialem synodum Beneventanam, iamdiu aniyio conceptam, varii· caussis, iustis illia tamen, hucusque intermissam, Deo iuvante, hoc anno celebrace intendimua, atque id vigeaima nona futuri mensis septembris facere aggrediemur. Quod, licet publico edicto omnibus reverendissimis provinciae nostrae episcopis indixerimus, Ijtteria tamen nominarim ad ainguloa scriptis, ut hie facimus. amplitudini tuae reverendissimae duximus etiam indicandum. Adait igitur in noatra metropolitans ecclesia Beneventana amplitudo tua, ut eam hortamur, ad praedictum diem', quem huic sancto negotio certum praescribimus, et quae in aua dioeceai correctione digna invenerit, ad synodum afferat. Adducat etiam aecum aliquot ex capitulo, et reliquo oivitatia et dioeceai· suae clero viros selecto», quoa idoneo» iudicaverit, qui aynodalibue actionibus intersint, ut ex eia pro futura aynodo provinciali teatea deligi poaaint, qui, omni humano, affectu cive negligent·» depositis, lurent ae eorum munua .diligenter exequuturoa.

Quooïi legitime impedita, caunaita nobia aignificando, et Huxta canonioaa.sanctiones. probando, adesse nequiverit, procuratorem idoneum, qui eiua nomino -aynodo intersit, mittat.

Praeterea, habebit cum hio amplitudo, tua impressum edictum, quod in oathedralia ecclesiae suae, et aliarum auae dioecesis insignium, etiam exemptarum, et vicinorum locorum, etiam nullius dioseesia *valv<· affigi st promulgari curet, de ouiut promulgatione publicam testificationem ab amplitudine tua postea'petimus. Et Deus illam diu conservet incolumem.

Beneventi, die 8 mensi» maii 1699.

Amplitudinis tuae illustrissima» et reverendissima· addictissimos .

Max. de Palumbara, archieÿiscopus Beneventanus.

Antonius Raguccius, cCnoaicus Beneventanus, secretarius.

TITULUS I.

Dt proftuiont yUsi,

Capot 1. *Fidtipn/fuionm mitUrt* gsn *ttnranfwf Parochi lihrortmt* proAiMorwn tndteset AaMtmf, *ut torum* nomma *tpiteopit d»frrrt pouint.*

Cum Christianae religionis fundamentum sit fides, eiusque confessio credentium..fiat ad salutem, maxime eorum qui aliorum curam gerunt: Tridentini concilii nixi auctoritate, et felicis recordationi» Pii papae IV cobstitutione, mandamus, ut, qui de beneficiis'curatis provisi erunt, ad minus intra duos menses fidei professionem emittere tenesntur, formula ab ipsomet Pio IV praescripta coram episcopo vel vicario generali; qui vero de dignitatibus vel canonicatibus in, ecclesia cathedral·, eam profiteri teneantur, edam in capitulo,' sub poena in concilio Tridentino indicta. Eamdem professionem facere teneantur, qui de monasteriis, conventibus, domibus et aliis quibuscumque locis in dicta constitutione expressis provisi sunt. Ad idem teneantur praedicatores verbi Dei, magistri scholae, confessores tam saeculares qtlam regularis. Ad idem medici et chirurgi intra .trium mensium spatium post praesentium publicationem: quod si adimplere'neglexerint, censuris et poeni» ecclesiasticis compellantur.

Curent etiam episcopi ut parochi omnes indicem librorum prohibitorum secum habeant, qui etiam invigilent ut ad ipsos descripta sigillarim nomina librorum deferantur, u,t, ai quoa prohibitos repererint. vel prohibere vel expurgari curare pro pastorali vigilantia possint.

Capot 9. *Parochi, poti fidti pnftnionam, ttdi aportolica* tt proprio tpùeopo ohodimdiam iurtnt,* argue *parochialia iura bonagu» dtftnmtro».*

C Parochi, post fldei professionem emissam coram episcopo vel. vicario generali, iuramento 'Se obstringant, apostolicae sedi» et proprio episcopo eiusque successoribus obtemperaturos; iura parochialium ecclesiarum defensuros; bona noq alienaturos sed conservaturos. et male alienata pro viribus ecclesiis se restituros.

TITULU8 II.

Dt alfutintibu» tacra tcriptura.

Capot 1. *Sacrat tcripturat rtrba ad profano» »mtu» nt trahantur.*

Ndn est eorum temeritas sine animadversione praetereunda, qui sacrae scripturae verbis, vel ad profanos sensus, vel ad impietatem, vel ad locum, vel ad superstitionem, aut ad alium quemvis alienum ecclesiae sensum abutuntur. Quamobrem, episcopi, iuxta canonicas sanctiones et Tridentini concilii decreta, delinquentes severe puniant; atqhe, ut ab hniuatnodi sacrilego abusu fideles abstineant, populos peXconcionatore·, parochos et confessores admoneri curent.

TITULU8 ПI.

De hedimafittri. **

CxMrr 1. *Latdei libri » **Mi** arose·tar, *tie rtim prohibiti. Mola** sfagulM cams eiritsMtur. Nemo *MM HmIÜWI*

Cum adoleoeesitium aeta» facile lascivis rebus inficiatur, curent episcopi ut magistri scholae eoe auctores fugiant, quorum lectione puerorum animo· corrumpi credendum rit, «ire latino ilio, rive italioo aut quovis idiomato conscripti «t editi eint; atque libros in indice prohibitos ftigiant. sub poenis ibi contentis. Scholae singulis annis a visitatore ordinario visitentur; nemoque docendorum puerorum seu adolescentium publice vel private munus suscipiat, nisi prius ab episcopo examinatus, licentiam in scriptis habuerit. Tunc vero pueros eius fidei commissos, non litteris modo, sed bonis moribus et salutaribus praeceptis erudiat, praecipue vero B in doctrina Christiana: quod, an fiat, testea synodales et vicarii foranei in synodo dioecesana singulis annis celebranda, ut episcopis significent, mandamus.

TITULUS IV.

D praedicatione urbi Dei.* '

Caput 1. Conriouaterss aou avari ddipantar. *Eit eatitfacere* rsnusntss per censuras sunt eomprilendt'.

Quoniam satis, quae concionatores. verbi Dei exequt debent, in provinciali synodo gub laoobo cardinali Sabello bonae . memoriae archiepiseopo , *Beneventano celebrata complexa sunt, hio tantum 'addendum putavimus, curaturos episcopos, eos eligere ad id muneris obeundum in suis dioecesibus praedicatores, qui nihil avaritiae praeseferedtee, saluti potius quam scandalo populis sint: quod maximo animi sensu de pluribus intelleximus, qui C propriam utilitatem potius quam animarum salutem quaesivisse, in eorum ,a praedicatione discessu demonstrarunt · Iis eleemosynae et alimenta subministrentur, ad quae persolvenda, qui solent et debent; episcopi etiam per censuras et poenas repugnantes cogant X

Caput 9. fbupsrvs inter *praedicandum* im eommen-'*dentur;* pse n riesmosyMOm puaerant. Xocta concio ««J AaAsatar. *Praedicationi* fini**.

Praedicatores neminem inter praedicandum paupertatis nomine populis commendent, nisi epiacopi in scripto obtenta facultate, qui de eius inopia a parocho testimonium habeat; dumque concio habetur, nulli pauperum per eccleaiam eleemosynam petere permittatur ne, vol vulnerum aspectu nauseae populo divina audienti, vel celebrantibus importunae querelae vocis sono impedimento sint; D sed id negotii, cum praedicator pausam facit, ita celeriter agatur, ut concio mrinime impediatur. Noctu sacra concio- non-habeatur, et dum habetur, nec missae celebrentur, neo horae canonicae, etiam submissa voce, recitentur. Tandem, praedicatores videant, ne de eis vere dicatur, quod apostolus scripsit: *Sunt cauponante* otrbum Dei':* et quod princeps apostolorum redarguit: *In aoaritia,* inquit, Jfctw *Virbi» de robi* negotiante*1;* et quod reprehenditur. e beato Iuda in epistola catholica: Cor *ercerciiatum ' avaritia habent**, umtUpto* patentia, Mirant** pirtona* quaeetut* musso*. Sed considerent, quod apostolus testatur non esse praedicandum ut comedamus, sed comedendum ut praedicaro possimus.

• П Cor. П, 17.
• П Petr. П, ».
• Iad. M

TITULUS V.

MAM· *ia^aaiiatLaaa ti* taMh MOMAmU·

Cam 1. *Sacrae imagine» quali* osso W«ri? In-OMMıIIΦ* IM NM tN 4^|MNNnA|N*/QıMFM* Xeea *miraeula* ne proponantur, negue *altari» tripaatur* ahsfwo «pûeop· approbatione, oui ewomnHmioatio-nio poena.

Curent episcopi, ut sacrae imagines, priusquam in ecclesiis collocentur, stata prece benedicantur: Quae vero vetustate corruptae, rive hominum iniuria deturpatae, quaeve in sordido loco sunt, eas, vel honeste aptari, vel in totum deleri mandent: vetustate autem ita collapsas, ut reparari non possint, comburi, et cinereo in oacrariunf reponi praeripiunt, ubicumque reperiantur, etiam in domibus laicorum. Nulla imago aut pingatur, aut sculpatur, quae veritati sacrae scripturae, aut ecclesiastico ritui et catholicae traditioni adversetur, vel quae habeat aliquid obsceni, aut profani, aut ridiculi, aut superstitiori, aut alias procaciter. vel praepostere facti; neque miraculum, quod non'sit ab ecclesia probatum, exprimat; nec eorum, qui in sanctorum numerum non sunt relati; nec animalia in imaginibus pingantur, nisi expressio sacrae historiae id requirat, nec eius, cuius lectio ab ecclesia prohibita ejt. Quod si episcopi in visitatione huius generis imagines invenerint, eas deleri, vel ia honestiorem formam reduci curent.

Pp> voto oblatae imagines non -vendantur, nisi consensu episcopi in usum ecclesiae ipsarum pretio convertendo.

Tapetia aut aulaea, quae vanitatem praescierunt. aut figuras profanus et ab ecclesia interdictas continent, in ornandis ecclesiis minime 'adhibeantur. Nova miracula nemo, quovis modo exemptus, populo enunciare aut praedicare, altaria eo nomine erigere, oblationes aut vota in altari proponere audeat, sine episcopi approbatione, sub poena excommunicationis. Verum, ubi rumor increbuerit novorum miraculorum, huic pie obsistatur, quousque ab episcopo, quid fieri debeat, mandetur.

TITULUS VI. ,

De reliquit tanctorum.*

Capot 1. *Sanctorii reliquiae quomodo auervanda* tini *t ottendtndaef Alteri ne concedantur abtque luperiori» facultate; nova» nemo -venerationi exponat,* mei *ab epiteopo recognita».*

Sanctorum reliquiae, quae divinae gratiae receptacula fuerunt, honesto loco asserventur; non tamen, ubi sanctissimi corpus, aut sancta olea vel sacrae vestes conservantur. Lampas seu lampades ante semper colluceant, niri. sint in capella sanctissimi corporis, ubi lampades continue ardere debent Cam populo ostendi.eas contigerit, idque in sanctorum festis ant in maioribus solemnitatibus, accensis luminibus, neo vescatis extracta^ a sacerdote superpelliceo stolaque induto ostendantur. Tunc vero accendantur luminaris, pulsentur campanne, antiphonae cum orationibus a clero cantentur, thurifleatio adhibeatur.

Ostendendae super altare reponantur. Absit spes quaestus; sacculi aut capsulae pro eleemosynis recipiendis non collocentur*; nec sit qui aut humeros fidelium virga tangat, aut ad eleemosynas erogandae verbis invitet; si quid vero sponte dabitur, aoripi non prohibetur.

Ad aegfotos etiam devotissime petentes, etiam ri id antiquae consuetudinis esset, sine episcopi facultate minime exportentur. .

▲ laid· auquam tractaatar ant tangMtnr, 4 quod sanctus Gregorius sacrilegium mm seribit; ^neqne »M nudas deoeculsri liceaL

Prop· reliquias qua* sciuatur, 'tabella oratte-i«aum et antiphon·»» Ulorum sanctorum appansa habeatur; ae etiam alia tabella ia looo conspicuo affigatur, ubi nomina omnium reliquiarum- describantur. 9 vaaeulia ostendendae nuniquam extrahantur; nudae a velo ia conspectu nunquam ax* ponantur.

Caveant, aub poena excommunicationis lata· Mntentiae, aacranim reliquiarum custode·, illarum, neo minimum quidem quovia praetextu, etiam altari ecclesiae concede», trader· aut largiri nine permissu ordinarii, et ai regular» tint, abique facultate proprii generalia scripto obtenta.

Novat reliquiae nemo, etiamai regularia ait •ut quantumvis exemptu·, evulgare, aut venerandae populo annuncisre, niai ab epiaoopo recognita· et approbatae praMumat, aub poena excommunicationis.

Camft 2. *Seliguiarum eatalogue epittopo frommittatur.* S> tacertas atat jt^td optadum f *Duabue artentur daoibue.*

'Mandent epiacopi, primo quoque tempore, ut omnium «aerarum reliquiarum, quae in auia dioecesibus aunt, ad eoa nomine deferantur, et quomodo vel tranatatae vel habitae fuerunt, perquirant diligenter. De iis vero, quae incertae et aine nomine aunt, teatea idoneo· examinent, quid de eia antiqua oonatanaque traditio edoceat; relatia omnibu· in certum librum, qui in archivo episcopali conaervetur.

Capaae reliquiarum duaa elaver diverso fabrili opere confecta· habeant; alteram ab epiacopo, ai in cathedral! aint; alteram a thesaurario vel prima dignitate aervandam; tertiam vel plure·, ubi consuetudo eat, laicit episcopus permittere poteat. In dibecesi a rectore ecclesiae, et ab alio probato presbytero quem epiaoopua elegerit, teneantur.

TITULUS VII.

De aedificandie notie aeeletiie «t de ornatu tarum.

Caftrr 1. *Notae eceUeiat, aut ta ueteribue quid praecipuum ineoneulio epiecopo extrui prohibetur. Primue lapit iuxta pontificale Romanum iaeiatur per delegatum, et apta aedifieii forma detignetur.*

Novas ecclesias aedificari, aut in-veteribus aliquid praecipuum novi, absque ordinarii licentia in scripti·, fieri.omnino prohibemus; eum vero licentia haec dabitur, mittet episcopus chnonioum, vel alium in sacerdotali ordine constitutum, .qui primum lapidem fundamentorum iaciat ad pontificalis praeacriptum, vel qui aptam loco aedificii formam iuxta canonicas sanctiones designet.

Caput 2. *Altarii, aligne annexorum* mensura dascrihttar. *Cirta' ipeum cancelli emt.*

Altaria sint altitudine quatuor palmorum a ligneo scabello, latitudine palmorum trium, sed longitudine ad minus palmorum sex;, verum altaris maioris maior poterit esse longitudo, ad palmos octo.

Scabellum vero'ea sit longitudine et latitudine inflexum ad latera altaris, qua·' et altare ipsum circumcingat, si commode fieri possit, et celebrantem commode substlneat. Bepisnturque ita ferreis aut ligneis cancellis, ut laioi celebranti nimium appropinquare, aut altaribus inhaerere vel inniti minime possint.

imM wvm^M -iwc

Ÿφφ tAi
JUttii MI ÿMMMMM
MV0 ΛΛAo

Crucifixi imago, oui celebrana caput inclinet, in quolibet altari deputata ait, mu sculpta collocetur. Adsit tabella Cftorta m «Mdat at accretarum orationum.

Fenaatrae ·oo!o·1·η» ant vitro ant cerata tela ita claudantur, ut ventorum impetu miniatari «acri aacraque mysteria tuta aint.

Vu aquae benedictae marmoreum, vel alio •olido lapide non foria aed intua ecclesiam, in dextera parte prope ianuam ait, cum aapergillo.' non spongia aed aetia confecto.

Adsit aaerarium in quavia eccleaia, quod clausum eaae debet; aed in parochialibua eccleaiia praeter hoc, etiam illud quod fonti baptiamatia deaervit. aedificetur.

CaMTT 4. *Chorut, taitnuculi* attat at ornatas, *umbella, altarium ornamenta, tepulehrorum collo·* oottouM, dneritamtar. Paso *prttioea obi tueto· diendaf AMo ad letandae manui et oratorium* tw dastai ta «cela·»·. ·*Eceleeiaitica ornamenta ta* prqfottos mm coaaerta, otd *alio transferri abigee licentia prohibetur, et confeeeionte extra coafeeeionalia excipi,* loieonimqw eomitta ta eeolariu, out *alibi diebiu* /«sita I stae *fatuitate 'celebrari.. In profanatu eapoUit altaria eunt diruenda; neque iutpatronatue abegue doit concedi debet. Ante eccleeiai nihil tendatur.*

Chorus, ubi fieri commode potest, ita ait iuxta altare maius ooniunctua, ut'laioi·· minime patere poaait, eo praeaertim tempore, cum divina celebrantur officia.

Tabernaculum, intra quod pyxi· ·aurea vel argentea cum corpo-ali ad sanctissimum corpus •••errandum reponitur, nonniai in altari maiori collocetur, vel alibi, ubi decentius collocari poterit; a foria per omne· parte· auratum, coopertumve tegmine serico aut saltem lineo, colore aliquo variato; intua vero rubro serico vel virida investitum.

Supra altare maius umbella aeu baldachinum appendatur, qnod totum altare celebrantemque ipsum desuper tegat.

Habeant altaria ornamenta paramentaque pro divinia peragendis, secundum temporis conditionem. Tobaleae tres illa cooperiant; superior ait alii· maior longitudine et latitudine, itajat-a lateribus altaris dependeat usque ad scabellum; reliquae duae, vel saltem adaequent longitudinem latitudinemque altaris, vel superent,

Os sepulturarum noriter construendarum distet ab altaris scabello, spatio ad minus unius cubiti, vel etiam remotius, si locus permittit; atque ita operiatur, ut nullo unquam tempore foeteat.

Vaaa ecclesiae pretiosa armariolo in loco tuto et apto' claudantur.

Bit vas cum pelvi pro abluendis ministrorum manibus; tobalea desuper tornatili ligno appensa.

Sit locus pro oratorio cum imagine sacra de-' super affixa, ubi, post peracta sacra, minister posait orare.

Parement· et ornement· eccleaia· quaecumque in usus profanos non convertantur, et certae ecclesiae dicata, ad aliam sine licentia episcopi non transferantur.

In qua ecclesi» sacramentum poenitentiae exercetur,- nonnisi in confessionalibus id fiat secundam formam per ordinarios praescribendam.

Nemini permittatur ante fovea eeoledae, vel ia Harina immorari, aut ingredi eecMam cum aoop-Istia, «at balietie, aat hastis, similibusque armis» neo oumcaaibes venaticio aat volecribue.

Concilia laioorum, quae parlementa appellantur, artium congregationes, aliaque collegia, quae ad eoeleeiam non-pertinent, ia eeeMa ae fiant, neo aBbi diebus featiria, niai peat vesperas, de licentia episcopi vel parochi loci.

Ia capdlis profanatio et aperti·, ubi non celebratur, ri aunt altaria, eruantur; nullique ddnoeps iuapatronatu· capellae concedatur, niri eam saltem dotaverit aex ducatorum annua dote. Iuxta eccle-•ias earum vel ante force, venditione· bellariorum vel quarumvl· rerum omnino prohibomue.

Si quando capsula pro eloemocynia recipiendis ponenda ait, ea longe ab altari in loco reparato collocetur. Tranritua per ecclesiam ad aliena loca non permittatur. I

TITULUS VIH.

*D** esto **d** honestato deriroroo».

Gapüt uniccM. derieerom hoiitas *ti* tonsuro, oro·· / menta, rotiesrMftmiM *ti otnii»*, gtmlfo osse debent, jtiooes *ab tit* /ngwndaf Arose, ooMSorom patrocinia apud leieos isufioss, noram supplicia, tutelar, tabellioaatns qtffcsnm» modicam artem, negotiationes estent.

Presbyteri omnes et clerici memoria repetant verba sacra conditi Tridentini scilicet, *„«Uil tata,* quod alios magis ad pietatem *Dtifut tulhun paai&ie inatruat,* quam oorom vitam st emmpfam, qtri *tt difmo dicarant mimtitrie."* .

Clericali tonsura, prout euiuscumque ordinis ratio postulat, insigniti et talari veste semper incedant.

Ιη vestimentis fugiant exquisitam cultus elegantism. vel affectatam negligentiam et aorditiem.

Colore tantum nigro vel alio, prout episcopi ex regionis more permittendum duxerint, vel qui ex dignitate competat, utantur.

Comam aut barbam non nutriant, et pili «uperioris labii ita detonu sint, ut in sacqrflcio missae sacerdotem communicantem non impediant.

Vestis interior et exterior utraqud sit usque ad talos oblongs, sed in itinere contractiori uti possint; ita tamen, ut ex ea derisi esae dignoscantur.

In vestimentis novitatem ornamenti aut habitus vitent, serico domi et foris abstineant.·

Reticulum aut subiretum, nisi causa infirmitatis, ne ferant; nec cum eo celebrent, nid de licentia papae.

Pileo nunquam in ecclesia, extra vero nonniri pluviae caussa vel valetudinis, et ea forma, UtD dericos decet, utantur.

Buperpellicea sint non curiose nimium elaborata. nec lacera aut sordida, et illo induti extra ecclesiam exire, aut prae foribus astare, nisi caussa processionis vel offidi, non audeaht.

Anulum non induant, nisi ob gradum dignitatis aut ob offieii munus, et tunc cum eo non celebrent.

Chirothecas in choro non habeant. Crispatio camisiarum ad collum aut ad manicae, et artificio elaborata clericis interdidtur. Dissectis et targidi« caligis, torque et monilibus abstineant. Spectaculorum neo actores nec spectatores sint; neo etiam minii et histriones.

Non ludant quovis in. loco aids, pictis pagellis,' globo missili, aliove ludi genere vetito, nec intersint ludentibus; sed parva pila palmari et globis, qui ligneis malleis impelluntur exerdtii caussa, non lucri, privatiln Indairo aliquando permittitur; balteta, hostia, aeiopete, talia, aliisqae huius penaria tastromenti·, elorioie uti Jntordioimue.

Baculum in eodeeta nunquam deferant, neo pee civitatem aut oppidum, niri cauma aetatis aut

Nataro eut denudaro membro in alieno conspectu erubescant. Vagiant eoMortinm exnlnm, contumacium, baaditorum ot homiddaram, nec hospitio eos, etiam affines suadplant.

Veaaticum animal non alant, vsnationoque abstineant, eam boatus Hieronymus dicat; ^foen ue> nater «rot, ftaa pernotor erot.** Arma ouiuseumqno generis, non deferant, Irisi ubi per loca perieulooa transeundum est, ot tunc' do licentia ordinarii, eum arma clericorum sint srofisuee **d** toerimoe, ut in* quit divus Hieronymus. Si peregrinandum eis est, sine dimissoriis ordinarii, etiamsi beneficium simplex tantum habeant, abesse non liceat, ot extra* neis in proviacia absque testimonio proprii episeopi, nisi ad paucos dies, adesse non permittatur.

Nullus presbyterorum entclericoram, exceptis casibus a iure permissis, tunc voro do licentia ordinarii, exerceat officium .procuratoria, advocati, aut quomodolibet patrocinatur apud indices laieos, neo pro aliis spondeat in foro saeculari. Mercaturam ne exer-

In laiqorum negotiis, excepto casu sedandae discordiae, non se immisceant, nec in emendis vel vendendis robus interpretes interveniant. Mulieres, etiam nobile·, ne comitentur, nec iliis offidi caussa ad mensam assistant. Turpis vero nominis consortium omnino tagiant Consessus laioorum otiosos, vaniloquis in plateis, circulationes in officinis et sedilibus; tabernas item' nisi in itinere caussa necessitatis vitabunt. Reorum·suppliciis (excepto si, ut eorum saluti adjutores) non adsint, nec ubi capitalis sententia legijpr. Aliorum tutelam aut curam sine licentia episcopi ne suscipiant. Offido tabellionis nqn tangantur. Arte medendi abstineant, et alteri mercedis gratia operaa suas non locent, sed. ut otium vitent, vel ut victum sibi quaeritent, dummodo a clericali munere non impediantur, manibus suis operari concedimus.

8i vero sint in famulatu ecdeuasticarum personarum, turpia servitia, et quae clericalem dignitatem minus decent, nb exerceant.

Personati non incedant; vestes clericales alita non clericis ad fingendum se tales non accommodent. Qui vero dericales aut monachalee vestes assumpserit laieus, ut ad illorum formam sé induat, graves poenas sybitrlo ordinarii subeat, sicut qui in supradiotis deliquerit, praeter poenas a sacris eaaonibus irrogatas, etiam aliia, pro personarum ratione et delicti oontumada, punietur.

Quo vero ad negotiatione·, si ter admoniti, prout nunc admonemus, aorignato eis post praesentium publicationem triginta diarum «patio, dkcem pro primo, decern prosecundo, at decern pro tertio, et peremptorio termiao, non rodpuerint, praeter aliaa poenae, etiam iuxta,Honorii HI decretum, circa eorum bona derioale' 'privilegium amittent.

· Tandem, «riant clerici per clericalem ordinem non licentiam peccandi, eed neoeaaitatem .bene rireadi, eoe aMeqnutoe eeee; ita igitur rivant, ut exemplo ceteri· bene vivendi eeee possint, cavenntque ne contra accidat, nt sint laqueus fidelium animabas; tn inoeesu honeatatem exhibeant et gravitatem, nam graviter itineris, maturitatem mentis ostendit, sicut incompositio corporis„ dissolutus risus, huc illueque oculorum vagatio, mentis **indict** inaequalitatem; tauoantquo monti, quod *„mtfat* ta ere sooerdeM *anni tetriitfimt",* ut ait divus Chrysostom··.

TITULUS IX.

Caput nuant. *Oratieuee et entrât leetionm oleri· iAfit eoe doceat!*

Studia clericorum Deo militantium debent esso 'orationes et sacrae lectiones, ita inter se mistae, ut uni altera succedat: hoc enim clypeo malarum cogitationum sagittae, quibus omnis aetas et praecipue vero adoleecentia percutitur, repelluntur. Undo divus Hieronymus; *„Ament,* Inquit, stadia scripturorum, *ot comit sitio non amabunt;"* libri vero, quos eos, qui commodis id praestare possunt, habere decet, sunt: utrumque testamentum, oatechismas Romanus, concilium Trideatinum, tractatus aliquis de oaoramentis, aliqua summa casuum conscientiae, praeeertpn pro iis, qui parochi vel a confectionibus sunt, synodus dioecesana et provincialia, tam a nobis, quam a laoobo cardinali Sabello celebrata, aliique spirituales libri, ut in doctrina sân'a et aeipsos custodiant immaculatos, et ceteris panem scripturae petentibus recte frangere possint.

TITULUS X.

De epieeopit.

Capot 1. *Apoetoh doctrùm epieoopi* ad *eirtutee dignitati congruae monentur; aide* «wmpla esee ■*debent, nec terrente occupati muticam impediant; et* ut *bene praedat, revideant.*

Episcopi in eorum regimine ea sibi proponant, quae apostolus ad Timotheum scripsit: *„Oportet,* inquit, episcopum *irreprehentibiltm bete, tobrium, prudentem, ornatum, pudicum, hoepitalem, doctorom, 'nqn violentum, nàn pereueeorem, ted modeetum, non litigioium, non cupidum, ted domui tube bene prae·* C *potitum, et non tua, ted quae letu Chrieti eunt,"* quaerentem ; ipsi cum in alto positi sint, ceteris virtutum exempla esse debent, et eorum animus dignitati debet respondere, *„ne* (quod deploratur a divo Bernardo) sii «orum *gradue eummue, et atdmue terrenif pattiombue in/iauu,"* sed quae dignitas significat, et doctrina docet, ea factis exprimant, ,/w *impediant* musicam.*** Meminerintque super gregem eis creditum, ut ad aeterne pascua perveniat, invigilare, et ut invigilare possint, divinorum praeceptorum memores, residere ; faotique forma gregis in iudicio et veritate pascant et regant.

Caput 3. *Si,ob coali intemperiem aliato de canota,* m *civitate reddere* non *poterunt,* udi *degent, divina qfficia* oliogw suere munio cwrodsml.

Cum vero, ob aeris intemperiem vel iustam aliam ob oausaam, in civitate, quae dioecesis caput ® eat, residere minime poterit apiscopus, et insigne aliquod oppidurq sibi in aedem et habitationem elegerit, in illius maiori epclteia vol aliia, ubi melius ei videbitur, si tamen clerus ita numerosus ibi aderit, ut sufficiat ad inetar cathedralis, divina officia recitari, ceteraque sacra munia adimpleri curabit, ut ubi episcopalis dignitas praecipue residet, ibi, prae ceteris ecclesiis, divini cultus maxime eluceant ministeria. '

TITULUS XI.

De eanoniêie et di puotidicMM.

Capot 1. *Abeentibiu non legitime, dietribeaion^e illiut diei ool horae no dentur; eeoooantur eoneuotudmee* m oosslreristm. *In traeugroteoroe poena*

Bosifaoii VIH constitutions *et* eoneUii Tridentini aMtoritat·^ decernimus, ni statutam. consuetudo, pactio eut remissio, qua absenti quavis ds eauaaa, dial τη) saerae hora·, la qus ano manari defherit, distributiones dentur, nail· ait ; at ai datas fuerint, qui scceperit, se stint reetitaturam iaaarvisntibaa, qui ,in aa absentia minima consenserunt ; sin omaes oonsenaere, aaibna ecclesiae ex aune applicatae tint, hia tamen i xoeptia, qui ob iafirmitatem, vel aliquam aliam iuatam caussam, val manifestam ecclesiae utilitatem, ut etiam in aa constitution· eat, abfuerint. Qui in. ehoro e*t, quicumque ilia ait, at cum aliia canere at psallere desiorit, pro •beante habeatur. Hortamur autem. omaes, ut potius lucri Caelestis grati·, quam terreni dirinia officiis incumbant; memineriotqua in primis, qui· B canonici sunt, canonice eos decere vivere, et pbaeatent re quod vocabulo dicuntur.

CxPVT 3. Cm m Im² ultimo *promoti minieirare debent; at ei dignitae edormitor celebret, eibi eieoe eligit auietontoe. Intereteeniee* ia *ehoro eme canonical, habitu pro abeentibua habentur.*

Ex canonici· ii diaooni et aubdiaconi fungantur officio, qui ultimo loeo promoti eunt; aed ubi constitutus in dignitate solemniter celebraret, ilii, quoa •x inferioribus canonicis tibi assistentes elegerit, assistant ei. In ehoro pro absentibus habeantur, niai canonical! habitu pro cuiuscumqde ecclesiae consuetudine, dum divina celebrantur officia, ibi •derint.

TITULUS XII. .

' *De capitulo congregando.,*

Ctnrr 1. *Tempue et methodut capitulum congregandi et hoboed* detoribduP. 8i quae ummsstsr, non obeerventur,* propositi otii *eoaehuio* nullo sot.

Semel in hebdomada, vel Miam pluries, si ree postularit, capitulum congregetur, pulsata campana eliqua ad id significandum, et dati·, quot sunt canonici, ipsius campaaae signis ; in quo, facta prius •ancti Spiritus oratione, quod etiam in fine non praetermittant, an recte officia divina celebrentur, anve errores in ritu ot sacris caeremoniis committantur, in primis exquiratur. His praemissis, res de qua agitur, a prima dignitate proponatur, votaque singulorum per secreta suffragia recipiantur • notario capituli; quod si secus fieret, ex nunc omnem propositi negotii conclusionem nullam esso decernimus.

Caput 3. Ch»m *canonic, debitorum nomina,* «ti ipsi *tibi exigant, dividi quaerunt, generali capitula. congregato, in tehedulit vcripta ex uma per tortem educantur, idem in frumenti dividant Jiat; quod ei* WMHn ia *horreum reponatur, ita deridendum Mt* ut conquerendi locut* non *fit. Stem* ·>■*fiet, procuratori capituli poena ttatuitur.*

Cum procurator capituli, ad quem exigendorum introituum cura spectat, debitorum nomina canonicis, quod fieri solet, ut sibi ipsi exigant, dividere requiritur: ut servatur aequalitas, statuimus, ut nomina debitorum pro rata cuique tangente divisa in ceàulis scripta ex urna per sortem, generali capitulo congregato, ab-aliquo clerico educantur, quod etiam in divisione frumentorum servari mandamus. Si vero frumentum totum in unum horreum congregetur, tunc divisio ea aequitate boni viliaque fiat, ut nemini conquerendi locus relinquatur. Sin aecus factum fuerit, procurator distributionibus unius mensis reparationi chori ex nunc applicatis, eo ipso privatu· existât.

' leelLXXXn. i.

Oswt a. Manta μ v μ Mι • àqpitate rfitotari MN detent nW totem m MM n espitate «ρβο «pprofiaade. *VU μ /M β λ,* «mm- «Âo *tfiittft,* mb eoagrepetar, jfruta μ μ *4

MalH oanoaioorum, quad ta pro Mrtsrins «MB- tate • capitale toqporitum mm tastM, ramante Heont tari «bni iagMma «nmm n eapitolo appru- bauda, axausant; ot abi MMaotade vlgorat mb eoagragundi capitatam, bW *4»* tteeatia «ptoeopl m Ira» rMUMi.

TITULUB XIIL

Cam mmoL Jtorit fM *tfttieai* ad q^fietam prar/iM «mm. Bb ateUM» *snMtmm pâte* pM m «jW» smears dtirt

Praefectae chart, Mi «Mtr, m qtadquem ta recitatione divinarem «dMerean pieitsrerittstar, aat quid praepeaterum ont indecorem adnrittatar, diligenter tnvigttet; «mat» adaaaaaat, at dofirimiM muneri ma, ai aurieo at n abaritata maaiti, ·· aa oorrexpriat, aaa par peiretioaom qoatidiaaarem distributioaam Mitos dW to ottria oeuttoaat. Proa- foeto atari aboante, qui secundus poat dem eat, riun officio tangatur. Ad oanoadum evaagelium vol epistolam oolemtas miseaa, adahtroa aoa ad- mittat, aiai aaa, vol par so vol par magistrum caeremoniarum, num bene tostreeti slat, sadierit; qta etiam, an a saaerdotibM rita sacra ^aat to eecMia oathodrtai, advertat

TITULUS XIV,

Ctm inrricra.' Caermaemar mapiatr· dao Mtt WI*** ettfFp I' *Çuet* ad eenrm e/^friatm perriawwt dtMritoMar. ' AreeatMtor Mn, gnat *fret* maaitot debeat baton.

Duo magietri caeremoniarum, ubi caaoaiooram numarua id patiatar, eligantur; poaauat etiam eligi non canonici to quacumque oathedrali, altar ab epitoopo, alter a capitulo bene to aacria. eaere- moniia inetrueti, quorum eat ceterot eeeladao ari- niatro· in omnibua ad drviha officia perttoentibua instruere;· quibua, quoad divina officia pertinet, obediendum erit. Hoa, «t eorum maneri beta satisfaciant, et pontificale Romanam, et tractatum de caeremoniis Paridis de Omaais, vel alium appro- batam aaepe prae manibus habere admonemus.

TITULUS XV.
DtftKcitltriiti.

Cafvt 1. CethmiralM, eoUspialMfM m«Mm duos puMtotorrs Jtotore dstoat, unum'aè spûcepe, atteniai a capitulo dssigMtediM·. *Itmin Mtei it jUtiiieir. le vÿltit thfleitetee feeieeier.' âie- geiit JubiMnadie etuftreeii ett, ri tfit- ctftu tui* Mpityhsm Uros rspairimt, denepml.

· Is omnibus ecclesiis catbedral|bM vel oollagtotis, in quibus divinis officiis servitur, ut alant,, ad punctam duo punctatoreo attgantar par annum vel aliud tempus, quod epiacopo oapitaloqua Videbitur, ab epiaoopo altar, alter a capitulo ; qui iMaiuraado, omni humano, respecta deporito, promittant *se to* officio roo obeundo fidelem diligentiam pnwotitaroe. Bi quem iniuria .absentem notariat, qui praeesM fuerit ri do suo satisfaciant; ri varo notandum praatormioerint da suo item, quod te ssclarias Beem eonvartetar, daga eegaatar, totarim voro antas hobdamadM dMributteaaa, te'«Mota» ailB-

Hagattt hebdomadia Hbeoe inter so eeafSeant «t dtoasrdm «μ 4M; taMaatarqae, qaettoe ah spiseops val » capitale requiruntur, ükrM punatatteMm exhibera.

TÏTULUB XVL

Ktri aapartori synode provtaotali BMOvartana, anlta, quaa ad oaiobrationem 4h iu pertineat, ataotariter deorota fheriat, illie tamea addaadam dissrnlmas, at presbyteri, qui diebns dominici» nttis faerie nos eslebrevorint taiiquo, qui ia attic orditabac oonetitnti sont, saltem semai ia aaaaaa mb oommunioavorint bi benafirierem om- nium iUtoa monels, to quo 'defecerint, fractas amit- tant, arbitria episcopi erogandos. Qui varo bone- fiata aoa abttoMt, oateore aliioquo arbitrio apiaoopi poaait plectantur.

Carvr A Bmqjtetarii eertit dietoa minaram mm AotosMt *tUfaUe* eefrsm οιομ Αμ erietovtf pro

Omnes baaafieit ecclesiastica obtinentes, quibua ax dsbito toeumbit, ut oertia diebus in ipaia cele- btaat, 11 tallam singulis menaibua, pro ilia defUnctit, qai aoolatiat iUta dotarunt, celebrare habeant. Catarum, obligatio de frequentina forata celebrando Anna raatiaeat.

Cam 8. XltMiteyM pre mino *prmtaribitw. ÜH* qpM *fetrU,* fa dioeoesMU apnodit «piseopM otl *Uatt tfffrèftter. Mittéreie* ohm m *nueifiaterf* as por se ÿnm MlipMoaslo, qpÏMOpi râsiielo *tii.*

Cum, qui altari servit, de altari vivere debeat, indecensque rit, Ut aaeris addictus, saecularibus se negotiis pro quaerendo vieta immiMoat; statuimus, ut pro mista celebranda non minos unius earoleni pro rieemosyna detur ad sustentandum saoerdotibus vitam illo die; nihil tamen a celebrante exigstur. Qui vero per totum annum, semel in.hebdomada, pro anima aua celebrare petierit, sex aureos ad minus celebraturo spondeat': id loei ordinarius, attento personarum ot locorum conditione, mode- rari valeat. Ubi voro magnus missarum numerus, et tenues assignatae sint eleemosynae, curet opis- oopû in diooeosMis synodis, ut vel eleemosynae adaugeantur, vel miseaa iuxta praedictam taxam reducantur; vel ita provideat, at sanctio Tridentino decernit Haec reductio iis tantam quLreaident, ot in ecclesiis laborant, noa autam absentibus suffragetur. Ramo autem impositam numerum scissarum snscipiai, nisi per se indicio episcopi, commode satisfacere possit.

Carvr 4. Qiritos sesrvmosiis, M *geumeie ttiuat* MM sristoMdeef* dlh smMw mI *araiorHt* diemo cutoni nm *iitaUt,* st «i vptaespe nm re- *MçMtiii wUàniiiiH Mdrdtelte βά·Üıı··M,*

Meminerint eelobMtari, sicut domum Dei aaacti- tado docet eoo domtotlooo Del tantum mysterium tractaturos, maximam doeero sanctitatem, montis- que-et corporis puritatem, ut pro se populiqae satate digae yatoant ministraro. MIosm eo ritu et «Mnaaanifa, qntbm Ramana oeetosta atitar,

octobrest. *At* ecclesiis sut oratertis mitai-îWm j eoMecrntia «t, ab episcopo recogniti·, tantum celebrent.' (Oratoria baoe non focilo, sed magna do senssa permittant epiacopi.) Abstineant ab omni corpori· indecoro mota in tanto mysterio peragendo; idqne nec eitius, nee tardius perficiant, aed convenienti operio, quod pirum a dimidia bom distet; quae a populo audiuntur, clara voce ao distincte prosequantur,' nee tardiua, neo celeria·; aed cum reverenda modeoiia et gravitate secreta •cerota proferant, eoorum eanonem memoria teneant, non tamen memoriter illum pronuncicnt, veni ad populum nento· deiiciant, non autem huc iliucque circumvolvant.

Cam 6. *Mitte* e *peroebit praetorti», bora* pqptete *et nullius pratia tardius tti celerius, ett incoepta* ^*9*n*\ ?.. *poenis plectendi? Quae celebrandi til hora? Nalle ie ecciseia ieira parochia», ante perechiale» etitte», tel salle» peti* osmmtmibnem /estivis *diebus tetre fiant. Prieatis ie oratoriis,* nisi *facultas, in ttripU adsit, prohibentur.*

Mandent epiacopi, ut celebraturi, maxime parochi, qui diebus dominicis et(festis 'celebrare hajbent, populis' debeant ea' hora sacrum facere, quae toti populo commoda ait, datis semper ante statis campanae signis aliquo convenienti intervallo distinctis ad eos convocandos, nulliusque gratia tardius vel celerius celebrent. Neo ad cuiusvisVad* ventam incoeptam missam repetant; si quis vero fuerit, qui celebrantem ad haec adegerit, poenas in eoncilio provinciali Bencvpntano propositas, so ipso subibit; celebrans vero arbitrio episcopi graviter puniatur. Hora mimae competens est ab aurora usque ad meridiem. In ecclesiis intra-fines parochial*· ecclesiae positis, diebus dominicis et -aliis de praecepto non prius celebretur-, quam in parochial) ecclesia missa compléta sit, vel saltem expleta communione, neque in privatis oratoriis, sine episcopi in scriptis facultate obtenta.

Caput 6. *Mella describit, fuae attinent ad celebrandi rite» ot decore». Missore» salirfoetienes ptr deputatu» annotari debent. Subireta et anuli coUbrdetibsu' prohibentur.*

Celebraturi ad altare non acqedant, nisi ibi paratis omnibus, et praecedente clerico veste talari •t superpelliceo induto, ubi posait, et non apte peractam communionem ipsam praecedentis missae, ne celebrans alter ab altero perturbetur. Miasam ante totam praevideant; eundo, vel redeundo nemini caput aperiant, etiam epiacopo, sed illi tantum aese inclinabunt. Hi autem sato tabernaculum sanctissimi corporis Christi transire contigerit, iuxta rubricam utisealis, in qua agitur de ingressu sacerdotis ad altare, genufleciant, manu super calicem posita, ne motu corporis aliquid in terram excidat. Missum sine libro non incipiant, neo memoriter dicant, praeter ea quae luitio diei solent. Collectae vero non plutea tribus vel quinque ad iummum in missis votivis dicantur, in festis diebus miesalis Romani rubrica servetur. In altari, in quo episcopus celebravit, illo die sino s(ua licentia pomo celebret. Aliquem eligat epiaeo.pns in eçblesiis, in quibus celebrandi miscam aliquod ontu eet, qui diligenter ot fideliter celebratas mispaa annotet, ut, an debitis satisfiat, dignbscerb possit. Celebrans eum subireto sine papae dispensatione non celebret, nee cum anulo, niai ex dignitate id ei liceret. Ad missam nomiqem «pectet; indutus sacria vestibaa neminspl allo-quatur, nee lequmtibne aureo praebeat; biretum et ebirotheeao ia altari minimo reponat.

Cam T. ZweegnM seaavdeto· «oµµµµMM·* *Muret* proprii spfseep· now dr/hrsntas, 4d *teere et asheitlautur. Latini latine, Oretti preece celebrent, lgOhj* » MNiN^^ûîMî IMK4H *ni* «MO wwNtoi topsr» NmA *NeeeiU etutrieitt, ni oeormottias Met eellreel, et celebrent. Mittere» lobelia ie tetrUUe reponatur. Yieeet 'elbe» et etiene rubre» adbibende».*

Peregrini sacerdote· ot penitae incogniti, etiam in eeeleaiia regularium, ad celebrandum non admittantur aine litterio commendatitiio proprii episcopi, ab loci ordinario vel a parocho loci, nbi epiaoopo· n0B erit, vicie. Nec micae, praeterquam lingua latina a Latinis, graeco a Oroeric diei permittatur. Dalmatia autem', qui in hae provincia sunt, 'd tantum i&eat, ut, post celebratam missam latino ritu, spistolam vel evangclium per modum concioni· .onae nationi legere ot dedarare valeant. Noviter promoti ad carrum preabytarattie ordinem celebrare non audeant, niai plene edocti de eaerio tanti mysten) caeremoniis, atque, quomodo in defectibus, si qui occurerint, gerere ce possint, coram episcopo, ve) vicario examinandos sece praesentarint. Affigatur in sacristie per eum, cui episcopus denrandarit, tabella, ia qua descriptae sint mineae singulis diebus, .et qua hora, et in quibus altaribus. In missae sacrificio' vino albo utantur, ac etiam rubri* .si album commode haberi non poterit; tandem recordentur celebraturi verbi Domini per prophetam dicentis: .JAmdommt,' jta *fertis* eosa Domiat.]'

TITULUS XVII.

Ds *paraebit,* *e*

Cafct i. *Ibsraebi ie paraeda de»fp babere debeat; do»iaieit diebus fidei rudiatenti' docere; iatra »ist»» populo eatedue»u» replicare. Si aeeetsitas reigat, clerici paroebiaai eupplebuat, tel doctrinae chrietianae sodalitae ubifut instituende.*

Sciant parochi in ecclesia minime resideri, nisi per seipaos animarum curae invigilent. Quare, episcopi mandent id per parochos, nisi iuate impediantur, adimpleri, et domum in parochia illos habere; singulis dominicis, dato campasse sono, a prandio pueros fidei rudimenta docere, puellulas item, sed looo a pueris distincto, (maxime tamsn docens esset, si puellas femina doceret), intra missarum •olomnia catechismi Romani explicatione, vql alio salutari sermone populum pascere. 'Quod si parochi ob frequentiam satisfacere minus possent, episcopi, eorum arbitratu proposita poena, ut reliqui presbyteri vel clerici intra fines parochiae consiutentes parochos adiuvent, curabunt. l'lurimumque tam necessario officio asset adiumento institutio sodalitatis doctrinae Christianae, quae, ut quam primum in civitatibus et pagis instituatqr, episcopis cordi' esse debet.

CaFVT 9. Qui *publica» et* non *resipiscente» blaephemurn curiae denuntiat, dece»* annorum mriWpentias *lucratur. Quibut praecipue diebus perorbi ad* Meremvnlormn *frequentia» popula» hortari* dedent*t Libros baptiaatoru»,* matrimoniorum*, *ehrieasaterwm,* dq/bnetomm, *status anunaru»,* eaeommnwîMtomm, *ri ictiuitt betere» tneentariu» habeant.*

Monemus parochos, decem annos indulgentiarum concedi eis, qui pubhmim blasphematorem, facto prias correptione fraterna, si eommpde poteot, et nisi resipuerint,' curias deauncioat; quare, ut ad

id iaeumbaat, Um seloDel hoaoris,. quam diviai tbManri amor· ipsos at etiam laicea hortamta. Eonimqna parochorum mussa eaaa, crebris ax-hortationibus populos ad 'frequsatem oonfessioaam communionamqse incitare; praaaartim vero in dia natalia Domini, Paschatie, Pentecostes, Assumptio-fa beatae Mariae virginis, Omnium Sanctorum at initio Quadragesimae. Item quo diversos libros habere in quibus, et qui baptisantur, cum nominibus parentum ot oompatrum, ao dio nativitatis et baptiami, el an ex legitimis nuptiis procreati faerint, et qui matrimonio ooniungùutur, et qui sacro chrismate uncti suat, eum nominibus eom-patrum, ot qui moriuntur, deeeribsntar, et dico obitus mortuorum annotent, et statuo animarum, quem singulis cunis recognoscant; item nomina exoommunioatorum, et in manifesto peccato mor-tali existentium, quos, neo ad suscipiendum in baptismo, nec ad tenendum in sacramento oonfir-mationi» admittant. Habeant item alium librum, in quo bona, iura, actiones et alia quaecumque spectantia ad eorum ecclesiae, breviter habeantur; cetera ipsorum munera a cqteohismo Romano pa-rochi hauriant.

Capot 3, jEseemmwricatoram nomino primo dis dominico etriusfus mansis indicsnlur popule.

Etsi de excommunicatis aingulia dominicis diebus publice denunciandis in synodo provinciali sub lacobo cardinali Sabello celebrata, bene decer-nitur: tamen, ut vel boc saltem resipiscant, sta-tuimus, ut episcopi, cum primum aliquem exoom-municatum denunciarint, pius nomen, tum in valvis oathedralis ecclesiae et propriae parochiae affi-gendum curent, tum,, ut ab omnibus parochia civi-tatis et dioecesis, primo die dominico cuiusque mënais, pèr omnes parochias denunciando» mandent; nejjue ab boo parochos desistere, quoad ipsii epis-copi aigniflearint, eos absolutionis beneficium con-sequuto» esse.

TITULUS XVIII.

Ds diebus /estis, *ft sipifris* popsdo-onmawimtdis.'

Caput uxicom. *In eathidralibiu parochialibiuftfo* sederit», dies /ssti *oigiliaegno singulis* dommicts amumcwntur; *in Epiphania, fyoia mobilia,*

Saepenumero evenit, ut dies festi et vigiliae, a rusticis et idiotis Jgaqun*Hr~quadqm crassa violentur. .Quare, ennco'pi in eorum oatnbdralibus ecclesiis, dies featoi vigilias et ieiunib, quae ex praecepto ecclesiaeV servari debent, aingwis do-minicis diebus popuife-daadncianda cursat; quod etiam in parochialibus fleri, ut oonsuptum est, praecipimus; in Tosto vero Epiphani··; annuacientur mobilia festa totius anni.

TITULU8 XIX.

Ds *dierwn ftotomm* cnlits et obsematiotw.

Caput 1. Festis» dies penuatur. . Eorum es^britus *,pb apoitolomn* tempore. Mereotite, twpotiet^iua, iudicio, laieorum eonventiM *in* sis prohibentor. Asna *eontra inobfdifntot ftatuitifr.*

Cum vero dierum festorum observatio in divina lego praecipiatur, et ad Dei cultum maxime per-tineat, epiacopi mandent,' ut die». fani, quoe ex sacrorum canonum decretis, Romae,/iuaau sanctis-simi domini nostri Pii V pratfceptom eat observari, ab omnibus In hae provincia, pie eanoteque obser-vantur.

· Festi vero diee sunt; Cironmeieionb domini Metri Ioan Christi, Epiphania·, Purificationis beata· Mariae virgini·, eteetorm PNMppi ·* ImaN, In-^entiosi· saaotae tneia, Nativitas eaaotl Iuuii ^aptiatoa, sanctorum Patri at PaUli, saneti Lau-raatii, Aasnmptionia baatiaaimao Maria# virginis, saneti Bart^oloma·!, Kativitatls baatiaaimao virgiute Mariae, sancti Matthaei, Dedicationis sancti Michaalis archangel!, shnetorum Simonis el Indae, fsetum Omninm Sanctorum, sancti Martini epiacopi, sancti Andreao, sancti Thomae, Nativitatis domini nostri lasu Obristi cum tribue diebus oequentibua, do-minicae Reeurrectionia cum duobus diebus sequen-tibus, festum Aseensionis Domini, Pentecostes eum duobus diebus sequentibus, festum sanetiMimi Cor-poris Christi, omnes dies dominici.

Hortamur vero, ut alii dies festi, qui peculiari quadam devotione et pia consuetudine, nonnullis in locis provinciae huius observari consuevere, pie devotequo observentur. Mandamusquo episcopis, ut curent admonendum populum a parochia aliia-que concinnatoribus, quod dies festi et praecipue' dies dominicus, a temporibus apostolorum in ec-clesia Dei semper celebris fuit, nempe, ut tum in unum pariter ab omnibus conveniatur ad audien-dum verbum Dei. In iis igitur diebus, ab omnibus, divinis officiis missae et vesperis saltem intendatur; ab omni illicito et servili opere abstineatur. Mer-catus ne fiat; profanae negotiationes et iudiciorum strepitos conquiescant; laioorum conventus et quae consilia appellantur, dum divina celebrantur officia, diebus festis no fiant; aed, necessitas urgeat, post vesperas fleri poterunt de liçentia episcopi. Qui vero, diebus his, opus aliquod illicitum fecisse deprehensus fuerit, prboter divinam Ultionem, et amisMonem mercium quas vendet, et animalium quibus ad vecturam utetur, ex praescripto con-stitutionis eiusdem sanctissimi domini nostri papae desuper hoc editae, aliis etiam poenis episcoporum arbitrio mulctetur, quos hortamur ut haec dili-genter observari procurent.

Caput 2. *Ltuiot rdort ptMoo» foria II poti Paocha, fioe alii» oolrmnibui feoti» prohibetur.*

Cumque festa ad hoc in ecclesia Dei sint insti-tuta, ut in ei» praecipue cultus Deo debita cum veneratione exhibeatur a chrhitiana pietate; abu-sum illum, quo feria secunda post.sanctum Pascha, sive aliis 'solemnibus festis ludi quidam publice edi consuevere, cuiuscumque generis sint, cum huiuambdi ludis Christianorum oculi, quo tempore maxime oportet ad spiritualia provocari, ad pec-candi libidiuem avertantur, tollendum omuino decernimus.

Caput 3. *Çaat opera ooroiUa fini, adeogue* in /sato *prohibita, exode deooribit; guaeque agere* post 'smssna» *emi emperat Jo Ueentia permittatur. Iter faetunu* mineam *«odiat onio* disosssum.

Ut autom molina parochi, quae praecipue ser-vilia opera prohibito sunt, populi· declarare valeant, haec, praetor en quae in superioribus decreti» con-tinentur, eis ob oculos ponimu». Publice non ex-ponantur vendenda, nec esculenta, nec poeulenta, nisi sacria' exactis. Ornatula item et bellaria, etiam ai ad quotidianum vietum venderentur; aecus, ai pro aegrotis.

Choreae, oaltationes, digladiationeti etiam in scholia, aut publica ludicra, item aro vana mi-morum, histrionum, praestigiatorum, omniumquo circulatorum omnino per totum diem prohibentur, etjam ei imagine·, vel unguenta aliaaque merces populo venderent; niai post vesper·· de Ueentia ·piaoopl, alvo paroebi ubi episcopo» non erit. Homineo larvati vel personati non ineedhht; eon-MbeiMtop per enfitprae et poena· Uacleaiasti··»

ooercaantur. Pietoribw, neo ferinam ant frumentum putgare, nee peaam. coquere licet. Ostium tabernarum aeu offloioernm aliquantulum apertum ait, reliqua parte elauta; panni ne abluantur eninacumque generi·, olivae ne molantur; tabellione·, tabulae negotiationum et inetrumenta ouiuacumqM eontraetua, niai ,alias n lege permitti, ne excipiant. In pagit, ubi una tantum mitra celebratur, niti oa abaoluta, eeuponibut non liceat eorum oiboe apponere incolit.

Dum taera fiunt, aut concio bebetur, aliaque divina officia celebrantur, collectae vel taleae non exigantur: rcljquo tempore de licentia parochi liceat, non tamen in ecclesia aut atrio ipsius, vel coemeterio.

Non licet vendere libror, tabella» pictu, iconea, avea et timilia, item neo quae ad aleati uaum aut perannatorum hominum pertinent. Tontoret non tondeant neo abluant. Piscatore· ab exercitio ab«tineant, niti certum piscium genua eaaet, quod post illud teinpu» amplius non appareret, et tunc audita missa. licentiam a nuperiore ecclesiastico habeant.

Iter factnru». priusquam discedat, missam audiat, ni»l in tempore ait audiendi in lotio quo proficiacitur.

TITULUS XX.

P» aoennwHrif *in genere.*

Capot meut». *Mortali culpa dttenti eaeramenta* ne mmiairaiti astro *'neoeieitatem. In* «oram odmin»*ttrationt* actualis wl *virtualit ittntù* ragwrtlaar. *Bituaiit* eoaramontoa *adhibeantur; abueut oitgntur; euperpMiceum et tiola* maojaar *geatetur.*

Praeter ea, quae provinciali» synodua Beneventana iam edita in «aeramentorum ministratione obaervanda proposuit, addenda haw *one* putavimus. Ut caveant ministri «aeramentorum, ne mortali culpa detenti sacramenta ministrent extra necessitatem. et tunc curent ut conferantur. Habeant in «aeramentorum adminiatratione actualem vel ■altem virtualem intentionem id faciendi quod Rotnuna facit ecclesia. Ritibus, oaqrpmoniia' et orationibu» ex more Romanae eccleaiae utantur. Abu»u» omne», maxime, qui quaeatum vel superstitionem sapiunt, tollent, Ministrantes sint temper auperpelliceo induti, superposita stola.

TITULUS XXL

De eacramento baptiemi.

Caput vmicum. *Baptiemue domi, praetita necmeitate,* n» *minittretur, nec ultra* noeem *dite rttardetur; eonlrafaoientee excommunicantur Baptiomalit font, riguo annexa qualia toto debeantf Profana nomina ne imponantur, ddtii baptitaiorum liber. Baptieandi formulam populat edoceatur; eam ni obetetricee calleant excludendae. Cdmpatrte monendi, eunt de epirituaii cognatione contracta. Fidei rudimentorum ignari, excnmmunicati,* ia *Pae^hate* non «vq/mai, *publici peoeatoree, et regularet ad compaiernitoiem* mm *tant admittendi.*

Sine urgenti necessitate nemini liceat infra domesticos parietes baptisare, aed natum infantem quamprimum et «altem ante nonum diem, ii, quorum bst, ad ecclesiam ad proprium parochum, ordinarium ministrum defernnt: contrafaeientes abaque licita cauasa, excommunicationis poenam subeant. Fons baptismal!· prvtioao marmore vel ajio »olido, ut melius in regione haberi potest, sit. Opertum habeat pyramidalem 'decenti altitudine, rubro panno vel tela Intrinseco· coopertum. Operimentam habeat, vel ex memore ve) tabulis eoi tela depletor t» euiu· nuperiori parte aedificetur cellula ad eonservanda aacra olea; coopertum autem eerio pleto aut cerata tela. Oa voro fonti·atamnea Jaminâ operiant, temper elautum maneat, niti eum nani eat. Baptiaterium ligneis aut lapideit eanoellis copiatur. Imago saacti loannis Baptistae Christum baptitanlia in pariete prope pingatur. Bit in ingressu ecclesia· sinistra parte ingredientium collocatum, niti alibi collocandum epitcopna judicaverit. Sint in ciborio fontit duo celtem sudariola ad abatergenda baptiaatorum capita. Aqua infantia capiti infu«a in eumdem fontem non recidat, aed aliquo vaee collecta in aaoraerium prope fontem proiiciatur.

Sanctorum potiua quam profanorum hominum nomina imponantur. Habeant parochi, librum, in quo et baptiiati nomen parentumquo ipsiua, et dieu nativitati», et compater unus ei una, aut ad minue unua aut una notentur.

Doceant parochi publice populum formulam baptiaandi, muliere» vero obstetrices private et diligenter; qua» exercitio fungi votent (et ideo examinandae) niai recte formam probe baptixandi calleant: moneant tamen eaa, ne, niai instante periculo, baptisent, sicut et monendi compatrea 'ab ipaia parochi» erunt de cognatione spirituali ex baptismo et do eorum erga puero» debito. Non admittantur ad levandum de aacro fonte excommunicari, quique in Faachate confessi comtnunicatiqwo non aunt; qui orationem dominicam, salutationem · angelicam et, fidei symbolum nesciunt, publice ooncubinarii, vel aliail publice peccatore·,· nee religio»! quicumque, quibii» ex iuatis cau»»i» idaAaori» canonibus prohibitum eat.

TITULUS XXII.

De taeramenlo confirmationit.

Caput ohiccm. *Prima dit poti Pentecotien, dt* mana, *teptennibue,* ianmia, eoq/sssis- *chriema- etl mini*airoitdmn. Canonici *omnee praeter confirmandoe db acceetu ad epiecopum arctant. Notariat* ù» codicem *referai epiecopi,* oon/irma/oram *tt patri*noram nomina, *tt ditat. Parochi guotannie parochianoe chriemati aptat deteribant, tt epiteopd deferant; dt contracta cognatione patrinot moneant. Sacra olea* in *tacrit tantum conttitutit deferenda dentur.*

Ut confuaio et tumultua, qui in huius sacramenti adminiatratione oriri «olet, evitetur, observent episcopi, quae de his in priori synodo Beneventana provinciali prudenter decreta fuerunt; cui addijnua, conveniens ease singuli» annis, primo die po»t PenteCo»tcfi. mane potiua quam vespere, in maiori eccleaia, ab episcopia aolemniter conferri. Ministrante episcopo hoc sacramentum, parochi ex libro baptisatorum «eu animarum status, puororum aotates^reeognosoant, ne minore» septennio admittantur.

Canonici' item aliique ministrantes circumstent episcopum, ut et eum ab hominum conHuentia tueantur, et non nisi iitbneoa ad confirmationem ingredi ad episcopum faciant. Notet ad id deputatu» notarius nomen episcopi, confirmatorum, petrinorum et diem.

Praemoneant saepe parochi confirmandos, ri, qui adulta aetate sunt, ut ieiuni ad hoo «aeramentum, quando mane ministratur, accedant, at prius peccata confiteantur; «inguliaque anni· describant quoa habiles in propria parochia ad suscipiendum sacramentum hoc iadicarint, eorumqua noaalna ante diem ÀdTtnnistxationia ad episcopum ·cripta deferant Dooeant thndem tam in bqp-

tismo quam hoc. etiam sacramento, spiritualenf cognationem contrahi, atque de eorum munere patrinos admonbant. Olea sacra et sanctum chrisma, non nisi in sacris constituto,' ubi haberi potest, superpelliceo' induto, deferenda concedantur.

TITULUS XXIII.

D* saeramanto s«r4anst>0*>

CIfut VkIAjm. *Gestatorium taÎernaculum quale; ubi duae sunt pyxide», quomodo adbibendaef* Marium *communio a femini» divita ette debet, e£ interim· sacram adhibere lectionem laudabile. Sodalitati» 'corparit Christi intlitutio commendatur, eiutque munera traduntur. Communie fn 1'atehate parochiaiiit exhibeatur; quid eum vagit agendum? Quando particulae eunt consecrandae? Lampade» ante tabernaculum continue ardeant. Sacramentum ad infirmo» quomodo deferendum? Oratio quadraginta horarum commendatur.*

Si qua in cathedrali out parochiali adhuc tabernaculum. quo sanctissimum Christi corpfls in pr** censionibus defertur, ut devet. nondum confectum esset. ea forma fieri potest, ut scilicet ex lucida sit eiistullo vel vitro, hitbvafque lunulam eum supposito t'XⅦjHino scuto argenteo, ut claudi commode pOMM/ et interim Sicubi vero esset aliqua forwta. e*/itantur. Quaeque parochia duas habent pyxides: unum, qua sanctissimum corpus asservetur; alteram, qua deferatur ad infirmos.

I bi populus adest communicaturus, mares a feminis separati, si fieri potest, communicent, duabus mensis paratis, vel primo mares deinde feminae communicentur; interim vero laudabile esset, si aliqua sacra lectio de fructibus communionis haberetur. I bi confraternitas sanctissimi corporis Christi instituta non esset, quam primum ut instituatur episcopi curent, ut hi saltem, si alii desint. sanctissimum corpus, dum ad infirmos defertur, as-ocient. Ih etiam, cum quinta feria sanctissimum corpus in sepulcro detinetur, divisi per horas arbitrio episcopi vel eius vicarii, custodiant, atque durante eo tempore devotissime orent. Feminae 'hiu neque circumsedeant, neque nimium, ut solent, appropinquent, sed facta oratione aliis locum cedant.

Paschali tempore, parochi sanctissimam eucharistiam. non nisi suis. qui. vel originem aut incolatum in finibus suae parochiae vere contraxerint, administrent, postque octavam Paschatis, eorum qui non communicaverint, nomina ad episcopos scripti deferant, qui iuris remediis illos, ut propriae saluti prospiciunt, compellant; ^quod, etiam de pauperibus vagis et mendicantibus episcopi diligenter inquirant. Iù altaris tabernaculo plures particulae consecratae conserventur, atque singulis octo diebus, die iovi* in memoriam illius institutionis, renoventur. Colluceant continue plures lampades vel saltem una ante conspectum tabernaculi, quae ab introeuntibus conspiciantur, et contrafacientes ii, quibua incumbit, ad formam sacrorum canonum poena puniantur.

Düm defertur ad infirmos, minister qui a confessionibus sit. praecedentibus subsequentibusque luminibus, superpelliceo ac stola, ac etiam pluviali et umbella, praecedente tintinnabulo, semper utatur. Duas sacratas particulas ad minus ferat, quarum altera aegroto ministrabitur, altera vero remaneat in pyxide, ne in regressu popnlns inane vasculum adoret; et in ecclesiam reversus indulgentiam associantibus denunciet, eisque ab altari* cum sacramento absque aliquibus verbis benedicat, Non deferatur nisi ieiuno, et de mane, nisi alitor necessitas suadeat. Instituatur saltem in cathedralibiis, si in paroebialibus minus commodo inititui potest, oratio quadraginta horarum, ubi adhuc instituta non esC cuius pii negotii congruum tempus esset secunda foria post dominicam Palamarurn.

JITULVSçXXIV.

Z)s *sacramento* poeus/eatius.

CÀPUT UNICUM. *Pia -imago et casuum reservatorum tabellae in confesdonalibus. In cathedrali poeniUaitiarius* msh'tai *debet, cuius praebendae, si tenuis sit, simplex uniatur beneficium. Regularibus examinatis per quantum temporis confessiones audiendi facultas est concedend^faffConfessariorum instructions. In prima Quadragesimae hebdomada, ante Pentecosten et Natale Domini, episcopus ad sp confessores cocet et examinet.* **

Sacramentum poenitentiae, quod „*secundam tabulankpdbt naufragium*divus Hieronymus appellat, maxima cum diligentia traetahdum est. ut confessores, qui in hoc tribunali indices sunt, ut decet seee gerant·

Sit m eonfessionalibus. intra confessio audiri debet, maxime mulierum, affixa aliqua imago crucifixi, tabella casuum episcopalium et pontificalium reservatorum, tam in bulla vocnae quam in aliis constitutionibus.

Sit in quacumque, cathedrali popnibmtiarius. qui ab episcopo, ex praescripto concilii Tridentini, institui debet, cum unione praebendae, qui et sacramentum poenitentiae exerceat, et qmie ad sacras confessiones audiendas pertinent, instituat confessaiios: huic praebendae. >i tenuis <>t. b'etfefieium simplex uniatur.

Regulares, non nixi a suis superioribus approbatos. de vita et moribus et sufficientia ad confessiones admittant episcopi, qu+bus iterum examinatis ab examinatoribus synodalibus. vel ab ipsis episcopis, facultas audiendi confessiones per sex menses tantum concedatur. Vota non reservata, in maiora et gratiora Deo pietatis opera tantum commutentur. Et licet canones pocnitentiale» in usu parum sint, tamen confessoribus menti esse debent, quod pro imponendis poenitentiis regula quaedam eia erit; ideoque illorum tabella confessionalibue affixa sit.

Qui alicuius restitutionis vinculo adstrictus eat. etiam legatorum ad pias caussas, sitque solvendo, si semel absolutus minus salisfecerir. secundo non absolvatur, nisi satisfecerit paiti miKeni per fideiussionem aut pignora, aut nisi novam dilationem obtinuerit a creditori*.

Confessores nihil in actu confessionis a pernitente exigant aut accipiant, confessionis caussa, etiam si «sponte eia detur. Dato a poenitvntibua infirmis signo desiderii cpnfessionia, absolutio non denegetur, etiam si non possent peccata ore proferre, dummodo ab ipsis materia pro absolutione, quae sit saltem peccatum aliquod veniale, nutu, vel signo aliquo habeatur. Poenitentias pecuniarias ad sui utilitatem non imponant, neque vota hoc modo commutent. Episcopi, prima hebdomada quadragesimae, per octo, dies ante festum Pentecostes, octo ante diem Natalis Domini, quibus temporibus fideles confiteri solent, ad se vocet confessores, tam regulares qnam saeculares civitatis (exceptis parochis), quos examinatos ad exercendum tam salutare opus dimittant, curentque ut pro populi multitudine confessores satis sint.

TITULU8 XXV.

Z)s socyoMsn/o *extremae anctionit.*

Caput uricum. KrtrsMoe Mâchons* *effectue, infirmi» sentibus integri» minittranda, etiam non confessis, λ dtwl9 pelant.*

Saoramentum extremae unctionis, non solum animae dolores linit,' quae peccata lexia sunt èt reliquias peccatorum expurgat. aed etiam corpus infirmum adiuvat. Quovirca, mims^ari debet infirriis eo tempore, quo integris sensibus sint et aliqua spes vitae habeatur, et etiam si non oonfe^& nint, dummodo devote petierint, administrari potest^ çt eodem tempore, et ungant ministrantes et verba proferant.

TITI LI S XXVI.

De sacramento ordini».

Caput unicum. *Ordinationi» die» per mensem ante ' indicetur. Tres examinatores synodales coram episcapo vel eius vicario intersint.*

^Episcopi nacras ordinationes celebraturi statutis a iure temporibus per mensem ante, ordinandis edicant, ut statui die ad examen accedere, et necessaria testimonialia afferre possint; tum de illorum vita et moribus, et de titulo si in subdiaconos promovendi sunt ipatrhuUnium vero sit, quod ad vitam sustentandam satis aitiudicio episcopi .fdj'que eorum requisita doctrinae sufficientia bene sibi constare faciant.

Examen non minus quam tribus examinatoribus synodalibus, vel aliis ab episcopo' deputandis, coram eo vel vicario fiat, qui accersiti examini intersint. Quoad cetera huc pertinentia, revideant episcopi, quae in aynodo provinciali Beneventana sub lacobo cardinali Sabello bonae memoriae celebrata, constituta fuerunt.

TITVLVS xxvn.

De sacramento matrimonii.

Caput 1. *Tridentina synodus* in wathmonif *celebratione servetur. Denunciations» quando et ubi sunt faciendae? Dominicalis orationis et angelicae salutationis ignari non sunt admittendi. Diversarum dioecesum aut parochiarum contracturi, qua cautela eunt admittendi? Matrimonium liberum esse debet. Comuges ante matrimonii consummationem peccata confiteantur.*

Diligenter invigilent episcopi, an quae sacra Tridentina synodus circa matrimonii celebrationem sancto et prudenter sanrivit, per parochos observentur.

Denunciation's matrimoniorum, non nisi festis diebus, non solum in parochialibu*. sed etiam in aliis ecclesiis, ubi frequens populus adest, per eosdem parochos aut alios de licentia fiant; quas dimitti potius indicio episcopi ex iusta caussa, quam ferialibus diebus fieri sacra congregatio declaravit.

Non admittantur ad matrimonium contrahendum. qui orationem dominicam, salutationem angelicam saltem memoria non teneant, sed, ut prius addiscant, parocho curae sit. Exteri item non admittantur, nisi per suorum ordinariorum testimonialia a sponsae ordinario approbanda, eos solutos et ad matrimonium idoneos esse constiterit.

Cetera ad administrationem sacramentorum pertinentia in altera synodo provinciali fusius habentur; utque in matrimoniis contrahendis, si quae sunt impedimenta, denuncientur, praecipimus, ut si contracturi matrimonium aut sponsalia, diversarum sint parochialium, parochus, coram quo spontalia contracta sunt; authenticum testimonium illorum alteri parocho transmittat; in eius parochia necessaria proclamata similiter fiant; neque sponsi ad solemnia matrimonii admittantur,- ni»i factas fuisse hinc inde promulgationes ipsis pVochis prius constiterit. Quod etiam, si contrahere volentes. diversorum sint episcoporum, servandum. Videant parochi, no sponsi ad matrimonium compellantur; quod si ita comprrerint, eius celebrationi nullo pacto intersint, hortonturquv coniu.:es ut. antequam contrahant, vel saltem triduo auto matrimonii consummationem, et peccata confiteantur, et sacram conuhunionetn rec ipiant.

Ç'àPUT 2. Si, *post contracta sponsalia, capula intercedat, absolutionem aibi episcopus refervet. Matrimonio iungendi ne cohabitent, nec mei in ecclesia inngantur. Si tempore prohibito, episcopi licentia, nuptiae celebrentur, a quibus abstinendum ?*

Si qui vero post sponsalia contracta, incontinentiae potius studentes, quam gratiam matrimonii affectantes, ante coieiint.. quarn inter ros matrimonium rite, iuxta concilii Tridentini deure tum, celebratum sit. cius peccati absolutionem episcopo reservatam .esse decernimus, gravemque illis poenitentiam impositum iri. et ad evitandum hoc peccatum, ne cohabitent omnino prohibemus. Parochis autem inhibemus, ne alio in loco, quam in ecclesia, sponsos matrimonio inngant. nisi episcopi aliter tue faciendum indulserint. Sancta enim res est matrimonium et sancte tractandum.

Si vero eo tempore, quo nuptiae interdictae sunt, episcopi aliqua iusta ex cau-sa nuptias contrahendas esse judicaverint, curent parochi, ne convivia, choreae aut alia similia adhibeantur, neque solernruter sponsae in domum viri traducantur aut solemniter benedicantur.

TILTH'S XXVHI.

De concubinarii».

Caput 1. *Concubinarii, si ter moniti, etiam ex officio, non resipuerint, excommunicationi subiicianfur. Idem in adulteras et concubinas extenditur; insordescentes eiici possunt, etiam inrocato brachio saeculari.*

Licet contra hoc hominum perditum genu», quomodo animadvertendum sit, priori synodo provinciali Beneventana statutum sit; tamen, ut in hac tutu gravi re sic inter homines solita nihil omittatur, quo ab boç crimine homines deterreantur. auctoritate Tridentini concilii decernimus, ut concubinarii, tam soluti quarn matrimonio iuncti. cuiuscumque status et conditionis illi sint. si. postquam ab episcopis, etiam ex officio ter moniti, illas non eiecerint concubinas, et ab earum consuetudine se penitus non sriunxerint. excommunicatione ita afficiantur, ut nisi admonitioni prius paruerint, absolutionem non consequantur. Idem ad mulieres, tam solutas quam coniugatas. quae in adulterio seu concubinatu vivunt, extendendum esse declaramus; quae etiam, si obsorduerint in delicto, extra oppida vel djoeeesim eiici possint, invocato. »i opus fuerit, auxilio brachii ^saecularis.

Caput 2. */n concubinarii», praesertim solutis, excusatione» non suffragantur.*

Quoniam vero plerumque concubinarii sunt, qui excusationes in peccatis quaerunt, et concubinatus crinnyi, famulatus honesto nomine praetexunt. dicentes se, quas concubinas habent, eas pro necessario servitio, ut ancillas, praesertim iu-

venes, domi retinere: aUtuimuiu ut in hi· concubinam» huiusmodi praetextu·, et inanium caussa-' rum allegatio, praesertim solutis non suffragetur, tnaxime si fama vehemens de eia circumferatur, aed in cos, iuxta coficilii Tridentini decretum, animadvertatur.

TITULUS XXIX.

Ds cfoncis *laicorum servitio vacantibus.*

CiEIT 1. ***Clerici, laids inservientes, intra mensem ab huiusmodi territio discedant, et episcopo se praesentent sub poena, si benejiciarii sint, beneficii pricatioNis, ahter suspensionis. Absentes servitio propriae paroeciae adseripii intelligantur.***

Clericalis ordinis^ignominia est. ut clerici, qui in sortem Dpmini vocati sunt, in laicorum domibus vergentur, aut eorum servitio vilescant. Quare, sub poena privationis, iis qui beneficia obtinent, aliis vero sub suspensionis poena praecipitur, ut intra unius mensis spatium, post .huius decreti publicationem a laicorum domibus et servitio discedant, et se eorum ordinariis praesentent, si alicuius certae ecclesiae servitio adseributur, eorumque debito officio' digne vacare possint: *'t qui hucusque non repectuntur, vigore huius decreti intelligantur omnes adscript! servitio propriae paroohialis eccleaiae.

Caput 2. ***Clerici certae ecclesiae non adscript», episcopi iudicio adsei ibantur. lam adscript» suo muneri ne desint; négligentes ad episcopum deferantur.***

Clerici, qui certae ecclesiae dod sunt adscript!, curent episcopi, ut dominicis et festis diebus, parochialibus presbyteris, intra quorum ecclesiarum fine· habitaverint, vel ecclesiasticum beneficium obtinuerint, aut alteri ecclesiae, prout ipsis videbitur. inservire debeant. Illi vero, qui certis ecclesiis adscript! sunt, ad illas conveniant, et eas functiones expleant, quas ipsis episcopi praescripserint, nr vagi populo scandalo sint. An vero decretum h»»c observetur, rectores ecclesiarum, ad qua·* hi convenire debent, episcopos certiores fa cinnr, simulquv, an huiusmodi cleri» i i› . .»:>·:u >· tonsura incedant, et rectae vitae, ut decet, ration» ni sequuntur.

TГП LUS XXX.

Dr *subddis et rassallis episcoporum.*

Caput unicum. ***Familiarium episcoporum immunitas ad e<>rum subditos extenditur. Ad saeculare indicium ne trahantur; sed ad ecclesiasticum remittantur; collectis ceterisque oneribus neque directe nr indirecte graventur, sub anathematis interminatione.***

Quae ad servandam imihunitatem familiarium episcoporum in aynodo provinciali Beneventana iatn edita decreta fuerunt, ea omnia ad omne· episcoporum subditos volumus exVvQi et vassalloe, qui in temporalibus et spiritualibus episcopis subjecti t»unt. Quare, sub poena excommunicationis, mandamus cuiuscumque conditioni· baronibus, dominis. CRpitaneis, magistri· iuratis. syndicis et electis, aliisque quovis nomine indicibus et officialibus. ne qui· subditos et vasaallos episcoporum, •ive in civilibus vel criminalibus, vel in iudicium trahere vel trahi facere, vel in carcerem coniicere, aut 'udicare eo· praesumat; aed ut primum eo· vuswhIIom episcoporum noverit, remittere ad illorum forum statim debeat, interdicimusque quibuscumque, etiam sub excommunicationis poena, eo ipao quo moniti fuerint et non paruerint, incurrenda, ne praedicto· vassallos episcoporum ad functiones fiscale· et collectas, seu quaecumque onera, directe vel' indirecto, aut quovis quaesito colore vel causia, ad solvendum adigant.

TITULUS XXXI.

De caussis spiritualibus ab episcopis cognoscendis/ et de impedientibus reditus ecclesiae.

Caput unicum. ***Spirituales caussae spiritualibus annexa^et mistqe, ab ecclesiasticis iuds&bus cognoscantur; si saeculares ad se eas avocent, excommunicat» declarentur. Impedientes ne reditus ecclesiasticorum bonorum vehantur aut extrahantur, excommunicationi subiiciuntur.***

Cum spiritualia ad spiritualem iurel pertineant, caussas omnes spirituales aut spiritualibus annexas, apt decimarum et ecclesiasticorum censuum, aliorumqpe huius generis, item caussas missae, et ad utrumque forum pertinentes, a judicibus ecelesiasticis, ab episcopis vel eorum vicariis, ullh·-que ecclesiasticis iudieibua cognoscendas esae decernimus.

Quod si saeculares indices ad se eas advocare praesumant, quacumque dignitate praefulgeant iuxta ***tenorem*** bullae in coena Domim legi solitae excommunicati declarentur; sicut excommunicationis vinculo innodamus quoseumque, qui contra libertatem ecclesiastici m impediunt ne reditu· beneficiorum, ut frumenta et vina, aliaque ad episcopos vel clericos licite pertinentia, in urbes, vel quo bénéficiât! vehi curant, vehantur aut deterantur aut extrahuntur.

TITULUS XXXII.

De regularibus.

CàPVT 1. ***Regulares extra claustra immorantes episcopo denuncientur. Interea, absque episcopi licentia, ad longam tempus ad nullum ecclesiasticum mtytus admittantur.***

* Uum nonnulli regularium, qui iugo religionis excusso, desertis monasteriis, spreta suorum praelatorum obedientia, in saoulo versari non erubescant. alii in habitu, alii vero habitu <uru religione reiecto. regimini se intromittant ecclesiarum, sact amenta que conticete audeant et administrare, cum sint excomniuncati: confessiones audiant, cum absolvendi non habeant potestatem episcopi diligenter inquirant, quot horum inter suo· cleros morentur, quo·, ut infra mensem ad suos praelatos redeant, moneant et requirant. Hi vero extra morandi dispensationem et facultatem habebunt, ut eis vel eorum vicani· infra eumdem terminai ostendant, mundent: alioquin contra eos, iuxta canonum dispositiones procedere non omittant Interim vero prohibeant parochis, ne eiusmodi \agantes religiosos sino eorum licentia, ad longum tempus, ad ullum ecclesiao^officium admittant.

CxPpT 2. ***Quotannis episcopus regularium superiores coram se convocet; quidque cum eis agendum sd proponitur in regularium statu.***

Convocent episcopi singulis annis quorumcumque monasteriorum in suis dioecesibus t xistentium superiores ad se, quibusoum paterne agant de divini cultus decore, de suarum visitationum *et* Tridentini concilii exeeulione, et an missarum celebrandarum oneri satisfaciant; ut in ecclesiis regularibus missas celebrandas non suscipiant, quibus propriis ecclesii· -aut debitis oneribus desint; ut ne, saltem publice, admittant fratres inhabiles et illiterates, et qui aliquo defectu corporis vel animi ad missae celebrationem notati sunt; ut eorum coenobia, ut decet, septa sint; ut

' Forte icgeiufciw».' iadioen.

'ïΛo. intra septa monasterii versari, duî fex urgenti cauwa non patiantur; ut facinuroaoe omnino excludant, ne in poenae Gregorii XIII constitutioni· incidant; ut tam in civitate quam extra •oli non eant, nec do nofete etiam sociati; ut con* fedknies nonnisi in ecclaeia audiant, et in con- -fesaionalibu· loco conspicuo aptati·: ut qtfi con* fossiones audiunt, eorum, qb) in Quadragesima confitentur, nomina describant, et post Paschatis octavam episcopo deferant ; quoad fieri potest se cathedralibue ecclesiis conformare studeant; ut inter ne lectibnes et exercitia de casibus conscientiae, et alia, quae Spiritus sanctus eis inspiraverit. assidue habeant.

TITITA'8 XXXIII .

moMîa/tÔMM. * >

CxBtrr 1. ***Moniqdium regulas episcopus ampliare potest. Earum habitatio commoda et tuta sit, et vita communie. Infra sex menses certus Humerus monialium praefiniatur. Absque consensu tiuarum partium et monasterii utilitate, in futurum nulla admittatur. Ex sanguine coniunctis abbatissae et officiales simul ne eligantur.***

Moninle». quae optimam partem elegerunt, iuxta proprias regulas vivunt, quae ampliare, ubi ros postularit. episcopi po^int, illarumque exeeutionem eorum diligentiae vt iudicio committimus. Curent episcopi, ut commoda habitatione et tuta, et nomine monasteriorum' digna, et virginibus Deo dicatis convenienti, subluta omnium proprietate, in communi, ut aiunt, vivunt, fertum numerum pro loci facultate praefiniant, et declarent infra sex menses, iuxta Tridentini synodi sanctionem. Non admittatur futura monialis, nisi accedente duarum partium expresso consensu monialium per tacita suffragia, et nisi evidens sit monasterii utilitus. iudicio episcopi approbanda Ubi plure» eunt unius familiae, una electa abbatissa, aliae officiales esse non possint.

Cxput 2. ***Munialium ministri, ei cum ei» de rebus ad officium non pertinentibus, aut aliquam alioquentur, abbatissa aliaque seniori non praesentibus, excommunicantur.***

Anathematis mucrone ferimus quoscumque niotiiistcrtorum monialium ministros, ut aunt confessores. advocati, procuratores, administratores, modici. chirurgi, uliique quovis nomine nuncupati, qui cum moniulibu» agunt de uliis rebus, quam eorum officium requirit. Cumque ho* pro cuiusque munere cum ntoniali tracture opua fuerit, id praesente abbatissa vel alia seniori monialium. et non aliter agant, aub praedicta poena eo ip«o incurrenda.

Cxput 3. ***Omnia quae moniales obtinuerint, ad communem monasterii utilitatem conferantur, administranda p»r duos ab ipsi» eligendo». H», finito anno, consputum reddent. Proprietariae biennio activa et passiva voce privantur. Vanitates ex eis auferantur. Nullus in eorum ecclesiis cribret, riiri de ordinarii licentia, aut festa exequiaeve celebrentur.***

Omne· ecclesiarum proventu», etiam »i eleemosynae aint et quaestu· ex laboribus; praeterea, bona mobilia et immobilia, quae, vel legationi» vel donationi· titulo, aut alio quocumque modo moniale· obtinuerint, ad communem monasterii utilitatem a singuli» monialibus conferantur, administranda per duo· aut plure· procuratores, probato» viros, ab ipsi» monialibu· eligendos, qui administratore·„ finito anno, compotum euccessoribu· dare teneantur. elite, ut supra, in eorum locum suffecti·.

Quod si aliqua munialium, propriae salutis im* memor, aliquid proprii tenere deprehensa aut con* victa fuerit, ea. et poenas iuxta tuae regulae constitutione» subeat, et biennio activa et passiva voco privata sit. Absit a moaialibus quaecumque vanitatis specie· interius exteriusque, et sicut ad interiores tollendas vanitates plurimum facit confessor. sic ad exteriores auferent)·» in» igilent episcopi, qui alia, quae ad hane rem in priori synodo provinciali Beneventana decreta fuerunt, excqui curent. In ecclesiis munialium curae episcopi sublectarum, nocnon regularium quorutneumque. nulli permittatur celebrare, absque ipsius ordinarii in scripto obtenta licentia, nisi illis diebus, quibus in ipsi» ecclesiis festi die· celebrantur, vel exequiae fiunt.

TITULI S XXXIV.

' De iartum et bonorum ecclesiasticorum administrations. [

CxtTT 1. ***Inventaria bonorum ecclesiasticorum, decimo quoque anno renovanda, conficiantur infra sex mense»; exemplum authenticum ad episcopale archivum mittatur. Infra annum, augmentum seu diminutio bonorum in iis annotetur. Sona capituli capitularibus a· locentur absque licentia. Archivum duabus claudendum clavibus in cathedralibus fiat.***

('uni eo creverit hominum avaritia, ut neque rebus ecclesiarum, qu^e oblationes pauperum sunt et pretia percitiorum.! parcant, sed. quo possunt colore, ea» sibi attribuere student huic malo obviare cupientes, decernimus, ut infra spatium eex mensium a die publicationis hums svnodi decre torum, rectores et benefiriati quorumvis beneficiorum episcopali iun^dietiom sublectorum, inventarium faciant omnium bonorum mobilium, stabilium et mrium ad eorum vcclesi»» ve) beneficia quaeeumque pertinentium, cum finibu·* et conditionibus rerum. Huius inventarii «luo exemplaria conficiantur authentica , alterum in archivo episcopali conservandum, alterum ab ipnomet rectore. Hoc inventarium dromo quoque anno renovetur, quod si intra annum augeri vel diminui bona contigerit. id etiam ibi adnotvtur; quae inventaria, an sint eonfeeln fideliter, in visitatione exquirat episcopus. Bona capituli vel collegii, nulli de capitulo vel collegio locentur nine expressa licentia epise qd. Habeat qu ieque cathedrali» afehivum pro conservandi» scripturo». duabus <lavib.u» clau sum. quarum unam epiacopu». alteram »erv> t ar chivi praefectu·, vel quem capitulum elegerit.

Caput 2. ***Prne/iciano defuncto, scripturae omnes ad beneficium pertinentes episcopo deferantur, m archivo servandae. Earum exemplum successuri beneficiario tradatur.***

Mortuo aliquo bunefieiato, compellantur, etiam per censuras ecclesiastica», illius haerede» ad deferendum episcopo qua»< unique scripturas publicas vel privata» ad beneficium pertinentes, quae inter bona mortui clerici invenientur, et hoc citra praeiudieium lurium Romanae camerae apostolicae super spolii»; quae scripturae in archivo conserventur, et proviso beneficio exemplum consignetur.

CAPUT 3. ***Locorum piorum administratores romputum episcopo reddant. Kes ad hunc msmir legata, ad alium ne convertatur, ni schedulis affixi» ad ecclesiae utilitatem vergat.***

Cogantur etiam per censuras ecclesiastica» administratores locorum piorum, quocumque nomine

ii nuncupentur, nd reddendam rationem admittistratiqnis coram episcopo, rei «o ad id deputando; nec ferat episeopue, Mt rea ad unum pium usum relicta, in aliud arb|trio- administratoruqj nonvertatur: nisi manifestato hoc pej acredulas publioe affixas, id fieri meliori oblata conditione.

Càpct 4. *Eceletiarum bona* e/yws *beneficiarii propinqui», m j w patroni»,* napus bonorum *ceuionarii» locanda. Addqcletiarum reparationem beneficiarii cogantur, etiam ptrfruetuum nqueitrationem.*

Et' in locandis bonis ecclesiarum, caro et sanguis partum, non habeat, illa, neque propinquis beneficiati, neque patronis beneficii, neque cessionariis bonorum locanda osse decernimus; sed ne, eum bona conservantur, ecclesiae vel ornamento destituantur, vel vetustate collabantur, vel divino cultu defraudentur, sedulo invigilent episcopi, ut in ecclesiis ea quae ad divinum cultum, et ad instaurationem, seu reparationem et conservationem pertinent, per rectores beneficiorum provideantur. etiam per sequestrationem fructuum, et alias poenas illos cogendo.

TITULUS XXXV.

Contra occupator»» bonorum eccl»eia»tieorum.

Caput CNtcl'M. *Singuli» dominici», in Quadragetima et Ademtu, decretum Tridentini, ut infra, et par» bullae coenae in occupator»» bonorum ecclettiaeticorum evulgetur.*

In oocupatores bonorum ecclesiae, et sacris canonibus, et Tridentina synodo maxime invehitur. Nosque, ut hoc deperditum genus hominum ab sacrilego hoc aucupio revocemus, praecipimus parochis, ut, singulis dominicis diebus in Quadragesima et in Adventu, tum decretum concilii Tridentiui, tum etiam partem bullae coenae. quae in hoe sacrilegium animadvertunt, materno, ut infra sequitur, sermone populo recitent.

Decreto dei concilio di Trento contra gli occupaturi delli beni dell» chieee, srsc *II, cap. 11.*

Se Γ avarisia. radico di tutti i mali, intanto occuparh I' animo d' alcun cherico o laic,o, di qualunque dignité risplenda. anco imperi'··'» o reale, ebe présuma per se o per messo d' altri, con fona o con timore, ovvero ancora per supposte persone di chorici o laici. ovvero con qualsivoglia arto o procurato colore, convettire in proprii usi et occupare, et impedire che pon si ricevano da coloro a chi di ragione toccano, le giurisdisioni. beni et ragioni, anco feudali et emfiteoticha, frutti, emolumenti, ovvero qualsivoglia ovvensioni, che ai debbano convertire in nécessité de' ministri e poveri d' alcuna chieaa, ovvero di qualunque beneficio secolare o regelare, di monte di pieté, o altri luoghi pii. Questo tale aoggiaccia ali' anatema, Cioè alla maledisione e scomunica maggiore, fin tanto che havré interamente restituito alia chieaa e suo amministratore e beneficiato le giurisdisioni. beni. robe, ragioni, frutti e rendito, le quali havré occupato, ovvero in qualsivoglia modo, anco per donasione di snpposta persona, gli saranno pervenute nelle mani, e dopo havré ottehuta l' aasoluaione dal aantiaaimo nostro pontifice Romano, e se saré padrone della medesirna chieaa, aia subito, oltre alie pene, privo anco dei juspadronato, et il cherico che saré stato fabbricatore di questo scelerato inganno, e di tale usurpatione, o ne saré stato consentiente, aottogiaccia alie medeaime pene, o di pié reeti privato di ogni aorte -di benefieio, e sia fatto inabile a qualunquh altro benefleio, at aneo dopo l' intern soddisfaslbne et asaolusione, ai sospenda da' auoi ordini ad arbitrio dei suo ordinario,

ftrfs *delta balla in coma Domini.*

Bcomudichiamo ancora et anatematiiaiamo quelli, che usurpano o aoltraggono le giurisdisioni o frutti. rendite e proventi appartenant! a persone ecclesiastiche, per ragione di chioee o monaatefj, o altyi beneficj ecclesiastici per loro ottenuti; ovvero· per qualsivoglia occasione o causa, sensa esprena licensa del pontefice Romano, impongono collette, decime, taglie. prestanse et altri peni alii cherici, prelati Λ altre persone ecclesiastiche, o é i loro beni, e dolio ehiese, monasterj et altri beneficj ecclesiastici, ht é i frutti, rendite et proventi di quelli. e con diversi eaquisiti modi le riscuotono. ovvero l' acceetano da chi glie le dé e concede, anche spontaneamento.

TITULUS XXXVI.

De- excommunicatione.

Capot ukicdm. Ercommunicotionum *litterae qua cautela concedendae? Conceteae quomodo fulminandae ?*

Cum excommunicatione nulla maior censura sit in ecclesia, magna est circumspectione exercenda, ne. quod datum est pro medicina, resultet in morbum. Invigilent igitur episcopi, ut eorum vicarii generales, litteras excommunicationum, quae certis praecedentibus monitionibus pro deperditis seu subtractis rebus solent concedi, non concedant pro re vulgari, non pro re criminosa, et quae infamiae notam inurit, non pro re non occulta omnino, non pro re. diu amissa seu subtracta, de qua memoria verisimiliter non habetur, non contra debitorem, quem satisfacere non posse constat, vM quando verisimiliter creditur contemni vel negligi, non pro excommunicato, aut notorie criminoso et infami. Reliquos casus illorum ,piae discretioni relinquimus. Fulminentur autem post debitas monitiones a sacerdote, cum superpelliceo et stola in ecclesia (non autem in privatis locis, aut per loca publica, nec in paschalibus aut solemnibus diebus, nisi ex causa ab episcopo approbanda) inter missarum solemnia; post vero, ut omnibus patere possit, affigatur exemplum illius in foribus ecclesiae et aliis loci» publicis.

TITULUS XXXVII.

De baeretiei» dmundandi».

Casut cntcVM. *Haereti» tuepecti, kaereticalia proferente», librorum prohibitorum detentore», intra quindecim die» denuncientur, eub excommunicationi» poma. Uoe decretum tinguli» anni» in egnodo emdgetur.*

Cum, ut ait apostolus ad Galatas V *„modicum fermenti totam mauam corrumpat",* prgeeipueque in iis, quao sunt fidei, decernimus, sub poena excommunicationis, ut si qui coiverint cuiusvis sectae occultos homines, quovis homine haeresis suspectos, coram episcopo denuncient; itemque, qui aliqua verba a fide catholica abhorrentia protulerint, aut libros vetitos scienter apud se retinuerint, et ad episcopos intra quindecim dies post huius aynodi publicationem non detulerint; mandamusque decretum hoc in synodis dioecesanis, singulis annis, ut subditis suis edicant/

TITULUS* XXXVIIL

› De simoma.

Caput unicum, Simonms *casus explicantur, por* cow- *donatores et parochos papulo edicendi. A4 pafrouatus praesentali iurarg debent, nihil tali praesentatione dedisse.*

Bimonia, cum ait animae morbus quasi incurabilis, omni est studio niteÿdum episcopia, ne hominum mentes invadat, dunx plerumque ignoranter iHabitur. Ideo curabunt, tam per concionatores quam per parochos admonere populum aliquos casus, in quos frequentes incurritur, ut sunt:

Qui, ut beneficium ei conferatur, vel ut eligatur,' aliquid dedit. Qui vendit aut emit ius praesentandi, atque talium intermedii poenam excommunicationis, et alias « iure indictas eo ipso incurrunt. Recipientes aut dantes beneficia, ut vocant, ad confidentiam yWommunieati sunt, et aliis poenis ex constitutione summorum pontificum Pit IV et V subiacent. Habentes iuspatrnnatu». ubi aliquem praetentaverint ad beneficium, in fructuum perceptione nihil se debent ingerere, sive clerici illi sint sive laici. Inspatronatus nullo pacto vendi, aut transfert potest contra canonicas sanctiones; alioquin. iuxta concilii Tridentini decretum, contrafacioDtes dicto iurepatronatu» privati erunt. Qui pollicitationibus aut pactionibus quibuscumque unius vel plurium favorem sibi conciliaverint, ut per oos de beneficiis sibi provideatur, aut ad qualemcumque dignitatem promoveantur, ii tanquam simoniaca labe infecti per episcopos, si ad eos collatio pertinebat, d»» dignitatibus seu beneficiis sic obtentis priventur. lurent super sancta Dei evangelia coram episcopo praeseutati seu electi ad iuspatronatus, eos nihil pro tali praesentatione seu electione dedisse.

tutulus xxxix.

Ds «mini

Caput unicum. Usurarum *casus quidam damnantur; poenae in delinquentes statuuntur.*

Usuram, quae, ut cancer, non solum in bona pauperum, sed. quod peius eat. in animas usurariorum latenter serpit, hi» temporibus latius manantem pro nostri muneris, quanta eum Deo possumus cura, si non tollere omnino, saltem reprimere cupientes, quaedam in hoc genere delicta a sacris canonum et probatorum patrum sententiis damnata in hac provincia frequentiora nominatim prohibenda duximus.

Nemini licet ex mutuo vel depositis, .etiam apud ludaeos factis, quidquam percipere ex pacto, nec speraro principaliter, etiam si pecuniae ipsae sint piorum locorum, viduarum, pupillorum, aut dotales sint, nui quantum iura nominatim permittant. Numini livet rum carius vendere et statim cam vilius per ae, vel per interpositam personam sibi ab emptore emere. Nemini licet ob dilatam solutionem iu>t»> pretio carius vendere, aut ob anticipatam vilius emere. Nemini licet pro pocunia, pro frumento, vino, oleo, aut quovis mutuu dato aliquod plus accipere, nec. pro corrupto integrum et bonum. etiam ai restitutionis tempus ad libitum debitori differatur.

In societate, in qua unus pecuniam confert, alter operas, lucrum per quotas agquales partes distribuatur, nec plus pecunias conferens sibi accipiat, nec fiat pactio, ut salva forte principali, lucrum seu fructus aeque inter eos dividantur. In animalibus datis ad soccidam, ut vocant, casus fortuiti ei, qui dedit, obsint, nisi damnum socii

A dolo aut negligentia culpabili acciderit. Cum ani* malia locantur certo pretio, si.detrimentum accipiunt absque dolo aut negligentia eius qui conduxit, locanti damnum sit, sin aliter conducenti. Cutnque animalia aestimata* dantur, ut sors dantis quocumque casu salva sit, ultra sortem dane ille nihil accipiat. Cambia, ut vocant, sicca; cum alibi soltendam pecuniam asseritur, litteraeque verae non fiunt, sed in uno* et eodem loco datur pecunia et fècipitur, reprobata sunt. Notarii, qui hos contractus confident, usurae etiam crimine tenentur. Idem si cum ex conscientia contractum esse usurarium suspicantur vel cognoscunt, et tamen lucri caussa vel kliquo alio respectu dissimulant. Item proxenetae usurarum, participes lucri, ministri omnes usurariorum, sino quibus illi usuras non committerent, usurae rei censentur, quos puniendos et poenis a iure statutis et ecclesiasticis cen* Biuris praesenti constitutione sancimus. ' Qui 'Vero in huiusmodi deliquerint, praeterquam quod peccatum mortale committunt, restituer»· tenentur, ecçlesiasticaquo careunt sepultura, ex Gregorii XI constitutione, etiam si ex testamento usuras restitui mandaverint, si manifesti usurarii extiterint et sine reali restitutione, dum poterant, decesserint. Quod si parochi scienter hos manifestos ad sepulturam ecclesiasticam admiserint, ex decreto Clementis V in concilii» Viennensi excommunicat! sunt.

TITULUS XL.

De notabis et ultimis voluntatibus.

Caput 1. *Legata omnia ad pias caussas infra mensem post testatoris obitum, notarii denuneient episcopo seu eius oicabo, sub excommunicationis poena. Acquisiti, oblata mercede, aiUÀwticum dent scripturam.*

Cum episcopi in suis dioecesibus, ex concilio Tridentino, in quibusdam casibus a iure permissis exequutores sint ultimarum voluntatum mandent, sub poena excommunicationis, in sua quisque dioecesi notariis, ut infra mensem post testatoris obi tum, omnia legata, testamenta, ultimas voluntates, codicillos, donatiouesque ad pias caussas, tam scripto, quam in nuncupativis factas, eis, vel eorum vicariis patefaciant et pequisiti authenticam deut scripturam, oblata mercedo.

Caput 2. *Quarta bonorum ab intestato decedenitum qua ratione a parochis subducenda et eroganda, ex sacrae conyreyattonis décréta.*

Cum qui» ab intestato decedit et consuetudo regionis sit, ut parochi pro mortui anima aliquid disponant, tanquam laudabili» et a sacra congre- D gatione non reprobata servetur, ut infra,

Sacra congregatio illustrissimorum et reverendissimorum dominorum sacrae Romanae ecclesiae cardinalium super negotiis ot consultationibus episcoporum et aliorum praelatorum, ac visitationibus apostolicis a sanctissimo domino nostro specialiter deputatorum ad tpllendas dubitationes et controversias, quae pluribus m dioecesibus regni Neapolitani saepe accidunt, super consuetudine illa, qua solent episcopi disponere de quarta bonorum mobilium decedentium ab intestato; facto prius verbo cum sanctitate sua. ita censuit et declaravit, consuetudinem antedictam, uti laudabilem, ubi viget, omnino retinendam fore: sic vero servandam, ut ab ipsis locorum ordinariis, non ad rigorem quarta debeat aestimari, sed vocatis haeredibus curtum quid taxari arbitriô boni viri, personarum conditione ac haereditatis valore perpensis; idque totum absque ulla diminutione

pro suffragio auimao defrneti do ipoornm baere-'dam concilio erogandum. Quod si haeree, vol aHl contradixerint, iuris remsdiia, etiam pot çoMÙrua ia subsidium, ab ordinariis eomposenatur; et i|uod erit dispositum super bonis haotoditartia, appellatione remota, exoqnanter.

TITULI^ XU/

Dt faltit tsatibeut·

Caror 1. *AW tttdtt taHrftidur. Qui faltuat tarent* ta esurae aies rieih' cies crimme/t arneoml UMmoeAesa /artantor, - *fita, uM ut.* «sortir articulo, ebeoM ese possint.

Falsi testee, qui uno eodemque tempore, ut ait divus Augustinus, *„tt Dtuat,* ei indicem et tpnoMnlom *tua attndama qftudaul,"* totis viribus intendant episcopi, ut a suis gregibus, tanquam |>ernioioaisaimnm hominum genua extirpontur,. illud caepe repetentes: ,,Aoüα mewdeeia ebeeansttees»· *Dto* Mas." 1 Contra hos statuimus, ut qui in iudioio contra innocentem scienter falsum testimonium protulerint, sive in caussa civili sive capitia, praeter poenas a civilibus legibus eis irrogatas, excommunicationis vinculo sint ipso fscto ligati, satanaeque, traditi; neo absolvi unquqm possint, excepto mortis articulo, nisi prius dato damno, vel violatae proximi existimationi, meliori, quo poterunt, modo satisfecerint.

TITULU8 XLII.

ZAidecistia.

f

Capot 1. TVidsutau «modii- sanctiones. *dt dteuaarom* aota/ione pereeAi *ti couewuator„* Adoratos, *ft Qaadragttiatet* tempers *vceçdpeM;* Sfraii sttad). décréta prommaWw concilii *dt* anno *1667. Si fuid c* csrce decmortuH setatanM» erit Mmosetam, stalim episcopo dfftratar.

Decimarum solutionem, quam divinum ius et sacri canoneo et civiles leges praecipiunt, ne quis ignoranter praetermittat, curent episcopi per parochoa et concionatorea, Adventus et Quadrageoimae tempore, populos admoneri, quid de solutione decimarum sanctio Tridentina determinavit, eosque admoneri et hortari ad debitam solutionem decimarum, ne excommunicationis poenam, ab eodam concilio recusantibus propositam, subire cogantur. Publicari etiam curent decreta provincialis synodi Beneventanae celebratae anno 1M7 super decimis, ut vocanÇ arbitrariis 'terrarum et territoriis a baronibus possessis, quae, quatenus opus est, innovata per haec censeantur. Cumque a baronibus, beu ab aliis circa decimaram solutionem innovatum aliquid fuerit, statim parochi ad episcopum deferant.

Dtcrtio dtl concilio di Trtaie sopru *il* popemento *- dtUt dttiatt.*

Non devono essore supportati coloro, i quali si sforsano con diverse arti ritoner le decime dovute alio chieee, ovvoro ooeupaao e convsrtono in uso proprio quelle ohe devono socero pagate ad altri, concioaiaooaa, che ii pagamoato dello decimo sia dovuto a Dio, e quelli, i quali non le vogliono pagan, ovvoro impediscono 11 pagamoato di esse, occupano ie robbA d,altri. Comanda adnnque il sacro concilio a tutte le persone di qualunque grado e condicione si siano, alio quali s'appartiens il pagamento dolio decime, oho per l'avvenire le debbano pagare interamenta alio eattedrali, ovvero a qualunque altre chieee, ovvoro persone, alie quaH logitimanieate ai devono; a oho quelli, i quaH)e ritengeno, aware impodieoono il pagamesto di- acee, siano scomunicati; -no si devono* Msohera, se non dopo che sari seguita la plenaria reetltuaiono. Esorta oltru a(<dô ogni e qnalunqne persona, per oaHth eristiana e debito oflqio verso i loro vesoovi, c^rettori, ohe debbano dolii dati loro da Dio eovvenire largamento e-quelli ého sono prepoeti elle chieee. V

Decretam concilii proefociodis Dseeeeistata, *rtMroii* mmo *1667,* de decimis.

Decimee *ùUtgrt sani ptriotatadot, uA* Mcommsmieetioais posea. . *Hat tuptr* re <cosoilii TVidantisi et £oc preoMesele decretam, jaerocAi Adwbitas *Λ Quadra^ttiatat doatiaieit fMunt.* I Peeuiteates de dctonerum sofalione moneeetar.

Lioot decimarum solutio debita sit Deo, pluribusqué sacrorum canonum, et praesertim sacri Tridentini concilii decretis, eas ecclesiis quibus debentur, persolvendas eoae sub excommunicationis poena mandetur: nihilominus, nonnullos huius provinciae adeo eorum salutis rmmemorea esse audivimus, divinaram et humanarum legum contemptores, ut, aut' omnino nullas, aut eorum arbitrio deeimas a se solvi debere contendant; quo fit. ut qnamplarimae debitio decimis privatae ecclesiae, iam vetustate collapsae, ob earum panpertatem minime restaurari possint, divinaque in eis officia, eo, quo docet, decore et ornatu celebrari, et sacra vasa et necessaria paramenta comparari nequeant. Episcopi, et alii quibus buiusmodi decimae legitimae debentur, non solum seminariorum seu aohoianlm magi,trc„ et sacrae theologiae doctoree ioatit(M>re, „d ne debitam quidem residentium proptbr neces·Ariam ad victum indigentiam facere poaaiBt.· ipaiqBe di<,taa decimas solvere reuitenteo, perpetua damnationis poena illaqueati existant,

Quare, eiusdem concilii Tridentini decreto innixi, praecipimus omnibus, ut decimas ipsas ecclesiis illarumque ministris debitas, ut praefertur, nuu arbitrio, neque aliqua prius deductione facta, aed integre, sub excommunicationis poena persolvant, a qua non nisi debita satisfactione sequuta, absolutionis beneficium valeant obtinere: ipsum vero Tridentini concilii atque hoc nostrum decretum, praecipimus omnibus huius provinciae parochis, ut singulis Quadragesimae et Adventus domiuicis diebus, et aliis temporibus, prout episcopis videbitur. inter missam iaicis publicent, atque inter confitendum de decimarum persolvendarum debito eonfitentea saepissime admoneant, quod, ut praedicatores faciant, episcopi curabunt; moneantque praeterea populum, quod anathemati subiieiuntur, qui, seu decimas seu bona quaecumquu et reo ecclesiarum detinent, eumque ad restitutionem hortentur.

Capot *f. SiMitoruat patuttiamt ut datmeoat itotporoltt doatiui, uadt dtaatarum front oriatur.*

Audivimus praeterea nonnullos huius provinciae barones et dominos saecularoa, saepe eorum curiae et fisco, quorumdam subditorum possessiones, ob aliquod ab his commissum delictum, aut debitum contractum applicaro, eosque possessionum huiusmodi, segetum fractuumque tunc solo adhaerentium, et eorum etiam quae deinceps in ipsis seri eolligiquo contigerit, recusare debitas ecclesiis decimas solvere, in ooolesiaram praeiudicium detrimentumque, et insani animarum perniciem. Quare, sub excommunicationis poena, ipso facto incurrenda, praecipimus omnibus baronibus aliisque saecularibus dominie, ouiusoumque gradus et oon-

' Prov. XIL

ditionis sxistaat, na bainamodi poseeasionnm dabit·* dacimaa· aliosqhe redit·· «t fractu· aeelaaiis aaramqu· ministris debito·, occupaVo aut detinere quoquo modo praesumant, sed eo·, quibua debeatar, omnino dandos ret tribuendos enrent.

TITULUb XLIil.

Do oominario clericorum.

Cartrr L *In oominario idonei oint rtotoroo A Uttenorum magiotri. Qui in illnd recipiendi? Quibua auetoribte utendum? Singuli» tribuo momibm txdmen coram epiteopo fiat, et de moribu» inquiratur. Deputati quvlanni» inugnodo digantur, eorum etora ot menelrua' congregatio.* Brasoserii. *arehioum, duo oint libri, in quorum allero beneficia occlooiattiea tt reditu»,* m *altero tttpoma»* oaeotratar. *Computa quolanni»* m *ognodo reddantur.*

Seminaria, iuxta concilii Tridentini decreta, in B' omnibus huius provinciae cathedralibus erecta iam esse confidimus; ideo hic de seminariorum tantum administfatione sermo erit. Perspicient episcopi, ut per idoneo· morum rectores doctosque magistros litterarum, pueri in seminario admissi bonis moribus, disciplina ecclesiastico, litteris et cantu diligentissime erudiantur, iiqub tantum eligantur, qui bona indole utiles se fore ecclesiae demonstrant.

Pauperum filii in primis, nec tamen ditiores excludendi sunt, dummodo sumptu suo alantur. Magistri scholae eos in seminario interpretentur auctores, quos pro latini sermonis elegantia necessarios cognoverint, ex quorum lectione aliquid saepe eruant pro informandis adolescentium animis bonis moribus. Obscenos auctores, et minus utiles penitus abhorreant; lectionem catecbismi Romani nunquam intermittant.

Bingulis tribus mensibus, coram episcopo vel C eius vicario, per aliquem ab ipsis deputatum, discipulorum seminarii in litteris progressus probatio fiat, ut inhabiles habilium locum non occupant; simulque de moribus eorum saepe episcopus a rectore vel xmagiatro inquiret, ut discoli et incorrigibiles expellantur.

Eligantur in dioecesana synodo singulis annis deputati, ad praescriptum decreti concilii Tridentini de seminario, pro administrations rerum seminarii, omnesque pecuniae mandato, ut vocant, eorum manibus signato, et non aliter solvantur. Deputefur similiter depositarius ex canonicis vel reliquo clero, penes quem omnes pecuniae seminarii deponantur, et nonnisi, ut praemissum eet, mandato deputatorum solvat. Invigilent deputati seminarii. tauquam prudentes oeconomi, ao tempore seminario necessariis pro substentatione providere, quo mitiori pretio vendi solent; alioquin boni administratoris D praemium apud Deum amittent, apud episcopum vero, ut reprehensibile·, uegligentium nomen acquirent. Utque re· seminariorum consulto agatur, et illorum necessitatibus provide consulatur, decernimus, prima die iovi· ouiuscumque mensis, deputatos. rectores et alios miaistrus seminarii coram episcopo vel eius vicario congregandos, de statu illius disserturo· et discursuros.

Curent episcopi, erigi in loco saminarii ad id apto archivum, in quo conserventur scripturae omnes et documenta «<j seminarium pertinentia. Sint in seminario, qui in archivo etiam conserventur, duo libri magni, in quorum altero beneficia seminario annexa cum illorum valore, omnibusque bonis stabilibus et mobilibus, simulque omnes proventus et introitus, reditus, census quomodolibet seminario provenientes; in altero vero notentur impensae, tant ordinariae quam extraordinariae, per eeminariam factae, et singnlis aanie eompatua tam impenaaram quam axaetioaum. par rtvisoraa eomputprum, etiam in synodo· at supra electo·, assistentibus deputati· coram episeepo rei eiua vieario, revideatur.

TITULUS XLIV.

D boopitalibuo, nnfrutaoiio, tt* altis *piio locù-*

Caror 1. Laeentm piorum eompuri ra« redfradi? *£eeltoiat noeonoarii» oint inotmclao. Soerrdoitt drputoti, ôtl intuo hoopitalo hobUont otl prop·; •orum* mumra. */a hoopitalibuo* pai *rttipiondi,* gm *oaoludtndif Aliquo oooreitio Hi dogontoo occupentur. Pia txoratia. Smi, qualitati·, artatu diotinctio. Qua» i» hoopitalibuo fugienda? Dolinparatae* rpiscopsw toattwn *indicti. Adminutratoroo por* friranium *duront, iurontquo in ingreuu. In bonarum locationibue, quae inopretionto adhibondat f Confratornitatto ordinarim inotituat. Confratrme qualitao tt obligatio. Compotatiomo oitandat, ad proeeuiomo conorniant, tt quomodo?*

Circa hoapitalia et alia pia loca, haec servari mandamus, ut singulis anni· ab administrantibus ratio administration·· coram episcopo, vel eiua vicario, vel ad id deputato, reddatur; in dioeceai ooram digniori parocho. Quod ai aliter in institutione horum locorum expresse cautum esset, iuxta Tridentinam sanctionem, cum interventu ab ordi nario deputati revideatur. Kcciesiae hospitalium, ex forma aliie ecclesiis praescripta sarta tecta, aliaque neceesaria ad •ubstentandos hospites pro loci facultate habeant.

Sacerdotes deputati! ad ministrationem ••eramentorum, si fleri potest, intus hospitalis vel prope, domum habeant, ut eum rea postulent. praesto sint, Infirmi peccata confiteantur statim ac recipiuntur, sique eos mori contigerit, nomen, cognomen, patria, die· obitus scribantur.

Excludantur ab hospitalibus blasphemi, histrione·, praestigiatores, circulatores, nebulones, aleatore·, scurrae, mimi et alii eius generi·, item, qui se captivos fuisse mentiuntur, vel qui morbum simulant, qui muliere· circumducunt, quique validi •unt. quos redargui oportet maxime, atque ut ab hac otiosa vita ad laborem ao conferant, saepius increpari. Recipiantur in hospitalibus pauperes, infirmi, homines miserabiles, sento confecti, debile·, qui manibus victum sibi comparare non possunt, peregrini et infantes expositi.

Ubi mares et feminae aluntur, no otio marcescant, aliquo decenti exercitio administratorum consilio exerceantur; fidei documenta, stata hora, doceantur.

Preces beatae Virginis, qui litteras norunt, recitent; qui minus, coronae precatione orent; simul omnes litanias devote dicant; in die semel vel bis ad precandum conveniant, «praecipue pro benefactoribus.

Singulis diebus, vel saltem dominicis, aiiisque festis missae devote intersint; ieiunia ecclesiastica servent Locus in hospitalibus, ubi fieri potest, pro clericis rrligiosisque personis separatus sit; aliquanto deeentior; item pro honestis hominibus ceteris, prout loci facultas fert. Mares oum feminis non cohabitent, nec pueri cum sdolescentioribus eodem in lecto dormiant.

Blasphemiae, verba inhonesta, ludi inter eos nec nominentur. Rixae inter hospitalium alumnos •h episcopo tantum cognoscantur, non autem a iudice saeculari.

Administratores locorum piorum, qui ceteros obaritate aiiisque Christianis virtutibus praestent,

eligentur, am ultra trieaaium esoe pootiat. lufentqaa ae fidelem operam huic pio negotio praestituros: qui aliquid ipsis locis debet, administrator ne sit.

Bone horum piorum locorum, cum occedente auctoritate ordinarii, locanda erunt, publice facta aequo, omnit^is potestate, locentur; non tamen consanguineis administratorum, aut locorum debitoribus.

Confratornitates non erigantur sine consensu ordinarii, cum capitulis ab eo probandis. In confratres non nisi honestae vitae, maiori fratrum consensu accedente, admittantur. Recitent singulis diebus festivis saltem, praeter id, ad quod forsan ex praescripto regularum tenentur, officium beatae Virginie vel psalmos poenitentialea. Commesaationes vel compotationes nullo loco flant sodalitatis sumptu, neque ex bonis confratrum in oratoriis vel adiimcti» aedibus.

Ad processiones generales, et ad alias, quoties ab episcopo intimantur, conveniant cum confratavae vestibus. Nemo se caedat, ut morcedem aliquam accipiat, et qui ac caedunt, aperta id facie ne praestent, in viis ne sistant; devote eant, neminem alloquendos tumulfus omnis et clamores vitentur, et tandem ita ae habitu et incessu, omniquo alia re gerent, ut neminem offendentes, Dei iram mitigent, ipsiuaque misericordiam sanctu precibus populo implorent.

TITULUS XLV.

Z>« *vicario generali* seu *Officiali* «piseopomm.

C.tfuT irtticCK. *Monita epitroporum ad vicario» tuo».*

Moneant saepe epiacopi eorum vicarios, ut in decisione caussarum, a sacris sanctionibus, praecipueque sacri concilii Tridentini decretis, et *yuodalibns constitutionibus ne discedant; ut sint in expeditione celeres, in caussae cognitione maturi, in detegendis mendaciis prudentes, a personarum exceptione alieni, et a cordis cupiditate liberi, ut pandectas mercedum ipsi servent, et a notariis, barieello, commentariensi aliisque servientibus diligentissime servari oureht.

TITULUS XLVI.

Dt fini procuratore.

Cxrirr vaictrn. Vitanda a *fitei* procurator* proponuntur.

Procurator sive advocatus, munere fisci, quod sibi ad inquirendam veritatem datum est, ad calumniandum seu opprimendum innocentes non abutatur, nec caussa sit, ut quis calumniis iniuriave vexetur, vigiletque. ut qui defensor eat iuatitiae, iustus ab omnibus habeatur; a muneribus maxima abstineat.

TITULUS XLVII.

De uaaiKatmlKU egnodalibu».

Caput unicvM. Krammatorsa ùs synodo *eligendi, et quale» Nikil* «rammss occasion* accipiant, «orum instructio *t ocammis mstAodus. *Baeti* in synodo lurent.

Examinatore* synodale* ii eligantur quotannis in synodo dioecesana, quos vitae integritas, morum honestas et litterarum scientia maximo commandent. quosque speratur, omni humana affectione deposita, susceptum munus recte curaturos ac administraturos. Examini* occasione nihil prorsus accipiant, etiam a sponte dantibus, neque ante neque post examen, sive ab ipsis examinatis sive ab examinandis, aut ab aliis quibuseumque tali occasione, ne quidem esculenta vel poculenta. Qui si contra fecerint, simoniao labo infecto* eo eseo sciant, et Unquam indigni aq munere deinceps censebuntur, atque alia poena arbitrio episcopi puniantur.

Do approbando et reprobando, ea gravitate et prudentia deliberent, ut spes, metue, praemium, personarum aeeeptio, aut aliquis humanus affectus nullum locum habeant. Caveat examinator alteri collegae examinandum Commendare; nique aliquem instruat, examini postea non Intersit; bon incipiatur examen, nisi coram epiaoopo ve) eius vicario generali, et nisi praoseqtibue saltem tribus examinatoribus, cum pro bonoteio curato habetur, vel de promovendo ad maiores ordines. Nullus examinatorum ad examen cuiusvis accedat, aut ius suffragii hebeat, nisi vocatus ah episcopO vel vicario generali. In examine videatur, num examinandus aliquem habeat corporis aut animi defectum, qui inhabilem eum reddet; beneque advertatur, ne alius pro alio examinetur, quod aliquando factum eat. Inter examen colloquia vel confabulationes, aut mutuae quaestiones, quao ad rem non faciunt, inter eos evitentur; aed responsionibus examinati attendant, hilarique facie illi animum faciant; sique in respondendo, aut in legendo vel pronunciando in aliquo examinatus eos offenderit, post peractum examen de eo illum paterne admoneant doceasttve.

Tandem sio eorum ministerium adimpleant, ut dispensatores decet multiformis gratiae De\; atque ita. ft peccatis alienis non communicabunt, et debitam a iusto remuneratore mercedeni consequantur. Peracto examine, per secretarium congregationis examinatus statim scribatur in libro ad id deputato, qui approbatus fuerit, quique reprobatus; fintque mentio de modo vacationis beneficii, da affixione edicti concursus, si propositum fuerit, et proponi opus fuit, manibusquo examinatorum praesentium specialiter vocatorum subscribatur. Cum vero pro ordinibus examen habetur, etiam in libro de edicto proposito mentio fiat, et approbatis subscribant exejniiatores. Hi, in dioecesana aynodo, coram episcopo, rorum munus, ut decet, se fideliter effecturos, super sancta Dei evangelia lurent

TITULIS XLV1JI.

Dt tretibu» synoda/iAux.

CxPVT URICUM. *Te»tium eynodafium Ijuatihm tpsorum iuramenti formula traditur. Ko» rpitcopu» intimât*

Ex constitutione Lateranensis concilii aub Innocentio H. in testes synodales eligendi sunt, qui aetate, moribus, prudenti», ac christiania virtutibus ceteri* praestant, quo* iurare praecipiant episcopi hac forma: *„Eyo N. tetti» »ynodali» ab illu»tri»»imo st reverendieeimo domino arehiepiteopo nominatu»,* D *1 α synodo *electu»* *f *approbatu», promitto rt iuro* p«r Ao«e sancta D»i *evangelia, quod quidquid non aut auditi aut* in *futurum audiam, quod contra Dei voluntatem ei rectam obrietianitatem, quodque ad minieterium praedicti illuetrimimi ei reverendi»-* SMH domiid *arehiepiieapi pro tint ofieii ratione pertinere* miAi sisunt*fuerit, ei revelaturum, nec* m«fti, *praemio aut vinculo eoeuanquinitali», odio, amoré, poena, aut quatit alia eeutoa* m* *defecturum ab hudumodi revelatione."* Ilis institutionem praeboaut episcopi, iuxta quam impositum onus exequi debeant.

TITULUS XLIX.

Dt vicarii» foranti».

Caput obicum. *Per dioeeetim vicarii foranti iiutituemtur. Quod* stl tortem mimus *deeeribUur.*

In oppidis insignibus qioecesis, vel ubi episcopus noceaae indicant, deligat vicarios forauuos ad eius

beneplacitum, qui du vita at Aioribua presbyterorum, at qualeo in ofllojo pastorali ae gerant, quaerant, diligenter inaastigent^ad epiacopum dolaturi: num in eccleaiia debitus cultus adhibeatur; nam ordinationaa in viaitetione faetaa re ipaa banaflaiati praaatiteriat; an parochi habeant libros, quoe habara debent; et denique, bum totus elerua, ut clerico» dOoet. rivai.

TITULUS L.

' De proc»»»ionibut,

Carirr cmcvM. fVocMrionem daoradarum deoatio, erdo, wwModiM *traditur. Mueica* Mstrsimente ia *ei» adhibere non licet. Oratione»* ia awppiMXltMmihua, at muraa, atM *in civitate* aiae ia dioacsri, a *quo recitando»* ml *celebrandaef Obligati praetente», peraeiii frteibu diieedant*; steatites *muletentur. Eiculenta pact proceuionei* aa aaadantar. *Epitcopi per pentoralei littera» popalun» intimant de proceuionum utilitate et eauUa;* ia *feneitri» vamm tempore* Mon *etetur. Prgfanae pietura» et inanee repraeeentationee eliminantur. Noctu n»fiant.*

Usus prooeaslonuni, ut eat antiquissimuo, ite eat sanctissimus, plenua mysteriis, ideo omni pietatia atudio exercendus eat. Episcopi igitur pro tnuneria officio incumbent diligentissime, ut nihil io processionibus ait praeproperum, nihilque praeposterum aut indecorum, aed omnia Christiana pietate liant. Clerici, aire aaecularea aire regularea, qui ad processiones accedunt, adsint religioso silentio, et decenti apatio distantes inter ne procédant. In processionibus nullo pacto laici, quicumque illi aint. inter clericos interiecti incedant, aed eorum locua poet denim, pro cuiuacumque dignitate, erit.

Deligant epiacopi ecclesiasticos aliquos homines, qui praecedentea clerum ad aupplicationea dirigant, atque, cum rea postulat, subsistere faciant; tum etiam, ut moneant reliquum populum in ordino consistere. Pulsentur solemniter campanae ab initio proceaaionum. quoad univeroua elerua ab eccleaia ad stata» processiones prodierit, idemque flat, cum a processione roditur ad eocleaiam. In proceaaionibua cruce». sacras imaginée, vexilla eecleeiaatica, clerici euperpellieeo induti, vel, ai regularium tint, aaltem eorum ordini» habitu amicti, decenter praeferant, inter duoa alioa clericoa candelabra ferentea accensa.

Non tamen propterea prohibitum eat confratribus eorum inaignia et crucee. habitu diseiplinatoruin vestiti» gestare.

Instrumenta musica cuiusvis generis in processionibus vetita eunt. Orationes in supplicationibus in civitate fiant ab aliquo canonico capituli; in dioecesi a clero primario ecclesiae, non autem a beneficiate illius ecclesiae, ad quam supplicandi pfoceditur; cumque missa ibi celebranda est, a rectore illius ecclesiae celebretur, reliquo clero, qui ibi convenit, ei ad cantandum assistente, nisi aliter episcopus disposuerit. Cum processiones. supplicatione» aut inaniae aguntur, nullus eorum qui convenerunt ex debito, nisi peractis de more aacrarum precum officiis, absolutaque/processione, inde discedat. Qui vero, vel non convenerint ad processionea, et convenire debeant, quiva infecta re discesserint, arbitrio epiacopi ruulctentur.

Abusus deferendi esculenta et poculenta post processiones, aut ea vendendi procedentibus in processione, edendi ibi vel bibendi caussa, tollantur omnino. Episcopi per pastorales litteras moneant parochos, ut instruant suum quisque populum de utilitate processionum, caussamque illos doceant quamobrem institutae siut, mysteria item patefaciant, quae externo apparatu supplicationis significantur. Nullus, tempore processionum, neque masculus Aeque femina, insideat feaestrla, aed, aut prosequatur, aut aaltem in atrio· aut intus gmruflexus oret

Pieturae aulaaaque, pr^fhnum 'aliquod praeaoferantia, qua processio eat, omittantur;'item recitationes inanium aut repraeeentationee iocoeao. Proceeaionea in nocte n» flant.

TltULUB LI.

De provectione eanotieeimi corpori» Chrieti.

Com I. *Niti tpitdopu» adiit, mcundut poti epiicopum aa capitulo mchariiUam deferet m felio corpori» Chritte. Idem* ia *dioeoeii' icrvandum, obtente abbate rei arehipretbptero. Heliquiae nulla»* m *protection» deferenda». Intorticia manu, aperio* K eqpita, *dgferantur. Indulgentiae a tummte pontifieibu»* eewcaaaoa, *ut hic, a parochi» populo evulgentur; iniuncta tamen opera nmt pertolrenda.*

Si, die festo corpori» Chriati, cum aolemni aupplicatione sanctissima eucharistia circumfertur, adfuerit episcopus, ia eo munere fungatur; eo absente, id muneris exequatur secundus post ipsum ex capitulo, quod etiam observetur in dioecesi, absente abbate vel archipresbytero. Cum sanctissimum corpus defertur, nullae reliquiae, sed illud solum, ut veteria sanctae matris ecclesiae consuetudini» eat, religioso apparatu circumferatur.

Canonici et reliqui ex clero associantes sanctissimum corpus, intorticium'accensum capite aperto, in manibua ferant; quod facere etiam reliquum populum hortamur. Atque, ut religiosius huius provinciae fideles tantae soleinhitati insistant, praemoneantur a parochia de indulgentiis ab Urbano IV, Clemente V, Martino V *et* Eugenio IV summis pontificibus, concessi» vacantibus huic aolemnitati, et do operibus pietatis ab eia praestandis; quod ieiunantibua pridie solemniyatis conceduntur centum anni indulgentiae; praerentiliu» in primis vesperis, totidem; qui aderunt m matutino, totidem; qui in secundis vesperis, totidem; qui primae, tertiae, sextae, nonae, et completorii officiis, quadraginta annorum pro singulis horis; quibus intra octavam missae, aolemni aut matutino vel vespertino officio aderunt, datur indulgentia centum annorum.

Ili tamen debent in solemnitate hac vel intra octavam, et peceata confiteri, et sacram communionem sumere, et eleemosynam, pro facultatibus, pauperibus erogare, et orationibus pietatisque christianae exercitationibus ve, aro.

Capot U. *Epteeopu» in dioeeeeana eynodo, pro tua prudentia conititutionem edat de umbellae baculi» a clerici» deferendi», ad evitanda» contentione».*

Hi quando In processione sanctissimi corporis D Chriati, ambitiosorum hominum devotionis speciem praeseferentium, super delatione baculorum umbellae altercatio oriretur episcopi, in dioecesanis synodi», pro eorum prudentia, ad tollendas dissidii caussas et evitanda scandala, ut per clerico» deferantur, provideant.

TITULI H LII.

D» mdulgentii».

Caput uhcuu. *Epitropi in dioeeeti indulgentiae recoguoieant. Inhibenda parochi» et concionotoribue earum publicatio, abegue facultate legitima;* M gMi pnsilsyii *praetextu eontrqfecrrint, excommunicentur. Indulgentiae, monite porrigentibu» coneettae, tunl irritae. Stationi» die», eampanamm eonitu et tabelli» publice affixi» indicetur. Indulgentiarum exemplar* in *archivo tervari debet.*

Cum priscus fidelium devotionis ardor obtepuerit, pretiosissimus indulgentiarum thesauro» maxima

Mt etrouMpwtioM tractandas. Qun, epiMepij qfina primas·, in mm quisque dissasii, diHgoMar moogMaeant indulgratia·, quao ibi araat, m versa •Ut et approbatae.

lahiboeat parochi· ant ooaotoaateribaa, at U* dulgratiaa bob promulgant ·»·· faoultate, ipaorana eut vicarii generalia mann aabteripta; qui contra feeerint praetextu ealuaria privilegii, exoommui-Mntur. Indulgentiae porriigaatibus buu eoa-eeaaae, «x Pii V oonatitutione prôna· laoerentur; doceanturque fidelM per ooaetonatona ad indulgentia· consequenda·, eleemosynas non mm neoee-sario largienda·;, ai tamea (ponte dantur, non recuMntur. Cum venerit celebritas indulgentiarum in aliqua eoclMia, id ot tabellis publiée affixi·, et Campanarum sono, pridie eiua stationi·, omnibus significetur, illarumque exemplar in arehivo epia-copali conservetur.

TITULUS LIU.

De exequii deftenetonun, et fttneribtu.*

Capvt umcm. A-o dqfunctû pmincUMiiu «pi·-*copie, ft pro eligendi» prece* deoemttntttr. De funerant utereede eanetionee, eomntque diffieultati-bu*. Cadavera* iwqtw *noctu,* nrytM *abouti* parocho,' negue per eianun eircteitu» efferantur. Sacerdoti* , quomodo eepeliendi. Pro annieenario pacioei* non *licet. Parochi pia exigant legata, v ad eoe per-tinebit. Sepulera* in altum conrirwrr *prohibetur, inocriptioneeqn* apponere ab epiteopo priu* non approbata*. Crudi lignum* banni *ne icnlpatur.*

Apoatolici consilii Mt, alterum alteriui onera portare; et natura insitum eat, hominem, id quod •ibi vult fieri, alteri facere. Quapropter statuimus, ut. mortuo comprovinciali epiacopo, ut primum mora audita eat, in omnibui cathedralibus provinciae ecclesiis, prima die non impedita, officium pro mortuo episcopo solemne cum mina celebretur, ■convocato totius illius ecclesiae clero,- et ut idem (fiat in monasteriis regularium illius civitatis et dioecesis maxime optamus, et pro christiana charitate religiosorum superiore· hortamur. Cumque 'mortuo debita persoluta aunt, ut- praemissum Mt, sequenti, vel alio commodiori proximo die, missa de Spiritu sancto in omnibus provinciae ecclesiia celebretur, precMque ad Dominum effundantur, ut de pastore bono viduatae eocleaiae provideatur; atque in hanc piam operam incumbet totius clerus provinciae, ac etiam regulares, tam viri quam muliere·. Postridie commemorationis omnium defunctorum, pro episcopis eiusdem ecclesiae defunctis, episcopi cum clero divina persolvant officia; idem sequenti die canonici pro canonicis et altis clericis exequantur.

Pro sepeliendiq corporibus mortuorum, quod pro meroede laudabilis consuetudo introduxit solvendum, id ut solvatur, episcopus curabit; pauperum corpora a parochis gratis sepeliantur; quod si qui solvendo sunt impii, et impie in mortuos haerede· , nihil lolvere intendant, episcopus eoi, vel per pignorum dationem, aut per idoneam cautionem, absque scandalo et lite, iura' sepulturae ad solvendum coget.

DifficultatM in exequjarum celebratione occurrente·, episcopus vel eius, vicarius, per dioecMim archipresbyteri solvant, absque praeiudieio meliora iura habentium. Defunctorum cadavera de nocte non efferantur ad ecclMiam sine licentia episcopi, neque dum missa maior celebratur.

In efferendis cadaveribus, quae nullo modo efferantur a propriis domibus, nisi praOMUte parocho, vel alio eius nomine, longi viarum circeitas evitentur, et eum extra habitata exire contigerit, qtkia longo distet emIscia, per v!m pubÜMs eater, no praatndieinm aliqui sibi fieri puteat, qui false •rodunt, qua fenus prodit, poblicam omnibu· viam fieri. Omiseram corpore nullo paete a curia ns-oulari in ecclesia inspicientur, aed ai necemo sit, extra oeeieaim inspici peasant.

Sacerdotes mortui eum peramanti· sacerdotalibus efferantur, calioo et patena taper pectus positis, atque eum alba sepeliantur. Pro mortuorum anniversario pacisci, ut tantum solvatur, non licet; parochialia tamen iura, et quae reflpi debent, altari inservientes petere possint; tamen pia legata parochi, si ad eoe spectabit, exigant, ut piae legantium voluntate· exequutioni demandentur.

Sepulcra quorumvis mortuorum excelso loco in eocleciis nod collocentur in posterum, si vero aliqua ita sint, aequentur humo. Epitaphie in sepulcri·, quae quandoque indecentia, quandoque indiscreta sunt, nisi praemonstrata episcopo vel eiu· vicario, neo scribantur neo sculpantur. Orucis signum nullo pacto in terra aut sculpatur aut pingatur, no, ut in sexta Constantinopolitana synodo cautum est, nobile victoriae trophaeum conculcetur.

TITULUS LIV.

^ mmtatora *et eihiatione.*

Conn nuicCM. */n luitatioM epiteopi negligent** ne tint; per mentem ante indicetur. Vieitandi ordo praaeribitur. Vieitatori* munu*, eiutque ad rite vuitandum inetruetiane*.*

Visitatio custodit animas: ideo episcopi, ad Tridentini concilii praescriptum, in eo munere négligentes non sint, atque iuxta hanc visitandi normam vel aliam, pro eorum prudentia et locorum opportunitate, visitationis munus exequi poterint; idque saltem per mensem ante publice -edicant omnibus.

Ut prius civitas, deinde dioecesis visitetur; et in civitate prius cathedrali·, deinde collegiatae, postremo parochialoa ecclesiae, quo evocabuntur parochi, aliique sacerdotes et clerici illius parochiae, denique monasteria monialium, et seminarium, sodalitates, hospitalia et alia pia loca.

Non desistat visitator a verbi Dej praedicatione et populorum exhortatione ad religionem, innocentiam vitae et pacem cordis; si vero private id agat, quia ita rM petit, docendo, arguendo aut obsecrando pro personae et temporia ratione privatim etiam in hoc pietatis opua incumbat.

Sacramentum confirmationis, ubi necesse erit, administrabit; detentoa alicuiua peccati vinculo, cuius absolutio episcopalis «it, ad eum humiliter accedentM benigne absolvat, vel alteri absolvendos remittet.

Ia singulis locis, a testibus synodalibua, et aliis probitate commendatis viris, de vita et honestate clericorum, et, quantum ad eum pertinet, etiam laioorum subtiliter inquiret

Diligenter inspiciet an in ecclesia divinus cultus persolvatur, ut decet. 8i quid vero reparatione indigere 'cognoverit, id fieri mandet, assignato, prout ei videbitur, aliquo temporis spatio.

VidMnt an desint ministerio altaris neoeMaria, ut libri, vestes, calices, patena, corporalia et alia, et an illa munda teneantur et purgata. An sqnctorum reliquiae ornato et tuto loco, ut decet, custodiantur. An mandata praeteritae visitationis re ipsa exoquuti sint. An missae et alia divina officia ritd, ut decet, celebrentur. An ecclesiae scripturae, ut instrumenta, bene conservantur. An

baboMt iaveataria* bonorum eeoieeiaatieorum, dectmo qaoqae mm renovandum.

▲a rit· ordine* tuMpciil

▲a baboMt erdinem «ao au«i atMuriia.

An beneficia sou eoelwiastiea officia note obtineant

Aa riat iatruri in aliqao bénéficie.

An in nui· eeoleeii* reeideaat.

An vacent celebrationi divinorum officiontm, ot *aoramentornm administration!.

An persolvent anniversaria. attaque pietatis opera.

Quae ait eorum vitae ratio; quos libro* domi babeant; qui vestitus, quae conversatio, ot qualie familia eorum ait.

An vaoent exuroitiis sordidis, et illiberalibus artibus ab eorum gradu prorsus alieni·.

An ecclesiastica bona et iura defendant.

An fructus beneficiorum, ut decet, diapenaent.

An paoifioe inter ae vivant.

An vint medii, ut inter alioa ait pax, ut odiorum cauaaae tollarAur.

An 'populus ea, qua decet, reverentia, et frequentia ait in eccleaia; et attente missae et aliia divini· officii* vaeejt.

Inquirenda *de parochi».*

An aaeramenta administrent, ut decet, cum diligentia et abaque avaritia.

An aanctieaima eucharistia, et chriama et reliqua aacra olea loco decenti, mundo et tuto aaerventur, et congruo tempore mutentur.

An aanctieaima eucbariatia ad aegrotor deferatur debita pietate et honore, et fidelium comitatu.

An matrimonia, prout Tridentinum concilium praeacribit, in facie eccleaiae, coram parocho et testibua, praecedeqtibus denunciationibua contrahantur.

An dominici· saltem, et featia diebua populo praedicent, et puero* in primia in fidei rndimentia instruant.

An habeai^ii libro* ex synodi provinciali* praescripto.

Inquirenda d» populo.

Inquirat visitator, num aint in populo, qui haeresis suspecti sint, malefici vel excommunioati. vel alii publici peccdtore· homine*.

An aint, qui in l'aachate non confeaai aint aut non communicaverint, quique ieionia ex eccleaiae praecepto et ritu non aervent.

An aint, qui legata pia exequi contemnant in detrimentum, tam propriarum quam legantium animarum.

An patre* familias, qua decet diligentia et pietate, filios in christiania virtutibus educari curent.

Inquirenda de hoipitalibu» et alii* *pii» loci».*

An locorum piorum bona recte administrentur; et an in alium usum, quam in eum cui addicta sunt, convertantur; quod fieri omnino prohibeatur.

An administratore* singuli* anni* mutentur, «t reddant rationem administration!· successoribus.

An infirmi ea, qua decet, eharitate et a medici» visitentur, et ab hospitali* ministris eorum curae vacetur, chriatianeque. ibi vivatur.

/ngtureada d» praedioatoribu» et confemoribu» regularibut.

An praedicatore* vel confessores ex regularibus superiorum suorum, et episcoporum licentia id muneris exequantur.

Aa doctrina mm rit, et m doetriaam rit·· iatogritae eoaaoqnatar.

it tt&tUt^0^ HUiti^ttit·

An legaatar libri ebeeeai et oorrampeate* bonos sserea, vel prohibiti.

Aa magietri suum munus diligenter expleaat.

Aa fidei proleseionom ooraas epiacopo vel eia* vicaria omiaerint

Aa ia biblietheei· sint libri prohibiti val haeretici, aut aliquo modo suspecti.

8i quid vero ooatra praedictos repererit, quod tollendum sou oorrigeadum duxerit, exequatur pro aua pia discretione, quod Dei servitio ot animarum saluti convenire iudicarit. Neque solum haec, sed quaocumque alia, quae a Tridentina synodo visitatoribus imponuntur.

Filanda tn mriiaNons a *eiiitatoribu».*

Ne legem de victu, procuratione et muneribus a Tridentino concilio praefinitam deferant.

Ne comitatus episcopi sit maior qnam duodecim hominum, et jumentorum octo. *

Alterius vero inferioris, sex hominum et quatuor iumentorum. Si plure· duxerint, sumptibus eorum alantur. In mensa, plura quam duo fercula afferri prohibeant.

Denique, in omnibus monstret visitator, se visitandorum animae et non booa quterere, prae stetque, quantum in eo est, ut visitatione abusu* tollantur, recte vivendi norma introducatur, caatigentur errante*, et releventur afflicti; et, quod praecipuum est, *eip*um prius visitet, nec quod in alii* increpat, in aeipso patiatur.

TITULUS LV.

De poeni».

Caput ujiccm. */forum eonetitutionum tranigre»toribu» Tridentini poena» indicuntur, atü» non derogati». Pecuniaria» mulctae loci» opertbutqu» pii», erogentur, et pene» depoiiiarium interea reponantur. Mutctae ne remittantur;* as *ea neeoeiitate fiat, in aliam »alutarem poenam certantur.*

Cum eo creverit hominum malitia, ut potius poenarum timore quam amore virtutum, bonum amplectantur: statuimus, transgressores horum statutorum eas omnes poenas, quas et sacri canones *t concilium Tridentinum constituerunt, nihil derogando poenis specialibus a nobis impositis, eo ipso subituros esae.

Quotiescumque pecuniaria poena exigenda erit, eam sibi episcopus non appropriet, sed aliquibus piis locis aut operibus attribuat: interim, penes depositarium, in synodo dioecesana electum, deponatur.

Mnlctandis, si sunt solvendo, poenam non remittant episcopi, nisi ex urgenti causa, eorum conscientiae periculo; sin inopes sint, pecuniarie poena in aliam salubrem coifimutetur, eius tamen generis, ut peccatorum vulnera remediis contrarii* •anentur.

TITULUS LVI.

De interpretatione conetitutiomem 'tgnodatium.

Caput cnicon. *Conetitutionum interpretatio metropoiita libi* massgiM *lueceuoribu» reiereat.*

Si quid difficultatis circa ea omnia, quae hi* ▪ynodalibu* decretis continentur, obortum fuerit, interpretationem et explicationem nobis, et pro tempore existent! Beneventanae ecclesiae metropolitano reservamus, salva semper apoatolicae sedis auctoritate.

TITULUB LVtt
De tinütiiiMit syasdsifltii.

MIMtillll'MIM JMtf *trit* β |µ MʃM^IΦM0

Omnia at singula decreta provincialia aynodi Beneventanae sub bonne Memoriae laeobo cardinali Sabello, archiepiaeopo Beneventano, oelebratae, quatenus concilii Tridentini et praecentio aynodi decretis, et sacris canonicis contraria non aint. in auo robore et observantia remanere decernimus. Edioimusque cunctis, decreta baeo poet tree menses ab eorutn in valvis cathedralium affixione, ad ea observanda omnes nostrae provinciae sub poenis ibi contentis arctare, ao neminem ignorantiae caussam afferre posse.

Sutmiuio omaium umeto» udi apoetolicae.

Omnia et singula in bac aacra synodo decreta atque acta, qua decet obedientia et reverentia, correctioni et iudicio sanctae Romanae ecclesiae, omnium ecclesiarum matris ao magistrae, emendanda semper ac corrigenda subiicimus.

LAUS DEO, KIUSQUE BEATISSIMAE bEXITRICI.

Subecriptio rsvsrendiainmorum *epieeoporum.*

Maximilianus, arcbiepiaeopua Beneventanus.

Alphonsus Pardus, episcopus Trivicanus.

11., episcopus Larinenais subscripsi, salvo semper assenaa apoatolieae sedis.

Silvester Brancondius, episcopus Montis Marani.

Ego Eugeniua, episcopus Theleainus, subscripsi, salva et reservata semper in omnibus sanctae sedis apoatolieae auctoritate.

Frater Modestus, episcopus Aliphanus.

Ego Thomas Vanninus, episcopus Avellinensis et Frequeneis. subscripsi.

Aedamationu synodi.

Arci. Beo patri nplsericordiarum, et Deo totius consolationits et gratiae.

A *. Immesma aat miaerioordia tea Demina super neu, qui ia hac synodo provinciali nobis assistere dignatus es: tibi laus et beaor, tibi gloria* ia aqtorauM.

Aesi. Beatissimo Clementi papae etdomino nostro oeeleoiae eatbelicM pontifici optimo musimo, cunctarum gentium obodieatia, ot ohrtsdaaao fidei per totum orbem propagatio.

Jt. Benignissime Deus ot clementissime, sanctissimum Clementem larga tua gratia custodi, ut eo pontifice, sicut multa difficilia facilem et felicem habuerunt exitum, sio etiam omnes gentes vero lumine perfusae ia unum sanctae ecclesiae ovile uniantur.

Aeel. Patriarchis, archiepiscopis, episcopis, omnibusque aliis animarum pastoribus super gregem salutaris vigilantia.

R. Deus gratiarum largitor, infunde super B servos tuos tui spiritus abundantiam, ut gregem eis commissum ad aeterna tabernacula ducere valeant.

Aeci. Regi catholico, omnibusque Christianae reipublicae regibus et principibus perpetua felicitas.

R. Caelestis imperator, da tui nominis in terris defensoribus, de cunctis hostibus perpetuam victoriam.

'*Acd·* Omnibus nostrae provinciae fidelibus et ounoto populo Christiano, pax mentis et corporiq.

R. .Domine Deus in beneplacito populi tui dirige oculos misericordiae tuae, et confirma in virtute gressus eius, atque tuae benignitatis perpetuum illi rorem, infunde.

Aeci. Reverendissimis huius proviqciae episcopis ad ecclesias suas reditus, cum spirituali fructu uberrimo.

R. Fac Domine, ut quod verbis promisimus, C opere compleamus.

Aeel. Domine, nos operarii in meseem tuam missi, ministerium nostrum adimplentes, digni reddamur aeterna mercede, intercedente beata semper virgine Maria, et beato apostolo Bartholomaeo.

. *R.* Amen, amen, amen.

APPENDIX AD SYNODUM PALUMBAR1AM.

DECRETA

ti *reverendieoimo domino Petro' Lutullo, epiecopo Caietano, apoetolico eieitatore ortie ac dioeeeeie nOetrae confecta*

et ad archiopiscopum de Falumbaria directa, in superiori provinciali concilio publicata.

Admodum illuetriuimo et reoerendûeimo domino *mihi* in *Chrieto* oissreondiaasmo.

Mittimus summam eorum, quae in ecclesiis, D monasteriis, et locis piis istius siiae civitatis et dioecesis agenda, vitanda et statuentia decrevimus, consuimus et opinati sumus, in visitatione per nos de mandato sanctissimi domini nostri facta. Placeat vestrae reverendissimae dominationi effectui eadem mandare.

Caput I. *Decreta generalia.*

1. Praeterea, ut in eeclceiis, in quibus solitum eat conservari venerabile eucharistiae sacramentum, id fiat in pixide argentea foderata, corporali et velo decenti cooperta, in tabernaculo decenti, in decentiori loco posito, federate de serice, ot auposito corporali, cum una saltem lampade perpetuo acoensa, in quo tabernaculo nihil praeter eucharistiam reponatur.

2. Et ubi tabernaculum est extractum, superponatur umbella saltem linea.

3. Et ut tractetur cum ea. quà decet, reverentia, pladeat inhibere omnibus, ne ad illud contrectandum accédant, nisi praemissa confessione generali, et luminaribus accensis, ot praeparato thuribulo cum thure, ubi suppetunt facultates, et repentini casus pressura non impedit.

4. Et ne deferatur extra ecclesiam sine luminaribus, thure et umbella seu pallio, et ad infirmod in calice vel pixide decenti.

6. Et in locis glacialibus et abruptis deferatur in buna serica decenti, collo appense.

6. Et post communionem inhibere saecularibus refectionem in calice praestari.

7. Et providere ut frequenter renovetur, ut cautum est in suis synodalibus constitutionibus, et corporale metetur.

8. Ubi ex constitutionibus non est erecta societas huius sanctissimi sacramenti, curare erigi et erectas conservari et augeri.

3. Et ubi in coena Domini fit sepulcrum, ut conformiter ad veritatem evangeli, corpus Domini vere claudatur, et signetur ia eepulero saltem ligneo, decenti et competenter ornato.

I Potnu Lanelhu de Barteatro, Anfonias arbe, syiaeoyas Oaistaaaa, mb Pio V poati&co maximo Pineal, sub Gregorio IUI anno IMH nostras dvitatls st ibssrssie visitator, sab Sisto V simae UrMs reformator fait Vixit Csistaaas yoatiteio sano », obiit aaao Domini IMA dto 7 mail. hamatas ia VsUoaao, ia saseUo divo Thomqs sasro.

10. It fbntem baptismal» Bari tepid·», et operimeatam, ubi aoa tt tepid·, teaaiaa Mum fedarari, at aitidna eenaervatar.

11. It ia reliquia aaaa ·yuodatea waatitati·» praaaipte* ebaervari.

IS. Cavara. aa ad sueeipiaadam ex feat·, plarus qn» a Tridaatho coacilio panaittitar, sdmittautur.

13. Vaaa pro chrismate, at oleo eathec···-norum coniuncta, at pro olao infirmorum sapante, argent·· ant Mbom daeeatia Bari.

14. Et bursam série», ia qua vasculum extrema· unctioni· conservetur et deferetur, ut nitido, •t cum ea, qua decet, reverentia in loco deceati servetur.

13. Et haec «aeramenta vestra reverendissima dominatio, singulis anni·, iuxta ritum «aerae Romanae eecleaiae, «i non fuerit legitime impeditu·, in •ua metropolitan· eccleaia conficiat, iubeatque vetuste comburi.

16. Confici libro·, in quibu· deccribantur in ainguli· parochiis baptisati, contrahent·· matrimonia. iuxta normem suarum aynodalium constitutionum, et addi alium, in quo deeeribantur confirmati, cum nominibus parentum et petrinorum, ut cognationi· spiritualis inde exortae certitudo haberi valeat, quorum librorum copiae ad archivum vestrae reverendissimae dominationi· conservandum singuli· annis transmittantur.

17. Curet etiam, ut singuli parochi singulis annis universos suae curae commissos, doli capaces, prout hactenus observatum eat, describant, et in Pasohate eucharistiae sacramentum nonnisi sibi, aut alicui ex confessoribus approbatis confessis administrent, de qua confessione fidem scriptam ferant.

1H. Et ubi nou est certus parochus, certus C deputetur iuxta decreta concilii.

19. Et ubi promiscuae sunt parochiae, ut per regiones dividantur iuxta eadem decreta.

20 Et inhibeat ne quis poenitentiae sacra^ mentum, nisi a so approbatus, administret, extra essum necessitatis.

21. Praecipiat omnibus confessoribus, ut uomina omnium confitentium apud se retineant, et hanc fidem confessis exhibeant, ut multis fraudibus obvietur.'

22. Et ut ii, qui tempore Paschatis abfuerint, nisi fidem authenticam afferant, vel parati sint ecclesiae mandatis parere, quousque in propria parochia eucharistiam sumant, cum aliis, qui non sumpserint, vivi ab ecclesia arceantur, et monentes careant ecclesiastica sepultura.

23. Et ut omnes parochi habeant pene· se bullam in coena Domini, oatechismum, sacerdotale, et aliquam summam, ex qua discant sacramentum poenitentiae administrare. Et ut iidem libri, catenis ferreis ligati, pro communi usu in saeristia metropolitanae et collegiatarum ecclesiarum civitatis et dioecesis conserventur.

34. Curet etiam, ut pneri et rudes doceantur doctrinam Christianam, et populi instruantur in vi» salutis iuxta normam parochis in visitatione tradit».

96. Verum, quia multi parochi his omnibu exhibendis eunt insufficient··, curabit eos pro posse instruere et docere.

96. Et ut in futurum his malis occurratur, curabit eceleaiis paroohialibu, servati· decretis eoneilii, parochos idoneos praeficere, tenuioribus, -t facilius inveniantur, unire altes eedeeiaa, et bansfiaie ipeia contigua aut viciniora, vel eorum tenuitati iuxta aadsss decrete consulere.

Itesen aasnsuK rossvs xnviU.

97. Curabit etiam nen satem, iuxta eonattta-tioaaa synodale··, tevaataria bouor» eeoteeiar». meaaatsriorum, heopiteliam, ooufrateruitatam, baaaficiorum at locorum piorum eaaBai, at ia ano archive aeaearvari, varum alienatio··· at per mntetio··· benorum oeeleeieatioonm non aotem ·ivitetis «ad et dtoeeesis diligenter examinaro, et feetaa ia detrimeutam eaeleeter», videlicet servati· ·olsmaitatibas, fraudulenter tamen, qua· in» «niet complura· conscindi.

98. Iubeat etiam presbyteros et clerico· civitati· at dioooeai· ia habitu clericali, ut decet, incedere, et barbu reformare, ne pretioao Christi ■anguine perfundantur.

29. Curet etiam, tam in civitate Beneventana quam in alii· loci· «uae dioecesis, ubi plure· fcerint sacerdotes. bin «altem ainguli· hebdomadibus, ut per horam timui conveniant, oollaturi de caaibua conscientiae. iuxta formam «ibi traditam et modum inchoatum in civitate.

30. In privatis autem studiis, ut modum «orvent, quo sunt instructi ac saepius moniti, examinentur autem frequenter; ut si non profecerint, adhibeat remedia opportuna. Et idem faciat cire· ritus et caeremonias divini cultus.

31. Hortetur suos presbyteros et clericos frequenter, ut hortati sumus, ut singulis diebus, per aliquod saltem breve spatium, sacrae lectioni et meditationi incumbant:

32. Et ut frequentius celebrent; quod ut efficacius agat vestra reverendissima dominatio, forma gregis factus, iuxta principis apostolorum sententiam, frequentius ipse exhibeat

33. Curabit etiam singulis annis, aut temporibus a iure statutis, iuxta decreta concilii universam dioeoesim visitare, et ultra alia visitationis munia. ut figurae omnes et picturae iniuria temporum mutilae et deturpatae resarciantur aut tollantur.

34. Et ut caussa·, quam fieri poterit celerius, expediantur, no cuiquam detur occasio dicendi, se propter inordinatam vexationem compulsam fuisse ad supplicandum et componendum.

36. Oaveat etiam, quantum poterit, ne delinquentes poenis pecuniariis afficiantur, et quando ita expediat, ut in opera pia applicentur et vere et publice expendantur.

36. Et ne quis a suis vicariis, et officialibus domesticis aut foraneis gravetur, facilem se in audiendo omnibus praebeat, et omnes, quantum poterit, ut pater, amplectatur, foveat et consoletur.

37. Provideat, no stipendio notariorum participent officiale· curiae, neve penarum emolumentis.

38. Provideat, ne clerici graventur in solvendis dietis procuratori fiscali et notariis, tempore quo vacant pro ouria in inquisitionibus formandis et aliis quibuscumque.

Csrtrr II. *Iu teeUria Saaeia· Maria· Perit Ctf-*pucMisorum.

1. Pixis, in qua sanctissimae eucharistiae sacramentum conservatur, foderetur do corporali, et eidem pixidi intra tabernaculum supponatur corporale.

Cam III. *I»* Mrisaia Sancti /Vuneisei *freinte Ceaatntaalieat riattUat entieit.*

1. Capsula, ubi conservatur sacramentum eucharistiae, intus do corporali sine glutino foderetur, •t tabernaculum de serico.

9. Uno ex altaribus mobilibus vetustate eemicomsumpto, in quo non appareat aigu· consecrationis. non utatur.

«

J. Altaria quasdam iadeoaatia ·< nude, de-jt isndsrs teat «* srumtur, vei dsessHantar.

A Bad*·, quibua datarpatar eeeleaia, qnaas-primnat MhrMiw. a

S. Corporal· maadotar. aat uaui an Jb

Cam IV. 7« aariaeia Saaetaa CMartaaa/bMram

1. Capsule argentea, ia qua reconditur saaciaa eucharistiae sacramentum, latior Hat, at da corporali foderetur, at tabernaculum da serioo, quod snpervelstur aliquo decant! velamine.

9. Calix confrnetus reficiatur, at alter rugosus cum patent· reficiantur et deaurentur.

5. Albae, amictus, corporalia et purifioatoria mundentur.

4. Ecclesia ruderibus et pulvere purgetur et mundetur, et quousque in nitorem decentem restituta fueritr ad instar portions eiusdem ecclesiae,[inhibeat rem divinam celebrari.

6. Provideatur quamprimum de tharibulo et navicella, saltem aurioalebeis.

6. Et pro arbitrio vestrae reverendissimae dominationis, consideratio facultatibus monasterii, paulatim de ornamentis decentibus provideatur.

7. Demoliantur ei auferantur gradua deturpantes eocleaiam, per quos confessor·· ascendunt, ad locum, in quo vestes conservant et induunt.

Caput V. /s tcelau nutnfMau B*n*e*nU>*ta.

I. Pisis argentea, in qua sanctae eucharistiae. sacramentum conservatur, decenti velo cooperiatur, et tabernaculum ubi reconditur, aliqua decenti umbella veletur.

9. Operimento fontis baptismatis a parte inferiori lamina staronea supponatur, no ex ligno ‹f aliquae sordes defluant.

3. Vasa pro sanctis chrismate ot oleo oatbecnmenorum ad esum baptisterii ooniuncta flant, saltem ex stamno purior·, si non libet argenteis antiquis uti.

4. Pro ministerio baptismatis, sublata ampulla, scutula aut vas aliud vitreum paretur, ad fundendam aquam et sumendam sine contactu.

5. Parentur ampullae vitreae decente· pro consecrandis sanctis chrismate et olei·, et cooperiantur velaminibus sericei· eoiorum in caeremoniati statutorum.

β. Ex deabus patenis thesauraria· auferantur imagina· ex ssmalto appositae.

7. Fiat buna serica dece·· pro deforced· extrema unctions ad infirmos.

8. Imago crucifixi supra saeellam aiasdem sanctissimi Crucifixi muro eedseiae affixa, vetustate l consumpta et deformis, auferatur et comburatur, ot eius cineree in sacrario repoaantar.

9. Reverendum capitulum metropotitanae non admittat rseigaatioae·, nisi iuxta formam constitutionis felicis recordationi· Pii V.

10. Et dum pro pertractandis negotiis capitularibus, et in aula capitulari ooaveaiut. antequam pertractet, orationem ad invocandam gratiam Spiritus sancti, iuxta formam sibi traditam, praemittat.

II. Rea reversndissimi eapituli per publie· proclamata ultimo licitatori loceatur.

Cum VI. Ia «nM* RaneM Bartflaisawei.

1. Fiaat duae planetae albae deoeotas eum «uta stolis et manipulis, duae rubra·, duae virides, duae violae··· et duae nigrae.

S. Corporale ia pixide aaaetiseimaa Mebarietiae dnpBeeSur, ot aooemedotur eidem pixidi abaque earn vel alie gluti··, et abeque seieeura.

S. Ab um ax pataaia auferatur imago, ex eemalta auprapoaita.

Cam VU. Ia mMs Sanati MmM de Groesie.

1. Fiat burae serie· pro vaso olei infirmorum conservando et ad iaflrmoa deferendo.

Cam VIII. Ia tuitas *Sanati Qr*f*rii.*

1. Fiat idem.

9. Sublati· eodeaiis sanctorum Festi et Luoise, Sancti loannis dalla Commate, Saacti Nicolai de Graecis, Sancti Gregorii, Sanctae Mari·· de Germinis et sanctae Theclae, et profanatis iuxta decreta concilii, propter earum indecentiam et super-·fluitatam, et ampliata tertia navi, polita et aequata viae publicae: eoolesiae Sancti Potiti eidem aggregetur bona pars paroobianorum, alia vero scclssiae metropolitan··, oui adiacsnt, si ita videbitur veetrae reverendissima· dominationi.

3. Oratorium Sanctae Mariae dei Voto propter eius indecentiam deleatur aut profanetur, si ita videbitur; sin minus, claudatur a fronte, undo nuas patet, et quousque occlusum fuorit, in ea- non oelebretur.

Caput IX. In *todeaia Seneto* Maria* i* CaUereriia.*

Fiat' bursa serica pro vase olei infirmorum.

Caput X. Ia sedaris *panAiaK Sancti Martini.*

1. Fiat idem.

9. Sublatis propter earum indecentiam et superfluitatem, et profanatis, iuxta decreta concilii, ecclesiis Sancti Artellais, Sanctae Mariae de Caldarariia, Sancti Petri deili Carusi, Sanctae Mariae ad Horam et Sancti Martini, si ita videbitur.

3. Parochiani aggregentur ecclesiae Sancti Bartbolomaei, cui adjacent.

Caput XI. *In tcduie Sancti Spiritu*.*

1. Pixis decentius foderetur de corporali integro et sine glutino.

9. Calix rugosus poliatur, levis fiat, et deauretur.

3. Vaa ad modum ealicia pro ferenda eucharistia ad infirmo· decentius fiat, et eodem mode de corporali foderetur, et fiat bursa serica pro vase olei infirmorum.

Capot XII. *In tedteie parodtieli Sancta* Maria* i* OeUararii*.*

Fiut bursa serica pro vase olei infirmorum.

Caput X1H. Ia saeeUo Ssantiiiime» TVimtati·.

Constitution·· eonfratrum videantur et reformentur.

Caput XIV. Ia *paradMi tedteia Sancti Zauaaia Ferto** Aureae.

Altare portatile conquassatum non sit usui.

Caput XV. Ia *aadada Sanatiifftli Forte Sedor*.*

Altare portatila, in quo non apparet signum consecrationi·, non ait usui.

Caput XVI. *In aedede Sanati Mard Sdti Baeariani.*

1. Provideatur de indumentis sacerdotalibus doeoatibu·.

9. Tectum reeareiatnr.

3. Fsoestrae resarciantur etiam et ·muniantur, ne perviae sint columbis.

4. Fert·· concavitatis axiatentis subtus tribunum claudaatur.

Caput XVII. Ia «srisria *Sancti Cattiani.*

1: 8i cooteata, propter impedimentum patronorum, si quidem dieitar nasa de iare patronatu·, non delebitur, fenoatraa proepieieatea cteadaatar.

8. Puta·· ad nudam altaria demoliatar.

Cam XVIIL *h* eraimte poraaMoK *8mmti MuMthU..*

1. Si oeeleoia, propter impedimentum patro-htu, «Hotter oom do iuro patronatus, N* delebitur, oetiam, per quod ingrediantur ad cam quaedam nobiles paroehiuM ax domibu· sait, claadatur.

9. Arbitrati ramea eaoteeica paroobialoe Sanctorum loannis Portae Anrrao, Angeli da Porta Rectors, Oaaaiani at Bustachii, proptar aararn indeoentiam at inutilitatem, profanari, iuxta décréta eoncilil, ai aooeecorit impedimentum patronorum, aiquidem aeoleaiaa sanctorum Cassiani ot Eustachii dicuntur omo ut supra, et aggregari bontm partem parochianorum propinquorum acoleeiae coilegiatae parochiali et matrici Sancti Spiritus, partem eocieaiae parochiali matrici Sanctae Mariae Paternulae, partem vero eccleaiae parochiali 8aneti Marci delli Bavarian!, ai eiusdem sententiae fuerit vestra dominatio reverendissima, cuius arbitrio omnia haec.

Cam XIX, *In oodooia paroMali* Hmalriw Sanctos Marias *Portat Olorina».*

1. Tabernaculum sanctissimae eucharistiae aliquo decenti velamine cooperiatur.

9. Fiat operculum ex corporali introcludente vasculo, ubi conaervatur sanctilaima eucharistia.

3. Fiat bursa serica pro vase olei infirmorum.

4. Aqua fontie baptisroalia renovetur.

5. Operculum ligneum subtus pyramidum lamina stamnea foderetur.

Caput XX. *In ocdoda Sancti Petri d» Cappadocii».*

Indicaremus expedire profanari iuxta decreta concilii, si ita videbitur vestrae reverendissimae dominationi.

Caput XXI. *In oedeoia Sancti lacobi.*

Portae concavitatis existent!· subtua tribunam claudantur.

Caput XXII. *In oedetia Sancti Ptiuli.*

Ostium principale eccleaiae pateat, et pervium liat parochianis. no» obstante concessions facta Leonardo Antonio Catta. a reverendo Antonio Boriceo tune rectore.

Caput XXIII. *In oedeoia parochiali Sancti Moeri.*

1. Fidt bursa serica pro vase olei infirmorum.

2. Altare portatile conquassatum auferatur.

3. Arbitrati sumus ecclesias Sanctae Mariae dello ScaleUe, Sanctorum lacobi de Foris et Mauri, propter earum indecentiam et euporfluitatem, profanari iuxta decreta concilii, et parochianos praefatarum Sanctae Mariae dello ScaleUe et Sancti lacobi de Foris aggregari eccleeiae parochiali et matrici Sanctae Mariae Portae Gloriosae, ea aucta aggregato porticu, et parochianos Sancti Mauri eccleaiae parochiali Sancti Pauli, ai ita videbitur vestrae reverendissimae dominationi.

Caput XXIV. te seefasie *parochiali Semoti lomueio dolia Fracte.*

Fiat bursa serica pro vase olei infirmorum.

Caput XXV. *In oçdeoia paroMali Sancti Stephani Mcmclu.*

Fiat ut supra.

Caput XXVI. A ssslssia *paroMali 8muti Thomae ddTOpore.*

1. Quaedam imago lignea comburatur, et eiucinere· ia sacrario ponantur.

9. Sublatis et profanatis, iuxta decreta eoneilii propter rarum indecentiam et superfluitatem, ecsteeiii Semetornm Stephani dolio Menaeho et Thomae daU'Opera, earum paroehiaaoe aggregari praefatae oeeleeiae parochiali Saacti loannis della Fraola, si ita videbitur voatrao rovereadiesimae dominationi..

Caput XXVII. In raMmte puredfite* SracM Praeli.

Flat bursa serim pro vsm olei infirmorum.

Caput XXVIII. *in oedeoia parochiali Sancti Solociori» do Âneoriheu.*

1. Quaedam crux cum imagine crucifixi comburatur, et eiu· cineree ia sacrario ponantur.

9. Sublatis et profanatis, iuxta decretum concilii, propter earum indecentiam ot luperfiuitatem. ecclesiis Sanctorum Salvatoris de Anseribus, Secundini, Mariae Rotundae, et Bartholomaei de Terminis, partem parochianorum aggregari ecclesiae parochiali et matrici Sancti Donati, et partem Sancti Potiti ediscentibus, et, si videbitur vestra» reverendissimae dominationi, partem etiam Sancto lacobi de Maacambronibus.

Caput XXIX. *In eccleeia parochiali Sancti Angeli do Porta Summa.*

Fiat bursa serica pro vaso olei infirmorum, et ecclesia laqueari tabulacco decpnti ornetur.

Caput XXX. *In oedema parochiali Sancti lanuarii.*

1. Crux tabulacea, et aliae imagines vetustate consumptae comburantur, et earum cineres in sacrario ponentur.

9. Sublatis aut profanatis, iuxta decretum concilii propter earum indecentiam et superfluitatem, ecclesiis Sanctorum Renati, Mariae do Cortolellis, et lanuarii, -si ita senserit vestra reverendissima dominatio, arbitrio cuius remittimus, et quia ecclesia Sancti Angeli de Porta Snmma eat satis parva et incapax, aggregetur bona para parochianorum C ecclesiis Sanctorum Petri de Truseris et Stephani Me Neophitis, quibus propinquius ediscent; sia minus praefatae eccleeiae Sanctae Mariae de Cortolellia et Sancti lanuarii resarciantur.

Caput XXXI. *In oeeiooia Sanctorum Simonio ot ludo».*

Demolita et profanata, iuxta decretum concilii, eius parochiani aggregentur eccleeiae parochiali Sancti Angeli de Porta Summa ei propinqua, si ita videbitur vestrae reverendissimae dominationi, sia minns ea resarciatur, et in formam decentem reducatur.

Caput XXXII. *In oedetia Sancti Stephani d» Neophiti».*

& Fiat bursa serica pro vase olei infirmorum. .

Caput XXXIII. *In oedeoia Sancti Laurentii de Porta Summa.*

I. Imago quaedam vetustate deturpate et indecens comburatur, et eius cineres in sacrario ponantur.

9. Sublatis aut profanatis, iuxta decretum concilii, ecclesiis Sancti Laurentii de Porta Summa, Sancti Naaarii, Sancti Erasini et Sancti loannis de Consitoribus, propter earum indecentiam et superfluitatem, earum parochianos aggregari ecclesiae parochiali et matrici Sancti Stephani de Neophitis, •i ita videbitur vestrae reverendissimae dominationi.

Caput XXXIV. *In* radiai· *Semoti Sabedorio de /bria Summa.,*

1. Pixii, ubi sanctissima eucharistia conservatur, •ablato glombo ex chartis glutinatis formato, foderetur do corporali sino glutino.

S. Aqua hipttamitia mitihi.
fl. Flint bam aeri* p na oM infirmarum.

Cam XXXV. Zn cnritaia. Sanati Ium*.

I»M* Zfl·*·· mmM KgM·, tateri* tamporum deturpata, ot altar· enteiflxi tabulae·· reraNiaatur aut eomburaatur, ·■· cum alia imagino parra boatM Mariae, at oanun dneree in aacrario ponaatur.

Caput XXXVI. fiacmM· 8μ μ 4μ MeritAeUe&U.

Crux tabulae·· at imago qnaedam tabnlaoea, vetustate consumptae et deform·· eomburaatur, at earum eineree in taarario ponantur.

Caput XXXVII. In atitie 8aetti OertUi.

1. Imago crucifixi râlerata, at iaiuria temporum eatis deformia, comburatur, at rapra dictum eat.
3. EccleaiaeSanctorumLeucii, Benedicti de Porta Summa, loannia da Porta Sama·· at Cornelii demoliantur aut profanentur, iuxta decretum ooncilii, propter earum indecentiam et superfluitatem, ai ita videbitur veatrae reverendissimae dominationi.

Caput XXXVm. In utittia Betit Merit Ititamalt.

1. Fundus pyramidi· fixus lamin· itamaea foderetur.
9. Aqua fonti· baptismati· renovetur, apposita priua Benedict·, et perfora simplici.
S. Fiat bursa aerio· pro vase olei infirmorum.

Carer XXXIX. In eedaaia Batti AeBrat [it] Mtferno.

Crux tabulae·· deturpat· comburatur, ut supra.

Caput XL. Zn eaeMa Batti Petri de Tretria.

1. Fiat buna aerie· pro vase olei infirmorum. C
3. Imagine· muro depictae renoventur, «altem beatae Mariae virgini·, aut alter· aupponatur.
3. Crux tabulae·· reformetur aut comburatur.
4. fiumui viridarii «ibi adiacenti· separetur.
5. Murus eonquaaaatua et putrefactu· reficiatur.
fi. Eccleaiae Sanctorum Benedicti de Sealellia, et Andreae de Meliloti· demoliantur aut profanentur, iuxta decretam concilii, ei ita videbitur veatrae reverendissimae dominationi.

Caput XL1. In tealtaia Batti HtUeei.

1. Fiat burae aerie· pro vaae olei infirmorum.
3. Altare portatile eonquaaaatuln auferatur, et eo amplio· non utantur.

Caput XL1I. In tetlteia Batti ItM de Messam

1. Pixia melina foderetur de corporali, et auferatur tbepa, in qua erat posita.
3. Pixia ligno· rotiquiarum tabernaculo introducta auferatur, et nihil ibi, praeter Maotiaaimam ouebariatiam, reponatur.
3. Fiat bura· aerie· pro vaae olei infirmorum.

Cum XLII1. le ttiM» Betti Meitti enetu

1. Pixie, ubi reponitor eaaotiaaime eaehariatia, de corporali mm glutino foderetur, et altari pixidi, in qua defertur ad infirmo·, fiat idem.
3. Auferatur oonea cuprea a fonte baptismati, et si lapis eat Msraratu·, fiat altor.
3. Foae baptiamaii· pyraaaide lignea eooperiatur.
4. Aqua baptismatis rooovetur.
B. Fiat vea raltem sternacum aoparatum pro oleo infirmorum, ot bauea serio· pro oo coaoervando ot ad infirme· dtferrado.

OoMBβμ Aμ μ Nβ φMM MMBt |b MOiMfoy BBB* mUbHb m^Imb N(Mte βμ μ HββIβτ·

t. la aaeriatia flat laraaraat daeeae.

CUfvt XLIV. J* aMiwto jiiMtMMfatitBto jfoeftw Merit.

1. Pixia, ia qua aaaotiaeim· euoharietia ooaaerratur, fodaretur do eorporaS nine aMqao gbatiao, earn operculo ex oodem oorporali, et aliquo deeeati rolo eooperiatur.
3. Tabernaculum aliqua deeeati umbella veletur.
3. Calix rugoeue et impolitas aptetur, et interim ab eius aan abetinaatnr.
4. Reliqui vero calice· usui rei divinae inepti diatrahantur, at eorum pretium in -agumeatam reditu· eooieeiae re! ornamentorum convertatur.
B. Provideatur da duabus planetie rubeis docentibus, eum «oie stolis at manipuli·, duabus viridibus et duabue violaeeis.

Cum XLV. In eedeelà Betti Laertem fretieet Betti Fretiati de Oitrtetia.

1. Pixia, ubi sanctisaima eucharistia reponitur, de oorporaii aine glutino foderetur, et aliquo deeeati velamine eooperiatur.
3. Tabentaoulum, ubi diota pixia reconditur, do •erica .daoenter foderetur, - quo auferatur va» olei infirmorum, et nil ibi, praeter eanetiaeimam euchari •tiam, reponatur.
S. Fiat berea eoriea pro vaeo olei infirmorum.
4. Patroni· sacellorum, praemia·· monitione, injungatur, ut ipea, ut decet, competenter resarciant -t ornent infra competentem terminum, pro facultate et modo uniuscuiusque, arbitrio veatrae reveres diseimae dominationi· praefigendum, quo elapso, et ipaia iuaaa non adimplentibu·, liberum ait fratribus ·· »1“A qui requisita adimpleant, concedere.
b· Fiat oratorium ia racriatia.

Caput XLVI. In ucltut Bettt Merit it Àtftiu ' fretrvat Sertrtt Brett Merit.

1. Pixi·, ut rapra.
3. Auferatur calix oonqaaaaatae, quo non utantur.
3. Fiat in aaeriatia lavaerum et oratorium.

Caput XLVU. Za tuitria Betti Petriti CataUtt.

1. Fiat bur·· aerie· pro race oloi infirmorum.
9. Tectam eccleaiae, mutato trabe confracto, recaroiatar.
3. Pyrami· fonti· foderetur de tale, et rapponatur opereuiam ex· lamina atamnea, n· aliquae •ordee defluant iq, baptisterium.
4. Eccleaiae paibehial·· Sancti Benedicti et Saneti Aadiaao ad Portam Auream, propter earum indooentiam et eaperfiaitatam, demoliantur aat profanentar, iaxta deeretam ooncilii, ai ita videbitur veatrae reverendiaeim·· dominationi, arbitrio oui·· remittimus; «in minue, eeoleeia Sancti Andre·· reearniatar- *

Cum XLVIU. Zn ccaM· Betit Merit de Car-

1. Pixia aaactiseima· eaebariatiac foderetur do odrporali.
3. Fiat lavaerum et oratorium ia eaerietia.
3. CoMtitationee et statuta eonfratrum soetotatia Sanctae Mariae Martyrum videantur et reformentur.

Capot XL1X. /n eeefoeia Sancti DudttiM fretreet

1. Fiat pixia argento· pro eaneffoaian euebariatia, et foderutar do corporali.

▮WR·'''

A DemeMautar tumuli, ta qulbua poeita aaatA

1. htmto oaMilorum, ,nialm meaitio··. ia-iangetar, at ipoa, at doeet, eempeteuter roeareiaat at craent iafra eompotontom tormtnnm, pro faeal-tata at medo iniuaaiüuaq··, arbitri· voatrao awaa* raaüaaiaMa dominationi· praad^emhuo, quo alopac, at ipeio iam aaa adimpleatib··, ubanm ait firatri-buo aa alii*, qui requirita adimploaat coacedero.

4. Bacalia aatiqaitaa latra tribunam, aaa· veto intra ebaratn aziotentia, ia alium locum eeeleoiae decentam traaafarantut

5. Fiat oratorium ia eaeriotia.

▮Cam L, *In attaaU· ntitfuti» BanaH* Pbtemriri.

Conetitutione· confratrum videantur et refor-mentur.

Cxpct LI. *In titittie Sanati* Aupuatmi /relrem

1. Pizia aanctiaaim·· euchariatiae foderetur de corporali, et tabernaculum da aerieo.

9. Auferatur altare portatile conquaaaatum, et ab eina neu «balineator. I

8. Petronia aaeellorom fiat idem, ut aupra in eeeleeia Sancti Dominici.

▮Caror LI1. Ja «eeallo aocwfoMa Sancti Aateaa.

Conatitutione» eonfratrum videantur et refor-mentur.

Cxrtrr LI1I. Zn *aancta* Mariât Annttn-*matiMia.

I. Cubilia augeantiir, «traguliaque munientur, et pnellao ifldnantur decenter.'

9. Domu» muniatur, ne ait pervia domibua con-tigui·, et mundetur.

8. Cloaca aptetur ut defluaA

4. Ciaterna diaeipata reeareiatur.

b. Cauti» recipiantur infant»·, et notantur ali-qua eorum rigna, ut exponente· poeeiat eoe re-cuperaro, ai velint.

β. Et ni aappotant faeultatea, veetra roveron-diarima dominatio pro «na patena charitate, ai ae-quent alia commodiori ratione, provideat, reformata aérlaaiaa impanaa.

▮*Ctm LTV. In aeeittie Saaetat ServiatSaumlau»*

1. Pixfla «anctiaaimae euchariotiao decentor fodere-tur de corporali, et tabernaculum, ia quo recondita ·et. maiaa et deoeatiu· flat, et aliquo decenti velamiao cooperiatur.

9. Provideatur do etolio et manipuli·.-

8. Fiat oratorium ia eaeriatia.

4. Feneetrao eccleaia· muniantur lamini· vitrei·.

6. Provideatur do libri· aeeoooariio ot deceati-bno in enata pro divini· otflciio.

». Ia iagroeaa monaaterii ad eoclaaiam, flat fona ·quae luatrali· dooeno. Monaateriam reparetur, et domu· etiam abbatiali» egen· maxima reparatione.

▮Caror LV. *In taedia Sanati lattnalit.*

Calix rugoouo et impolitua reficiatur.

Ctnrr LVI. *In ttminttri·.*

1. Dignatur dominatio vaatra roverendiaoima dabore videri ratione· totiu temporia praeteriti, et deinde einguUo anni·, iuxta decretum concilii,' «t ·eliqua roatitui ot provideri, ut reditu· augeantur, et contributio··· beaedeiatorum minuantur, ot, Deo ·dante, tollantur.

». Ia aeetribetio» earveatur deereta eoneilii.

' ». Dignetur otiam provider·, at adoleaeeatoa audiant froqaeater ram divinam.

Caror LVII. Ja Mini» Amwti Mtaiaüam.

1. Calix confractu· reficiatur.

9. Altara portatile baud aignatum aaa ait uaui.

8. Imago crucifixi at fragmenta altariua, et orux tabulae··, ornai» votuotaur eoueumpta et deturpat·, «aerato comburantur, et earum cineree ia aaerario ponantur.

4. Orata farrea lata at eimplex aubtu» chorum monialium axiatan·, aptato choro, ita ut monialae ad recitandum officium divinum, et rem divinam audiendam poeaint commodo oonvenire ot aaaiatara, deleatur.

fi. Fanantrella, undo monialeo confitentur, mu-niatur, prout in capituli» genaralibua.

g. 6. Fanoetrella, per quam communicant, refor-metur ot muniatur,>ut oet, ut «npra.

7. Feneetrn in OMleoia exiaten» et in atrium monialium proapicien», muro claudatur.

S. Feaoatra rotunda et amplioaima intra chorum exiaten·, reformetur, muniatur ot vitreia, aut «altem linei» velaminibuo muniatur.

9. Dictu· chorua, aadilibua vel «altem «camni» lignata muniatur, ot in chori formam redigatur, quanto commodo fleri poterit.

10. Ianua aecunda clauaa monaaterii dptata mu-niatur, prout in capituli· gonamlibui ; olaueura mona-aterii altiu· elevetur, ne domibua contiguiuit pervia.

11. Omnea feneetrao et foramina domorum contiguarum ingreeeui ot viridario monaaterii, et in eonapeetu dormitorii moaialium exiatentium, clau-dantur, ne iqde valeat quoquo modo pronpici.

19. Dormitorium novum, ubi «unt cellae re-paratam, cui» «at aula media aati* ampla et com mode, pro refectorio aptetur, aumptia tribu· aut quatuor oelH· pro coquina et penu communibua. reliquia reeorvatid pro eurnadi» infirmi·.

13/ Monialae vero validae ab alio latere mo-aooterii, aub unaiianua et clave cubent una cum ancillia et puelli·, pigillatim tamen cinguli· quibo-que lectuli·, et Mullo modo aociatia.

14. Et ai dprmitorium commune, quod arbitrati aumna aati» .amplum, uau reperitnr anguetum, aptetur aula anterior eidem dormitorio ab uao latera, >t ab pltaro oellaa revarondaa abbatiae·· contigua/'·6Γ nunc reperitnr qaoddam caminum: quod laqueari tabulaoeo addito, parvo impendio focila flot, at orit capaciaaimum et faoilo, iaaun omnea iaeludeaa*.

Ifi. Et pro tutiori clauaura aptetur alia iaaua ia medio aut «ummitato aealae, qua claudetur 1· dgrmitorium ot rofoetorium et tota reliqua domu·.

1». Moniale· prof····· non velata·, quam pri-mum commod· flori poterit, volentur.

17. Numerua puoUarum reformetur ot minuatur, ·t erogetur pro eiua victu auffleiana peoaaiarum aumma, prout in capituli· gaaoralibuo continetur

18. Accubent aingulae ia cinguli· leetulie ea-pnretae, et in illi· oeiiia qua· aunt intra eommiae dormitorium, aub cur· ot regimine alicui·· pro-vidae monialia, prout ia capitalia generalibua.

19. Menial·· nil proprium habeant, aed totum Hnuuo.

flo. Ancili·· particularium monialium excludan-tur «t nullo pacto admittantur.

91. Ancillia communibua et oblati·, ueo aoa puelli· educandi», quacumque ex can···, agree·» extra elauuram non admittatur.

99. Puella· adunandae, maiore· nec minor··,

' Parta: tmiadaufa,

prout i· oapituMe goaoralibaa, vestibus diversorum rolonun, maxime terieis, sea utaathr.

38, Procuratores laid nea admittantur ia daa «aram aine licentia la ocriptia, iaxta decretam ooarilB, proat ia eapitaUe goaoraNbaa.

*4. lagradiaataa a daabaa monialibus natiqaieribaa aaaoeieatnr, proat aapra.

96. Dopatoatar aaaoaiatrieaa ax seaioribu·, aaaiatentoa aoaialibaa loquentibua, proat in eapitulia generalibaa

36. Si libet, propter chori incommoditatem et aeria intemperiem, officium divinem recitare in aula, ubi reverenda mater abbatiae accubat et moratur, cubilia iodo auferantur, et in omnem eventum feneatra eiusdem cellae extra clausuram, in horto· vicino· anti· demi··· et superflua, omnino claudatur muro.

97. Aliae fenestrae extra clausuram prospicientes claudantur, aut ita eleventur ot muniantur, ut moniale· nullo pacto possint extrinsecus prospicere.

Cirtrr Will. *I»* moiMatorio Sancti *Diodoti.*

1. lanua subtus campanile in ecclesia respondent muretur.

9. Grate ferrea ab eccleaia deleatur, et ei, quae in locutorio eat. simplici aggregetur ot duplicetur.

3. Fenestrellse pro confessione et communione, et rotula pro porrigendi· paramenti· aptetur, prout in capituli· gencralibua.

4. Gratae supra chorum altius eleventur, et munitiore· flant.

5. Primus ingressus monasterii muro dividqtur, ut horreum amplietur, et ianua clausurae duplex flat, prout in capituli· generalibus.^a latere sinistro versu· gradu· monasterii.

6. Rota aptetur, proqt-ta capituli· generalibus.

>. Clauaurae muri maximo in viridario et domibus contigui·, quam primum fleri poterit, altius eleventur.

8. In reliquis, monialium victu· ot accubitus moderentur, et earum numerus iuxta capitula generalia.

0. Recitetur divinum officium in una ex contigui· colli· eccleaiae (quousque chorua aptetur) ubi nulla earum cubat, quae nulli alio sit usui.

10. Procuratoribus et famulo ingressus inhibeatur, iuxta capitula generalia.

Caror LIX. *I»* utonaederio *Soaeti Vietormi.*

1. Aptetur pixis argentea pro reponenda sanctissima eucharistia, et foderetur decenter do corporali sive glutino.

3. Grata ferrea deleatur ab ecclesia, et ei, quae ia locutorio est, simplici aggregetur et duplicetur.

3. Feoestrellae pro confessione et communions aptentur, prout in capitulis generalibus, et fiat sicut in monasterio Sancti Petri.

4. Rota et grata muniantur iuxta capitula geaeralia.

6. Feaeatrella supra gratam loeutorii, ot aliud foramen paulo rapprise respondens in aula matris abbatissae murentur, ac etiam fenestrae ecclesiae prospicientes in viridarium monialium.

6. Parietes viridarii respondentes ia atrio oeelosiac altius eleventur, ita ut moniales prospicere non valeant, et ita flat ia reliqua clausure, iuxta capitula geaeralia.

7. Foramina patentia, et domibua oontiguie-prospieieatia, claudantur.

8. Tres camerae prioree ^articulariam monialium, parietibus dormitorii adhaerentes, pro usu infirmandum rsservsoter.

* Fsrts laasadua sms.

·. Quarta vere iaaaa aperta aggregetur dormitorio, aaa «eat daabaa, 'quae ia prasosutiarum metiuntur, aublatb mediis pariodbaa et solario anteriori.

10. Inhibeatur iagramai proearatoribaa, iaxta capitale generalia.

11. lenae viridarii, daa fabricatur, tetius muniatur; caenaaio vero fabrica, muretur.

13. latina elauturae aptatur, prout ia capiteHe geaeralibna.

Cam LX. Ncosrcedfe monioMM ù/rMcrÿte *eajriiula* generalia duaimtM deerraendo.

1. In nome della santimima ed individua Trinité, Padre, FigHuolo e Spirito canto, a gloria di sua divina maestb, e doli' intemerata gloriosa vergine e madre di Dio e di tntta la corte celeste, e ad edificasiono ed utilité dell' anime delle reverende madri e corolle monache, ohe al présente si trovano nelli venerabili monasterj della citté di Benevento, o ohe per tempo si trovéranno sotto la cura e governo dei molto illustrissimo e reverendissimo monsignors srcifescovo di detta citté;

Noi Pietro di Lunel, por la gracia di Dio e della sede apostolica vescovo di Qaeta, e delegato, e visitatore generale e speciale di dette citté e sua diocese;, deputato dalla santité di nostro signore papa Gregorio XIII per un suo breve particolare sub anuulo piscatori·, apedito alii 20 di febraro 1580 avendo visitato tutti i detti monasterj, e vieto quanto bisogno hanno d'esser ajutati per loro buon governo, e per *mogresso* spirituale e temporale, avendo trovato/che se ben' banno la regula stampata, non l' osservano, nè ia leggono, imponendoli prima l' osservaaion di quella, avemo statuito e •tatuimo l' infrsscritte provisioni generali oltre le particolari, ohe in ogn' una di loro abbiamo fstto.

E cominciando prima dalla forma c modo dei monasterio.

3. Per trovare loro g· odificati, nè potersi ridurro in ' altra forma, senxa gran dispendio, diremo solo, che i cori siano aliati, se non tin al tetto, come sta qiiello di San Vittorino, atmeno in tant' alterna, che (i posea stare con la mento quieta della loro sicurté,.per la qualo si doveranno met tere dietro alie gelosie, ohe vi son oggi. altre grade di legao ben ferme e ben murate, che non siano più larghc, che due tcrii di palmo, e i cori siano aocomodati di setlo, che le moniche possino starvi agii officii divini commodahiente e senza lesione.

3. I fenestrini per la confessione non siano più larghi e lunghi, ohe alia detta misura di due torsi di palmo, ed oltre alia lama di ferro, siano muniti almeno d' una grata di ferro, 6 deutro 6 fuori, ferma e bon murata, e aoa più larga ebe messo quarto; ed uno fsnostrino dentro, ed un'altro fuori, ben serrati o form!; e l' ui ohiave sia custodita dalla madre abbadoeoa, e l' altra dal padre confessore, nè sia locito aprini mai per altro effotto, ohe per oonfteoaro.

4. II feaestreilo dolia communione, non sia più largo, ohe i detti duo torsi, nè longo più di messo pulmo, e eia bon munito delle simili portoils e ehiavl, deatro o ftaori, da custodirsi, come di copra, e non aprini poi per altra oausa, che por la communione.

5. La ruota, ohe ai farh nella ehieoa per porgere i parameati e eoae appartenant! al culto divino, non sia maggioro di qaaato pessi sopire aa calleo, e sia munita/e serrata al medeoimo modo, no s apra mai per altre «Nette ebe per questo; la quai noa sard amusaria nel menantcrie di Sea Vittorino, per escer vicina assui ia ruota ordinaria, la qaat

davré MMT tonu · partit· ia fMtin parti, mm'· A ^••lia di San VHteri··, à aima·· aaaapata daatro •M aaa eroap di· tara, a m rata, a b·· aniaita di parte daatra a ftrari, a aaa baaaa «Mari, da aaatodirsi qaalla di daatra dalla mdre abbadaaaa, • qualla di fhori dal aappallaae, à da ahi dapatarè meaaigaora revaraadiaai·· aNdveeeetra.

·. Bl medaaim· ai haaia aalla prata del pariatoria, la quale aia doppia, a dictante)' aaa dall' •lira almouo un paiano, a non più rare, abe un' attara di palmo, o m para par avitara U diapoadio pararé a moaaigaor ravarendiaaimo areivMeovo difforir di atringarlo, potrb par aloun tempo ropportar ■qnalle, cha ri ai trovaao oggi, ma aoa aoortarie, coma di eopra.

T. bo prato, eba oggi ai trovano nalla cbioeo di dotti monaaterii, ai latino e murino quanto prima, a ai patronne aggiunger· ad accomodare a quelle de' parlatorii, aoma di eopra.

8. Le porte aaeonde dalla alausura ai faccino doppic, a distanti l'ana dall' altra almano qaattro palmi, a la prima di quarte aia aarrata oon una o due cbiavi, aoma aia aaoo ia prima porta, la quali aieno euatodite dal oappallano, o -da ohi deputari monaignor rarerendiaaimo araivaeeovo, a la aeeonda •bbi due ultra ebiari de dantro, da cuatodirei, una dalla madré abbadeaaa, 1' ultra dalla priora, o ultra anaiana da députai·! da monaignor rovarendiaaimo arcireacovo, ad un' altra fuori da euatodirai da chi ordinerà eue aipnorla rarerendiaaima, talche detta ultime porta non pooai eaaer aperte aenaa conoorao di tutte tre la peraone, ad eeaondo aleuna di loro occupâta, non poaai commettant ad aleuna dell altro, ma ai deputi un' altra persona separata.

9. Le mura della olauaura aieno, in quanto ai pub, separate da ogn' altra abitaeione o edificio, o in tant' altesse, ebe ai poaaa star sieuro d'ogni C eattivo pansiero, e coni serrati, ebe non ri resti buco, nè apertura aleuna.

10. Tutte le fineatra, che rispondono fuori, se ai posaono eacuaare, aieno murate, e.ae ni, ben munito di grate, ad alsate in tanta eminens· ebe le monaobe non ai poaaano affaeiar·, nè vedere nos aleuna fuori.

11. Provedaai, obo nelli moniateri ri aia uoqua a suffieiensa, e montre manea, obo aia provisto d'altro modo, eb· dalle sitella, aile quali non si permette uaeire per qaalsivoglia occasion·, ne entrera, ae una rolta eacono.

Qaaaia al arto dalla *eattUA.*

14. Le monaebe dormino tutte in dormitorio, e sotto une ehiav·, ma separate, ogu uaa nel letto sac; ne aia parmaaao ad aleuna star inaieme oon ultra, ae ben foase aorella, parebe è tanta la maints del) iaimioo, a taie la fragilité dalla carne, ebe per non oontaminarla, conforma a quelle ebe hanno promaaao nel vote della caatitb, o necessario naare ogni oautela.

18. K per quaata oauaa eaaando noooaaaria por l' oaaerransa di queato voto, non aolo I'intégrité dal oorpo, ma dalla menta ancora, asaeado obo la morte entra nail' anima per la faaeatre de' eaasi, dovranno usera le dette menacée ogni diligeuaa la tanarll euatoditi e refrenati; e pari ae I'ordina e commanda, eba aoa dabbano parlar oon persona aleuna fuori del moniatero, m alia grata, ne alla raota, e molto meao ia alcaa' altro luogo mus· license della revaaaada madré abbadeaaa, la quala non posai darla pet altro, ebe padra, madra, fretalia e aoreüa, aonsa radar prima lioaasa aeritta di monoigadr raaerendiaaime arairaaeoro, · nuo rarerendo ricario; la aoasarraré appraaaa di ae, nMttuMd·!· in lira, par poterne reader conte, quand· biaapaaaaa.

14. B dette licenaa aon(la poaaa dara aalb pierni dalla eoatmanioee paaarala, o eba qnoNa tala MMM ai faeee eemmanieata etiam partieolarmaata, ·· elaana moaaoa poaaa parler etiam aoa beaus·, abat· la tola dei parietario, altro ebe oon padre, madré, fratello a aorella.

1b. Potrb boa ia maire abbadeaaa. a stando loi impedita, la priora, o alcan ultra dall' anaiaaa parlar ia quel giorno por ooea UMeasarie, ad appartenant! a) monistaro, a non altrtmante.

1β. Bd aaoioebo na' rapionamaati non a' iuterpongaao «osa van·, · molto mono oattire, aoooedo •bo dice Γ apostolo, obo la parole oattire eortompoao i buoai eoatumi, aoa aie permaneo ad aloaaa monaoa parler eoa panons aleuna di faori, sans· Γ intervento dalle madré abbadeaaa,.o al maaeo di un' ultra aacoltatrica de députerai da loi (o non diedmo due par omar il numero dalle monaobe poeo), la quai dobba aaaiatare al parlement», di aorte oh' intende opni ooea, a corne a' entra in coee superflue, I' interrompe ad eatringe a lasetarlo, a la monaoa aie aetretta e retirerai per obbediensa, ogni rolta ebe la detta aacoitatriea Γ ordinari.

17. B per la sudetta causa non sla lacito ad aleuna menace barer· camera o luogo particolare; si doreranno ban deputare alcune dl quelle che ri sono, dore ai posaino curare Γ informe, corne ata notato nolla risita, sa non paresse a monaignor rererendissimo aroiroaooro deputar altro luogo più commodo par I'infermeria, dore nou posaino le dette monache dimorare, se non quanto saranno •atrette dall' infermité, a poi tornino subito nel dormitorio commune.

18. Na la madré abbadema pertnollerè, cha altra persona di fuori, o procuratori, o altri. sia iatromeaaa nel monistoro sens· iicensa scritta di monsignor rererendissimo sroirescoro, e prorèderé cha tale persona sia accompagnât·, da ehe entra fin tanto obe usciré fuori, sempre da due monacha •asiane, prosedendo che la porta non resti m»i •parta, ma ai· sampre sert·ta, e ch» tutte l' altre monache stiaao ritirate, o non siano riale da quelh ehe entrano, se non quanto non si poaai evitare.

^Mouto *al Ktl i*Ua paatrlà* a *aita* ceaMaasa.

19. E' tanto asaea··*!· la povertè nalla religion·, eb· il Mmmo pontHoa, vicario general· di Criato redouter nostro (a oui sua dirina maeatb hé laaeiato · eommasao Γ universal potasté ia terra, cha li fu data dal padra aterno) confessa non poter fere, ebe' l monaoo habbia proprio, ed aeaondo ebe la persona raligiora per il voto dalla povartè bebbino renunciato ogni cosa, devono sagaira in qUMto la perfeaioao ehe hanno profesaato, a l' instituto cha nalla primitiva chia·· usavaao i wedaoti, porche non baveano cosa propria, ma tutto Γ arano comuni, a temera graadamont· di nnn inoorrere nalla mort· spirituale, come iaoor•aro, aalla corporal· ad aterna, Qiud· par baverai voluto fer proprio quel oba non ara auo, ed éaania · Badra per baver volato conservare part· di quelle eba poaeedevano, a coal devono ponar ogni oom ia mano della madra sbbadassa, che sté da parte del aigaor Iddio, e laacisraosi govaraar· da lai, pensaado eh· par mano a·· le govern· il Signora istaaao, eba aoa la potrb manear·, conform· alla s·· promas··, oom· al farmo aoa 1· manaaré, m lore prima aaraarMSo la glori· di sas maosté, oom· davo··, in ogni ····.

90. Ed aoeib ohe queoto avenge più agevol- A mente. è necessario non solo disposerai a rieevsr gratia dalle mini del signor -Iddio, ma qjatarla, in quanto si pub, con le proprie opeTasioni, e perb monsignor -reverendissimo aroivescovo sari contento di stabilire non solamento il numero delle monache, conforme alla oapaciti ed entrata de' moniateri, si come oommandalil sacro concilio, ma tassare anco la dote o elemoeina, che haveranno da portare, e considerandos» la nécessité de' moniateri, si anoo 1a faoolté del paese, lasciando pero la porta aperta a quelle, che voleasero en-, trare sopra il -numéro, che poseino sostentare la faoolté del monistero, le quali debbano porger la dote più pingue, oome pareré a sua aignoria reverendissima tassarla, cbe saré tanta, che non solo il monistero posai sostentarne la mbnaca commodamente, ma rioeverae anco qualche sussidio.

21. E per ovviare ail'astusie dell'inimico, che B per impedire questo bene, e privare le persone religiose della perfesione che hanno profoasato, l' antepone le nécessité della natura, e le difficolté delle cose del monde, e procura, che diffidendo dalla providensa d'Iddio, pongano troppo confidente nella propria, e diventino spverchiamente sollecite in procurers» da per se le cote necessarie; esortibmo le dette reverende madri e aorelle a considerer spesao e rugionar insieme di quelle, che il redentor nostro, per estirpar questo vitio. ci- propohe. che poiche sua divina -maesti pasce »l lautamente gl' ucelli dell aria, sensa che aajinentino ne raccoglino, e veste tanto leggisdramente Γ erbette della terra, senta cbe filino ne trapanino, proveder̀a anco noi delle coso necessarie, che si bene il nostro bisogno.

22. Corne non mancherà anco di tare la reverenda madré abbadeeaa per parte sua, provedendp C alla mensa jommuue e vestito delle monache, conforme ail' entrata de! monistero, in tal maniera che le monache ricevano la sostentaaione necessaria. evitando ogni superfluity dalla qualo, oltro il daube comune, ne nascono tanti particolari.

23. Ed accioohè pascano non meno Γ anima che il corpo. mentro si mangia in refettorio, cbme ordinamo che- si mugi sempre in commune\(se non è. montre saranno inferme o convalescenti, che non poseino commOdamente andare in refettorio), ,si leggerà una letione devota volgare, la quai duri a tutta tavola, tanto la mattina corne la sera, benedicendo prima la-mensa, ed udando poi.a render le gratis al signor Iddio, unitamente al coro, conforme ali' ordine ed usuta monastica.

24. E per evitare ogpi amaritudine, eaortiamo la madré abbadeeaa a trattare tutte le sue aorelle oon carità commune ed uguale, sense fare sienne D partialité ne differenta, o le dette monache a considérer tpdeeo. ehe quelle ehe rioeveno, glielo dé il eignor Iddio gratiosamente o par tua libéralité, poiche considerata non solo la fragilité di nostra natura, per la quale non moritiamo bene alcuno, ma la moltitudine di pbetre oolpe, per le quali moritiamo molti maii, conoeoeremo che il eignor Iddio pgr la sola sué bonté, superando Γ uno e 1' altro. ci mentione.

• *M voie dtlf obtdunaa.*

26. E perche non è manco necessaria l'oeserrenia del terso veto dell' o|>ediensa, poiche sense essa, non si pub piqoorO a Dio4 che 1' une pib ehe' 1 sacrificio, si rieorderanno speaso le reverende aorelle. che son venate alla religione per fare la volonté d'altri e non la sua, imitando in questo. Christo signor noetro e spoao loro, il qua] profeood di ee, Oho neo era veauto in quoeto moado per fere la volonté oua, ma quolla del padre etorno, e ehe per aeguiria eopportb 1· morte, e morte di croce, e ohe loro, bioogaudo, devono otar oepooto q fer altretuto per Γ obedicata.

26. Ma devono oonaiderare, olio non potranno mai coaoeguire questa virtù, eo non pongono prima nolle mente loro ii fondemento dell' umlité, oonsiderudosi e riputudosi (come veramute sismo tutti) polrora e oenera, o di nullo valere: poiche, come dice Γ apostolo, ab questo fondemento fondb/ Christo signor noetro la eue obedienia. /

97. E coal faconde, non colo non ai oontristaranno di qualsivoglia oosa, che ie verri» ordinata e oomudata, ma ai rallegraranno, e l'eseguiranno per amor di Dio con tanto maggior consolatione, quanto ohe aeri piu ardua e grave, reputando a favore e gratia particolare, che il signor Iddio si degni impiegarle in euo"rtrvitio, come si rallegravuo gl' apostoli d' orner giudicati degni di patire ingiurie per amor suo; tanto più che la reverenda madré abbadeeaa con carité ed amore materno doverà cercare di tenere consolate le sue aorelle, e procedere con loro con ogni doloeua, ae perb •louna per protervité non la fortasse ad usure sévérité e rigidette.

28. Ed accioohè poaaa farsi queato più faoilmente, ordiniamo che la madré abbadeeaa aia dette di triennio in triennio, conforme alla loro regola ed usansa enticha di detti moniateri, e che non posai 'essore oonfermata nè eletta di nuovo, se non sari passato ed haveré vacato un triennio, nè esaere fatta pribra.

9». E creata e oonfermata che saré. debba eleggere una priora, e tre o Quattro ansinne, le quali durino un' anno, con conaeglio e parere delle quali, e non altrimente debba trattare e disponere le cose ardue del monistero, e deputare due monache, ch' abbino cura della ruota, alia quale debbano assistere aimanco alternamente ; due ch'habbino cura dell' infermaria, una sacristans, ch' habbi cura della chiesa e cose appartenenti al eulto divino, una cellararia ,o dispensatrice, ch' habbi cura e dispensi i frutti e cose appartenentTjiï vitto; una maestri Ji novisie, sotto la cui c*s habbino da estera instruite ; ed in somma proveda con molta oarith alie coso necessarie delle aorelle in commune ed in particolare.

30. E oonoscendosi insufficiente a questo, rioorreré decentemente al signor Iddio per ajuto, da cui doveré operario con fiducia.

31. E per conseguirlo più faeilmente convenir!» insieme oon tutte Γ nitre sorelle, non solo alia mesaa, la quale doveranno sentire ogni giorno. ma ail' officié divino, notturno e' diurno, il quai dovsranno recitare nel coro, quando saré accomodate, ed in questo montre nel luogo a cib deputato, ed ali' horo debito dimota e puntatamente, e con molta attonsione, considerando che stanno pariando eoi signer Iddio o Dio con lorq, ed accii» che .poseino moglio eervirlo, imparino a cantare, e come Γ haveranno imparato lo diranno in canto.

39. Ed socib ehe ereooano ogni giorno in (levosione, si oosfoMsruno e oomunioheranno spesao, almeno una volta il mesa,' oltre di queoto le feste principali, o tutte le domeniohe dell' advent^ e quadragesima; o ogni giorno la mattina doppo prima, ovvero la sera doppo il oompioto, farannoi nel core insieme almeno una meti'hora d'oratione mentale, dicendo prima le litanie, implorando la. gravia del; Signore per poteria fare degnamento, e eomo conviens, per intercessione e messo di tutti i oantL

33. E di più ogni aéra avant!, che vadano a a lotto a dormire, eaaminaranno un pooo la loro ooacienaa, diaeorrendo e considerando tutte |e aue asioni, e como haveranpo «peso quel giorno, puntando tutti i difettl che trdveranno in ae, domandandone venia al signor Iddio, con proponito di emendarli e confeaearli, quando aarh necessario.

34. Ed ogni venerdl, detta prima, e fatta l' orazione, ae la faranno ali' ora, eonveniranno capitolarmente in un luogo a questo effetto depu-^ tato, dove ogn' uno particolare publicamente confessuri le suo negligenao innansi a tutte, ed ivi presiederi la madre abbadeasa, o la priora, o la più ansiana, essendo loro informe, o legitimamente impedito, la quale aggravari, ed essagereri le dette coipe, notificando i danni, cho poaaono causare nell' anima propria, e talvolta nell' altre, ed in commune, conforme alie loro qualiti, e poi Γ imporri alcuna peuitenza.' cho non solo sia pur- B gativa. ma preservative da tali errori, o cho possa ingorire o piantare le virlù contrario.

35. Ed a tel cho si mantenghi la grazia o doni dei signor Iddio. si degnari di contudero e comunicare alie serve sue, disponendosi loro a ricoverfo'por mezzo di questi esercizj spirituali, doveranno provedero o procuraro nel resto del tempo di non stare oziose, ma occupate di continuo in aleune oneato operazioni.

36. Ed a questo effetto la reverenda madre abbadeasa deputeri aleune delle dette monacho per ebdumada o mese, cbe eiano preposte ed abbino cura, chi supra la cucina o refottorfo, chi supra il forno, e chi sopra la bucata, ed altri servizii communi dei monietero, a' quali non potendo supplire le zitelle, suppliranno loro, ed easendo necessario iuvocaranno Γ ajuto di aleune sorelle, lo quali pronta o caritativamente abbrao- C ciaranno il tale esercizict, pensando, che servono al signor Iddio, a cui tanto piece l' unione e caritit.

37. Deputeri anco una ebdomadaria, la quai mattina e aera, montre durerù la mensa, leggeri una lezione vulgare di Gio. Gersone. o altro libro spirituale, ed in fine un capitolo almeno dolia regela loro.

38. Distribuit^ jfnco la madre alrbadessi i lavori. che saranno/necessarj a farsi nel monistero. e cho verranno a farsi di fuori alie monache, che lef giudicari easer espedienti, sensa ohe loro sappiano a chi servono, e come saranno fatti: l istesso madre li reatituirà alii padroni, e riceverit da lorm lo stipendio o mercede, la qua) sari riposta in una cassa da deputarsi per questo effetto, munita cou tre chiavi da conserverai, tina dalla d'etta madre abbadeasa, una dalla priora, e l' altra D da uns délie aeniori, con intervento delle quali si abbia d^iprire, e non altrimente, quando ai avri da pigliare alcun denaro, nella quale per una fissura di copra M pongano aucora tutti gli altri denari, che perveniranno nel monistero, o daU' entrate communi, o per il vitto delle figliuole, ch' ivi a' "allevnno. o dall' entrât» o elemoaine di monache particulari, le quali doveranno ponerle in commune, ed anccctaro le dette opero allegramente, considerando, cho fanno per ae stesae, dovendo essor unite aile sorelle por oariti spiritualmente, al medesimo modo, che sono insieme tutti i membri del corpo; tanto più, quanto che il Signor c' insegna, oh' è più beata cosa il dare, che' l ricevere, e quanttr oh'è più pronto alla retribusione, poiche ci promette e da cento per uno; e atimaro per non picciola graaia, che Γ abbia fatte degne di poter contribuire più a «ua dirina maeatù, che è capo del convento, ohe hon fanno l« altre, che non hanuo tanta, o «antiti, o industria.. o faoolth, poiche tutte que»tt> sono doni di «ua divina mano, o Γ averia potuto concedere, e potria oggi più oopioaamente a quelle che più «e ne trorano senza.

39. £ fuggire il torpore e tepidità, che è causa non «olo della rovina dell' anima dove entra, ma delli conventi ineieme, che non ai poaaono mantenere, ae non vi è l'unione e cariti.

40. Potrh anco la madré abbadeasa non «olo distribuite l'opere, o matasaare o dare, como «i dice, Io staglio, e castigare quelle che mancaranno di compirlo, con farle mangier pane ed aequa, ed in terra nel refettorio, aggravando la periitenza quanto creseesse la colpa, perche Γ apostolo dice ohe chi non lavora non mangia.

41. Farit anco un libro, nel quale «i terrà conto di quanto entreri in detta cassa, e donde sari pervenuto, e di quanto ae ne caveri e perche cauaa.

42. Victnmo alla madré abbadeaaa e a tutte l'altre monacho it^doiiare e presentare. in nome particolare nè commune dei convento, cose alcuna a qualaivoglia peraona, ma suppliscano a i bisogni delle monacho, tanto eaife quanto inferme, provedendo con molta cariti, cbe eiano ben govemate. e non lo manchino le côse necessarie; avvertendola nientedimeno, ch' è viaio commune di monache, specialmente giovani, esaer dedite e voler frequenter troppo le medicine, da donde si cauyg epease volte eccesaivo danno, non aolo a'corp* loro, ma allo robe del monistero; e perù provederi che se n'aatenghino, e non le siano date se non è evidentemente necessario.

43. E quando piaceri al «ignore Iddio, che i drnari avanzino, aopportate le apeae e gravezze dei monistero. a'impiegheranno in compra di coeo atabili o censi, come pareri più eapediente ed utile a monsignore reverendieaimo arcivescovo. il quel doverù vedere o far vedere ogn' anno i conti, ' e provedoro che le robe non vadano a male.

44. E perche ai vede per eaperienza. che le figliuole aecolari, che a'allevano ne'moniaterj, aono di niolto disturbo alie monache, ed al profitto apirituale che tra di loro è da ferai, esortando monsignor* reverendieaimo arcivescovo a riformare il numero, ch'oggi vi si trova eccessivo, ordiniamo, che neeauna poesi essere amméssa ae averi fuori con chi potcre commodamente allevarsi, nè minoro d'otto anni, *nè* maggiore di «edici, e quelle ai ritrovano in commune e non in particulare d'alcuna monaca; e per loro vitto ai diano al monietero due ducati al tneae.

46. Le quali figliuole veatino panni di lana, e di colori oneati e seniplici, nè usino oro nè seta. nè altro liscio o portamenti aecolari.

46. Hinno date in cura e atiano ad obbedienza d una maeatra. la quale le iatruisca non solo nelli lavori, che averanno da imparare a fare, ma nelli buoni costumi.

47. Le aarh deputato un luogo particolare, dove dormiranno insieme, ma separate, ogn' una nel letto suo, ed in luogo tutu, dentro il dormitorio delle monache.

48. Un luogo ancora, dove mangino, separato dal refettorio delle monache.

49. Un" altro, dove lavorino, anco insieme, separato dal luogo dove doveranno lavorare anco inaieme le dette monacho.

60. E come saranno iatruite a fare alcun' opera o lavoro degno di premio, potrh aneo Ia madre abbadeaaa darglielo a fare, e l'utile applicarlo al monistero e nella cassa, come sta detto di sopra.

51. Bi provsderi anoora eh· ssntiao la m «h „j - si confessino spesso, a communiobino so saranae d'eth.

52. E ehe nella grata o rnota serviao la modem· regola dalla monache, - qnaado alcana ·' avert da maritare, - ehe ai tratterà il matrimonio, non ae li permette in modo alcnno aooo-atarai a grata o rnota, o dore in altro modo poeai pariaro eon persona di faori.

69. E subito, ehe sari concluso il parentado, •ia mandata a casa ana o delli suoi, nb ae le permette in modo alcnno muter Γebito nel moniatero.

54. Nè usoir tuori per qualsivoglia causa, - ae alcana volta nsciranno, non aiano più ammeaae dentro, e se ben volessero tornarvi per fqrnoai monache, noA 'possino esscre ricevutc, ae non paaaati soi meai.

55. E perche essendo queat· leggi d'amore, desideramo, che con amore siano rioevut· ad eseguite, non sbbiamo poste pene, ma quando avverrh, (che Iddio non voglia), ohe le dette reverende monache o alouna d'esse mancassero in accettarle,· obbedirle ed eaeguirle. o altra persona di quelle cbe ai trovano al présente, o che nel futuro ai troveranno ne' detti monistori, aiano ammonite àmorevolmente, e poi courette per i debiti meiai, e castigate conforme alia colpa, aggravando lo pene quanto creaoerh la contumacia, con digiuni, maugiare in terra con silensio, con levare il 'velo a tempo o per sempre, con diacipline private e publiche, ed ultimamente con carcere alie religiose ed espulsioni alie aocolari, come sarù contento monaignore reverendissimo arcivescovo di fare eaeguire, aecioche non abbia da render conto di quell' anime al signore Iddio. che Γ hh commesse alia cura sua.

56. Ed accioche le dette 'reverende aorelle poaaino più agevolmente farlo, ordiniamo, ehe ad ogni monistero sia data una copia,authentica con la mano e sigillo di monaignore reverendissimo arcivescovo. patente. - come in una tavola, la quale debbono tener pendente nella camera di capitolo, e leggerla quattro volte Γ anno nel capitolo, ohe saranno present! tutte le monache, cioè il giorno di nanto Stefano, il di doppo la pasqua di resurresione, il dl doppo la pentecoste, ed il giorno di sant'Angelo di settembre.

Caput LXL */n eedema limplici Saneti Saltatori* a Pagliara.*

1. Auferatur torcular, et pars illa ecclesiae restituatur.

Capct LXII. *Ia techna mmplici Sancta* Luriae.*

1. Corporale mundetur.

2. lanua, ex qua ingreditur ad ecclesiam a domo presbyteri, muretur.

Caput LXIII. *In teeiema Saacta* Maria* d*U* Camareile.*

1. Cruces ligneae confractae et, deturpatae vetustate, secreto comburantur, et earum cineres in sacrario ponantur.

2. Imago crucifixi confracta resarciatur.

3. Gradus, quibus, in inferiorem griptam descenditur, fabricentur, et bortix ab alia parte, ne illuc amplius descendi valeat.

Capot LXIV. */n tccbtia Saucii Angeli a Ponti.*

Tectum, et parietes reparentur.

Capot LXV. *In eechma Saucii loannie Hiimo-Igmiiani.t*

Descensus ad inferiorem fornicem ecclesiae tollatur, et fabricetur.

Cam LXVI. fn seeissia MmM *Hilarii ad* Auream.

1. Parietes hino et inde divident·· duo altaria collateralia pSWa, et quoddam pulpitum, ia que •vaagelium cantatur, auferantur et demoliantur.

9. Ecclesia reaareiatur, incrustetur ot aptetur.

Cam LXV11. /a eesiNte Sancis *Leaari.*

Muri et altaria occupantia ecclesiam, auferantur.

Cam LXVIII. fn scelesta did· *Hianualtm moni-*altum *Sancti Pttri.*

Una ex duabu· portis, quas habet, claudatur, altem muniatur, ne bestiis pateat.

Cam LX1X. *In taiun Sancti Stephans* de *Pleat curiae.*

Conserventur eius reditus et nemini conferantur, quousque resarciatur, et in decentem formam reducatur.

Cam LXX. *Vimtatio* dioecesis.

1. *Ia tceiMia toaeiae Catharinae eattri Sancto* Horia** ed *Theram, Benecenlanae diotceii*.*

Ecclesia ipsa amplietur.

. Tabernaculum, in quo reconditur ipsa sanctissima' eucharistia de serico foderetur.

Fiat bursa serica pro vase olei infirmorum.

Aptetur pyramis lignea supra fontem baptismalem, et eius operculum lamina stamnea foderetur.

Non admittantur duo viri ad levandum puerum de fonte, iuxta decretum concilii.

Corporalia Immunda mundentur.

Depositum cadaver subtus pavimentum humetur, transferendo profecto sacellum Sancti Rosarii.

2. *Iu eodem cuitro.*

Ecclesia Sanctae Mariae a Granatella reparetur.

3. *In locielate Sanctae Maria* d* Nece ixtu* dictam technam.*

Inhibeantur prandia confratribus, reservata hospitalitate et refectione exteris, exhibenda tamen alibi quam in ecclesia aut spoliatorio.

4. *Iu tcclttia Saucii Leouardi catalie Saxeti Angeli ad Capulum.*

Tabernaculum sanctissimae eucharistiae foderetur de serico, et supponatur corporale pixidi.

Fiat bursa serica pro. vase olei infirmorum.

Corporale mundetur.

5. *Iu techna Saneti Angeli tiutdem easali*.*

Fons baptismatis aptetur, prout in capitulis generalibus.

Ecclesia resarciatur.

6. *In *ede»ia Saneti Donati eaiali* Mondurtii.*

Pixis sanctissimae eucharistiae aptetur iuxta capitula generalia, ac etiam vas sacramentorum •t fons baptisrnalis.

7. *Iu eedeeia Sancti Bartholoftaei ca*ali* Montium.*

Vasa sacramentorum aptentur iuxta capitula generalia.

Corporalia mundentur.

8. fn *eeeletia Saucii Petri eaiali* Adelicati.*

Tabernaculum sanctissimae eucharistiae aptetur, nt sapra, et flat bursa serica pro vase olei infirmorum.

9. *In eedema Sanctae Maria* totali* Balnearia*·*

Dominus Francisous Boam, propter eius insufficientiam, a cura amoveatur.

' Ecclesia amplietur, et eapex tai.

Fiet bene serica pro rase old infirmorum.

10. *In mluie Sancti Scieetiani camtHt Ptlegeriae.*

Tabernaculum sanctissimae eucharistiae fodere-tur de serico.

Comeoeationee confratribus inhibeantur, reservata hospitalitate exteris exhibenda.

11. *In eeeletia Seneri Nicolai* otussiem «usât.

Ecclesia ipsa resarciatur in tecto, et fossae aptentur.

Vasa pro chrismate et oleo catechumenorum coniuncta flant stamnea.

12. *In eeeletia Sanetat Mariae catalit* Torrottmi.

Dominus Petrus 8exu« ab ipsa cura amoveatur, et alter idoneus praeficiatur.

Tabernaculum do-serico foderetur.

Fontis baptismatis operimentum lamina stamnea foderetur.

Fiat bursa serica pro vase olei infirmorum.

Ecclesia Sancti Angeli, eiusdem casalis resarciatur in tecto et pavimento.

13. *In ecdetia Sancti Bartholomaei catalit Pilnmi*

Si aliud canonicum non obstat, expediatur titulus domino Vine. Farese praedictae etcleaiae.

Tabernaculum foderetur de serico.

Fiat bursa serica pro vase olei infirmorum.

Ecclesiae pavimentum aptetur.

14. Jn *eccletia Sancta» Margaritae catali» Planchetella».*

Paries ecclesiae supra portam et arcum reparetur.

Fiat bursa serica pro vase olei infirmorum.

15. *In ecdetia Sancti Feliei» eatalic Planchai.*

Sil aliud canonicum non obstat, praeterquam quod sine investitura canonica se ingessit, permittente tamen reverendissimo ordinario, ct fidei professionem non emisit, et admisso ad fidei professionem, titulus expediatur et tribuatur dicto domino Tqrentio Saxo, parocho dictae ecclesiae.

16. *In eccletia Beatae Mariae della Foeta eaetri Sancti Nicolai.*

Taberuaculum sanctissimae eucharistiae foderetur de serico.

Vasa pro sancto chrismate et oleo catechumenorum coniuncta, et separatum pro oleo infirmorum. decentiora fiant, ot in loco decenti asserventur.

Sacrarium mutetur propter reverentiam eucharistiae sanctissimae.

Fons baptismatis aptetur iuxta capitulum generale.

Altare Beatae Mariae de Constantinopoli deleatur vel aptetur, ne terga vertat sanctissimae eucharistiae.

17. *In eccletia Sancti Marci catalit eiutdem nomini» , a Monte.*

Dominus Bartholomaeus Tiso, astrictus ecclesiae Sancti Bartholomaei de Monte, ab hao amoveatur, non. n.' erit parum, si uni satisfaciat.

Tabernaculum, et pixis sanctissimae eucharistiae aptentur, et fons etiam baptismatis, iuxta capitulum generale.

Ecclesia amplietur.

Calix aptetur.

Corporalia mundentur.

18. *In eccletia Sancti loanmt Baptieta» catalit TOecanieii.*

Si aliud canonicum non obsistat, fidei professione emissa, . praebeatur titulus domino Cypriano Santuccio.

1 Videtur -aliquid aliud ia originali deusas. — *Nota edit.*
* Fortasse: *non enim. — Neta Martin.*

Tectum oceleeiae reparetur.

Tabernaculum sanctissimae eucharistiae de serico foderetur.

Fiat bursa serica pro vase olui inflrmoram.

Fons aquae lustralia deeentior flat, et in deentiori loco ponatur.

Pavimentutn lateribus aptetur.

Fiant libri pro describendis baptiaatis, et contrahentibus matrimonia.

Describantur et oonfltentee et communicantes in paschate.

Calix aptetur.

Corporalia docentia parentur.

19. *In tedema Sancti Sehaitiani caialit Manentiarum.*

Toctum resarciatur, et pavimentum lateritium fiat.

Tabernaculum sanctissimae eucharistiae de serico foderetur, et pixis de corporali.

Fiat bursa serica pro vase olei infirmorum.

Scabellum altaris et calix argenteus aptentur.

20. *In eeeletia Sancti Martini* riusdem *catalit.*

Fontis baptismalis operimentum lamina stamnea foderetur.

Sacrarium et scamellum altaris aptentur, et pavimentum.

Sacristie ostio firmetur, et cadaver ibi depositum humetur.

21. *In eccletia Sancti Angeli catalit Lentacie.*

Accomodetur tectum ecclesiae.

Pixis sanctissimae eucharistiae argentea fiat.

Tabernaculum de serico foderetur.

Operimentum fontis baptismal·* lamina stamnea foderetur.

Fiat bursa serica pro vase olei infirmorum.

Capitula confratrum videantur, et si-opus est. reformentur. Si videbitur vestrae reverendissimae dominationi, emissa fidei professione, tribuat litulus domino Mass, de Errico.

22 *In eccletia Sancti Martini catalit eiutdem nominit.*

Tabernaculum sanctissimae eucharistiae foderetur. ut supra, tegaturque umbella conopeo.

Vasa pro chrismate et oleo catechumenorum coniuncta stamnea, et olei infirmorum separatum, deoentiora fipnt. ut bursa serica, in qua conservetur et deferatur.

Sacrarium aptetur.

23. *In eccletia Sancta» Mariae Atctumoni» catalit Sanctae Mariae Ingritonû.*

Quia dominus Altobellus deputatus oeconomus non est adeo idoneus ut oporferet, monemus vestram reverendissimam dominationem ut meminerit rationis reddendae animarum sibi commissarum, maxime cum in eodem loco adsit dominus Pompeius de Cavaleris presbyter, licet iuveiris idoneus tamen, et non parvae exportationis; sed si magis -libet eumdern Altobellum. eidem curae praeficere, iubeat, fidei professione emissa, titulum ei praeberi.

Tabernaculum sanctissimae eucharistiae foderetur de serico.

Fiat bursa serica pro vase olei infirmorum.

Operculum fontis baptismalia lamina stamnea foderetur.

Tumulus elevatus demittatur subtus pavimentum.

Capitula confratrum videantur, et si oportet, reformentur.

24. *,In eccletia Sanctae Mariae ad Vicum eatalie Oiaettrae.*

Si aliud canonicum non obsistat, expediatur et tribuatur titulus domino Scipioni Mirrae, et admittatur ad fidei profeaaionem.

Eoelssia Bancti Bebaetiaai amplietur.

EoelwU Bsmeta· Maria· ad Vieam ia Tamia· rtfiMatar.

Fiat barsa sariea pro vase oM infirmorum.

95. *In reaM· &m«ta· Marina emnKa Pnfuitna.*

Reparetur ecclesia, et flat baraa aerie· pro »aoa olei infirmorum.

96. *In ecdetia Bancti Andro»* tasolis *Coodoni.*

Fiat pixia argentoa.

Tabernaculum foderetur de aerioo.

. Paretur patera decena pro miniatrando «aeramento baptiamatia.

In describendis baptisatis et coatrahentibua matrimonia, servetur forma aynodi Beneventana·.

Calix renovetur.

Procedatur contra abbatem Matthaeum de Ar' padia, arebipreabytcrum communitatis Vitulani, et parochum dictae eecieaiae, a multis anni· non residentem in ea, iuxta decretum concilii et felicia recordationi· Pii V constitutione· · non residentibus.

97. *In 'délia Sancti* Fmeretsi terras Trees.

Quoniam intelleximus praefatam ecclesiam poaaideri a reverendo domino Pompeo Beuuto, una cum ecclesiis Sanctae Crucis et Sancti Petri Vallis Vitulani paroehialibus. et in nulla ipsarum residere: contra eum procedatur iuxta decretum concilii et constitutione· apostolicas.

Ecclesia reparetur in tecto.

Tabernaculum de serico foderetur.

Fiat bursa serica pro vase olei infirmorum.

Operculum fontis baptismal·· foderetur lamina stamnea.

Provideatur de vasculo pro administrando baptismate.

Aptetur sacrarium decenter.

Reparetur ecclesia Sancti Blasii extra terram Tocci, ac. etiam reparetur in tecto et parietibus ecclesia Sancti Petri, et procedatur contra dictum arehipresbyternm, prout supra.

In cappella Sancti Antonii humetur sepulcrum de fabrica super terra erectum.

Reparetur ecclesia ruralia Sancti Angeli · eiusdem terrae.

98. *In eecletia Sancti-Eroeeni mutri Torreueii.*

Ecclesia augeatur et reparetur supra cappella· existentes a parte dextera in ingyeasu ecclesiae.

Tabernaculum sanctissimae eucharistiae foderetur de serico.

Fiat bursa serica pro vsse olei infirmorum.

Fiat operculum in fonte baptismali, et de lata foderetur.

Aptetur sacramentum, calix devastatus renovotur, et corporalia mundentur.

In cappella societatis Annunciationis beatae Mariae calix devastatus reficiatur. Domus hospitalis ipsius ecclesiae in tecto et parietibus reparetur.

In ecclesia Sancti loannis de Monte eccleeia. ipsa resarciatur in tecto..

99. *In eecletia Sancti Cyriaei cacaUc Foliani.*

Fiat bursa serica pro vaae olei infirmorum.

Operculum, ubi reconditur sanctissima eucharistia, foderetur de serico.

30. *In monatterio eanctae Mariae Annuntiationi».*

Tabernaculum, ubi reconditur sanctissima eucharistia, foderetur de serico.

31. In *eecletia Sanctae Maria· terrae Aftlhuiae.*

Amplietur reelreia; tabernaculum de serico foderetur.

Fiat* bursa serica pro vaae olei infirmorum.

Provideatur de urceolo vel patera ad aquam infUadaadMS.

Servetur ia deecribendia baptixati· forma synodi Beneventanae.

89. *In ocdatia 8tncH Nicolai* «asiri *feti.*

Reparetur in tecto et pavimento ooeloeia.

Altare tnaiae dilatetur.

Tabernaculum de serico foderetur.

Fiat bursa aerio· pro vase olei infirmorum.

Operculum fontis baptiemalis foderetur lamina atamnea.

Cooperiatur ecclesia simplex Sancti Andreae. cumulatis et retentis' eius reditibus. siquidem caret rectore.

'33. *In ecdeeia Sancti Petri munii» Grignani.*

SeqUeatrentur fructu·, et eupportatio oneribua fabricae et ampliationi· dictae ecclesiae applicentur, quousque perficiatur.

Tabernaculum foderetur, ut supra, et fiat bura· '•erica, ut supra.

34 In *eecletia Sancti Nicolai terra» Fragntti.*

Fiat buraa. ut supra.

Sacrarium aptetur decentius.

Operculum fontis baptismali· lamina stamnea foderetur.

Ecclesia sancti loannis in Pheudo Rapinellae reaedificetur, sequestratis fructibus.

35. *I» ecdttia Sancti Sulcatori· terra· Cumpilactarii.*

Reparetur in fornice ipsa occlesia, et amplietur.

Tabernaculum foderetur, ut supra.

Fiat bursa serica pro vase olei infirmorum.

Paretur vas decene ad aquam infundendam ; sacrarium fiat decentius.

36. *In eccleeia Sancti Saltatori» terrae Ponti» Landnlji.*

Fiat bursa serica pro vase olei infirmorum.

37. *In eecletia Sancti Felici· dicti cattri.*

Reparetur in parietibus.

Arbitrati sumus expedire ecclesias sanctorum Petri Angeli, et Felicis in Pineis eiusdem terrae uniri ecclesiae arcbipresbyterali Sancti Salvatoris, unaç eum earum reditibus, erecto ibi eollegio eiusdem numeri clericorum vel amplioris, attenta parvitate loci et ineptia reverendorum dominorum Caesaris Paternoslri et Laurentii Frigii ad regendam curam animarum, ai tamen ita vostrae reverendissimae dominationi videbitur, cuius arbitrio relinquimus.

In ecclesia Annunclatae eiusdem terrae, supponatur pixidi corporale intra tabernaculum.

38. *In eecletia Sancta» Mariae terrae Sanrta** Cruets.

Operculum fontis baptismali· lamina stamnea foderetur.

Fiat bursa series pro vase olei infirmorum.

In societate Bancti Bebaatiani renovetur calix devastatus.

39., *In. eceletia Sancfi Andrea» terrae lefiei».*

Fiat bursa serica, ut aupra.

Operimentum fontis baptismali·, ut supra.

Cancelli et sacrarium fiant decentiora.

Inhibeatur emptio cursusque bravii coufratribus Bancti Roooi.

Resarciatur ecclesia Sanctae Mariae do Plano.

40. *In eecletia Sanfti Sabini terrae Oildonu.*

Fiat sacristie. Fiat bursa serica pro vase olei infirmorum.

Operimentum fontis baptismali· Ismiua stemnea fodaretur.

Provideatur parochus, utl doceat puero· doctrinam ohristianam.

1 Forte: si *parottn».* — Nota *Merten.*

I· bmMb Baacti Salvatori· do AltaviU· oalobretwr taltem aingulia hsbdomadibaa, ot ornator.

la ooclaaia Sancta· Marita da Quntr. oalabretar ·altem bit aingulia mensibus, ot stiam ornatu.

41. *In tceietia Sanctnr Maria»* ia *Cripta.*

Pixi· baaetiaeimae eucharistiae cooperiatur velo serioo decenti.

Tabsrnaeulum, in quo reconditur, fodaretur de «erico.

Pulpitum deformatum ot aooeoaum impedient, in quo olim canebatur evangblium, deleatur et auferatur.

Imago crucifixi lignea et deformia, et vetuatqt· deturpate, existons in aacrario, comburatur aeereto, ot eiu· cinerea in «aerario ponantur.

Monasterium amplietur infra triennium, extento olauatro in quadrum retro ecdeaiam, aex cella· a quocumque latere habente, pront destinavit reverendo· abba·.

Et choro et saesistia mutati·, et intra idem clauatrum constructis, interim gradu·, per quo· ad chorum ascenditur, ecdeaiam deturpante·, auferantur, et a parte anteriori aptentur. ,

Provideatur) quamprimum do regula et conatitutionibua «ancti Benedicti, et ea ad unguem ob·erventur, et de allquibua libri· apiritualibui in menva legendi·.

42. *In tcclrtia Sancta· Maria» ralli» Vitulari.*

Cooperculum fonti* baptismalis lamina stamnea foderetur.

Fiat buraa: «erica pro vaso olei infirmorum.

Provideatur de urceolis vitrei* ·uffimentibua pro miniaterio altaris.

Non admittantur duae feminae ad tenendum et levandum de fonte.

43. In *teclttia Sancta» Cruci» tinidtm ralli».*

Tabernaculum sanctissimae eucharistiae foderetur de serico, et pixia de corporali.

Non utantur tabernaculo, quo utebantur pro deferenda sanctissima eucharistia ad infirmos, sed in calico deferatur.

Altaria indecentia in meliorem formam redigantur et ornentur, aut demoliantur.

Calix societatis Corporis Christi confractus reficiatur.

44. *In tal»M Saneti Spiritu».*

Ecclesia et eius domus reparentur in tecto et pavimento.

Crux lignea confracta comburatur, et cineres ponantur in sacrario; provideatur de corporalibus.

45. *In cadro Torreetuii.*

Ecclesia Sancti Erasmi amplietur paulatim, *D* opera indigenarum, et impensa reterendi capituli metropolitanae Beneventanae; siquidem est ei unita.

Et huic et aliis ecclesiis, quibus imminet cura animarum, vicarii perpetui deputentur, eum congrua redituum portione, iuxta decreta concilii *et* apostolicarum constitutionum dispositionem, ita ut cultus earum et animarum cura non negligatur, et reverendo capitulo aliquod subsidium remaneat.

46. *In tedttia Sancta» Maria» FragnittUi abbati».*

Archipreabytef dictae ecclesiae oompellatqr curam animarum sibi commissam subire, iuxta decreta concilii et constitutiones felicis, recordationis Pii V.

Amplietur dicta ecclesia, aut altera latior et capacior construatur, prout retulerunt velle se facere.

Fist operculum in fonte baptiamali, quod lamina. stamnea foderetur.

Fiat buna series pro vase olei infirmorum.

Inhiboatar eappollaao diotae aodadaa axaroera ·aeramentum poenitentia·.

47. /«' AnwM dWwfwi* iflTWI

Operimentum fonti· baptiamali· lamina stamnea foderetur.

Aptetur aaerariam decona.

Fiat bursa aerio· pro va·· olei infirmorum.

In oodeoia Sancti Martini eiusdem terrae paulo inferius ostium aptetur,"'ut poti» ad eam ex via aaoendatur, quam deaeendatur.

48. 7n *tetMa Sanet»»* Maria»* Janttnetotiem·.

Pixi*. in · qua auervatur aanetiaaima eucharistia, foderetur de corporali.

Altar· bpatae Mariae humen* *(tie)* a latere dextere existons, transferatur in locum decentius.

Imago beatae Mariao mutila existons in altari • latere dextero .qltaria maiori·, prope. sacristiam, reficiatur.

Calice· parvi et indecente· reficiantur, et decente· aptentur.

Provideatur do urceolis vitrei* sufficientib».

Altare prope ingressum ecclesiae, ii» quo celebra» vertit terga sanctissimae eucharistiae, mutetur in alium decentem locum.

,49. *In eceluia Sancti Marci.*

Inhibeantur administrations· omnium sacramentorum, praeter poenitentiae, parocho dictae eccle·iae, propter 'eiu· tremulontiam.

Tabernaculum foderetur de serico.

Operculum fontis baptismalis lamina stamnea foderetur.

Fiat bursa serica pro vasa olei infirmorum.

50. *In tedetia Sancta» Maria» d»Ua Vall*.*

Liber contrahentium matrimonia melius formotur.

51. *In eccleiia Sonita» Maria» d» Donati».*

Operculum fontis baptismatis lamina stamnea foderetur.

Fiat bursa serica pro vase olei infirmorum.

Provideatur de urceolis vitreis decentibus pro ministerio altaris.

52. *In teelema Sancti Silwitri.*

Fiat bursa serica pro vase olui infirmorum.

Operculum fontis baptismalis lamina stamnea foderetur.

Crux tabulae·· magna muro appensa, vetustate deturpate, secreto comburatur^ et eius cineree ia sacrario ponantur.

Tumulus elevatus supra pavimentum auferatur.

53. *In tcclttia Saneti Stepkani.*

Provideatur de urceolis vitreis decentibus pro ministerio altaris.

54. *In ecclctia Sancti Ltonardi.*

Sequestratis fructibus ecclesiae, ipsa ecclesia reaedificetur, et deinde celebretur semel saltem singulis mensibus.

55. *In tedttia Sancta» Maria» <U Stampati».*

Ecclesia incrustetur, dealbetur, et in e· amplius ignis non accendatur.

Fiat sacristie in ea.

Tabernaculo, in quo reconditur sanctissima eucharistia, supponatur scabellum, et imaginibua collateralibus, ut eleventur.

Inhibeatur domino Angelo Ciampitello, rectori praefata· ecclesiae, usus rocchetti et mantelletti, quibus hactenus temere utebatur.

Cooperculum fonti* baptiamali· lamina stamnea foderetur.

Provideatur 4· patera maiori daceata ad aquam foUtadlMfeiNB·

Aptetar sacrarium daceatiua, at claudatur.

Fiat bursa aarioa pro va·· oM infirmorum. .

Altaria in calc· aoclaaiaa posita, sub invocations Baaotaa Maria· at Baacti Btephaai, ia «quibus •aisbraaa vertit targa sanetisaima»»ueh»ristia·, ia aliam locum trensfsraatur.

Dominam Galliam Va»oaHnm at dominam loaanam Philippum Harcbium, oapp«^laaos praofataa eoel«aiaa, tina titulo tam··, daalaramus non solum privates, tad teneri ad, restitationaml fructuum, tanquam intrato·

Inhibeatur confratribus societatis Sancta· Maria· •t omnibua alii· proponere brevium currentibu·

. 56. *In kotfitali Sancti latori.*

Ration·· videantur, at reliqua restituantur, et in augnmentum eiusdem hospitalis convertantur.

57. *In totMa tunpliti Santa Panii.*

Reeareiatnr teetqm. Reparetur eecleeia Sanctae Mariae de Goglieto.

Reparetur etiam, mundetur et claudatur eooleaia 'Sanctae Mariae de Flutnine.

58. Zn scelesta societatis Senet· *StbatOam.*

Altari portatili indecenti non utatur.

Resarciatur calix devastatus.

Et quia didteimus non solum ab istis et aliia eonfratribus, sed passim ab indigenis fieri contractus societatum bovum aliorumque animalium, in quibus imminet detrimentum animarum, at quidem animalia suscipiuntur custodienda et alenda communi periculo et pretio, nulla habita qptione oneris et laboris custodientis et alentis: duximus monendam vestram reverendissimam dominatimiem ut omnium suorum saluti provideat, et curet huius- C modi contractus vitari, nulla tamen temporis praeteriti habita ratione, propter bonam fidem et usum eemmunem.

59. Ia *tcdttta tancta» Maria» Maiori» torra» Cercia» Maiori».*

Pixis, ubi asservatur sanctissima eucharistia, foderetur corporali, et tabernacujpm de serico.

Fiat bursa serica, prout supba.

Operculum· fontis baptismalis lamina stamnea foderetur.

Aptetur lavellum et oratorium in sacristie.

Calices rugosi et indecente· reficiantur.

Sanctissimae eucharistiae sacramentum in calice deferatur, et non in illo tabernaculo.

Ecclesia simplex Sancti Leonardi reparetur in. fornice.

Propter insufficientiam clericorum/eiusdem tar\D ree, duximus monendam vestram reverendissimam · dominationem ut provideat de coadiutore, iuxta sacra canonica statuta.

60. *In ttclttia Sontia» Maria» i» l/ibora.*

Pixis melius foderetur de corporali,, ot tabernaculum de aerico.

61. *In fttMa Sontia» Maria»* de *Monte.*

Calix devastatus renovetur.

62. *In totUtia Sontia» Maria» torro» Aricia».*

Pixis parva, quas remanet intra tabernaculum dreentras foderetur de corporati.

Liber contrahentium matrimonia melina formetur.

Moneantur patroni altarium, ut infra brava tempus ea ornent, at deoet, quo alapae, liceat archipreibytero -- demolire «t allia seadedsre.

Fiat lavallum et oratorium insacristia.

Calio·· rugoei at indecentes refiaiaatar.

Ban utantur aalie· stamneo nae vae· eim>\ pro purificandis laicte.

Provideatur do nrraoHa vitrei· aaflkieatib··

6A Zn eecMa &mwM Atri (WeetaMntm. .

- Reserentur aedaaia ia tacto at ia pavimanto, •t eampaaile ab utroque latera.

Calix rugosas reficiatur at corporale mundetur.

Providaatur da albi· deoantioribui.

64. *In ttOttia Sancti loanni» Saptùta».*

. In describendis contrahentibus matrimonia larvatur forma synodi Beneventanae.

Calice· rugosi et indecentes reficiantur.

Provideatur de' urceolis vitreis daeontibus at sufficientibus.

M. *In ttelttin Santa Strpkam.*

Calices rugosi et semifraoti reiioiantur.

Auferantur ab ecclesia capsae elevatae, iuxta constitutionem felicis recordationi» Pii V.

Inhibeatur confratribus Sanctae Mariae Annunciate· dictae terrae, refectio seu panum inter ·· distributio. ı

66. *In talfiia Sancti Sustaekn.*

Imagines crucifixi et alterius sancti, confractae et vetustata deturpatae, secreto comburantur, et earum cineres in sacrario ponantur.

67. *In »eci*»ia Sontia» Margarita».*

Imago crucifixi deturpat· reficiatur, ut supra.

Provideatur de ornamentis, et in ea saltem singulis mensibus celebretur.

68. *In eccietia tanciittuna» Trinitati».*

Fiant ornamenta, et celebretur Ut suprà.

Inhibeatur omnibus clericis dictae terree, praeter dominum Martium de Clemente, arcliipreabyterum, dominum Vincentium Cariteuin, dominum Clementem de Clemente, et dominum loannem Baptistam Ciceaglione, audientia confcssiônum, maxime astantibus reverendis Caelestinis, Carmelitania et Augustinianis huic muneri aptioribus: et hortamur vestram reverendissimam dominationem ut curet ut studeant, et interim de opportuno remedio proyideat

69. *In »eelnia Sancti Salvatori» torro» Tanri.*

Aptetur pixis decens pro asservanda sanctissima eucharistia, et foderetur decenter de corporali, quod ei etiam aupponatur intus tabernaculum.

Operculum fontis baptismalis lamina stamnea foderetur.

Fiat bursa serica pro vase olei infirmorum.

In altari 8ancti Antonii de Padua celebretur semel in habdomada.

Calice· rugosi et indecente· reficiantur, st decentiorea flant.

' Aptentur erneea transversae crucifixis.

70. *In toeloiie Sancta* Maria» AnnOnciata*.*

Calix rugosnq et indecens reficiatur.

Ecclesia Sancti Bartbolomaei reparatur in tecto . •t pavimento.

71. *In tttbtio Sontia» Maria» 4» Laurel».*

Calix rugosus et indecens reficiatur, aut de altero decenti provideatur.

Inhibeatur confratribus dictae ecclesiae proponere brevium currentibu·.

72. *In tttittio Sontia» Maria» 4*Ua Strra.*

Ecclesia resarciatur ex pecuniis quas errogant Christophers· Ospparallus et baoredss Tidii Bareaananti·, at contributio seminarii, ot si vestrae reverendissimae dominationi vidobitar, augustior fiat.

Compellantur ooloai ex reditibus viassumm, earn 4 portionem seminario contribuere, qnam ex frumento tribuebant. s

78. fa aaataaia Sauries *Moria** tarraa Jfeaaatfaeada.

Hat bana aarica pro van olei infirmorum.

Tabernaculum, ubi reconditur unotiMime eucharistia, de eerioo foderetur.

Aptantur Horarium at tree calices indecentes.

74. la sooMia Renati JfieAaatia oreAumpati terree *Compilata.*

Fiat buna serica pro vaae 'olei infirmorum.

Operimentum fontia baptiamalia lamina stamnea foderetur.

78. *In* aetiaaie *Saneti Bitoeeiri torro» Matrieto.*

Domna eccleaiae reparetur.

Tabernaculum foderetur de aorieo.

Fiat buna serica pro vaae olei infirmorum.

Operculum fontis baptismatis laminar stamnea B foderetur.

Sacrarium aptetur ac fiat decentius.

Io describendis baptisatis et matrimonia contrahentur, servetur forma synodi Beneventanae.

Calices indecentes reficientur decentioreeque fiant..

Turibulum devastatum aocomodotur.

Reverendo arohipresbytero provideatur do coadiutore, et dominis loanni Baptistae de Mercurio et Mario Maffeo-inhibeatur audire confessiones.

76. *In tectoria Sancta» Maria» torro»* lamoami.

Fiat bursa serica pro vaco olei infirmorum.

Operculuiq fontis baptismatis lamina stamnea foderetur.

In ecclesia Sancti Stephani fiat bursa, ut supra.

Operculum fontia baptiamalia lamina stamnea foderetur.

Ecclesia reparetur supra tectum in ingressu C Mcristiae.

77. *In monaeterio Sancti Petri ad Matollam.*

Fiat tignus novus supra fornicem altaris maioris.

Calix devastatus reficiatur et fiat decentior.

78. *In eeetoeia Saneti Franetoei.*

Fiat pixis argentea pro asservanda sanctissima eucharistia.

Tabernaculum foderetur de serico, cui superponatur umbella serica.

Calix devastatus restauretur et decentior fiat.

79. *In eeetotia Saneta» Maria* Annuneiatae.*

Convivium, quod faciebant confessores 1 Saneti Martini in die eius festivitatis, inhibeatur, et in futurum amplius non flat

Reparetur eocleeia in pavimento.

Provideatur de linteaminibus necessariis pro hospitali.

Altare, quod erectum fuit in ecclesia Sancti Francisci, pro ecclesia diruta Sancti Sébastian!, erigatur in una ecclesiarum saecularium.

Provideatur dp coadiutore reverendo domino Petro de Cipriano, archipresbytero Sancti'Stephani, et iniungatur dominis loanni Baptistae de Angelillis, loanni Vincentio Rusio ot Apollonio de Cicco, at audiant confessiones.

80., *In* soetstia Sanctas *Maria» Maiori» torro» Saneti Angeli* de* lamoMao.

Tabernaculum, ubi reconditur sanctissima eucharistia, foderetur de serico.

Fiant vascula iunota pro sanctissimis oleis chrismatis et catechumenorum.

Fiat bursa 'serica pro vase olei infirmorum.

1 Forte: *eeafrvtn». — Neto Martin.*

Opaveulnm fontia baptteteaiis lamias stansnoa foderetu.

Aptetar vaa deeene ad aquam infondendam.

Reficiantur ealieee indecentes in forma deeentiori.

Pro eocleeia Saneti Benedicti erigatur altare in fosoeieoia matrici Sanctae Mariae Maioris, et ibi celebretur saltem singulis hebdomadibus.

Rosarciater eocleeia Saneti Roeci in tecto, et olausa detineatur.

Reverendo arohipreebytoro Sanctae Mariae Maioris provideatur de coadiutore.

81. *In* eeeieeie *Saneta» Elia» torro* Saneta* Elia*.*

Piat bursa serica pro vaso olei infirmorum.

Operculum fontis baptismatis lamina stamnea foderetur.

Reficiantur calices indecentes.

89. *In eeetotia Saneti Socci.*

Reficiantur calioes devastati et fiant decentes.

83. *In eeetotia Saneti Petri* ds *Ptantoio.*

Celebretur in ea semel singulis hebdomadibus.

84. *In eeetotia Sancta» Maria* d» Ptantoio.*

Celebretur in ea, ut supra, et resarciatur quamprimum.

85. *In* soelssta *Sancti Petri terra» Monti» Solam.*

Fiant vascula iuncta pro sanctissimis' oleis chrismetis ot catechumenorum.

Fiet bursa serica pro vae· olei infirmorum.

Operculum fontis baptismatis lamina stamnea foderetur.

Aptetur vas decode ad aquam infundendam.

Fiat sacrarium decens.

Fiant libri pro describendis baptisatis et contrahentibus matrimonia.

Legatur doctrina Christiana pueris, singulis diebus festis.

Altare portatile flat decentius.

Reverendo domino Mauro de Mauro, nrehipresbytero, provideatur de coadiutore.

86. *In eeetotia Sanetomm Petri *t Pmdi torro» Tufaria*.*

Fiat bursa serica pho vase olei infirmorum.

Operculum fontis baptismulis lamina stamnea foderetur.

Reficiantur tres calices restauratione indigentes.

Reverendo domino Nicolao Paschali, erohipresbytero, provideatur de coadiutore.

Et domino Rioeiardo de Chita inhibeatur celebratio missarum, quousque didicerit caeremonias missae.

87. *In eeetotia Saneti Nicolai torro* Moechia».*

j> Tabernaculum, ubi reconditur sanctissima eucharistia, foderetur de serico.

Fiat bursa serica pro vase olei infirmorum.

Operculum fontis baptiamalia lamina stamnea foderetur.

Legatur doctrina Christiana pueria, singulis diobua feotia.

Reficientur duo calices cum patenia indecentibus.

In cappella BanotiMimi Sacramenti reficiatur patena indecens.

88. *In eeetotia Sanctae Maria» Annaneiationto.*

Reperetur in tecto et parietibus, ,et provideatur de ornamentis necessariis.

Celebretur in ipsa eocleeia saltem singulis mensibus.

89. *In tectoria Sdheta» Maria».*

Claudatur ecclesia, et munda detineatur,' et provideatur do altari portatili decento et candelabris decentibus.

la moaaatorio Baneti Antonii provideatur da A altari portatili dacenta.

M *In mini» Snttti* LissarWt *terrae MHtit.*

Fili burae serioa pro vase olei infirmorum.

Opercuham fontia baptismati· laarina stamaaa foderetur.

' Raperentur ia tecte ecclesia· Sancta· Maria· Annunciation!· et Banotaa Maria· Mon,

Inhibeatur dominia loanni Volpe at loanni Francisco Schinellae audire oonfessioaac.

91. *In eetUtia Baneta* Maria* Àumnptioeût* terrae *Ftivni.*

Fiat borea aerioa pro vase old infirmorum.

Operculum fontis baptismal» lamina stamnea foderetur.

Aptetur vas decens ad aquam intendendam.

99. *In capfellit toeielati* dntmadationi* beatae Marin* *t Sanetiuimi Botarii.*

Provideatur de altaribaa portatilibua et candelabris ligneis decentibus.

Ecclesia Baneti. Sebastiani provideatur de altari portatili decente, reparetur in tecto etcltuaa detineatur.

Pro ecclesia Baneti Blaesi diruta, erigatur altare intus ecclesiam archipresbyteralem, et celebretur in eo saltem semel in hebdomada, et ornetur omnibus rébus necessariis.

Et declaravimus nullam collationem foetam reverendo domino loanni Petro Rubeo, eo quia fuerit facta sine concursu et examine.

93. *In* «cefoss· *Baneti loanni** m *Gandia d* Maaaoeea.*

Teneatur ibi sanctissimae eucharistiae sacramentum.

94. *in eccletia Sancti Saltatori* terra* eaetri Pagani.*

Detineantur munda vascula sanctorum oleorum ahrismatis et catechumenorum.

Aptetur vas docens pro oleo infirmorum, et flat bursa serica pro eo.

Operimentum fontia baptismatis lamina stamnea foderetur.

Aptetur vas decens ad aquam infundendam.

Sacrarium fiat decentius.

In describendis baptisatis servetur forma synodi Beneventanae.

Provideatur do altari portatili decenti.

Inhibeatur audire confessiones reverendo domino Matthaeo Tullo.

95. *In eccletia Baneti Gtorgi» oa*iri Colli».*

Tabernaculum sanctissimae eucharistiae foderetur de serico.

ı Fiat bursa serica pro vase olei infirmorum.

Operimentum fontis bsptismalia lamina stamnea foderetur.

Turibulum argenteum devastatum reficiatur.

In ecclesia Anaunciationis tabernaculum foderetur de serico.

Domino Ludovico Ruceio inhibeatur audire confessiones.

94. *In eeeletia Banetae Muria* terra* Bagitd.*

Reparetur dicta eocleaia in tacto.

97. *In eeeletia Bnmtnaiatiaai».*

Fiat bursa serica pro vsse olei infirmorum.

· Fons baptismatis detineatur mundus, ot eias operculum lamina stamnea foderetur.

Saorariupi decenter conservetur.

Legatur doetriaa shristiaaa pueris, singulis diebus foetis.

Calix reataurandu reficiatur.

Provideatur ,da turibulo argenteo, navicella ot ooehleari de eodem decentibus, iuxta uberoa ecclesia· reditu·.

98. *In* eoeiMta *Sanati Saltatori* otutri* JteeeK.

Flant vaacula lunota docentia pro sancti· oleis chrismatis ot cateehumonoram.

Oleum inflrmoram detineatur in vaso deceatiori, •t flat bursa aerioa pro eo.

Operculum fontis baptismatis lamina stamnea foderetur. \

Paretur vae docens ad aquam infundendam.

Sacrarium fiat decentius.

'Calix indacans reficiatur, et piltreo non utatur.

Crux ex aurichalco indecentissime accommodatur ac flat decenter.

Ampultia stamneis 'indecentibus non utatur, sed provideatur de vitreis.

99. *In eedttia Baneti Kieolai.*

Calix non consecratus consecretur, et piltreo non utatur.

Et pro altera ecclesia Baneti Nieolai erigetur altare intus paVochialem ecclesiam dicti castri, in quo, ornato necessariis, celebretur semel in hebdomada.

Donlino Dominico Novillo inhibeatur audire confession··.

100. *In eeeletia Banetae Maria* d* Graeci* terra* Molmaria*.*

Prosequatur ampliatio ecclesiae incaeptae.

Fiant vaacula iuncta pro sanctis oleis chrismatis et catechumenorum.

Fiat bursa serica pro vase olei infirmorum. '

Operimentum fontis baptismatis lamina stamnea foderetur.

Sacrarium decentius detineatur.

Legatur doctrina Christiana pueris, singulis diebus festis.

101. *In teeletia Baneti loanni* della loretla.*

Reparetur ipsa in tecto et parietibus, et in ea, ornata necessariis, celebretur singulis mensibus.

Ecclesia Baneti Rocci neparetur in parietibus et trabe. (

Reverendo domino Antonio Hucsulo provideatur de cosdiutore.

109. *In teeletia Baneti Donati oppidi Pdghi.*

Supponatur corporale pixidi sanctissimae eucharistiae.

Et tabernaculum foderetur de serico.

Fiat vas decens pro oleo infirmorum, ot bursa •erica pro ao.

Operimentum fontia baptismatis lamina stamnea fodaretiir.

Aptetur vas decans ad aqnam infundendam.

Sacrarium, flat daeentlna.

Trss calices indecentes dieconsecrati liant decantes, et eonaaorentur.

Provideatur de eruca, saltem ax ramiobalco decenti.

Domino Vincentio do Fiolo inhibeatur andira confession··.

Et.domino Marcello Lignella provideatur de coadiutoro.

108. *In eeeletia Bantia* Maria* ettaU* Graeearmn.*

Tabernaculum aaaotiaaimae quchariatlae foderetur do serico.

Vasa oleorum chrismati· at oataehumanoram valo tegantur daesati.

TU» IU drau pro olee infirmorum ·» buna •ariea pro ao.

Operlmantnm fontia baptiamalia lamia· stamnaa Manta».

AH·»· portatila nan eoanorataai eoneaeratar, et illo iadeoeato non ntatnr.

IM. *In ttMt Sanati AM fbantli Btffiat.*

Pm qua, quousque raaedifiaat·», erigatur altare ia looo vieiaiori axpenaia raetoria, qaed ornetur neeaaaarila, at in ao oalabratnr eamel in maaaa.

106. In Mtfosfo *Sentiat Meria» tam» Patra» Pnlaina».*

Amplietur eeelaaia pro eapaeitate parochianorum. Piet buna aerie· pro rue olei infirmorum.

Operimentum fonti» bapttamali· lamina atamnea fodantur.

106. *In eooleaia* Sonori *Nicolai eattri SabMani.*

Fiant vascula iunota decentia pro sanetis olei» chrismati· et eateehumonorum.

Fiat vaa olei infirmorum decentius et buna •eric· pro eo.

Operculum fontia baptiamalis foderetur lamina atamnea.

Coneervetur nitidiua sacrarium. Calix devastatus reficiatur.

Provideatur do candelabri» lignei» decentibu».

Altari portatili indecenti non utatur.

107. *In eeeletia Sancta» Maria»* de *Farraria.* '

Erigatur altare in eooleaia matrice Babiniani, quod ornetur neceeaariie. et in eo celebretur aemel in hebdomada.

Eooleaia Banetorum Rooci ot Bebaatiani repantur in pavimento et parietibua.

In eoolasia Sanctae Mariae de Gratia oa|ix non conaeeratM conaecretur.

Repantur etiam eooleeia Sancti loannia in tecto et in parietibua, ex reditibue dictae eoeleeiae, ot expendantur in ipaiua reparatione duoati decem et trea caroleni, qui retinentur a procuratore ipaiua eoeleeiae.

100. *In* monoatario *Sanata» Barbara».*

Provideatur de altari portatili docente, et indecenti non utatur.

Inhibeatur domino loanni Canistro audire oonfeeaionee.

109. *In teehtia Saneti* louai» *BapUtta» tomo Saneti loanni»* in *OaUo.*

Operculum fontia baptiamalia lamina atamnea foderetur.

Fiat bursa aerio· pro vaaa olei infirmorum.

Aptetur oratorium in Moriatla. Calioea indecente» reficiantur.

110. In monaatorie *Sanata» Mariae* do Carmina.

Calix argenteae indeceas reficiatur, et interim de altero provideatur.

Inhibeantur confratribua Bancti Qprmani convivia et refectione».

Reparetur domna et hoepitale in tecto.

Videantur ratione·, et reliqua reatitaantnr, quoniam administratori non foarant via·· aqninqua anni».

111. /n eeoMe *Bantino Latino.*

Aptetur iaaua, ne ait pervia aaimalibna.

Crux tabulae·· erigatur et mundetur, et fragmauta «anctorum aaerato comburantur, «t aerum Huer·· in «aerario ponantur.

119. Zn *tetittia Sanati iaatM tomo PttreooaioUao.*

Eoalaeia, quam moliuntur, perficiatur quam eitiue «t commode fieri poterit, ae latior, ut ait capax paroehianorum.

Conon. aaasaar. vonrn XXXVI».

Fixi·, ubi aaaeevatur eaaetMma auehariati·, fodaretur deoaattua d· corporali «t tabernaculum d· aeriae, cui eoppenatur aliquod, saltam liaaum, linteam··, m nudo parieti iaeidoat.

Fiat eapeula argaotoa, at bareaeorieadeeoaaoollo •ppeodaatda propter arduitatem viarum, nedaforaado aanetiaaimam ia calle·, aliquod periculum eveniat.

Fiat atiam buraa serica pro vaaa olei infirmorum.

Operculum fontia baptiamalia lamia· atamnaa foderetur.

Calioea indaoentas rafleiaatur; «aerarium cooperiatur.

Altara Banetorum Philippi at Ucobi, in quo calabrana vertit terga aaaetiaaimae^ eucharistia·, in alium decentem locum tranaferatnr.

Prtfvideatur de urceoli» vitrai· »uffloientibu> et baoinuli» daeantibua.

Bacalia in madio eoeleeiae hinc et inde poiita Sanctae Maria· de lo Pomo et, Spiritu» sancti, ecclesiam occupantia et deturpantia, demoliantur, et in altari Sanctae Mariae de io Peeco aemel cinguli» hebdomadibus celebretur.

118. *In eeelttia Sancta» Maria» Sollo Pottorto.*

Celebretur in ea aemel singulis menaibu».

Reparetur in tacto ecclesia Saneti Georgii. in qua celebratur aamel ia meaae.

Et pro aecleaia Banctda Mariae dolia Guardia erigatur altare in eeolesia Bancti lacobi, in quo celebretur semel in hebdomada.

Eooleaia Sancta· Margaritae detineatur munda et nitida.

In eooleaia Sancti Urbani celebretur aaltem aingulia menaibua.

114. *In hotpitali.*

Fiat inventarium bonorum ipaiua, et videantur rationna aingulia annia, et exigenda exigantur ae reatituantur.

116. In aociatata *Sanctitaiaca» Eaebariatiao.*

Fiat, ut aupra.

Provideatur de ooadiutoro reverendo arehipreabytero, et inhibeatur dominia loanni Cirreolo et Antonio Maria audire confessione·.

116. *In eeeletia Sanati BartMomaai tam» Oainbatatiao.*

Pixie sanctissimae euchariatiae melius foderetur de corporali.

Fiat buraa aerio» pro vaae olei infirmorum.

Calice» indigente· refectione reficiantur.

Provideatur de urceoli» vitrei» et bacinulia •ufHcicntibua.

117, *In teelttia Saneti Sabatiiani.*

Calioea indecent·· reficiantur, et corporalia et purificatoria munda detineantur, cum albi».

In boapitali provideatur hoapitalarium charitativa auaeipare et tractare peragrinoa.

In aecleaia Bancti Salvatori·,, campaaa mutetur in alium locum.

In eooleaia Sancti Antonii, auaa imagine· vetustata deturpat·· comburantur, et earum cineraa m •aerario ponantur.

118. *In otoloaia Sanata» Mariae 4» Viatoria.*

Calle·· indaeautaa reficiantur. Inhibeat·» celebrari in altari extra dictam eoelesiam, et tabula deformis' in ipao axistena jsomburatur sacrato, et •in»l cinere· in sacrario ponantur.

Inhibeatur etiam exerceri nundinu in dia feato.

Bi arebipreabytar compurgabit »· de delicti· quibus impetitur, provideatur sibi da eoadiutora.

' MMo mando··: «aruoa.

Inhibeatur dominis Aaoauio Capuaqo, Ioanni Mancino et Francisco de Iuliano, celebratio, donec instruantur, arbitrio vestrae reverendissimae dominationis.

119. *In eeeleeia Sancti Nicolai terrae Caatri Peteria.*

Pixis, ubi reconditur sanctissima eucharistia foderetur de corporali.

Fiat bursa serica pro vase olei infirmorum.

Fiat altera ' bursa serica collo appendenda, ut .dictum est in Petraoatella. !

Operculum fontis baptismatis lamina stamnea foderetur.

Non admittantur duae feminae ad levandum puerum de fonte.

Aptetur sacrarium decens. Provideatur de urceolis vitreis decentibus. ,

In sacello Sancti Nicolai inhibeantur bacchanalia confratribu». /

190.- *In hoapitali.*

Ratione» totius temporis non visae videantur, et deinde singulis annis, et reliquar restituantur et in hospitalis augumentum aggregentur, vel in usum pauperum cocvertsntur.

Ecclesia Sancti Petri pro eius tenuitate repere-' tur saltem in tecto.

121. *In eccleaia Sanctae Mariae Decoratae in terri-.. . torio Caetri Collia.*

Detineatur munda, clausa et reficiatur in tecto, parietinus et pavimento, et quia est in loco nemoroso et deserto, erigatur altare, pro ea in ecclesia matrici dicti Castri Collis, quod ornetqr omnibus necessariis, et in eo celebretur bis in hebdomada.'

122. *-In eccleaia Saneti Angeli terrae Ceneelli.*

Pixis sanctissimae ^eucharistiae foderetur de corporali.

Detineantur nitide vasa sanctorum oleorum chrismatis et catechumenorum.,

Fiat bürsa serica pro vase olei infirmorum.

Liber baptizatorum formetur melius.

Provideatur de urceolis vitreis sufficientibus.

Provideatur in altari Sancti Marei de calice et omnibus necessariis ad rem divinam facientibus pro quantitate redituum, etiam sequestratis fructibus donec provisum fuerit. ' '

123. *.In eccleaia Sanatae Mariae Annnnciatae.*

Pixis sahetiesimao eucharistiae melius foderetur de corporali et tabernaculum de serico. Altari portatili conquassato non utatur.

In sacello societati» Sancti Nicolai inhibeantur bacchanalia confratribus.'

Imagines deturpatae vetustate secreto comburantur et cineres in sacrario ponantur.

In ecclesia societatis Sancti Rocci bacchanalia inhibeantur confratribu».

124. *Jn. eeeleeia live oratorio Sanctae Mariae de Carmine.* ɪ

Provideatur de icona decenti.

Si archipresbyter compurgabit he de delictis quibus (prout in actis visitationis constat) impetitur, provideatur sibi de coadiutore, et inhibeatur dominis Hieronymo de Oalderisiis, Matthaeo de Galderisiis, Vincentio Cerrono, ' Ioanni Antonio Scrivanetto, Sancto Cappellano audientia confessionum.

125. *In eccleaia Saneti Marei terrae Sancti Marei dt Caaotia.*

Incrustetur ecclesia, dealbetur et.reparetur in tecto et pavimento. '

Fist bursa serica collo appepdenda, ut in ec-·closia Petraecatnilaq.

Tabernaculum foderetur de serico, ac elevetur supposito scabello, saltem ad mensuram unius palmi, elevata etiam tantummodo imagine crucifixi.

-Fiat operculum in fonte baptiamali, quod lamina stamnea foderetur.

Vas olei infirmorum flat decentius et pro eo bursa serica.

Provideatur de urceolis vitreis sufficientibus.

126. *In eceMe Senete* Mariae de Moechia.*

Propter eius ecclesiae absentiam ' et incommoditatem, erigatur altare in ecclesia matrici eiusdem terrae, in quo celebretur saltem semel in hebdomada.

Reverendo archipresbytero quamprimum provideatur de idoneo coadiutore et de altero saltem cappellano, siquidem facultates ecclesiae huic oneri sunt sufficientes.

127. *In eccleaia Senete* Mariae Magdalena* in ' territorio Sancti Georgia.*

Ianua ipsius ecclesiae aptptur et clausa detineatur.

Ecclesia Sancti Georgii eiusdem territorii reparetur in tecto, parietibus et pavimento, .facto statim propugnaculo a latere sinistro.

Provideatur de ornamentis necessariis, et in ea celebretur saltem bis in hebdomada.

128. *In aedeiia Sancti Petri terrae Sancti Georgii.*

Auferatur thecula. ubi asservatur sanctissima eucharistia, quae ^asservetur in pixide argentea bene federate de corporali.

Et tabernaculum, ubi reconditur, tegatur umbella serica decenti.

Operculum fontis baptismalis lamina stamnea · foderetur.

In describentibus contrahendis matrimonia, servetur forma synodi Beneventanae.

Fiat bursa serica pro vase olei infirmorum.

Patronis sacellorum fiat ut in ecclesia Sancti Dominici Beneventi.

Calices confracti et indecentes reficiantur.

Domus parochi reparetur et laquearibus muniatur.

129. *In eeeleeia Beatae Mariae Annnnciatae.*

Patronis altarium fiat ut supra.

Corporalia immunda mundentur.

Descensus, quo poterat descendi subtus tribunam, claudatur.

130. *In eeeleeia Saneti Lucae.*

Calix rugosus reficiatur. *

131. *In hoapitali tactili Spiritui aaneti eonfratrwn.*

Aptentur cubilia, et fiant decentiora et commodiora. *

Videantur rationes singulis annis, cum intervdntu alicuius a vestra reverendissima dominatione deputandi, et reliqua restituantur et in augumentum confraternitatis convertantur. '

132. *In hoapitali Sancta* Mariae Annunciationii.*

Domus et cubilia commodiora fiant.

Deputentur administratore» singuli» annis et mutentur. ''ı .

Eorum rationes singulis annis videantur, cum interventu alicuius, et fiat 1911 supra.

Inhibeatur presbyteria, praecipui» 'festivitatibus Nativitatis et Paachatis, secedere ad ecclesiam praefatam Annunciationis, priusquam propriis ecclesiis debitum obsequium persolverint.

Inhibeatur .fratri Clementi de Lauri, priori Annunoiatiohis, audire eonfeuiones.

1 Forte: *diatantiam.* — *Neta* «4A

dk,..

188. /n «eetoia *Saneta» Merit» Maiori» terra»* Monta *Calri.* A

Canonici officiam divinum recitent ia choro eum auperpellioeie.^

Pixie sanctissimae eucharistiae foderetur bene de oorporali.

Auferatur thecula eburnea et flat altera ex argento. ı .

Fiat buna «erica decens collo appendenda, ut pluriea dictum eat.

A Cooperculum fontis baptismalis lamina atamnea foderetur.

Vasa pro chrismate ot oleo catechumenorum tegantur volo decenti.

Fiat buna serica pro vase olei infirmorum.- ·

Auferantur ab eccleaia capsae existantes in sacello illustrissimi domini comitis, et defunctorum cadavera humentur, iuxta constitutionem felicis recordationis Pii V.

Non admittantur duae feminae neque duo viri J ad levandum puerum de fonte.,

,In ' describendis contrahentibus matrimonium, servetur forma synodi Beneventanae.

Pro ecclesia. Sancti Felicis erigatur altare in ecclesia Sanctae Mariae Maioris, in quo celebretur saltem singulis mensibus.

134. *In eedeeia eorietati» Sanctierimae Eucharietiae.*

Pixis, ubigfa asservatur, foderetur de corporali, quod ei etian) suppopatur.

Tabernaculum foderetur melius de serico.

135. *In monavterio Sancta» Catkarina».*

Tabernaculum foderetur de serico, ('slices indecentes reficiantur.

ı Provideatur confratribus Sanctae Catharinae de regula, qua. coqipellantur omnes simul concurrere quando vocantur, et singulis provideatur de vestibus confratrum.

Provideatur de parocho ecclesiae abbatiali Sanctae Mariae Maioris dictae terrae, siquidem provisio facta domino Francisco de Florio fuit nulla, cui domino Francisco inhibeatur audire confessiones, neenon dominis Laurentio Cammisa. Francisco Cappiello, societatis Sanctissimae Eucharistiae, et fratri loseph Gutdoni.

136. *In eccleeia Sancti Bartholontari terra» Paduli.*

Ecclesia incrustetur et dealbetur. Presbyteri recitent officium in choro cum superpelliceis.

Parochus doceat pueros doctrinam christianam singulis diebus festis.

Fiat thecula argentea pro asservanda sanctissima eucharistia, quando altera defertur ad infirmos. vel deferatur in calice.

Operculum fontis baptismatis lamina atamnea foderetur.

Calices indeçebtes reficiantur.

137. *In tacello eoeietati» Sancta» Luria».*

Inhibeantur convivium et bacchanalia confratribus. sed *pro servitio tribuatui presbyteris aliqua moderata inerces.

Cubilia hospitalis, quae sustentant, fiant commodiora. 'v.

Claudatur ecclesia Sancti Niholai, et aptetur ianua prospiciens in ecclesiam départe hospitalis contigui. ı

Inhibeatur confratribus Sanctorum Rocci et Sebastian· facere convivium presbyteris et refectionem inter se- parvam, ac etiam proponere bfavium.

138. *In monaritrio Sancta» Maria» de Laertio.*

Pixis, in qua asservatur sanctissima eucharistia, melius foderetur de corporal).

Libri eantus restaurentur; flat in sacristie lavacrum et oratorium.

Calices indecentes reficiantur et corporalia mundentur.

139. *In eoderia Sancta» Maria» d» Porta Nova.*

Comburentur secreto quaedam fragmenta tabulates depicta, vetustate deturpate, et earum cinerea in sacrario ponantur.

Aptentur ianuae et clausae detineantur ecclesiae Sanctorum loannis. Viti et Mariae Faglietae.

Provideantur quaedam beneficia seu bona ecclesiae, quae nullités data fuere clerico Scipioni Folia, propter eius minorem aetatem, et inhibeatur abbati et suoceMoribus divisio beneficiorum.

Inhibeatur universitati aedes hospitalis alii usui applicare, quam peregrinorum.

Inhibeatur domino loanni Dominico de Carolo B audientia confessionum.

140. *In eccleeia Saneta» Maria» Aeeuntptioni» terra» Apicii.*

Presbyteri omnes dictae eceleeiae recitent officium in choro cum superpelliceis.·

Auferatur pixis lignea et fiat techa argentea decens pro deferenda sanctissima eucharistia ad infirmos.

Operculum fontis baptismatis lamina stamnea foderetur.

Fiat bursa serica pro vase olei infirmorum.

Aptetur tabernaculum (quod paraverunt existons in sacristia), in altari maiori, levatis imaginibus, et in eo sanctissima eucharistia asservetur.

141. *In eeeletia Sancti Petri.*

Demoliatur sqcellum in medio ecclesiae existons, et eam occupans a latere sinistro altaris maioris.

Tabernaculum, ubi reconditur sanctissima eucharistia, foderetur de serico, cui supponatur scabellum et pixis foderetur decenter de corporali.

Fiat in sacristia lavacrum et oratorium. Patenae indecentes reficiantur.

142. *In tccleria Saneti Bartkolomari.*

Pixis sanctissimae eucharistiae melius foderetur de corporali, et velo serico tegatur.

Non utautur calice indecenti pro sanctissima eucharistia ad infirmos, sed aptetur thecula argentea. Supponatur scabellum tabernaculo.

('alix rugosus et indecens reficiatur.

143. *In eceleite' Sancti Nicolai.*

Auferatur pixis ex alabastro et provideatur de altera argentea.

Supponatur scabellum tabernaculo sanctissimae D eucharistiae.

Calix rugosus ef indecens reficiatur. t

144. *In monatterio Saneta» Maria».*

Ecclesia reparetur in pavimento.

Auferatur pixis ex alabastro, sed/ provideatur de altera argentea, et tabernaculum, ubi reconditur, foderetur de serico.

' Propter ecclesiae Sancti Laurentii incommoditatem. et distantiam, erigatur altare in ecclesia abbatiali Sanctae Mariae terrae Apieii, quod ornetur omnibus necessariis, et in eo celebretur saltem semel in hebdomada.

145. *In monatterio Sancti loanni».*

Auferatur pixis lignea et fiat altepa argentea pro aseervatione sanctissimi sacramenti, et tabernaculum, ubi reconditur, foderetur de serico'; a quo auferatur phiala oloi infirmorum, et nil aliud ibi asservetur praeter sanctissimam eucharistiam.

Inhibeatur celebrari in altari maiori abaque a altari portatili.

Propter diatimtiam Sanctae Mariae do Morrones erigatur altare in abbatiali eocleaia diotae terrae, in quo celebretur oemel in hebdomada.

' Rationna hoapitalis, dictae terrae videantur aingulia anni*, non aolum istiea, aed omnium aliorum, neonon societatum quarumcumque et ubique locorum huiua dioeoeeis, cum interventu alicuius deputandi' a veatra reverendiaaima dominatione, iuxta decreta concilii.

146. 2« eectaata Senta· *Marci.*

Provideatur de ornamenti· neceeaariia docentibus ad rem 'divinam celebrandam, et in ea «altem aingulia diobua featia celebretur.

Inhibeatur audientia confeeaionum dominia Primicerio Leonardo Angelo Sciarrillo, Dominico' loanne, Franciaco Oaudiano, Scipioni Recinae, B Imperiali Capouo, Marco Antonio Ciampo, Leonardo Throfa. Angelo Martino et Chriatophoro de Chriatophoro.

Resarciatur ecoleaia Sancti Donati, reparetur in tecto et parietibua et in decentiorem formam redigatur.

147. *In eccleeia Saneti Petri terra* Manti* Mil/tJi.*

Reparetur ipaa ecoleaia in tecto. Non utatur pixide lignea pro deferendo sanctissima eucharistia ad infirmo·, aed deferatur' in calice, uaquequo provideatur.

Et tabernaculum: ubi reconditu f, foderetur de •erico. et pixidi, in qtia asservatur dicta euchariatia, •upponatur corporale. ·

Operculum fontia baptismalis lamina stamnea foderetur.

Fiat buna aerica pro vaae olei infirmorum. c

Calice· indecentes reficiantur. A

148. *In eccleeia Sanet» Maria** ataadem *terrae.*

Foderentur pixi· et tabernaculum, ut aolitum eat.

Non utatur theca lignea pro aaaervanda sanctissima eucharistia, quando argentea defertur ad infirmos, aed provideqtur, ut aupra.

Operculum fontia foderetur, ut aupra. Aptetur vaa decent ad aquam infundendam.

Tegantur velo decenti vpaa, pro chriamate et oleo catechumenorum. .

Rt pro vaae olei infirmorum fiat buna aerica. Sacramentum aptetur deoena.

In deaeribendia baptùstia et matrimonia contrahentibus «erretur forma synodi Beneventanae.

Auferatur unum ex tribue gradibus altaria maiori·.

Calice· indeoentea reficiantur, et altari portatili d conquaaaato non utantur; quo etiam indecente non utantur in ecoleaia Saneti Antonii.

inhibeatur dominia Bartbolomeo Lauxillo, loanni Antonio de Meo, loanni Andreae de Lutiia audientia confeaaionum.

Suspendatur domine· Leonardo· Spiritu· ab exequutione anorum ordinum ad arbitrium veatrae 'reverendiaaimae dominationi·.

149. *in eccleeia Sancta» Catharüuù terra* Lapigü.*

Foderentur bene tabernaculum et pixiq, quae tegatur velo docenti, et ita etiam tegantur vaaa pro chriamato et oleo catechumenorum.

Fiat borea aerica pro vaae olei infirmorum.

In monaaterio Sanctae Mariae de Angelis, pixis meliua foderetur de corporali.

Fiat lavellum et oratorium in «acriatia. Calices « indecente· reficiantur.

1M. 2» secrita Saaetaa Mariae da ***Gratii».***

■Non celebretur ia eo, quousque feneetra ibi exiatena muniatur tela cerata.

Demoliantur omnia oratoria exiatantia in praedio dictae tame aperta et indecentia, necaon aine reditu.

Provideatur reverendo abbati de idoneo ooadiutoro, et inhibeatur dominio Laurentio de Miningado, Georgio Samae et fratri Melohiori de Melohioribus, ordini· Sancti Franciaci, audientia confeaaionum.

151. *In eccleeia Sancta* Maria* Maiori* terree* Chio*am.*

Pixide· amervationi· et delationi· sanctissimae eucharistiae foderentur meliua de corporali.

Fiat buna «erica decent collo appendenda, ut alibi diptum est.

Fiat operculum in fonte baptiamali, qnod foderetur iuxta solitam.

Fiat buna aerica pro vaae olei infirmorum.

Imago crucifixi entia deformia, appenaa in pariete dictae ecclesiae, auferatur, aecretoque comburatur, cineree cuiua ponantur in sacrario.

Calix indecens sacelli Sancti luliani reficiatur.

Inhibeatur* celebrari in sacello Sancti Bartholomaci.

i&i. *In eedeeia Sancta* Marini* <ta *Vall*.*

Calice· et patenae indeoentea reficiantur.

163. {in «ectasia Annunciationie beata Mariae.*

Sepulcrum ex fabrioq deprimatur, et marmoreum muro admoveatur.

Inhibeatur domino lacobo Cuccino et domino Angelillo Mataraiao confessio; et eidem Matarasao et domino Thomae de Marino, domino loanni Buccarello ot domino loanni Tintinno et domino Aurelio de Sotiia. nescientibus caeremonias, inhibeatur sacrum, quousque eae didicerint.

154. *In eedeeia beatae Maria* Auuepticnii terrae Montée Faldoni*.*

Reparetur ipsa ecoleaia in tecto ot pavimento.

Sxia aanotiaaimae eucharistiae meliua foderetur Srporali.

Fiat operculum in fonte baptismal·, quod foderetur lamina stamnea.

Fiat thecula saltem stamnea, in qua ooniungantur vaaa chrismati· et olei catechumenorum, et 'velo decenti tegantur.

In describendis baptizatis et contrahentibus matrimonia, servetur forma synodi Beneventanae.

Fiat bursa serica pro vaae olei infirmorum.

Scala per quam ascenditur in campanile, eccleaiam deturpans et impediens, demoliatur.

Pro eocleaia diruta Sancti Georgii celebretur semel singulis mensibus in eeclesia matrici.

Abbati Augustino Fraaca provideatur quamprimum de idoneo ooadiutore.

Inhibeatur domino loanni Bernardino Rubeo ét fratri Paulo Chillo audientia confeaaionum.

155. *In* acctaata *coUegiata Sancti loanni* in Salia terrae Monte^nocoU.*

Foderentur pixia de corporali et tabernaculum' de •erico.

Fiat operculum in fonte baptiamali et lamina •tamnea foderetur.

Fiat bursa serica pro vase olei infirmorum.

Compellantur canonici, singulis diebus dominicis, et festis, vesperna simul cantare in choro.

Fiat sacristie et in ea lavacrum et oratorium.

Provideatur do -planeta, dalmaticis, pluviali at pallio (altaria ax . domaSco rubro et totidem ex domaaco albo.

Et de quatuor planetis decentibus, saltern laneis,, viridis, violaobi, rebel et .elbi eoiorem.

Fiat turibulum argenteam deoeiu, oum navicella et cochleari de eodem.

Et omala haec supradiota dant paalatim. .

Calices rugosi et indeceatoe reficiantur, ot provideatur ut oint quatuor calices docentes. y

156. /a *taedio* Sonates Jfertao'da Mertyrihee.

Rationes videantur, et fiat ut dictum est ia •terra Apicii.. ,

157. Ja melasse *Sancti Maitkad.*

Foderetur, at aupra, pixia, et tabernaculum, quod etiam tegatur umbella decenti.

Sanctissimae eucharistiae sacramentum deferatur in calice ad infirmos.

Fons baptiamalia fiat latior et decentior.

Fiat bursa serica pro vase olei infirmorum.

In uno ex sacellis collateralibus fiat altare et armarium, in quo decentius conserventur reliquiae.

Descensus, per quem descenditur ad ecclesiam Sancti loannia Bfroletini, claudatur.

. Corporale immundum mundetur.

Et ipsa ecclesia Sancti loannia resarciatur in pavimento et. mundetur.,

158. *In ecclesia Sancti Nieotai de Torridi»* '

Propterea. quia praefata ecclesia in loco satia remoto reperitur, et propter situm et magnitudinem necessario in reparatione erit 'semper oneri futura, visa est superflua, et expedire, translata icona et erecto altari in eccleaia Sancti Matthaei, demoliri aut profanari, si ita videbitur veetrae reverendissimae dominationi, arbitrio cuius duximus remittendum.

Et compellantur canonici Sancti loannia dictae terrae, utpote parochi ecclesiae Sancti Matthaei, ad suscipiendam curam et ρῆμα parochianorum praefatae eiclesiae Sancti Nieolai, levins satis Alturum ecclesia sublata, cuius aedificii Campanarum et ornamentorum sentient commodum, licet parvum, remanentibus tenuibus reditibus reverendissimo cappellano metropolitanae pro substentatifine cultus divini.

Calix rugosus reficiatur.

Imago Sancti Nicolai deturpate, aut resarciatur aut secreto comburatur, et eius cineres in sacrario ponantur.

159. *In eceleda Saneti Nicolai d» Franchir.*

Ecclesia incrustetdl, reparetur in pavimento et amplietur, sublato pariete intermedio in primo ingressu.

Sanctissima eucharistia deferatbr ad infirmos in calice, reservata etiam in eadem pixide remanente in tabernaculo.

Fons baptiamalia mutetur, et collocetur in sacello a iaterp sinistro ingressus ecclesiae.

Non admittantur dup viri ad levandum puerum de fonte.

Altare maius dedetur et. collateralia demoliantur.

Altare et sacellum Sancti lacobi ecclesiam impediens, et altare Pietatis, in quo celebrans vertit terga sanctissimae eucharistiae, demoliantur.

160. *In eceleda Sanetur* Martos m *Plaira.*

Parocho huius ecclesiab provideatur di idoneo eoadiutore, cum assignatione congruae portionis, et sic'fiat in ecclesia Sanctae Mariae Cassiis Turris, habita consideratione ad portionem quhm percipit Gaspar de Aquile, nobilis Beneventanus,, patronus dietarum ecclesiarum decrepitus et pauper, assignatam pro sui substentatione a reverendissima curia archiépiscopal! et succedente vacations, unio dissolvatur, et eisdem ecclesiis parochi idonei praeficiantur, iuxta deereta ooneilii, sino praeindieio tamen iurispatronatua.

Ecclesia dealbetur et reparetur in parietibus et pavimento.

Pixia, ubi sMervatur sanctissima eucharistia, foderetur de corporali.

Aptetur taberuacnlum decentius ot foderetur de serico.

Sanctissima eucharistia deferatur ad infirmos in calice, remanente etiam particula in pixide intus tabernaculum.

Operculum fontis baptismalis lamina stamqea foderetur.

Fiat bursa serica pro vase olei Infirmorum..

Fiat plancta ex raso rubro et altera ex domasco albo, dalmaticae consimiles.

Descensus ad concavitatem subtus tribunam muretur, et servitium altarium in ea exiatentium transferatur in aliis superioribus.

Duo altaria, in quibus celebrans vertit terge sanctissimae eucharistiae, demoliantur.

161. *In ecclesia Sancti Petri de Ferrariis.*

Tabernaculum foderetur de serico.

Sanctissima eucharistia deferetur ad infirmos in calice, remanente particula, ut aupra.

Fiat burra serica pro vase olei infirmorum.

Alture maius collocetur in tertia navi, extensa tribuns in' viridario, et remanente illo, quod nunc est altare maius, pro altsri erigendo in dicta ecclesia pro ecclesia diruta Sancti Btophani, huic unita.

163. *In* monasterio *Sancti Frannrd.*

Pixis melius de corporali foderetur. Calix indecens reficiatur.

Provideatur de urceolis vitreis sufficientibus.

Sepulcra fere patentia aptentur ct cooperiantur.

163. *In eceleda Sancti Leonard· fratrum ordinis Saneti Benedicti.*

Calix indecens reficiatur et corporale mundetur.

164. *In eceleda Sanctas Mariae d» Urajfmfna.*

Tabula quaedam vetustato deturpata recreto comburatur, et cineres in sacrario ponantur.

Celebretur in dicta ecclesia semel in hebdomada.

165. *In ecclesia timplid Beatae Mariae Aurunriatae.*

Reparetur et mundetur ipsa ecclesia, et provideatur de icona decenti.

Altare competenter ornetur et in eo semel in hebdomada celebretur.

166. *In ecdeda Sanctae Maria» d» Ventieano.*

Eius parietes restaurentur saltem paulatim.

Gentilium inscriptiones deleantur.

Reparetur ecclesia Sancti Laurentii in 'tecto et pavimento, et in ea celebretur saltem semel in hebdomada.

Pro ecclesia eemidiruta Sancti Sabini erigatur altare in ecclesia Sancti Petri cassiis Petrae Fusorum commodius, et in eo saltem semel singulis mensibus celebretur.

Ecoleafia Sancti Eliae, si opus ost, mundetur, et deinde reconcilietur.

Hortamur vostra reverendissima dominatio ut, nisi aliter his dominis meis cardinalibus visum fuerit, pro sui providentia et gravitate, opportunis mediis compellat administratores' Montis Pietatis singulis annis reddere rationem, eum interventu alicuius a vestra reverenda dominatione deputandi, maxime, si ut fertur, bona pars bonoràm dicti montis ex ultima voluntate obvenerit.

Conventio inter paroehiaaoe «eWuia Baneti Matthaei ia Montefiiooulo at Sanoti lanuarii in Voatisane ex ana, at aaaaniooa Suati loannis in Valent), inita da anno 1066, tapquam. sapiens simoniacam pravitatem, nutritive malorum moram, et incentivum praestans captandae mortis alienae, tanqnam iniaate, invalida et nulla reiieiatur, aon obstante quacumque confirmatione.

Nihilominns compellantur aaaoaiei bis singulis diebus ia diota ecclesia Bancti Matthaei rem divinam agere, et sedulo sacramentorum administration! et ceteris praefatae ooelosiae obsequiis, incumbere.

Compellantur etiam praefati eenonioi muneri suo satisfacere, et toties celebrare aut celebrari facere, quoties sibi hoc onus imtoinet, et noueront hactenus defraudarunt, unam missam celebrantes, pro duabus vel tribus, secundum turnum ecclesiae, ab'eis debitis eodem die.

Provideatnr etiam, ut missae eo ordine celebrentur successive, una post aliam, ut indigenae commode ot suis horis congruis valeant intéressé.

Declaravimus omnibus indigenis, dum ad sacerdotium promoventur, licere jn oleri consortium et servitium ingredi, et'eius reditibus pro modo servitii potiri, nullius /consensu aut beneplacito obtento aut petito, sed solum suo priori pro tempore existenti propalato, iuxta dicti cleri capitula et provinciae consuetudines; minimeque licere clero praefato quemquam e consortio expellere, quacumque ex caussa. . Ita praecipiat observari vestra reverendissima dominatio.

Quam monemus, ut annuat petitioni paroebianorum Sancti Bartholomaoi, in providendo de rectore pro ipsa ecclesia, sublato oeconomo, siquidem sunt sufficientes reditus.

Amoveatur altare, in quo celebrans vertit terga sanctissimae eucharistiae.

Inhibeatur domino Angelis Tronta, Marco Antonio Catalano et fratribus Antonio de Montofusculo, loanni Leonardo de Montesarchio et fratri loanni Hispaqo audientia confessionum.

167. *In eedrsia Sanctae Mariae Terrae Altaeillae.*

Fixis sanctissimae eucharistiae melius foderetur de corporali.

Non utatur calice in purificandis infirmis, neque alio vase simili.

Operculum fontis baptismatis lamina stamnea foderetur.

Aptentnr vasa stamnea decentia, et eleganti forma coniunota pro chrismate et oleo catechumenorum, et separatum pro oleo infirmorum, pro quo fiat bursa serica.

Libri baptisatorum et contrahentium matrimonia melius formentur.

In societate Sanctissimae Eucharistiae inhibeantur choreae et natationes.

168. *Zss monasterio Sancti Petri.*

Calix, coppa et patena reficiantur et deaurentur.

Corporalia et purificatoria mundentur.

169. *In hospitali.*

Dotes et eleemosynae aon erogentur ab administratoribus sine voto electorem et syndici universitatis, et alicuius a vestra reverendissima dominatione depdtandi, et texetur ', et inhibeatur non excedere annuos ducatos decem.

Et pro pinguioribus reditibus ipsius hospitalis, et Annunciates, expediret conduci ab ipsa universitate ludimagistrum, qui pueros pauperes 'prima rudimenta et grammaticam doceret, et ei tribuere tertiam partem mercedis, et tentumdom conoionatori, ut suffideatiori conducto uberiores afferet fructus.

170. *in oappdla sodoisdis SendsssimsM Eucharistiae.*

Creentur oeconomi, Singulis annis a eonfratribus, publice in ecclesia, in octava sotannitatis Sanctissimae Eucharistico, et videantur rationes totius temporis praeteriti, et deinde singulis annis cum interventu alicuius deputandi, nt dictum est.

Et canonici ipsius terrae non habentes titulos priventur, et teneantur tanquam intrust ad restitutionem fructuum male perceptorum.

Inhibeatur domino Andreao Vassallo confessionum audientis, et domino Lucae do Luciano, donec durent eius ignorantia ¹ et impedimentum infirmitatis.

171. *In ecdeeia Sancti Nicolai terrae Ceppalonie.*

Mutetur altare maius in locum conspectui ecclosiae ingressus, ut praecepit vestra reverendissima dominatio.

Reparetur ipsa ecclesia in cc-to.

Pixis sanctissimae eucharistiae foderetur de corporali, quod etiam ei supponatur.

Tabernaculum foderetur do serico.

Vasa sanctorum chrismatis et olei catechumenorum tegantur velo decenti. %

Non admittantur duae feminae ad levandum puerum dé fonte.

In describendis matrimoniis, servetur forma synodi Beneventanae.

Aptetur vasculum stamneum decens pro oleo infirmorum.

Et fiat bursa serica pro eo.

Descensus ad lusum corpusl claudatur, et aperiatur ostium a via publica; calices rugosi et indecentes reficiantur.

172. *In sacello societatis Sanctissimae Eucharistiae.*

Tegantur pudenda angelorum depictorum.

Fiat liber, in quo notentur redituum introitus et eleemosynarum exitus.

173. *In ecdeeia Sanctae Mariae Annunciator.*

Pixis foderetur de corporali sine glutino. Fons baptismatis auferatur.

Ecclesia Bancti loannis in primo reparetur paulatim et cooperiatur.

Reparetur ecclesia Sancti BartliolomaCi in tecto et parietibus.

Reparetur ecclesia Bancti Oeorgii in tecto.

Sequestrentur 'fructus ecclesiae Sancti Barbati et expendantur in eius reparatione.·

174. *In ecdeeia Sanctae Mariae de Plano.*

Demoliatur quoddam sacellum deturpans nec non impediens eam.

176. *In ecdeeia Sanctae Mariae de Carmine pheudi Pefpaii.*

Provideatur do alteri portatili et candelabris Jigneis docentibus.

176. *In ecdeeia Sancti Euetadui Montis Aperti*

Fiat bursa serica pro vase olei 'infirmorum.

Operculum fontis baptismalis lamina stamnea foderetur.

Aptetur vas decens ad aquam infundendam; sacrarium flat decentius.

Reparetur ecclesia Sancti Nicolai in parietibus.

177. *In eedeeia Sanctae Mariae de Platea catulio Turris.*

Amplietur ecclesia pro capacitate parochianorum.

' Forte; *Umentur. — Nata Martin.*

¹ It «t ntaw altar·. — *Nti «4M.*

S

•dik si

Foderetur pixie de corporal* *(tie),* at taberna-culum da serico.

Fiat bana serica pro rase olei infirmorum.

Operouium fontis baptiamalia lamina, atamnea foderetur.

Provideatur de coadiutore reverendo abbati, et inhibeatur audire confessiones reverendis Albentio Farallo, Donato Cardillo et Petro Intenaae.

178. *In* vectate *Sancta» Ornei» eotiri Mnari.*

Compellantur parocbiani tribuere archipreebytero convenientem reditum, ut possit eia facere sacrum, saltem ainguli· diebua featia.

Reparetur ecolaeia in parietibus, et tegatur a parte dextera altaria maiori·, ac bene detineatur.

Provideatur de mappia et eandelabria decentibus.

In deaeribondia baptiaatia et contrabentibua matrimonia, servetur forma aynodi Beneventanae.

179. *In tcoluia* Bottai Patri awolia *Cneeiani.* B

Fiat aacriatia. Supponatur corporale pixidi.

Fiat vae olei infirmorum decentius et bbraa aerica pro eo.

Operimentum fontia baptiamalia lamina atamnea foderetur.

Aptetur vaa decens ad aquam infundendam. Et sacrarium decentius.

Fons aquae lustralia fiat decentior.

In deecribendia baptiaatia, aervetur forma aynodi Beneventanae.

Abbaa doceat doctrinam Christianam pueros ainguli· diebua featia.

Aaaervetur reliquia sanctorum Sebastian· et Blaeii in capsula decenti.

180. *In eeel»»ia Sancti Petri un* AnHuneiotionu *caialit'Petra» Fneorntn:*

Amplietur ecclesia et reparetur in parietibua C

Fiat aacriatia r et bursa serica pro vase olei infirmorum.

Fona baptiamalia fiat decentior, et eius operimentum lamina atamnea foderetur.

Pros ideatur jn ipsa ecclesia de vicario perpetuo.

181. *In eceleeia Sancta» Maria» de Plano.*

Provideatur de altari portatili decenti, et fiat ostium in ea.

182. *EecUtia Sancta» Pontina» caetri Sancta» Pontina».*

Fiat aacriatia. Supponatur corporale pixidi.

Tabernaculum foderetur de serico.

Vascula sanctorum chrismatis et olei catechumenorum fiant iuncta et decentia, quae auferantur cum vase olei infirmorum a loco apoliatorii oonfratrum, et ponantur in loco decentiori.

Vas olei infirmorum fiat elegantius, et buraa serica pro eo.

'Perficiatur quam primum fona baptiamalia.

Conficiantur libelli decentioreo pro scribendis baptiaatia et contrahentibus matrimonia, et in eis aervetur forma aynodi Beneventanae.

Abbaa doceat doctrinam chriatianam pueros singulis featia.'

Calix devastatus accommodetur.

183. *In eadem* sectato.

Inhibeatur oonfratribua Sanctae Mariae de Gratia refectio et omnibus aliis.

Calix indecens reficiatur.

Inhibeatur audientia confessionum domini Petro Coladato et Iulio Egidio.

184. *In eecleeia Sancti* /anvarü.

Supponatur corporale pixidi, et foderetur tabernaculum de serico.

186. *In eoffollio* seeMoMa *Corpori» Ckritti *t Annonoutioni».*

Non utantur altaribus portatilibus indecentibus, sed provideatur de deeentitfribue.

186. Jn *ooeMo Annnneiationi».*

Supponatur corporale pixidi, et foderetur de eerieo tabernaculum.

Hospitale detineatur bene, ut.convenit.

187. *In eeeluie Sancti Angeli eatati» Saneti Angeli ad CaneeUtu.*

Fiat eacristia, et buraa serica pro vase olei infirmorum.

Sacrarium fiat decentius.

Amoveatur dominus Fabius Tronconus, et provideatur de rectore.

188. Jn aectaio *Sancti Otorgii oatalit* «iasd<m nomiMia.

Fiat aacriatia, et reparetur ecclesia supra portam et in trabe sub tecto.

Sanctissima eucharistia sservetur in pixide argentea, cui supponatur corj orale, de quo foderetur.

Tabernaculum foderetur de serico, lacto prius decentiori.

Deferatur sanctissima eucharistia in pixide vel calice argenteis.

Vasa sanctorum oleorum chrismatis et catechumenorum fiant iuncta et decentia.

Aptatur vas decens ad aquam infundendam,, et sacrarium decentius.

Vas olei infirmorum fiat decentius, et bursa serica pro eo.

In deecribendia baptiaatia, servetur forma synodi Beneventanae, et fiat liber pro scribendis matrimonia contrahentibus, et aervetur forma, ut superioribus.

Calices indecentes reficiantur,

189. *In eceluia Sancti Ianuarii terra» Cerrinariat**

Pixie foderetur do corporale et tabernaculum de serico.

Fiat bursa serica pro vaso olei infirmorum.

Operculum fontis baptiamalia lamina stamnea foderetur.

Et inhibeatur detineri aquam baptismalem in vaae fictili et usus altaris portatilis indecentia, sed provideatur de altero decentiori.

190. *In eccleeia Sancta» Maria» d» Vatio.*

Reparetur ea a parte dextera altaris maioris, et in testudine cappellae Sancti Antonii.

Tabernacnlum fiat decentius et bene foderetur de serico.

Fiat buraa serica pro vase olei infirmorum.

Operculum fontis baptiamalia lamina atamnea foderetur, et inhibeatur aquam baptismalem detineri in vaae fipiili. V

19}. *In ecdeiia Sancti Manani.*

Reparetur ea in parietibus a parte extariori et in teoto.

Fiat eacristia. Tabernaculum foderetur de serico.

Fiat buraa aerica pro vaae olei infirmorum.

Operculum fontia baptiamalia lamina atamnea foderetur.

Et sacrarium aptatu? decentius.

IMr. *In eccleeia Sancti AdiiUorii.*

PneYata ecclesia reparetur et amplietur, ct fiat eacristia.

Pixis sanctissimae eucharistiae velo tegatur, et ponatur umbella supra tabernaculum.

'Fiat buraa aerica pro vaae olei infirmorum.

Operculum fontia baptiamalia lamina atamnea foderetur.

Reparatur oeeleaia Sanoti Petri no pluat, et flat a saoriatia in ea.

Tabernaculum foderetur do serico.

Fiat bursa serie· pro vase olei infirmorum et ponatnr (a loco deoeutiori.

Operculum fontis baptismal!· lamina stamnea foderetur.

Inhibeatur aquam baptfomalem detineri in vase fictili.

Reparatur eoclesi» Sanctae Mariae de Gratia in parietibus, et inhibeatur usu· altari· portatili· indecenti·, ibi «xistenti*.

193. *In* eceMa Senet» Jageli.

Reparetur? diets ecclesia io parietibu·, provideatur de rebus ueeeesariia, of in pa celebretur •altem semel ih hebdomada.

Et videantur iura Caroli Vernae et aliorum huius familiae, praetendentium ius patronatu· dictae B ecclesiae, quae serventur; nec non cura, si dictae ecclesiae imminet, ut praetendunt, una cum «aeramenti· reintegretur, et compellatur possessor ad renidentiam iuxta canonicas sanctione·.

194. *In tocUtia Aanundationi».*

Fiat pavimentum.

196. Ecriasta Senet» *Blatii.*

Detineatur clausa.

Provideatur de coadiutore idoneo domino Salvatori de Biaaio, et inhibeatur audientia confessionum domino loanni Finellae, et sacrum domino Caesari Collecto, donec didicerit caeremonia· mia···, ' et iniungatur domino Horatio de Gulielmo ut audiat confessiones.

196. *h eceMa Sancti Martini ti Sancti Anftli eaetri Sancti Martini.*

Attenta loci parvitate, et ecclesiarum parochia- C hum Sancti Martini et Sancti Angeli praedictarum ritu et statu, et ineptia domini Stephani, expediret, eia demoliti·, cieram omnem, una ehm arahipresbyterali dignitate et denominatione transferri et uniri ad ecclesiam Sancti loanni·, recentem et amplam, erecti· ibi sacelli· et collegio tot clericorum, quorum substentationi reditu· sufficiunt, si ita videbitur vestrae reverendisaimae dominationi. Sin minus, eoeleeiae praefatae in loci· commodioribus reaedificentur, divisi· parochiis per regione·, iuxta decreta concilii, et «celeria Sancti loanni· reparetur in tecto et eius sacristia, no plant.

Fiat bursa serica pro vase olei infirmorum.

Operculum fontis baptismatis lamina stamnea foderetur.

Fons aquae lustralis flat lapideus decens.

Doceat parochus doctrinam Christianam pueros singulis diebus festis. , D

Calix devastatus acoommodetar, et corporals immundum mundetur.

Inhibeatur usu· altaris portatili· indecentis existent»· io altari Corporis Christi.

Ecclesia Bancti Antonii reparetur ia parietibus.

Reparetur in parietibu· et inorastetur, et dealbe-' tur effiat ia ea pavimentum, et provideatur de robus necessariis, in qua celebretur semel in hebdomada.

Et pro ecclesiis diruti· Banctoram Petri, Palerii, Thomae, Summani et Margaritae, erigatur altare in sopradiota ecclesia, vel in eccleeia Sancti loanni·, in quo flat «aerum saltem bis ia menee.

' 198. *In tetlttia Sancta»· Maria».*

Reparetur in tecto et parietibu» ei flat in ,ea pavimeatam, et provideatur de roba· noeoMariia, i* qaa oelobrstar salte·» eeaol in hebdomada.

Inhibeatur mus altaris portatiHs axistsatis in ecclesia Sanctae Catharina·, ac etiam «··· albae indecenti·, pt reverendo domino Staphano Varrsochia audire eonfearienes, sed iniungatur domine Mereo Piaaaello eas audire.

199. *In eaâtaia* Mmwasiatisais *tarm» Hetnnderntn.*

Reparetarl in parietibus et amplietur, ae fiat saoriatia expensb paroohianorum, ob tenua· reditus, iprius ecclesiae.

Tabernaculum foderetur de serico, 'fiat bursa serica pro vase olei infirmorum.

Operculuin fontis baptiamalis lamina stamnea foderetur.

Parochus doceat pueros doctrinam Christianam singulis diebus festis.

200. *In, eceMa Saneti Laarentii.*

Fiant ianuae, ut possit detineri clausa ; et in ecclesia Sanctae Mariae de Stella inhibeatur usus altaris portatili» indecenti».

201. *In* sorissib *Saneti Andrea» eaeali» Panlieianan.*

Reparetur, incrustetur, dealbetur ot fiat in ea pavimentum et sacristia.

Foderetur tabernaculum de »erico, et fiat bursa serica pro vase olei infirmorum.

Opetculum fontis baptismal!· lamina stamnea foderethr.

Aptetur vas decens ad aquam infundendam, et sacramentum detineatur decentiu».

Fons aquae lustralis nitide detineatur.

Arcbipresbyter doceat pueros doctrinam Christianam singulis diebus festis. ·

. 20». *In tecittia* Sanet» Thomas,

Reparetar ecclesia in parietibu·, et fiat in ea pavimentum.

Fiat buna •erica pro vase olei inermorum.

Fons baptismal»» detineatur clauau·, et eiue operculum foderetur lamina «tamnea.

«Aptetur vas deoen» ad aquam infundendam, et sacrarium detineatur decentius.

In «cribendi· baptiaati· et matrimonia contrahentibus, servetur forma synodi Beneventanae.

Arohipresbyier doceat puero» doctrinam ehri•tiaaam ninguli· diebus festi·.

Inhibeatur usu» altari· portatili» indecenti·, «ed provideatur de decentiore.

203. *In ecdeeia Animiiiwiimu.*

Reparetur in fornico, et altare fiat decentiu·, in quo celebretur aemel in hebdomada, et ipaa accieris detineatur clama.

Eccleaia Sancti Antonii de Vienna reparetur io parietibu·.

Ecclesia Sancti Leonard» muniatur portis. et celebretur in fia sOmel in menae.

Ecclesia Sancti Fortunati reparetur in pariete, et calix dictae oecleaiao non' consecratu» consecretur.

Inhibeatur audientia eonfesaionuin reverendi· Ahdreae de Attanasio et lacobo Antonio Nucaillo.

204. *In eeehaia Saneti Anftli eatalit Oirignani.*

Incrustetur dealbeturque. Fiat bursa serica pro vase olei infirmorum.

Operculum fontis baptiamalis lamiita stamnea foderetur.

Aptetur sacrarium et teneatun decentius?

Et fons aquae lustrali· fiat elegantium-ł

206. *in eeeUaia Saneti Pttri fanuliatjVieeiartnni*

Muniatur pavimento, et eius fons aquae lustralia deeentior fiat.

Epalosia Baaoti laeobi 'incrustetur, dealbetur et Moommodothr in oa pavimaotna'

Eoeleeto eltan Baaeti Petri de familia Meato- à rum aaaaiatar pavimenta.

Btatoafa Boatf Petri, euine eat rector domiane Barthalomaeua, iaeruatator et dealbetur.

Compellatar roveread·· domina· Bariholemaeu· Rtoetolu· ad rerideutiam nae parochiali· eecieatoo Banctae Mariae a Laeeriao, Iwata décréta eoarilH et eonatitotione· apoetotie··.

Reparator eeeleato Banctae Mariae a Lognene in parietibua, et fiat in «a pavimentum.

St ia eeeleaia Baneti Nicolai albi annexa, tabernaculum fodereturde cerieo.

Fiat bane aeriea pro vace olei infirmorum.

Paroeh·· doceat puero· doctrinam ehriatianam ninguli· foeti·.

Eeeleaia aimplex Sancti laeobi muniatur pavimento.

906. *I» tteUeia* Saneti *AngtU* terre· Jfealte UrrvaJte. g

Dealbator ipae, ao reparetur in parietibua.

Thecula, in qua defertur aanctiaaima encharittia, ad infirme·, fodaretur da corporali.

Operealum fonti· baptiamalic lamina atamnea foderetur.

Non admittantur duo viri ad levandum puerum de fonte.

Fiat buna aerioa pro vaae olei infimorum.

Pavimentum aaoriitiae reeareiatur.

907. Zn «Mteato Senete· *Mtri»!*

Fona baptiunali· pyramide lignea muniatur, et eiua operculum fonti· baptiimali· lamina ·tamnee foderetur.

Non admittantur duo viri 'ad levandum puerum de foeta.

Fiat buna aerina pro vaae olei infimorum.

Provideatur de oaliee decente.

908. /n menaaterio *Sentiat Mariae <te Gratia.*

Fodorentdr pixia aine glutino et tabernaculupa de aerico.

20». *la eeeiMia SantU Marti oreUpreetgtemU.*

Foderentur pixia de corporali aine glutino et tabernaculum de aerico.

Flat buaea eeriea collo appendenda; ut· in aHie lecte dietom eet.

Et altara aariea dooene pre vaae olei infirmorum.

Pavimentum Meriettoe reeareiatur.

Calix eonfraetae Baaeti Trinitati· reficiatur.

910· /· MrfNto

Pixie foderetur de corporali aine glutino.

Foderetur, ut eupra, pixia. et ealieee deaaratione indigente· deaurentur.

919. *In taeeUa Sanati Antonii.*

Calix rugoeue eum eoppa ot patena reficiatur ot deauretur.

Eccleaia 'Sancti Leonardi inonutetur et dealbetur.

913. *In tttieeia SantU hennit Baptietae.*

Reparetur in tecto ot in fornico altaria maiori·.

Deleantur gentilium iMeriptioaee euiuadam ·epuleri.

Eccleaia Banefi Pauli reparetur in fornice.

914. *In heepitaU.*

Cubilia fiant commodiora.

Et videantur rationea cinguli· anni· cum interventu alicuiue deputandi a vaetra reveroadiaaima dominatione.

Inhibeatur domino Bartholomaeo Carrara et fratri Caecari Tannarello, ordini· Conventualium Baaeti Francitai, audientia eonfoedennm.

Rebna ab alii· exoqueadia pro earum neeoaaitato et locorum opportunitate veetra reverendieaima dominatio praefiget terminum competentem, ii·, quae a veatra revereadiaeima dominatione mint exequenda praefigimua terminum trium menaihm. Et me plurimum veetrae reverendiaeimae dominationi in Domino commendo.

Caietae, die 18 menai· aprilia 1181.

Veetrae dominationi· admodum illuatriaeimae et reverendiiaimae.

deditiaaimu· P., epiacopu· Caietanua.

Loto t tigni.

SYNODUS DIOECESANA AMBIANEN8I8

1&9» octobria 90.

Synodua dioeoeeana Ambianenaia in Gallia, celebrata die 90 oetobri· 1199, aub GoNrido de la Martonie, epiacopo Ambianenai.

Exatant conatitutionea aynodale· in operibua quibua tituli:

I) Statote aynodalia,quae nqe Geoffridua de la Martonie, Dei ot nanctae aedi· apoatolicae gratia, electae epiaeopua Ambianenaia, nna eum atatatia aynodaliboa praedeeeaeorum noetrorum, quorum He etiam meminimua, amodo obeervati volnmua, publicata in noatra aynodo, die mercurii poet feetom ·ancti Lucae. Ambiani·, apud loannem Veepaaium, prope aedem Beatae Mariae, M. D. XC1X. — Ipae non vidi.

9) Aetee de régime d'Amiea·, recueil de tone lea documenta relatifa I la diaeipline du dioetae, de 1'aU 811 I l'an 1849, avec une notice ear tonlee évéquee d'Amiena, publié par Mgr Joan-Marie Mioland, évéque d'Amien·. *[In fne:/* Amioaa, typographie de Caron et Lambert, imprimeura-libraire· do Mgr l'évêqne, 1848-9.

In-8*, 9 vol., CXX-494 p., XX - 896 p. — Amieaa, villa; Lyon, Fourvilre; Lyon, abbé Martin.

T. I, p. 900 - 3, aynodua Ambianeneie aani 1699, edita ox m». Ambianenai.

8YNODU8 DIOECESANA AVEN1ONEN8I8

1699 oetobri· 90.

8ynodua dioeoeeana Avenionenai· " in Gallia, celebrate die 90 ootobri· 169», nub Ioanne Franciaco Bordini, archiepiacopo Avenionenai.

Exatant ooaatitutioBe· aynodale· in operibna qnibua titali:

1) Avignon, b|bl. du chapitre, codex ma. pergamena·, fol. 387 - 97.

9) Avignon, ville, codex ma. 1939, aaeculi XIX, fol. 36«-7.

8YNODUB DIOECESANA CLAROMONTEN8I8

1699 oetobri· 91.

Synod·· dioeeeaana Claromoutanaia in Gallia, celebeata Me 91 oetobri· 1699, anb Francteeo de La Roohofenoaalt, epteeopo Otoremoataaei.

Exatant conatitutionee aynodale· in opere cui titnlua:

Statvta reaovvelle· par r. pen Fraaqoia do la

Rochefoveavit, arnaqua de CiatemMt, A putatas m a. synode tara abdirt Clairmont, ta vtai^vntame tewd'ootobro WM. AOtaimenAdollm- primarie de BsrtrMd Dvrsnd, imprimeur 4· roy, par oommaadomeiflrds meadiot soigneur, 15M.

Ia-8\ M p.- 4 f. — Park, BIN. not BAA7O.

SYNODUS DIOBC1BANA PLACENTINA
WM wmteii il.

Synode» diooosMM PlaoMttaa ta ItaHa, celebrata dis 11 novembria WM, Mb Clnudte Bangeal, episcopo Placentino.

Kxataht oonstitntjonm synodales in opera oui titula»:

Conetitvtionee et deorotq condita in synodo dioeaaeana Plaaantina, Mb ill·* at reverendis». d. Clnvdio Rangoon, Dei 4 aanctaq sodi» apoetolioae gratia episcopo PlàcoaHno at comito, primo habita, MdMto ». d. a. Clamanto VIII, ponttaoe opt. maximo. Placentiae, apud loaanem Basaahium, M.D.C,

In-4·, 8 t - 888 p. - W f. (index). — Milano, AmbroBiano; Paria Bibi, nat B9161; Borna, Alosaandrina.

P; 197-8, haec synodus celebrata ast die 11 novembre IBM.

8YNODU8 DIOECESANA B18UNTINA
IAM.

Synodua dioeMsana Bisunttea in Gallia, celobrata anno WM, »ab Ferdinando de Rys, arebiepiscopo Bisontine.

D· bao synodo confer opus oui titulua:

[Peltier), Diteseneirs des eetata, (1846). . . I, SM.

SYNODUB DIOECESANA FERRARIENSIS
WM.

Synodua dioeeeaana Fsrraricasb in Gallia, celebrata anno WM, Mb loanne Fontana, episcopo Fcrrarienai.

Decreta odita et promvlgata, in synodo dioeoesaaa Ferrarieuai, habita anao a Christi nattait M.D.XCIX, a rousreodiseimo d. domino loanne FontaUa, Dei A eodta apoetolioae gratia sanctae Ferrarienais oMiosiao epiaoopo. [fatiga».] Ferrariae, M.D.XCIX, hpud Victorium Baldinum, typographum dpiooopalom.

ia-8*, 404 p. - IS f. (index). — Laeca, governativa; Milone, Ambrosiana; Paris, Bibi. nat. B 9088 et 54M; Paris, Sainte-Geneviève.

P; m: «Licet, mense angusti anni 1W0 fherit initium episcopatus nostri, nullam tamen cogitationem habuimus ilio anao synodi dioooeoanao celebrandae, quia iam habita orat a revemdimimo aatooeaooro nostro [Paulo Leoni, 1878-1490] · · I Anao etiam WM eam differre voluimas ... Caeteri» annis, licet eas celebraverimus, nulla tamen decreta edidimus, nisi anno W99. Quaeounque igitur no» in ilia et praesento synodo deerevimua et con«tituimu·, ... typis impryesa emittimus.!'

SYNODUS DIOBCBSANA LAU8ANNENSIS
WM.

Synodus dioooaeana Latuaaneatai» in Helvetia, celebrata anno IAM.

Exstant oonatitationee synodales ta operibus quibus tituli:

1) Statuta eynodi dioeoosanao Lautanneasi» anno WM. Fribargi ta Helvetia, Moose, IAM. — Ipse non vidi,

3) Statuta synodi dioeoeeaaao Lauaaaenai» anno IAM. Friburgi Ita Helvetia, Moees, WM; alteri» typi» ta otlcina Rotuadimuntana. 1844.

In-4*, 4 fnn. — Fribourg (Suisse), séminaire. — Ipse non vidi.

SYNODUS ÆIOBOBSANA RAVeнATBN8I8
WM.

8ynoda» dioeoMuna BavMaatMsis va IteMa. celebrata anno WM, tab Ckrtatophoro Buoaqonrpagni, archiepiacopo BavaanataoaL·

Do hae synodo eonfsr spue eoi titates:

I Synodus dioecesana quam, Mb fanottasiasta auspiciis sapettaeiaü ta Chitato patris J*li papae sexti, celebravit Antonino Oedronehi, arahtapiseopua Baveanad, taooeloota metropoHtaaa, XIIL XH, XI, kal. soxk. anno MDCCXC. [iMifu.] Ravennae, MDCCXD1, ex typographie archiépiscopal!, [hjfae.J Ravennae, MDCCXCl, apud fratres Fave.

la folio, g f.. XXXVUI-48« p., » Ag. — Milano, seminario; Paria, Bibi. nat. B 8884.

Passim: «Chrtatophorus Boaoempagni, Boaonieasta, arobtaptaMpuo BavemataMie, syaodam dioeoeoaaam celebravit dta b maii 1880, proviaeiatam anno 1883, altorem dtooemanam uro 1888, tertiam [die M lunii] IAM ot quartam anno WM."

C0NCILIUM 8ENEN8E I
1689.

Concilium provinciale Senense I ia Italie, celebratam anno IBM, sub Fraactaeo Marte Tangi, arehieptaobpo Senensi.

Hbltognphta:

CoastitvtioMa et deerota ooudita ta pebutasiali synodo Seneas! prima, qvam Fraastaevs Macta Tavrvsivs, tit. B. Bartholomaei ta laevia presbyter oarAnalis illiasque oeelosiao arohtapiaeopns, habuit sano M.D.LIXXXIX. Svperiorvm pemniaev, Romeo, ex typogsapbia Aloysii Zaanetti, M.DC.I.

In-4', 181 p. « J8 p. (index). — Milana, Ambrosinua; Parta, BibL nat.B31M; Borna, ValltaeUtaaa, Borna, Vitaorta Bmaauota.

UTRRAK

dtmdmmt todtolaa atque arcAl

lUuairteeimo et rovwtMiMimq domina bbeer-vaadiaaime.

Provineialam eyaodum Mewm, qua illn-iriaahna aapHtode tea, adbibiti eomprovineia-Mbaa epiaeopia, de ooram eeaaffio et eaaepaa aapor celobrnvtt, iltaatriaaied patre «aeri eoaeiUi TridM-tiai uwttoiai domiai aoatri aeatodcato interprete, pre au» «ibi iaiaaeto, diligMtor recognovorwt, atque, abi oportuit, ovneudurunt atque aptarunt. Raae igitar eam ad illuatriSmam amplitadiaem taaa remittim», ut, pro aaa paatornli vigilantia, quantocyua odoadam, ct'aodulo ia aaa eccleeia tota-qae provincia obaorvandam curet; at egregiae tuae operae ae iaduatriae, piiquo laberie fracta», qaoa ■ibi initio propbauit, uberiore ia die, adiataato Domino, percipiat. Qaod ut oaaiaiate et quam eelerrime dat, noe aummi» precibna divi be-nignitate eontondimua, et amplitudini» taae illaatria-■iaw manu perofBcioae dcoeeulamur, aiqae no» humillima commendamua.

Romae, die 15 dacambria anno 1500.

Amplitudini tuae 'illuatriaaimae m reverendia-imae humillima aervu.

Hier, eardinalia Matthaaiu.

DECRETA.

In nomine aaaota et individue Trinitati, Patri et Filii at Spiritu taaeti, emea.

Noa Fraaeieou Maria Taruiua, «anctae Romanae eooleai tituli Sanati Barthelomaai in la-ula' prubyteu cardinali. Dei ot apoatolioaa aedi gratia arobiepiaeoptu Benenei VI, quod prae-potenti Deo, beataeque Mariae «empor' virgini, civitati buiu dominae et protoetriei, laudi boao-rique ait, ad collapum olori popnlique obriatiaBi curae aoatrae provineiae roepiacoporum eroditi diaeiplinam rcatituendam, animarumque laiutom, qaaatnm ia nobia ut, procurandam, ex ooepiaco-porum noatrorum oonailio et mumu, haec decer-ni», (tatuimna et laaeimn.

Caput I.

Do Ha, queo ad Mou NügtoMuqM toeadam verti*.

DtJUti prq/iteaiM.

1. Fidem, quae ehriotiaeae religioni et «alati eet ianua, eecleeiae eathoHcae foadamentnm eeaeD teetatur apoatolu». Hinc Igitur «terit exordieate». tatuimu» ut epiacopi ceterique omne», quo vel iure vel conMetedine huic provinciali conéiÙo inter-ea oportuit, neque tamen interfoerunt in proxima futura aynodo provinciali, per no», Mtoceeaoreave noatro, ai Deu annuerit, tolebraada, profeaaionom Mei. quod no» ot pi oopi aoatri »ub buiua aanetao aynodi initium foeimu, omnino emittant. Alii vero qui in hae provinek noatra eedeniaatiea benedoia vel obtineat vel ia poetarum'obtinebunt, itomque omaeu, quorum «at ad dioeeeaaaam ayaodum oon-vaaire, in ea, quae prima in quavia eocleeia huipa praviariae noetrae habebitur, ftdeta de more pro-Ateautar, alloquia poena «aeria eanonibua con-stata mnletontur.

A Qnibaa autem curata benedoia, dignitate ot cMoaieata in ocetociia eat^drnHbua buiu noatrud provincia coliatA annt, ii, ai duobua e die adita poeaeeaioaia «lapai mauaibu, «pad apiaeepum, vel, ee impedito, eoram gauaruH «ia vieario, atqne tiam ia capital al dignitate eaaeuteataaqu aint, prafoaefoneoi Mei non amiaariat, benadoierum fruc-to awa a foainat, nee eia poaaeaaio eaffragatw, queamdarodum aacro eMaili Tridautiao eaatoa aat.

Oqpat II.

Ai

1. Quoniam Mellam aalaa eogaitioM ia primi rudimentorum abriattoue tdei aoatinotar, Unda-bant eptoeopi, ut, «inguHa eniteat dominici featiaqu diebua, pereeM oanea «empan aiguo, pepalam pueroaque praeaertim ia eealeaiam ponvooeat, pieqac m diligMtor »aero«aMta tdei rudimenti iaat» taaat. Qaod ai tam «elatari oftoii partu negle-xerint, in detrectaatea, proat opportunum oea-■Mriat, animadvertut, eoaque atiam, ai opua facrit, ex praeacripto concilii Tridentini. per ««eîealaatie eaauraa eompeileat

A.Qnibuavfa i loci toti commode poterit, ibi epiacopi doctrina cbriatiaaae aodalitatea, ex viri mulicribaaque ad eiu tradendae caram oaiuqne aaaipiendnm idonei», moribaaqae et vita prebatto iutitaeat, ad «uaque rem, eum in «»be tum ia dioetaai, eceleaiaa deUgMt, iadalgenti felici» recordationi Pio V ot Orugorie XIII, anivenao hriatianao relpnblieao, nec non a aanctiaaimo do-mino jioatro Clement VU1. huic provinciae prae-aertim oouееaaaa, iiadem eedaMtatib», «olomnioribu maniam diebua, quo acria» ed exercitotioaem taaq utilia neceaaariiaq aegotii iatamuuatar, crebre et ledulo paroeU inculcabunt. Ludimagiatri* gram-maticam 'prottentibu jia praecipuo cura ait, ut, dqptlniei «altem alUnque ftotia diebuet ad eoele-iam puero» ducant, eoeque parochi» doctrinae obriciiunae pruoeeptionlbe» Imbuendo curent. Bicu-bi vero «odalitato hutoamodi inatitutao non faoriat. ipaounet praeceptore» discipulo» «uoe erudire chri-■tiaaa doctrina iubemna.

S. Preebyteroa vero qmne ot clerico, poet datum aere campano «ignum, ad eceltoiam, in eei» qaiaque vicinia domicilium habet, ut confaatlm pergant, et quo conveni repereriat,'. in ii ad obrhtiaaam doctrinam informandi diligenter la-borent, vebomontor hortamur.

A Parochi autem «ingularam aocleiiarum id curant, at a quibna «t quotio munua hoc preeatitum omiaoumve foorit, ad epiaeopum, vel, ii ù abfeerit, ad eiu vicarium.generalom tertio quoquo menae tdelitcr referant.

Caput III.

D* preediaeHmw *ttrU m.*

1. Deet operum, «x Tridentini concilii prameripto, hui provincia nottrae epiacopi, at vel ipei per e, vel, « legitime.fuerint' impediti, per alio, «al-tem dominici 'omnibu aolemnibueque diebua, huic muneri in «uia quique eecleoiia aatiafaeiaat, aa illud diei merito poaait: *IJ'enuK pectat ti* Mi ra< fto /bMperat

A In reliquia vero 'eecleeii civitati «t dioeeeeia, diligentiam omnem adhibeant, ut praeeeriptia die-bu pareebi ipei, vel, iia impediti, alii ab ae de-ieeti atque approbati, Idelem populum divini verbi pabulo alant.

A Reeiaaiaatiei quique viri, etiam m dignitata* aint, ecclcuiia paroeNabbn praepoeiti,'val ali ani-morum curae praefecti, ipei per ae, vel, ai legitimum impedimentum obetiterit, per alio idoaoee ab tia-dem epiacepia approbate^, chriatiaanm gregem Mei nae eotamiaeum, «tatia diebha «alutari verbFDri, eibe redieiant.

Cspnt IV.

D Itetiwteerae ierift>tr<n.*

1. Decretum est sacri Tridentini ooneilii. ut quibusvis in ecclesiis métropolitains vel cathedralibu», •i civitas insigifis vel populo»*, nec non collegiatit, in celebri aliquo et frequenti oppido existentibus, •i ibi- numerosus ait cjforus, neque ullum huiusmodi statutum stipendium »it, praebenda quomodocumque,' praeterquam ex causa ' re»ignationis, primq vaoatura, "ad usum'sacrae lectionis perpetuo ■deputetur.. Verum cum ordinariorum negligent!» factum «it, ut pluribu» in loci» id frustra sancitum eaae videatur. ne apud nti» nullam tam salutaria subsidii rationem habitam fuisse credatur, curent huius provinciae nostrae episcopi, ut in suis ecclesiis catbedralibus et collegiatis, ut supra, huiusmodi sacrae scripturae leotio omnino habeatur: cuius onus mandetur iis. qui per ed dominicis caeterisque festis diebus, clerum et populnm, ferialibus vero ad episcopi arhÜrAm praefinitis et statis, clerum docere et instituere possint. Sicubi vero nulla fuerit prebenda sufficietis, per assignationem fructuum alicuius simplicis beleficii^vê! per contributionem fructuum suae civitatis et dioecesis, vel alias, ut commodius fieri poterit, ita provideant, ut theologiae lectio nullo modo desideretur. Ubi autem commode haberi non poterit, magistrum \altem, consulto capitulo, deligant, qui clericos "-'aliosque scholares paupere» grammaticam grati» doceat: huic vero stipendium aliquod ad praescripturi eiusdem concilii assignetur.

Caput V,

Dr ejrcuustMW *librorum et bibliopolie.*

1. Indicis damnatorum librorum regulas, sanctissimi domini nostri Clementis papae VIII auotoritate proxime editas, cum ab omnibus, tum praecipue a typographie et bibliopolis observari iubemus.

2. Ne quid autem in huiusmodi regulas a quoquam peccetur, episcopi bibliopolarum officinas visitandas quotannis curent, sive per vicarium generalem. siye per unum aliquem virum, non doctrinae minus quam religionis et pietatis laude praestantem. Ex omnibus vero praescriptis reguli». has in primis servari diligentissime oportebit.

3. Libri nulli, maxime vero de sacris rebus, in lucent edantur, nisi prius ab episcopo, vel ah eo quem is huic rei prefecerit, atque ab inquisitore excussi, approbati, subscriptique fuerint. Approbatio vero a tergo primi folii librorum imprimatur.

4. In libris typographi nomen expressum legatur; annu» item, quo sunt excussi,' addatur. Autographa ajtud deputatum adserventur. Imprimendi facultas, annus et dies ipsius, nomina quoque eorum, quibus illa concessa est, in codicem referantur.

6. Bibliopolae omnes, quoscumque libros venales habent, eos in catalogum fideliter AferanL Hic eorum, quibua id muneris mandatum fuerit, mamu subscriptu» sit. Romanus autem index, nomina damnatorum auctorum complectens, in ipsis officinae librariae foribus expositus habeatur.

6. Qui per urbes, pagos, oppida aliaque loca libros venales circumferunt, eorum omnium indicem pence se habeant, ab episcopo vel inquisitore, vel librorum reognitoribua delegatis subscriptum.

7. Ab haeredibus atque exocutoribus ultimarum voluntatum illud omnino servetur, ut libris e defuncto {elictis neque ipsi utantur, neque eos aliis vendant, aut in alias personas quacunque ratione transferant, ni si eorum indicem episcopo deputatisve antea exhibuerint, ab iisque huius rei facultatem impetraverint

β. Nulli pdane in ullam "huius provinciae nostrae eivitatem^libri importentur, eût importari vendeetur, commodentur, legendive "quoquo modo euiquam tradantur, nisi aliis ante ostensis, veniaque cônoessa ab iis, quos huic rei episcopus inquisitqrve praeesse voluerit; aut liquido constet, libros etse eiusmodi, qui promiscue omnibus permittantur.

f 9. Publicis vero ministris et vectigalium exactoribus. u^i locus publicus importandis exportatîdisque mercibus est constitutus, excommunicationis poena proponitur, nisi deputatis personis significaverint, libros esse adductos: qua etiam eosdem teneri volumus, si hos ipsos libros ante patiantur efferri, quam ab iis, quorum libri sunt, eius rei potestas scripto concessa, manuque praedictorum subscripta exhib<^£>

10. Libri disserentes de rebus inter catholicos et haereticos controversia,, vulgarique lingua conscripti non permittantupe quod si eos permitti ratio sive uecossita» postulet, iis tantummodo concedantur, quibus episcopus aut inquisitor, ex parochi confessariique consilio, concedendos consuerint.

11. Qui vero horaria» preces beatae Mariae virginis, vulgari. lingua, vel partim vulgari partim latina complectuntur, ii venales nullo modo exponantur neque vendantur. Si qui voro libellos huiusmodi adhuc habeant, eos ad episcopum inquisitoremve confestim deferant, ut «alita a Pio V constitutione sancitum est. Id nutem totum episcopi huius provinciae edicto publico caveant.

12. Videat episcopus, no libros illos parvulos, quibus preces variae continentur, falsi» superstitiosisque tituli» aspersos, quisquam aut habeat aut vendat, nisi suo aut inquisitoris, aliorumve theologorum. quos huic nauneri praefecerit, diligenti studio primum recogniti et purgati sint.

13. Quoniam vero pestilentiores illi codices sunt, qui omnf genere maledictorum referti, in catholicam religionem perniciosorum dogmatum virus effundunt, idcirco vetamus, no quis talmudicos libros, et nefaria huiusmodi rabinorum scripta legere, habere, emere, vendere aut evulgaro audeat, propositis poenis, quae sunt apostolici» sanctionibus constitutae. Scrutentur ergo episcopi diligenter singulas synagogae, et ai quos huius generis libro» invenerint, statim comburanf.

14. Libros praeterea de astrologia iudicaria tractante», ad praescriptum censurae indici» librorum interdictotatn, tolli penitus extirparique praecipimus et mandamus; scripta item omnia geomantiae, hydromantiae et id genus alia, quibus divinationes, sortilegi*, sqpentitiones et veneficia continentur, D aboleri volumus et iubemns, cum contumacibus ii» omnino poenis acturi, quas iura et constitutiones apostolicae statuerunt.

Caput VI.

Dt eaerit reliyuin.

* 1. Illud ecclesiarum rectoribus universi» sine cuiusquam exceptione mandamus, ut quas in sua quisque ecclesia reliquias adservari noverint, earum ante tres menses elapsos indicem et documenta ad episcopum deferant et apud cancellarium episcopalem eorum exemplum relinquant. Quae vero constare ex documentis huiusmodi oportebit, haec potissimum erunt; quae reliquiae sunt; cuius sancti; quamdiu in ea ecclesia conservatae; quomodo ud eam allatae, ubi repertae, aliaque eiuadem generi» eodem spectantia. Quod si nihil afferri possit, quo hape satis probentur, erunt saltem antiquae traditionis testimoniis in publicum instrumentum relata

eadem demonstranda. In archivio codex ait, ubi singula ad cognitionem reliquiarum pertinentia describantur. In novis raliquiia, siquaa in poetarum contigerit inveniri, illud eedulo caveatur, ut nullua plane, sive ia saecnlarie regularisve ait, eae, niai ab epiaeopo ante reeognitna et approbatae, iuxta formam a concilio Tridentino praescriptam. q%ovis obtentu promulgare, populovo colendae exponere audeat. Reliquiae vero insignes, ei quae forte denuo reperiantur, non ante vulgentur aut adorandae proponantutgrquam epiacopi loci facultaa accesserit. Quod ei abueua eliquia inveteratus fuerit extirpan-"du«. xynodalia coepiacoporum licentia requiratur, atque inconsulto sanctissimi Romani pontificie nibi) novi, e^ praescripto Tridentini concilii, atituatur.

9. Reliquiae nulla» inde, ubi eunt, alio transferantur, niai facta in scriptis ab epiaeopo facultate. et ad eam plane rationem, quam ipse praescripserit. Quod ei, propter populi pietatem et consuetudinem, ena. ut morio eat. circumferri aliquando oporteat; tum, praeter cleri hominumque reliquorum frequentiam, ot campanarum nono et luminum copia eius rei maiestas exprimatur, utque eocleeia ipaa, quam fieri decentissime possit, ornetur, curandum Vrit. Nulli omnino, qui eacerdoa diaconusve saltem non ait, atque idem aacria vestibus indutus. nec. niai cum oximia pietatis et eultua signification^/ contrectare aacraa reliquiae liceat. Torpora item sanctorum, quae perpetuae sepulturae commendata eunt, sine summi pontificia facultate. vel synodali coepiacoporum licentia, inde ubi sont, in alium locum minime tranaferantur.

3. Vascula,-arcab aliaque omnia, quibus reliquiae conditae adaervantur, ita ornata habeantur, ut eorum, quorum illa viventium vaaa fuerunt, sanctitati respondeant. Ante insignes et in publico collocatae reliquias, quamdiu expositae fuerint, assidue lampas colluceat. Ex duabus minimum clavibus, quibus illae muniendae erunt, altera rectori ecclesiae, altera ei, quem idoneum ad id episcopus iudicaverit, committatur. Has vero quemadmodum nec vulgo omnibus, nec nisi iusta de causa credi par erit, ita, sine episcopi eiusve vicarii generalis concessu, non cuius facile ab ipsis custodibus reliquias videndi copiam fieri oportebit. Parochus, qua pietate sanctorum reliquias venerari Christianum populum deceat, fidelibus saepe exponat.

Caput VII.

Dt taerit imagimbtu.

1. In sacris imaginibus, aut iam pictis aut pingendis, in posterum ea ad unguem servari volumus, quae sunt concilii Tridentini sanctione decreta. Nibil igitur sacrum, anathematis poena proposita. nisi consulto et annuente episcopo, pingi fingive fas sit. Is autem nullam plane imaginem falsi cuiusquam dogmatis indicem, aut erroris materiam rudibus ministrantem, aut a sacris literis et ecclesiastica traditione abhorrentem, aut denique incertum quid, apocryphum, superstitiosum, insolitum. profanum, turpe, obscoenum, inhonestum, curiosum et quoquomojio fidelium mentes offendens subiicientem, oculis repraesentari, vel in ecclesia vel alicubi publice patiatur. Sacrarum vero imaginum habitus, status, ornatus, sanctitati dignitatique eorum, quorum imagines sunt, ita decore congruenterque respondeant, ut solo illarum aspectu fideles ad pietatem excitentur. Si qua vero ab huiua proscripto formulae aliena reperiantur, intra annum omnino corrigantur.

9. Ad sacras imagines in posterum coloribus exprimendas, pictores deligantur ii, quorum peritia cognita habeatur; loea sordida et lutulenta, humori item, fenestris, stillicidiis, claviaqao figendis obnoxia, ad pingendum vitentur. Ad ceiuaqua Muscfi imaginem, eius nomon addatqr. Vestitus omnia ornatuaqne profanus a canet» abait. Sacrae imaginée non niei >b epiaeopo, de more- oolemai benedictione adhibita, ia ecclesia proponantur. Rarum nova miracula non ante admittantur, aut vota iiodem oblata euocipiantur, quam de rs tota epiacopua, adhibitio in concilium theologia aliisque piis viri», diligenter cognoverit. Qua» lummi to pult "frequentia, pietate, necnon epiacopi approbatione coluntur, ex eleemosynis a fidelibus eo collatia, lampadia perpetuo ardentia bono[e au geantur; atque hunc, duabue cereis faculis additio auctiorem etiam reddere diebua festis, maximo laudabile iudieamus.

Caput VIII.

Dt ndtu fttonu» ditrwn.

1. Quemadmoduii)^ festorum dierum cultum, neminem esse arbitramur, qui neoeiat iuris esse divini; ita omnee credimus intelligent singulari pietatia atudio celebrari eoa a fidelibus oportere. Ergo diebus iis, quos festos agere consuevit ecclesia, nihil aut laboris aut operis suscipiatur, quod illiberale videri posait. emendis vendeQtiisque rebus omuibua abstineatur, nisi si quid agrotantium usui et saluti necessarium iudicetur; officinarum portae, praeter eas, quae propter superiorem causam- tolerantur, non pateant. Nundinae, quae in diem festum incurrunt, vel in praecedentem vel in se quentein profestum reiiciaotur, iuxta Pii V alio rumque summorum pontificum constitutiones.

Pignora, ne ipsorum quidem piorum montium, pupillorumve bona ad praeconis vocem sub hasta non veneant; iustitium ubique sit; contractus nulli celebrentur, nec iuramenta praestentur. In omnibus tamen supradictia, casus a iure permissos excipimus.

9. Sciat parochus sui muneris esae, quioquid diebus festis peccetur, id totum paterne simul acriterque corripere; atque ideo caveat, ne populus sibi commissus, dum festis diebus divinis officiis dare operam debet, turpibus occupationibus, etiam praetextu consuetudinis, quae corruptela merito dici potest, intentus ait. Quod si per negligentiam aliamve causam omiserit, vicarius fora neus, pro sua autboritate, vel reos puniat, vel rem totam ad episcopum deferat; hic autem, cum son. tibus meritas poenas constituat, tum parochum ,ipaum vicariumque foraneum. si hos offibio suo defuisse comparent, impunes abire nou sinat.

3. Nemo diebus festis iter ante suscipiat, quam missae sacrificio interfuerit; nisi tanta sit propinquitas loci, quem meditetur. ut, eo se commode perventurum in tempore, pro Certo habeat. Ecclesiastici, iique maxime, quibus residendi onus impositum est, ad populum, ut idem faciat, suo exemplo commonendum, in viam, die festo, nisi necessariis de causis, factaque sibi vel ab epiaeopo vel ab eius vicario facultate, nunquam se dent. Ne quis vero dubitandi locus rudibus relinquatur, statuendum est. quidquid spatii a dimidio noctis, ad alterum dimidium proxime insequentis est interiectum, id totum diei festi nomine contineri quisquis hoc tempore aliquod servile opus tractaverit. iis exceptis, quae iura quandoque liceri* voluerunt, episcopi eiusve vicarii generalia in civitate, foranei vero in dioecesi, parochive loci, si necessitas cogat, declaratione adhibita, is.et diem festum ab se violatum, et mortalem culpam sibi contractam esse intelligat.

4. Quo· die» festos agi Romana eanxit eccle- ▪ia, ' eorum omnium cultuni aine alla exceptions praecipimus. Eum item, qui patrono paroehialia eecleaiae dicatu» eat, aaltem quoadmissam attinet audiendam, featum eaae omnibu» volumua, qui parochiae illiu» flnibn» continentur; atque id, ne per ignorantiam. negligatur, praecedenti dominico die, dum divina mysteria peraguntur, parochu» populo nunciabit.

Coli etiam dies festo» iuberrts eoa, quo» laudabilia consuetndo recepit. Vt auaa quiaque parochiae frequentent, ibique missae condionique intersint, populum parochus saepe hortabitur. Matres etiam et patrea familiae commonebit; ut •eoum filios ad ecclesiam ducant, et quo tempore, vel chriatianae doctrinae rudimenta traduntur, vel vesperae recitantur, tum maxime adaint. Demum vero dies festos sio exigent, nt eat seerorUm canonum concilii Tridentini. Pii V aliorumqde aummorum pontificum decreti» sanctionibusque praescriptum. Huic vero muneri nisi curati vioariique foranei, quibus huiusmodi 'onns imponimus, satisfecerint, non modo nos eorum conscientiam oneramus, sed ipsi etiam, in ac graviter animadversum iri ab episcopi», seiant. A sacri» mysterii» quiaquani ante non abeat, quam sacerdos populo benedixerit: alioquin se non implesse praeceptum noverit. Onus vero illius irreligiosae consuetudinis, ducendi choreas in sanctorum solemnitatibua, ab hac provincia depellendae, vicariorum, ac praesertim foraneorum et parochorum curae synodo hac provinciali committitur. Prope autem ecclesias, huiusmodi saltationes aliique omnes strepitus omnino, podna etiam interdicti proposita, prohibeantur: indignissimum siquidem eat, ut quae tempora divinis beneficiis recolendi», praedicandisque laudibus tribuenda sunt, ea profani» oblectationibus atque impurarum voluptatum illecebris 'concedantur. v

6. Ad anniversarios aliarum eccleeiarur die» celebrandos, diebus iis, qui ex praecepto, voto aut consuetudine feati aguntur, quam rarissime curati accedant, ne, dum alieni gregis commoda eurent, suas interim ovea, quae, propter imbecillitatem vel aetatis vel eorporis, aliamve causam, domo longius abire non poaaunt, sacrificio missae carere patientur. Ad quorum eecleaiae, propter diei alicuius festi celebrationem, convenitur, ii neo mnltoa et vicinos presbyteros convocent, hi vero gregem snnm ante non deserant, quam sibi vel sacerdotem alterum, ad rem sacram populo faciendam, suffecerint, vel eum praecedenti die dominico oommonnerint, ut vel ad ecclesiam, cuius dies festus agitnr, vel, si minus M possint, ad eam quae propius absit, missae causa .accadant. Duos autem continuos dica ab eoelaeia aua propter bane causam abesse cuiquam noa liceat. Quater tantum in singulos anno· ad huiusmodi eelebrnams conveniendi, enique curato vicarius foraneus facultatem, eamqne aoripto expreaaam concedat: caveat autem, ne huius rei gratia ad aliorum eccleaia· adeant, praeter quam eorum, quoa ipai etiam ad suas, ob eandem cautam, ex edieto iam promulgato iavitaro poaaunt, quasi gratiam suo tempore relaturi. Si quia sine superpelliceo, talarique veate accesserit, a vicario foraneo aureo nummo muletetur; queo poena illi otiam, cuius ecclesiae dies festus est, irrogetur, ai Christianae doctrinae exercitium aut vesperas eo die omiserit, nec debitam in convivio fnigaHtatam et modestiam retinuerit. Modeata ait et ainguli· mensa. Dignior vanum ante mensam incipiat, cibumque. ut moris eat. benedicat. Dum cibus sumîtur, non corpora magia epulis, quam aaimi sacra aliqua lectione pasoaatur; atqne ideo a clerico aliquid da sancta* scriptura legatur, vol ab aliquo convivarum quacctio cx aacria litteris proponatur et aolvatnr proposita, ut inaniboa fatilibuaque' collocutionibus nullus pisae «it loena. Verba et aontentiue sacrae scripturae ad acurrilia aon torqueantur; neque plus, quam noceaae eat, corpori servjatur: aed sola eius infirmitas reficiatnr Pont cibum numptum, nd exemp|um domini hontri lesu Christi, gratiae agantur. Slquos dies ex voto vol ox pietate, non autem ex ocoleaiae praecepto, uti feato·, celebrari contigarit, aut anniversariis defanctorum, . pioreutve legatorum institutioni sitis fuerit faciendum, tum curato sacerdote·, quot opus fuerint, convocandi • vicario foraneo, si ita opportunum -consuerit, potestas flat Ipse autem sacrii omnibu· featia (at] conventibus, qui intra regionem sui vicariatus habebuntur, semper intersit. Qui. eo absente insoioque, habuerit, vel ad eos sine facultate accesserit, praescriptumve sacerdotum numerum et locorum vicinitatem exoeaaerit, duos aureos nummos mulctae nomine solvere cogatur. Nihil, quod aliorum animos possit offendere, committatur. CurajfU» in ecclesia sine superpellieeo conspici se toto illo die non sinat, et sacramenta prompte atque alacriter poscentibus prfipbeat. Vagationes per ecclesiam aut prope eam aint nullae; sed omne· huius generi· corruptelae tollantur. Missae congruentibus spatii» intervallisque debiti· celebrentur. Dum divini· officii· opera datur, excursione· a reliquia sacerdotibua per coemeteria plateasque non fiant, quin potiua illud pietatis specimen et religionis edatur, ut et fideles ad sanctitatem eorum exemplo excitentur, et ipai, qui aliis praelucere omnibus christiania virtutibus debent, lucernae in edit» loco positae merito iudićentur.

Caput IX.
Di tecnmmtii

I. Septenario numero cdntineri sacramenta ecclesiae, docet eius perpetuus et inviolabili» usus haec autem, quae velut septem remedia Deus esse hominibus voluit, quibus et criminum sordes eluerentur et divina gratia pararetur, sunt: baptismus, confirmatio, eucharistia, poenitentia, extrema unctio, ordo, matrimonium. Quanta sit eorum vi» ad gratiam conferendam, peccatorum macula· abstergenda·. augendaaque virtute·, nihil est quod hoc loco explicetur, si quidem a Christo sunt instituta et peculiari nomine Sacramenta a veteribus appellata: commonendi aolum parochi sunt, ut ad es. quae in illis rite administrandis servari oportet, animum diligenter advertant. Primum igitur, sacramenta sacerdotes ministrent ii, quibus ordinaria vbl aubdelegata potestaa et iurisdictio est. in ipsa varo administration» eum talari veste clericalique bireto, saperpellieeum mundum et decentem stolam, aliumve amictum adhibeant, quem Romanae ecclesiae ritu· in eo sacramento ministrando requirat. Galero caput nunquam operiant, dum tam aacra mysteria obeunt; ad quae tantam gravitatem, modestiam et pietatem afferre debebunt, quantam divina baee mysteria tractantibus convenire intelliguot. Habeant singuli parochi ritualem Romanum librum, et ab eius praescripto ne minimum quidem in saeramentis ministrandis recedant.

9. At vero quoniam in sacramenti· aliud sub sensum cadit, aliud eat, idoireo a parocho, dum unumquodque sacramentum exhibetur, quid ea re fiat, populo declarandum eat. Cum enim constet, in sacramenti», per signa quaedam sub sensum

cadenti·, invisibilem gratiam infundi, merito ore-dantium fidw et pietaa id Deum externis signis excitanda est. Paroehi ergo pia prudeaterque*vulgari lingua, iuxta formam a eatechismo Romano |fraescriptam, illorum vim at usum, pro tuseipieatium captu exponant, ut ad ea sumenda fidelia populne maiori cum reverentia atque animi devotiorie accedat.

Caput X.

Dt sneronsento baptûau.

I. Quoniam per baptismum, quasi per quandam ianuam, ad reliqua sacramenta patet iagrewus, hinc ait, ut ab eo ordiendum iure optimo videatur. Doceatur itaque a parocho populne, eam vim huius •aeramenti ewe, ut non modo, oulpi· omnibus condonatis, eo vetus homo penitus exuatur, sed ab Otnni etiam labe purus et integer, per fidem in Christum rursus nascatur. Hui etiam officii susceptorcs, qui petrini dicuntur, commoneantur; hoc enim meminisse oportet, se eos esse qui, ecclesiae nomine, per baptismum Christo parvulos offerant, et fidem suam, dum pro iis respondent, veluti fideiussorea quidam obstringant. Quapropter, quemvis de sacro fonte susceperint, ubi primum is adoleverit, ai necessitas postulet, eum symbolo et dominica oratione instituent; tum, ut vitam Christo ohristianaqu» professione dignam perpetuo agat, hortari non desinant. Quod ut facers plenius queat, non ore tantum, sed corde etiam et serio ■ad interrogata respondeant, suique muneris partes, perfecte teneant. Eos ad huiusmodi ministerium! volumus adhiberi, qui ad provectam aetatem, ploy naro quoque fidei cognitionem notitiamque adiunxerint.

4. Apostoli praeceptum est, ut honeste omnia et ordine io eooleaia fiant; quamobrem, aio ministrari baptismum et suscipi necesse erit, ut in Deo, et in eo ipso quod agitur, mens tota defixa sit Quaecumque igitur vel susceptorum, vel eorum qui adsunt fidelium animos avocare a piis cogitationibus possunt, ea universa tollantur; et quoniam hic satanae omnibusque operibus eius et pompis plane renunciatur, tanta mentis demissione et fide in Deum ad rem .omnium celeberrimam accedatur, quanta eos legimus acoeesisse qui Christo parvulo·, ut eis manu imponerot, obtulerunt; atque ut in ipeo baptismo de salute potius infantis quam de nomine cogitetur, parentes et susceptores de eo ante statutum inter se hsdieant.

3. Eu ausceptornm munere fungi prohibeat parochus, quos nequs sacram eucharistiam sumpsisse, neque confessionem eo anno obiisse comparerit, eoe item, qui vel sxcommunioati, vel interdicti, vel condemnati*, vel aliqua infamiae nota mnsti sint, una cum iis qui fidei redissent· ignorent, procul ···· ab hoc officio iuboat.

d. Doceedw praetero· populo· aril · parocho, quid ceteehesis et reliquae caeremonias, quas ia tento saeramseto admiaiatraado usurparo ecclesia eenseevit, signifieeat. qaaa omnia, ut sunt plena mysterii·, ita eoram oogaitionem ex Romano eatechiamo aaaipiet. *

&. Baptiama·, praeter quam ia soelsaia, nullibi aut eamntar aut praebeatur, nisi secus fieri noceesitae poetulet, tune vero nee bine episcopi eineva vicarii generalis in civitate, nec sine vicarii foraaei concerne in dioeoeai miaiatretnr. Qaodsi insta alique de causa demi fuerit infaati baptismus exhibitus, nihilominus ad eoAeeiam deferatur, ibiqaa, ut moris est, catecbwis tantam a parocho adhibeatur, qui ad huiusmodi ministerium nunquam accedet, nisi et decenti, ut supra deelarataœ est, habitu. at nno saltem clerico comitante. Hic vero, et saporpellieeo eit indutus, ot quamdia ree tanta peragitur, ardentem faculam maaibu gerpt. Ut entem malius praaataro omnia et scire parochas possit, librum habaat Romanae aecleaia· ritibus et nani congruentem, a quoque episcopo in sua dioeoeai approbatum.

6. Dum. festis diebus concionem parochus ad populu^ hebet, illud fidelibus crebro iqeuleet. si parvulum extra ecclesiam baptisari nccwsitw eogat, non licere mulieri, praesente viro, nisi Qrt.< baptismi formam malius illa teneat, neo viro, piaeseate clerico, neo minori, praesente maiori, sacramentum huiusmodi miniatrare; doceatque parantibus ab eo filiis exhibendo, propter spiritualis affinitatis impedimeatum, omnino abstinendum ease. Quaerat etiam ex obstetricibus et experiendo cognoscat, utrum, quae sit forma baptismi probe intelligent, materiamque huic sacramento Becewariam sciaat. quaenam esae debeat baptismum praebentis intentio, quomodo quove tempore ad materiam adiungi verba oporteat; si* quas vero rude· indocileeque offenderit, eas ab officio deeistere iuboat. Haec autem omnia episcopus,-maxime in visitatione, per se ipse curabit.

7. Moneantur praeterea compatrea, non modo susceptos sibi rase rudimentis fidei imbuendos, eosque ad castitatem, iustitiam oharitatemqne perpetuo colendam hortandos, sed confractam ···* etiam cognationem spiritualem, quam tamen ad susceptores et susceptum, huiusque parante·, necnon ad baptisantem et baptisatum, eiusdemq·· patrem et matrem solummodo pertinere, docendum erit, eamdemque non nisi ex baptisme et confirmatione oriri, cuius ea via sit, ut matrirooaium contrahendum impediat et contractum dirimat, quemadmodum et Tridentina synodo et Pii V eonetitutione sancitum est.

B. Tria ad sacrum fontem vascula adasrventar, eaque populi sumptibus, ei fieri peesit, argentee vel saltem stamnee, eleganti opere. Unias ferma sit, veluti cochlearis, ad baptisandi caput ter, ex provinciae et dioeeeais ritu leviter aspergendum; reliqua duo coniuncta, loculos distinctos habentia, quorum alterum chriam·, alteram eathoeumsaoram oleum contineat: sua vero utrique inscriptio, ad vitandum errorem sit addita. At vero pareohi •litre sacerdote·, non frontem, 'quod episcoporum wt proprium, sed summum infantis vorticem liniant Bit etiam in baptisterio baptuasalis liber, bombis et linteolum, ad parvulo· abstergendos. Fontem ad •am plane formam ubique volumus excituri, qstam generatim singulis huius provinciae nostrae seele•iis praescribemus. Illud etiam hoe decreto concedimus, ut in quaque curata ecclesia, medo ordinarii facultas et plebani oonsesmas accesserint, exstrui baptisterium poesit; atque id propter periculorum frequentiam, quae ex plebium et foatiam longinquitate contingunt.

· *9.* Hortentur puerperas parochi, at, cam primum • partu domo pedem extulerint, nusquam alio, quam ad ecclwiam, in eoius ipsae paroehiali viciai· degunt acturas, Dee gratiae pergaat, ut ibi · parocho benedictionem de more euacipiaat, quad Innocentii III eonetitntien· eavetar. Noe aatem decretis sacrorum eaaenum iaaiateutea, exoommunicationis poena propoeita, iisdem praecipimus, ne intra decimum msswem infantes sine alla watiesw iaeera securo ia lecto patiantur; siquidem porieulnm wt, no iis per ioonriam intercluso spiritu, obraaatar.

10. Videant accurate parochi, ae quid infantibus ad baptismum saseipieadam delatis aanexum sit, cuius wse usus aliquis in superstitiouibus possit.

ne, quae ad pietati· opua instituta nat, profani·, manibusad veneficia convertantur: rurentque pariter, ns «al exoreiiatun, linteolam, ea^delam et aquam, quibo· usi fuerint in miniitraado baptismo vel obstetrice· rei abi quique, domum ex eeclosia auferant; scd-e· omnia, suis quaeque loeis «deerrent; habeant-■que. ut *upra etiam dictum Mt, ht aaero fonte, ad abstergendos infant··, mappam perpetuo mundam.

11. 8nus cuiquo parocho eodpx sit, isqno diligenti eura «erratu·, in quem poram. qui baptiaantur, parentum et compatrnm nomina au cognomina referat, diemque qno quisqne natus ac baptisipo initiatu· Mt, atque utram ex legitimo matrimonio procreatu· ait. fideliter exprimat; huius aero per aingnlo* anno· expmplum, iuxta formam e nobis traditam in synodo, quotenni· exhibeat tutoque ,n archivio •errandum praeterea curent epiacopi. Libri inspiciendi, propter iustiMimaa can···, nulli prorsus potestas flat, nisi episcopus eiusre generelia ricarius facultatem scripto concesserit In baptiaandis expositis illud serretur, quod a doctoribua Romanoquc maxime catechiamo praeceptum Mt.

Capnt XI.

Dt sacramento ceq/trmaiioms.

1. Confirmationi· sacramentum eum summo honore coli oportere, Tridentina synodus sanxit tum illima administrationem ad t>olo« pontifioM atque episcopo· pertinere.

2. UuotiMcomque rei tempus inciderit, rei oportunum parochi iudicarerint, apud populum sibi comminutu breviter et dilucide de confirmationis origine, et do sacri chrismatis mysterio agant eumque ad tam utilis sacramenti dMiderium excitare studeant non modo ut ad illud suscipiendum promptus paratusque sit, sed etiam ut pleniorem eorum notitiam assequatur, quae, dum huiusmodi sacramentum exhibebitur, dicentur et fient. Adultis vero autbores sint ne'ad eius susceptionem ante accedant quam se peccatorum confessione expiaverint.

3. Antequam «aeramenti huius administratio peragatur, dominico praecedenti die. populum parochus diligenter .instituat de iis omi^bus, qqac ad eam rem necessario requirantur. Quod si mane conferendum sit omnM.ut ieiuni adsint hortetur, •tatuatque diem ante,administrationem ad publies· precM, ut post eas pie religioseque ad Deum effusas, Spiritus sancti dona per tam admirabile sacramentum suscipere mereantur. Seligat propterea confirmandos, eosque, ut in ineoMU, statu veotituque modratism servent admoneat. 8oloeti vero, niai aliter episcopo visum firent M septimum omnra aenam excedant -et de robus ad id sacramentum pertinentibus, doceantur.

4. Det operam parochus, ut nomo ex omnibus quM sibi commissos novit sacramenti huius sit expers. Si quem voro iam nata grandem expertem eomperarit, hanc a tali tantoqus beneficio por humanam voroeundiam amittoado deterreat, atque ad singulars praesidium aaimao «ibi comparandum, inflammat

fi. No illud quidam omittat paroehaa, cavendum sedulo esse, no sacramentam bee iterato quisquam sasespiat: qusnsadmedum enim gravi crimina m ilH obstringunt qui per aogHgoetiam samara praetermittuntur, ita plano sacrilegi suat fini ranas od illud asosdars nos vorentur. Nullam etiam ex aliena dioecesi ad sueeeptioaeai sonflrmatienia admittat nisi is ab ipso eae ordinarie huiaa rui fasahatem sibi foetam seriptoqus datam Mteodorit

fi. Modem die dominice praecedenti, quM quisqno petrinos decreverit adhibere, diligenter inquirat ot videat parochus. Ex iis veroÿ praesertim ex rudioribus, sciscitetur, qtrum orationem dominicam, salutationem angelicam, fidei symbolum, praeoepta logis ot reliqua Christianae disciplina· rudimenta noverint, ut ea,·- si ita videatur, confirmationis mysterium episcopo exibente, recitaro poMint. Caveat autem, no a p'arentibus filii, neve a foeminis mans, atqne ita vieiMim, ubi sit commodam, suscipiantur, atque ut rite omnia et ordine fiant, ne quis in ecclMia tumultus sit. accurate provideat. Neo confuse et permistim .omnibus ministretur hoc sacramentum, aed seorsim viris ac mulieribu* illis prius, his vero posterius. Quodnt fieri commodius, minorique perturbatione liceat, in altera parte mans, in altera foeminae statuentur omnes, •utem nixi genibus, iunctisque ante pectus manibus, suo quique loco et ordine pias religiosasque praeces ad Deum fundant, collocutionibus vanis omnique vociferatione et strepitu ita abstineant, ut 'ubique sacram silentium sit. Illud quoque ad extremum curetur, ne minores grandiorm natu suscipiant: absurdum siquidem est, ut ii pro patribus habeantur, qui inferiore· aetate, eunt.

7. Ut quique ftierint sacro oleo ab episcopo delibuti, ita etiam diligenter a sacerdote primum bombioe abstergantur, deinde ab alio, qui saltem •nbdiaeenus sit/ aqua abluantur, haec vero nusquam alio, quam in sacrarium baptisterii eflfandatur. Doceantur interim confirmati, no prius ex ecclMia abeant, quam mysterii huius tota actio faerit absoluta, omnmque episcopali benediction· dimiMi. Pueris, qui nondum decimumquintum annum exegerint, candida puraque fascia pars inuncta chrismate astringatur, neque ante posterum diem solvatur. Cum maioribus natu serventur ea, quae paulo ante praescripsimus.

8. Confirmatorum, eorumque parentyim et eoapatrum nomina parochi in codicem referant, quem ad hunc usum promptum paratumque habebunt, ut, si ita rei ferat, quae cuique affinitas cum alio intercedat, statim videri possit : eius vero exemplum quotannis ad synodum ferant.

» Caput XII.

Dt secroussalo «MAertsfias.

1. Ut augustissimum eucharistiae sacramentum in altari decentissime custodiatur st asservetur, quantam maximam poterit diligentiam parochus adhibebit. Ad hanc rem tabernaculum ligneum exstruatur, auro sacrisque imaginibus ab exteriori parte ornatum, intus vero panno serico rubri coloris inauratis claviculis apre affixo circumvMtitum. Ima pars interior corporali sternatur, ad excipiendas •aeras particulas, si quae interdum aliquo essa décideront. Oatiolum ita latum sit, ut commode inferri pyxis efferique posait; eius foras duobus innixqs cardinibus facile circumagantur, atque extrorsum aporiantur, clavi muniantur, oaqae nulli, no ipsis quidem clericis committatur. Qua in re •i parochus fuerit negligentior, gravM sibi poenas •x Muonnm deeratis propositas esse meminerit.

2. Taboraaeulum in altari recte et firmiter statuatur, ita vero depresse,,nt, nullis subiectis gradibus, eius ostiolum a sacerdote elandi reelndique eemmodisoime possit. Elegamti coaopaeo, tcetum perpetuo sit, euies eoior, si fleri poMit, pro temporum ratione et varietate mutetur, in eo ssc sacris reliquiis, neo alii· quibusvis rebus nil·· omnino sit locus; snb eo nullum proreus armarinm exstruatur.

3. Paroehiali cuique ecclesiae, duas saltem argentee·, intusque inanratae pyxidM sint, quarum altera populo sacrosancte sueharistia ministratur, ad aegrotes altera deferatur. Hae semper decenti

vclo tint tectae. . Inclusa» continuo habeant, ad omnem fidelis populi necessitatem et usum, aacraa hostia» minimum quinque. Hat octavo quoque die parochus renovet, maxime vero ai commodum .ait, qhinta quaque feria, quo dio aanctiasimum hoc sacranientum a Christo domino institutum fuit. Hostiae recentes, hoc est, ante quindenos ad summum dies confectae adhibeantur, quae non ante eonaacrentur et includantur, quam veteres omnes administratae sint, earumque fragmenta consumpta.

4. Illud vero ante omnia curabit diligentissime parochus, ut Cum ipse, quanto fieri possit maximo studio pietatis et .cultu, venerandum Jtoc sacramentum tracèbt, custodiat et ministret, tum populus sibi eommissuV illud religiosissimo veneretur, et sancte crebroque suscipiat. Hinc talari veste, superpelliceo mundo, stolo rubri coloris, cereisque in ipso altari ardentibus: tantum sacramentum tractare non audeat, quod si vel alio asportandum, vel supplicationis causa in altari fuerit exponendum, id, non nisi sacra aliqua precatione et thurificatione adhibita, fiat, aliis etiam derirt» assistentibus, ubi fieri commode possit; sin minus, uno saltem, qui superpelliceo sit indutus, astante. Qui secus fhxit, sciat se gravissimis poenis ad episcopi arbitrium fore obnoxium.

5. Publica tantum, eaque iusta gravique de causa, palam prop,.nere liceat; gravia autem ea censeatur et iusta, quam in urbe episcopus, in dioecesi vicarius foraneus esse huiusmodi indicaverit. Neque tamen, quin aliis quoque de causis institui possit oratio, prohibetur, modo sacramentum non exponatur: exponi vero in altari solum maiori fas sit, nisi episcopus in alio etiam, id ut fiat, permiserit. Omnino ubicunque expositum fuerit, locus sit decentor et religiose ornatus.

ti. |n altari cereae faculae saltem sex, lampades minimum duae semper praeluceant, in eo lucernae aliave instrumenta oleo lumen alentia, ai fieri aliter possit, non collocentur. Qui parere renuerint, arbitrio episcopi puniantur.

Î. Pridie eius diei, quo sacramentum, orationis causa, publice proponi decretum fuerit, sub vesperam. iterumque eo ipso die. paulo antequam proponatur, campanae de more pulsentur, .sacerdos deinde adsit cum pluviali rubro et stola. Hic. clero illius ecclesiae, ubi oratio futura est. nccuon parochiaii» cum superpelliceis prosequente. sacramentum rite et religiose exponat. Si qui» ad tam piam functionem convenire neglexerit, eius nomen ad episcopum a parocho deferatur, ut ab eo omissi officii poenam suscipiat. Quod »i. qui convenerint, illiu» vel parochiaii» ecclesiae clerici senarium numerum non expleverint, aliunde alii, cum sui» quique accensis cereis, evocentur, ne pauciores eo I numero sint. Invitentur praeterea omnes qui m ea parochia degunt, ilftra cuius fine» eccleaia est in qua oratio celebratur; maxime vero omnium illi, qui in sacratissimi sacramenti sodalitatem adscript! sunt. Hicubi vero nondum huiusmodi sodalitas instituta esset, curent episcopi, ne tam ubere fructu fideles careant. Quod igitur ad civitates attinet, iu unaquaque cathedrali ecclesia, quod ad dioecesim, in singulis parochialibus, si fieri commode possit, instituantur, impetratis etiam indulgentiis solitis, ad christiani populi animo» religione aerius inflammando».

H. Quotiescumque sacramentum exponi reponive contingat, expositum per ecclesiam ardentibus cereis, praeeunto clero et populo subséquente, sub umbella circumferatur, interim vero litaniae, aliaeque ad id pertinentes precationes adhibeantur. Quamdiu in altari expositum fuerit, duo clerici, quorum alter diaconus sit, amicti auperpelliéeis interdiu semper assistant: noctu vero unus saltem, atque is in sacra ordine constitutus assidue excubet.

9. Sapientissime plurimorum 'cqpciliorum decretis sancjtum est, ut semel saltem singulis annia oves a suis quaeque parochis cognoscantur. Quapropter, nemini in posterum, praeterquam in sua parochiaii ecclesia, sacram eucharistiam licere sumere in Pascha resurrectionis mandamus ei quia autem eo tempore alibi suscipere abusae fuerit, sciat ae praeceptum ecclesiae non implesse: «acerdo'tem vero. .qui. ministraverit, ex canonum disciplina punitum iri.

10. Clericos vero omnea et sacerdotes monitos irolurnu», ut tantam huic sacramento venerationem adhibeant, ut ad idem faciendum suo exemplo reliquos fideles commoneant. Si quando igitur ad aegrotos deferri oportere contigerit, quieumque in ecclesia vel sacrario fuerint, praeter eum, qui. eo tempore missae sacrificium populo sil facturus, sanctissimum sacramentum omnea sequantur. Hi t in foro vel in via ulibi fuerint. Hexis primum genibus venerati assurgant; tum domum usque aegroti, atque inde ad ecclesiam comitentur / nec quisquam, clericalis ordinis vir. officium tam recti piiquo exempli praeterire, sibi licere arbitretur. Aegrotis, devotionis ergo, sacratissimum Christi domini nostri corpus, vel ante vel post viaticum sumere cupientibus, debito ecclesiae servato ieiunio. concedatur, modo semel tantum viatici nomine praebeantur.

11. Eucharistiam ad aegrotos parochus delaturus, postquam certis campanae ictibus, suaejiarochialis ecclesiae clericos, atque omnes Christi fideles, eosque potissimum, qui ex sanctissimi sacramenti sodalitate fuerint, in eandem ecclesiam convocaverit, derei» umbellaque pararis, manu» ante abluat, deinde superpelliceo. stola pluvialique rubro indutus, quae semper ad huiusmodi ministerium adhibebit, nixis ante altare genibus, paululum tacitus oret: mox aaceudat. genu flectat, tabernaculi ostiolum pandat, Hexo iterum genu pyxidem velo tectum depromat, atque in corporali, quod ante explicatum in ipso altari esse oportet, constituat: rursusque genullexione adhibite, clausoque ostiolo, velatis, ubi commodum sit, rubro amictu serico humeris brachiisque. pyxidem eodem velo tectam utraque manu ita suscipiat, ut sinistra pedem, dextra globulum sive nodum teneat; sub umbella demum procedat, eaque s dignioribus laicis elata gertetur. Praeeat clericus cuin vasculo aquae benedictae, aspergillo et tintinnabulo, ad duiua sonitum certis intervallis editum, ehristianus populus, ad sanctissimum sacramentum curvati» genibus venerandum, invitatu» prodeat. Clericus item ulter, si eius copia sit. adhibeatur, cui corporale sacculo rubro inclusum, ante pectus decenter ferendum detur, una cum rituali libro, qui, iuxta usum Homanae ecclesiae, per totam, ut iam dictum est. dioecesim probatu» receptusque sit; ex eo. paroehus recitet quae ad huiusmodi functionem pertineant. Duo denique ex sanctissimi sacramenti sodalitate, pro locorum consuetudine, laternis inclusos cereos praeferant, quo adversus omnes imbrium ventonimque iniurias, hyberno potissimum tempore, tecti munitique sint.

12. Dum eo, quo eundum eat. perveniatur, psalmos, qui poenitentiales dicuntur, sine ulla intermissione! parochus recitet: ac, ei lougius iter fuerit, eosdem repetat, maxime vero eum. cuius initium est Miserer»; hymnos etiam psalmosque alios, ac pia» precatione» eodem spectantes adiungat, donec via tota confecta sit: quod ipsum caeteri quoque

bacordotes «t eleriti, qui prosequantur, alternatim j sum eo fsciant. Fidei·· reliqui,,ipsi etiam oraales, non gregstim.sed bini ineedant, 'eo omnino ordine, ut primum locum.sanctissimi «aeramenti sodale· Occupent, altero viri omne·l alii subsequantur, postremo foeminae; Operto illi, hae velato capito accensas faculas manibus praeferentes. «

! * ı Capqt XU1.

De tatrwMfifa pesmtsatie·; *

1. Hortentur curatores animatum, in sacris concionibus, et quotiescumque opportunum eius rei tempus videbitur,' fidelem popnldm ad .sacrae confessionis frequentiam, illud · Salomonis crebro inculcante·: „Qui abscondit «celere sua, non dirigetur: qui autem confessus fuerit voP reliquerit ea. misericordiam con»equetur.“ Dooeantque, non Atia esse, culpas apud Deum tacita bonfessione deponere. niai sacramentel! etiam eaedem sacerdoti l aperiantur; Moneant igitur, hanc confitendi legem a Christo conditam, per apostolos ad nos usque deductam, et. ab universali ecclesia inviolabiliter observatam, ab omnibus Christi fidelibus retinendam osse; detrectantesque et parere recusantes, cum ab aliis multis, tum postremo n sacro Tridentino concilio damnari, et fidelium communione privari.

2. Quia vero curam gerere animarum maxi-* mum. onus est et gravissimum, quod in audiendis confessionibus potissimum occupatur, idcirco existimet parochus,' tbllam esse diligentiam, doctrinam, prudentiam tantam, quae tanto muneri digne tractando sit satis. Sacerdotem igitur coafessarium, integritate, scientia, taciturnitate praestare oportet; maxime vero ab omni turpis lucri cupiditate in confessionibus alienissimum esse. Etenim' si quae-, •tum speêtet, ad pfcccsjpdum alliniat, curiose exploret. pertinacius blandiatur, cAsecientias peccatorum laqueis involutas nesciat expedire; ai denique ebrius, iracundus, levia et loquax sit, hic dispergendis potiua et mactandis, quam pascendis servandisque ovibus videbitur fuisse praepositus.

3. Accipiunt quidem sacerdotes, dum eo ordine initiantur, potestatem a peccati· omnibus absolvendi: quia tamen pertinet ad rationem iudicii. ut sententia feratur in subditos, illudque verissimum est, a sacerdote frustra eos absolvi, in quos ordinariam delegatamve jurisdictionem non habet; ob eam rem. ex sanctae .aynodi sanctionibus, nemo socularis regularisve sacerdos ad audiendas confessiones accedere debeat, nisi aut beneficium parochial· obtineat, aut ab episcopo, rem scripto testificante, sit tanquam ad hoc munus idoneus approbatus.

4. Cum intelligerent sacrosanctae Tridsntinae synodi patres, · re atqu· · disciplina Christiana esse, ut graviorum quorundam atrociorumque criminum absolutio, non ab omnibus passim, sed a summis solum sacerdotibus traderetur, sapientissime decreverunt, ut episcopi omnes, in sua quique dioecesi, graviorum huiusmodi culparum reos sibi ipsis absolvendos relinquerent. Ne igitur oonfeesarii temere in alienam mortem per ignorantiam irruant, nevs eos, quos minime possunt, absolvant, illud omnino volumus ot mandamus, at non modo curatores animarum, sed alii etiam omnes ad audiendas confessiones admissi, bullam in ooena Domini legi solitam, casusque ab episcopo sibi ipsi praecipue reservatos, descriptos pense se habeant, nulluaque ab iis ullo modo absolvant. Ab hoc tamen numero excipiuntur poenitentiarii,' quos episcopus ipse delegerit, modo rosideaat in sociosis, cui quisque addictus fuerit; itemque ilii, qui ab eodem episcopo facultatem scripto exaratam acceperint. Horum autem aliornmque summo pontifici reaervatorunureos, nullius plane privilegii aut ihdulti ante concilium concessi, regulares absolvere (»o posse sciant, oosque-qui contra fecerint, in oxeoinmunioatlonem latae sententiae incidisse. Haec vero condjtio temper in iis facultatilft· exprimatur, quae scriptae dantur, si,quis autem, Imminente mortis peridiüo· reservatae atiouius culpae ab' eo, cui ordinaria potestas non sit, absolutionem .acceperit, a concionatoribus et parochis moneatur saepissime populus, huic, si convaluerit, conclusionem sacerdoti, qui potestatem habet, repetendam dssc. ,

A. Ne quis sUspicidni loAu· }n ecclesia relinquatur. suspenpionis, ipso facto subeundae, poenam proponimus iis. qui mulierum confessionns. praeterquam in ecclesia, nisi secus fieri necessitas cogat, certo patentique loco. post ortum atque ante occasum solis excipere audeant. Ad id autem commodius atque honestius peragendum, suspensionis incurrendae poena proposita, ne in ipsis quidem ecclesiis huiusmodi confessiones audiri volumus, niai ex confessiqnali ad hiinc usutn apte confecto, cuius intermedia fenestrella, crate‘et tela ita munita sit, ut audiri, non videri mulier possit. Iluiusmodi Vero oonfessionalia in singulis curatis ecclesiis, pro populi nutnero et ecclesiae cuiusque amplitudine, plura sint. Quod si qua minus bene compacta exstructa fuerint, ea vel ex ecclesiis efferantur, vel ad eorum similitudinem, quae sunt in nostra metropolitana, formentur.

fi. Videant parochi, ne quemquam, qui ex aliedu parochia sit, nec intra annum quidem ad confbs-y sionem admittant, nisi parochus, cuius ille curae subiectus est, potestatem faciat; id autem eum semper; tum Paschae tempore caveri potissimum volumus. Illud quoque meminerint confessarii. si quemquam iubilei alicuius virtute absolvant, neque •ibi ius esse a criminibus^ quae rescripto comprehensa sunt, absolvendi, neque cum irregulari dispensare ullo modo licere, nisi huiusmodi facultas nominatim expressa sit. Neque vero ignorare eos oportet, si quos, iubilei aut privilegiorum quorumvis vigore, in conscientiae foro absolverint, eos in exteriori foro absolutos non esse. Poenitentes igitur hoc ipsum moneant, nc hac re tanquam ansa quadam utantur, ad parochorum suorum vel indicium vel salutare remedium fugiendum.

7. Suspensionis poenam indicimus confessariis omnibus, qui sin· superpellioeo, stola clericalique bireto confessiones audire praesumpserint: pilei usum, quamdiu sunt in confessional·, iis omnino adimimus. Cavere autem diligenter iubemus, ne, si poenitentes interdum pecunia mulctare oporteat, eam usibus illi suis addicant; quin potius io pium aliquod opus ita erogandam curent, ut illius distributione ipsi proreus abstineant. 81 quid vero eleemosynae nomine poonitenti sit ad mimae sacrificium conferendum, id sibi praecipue dari ne eurent, ne rudiore· forte suspicentur, Dei donum pecunia aestimari. Eleemosynam, etiam ultro oblatam, oaoramonta, maximo vero poenitentiam ministrante· sacerdotes ne accipiant; quod si paupertate laborent, inopiae suas auxilium petant et sxpeetent a Domino, qui dat omnibus affluenter.

8. 8emper praesto asse docet confessarios^wl medicos animarum opem suam poscentibus; sed tum potissimum, cum dies quadragesimal·· aguntur, huic muneri oportet ita ceee intentos, ut toto eo tempore nunquam ab ecclesia absint, nisi quantum aut corporis sustentandi ratio, sut gravis ali-

1 Mitto mate ---«-.

qua neoeeaitaa postulet, no, deficientibus medicis, a periclitantur aegroti. Id ipsum~iis quoque diebus praestet, quibus Domini nostri adventns memoria celebratu» et colitur, iia denique omnibua, quibua fideles confessionis aacVamentum 'obire frequenter colent. J

V. Confeaaarii, ad excipiendae aegrotantium 'confessiones vpcatn aine ulla mora adourrant: ai quem vero ex auia morbo laborantem cognoverint, etiamsi vocati non aiift, ad eum atatim ao conferant, utque animae per sacramentum poenitentiae medeatur, hortentur. Quod ai mortia imminere periculum viderint, cum de reliquia -sacramentis sumendia commoneant, tum, ut ae, ai ita Deo visum fuerit\ad moriendum comparent, et ipsi hortentur et ut idem faciant, parentibus et consanguineis persuadeant, illorum animoa ea praecipue inaania Hberantee, qua saepe fit, ut, dum curando corpori studiosius eunt intenti, aegrotumque impendentis iam mortia cogitatione terrere nolunt, de salute animee minus solliciti videantur. Illud autem honestatis erit, ut, qui mulierum lepto decumbentium confessiones excipiunt, cubiculi fores esae patentes velint.

IO. Quod gravissima Pii V siftnmi pontificis constitutione de medicis sancitum eet. id semel quotannis promulgetur. Medici vero ipsi, ad praescriptum constitutionis ab Innooentio III editae, eum primum ad aegrotos accesserint, eoe de animae maculis per sacramentum confessionis eluendis admoneant, neque tertio redeant, niai eoa sacra confessione expiatoa eaae cognoverint; ai secus fecerint, sciant se poenis a sacris canonibus et ab eadem Pii V constitutione decretis esae obnoxios; quod noa etiam publico decreto statuimus.

11. Singulis huius nostrao provinciae curatori-(bus animarum mandamur, ut. quos curae suae subditos confessionis communionisque sacramentum statuto ab ecclesia tempore minime sumpsisse compererint, eorum omnium nomina' in libro schedularum describant. Primo deinde dominica die, qui in Albia dicitur, eos omnes, aive inares aive foeniinae sint, intra missarum solemnia. generali monitione, cui vim et robur trinae monitionis incase volumua, nominatim moneant, ut intra illius hebdomadae spatium, ecclesiae praeceptum omnino impleant: dlioquin fore, ut ii non modo hebeantur pro interdictis, eed eorum quoque nomina, cathedralia et parochialia ecclesiae foribus affigantur, «ingulieque dominicis et ceteria festis diebus, dum missae sacrificium celebratur, in omnibua civitatis et dioecesis ecclesiis evulgentur. Neque, ut divinis intersint officiis, permittatur, anathematis poena eo ipso proposita admittentibus, ut est decretis D sacrorum canonum constitutum. Interim vero, si quem eorum mori contigerit, ex Innocentii III constitutione, ecclesiastica carent sepultura. Praefinitis autem diebus elapsis, contumacium nomina in schedulam fideliter relata, tostimoniumque monitionis sua manu subscriptum parochus ad episcopum eiusvo generalem vicarium mittat. Atque sio statim omnes in ecclesiis titulum eliquem obtinentes eo'praecepto devinciat, ut eorum nomina civitatis et dioecesis ecclesiarum valvis et affigi curent, et dominicis festisque diebus, dum sacra mysteria peraguntur, donec illi resipiscant, frequenti fidelium multitudine publicari; obstinate vero perseverantibus, poena maior atque ipsa adeo excommunicatio ad episcopi arbitrium infligatur, quam si per annum sustinere non erubuerint, cum eis, veluti cum suspectis nomine haereais, ex concilii Tridentini praescripto agi posait.

Caput XIV.

Pe *teeramtolo fxlrtmat uiutionii.*

1. Sacramentum extremae unetionia, ut eat a Christo domino inatitutum, ita perpetua eccleaiae consuetudine uaaqee aemper receptum aervatumque eet Hoc ita ministrari fidelibus volumus, ut pre- , cationea caerimoniaeque In rituali Romano libro deacriptae adhibeantur. Sacerdos aegrotum Consoletur, eumque ^b humanarum tiuxarumque rerum cogitatione ad caeleatium praemiorum aeternae^Ub beatitudinia cupiditatem traducatur. ı Daemonie, variae rerum species ad terrorem proponentia, insidias excelso animo contemnere? et de divina bonitate et miiericordia bene aperare iubeat; confirmatum denique et sancta benedictione munitum Deo commendetur; adstantes de humanae naturae imbecillitate admoneat, eoaque ad preces pro aegroto fundendas hortatus, quanta ait sacramenti huiua via et potestas, breviter dilucideque aperiat.

3. 8i quia periculoso morbo affectus decumbat, curet atudioaiaeime parochus, ut ad ministrandum hoc sacramentum in tempore adait, ac proinde nusquam ab ecclesia longius abeat: ai quem ex suo grege sciat in extremum vitae discrimen esse adductum, aegrotum bis singulis diebus, matutinis pomeridianisque horis invisat, aeque ad eum sacro oleo iniungendum diu noctuque paratum eoae ostendat. Ne vero sine huiuamodi praesidio decedat infirmus, parochus, vel cum ad eum visendum primo accedit, vel cum eidem sacram eucharistiam viatici nomine praebet, id sedulo moneat, ut, dum sibi ipse constat, mentisque eet compos, inungi ae postulet: simul illud adiungat, quam magnum ad salutem momentum habeat hOc sacramentum, ultro picque petitum, cuius ut ille desiderio inflammetur, fructus ex eo prodeuntes per capita peraequatur.

3. Contingere aaepenumero solet, ut periculose aegrotantium domicilia longe a parochiali ecclesia distent. Quotiescumque igitur eucharistiae sacramentum eo deferendum fuerit, dubiumque erit ne, morbo ingravescente, ad sacrum oleum ministrandum redire non possit in tempore, sacrae etiam unctionis vasculum afferatur, aegrotoque, dum integris adhuc est sensibus, praebeatur. Quod si ea morbi vis sit, ut. utrum efflaverit animarq, dubitetur, tum parochus et ipse per se rem totam diligentissime perscrutetur, et, si per temporis angustias liceat, medicum etiam in consilium adhibeat-; si minus id possit, atque adhuc haereat, ea conditione utatur: ai es vivus, per istam unctionem etc. Si vero ita laboret aegrotus, ut verisimile sit, eum ante moriturum, quam sacramenti huius administrutio absolvi a parocho possit, precationibus praetermissis, singulae corporis partes, quas ritus inungi postulat, cum stata verborum formula linian- tur. eo autem adhuc superstito, reliquae, ut moris est. precationes adhibeantur.

4. Ad ÿoe sacramentum ministrandum, cum eo, quem maximum habere poterit, sacerdotum clericorumque numero parochus semper accedat. hi omnes superpelliceis amicti, cum ministranti adsistent, eum procantem suis etiam ipai precibus adiuvabunt. Quod si plurium nulla sit copia, clericus saltem unus omnino non desit. Sacerdotes vero omnes hortamur in Domino, ut, ei ad tam pium officium a parocho above sacerdote ministrante vocati fuerint, comites ae libenter adiungant; ire autem aine iusta causa abnuentium nomina, parochus miniaterve. in dioecesi ad vicarium forsnaum, in civitate ad episcopum vel eius generalem vicarium deferat, quorum erit paternis

cohortationibus st moniti· providere, ut illi tam^i religioso muneri in posterum satisfaciant.

λ ('um primum ad sacrum oleum ministrdn-dum vocatus parochus fuerit, ei ait interdiu, statim ad ecclesiam adeat, pulaataque ad comites aliquos convocandos campons, superpellioeo et violacea stola indutus, ad aegrotum pergat, vasculum sacri nlei non manu gestat, aed aerioo sacculo violacei coloris decenter inclusum, colloque serica item corduia apte appensum, devote ferat. Iuxta cubicularem aegroti lectum, si fieri commodo possit, parari mensam, mundaque mappa sterni diligenter curet. ibi pelvicula sit cum bombiee, ad inunctas corporis partes tergendas; mica praeterea panis rt vus alterum ad manutam lotionem ahstersionemque digitorum parata: candela denique cerea minimum una aceensa praeluceat. In ea mensa, qua parte lectum propius spectat, sacri olei vasculum collocetur, quod nulliua laici hominis manibus contrectari sinatur. Moneat interim parochu» eoa omnes qui adsunt^ domesticosque praesertim, ut et aegrotum Deo suis precibus cum spiritus fervore commendent, et post administratum etiam sacramentum extremae unctionis, corporis curam ne deserant.

K Gratia, quae sacramentis conferri solet, nulla re magi*, quam lethiferi alicuius peccati labe excluditur. Videat itaque parochus, ne, si fieri pusrit, quemquam ante inungat, quam is confessione purgatus, sanctissimam eucharistiam susceperit, aut si minus, propter stomachi fauciumve niorbifm, aliquem communicare potuerit, «açramuntum saltem confessionis obierit. Quod si quem tanta morbi vis repente oppresserit, ut neutrius «umendi facultas fuerit, hunc etiam inungi licebit, modo »v rri huiiiM desiderio teneri, nutu aliquo et significatione pietatis ostendat.

7. Ad ea, quae de natura atque utilitatibus sacramenti huius explicari oportere paulo ante docuimus (quod erit coram aeipoto diligentius faciendum), illud quoque adjungat parochus, expedire maxime, ut ea 'fide utyfendum no praebeat, qua ·«· ultro illos legimus obtulisse, qui ab apostoli» «alutVm corporis accepturi erant; deinde salutem animae esse multis partibus praeferendam saluti corporis, quae ita solum sit expetenda, si «d caelestem gloriam comparandam momenti aliquid habitura sit. denique dubitandum non esse, quin illis «altêm precibus Deus flectatur, quas parochus sacerdosve. ecclesiae Domitii ipsius personam gerens, in huiusmodi sacramento ministrando inurp.it I'uni postremo, ut is honor huic sacro oleo habeatur, ut non ante ministretur, quam partes, quibus adhibendum est. atque illae praecipuae, quae sordes taciliU* colligunt, abluantur.

H. Meminerit parochu». si semel infirmus fuerit unctus, in eodem morbo eodemque mortis periculo non esae iterum liniendum; quodsi, post susceptam unctionem, valetudinem recuperaverit,quoties ex eo tempore in vitae discrimen inciderit, toties sacramenti huius praesidio muniendus erit. In diuturnis etiam quibusdam morbis, cuiusnwdi esse hydropiri» consuevit, si cui. qui iam iam moriturus videretur, hoc sanctum oleum adbibitum fuerit, atque is deinde evaserit. si postea ex eodem morbo rursus in periculum mortis inciderit, huic rursus etiam hanc sacram unctionem ministrari oportebit.

Contingit interdum, ut sacramentum hoc noctu ad aegrotos deferri necesse sit idcirco, si parochi domirihum ab ecclesia longius absit, praeter vasculum sacri olei, quod in ecclesia, decenti tutoque loco ita praecipimus adservari, ut illius cluis nulli plane credatur, domi etiam, loco item decenti ac tuto, ut alterum parochus habeat, una cum superpellioeo, violacea stola, rituati libro. aspersorio, caeterisque ad id necessariis rehus per* mittimus. Parochi igitur, duo ad sacrae mtius unctionis vascula comparent, eaque ptannea scite confecta^ ad eam omnino formam, quam nuo locn •t tempore praescribemus, singula vero in ligneam capsulam corio circumvestitam, auroque decore distinctam. includant. Vascula seorsum ab iis habeantur, quibus ad baptismi usum nscrif ole» includuntur.

Caput XV. *

Dt ucra^tuto ordwi.

I. Promonendorum ad sacros ordines .conditione* exploratas et cognitas habere parochus studeat, operamque det, ut quicumque ex eiu* paroehiali vicinia initiandi sint, et spiritualis vitae B studia colant, ot Christianas virtute» noriot. pietatem nempe, religionem, castitatem, sobrietatem, pacem, charitatem. orationem, sacrorum .mysteriorum frequentem usum, aliaque Id genus plurima; sciant que sibi cum horum omnium observantiam multo arctius quam laici» esae propositam, tum nihil aliud ecclesiasticae vitae cursum, quatn prrpotutm virtutum omnium exercitationem esse debere. Illud etiam çuret. ut qui vel ultro ip»i clericalis ricae genu» sectari instituunt, vel infantes a parentibus huic sacro ordini destinantur, nd pios omne» christianosque rno^s acruratiy» informentur. »inguloeque frequenter moneat, ut cui quisque ecclesiae ex synodi huius decreto adseriptu» fuerit, vani in primis frequenter clericorum functiones observet, et ad earum exercitationem »e comparet. ecclesiasticorum denique hominum, morumque probitati* insignium familiaritate utatur.

C 4. Dabit etiam parochus pietatis bignificatioio-m minime aut vulgarem aut obscuram, »i puriu-t, quos utiles ecclesiae Dei ministros aliquando fort· appareat, ita erudiat, ut instituto, quod profiteri volunt, ante digno» se praestent, (piam illud suscipiant; atquo ideo musicae modulationis, qui cantus planus seu firmus dicitur, peritiam habeant, et in functionibus ad ordinem, quem sumpturi sunt, pertinentibus, non mediocriter exercitati sunt. Eiusdem quoque parochi ent curare, ut ante diem ordinationi habendae praescriptum, dvienti clericali habitu et tonsura, ad eam formam, «piam cuiusque ordinis ratio postulat, ante episcopum omnes sistant. Qui vero nondum tonsuram acceperint, satis fuerit, si cum clericali habitu, iuxta facultatem antea fartam, accesserint

3. At vero, qui vel prima tonsura Vel minoribu» mnioribusque ordinibus initiari voluerint, quin D decim ante ordinationem diebu». episcopum singuli adeant, atque haec, quae paulo infra «uhinuernu-. descripta, legitimeque testata litteris afferant. Qui bu» ea defuerint, ii plane sciant. se ad nullo» omnino ordines admissum iri. Primo igitur quisque probet, se ex legitimis nuptiis procreatum e»se. vel saltem dispensationem de impedimento natahum acoepiflee; deinde, ius dioecesis sibi competere. ratione vel origini» vel ecclesiastici beneficii quod in dioecesi obtineat, vel domicilii dec.ennatis. vel alia demum quavis legitima causa; a parocho etiam, ut dictum eat, vel a ludimagistro. ut Trr dentina synodo» iubet, vel ab eo quo institutore in qualibet disciplina et scientia utitur, vel «i scholae cathedralis ecclesiae «it adseriptu». ab illiu» rectore, vel a quibusvis alii» episcopus iu» serit, litteras testimoniale» exhibeat, quibus vitm* superioris ratio commendetur et mores. Illud quoque luculento scripto testatum afferat a scholarum

Christiana· doetrio·· praefecto, vel generali, vel eo A qui «uno paroehlali. viciniAe praepositu· fuerit, »· in ii· aseidue frequentandi· diligentem ' semper luis··. Ne harum quidem rerum testificatione· desiderari «inat, qui vult 'primam tonsuram •uaoipdre; ae nempe confirmationi· sacramentum aumpeiMe: eccleaiam crebrius et religioaiua frequenta···; pnr aoni spatium saepiu· etiam communica···; sperarique fore ut in . clericalis instituti ^consilio perseveret. Quae tdstata esae opqrtebit ipsius parochi litteris.

4. Quibusvis sacria ordinibus initiari volentium nomina, in parochiali, ecclesia parochus, episcopo mandapte, evulget; deque singulorum natalibus, aetate, vita et moribus diligenter inquirat; litterasque de harum rerum testificationibus scriptas, octo minimum dies ante ordinationem habendam, ad episcopum miUat.

6. L t autem sciat populus, quibus maxime impedimentis a sacrorum ordinum limine atque ingressu quis arceatur, ea interdum vulgari lingua, «i opus «it, parochus declaret et explicet. Impedimentis vero canonicis irretiti sunt, minores aetate, quttm cuique ordini canones praescripsere, criminosi, haeresis nomine suspecti, ebriosi, impudici, usurarii, scurrae, mimi, hjrstrione·, infames quoquo modo, et vitiis dediti, ratiociniis obligati, insigniter deformes et corpore vitiati, illegitime nati, bigami quorumque genere bigamiae, irregulares. ut qui in bello vel aiibi caedem hominum ediderunt, qui tulere sententiam capitis, aut capitalis criminis acta et sententiam testificationeeque edixerunt aut conscripserunt, qui causas criminales egerunt, suspensi, interdicti, excommunicari, amentes, morbo caduco laborantes, energumeni, non confirmati, ante tempua sive per saltum promoti, beneficium aut tantum patrimonii non habentes, quantum, si sartos ordine* susceperint. ad honesto vivendum sit satis.

6. Minorem maioremve aliquem ordinem suscepturus, de eo quo proximo initiatu· fuerit, testimonium afferat: a parocho oriam sacristave illius ecclesiae, si fuerint in cathedrali. de functionibus superioris ordinis, quas rite obierit, quod testimonium nisi regulares cuiusvis ordinis a suis superioribus exhibuerint, nullo ptodo promoveantur. A parocho item vicarioquo foraneo. de assiduo, post proxime susceptum ordinem, clericalia habitus usu. ex sacrorum canonum et conciliorum praescripto; a sacerdote ad clericorum confessiones audiendas probato, de confessione saepius frequentata; ab eodem denique parocho praefectove ecclesiae, cui inservit, aliove sacerdote, qui in ea iussu episcopi ministraverit, de sanctissimae eucharistiae sacramento crebrius sumpto.

7. Ad subdiaeonatum aliumve macrum ordinem promovendus haec pohssiniu n testimoniis probata exhibent deiiuncinti'-ur*· .n p:<n'ehiali ecclesia, publice die testo inter ιιιηχιιιtιιι ««demtiia habitas; aetatem ordini. quem sumo* ihs eet. a concilio Tridentino praescriptam, redditur, vel ecclesiasticos, vel laicales, quos et sine ulla controversia possideri, et eos esse manifestum sit. quo* pro ratione loci, et ad eum commode alendum sufficere, episcopus indicaverit; denuneiatione* item de redditibn· ipsis et censu, qulas eodem plane modo quo alias, fleri volumus et mandamus. Verum, ut qui subdiacooi, diaconi sacerdotesve creandi sunt, vitae genus, quod sectari volunt, melius norint, tantainque rem purioribus aninns aggrediantur, singuli, ante statam ordinationis diem, in religiosum aliquem locum secedant, ibique ab omni humanarum rerum cogitatione soluti et vacui, in ea sola cura **versentur, ut post abétersas generali confessione conscientiae* mapula·, salutaribus meditationibus piisque exercitationibus totos se tradant, ducem sequentes 'eum, qui et huiusmodi rerum peritus, et ad alios instituendos idonéus episcopo visus fùerit. In hac nutent. spiritualis vita< disciplina, vel mensem, vel plure· etiam psucioresve di*»· ' versentur, prout episcopi, ex ipsius m deratori* consilio, iudicium fuerit.**

H. Promovendi vero, caeterique omnes cuiusvis ordinis clerici, in conspectum episcopi venire non audeant, praeterquam cum inferiori superiotique decenti vecte, utraque, talari, clericali bireto minime sortÿdo, caligis honesti coloris et haudqusquam turgentibus, corona in summo vertice, pro sui quique ordinis ratione. Qq^d si ante episcopum eiusve generalem vicarium, aliter quam hac sanctione decernitur, se sistere non dubitaverint ini- B tiandi, statim ab ordinibus suscipiendi· per annum intelligfthtur es·· suspensi.

9. Quicunque ex ordinandis aut urbem incolunt, aut ab ea non amplius quatuor gftHtbu· passuum absunt, feris quarta; qui vero in dioecesi longius habitant, feria sexta statam ordinationis diem praerodente, ante episcopum omne· conveniant. ut. post habitum examen, de eorum vita, moribus et functionibus scrutinium fiat, cui qui non adfuerit, licet per examen fuerit idoneus indicatus, ab ordinandorum tamen numero excludatur, quemadmodum Nanetensis concilii decreto sancitum est; ad ordinationem autem nullus, nisi confessus, et ad sacram communionem de episcopi manu sumendam paratus, accedat.

10. Quo die ordinatio peragenda ftrit, singuli bene inane, magistrum caeremoniarum cathedrals ecclesiae adeant, qui suum cuique locum attribuens. C diligenter caveat, ne quemquam admittat, cui vestes ordini, quem sumpturus est. congruentes, easqu» deCeutes et mundas deesse videat; si cui vero defuerint. cum, nullis neque precibus dolinitus. neque excusatione commotus, rejiciat.

11. In onlines suscipientium numerum, haud quisquam intrudat* nisi quem cancellarius episcopalis nominarim et publice apellaverit. Qui secu* fecerit, in excommunicationem latae sentential* .K noverit incidisse: et, cum seipsum tum eum qui huic fraudi vel consenserit vel tacendo minus obstiterit. ab ordinum functionibus esse suspensum quod idem de iis etiam intelligi volumus, qui, quod in examine non satisfecerint, approbari non fuerint. Qua in re illud examinatoribus in memo riam revocamus, ne in quoquam indigno rudive approbando locum esse ullum amicitiae, consan guinitati, precibus, aliisve huiusmodi rausi· patian- D hir. aut velint, scientes, poenam excommunicationi* ipso facto subeundae, sibi esse propositam. (ui illos quoque examinatores subiicimus. qui eius examini interfuerint, a quo per sex ipsos ante diem examinis menses, eo nomine, munus ullum quamvis parvum acceperint. Hi igitur, cum primum ad examon prodire viderint eum, a quo doni aliquid tulerint, ad omnem simoniacae labi· suspicionem vitandam, indignosquo et rudes in fcclesiam hei ad «aerum ministerium non admittendos (quod Nanetensi et Calcedonon·! concilio decretum est) ita statim abscedant, ut ne tacentes quidem et minime interrogantes adesse velint.

IX Qui sacerdotes creati fuerint, in ecclesiis episcopo ipsi sublectis primam missam ante celebrare non audeant, quam a magistro caeremoniarum cathedrali· ecclesiae, vel ab eo quem episcopushuic rei praefecerit, diligenter examinati atque approbati, celebrandi facultatem scripto acceperint.

Qaibua vero id muneris μ »β μ ≫ faerit, sciant, ae poenae opioeopi arbitrio impoaeodao fare obnouieo, ri suiquam celebrandi fmriat potestatem, qui Momarnsm rai eecrao peragoadao ritus aoa ita teeeat. at eudem, ri opno rit, docere atioe poesit

13. Ex numéro examinatorum, que· synodas ipsa eroeverit, deligat epioqopu unum, oomque baie negotio ita preofieiat, at riaa ae nullum, vel ad ordineo, val ad oonfeesiones curamve animarum admitti se poatalaatias exemen haberi heeet, ae exeepto quo, per eoneursum, parochialium ecclesiarum aura magis idonei· committenda eot, oui praesidere episcopum eiusvo vicarium generalem oportet Huius vero examinatori· erit, aoa approbatorum minus. quam reiectorum nomina, oausasque cur reiecti fuerint, annum item mensem at diem examinib in libro ad hunc unn pareto describere, atque omnia ad episcopum sineere referre, •i quando i·, vel eius vicarius generalia legitime impeditus interesse non postit.

14. 8i quo casu contingat, ut episcopus legitime impeditus stato tempore ordinationem habere nequeat gravisque aliquo et necessaria causa postulet quemquam ex sua diocceri ad sacros ordines promoveri, ideoque testimoniales et dimissorias liter·· ei dari nece··· sit, ut a viciniori epiacopo ordinetur, quas supra praescripta sunt ea haud secus «errentur, ac si a proprio episcopo promovendus esset; nec. nisi examinatus et probatus, alio dimittatur, postquam vero, suscepto ordine reversus fuerit, eius functiones obire ante non audeat, quam ad episcopum literaa. testificationes eiusdem suscepti ordinis complectentes, detulerit, functionesquo praestandi facultatem habuerit; quas literaa, priusquam mensis labatur, cancellario episcopali exhibeat, ut earum exemplum, una cum eiuadem et episcopi promotoris nomine, in ordinatorum codicem referat. Quisquis huic decreto parere neglexerit, praeterquam quod duobus aureis nummis mulctabitur, poena etiam suspensionis ad annum plectetur.

Caput XVI.

De eacramento matrieueii

1. Matrimonium, quo ecclesiae cum Christo nexus et coniunctio significatur, septimo postremoque loco inter novae legis sacramenta patres, uno omnes ore, posuerunt. Eius tria praecipue commoda sunt, susceptio et educatio sobolis ad divinum cultum, fides inter ooniuges; Christi cum ecclesia indissolubilis plane coniunctio, quae causa est, ut. etiam si propter fornicationem separari Couiugalem torum fas sit; alterius tamen matrimonii vinculis interim adstringi non liceat.

2. Ne assensu eoniugum, per vim metumve expresso, in sacramentum matrimonii perturbatio inducatur, eos omnes huius nostrae provinciae parochos ipso facto suspensos intelligi, quatuorque praeterea'nummis aureis in piorum locorum usum vertendis mulctari volumus, qui matrimonium contrahendum populo ante denunciaverint, quam ex viro priua, quam ex muliere seorsim quaesierint, utrum id fieri sibi placeat, atque ad eam rem sponte por se ipsi ac libere veniant, qnod tamen ita accipiendum statuimus, ut ex huiusmodi voluntate, de futuro contracta sponsalia dici non possint; sed eo solum consensus hic referatur, ut denunciations· in ecclesia tres habeantur. Quod si non in eadem paroehiali vicinia degant, idipeum ab utroque parocho, cuius curae subiecti sunt, omnino praestari iubemus; neque ab altero matrimonium ante vulgari, quam ex altero cognitum consensum sins habuerit, qui e suo grego non sit. Dum vero melioris eonssuens exquiritur, rivo ia paternis sadibns, rive ia domicilie parochial!, rivo ia ipoa seelssia sint illud prae oculis habeatur, ut docenti aperteqoe loco semper id dat phsreeqae adsint, qui mulierem et parochum eolloqusoteo videre, aon tamen audire queant ae proinde non ita prope assudant, ut saapioari paroebuu posait mulierem prae pudore, aliamve eb eeusam minus libero animi sui soesnm patefacturum. Verum si, in illius explorando eoaseese, parochus invitam ad id trahi animadverterit in tota re supersedeat atque aliquam rationem prudenter excogitet, ne de ea parentes propter indignationem gravius aliquid statuant; denique rem ad episcopum sive eius generalem vicarium deferat; atque hi cum mulieris libertati prospicient tum eandem ab omni periculo tutam et incolumes praestent

3. Moneat utrumque seorrim, oportere diligenter cavere, ne quid legitime impedimenti sit ad matrimonium inter se contrahendum; hortetur praeterea graviter et severe, ut denunciatioaes prius haberi non sinant quam talem tsntamque rem Deo totam permiserint piorumque hominum precibus et sanctis sacrificiis commendaverint. Postremo, ad matrimonium ieiuniie et spiritualibus exercitationibus ineundum, inflammet et excitet ut adversus libidinum actus, petulantiam sensuum et lenocinia voluptatum, hio telis instructi, salutares fructus et gratiam uberiorem ex matrimonii sacramento percipiant Denunciations· vero post evangelium recitatum eoncionemque absolutam, iuxta formulam, quae paulo infra subiieitur, a parocho habeantur.

4. Cavere otiam oportet parochum, ne, dum voluntatem ad matrimonium denunciandum explorat, eius ineundi sponsaliumve consensum exquirat. Quod si oum filiis familias agendum hoc fuerit, neque parochum parentes eo nomine compellaverint, quaerendum ex iis erit, utrum consciis et permittentibus, an insciis et invitis parentibus iungi matrimonio velint. Ac si contrà eorum voluntatem id fieq appareat, interrogentur de causa, eaque cognita, paterne et graviter moneantur, ne parentum, in quorum potestate sunt, ita aut négligera aut parvi facere authoritatem velint, ut eos de re tanta sibi esse celandos putent; nisi forte constet, sponsalia de futuro inter eos vera esse contracta, maligneque futurum matrimonium a parentibus impediri; ante cuius celebrationem episcopus vel eius vicarius generalis certior erit de tota re faciendus.

5. In denunciationibus autem, exprimat parochus nomen, cognomen, patrem et parochialem etesiam matrimonio copulari volentium, patra vero defuncto,- dicat filius quondam N.; post singu- *»· denunciationes, statim, quo quaeque die sit habita, scribet; ac si interim certum aliquod impedimentum se-prodat, a matrimonii celebratione abstineat. Quod si impedimentum anceps sit et ambiguum, rem integram ad episcopum deferat, sine cuius eiusve vicarii generalis mandato nihil agi praeterea liceat. Nullo autem impedimento se ostendente, si qua tamen adhuc suspicio subsit, videat accuratissime parochus seduloque ipse inquirat, atrum impedimsntum eiusmodi sit, ut eo matrimonium excludatur. Verum, ad hanc totam rem cautius pertractandam, illud observet, ut virum et mulierem matrimonio vinqiendos eorumque parentes seorsim interroget, moneatque ut, si quid huic rei obstare noverint, id libero profiteantur, nisi sit illud quod ex non permissa copula oriatur, id enim epiacopo solum* aut eius vicario declarandum erit. At vero, si vel ex sermone eorum qui contracturi sunt, vel aliunde, probabilis sit im-

pedimasti alieni» t»pieio, ran aoapaedat, eanaquo coat apiaeopo val mu· vicarie generali eemnwuieet; praeeipne vero ai impedimMtnm ant fame vulgara, ant nnina etiam toatio dictum probarat. 8i nihil omniao.obatare deprehensam fuerit, matrimonium deauaeiare at eolebrare paroehaa patpat. neo tine nanraaria eaaaa differat.

fi. Saapaaamara fit. at poat matrimonial· ox more deauneiatam, illi» tames eolabratio differatur: ob asm rem, ai dilatio haec apotium bimaatre exceaeerit. matrimonium hand aliter celebrari volumaa, quam ai denunciations· itarem a parocho fiant; niai a]jud videri «ibi epiacopua val aiua vicariua generalia acripto teatatum fecerit. Quod ai dirimenda quandoque aint de futuro contracta apon•alia, id fieri ita iubem», ut declaratio ordinarii iudicia intercedat.

7. Quo die postremam denunciationem haberi contigerit, eo parochua a matrimonio celebrando abatineat, niai Aut poteatatem epiaoopo faciente, aut iia atatim diebua inaequentibua, quibua Qnadrageaimae atque Adventu· initium fieri eonauavit. Portuadere autem coniugibua atudeat, ne matrimonium, ante biduum triduumve elapaum, oon•umment; «eque interim ad eam rem aaaiduia precibua comparante·, miaaaro pro matrimonio faciendam. ut in miaaali Romano praeacribitur, pie celebrandam curent: ad quod, exempli· etiam ex hiatoria aacra peritia, quantum in ae eat, acriter inflammare oonetur.

8. Illud quoque çoniugibu· in memoriam revocandum eat, ne ante celebrationem matrimonii, •uaceptamque in eccleaia benedictionem, quae atatim celebrato matrimonio danda erit, aut aimul habitent, aut inter ae commercium habeant coeantve. Ad eorum igitur procacitatem et incontinentiam reprimendam, qui, priuaquam ex concilii Tridentini decreto matrimonium celebretur, rem aimul habere non erubeacunt, culpae huiua abaolutionem statuimua ad aoloa epiacopo· pertinere; a quibua ita concedi volumua, ut, ei publicum erimen ait, publiée item eaqoe gravia poenitentia ininngatur.

9. Ad matrimonimum celebrandum benedictionemque accipiendam, haqd aliter quam diligenti peccatorum confeaaione expiati, et aacra communione refecti, accedant veetitu item modeete, ohriatianaeque religioni· «implicitati maxime congruenti; ut, quanto quinque nobilitate generi· antecellit. tanto maior ipaiua Virtue in abiioiendia aaecularibua pompia eluceat.

10. Quibu· «ponaoa ad eccleaiam deducendi cura mandatur, ii et eonaanguinei plerumque aint, et non aetate modo, aed moribua etiam gravitatem et modeatiam praeaeferant. Sponaa non niai velato capite eo accedat; neque eiua matrimonium celebret parochua, quae velo tecta ad eccleaiam non adierit; ita enim et apoatolu· praecipit, et Rebecca docuit, quae, aimul ac aponoum aapexit, pallio caput obnupait. Matutini·, ut decretum eat, non pomeridiania aut nocturnia horia matrimonium flat; neque id inter eoa, qui doctrinae chriatianae elementa ignorent, niai ex praeacripto formulae epiacopi decreto expreaaae. Praeter ipaiua parochi, duorum minimum triumve teatium praeaentiam, ut concilio Tridentino atatuitur, neceaMriam eaae meminerint. Matrimonium celebratum, una cum teatibua, atque aliia qtae Tridentina aynodua voluit, parochi in codicem referant; alioqui poenae nomine acutato· duoa, in uaum piorum locorum, aolvant.

11. Si quando parochua, epiacopi permiaau, vel a parochial) eoelaeia abait, vel ita morbo aliave legitima eauna impediatur, ut matrimonium ipae per ae miniatrare nequeat, aaoerdotem, quem epicopo· ad Moramenta ministranda admiaerit, «cripta facultate aabatituat, eamquo ano chirographa iu librum matrimoniorum referat: ut delegata aaoerdotia potoetae nunquam raveeari ia dubium posait.

12. Parochi, extra umiaia mtaaaa, non niai •uperpellieee atolaquo induti, quemadmodum Tri dautiai ooMilii aaaetioaa praecipitor. epoaaoe eoniungant: ad Mmquo rem, at pleuiot ia eataebiemo Romano traditur, pium, aliquem aormoaom ad iuagaat. ut et |eanaam instituendi sacramenti hui» intelligent, et pietatem, quae ia eo contrahendo requiritur, affero omne· pro viribu· studeant. Quo vero crobriua in hniuamodi argumento «ibi •eae venandum parochi vident, eo diligenti» ex Mori* libri· aliiaque oceletiatticit monumenti· ratione· colligant.

13. Quod Tridentino in primi· concilio, aliiaque •acri· canonibus catitum antea fuit, id no· in hac nostra aynodo et (ancimui. et poeni· etiam gravioribus arbitrio epiacopi propoaitia, ab omnibu· obaervari mandam»; ne videlicet parochua ullua •ibi hoc sumat. ut quemquam ex aliena dioecesi? quantumvis longinqua, advenam erronemve ad matrimonii •aeramentum recipiat, qui ab ordinario*auo non afferat liter··, quibu· et denuntiatione· habita· eue, et nullum intercedere impedimentum, quo minu· contrahi matrimonium poaait, teatatum fiat. Hae vero literae, antequam sponsalia celebrentur, exhibeantur epiacopo. Quod idem ad praescriptum decreti in hanc ipsam rem editi aervetur. etiam in eiu· matrimonio faciendo, qui et ex vicina dioecesi ait, et parocho ipai aut quibusvis alii· notu·. Immo, praeter aupradicta. erronum matrimonii· parochi non aliter interaint, quam diligentem priu· inquiaitionem fecerint. et re ad ordinarium delata, ab eo licentiam id faciendi obtinuerint.

14. Muliere· quoquo modo de priori· viri obitu ambigente», tamdin tecundia nuptii· ae abstineant, donec eum vere mortuum eaae, epiacopo vel eiua vicario generali certo testimonio notum fiat. Ante vero, quam pro certo ab epiacopo habeatur, parochi illa· novo matrimonio copulare non audeant: qui non paruerint, praeter poenam acutatorum decem, aliamve ad epiacopi ipaiua arbitrium, «uapenaione etiam puniantur.

15. Si, quo die matrimonio denunciando fima imponitur, eo, epiacopo annuente, illud celebrare oporteat, moneat in secunda denunciatione populum parochua, quoniam eo deducta rea ait, ut, poat postremam denunciationem. contrahi matrimoninm nequeat, vel propter incursum eorum temporum, quibua id fieri ab eccleaia prohibetur, vel propter aliam, quamvit legitimam cautam; ideo fore, ut epiacopo permittente, aimul atque denuneiandi fini· fuerit factu·, quod incidet in dominicam aliumve diem featum proxime inaequentem. ni»i interim legitimum ullum impedimentum emergat, «aeramentum matrimonii miniatretur.— ·

16. Quia vero nuptiarum benedictione· temper aunt a sanctis patribus mirifice commendatae, idcirco doceat parocho·, quanti oaa aeatimari deceat; caveat· tamen, inxta formam a nobis praescriptam ne benedictionem aponaae rura» impertiat, quae iam aemel in nuptii· benedictionem acceperit. Videat denique diligenter, ne quoavi· sponso». qui non aint ex tua parochial) vicinia, licet urgere neceaeitaa videatur, aine proprii parochi facultate vel benedicat vel matrimonio iungat, e» tibi poen» propositas aciena, quae in decreti· Tridentinae •ynodi leguntur expressae.

Caput XVII.

Dt tite tt koHuiett dtrietnu»·

1. Non canonum modo aaactioaibua. apottoiique ipai» sententia, «ed graviaaima etiam Trideatiai

concilii »uthoritats. 4d onoria episcopis iapopituai est, ut, quateau* opu* oeoo vidoaat, sibi subioetora· vitia at culpa· redarguant; buta rai rit· praestandae earn aHae plure* iairi ratio··· queant, tum ilia praaciara in primi·, at efleax eenMnda eat, ai clerici omaes, aaimarumq·· asaxiase earatom ita vitam iastituaat auam, ut example patina quain sermon· fidelem populum ad Christiana· dioeiplinae atudium trahant. Carant igitur, ut institutum quod nomina atque habitu profitentur, ita etiam re ipaa exprimant, ut nihi), quod ad gregi· •ibi crediti utilitatem pertinere quoquo modo existiment, praetermittant, in omnibud ·· sicut Dei ministros exhibente·; nec quioquam. unde vituperetur auum ministerium. committente·.

4. Castitatem tanto stadio colant, ut cuiuavia turpitudinis crimen eiuaque suspicionem effugiant, ae proinde nullua provinciae nostrae clericus, ullius plane mulieris, de qua possit haberi suspicio, etiam quovis gradu consanguinitatis affinitatisve coniunctae. praesertim si vidua sit. convictu utatur; extranearum familiaritatem et consuetudinem singuli omnino vitent. Ad ecclesias aut monasteria sacrarum virginum, si praeterquam ab episcopo, eove cuius id muneris episcopus esse voluerit, potestate in scriptis sibi facta, accesserint, et excommunicationis poenam incurrant, et duobus aureis nummis. ad piorum locorum usum, mulctentur.

3. Caveant ecclesiastici viri cuiuscumque ordinis. ne ad nuptiales epulas invitati, coetibus, ubi lasciva carmina recitentur, saltationibus, comoediis aliisve id genus spectaculis^ ullo modo audeant intéresse, poenaeque veriti, a Laodicensi primum concilio, summorumque pontificum sanctionibus, a Tridentina deinde synodo constitutas, aliasve etiam graviores ad episcopi arbitrium statuendas; comessationes et ebrietates, veluti res perniciosissimas et a clericali disciplina maxime abhorrentes, detestentur et fugiant. Iisdem vero poenis sciant se iore obnoxio», omnea huius nostrae provinciae clerici, qui ad tabernas meritorias, nisi in itinere sint, quovis praetextu et causa adierint.

4. Statuimus, ne quis ex nostra provincia ecclesiasticus vir aleas taxillosque, unde maxima plerumque scandala oriuntur, aut penes se habere, aut iis ludere, aut ludentibus utcumque assistere audeat. Id autem quisquis privarim fecerit, per mensem functionibus ordinum, qui vero publice, fructibus etiam beneficiorum suorum «ibi noverit interdictum ; quorum dimidia pars delatori, reliquum piis locis attribuatur. Minoris vero pilae ludo se publice quemquam oblectare prohibemus.

5. Nihil minus ecclesiasticum hominem decet, quam Deum, cuius maxim· cultui dicatus est, contumeliosi· nominibus appellare. 8i quem igitur sacrariMiinum Dei nomen, beatisoimae virginis, aliorumve sanctorum turpiter blusphernaase, legitime constiterit, ita sane plectatur, ut ad poenas Pii V constitution,· proposita·, pecuniaria etiam ad episcopi arbitrium addatur. 8i homicidium fecisse, aut consensu auxiliove faciente· quovis modo invisse comperiatur, aeritar *x praescripto canonum puniatur.

β. Quoniam luxum et fastam a ehricali disciplina alienissimo· esse ooaoontiens «anctorum patrum docet anthorita·, studeant clerici mores suos, •eque ipsos totos ita componere, ut-qudm proxime ad veram Christianae religionis formam accedant. Superbiam et quicqnid afflne superbiae est, fagiant, mansuetudinem, affabilitatem, modestiam, benignitatem sectentur, quae ita temperent gravitate, ut cuiquam contemptui mh non possint. Iniuriie in ferendis ita abetinaeat, ut ·· verbo quidem quemqaam laoaaaaat sen provoceat; ai quern vero corriper· asessss ait, id ea ingenii dexteritate. aequsbllitate animi ae medpratioae faeiaut, ut spirituali* iade ftnetu· non disoMaieni· eoutontionioq·· materiam petere videantur.

7. Neqae nimia ornat·· et compta·, aeque contra nimia laceras «t sordidas deoot eeae clericorum veste·, quod eum antea, praeter sanctorum patrum Anioeti, Caeleetini, aliorumque summorum pontificum constitutione·, Matisconenu, Exenieasi, Meten- ti, Lateranensi ae Viennensi concilio statutum fuit : tum nuper sacra Tridentina synodo, quae constitutionem Clementis quinti in concilio Viennensi 'editam innovavit et auxit, poenis propositis confirmatum. Omnes igitur huius nostrae provinciae clerici, etiam exempti, praeter debitam tonsuram, habitu quoque suo cuique ordini congruenti utantur. Qui secus fecerint, si semel moniti parere neglexerint, non modo suspensionis ab ordinum functionibus obeundis, fructuumque atque adeo beneficiorum ipsorum amissionis poena teneantur, sed graviori etiam, vel per edictum publicum ad episcopi arbitrium imponenda. Singuli item, praesertim ii, qui sacris ordinibus initiati sunt, inferioremque vestem talarem perpetuo gestent, neutram ex serico panno confectam, laxioremve aut adstrictiorem quam deceat, ad elegantiam et fastus ostentationem. Interulas ad collum insnusve, rugosas. aut acupicta· non habeabt; pileum sericum omnino ne deferant. Cappillus in summO vertice tantum, quanta est hostiae magnitudo, sacerdotibus tondeatur; reliquis vero inferiorum ordinum clericis, ad eam^plqne^formam, quam episcopo cuique ordini praescribere visum fuerit.

θ. Clericis, in vestitu publico, nullum alium praeterquam nigrum colorem concedimus ; nisi forte ea dignitate sint, ut -alio uti necesse habeant. Vestes uon obtemperantibus adimantur ; quod idem de calceamentis et caligis intelligimus, quae et nigra duntaxat et minime ad venustatem incisa esse volumus. Urachi· inferiorum vestium exerts manicis, ita ut hae pendulae relinquantur, conspici nunquam siuant: alioquin eas poenas luant, quas episcopus irrogaverit. Dum iter facient, veste quidem contractiore, sed njgra, atque infra genua saltem demissa utantur. Arma nullius omnino generis, nec quacumque de causa ferant. 8i non paruerint, armis ipsis et alia poena etiam pecuniaria in piorum locorum usum episcopi arbitratu mulcten tur. At vero, si qua ferendi necessaria causa sit, id ante non faciant, quam per episcopi facultatem seripto concessam licitum fuerit. Ea autem, nisi longius iter futurum sit, neque intra primum ab urbe lapidem, neque alligata lateri, sed ab equi sella pendentia ferant.

9. Nulli clericorum annulos digitis gestent, quibus propter officium, aut dignitatem iure permissum non sit; gestantibus annulomm ipsorum •missio poenae loco proponitur. Causa*, praeterquam in easibu* a iure permissis, nullas tueantur aut dicant. In saeeolari autem, ac no in ecclesiastico quidem, sine eiusdem sjiiscopi vioariive generalis concessu, neque fidem suam pro quoquam obligent, neque testimonium in foro laico, etiam extra causes seaguinis, forant. Tutorum munus, nisi episcopo, ut supra dictum est, permittente, non obeant, neque fide iubeaat; negotiatione et locationibus suscipiendis abstineant. 8i noctu, proptur instem aliquam causam, domo sxsundum •it, ot lumen ot nnnm saltem comitem, nbi commodum sit, semper adhibeant. Bi personato· deprehoMi coutigerit, duo· ipoos men··· in custodia haboaatur, et poena pecuniaria episcopi arbitratu,

ad aaaai piorum locoram. muletantur. Latroaaa, exala·, praedouae. alieaqaa flagitiaeoa bomiae·, quamvis eonMaguinai aiai, aaa reeipiaut, aaa qaoquomodo gratia invent at feeariut, apiaaapi aaa val in careerem tradant, val ia axilla· agaat, val gravioriboa poaaia, pro rai magnitudine, baeaMia etiam ademptis, afficiant.

Capet XV111.

Dt recta aiari ia eeeMia aaaarraatioae.

I. Clarice· ad eocloaiam profieueen», iacaaaa motuque corpori», modestiam et gravitatem clericali dignitati convenientem retineat. In eocleeia, quae Dei domua eat, nihil aut agat aut eogitot, quod a religioni» et pietati· atudio ait diaiuuatum. Secriatiam ingresau», non deambulando, colloquendo, nugando iurgando, aut de Meeularibu» negotii· tractando tempu» absumat; sed leipium colligent, vel in divinarum ferum contemplatione veraetur, vel de ii· cum alii· colloquatur. Ad rem aecram faciendam non ante accedat, quam missam accurato perlegerit. Superpelliceo mundo amictu», »i fieri commode po»»it, nacra» sibi induat veate», clericumque cum talari habitu et superpelliceo minittruni adhibeat. Sine clericali biretto et superpelliceo nulli eccleaiaatico viro, dum divina officia peraguntur, in choro adeue liceat, nbi neque chirotbeci» utatur quinquam, neo flore·, aut quid aliud huiu» generi» manibus gestet. Fabuli· tinguli parcant; modeste »e gerant; nihil diatonum, quodque auditorum animo· offendere queat, dum canunt, audiri sinant; literaaque non legant; quicquid denique faciunt, eiuamodi ait. ut eo vehementia» ad Dei laude» praedicanda» excitentur. Sine bone venia praefecti chori, nisi horarii» procibu· ab■olu/ia. divinisque peracti» officii», abire choro qurnquani non audeat, llorariae vero prece» ad nonam usque completam recitentur, niai aliter cathedraria aut collcgiatao ulicuiu· ecclesiae veteri, euquo iuatu consuetudine receptum ait. in ecclesia nec voceni altius quisquatn tollat, nec negotiando aut deambulando moretur, qliod ipsi» etiam saecularibus. maxime dum aivina officiu celebrantur, prohibitum volumu·. ea poena indicta, quam *M*-tuere ordinario visunt fuerit.

U. Quod «aer·| Tridentin» synodo cautum eat, ut episcopi curent, ut aacerdote» cuiuscumque conditioni· et ordini», etiam »i nulli eccleaia· ad•cripti »int, nec ex officio celebrandi onu» irnpoaitum habeant, dominici· «altem gaeteriaque festi» diebus missae «acrificium faciant, id no· etiam atque etiam, ut ab omnibua fiat, tuonemu». 8i quem verp iuata de cau·· contingat «aeram communionem de manu alterius sUcerdoti» aliquando suscipere. auperpelliccum et stolam adhibeat. Reliqui inferiorum ordinum clerici, diaconi. »ubdiaconi. quique in minoribu» constituti sunt, sciant, maxime decere, ut. «ernei «altem tinguli· menaibu·, eucharistiae «aeramentum publice sumant, quod a diaconi» et aubdiaconi», dum «aeerdoti «aera mysteria peragenti rasistunt, fieri etiam auadernua. Parochi omne» animarumquo curatore», in »ui» quique parochialibu» eccleaii». praeter die» festo·,' ter «altem in hebdomada, et pro loei consuetudine tamporisque ratione crabriu» etiam celebrent. Ipsis diebu» facti» et vesperae. ut aupra statutum eat, decantbntur, et chrittianae fidei rudimenta tradantur.

Caput XIX.

D ntiMu,*

I. Ad anima· periculi» eximenda» et eoclesiarum eommodto providendam, neminem in posterum in nostra motropolitana. aliisquo omnibua buiue praviuria· eathedralibue at eollegiati· aeclaatia, qnotidiaaani·· distributionum qaovi· praetextu partUpum MM volema·, qui vara ipae par m aaa raiaiwit, eaaauWa ban· iaterfberit, «aateraaque hmatioaa· omnea M munero nea abierit. 8i quia vere aat uterbua, aat elique alia iaeie oauaa, qua minae ad···· parait, impediat, ad eptaeepam riva •tua vicariana, aliumve baie rei ab epiacopo ipoo praefectam, excaaetieaem aaam deferri caret; atque at «ibi impune ab»··· lieeat, faonltatam obtineat. Que tempero divine offici» celebrantur, canonici eapitnlareo couvante· non agant: ai egerint, perinde habeantur, ae »i horia interim recitati· non interfuarint, careautiqn· emolumento praeeentiba· debito, quod «i exegerint, actant ao, niai duplum restituerint, lethifero crimine eeee obetricto·, neque eo aolvi ente poaee quam aatiafecerint. in quo quidem priori·, decani, praepoeiti, aliorumque, quorum id intereat, conscientiam oneramua. Quo kalendario ad divina offieia recitanda uti metropolitans con■uevit eooleaia, eo etiam caetera» provinciae nostrae eccleaia» uti iubemu», additi* duntaxat celebritatibua eorum «anctorum, quoa quaeque dioeceai» et locu» patrono» veneratur et colit. Quibu» in ecclesiis. propter pravam consuetudinem, horae omne» canonicae non recitantur, iu ii» ut omnino in posterum recitentur, mandamus.

4. Parochi et dignitate· animarum curam adnexam habente·, in aui* quique eccleaii·, veluti quidam excubitore· reaideant; nec plus quam biduum, aine epitropi aut vicarii generali» permissu, ab ii» absint; interea vero eooioeii» per alio· aati·-faciant, quod ai diutius opinion· abfuerint, niai révérai ante deeem die· elapso», modo possint, de •uo reditu certiorem episcopum fecerint, ita de ii· •tatuatur. ac ai non impetrata venia abfuissent; qu» re non curator·· modo animarum, aed alio· etiam omne· clerico· teneri volumu». Quaeeunque demum »acra Tridentiita tynodo. summorumqu· pontificum couatitutionibu» de reaidentie sancita aunt, ea observentur omnia, poeneeque contumacibu» irrogentur illae, qua» ipaummet concilium iidemque summi pontifice· comminantur, aliaèque praeterea, quae convenire ordinario videbuntur. In posterum vero parochial· munu», neo privilegiorum, nec consuetudini· alteriuave iuris praetextu, per alium, quam per ip»um parochum praestari non permittatur, niai priu» ea iura ac privilegia in visitatione legitime exhibita, et a loci ordinario mature discussa atque examinata fuerint;› ut »i qua obrepticia aut aubrepticia eaae comperiantur, ea irrite ac nulla omnino declarentur.

Caput XX.

D· sacrosanctis «cdaati».

t. Nullae in postorum eccleaiae, monasteria, oratoria iuqqd aacrorum canonum coaciliorumque decreti» consentaneum eat), niai epiacopo con»«n•um acripto teatificante, condantur. Altaria m conditi» nulla aut excitentur, aut diruantur; nihil plane addatur, minuatur, aut fictum pietumve quovi» modo collocetur. Caveaot provincia· noatra· episcopi, ne quemquam eccle»iaaticum laicumve cuiuavi· conditioni» hominem, eceleaiam, oratorium, capellam aut altar» exatruere vel conaeerare patiantur, niai, doti» nomine, tantum ante fuerit attributum, quantum ad ecoleeiae altariav· ornatum, nee nox ad neceMartum victum «aeerdoti clerieoque «uppeditaudum «it aat». Sati» autem exietimetar, «i cuiyi» eeeleaiae, oratorio,, eapella· altarive permimu aedificato, triginta ‚«altem aereorum nummorum ceuau· et reditu» a»»ign«atnr: quo dominici» rpliquiaque feati» diebu», unia» ibi miaaae

eacrilrium flat ttapellox vote omnia, eum *4 oeta-hre*dam, tM ,ed altare tamtraoadam aaaaaaaria, prime qoidsm fnndatario ipetas, Maeope vers ritalaris oumptibae perpotas aaaapaaatar. Kpiseeptso, euiquo mtsrnr w sanem semai ia bebdeuesda ostabraadae. oleXtosyaeta aaa ealtaat seetatarem coastitaat; qaae, ai preptar exigeas querendam altaria· fraetaa, defunctarum lagette rolietae, constitui nequeat, modo onera aaa siat ia fhadatioae imposita, ex praescripta eoooiHi Trideattai. missea ad numerum ipsis reditibus congruentem. per epioeopum ia ayaodo redigantur, et institutorum ia singulis missis commemoratio let.

9. Cuius saneti nomine ecclesia quaeque dicata est. eius imaginem, ai commodum sit, supra portam ipsius ecclesiae collocari laudabile ducimus. 8icubi fenestrae sint, per quas audiri dirina officia, spectarique sacre mysteria ex via possint, duos intra menses obstruantur; per quas sutem ex alienis aedibus prospectus in ecclesiam ' pateat, eodem temporis spatio vel exaedificentur, vel specularibus telave claudantur, atque hoc ipsum ad imbroa, vetitos caeterasquc iniurias caeli arcendas, in aliis quoque ut flat, mandamus. Christi ia cruce pendentia effigies in prospectu maioris capellae statuatur. Labrum ad aquae benedictae usuei, si fieri commode possitj, marmoreum, cum aspergillo ecclesiam ingredientibua .paratum ait. Lampas ante sanctissimum sacramentum vitrea perpetuo igne colluceat: ai extinguatur, parochus et custos ecclesiae poenae ad episcopi arbitrium luant Quibus in ecclesiis celebratur, in. iis omnino sacrarium sit, nihil demum eorum desit, quae ad cultum ornatumquê tam sacro loco congruentem pertineant.

3. Ecclesiae ita crebro purgentur, nt in iis nullae unquam sordes conspicientur. Quisquis hac in re negiigonter ae gesserit, ve) ipsius vicarii foranei iudiotam subeat, vel ad episcopum deferatur. Pauperes eleemosynam in ecclesia flagitantes eliciantur; foribus tamen ipsius ecclesiae assidere, atque ab ingredientibua et egredientibua petere permittantur. In ecclesia neque citari quemquam quacumque de causa, neque ullos alios iudicisrioe actus fleri liceat; si flant, pro nullis et irritis habeantur.

3. Praeter ecclesiam cathedralem, nullas prorsus huius nostrae provinciae, quaecumque, aut ubicumque eae sint, vel ante auroram vel post solia occasum apertas eoae ecclesias volumus; absolutis etiam divinis officiis, statim claudantur, nisi propter iustam aliquam causam, locive consuetudinem faciendum aliter videatur. Si quando aperire eas secesse sit. semper,|ut aliquis custos adsit, caretur. Ruralium ecclesiarum portae summo mane pan* dantur, ut ubi, si velint, antequam diurni laboris opus suscipiant agricolae, ree suas seque ipsos Doo commendent.

6. Capella maior cancello decenti saepta claudatur, eo laieis ingressus non pateat. Areae, in qua cereas faces, ad usum sanctissimi sacramenti, a oonfiratibus eiusdem serietatis adeervari solent, nullus Ibidem ait locus. Ad faculas distribuendas, no ex ipsis quidem eonfrstribea quisquam intra cancellos ingrediatur, sed clericus superpsllioeo amictas huic moneri setistaciat.

β. Altarium formam servari tabemus sam, quam in concilii flue trademus, ri qua igitur ad stas praescriptum extracta non fuerint, eerrigaatar intra sex menses; ae nulla, niri ad oam rationem in poetarum exstruantur. Pallia, quibus altaria1 induuntur, vel ex serico paaao, vel saltem ex iaaareta corio confecta dat; aequa, pro varietate t eoiorum, quos sectarias ritus at rubricarum prae* scripta poatalaat, oeasper muteatar. Altaria tribus singula msnsdis mappis ieetructa slot: eum item duobuo minimum eaudotebris ex oriebaleo, rebus· que aliis aoeosoariis deeeaiqr iustrueta.

I Mitis sMsritae

Caput XXI

Dt Htritlit.

1. Sine sacriatia nulla parocbialis et insignis oeclesia sit: formam in posterum condendarum praescribat episcopua, eonditae ad eam, utcumque liceat, accommodentur. Ia ea altare ait eum armariis, vel uno vel pluribus, a<l omaem ecclesiasticam supellectilem commodo conservandam: aquarium praeterea ad abluendas sacerdotum manus. Ii, quorum intereat, singula ut munda sint, pro tanti ministerii dignitate, diligenter curent. Parements, quorum usus aut in ornandis altaribus, aut I re sacra facienda aliquis esse solet, nulla ante adhibeantur, quam ab episcopo fuerint benedicta.

9. In ecclesiis tabularium nullum habentibus, si reo postulet locus saltem aliquis sit bene tutus et clave munitus, in quo scripta omnia ad ecclesiae iura spectantia seorsim a castoris ecclesiasticis libris condita asserventur. In parochialibus, praeter septem solitos libros iuxta furmam editam, pontificiae 'litoree et pastorales episcoporum, edicta episcopalia, necnon eiusdem generis alia, summa cura et fide habeantur. Vasa ecclesiae usibus necessaria, tabellae, feretrum, caeteraque huiuamodi ad Oam plane rationem, quam tradet episcopus, comparentur.

Caput XXII.

Ut Mpulerit.

1. Tam vetus ea consuetudo eat, qua sepulcra in ipsis ecclesiis aedificantur, ut ran tolli, revocarique intermissum iain coemeteriorum usum penitus posse, optandum potius sit quem sperandum ne quid tamen ad hanc quoque rem omisisse videamur, jubemus. ec< Ioniarum rectores nulli prorsus in ecclesia sepulturae locum eiusve condendae facultatem concedere, nhi episcopus ita se velle scripto declaret; aliter,quam hoc decreto facientibus, statuimus, praeter suspensionis poenam, mulcta etiam decem scutatorum, ad piorum locorum usus, irrogetur. Intrq chorum capellamque maiorem, sibi aliisvc sepulturae ponendae epiacopi potestatem nomini furiant; si qua vero aut ibi. aut ita prope quaevis altaria posita ait, ut ea sacerdotis celebrantis pedibus conteratur, au/e sex menses elapsos tollatur, vel celebrari in ipsis altaribus omittatur. Sepulcra solo altius excitata non sint, eaqus, ad vim foetoris arcendam, duplici marmoreo claudantur operculo.

9. Sepulcris nihil ante inscribatur, sculpatur iaridatarve, quam ab episcopo fuerit approbatum; quae marmore operta non suat' aut intra mensem operiantur, Mt salitas cadaver eo inforatur. EocleriM solam, interdicti poeaa proposita, sino episcopi permises, scripto extente, effodi, hnmnmqne inde egeri ad eutasquam corpus condendum, vetamus.

8. Bepulcra, ad episcoporum. canonicorum et oaotoromm clericorum corpora recipienda, ia deoaati ecclesiae parta speetontar: eicubi vero desiderentur, ea ut fleat, eMoanm decretis innixi, concedimus. Parochialism etiam ecclesiarum clerici ia iisdem ecclesiis sepulcra, et, si fieri possit, discreta ab altis habeMtT' Quod vero ad oratorie attinet lataorum, in iis nulla in postorum sepulcra exstrui votamus; ia exstruetis Mtam eondi si velint, ipsius sepulturas tas sertie probationibus confirmatum opUoepe tata exhibeant. r

Caput XX1П.

Dû

1. Atri· «t partira* eeelmiaram, I··· tern heminib·· bratiiqua pitrati*, m i» quae pr**p**ri>i ex fraeomia euperioribu* ·*·· queat, ad eeeerâteria OOMtitMMta MQ *Uf**CW« Bμ · ■uro raepta et quadrata at rial, raretur; aepulora û> im, m erdiae diapoaaatar, at pari iatarvarie altar·· ab altero dietet. 8i eomarad·· rit, perticae raperaxatruatur et picturi* eraatar; ia Madia marmorea, vol «altem lignea erax atataatar. Vaa aquae benedictae atque aapergillaaa perpetuo adrint

Caput XXIV.

Dt rampent* *tt* «ampraili.

1. Multa profecto commoda aunt, quae Campanarum uau« afferre hominibu· oonauevit; etenim, praeterquam quod ipaarum aoao fidelia popplua ad eecloaiam convocatur, atque ad divinae laude* praedicandae cterua allicitur, daemonibuo etiam terror iniicitur, via grandinum, fulgurum tempe•tatumque propellitur; plurime denique animi* corporibuaque noatri* infeeta, quod ex earum benedictioni· formula intolligitur, longiaeimeiubmoventur. Curent igitur titularer eeoleaiarum, ut, ei quae Campanae nondum «aeratae alat, eae quamprimum ex pontificali* praaacripto benedicantur.

d. Bine campantli, eoque campani* inatruoto nulla ecdeeia ait; id non e tecto maiori* capellae, ■ed ex aliqua alia parte excitatum emineat. 8i quod in poaterum aedificari contingat, flat ad eam omnino formam, quam epiieopu* tradet, ad quam etiam, quae exetraeta tam aunt, quantum fieri commode poteet, reducantur; eorum fore· «emper munitae clavibua habeantur. In eccleaiia Vero ipaia nullam e**e campanam volumua.

3. Cathedrali eccleaiae plure*, parochiali dua* •altem campanae e*ae maxime convenit. Eccleeiae ■implico* atque oratoria modo unam habeant, «atia erit; ii*, niai ante benedicti·, uti non liceat, benedictioni· vero monimentum in ipiomet campantli diaerti* inaoriptum literie extet. In cumpanh, praeter crucia, aliudve aaerae imagini* rigaum, nihil promu* inoianm exproeramve oonapidatur.

4. Campanae «aerarum aedium, divinorum dumtaxat officiorum cauaa, atque ad tompeetate* depellenda· pulaentur; ita vero cuatodiantur, ut a quoquam, «ine parochi ouetodiave facultate, paleari non poarint. Ealntationia angelicae riguum nullibi ante detur, quam idipeum enthodraiia in urbe, in oppido autem plebana «eu paroehialia ecdeeia dederit; atque idem «abbathi aaneti die, dum cantienm *Glana* in *txetltu* campenarum eono fideli populo nunciatur, «orvari praeeipimu*.

Caput XXV, '

D*_/un*rihM *tt* aaaquti*.

1. Hortentur raepo chriatianum populum eoncionatoreo, eumque ad mortuorum anima· omni auffragiprum genere procequondae ita iaflhmment, nt nihil, undo illae iavari poarint, per negligratiam ot aocordiam praetermittatur.

9. In efferendi* funebri pompa corporibu* de funetorum, modeatia in apparatu, pro ouiuavie coaditiona, retineatur, faatuaque' omnia ad anima· ■alatana inutili* fugiatur. Ce**e*«ationum neam, ricubi ia adhuc forte vigeat, extra civitatem penita· teUimuo: quod ri pareehiale dotriailium a defuncti aedibua tam leage abrit, ut ftugali ribe refiriondae vire* corpori· videantur, id fieri minim· prohibent··, medo aeque immodoate, aeqae ia iprie defaaeti aodibua ribue ramatur; in racheta vero, arariaria aBeee «aere lora, qtt ramprarit. aeutate* duae mula*·· nomina vicarie foeaaoe aelv*L

X Maetinem in haere eniquam laudare Heent, lueeMult· epieeope: hio autem et landatorea· et laadatienam ipeaaa Mriptam videat ante et probet. Orati* vera, ri eiuaaaedi ait, quae, praperirie buvite· HiUofW *4 pteH** * petite et tteiwiMtite vira habentur, ita permitti poterit, ri aeque domi, •equo alibi quam ia eeehria ipea dieetar.

4. Pie profecte hit a aaneti* patribna inatitutam, nt apieeopo aaaiveraariaa exaquiarum bono* ab eo, qui ia eiu* locum auoceaaiieot, tamdiu aolveretur^ quamdiu i* vitae munere fateretur. Id iam peae abolitum revocaro magnopere rapiente·, raecetaorem episcopum, ot capitulum eatbodralia eccleaiae, ubi funua celebrari oportet, aumptibua ad eam rem nooeeaarii* onoramu*. Epiacopo periculo·· languobti duo ex capitulo «emper adaideant; quorum etiam parte* rint, epiacopum, qui propiu* abaft, de inatanti morti* periculo commonere, ut i* adeurrena, vel morienti pietati* offici* praeatet, vel iam mortuum, una cum aaeculari regularique clero ad oooleriam et aepulerum comitetur.

b. ^Nulliua omnino eorpo* aepulturae mandetur, niri duodecim aaltem poat efflatam animam horia; ri quem vero de improviao mora ant repontiua via alicuina morbi extinxerit, ia, niai epiacopu aliter ex cauaa eonoeeaerit, in aepulerum auto non inferatur, quam ab eo ca*u horae quatuor ot viginti effluxerint. Quadraginta voro ipaaa hora* nulliua cadaver inhumatum relinquatur. Defuncti epiacopi corpu, com domi tum in ocoleoia, capituli ipriua cura et vigilanti· diligentiarime ouetodiatur; ei frequente* ex clpro adaint, clericique minimum duo cum «uperpelliceia «emper aarialant, aoternamque illi a Deo requiem pie procentur. Haec quoque capituli cur» *it, ut comprovinciale· epiacopo· omne* dc epiacopi obitu faciat certior··, ut illiua animam precibua Deo commendent, tum omnibu* dioeceaania «acerdotibua idem eignifieet: quibo· no* hoc pium onua imponimu*, ut novem aaitvm dieu pro illiua anima miaaao ••orificium faciant. Quibu* voro diebua ex eccleaiae ritu mi···· pro mortui· Celebrare non licet, ad aingula* privata* commemoratio pro defuncti· adhibeatur. Vicarii praeterea foranei omne·, qui intra decimum, parochi autem ipai intra aepfimum ab urbe lapidem degunt, ad epiacopi exequiaa ab eodem capitulo 'evocentur: atque hi auo quique populo aint author··, ut, ad communi* patri* pa*tori*que funua ducendum, una •oram diaeedant.

8. Cadaver, quod iam aepnlcro conditum «it. effoaeuni alio inde exportare non liceat, nuti aeripto facta ab epiacopo facultate. Paruchu*. intra cuiu· eetiloriae fipoe, vel ooejeu· vel alio quovi* oaau mortuu· quiaquam herit, eiu· corp·· inde tolli · proprio ainat, aeque nomine nihil aut petat aut oapial.

7. Ad omnem eimoniacae pravitati* atque avaritiae auapicionem vitandam, nihil pro hneribua atque anniveraariia racerdotea et clerici paciaeantur; aed ringuli, niai aliud parochu* ultro ipra det, illud aequo aaimo et libenter aeoipiant, quod dare Oceleria eonenevit Praeter ea, quae vel iure, vel oonauetudine debentur eccleeiae, ex ii· quae ornandi mortui, alinave rei gratia ad eoeleriam delata eunt, nihil peroehne, ut ribi pro funere caveat, iateeripiat; aallam item vel pauperem vel extraneum, mercedi* oaara, «arere oepnleri honore pariatur; ab aoque ae minimum quidem petere iure parat ·nt exigere.

8 t't nalhm emaine ait superstitioni lmm te. asortaia, aibil sat sera· manibac iaacratar, Mt ia feretro eolloeetar, qaod superstitiosam qaoqao mode videri qaoat.

Copal XXVI.

£)· tpiwtptob

1. Nalls re magis ad vlrtatam amaiam studiam incitari headset «oleat, qaam oom· exemple, qui-, but praeeose caetoris data· eat. Epiaeopi igitar. quemadmodum alii* dignitate praoeelluat, ita etiam niti debeat, ut 'vitae innocentia et sanctitate omnibus praestent, ne quarum rerum iudieee et vindices constituti sunt, oas quisquam in ipsi» iure reprehendet.

U. Pontificem ex hominibus assumptum, ad dona et sacrificia pro hominibus eorumque peccatis offerenda, constitutum ease, testante apostolo, novimu«. Sciant itaque provinciae nostrae episcopi, nec sibi ipsis, nec gregi suo qnidqusm utilius et aalutarius fore,- quam ei ad assiduum orandi contemplandique usum, sacrorum quoque mysteriorum frequenter celebrationem iungant.

3. Quoniam concinnandi munus episcoporum est proprium, illos de eo obeundo aio cupimus esse solicitas, ut, nisi legitime fuerint impediti, ad praescriptum concilii Tridentini, ipsi per se, solemnioribus saltem diebus, divini verbi pabulum ovibus suis suppeditent; atquo ad circumeuntium luporum arcendas insidias, veluti generosi quidam canos ovili custodiendo praefecti, semper oblatrent.

4. Ne privatas quidem se domesticas actiones suas sine testibua esae velit episcopus in suarum aedium penetralia, nisi duobus saltem praesentibus mulierem nullam admittat. Domum et familiam suam rite moderetur ei regat; in ea contentiosos, vinolentos, impudicos, blasphemes esae non sinat; contra vero, modestiae, honestatis, rcliquarumque Christianarum virtutum amatores recipiat: ii. ut singulis mensibus semel confiteantur et eucharistiae sacramentum suscipiant, singulis vero diebus litanias cum precibus simul omnes recitent, aliaque pietatis et charitatis officia amplectantur, diligentissime curet.

6. Episcopus habitum ordini suo congruentem nusquam deponat. Sexta quaque feria, vigiliis, totoque eo tempore, quo Adventus et Quadragesima celebrantur, nisi aliter ex ecclesiae ritu faciendum sit. vestibus nigri eoioris utatur. In pontificio solio numquam sine cappa spectetur, sive divina pfficia peragenda, aive concio in propria ecclesia habenda ait.

t>. Propter rerum quarumvis iacturam. praesertim si minor sit summa, quam ut quinquaginta scutatos efficiat, monitoria illa, quae, moqitionibfis praemissis, ad finem revelationis, ut aiunt, aut pro deperditis seu subtractis rubus feruntur, ab episcopia non concedantur, nisi Tridentini concilii forma servata, eaque clausula adhibita, quorum nomina penitus ignorantur, rei vero criminalis causa omnino negentur. 8i quem e aua dioecesi episcopus fidelium communione eieeerit, vel eieetum postea per absolutionem restituerit, utraque de re metropolitanum et reliquos comprovinciales episcopos moneat, ne in sui· illi dioecesibus, aut exeommunicatum recipiant aut absolutum expellant.

7. Cognitionem causarum, ad eoelesiastieum forum iure vel consuetudine pertinentium, eripi sibi episcopi eorumve vicarii generales minimo patiantur, sed eum eas ipsi cognoscant, tum ia caeteris rebus omnibus, pro sui muaerip ratione, iariedietioaem soelesiasticam acerrimo tueantur.

8. In oeeloeiarum parochialism vacationibus, quarum eurum, per concursum, magia idoneis mandari oportet, competitores intra certam temps· publico «dicte ad onamoa voeeatur. Nominem a quovis ieris patrono ad bénéficiant praeseutatum, episcopi ante (astituant, quam huiusmodi iarispatroMtno titalno, ut saura Tridoatlna synodus sanxit, legitimo ot ad. unguem probatas feerit.

». Oblatieaee ot sloemosyuaa. quas fidele· diebus festis, parocho divina mysteria obeunto, iuxta sacros oaxonos offerre olim ia ecclesia consueverant, episcopi in anum revocandas curent. Cathédrales ecclesiae anniversariam sui episcopi consecrationis diem, qunmdiu is vixerit, quotannis celebrent. Exempla decretorum epostolicorum sive bullarum, nee non eorum quae ipse ediderit, metropolitans ad comprovinciales episcopos mittat

10. Ei mori contingat episcopum, donec uliu· in eius locum suffectus sit, assiduis ea res a Deo precibus postuletur, atque omnibus diebus dominicis. ad Spiritus sancti gratiam implorandam, supplicationes in singplia ecclesiis habeantur. Capitulum statim vicarium creet, aut iam creatum confirmet, mo.do conditiones habeat ex praescripto Tridentini concilii necessarias: huius vpro creationis seu deputation's ius ad metropolitanum, post oetavum diem, ex eodem concilio Tridentino devolutum iutelligatur. Unus praeterea duove oeconomi ab eodem capitulo deligantor, qui ree ad episcopalem mensam quoquo modo spectantes ita tueantur et curent, ut earuin rationem Sciant se successori epiacopo reddituros. Supellectilem item, eaque bona, quae spoliorum nomine Pius V sua constitutione comprehendi noluit, diligenter custodiant. Atque huius etiam optionis ius, si ea in re capitulum se negligentius gesserit, post idem spatium octo dierum, ad metropolitanum pertineat.

Caput XXV11.

l>» rieitatiotu per epiecopum hahrmio.

1. Episcopi, quod etiam Tridentina synodua Statuit, ipsi per se, vel. si'propter legitimum impedimentum non possint, per vicarium generalem aut visitatorem., suam quique dioeeesini, vel universam, vel,- ai propter eius amplitude', m minus queant, maiorem certe illius partem ita quotannis visitent, ut tota biennio obeatur; xtudeantque praeterea. ut suas quique regiones vicarii toranei. singulis annis sine procuratione pariter obeant, dent que operam, ut quae in episcopali visitatione decreta fuerint, execution! mandentur.

2. Visitationis initium a Cathedrali ecclesia fiat, inde ad reliquas civitatis ecclesias episcopi iuris dictioni subieotas, .monasteria mohialium, sodalitates, oratoria transeatur, caeterae deinceps dioecesis ecclesiae ungulae visitentur. In sacerdotum clericorumque omnium mores et vitam diligentissime inquiratur; eorum familia et libri inspicientur. Quemadmodum pia loca utcumque' nuncupata, ac hospitalia administrentur, denique videatur.

S. Ad huiusmodi munus praestandum, episcopus, si ita consuerit, duos vel canonicos cuius· cumque huius provinciae cathedralis ecclesiae, vel ex clero aliove eoeleelastico ordine, probitate et literis praeclare instructos secum adhibeat. Ne vero sumptibus gravioribus onerentur ii ad quos visitandos acceditur, episcopi comitatum hominibus octo et sex oquie, vicarii quatuor hominibus et tribus equis, visitatoris hominibus duobus et totidem equis contineri volumus, episcopo ipso, vicario et visitatore ia hunc numerum semper inclusis.

4. Notarium, cuius opera' episcopus in visitatione utitur, ubi commodum ait, ecclesiastici ordini· esse placet. Is, noc pecuniam, nec aliud ullum euiaaeunsque generis manas, ah iis qni visitantur

aeoipiat. 8i quae decreta, aliquo petente, exserip- terit, meroedom labori· accipiat eam. qnam epit-eopali· fari tua praoMripsorit,

b. Viaitationia diet ab «piteopo parochi· paalo ante eigaiteetur, ut aee imparati ipti offendantur, •t ea de re populne eommoaofaetn· ot de fructibua etMitque visitationis edoctu·, in ecelteiam ad epim copi t«y visitatori· eoaeioatm audiendam, quae anmquam in hao action· praetermittet», eum reli-gio» conveniat, tum «aeramenta, quae aolua mini-•trare epiaeopua potMt. confoaeiono et communione refectui purgatutque auteipiat.

fi. Venienti epiteopo parochus cum populo ob-viam exeat: paatoremque tuum omnet omnibua chriatianae demissioni· officii· ad ecdetiam pro-sequuti. in ea, donec viaitatio perfecta ait, fre-quente· aaaidue adsint. Epiaeopua cuivit utile aliquid in medium afferre et de rebua ad eccletiam pertinentibus loqui volenti, editum ad ae patere facile ainat, eumque libenter, audiat.

7. Quod vero ad eoa attinet, quibua confirma-tionia «aeramentum ab epiacopo ministrandum erih. ante eiua adventum parochua ea curet omnia, quae noa ea de re paulo ante praescripsimus. Triduum illud «latum visitationis diem praecedent, ubi commodum ait, quadraginta horarum oratione uti-liter tranaigatur. In quemcunique locum epiaeopua venturua erit, eo uceleaiaatieum virum, religioaum et doctum praemittat, qui et de viaitationia munero concionem ad populum habeat; et abaolutionem etiom praebena eorum criminum, quae aibi idem epiaeopua reservaverit, caetera omnia praeatet, quae niti ia praestitisset. remorari episcopum po-tuissent. Ad huiua Quoque officium pertinebit, parochum do rebua omnibua viaitationi necessariis edocere.

B. ' Parocho· ita parato» es»e uporteX, ut sic epiacopum visitatoremve voluntas inceaaeiit, eoa concionantea audiendi, satisfacere huic / muneri atatinpqueant, ai qui vero aut rudiore· aut/»egniores in atudiia, quae profitentur, inventi fuerint.'ii sdvere et graviter puniantur. Visitator curati mores omnemque eiua vitam exploret, atque. ubi\ rea poatulet, non orationi» modo aeveritate illum cor-ripiat, aed poenia etiam debiti· in eundem animad-vertat. Praeter eccleaiam, parochiale quoque do-micilium viaitet ac ai ita opu· eaeo iudicet, fiructibua •equeatro positis, ecclesiae ipaiua altanum aedium-que necessitatibus consulat.

Caput XXVIJI.

Dt n/nodo dinecaaona.

1. Vix tam multi» utilitatum provsntibus ex frequenti synodorum celebratione ditatur eceleeia. quin ex intermit·· taepe multo plura capiat detri-menta. Quod cum intelligorent aaori concilii Tri-dentini patre·; dioecesanam synodum a singulis epiacopi· quotannit haberi voluerunt. Horum no· decreta aequuti, io quamcumque cathedralem eccle-siam eiua dioeceai· clerum, quem iure intere··· oportet, (ingulia annis poat octavam Resurrectionis dominicae diem, eliove magia oportuno tempore, prout epiacopo viaum fuerit, convocari praecipimtu. Epiacopi, in tua quique dioeceai. aynodo celebrandae diem praeatituent. eamque sacro Epiphaniae die, una cum festis mobilibus denunciari in eccletia iubeant.

i. Sciant abbate·, praepositi. archipreabyteri, quibua in ea dioeceai beneficia mandata aunt, etiam ti alibi habitent, omnetque item, qui vel iure vel contuetudin· aynodo intere·»· debent, niti ipaimet interfuerint, ita «Mum actum iri, ut poenia a sacria canonibua atque a Tridentino concilio constitutis. aeeeoa ab ipeo etiam epiacopo coattiiaeadi·. afficiantur, medo «· Ugidrne impedito· mm eidem epiaoopo non probeot.

S. Quinta qanque favU, par awaaem antequam synod·· baboatnr, ia omaibna ataa dioaeaab Malawi·, a aingalb «aoerdotibn· vel miaaa de Spirit· aaaeto eelebrotar. vol aaltom diabaa non impediti· com-memoratio dat io aiiati·. Paroche· popalam doceat, quanta re· ait ayaodnm eolebrare, oumque, ad rem tantam Deo aula precibus commendandam, *fre*quenter exeitot: atudeat etiam eidem persuadere, ut et eonfoeaioni· «aeramentum obeat, et dominico dio, qui celebrationem synodi antecedit, sanctissi-mam eucharistiam «uacipiat, ut nihil, nisi quod Dei laudem animarumque salutem attinget. v>d agatur vel «fatuatur. Clerici sacerdote» cuiusvis ordinis. eodem praecedenti dominico die, missae sacrificium facient ; qui sacerdote» non aunt, sacram communionem omnino sumant. ut tam pium tamque salutare negotium quanta poaaint menti» atque animi puritate auspicentur.

4. Vicarii foranei haec in aynodo accurate descripta exhibeant quae aint clericorum sibi aub-ditorum in ecclesiastica disciplina boniaque moribus progressione·; quam sedulam divini· offleiisobeundi· •acrisque ritibu» addiscendi» operam navent ; quanto-que cum fructu chriatianae doctrinae tradendae curam negotiumque auaeipiant; quo atudio pro aalute ani-marum parochi excubent: qua diligentia et chari-tate sacrament· poscentibus administrent ; quam frequenter Dei verbo populum pascant; quam soli-cite eundem verae fidei rudimenti· instituant: utrum residendi muneri satisfaciant; honestatiaet modestiae omnibua in rebua studiosi aint; parochiali» officii parte» rite sustineant: qui »it eeeleaiarum, cura-tarpm maxime, >tatua: an ulla» aliqua parte sarciri oporteat: an, ut decet, debitu» m iia cultus Deo' exhibeatur: an sacri» vestibus, omnique necessaria supellectili eatis instructae sint. an relique in iisdem omnia tum augusti loci maiestnti respondeant utrum aynodalibus ullis decretis, visitationum apostolicarum edictis, ordinariorumve praescripti·, aut alii· eorundem quibusvi· mandatis adfruc ob / temperatum non fuerit, ot quid huic rei moram attulerit.

Parochi vero in praemissis haec afferant, utrum aliquid in sua parochia ait. cui remedium adhiberi oporteat: utrum dies festi religiose calantur: quam frequens sit ad chriatianae doctrinae exercitationem populi fidelis concursus; quae in officii» pietatis praestandis alacritas; qua· in ecclesiis conversatio: quomodo quantaque frequentia piorum hominum sodalitates adeantur atque curentur. quae domum disciplina morum et dominici gregi» de beatis illis aeternae vitae pascuis consequendi· solicitude et cura.

fi. Pridie eiua diei, quae habendae synodo dicta fuerit, vicarii foranei in aedibus episcopalibus adaint; ibique suarum quique regionum nomina, clericorum etiam iuatis de caesia absentium descripta epiacopo tradant. Quo vero die «ynodu· dfilebranda est, omne·, quorum intereat, ita convenient, ut non modo talaribut veatibu/. iisque decentibus et «uper-pelliceo aint induti, aed breviarium etiam et calen-darium, quo haec noatra provincia utitur, nomiur et cognomine possessoris adacripto, aecum omnino afferant, ut vel epiteopo. vel ei, cuiua ille id munua e··· voluerit, exhiberi de more poaait.

fi. Dum iter ad urbem, «acri huiuv conventu· cauM faciunt, de clericali diseiplina, modeatia et gravitate nihil remittant. Cum ad urbem per-venerint, non ad taberna· meritoria·, aed vel ad amico· cenaanguineotvd. qui habent, divertant.

vsl ea boepitia. pra numero cleriaoram apie- A cop·· ia erba paranda curaverit. Qua quidem ia re illud servetur, at ae quisque ae eeufesut, quo. «ibi hoepitium ceastitatam syngrapha ab eodem episcopo accepta iatalligit. Ibi ita pie eo gerent, at. cuius rei gratia vaaeriat, omaae iatalligaat. Her urbem neque eurioee vegeatur, seque animum alieni* cogitationibus a re. quae agenda aat, abstrahant; auius exitu», at aibi populoque salutaris •it. assiduis a Deo pretabu· patent. Sacerdote· rem «aeram quotidie faciant; interiorum vero ordinum clerici, saltem quo die aeesio prima bebabitur, eucharistia· «aeramentum suscipiant. Deumque pro •ummo pontifice, serenissimo magno dace, chri•tinnis principibus, synodique ipsius et oeeteranim pastoralium rerum uberrimis fructibus precari non desinant.

7. Promoturi» munus ud iurisperitnm canonicum eathedrali* ecclesiae deferatur. Ex eodem pariter canonicorum residentium numero, duo ab episcopo deligantur, quibus curae sit, absentium i-ausns rationesque cognoscere, controversias item, querela* et accusationes eiusdem episcopi nomine audire et ad eum referre, cui tamen integrum ait eas vo) ad se avocare, vel alteri delegare. Quidquid erit aut synodalium decretorum aut summorum pontificum et concilii Tridentini constitutionum, aliarumve rerum eiusdem genoris in synodo recitandum, id fiat per unum aliquem ex canonicis, qui saltem diaconus sit. Pridie eiua diei, quae celebrandae synodo fuerit praestituta, sub primam nocti* horam campanae omnes urbi*/pulsentur. A<1 seeeiones, quibus illae diebus habendae erunt, certis ietibu·. qui e eathedrali ecclesia maiori campan* dabuntur, clerus omnis vocetur. Stata hora, quae ut omnibus nota sit, affigenda erit ecclesiae «alvis, singuli ad episcopales aedes cum superpellicei* mundi* se sistant, atque episcopum ad ecclesiam comitentur. Antequam conventus habitu* dimissusque. sit, cibum non sumant. su^ quique loco ordino sedeant, dignitates et canonici pluvialibus. vicarii foranei superpelliceis et stolis, eaeteri superpelliceis. et' si quid aliud cuiusque dignita* et gradu» postulat, amicti sint.

β. Silentium ab omnibu* ita teneatur, ut nullis neque vocibus, neque clamoribus cuiusquam interturbetur: rei. quae agitur, et loci ratio. habeatur. Synodi initium fiat a supplicatione publica, quae per urbem agatur. Huic saecularis regularisque clerus intersit; ea peracta, missae sacrificiuni-solemmori ritu episcopus faciat; brevem deinde concionem ipse, aliusve ad id ab eo delectus, de rebus ad synodum pertinentibus habeat; indicto silentio, reliqua transigantur, sessionum numerum ad rerum agendarum multitudinem et copiam accomodate episcopus ipse definiat.

Caput XXIX.

D eitarii» feniuii·*

1. Dioecesi· nullam esse partem deeet, quae pastoralem vigilantiam et curam desideret

Verum, quia ubique simul epieeopus esee non potest, vereudumque magnopere cet, ne, dum is curare unum membrum studet, aliud interim langues!. se cogitationem debet intendere, ut omnibus aeque partibus medicinam adhibeat;' quod eaae **tail**· eoneequetar, si diooeaatin universam pro ilii·· amplitudine tat plure· paueioreeve regiones distribuat, etagulieqn singulo· sacerdote· praaficiet, gravitate, doctrina at moribus commendatas, Horum, qui vicarii foranei vocabuntur, intererit oeneiliaria decreta subditi· promulgare, quaeque tie ·aarita eunt, ea ut re Ipaa peneetentar eurera, evellendi· vitiis at virtutibus iasereodis studere, cleri dheipHaam prevebere, ei, sicabi corrupta ait, festitaere. Hi vere, praeter faooltaiea, quas palantibus expeeeana Utaris oonaodsadas episoopus duxerit, alii· anili· utantur: eoacadi autem hae potissimum utile fisarit.

8. Si qua graviora Hagitia dat. quae in suis regionibus admittantur, ea certis indiciis et testimoniis comprobata ad spiseopum referant; quod si vel non ea indicia extent, ut tradi ia onatodiam sont·· queant, vel fage· periculum sit, tum, si crimen nefarium sit, Cut ia ipao crimine raus deprehensus, ooniiciatur in carcerem. 8i levioribus in rebus a quoquam peccatum fuerit, nihil praecipitanter et temere agant; sed re cum episcopo vel eius generali vicario communicata, ex praescripto iuris sententiam feraut.

Quoscumque synodalibus constitutionibus, aliisve edicti* ab episcopo editi* minus obtemperaro compererint, eorum omnium nomina ad eundem episcopum sive eius vicarium generalem fideliter deferant, ut non modo poenae censuraeque decretis ipsi* indictae, sed aliae etiam, pro criminis et contumaciae gravitate, irrogari iis infiigique possint.

3. Investigent etiam diligenter, utrum bona, quae sacros ordines'suscepturis patrimonii nomine constituuntur, vere a constituente sine ulla fraude dolove cedantur; utrum alieni oneri Aut alieno aeri addictae.

8i quam praevam consuetudinem populus, inscio episcopo, aut iam veterem .teneat, aut recentem suscipiat, eam vel corrigant ipsi, vel ad episcopum referant. Privatos homines suspensionis atque interdicti poena, ei opus sit, puniant; generale vero locorum hominumve interdictum, nisi id episcopus aut eius vicarius generalis nominatim iu«serit, pronunciare non audeant. Sine eiusdem episcopi facultate, eaque in scriptis, neminem anathemate feriant Festorum dierum cultum ludis, saltationibus aliove quocumque modo violanti·», pecunia, usque ad Horenos quatuor, in u«un piorum locorum, mulctent.

4. Vicarii foranei nullum quaeritare pecuniam, aut quidvis aliud exiger» sinant, nisi i» facultatem sibi ab episcopo vel eius vicario generali scripto concessam ante postulaverit; quaerentes vero, vel praescriptis in facultate finibus «ese minime continentes. aut quid aliud criminis perpetrantes includant in earcere: conquisitas pecunias adimant; episcopum de re tota commoneant.

Habeant atiam in vinculis eos, quo» regulari habitu indutos, praesertim si soli sint, »ine superioris sui ordinis val monasteni commendaticii· literis errare eompererint, quod Hixti atiam V constitutione sancitum eat, certioremqne episcopum faciant.

6. Non in selitis modo visitationibus, qu..< quotannis, quo tempore epiacopo vicum tarit habebuntur, sad aliae atiam temper, pro mandati muneris ratione, omni* vicarii foranei circumspieiant atque observent, quae voto remedio egere aliquo indicabunt, ea ed epieeopum stati· anni temporibus referant. Caveant autem, ne maiorem sibi autoritatem usurpent aut vandieent, quam facultate· ab epieeopo patentibus literis explicata· eoneodaat; ad quem erudiendum de suarum regionum statu •en ante accedant, quam ea suis quique paroobis, quo quaeque loco sit res; plane cognoscant; quod idem tum quoque faciant, cum tempas appetit dioeeeianae synodi selebraadae.

8. Vicarias foraaeus «infulis meneibus sacerdetam enae regionis, qnaoeumque eorum conditio sit, in unam aliquam stadsm regionis oeolseiam visissim conventam iadiaal, atque ipae cum primis

adaii: ibl quisqae tsstifleatioasm «eripi· exhlbsat, a qua *tu* octavo qaoqae dis oonfeastoai· MβηoM-tam obii··· apportat. Qui ia propria aaelaaia oo die aoa eelebraveriat. atiacao aaerificism faetast; tarn aaa omnas. amlqfl supsrpaUkets, sfleium mortuorum earn tribu* ooeturai* ot laudibus aaattat, mlasamqua val pro defunctis, vol do Bpiritu •aiwto solemniori porapaat ritu; sb oo praetersa, quoin vicarius forassua aliqaot ante dia* monuerit, brevia ed populum oratio habaatur. Bapplkaiio deindo Hat, cui qui interfuerint, quadraginta dierum indulgentiam consequantur. Poat parcam frugalamque mensam, cui benedictionem, lectionum et gratiarum actionem adhiberi de more volumus, omne· rursus in ecclesiam redeant, ubi auperpelliceia induti. precationibus ex «tnta verborum formula «ub congregationi· initium recitati·, suo quique loco pro dignitate ordini» oonaidente», cum de ii» rebus consultationem instituant, quae in ainguli· parochiis B babere videantur difficiles explicatu, quibusque boni paatoris officiu)n continetur; tum da iis agant, quae nd animas rite regendas, ad mores componendo·, ad cleri disciplinam augendam, ad decreta in episcopali visitatione edita exequenda pertineant. Postremo, vicarius foraneua duo·, ut vocant, conscientiae casu· proponat, eorumque solutione· una cum descriptione rerum omnium quae in eo conventu aetae fuerint, quamprimum ad episcopum mittat.

7. Vicario foraneo, in rebus ad eius officii rationem spectantibus, curati omnes, caeterique inferiore». ecclesiae quacumque dignitate insigne· obtemperent et obsequantur, contumace·, ut quisque meritus fuerit, episcopus puniat. Qua in ecclesia vicariatus instituti sunt vel instituentur in posterum, in ea perpetuo maneant, atque ab ea nomen accipiant. etiamsi munus hoc ad oum. cuius domicilium alibi sit, quandoque deferri contingat. (‹

8. Ne quid populus por ignorantiam peccet, illud vicario foraneo curne sit. ut e singulis parochis decreta haee quotannis vulguri lingua fideli bus promulgentur

A-r *eoHcibo 'Iriiimtmo.*

Decretum contra eos qui clandestinum matrimorum attentarant, die 95 martii et calendis novembris.

Contra eos qui decimas solvero negligunt. calendi» iulii et dominica 1 septembris.

Contra usurpante» bona et iura ecclesiastica. II dominica Quadragesimae.

Contra eos, qui haeretico· haeresisve suspecto· non donunciant. dominica 1 Adventu» et Quadragesimae.

Contra usurario· et notario» usuraria instrumenta conficientes, kalendis ianuarii et foria prima post Pentecosten. D

Contra invadentes bona ecclesiastici mortui, ferta secunda post l'aacha resurrectionis.

De melioramentis a conductore bonorum ecclesiasticorum factis, dominica II maii.

Casus ab episcopo »ibi reservati, dominica tertia Quadragesimae.

Bullae omnes, quae ex apoatolica constitutione (proveniunt], variis diebus publicari quotannis debent.

T Caput XXX.

Dt tw»udM scriassoe tanta.

Bciant occleoiarum et aliorum piorum locorum rectore· atque administratore·, censuri· aiiisque poenis arbitratu epiacopi aecum actum iri, ai quibus Illi eoeleaiia loeiaque pii» praepositi sint, legata ulla, vel annua vel perpetua, sive ad missas celebrandas, siva ad alia quaevis praestanda, relicta fuerint, praeter Id, quod ex ooneilii Tridentini deeroto ad notario· poHiaot, noe ii etiam intra quisdeaoe diea, poatquaai id noverint, Opiaaopam certior» feoeriat, quo Metatoria voluntati, ut par eat, •aliafeaiesdum curet.

9. Poceoecoree atque admiaietratorac bonorum eoelesiaatioovum, quocumque titulo frugifera· arbore», cuiusvis illae aiot generis, no ed aodMcandi quidem usum, tametsi arescere videantur, omnino non caedant, praeter eae, qaae ut alterni· anni» ubique caedantur, nana obtinuit. Quod ai aliquando contingat, ut. praeter has, vel arborea areacentea. vel ad aareicndaa ecclesiasticae aedes. vel aliam ob publicam cauaam, caedi arboree ueceeae ait, id, niai eonaulto ante et permittente epiacopo, nullo modo Hat. Huic decreto quisqui» non steterit, vi •it clericu», ab officio, beneficio eiusque fructibus •tatim intelligatur esso suspensus; ai laicus, excommunicationi· latae sententiae poenam incurrat; neutrum vero episcopus ante absolvat, qUam uterque ad illati damni rationem quadruplum ecclesiae restituerit.

3. Librum esse praeterea volqmus. in quo omnia eccleaiae bona, tam mobilia quam immobilia, cum sui» quaeque fructibus et nominibus recte atque ordine doacripta sint. Is tuto loco olaviquo munito, in aacriatia diligentissime asservetur. Eiusdem exemplum, titulari· et vicarii foranei manu subscriptum, in epiacopali archivio summa cura et fide habeatur. In eo quaecumquo descripta fuerint ab epiacopo, vel alio qui pro eo id munus obibit, in visitatione semper legantur. Quisquis ecclesiastica beneficia obtinet, ia eorum bona omnia ruraus, quanta poteat maxima diligentia, recognoacat; si quid autem usurpatum, aut male diatraetuni comperent. iure agat, ut id quamprimum recuperet.

Caput XXXI.

*D** dcrimis.

1. Humano divinoque iure praeceptam esae deciinaruin solutionem. vix quemquam esae credimus adeo rudem sacrarum profanarumque literarum, qui nesciat, siquidem aequiaaimum est, ut s quibus caelestia dona mortale» accipiunt, ii» ipsi •d vitae uaum terrena saltem suppeditent et largiantur. Quapropter, debita» decimas ecclesiasticis viris petentibus, curatis vero etiam non petentibus, •icubi usu» ita obtinuit, solvi omnino iubemus.

2 Ae ne, quod Dei ministri» debitum eat, aut penitus quoquo modo subtrahatur, aut tantum ex parte solvatur, praeter concilii Tridentini decretum, quod bi» quotannis a singulis parochis vulgari lingua expressum legi mandamua. id quoque oneris praedicatoribus divini verbi imponimus, ut in suis ad fidelem populum concionibus hoc ipsum crebro inculcent. Episcopi vero, vel ipsi per se, vel per vicario» vi»itatore»ve suo», in ipsomet visitationis munere illud potissimum curent, ut. quae decimae variis artificiis subtrahantur, quibuave ecclesiis debitae non solvantur, cognoscant; accersitisque, ai opus sit. iis qui solvere negligunt, iure cum iiadem agant, certoque ad solvendum tempore praestituto, cum aha iuris remedia experiantur, tum illo·, ex praeacripto concilii Tridentini, censuris compellant.

Caput XXXII.

*D** *con/raltmiteMtu^*

1. Piorum hominum sodalitates, quae eonfraternitatea dicuntur, ita bene institutas in hac provincia nostra Beniaque praesertim, comperimua. ut nibil plane reliquum videatur, quod de iis statuamus. Ipso· tantum aodalaa hortamur, ut instituta, quibus ae ultro obstrinxerunt, observent, et sacramenta crebro suscipientes, Christianarum

virtutum amore et desiderio pras «eeterie teaeas-ter, animique et totiu·. corpori» habitas ita oes-ponant, ut ad pie saaeteque viveedam eerum 'exemplo reliqui pxcitentur. Habeat aaum quaaquo sodalitas confessarium, ab episcopo approbatum, quo consultore, in rebus omnibus ad Dei laudem et gloriam referendis, utatur.

› Caput XXXIП.

D UMIUrill.*

1. Adeo tenue· lunt in bac tota provincia reditus, ut nullum in ea adhuc seminarium propter eam causam fuerit institutum: quod cum valde incommodum esse intolligamus, atque erigi quamprimum maxime cupiamus, id ita fieri volumus, ut, quae in hoc genero a Tridentino concilio praescripta eunt, ea omnino serventur. Singuli ergo epiacopi tantum ad hanc rem conferant, quantum satis sit rebus necessariis ad victum duorum alumnorum^ suae dioecesis suppeditandis. Interim vero dum simplicia beneficia pro tempore vacatura seminario adnectuntur, ex eiusdem concilii Tridentini* praescripto, ex fructibus quorumeumque beneficiorum, pro cuiusque rata, portio aliqua detrahatur, eaque seminario applicetur; ante cuius institutionem, ab iis. quibub haec cura in concilio mandata est, leges describantur, quibus alumnorum disciplina omni» contineatur.

Caput XXXIV.

Dt ludatif.

1. Christiani neque eadem cum.Iudaeis domo inensave utantur,·neque carnibus aumiave ab iis datis vescantur; neque ullo modo, maxime vero foetioris causa, consuetudinem cum ipsis aut commercium habeant.

2. Nemo ludaeum medicum, quod promulgato etiam edicto iam cavimus, no in gravissimo quidem c et periculosissimo morbo, adhibeat. Haebreorum celebritatibus nuptiisque Christianus nullus intersit, ludaefs foeminia parientibus mulier Christiana non adsit, nec ludaeae Christianorum, nec Christianae mulieres ludaeorum infantes alendos suscipiant. Omnino Haebraeis nemo inserviat.

3. Prope ecclesiam, aut dispersa per urbem Haebraeorum domicilia nulla aint; aed omnes in unum locum seorsitn a christiania inclusi habitent. Iis ecclesiastica bona, sive immobilia sife mobilia aint. neque venditione, neque pignore, neque locationebaredantur.

4. Feria sexta maioris hebdomadae et sabbatho sancto domi se teneant. Ubi frequens sit Haebraeorum numerus, curet episcopus, ut ii octavo quoque dic conveniant ad concionem, quae de veritate Christianae fidei ex veteris testamenti prophetarumque oraculis ▪pio aliquo doctoque D viro semper habebitur.

Caput XXXV.

Dt emgari».

Ne cingari, Veluti oves pastorum auxilio destitqtae, procul a salutis via aberrantes vegentur, epfccopi, in quorum illi dioecesi fuerint, accurate observent, ne quid a Christianae religionis institutis alienum faciant, dentque operam parochi, ut eos ad Christianae doctrinae rudimenta discenda perducant; ut vero eorum thatrimonia rite atque ordine celebrentur, omni cura provideant.

, Caput XXXVI.

Dt mMi.

Mimis, circulatoribus, histrionibus, circumforaneis, medicisque qui empirici appellantur, quo a tempore eat venales ree sum exponunt, aut po-.palum ioei· oblectant, mulieres aecum habere non liceat, quandoquidem plerumque fit, ut varii· eorum illecebris in peccandi cupidinem, qui minus aunt catti trahantur. Puella· quaestum agitationibus facientes, eum virili habitu per urbem discurrere non permittantur. Per totum vnfo~id tempus, quo •t quadrageaimale ieiunium cdlebratnr et dominici Adventus memoria colitur, vigiliis item et sexta quaque feria nnmquam omniro, festis autem diebus, nisi vesperi· absolutis, huius generis atque ordinis homines in publicum plime non prodeant; si prodierint, coniecti in carcerem' arbitratu episcopi punientur. /

Caput XXXVII.

Dt tuurit.

Cum in hac nostra provincia societates de animalibus a ponnullis ita iniri audiamus, ut in iis usurse quaedam species subsit: cupientes huic providere, ex Sixti V constitutione, quam etiam ampliamus, de hoc toto genere hunc modum statuendum censuimus. Quandocumque animalia nullo certo pretio aestimata cuipiam, societatis nomine, vel ut is danti operas praestet, custodienda traduntur, quidquid ex iis casu perierit, id totum periisse. domino intelligatur, modo eum, qui in societatem accepit, dolo malo fecisse non constet, ea conditiose, ut sors eadem semper maneat, certumve aliquod ex fructibus animalium, praeter sortem ipsam, quidquid acciderit, persolvatur; vel ut, eadem sorte incolumi, animalium fructus aequis inter se portionibus dividantur, societates huiusmodi non contrahantur. 8i animalia certo pretio aestimata cuiquam in custodiam ita dentur, nihil ut sors minuatur, is, qui dedit, nihil praeterea a socio exigat. Immobilia vero bona numquam itu locentur, ut praeter animalia, quae Ad eorum cultum ibi esse solent, alia aggregentur, ipsorumque animalium sors integra relinquatur Jquicquid vero aut hunc in modum, aut aliter quam a iure permittitur, contractum fuerit, licet iureiurando firmatum, praeterquam quod irritum esse decernimus, ipsos etiam contraba&tei>, notarios caeterosque sceleris huius consort^, ex iuris et ecclesiasticarum censurarum praescripto, ab episcopis severe puniri volumus.

ATTE8TATIO.

Nos Hieronymus tituli Sancti Pancratii sanctae Romanae ecclesiae presbyter cardinalisMattbaeiu», fidem 'facimus et attestamur, decreta confecta in provinciali synodo ab illustrissimo dominor domino cardinali Taurusio, archiepiscopo Senensi, Caque *ad* sanctissimum dominum nostrum missa, a sacra congregatione cardinalium concilio Tridentino interpretando praepositorum emundata, recognita atque aptata fuisse, nec non eorumdem decretorum exemplum apud ipsam congregationem remansisse, cum quo huiusmodi decreta, hoc libello chartarum 130 quarum prima incipit: In nomine sanctae, etc., ultima vero; Cupient·· huic providere, et desinit: Puniri vojumus, descripta et collate in omnibus et per omnia concordant. In quorum fidem his propria manu subscripsimus, et ab infrascripto secretario item subscribi, sigillique bostri impressione commuqiri mandavimus.

Romae, die 19 decpmbris 1600.

Hier, cardinalis Matthaeius.

loanne· Franc. Fag.

sacrae congregationi· concilii »ecretariuB.

APPENDIX Ie.

SYNODUS DIOECESANA MUTINENSIS
1572 septembris 93.

Synodus dioecesana Mutinensis in Italia, celebrata die 93 septembris 1579, sub Xysto Vicedomino, episcopo Mutinensi.

Exatant constitutiones synodales, in opere cui titulus: ...

Constitvjtiones editae in dioecesana syvtdo Mvtinensi, quam reuerendiss. d. Xystus Vicedominus, Nouocomensis, ordinia Praed., Dei A apostolicae sedis gratia episcopus Mutinae, die xxiij sept, anni MDLXXII habuit; his addita est regula^societatis sanctissimi corporis d.n. lesu Christi ; index librorum prohibitorum ; canones poenitentiales, A casus omnes tam papae quam episcopus *(tie)* reseruati. *[Ineigne In fine:]* Matinae, apud Paulum Gadaldinum & fratres, de licentia superiorum.

Sine anno (1679). in-19*, 3 fan. (praefatio)· 77fn-~— Bologna, université.

Cf. etiam supra col. 95.

CONCILIUM PROVINCIALE GENUENSE

ante 1574 ÿ

Concilium provinciale Genuense, celebratum ante annum 1574, sub Cypriano Pallavicini, archiepiscopo Genuensi. Huius concilii data non invenitur in textu, quia decretorum desunt acta. Decreta approbata fuerunt anno 1574. Initio editionis typis impressae anno 1833, haec nota inseritur: „Decreta provincialis synodi habita Genuae anno 1567.·*

Blbllographla:

1) Decreta provincialis synodi Genvenais, praesidente in ea reverendiss. d. Cypriano Pallavicino, Genvenais ecclesiae archiepiscopo. Herculianus Bartholus excudebat Regii, 1575, de licentia dd. superiorum.

, ' In-4°, 4 (ph.-41 fn.-3 fnn. — Parity Bibl. nat. B 2073; Pisa, université; Roma, Propaganda.

Huiua synodi provincialis data non indicatur; concilium autem confirmatum fuit a satacta sede die 9 octobris 1574.

2) Decreta provincialis synodi Genvenais, praesidente in ea r"* d. Cypriano Pallauicino, Genuensis ecclesiae archiepiacopo, iterum impressa mandante "° d. Antonio Sau]io, Genuae archiepiacopo. Genvae, apud Hieronymum Bartolum, 1586; permissu dd. superiorum.

In-4*, 8 fnu. - 34 fn. - 2 fnn. — Parie, Bibl. nat. B 2074 et 2075; Paris, Maxarine; Roma, Vaticano,

3) Decreta provincialis aynodi Genvenais, prae-, sidente in ea r*° d. Cypriano Pallauicino, Genuensis ecclesiae archiepiacopo, iterum impressa mandante reuerendisa. d. Antonio Baulio, Genuae archiepiscopo; svperiorvm permiasr. Romae, apud Guglielmum Facciottum, M.DCV.

In - 4', 5 f. - 88 p. - 9 f, — Paria, Bibl. nat B 2075.

4) Prima aynodvs dioecesana, ab illustri», et- reverendi», d. *fr.* Joseph Ludovico de Anduxar, ordin. «Praedic., sanctae Bobiensis ecclesiae episcopo ft comite, in ecclesia cathedrali, dominica II' post Pascha A duabus inaequantibus feriis, kalendis scilicet VI A V noqps maji anno MDCCXL celebrata. *[Intigne.]* Placentiae, typis Jacopatii, impress, episcop. ; superiorum facultate.

[Pay. 49, alter titulne:/ „Decreta provincialis synodi Genensis, praesidente in ea reverendissimo d. Cypriano Pallavicino, Genuensis ecclesiae archiepiscopo/

Sine anno (1740), in-4". 126 p. — Milano, Ambrosiana; Piaconxa, civica; Torino. Bibl. nax.

P. 49-124, decreta concilii provincialia Genuensi*, approbati anno 1574..

5) Synodi dioecesana# et provinciales, editae atque ineditae, s. Genuensis ecclesiae ; accedunt acta et decreta visitationis Francisci Bpseii, epiacopi Novariensis, ann. MDLXXXII, monumentis anekdotis illustrata. Genuae, ex typographie archiépiscopal!. 1833.

In-4", 912 p - I f — Genova, université.

Index contentorum in hoc volumine:

P. 9-12: «Concilium provinciale habitum Genuae, anno MCCCX, a Porcheto Spinula, archiepiacopo/ [die 5 maii 1310).

P. 13-8. «Conatitutionea synodales editae per Pileum de-Marinis, archiepiscopum [Genuenaem], anno MCCCCXXl, die X ianuarii/

P. 19-138: „Decreta provincialis synodi, habitae Genuae, anno MDLXVII, a Cypriano Pallavicino, archiepiacopo/ [confirmatum a sancta sede die 9 octobris 1574).

P. 139-246: „Visita dalle chiese della citté e dioeesi di Genova, fatta da monsignor Francesco Bosaio, vèscoVo di Novara, nella sua qualité di visitatore apoatolico, Γ anno 1589."

P. 247-539: „Deerota generalia ad exequendae visitationis Genuensis usum editae, a perillustri et reverendissimo domiqo d. Francisco Bosaio, episcopo Novariae etc., eiusdem urbis dioecesisque Genuensis visitatore apoatolico, anno MDI.XXXH/

P. 640-77. „8inodo dioeesano diWenova, primo fatto nel tempo dell' eminentissime cardinale Saoli, perpetuo amministratore dell' arciveecovato, 1 anno 1588, il ly di settembre."

P. 578-647: «Prima diocesans synodua Genuénaia, habita die VI octobris MDCIII/ sub Horatio Spinula, archiepiacopo.

P. 648-97: .Prim* dioecesana synodus Qtsiusis, habita di· XVI februarii MDOXIX,* Mb Dominigt» d·-Marini·, arehtapisoopo Geanensî.

P. 698-788: "Synodu· dioeoaaaaa Gequensis, oelebrata anno Domini MDCXLIU, dio XXI apriiia et duobua sequentibus," mb Stephano Duratio, arohiepiscopo.

P. 789-900: „Fr. lulius Vinoontiua Gentilis, ordiais Praedicatorum, Dei et apostolic·· sedis gratia archiepiscopus Genuensis et sanctissimi domini nostri papa· Innooeatii XI assistens,' synodum dioeossanam celebrat, tribus sessionibus, 6.7 st 8 mali 1683.

P. 901-9: "Institutiones et facultates pro vicariis faraneis,** loanne Lercario, arohiepiscopo Genuensi, •dita extra synodum, sub data: Genuae, died Septembris 1778.

CONCILII DECRETA *.

„Reverendissimi patron, placetne robi·, ut ad laudem et gloriam «ancta· et individuae Trinitati·. Patri·, Filii et Spiritu· sancti, ad augendam Christianae religioni· disciplinam, atAemendandos mores, corrigendosque excessus totius pravinciae Genuenaia, simulque aliorum, ad quoa qirovincialia huiuace concilii decreta pertinebunt, tum ad alia, quae a aacria canonibus conciliisque constituta sunt peragenda, provinciale Oenuense concilium hodie instituatur, nulloque intermino die tgm diu duret quod ipsum, Domind iuvante, ad exitum perducamus' 'Decreta sacri Tridentini concilii ad unum omnia recipiamus? Veram obedientinm Romano sanctae universalia ecclesiae pontifici deferamus? Professionem fidei ad praescriptam IV idua novembris 1664 a felicis memoriae Pio IV pontifice maximo formulam faciamus? Episcopos, ut quisqùe primum creatus est, ita primum in aedendo, dicenda sententia ferendoque suffragio locum obtinere, quod vero ad abbate· et ceteros attinet, assignationem lori quoquomodo facta nulli praeiudicium facere decernamus/

Reverendissimi domini responderunt: Placet.

Qua responsione facta, reverendissimus dominus archiepiscopus, tacti· sacrosancti· evangeliis in 'medio altari poaitis, fidei professionem publice ex ea ipsa, quam dicimus, formula fecit. Tum alii deinceps epiacopi in manibus eiusdem reverendissimi archibpiscopi, sacrosanctis evangeliis'tactis, et ipsi fecerunt in haec verba:

Ego N. firma fide credo *(tupra* eoi. 38 C - 40 A).

Caput I.

Dt prufttione fidei catholica» facienda, tt diligentia adotmt haeretici» adhibenda, degw libri» prohibiti».

1. Cum inter omne· pastoralis officii sollicitudines, haec vel praecipua sit, ut commissum sibi gregem in unitate catholicae fidei, extra quam salvus esse 'nemo potest, pastor contineat et conservet, reverendissimis omnibus ordinariis mandatur, ut, intra tçes menses, in ecclesiis suis, Pii IV de professione fidei constitutionem promulgent, et in •a contenta curent ab omnibus observanda. In primis autem, idque statim, ab iis, qui seu publice seu privatim docendi munere tanguntur, quorum etiam mores, ante quam fiat iis docendi potestas, diligenter explorent probatosqne habeant Omnes item episcopi, tam per se ipsos, quam per suos vicarios, adversus haereticos, eiusve criminis suspectos, conciliabule, in quibus de fide sgitur, habentes, sortilegis haeresim prae se non obscure ferentia exercentes, ac vetitos libros retinentes, studiose inquirant. Edicta etiam proponant, statuta excommunicationis poena, si quis eorum, quae superius dicta sunt, aliquid sciens clam habuerit, eaque ipsa edicta saepius in suis tum oathedralibua tum parochialibus ecclesiis, per parochos promulganda curent; ut si quos forte ibi esse contigerit huiusmodi pestifera labe infectos, ad episcopum vel inquisitorem deferantur. In primis autem efficiant, ut illorum qui ex alienis regionibus praesertim vel ignotis vel de haereei suspectis, in illorum parochias recenter immigrarint, congressus, verba, actione· et instituta parochi diligenter attendant et observent.

9. Ad regularum, quae sunt in indice librorum prohibitorum, exactam obaervantiam, compellant omnes, praecipue vero typographes sive impressores et bibliopolas, eorumque frequenter officinas seu tabernas summa diligentia perscrutentur; habeantque indicem librorum venalium subscriptum ab ordinario vel inquisitore, nec alios possint vendere, aub poena amissionis librorum etiam non prohibiturum: in ceteris sit .salvum ius determinatum per concilium Tridcntinum.

3. Conclusiones negotium fidei quavis ratione attingentes, publice disputandas poni tie patiantur, nisi prilis ab ipsis reverendissimis ordinariis, vel a reverendo inquisitore recognitae fuerint et approbatae.

4. Sacrae scripturae verba et sententias, si quis ad scurrilia, fabulosa, superstitiones, divinationes, incantatione·, ac famosos libellos prave detorquens, usurpaverit, poenis tum a iure constitutis, turn etiam arbitrariis ah episcopo afficiatur.

Caput II.

De magia, divinationibus, incantatianihu», mperttitionibu» tollendi».

1. In sortilegos, magos, maleficos necnon astrologos, qui non modo ex rerum naturae observationibus, temporum mutationes, et alia quae rei nauticae, agriculturae et medicinae prodesse possunt, pronunciant, sed profitentur ae ex terra, aqua. aere, igne, sortibus, somniis, corporis lineamentis et aliis id genus futura contingentia, et a libera hominum voluntate pendentia posse praedicere, tnorbos arcanis quibusdam a medicinae scientia prorsus alienis depellere, furto subtracta indicare, et ea, quae fiunt alibi, quasi oculis cernant, referte; et in eoe maxime, qui sacra eucharistia, et aliisj sacranieutalibus ad huiusmodi sortilegis impie abluuntur, vel alia quavis ratione sortilegis haeresim qiraeseferentia exer'cent: ex canonum sanctionibus severe animadvertant; tum eos, qui vel in se vel in suis haec fieri permittunt, corrigant et castigent; nec minus etiam illos, qui in negotiis'et itineribus suscipiendis tempora, diea, horas, momenta, superstitiose observant. Eas pariter coerceant, qui scripta, in quibus de huiusmodi rebus agitur, aut scientes retinent aut legunt.

9. Astrologiae vero libri, qui medicinae, navigationis, agriculturae adiuvandae gratia conscripti •nnt^-non prohibentur, modo ne quit ad iudiciariam illi^' abutatur.

3. Qui verbis, nodorum'nexibus, aliove quovis sceleris nomine sponsos aut matrimonio iunctos maleflciose eoniungi impediunt, quo minus liberis operam dare posaint, quae daemonum inventa latius in dies serpunt, convictos quidem severe, suspectos vero prout suspicionis ratio poscere videbitur, puniant.

4. Curent etiam ordinarii, ne quia precationibus, versiculis, vocibusve ex sanctissima scriptura de-

¹ Pecretoruin textu datur insta sditiousn anni 1833. 5 capitate st articulonun ipse addidi. — *Nota l.-B. Marti».*

promptis superstitiose abutatur, nun quia inter audiendum mtwam quid -tale faciat, ut nonnulli apposita ad buccas manu evangelism audisntos ad hunc finem, quasi ea ros valeat ad dolorem vel levandum vel etiam tollendum, et si qua suat huiusmodi.

° Caput UI.

D Defiant theologint, tc pttedieallone verbi Dei.*

I. Et quoniam satis non est ex animis hominum noxios pravae doctrinae stirpes evellere, nisi sanae ac salubria semina iaoiantur, id ipsuni efficiendi ea erit optima ratio, si, quod optat synodus, episcopi et parochi commissum sibi greg.em per se ipsi alant evangelii pabulo salutari. Ipsae namque per se pastoris voces, ac simplices cohortationes magnam vim habent ad ovea excitandas et commovendas. Quod 'si qui legitime'impediuntur, quominus id' per se munus obire queant,' vicariam aliorum operam ad eam rem adhibeant, quorum ipsi vitam, mores ac doctrinam abunde spectatam probatamque habeant.

9. Qui episcopi cum per se ipsos praedicationis et lectionis munere funguntur, nullus interim eadem hora publice vel legere ve) praedicare audeat. Cenciones autem in alienis'ecclesiis habere nemini liceaty nisi si cui nominatim ab ordinario potestas eiusmodi concessa fuerit, etiam si in eadem dioecesi alias esset condonatus. Curaeque ait omnibus contenta in principio sessionis V, cap. 2 Tridentini concilii diligenter observare, sanam doctrinam tradere, quaestiones inutiles devitando; atque rationes, quibus nituntur haeretici, ne afferant, propter imperitos et indoctos, in iis praesertim locis, ubi eiusmodi homines adesse contigerit. Praeterea caveant a verbis ambiguis, miraculis vel historiis ab eccleaia non approbatis; vitia generatim reprehendant, praelatos ot principe» cum charitate redarguant, et honorificam de ii» faciant mentionem, populumque ad praestandam iisdem obedientiam cohortentur.

3. Curent etiam edoceri, quonam potissimum vitiorum genere pârochia laboret, ut ad ea sananda possint esse paratiores; denique curae sit illis, ubique, populi utilitati et saluti, non ause ipsorum existimationi ac gloriae, inservire. Noctu vero suggestum ne unquam conscendant, ne tum quidem, cum de passione domini nostri lesu Christi concio erit habenda. -

4. Ceterum, de victu, viatico, eleemosiha, quae in divini verbi concinnatores erogari solent, censet synodus laudabiles locorum consuetudine» esse servandas, iuxta sacrosancti concilii Tridentini decretum ‘. Sint autem mares in loco a foeminia separato, quam id commodissime' fieri possit. Quae de theologiae ac grammaticae lectione, ad clericos et pauperes erudiendo» Tridentina synodus sanxit ', D sicubi nondum impleta fuere, ne differantur. Curent etiam ut in ecclesiis regularium, ex eiusdem concilii forma, eiusmodi lectio frequentetur.

5: Atque ea quidem feriatis diebus-plerumque versetur in earum rerum nodis explicandis, quae audiendis in confessionibus dubitationem afferre consuevere, ipsoque parocho de ii» edocendo, quae eidem cognitu sunt necessaria, habeatur vero certo in loco, certis etiam horis, alternis saltem diebus. Ad eam omnes canonici, parochi et confessorii a praelato convocentur, eosque idem' cohortando et blande appellando crebro invitet. Dominicis autam diebus et festis, habeatur in ecclesia, verseturquo in vi sacramentorum explicanda, quaemadmodum in catechismo continetur,' initiiaque fidei tradendis, tam hominibus ab omnium vitiorum et nequitiae genere revocandis ac detorrendis, st ad ‘virtutes honeetaaque actiones adhortandis ot impellendis.

Caput IV.

Dt fidei eltnuniie, s perecAo trodoedta, *et de tads mapistria.*

1. Parochus, regularis licet,'qui omnibus obstrictus tenetur, foetum nullum atque dominicum intermittat diem, quo dio, hora opportuna, pueris, quibus lacte est opus, elementa fidei pro ipsorum captu non explanet diligenter. Ratio autem eo libello tradita, qui inscribitur: *Dettrina ekrietiane oearpoeta per U dollore Ledieine,* qui Parmae est impressus, ad eam rem vehementer apposita videtur. Oramaticae item magistri, ex decretis Lateranensi» concilii, debent et ipsi suae curae commissos pueros festis diebus ad fidem informare. Recitent igitur eis ad verbum ex catechismo Romano aliquid, vel ex eo ipso libello, de quo supra est dictum, qui *bottrina Christiana* inscribitur, ut non alio, quam, quo scriptus est modo, memoriae mandetur, omissis interpretationibus, in quibus si quid offenderet aetas illa, salutaris sibi loco, mortiferum hauriret venenum.

9. Eisdem praeterea ludi magistris, qui nunc habitant in provincia, mandatur, ut intra tres menses proximos, ex quo tempore promulgata haec fuerint, professionem fidei apud eius dioecesis episcopum, vel apud alium, quem ille 'eiusmodi^ muneri praefecerit, emittant, quomodo infra explicabitur, ubi de professione fidei agitur. In reliquum vero tempus, quicumque advenerint, ludum ne prius aperiant, quam eamdem fidei professionem rite emiserint. Caveant autem, ne libros turpia et obacoena tractantes, atque prohibitorum librorum indice notato», pueri» legendos proponant. 8ed potius studeant aetatem illam ad vitia proclivem honesti» moribu» imbuere; idque' ipsum an praestent, obeuntes dioecesim visitandarum de more ecclesiarum gratia. episcopi diligenter exquirent. s

3. Prohibetur etiam eisdem ludi magistris, ne pueros ducant ad divina officia intra chorum, ubi sacerdotes eK clerici ea psallant, ne verbis, rixis aliquando eadem divina officia perturbent, sub poenis arbitrio ordinarii imponendis.

4. Cum vero recta adolescentium institutio ex incorrupta magistri vita magna ex parte pendeat, patres omnes etiam atque etiam rogat praesens synodus, eosque qui paternam curam gerunt, ne temere quibusvis ac sine delectu, sed praeceptoribus iis liberos suos committant, quorum non doctrinam modo, verum etiam morum ac vitae integritatem, tum etiam sensus a fide catholica nihil prorsus abhorrentes habeant in primi» exploratos.

b. Ad haec optat eadem synodus eliquem ab episcopis iniri rationem, ut nonnulli deligantur homines tum religione tum Domini timore praediti, qui captivos, apostatas ot infideles, praesertim in triremibus vinctos adeuntes, summa ope connitantur nova prole Domini familiam augere, et aberrantes in viam reducere. Qua io ro captivorum atque triremium dominos, ut se faciles praebeant, orat atque obsecrat, qui tamen non debent ignoraro, debere eo haereticorum et apootatarum, quos in suis triremibus habeant, ad ordinarios vel inquisitorem nomina deferre.

Caput V.

Dt sacrmsontM, *et* eoram adoNmrfrotroes.

1. Parochi Moramenta per m ipsi, legitimo impedimento cessante, superpelliceo et stola amicti, reverenter, mundo corde puisque manibus, nullo intercedente quaestu aat paetiono mercedis, in

› 8s··. XXIV, cap. *.
▮ Ses».V, cap. 1.

eoeieeia admiaistrent. Ao tarn egregiam bmM occasionem, sacramentorum ipsorum vim «t eM-caoiam, quemadmodum a Romane oatochismo edooentur, paucis, vulgari sermdae, ofaro at dilu-eide populo ministrent, at maiorem omnes reveren-tiam at religionem ad aa percipienda adhibeant. In eorum autant admiaiatratioaa, ab oecleeiae Romanae ritu na recedant, ax libelli formula, qui ea de (re] typis impreseua, propodiom amittetur. Quod ai iia abusi fuerint, aliisve abutenda praobuorint, aut id fieri pdnniaerint, gravissimis poenis ab or* dinario afficiantur.

2. Badem ab ecclesiae cathedrali» ministro, civitati» parochi», et extra urbem archipresbyteris, ab ii» autem subiectis sibi parochis per manus hominis in sacris constituti gratuito tradantur, omni prorsus repudiato munere etiam aponte oblato, nulla omnino contrariae 'cuiusvis pravae consuetu-dini» habita ratione. Adserventur autem diligenti cuatodia, ne ad alteriua manua, quam parochi ad-miniatrantia devenire posaifit: solidis quidem in vasis, atque ita aeparatim ne commiationem aut confuiionem fleri, erroriave quidpiam in admini-stratione admitti contingat. Superiori» anni aqua baptiamati», et alii» aanctia olei» et chriamate utatur nemo, »ed 'ea quotennia de more comburantur, in urbe quidem feri» quinta hebdomadi» «anctae, ai nova confecta vel aliunde habita fuerint, extra urbem vero »imulatque, omni adhibita diligentia, nova fuerint accepta. Meminerint Mutem omnea, poatquam chrisma catechumenorum aeu infirmorum oleum attingerent, antequam ad alia ae conferant, abluere manua, exemtàmque ex ea ablutione aquam in sacrarium effundere.

Caput VI

Ds bophsMo.

1. Baptismus in parochiali eocleaia, infantibua, cum primum aioe periculo id fudere licebit, ao-lemnibua caeremoniis conferatur, ad eiu» limina sistendo; alibi'vero nusquam. 'Quod «i periculuin morti» imminere videatur, tum vero (baptiamu»| aqua tantum adhibita a sacerdote, si ia aderit, vel eo absente, a viro, qui id exsequi posait, aut, ai vir etiam nullus adsit, a foemina qon tamen a parenti-bus, si. secus fieri poterit, conferetur. Quieumque tamen is sit, baptisandi formam teneat in haec verba: »A'4> *tt baptizo m hmhu Patri»* st *Filii »t Spirittu kmcti*:* vel: *.1» ti battr**o in* noma *dtl Padrt, dtl Figlntolo t dtilo Spirito tante,'* nihil plane aut ad hanc formam addendo, aut ab ea detrahendo. Si supervixerit infans, primo quoqne tempore ad 'ecclesiam deferatur, ut ceterae caere-moniae et ritus, qui observari solent, adhibeantur. Baptisma autem ne iteretur, ideat neque verba neque ablutio. Si vero, summa adhibita diligentia, parum constet, an primo infans recte faerit bapti-aatus, tum vero conferetur in haec verba: *„8i t» baptûatiu, tgo t» iltrwn* non *baplito;* si non M *baptuatm, tg» t» baptit»* in noinine *Patri» tt Filii at Spiritu» tancti,* nmen;*< atque aquam interim, dbm ea verba baptisane profert, infundat.

2. Ad baptismi collationem vocatu» accedat parochus, nulla interieota mora, alioquia acriter obiurgetur; quod ei parochi culpa evenerit, ut inte-rim décodât infans, tum ille arbitrio episcopi, vel a sacri» faciendi» ad tempus amoveatur, vel alia graviori poena multetur. In baptismi autem colla-tione parochus religiose se gerat, clare et distincte legat. Computer solus respondeat, mulier autem audiat attente, et venerabunda cum ceteris assistat, a colloquiis interim aliisque omnibu» vagi et in-constanti» animi signis oaven» diligenter. Petrinus vel alias/quivis laieaa, chrisma aut baptismatis aquam, aut linteamina quibua unctus infans abster-gitur, prorae» non attingat; quin illa no laioo qnideih ulli lavanda tradantur, multo vero minue in pro-fanos usus convertantur.

S. Ae primum parochus interroget, qui patrinu» et quae commetor fatura ait, ot unum tantum, sive vir oivo mulier ait. ve) ad summum unum et unam admittat, praeterea neminem. At ai qui forte alii infantem in baptismi collatione tetigerint, non ea re tamen erunt eompatroe vel oommatrea, nec ulla, nisi cum duobus lilia quos parochus admiserit, affi-nitas contrahetur. Optat autem canota aynodua, ut deligantur ad munus id bonomorati, quique ora-tionem dominicam, salutationem angelicam et prae-cepta decalogi cum apostolico symbolo teneant, ut ai forte illi, quibua eam operam dedere, parentibus orbantur, paterni in iisdem instituendis officii, quemadmodum tenentur, partes implere possint. Ab huiusmodi vero munere ia repellatur, qui Pascate proximo eucharistiae sacramentum non sumpserit; item publice excommunicatur nec non religiosi, pariterque pater et mater infantis, cum spiritualis inde affinitas oriatur, quae, cenante necessitate, copulam inter ooniuges impediret.

4. Petrinos parochus qdmonebit de spirituali cognMiooe in primo gradu contracta per bapti-santem et compatrem commatremque cum bapti-sato eiusque parentibus; quae impedimento futura sit, quominus inter tales matrimonio locus relin-quatur. Atque ea quidem affinitas etiam con-trahitur quando aqua solum puer, etiam a laieo, baptisatur. Idem moneat eosdem compatres, hoc facto, onus ipsis imponi, naturalibus parentibus orbos, magistrorum et aliorum, a quibus ehidiantur, ope destitutos, eosdem pueros elementa fidei do-cendi. Intermineturque matri aeu nutrici, ne in-fantem ipïïПղ intra annum in eodem lecto cubantem secum habeant, subituris alioquin excommunicationis poenam et aliam quamcumque ordinarii arbitrio statuendam. Et puerperia denuntiet, aimuiatque domo exire licebit, aese parocho in ecclesia ut sistant, benedictionem ab eo de moro accepturae. Praeterea, codicem apte compositum habeat, in quem baptisatl nomen, naturaliumque ipsius paren-tum, compatris et conimatris, una cum baptismi suscepti die, ordine referantur.

b. Fons baptismalis sit lapideua, et ne sordes incident, contectus, atque ita compositus, ut effluens aqua delabatur in sacrarium, clausus clave, non humili, non depresso, nec obscuro, ne eo laici pro sedili abutantur aut contemptui habeant, sed sati» edito et conspicuo in loco. Vas in quo aqua baptismatis adservatur, sit mundum et integrum, ita coopertum, ut nihil omnino vel affluere vel in-fluere possit; qua utatur, non alia, nisi necessitas compulerit, eaque annua non vetustiore. At anno, postquam infusa fuerit, expleto, reliqua, si quid erit, in sacrarium effundatur.

Caput VII.

D» eoH/irmahons.

Parochus, adventante die, quo conferenda erit confirmatio, aliquanto ente hortabitur ut tale sacra-mentum non nisi confessi'accedant; vim sacramenti eisdem explicabit, atque uns spiritualis cognationis ut in baptismate contrahendae, certiores faciet. Idem repetet episcopus, vel pro eo alius tunc, cum suscipienda erit confirmatio. Qui ad hoc sacra-mentum suscipiendum accedit, eum non minori» aetatis quam septem annorum esse convenit. Item si qui minus sint rationi» compote», repellantur. Quibus in baptismate non licet esse petrini, quique

ipei nendam'em confirmati, iidem monoaatur, qucminas fiant la oonfinpatione patriai.

9. la fronto uacti qui confirmantur, ne pria· ab epiaoopi oonapootu dimittantur,. qaam aint a ministro diligsatsr «tetani. Quo foeto, aapervacanoa fucrit ia fronte goscipil appositio; aie maleficis hominibus praeludetur aditus, no so poatbao abuti conantur. Ex omnibus autem eoafirmatia, exeat ax eocleaia aeno, niai pria· habita episoo> pali benedictione. Habeat vero paroohu· librata, in quo confirmatorum pariter ao petrinorum nomina conscribantur; moniti· eorum parentibua, ut intra octavum, post aeoeptum chrisma, diem, ad te illa vel deferant ipai vel eurent deferenda.

Caput VIII.

Dt tucharittia.

1. Qui christiani nomen profitentur, omne· «ive mare· «ive foeminae, simulatque per aetatqip ···pere et intelligere coeperint,' niai paschali tempore communionem acceperint, aeiant aibi ad ecclesiam aditum fore praecludendum; ecclesiasticae sepulturae, ai quid illi· humanitu·. acciderit, experte· futuro·; ac niai moniti celeriter reaipiacant, palam in eccleaiia excommunicando·; ac nihilo secius alia quoque iuri· remedia adhibenda, quibua ad unitatem menti· revocari posse videantur, excuaabuntur ii tantummodo qui, do parochi consilio, communicare distulerint; dum ne ultra Pentecosten, niai ex gravi causa et legitima, progrediantur; neque vero culpa carebunt, qui sine illius permissu, quod in scriptis constet, alibi sumpserint. 81 quia tamen in cathedrali, de licentia epiacopi, communionem sumere voluerit, hoc ei non est denegandum, ita tamen, ut illius, qui in cathedrali sacramentum ministrat, chirographo intra octavam pardcbum suum faciat de ea re certiorem. Ceteris vero in locis C •umendi cuiquam parochus licentiam non concedat, nisi gravi aliqua et probabili de causa, eadem adjecta conditione.

2. Purificatio autem, non in calice qui ad rem divinam adhibetur, sed in alio poculo laicia praebeatur; ne forte imperiti ex illa re in eam incidant opinionem, ut se putent etiam Domini sanguinem bibere. Pueros, ad id aetatis, ut iam quid ratio postulet intelligent, et adolescentes de vi et efficacia sacramenti confessarii et parochi doceant. Quibus communio magi· frequentari coniuevit temporibus, longiora subsellia, albis mantilibus instrata, quo commodius praebeatur communio aint perata. Sacramentum praebeat aditantibus sacerdos simulatque communionem ipse sumpserit, neque vero in id tempus differat, cum iam missa erit absoluta. Moneat tamen ante inchoationem communionis laicorum, omnes ut non recedant, nisi perfecta eadem D communione et missa. Post missam autem quicumque accedentes possint accipere communionem. Paschali vero tempore admoneant parochi illos, qui ad communionem accedunt, per susceptionem sacramenti extra propriam parochiam, sine proprii parochi licentia, non satisfacere praecepto, nisi alio die communionem sumant, vel in parochia eorum, vel alibi de parochi licentia.

3. Quo quidem tempore, at aliis omnibus, matrimonio iniunctos, si qui sint incontinentiae suspecti, ao seorsum, non intercedente ecclesiae iudicio, habitent; publicos item conoubinarios, foeneratores facinorososque alios in peccato perseverantes, atque excommunicato· a communione arceri non est iniquum; iramo vero nefas esset admittere. Servetur autem perpetuo in eocleaia paroohiali sacramentum, quod omnibus Infirmi·, qui sunt in ea parochia, totis esse posait, et argenteo quidem in vase ad id oemparato, ai fieri poterit; quod ipsum lignee ia eapeala, quam valge tabornaeelum seu eaetodiam sacramenti appellaat, pre dignitate exornata iatua et extra, egregie eemmunita et bene compacte, firma etevo oooelaaam hebeatur; eeque cupeula in modio altari maximo, niai aliter aeeeme fuerit, constituatur: in qua nihil praetorto ait reconditam. Atque nato illud quidem ipaum aanctieeimum sacrameatum, diee noctosque perpetuo lumen adsit. Renovetur autem semel ad minimum singulis mensiSus; uopius autem, si suberit aliqua corruptionis auspicio.

4. Hostiae autem, ex quibus conficitur sacramentum, sint ex triticeae purae farinae flore, Chri•tique imagine vel nomine insignitae. Hortatur autem, ut nemo illas tam venales habeat, ut alii cuivis, quam sacardotibus ad usum sacrificii tradat. Quod ai aliqui abusus existant in illis hoatiis non consecratis, aire benedicti· «ive non' benedictis, in ecoleaia eliquibiia .personis tradendi·, verrino similiter, ve) benedicto vel non benedicto in calice exhibendo, illos quam primum tollant singuli epiacopi in suis dioecesibus.

5; In oratoriis autem ne serretur omnino hoc eucharistise sacramentum, nec in hospitalibus praeterquam in iis, in quibua est conceesa facultas illud aegri·, et ex ea familia reliquis ministrandi. At in monasteriis sacrarum virginum, nusquam intra claustra, sed extra et in ecclesia servetur.

6. Ad eos, qui morbo laborant, deferatur in vase argenteo ad id decenter comparato, quod panno aliquo decoro sit velatum; in quo, eum per loca aedificiis frequentia portatur, sint duae pluresve particulae, ita ut reliquum quod erit, ad ecclesiam possit reportari, quod cum faciet sacerdos superpelliceo sit stolaque amictus. Interim vero bymnos et precationes pie pronunciando, incedat; sacramentum utraque manu ad pectus adducta comprehensum teneat, et si fieri potest, sub umbella, clerico praecedente superpelliceo induto, qui crucem praeferat; item altero cum aqua benedicta et campanula, cuius sonitu populus excitatus aceurrat ad adorandum, preces pro aegro fundendas, sanctissimumque sacramentum comitandum, praelatis luminibus, et. quam fieri poterit, plurimis tum praeeuntibus tum subsequentibus, opportuno tempore, sonitu campanae facta prius significatione populo, praesertim vero iis qui sunt adscript! in societate corporis Domini; quibus quidem omnibus pro tam pii muneris functione, pontificias indulgentias nova quadraginta dierum accessione praesens haec provincialis · synodus cumulat. Et nihilo aeciua iis etiam qui non sunt in societate, quadragenariam eamdem indulgentiam impertitur, qua de re parochu» faciet eos qui aderunt certiores. Quod ai propter turbidam tempestatem periculum sit, ne extinguantur candelae, adhibeantur etiam lanternae; ne quando contingat ut destituatur lumine sacramentum; cum vero ad difficilis accessu loca erit deferendum, ita compositum gestetur, ut labente aliquo casu parocho, ipsum in terram ne decidat: •nioaque tantum'particula portetur, qua ab aegro accepta, exutus supsrpelliceo, extinctisque luminaribus, redeat sacerdos. Neque vero vas propalam referat, aed apte reconditum ac decenter.

7. Domus autem infirmi sordibus omnibus, simulque gravi omni odore mundata sit et expurgata. Lineo albo panno strata sit ibi mensa, duobus impositis luminaribus, inter quae medium collocetur sacramentum. Cautionem vero summam parochus in primis adhibsat, ne quia per ipsius incuriam sins viatico decedat; neve ab iis, quibua sacramentum ministrat, per eam occasionem, vel significatione

aliqua, propoaito vaaeulo, par «a val par alium qlehmoainam petat

8. Eidam euraa ait inquirere diligentar, ne qui» forte repedatur, qui Paaebatia tempore communionem aoeipere neglexerit,'compariorum nomina atatim ad ordinarium deferenda curet, ua in eo' poaaii animadverti' . Ut afetem, qni taato/aaoramanto debentur, bono» piataaqae fideliam' magi» in die» magiaque augeantur, curae ait apiacopia et parochia, ut ad yultum corpori· Domini inita» aocietatea confirmentur, et aieubi non aunt, ineàntar; utque tant' initae quam ineundae aoeietatea, ati earum, quae •unt in oathedralibua eoaleeiie, exemplum conformentur, quo aint earamdem quoque indulgentiarum participe».

Capnt IX.

Dt natta,'ti mit» od apparat»» immw.

1. Miaaam celebratura» «acerdo» ab omni moruli» peccati labe per aaeramentalem confeaaionem »e expurget. Neque enim aati» eat aola contritio, »i confeeaarii copia haberi po»»it. Idem paramenta mduturu» ne illoti» manibua ea attingat, neo ad altare priua accedat, quam mimae celebrandae rationem perpenderit; eamque ne incipiat, niai parati» iam rite omnibua, luminibuaque accenaia. Caeremoniia, in inatanrato a Pio V pontifice maximo mimait traditi», utatur, nec ab earum praeecppto diacedat. Rem divinam nudato capit», venerandum in 'modum compoaito corpori» geatu faciat, attente non ' properanter legat; ne in audientium offensionem incurrat, eorumque pietatem fefirigetocat; neque vero tam lente nt eiadam' faatidium afferat.

2; Ouigino etudioee ea omnia devitet, quae aliquam auperatitionia apeciem praeceferre, aut auapicionem afferre ^ornent, cuiuarnodi aunt eertu» candelarum aumarua, et mimarum quarumdam, iuxta decretum meri concilii Tridentini '. Purificatio calici» fiat iuxta ordinem mimali» Romani a aacrae memoriae Pio V «diti. Pinnatam vero ne deponqt, nave pria· extingui lumina patiatur, quam abaoluto, quod in fine de more recitatur, evangelio. Calix vel ipaiua aaltem calici» cupa ot patena aureae vel argenteae aint; reliquae omni» apparatu» nitidua et ^gana, hoatia firma, integra, maculae omnia expera; vinum recena, aa ipaa die ex dolio aeu vaae bauatum, ae, ai fleri poterit, album.

3. Neo in tegumentum capiti·, birretum appellant, neque ehirotera» ia alteri «acerdo· reponat, ne minor advenu· Domini quam hominum menaam reverqntia adhibeatur. .Cum elevatur eorpua et •angui» Domini, exigua campanula aignum datur, cuiua tinnitu ad pietatem et venerationem «datante» excitentur. At in aolemai miaoa eampana pultetur, quo aonitu exaudito, qui abaunt, ad aliqua· «altem concipienda» animo prece» incitentur. Extra eede•iae limina nemo miaaam celebret. In oratorii» v»ro vol ad altaria nulli» oonciuaa Mpt^i extra eecle»ia» poaite, an ot qua ratione id permittatur, iafra explicabitur titulo *Dt teelttii».* (Jpnaeerate ad circumferendum comparato altari, ne qui» utatur, niai ait integrum, aeque magnitudine, ut in eo calix •t hoatia commodo atatui poaaiat. Sitquo Idem tribu» mappi» inatratum. Perneto aMriflefo mi··»·, •e recipiat aaeerdoo, ubi veatimenta depeni eon•uovere, preoe» interim quae in mimali continentur recitaaa. Vecta» depondne eam nullo colloquatur, idquo ipoam aarvot, dum mimam ceiebraturu» induitur.

4. In aliena parochia, ac ia eeaieatia ot oratorii· in aliena parochia eouatitutia, aine Meantia ordinarii vel parochi diotae parochiae ne qui» «aer» feeiat, caveatque unuaqniaqae, ne quid eorum nogligat, quae in oonoilio Tridontiao ' continentur. Affigatur tabella ia aacriatia, in. qua relata aint anniveraaria omnia quae «unt eeiqbraada, per quam oneri» «ibi impoaiti quiaqna admoneatub; et ai qui officio auo dafnerint, eorum nomina ad luporiorem deferantur. Quod ad horam attinet celebrandi, in da re populi univerai, non privati cniuaquam, commodorum ratio habeatur; ita tamen, no id ante auroram fiat, ad meridiem uaquo differetur. Caveant autem aaaardotea, ne poatquam, parati» robea Omnibua, ad altare acceaaerint, in gratiam cuiuavi» ab ineipienda miaaa ■uperaodeant, inceptamve revocent; qua re cognita, optimate·, qui .antea moram afferre conauevdrant, ai quid in ipaia vel religioni» vel pietati» re»idebit, poathabitia, ut par eat, rebu» omnibu», ad campanae •onitum at ipai praeeto erunt. Miaaam novam celebrare nemini liceat, cui non caeremoniarum magiater •urvandarum, ex inataurati miualia praeacripto, rituum (cientia· det teatimopium. Externa· vero, ■ine dimiteorii· epiacopi ani litteria, ad celebrandum nullua admittatur.

5. In novi» autem miaai· ceaaent tripudia, aalCatione», aumptuoaa convivia; oeaaent etiam importuna·''Ut illiberale» eleemoainarum exactione», et, inxta decreta »aori concilii Tridentini, nihil pro miaai» novi» celebrandi· detur, »ub poena amia•ionia oblationum applicandarum operibu» pii», arbitrio ordinarii, et aliia poenia arbitrio eiuadem ordinarii infligendi», tiacerdoaque ad collectam exigendam per eccleaiam oblatiohi» tempore ne vagetur, ted ad imum altari» gradum conaiatena, a viri», a foemiai» vero idoneo quopiam alio in loco, ultro collatum, ai quid erit, accipiat, porrigena interim aecedentibu» vel erneem. vel «anctorum reliquia», vel manipulum, aliudve quidpiam, vel etiam manum, ut in miaai· novi· aolet aliquando, deoaoulandam. Concentu· acu modulatio, in qua aubait aliqua acurrilitaa vel obacoenita», omnino eontioeaoat; nec quidquam tale ve) voce» vel organa reaonent. Qui altari miniatrant, clerici aint, clericali aaltem ornatu, »c •uperpellioeo, ai fieri poaait, amicti. Mulier autem, quamvia annota, aaCerdotia item celebrantia filiua, etiam alia» legitimu», eiuamodi miniaterium ptorau» ne attingant. Cogatur autem optimo aaoerdotio praeditua claricem auia aumptibua «1er·, quod ai tenue ait, pnarum gratia erudiat, qui pro clerico inaerviat.

fi. Qui aacrificio miaaae intereunt, ne extra ec· oleaiae limina, nave in foribua oonaiatant, aed ingrediantur, relicto quidem extra eccleaiam omni telorum at archibuaorum, ut vocant, genere. Viri laaaiatant venerandi, at in mia·· non aolemni, fiexia genibaa, alne tamen legitimo impedimento, idque perpetuo, afai dum recitatur evaagelinm, quod quidem «tanta·, panllulam tamen inclinati, audiant. Pudeat veetf mulier··, paaao *(tir)* capillo, val templa vel privata etiam oratoria ingredi, neque id fieri •acerdotea patiantur. Haec omni· quibo» rite obaervare euraa feerit, provincialia haec aynodua quadraginta dferam varam indulgentiam benigne cuncti· elargitur. In miaai aolemuibua, ab elevotione corpori· Domini naque ad oomaranionom, noto niai flexi· geaiboa manere quiaqnem andeat; qui aeeua fecerit, obiargatnr. Ab altare autem abaeedant muliere»; at viri, tametai non tam longa amoventur, na taman ito prope accedant, ut rem divinam feeiaati molaetiam poaaint exhibere.

* e»»·. XXII. 4» akaarvaadti «t avttaatia ia aaHhVattai· ■i···*.

* 3«··. XXП. la damta 4a ataarvaadl· at adtaadl» ia

7. Non ai·· magno animi dolor· corner· licet, nonanUia aeelaaii·, naceaMria ad aacrifleinm miaaa· oraamanta «t paramanta uaqua adao laoara at aor* did· a···, ut non abequa aorum, qui adrant, animi offenaion· at nausea eonapiei queant. Quamobram cogantur ab epiacopi·, eoolaaiarum raotoraa, iatarcepti· etiam fluctibus, ai rei pibvider·. -Suq· laudabili loci cuiuaque consuetudini locua ralinquatur; quod ai tanuea adao aint ecclesiae raditua, ut ad victum cultumque rectori suppeditandum non aint satis, illiua aiva oppidi aire vici homines ad id cohortentur primum; inobediante· taman val procrastinant·· etiam invito· cogant. Immunda auteni illuvie corporalia, sordidum oalicam, sordida etiam caetera epiacopua ai rapararit, gravibus poenia rectores afficiat: in iia enim cum vetuatatia causa ait inopia, aordium autem et illuviei culpam negligentia sustineat, tollerqbilia illa quidem quoquomodo, haec vero nulla ration·, ferenda videtur.

8. Apparatu autem omni ad aacroa usus comparato, qui de more benedici conabcrarive consuevit, ne quia utatur, nisi rite benedicto priue et. consecrato: nec in alium quam ad quem destinatum eat, uaum unumquodque convertat. Et quae altaribua adieota rant, ne epiacopi quidem aedibus aut mortuorum pheretris insternantur. Altaria mappa ne quia ad tergendae manus abutatur, dum dicitur LoroAo, aed parato ad eum usum sudariolo. Ex obsoletis vero et detritis sacris vestibus ad profanos usus laicia quidquam ne tradatur; ac ne miaaalia quidem et caeteri veterea sacri libri distrahantur aed igne crementur.

Caput X.
Dt pofnitfMtia.

1. Cum peccatoria convenio, corruptaeque hominis vitae instauratio ex confeaaariorum doctrina cum probitate coniuncta magna ex parte pendeat, persuasum provinciale concilium habuit militanti ecclesiae expedire, pauco· potius integritate vitae atque acientia praeatanteb viros habere, quam multo· ad tantum onus sustinendum parum idoneos. Quocirca mandavit in primis, proposita excommunicationis poena omnibus qui parochialem ecclesiam non obtinent, quacumque aint illi conditione, ne cuiuaqnam sive laici sive clerici, tam regularia quam saecularis, confessiones audiant, (nisi sint ab eius loci ordinario rite approbati: quod ita esse ipsius ordinarii chirographo constet; quod iidem ne absque delectu cuivia tribuant, praecepit praesens synodus, •ed iia aolum, quos legitima aetate, pietate, morum ac vitae integritate praeditoa, deque animarum salute sollicito· ease oompererint. Quorum etiam 'spectata, facto per. examen periculo, doctrina ita ait, ut ad id munus aptos ease, eatis constet, adhibitis, ai videbitur, in civitatibus praesertim et insignibus oppidis, doctis aliquot viris, summaque vitae, probitate praeditis, qui examini ita praesint, ut per ealoulo·' tecte? in urnam ooniectoa, tacite Quisque, ad evitandas offensiones, iudicium ferat. Quod quidem examen, et quam ad confeeaiones audiendas admittendi rationem regulare· omne·, etiam Mendicantes, in dignitatis etiam gradibus collocati, sibi noverint in omnibus esse subeundam, quemadmodum a sacro Jridentino concilio fùerat constitutum.

9. Et quoniam multos, id sibi ut liceret, artibus •t dolis, obreptitie, absque eo quod periculum da iis fieret, axtorsiaae compertum est: idcirco, praesens synodus pandat iis omnibus, qui licentias sau approbation·· ab ordinariis obtinuerunt, ut, intra trss manse·, ex quo tempora publicata haec fuerint, quod in unaquaque cathedral! ecclesia faciendum eet, deboeat illas ordinariis, a quibua emanarunt, raeognoacandae oatendara. Quae varo intra praestitutum tampna oblata· non fusrint, aaa taaquam nulla· et ravocatas daetarat; ita ut earum praetextu confessiones in raliquum tampna aadiri namini liceat. Ordinarii varo, proposito adioto, ad certam 'diem, cunctos qui in tanti tamqua gravis muneris partam admitti cupiunt, val saltam non recusant, adesse jubebunt, ut quo· idoneos oolnperarint, iis omnibus statim licentiam gratuito concedant. Ut autem imminutu· oonfeesariorum numerus suppleri, poenitentaiiqne ipei libarius et consultius confessorem aibi deligere queant, omnibus in ecclesiis conspicuo in loco proposita perpetuo maneat tabella, in qua confeeaarionitn eius eccleaiae nomine conscript· sint; quo· omne· ia Domino hortamur, ut solemnioribua, in tam pium tamque ad promerendam divinam gratiam accommodatum opus diligenter incumbsnt, simul et caveant, ne quid pro ea opera mercedi· vel qleamosinae a confitente, vel voee vel significatione aliqua petant.

3. Mulierum vero interdiu (noctu enini numquam neque in privatibua aedibus, nisi aliqua urgeat necessitas) audire permittitur confession··. Andiant in sedibus ad id dedita *(tie)* opera coaptatis; perforata, qua separentur, intercedente lamina, per quam confltentia mulieris vox ad aures oonfessarii permanare possit, flitque eiusmodi sedes aperto aliqua et commodo ecclesiae in loco. Audiantur etiam mares, quoad id fieri poterit, interdiu. Pravam autem consuetudinem illam, quae nonnullis in locis inveteravit, ut confessorii vagentur tam in civitatibus quam in oppidis et pagis, confessas sic enim illas appellant suaa ad confessionem oatiatim evocantes, damnamus et abrogamus.

4. Animadvertant etiam oonfessarii, ne pueros et puellas ad confessionem accedentes aliquid flagitii per ineptas interrogatione·, quod ante ne cogitarent quidem, doceant imprudentes. Neque tamen ita remisse cum his agant, ut interim necemur··· interrogatione· omittant; neve plus sibi arrogent quam ipsis est permissum, absolventes in casibus pontifici maximo vel ordinario, etiam per quas aive provincialia dioeoesanaeve aynodi constitutiones, reservatis: quos quidem casus omnes ante oculos propositos et ad manus semper habeant, ac praecipue bullam in coena Domini, quemadmodum in ea praecipitur.

6. Caveant iidem. ne penes ipaos deponatur, •i quid erit restituendum; quod si secus fieri non posse videretur, ne recusent id quidem, ea tamen lege, ut cui rogati erunt, quamprimum depositum reddentes, ab eo chirographum accipiant, quod ei, qui deposuerat, tradant, idque ad omnem avaritiae D suspicionem, nedum avaritiam ipsam evitandam.

fi. Ob eamque ipsam causam, neque pro poenitentia salutari pecuniam in eleemoeinam dari aibi ipsis, vel eorum monasteriis vel· ecclesiis, aut aliis medio ipsorum, neque onus curandi missas, vel ab ipsis. oonfessarii·, vel ab aliis eiusdem ecclesiae celebrandas imponant. Iis autem qui palam, at multorum in conspectu crijnen aliquod admiserint, ex quo in aliorum offensionem incurrerint, publicam •t culpae gravitate respondentem poenitentiam imponant, quam soli episcopo, si risum fuerit |expedire, ius. erit in occultam commutandi. Bullas vero iubilei quarum auctoritate et praaaidio posmitante· absolvi volunt, accurate oonfessarii perlegant [t et|, ne contra vel praeter iftarum praescriptum flat absolutio, irritave votorum commutatio.

7. Inter caetera cnrae sit illis, poenitentea ipsa· ad sacramentorum frequentationem, et ad audiendum vevbum Dei piorumque librorum lectionem

adhortari, repudiati* libri* animo», tamttai id minus tarte apparaat, ad laadviam indnoentibus; .atqne officiis *t orationibus, qaorem leetio «at interdiet· ia bulla qua* «at officii· beata· Virgieia aaBCtiaaimi domini noatri Pii V iuasu Roma* «diti·, praedia, n» utantur; and eorum loco legant offioium, eiaadam pontificia iuaau, multi* additi* indulgentiia, qua* ia eadem bulla contineatur, reformatum. Monaantqa* poenitentea, ne crebram confeesarioram mutationam faôiant Aoeusent etiam negligentium eorum, qai nesciunt commi··· a ae peccata confiteri: cuiua mali non alia profecto eet cauaa quam quod hegliganter suam examinarunt conacientiam.

H. In eoa «ero maxime qpi. ob avaritiam, feetia diebua. aut ipsi opus servile prohibitum fecerunt, aut ab alii·, aive domeaticia aive familiaribu* operam exegerunt, agant aeveriter, ac, ai videbitur, cogant, ut quod ex eo lucri fecere, in pauperea erogent. Ludicrarum etiam artium ' magistro· qui, meroede conducti, puero* vel puella·, vel ealtnre, vel fidibus tonare, vel digladiari docent, cohortentur, ut feati· diebua huiusmodi opera* intermittant. Quos vero foeneratore* noverint, ad restitutionem obligato* moneant, et ut restituant praecipiant. Tqrgivertante* àut reluctante* nulla ratione abaolvant. De haereai suapectoa vel damnato* libro» retinente* etiam atque etiam hortentur, ut "remplaçant, et huiutmodi libro* ad episcopum vel inquiaitorem, deferant, ut in edicti* continetur: nam tale·, per bullam in coena Domini, *ine auctoritate apoatolica non poaaunt absolvi. Ac. praedicta quidem omnia a confeaaariis omnibu*. tam «aecularibu* quam regularibus observentur, «itque, si fleri poaait, in omnibu* cethedralibu* acclesii» poenitentiariua iuri* canonici contuitu», aut theologua, aut lieentiatua, iuxta decretum sacri concilii Tridentinil vel aliu* magi* idoneus. annorum quadraginta, eui ordinarii poterunt ampliorem, quod ad caaua «ibi reterrato* attinet, absolvendi facultatem impertire.

U. Medici, quo* curant aegroto*, amice ac pie admoneant, ut animarum potiu* quam corporum vanitati studeant, per eccleaiae nimirum aacramenta, ronfessionam et euchariatiam. Quod ai ultra triduum eonfeaaionem distulerint, illorum curatione abatineant; alioqui poenis in apoatolica bulla contenti· de quibua iidem medici aaopiua erunt admonendi, afficiantur. Et quoniam tanta eat aliquando aegrotantium pervenit·· et · Deo avenio, ut medicum de talibus admonentem paritor avertentur, ad aliumque confugiant, propterea, medicus, tecundo looo adhibitu· ne priua medie·· manna admoveat aegroto, quam ia confaaans fuerit; parocho tamen confeaaionia dilationem inata de causa permittente, non deserat.

Caput XI.

D» aaft m* mwMmw.

I. Extremae unctioni* «aeramentum ministretur ve) a parocho, ve) ab alio sacerdote cui id ille munus mandant. 8it ille «ηροτροΙΚοοο et «tola •mictu, comitatu clerico, oui, dum ipae ungit infirmum, verb· simnl ad sacramentum pertinenti· affatu, vu committat, in quo oleum eepnratim ab •Hia aanotia olei· adservatur. Ia eo autem conferendo, ne lente, no segniter agat; ne quia interim euu existât, quo infirmus boe propugnaculo defraudetur. Neque veto ut vocetur semper expoetet: veram de anu parochia· infimi* *ollieitu, deq·· ii* crebro poreunetando, ad illo· atiam non vocatus accedat. Aegrotum ipeum ad eonfeeeioasm ot eommnnionam hortetur, aec bob ad extremam unctionam petendam : quia huiumodi saornmsntum in nullum eontaroadum ut, niai aut voce aut nutu aoltem aliquo riguifieantem^iUius se desiderio teneri. Itaque, non detur pueri·, Impoeniteatibu, tarioeis, qui poe- •ent irreverentiam «aeramento facer·; aed illi· qui petierint, aut do quibo· praeaumitar, quod «i sanae menti» eeeent, peUiaeest. Aegrotam in agone vernantem confirmet sacerdos et hortetur ut forti animo ait, Deo ae commendet, aio* voluntatem bibenti animo aooipiat, et ad vitam beatam boniaque omnibua perpetuo cumulatam ex huiusmodi miseriis evolare studeat. Cum ille psalmos, aliasque ad id tempua accommodata» oratione· legat, nec ad extremum uaque habitum deatitnat

2. In uno autem eodemque morbo bi« nemo ungatur, niai reciduum patiatur, cum it^aemel feciaae ait aati». Et'quia parochi quandoque «olent in hia e«ae negligent··, idcirco epiacopi gravioribu· poenis illo· cogant nihil omittere, quod ad suum in tanto discrimine officium praestandum pertineat. Quod ai qui· parochum ad infirmum accedere volentem prohibuerit; *ive infirmum teatamentum facere volentem, perque eam fortaaae ooeanonem onere aliquo conacientiam auam levare parantem, ne id faciat, frustrando eluaerit, impedimentove fuerit quominu» acriba vocaretur,, aut vocatu» intro admitteretur, excommunicationi» poena subjiciatur.

Caput XII.

Dt taennunie ordtxu.

1. Non minorem curam et diligentiam in ordinibus conferendi» adhibituro» epiacopo» aperat in primiaque optat hoc provinciale concilium, quam in «acri concilii Tridentini regulam et forunmr patre» prae»crip»erunt, qpae cum exstet uaque adeo numeri» omnibua absoluta, ut absolutius ac perfeetiua quidquam ne optari quidem poaait, ad illam •e remittit. Adventantihua autem ordinationum temporibus, meminerint omne* parochialium ecclesiarum rectore· publice prece· cum populo ad Dominum fundere, ut dignetur operario* ad opus auum tale· aaaumere, qui bonorum et fidelium •ervorum ac ministrorum nomine digni reperiantur. Non alia enim de causa in tempus illud solemnium ieiuniorum, conferuntur, quam, ut eorum praesidio fultae, pro rei tantae magnitudine, prece» apud Deum nostrae maiorem ad impetrandam vim habeant. Admonebunt etiam omne· illo* qui clericali tonsure vel' alii* ordinum inaignibu* cupiunt exornari, ut, niai repulaam ferre velint, omnibua iia egregie parati accedant, quae ipao· praestare oportet •x concilio Tridentino iia vero maxime quae ad more·, pietatem et scientiam «pectant, de quibua ordinariua ipae, niai graviore aliqua re forte impo- li dita·, periculum ait facture·.

9. Ut vero ab alii* epiacopi· ordinetur, ordinarii ipai licentiam nemini concedant, niai quem compertam habeant «ese talem, qualem requirerent, •i ipai eeeent in illum eiuamodi ordia·· collaturi: •i non aliam, oh eam certa causam, ut ream in eo fidem et diligentiam probent alteri epiacopo; ai forte ia non aliter snai* aibi conacientiam deonera- tura· videatur, quam ai iterum examini subiieiat •nmdam ordinandum: tametsi In re tam aeria, multo .magia Dpi quam hominum indicium formidare oporteat. In iis, qui adaint ordinario in eiusmodi examinandi munere, diligendi·, et ai liberam dt illi qnoacumqae aibi valit adiungero modo ut prudente·, divinaeqne legi· perito·, et in ecolesiaatioaram «auctionum studio exercitato·, quoad fieri poterit, adaciacat; nnaquam tamen ab eo mnaere OBchideadam eeaset arehidiaoonum, qui comporte· idoneo· «piaeopo atetore oonaaevit

1 B'aa XXIV, e. -

8. Bi quoniam *4 ordina· nuUoa promovari quemquam pportet, qui non emrtae alicui ecclesiae addicatur, propter·*, scribae meminerint ab ordinarii» quaerere ordinationum tamper·, eai quisqua •it eooleaia· adacribandua; mc ante littera» oollati ordinis testimonium oeoHaeatM tradant, quam eiadem ecclesiis adaerlbantur. Ac a· quem ordinandorum propter·· reiici contingat, quod coram qua* praestanda eunt ox Tridentino aynodo, per inocitiam aliquid omiserit, iubentur parochi populum fréquenter admonere, ut qui io clericorum ordino eupiunt coco, parocho· ipaoe adeant, a quibua diacant quae praeno··· oportet; ad haec regulam quamdam accipiant, qua quiaque dirigea·, ea quae •unt in ordinationibu* observanda, errare non poaait.

4. In regulare· autem, qui a summis pontificibua probatam aliquam regulam, aine'inatituto non •unt professi, «acri ordine· ne conferantur alia ratione, quam conferri debent in elerieum saecularem, iiademque observatis omnibua, ne, quemadmodum scriptum eat in litter·· apoatolicia, nulla facta professione, clericus huiusmodi promotu· ad sacros ordine· abaque patrimonio et ecclesia reperiatur; niai aliqui privilegium io Contrarium habeant. Horum autem, caeterorumque omnium ordinandorum aetati· ratio diligen· ab ordinarii· habeatur; neque in en re ouiuavia homini· dicto •tetur, quod toste·. pro certo aaepiua affirma··· quod ignorabant, re ipsa cognitum ait. Et vero etiam ex oria inspectione, qua quiaque iit aetate, coniecturam facere non eat' difficile. Quemadmodum autem epiacopi ipai gratia ordinea conferunt, ita etiam curae ait illi· efficere, ne qui· familiarum •uarum quidquam accipiat, ut ne aliqua iia forte avaritiae nota inuratur.

Caput .XIII.

D» tacramtnto matrimonii.

1. Matrimonii contrahendi publicae denunciation*'· fiant, ex forma Tridentini concilii, · proprio contrahentium parocho; idque inter ipaa missarum •oletnnia, cum maior aderit populi frequentia, proposita excommunicationi· poena, commoniti· omnibus. ut ii qui·, quid noverit obatare impedimenti, Matini denunciet, ne illiua ignoratione contingat, ut, in quo per ecclesiasticas lege· non licet gradu, forte contrahatur. Quarum denunciationum elapsi· temporibus, nulloque impedimento detecto, parochua •ive viri sive mulieri·, in cuiu· parochia celebrandum erit matrimonium, ab altero parocho de rite facta denunciatione, dequo nullo existante impedimento cum cognoverit, sponsos per ae ipse matrimonio rite ooniungat. Liceat tamen denunciatione· huiusmodi interdum omittere ordinario, cui haec facultas, et non alteri, competit, id ex causa permittendi.

2. Interea vero, dum fiunt denunciatione·, nulla sit causa, qua freti, seu sponsu· «eu sponsa domos frequentent alter alterius, ac no per speciem qui▪dem veteris amicitiae seu vicinitatis; ne, detecto forte impedimento, contingat ut eaedem non sine infamia, remaneant innuptae, vel alium certe virum difficilius reperisnt. Abstineant autem a copula in primis, nam qui -futuri matrimonii fiducia aut •pe coierint, detecto postea impedimento, norint sibi, aut nullam aut omnino difficilem ad dispensationem, pro eo matrimonio contrahendo, patefactum iri viam; ac nihilo tamen secius, si nullum detegeretur impedimentum, fornicationis admissae absolutio ordinariis sit reservate, qui haec praescripta minus servantes plectant

3. Vagi homine· ad matrimonium ne admittantur, nisi ordinarii permissu, qui tamen, antequam id faciat, exquirat, quam poterit diHgentiaaime, quam bene huiuamodi maritus futurua de fida catholica sentiat; de quo etiam illi ait exploratum) nullo eumdem a contrahendo matrimonio excludi ••erorum canonum impedimento. Ad tollendum vero rixarum ot eepitolium inimicitiarum occasiones, qua· ex contractorum inter impuberes, .tam per ipeoa quam per ipsorum parente·, sponaalinm dissolutione oriri poeeent, optat praeeens aynodua, ne inter impuberee in reliquum tempus ae contrahantur. Contracte vero tam inter impubère·, quam pubere·, altera partium non consentient·, ubi maxim· iuaiurandum intercessit, ne dissolvantur omnino, niai per ordinarium, qui, causa cognita, licentiam concedat. Et cum sponsalia matrimonium uon sint, prohibet provincialia synodus parochia ne ipai, ubi huiusinodi sponsalibus intersunt, verba matrimonii proferant; quin adstante· doceant, illa tantum sponsalia ease, non matrimonium.

4. Muliere·, quarum viri peregre profeotijlonginquis in regionibus mortui esse dicqntur, ad ••eundas nuptias a parochia ne admittantur, niai ante, p«r idoneas probation··, de priori·/mariti morte certior ordinarius sit factus. Heuedictiones sponsarum secundo nubentibus na dentur omnino; aliis autem, nec ab Adventu Domini ad Epiphaniam, nec a quarta feria Cinerum, ad octavam Resurrectioni· inclusive. Eius autem daudae ius ad proprium parochum pertinet; quo tamen permittente, mulieris etiam parocho, et alii cuivis sacerdoti dare licebit. Id autem in ecclesia det inter missarum ▪olemnia, iuxta formam missalis a Pio V reformati, non autem per siccam ut vulgo appellant missam.

5. Et quoniam inter copulatos quandoque controversiae existunt, cum ambigitur num sacerdos, qui illos matrimonio iunxit, cum parochus non easet, de epiacopi vel parochi licentia id fecerit; propterea statuit provincialis synodus, ne cui parochus neve episcopus eam faciat potestatem, nisi aliqua causa impulerit. Id autem si contingat, adhibeatur scriba, vel tres saltem teste·, quorum testimonia intra triduum in acta recipiantur; qui contrafecerit, plectatur. Singulis autem mensibus contenta in capitulo 1, sessione XXIV concilii Tridentini, parocho· populo denunciet, idque vernacula lingua quam omnes intelligent. Parochi inquilinos omnes, qui in ipsorum parochias immigrabunt, diligenter interrogent, et ab alii· etiam quaerant, an, qua· illi 'apud se habent uxorum loco, legitimae sint uxore·, ae si ita faciendum videbitur, ab eiadem exigant certum, vel illius unde sint orti, vel alterius in cqius, ante id tempus, parochia in domicilium habuerint, testimonium. Eos item qui, relicti· domi uxoribus, externis in loci·, vel diuturnum D vel perpetuum hebent domicilium, praesertim incontinenter viventes, curent uxores suas ad se revocare, aut continente^ vivere si uxores ad se revocare nequeant.

Caput XIV.

Ds «unciorum r«liyu>>· «t *imaginibtu.*

1. Quae de reliquiis et imaginibus sanctorum statuit concilium Tridentinuyn, tam ad illarum cultum quam ad venerationem aliaque spectantia, meminerint omnes observare; curaeque sit episcopis omnino ut observentur. In quo haec erit habenda "ratio: in primis, ut eae quae certae sunt, statutis, cum veneratione, temporibus ostendantur; at incertae secreto, tuto tamen et honeeto in loco adserventur. Vasa vero, quibus reliquiae contineri solent, numquam inania populo spectanda proponantur, ne reliquiis debitus honos vasis ipsis per imprudentiam tribuatur. Apud laicos eorumque

confraternitates, sanctorum reliquiae, ai quae reperiantur, ita conditae serventur, ut profanis illas manibus attreots*re laici non poaaiqt Si qua etiam prava in iis tum proponendis tum venerandis forte obrepserit consuetudo, visitantes hanc episcopi tolIsnt, omnibus turpis quaestus sordibus plane abdicatis. In sacria autem 'denuo pingendis flngen-disque imaginibus cautio adhibeatur, ne qua vel insolita imago vel insolito gestu habituve conformetur, quaeve miraculum exprimat eiusmodi,..quod gravia alicuius scriptoris non sit testimonio comprobatum, obscoeirive aut ridiculi quidpiam praeseferat; sed tales sint omnes, ut ex illarum inspectione ad pietatem excitentur animi, et apud imperitam multitudinem narrationis obtineant locum praeclare gestae rei alicuius, atque imitatione dignae.

2. Si quid in iis, quae iam pictae fictaeve sunt, inerit viiii, quam primum id fieri- poterit, optime ad praescriptam normam ut corrigatur, operam dent episcopi; tum in eiusmodi rebus peccandi licentiae in reliquum tempus modia omnibus occurrant. In aulaeis sivb tapetibus, quae ad ornandas adhibentur ecclesias, eadem ratio servetur; satius est enim nudas prorsus, quam praeter decorem dignitatemque exornatas ecclesias spectare. Crux autem de caetero in pavimento, sui ostio sepulehri. pusillae quamvis formae, ultro citroque commeantium pedibus temere conculcanda non relinquatur, sed eradendam delendamve ut curent ubique rectores ecclesiarum, praesens synodus mandat: ac nihilip secius. e sordidis et immundis locis omnibus ut crux ipsa et sanctorem imagines, ut par est. amoveantur.

Caput XV.

De ecclesiis st .oratoriis, altaribus et coemeteriis.

1. Cum inulto rectius ait, paucas, sartas, tectas ot integras, çgregieque febus omnibus instructas et ornatas, quarti ruinam minantes complures, obsoletas sordibusque obsitas habere ecclesias; cumque parochiarum nhnnùllarum tenues usque adeo reditus reperti sint, ut necoesaarios parochis ad victum, ad cultum et'ad sacramenta in iis rite ac perpetuo ut par est. habenda tnendaque, sacra item conficienda, sumptus non suppeditent; cum permultas praeterea constet esae in agris maxime non parochiales. haud absque Christianae religionis dedecore et infamia, ^Xetustate collabentes'ac ruinosasv idcirco, episcopis mandat praesens synodus, ut studiose ac diligenter contenta in capitulo 7,,sessionis XXI concilii Tndebtini. cum primum id commode fieri poterit, -quod vero ad non parochiales campestresque ecclesias attinet, omni postposita mora, exsequantur, ne Doihini templo facinorosi homines pro spelunca latronum abutantur.

'4. Auctoresque sint rustieis hominibus, quorum pagos nullis iuncti pontibus amnes interfluunt, quibus commode transiri possit, ut unum aliquod saltem sacellum habeant instauratum, et undique ita obseptum communitumque, atque validis claustris firmaque clave conclusum, ne alias, quam per ipsum ostium, 'cuiquam pateat ingressus. Quo quidem in sacello, si qua obveniat necessitas, ut morbo, laboranti viaticum sit 'praebendum, edeharistiae sacramentum conficere, commodeque id ipsum ad infirmum deferre queat sacerdos; neque enim decet, in tali- obeundo munere, vado transeuntem, aut angustis pontibus, qeae sanctisaimumque una sacramentum eiusmodi periculo committere, ut in flumen casu aliquo collabenti e manibus excutiatur, quem oculis in ipsum sacramentum defixis, in idque unum totg cogitatione intentis, securum ubi sista't vestigia interjm esae oporteat. At vero laioorqp ooniunctaa eum ecclesiis domos, iure, si liceat, ei vero minus, dominorum ipsorum voluntate, disiungendas curent. Fenestrae, per quas in ecclesiam vel inspectus vel 'aditus patet, si ordinario expedire videbitur, obstruantur, et dehinc nullae' fiant. Ad eiusdem quoque parietes extrinsecus immundi aut profani nihil admoveri aut alligari, etiam nundinarum ac mercatus tempore, permittitur, in eiusve vestibulo venale aliquid exponi, choreae duci, aleatorium haberi, commentationibusoompotationibusquo indulged; nec in earum coemeteriis, nec disciplinatorum quos appellant in aedibus sive oratoriis ius fasque sit.

3. Dotata in ecclesiis altaria, quorum *un£ fidei commissa rectoribus, mandent episcopi, ut habeant tam redituum iis attributorum, quam sacrorum ad ea rite faciendorum rationem, eaque ipsa diligenter curent atque tueantur. Quae vero sunt indotata, ab iis iubeat, qui ea dicarunt, instaurari et exornari; et nisi intra certum tempus limitandum ab ordinario, id fecerint, eu elapso, ipso iure deoidisse intelligantur ab omni iure. quod ipsis quoquomodo competeret. Quae vero sunt extra fores ecclesiae nullis conclusa septis, ea sapiantur claudanturve, aut -omnino tollantur. Sint autem non lignea, sed lapidea omnia; sint etiam consecrata, aut quibus saltem consecratus mobilis, dum celebratur, impositus sit lapis. In eorum pavimento, quod mundum et integrum esse oportet, posthac defunctorum corpora ne humentur: sed substructis in sepulcris condentu^ dummodo huiusmodi pavimentum aliorum impensis reparetur, et sine detrimento templi id fieri possit, vel extra in coemeterio.

4. Sit in omni eccleaia sacrarium i» loeo semoto et abdito; decet autem id esso non longe ab altori maximo quo aqua excipiatur, qua corporalia, calix et alia sacra laventur, tum qua. post contactum chrisma et oleum cathecumenorum atque infirmorum. sacerdos manus abluere consuevit. Sit prae teres vas aquam mundani continens, iuxtaque niuudum mantile, ad manus, tam ante quam post missam, abluendas atque tergendas. Id vero nusquam alibi ,quam in sacristia commodius collocari posse videtur. Oratoriorum privatorum usus pro dicendis missis olim ad aegrotantium necessitatem permissus, aucto in dies magis hominum luxu ac fastu, contruque religione ac pietate imminuta, adeo increbuit, ut ex optimatibus pauci sint admodum qui etiam cum nulla cogit necessitas, dum rusticantur, festis dominicisque diebus, ad parochiales accedant, Idcirco decernitur, ne cui privatorum huiusmodi oratoriorum constructionem in reliquum tempus episcopi, gisi gravi aliqua de causa, permittant, qua cessante, eorum usus ipso facto suspensus esse intelligatur. Episcopo tamen concedente, sit in aliquo palatii, vel domus honesto loco, qui oecluaua et obaeptua sit, ad sacrum missae usum; modo diebus dominicis et festis praecipuis, vel ipsty dominus. vpl alius pro eo ad parochiam accedat, auditurus monitiones et denunciationea, quae ibidem fieri con» sueverunt; admonitis utique dominis tam constructorum quam construendorum, diligenter ut caveant, ne in profanos umquam convertant unus, neque iisdem interim abutantur. Hortatur autem praesens synpdus et monet, sancti concilii %identini decretis inhaerendo, ut omnes frequenter ad sua* paroqfiias, saltem diebus dominicis et maioribus festis accedant.

5. In eiusmodi autem ac etiam societatum, quas confraternitates appellant, oratoriis, nullus clericus peregrinus, sive saecularis sive regularis, celebrare audeat, nisi eo ipso in loco nominatim, vel ab ordinario vel ab eius vicario, de scripto facta sibi potestate gratis concedenda. In maxime solemnibus autem diebus, natalis Domitii, Pasoh*tis, Ascen-

sioate Domini, Pentecostes, Corpori· Chriati, «4 A quintae fen·· hebdomadi· unctae, Assumptionis brata· Virgini·, Saaotoram Omnium, nomini lieoat in praofatii oratorii· mimam celebrare aut aadira. In iis antem, quaq oiausa undique vol non rant vel non habentur, ut pleraque contingit eeoo campestria, no data quidem licentia, celebretur: nam eiusmodi licentiae nullae et invalidae erae praeceno synodus censet et declarat.

H. In ecclesiis et oratoriis atqne adeo in ii· quae clauetra etiam regularium et canonicae aedoe appellantur, scholae puerorum et eaecularium omnino tolluntur et prohibentur. Mandatur etiam omnibua in clauetrie praedicti· degentibua, ui eadem clauetra observata teneant, et einguli elavem habeant, ut possint egredi et ingredi, quamvis eadem loco clausa maneant; nec umquam ea aperta permanere patiantur; neque in eisdem claustris seu domibus canonicis appellati· suscipiant mercede alendos saeculares, neque easdem domos laicis omnino locent. -Neque vero ibi suppellex ulla, frumentum, vinum aliudve quiddam profani conditum servetur, ac ei quid tale repertum fuerit, ne citato quidem domino, in pauperes statim erogetur. Bit ecclesias ingredientium gestu· babitusque corporis ad modestiam religionemque compositus, idemque perpetuo ad exitum usque retineatur. Orationibus instetur, flexis genibus; sanctissimum omnes adorent sacramentum; audito lesu nomine demisso capite genuflectatur..

7. Nullus in ecclesia seditionem, aut in quemquam impetum faciat, tumultum excitet clamoresve tollat. Cessent inania foedaque foeminarum cum inter ipsas, tum vero cum viris colloquia, profusique et immoderati risus, et si qua alia divinam rem interpellare aui perturbare possent. Nullus, dum ..divina celebrantur officia, dum concio Ibctiove C s habetur, deambulare audeat, atque ideo mendicantes etiam interim conquiescant, et ad valvas eleeuiosinam petant, quemadmodum sanctissimi domini nostri t'ii V, quod quidem extat. decreto est cautum. Enim vero canum per ecclesias concursatio nullo pacto interim est ferenda; quare, cui id .est munus, a sacris liminibus afeeat.

^8 Altari et baptisterio insideat nemo, neu aversus aut stet aut sedeat a sanctissimo sacramento. Praeterea, ne laici in ecclesiis, neve in coemeteriis conventus seu concilia habeant; ne iudicia exerceant, eorumve quidquam quae ad iudicia spectant; nec contractus civiles conficiant aut rogent; quos, diebus festis, absque urgente necessitate, etiam ne celebrent, interdicitur. Peractis divinis officiis, ecclesiarum fores claudantur; ne ei· laici. praeaertim mulieres, admittantur ad sermocinandum. Si qui, vel ecclesiarum rectores vel regulares fuerint in eiusmodi négligentes, ab episcopis, ex pontificiae bullae praescripto gravissime obiurgentur, et poenis ac censuris ab ordinario infligendis plectantur. Coemeteria sint undique ob■epta, ne brutis ad ea pateat aditus, sintque sentibus et'sordibus, quam poterit fieri commodissime, expurgata. Cloacae, ductus aquarum, latrinae, fenestrae, per quos sordes vel influere vel immitti possent, prorsus tollantur; turn in iis ne ludi fiant, nec spectacula praebeantur, nec commessationes aut distriautiones cibariorum a parochi·· aut quibusvis ecclMiasticum beneficium habentibus, quae populo flari solent. Sed huiusmodi sumptu·, qui commessationibus et potationibus anteq maximo cum scandalo consumebantur, in pios usus convertantur, arbitrio ordinarii: nam hoc pacto occasio rixarum, quae saepissime oriebantur, omnino tolletur.r

Caput XVI.

De telltftnii m eeetenu.

1. Et eum unum ex praecipuis episcoporum studiis hoc esae debeat, ut omnes confabulationes, strepitus, coutontioneoqu· ex foete Deo dicatis, praoeortim horia illis quibus divina recitantur officia, tollantur: praesens synodua omnibus ordinariis, sub interminatione divini indicti, et sub vineulo arctissimae rationis proxime bfturo concilio reddendae, praecipit, nt omni cura et sollicitudine excitantur, nt expedire singularum conscientia ipsis dictabit, ut colloquia, confabulationes et sermones tam virorum quam mulierum ex ecclesiis auferantur; ot praesertim curent, ne viri sermonem diuturqum cum mulieribus in templis habendi opportunitatem habeant: quod facient omnino, vel assignando mulieribus locum penitus ab eo separatum in quo viri residebunt, vel alias, prout ipsis melius expe® dire videbitur. Mandstque iisdem episcopis districte et quovis validiori et magis obligante modo, ut. quod statuerint, facient inviolabiliter observari, sub poenis et censuris: qui si in hoc 'negligenter se gesserint, sciant m ipsos periculum poenarum et censurarum subituros in concilio sequenti, praeterquam quod vindictae divinae subiacebunt.

Caput XVII.

D» sectaiartMi irnmunifats.

1. Quemadmodum autem decet episcopum, concessam ecclesiis per sacro· canones, etiam imperatoribus approbantibua, ne quis ex illi· vel illarum coemeteriis et ambitu l invitus abstrahatur, immunitatem integram inviolatamque. "ut adhuc est factum, conservare: sic adhibenda summa cautio est, ne huiusmodi occasione improbi homines licentia abutantur, et ecclesiastici effugii fiducia* grassantur audacius. -Cum itaque «it cognitum publicos latrones, nocturno agrorum populatores, et qui. ea spe freti, in eisdem ecclesiis vel coemeteriis enormiter delinquunt, in easdem.ecclesias passim recipi, idcirco, ecclesiasticis omnibus interdicitur, ne posthac huiusmodi homines, quo· canonum disciplina expellit, in sui· ecclesiis, vel ad ecclesia· attinentibus aedibus urbanis suburbanisve commorari patiantur. Verum, ne forte contingat, ut, dum huiusmodi homines 'ab eccleaii· per clerico· exiguntur, a lictoribus statim excepti, ad. supplicium rapiantur, cum eiusmodi casus inciderit, poterunt ordinarii, si videbitur, a principe vel a magistratu impetrare, ut, fide publica per ipsos interposita, diceat illis inde ad alia tuta loca intra certum praestitutum tempus se conferre: quod quidem illis in gratiam ecclesiae eo minus gravate concessuros saeculares magistratus confidimus, quo maius Christianorum hominum erga ecclesiam, domicilium Dei viventis, studium et reverentiam esse decet, quam ethnicorum olim efga* profana illa pudendorum numinum fana et aras, mutaque adeo principum suorum simulacra, ad quae tutum ac salutare nulli non facinoroso confugium fuisse constat Ac nihilominus tamen 4aicis hominibus ius esse noluMua. sua ipsorum auctoritate fretos, contra canonum iura, sacris ex locis invitum quemquam abstrahere, immo vero tales ecclesiasticae immunitatis violatores anathematis poena subiicit praesens provinciale concilium.

Caput XVIII

De reverentia erga eathedralena ab aliie ereleene adhibenda.

I, Quoniam matri filia, natura ipsa duce ·‹· magistra, Solet assurgere reurentiamque praestare.

' Uitw nudas» estait».

mandatur omnibus, etiam regularibus, parochialism ectdeaiarum in urbe ouram gerentibus, ut hebdomadi· (anctae feriae quintae mane, idoneo tempore, antequam de Mcristia prodeat epiacopu·, eo, quem re· tempuaque poatulat, ornatu, conveniant in ecclesiam cathedraletn, nt ex omni numero liceat epiacopo deligere quotquot erunt ad chrismatis et oleorum •anctorum confectionem necessarii. Eadem item hora, aabbato nancto, recedant eodem, ad fontem couaeerandum prophetiasque de more recitandae; utque eo die tantiaper ipsorum campanae et etiam quorun*?-~que regularium, tam in civitate quam in dioecesi, conticescant, dum earum, quae aunt in ipsa cathedral: eceleaia et plebaniia, sonus fuerit exauditu·; nec non omne·, qui de. iure vel de consuetudine tonentur, ad litaniae maiore· «ancti Marei ac minore· rogationum praeato sint. Qui venr per id tempua «eparatim aqpplicationea habere conaueverunt, auum poterunt inatitutum aervare. B Die item feato tituli cathedral:·, eccleaiae adsint, omnea in eadem eceleaia titulum habente·, vel eorum munus sustinentes, ad primae vesperas et nd missam aolemnem decantandam, utque eorum quiaque eacrum faciat. Omne· item eccleaiae Mecularea, collegium etiam habente·, in pulaandia Campania id obaervabunt, ut nemo campanae dd horae canonica· pulaare. priua audeat, quam in cathedral: pulaentur, nisi in die fe*to tituli earumdem eecle•iarum.

Caput XIX.

De cathedrgli eecletia vacanti.

Cum cathedral:· eccleaiae pastor diem auum obierit, in ipaa cathedral: aolemnea ei fiant exequise; in alii· autem totiua dioeceaia parochiaiibua, uno die ab omnibua minae celebrentur, ad epiacopi, qui defunctua eat, animae expiationem. Postridie C eiua diei, ad Spiritu· sencti gratiam impetrandam, adhibitiaque proceaaionibus, fundantur prece· ad Dominum, ut orbatae eccleaiae pastorem providere dignetur, qui commiaaum fidei auae gregem, nou verbo tantum, aed opere quoque et exemplo iuvare posait, quod idem a ooepiscopis,fieri, a die nuncii morti· praesens synodus optat. Capitulum autem vicaridm et oeconomum, ex praescripto concilii Tridentini, deligat, qui inter caetera ouram auacipiat, ne quid eorum quae ad mennm spectant, ex scripturis praesertim, depereat.

Caput XX.

De diligentia adhibenda iti *eiut vita, moribus et doctrina pervettigandit,* gui ht *ad cathedraletn* promoe*adiw.

1. Ex Tridentini concilii decreto' de promovendi· ad cathédrale·, huiusmodi ratio traditur, D ludex ab apoatolica aede huiusmodi muneri praepositu·, ex testibus per ipsum adhibitis, non autem oblati·, nec ab eo, de quo quaeritur, producti·, quorum egregia fide· et integritas spectata ait, quorumque idem consuetudine, intra quinque saltem proximo· annoa usu· fuerit, delato ipaia iureiurando, quaerat de eius viri natalibus, aetate, quibus parentibus ortus; a quibus, quo loco quave ratione sit educatu·; quomodo acta per quinque aut ad minimum tree annos illius vita; num aliqua ait umquam infamia aspersus^ aut cuiuaquam criminis maxime vero haeres:· nomine, inciderit in suspicionem, num de eo postulatu·, num convictus profeaaione culpae poenam sit deprecatus; sacrosne ordine· ante sex menses sumpserit; num qua sit in eius corpore deformitas; quae animi bona; quibus maxime rir.tutibus excellat; aitne regularia; an umquam ab eceleaia catholica defecerit: nem ait a ani» superioribu· approbatus universe; an aliquo vel animi vel corpori· vitio morbove laboret, qnod ei afficiat, quo minua ad . epiaeopatum promovendus eaae videatur.

9. Ad doctrinam vero qnod attinet, etiam ai publioie in gymnasii· iuria canonici consultu·, theologua aut Ijeentiatua esset declaratu·, non tamen omittat epiacopua, aliquot propoaitia in iure canonico, aacra roriptura aeu theologia problematibua, quantum aatia erit ad meditandum «patii dato, idonei·, qui ei praeaiot examini, viri· adhibiti· de illo periculum facere; quaeque do illo repererit, eincere, ac bona fide litteria conaignata ad aanctanv aedem omnia proferenda curabit-

Caput XXI.

Dt epiteopit, et eorum *vita et moribus.*

1. Epiacopua vitam suam,sic instituat, ut nihil •it in ea omnino, quod possit reprehendi; familiam vero aio in officio contineat omnem, ut ae auoaque tamquam exemplar aliquod abaolutum proponat ad imitandum, unde salubria recte vivendi a caeteris exempla petantur. In dioeceai sua, domi palam, ▪ine talari veate, et •uperhumerali aivo mozzetta. et in eceleaia et in publico aine linea veate, quam rochetum appellant, non conspicietur. Sit culto· eiu· reliqua· ac auppellex eiu· omnia nitida, simplex et elegans; familia magia doctrina, muribus, religione et pietate quam numero spectabilis; frugali· mensa, suavissima ••erorum librorum lectione condita, benedictione gratiarumque actione lauta et opipara. Ipse, festis omnibus diebu·. nisi quid impediat, in ecclesia divinis officiis cum capitulo suo intersit; solemnioribus autem, pontificia munera obeat ipse; seque in omnibus talem praebeat, ut gregem verbo, opere et exemplo, quemadmodum debet, pascat et regat, usquequaque severitatem mansuetudine temperando; cum pastor sit non ad suam ipsius «ed populi commoditatem et utilitatem constitutus.

2. Nunquam vero non meminerit, se caeterix vitae sanctitate morumque honestate praelucere debere, atque illis virtutibus in primis, quae sunt ab apostolo episcopis propositae ad complectendum. Libertatem eccleeiae cum dignitate, summo studio summaque diligentia et omni ope tueri contendat. Quas aliis lege· tulerit, omnium ipse primus observet, ne quo nomine male audiebant pharisaei. in ipsum id eonferri iure queat: *„Alligant mim onera gravia et importabilia, et imponunt* in *humeros hominum, digito autem tuo nolunt ea movere '* Dioeceronam synodum quotannis convocare ne omittat; nec quidquam sit omnino ex reliquis Tridentini concilii praeceptis quod non impleat, maxime vero ea quae pertinent' tam ad perpetuam in dioecesi sua mansionem, tum ad illam invisendam; quorum si quid neglexerit, in eo quod proxime erit habendum provinciali concilio, rationem sit redditurus.

3. Populum frequenter per se ipsum, quan: poterit optime, doceat, instituat et cohortetur, certo •ciens pastoris vocem quamlibet ab ovibus agnitam, et avidis auribus exceptam, momenti multo plus ad fructu· ex iis ubere· percipiendos, quam alieni cuiusvis vel doctissimi, et in concionando auadendoque exercitatisaimi predicatops. habituram. Qui vero sub episcoporum sunt potestate, praesertim sub capitulo cathedralium, unum corpus, cuius caput est episcopus, constituentium, suos episcopo·, patrum •t pastorum instar, colant et observent, iisque hilare dicto sint audient··, nihilque praetermittant quod

1 Sm·. IXJV, 1.1.

•pectet ad illorum dignitatem taendam at ampli-. flcandam. Rann· nihil committant, end· val minis· possit ais fleri diminntio.

4. A< rero principes magiatratasque saeculare·, etiam atque etiam hortator praeeans synodus, nt opiseopos ipao·, quibus a Deo ooncrediti snot, tamquam patres et pastores, pro eiua, qaam raatinent, personae praestantia venerentur; nae quidquam omnino patiantur de illorum dignitate et auetoritate derogari; ne Dei viventi· (obeant ultionem, a quo dictam ftiime constat: aÇm re» *tptmit,* me qpennt* itemque interminantis*: „Ji* φύ» tanget chriito** meo·.**

Caput XXII

Dt bmtfieionm collation», ri namini promomndontm ad parochial».*

1. In parochialium collatione, agantur omnia ex praeacripto concilii Tridentini, obaervetur item apoatolic· bulla 1lurnae data IS kalendaa aprili· 1566. Verum collatore· omne· admonet praesena synodus, praetereaque ex concerna aibi a concilio Tridentinol facultate decernit, ut, praeter alia ab eodem concilio ex aacria cqnstitutionibu· sancita penitusque observanda, per edictum publicum, cathedralia et vacanti· ecclesiae valvis, ad clandestina· denunciation·» evitandas, quas falso rite sq fecisse apparitore· aliquando retulerunt, affigendum, et in eisdem ecclesiis inter missarum solemn··, cum frequentissime convenit multitudo, promulgandum, ad certum diem providendi 'seu examinandi omnea adesae iubeantur; atque intra primos octo dies sua nomin.a, cognomina, aetate·, patrias, parente·, loca in quibus triennium illud sint commorati, apud scribam profiteantur, a quo illa omnia referantur in acta. Praeterea si sint externi, suorum ordinum testimonia, cum litteris dimissoriis exhibeant, ad hoc ut ii, qui una cum episcopo examini- praeeunt, interim de omnibus edoceri 'possint, factoque^doctrinae periculo, constituta die, proposito aibi ante oculos Dei timore, statim de unoquoque quid sentiant, liberis suffragiis secretis vel apertis, prout ordinario videbitur, contestentur; ut tum demum episcopus omnium maxime idoneum repertum queat deligere.

i. Quo quidem in delectu habendo ita se geret episcopus, ut caetens paribus, euht qui sit ex dioecesi et parochis, externo atque alieno anteponat. Caveant autem ordinarii, ne carnis affectu vel humana gratia adducti, minus idoneo posthabeant illum qui magis sit idoneus, in gravissimum animarum suarum detrimentum. Beneficiorum cessione· non aliter episcopus admittat, quam quo modo per litteras apostolic»· Romae data» kalendis aprilis 1568 est permissum, resignantesque admonebit, neo Aon eos, qui cuiusvis beneficii nominandi et praesentandi ius habeant, ao nominatos et praesentato·, de omnibus quae exstent in litteris apostolici» Romae kalendis iunii 1569 datis, in materia confidentiarum.

Caput XXIII.

Dt oita it moribta chricomm.

1. Meminerint omne» clerici, nulla re magis ad pietatem et religionem laicos incitari, vpl in fraudem impietatis illici, quam bonis malisque eorumdem clericorum moribus, quorum ad exemplum oaeteri plerumque sexe conformant, quodque dictum est: *,,Sancti titoti,* jutu *it *go tanctu* tum,"* item illud: *„Nemini dant** ollam offtntiontm, ttl non mtep*r*tw* mtnwtsrium evrirpm." Quapropter, omnes ecclesiasticae personae, quocumque sint in status et dignitati· gradu collocatae, cuiasvia beaefleii oaes suiiaentee vel sacris ordinibus oeboaeetatae; clariet item omnea, etiam advenae qui clericorum privilegia uti velint, talares in urbe vaatoa, neeaoa in castellis atque oppidi·; rori vero et ia itiaere dum erunt, aliquanto breviores, nigri tamen .aut alterius honesti coloris, arbitrio ordinarii, gestent. At vero serici· veetibns ne utantur. Quadrato birreto coopertum caput habeant, omnea, omisso pileo, quem, non nisi cogat necessitas, gestare licet; cuius quidem pilei forma simplex ait et depreeaa, non saeculari aut militari more.

9. Sint iidem raso ita vertice, ut appareat qua in re ia erit tenendus modus, qui cuiusque ordinem decebit. Superioris labri barbam habeant attonsam, ne illa longior sacra facientibu· officiat. Caligae non sint hoc novo et militari [more] senuosae. nove, ut folle·, inflatae aut dissectae,- nere calcei crepidaeve, nisi pedum tumor aut vitium id postulet; tune enim eae permittantur incisurae, quae sint ad valetudinem, non ad inanem speciem et oetentationem. Interulae sive camisiae, neque ad eollam neque ad manus corrugato aut vermiculato acuve picto limbo obduetae, aut ita artificiose «laborato ut luxum praeseferant. Itemque sudariola, sive pd emungendas nare· linteola, neque aint odoribus delibuta. Torquibus et monilibus armilliave ne utantur. Annulum vero cumque unicum, ii» tantum gestare sit ius, qui sint ajiquo dignitatis hoporisve gradu praediti, quorum in numero cathedralis eccleaia· canoniei suot habendi, ita tamen ut illum sacrum facientes deponant: est enim id episcoporum tantum, episcopalibusve ornamentis utentium. Ad equo· mulasve exornandas, inauratum argen.tove illitam quod •it, aut sericum, clerici nihil prorsus adhibeant. Nec arma, nec tela,. praeterquam iter per loca suspecta facientes, ferant. Sit eorum incessus ad modestiam gravitatemque compositus; in.oculis cum decoro coniunctaa pudor eluceat.

3. Sacerdotes et clerici omnes, tam eum sacramenta administrant, quam cum divinis intersunt officiis et processionibus publicis ao funeralibus, •uperpelliceis sint induti. In ecclesiarum domibus et claustris, si fieri potest, habitent, ad usum ministrorum ecclesiae constructis, in quibus ne consanguineae quidem foeminae commorentur. Irnrno vero ne iis quidem in domibus, per quas in ecclesiam vel aditus patet vel adspectas, etiamsi cum viris suis habitarent, nisi id ab ordinariis impetrarint, quod ipsius litterarum testimonio appareat. Alibi vero habitantes clerici abstineant contubernio suspectarum mulierum. Suspectaruinyeeo nomine censendae sunt omnes, earumquf consuetudine clericis synodus haec interdicit, praeterquam quas domi habere fuerit illis ab ordinari^ et ex scripto concessum, quae nullo modo extra aipgulorum, quibus deserviunt» habitationem vagentur et praesertim per claustra; neque simul conveniant ad conventicula aut confabulationes faciendas: neque extraneas aliasque non approbatas mulieres in domibus clericorum, quibus deserviunt, admittant. Clerici, post horam primam, nocta ne vagentur, neve foris sint, nisi iusta de causa, elericali tamen interim ornata lumenque praeseferentes. Nocturnis iidem cantilenis prorsus abstineant, nec ad noctum cantillantes aggregentur, ac ne momentum quidem temporis cum iis consistant.

4. Ad cauponas, nisi in itinere dum sunt, omnino ne accedant, publica laicorum convivia devitent, quoad fieri poterit; quibue-ai propinquitas aliave probabilis causa coget eo» intéresse, meminerint modestiam et decorum servare, intervenientibusqué ludicrarum artium magistris spectaculisve

1 Sms. xxiv, e. 10.

aut profani· comoediis, statim se sabduoaat; pro- A piasst autem interim nemini. Udem, priusquam sccumbant, mensam da more benedicant; a mensa nton surgant absque gratiarum actione, abiecta prorsos inepta et prava verecundia, quae clericos a bonis operibus nonnunquam deteriore eonsnsvit. Alea'omni talorum ac tesserarum nec non pictarum chartularum, omnibusqne aliis Issibna quibua est iis a sacria canonibus interdictum, eboreis quoquo abstineant, ac ne ludentes quidem alios choroaavo ducente· spectent. Larva· ne induant, mimos, comoedias, tragoedias, circulatores, praestigias, ludicraquo armorum certamina ne spectent. Venationes coqtra sacros canones ne exerceant, oaaesque et ave·, praesertim venaticas, ne alant. Fora looaqne ® illa, quo laici solent ad negotiationes, confabulationes, ludos otiosaque alia convenire, ne frequentent, neque voro adeant, nisi cum res aliqua tempusque postulet.

5. Aliena praedia lucri causa, ad indicium ordinarii ne conducant. Causarum procuratoria advocativo officio ne fungantur, nisi in casibus a iure permissis. Qui in sacris ordinibus constituti sunt, medici chirurgive artem ne exerceant. Ad aummum, saecularibus omnibus abstineant negotiis, quae religiosae vitae moram, impedimentum et dedecus afferre queant. Facinorosi hominis, contentiosi, blaapheini, procacis, aliqua ignominia publice notati, mulierumque famosarum consuetudine ne utantur, sd sceleris scilicet contagionem «uspioionemque ipsam, etiam evitandam. Ab omni convicio, obtrectatione, obscoeno scurriliqne verbo caveant, pariter-, que ab omni iureiurando, nisi cum iudex competens, vel alius de competenti licentia ab eo exigat, aliave cogat necessaria causa. Profanis in rebus scribarum ne fungantur officio ; tutores ouratoresve, ne sint, nisi cum iura permittunt, nec ulla in re, C quae clericalem ordinem dehonestet, operam suam laico cuiquam locent. Foeminarum ne sint asseclae, nec eas legere, scribere aut canere doceant, sine licentia.

6. Manibvp quidem suis ai libeat, opus faciant aliquod, modo laudabile, ad victum suppeditandum, non ad avaritiam. Quod a ^piis officii· supereat tempori·, .in divinarum sacrarumque litterarum studii· ponant, ne terribilem atfdiant vocem Domini dicenti·: *„Q>tia* tn aciantiom *rtfulitti, tt tge tt rtfullam, nt taetrdotia* miAi *fitayarit."* Concione· casoumve conscientiae ad religionem pertinentes lectiones alias frequentent, habeantque in sacris constituti, praeter breviarium, sacram aditem bibliam, catechiamum concilii Tridentini, provinoialesque necnon episcopi sui cynodales constitutiones. Parochi autem et confeesarii etiam summam aliquam et homeliariutn, et librum quoque illum qui sacerdotale D inscriptus est, si fieri potest

7. Pensionarii prece· virginis, canonicas autem horas beneficii· praediti, in «acria item Conatituti,l singulis diebus, auo sibi et opportuno tempore rite pieque recitent non aliud interim agendo, aed omni tum corpori· tum animi attentione psallente·. *„iialtdieiut* «mm, ytri /acti opua *Dti atfiigt»ttr."* Frequentent autem sacerdotes omne·, quacumque •int dignitate praediti, item diaconi ei subdiaconi, •anctae eucharistiae sacramenti sumptionem, iuxta decreta sancti concilii Tridendinil. Clericos vero caeteros hortatur praesens synods·, ut semel in mense et solemnioribu· foetis diebua, idem sacramentum sumant, ac beatae Virginis officium quotidie recitent, foetas autem diebus in acclsaiia, quibua adscript! reperientur, quemadmodum diaconi et eubdiaeoui, .suis ordinibus congruentia munia okibunt Optat paritor base synodua, ut sacerdotes frequenter probato confsasario sua peeeata eoufitMutar, tametsi peccati mortalis sibi oonecii non •int. In conviviis, ad quae feetu soclesiarum suarum dia saeardot·· alio· adhibere parochi oon•ueverant, tam in epuli· quem in poculi· et sermonibus, qui elsrioorum instituto conveniat, modus servetur ; procul absit omnis dissolutio, stultiloquium, scurrilitas, cantus profani; detur potius alicui negotium, dum castori accumbunt, de sancti illius vita, cui illa eat ecclesia dicata, historiam interim recitandi, aliudve quidpism ex aliquo pio ac bonae frugis libello.

Caput XXIV.

. Dt rtgtdaribut tt

1. Curent etiam episcopi, ut in suis civitatibus et dioeeeeibu·, monachi et alii regulares decreta semionis XXV concilii Tridentini servent A"d monialium monasteria non accedant, nisi oonfessarius sit aut eius monasterii praelatus. Regulares, in quorum monasteriis seu domibus, imminet animarum cura personarum saecularium, in iis quae ad dictam curam et sacramentorum administrationem pertineat^subiecti sint visitationi et correctioni ordinarionrm ; qui, si in suo officio, sacramentorum administration·, excommunicationum publicatione, sepulturis, matrimoniis, benedictionibus, diligenter et rite quae sibi incumbunt non curarint efficere, et ipsorum ordinariorum monitionibus non paruerint, amoveri possint, et alii etiam ad nutum'amovibiles deputari de eorumdem ordinariorum consensu, ac praevio examine per eum aut eius viqarium faciendo, iis exceptis qui, concilii Tfridentirii decreto, •d haec non tenentur. Si quis, etiam regularia, ausus fuerit absolvere de facto a casibus sancta^ sedi· apostolicae reservatis vm loci ordinario, ipso facto suspensus a divinorum administratione existât; qui si ante absolutionem celebraverit vel sacramenta administraverit et divinis se immiscuerit, noverit se factum esae irregularem.

d. Sancta Tridentina synodus adeo perfecte monialium reformationem complexa est, ut nihil fere eius decretis addi possit, et nobiles viri, qui in hac civitate, ex concessione apostolic·, earum gubernationi praepositi sunt, tantam diligentiam adhibeant in ei· in suscepta vivendi ratione conservandis, ut Dei gratia nullum vel minimum scandalum in eis oriatur. Ut tamen Incommodis quae futuris temporibus occurrere possent, provideatur, praecipit hoc provinciale concilium omnibus huius provinciae episcopis, ut dent operam, et omnibus, quibu· poaaunt, modi· elaborent, ut inviolabiliter in monasterii· suarum civitatum et dioecesium sibi •ubiectis observentur omnia et singula concilii Tridentini decreta ad moniales spectantia. In primisque qnoad egressionem monialium et ingressionem saecularium 'in monasterium, praecipiant, etiam sub poenis et censuris, ut nemo, etiam clericus aut sacerdos, absque licentia ordinarii in acripti· habita, ad earum colloquium accedere possit, exceptis iis, qui sunt intra secundum affinitatis vel consanguinitatis gradum eum aliqua moniali coniuneti, iuxta iu· canonicum: eo enim modo.commercia •aeeularium^tollent, quae magno religiosis solent eae· impedimento. Efficiant etiam ut nullo pacto catuli penea moniales teneantur. Dent ope-, ram, ut «aecularium etiam clericorum «t sacerdotum, musicas in earum eocleeiio non admittantur.

3. Provideant, ut eum effectu, iuxta eiuedem concilii decreta, prester oonfeaaario· ordinarios, eoMedantar eia, stne aliqua Jhaude val fictio··, bis

J

»·1 tar aiagule m m , alii sacerdotes h w lu m vol . regulares, qui «arum confessiones audiMt, diHgeutsrque Mimdrerteat, m regular··, qsi montaHum curam habeat. Id faeiaat, at, UH· -«gtigentib··, ipsi ordiearii aead«a> eoafaaaoraa deputeat, eoram quibua teaaMtar singula· moniale· w praaaMtare, at aliquantispar ante aos commorantur. Qai ionfeseoros, tam ordinarii quam extraordinarii, confession·· audiant in looo eonapiaue in soolesia; qui alibi aant ad audiendum eaadam oonfeaaionea deputati loai, tollpntur.

4. Cum vooati ftterint apiaeopi ad axeman alicuius puellae religionem ingresaurae aut professionem emissurae, prius parentes uni propinquos, qui eiua curam habent, admoneant, omnea excommunicationi subiacere, qui invitam compellunt religionem ingredi ve) profiteri. Deinde, educationia cauaa, nulla in moneateriia recipiatur, niai in illis quorum eonatitutionea non repugnant huie actui, et habita priua auperioria licentia in scriptis, cum aaaenau abbatissae et aliarum monialium. Ac aine ancillia ingrediatur, et servet clausuram, ac reliquam vivendi rationem quam ipaae monialea observant, et ai inde aeine) exierit, nunquam postea in idem monaateriuih redire poaait. Ita vero receptae ai habitum volent *tumere,* priua ab epiaoopo interrogabuntur, ut in aliis servatur. Tam autem in assumptione habitus quam in professione, aut alio quovis tempore aut «causa, nulli saecularium, etiam novitiae vel aliorum monialium propinquis bellaria dentur, neque earum rerum occaaione convivia flant aut eommesaationes. Praesertim vero in eccleaiis et ad crates, ubicumque sint, id fieri prohibetur.

5. Ut autem paupertatis votum apud eas inqorrupte servetur, efficiant, ut pecuniae, quae ad singulas. ' quavis occasione vel causa perveniant, abbatissae sive priorissae consignentur, quae in arca tribus clavibus munita, reponantur, et in libro, a quo quaelibet pecuniarum summa data sit. describatur; deinde, adveniente necessitate alicuius moninlis. cognita causa, a praefecta monasterii, ex pecuniis ab illa traditis, tantum ei praebeatur quantum satis ait ad id comparandum, quo indigere visa fuerit, idque detrahatur ab eius credito. Si tamen aliquando contigerit, ut monasterium illis omnibus, sic. ut praefertur, depositis nummis indigent, possint expendi in eius necessitatem; ita tamen ut monasterium teneatur postea necessitatibus earum providere, iuxta ratam pecuniarum ab illis depositbrum. Clavem autem unam illius areae teneat praefecta, alteram monialis illa, quae a monialibus fuerit electa, tertiam procuratrix monasterii. Ancillae, quae moninlibua aliquibus serviunt, de cbetero prohibeantur, nisi communes sint, et aliis etiam quae in monasterio sunt, ut praefectae videbitur, inserviant, et Interim ai saeculares sunt, clailsuram servent. <

fi. Ex bonis, quae dantur pro ingressu monasterii, saltem pars quinta in bonis stabilibus et immobilibus, vel in locis com perarum sancti Oeorgii implicetur, idque omne monasterii nomine acquiratur: quod ut omnino episcopi et magistratus monialibus praepositi, in monasteriis sibi ut supra sublectis servari faciant, provincialis synodus praecipit. Omnia et singula supradiota ad regulans et moniales spectantia ut singuli episcopi serylri faciant, mandat idem concilium provineMbr^sque monet, si in eia négligentes fuerint, rationem in futuro concilio severe reddituros, et coram Dei tribunali pro his omnibus scandalis poenam daturos, qth>e eorum incuria acciderint. Nec nqn praecipit omnibus et singulis, tam regularibus quam saecularibus, *ot* lsicia, sab exeommnaieationia poena, et alite arbitrariis, ut praedictas servant constitutione·, nec ·is alio mod· aut praetextu coatraveaisat

7. Quod vero attinet ad monaetaria in eivitate Oauuanei «t suburbii· «sistentia, in qna adest officium, quod enm reverendissimo arehiapieoopo auctoritatem bebat, ·χ sedis apostolicae speciali privilegio, relinquit eidem officio omnimodam et integram resolutionem et deliberationem quam habet.

Caput XXV.

De ruitnlif

1. Quae de residentia eum a sacris canonibus tum a sacro Tridentino conciliol decreta sunt, ea proreus ut observentur, curabunt ordinarii, rationem neglectorum in proximo provinciali concilio reddi,turi, tam de se quam de caeterte omnibus quae sunt in ipsorum ditione, ecclesiasticis personis, quae quidem decreta, iuxta eiusdem concilii praescriptum, sancta aynodua, post finem praesentis capituli, publicari et inseri mandavit. Canonicorum autem ecclesiarum civitatum et insignium oppidorum pravam consuetudinem tollentes, qui, tametsi ecclesiae nullam dent operam, certo· tamen fructus aive praebendam, quod ea sit exigua, percipere sibi licere arbitrantur, cum praeaertim nullas percipiant quotidianae distributiones, illis mandat, ut, singulo bimestri, singulas misses per (e vel per alium aeque idoneum, in eisdem ecclesiis celebrent, ultra tamen servitia, quae hactenus praedictis ecclesiis impendere consueverunt. Quod ai per sex menses totos intermiserint, dimidia fruetuum dictae praebendae parte multentur. Si · vero per annum cesserint, fructus omnes amittant; crescente vero contumacia, canonicatu etiam huiuamodi priventur, ac perceptos fructus a' prima ceeaatione restituant.

2. Dignitas conferatur in aliquem eiusdem ecclesiae capellanum. vel alterum quempiam sacerdotem, qui ea'ipsa in eccleaia aiuamodi muais non gravetur obire, qnaa tamen 'peenas arbitrio auo moderari poeaint episcopi. Quod ei nullus reperietur, qui propter fructuum tenuitatem inservire velit, tum demum onus, habita fructuum ratione, episcopus imponat. Qui curam alicuius suscepit ecclesiae, aliquove in loco dicendae missae se obstrinxit, onus aliud ne suscipiat, unde' ei neceaae sit suam ecclesiam suumve sacellum mercenari curae committere, dum ipse alteri η,oπ suae in qpefa danda eat occupatus.

Caput XXVI.

Dserstam *concilii Tridentini de reeidentin,* sub *Paulo III.*

Eadem sacrosancta synodus, etc., seas. VI. *de reform.,* c. 1 et 2.

Caput XXVII.

Qserstam *concilii JVidentini de relidentia, tab Pio IV.*

Cum praecepto divino mandatum sit. etc., sass. XXIII, *do reform.,* c. 1.

Caput XXVIII.

parocho et' tine officio.

1. Parochialem adeptus ecclesiam, quive postHao adipisoetur, professionem fidei prius faciat, quam illiua adeat poaseaaionem. Tum intra duos menses rentra omnium ad eam ecoloeiam spectantium, inventarium conficiat,, adhibiti· ad id ecclesiarum curatoribus sive massari», nisi aliter ordinario videatur; qui. ne qua fraus admittatur

I Sssa VI, c. 1 st ». st mss. XXIII,*e. 1.

snimadvertaat; eiusque ipeies inventarii tri· coa-•cribnntur exempla, quorum << >> ipM paroehus babeat, altorum curatores, terti··· apud ordinarium deponatur. Carem per ee, quantam fieri poterit, aut per ulium, ei legitime fuerit impeditae, idoneum, et ab ordinario approbatum„ exeroeat Missam feetie diebus omnibu· celebret omnino, aut per alium faciat celebrari; reliquo autem anni tempore tam frequenter, ut, arbitrio ordinarii, mo sstisfhciat muneri. Quod ai unae ipee satis non faerit, socium •ibi, ei beneficii fructu· ntriqne auffIciant, adocieoat, ab ordinario approbcmdum.

3. Qui non reddebant, deferantur • suis plebahis ad eoe, qui eunt extra urbem, vicario·, plebani vero ipsi a rectoribus, ' qui'suberant ei plebi. Illorum qui curandarum animarum onua sustinent, uullu· ab una parochia transeat ad aliam, niai do ordinarii voluntate, qui pnte licentiam non concedat, quam ia sueeessori suo baptisatornm et matrimonio iunctorum nomina continentem librum, eaeteraque omnia cum ornamentis ac auppellectilibM universis ad eam ecclesiam spectantibus, tradiderit. Qui vero, curae onere in vicarium suum reiecto, otiosos •e spectatore* magis quam ecclesiae suae rectores praebent, cogantur et ipsi, arbitrio ordinarii, in ea •e exercere, missas celebrando, et alia quae sno muneri conveniunt praestando. Et quoniam parochorum fortasse aliqui absunt hoc tempore, idcirco, proposito edicto, revocent eoe episcopi, dato iis qui sunt in provincia, mensium duorum, qui extra provinqiae fines, sex mensium spatio, intra quod necessario debeant. omnes beneficia in titulum habentes, seu commendem Obtinentes, âd beneficium suum revertisse, ibique residere; constituta ei qui neglexerit, poena beneficii amittendi, cui erit obnoxius. Qjio praescripto tempore, si qui dicto audientes non fuerint, illos ordinarius declaret statutam poenam subii···, idque sedis etiam apostolicae nomine, cuius in ea re delegati fungitur offieiq, ut constat per littera· apostolicae datas Romae, VIII idu· iulii anno 1668. Neque, tametsi ordinapi fuerint in ea re négligentes, continuo parochi, qui sine licentia legitimaque causa, tres menses abfuerint, fructus suos facient: immo vero, ex forma concilii Tridentini, ipsorum conscientiae onus est impositum, in opera pia eiusmpdi fructus erogandi.

3. Bénéficiât!„ curam habentes animarum, sine licentia ordinarii non recedant. Parochus ruri habitans, locum ubi ordinarius degit, petens, ei uno die amplius in urbe manserit, postridie eius diei ordinario se sistat, ac deincepe quotidie id faciat, quamdiu foerit in urbe, ne per eam causam dolose ab ecclesia sua diutius absit.

4. 8it omnibus parochis liber, in quem nomina referantur animarum, si fieri poterit omnium, quotquot in,cuiusque parochia reperiantm? prb qdibns sunt ipsi rationem reddituri, eoi·, qui vel immigra-·bunt vel nascentur a'dscrùtendo, qui vero vel abierint ve) obierint obliteraitdo: sic enim, minus latere eoo poterit, si quis omiserit Paschatis die sumere communionem. Sit item alter, in quem baptixati edinsque, parentum ipsius, compatris et commatris, una cum £die, menae et anno colasti baptismatis; tertias, in quem matrimonio copulatorum, eorumque quibn· benedixerit; quartus, in quem confirmati eniuaque, unaque patriot mu matrinae; quintus, in quem moriontia cuiusque, et quo anno, mense et die excesserit • vita. Atque eorum quidem exempla librorum sub anni cuiusque finem, post Nativitatem Domini, apud ordinarium deponantur in archivio publico adssrvanda.

6. Ad haec parochus omne· grammaticae magistro·, paedagogos 'et alios quamvis scientiam et liberalem artem ia parochia sua dooeatas inquirat, praecipue veto eoe, qui recenter aoooeeeriat ex ignoti· praseertim loci·, aequo illo· permittat artos einamodi exereere, ante betam fidei professionem, iia servatis, quae superius scripta suat, ubi de fide catholice agitur. Publicos foaaeratoros, notorio·, ooneubiaenoa, matrimonio sine legitima dispensatione, ia quibua noa Ueebat gradibus, scienter copulatos, ooniuges item ineoatinontiae suspectos, qui, non interposito eocleaia· iudicio, facto divortio, separarim vivant, eoaqne ornas·, qui Paaehate, ab ipso parocho aut do eius Ueentia, ab alio communionem non acceperint, sancto altari ministrare, aut •acris intaresee ne permittat, et interim Arum nomina deferat ordinario, do cuius auctoritate praedicta omnia exequatur.

fi. Praeterea, ei quis in eius parochia, quovis loco demptis ecclesiis regulqrium oelebtet, inquirat, en id ilU sit ab ordinario oonceseudt; item an Ullae sint eocleeiastieae' personae non celebrante·, minoeve probatam vitam agentes, horumque omnium nomina deferat ad ordinarium. Aqdae, dominicis diebus omnibus, qua'populus ,conspergatur, benedicat, eamquo mutet, in vase eius rei causa, dedita opera, comparato; iiedemque ficetis diebus meminerit populo significare die· feetos de praecepto et ieinnia, quae sequenti hebdomada celebrabuntur.

7. Si quae sunt parochiae, quarum pare intra urbem oppidumvo moenibus conseptum inclusa sit. parte altera exclusa, ne quo qpau noctu contingat iit aliquem sine sacramentis miserabili· mors opprimat, curent episcopi ut, vel ea pars alterius parochiae 'fiat 'accessio,' vel ex ea nova parochia constituatur, ve) ali· quavis ratione remedium adhibeatur. Pauperum peregrinorum, ' viduarum, 'orpbanorum curam parochi suscipiant, eorumque si possunt ipei per «e, si minus conquisiti» eleemosinis, tenuitatem sustentent; reiiciaqt quaestuarios mendicantes, item validos vel morbos simulante», vel aliud quidpiam comminiscentes; ad imprudentium et imperitorum montée eludendas, mendicare ne patiantur, in fraudem vere pauperum sino sufo et fallaciis eleemosinam petentium. Qui tamen ipsi tantisper eleemosinam in ecclesia petere, dum divina celebrantur officia, intermittant.

8. Ab iis autem, quos intra Paschatis octavam in sua parochia reperient, quales sunt erronea illi qui etngari vocanjpr, circulatores, mendicantes, et alii eiuamodi vagis hominibus, sciscitabuntur an et a que eucharistiam acceperint, praemissa rite sacramental·, confessione; et quos id minus fecisse compererint, acriter merepent et a parochia sua expellant. Parochus in morbum si quis inciderit, proximi·· eum parochus invisat, eique omnia charitatis oflleia praestet, ipsius interim munia, ei neeesss fuerit, obeundo, aut, ingravescente morbo, faciat ordinarium celeriter certiorem, ut mature rebus omnibus occurri possit, et ne eiusdem forte morientes, unaque ecclesiae quod non semel antea factum fuisse constat, bona diripiantur. Mortuus autem dum sepelietur, omnes eiusdem plebis sacerdotes ad funus conveniant, ae postridie' eius diei vel eum primum licuerit, ad animam ipeius expiandam, missam celebrent, eamque Deo commendent*, idque gratia faciant, nisi quid forte ab iis, ad quorum itPfnnue curam spectat, ultro «rit oblatum.

Caput XXIX.

D» capptUani· »«< eltricit* bsus/irio tins curo

1. Cljpici omnes altaria, cappsilas vel aliam quammunqna eooleaiam babeotM, ea omnia obeant munera, ad quae teaentur, ex oonditionibua ia do-

tationo, fondation·, institutione praedictorum tene- a fttdoran appositis, vel ex oonsuatudina aut alias iaxta tarie disposition··; quae ei maiora videbuntur, quam adiunctaa eia eleemoeinae ratio ferat, dioeeeaanam tynodum adeant, quae huiuamodi medebitur incommodo, ad formam oonoilii Tridentini.

9. Ne quia vero ad ftuudom pateat aditu·, eappellanu· ipse, dierum omnium oigillatim, quibue missam celebrabit, lparocho, in ouius eeeleeia sita eet eiusmodi cappella ratione· edet, quae ille in tabula· referet; aliter non celebrasse videbitur, oritqne poenae obnoxius non celebranti conatitutae. Quoad obtinente· cappella· «eu oratoria extra ecclesiam paroohialem, satagant parochi edoceri, an in ei· debita obeant munia, et quo· negligent·· invenerint, deferant ordinario. Quicuihque non parochialia etiam beneficia, quibu· residentia ait opu», obtinent, residere cogantur. Si id non fecerint, et fruetibu· et oocleaia excidant, iuxta formam oonoilii Tridentini [1].

3. Cum negotiationi· genu· omne clericum dedeceat, tum vero rei ecclesiasticas quaestui habere, quam ait turpe qui· non intelligit? Cum igitur,ad •ure· nostras pervenerit, nonnullo·, cupiditate adducto·, cappellanias, quam poaaunt, plurima· occupare, quibui aut nullum omnino ministerium exbibent, aut ei quod fortasse impertiunt, per mercenarium aliquem, eumque aaepe, quam poaaunt minimo, conductum, muneri· aui parte aliqua utcumque defungantur: idcirco nefariam hanc consuetudinem abrogans provinciale concilium, statuit, ut cappellaniia, quaa quisque «ibi addicta· habet, vicariam alterius operam aubatituere nemini liceat, •ine licentia ab ordinagio in aeripti·, concedenda, qui in constituenda mereede, non titulari· voluntatem, sed quod erit aequum et bonum spectabit..

i. Sacerdote· nonnullo· eue accepimus, qui, cum nul|i ecclesiae aint addicti, non verecundantur, dum missae solemnes ot vesperae Celebrantur, interim cum nebulonibus ei perditis hominibus plateas circumire, potius quam cum aliis clericis in aliqua ecclesia debitarum Deo laudum pensum persolvere, quorum est impudentia retundenda: itaque et ii, et qui alii denuo extiterint, extra ecclesias, tali tempore, si deprehensi fuerint, ordinarii arbitrio puniantur. Alienae dioecesis sacerdote·, qui.nostra in provincia sunt, nec addicta sibi beneficia obtinent, intra duos menses, ex quo promulgata haec fuerint, si in urbe ac propinquis urbi locis commorantur, in unaquaque cathedralium epiacopo, reliqui vero extra urbem vicariis se sistant, iisque suorum ordinariorum suorumque ordinum litteras recognoscenda· praebeant. Qui paulo prius accesserint non admittantur, nisi recentes adeo dimissorias ostendant, ut nulla sit suspicio de acta ipsorum, post eas acceptas, minus honeste aliisque in locis, vita. Quod si vetustiores videbuntur, ut puta duorum triumve mensium, nisi patriae longinquitas aut alia rationabilis censa excuset, non admittantur, nisi simul proferant episcopi litteras, in euins interim dioecesi se dicant esse commoratos, quae ipsis bene actae vitae dent testimonium. Atque his servatis omnibus, •i nihil, obstare videbitur, iis concedatur licentia celebrandi, aliqua tamen certa in ecclesia, qua ad aliam se conferre non licebit, nisi facta sibi ab ordinario, si sit in urbe, si extra urbem, a vicariis, "potestate. Expieront tamen ordinarii diligenter, et vicarii praesertim parochique omnes, ne quid in dimissoriis insit vitii; sintne corruptae; an qui profort, isVbre sit do quo in illis fit mentio; praemoneant item boo ipsos, antequam admittant, ut in dioecesi oommorontur sacra facturi; tum animadvertant, aa adnotato· in principio mieaalia ritus •beorvont; quod si minui ab ii· fiori repererirrt, · brevi aliquo spatio 'praoatituto, cogant odisoero et observare, alitor roiioiantur nec amplius tolerentur. Cum regularibus antom, qui ostra claustra dogunt, non alia prorsos hgant, quam cum externis ratione.

Caput XXX.

Dt eeptUit o titriti» ektnuuti».

1. Quoniam ferendum non eet, ut in ecclesiis unus occupet plure» cappellas, ac beneficia, eum ob id mniti ecclesiae servitiis addicti egeant, et valde periculosum sit animarum saluti, cum non possit illis annexas obligationes adimplere, statuit provincialis synodus, ex decreto sacrosancti oonoilii Tridentini [1], ut in posterum in ecclesiis tam civitatis quam dioecesis, unum tantum beneficium ecclesiasticum lingulis conferatur: quod quidem, si ad vitam eius 'cui confertur honeste sustentandam non'sufficiet, liceat, nihilominus aliud simplex sufficiens, pro qualitate obtinentis, cuius ratio habeatur, dummodo utrumque personalem renidentiam non requirat, eidem conferri.

9. Mandat etiam praesens synodus eiusdem concilii Tridentini decretum [2] observari, ut praesentati seu electi coram quibusvis ecclesiasticis personis, •d quaevis ecclesiastica beneficia non admittantur neque confirmentur, non obstante quovis privilegio aut consuetudine,' nisi prius a locorum ordinariis foerint examinati et idonei reperti. Praecipit quoque, ut nemo quacumque auctoritate fretus, apdeat possessionem alienius bdneficii ecclesiastici ingredi, sive spiritualem sive temporalem, nisi facta prius ordinario notitia, sub poenis a sacris canonibus expresse vel tacite statutis, et alii» arbitrio ordinarii imponendi· et applicandi·,

Caput XXXI

Dr proMttiombm faeirndit, rt *rrpratmtationihu» Mintdir.*

I. Ad processione· qui tenentur accedere, tum saeculare· clerici tum regulares, opportuno tempore adsint, ne episcopo aint in mora, quem magis decet ab ipsis exspectari. Si qui ad praestitutam horam intra ecclesiae limina non fuerint, pro contumaoibus habebuntur. In ecclesia autem certo aliquo et idoneo in loco tantisper silentio consistent, dum suus sit cuique procedendi locus, ae tum quidem ordine suo bini procedent, ad gravitatem et religionem composito, ut decet, corporis" gestu, demissis oculis sermonibusque omissis; verum, quod res poscet, hymnis et orationibus, alternis vocibus ab imo pectore manantibus, decantandis intenti. Ab ordine vero prius recedat nemo, quam ad eamdem ecclesiam reditum fuerit. Ex ecclesiis collegiatis qui sunt, cuncti simul uno agmine, et ad ecclesiam cathedralem se conferant, et ad miam revertantur. Ad statas processione· qui ipre, quive consuetudine tenentur, ut aanctiMimi corporis Domini nostri, et sancti loanni· Baptistae ac Bebastiani, maiorum item minorumque litaniarum, et si quae huiusmodi certae aliae fuerint, praesto sint omnes, etiam non. vocati.

Ů. Profanarum· picturarum, ad luxum praesertim ot lasciviam comparatarum, apparatus omnis removeatur, ac ne in viis proponantur. Absint etiam repraesentationes, aliaque omnia quae processiones possent retardare, vel hominum mentes a pietatis studiis ad illecebras, quibus auree et oculi capiun-

[1] 8m·. XXIV, eap. L

[1] Saca, XXIV, r. 17.
[2] 8ma VU, e. 11

ite

Cur, row. Crax · dcrioo praeteratur induto superpelliooo, «i tori potest. 'ǫ '

3. Kepreesentatioass, luetuosam dominicas passionis historiam, at edmhiibite· ae imitation· dignas •ancturam action·· opulis et auribus hominam, tamquam in Mena, pfaponcntee, quaa, ad excitando», sensuum ope, iudee imperitaram aaimoa, antiquitas introduxer/t, horam temporum malitia at nequitia in pra/os adeo daterait usus, ut ax ata pro laerymis zn»u·, pro pita affectibus prava desideria exeiteptur. Itaque, na rea in deteriua magia magiaque labatur, aaadem tam aaeri· quam profani· in locis, praesana aynodua prohibât, nisi ab ordinario, nausa plene cognita, libentia ii» scriptis sit obtenta.

Caput XXXII.

Dt frtunm serpunt et erpu/teri·.

I. Punus non niai orto aole, procedere incipiat: ea tamen diei hora, ut ante solis occasum ait paractuni, et maioris missae vel vesperarum solemnitatem ne Impediat aut interpellet. Clerus universus, tam saecularis quam regularis, ac parochus in primis vocatus ad fanus, statuta adsit hora, ac in parochialem eccleuam conveniat,' nisi cum canonici et capitulum cathedrali·.ecclesiae fanus sint deducturi: tunc enim omnes, vocati in cethedralem convenient, nisi alind videbitur, ex causa iusta, ordinario expedire: quo ex loco bini, ad praescriptum proeeseionis exemplum, ad aedes mortui eo ordine pergent, ut parochus, ex cuius ille erat parochia, cum sno clero 'prijnum obtineat locum, •olusque faciat officium, tametsi parochus altqr adesset, in cuiua ecclesia mortuus esset sepeliendus. Atque is tamen cum superpellicco et stola. tametsi regularis esset, solus ad primi parochi laevam erit, usque sd ecclesiae ingressum: tunc enim a' laevd C ad dexteram transiens principem locum teneat, et inchoatum absolvat officium. Quo perfecto, luminibus extinctis, quod prius non est faciendum, nisi cum ad monasterium defertur, tunc enim satia fuerit ad ecclesiam usque prosequi, eodem, quo processerant, ordine, praelatam sibi crucem sequente·, ad suam sese quisque referet ecclesiam. Uabqat vero crucem deferens, eum omnibus clericis saecularibus, •uperpelliceum, nec aliter in fanus prodeat.

'i. Fro sepulturae loco, sive intra siV· extra eeclesiami nihil exigatur. Pias autem, religiosasque ' consuetudines mortui haeredes ut observent, tam in adhibendis debitis funeri luminibus, quam clero tradendis, aliisqu os, hortabitur episcopus; reçu tes coget, sine ullo men strepitu iudieiali. Statuet autem unuaqnioq ordinario· in sua diceeeati quaenpm Jsint istae dabil·· con•ustudines iu a Mis; ne in tabella D sint factae: proposita declaratas io unaqnaqusL seclo·!· affigi curabit. Candelae, cerei et caetera luminaris, fanale item, quod in pheretro iaeenti mortuo superimponi consuevit, cum iam Deo sint oblate, non debent haeredi restitui, veram paroebiaii, vλ iis clericis, .r quibus mos est, tradantur In cerae at^om distributions, quae teri solet inter eos qui fanere interfuere, ei qnis duplieem aliqua in eocleeia personam gerit, ot pute cappellani Ut canonici, vel eeppellaai et praepositi, duas tamyn sibi partes deberi albi) est, quod existimet: sed, optioab data, potior· sit contentus, idemque servetur m elsemosinis dividendis.

3. 'Pauperes verp, praesertim peregrinos, qui in hospitalibus decessore, usque adeo inopia laborantea, ut tie ad fanus sumptus aoa suppetant, gratuito parochus scslssiastioes sepulturas, nihil cunctatas, mandabit. It'quoniam haeredes quandoque, vel ii, ad quo· funeri impensa pertinet, parum pie conantur solita parochum elaemoaina fraudare, per apeeiam paupertati·, eum nulli tamen, caeteri· in ' reboa,. aumptui pereant, sumptuosa pompa oomplurium 'religiosorum vel sodalitatum ad id fanas adbibita; proptorea, praesona synodus statuit, ante omnes alio· vocari debere, una cum parocho, canonico· et cappellanos, qui in eadem parochial! •cclesis divina officia psallere consueverunt: post ipao· autem unicuique licere, quoe voluerint, acoersere; in oaeteria autem serventur laudabiles ot antiquae oonauetudiqes.

4. Sepulturae autem locus intolligatur esae in propria cuiusque parochia, nisi alibi maiorum anorum aepulohrum habeat, iuxta antiquas iuriv dispositione·, ve) alio in loco eam elegerit: quae electio non suffragetur, nisi legitime, summarie tamen, probata fuerit. Et quoniam cuivis ius est extra parochiam •ibi aepulturae locum deligere, ita tamen, ut parochial! interim ea re· ne sit detrimento, ortaque saepe est controversia de portione parocho debita: idcirco, ad tollendas lites, praesens provinciale concilium decernit, servandam esse laudabiledt consuetudinem cuiusque ecclesiae, per ordinarium in tabella explicandam, prout supra dictum fait. Funebres in mortui laudem orationes non 'tabeantur, nisi prius ab episcopo visae et approbatae faerint. ac eas recitandi licentia ab eodem faerit ooncesaa. Laioorum sodalitates cereos •eu candelas tam super pheretro et cadavere positas, quam circa illud delatas, ne posthac auferant, cum •pectent ad eodlepiam parochialem; neque, vero in ecclesiis preces recitent, quas aliquando satis longas. absoluto sacerdotum officio, antequam sodalis mortui corpus sepeliatur, ab iis cani solitas accepimus qui si ab episcopis moniti non destiterint, coerceantur, et pertinaces ne conveniant prohibeantur

5. Haeredibus autem, qui, ad inanem ostentationem, solent non egenis hominibus panem et vinum dilargiri, consulit praesens synodus, ut haec in vere pauperes erogent, ne, dum hominum gratiam stulte promereri affectant, a divina interim misere excidant.

Caput XXXIII

Dr rrbttt treUtiat tutudit, drftt iirdm hoh lilimandu f»tt piynorardi»

1. Quoniam praesens provinciale concilium temporia excluditur angustiis, quominus possit, ad normam concilii Tridentini ', ex omnibus locationibus ad annoa triginta, in longum tempus, seu, ut fit nonnullis in locis, 'in viglnti novem, vel bis viginti novem annos factis, declarare, quaenam earum in ecclesiae damnum oontrava canonicas sanctiones sint factae: propterea, praetermittendum non existimavit, quin ad eiusdem decreti praeacriptum, et ex facultate sibi ex 'eodem decreto concessa, huiusmodi munus aliis subdelegaret. Itaque, quod attinet ad bona quae sunt in unoquoque episcopatu, vicariis generalibus, in sua cuique dioecesi praesentia provinciae, et primam in eadem cathedrali ecclesia dignitatem obticenti cuique, nacnon oollegiatae saecularis ecclesiae, antiquissimo in urbe ipsa oommorante praeposito, omni meliori modo eubdelegat nt committit, adeo ut duo ex' ipeis omnia possint exequi et conficere, tertio non adhibito; ita tamen, si neutrius illorum id intersit, nec enim debet episcopi vicarius. de locationibus ab episcopali mensa factis, nec do eapitnli locatione dignitas capitularis, nec antiquiaeimn· praepositus do factis vel a »w vel ab anteooeeore suo locationibus cognoscere.

1 Ums. XXV, «. 1

Quod ri qua fort· eeeat iusta Suspicionis mbm, et pat», ri qaem IDoram quo· diximus, in «inamodi alienation· locationeve praefoetum aat iudicem fois·· eontigisaet, tune ad acta par ton reerindenda et irrita reddenda, datur aetio par eoedom, da consilio iuriaoonsulti partibus non auspeoti, idqua sumptibua stepioionem proponentia.

9. Mandat autem praeaens provinciale concilium episcopia omnibua ut bninamodi locationes pervestigandae eurent, praedictiaque iadioibua tradant cognoaeendaa, aut, agent· fisci procuratore, ad illarum, ri ita iua erit, cognitionem et diaceptationem iprimat deveniant; idque illorum qui eiuemodi locatione· fecerint, rive haeredum •umptibua, quibua tamen liberum ait liti ai velint, interesae, aumptuaque suppeditare. 81 qui foorint in tali re négligente·, •eu epiacopi aeu iudicee aeu fisci procurator··, in proximo provinciali concilio rationem reddent.

· 3. In reliquia, Tridentini concilii decreta·aer- B renter omnino, pontificiaqque bullae, de boni· male alienati·, deque dedimis debitis solvendis, Tridentinique concilii decreta *, de suggestu populo saepiseime denuncientur, ut aliquando moniti resipiscant, aeque a censuri· vindicent, tum bona ad eccleeiam eiueque loca apectantia restituendo, tum debita· quoque decimae aolvendo. Caveant autem omne· beneficiati ne illi·, qui iua habent patronatu·, praesentationis vel nominationi·, locent eccleaia· bona, nec illis, qui iiadem beneficii· cesserunt, eorumqUe in pritqo vel in aecundo gradu propinqui·; nere illo· ad fractus vel pensiones exigendas, absqne epiacopi licentia, procuratores donstituant.

4. Praeterea animadvertant omnes praelati seu eccleaiastica aliqua dignitate praediti, cum sibi facultas ab apostoliea sede pendittitur, huiusmodi alienationes, si in evidentem <jtilitaten> cedant, exequendi, ne negligenter eo fungantur munere, C vicariam in ea re scribarum operam substituentes; verum per se ipsi scrutentur omnia diligenter, et inquirant, in rem ri res postulet, praesentem venientes, ne ipsi quoque dilapidatorum ad ecclesiam piave loca spectantium bonorum cuipiam sustineant. Honorum ecclesiasticorum alienatio, ea lege ut debet facta, ne valeat, nisi superioris auctoritas intercesserit, adiecta clausula ut alioquin irrita'censeatur; facta, ante interpositam huiusmodi auctoritatem, traditione, irrita sit, nisi in alienatione reservetur beneplacitum •edis apostolicae, et servatis servandis; ac tum is qui possidet amittat possessionem, qui vero aliter alienat, ex Canobum sanctione puniatur. Neque enim est dubitandum, quin poenis in ecclesiae bona, sioe superiorum consensu, alienantes, constituti· ▪it obnoxius. Quae vero etiam in longum tempuv locari bona consuevere, quocumque iure ad ecclesiam redierint, etiam, si in ecclesiae bonorum corpus nondum sint redacta, in reliquum tempus ne locentur amplius, nisi id cedat in eccleeiae utilitatem, vel aliqua urgeat necessitas.

5. Scribae, qui posthac conscribunt testamenta, codicillos, aliasve obligationes seu syngraphas, qpibus aliquid ecclesiae piisve operibus relictum, donatum concessumve sit. vel quovis iure aut causa ad eam vel ad ea spectare declaratum, intra tres mense·, ex quo de morte legantis, donantis et concedentis cognoverint, epiacopum eccleaiae, piive Itet prabfectum, cuius id intereat, faciant certiorem, atque obligationum illarum exemplum, accepto operae suae pretio, deferant. Idem faciant in huiuamodi aliis syngraphi· vel a ·· alias confectis, vel ab alio scriba, culas tabulae sen protocol!» quovis modo ad ipsos devenerint, idque intra alios tree menoee, ex quo rai ipai· in memoria» redierint, vel aüa ratione eompererint, earum rerum aliquid in tabulis eau protoeoIHa, quae pene· ipeoe aint, contineri, spb excommunicationi· poeas.

▪fi. Huieque deereto, et poenae aubieeit praeaona aynodua alio· rauta, tametsi aeribae non eeaent, qui panoa ae scripta bninamodi et lustramenta detinent, nae ea proforant, etiamsi contra ipaoe facerant: quandoquidem syngraphas omnee ad piaram causarum utilitatem apeetantee, contra m etiam foriantea, proferre qnieqn· de iure Unetur. Eidem poenae sublecti aint, qni ab alii· huiuamodi supprimi sciente· clam habent.

7. Ae ne apectantinm ad eecleriaa, oratoria, aaceila, et alia quovis nomine appellaU pia loca honorum tam facilia ait in reliquum tempua occupatio, quam foit adhuc, mandat praeeena aynodua, ut ii, ad quos einsmodi eecleaiarum et locorum sigillarim cura pertinet, illoruni bona omnia, sive emphyteutic· rive livellaria sive alio quovis iure mancipata, redigant in tabulas publicas, facta cuiusque loci nominarim si opus fuerit mentione, et terminorum fine· dirimentium: qui ri nulli erint, interponantur, tum poaaeeaoribua tum etiam vicinis, si adaint, vocatis. Iidem in unum volumen 'referant eorum omnium nomina, qui eccleeiae piisve locis et operibus perpetuo sunt obligati, foeta et praediorum et oneris praedio cuique imperiti, mentione: cuius quidem voluminis exemplum unum ad episcopale archivium, alteram ad eum, cuius curae eiuemodi vel ecclesia vel pius locus sit commissas, deferatur. Hoc autem prius saltetn confici optat praesens concilium, quam novi concilii tempus hdventet, quod ad tres anno· erit convocandum. At ii^. quibus aliquid eccleaiae bonoramve eiua aut pii operis penditur' nomine, cum aliquid exigent, scribam adhibeant, diserte facta, in accepti et expensi tabulis, mentione, quo illa sit pecunia nomine soluta, harumque tabularum rite confectarum, et consignatarum. exemplum deferant ad episcopum, vel curent perferendum.

8. Quia satis compertum est. inter caetera· causas, quibus factum est, ut huius provinciae beneficia, tam curata quam simplicia, ad tantam redacta sint paupertatem, ut paucissima sint quae rectorem alere possint, hanc vel praecipuam fuisse, quod rectores ipsi, emphyteutis et aliis conductoribus recusantibus pensionem seu canonem illis debitum solvere, ad id agendam eos compellere nun curarunt, nolentes longa· lites suscipere, et magnos sumptus facere, ut postea exiguae pensiones consequantur, et quia clare patet, ob eamdem causam quotidie aliquos ex his, qni minimi et paucissimi eeriesiis supersunt, reditus amitti: praesens provinciale concilium volens huic incommodo, occurrefe, decernit et constituit, ut eiusmodi pensionum, canonum et redituum ecclesiasticorum causae a indicibus videantur, absque ullo iudicii strepitu, sola facti veritate inspecta, etiam sine actorum scriptura, si ita iudicibua videbitur expedire; praesertim ei reditus, de quibus agetur, quin^uo aureorum summam non excedent, et ita terminentur, •c iudicentur.

9. Qui indices debeant sine aliqua mora, omnibus iuris et facti remediis, sententiam, ina "ut praefertur, latam exequi, quam nullo modo posait quaecumqoe interpoeita et admissa appellatio retardare; adeo ut, quamvis simpliciter foerit admises, intelligatur tamen tacite illi inesee conditio, ut admiasio non differat exeeutionem. Iisdem etiam et ali>v urgentibus rationibus motum Idem concilium statuit. utkcausae devolutimnnr-eqram emphytautioarum, et alio quovis modo oonduotatam, quomodocumque

'^ms. XXП, «. II ; ama xxt. s. 19.

proponantur devolutae, et ad eccMaa et beneficia, vel monasteria, et alia loca Bocle«iaat>oa.-aive aliter pia reversae. summarie cognoec^ntur, et decidantur, et iudices teneantur omnino sententiam 'exequi, quacumque appellatione ipterpoaita non obstante: quae licet fuerit admissa, exacutionem non stispendar, nec differat miMioneip* in possessionem eiusdem sententiae dispositione faciendam, et semper iptelligatur ea Venditione admissam fuisse, ut iudex qui ydit sententiam, possit et debeat ecclesiartf, sive pium locum, cive beneficiorum rectores. et monasteria quae sententiam pro se reportaverint. in possessionem inducere. et in omnibus exeeutionem ac licentiae concedere, iuxta eiusdem mmtentiac dispositionem. F' supradiota omnia et singula, locum habeant, non colum cum clerici et piorum locorum procuratore* agunt, sed. etiam cum conveniuntur.

Caput XXXlV

/>- yrutfcturibuf,* scm «rrtfor»/>»o« *err/rvarum, et piorum* loeorum *et operum.*

1. Piorum operum ea est multitudo et variées, ut una omnibus, eaque communi nequen.pro^iciale concilium regula moderari. Quocirca, munus consulendi huiusmodi hospitalibus, sodalitatibus et caeteris omnibus piis locis, etiam antea ordinarii in potestatem non agnoscentibus, ac nihilo secius ■mm ijby quorum cura est laicorum, ex decreto concilii Tridentini. ad invisentem reiecit episcopum, •pii. perpensis diligenter omnibu*. curabit, ut ea. quae ad Dei cultutn animarumque salutem, pauperes sustentandos et hospitio recipiendos, instituta fuere.· absolute impleantur, quaeque intermissa reperiet. revocentur* non obstante quacumque consuetudine etiam immemorabili. Utque protectores, curatores et oeconomi recte et ordine in urbe deligantur; extra urbem vero, ut iia in loci*, quibus episcopus intéressé minus commode potest, ecclesiae prive alicuius loci, operis aut societati* curatores atque oeconomi. cum erunt diligendi, adsit parochus vel ahu* quispiam, cui ab episcopo datum erit id negotii. qui curet illoti potissimum deligendos, qui inter caeteros charitate. pietate et sollertia praestare videantur:, quique illam sibi provinciam tradituros. usque ad tertium propinquitatis gradum, necessitudine non attingant; quique eiusmodi operae non sint obligati; et qui recte alias administratae provinciae, tractataeque a se omnis pecuniae rationem ita reddiderint, ut nihil omnino reliqui' habeant, quod successoribus suis bona fide non tradiderint.

2. Atque ii. antequam suscipiant huiusmodi administrationem. ab episcopo, sive eius tam in urbe qtram extra urbem vicario, obstricti iureiurando, sine fraudatione ae omnia acturos, approbentur. 8itque annua, aut non longior certe quam biennis summitmve trienni* ea administratio. Quo exacto tempore, intra dies octo, etiam per ecclesiastica» censura*, adigantur, coram episcopo, si aint in urbe, ai vero extra urbem, coram parocho, rationibus legitime redditis, reliquum quicquid erit pecuniae, restituere. Interim tamen, aub anni cuiusque finem, subductae diligenter per homines ei muneri praepositos sive praeponendos, coram parocho, rationes conferantur. Illud autem in primis efficiendum, ut exigendarum impendendarumque pecuniarum ea ineatur ratio, ut omnino nullus fraudi* suspicioni relinquatur locus. Itaque propinquorum suorum, uh()up in tertium gradum, nemini ex eius operis boni* quidquam locent, neve quid exigant a privati* hominibus Illius oppidi, pagi aut societatis, imposito invitis onere, nisi consulto ea de re episcopo. qui non nisi necessaria de cauaa id concedet. **et nisi exquisitis, vel per so vel per alium, sententiis, omnibua id vel plerisque probari/intelligat**

3. Meminerint astern ii, qui hospitalia aut aibi commendata haberit. aut in titulum obtinent, aut eorum curam gerunt, ai attributos ad .aegrotantium vel hospitum vitam tuendam fructus in alios usu* converti permiserint, ex eoque pauperes iaopia moriantur, ad iudjcantia Domini tribunal, homicidii sese reos facturos.' Eorum autem hospitalium fructus. quae adF certum aliquod peregrinorbrn. aegro^tantium 'hominumve aliorum genus suscipiendum instituta fuere, si eo in loco nulli aut pauci admodum tales reperiantur iuxta Tridentini concilii decretum, duobus ex capitulo *ecum ad eam rem adhibitis, ordinarius pro loci el temporis ratione, in alio* eiusmodi pio* convertet usu*, nisi aliud expressum fuerit in fundatione.

4. Illud etian^fiflffhiadvertat, ut peregrinus, sive alius quivis masculus, cum incontinentiae suspecta foentina, ad hospitale accedens no® recipiatur nisi planum faciat, cam *e legitimo iuffrtam matrimonio habere, ac tum quoqup separati* in locis hospitium praebeatur. Impudentes, blasphemo* et vago* homine* ad eadem divertente*, cum praestigiatoribus, circulatoribus, et id genus nebulonibus, validisque mendicantibus ac morbo* simulantibus, praesertim mulieres circumducentibus, nequaquam recipiant; verum increpantes abigant: *i<· enim fiet, ut a pestifero illo otioso vitae genere, «d laborem denique et industriam aliquam se conférant

5. Vere autem inopes, morbo laborantes et peregrinos comiter et humaniter excipiant, iisqu·* sedulo ac hilare praebeant ad victum et ad valetudinem necessaria. Ac mulh* quidem benignius et promptius exhibenda curent spiritualia, ut. quibuscqmque opus erit, praesto sit sacerdos, qui. confessione audita, aegris opportun*, praebeat eucharistiam; ac. ingravescente denique morbo, extremum adhibens unctionem, ad extremum usque spiritum, consolando adsit; mortuum denique afficiat honore sepulturae, relato ^morientis cuiusque in codicem ad eum usum paratum nomine, cognomine, patria et obitus die ('urent etiam. ut sacrificium missae dominico saltem vel alio ibidem die celebretur ('aetenim convalescentes ne prius emittant, quam bene ae habeant; ne. si non sutis confirmati eiiciantur. in morbum graviorem atatim recidant

t». Episcopi autem, propositis edictis, praecipiant, ut. quibu* suppetit facultas, infante* quisque suos, aive patres sive matres, aive alii ad quo* iure spectat ea cura. *ui* sumjlWbua suove labore, ut par est. alant, neque eoa exponendo, id a ae oneri* in hospitalia impie simul et avare reiiciant; neu quis talia vel per se. vel per alftim quemvis molientes opera, consilio atudiove iuvare audeat, aub poenis et censuris ab ordinario severe contrafacientibu* indigendis

Caput XXXV.

Dc diseiphNatortAus, *et otiorum societatum fratribo*.*

1. Sodalitatum omnium conventu* invisat episcopus; corrigenda si qua fuerint, tam in iis quae ad eorum libros, meditationes ct preces, quam quae ad reliqua pertinent, omnia corrigat; curetque. ut sui quisque instituti regulas, pie casteque observet. Vulgari sermone conscripta officia beatae Virgini* prorsus omittant, suadeatque. ut eorum loco, recitent officium eiusdem deiparae Virgini* a Pio V pontifice maximo instauratum. Atque posthac in processionibus biui ordinate, componite et sine clamore ac collocutionibus, dio numquam autem nocte, divini*, ut decet, laudibus, hymnis preeationihusqtic intenti, flagellis ad pietatem, non ad ostentationem

aut ad quaestum »eae caedente», recta ad eccleaia» tendant; nere hac iliac, nullo ordine concursante» spectandos ae praebeant hominibus.

2. CotnmeKMahonibua. et compotationibus ne indirigeait*; repraesentatione» omittant: auaque officia tam mature conficiant, ut integrum cuique ait. in parochiali nua eccleaia miaaam audire; neve parochi»* aint in ^era. Publica convivia, quae- a sodalitatibus societatibusve nonnulli», ex communibu» ipsorum reditibus vel legati» fieri solent, omnino prohibemus. «Pertinacium. et eorum qgri corrigi recusaverint, et inobediontitim aocietatea tollant et aboleant episcopi, vel aliir'poenis afficiant, prout ipsi» convenire videbitur.

Caput XXffVI

/M iruhtiyimtHt.

1> Indulgentiae omne» cum erunt promulgandae, prius impetretur ah ordinario de scripto licentia, aut illi» saltem subscribat notarius, ita demum, ex ordinarii praescripto, promulgare licebit. Abusu», «i qui super indulgentiis irrepserint, adhibeatur animadversio. Est incredibile dictu, quanto cum animi dolore bonorum omnium, in hoc provinciali concilio sit auditum, eo progressam ease aliquorum hominum nequitiam et impudentiam, ut ecclesias frequentandi consuetudinem, tum ad indulgentias consequendas tum ad aao^torum reliquias veneranda». ah antiquis patribus pie introductam prorsus corrumpere ae depravare non vereantur. Et quo maiores nostri non sine horrore quodam timide accedebant, ibi horum temporum nonnulli homines usque adeo confidenter et -inverecunde versentur, ut ad lusus et delicias in ecclesias tamquam theatra temere confinant, iudicium Domini, pro misericordia. contra ae procurante»

2. Idcirco, omnibus ad dicta loca accedentibus, sub anathpinatis poena mandatur, he quis in ipsis ecclesiis illarumve foribus, cum mulieribus audeat consistere, sed recta eum modestia et pietate, ad rem divinam accedant, eaque peracta, recedant. Si tamen, dum ad altaria quae sunt ad ecclesiae limina, missa celebratur, per eam causam, aliqui» ibi fuerit minmoratns. vel morbo affectus fessusve paullulum suhsederit ad vires colligendas, id utique, cessante fraude, sine culpa licere decernitur.

3. Enimvero prava illa consuetudo ab omnium radice malorum avaritia profecta, ut iuniore» muliere», modestiae pudorisque sui oblitae, assideant ad mensas et loca, in quibus vasa ad recipienda» eleemosinas ecclesiam ingredientium comparata, collocari solent, nulla ratione amplius est ferenda. Itaque, sub excommunicationi» latae sententiae poena, mulieribus omnibus interdicitur, quae annum quintum et quinquagesimum non excesserint, ne qua illarum, quovis modo, vel minimum quidém temporis momentum, ad ea» mensas, loca seu vasa assidere, stare aut commorari posthac audeat; ae multo etiam minus ex quovis loco vel voce quemquam appellare, vel nutu vel significatione ulla invitare ad eleemosinam conferendam.

4. Haec eadem constitutio locum habeat in illi» etiam mulieribus, quae proa praedicatoribus eleemosinam petunt. In caeteris vero, quae ad indulgentia» pertinent, ea observentur omnino, quae a sacro concilio Tridentino [1] constituta fuere, quaeque in bulla a Pio V edita, indulgentias omnes, etiam perpetuas pro quibus obtinendi» aliquid esset erogandum. revocante, ut, si quia abusus forte obrepserit, eum episcopi tollant, vel ad alteram primo quoque* tempore futuram synodum reservent, ut ei perspicietur incommodo. Quemadmodum autem non interdicimus, quin ad ecclesia», indulgentiarum causa, accedentes, sponte, ai libeat,'eleemoeina» praebeant: ita ne ii, ad quo» ecclesiarum cura spectat, avaritia obcaecati, ab ingredientibus importunis flagitationibus extorqueant.^statuimus.

Caput XXXVII

Dr ubtrrvaitdo,

1. loiunii tempore, vetiti» nemo cibi» vescatur, neo domi suae, in hoapitiisve aut ciiuponis. Cui quam ea parare -vel apponere liceat. i<|que cutu semper est cavendum, tum vero maxime quadragesimae et quatuor anni temporum ieiunii»; quibu« ne in macello quidem caYnes venales habere eooceditlir. praeterquam certo in Joco. aegrotantium causa, constituendo, iisqin* tantummodo, qui id sibi licere scriptis ostendent. Vescendi autem eiusmodi temporibus facultatem, in urbe episcopus vel eum vicanus, extra urbem parochus, ita demum idque gratuito, concedant, si ufrinsque medici, vel eius saltem qui corpori» rurationi prient, testimonio, id fieri, constet oportere: nisi vero gravis aliqua et manifesta causa subsit, ut. si quis aut febre aut alio morbo laborans iaeeat in lecto: ii» namque et puerperis et «senio confectis ultro eat concedenda. nei' ullo modicorum testimonio est opus. Qui ver·· oppidula et pagos habitant, uhi nulli sunt mediri. quique adeo laborant inopia, ut adhibere medico» non possint, iis parochus ipse, causa diligenter cognita, licentiam, si videbitur expedire, concedet, alioqui deneget.

2. In huiusmodi autem concessionibus, ne sponte quidem oblatum, pretii loco quidquam accipiatur Est autem qimd sciant medici se contra fas facturcs, si. nulla iusta causa adducti, cuiquam au*·tore» fuerint, ut vetitis cibis vescatur, licentiam concesserint, fidemve fecerint. Quibus vero facultas data fuerit, cibum sumant ab aliis separarim: n* rapteris fartum, non etiam facti causam intuentibu». indo scandali praebeatur occasio.

Caput XXXVIII

/)e /rati diei itancftficatmnf.

I. Festorum dierum sanctificationem, quae ad Dei cultum maxime pertinet, cstque divina lege sancita, rite in primi» servari optans. ac felicia memoriae sanctissimi domini no»tri Pii V' bullae praesens aynodua inhaerendo, praecipit, ut feati die» omne», praecipue vero die» dominicus summa religione custodiantur, utque in iis diebus ecclesia» homines frequentent, missae aliisquo divini» officii*, praedicationibus lectionihu»que intersint; omni inconcesso servilique abstineant opere, mercatus ac profana» negociationes ne exerceant, indiciorum etiam strepitus conquiescant. Quod si quem tam in urbe quam in oppidis, pagi» agrisque. aut ali·» quovis in loco eiusmodi opus exercuisse compertum fuerit, praeter inevitabilem divinam ultionem, iumentorum quoque ad illud opus adhibitorum, tum mercium et rerum, sive convectarum, sive quarum causa susceptum utcumque fuerit opus, amissione multetur, eidemque alia quaevis poena multave praeterea, episcopi arbitrio, irrogetur, excepti» illis mercibus, quae sunt in itinere et retardari non possunt, et hoc pontquam vectores missam audierint

2 Caupone», et alii huiusmodi ne quid vendant esculenti poculentique, neu venale publice exponant, nisi absoluta, ubi praedicatur verbum Dei. concione; alibi vero non nisi post nonam seu post missam in parochia celebratam. Idemque ii observent, qui crustula et bellaria vendunt: praeterea ut ah ecclesiis omnino procul absistant. Nominarim ludicrarum

[1] Continuatio ne»». XXV, c I

srtium m*gi»tris. interdicitur ne, festo die, praeter- a
uai dum sacra fiunt in ecclesiis, dumque divina peraguntur, dum habetur concio lectiore, doctrinaque christiana legitur, in scholis aut alibi doceant homines siltare, choreas ducere vel digladiari.

3. Item mimi, histriones, praestigiatores, cae•terique omnes circulatores, quicumque sint, artem suam, imagines aliasve merces populo ne venditent. Qui si in culpa deprehensi fuerint, duplo tnftiores poenas luant. In iis vero, quae attinent ad medicinam. et quotidianum victum, non habeat locum decreti huius dispositio; aed cum iis qui talia vendunt eam ineat episcopus rationem, eumqne praestituat vendendi modum, qui eaeteris offendiculo esso non possit, et quo latebra peccato non paretur. Si vqro opus aliquod erit ita necessario faciendum, ut in aliud tempus, sine gravi damno differ^, non possit, tunc episcopus in urbe, extra urbem vero parochus, vel ii quorum erit munus poenae de B
delinquentibus sumere, licentiam gratis concedant. Uniusmodi autem multas extra urbem exigendi negotium parocho ac curatoribus ecclesiarum, recte dari posse censet praesens synodiis; et quae inde pecunia redacta fuerit, in eiusdem ecclesiae utilitatem cedat: quae vero ex multis huiusmodi pecuniae in civitate colligentur, operibus piis, arbitrio ׀tdinarii. applicabuntur.

Caput XXXIX.

Dt blasphemi».

i. Qui palam domino Deo seu beatae Mariae xirgini semel maledixerit, quoquove modo ore blasphemo convicium facere veritus non fuerit, si laicus sit. multae nomine, nummos aureos pendat vigintiqiiinque. Iterum peccanti poena duplicetur; qui tertium in idem scelus inciderit, aureos nummos centum pendat. Si quis non erit solvendo, corpore C
poenas ita luat, ut.' si res postulet, etiam virgis caedatur aut exilio multetur. Si vero sit clericus beneficiatus, annuos fructus semel delinquens amittat; relapsus, beneficio spolietur; tertio peccans, omni dignitate detracta, potestate etiam rem divinam fgeiendi privetur, et in exilium mittatur. Si beneficio carebit, primum peccans nummos vigintiquinque pendat; iterum, in carcerem ad certum tempus conjiciatur; tertium, de gradu sacerdotali deiectus sit, obnoxius poenae, quae est in concilio Lateranensi facto sub Leone X pontifice maximo, et iuxta bullam Pii papae V sub datum Romae 156«. VI kalendas aprilia. pontificatus anno primo.

, *2.* In reliquos sanctos blasphemus, sive ecclesiasticus sive laicus, pecunia multetur, eaeque multae omnes in usus pios utique convertantur. ludex vero quoties de huiusmodi reis poenas sumet, veram decem annohim indulgentiam ex Lateranensi con- Il
cilio consequetnr. Blasphemantes pueros parentes ipsi corrigant, famulos et ministros domini et opifices, eosque, nisnobqurgati resipiscant, a se penitus extrudant, ne ipsi eius criminis participes fiant. Ut autem tam exeorabile vitium tollatur, optat praesens synodus sanctissimi nominis lesu in omnibus dioecesibus societatem institui, ad praescriptum litterarum apostolicarum, cum indulgentiis et privilegiis eidem societati concessis promulgandarum, ut ad eam ineundam fidelium animi allieiantur.

Caput XL.

De eoeteiMme et euretrieibue.

I. Saluberrima de conoubinariis Tridentini concilii decreta mandat praesens synodus omni diligentia observari; utque episcopi dent operam, ut meretrices ipsae ex pudicarum mulierum viciniis, qnoquomodo fieri possit, exigantur, utque parochi, ineunte quadragesima, manifesto· concubinerios nominarim, occultos universe sub anathematis poena moneant, ut, dierum quindecim spatio pro primo, secundo *ef* tertio termino peremptorie praestituto, concubinas a se omnes eiiciant, sefumque in reliquum tempus omni consuetudine abstineant; qui si minus intra praescriptum diem dicto fiierint audientes, contumaces excommunicato· publicent, vel détérant ordinario, de cuius auctoritate praedicta exequatur; nominarim, si ut dictum est, manifesti fiierint; in reliquos universe.

3. Eadem ratione in matrimonio junctos agatur, qui, pon interposito ' ecclesiae iudicio, divortium fecerint. Maritis, qui ^palam concubinas habent, unde pudicarum etiam uxorum animi usque adeo irritari et exacerbari consuevere, ut amaris odiorum stimulis ad nequitiem eae quoque ipsae nonnutnquam praecipites ferantur, peremptorie praecipit ut, intra dies quindecim, post hoc promulgatum edictum, et in urbe et extra, concubinas eiiciant; ipsis vero.concubinis, ut omnino discedant, Qui parere neglexerint, eoa arctissimis iam nunc excommunicationis nodis praesens synodus, simul atque praestituta dies praeterierit, constrictos pronunciat. quos praeter ordinarium, nullus queat absolvere.

Caput XLI.

De^foenore et foeneratoribue,

1. Damnatum esse foenus, eoque omnibus hominibus ita interdictum esse constat, ut ne ad erogandam quidem honestos in usus pecuniam, ad familiam et pupillos alendos, ad pia loca vel universitates tuendas, id ulli omnino liceat exercere. Quare, a foeneraticiis contractibus christiania hominibus promus eat abstinendum. Si quis tamen, aeternae salutis parum memor, quovis modo, etiam per interpositam personam, foqpus exercuerit, eumdem, cum scriba qui eam syngrapham conscripserit ac intercessore, praesens synodus excommunicationi. cuius lata iam nunc sit sententia, subiicit, n qua non nisi ab ordinario sit absolvendus; morte aptem instante, quivis eum sacerdos poterit absolvere ita demum, si. quod ex foenore acceperit, vel ipso quod erit omnium optimum restituat, vel datis pignoribus, caveat, eove onere haeredes ita gravet necessario, ut ad satisfaciendum possint iure compelli.

2. Foeneratorum malitia usque adeo crevit et facta est multiplex, ut difficillimum sit iliorum fraudes'et circumscriptiones detegere, in apertumque ac lucem proferre, parvenu» plerumque veteratorum hominum versutia illos adjuvante. I t autem ei malo, si minus quod oportet, saltem id quod potest, vel aliqua ex parte, remedium adhibeatur, praesens synodus mandat in primis confessariis omnibus, ut canones ea de re agentes, maxime vero Pii V decretalem, quae est de cambiis, observent, contraque eam facientes ne absolvant; statuitque. ut de mutuo gratuito, vel de acceptione pretii, anticipata rei venditae solutione, syngraphae ne publicentur, nisi plane conspecta, dum revera numeraretur pecunia, coram scriba et testibus, qui oculis suis cernant eiusmodi vel mutuo datam, vel pretii nomine pro re vendita solutam pecuniam ab eo cui mutuo datur, vel a venditore accipi, et in loculos condi: utque in syngraphis venditionum rerum mobilium, quae, dilata in diem solutione, fiunt, exprimatur nominarim res ipsa, uum suis qualitatibus, adiecto numero, pondere et mensura, additis etiam testibus, sive illorum nominibus, qui dum, ea res tradita tradendave sit, rite adfuerint adfuturive sint: alioquin tam contrahentes quam scribae tantumdem pecuniarum ordinarii flisco fs«e> persolvant.

8. Jgpiscopi, proposito saepe edicto, Junctione poenae communito. cogant eix qui foenoris nomine pecunia· persolverunt. eiusve solvendae intercessores fuere, ut Vlan^ saltem ad eumdem ordinarium foeneratorum ipsorum numina deferant, ut horum quoque. vel invitorum, aliquo mddo^saluti consuli iliquando possit. vero illos, qui ante institutum adventus ae, rei pervestigandae cauaa, iudicium. ultro ae ipsos. etiatn secreto, ad ordinarios accuratum venerint, restituto eo quod eat restituendum, sine quo peccatum remitti non potest, culpa solutos a A>enis libero» dimittant. Qui restituendum aliquid habent, hos nullus absolvat ante factam ai suppetat facultas, restitutionem.

4.' Optat praeterea praesens synodua. perque Christi salvatori* noatri viscera, principe· viros, dominos, optimates uliosve omnes rogat et obsecrat, ut beatae ac sempiternae vitae non immemores. homini illi propositae qui, ut regius cecinit vates, miseretur et commodat. Pietatis Montes quos appellant. ubique, pro locorum facultate et copia; instituere. iamque institutos tueri, et auctiores, quantum in ipsis est, reddere studeant. Ea natnqut^ fuerit optima ratio tam multiplicibus tamque artificiosis per gravissimum focnus extorquendarum pecuniarum commentis tandem aliquando obviam eundi, modumque statuendi: atque ita locupletum hominum animarum saluti, tenuiuinque fortunis eadem opera qiiHin rectissime consuletur

Caput XLII.

Z>s rpitcopoli foro.

1. Admonet in primis episcopo· praesens ·) nodus, a Tridentini concilii decretis non recedens, ut iudicium misericordia, severitatem lenitate temperent. summaque ope nitantur, eum omnium tum vero ecclesiasticorum hominum vitia stirpitus «'vellere; in quo tamen eam adhibebunt moderationem, ut horum famae pareatur, operamque dabunt, ut honos his suus. quoad licebit, integer inviolatusque conservetur, ne qua forte de sacerdotali existimatione diminutio Hat. paullatimque veniat in contemptionem In domesticos autem suos ac familiares. scribas, et aliorum officiorum functiones habentes, si eos peccaro contingat, agant severius, in <|uos. cum saecularis index, sicut in caetoras ecclesiasticas personas, animadvertendi tus non habeat, quippe cui quemadmodum antiquioribus provincialis concilii decretis declaratum constitutumque extut. per ecclesiasticas censuras sit interdictum, eo accuratius ecclesiasticos iudices animadvertere oportet, severiusque eos compescere, ne proposita impunitatis spe, reddantur insolentes.

2. Ac ne. dum sedandis controversiis ac litibus dirimendis episcopi ipsi sunt intenti, spirituali interim cibo cemmissnm sibi gregem defraudent, in urbe vicarium quisque suum, cuius latissime pateat potestas, clericum, ac si fieri potest sacerdotem habebunt, ita tamen, ut si gravius quid inciderit, ordinario ipso inconsulto ne decidat. Ad haec saepius et » scribis et ab aliis sciscitetur idem ordinarius. ut sese habeant iudici^; an integre et incorrupte exerceantur, ac si quid vitii aut si quos ahusus irrepsisse vel irrepere compererit, huiusmodi statim medeatur incommodo. Causa* autem illorum maxime, qui carccre inclusi tenentur, viduarum, pupillorum, pauperum extra urbem degentium. summariasque omnes, cuiusmodi sunt mercedis. eleemosinarum pro missis, aliisque divinis officiis celebratis, funerumque ac pecuniarum ex locationibus exigendarum, tum iis, quae fiunt ad tempus, tum perpetuis, ecclesiasticorum bonorum, quorum conductores constat utcumque prius appellatos fuisse, aaenon et decimarum, causas ergo has omnes.quam celerrime diiudicandas curet, omninoque ita fleri mandat.

3 Dominici» festisque aliis diebus, in ius quemqbarti vocare, aut in quemvis ullo modo agere nemini licere volumus. Habeat insuper ordinarius, praetor urbanum, aiios etiam in otnn» plebe vicano*, quorum aliorumque officia venalia ne habeanfur. praecepit synodus; MHi idoneis hominibus manden tur, quorum abunde vita, moros.et doctrina sp»<· tata sit. iique per se ipsi libere officiorum suorum muneribus fungantur

4. Tabularium sive archivium constituatur m upiscopali palatio, in quo protoc<dl4 et u scribis mandata litteris acta causarum «miniutu condita serventur, et in exigenda pro his mercede diffinitum a dioecesana synodo modum arrihae non praeter grediantur.

5 Ne autem patrocinio destitutae miserabile* personae suo, iure fraudentur, nevo adversariorum opprimantur opibus et potentia, {uirav sit episcopi*, ut publici in ipsorum dioecesihu* procuratores et advocati cornait nantur, qnotiesve casu evenerit ut res poscat, aliquem illis provideat ordinarius, qui si nulla reddita, probabili causa, id suscipere ne gotii recusaverit, ad negotia causasque ecclesiastica* in reliquum tempus agendas huic aditus, episcopi ipsius arbitrio, obstruatur. ludex autem, a cuius sententia provocatum fuerit, provocanti vel statim respondeat vel primo quoqiic tempore, ne, ea re saepius dilata, forte contingat ut is. cuius res agitur, iudncc rem procrastinante, iure suo interim excidat, litisque frustra fecerit impensam

ii. Idem iudex acta petentibus, subscriptum de more ac subsignatum eorum exemplum intra mensem tradere, ex Tridentini concilii praescripto, scribam compellet Interim autem, dum acta subsignat, ‹'c appellanti tradit, efficiat, ut idem appellans iudu i ipsi significet, a cuius sententia provocavit, velle se coram altero illo iudice. ad quem, comparere, ut omnibus de rebus ad huiusmodi causae cognitionem pertinentibus, de quibus posterior iudex ducendus esse videatur, possit illum prior facere certiorem, deque hac ipsa admonitione fidem faciat ipsemet scriba in actorum subscriptione, ei forte minus testatum id alibi reperiretur. Porro cum admittenda ne sit appellatio, probabilis erit ambigendi causa, is. ad quem fuerit provocatum, brevi praestituto temporis spatio, id excutiet, ne tempus teratur, tum iniusti» inhibitionibus concedendis, tum laboribus ac sumptibus ab iis qui iudirio contendunt. frustra .suscipiendis.

7. Ecclesiasticis quidem iudicihus »y nodus man· dat, ut antequam, iudicatae rei exequendae causa, P excommunicationis gladium distringant, pro suo iure suaque auctoritate, damnatos, tam per se quam per publicos pt saecularium magistratuum apparitores comprehendendo, coerceant subigantqu··. ve) invitos ac reluctantes, stare ei quod fuerit iudieatum. Hortatur autem, et admonet provincialis synodus omnes principes et magistratus saeculare·, ut faciles sint et prompti in concedendo ordinariis brachio saeculari, cum illud imploraverint, ne dum diutius differunt, in causa sint ut quod iustitia postulat impediatur. Et quoniam praesens synodus intelligit. ex scripturarum facta generaliter exhibitione. multas fraudes admissas, ac tum quidem maxime, postquam a scriba iis quorum erant, nnn recognito earum exemplo, redditae fuere; propterea statuit, ne posthaf audeant scribae, neu in depositione schedularum neve alio quovis modo, scripturis exhibitionem generaliter adseribere, nisi re lictis in actis ipsis scripturis et instrumentis in

form* probanti, vol eorum copia cum authentico per ipsp^i acribata collationata.

Caput XLIII

Dt potnit.

1. Tametsi concilii huiusmodi constitutiones, nullis fera sint poenarum sanctionibus munitae, quibus aint afficiendi ei qui parere recusaverint; optaret enim ipsa synodus ab omnibus ita Vitam Vusbtui. ut cum noverint quid aibi aequandum, quid, fugiendum ait, recti potius amore, quam poenarum metu, in officio contineantur: ac tamen ex eo quod poenarum nfttus absit omnis, nimium late patens aditus ad contumaciam de industria relictus esae videatur, idcirco statuit et decernit, ut omnes et singuli, quicumque ait eorum statue, gradus, conditio ac dignitas, qui contra eiuamodi constitutiones et decreta fecerint, statutis poenis afficiantur.

2. At. ubi certae non eunt statutae nominatim, per arbitrarias poenae et multas coercitiones censurasque ecclesiasticas, ordinarius quisque, arbitrio suo, pro suo iure. in eos qui sunt suae ditionis animadvertat Ipsi autem ordinarii metropolitan! ludicio suberunt, provincialique concilio. Ne quis autem, quasi praemonitus non fuerit, ad ignorationis excusationem possit confugere, constituit etiam ut haec decreta in unaquaque dioeceai promulgentur, ut post »exa*e»imum. quam typis excussa *(tic)* et in metropoli venalia proposita fuerint, diem, quod ad poenas a noxiis persequendas attinet, habeant vim trinae ac peremptoriae monitionis citationisve. In caeteris autem omnibus, simulatqud ftierint promulgata, tam in iudicio, quam extra iudicinm non minus in absentes quam in praesentes vim atque robur eadem sumpsisse intelligent omnes.

Caput XLIV.

Dt dtertiit tum obttrvandit tum interpretandis.

1. Non eo quidem consilio praesens provincialis synodua decreta baec edidit, ut ad sacrae Tridentinae synodi decreta, ulla in re, vel interpretationes vel glossas adderet; immo vero so malle profitetur omnia et singula in hoc ipso edita concilio tolli et abrogari, ao iam nunc, si ita est necesse, ipsandat sublata et abrogata esse vult, quam ut per haec contra illa vel veniat vel venisse videri possit, contrive litterarum apostolicarum Kbmae datarum VII kalendaa februarii 15M iussa, sed potius ut in illo ipao oecumenico concilio contenta, omnibus in memoriam, redigens, observanda curaret.

2. Illud etiam addit, non eam sibi fuisse horum conscribendorum causam, ut omnia persequeretur quaecumque essent observanda, sed illa tantum attigisse, quae e re nostrae 'provinciae fore videbantur. Quapropter, idem provinciale concilium mandat, ut haec omnia et singula non solum a provincialibus universis, sed etiam ab aliis extra provinciam, qui se ad hanc ipsam synodum aggregarunt, et, ai qui sunt alii, ad quos eaedem constitutiones quovis iure pertineant, recipiantur et observentur, tam quod ad ipsos attinet, quam ad eos suae ditioni, seu potestati suppositos, sive praesentes sive absentes, sub poenis tam a iure constitutis, quam ordinariorum arbitrio reservatis; auo tamen aliorum provincialium, necnon uniuscuiusque dioecesis dioecesani concilii decretu integro iure reservato, quibus per baee ipsa in iia tantum partibus esse derogatum pronunciatur, in quibus ipsis contraria essent aut repugnantia.

Caput XLV.

Dt dterttii interpretandie

1. Si qua in iia interpretandis, quae hac synodo continentur, difficultas, aut si quis nodus exstiterit, eius unicuique episcopo in sua dioecesi solveqdi, ad id tempus quo proximum provinciale concilium celebrabitur, potestas sit; summo tamen sainetae Romanae eocleqiae iure summaque auctoritate reservata, cui acta ipsa, decretaque omnia, qua decet reverentia et obedientia, «ubiicirftus interpretanda, corrigenda et emendanda.

a. Multum quidem cogitavit praesens synodus, quamnam inire posset rationem, ex sacrosancti concilii Tridentini prhescripto, qua provideretur, ut nonnullarum oathedralium ecclesiarum huius provinciae reditus, qui tam tenues sunt, ut vjx satis essent ad honeste parochialis ecclesiae rectorem sustentandum, ita novis proventibus superentur, ut idonei fierent ad episcopalem dignitatem tuendam; sed tanta inopia ecclesias laborare, et laioos etiam adeo pauperes esse comperit, ut nihil dignum occurrerit, quod de hoc negotio statueretur. Quire cum metrdfiolitano eadetn synodua egit, ut sanctissimo domino nostro tenuitatem earumdem ecclesiarum significet, ut ipse postea, cognita rei necessitate, pro sua pietate et prudentia, episcopis et ecclesiis consulere possit.

3. Decrevit etiam, ut quicquid ab eodem sanctissimo domino nostro communibus metropolitan! et provincialium episcoporum, litteris postulabitur, id ipsius synodi nomine et auctoritate ita factum intelligatur, perinde ac si in sessione publice petitum esset

Caput XLVI.

Dt fine provincial concilia imponendo.

I. nCum pastoralis officii sollicitudp paetorum unumquemque revocet ad sui muneris in ecclesiis suis functionem, iamque decernenda quae videbantur omnia sint constituta, placetne vobis, revoo rendissimi patres, ut, ad laudem sanctae et individuae Trinitatis. Patris et Filii et Spiritus sancti, finem huic ipsi concilio imponamus?" Reverendissimi patres responderunt: „Placet."

Copia subscriptionum reverendissimorum episcoporum. et procuratorum loco absentium

Ego Cyprianus Pallavicinus, ecclesiae metropolitanae Genuensis archiepiscopus:

Ego Carolus Grimaldus, episcopus Albingannensis.

Egi* loannes Baptista Oenturionus. ecclesiae Marianensis et Acciensis episcopus.

Ego frater Antonius Palietinus. episcopus Brugnatensis.

Ego Leonardus Trochus, ecclesiae Naulensis episcopus.

Ego Adrianus Viventius, ecclesiae Nebiensis episcopus.

Ego loannes Baptiata Lomellinus, illustrissimi et reverendissimi domini episcopi Lunensis et Sarsanensis procurator.

Ego Flaminius Nebia, illustrissimi et reverendissimi domini Eugenii Camutii, episcopi Bobiensia. procurator.

**

Copia litteranim oonfirmatorianm synodi provinfialit <7«ηηα«.

Reverendissime domine. Cum illustrissimi cardinales sacri Tridentini concilii interpretes, quibus, sanctissimi domini nostri iusqu, acta provincialia tuae synodi superioribus mensibus legenda et consideranda tradita fuerant, officio sibi commisso functi sint, et sanctitas sua illorum relationem audiverit; ipsius nunc mandato, eadem amplitudini tuae cum his litterio remittuntur, ut illa, quemadmodum aptata sunt, aie observari curet. Quod eam, pro sua fide et perpetua erga sanctam sedem apoatolioam

reverentia, sedulo facturam persuasum habeo, oui a bonam valetudinem et omnia fausta a Deo precor.

Romae, die 9 oetobrss 1574.

Amplitudini tuae uti frater.

Philippus Boneoropagnus, cardinali» Bancti Bixti.

8uprascriptum totum volumen constitutionum •ynodalium, una cum subscriptionibus et litteris confirtMtoriis, auscultatum fuit diligenter per me notariiHii et cancellarium synodi provinciaFi», et repertum concordare ia omnibus, et per omnia cum originali. Et ideo, in veritatis testimonium, Augustinus de Franchis, notarius et. cancellarius ante-Jictus, necnon et cancellarius archiépiscopal!·, Genuae me subscripsi.

PRAESENTATIO DECRETORUM.

Ciprianut Pallaoicinat, Dei ft apottolicat udi» gratia arehirpiteoput Gsnurnsi», *reverenditiimii provinciae euae epieeopie, ealutem.*

Quanto eos, quibus regendarum animarum cura commissa est, eniti studio, quantaque diligentia oporteat ut iniuncto sibi muneri satisfacient, ex horrende illa omnipotentis Dei comminatione non obscure cognosci potest, qua se perditarum ovium sanguinem e pastoris manu requisiturum esse denunciat; ae ne eius quidem excusationem illam accepturum, quod, ipso nesciente, lupus oves devoraverit. Quod si unquam, ad custodiendos greges a Domino creditos, pastorum vigilantia opus fuit; hisce profecto temporibus eam vel r.taxime necessariam esse manifestum est; cum, gliscente in dies immanissimi leonis circumeuntis caulas, et, quem devoret assidue quaerentis, ingluvie, adeo nihil usquam tutum est, nihil pacatum, aut ab hostilibus insidiis vacuum ut nullus plane somno, et quieti locus relinquatur. Siquidem, et christiani populi mores, fugatis passim virtutibus, in vitia prolapsi, atque insigniter depravati, quotidie in peius ruunt, et pestilenti variarum haeresum contagione, quae in dies latius gerpit, ecclesia Dei assidue vexata non mediocriter afflictatur.

Haec cum saepius mecum ipse considerarem, quippe cui, nobilissimae huius Genuensis ecclesiae atque provinciae gubernandae onu» a Deo bptimo maximo atque a sanctissima sede apostolica esset iniunctum, omnibu· mihi viribus elaborandum esae statui, ut reposcenti quandoque supremo atque aeterno ludici, administration!! meae rabonem, si non exactam' at saltem aliquam reddere posseu^ ac in primis diram ijlamatque formidandam execrationem, quantum in me esset, effligerem, qua in sacris litteris devoventur illi omnes, tjui opus Dei faciunt negligenter.

Itaque, quo facilius, iniri ratio posset, qua creditarum mihi huius provinciae aoimsrum saluti quabi optime consuleretur, ae vitiorum morbi tum imminentes artarentur, tugvjfrassante·, adhibitis .salutaribus remediis, depellerentur. ,^bi primum occasio mihi oblata est, provincialem synodum in hac amplissima civitate ac metropoli, sacrosancti praesertim concilii Tridentini iussis excitatus, indixi; vosque, reverendissimi patres, ad eam peragendam ac. celebrandam convocavi. Quo. cum omnes studiose, pro vestra singulari'pietate ac religione, quibus nihil impedimento fait, convenissetis, quibua autem, iustis de causis, adesse non licuit, alios, qui vice vestra fungerentur, misissetis; tum demum, ex communi omnium nostrum sententia. multa- sunt constituta atque sancita, quae ad Dei cultum conservandum atque augendum, ad hsereses repellendas, et ad morum correctionem maxime visa sunt pertinere. Quae cum postmodum summi ac sacrosancti Romani pontificis auctoritate approbata et confirmata, publicare tandem ac typis etiam excudenda curare decrevissem, vobis reverendissimi patres, inscribere atque dedicare constitui, ut quibus adiutoribus atque adeo auctoribus essent composita, in eorum etiam nomine apparerent.

Accipite igitur et agnoscite haec provincialis synodi Genuensis decreta, eaque et vosmetipsi servate diligenter; et ut ab aliis in dioecesibus vestris exacte serventur, operam date. Quod quidem eo libentius facere omnes debebunt, quod ea non sine divini numinis afflatu atque auctoritate condita esae. recte intuentibus perspicuum erit: siquidem cum ad haec sancienda convenimus, Deum optimum maximum qui numquam irrita esse promissa sua patitur, inter nos, utpote in ipsius nomine congregatos, procul dubio medium adstitiose credendum est. Valete et vigilate.

SYNODUS DIOECESANA GANDAVENB18

1574 augusti 30.

Synodus dioeceeana Gandavensis, indicta pro feria secunda altera decollation·» loannis Baptistae, tertia *(ligat* trigesima) scilicet augusti anni 1574, a Cornelio Janssen, episcopo Gandaybnsi, sed non celebrata.

De hac synodo confer opera quibus tituli.

1) De Bmet, *Corput chronie. Elandnae,* I, 72H.

2) Rsm. *Nova colleetio eynod.,* (1839), IV. p. VIII - IX.

SYNODUS DIOECESANA PLACENTINA

1574 septembris 2.

Synodus dioecesana Placentina in Italia, culobrata die 2 septembris 1574, sub Paulo Burali, de Arexxo, episcopo Placentino.

Exstant constitutione» aynodalea in opere cui titulus:

Constitvtiones editae et promvlgatae in secvnda dioecesana synodu Placentina, qvam illvstrissimvs et reverendissimvs d. d. Pavlvs de Aretio, s. R. e. tituli Sanctae Pudentianae praesbiter cardinali», Dei ot apostolicae sedis gratia episcopvs Placentiae et come», hubuit anno 1574. die 2 septembris; additi» praeterea summorum pontificum constitutionibus. quas certi» diebus promulgari iussum est. *[Intigne.]* Placentiae, apud Franciscum Comitem, ad instantiam Ioan. Antonij de Ferrarijs. 1575.

In-4·, 103 p. — Paris. Bibi. nat. B2159.

P. 73- 103, appendix documentorum ad hanc synodum attinentium..

SYNODI 8 DIOECESANA BEROOMENBIH 111

1574 septembris 15.

Sapra coi. 141 B.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

1) Epitome actorum A conuitvtiones tertiae synodi dioecesanae, per reu. d. Federicum Cornelium. episcopum Bergomen., legitime tum in-

dicta·, tum congregata·, die XV ••ttembria *(tie)* MDLXXIHI. *llnttfun.)* Brixiae, apud lacobumA 'Polycretum de Turlinia. 1676.

In -14*, 4t> p. — Roma. Valliceliiana (mancum).

0« hac aynodo conf·' etiam Opera quibua tituli

3) Acta faupru *cat.* 14ΓB|A ·

3) Acta aynodalia Bergomen. eecieaiae. ab ill"|* et rev"|· 41 d. Corneljo. Jlilano, Emo, Priolo, Juatiniano A e-* card. Petro Priolo, epitoopia Berg., condita, in unum volumen redacta * multiplici,indice locupletata, ad commodiorem uaum eccleaiaaticorum, jubento ili"· ac rev"· d. d. Antonio Reddettl, epiaoopo Bergomen. com., eto. f*Iniigiat.)* Bergomi. M.D.CC.XXXVII. apud fratre· Rubeo·, impreaa. pub. priv. : auperioifpm permiaau. "

In-4*. 348 p. — Milano, Ambrosiana; Piacensa, eivica. *

P. 61-101, aynodua Bergomenaia III, celebrata diaelh [p. 61, thendote, 36] aeptembria 1574. 'z'

SYNODUS DIOECESANA BRIXIEN8IS

.1lЇ74 novembria 4. "ı

Synodua dioeeeaana Brixienaia in Italia*, celebrata die 4 novembria 1574.,aub Dominico Bi/lUni, epiacopo Brixionai.

Exatant conatitutionee aynodalea in operibua quibua tituli

l) Conatitvtionea reverendissimi d. d. Dominici Bollani, Brixiae epiacopi, in dioeeeaana aynodo pxomvlgatae, anno Domini MDDXXIIH. die ΠI1 mensis nouembria, adiectia ad extremum edictia, quae, ex earlindcm conatitutionuin praeacripto, certia per annum temporibua, aunt ip eccloaija populo enuncianda. Brixiae, apvd Vincentivm Sabbivm, M.D.LXXV.

In-4', 3 f.- 265 p. ı 13 f. (index | · 95 p. — Milano, Ambrosiana; Paria, Bib). na^B2002: 1'aris. Sainte-Oenevièvo; Placenta, civica ; Roma,Vaticano Roma, Vittorio Emanuele.

21 Acta eocleaiae Brixionai·. ab illuatri··. et reverendiae. d. d. Dominico Bollano, eiua epiacopo, B promulgata anno Domini MDLXXIHI,-et nvnc primym a Bartholomeo de Dyonyaiia in vnum collecta ; adiectia ad extremum edictia, quae ex earundem constitutionum praeacripto, certia per annum temporibua, abnt in eceleaiia populo, enuncianda. Superiorum licentia A priuilegïo. *[longue]* Venetiis, apud Oeorgium Variscum, M. DCVIH

· In · 8', 4 f · 314 p. — Paria, Bibi. nat. B 3003.

Fol. 3. „In dioeeeaana proxima aynodo constitutiones aliquot vobia promulgavimu·.'* id eat conati tutionea aynodi celebratae die 4 novembria 1574.

SYNODUS DIOECESANA AVEN1ONEN81S

1574 novembria 5.

Synodua 'dioeeeaana Avcnionenaia in Gallia, celebrata, die 5 novembria 1^74. aub Feliciano Capito archidpipcopo Avenionen'si,·-

Exatant conatitutionee aybodalea in opere'cui C titulua. ,

D Avignon, bibi, ch-tpitre.codex ma. pergameniis. fol. 203-49 et 246.

3) Avignon, ville, codex ma. 1939. sueculi XIX. fol. 194 223 et 224 68.

SYNODUS DIOECESANA MEDIOLANENSIS IV

1574 novembria 16.

Supra eoi. 141 D.

Exatant conatitutionee synodales in operibua quibua tituli:

1) Decreta edita et promvlgata in aynodo dioecesana Mediolanenai qvarta. quam illuatrisaimus et reuerendiaaimua d. d. Carolva. a. ID *e.* tit. 8. Praxedie preab. cardinalia, Dei ot apostolicae «edis gratia archiopucopua Mediolani, habuit anno D. MDLXXIHI. die xvi nouemb. Mediolani, apud Pacificum Pontium, 1575.

In-12, 9<l fan., signata A-H. — Parie, Sainte Geneviève.

2 · 5| *Supra col.* 14| D · 142 D.

8YNODU8 DIOECESANA LAUDEN31S I

1574 novembria 26.

Synodua dioeeeaana Laudenai· I in Italia, cele- D brata die 25 novembria 1574, aub Antonio 8carampi, epiacopo Laudenai.

Exatant constitution·· aynodale· in opere cui tituiua

Decreta edita et promvlgata in aynodo dioecesana prima Lavdenai. quam illustris. A reuerendiaaimua Antonivs Scarampva, Doi et apostolicae aedia gratia epiaeopua Laudenai· A come·, habuit anno M. D.LXXIIII. VII calen. decembria, hia ad ditua eat index librorum prohibitorum. *[Ineifue.J* Mediolani, apud Pacificum Pontium, imprecaorem illuatri··. cardinalia 8. Praxedii et archiepiscopi. 1575.

In -18*, 6 f. (index) · 166 p. — Milano, Ambro•iana ; Pari·, Sainte-Geneviève.

P. 99-165, index librorum prohibitorum.

CONCILIUM MECHLINIEN8E

1574.

Concilrum provinciale Mecblinienae in Belgio, celebrata Lovanii anno 1574, aub Antonio Perrenot Granvella, archiepiacopo Mechlinienai

Blbliegrnphla:

1) Bruxellea. Bibi, royale, codex ma. 16524, aaeeuli XVIII Incipit „Coram r. d. Martino.· — Ut. [Marchai). Cat, maa. *bibi, royale tiro* ducs *Bourgogor,* (1842), I, 331 n. 16624.

2-4) *Supra col,* 126 B, n. 1-3.

5) Van de Velde et de Ram, *Nora collectio* •yaod., (1828).. . *(titultu eupra* col. 41| C), 1,168 228

SYNODUS DIOECESANA SALERNITANA

1674.

Synodua dioece»ana«.8alernitan· io Itali·, oala- a brata* anno 1674. aub Antonio Colonna, arobi-epiacopo Salernitano. j "!

Elatant 'oonetitutipnee aynodalea in opere cui titulua: ' · -

Synodua dioeceaana Salernitana celebrata anno 1574.

Neapoli, 1580, in-4*. — Roma. libr. Bocca. — Ipao non vidi. . '

SYNODUS DIOECESANA ULY81PPONENSI8

1574.'

Synodua dioeceaana Ulyaipponenaia in Luaitania, celebrpta anno 1574, aub Oeorgio de Almeida, arebiepiaoopo Ulyai^ponenai.

De hac aynodo confer opua cui titulua Gama, *Stritf tpiteopontm,* (1873), p. 106.

SYNODI S DIOECESANA VERCELLENSIS II

1574.

Synodua dioeceaana Vorcellenaia II in Italia, celebrata anno 1574, aub loanne Franciaco Bonomo, epiacopo Vercellonai.

Exatant conatitutionea aynodalea in opere, cui titulua ;

Decreta edita et promvlgata in aynodia dioe-ceaania Vercellenaibua 111, qvaa reverendiaaimva d. d. I. Franciacva Bonhomiva, Dei et aedia apo-atolicae gratia epiacopva a. eccleaiae Vercellenaia habuit; additi· praeterea ad extremum edicti·, con«titutionibua et decreti·, uulgari aermode expreaaia, quae certia anni diebu· in eccleaia populo enun-cianda promulgaudaue aunt. Conceaau auperiorum, Mediolani, apud Pacificum Pontium, MDLXXV.

In-4', 4 f. - 184 (mendoee 614) p. — Fribourg (Suiaae), cantonale: Paria, Bibi. nat. B2233; Paria, Sainte-Geneviève. Roma, Vittorio Emanuele; To-rino, Bibi, n··.; Torino, atiminario, Vercelli, Agne-aiana; Vercelli. civica.

P. 1-16. aynodua I. omiaao anno. P. 17-34, ay-nodua 11, item omiaao anno. P. 35-58, aynodua 111, item abaque anno. P. 58 164, documenta ad haa tree aynodoa attinentia.

Synodi Vercellenaea IV. V et VI celebratae aunt aub hoc epiacopo annia 1576. 1577 et 1578. Ergo tree aynodi, de quibua eupra dedimua titulum, fuerunt priore·, quamvi· non aint numeri· aignatae, et cele-bratae aunt annia 1573 (initio epiacopatua buiua praeaulbü, 1574 et 1575.

SYNODUS DIOECESANA MAZARIEN818

1576 martii 10-4.

Synodua dioeceaana .Mazarienaie in Italia- cele-brata a die 10 ad diem 14 martii 1575, aub Antonio Lombardo, epiacopo Maaarienai.

Exatant conatitutionea aynodalea in opere cui titulua

\ Conatitvtionea et decreta condita in plena ay-nodo dioeceaana, avb ill. et reverendiaaimo 'domino don Antonio Lombardo, epiacopo Maxarienai, regio conailiario, cum citationibua ex aacra acuptura, iure pontificio, imperiali, conatitutionibua regni A •aero concilio Tridentino excerpti·, per excellentem dominum Nicolaum de lacalonia. v. i. d.. eximium iudicem A aaaenaorein dicti ill. A reuerendiaeimi domini, adiuncto titulorum, capitulorum A mate-riarum indice ampliaaimo. /fnmgiw./ Panhormi, apnd Io. Matbeum Maydam, 1576.

In-8°. 4 fan?- 153 fcn. · 1 fan. — Roma, Vittorio Emanuele.

Fol. 126-7. haec aynodua dioeceaana celebrata eat a die 10 ad diem 14 martii 1575.

SYNODI» DIOECESANA BARBASTRENSIS

1575 aprili· 17.

Synodua dioeceaana Barhaatrenaia iu Hiapania. celebrata die 17 aprilia 1575, aub Philippo de Urie·, epiacopo Barbaatrenai.

De hac aynodo confer opera quibua tituli

1) Conatitucionea aynodalea dei obiapado de o Barbaatro, promulgadaa en el aynodo del 17 de julio de 1627, por fr. Alonao de Regueaena y Fenollet; juntamente con la· de au· prededeaorea fr. Jeron mo de Lanuaa y d. Pedro Apaolaaa. — Cf. *Etpaùa tugrada,* t. 48, p. 62. — In dicto opere mentio habetur aynodorum celebratarum annia 1575 et 1597.

2) Conatitucione· ainodalea del obiapado de Bar-bdbtro. maadadaa publicar por don li'iigo Royo, arçobiapo obiapo de Barbaatro, del conaejo de av rnageatad, en la ainodo qve celebro en au palacio epiacopal, en loa diaa quinae, y dica y aeia de mayo dei aiio de 1674. Impreaaaa en Zaragoça, por loa herodoro» de Pedro Lanaja y Lamarca. impreaaorea dei reyno de Aragon y de la vniveraidad.

Sine anno (1674), in - 4°. 4 f. - 285 p. — Paria. Bibi. nat. B 2332.

fl 3 -El aeùor don Felipe de Urriea fne el primer prelato, tomo poaaeaaion en 14 de aguato del ano 1573, y celebro aynodo eu 17 de abril de) aiio 1575.

3) Gama, Sanaa apiacopomm, (1«; 3), p. 12. (men-doae ad annum 1775·. x

SYNODUS DIOECESANA TAURINEN8I8

1675 aprilia 19.

Supra *eol.* 143 C.

Exilant conatitntionea aynodalea in opere cui titulua:

I) Sommario della conatitvtioni aynodali di Twine, oen alevni decreti apoatolioi et in fine le antiohe conatitntioni diooeaane di nuouo confirmate. *[httiftu.)* In Tvrino, appreaao gli heredi del Beui-lacqua, M.D.LXXV.

In - 4*, 6 fan. - 84 fcn. — Paria, Bibi. nat. B 2219; Pari·, Saint·-Geneviève; Torino, Bibl. nan.

W·

www

F1, „8ommario. dell· sonstitptioni fhtte et rinovate nella tynodo diocesan· di Turino, alii d'aprile 1575: ridotte in volgare per instruttinne .alii foranei et

F. 5Ô73 „Constitutione· synodales reverendiss. d Io. l.udovici Huvere, episcopi Taurinen.... Leet· et publicate fuerunt supra spripte *(nie)* synodales constitutiones, per nobilem atque prudentem virum Bcrnardinum Perrachiam de Centallo. aule epia. copalis secretarium, in sanet· synodo, de mandato prelibati r. d. d. episcopi congregata, anno Domini MCCCCC, 1 die aprilis-

F. 78-8'4: »Constitution·· synodal·· noviter addfte a reverendi··, d. Io. Francisco RuvOre, primo •rebiepiscopn Tanrinensi ... laetae A publicatae fuerunt supraaeriptae synodale· constitutiones, .per egregium virum Vincentium Peraohiam, episcopalem Taurinensem vicesecretarium, in eanota synodo, de mandato praelibati r. d. d. episcopi congregata, anno Domibi millesimo quingentesimo decimo quarto, dic undecima octobris -

Be hac «ynodo confer etiam opus cui titulus

B 31 Constitutione·, sapro oo/.143<'. .

SYNODC8 DIOECESANA 8PIREN818

1575 aprilis Uti.

Synodus dioeeeeana Spirensis. celebrata die Uti aprilis 1575, sub Marquardo de Ilattsteim episcopo Spirensi.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

CoUretio procetmuot synodalinm diooanif Spirvnaia, (17861. p. 376-7.

SYNODI S DIOECESANA REDONENSIS

1575 maii 36.

Synodus dioecesana Rcdononsis in Oallia. celebrdta die 36 maii 1575, sub Aymaro Ilennequin, episcopo Redonensi.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus.

Constitvtions synodales povr l'euesché de Rennes, B ville capitale des pays A duché de Bretagne. A Rennes, de liniprimerie de J(ulien du Clos, 1575.

In-4*. 14 f.— Paris, Masarine.

F. 14. hnec statuta edita sunt in synodo celebrata die 46 maii 1575. sub Aymaro llennequin. episcopo Rodonensi 8

SYNODIS DIOECESANA VARMIEN81S

1575 iunii 18.

Supra cui. 143 C.

De hac synodo confer sequentem notam.

3) „1575, synodus dioecesana Varmienais: Rosio iam Romae degente, nomine ipsius praesidebat huic synodo. Heilsbergae, mense iunio celebratae, Martinus Cromer, coadiutor,- [Cbodynski et l^j kowski|, *Drcrrtalrf pro r»g*o Pobmiar,* (1883). 1.3

8YNODV8 DIDECE8ANA BARSINATENSIS

1575 iunii 37. „

Synodus dioecesana Sarsinatenaii in Italia, c celebrata die 37 iunibl575, sub Laelio Pio Rotelli, alias Garuffo de Pio de Bertinorio, episcopo Barsinatensi.

Exstpnt constitutiones synodales in opere cui titulus:

Conslitvtiones et ordinationes per illvstrein et reverendissimvm in Christo patrem et dominvm Lelivrn Garvffvm d· Pijs de Bertinorio, Dei *A.* apostolicae sedis gratia, episcopum Barsinae *tt* comitem Bobij, alias primo editae et promulgatae in sancta aynodo generali in ecclesia cathedrali Sarainae de anno 1536, et nuper de anno 1575, die 37 mensis iunij in synodo generali in dicta ecclesia cathedrali Barsinae per profatum dominum Lelium. episcopum, reformatae, cum quamplurimis additionibus ex sacro concilio Tridentino annotatis: insuper et cum additione peragendorum per ipsum dominum episcopum, seu per alios ab ipso deputandos in visitatione suae cathedrali» ecclesiae Barsinae et in ecclesiis curatis et non curatis, hos pitalibus et pijs locis omnibus et quibuscunque suae dioecesis. Bononiae, apud Alexandrum Benatium. cum licentia cur. epis. et officij ·. inquis.. 1579.

In 4*. 4f. · H7 p. — Roma, Vittorio Emanuele

8YNODC8 DIOECESANA PARMENSIS

1575 septbmbris 13-4.

Synodus dioeeeeana Parmensis in Italia, eelebrata diebua 13 et 14 septembris 1576, sub Ferdinand» Farnesio, episcopo Parmensi.

Exstant constitution·· synodale· in opere cui titnlus: ,

Constitutione· • synodo dioecesana Parmen, anno M.D. LXXV editae. Parmae, ex typographie D Seth Vioti, MDLXXVI.

In-4*, 4fan. - 53fcn. — Piacensa, civica: Roma, Alessandrina: Roma, Vaticano.

Fol. 1. haec synodus celebrata est in cathedrali ecoleaia Parmensi, prsssios Fertftnando Farnesio, episcopo Parmensi, diebus 13 et 14 septembris 1575.

BYNODrS DIOECESANA AVEN1ONEN8I8

1575 octobris 13.

Synodus dioecesana Avenionenais in Oallia, celebrata die 13 octobris 1575, sub Feliciano Capito, archiepiscopo Avenionensi.

Exstant constitutione· in operibus quibus tituli:

1) Avignon, bibl. du chapitre, codex ms. pergam.. fol. 348.

3) Avignon, ville, cod. ms. 1939. saeculi XIX, fol. 369. '

Da hac synodo confer etiam:

Oam·,'Ssrtes *qpioooportmt,* (1873). p 505.

.BYNODUB DIOECESANA MUTINEN8I8 -

1875 octobris 25

Bynodus'Uiioeceaana Mutinen«is in Italia, celebrata die 36 octobrie 1676, aub 8ixto vicedomino Novooomlenai, epiacopo Mutinensi.

Exstant constitutiones aynbdalea in opere oui titnlus:

Constitutiones in dioecesana synodi Matin, editae & ouulgatae, sub reuerentflesimo in Christo ρ.'A d. d. Sixto, rice-domino Nouoeom., episcopo Metia, anno Domini M.D.LXXV, die roro oetobAs XXV, Matinae *[In fi»*:]* Matinae, apud Paulum Oadal dinum, de mandato reverendissimi episcopi Mutinensis.

Bine anno, in-8'. .134 p -3 f. (index). — Pia censa, civica; Roma. Aleesandrina.

BYNODUB DIOECESANA SITREN8IH

1575 novembris 16.

Synodus dioecesana Bpircnsia in Germania, celobrata die 15 noaembris 1675, sub Marquardo de Hkttstein, episcopo Spirenai.

Ex«tant constitutiones synodales in opere cui titulus:

CoUretie processuum synoda/ium diosossis *Spirentir,* (17ftft), p. 377 ft

SYNODUS DIOECESANA DE BURGOS

1575

Synodus dioecesana de Burgos in Hispania, celebrata anno 1575, sub Francesco de Pacheco y Toledo, episcopo de Burgos.

Exatant constitutiones synodales, in opere cui titulus:

1) Constitutiones synodales dioecesis de Burgos. */Dttt tiinltu iit tmtplari infra citato. In finr:J* Conclusion delas constituciones. las cualea constitutiones hesimos de conaejo y conaentimiento del dean y cabildo. . . . synodo approbante. Fueron impreaaa laa presentee ronatitucionea muy noble y muy mas leal ciudad de Burgos, cabeça da Castillo, camara de su magestad, en casa de Phelippe de Junta, impreaaor. en este alio de M DI.XXVII

In 4*. 45 f. i index i · 343 f. — Biloe, moneat. Sento Domingo.

2' D* haç synodo confer etiam opus cui titulua I.a Fuente, *Hint.* ace/. *E<p.,* (1i175), VI, 374

SYNODUS DIOECESANA DERTUSEN8IS

1575

Synodus dioecesana Dertusonaia in Hispania, anno 1575. sub loanne Izquierdo, episcopo Dertusensi.

Exstant constitutiones synodales, in opere cui titulus:

1! Conatitvtionvm synodalirm Dortrsen. partes qvinqve. compilatae, in ordinem redactae * editae sub Alphonse Marques de Prado, episcopo Dertuaen. regioque consiliario ex synodia celebratis per loannem Isquierdo, episcopum Dertusen., snno MDLXXV. 6 per ipsum Alphonaum Marques de Prado, nano MDCXV. *jlnuifttt./* Valentiae, apud Petrum Patr. cium Mey. iuxta templum diui Martini. MDCAv'l

In · 4°, ft f. · 135 p. · 116 p. (appendix) · *i f* — Parie. Masarine; Paris, Sainte-Geneviève.

Statuta utriuaque synodi permixte habentur.

De his statutis confer etiam opus cui titulus 21 La Fuente. *Hitt. teri. Erp*, (18761. VI. 376

BYNODUB DIOECE8ANA DI'MIENSIS

1575.

Synodus dioecesana Dumiensis in Hispania, celebrata anno 1575. sub loanne de Liprmo, episcopo Dumiensi.

De hac synodo confer opus cui titulus Game. *Stritt rpiteoponm,* (1873', p. 52

CONCILIUM GOANUM II IN INDUS

1575.

Concilium provinciale Goanum II in Indils, D celebratum anno 1575. sub Gasparo de Leam de 8. Macia, episcopo Qoano.

De hoc concilio confer opus eui titulus Gams, Sanaa *tpitcapmrttnt,* (18731, p. 115.

' SYNODI B DIOECESANA VERCEBLENSIS III

1675

Synodus dioecesana Vercellensia III in Italia. celebrata anno 1576, sub Francisco Bonomo. episcopo Vercellensi.

Exstant constitutionea synodales, in opere cui titulus:

Decreta. (1676'. , . . *(tittAu* asqsra eo/. 613 B).

BYNODUB DIOECESANA VIRDUNEN8I8

1575.

Synodus dioecesana Virdunensis in Gallia, celebrata anno 1675, sub Nicolao Psaaume, episcopo Virdunensi.

De hac synodo confer opus cui titulus Statuts. (1750), *(tihtliu* asqara *eoi.* 411 B).

SYNODU8 DIOECESANA NOVARIEN8I8
167« februrii 98.

Synod·· dioeoeeaaa Novariensis in Italia, cole- brata die 98 februarii 167«, aub Romulo Archinti, epiaoopo Norarieaai.

Exatant oonaritutionea aynodale·, in opere oui titulus:

, Decreta edita et promvlgata in aynodo dioe- ceaana Novariensi, habita anno 157«, die 98 fe- brvarii, aub reuerendiss. d. Romulo Archinto, epia- copo Nouarionsi A comite Ac.; hia addita fuerunt aliqua, ringuHa aaaia, atari· diebaa, per parocho· populis enuneianda, una cum casibus epiaoopo reser- asti· et confeeeariornm inatraotioaib··. *[huifu.]* Novaria·, in aedibas Franeiael Bssalli, 157«.

In-8* minori, «« fen. -9 fan. (index, errata). — Milano, Ambrosiano; Novara, civica; Novara, seminario ; Torino, Bibi. nas.

Fol. 97 - «6, appendix constitutionum ad hyao synodum attinentium.

CONCILIUM PROVINCIALE MEDIOLANENSE IV
1576 maii 10.

Supra eoi. 145 B.

Bibliographie:

1) Constitvtioues et decreta condita in prouin- ciali aynodo Mediolanensi quarta, qvam ill"** et rever"** d. d. Carolvs, e. R. e. cardinalia tit 8. Praxedis. Dei et apoatolicae aedis gratia archi- epibcopue Mediolani, habuit, anno M.D.LXXVI, Gregorio XIII pont. max. *[Inoigue.]* Mediolanii in typographie aeminarij. M.D.LXXX.

In-8', 6 f. - 343 p. - 25 f. (appendix documen- torum et index). — Milano, Ambroaiana; Milano, aeminario ; Paria, Bibi. nat. B 5497 : Piaoenaa, civica.

2) Conatitvtionea et decreta condita in prouin- ciali aynodo Mediolanenai quarta, qvam ill"** et rever"** d. d. Carolva a. R. e. cardinalia tit 8. Praxedis, Dei et apoatolicae aedia gratia arohi- epiaeopua Mediolani, habuit, anno M.D.LXXVI, Gregorio XIII pont. max. *[luipu.J* Mediolani, in typographie aetninarij, M.D.LXXXI.

In 8*, 6 f. - 343 p. - 33 f. (appendix documen- torum et index). — Paria, Bibi. nat. B 5495.

3) Conatitvtionea et decreta oondita in prouin- oiali aynodo Mediolanenai qvarta, quam illuatriaaimua & reuerendias,. d. d. Carolus, a R. e. cardinalia tit. 8. Praxedia, Dei & apoatolicae aedia gratia arohiepiso. Mediolani, habuit MDLXXVI, Gregorio XIII pont, max. *[huipu.]* Brixiae, apvd Thomam Boaolam, MDLXXXII. *[Iu fin»:]* Brixiae, apud lacob. & Polycretum de Turlinia fratre·,* 1583.

Ia - 8*, 4 f.-643 p.- 30 f. (appendix oonatitutionum et index). — London, British Museum ; Milano, ae- minario ; Piaoenaa, civica ; Torino, Bibi. nas.

4-31) *Supra coi.* 145-6, n. 1-28.

SYNODUS DIOECESANA SPIRENSI8
1576 maii 15.

Synodua dioeceaana Epirensis in Germania, celebrata die 15 maii 1576, aub Marquardo de Hattatein, epiacopo Spirenai.

Exatant oonatitutionea aynodale· in opere cui titulua:

CoUoctio prooccoum tmodaUutu diooetei» Spirmnt (1786), p. 378-9.

SYNODUS DIOECESANA YPREN81S
157« maii 31.

Synodua dioeceaana Yprensis in Belgio, cele- bfata die 31 maii 1576, aub Martino Balduini, epia- copo Yprensi.

Exatant constitutiones aynodale·, in opere cui titulua:

Statuta aynodi dioecesanae Yprenais, celebratae feria tertia ante Pentecosten, vigesima prima majj anno miUeaimoquingenteaimo aeptuageaimoaeptimo. Ypris, in aedibua epiacopi et sumptu ejusdem, 1577.

In-4*. 160 p. — Gand, université.

SYNODUS DIOECESANA EBRO1CEN818
1676 iunio - aeptembri.

Supra eoi. 145 D.

Exatant conatitutionea synodales in operibua quibua tituli:

1) Statvta aynodi aeatiualia dioeceaia Ebroicenaia, pro anno Domini millesimo qvingenteaimo aeptua- geaimo sexto, per r. p. Clavdivm de Sainctea, eius- dem epiacopum. *[Intifue.]* Parisiis, oliua l'. IHuillier, via lacobaea, 1576, cvm privilegio.

In-4*, 30f. — Le Mana, ville: Pari·, Bibi. nat. B 3043; Pari·, Maarine.

9) R. p. Joa^a)·, Abrinesnus epiacopi, deinde Rotomag. archiepiacopi, liber de officii· ecclesiasticis, ad Maurilium, Rotomagenaem archiepiacopum, pri- mum ex codice ma. coenobii Salieoeani in luoem editus, nunc ex ma. codice bibliotheoay Bigotianae auctus, smeadatus; notia d. Johannia Provetii, Rotomageaata scelestae oathedrali· ouoniei, A re- centioribua observationibus iUuatrataa, in quo varia antiquitati· ecclesiasticae monimenta hactenus in- edita ex maa. codicibus nunc primum in luoem pro- deunt, quae proxima poat praefationem pagina indicabit. Rotomagi, impensis A typis Bonaventurao Le Brun, typographi A bibliopolae, in arca Palatii, aub signo 8. Bonaventurao ; cum approbatione doc- torum A privilegio regia, M.DC.LXXIX.

In - 8*, 19 f. - 488 - 64 p. (appendix) -13 f. (index). — Lyon, ville.

P. 1-9: ^Synodales oonatitutionea per reveren- dum in Christo patrem et d. dominam Liidovioum de Cano···, Dei et sanctae sedi· apoatolicae gratia Baiocensem episcopum, editae et publicatae in eiua synodo aestivati Baiocis solenaiter celebrata, anno Domini milleaimo quingentesimo decimo octavo, die 13 menai· aprilia poat Pnaoha; quae anno Domini millesimo quingentesimo decimo quinto, mensis vero aprilis die decima septima, por bonae

?

memoriae praedecessorem nostrum immediatam, in A aeativali aynodo promulgata fuerant statuta tenoria aequantia"

Append, p 9-60: .Statute aynodi aeativalia dioeoeaia Ebroioeaaia, pro anno Domini M. D. LXXVI, per т. p. Claudium do Sainctw, eiusdem apiaoopem *(tit),* Uluatrieaimo principi cardiaali a Borbonio, arebiepiaôopo Botomagenai."

S) Boeain, GNMiBoBo«omopoiwMprooMoal(1717). II, 983-M.

De beo aynodo confer etiam opua cui titulua : 4) Statuta fuyra *eoi·* 145 D).

SYNODUS DIOECESANA AVENIONENS18
1576 octobria 17.

Synodua dioeceeana Avenionensie in Gallia, celebrata die 17 octobria 1576. tub Feliciano Capito, archiopiacopo Avenionensi.

Exatant conetitutiones aynodalea in opere cui titulua

1) Avignon, bibi, du chapitre codex ma. pergamenus, fol. 352 - 6.

9) Avignon, ville, codex ma. 1939. aaeculi XIX, fol. 269-73.

SYNODUS DIOECESANA SPIRENS18
1576 novembris 13*

Synodua dioeoeaana Spirensls in Germania, cele- B brata die 13 novembria 1576. aub Marquardo de Hattatcin, epiacopo Spirenai.

EAtant conatitutionea aynodalea in opere cui titulus^

Collectio proettwum tynodalium dioectti» Sfirentii, (1786). p. 379.

CONVENTUS BLE8EN8IS GALLICANI CLERI
1576 novembri - 1577 martii 2.

Conventus cleri gallicani, habitus Bleais, durantibua atatibua generalibus, a mense novembri 1576 ad diem 2 martii 1577.

Exstant constitutiones in operibus quibus tituli

1) Assemblée du clergé de France dans les états de Blois, de la An de novembre 1576 au 2 mars 1577. — Orléans, ville, codex ms. 860, saeculi XVIII, f. 180-227. — Cf. *Calai. d«s mss. dee ddparteomti,* XII, 310.

2) Assemblée générale du clergé de France aux états généraux de Blois, de la fin de novembre 1576 au 2 mars 1577. — Orléans, ville, cod. ms. 864), saeculi XVIII, 370 245 mill., 107 f. — Cf. op. cit. XII, 311.

31 Mémoires des affaires dv clergé de France, concertoes, délibérées es premiers estate de Blois 157rf, et depuis es assemblées generales dudict clergé, tenues par permission du roy, tant en la ville de Melun, qu'en l'abbaye S. Germain des Près les Paris, *é»* années 1579,* 80, 85 & 86; le tout dressé en forme de tournai, par maistre Gvillaume de Taix, doyen en l'egliae do Troyes, député eadits estate pour le clergé du bailliage de Troyes. A esdictes assemblées pour le clergé de la prouince de Sens. A Paris, de l'imprimerie de loseph Bouillent, rué de la Bucherie, ȋ l'image Saincte Barbe, M.DC.XXV. *[Partit II titalut.-J* Seconde partie des affaires dv clergé de France, contenant les remonstrances de messieurs du Vinier, Linchon, Mariau, Dreux, le Cour, de Liles, Bernard & de la Saussaye, sindics du clergé de France, enuoyées à messieurs dudit clergé assembles à Melun en Jan 1579.

In-4') 2 partes. 5 f. - 36u -174 p. - 12 f. (index). — Douai, ville; Lyon, missionnaires diocésains.

SYNODUS DIOECESANA ASTURICENSIS
1576.

Synodus dioecesana Asturicensis in Hispania, celebrata anno 1576, aub Francisco Sarmiento de Mendoza, episcopo Asturicensi.

Mihi communicavit r. p. Matteo Alamo. Silos.

CONCILIUM NEAPOLITANUM
1576.

Concilium provinciale Neapolitanum in Italia, D celebratum anno 1576, sub Mario Carafa, archiepiscopo Neapolitano.,

Bibliographie:

f) Constitvtiones et decreta provincialia synodi Neapolitanae, svb illvstrise. et reverendias. d. d. Mario Carrafa, arohiepiscopo Neapolitano, anno Domini M.D.LXXVI, a e. d. n. Gregorio XIII confirmata, et mandato illvatrisaimi ac reverendissimi d. d. Annibalis a Capua, Dei & apostolicae sedis gratia archiepiscopi Neapolitani, edita. *[Intigtu.]* Neapoli, ex officina Saluiana, anno M.D.LXXX, facultate nobis data, aliia interdicta.

In-4*, 4 f. - 106 p.-1 f. — Novara, seminario; Paris, Bib). nat. B 2128; Piacenza, civica; Roma, Vaticano.

Fol.3,approbatio sanctae sedis,sub-data: Romae, die 23 iulii 1579.

9) Mansi, *Concil.,* (1902\ XXXV, 807 -64.

SYNODUS DIQECESANA RIPATRANSONA
1576.

Synodus dioecesana Ripatransona in Italia, celebrata anno 1576, sub Philippo Segna, episcopb Ripatransono.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Synodus dioecesana de Ripatransona anni 1576. Maceratae, 1577, in-4*. — Roma, libr. Bocca, 'Roma, Vaticano, Mans. 7309. — Ipse non vidi.

CONSTITUTIONS SYNODALES DIOECESIS SANCTI IAOOBI DK COMPO8TKLLA

Constitatioaoa aynodaloa dioacacia Saneti lacobi a d· CompostaUs in Hispsaia, edita aaaa 157·, sub Francisco Blanco de Salcedo, arohiepiooopo Saneti laeobi.

Exstant constitutiones synodales ia operibae quibus tituli:

1) Constituciones synodales dei sriobispado de Sanctiago, heehas por d. Francisco Blaneo, ea ei afio 167·. Madrid, ap. Pierres, 1679, ia-4*. — Ipee non vidi.

9) Coudtuioau sysodaloe de) anobiepado do Sanotiago, heehas por A Fraaeieeo Blaneo, m el sfio 167·; impresas de nativo por orden de d. Juan de San Clemente. Santiago, 1601. — Ipu non vidi.

SYNODUS DIOECESANA VERCELLENSIS IV
1676.

Synodua dioeceeana Vercellensis IV in Italia, celebrata anno 1676, tub loanne Francisco Bonomo, episcopo Vercellensi.

Exstant cdqatitutiones synodales in opera cti titulua:

Synodi Vercellenses tres, qvarta, qvinta ed sexta, qvae a reverendis». domino d. l. Francisco Bonhomie, episcopo s. ecclesiae Vercellensis, de more habitae sunt ad Tridentini decreti praescriptum; his additae eunt instructiones A constitutiones quos in lucem edi suo loco infra decretum est. Mediolani, apud Pacificum Pontium, M.D.LXXX.

In-4*, 4 f,-133 p. — Fribourg (Suisse), cantonale; Paris, Bibi. nat. B2233; Paria, Sainte-Geneviève;
B Roma, Vittorio Emanuele; Vercelli, civica.

P. 1-96, synodus IV, habita anno 1676.

P. 97 - 68, aynodua Vercellensia V, celebrata anno 1677.

P. 69-91, aynodua Vercellensia VI, celebrata anno 1678.

P. 92 - 183, documenta ad has synodos attinentia.

SYNODUS DIOECESANA PAMPILIONENSI8
1677 aprilis 21.

Synodus dioecesana Pampilionenais in Hispania, celebrata die 21 aprjli· 1677, sub Antonio Manrique y Valencia, episcopo Pampilionensi.

De hac synodo confer opus cui titulus: Gams, Sarias apiaeoponam, (1873), p. 63.

SYNODUS DIOECESANA SPIRENSIS
1677 aprilis 30.

Synodua dioecesana Spirensis in Germania, cele- c
brata die 30 aprilis 1677, .sub Marquardo de Hattatein, epiacopo Spirensi.

Exatant conatitutionea synodales in opere cui titulus:

Collectio praetentum tynodaiitim dioMtii Spireittit, (1786), p. 380-1.

SYNODUS DIOECESANA ARIMINENSIS I
1677 maii 9.

Synodus dioeceeana Ariminensis I in Italia, celebrata die 9 maii 1677, sub loanne Baptista Castelli, episcopo Ariminensi.

Exstant eonetitutionee synodales in operibus qnibn» tituli:

1) Decreta dioecesanae synodi primae Ariminensis, a reuerendiss. patre d. Io. Baptista Castellio, Dei A apoatolieae sedis gratia Arimini episcopo, habitae anno Domini M.D.LXXVII, sept. id. maij. *(Inngne.)* Bononiae," par Alex. Benatium, 1677, D
de licentis superiorum.

In-4*, 4 fan. (index) - 61 fen. - 1 fsn — Paris, Arsenal.

9) Decreta, (1693) .. . *(tiMeu* supra coi. 379 D).

3) Decreta dioeoeaanao synodi Ariminensis prima·, ab iBvstriae. ot revsrendiss. d.-Cypriano Pavonio, eecl. Ariminen. episcopo, celebratae anno Domini M.DC.XXIIII, dio VII A V1U noucmbris; quibus accesserunt decreta dioeceeana in eax synodis, olim a reuerendisaimie episcopia Castellio A 8alisinio, diusrsis temporibus promulgata, sex voluminibus distincta, A marginalibus annotationibus aucta, sd faciliorem intelligentiam A exacutionem; locupletissimo indice rerum omnium, quae in toto hoc volumina continentur, adioeto. Arimini, per loannem Symbenium.

8ino anno, in-4*, 9 f.- 23· p.-90 f. (index)-9 f,-•0 p. (aommarii di belle, e decreti dei asm. eoae.. Trid. e' ainod. con editti et altri ordini de pvblicarsi nolle parochial; della città e diocese di Rimini .. .). — Paris, Bib), nat. B 1978; Roma, Propaganda.

Tituli sex synodorum anteriorum:

P. 69-136: «Decreta dioecesanae aynodi primae Ariminenaio, a reuerendiss. patre d. Ioan. Baptista Castellio, Dei et apoatolieae sedis gratia Arimini episcopo, habitae anno Domini 1677, sept. id. maii. Arimini, per loannem Symbeninm, anno 1626.'

P. 137-50: «Decreta dioecesanae aynodi secundae Ariminensia, a reverendissimo patre d. Ioann. Baptista Castellio, Dei et apoetolioae sedis gratia Arimini episcopo, habitae anno Domini M.D.LXXVIII, xiij kaL inlij. Arimini, apud loannem Symbenium, M.DC.XXV.« v

P. 161-76: «Decreta dioecesanae synodi tertiae Ariminensis, a reverendissimo patre d. loanne Baptista Castellio, Dei et apoatolieae sedis gratia Arimini episcopo, habitae anno Domini M.D.LXXX, xvj kal. iulii. Arimini, apud loannem Symbenium, M.DC.XXV.-

P. 177-97; «Décréta dioeeesanae synodi primae Ariminensis, qnam perillustris A reverendissimus d. d. Inline Canear Balicinus, Dei et apoatolieae sedia gratia Arimiri episcopo, habuit anno Domini M.D.XCUI, die x lenii. Arimini, apud loannem Symbenium, M.DC.XXV."

CONCILIUM PETRIC0VIEN8E PROVINCIAE GNE8NEN8I8
1677 aaii 19.

Conciliant provinciale Onoeaonae in Polonia, a celebratam Petricoviae, dio 19 maii 1677, aab laeobo Vebanaki, arehiepiseopo Gneanonsi.

BibUograpkia:

1) Constitvtionea aynodorvm metropolitanae eocleaiae Oneanenaia prouincialium, tam vetustorum quam recentiorum, vaque ad annum Domini M.D.LXX VIII, atvdio et opera reverendissimi ih Christo patria domini Btanialai Karnkovaki. Dei gratia epiacopi Wladialauien. A Poineraniae, collectae, *h* ad praescriptum sacrosancti concilii Tridentini A a. sedis apoatolicae correctae, A in vnum volumen redactae. Craooviae, Andreae Petrieouiua impressit, anno Domini 1579.

In-4*, 8 fan. - 199 fcn.- 8 fan. (index). — Milano, Ambroaiana:Paria,Bibl.nat. B2344;Roma,Vaticano. B

Fol. 1-163, aynodi dioeceeanae diversae.

. Fol. 164-99: „Acta et constitutiones aynodi provincialia Oneanenaia proninciae, anno Domini M.D. LXXVII, dio XIX rnenaia maii, Petricoviae habitao et celebratae."

2) Conciliant provinciale regni Poloniae, quod, Pavio V pontifice, Bernardva Maoieiowaki, a. R. e. preab. cardl* tit. 8. loannia ante Portam latinam, archiepiacopua Oneanenaia, legatua natua A regni Poloniae primaa primuaque princepa, habuit, Petricquiae, anno Domini M. DC.VII. Craooviae, in offic. Andreae Petricouij, a. r. m. typographi, anno Domini 1630.

In-4·, 11 fan. — Paria, Arsenal; Paria, Bibl. nat. 9345. j

Fol. 8, hoc provinciale concilium celebratum eat a die 8 ad diem 12 oetobris 1607.

Fol. 10, mentio concilii provincialis celebrati П Petricoviae anno 1577. .

3) Cqnatitvtionee aynodorvm metropolitanae eecl. Onesnensia provincialivm, autboritate synodi prouincialis Gembicianae per deputatosAjecognitae. jussu vero A opera ill"1 ac rnd"1 domini d. loannia Wezyk, Dei A apoatolicae aedia gratia arohiepiscopi Gnesnen. l. n. r. p. p. editae. Cracoviae, in officina Andreae Petricouij, a. r. m typographi, anno Domini M. DC. XXX.

In-4*, 19 f.-417 p.-19 f. (index). — Lyon, abbé Martin.

P. 9. 7, etc. atatuta concilii Petricovienais audi 1577.

4) Statuta aynodalia dioeceeana sanctae ecclesiae Vratislaviensia, edidit M. de Montbach, dr. se. theologiae et iuris utriuaque. Secunda editio. Vratislaviae, anno Domini MDCCCLV.

In -8", VI-369 p. — Roma, Caaanatenae. D

In opero exstant constitutiones sequentium conciliorum vel synodorum, scilicet:

P. 1-3, constitutiones Thomae |Zsremba|, episcopi Vratislaviensia, editae in aynodo celebrata in eccleaia eathedrali in castro Sancti loannia Baptistae, die 31 augusti 1979.

P. 4 - 5, synodus dioecesana Vratialavienaia, celebrata in ecclesia eathedrali. die 31 augusti 1990, sub Tboma [Zarembs|, epiacopo Vratialavienai.

P. 7-9, synodus dioecesana Vratialavienaia, celebrata die 19 novoAbria 1306. aub Henrico [de Wirbna|, epiacopo Vratialavienai.

P. 9-11 ot 19- 5, oonatitutionea dioeceaia Vratislaviensis, editae, extra synodum, anno 1331, sub Nankero [von Oxa], episcopo Vratialavienai.

P. 16-38 et 88-61, aynodua dioecesana Vratislavieosia, celebrata anno 1415, sub Wenceslao [von Bohleeien- Liegnita), epiacopo Vratialavienai.

P. 69-73, aynodua didecesana Vratularianaia, oolebrata a foeto a. Urbani ad octavam a. loannia Baptistae [96 mail ad 1 iulii] 1446, sub Conrado [von 8ehleeien-Oela|, epiacopo Vratialavieaai.

P. 74-84, etatata aynodalia dioecesin Vratialavienaia, odita, anno 1454. aub Petro (Newark), episcopo Vratialavienai.

P. 84 - 96, statuta synodalia dioecesis Vratislavienaia, edita die 18 octobria 1473, sub Rodolphe [von Ruedeaheim|, episcopo Vratialavienai.

P. 96-101, atatuta dioeceaia Vratialavienaia, edita foria II poat dominicam Jubilate [15 aprilia) anni 1475, a Rodolpho [von Ruedesheim), episcopo Vratialavienai.

P. 105, mentio aynodi dioeceeanae Vratialavienaia I, celebratae port octavam Corporia Christi anni 1496, aub loanne Roth. epiacopo Vratislavienai.

P. 106-9, aynodua dioeoeaana Vratialavienaia II, celebrata diebua 96 aprilia et sequentibus anni 1497, aub loanne IV, epiacopo Vratisiaviensi.

P. 109-16, aynodua dioeceeana Vratialavienaia, celebrata a die 94 ad diem 96 aprilia 1609, aub loanne Turxo, epiacopo Vratialaviensi.

P. 116-8, concilium provinciae Oneanenaia, celebratum Petricoviae, die 11 novembria 1610.

P. 116-8, aynodua dioeoeaana Vratialavienaia, celebrata die 98 aprilia 1611. aub |Ioanne Turio), epiacopo Vratialavienai.

P. 118-86, concilium provinciae Oneanenaia, celebratum Petricoviae, die 19 maii 1677, aub lacobo Vchanaki, arehiepiseopo Oneanenai.

P. 118-76, aynodua dioeceeana Vratialavienaia. celebrata in ecclesia eathedrali, die 1 aeptembria 1580, sub Martino [Geratmann], epiacopo Vratislavionai.

P. 176-236. synodus dioecesana, celebrata Vratislaviae, in insula Sancti loannia. mense Octobri 1592. aub Andrea |Jerin|, episcopo Vratislavienar.

P. 237-306. aynodua dioeceeana, celebrata Nissae, dioecesis Vratialavienaia, in ecclesia collegiata Bancti lacobi, a die 26 ad diem 28 maii 1653, aub Carolo Ferdinand» [von Polen und 8chw<-den!, epiacopo Vratialavienai.

I*. 307 - 24. concilium provinciale Vratislavienae, celebratum mense octobri 1245, ab lacobo, archidiacono Leodienai, legato apoetolico.

P. 324-7, concilium provinciale Vratislaviense. celebratum die 2 februarii 1267, a Guidone, cardinali presbytero Sancti Laurentii in Lucina, legato apoetolico.

5) „8ynodus provincialis sub lacobo 1'ohenski, Petricoviae. die 19 maii anno 1577 celebrata, et eodem unno a Gregorio XIH approbata. Constitutiones eiusdem aynodi constituunt etiam quintum librumconatitutionum aynodalium provincialium, anno 1678, atudio et opera Btanialai Karnkovreki, tunc episcopi Vladislavienai. editarum et anno 1579 Craooviae impressarum." . . . [Collectionem canonum conciliorum provincialium Gneenensium editam Cracoviae anno 1527) „paucis annis elapsis, nempe anno 1679, collectio Karnkoviana a reverendissimo Stanislao Karnkowski, adhuc tunc epiacopo Vladislavienai, Cracoviae edita et inscripta: nCoMtitarioma synodorum mstropo/itaswo eeriaesos GmansHeis proewseia/mm, tam wtastarwm jwam reemsMorwm, «oywe ad attmtm *1576,* secuta est. Collectio Karnkoviana pariter ac collectio Nicolai, ad instar decretalium in quinque libres divisa, quatuor prioribus libris (qui de aa. Trini-

t*t· «t de fido, de indieiia, d· «ita at hoMetate clericorum, de poenis et matrimonio agunt), constitutione· sysodoram provincialium Nicolai Trabe, Ioannis de Lasko, Mathialk Drnswicki, Ioanni· Litalski. Petri Gnmrati. Nicolai Dsiersgonrski, Ioanni· Pnerebski, archiepiaooporum et primatum, eeatprebeadit; quinta· vere liber deeratis eeaeilii previaeiali·· anetoritato arebispisoopl primbtislaeobi Uobaaski, aaao 1877 celebrati, eonstat.* [Cbedyaabi et Likoviki), pre rvyao /Meatas, (1889), I. 1-8..

ACTA ET CONSTITUTIONES

synodi proeisete/is *(immunit protinam, tnmo Dosatat 1577, 4it 19* msMW mori, Prtrioeeioa, Aobites «i wlsbrotor.

In nomine sanctissima· et individuae Trinitati·. Synodua provinciae Gnesnensis, anno Domini millesimo quingentesimo septuagesimo septimo. die decimanona menai· mail, ritu aolemni, invocata Spiritu· nancti gratia, et sacrosancto sacrificio missae, in ecclesia parochiali Petricovienai, supplicationibus atque litaniis devote peracti·, ad laudem ot gloriam eiuadom sanctissimae Trinitati·, aanctaequo catholicae religioni· incrementum, eat habita. Praesidentibus ci reverendissimis in Chriato patribus ot dominia, domino Vincentio Laureo, epiaeopo Montiarcgalia, sanctissimi in Chriato patrie et domini domini Gregorii divina providentia papae XIII •anctaeque «edi· apoatolicae ad aereniaaimum principem et dominum dominum Stepbapum regem Poloniac eiuique dominia nuncio, et lacobo Uchanski Dei gratia archiepiacopo Gneanenai. legato nato et primate regni Poloniae. Idem archiepiacopo· Gneanenai·, de conailio et assensu reverendiMimoram dominorum epiacoporum comprovincialium anorum, nempe domini Stanialai Karnkovraki Wladislaviensis et Pomeraniae; Petri Mysskowski Plocenaia, et nominati Cracovienoia; Lucae Koscielecki Poananienaia; Martini Bialobneaki abbatia Clarae Tumbae, nominati Camenecenaia: ac reverendimimorum dominorum, loanne larcxewski decano Vilnenai, Valeriani Vilnensis, et Thoma Choienaki vicedecano Lueeorienai, Victorini Virabioki Luceorienaia. epiacoporum, legitimi· ex cauaia absentium, nunciis admissis. Reverendiaaimia vero dominia, loanne Sienienaki archiepiacopo Leopoliensi; Martino Gerstmapo Wratialavienai. at Melchiaro Gedroita Mednioepai episcopi·, iustis ex causia absentiam suam ebr liters· excusantibus. Necnoti praesentibus reverendis dominis Martino Isdbinski de Rusieo, et loanne Kokalewski, iaris utriusqae doetoribus, canonicis Gnesnensibns; Stanislao Kraainaki, iuris utriutque doctor·, arehidiaoone; ot Alberto Nininski canonico Cracoviensi; loanne Demetrio SoHkowiki •eholaetico; et Alberto Gadomski, iuris utriusque docture, Pomeraniae arohidiacono ia ecclesia Wladislaviensi; Hieronymus Povodowiki, et lacobo Br«esnicki. inrie utriuaque doctor·, canonici· Poaaanienaibus; Panlo Glogovski decano, et lacobo Gonki canonico Plooensibu·, iuris utriueqne doetoribus: loanne lareaowski decano Vilnenei; Valentino Unedo* arcbidiacoao Premieliensi; Nicolao Kolacakowtki arohidiacono Lueeorienai; Bartolomeo Vargooki canonico Leopoliensi, capitulorum •noram nunciis; et venerabilibus ac religiosis dominia Alexandro Milenaki Tremesnensi, loanne Gniasdowski Mogilnenai: Stanislao Falecaki Suleovianai; Andron Diienanovski Vagroveoenai; Matthaeo Bornewski I^ndensi; Stanislao Kietlinaki Vitoviensi; Andron Karvieki Vaohoeensi; Andron Bialobneaki Andreoviensi; Panlo Makolin Plocensi; Andron Brseehwa Tineoonsi per nuaeium; ot Stanislao Faleeaki per nnnoinm Cervinensom, abbatibus, suo et aliorum abbatum, legitimis de eaasis abeeutium, nominibus, statuit et decrevit, nt infra.

Cepnt I.

Pro/iraeia *JUti.*

1. Ad testificandam unitatem et conatautiam aacro•anctae catholicae eccleaiae, quae a leau Chriato domino Deo et salvatore nostro auper beatum Petrum apoatolorum principem ab initio aedificata, et ad finem uaque saeculi perpetua summorum pontificum Romanorum ·μooβ··ioη· duratura eat. omne· et «inguli. qui ad synodum convenerunt, fidem (uam, quae una eademquo eat omnium vere in Chriato credentium, ex formula per Pium quartum felici· recordationi· pontificem maximum edita, adhibito iureiurando, libenter cupideque profewi aunt, in hanc videlicet formam.

Ego N. firma fide credo . ... *(tupra* eol 38 C).

Dt bidsdum noni tmrraTK tuïjidà.

3. Et quia huic professioni fidei, quam modo omne·' fecerant, nihil magia adversatur, quam foedua illud tempore interregni ante electionem serenissimi regi· Henrici in convocatione Varxsoviensi conceptum: propterea. ad exoneranda· conacientiaa, et puritatem fidei chriatianae conservandam, aperte aacra synodus profitetur, foedua illud, reelamantibua ordine ecclesiastico et catholici·. et contra piam ipaiua regi» voluntatem, (ut postea publice et privatim saepe declaravit, factum), quo permiaaa eat in hoc regno licentia credendi quid quivque velit, aine ulla cuiusque officii coercione, eaae illicitum: cum morte et inferno. ut dicit Isaias, percussum; contra divina» logea, contra canone· sacros, contra commune» leges sanctissime institutas, contra anterius totius regni foedus, et regni regumqne Poloniae sanctissima· et piissimas constitutiones (quae dum observatae fuerunt, fides sincera et inviolata permansit, at earum observantia remissa haeresos pullularunt); contra rationem ipsius iuramenti, et in confusionem eccleaiae chriatianae, in' pessimum et perniciosum exemplum, in perniciem eccleaiae et fidelium, in finem fovendorum atque augendorum dissidiorum blaaphemiarumquc, ot ad scindendam pacem et unitatem verae fidei catholicae, et inconsutili» tunicae, hoc est ecclesiae leeu Christi, quae una •oia eat, quam niai qui· inviolabiliter servaverit, salvus esae non poterit; contra ipsam postremo rationem, eum neo ipsa rerum netura ferat duas de eadem re contrarias doctrinae veras esse. Ne tali permissio·· iurata et usurpatione; veritas fidei oatholioae quoquo modo in dubiam vocari videatur, ot eoram doctrinae inter se alioqui pugnante·, quam nostra sibi 'perpetuo constans, veriore· existimentur: his et aliie eausis, ati antea, nunquam ordo eccleaia»tiou» et catholici consenserunt, qninimo omni loeo ot tempore tam in Gallia, quam postea in coronatio·· regie Henrici. itemque post serenissimi regia moderni feliciter regnanti· electionem, ot in Aadreovisnsi conventu et in coronatione repetendo et commemorando contradicebant et ■olemnitar protestabantur: ita et nunc eadem sancta synodus, approbando omnes eiusmodi superiores protestatione·, decernit et statuit, huiusmodi foedus et pactam esse contra Deum, panique at anitatieque ehristianae contrarium et perniciosam: de quo eorum Deo et angelis eius

•olemaiter protaatatar, eontrediait et aaathematiaat. a 81 qnia natem euineeuaque taadem atataa au) eonditieaia, praediatam feed·· approbare. taori, defendere aat ilii aonaeatiro velit: hic aatboritate baie* •aaetab ayaadi officio at beaefieio eaepeoaaa et privata· ···· deversitat, aaathamiqae deelaretar ae proaaaeiatar. Eadem quoquo aaaeta eynodea qaibae pateat eaixia precise* petit et eMagitat a aereniaeimo vege, at maipdt·· ···, quemadmodum ia felici eoroaatioao MMte promirit, ita et m ip·· praoatet, ae praeeertim pro officio pii et iaati ao prudenti* principia/provideat, ne quid ex ea ooafoederatione deprimenti reapublica regni Polonia· •t religio catjrdlica capiat, aed eam omnino aboleri curet, quandoquidem damna iitiu* confoederationi* iam mamfeete appareant: nuui *vi* iudaiami et maehometiami et apheiami impiet·· iam regno buio impendere videtur.

Caput II.

Canona» tt dtereta «Acroaancti eone»7ii Tridtntini raeapta tt debitae eaeqauiioni demandari t«Ma.

Cum autem nihil, quod vel ad doctrinae utilitatem, vel ad vitae morumque reformationem, ipaiuaque religioni* catholicae propagationem pertineat, aacra aynodu* aalntariu·, utilisa, et ad remedia praeaentium malorum accommodatiua, magiique neceaaarium eanonibu* atque decreti* aacro•anoti concilii Tridentini e*ae iampridem inteiiigeret, eaque recipere et in executionem deducere cuperet, neque tamen propter auperionim temporum iniquitatem, oontinuataaque provinciae iitiu* perturbatione* ucque adhuc id facere potuuaet: nunc tandem aliquanto tranquillis· atque opportuniua tempo* naeta, eocdem canone* atque decreta aine ulla exceptione aancte et reverenter recepit et recipit: ac ut primo quoque tempore C per eo·, ad quo* id ex eorum prae*cjppto pertinet, in tota hac provincia debitae exequutioni demandentur. praecipit et decernit, aub poenia in eiadem contenti*.

Caput III.

Capita certa concilii Tridtntini, ta partt haine provinciat, moderaiiont indigent.

Quoniam vero in eodem aacrotancto concilio reperiuntur nonnulla, quae huic provinciae, partim propter ipaiu* conditionem a oaeteri* provineii* longe diveraam, partim propter temporum et rerum eeoleeiaaticarum atatum difficiliorem et iniquiorem, •ine eccleaiae incommodo et periculo accommodari et in exequutionem deduci non poaaunt: exhibita •unt nomine totiu* cleri iitiu* provinciae reverendi**imo domino aanctae »edi* apoatolicae nuncio, certa capita ex decreti* eiuadem concilii décompta, D quae moderatione et relaxatione aliqua indigeant A ■upplicatumque eat, praefati oleri nomine, reverendi··!mia etiam dominia archiepiicopo et epiaoopi·, qui huic aynodo interfuerunt, petitione ana ipanm clerum adiuvantibu·, quo reverendiuimu* dominai nuncuu auper ea moderatione apud aanetiaaimsm dominum noitrum anthoritatem auam interponeret, deque atatu provinciae iatiua auae lanctitati fidem pleniorem faceret. Quod ana reverendiaaima dominatio libenter *o facturam recepit Quodei quid etiam deinoepa in exoquendia ipaiu· concilii decreti· difficultati·, obaouritatia, maioriave incommodi aat detrimenti eceleaia· imminere animadveranm fuerit, •aera aynodu·, confia· de benignitate atque indulgentia matri· iua· lanctiiaim·· iodi· apoetolieae, eortiieimum aibi ia omnibua ini* neoeiaitatibu· atque difficultatib·· ia ea collocat ae pollicetur retaginm.

Caput IV.

Staivia ptoedeeeiaiia aatiqvM ai *rutatiora* »a priadia* «ne refier* iinmrwntar *ti in* naam eeteman

Eadem «aera «ynodaa atatuta at eonatitatione· provinciale· tam aatiqnai qfiam novae atqne norieaimao, quae iint conaentaneae et nullo mode repngneet aacroaaneti cbacUii Tridentia) decreti·, in priatino ano roboro conaervat, ad eaaqse in unum volamen par reverendo» olim Stanialaum Dambrowaki et Franciacum Kraiiniki, inria utriuaqae doctor··, tunc eanonicoi Oneinenaea, ex commiaaiona aynodi provinciali* Petricovianaia iam redacta», diligentiua etiam inipiciendaa et recognoaoeudaa, deputavit reverendo· domino· Btanialaum Kraainiki archidiaconum. et Martinum Icdbinaki de Ruiieoa acholaaticom Cracovienaei, inria utrimque doctor·*. Quae vio revi··, a futura aynodo pro- B vinciali approbari debent.

Caput V.

Snpplieationee eum *litaniit tt proetteionibut eertie temporihu ptragantnr.*

Porro eum ancra aynodu· intelligat, atudia, con •ilia, laboreaque et, vigilia* noatraa, contra tot et tanta mala et pericula, quae cum univenam eccleaiam catholicam, tum praecipue provinciam hanc premunt et circumdant, ai ope et praeaidio divino deatituantur, nihil valere: mandat et praecipit, ut per totam hanc provinciam in omnibua, tam aecularium quam regularium, eceleciia, auppliöationea cum litaniia et prbeeeaionibua, more aolito, qualibet aecuada, quarta et aexta feria, ex ao tempore •d uniua anni deeuraum, pro aacroaanotae qccleaia· catholicae tranquillitate atque incolumitate, eoramque, a quibua oppugnatur, reiipiacentia ct con· veraione. .regiiique et regni iatiua incolumitate fiant devoteque peragantur.

Caput VI.

Synodi protinrialtt tt diooettanat, ac etiam oititationtl Mai* *temporUtu perofantar.*

Celebratio aynodorum tam provincialium quam dioeceaanarum quantopere ad occurrendum mali* eccleaiae (lei, prae*ertim 'tam difficilibua ipaiu* temporibui, vel ad retinendam eccleaiaaticam diaciplinam ait neceaaaria, ex eorum tam diuturna intermiaaione praeaena aynodu· facile perapexit. Itaque, decretum concilii Tridentini de iia in exequutionem deducendo, atatuit et decernit, ut quolibet triennio, aynodoa provinciale·, poat foetam •ancti Uartolomaei apoatoli, reverendiaaima· dominu» arahiepiacopu· Qneanen·» per ae, vel, ai legitime impeditu· foerit, per epiaeopum comprovincialem antiquiorem celebret. Quod ai facere neglexerit, ultra poen·· «acria eanonibu· •aacitaa, ducentorum aureorum mulctae domina'· arehiepiacopua auccumbet, qui in uaum fabricae eccleaiae metropolitanae converti debent, at nihilominua ab epiacopi· aanctae aedi apoatolicae deferatur. Dioeceaanao quoque a reverendiaaimia dominia epiaeopia quotennia, quo tempore illi· eommodiua viaum fuerit, aub eadem poena in proxima provinciali ■ynodo luenda et in uaum eccleaiae anae cathedralia convertenda, oelebrentur. Viaitationea quoque per eoe, ad quo· do iure pertinent, aui» temporlboa faciendae aunt, iuxta aaoroaaneti concilii Tridentini decretam.

Caput VII.

KtotrtadiMmi deenm* eniinarn, vicarie· *tt ofjicinlot tt oanotUariot, tint doetot, tt* ita mrv *ttrtalto, at Haclepe** heh*ent.

Ad exercendam iuriadietionem apiritaalem revereadiaaimi domini ordinarii viro· grava· et iuria-

parito.·, vicarios etqno official·· m m ia Iosin antiquitus oousbetis ooMtituuat. la rariis etiam Mia eanoellarfos vire· deetoa at i* tara versatos, ta· etiam theelogos sscaadum statuterum prasscriptum Sabrant. 8i varo ia oo segtigentea earn perrexeris^ arbitrio aynodi provincialis puniantur.

Capet VIII. '

Jurisdictio spirituels· susoitatar, *ot* dstinquanl··

lurisdictio spiritualis hactenus pene intermissa et neglecta suscitetur, delietaque rt crimina, quae et gravitate et frequentia iram divinam provocant, qualia aunt usurae, adulteria, concubinatu·, periuris. aimoniae et caetera innumera «celera et flagitis, sacrorum canonum poenia coerceantur. Quae, propter diuturnam eonniventiam et negligentiam praelatorum adeo iam in conauetudinem venerant, ut vix pro peccatia habeantur.;

' Caput IX. /

Crapula tt ebrittoe vitanda.

A crapula et ebrietate omnea clerici diligenter abatineant, unde vinum aibi temperent et ae vino. Nec ad bibendum quiaplam incitetur, cum ebrietaa et mentis inducat exitium, et libidini· provocet incentivum. Unde illum abusum penitus decernimus abolendum, quo, in quibusdam partibus, ad potus aequales suo modo se obligant potatores, et ille iudicio talium plus laudatur, qui plure· inebriat et calice· foeeundiorea exhaurit. 8i quis autem super bis se culpabilem, exhibuerit, nisi a superiore commonitu· satisfecerit, ab officio vel beneficio •uspendatur.

Caput X.

Clerici habitum clericalem et ionmtraai deferant.

Cle/ici omnea. praesertim vero beneficia ecclesiastica obtinente·, habitum clericalem et tonsuram deferant: alioqul privilegiis clericalibus minime gaudeant, contra quosvis magistratus tam spirituales quam aeeularea. Et niai habitum et tonsuram intra annum aaaumpaerint, ipao facto beneficiis sint privati, alias iuxta decretum concilii Tridentini.

Caput XI.

In pof.it injlipendi» ardo a taeroeancto concilio Tridentino praeocriptn» obvertetur.

Decreta ooneilii Tridentini de corrigendis clericorum exoeasibns in exeeetioaem dedueeado. sacra synodus hortatur reverendissimos dominos locorum ordinario·, ut in poeni· infligendi· ordinem a sacrosancto concilio praescriptum obeervent; a levioribusque remediis gradatim, iuris ordine serrato, ad graviore et severiora progrediantur, nec praecipitanter et de facto ad extrema percurrant. 8i secus fecerint, quocunque ex nlerieis boo nomine de ae conquérante, in proxima synodo provinciali causam dicere necesse habeant.

Caput XJI.

Subditi teeleoiae non pronandi; oeconomi deputandi; eress e *praefectu* quidua *tradendae.*

Delatum est etiam ad synodum, subditos spiritualium deteriore iam esse condition· quam aecularium. iamque magnam partem villarum esse desertam et desolatam, propter graves et intolerabiles exactiones atque onera, quae per praelato· vel eorum factores et bonorum conductores, per nimiam habendi cupiditatem eis imponantur. Itaque synodus statuit, ut singuli reverendissimi domini arohiepisoopi et episcopi, ed praescriptum ecqlosiae asstropolitaaae Gaosneusis. habssnt oeconomos de medio •apituli assumpto·, qai quotients eorum possessions· visitent, dsasna et detrimenta, quae bonis et •abditis eorum quovis modo inferantur, diligenter •nnotent. ipsiaque fideliter referant corrigenda et emendanda. 8i autem in eo negligent·· fuerint, arbitrio synqdi provincialis puniantur. Fines etism seu limites posseasionum ecclesiae diligenter defendant. Arces et aedificia quaelibet sarta tecta conservent; qu|netiam eorum conditionem, quantum posaunt. meliorem facere debent. Arces et quasvis munitiones non prius in potestatem praefectorum ot capitaneorum suorum tradant, quam ii iuraverint capitulo, post eorum cessum vel decessum easdem non alteri cuiqusm quam ipsimet capitulo, se, ut primum requisiti fuerint, tradituros.

Caput XIII.

iura, privilegia, tt immunitate» eecltnaitieae ab epUcopèt defendendae.

Hortatur etiam sacra synodus reverendissimos domino· arehiepiscopo· et episcopos et in eo ipsorum conscientias onerat, ut omnia iara. privilegia et immunitates ecclesiasticas pro viribus tueantur et defendant, sd eaque, quae partim temporum iniquitate, partim negligentia collapsa, vél per vim et potentium oppressa sunt, in pristinum statum vindicanda, sacrae regiae maiestatis fidem, iustitiam atque auxilium implorent, urdinisque sui ius atque dignitatem sedulo et diligenter retineant.

Caput XIV.

ArchUpUeopi tt epincopi eootitiis reyni *tt partiadaribu» mltrtut debent.*

Decernitquo et statuit sancta synodus, Ut reverendissimi domini archiepiscopi et episcopi comitii· regni et conventibus particularibus terrarum intersint, sub poena mille marcarum, in quamlibet quadraginta octo grossos computando, per quemlibet eorundem succumbenda. Excepto legitimo impedimento. quod in proxima synodo iureiurando confirmare debent. Et rege iŋ dioecesi alicuius episcopi degente, illius loci episcopus ad serenissimum regem se conferre et ibidem manere teneatur et •it astrictus, sub eadem poena.

Caput XV.

EpUcopatue Pomeoanienti» tt Sambienei» ut in prietinvm ntatum reetituatur.

Petendum est a sacra regia maiestate per reverendos dbminos suo et totius cleri nomine, ut *episcopatum* Pomesaniensem et Bsmbiensem in Prussia, contre iura ecclesiastica occupatos, eorumque ecolesias profanatas et spoliatas, in pristinum statum vindicet et restituat: praesertim vero Pomesaniensem. cuius magna pars est in ditione sacrae regiae molestatis sine ullo episcopo et pastore legitimo. Bupplicandumquc est sanctissimo domino nostro. Ut de consensu serenissimi regis, eam portionem episcopatus Pomesaniensis ditionis regiae, si inter episcopatus restitui non poterit, episcopo Culmenai. uti viciniori adjungat.

Caput XVI.

Electio aMstinai, *proepaoitormn repularimn, tam virorum* quam emnisliam, récta *canone» concilii Tridentini* -I statuta *provincialia oboervetur.*

Ius electionis liberae abbatum, praepositorum oaeteroramque praelatorem regulsrium, tam virorum quam monialium, secundum sacros canone·, ooneiliiq·· Tridentini decreta ac provinoialia statuta penitus observetur et retineatur; dentijuc •peram domini locorum ordinarii eorum regu-

tari·· «aperior··. at ad »a muasrs komiaa· Maaai„ .vita· hoMatate at doctrina clari, qui ragalairam observantiam aiat profs··!. vol profiter! nsesait babeant, eligantur; d· quorum taribus at privilegii· ae libertatibus rsvsreadiasimi domini arobl•piacopi et spisoopi sacram regia· maieatat·· bene informent. suthori^teq·· aaa vflciaat, ae n eanoellaria aacrae regiae maieetatia litaraa illi· contrariae euiquam concedantur. Bi rare ad falssm alicuius narration·· importunamq·· Instantiam aliquando conea·»·· fusrint, tanquan inri conmuni contrarias nullum robur habere a sacra regia maieatate decernantur. Quod ai quia, perveraa cupiditate impulaua, cuiuavia poteetatia praetextu. in monaateria eorumque bona ae intruaerit, ia, ultra poena· sacria canonihua sancitsa, pro violatore juris «t libertati· ecoleaiasticae habeatur. 'totiuaque cleri nomine contra eunt sacrae regiae maieitati· praesidium· imploretur.

Caput XVII.

Monatteria taut atrorum guan mulierum rs/ormenda.

Dabunt autem operam domini locorum ordinarii et auperiorea, secundum formam a «acris canonibus et statutis provincialibus praescriptam, ut monaateria tam virorum quam monialium reformentur^ ut quemadmodum ab initio religioni, pietati, vitae sanctitati. doctrinae atque disciplinae aunt dedicata, ita etiam hoc tempore in ei· haec eadem vigdant. suscitentur ac retineantur, et eorum seminaria in ipsis instituantur; scandalaque omnia et abusus, quicunque rqperti in eis fuerint, procul inde amoveantur et arceantur.

Caput XVIII.

Bona «t potteeeiontt «oaaitmorwa alienata rseuperonda.

Quoniam vero per pegligentiam superiorum temporum bona et possessiones monasteriorum, contra omne ius pt fas, per praelatos eorum sunt dissipata et alienata : aacra synodus, inhaerendo prioribus constitutionibus, statuit et decernit, ut ea quae •unt alienata, per ipsosmet alienatore· aine ulla excusatione intra annum recuperentur, et in pristinum statum restituantur. Quod nisi factum fuerit, locorum ordinarii, anno elapso, contra eoa iuxta statuta provincialia procedant. Ad ea vero, quae per eorum antecessores sunt alienata, primo quoquo tempore, pro viribus recuperanda per ordinarios remediis opportunis compellantur, et quantum in ipsis est. consilio atque patrocinio illorum adiuventur.

Caput XIX.

Begularee extra tua moaaeteria ab adminutrationt eaeramentorum et prasdaeatietas *eerbi Dei abetineanl.*

Decernit et statuit synodus, inhaerendo decreto sacrosancti concilii Tridentini. ut regulares, quibus nulla animarum cura incumbit, ab administration· •aeramentorum et praedicatione verbi divini extra sua monasteria, praesertim vera ab absolutionibus exoommunioatorum, quae plerunque in praeiudicium paroecorum, contra sacros canone· et statuta provincialia facere consueverunt, sine facultate ab ordinarii· conoesaa abstineant, alioqui per eosdem ordinarios coerceantur.

Caput XX.

Régulant eaganiet eesresudi, st od *monaeteria 'tua rMutleuli.*

Regulares, qui sine licentia superiorum vagari, et de uno in aliud monasterium commeare soleat,' per locorum, in. quibua aine literis superiorum suoram reparti fuerint, ordinaries ia riacula eeaUetaatnr, *at* ad monasteria per ses dsearta remittaatar. Qai vero tales ad «M ·o·MîβτIβ recipere ausi fueriat. poena enepeneionis afiiciaatnr.

Caput XXL

Dmtt» m bottle tpintudium, tí pares *pertinent,*

Decimae ex bonis spiritualium qnornmonnque. libere sine nilo impedimento, tam ipsorum quam suorum praefectorum, per eoe ad quos pertinent, percipiantur, ne laiei eorum exemplo deinceps scandaliaentur. Quod ai quis ex spiritualibua per ae, ve) per procuratores bonorum suorum, earum libertatem impediverit, reverendissimi domini archiepiaoopua et episcopi in synodo provinciali de ae conquerenti poenam dupli aestimationis ipsarum luant. Caeteri vero inferiores ad iudicium ordinarium vocati, in eo legitime convicti, in simili poena condemnentur. Quodsi aliqui proventus per aliquos ex spiritualibus sunt adempti, ad eos restituendos in synodis tam provincialibus quam dioecesanis. ac etiam iudiciis ordinariis compellantur.

Caput XXII.

Agendorum liber nuper editae in omnibus cedenti habeatur.

Ad tollendos abusus in administratione sacramentorum. eorumque uniformem administrationis formulam in tota provincia instituendam, sacra synodus decrevit, ut ea, quae vulgo appellantur agenda, per reverendissimum dominum epigeopum Wladislaviensam recens edita, ab · omnibus ad quos vacrameptoruni administratio pertinet, habeantur, ex eorumque praescripto omnia flant et procurentur.

Caput XXIII.

Mtttalia, brniaria tic. ad metar Romanotbtm mitealium et breeiariomm ordinanda et reformanda.

Eadem sacra aynodua, ad tollendam varietatem in oratidnibua et cantu eccleaiastico, missalia et breviaria Romana ex authoritate sacroaancti concilii Tridentini conscripta atque edita, in usum provinciae istius recepit, ad eaque universum cantum ecclesiasticum conformari praecipit ; ac ut in singulja dioecesibna tam in cathedralibus quam in otSlTêgiatis atque paroecialibus deputentur homines eius rei periti, qui indices librorum, quibus cantus ecclesiasticus continetur, debito ordine conficiant. et ad instar miasalium atque breviariorum Romanorum conscribant. Quodsi quid in antiquis gradualibus et «ntiphonariia ad praesens institutum desideratum fuerit, id sumptu episcoporum et capitulorum conscribatur et suppleatur. Quod institutum. ante proximam synodum provincialem perfici, et in usum deduci synodus omnino* vult et mandat.

Caput XXIV.

Pott mortem guorumeungue epiriteMum bona etoMatHoa ne diripienda.*

Bona ecclesiastica post mortem quorumvis praelatorum spoliari et deformari non permittantur, omniaque, quae in eis in possessionem venienti praelato tradita fuerunt, secundum inventaria iis, ad quos provisio bonorum vacantium pertinet, integre reddantur. Ac insuper, quicquid elavo affixum fuerit, loco suo relinquatur. De intestati· vero reverendiseimia dominis archiepiscopi· et episcopia. canones veteres ei statuta provincialia per omnia robur suum obtineant,

Caput XXV.

Shpoito seem ad rnwene eoerilfirvtms psrftnens, msmdiaafoM mroetar.

Ad maiorem reverentiam sacrosancti sacrificii missae, saaeta eyuoduo dooerait, at corporalia, calices, purifioatoria, ai alla ad eaerifioiam aùaaaa aaceaaaria in eoclesiia aial manda, benedicta at consecrata, ita ai in visitationibus omjüa baeo Üebito ordina reportantur, sub poenis suspensionis incurrendae, arbitrio ordinarii moderandia.

Caput XXVI.

Coxftuarti wu posmtcnlràns otren socles··» ooiAe-*Mu rt eellffiete» mit doeti «t diserati.*

Cum tota ratio emendandae vitae in examina conscientiae renetur, ideo annota aynodua decretum sacrosancti concilii Tridentini excquutioai demandando atatuit, ut non aolum circa eeeleoiao cathédrale», sed etiam collegiataa oint docti oonfeaaarii aeu poenitentiarii, qui confesaionem audiant, et eoa qui ad confeaaionem veniunt diligenter examinent, non contenti generali peccatorum confessione: cum poet intimum do peccatia dolorem, qni in poenitente requiritur, nihil magia necessarium ait, ut rite peragatur confessio, quam diligena discussio et inquisitio de apecie et numero peccatorum, et eorum circumatantiia peccatum aggravantibua.

Ut autem in confeoaionibua audiendis instruotiorea oint parochi, decernit aacra aynodua, ut parochi prae maaibua habeant directorium loannia Poland, theologi societatis tenu, et summam aliquam, ut pote Sylveetri, Tabianae, etc.

Caput XXVII.

Hearutieerum *libri* in *rcholit* non iagontur.

Ad maiorem deteotationem haereram, et ut aervetur decretum sacrosancti concilii Tridentini. aynodua inhibet, ut nullus haereticorum liber, praesertim in scholis, legatur, neque a quoquam retineatur, iuxta concilium Tridentinum et indicem Romanum. Catheehiamua vero Romanua solus omnibus scholaribus .publice legntur.

Caput XXVIII.

Bibliatlueat rmitMiir.

Statutum antiquum innovando, sacra synodus decernit, ne bibliopolae vel impreesores libros imprimere, vel undecunque advectos vendere audeant, priusquam examinati probatique foerint ab ordinario, iuxta decretum concilii Tridentini. Contra quos petendum est a sacra regia msieetate, ■h ultra ipsorum librorum amiasionem, gravior aliqua poena statuatur, praeter alia sancita ab eodem concilio Tridentino et ab indice RCmano.

Caput'XXIX.

Ut forma et modus ia providendis oeelsaiis paroohialibua iuxta sacrosancti eoaeilH Tridentia! decretum servetur, moneatur omnea episcopi, ut ia suis primis synodia dioeesoaais deputant examinatores ex preoeeripto diet! concilii, ot inter dietoe deputatos non comprehendant anos vicarios generales: cum concilium dicat, quod examen flat ab epiacopo, sive,'eo impedito, ab eluo vicario generali atque ab aliis examiaatoyibus.

« Caput XXX.

*Bulla ctaaa** flemini seepuM prsmidpaudo. ‹

Decernit et statuit sacra synodus, ut bulla eoenae Domini ungulis annis primo quoquo tempore promulgetur, ot deinde dominies prima Adventus ot Qpadragorimao declaretur populo ia sacris ooneioalbna, nt eeafooaarU sciant omnea easae summe pontifici reseriaies. Calas quidem .bullae tenor sequitur et eot talis.

LITERAE PROCE88U8

MnetMari *lαιM* neutri Gruperti peps *XIII, Uetat* dw remea *Daaàai, aaai 1578,*

• In nomine sanctae et individuae Trinitatis, Patrio et Filii ei Spiritus sancti, amon.

Noverint universi hoc praesens publicum transumptum inspecturi, quod nos Hieronymus Matthaeius, protouotarius apostolicae, utriusqus signaturae aanctiasimi domini noatri papae referendarius, curiae causarum camerae apoetolioae generalia auditor, Romanarque curiae iudex ordinarius, sententiarumque et oeneurarum latarum, ac quarumcunque literaram apostolicarum universalia executor ab eodem cunctissimo domino nostro papa deputatus, vidimus ei diligenter inspeximus literae apostolicas sanctissimi domini nostri Gregorii divina providentia papae XIII, hodie, qui fuit dies iovis sancti et eoenae Domini, et solemniter more solito lectas et publicatas, eiusque vera bulla plumbea cum oordula rubei croceique colorum more Romanae curiae pendente bullatas, et omni suspicione carentes, subsequontis tenoris.

Gregorius episcopus, servus servorum Dei.

Ad foturam rei memoriam. Consueverunt Romani Aontifioee praedeceecorea nostri, ad retinendam puriftatem religionis Christianae et ipsius unitatem, quae in eoniunotione membrorum ad unum eaput, Christum videlicet, eiusque vicarium, principaliter oensistit, et sanctam fidelium societatem ab offensione servandam, anna iustitiee per ministerium aposfolatur in praesenti celebritate exercere.

1. Nos igitur vetustum et solennem hunc morem sequentes, excommunicamus et anathematisamus ex parte Dei omnipotentis, Patris et Filii et Spiritus sancti, auctoritate quoque beatorum apostolorum Petri et Pauli, ac nostra, quoscunque Husitas, Videvitas, Lutheranos, Zwinglianoe. Calvinistes, Ugonoio», Anabsptistas, Trinitarios, ac omnea et singulos alios haereticos, quocunque nomine nuncupentur, et cuiuseunque sectae existant, et eorum credentes, ipaorumque receptatores et foutoree, ot generaliter quoslibet defensores, ac eorundem libros haereaim continentes, vel de religione tractantes, sine auctoritate nostra et sedis apoetolioae, scienter legentes aut tenentes, imprimentes seu quomodolibet defendentes, ex quavis causa, publice vel oceelte, quovis ingenio vel colere: aeeaon schismaticos, et eoa, qui se a nostra et Romani pontificia pro tempore exietentis obodieatia, pertinaciter subtrahunt vel recedunt.

3. Item excommunicamus ot anathematise·»ua omnes et singnloe cuineeunque status, gradus seu eoaditionia fuerint, et interdicimus universitates, collegia et capitula, quocunque nomino nuaeupnutur, ab ordinationibus, sententiis seu mandetis nostris ae Romanorum pontificum pro tempore exiatontinm, ad univeroale fotarum concilium appellantes, nocaoa eoa quorum auxilio vel favore appellatum foerit.

3. Item excommunicamus et anathematiumus omnea piratae, latrunculos maritimos ot illos prseoipue, qai mare nostrum a Moate Argentario neque ad Tarracinam diaeurrantee, eoo qui in illo navigant depraedantur, mutilaat, interficiunt, rebusve et bonis suis spoliaat, omnaoque receptatores oornndem, et oie auxilium scienter dantes vel favorem.

4. Item nMaaaiiMm* ·< anathMMtiMmtu •«•m «t etagnlo·, qui ehrietiaaeram quomaeaaq·· navibus iempsotato la traneversum, at die! aalat, ieetatis, naufragium panel· aat «tiens sabuversU, sire la ipaie navibua, sivo ex ale dilapea, at ia atari vel littore iaventa, eaiaaeaaqae generis basa, tam ia noatria Thyrreai at Adriatiei. quam ia V·*" busounqne aliia eaiaaeanqae maria regionibus a* Ultoribus rapuerint, aat seieater ipai aibi eeoeperiet, aut ab aliia rapta sen accepta scienter remportât; ita ut nee etiam ob quodeunque privilegium, consuetudinem aut longissimi etiam immemorabilia temporie posaessionem, eeu alinm quemcunque praetextum excusari possint.

β. Item cxcoipmunicamus et aoatheinatiiamuo omne· qui in terri· lui· nova pedagia seu gabelle· ad id potestatem non habente· imponunt vel augent, aut imponi vel augeri prohibita exigunt.

β. Item excommunicamus et ^aathematisamus omne· falsarios literarum apoatolioarum et in forma brevia, ae supplicationum gratiam vel iuatitiam concernentium, per Romanum pontificem, sanctae Romanae ecclesiae vicecancelUrium, seu gerente· vices eorum, aut de mandato eiuadem Romani pontificie signatarum, aut aub nomine eiusdem Romani pontifici· teu vicecancellarii, aut gerentium vice· praedictorum signante· supplicatione· easdem; extendentes constitutionem felicis recordationis Innoeentii pspao tertii quae incipit *Aii faltariorwn,* cum omnibu· poenis in ea contenti·, ad falsificante*, seu mutante· supplicatione· per nos seu de mandato nostro signata· et data·, sine nostra aut datarii nostri licentia.

7. Item excommunicamus et anathematisamus omnes illos, qui equos, arma, ferrum, filum ferri, stannum, chalybem. omniaque alia metallorum genera, atque belliea instrumenta, lignamina, canapom, funes tam ex ipao canape quam ex quacunque alia materie, et ipsam materiam aliaqne huiusmodi, quibu· christianut impugnant, deferunt Saracenis, Turei· et aliis Christi nominis inimicis. necnon illos qui per se vel alium seu alios de rebus Christianae reipublicae statum concernentibus in Christianorum perniciem et damnum ipso· Turea» et Christianae religioni· inimicos certiore· faciunt, illisque ad id auxilium, consilium vel favorem quoiuodoiibet praestant. Non obstantibus quibuscunque privilegiis et concessionibus quibuscunque principibus et dominiis sive privatis personis, per no· et sedem praedictam hactenus concessis, quae illis nolumus in aliquo suffragari.

H. Item excommunicamus et anathematisamus omnes impedient·· sive invadent·· eo· qui victualia seu alis ad usum Romanae curiae neeeesaris adducunt, ac etiam eos qui ne ad Romanam curiam adducantur vel deferantur impediunt seu perturbant, vel qui talia fieri faciunt, vel facient·· defendunt, ouiuscunque fuerint ordini·, praeeminentia·, conditioni· et status, etiam si pontificali vel regali, aut alia quavis ecclesiastica vel mundana praefulgeant dignitate.

.9. Item excommunicamus et anathematisamus omne· ex proposito interficientes, mutilantes, vulnerantes, detinent··, capientes son depraedant·· romipetas seu peregrino·, ad Urbem causa devotionis seu peregrinationis, et prorsus omnee alios ad sedem apoatolieam accedeutee, vel apud eam morante·, aut rsoedentee ab ipsa, et illis dante· auxilium, consilium vel favorem.

q 10. Item excommunicamus et anathematisamus omnee illoe, qui. non habentes in eadem curia iurisdictionem ordinariam vel delegatam, eius praetextu eapiaat, spetiaat, dedecet merest·· ia eadem, vol qai talia lari aaaa^aat.

11. Item aaeommaateamao at aaatbomatisamns ornnee interficient··, metilaates, vulnerante·, verbereatea. pareutieutes, eapieates, earooraatoe, deti-Moteo vel hoetiHtor iasequeates laorao Romaeae eeoieeiaa eardiaates as patriarchas. arsbiopiseopoe. epheopos, «edisqn· apoetelieae legatee vol eunoioe, aat eosdem Midento· a suit dioecesibus, territoriis, terri· ecu dominii·, oaquo maadaate· vel rata babeateo, seu praestanto· eis auxilium, eonsilium vol favorem.

19. Item oxoommnnieamue et anathematisamus omnee illoe. qui per se vol alium seu alio·, quscunque person»· eoeleaiasticaa vel secuhree. ad diotam curiam super eorum eanii· et nogociia recurrentes, illssqne in eadem curia provoquent·· aut proeurantee, negociorumque gestores, advocatos, procuratores ipsorum, seu etiam auditore· vel indices, super dicti· causis vel negociia deputato·. occasione causarum vel negociorum huiusmodi verberant, mutilant vel occidunt, seu bonis spoliant, vel qui per se vel alium seu alios directe vel indirecte praedicta exequi vel procuraro, aut in eisdem consilium, auxilium vel favorem praestare non verentur, ouiuscunque prseeminentiae et dignitatis ftierint: ac illos qui (itéras apostolica· et in forma brevis, tam gratiam quam iuatitiam concernentes, ac etiam citationes, inhibitiones, sequestra, monitoris, processus, executorial··, aliaque decreta quaeeunque a nobis et sede apostolica, seu legatis, nunciis, praesidentibus, camerae apostolicae auditoribus et commiseariis, aliisque iudieibus et delegatis spnstolicis emanata, et quae pro tempore emanaverint, simpliciter vel sine eorum beneplacito, consensu vel examine, execution· demandari, aut ne tabelliones et notarii super huiusmodi literarum et processuum exequutione instrumenta vel acta conficere. aut confecta parti cuius interest tradere debeant, impediunt vel prohibent, aut impediri vel prohiberi procurant; ac notario·, exeeutore· et aubexeeutore· literarum, citationum, mo'nitoriorum et aliorum praedictorum capiunt, carcerant et detinent, vel capi, carcerari et detineri taciunt; quique etiam quibuscunque personis in genere vel in specie, ne pro quibusvis eorum negociis prosequendis. seu gratiis vel literis impetrandis ad Romanam curiam accedant, aut recursum habeant, seu gratias ipsas vel liters· a diota sede impetrent, seu impetratis utantur, directe vel indirecte prohibere, statuere seu mandare, vel eas apud se, aut notarium seu tabellionem, vel alias quomodolibet retinere praesumunt.

18. Item excommunicamus et anathematisamus omnes et singulos cancellarios, viceoancellarios et consiliarios ordinarios et extraordinarios quorumcunque regum et principum. ac praesidentes cancellariaruni, consiliorum et parlamentorum; necnon procuratores generale· eorundem ve) aliorum principum secularism, etiam si imperiali, regali, ducali vei alia quacunque praefulgebat dignitate, quacunque nomino nuncupentur; aliosque iudiees tam ordinarios quam delegatos, necnon arcbiepiscopos, episcopos, abbate·, commendatorio·, vicarios et officiales, qui per se. vel alinm seu alios suthori/talo propria et de facto qnarumounque exemptionum, vel aliarum gratiarum et literarum apo stolicarum praetextu, beneficial·· et decimaram ae alias spirituales et spiritualibus annexas causas, ab auditoribus et oommWsariis nostris aliisque indicibus oecleeiasticis avocant, 'illarum cursum et audientiam, ae personas, capitula, conventus, collegia, causas ipsae prosequi volente· impediunt.

•c >e de illarum cognitione tanquam indice· interponunt, ae parte» actrice», quae illa» committi fecerunt et faciant, ad 'revocandum et revocari faciendum citatione» vel inhibitiones, aut alia» literas in ei» decreta·, et âd faciendum vel consentiendum eo·, contra quo· tale· inhibitione· emanarunt, a censuris et poenit illi* contenti· absolvi statuunt et eqmpellunt, rei alia» exeoutionem literarum apostolicarum vel executorialium, processuum ac decretorum praedictorum, etiam »ub praetextu violentiae prohibendae, vel quod ad no· informando», ut ipsi dicunt, lupplicaverint aut supplicari fecerint, nisi ipse supplicationes huiusmodi coram nobis et aede apostolic·, legitime prosequantur. quomodolibet impediunt, vel tuum ad id favorem, conailium aut assensum praestent

14. Quire ex eorum praetenso officio, ve) ad instantiam quorunicunque personas ecclesiasticas, capitula, conventus et collegia ecclesiarum quarumcunque coram se ad eorum tribunal, audientiam, caqcellariam. consilium vel parlamentum, praeter iuri» canonici dispositio iem trahunt vel trahi faciunt, vel procurant directe ve i indirecte, quovis quacsito colore: necnon qui s*atuta, ordinationes, constitutione», pragmatica», seu quaevis alia -decreta in genere vel in specie, ex quavis causa et quovis quaesito colore, ac etiam praetextu literaruni apostolicarum usu non receptarum seu revo-. catarum, vel cuiusvis consuetudinis aut privilegii, vel alias quomodolibet fecerint, ordinavèrint et publicaverint, vel factis et d^dinatis usi fuerint, unde libertas ecclesiastica tollitur, seu in aliquo laeditur vel deprimitur, aut alias quovjsmodo restringitur, sen nostris et dictae sedis ac quarumcunque ecclesiarum iuribua quomodolibet directe vel indirecte, tacite vel expresse praeiudicatur.

15. Necnon archiepiscopo», episcopos aliosque superiores vel inferiores praelatos, et omnes alios quoscunque iudices ecclesiasticos ordinarios quomodolibet impediunt, quo minus sua jurisdictions ecclesiastica contra quoscunque utantur, secundum quod canones et sacrae constitutiones ecclesiasticae et decreta conciliorum generalium, et praesertim Tridentini, statuunt.

16. Quire iurisdictiones, seq fructus, redditus et proventus, ad no» et sedem apostolieam, et quascunqUe ecclesiasticas personas ratione ecclesiarum, monasteriorum et aliorum beneficiorum 'ecclesiasticorum pertinentes usurpant, vel etiam quavi» occasione vel causa, sine Romani pontificis vel eorum ad qnos iure pertinent expressa licentia, sequestrant.

17. Quive collectas, decimas, taleas, praestantia· et alia onera clericis, praelatis et aliis personis ecclesiasticis, ac eorum et ecclesiarum, mo- I* nasteriorum et aliorum beneficiorum ecclesiasticiorum bonis, iliorumque fructibus, redditibus et proventibus huiuamodi, absque simili Romani pontifici» speciali et expressa licendi· imponunt, et diversis etiam exquisitis modis exigunt, aut sic imposita etiam e ^sponte dantibus, et concedentibus recipiunt. Necnon qui per ··, vel altum seu alios frecte vel indirecte praedicta facere, exeqni vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium vel favorem, aut votum seu suffragiupt palam vel oeculte praestare non verentur, cuiuscunque .sint praeeminentia·, dignitatis, ordinis, conditionis aut status, etiam si imperiali aut regali praefulgeant dignitate, seu principes, duces, comites, baronss, respublicae, et alii potentatu quicunque,· etiam regnis, provinciis, civitatibus et terris qnoquo modo praesidentes, aut quavis etiam pontificali dignitate insigniti. Innovant·· decreta super hi» per sacros canonee tam in Lateranensi novissime celebrato, quam aliis conciliis generalibus edita, etiam cum censuri·, et poenis in ai* ooatentis.

18. Item excommunicamus et anathematizamus omnes et quosonnque magistratu», senatore», praesidentes, auditore· et alio· indice·, quoepnque nomine vocentur, ac cancellario·, vioqcanoellarios, notario·, scribas, ao executor·· et subexecutores, et alios quoquo modo »· interponente· in causis capitalibus seu criminalibus contra personas eccleeiastioas, illas bannieudo, capiendo, processnndo, seu sententiae contra illas proferendo vel exequendo, etiam praetextu quorumcunque privilegiorum a sede) apostolic· ex quibusvis causis, ac sub quibuscunque tenoribus et formis, in genere ot specie concessorum, quibuscunque regibus, ducibus, principibus, rebuspublicis, monarch!·, civitatibus, et aliis quibusounque potentatibus quo'întque nomine censeantur, quae nolumus illis in aliquo suffragari, illa omnia exnunc in irritum revocando.

19. Item excommunicamus et anathematizamus omnes illos, qui per se, vel alium seu alios, directe vel indirecte, sub quoounque titulo vel colore, de facto occupant vel detinent, vel hostiliter destruunt vel invadunt, aut occupare, detinere vel destruere aut invadere hostiliter praesumpserint in totum vel in partem almam Urbem, regnum Siciliae, insulas Sardiniae et Corsicae, terras citra Pharum, patrimonium beati Petri in Tuscia, ducatum Bpoletanum, comitatum Venaysinum, Babinensem, marchiae Anconitanae, Masaae, Trebariae, Romandiolae, Campaniae, et maritimas provincias, illarumque terras et loca, ao terras specialis commissionis Arnulphorum, civitatesque'nostras Bononiam, Cesenam, Ariminum, Beneventum, Perusium, Avinionom, civitatem Castelli, Tudertum, et alias civitate·, terra» et loca, vel iura ad ipsam Romanam ecclesiam pertinentia, dictaeque Romanae eccleside mediate vel immediate sublecta, quique supremam iurisdictionem in illis nobis et eidem Romanae ecclesiae competentem do facto usurpare, perturbare, retinere et vexare variis modis praesumunt: necnon adhaerentes, fautores 'eT^telchaores eorum, •eu illis auxilium, consilium vel favorem quomodolibet praestantes.

20. Necnon omnes et singulos supellectilium librorum, scripturarum, et bonorum camerae et palacii apostolici ex eodem palacio, infirmitatis Romani pontificis ac sedis apostolicae vacationis tempore, ablatores, raptores et illorum detentores, •c quoscunque alios, ad quorum manus'bona praedicta quocunque titulo, ex quavis causa scienter pervenerint.

21. Volentes praesentes nostro» processus, ac omnia et quaecunque his literis contenta, quousque alii huiuamodi processus a nobis aut Romano pontifice pro tempore existonte fiant aut publicentur, durare, suosque effectus omnino sortiri.

22. Caeterum, a praedictis sententiis nullus per alium, quam per Romanum ' pontificem, aisi in mortis articulo constitutu, neo etiam tunc, nisi de stando ecclesiae mandati· et satisfaciendo cautione praestita, absolvi possit, etiam praetextu quarumvis facultatum et indultorum, quibusounque personis ecclesiasticis, secularibu, et quorumvis ordinum etiam mendicantium et miflliarum regularibus, etiam episcopali vel alia maiori digpitate praeditis, ipsisque ordinibus et eorum monasteriis, conventibus et domibus, ae capitulis, collegiis, confraternitatibua. congregationibus, hospitalibus et locis piis, necnon laicis. etiam imperiali, regali et dlia mupdana excellentia frigentibus, per 'nos et dictam

sedem, ae cuiusvis concilii decreta, verbo, literis, a aut quacunque scriptura in genere et in specie concessorum et innovatorum, ac cpncedendorum et innovandorum. '

23. Quod si forte aliqui contra tenorem praesentium, talibus excommunicatione et anathemate laqueatis, vel eorum alicui absolutionis beneficium impendere do facto praesumpserint, eos excommunicationis sententia innodamus, gravius contra eos spiritualiter et temporaliter, prour expedire noverimus, processuri.

24. Declarantes ac protestantes quamcunque absolutionem etiam solemniter per nos faciendam, praedictos excommunicatos sub praesentibus comprehensos, nisi prius a praemissis cum vero proposito ulterius similia non committendi, destiterint; ac quo ad eos, qui contra libertatem, ut praemittitur, statuta fecerint, nisi prius statuta, ordinationes, constitutiones, pragmaticas et decreta B huiusmodi publice revocaverint, et ex urchiviis seu capitularibus locis, aut libris in quibus annotata reperiuntur. deleri et cassari, ac nos de revocatione huiusmodi certiores fecerint, eos non comprehendere, nec eis alitor suffragari. Quin etiam per huiusmodi absolutionem, aut quoscunque alios actus contrarios, tacitos vel expressos, ac etiam per patientiam et tolerantiam nostram, vel successorum nostrorum qnantocunque tempore continuata, in praemissis omnibus et singulis, ac quibuscunque iuribus sedis apostolicae, ac sanctae Romanae ecclesiae undecunque et quoroodocunque quaesitis vel quaerendis, nullatenus praejudicari posse seu debere.

25. Non obstantibus privilegiis, indulgentiis et literis apostolicis, generalibus vel specialibus, supradictis vel eorum alicui seu aliquibus, et aliis cuiuscunque ordinis, status, vel conditionis, dignitatis C et pnieemiuentfae fuerint, etiam si, ut praemittitur, pontificali, imperiali, regali, seu quavis ecclesiastica' et mundana praefulgeant dignitate, vel eorum regnis, provinciis, civitatibus seu locis a praediota aede ex quavis causa, etiam per viam contractus aut remunerationis, et sub quavis alia fonna et tenore, ac cum quibusvis clausulis etiam derogatoriarum derogatoriis concessis, etiam continentibus qu«jd yéxeommuninari, anathematizari vel interdici non/ possint, per litteras apostolicae non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de induito huiusmodi, ac de ordinibus, locis, nominibus propriis, cognominibus ot dignitatibus eorum mentionem; necnon consuetudinibus etiam inynemorabilibua ac praescriptionibus quantumcunque longissimis, et aliis quibuslibet observantiis scriptis vel non scriptis, per quae contra hos nostros processus ac sententias, quo minus indu- D dentur in eis, se iuvarc valeant vel tueri, quae o^pia quo ad hoc, eorum omnium tenores, ac si ad verbum mihil penitus omisso insererentur praesentibus proMixpressia habentes, penitus tollimus et omnino revocamus; caeterisqué contrariis quibuscunque.

26. Ut vero praesentes nostri processus ad communem omnium notitiam facilius deducantur, chartas seu membranas processus ipsos continentes valvis ecelesiae Sancti loannis Lateranensis et basilicae Principis apostolorum de Urbe appendi faciemus, quae processus ipsos quasi sonoro praeconio et petulo inàicio publicabunt, ut ii, quos processus huiusmodi contingunt, quod ad ipsos non pervenerint, aut quod ipsos ignoraverint, nullam possint excusationem praetendere, aut ignorantiam allegaro, cum non ait verisimile id remanere incognitum, quod tam patenter omnibus publicatur.

' Uomii. «canaux. Tairas XXXVI*·.

97. Insuper, ut processus ipsi ac praesentes literae, ac omnia et singula in eis contenta eo flant notiora, quo in plerisque civitatibus et locis fuerint publicata, universis et singulis patriarchis, primatibus, archiepiacopis, episcopis et locorum ordinariis, praelatis et rectoribus ubilibet constitutis per haec scripta cOmmittimus. et in virtute sanctae obedientiae districte praecipiendo mandamus, ut per se vel alium seu alios, praesentes literas, postquam eas receperint, seu earum habuerint notitiam, semel in anno, aut. si expedire viderint, etiam pluries, in eccleaiia suis, dum in eis maior populi multitudo ad divina convenerit, »olenniter publicent, ot ad christifidelium mentes reducant, nuncient et declareot.

28. Caeterum hortamur eosdem universos et singulos patriarchas, archiepiscopos, episcopos, alioaque locorum ordinarios et ecclesiarum praelatos, necnon rectores caeterosque curam animarum exercentes, ac presbyteros' sacculares, et quorumvis ordinum regulares ad audiendum confessiones quavis authoritate deputatos, ut transumptum harum literarum penes se habere, legere et diligenter examinare procurent.

29. Volentda earundem praesentium transumptis. etiam impressis, notarii publici manu subscriptis. et sigillo iudicis ordinarii Romanae curiae, vel alterius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eandem prorsus fidem in iudicio, et extra illud ubique locorum adhiQfndatn fore, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si essent exhibitae vel ostensae.

30. Nulli ergo omnino hominum liceat haec paginam nostrae excommunicationis, anathematizationis, interdicti, declarationis, protestationis, sublationis, revocationis, commissionis, innodationis. mandati, hortationis et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentia Dei. ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius, se noverit incursurum.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, anno» incarnationis Dominicae, 1577, X calendas apriiis. pontificatus nostri anno sexto.

Caesar (llorierius.
M. Datarius.
A. dp Alexiis.

Rkoutiutx sped cxxexRXM axcitrrxnivM.

Anno a nativitate Domini 1578. indictione sexta, di·· vero iovis 27 nichais martii, pontificatus sanctissimi in Christo patria et domini nostri domini Gregorii divina providentia papae XIII anno sexto, retroscriptao literae apostolicae affixae. et publicatae fuerunt ad valvas ecclesiae Sancti loannie Lateranensis et basilicae Principia Apostolorum de Urbe, fiecnou cancelaria apostolica et in acie Campi Florae, per nos Marcum Ant. Brutum et Petrum Guerram, sanctissimi domini nostri papae cursore·, lulius. Fontana, magister cursorum.

Quibus quidem literis diligenter inspectis, illas ad requisitionem et instantiam magnifici domini loannie Felicia Salvatorii, sanctissimi domini nostri papae et camerae apostolicae procuratoris fiscalis, per Ovidium Eraamum, nostrum et dictae curiae uotarium publicum infraacriptum, transumi et exenA piari, ac in hanc publicam transumpti formam ,redigi mandavimus. Decernentes et volentes, ut huic praesenti transumpto, iuxta earundem literarum et decreti in eis appositi formam, continentiam et tenorem, de caetero plena et indubia fides adhibeatur ubique locorum, ac ai ipse literae originales exhibitae vel ostensae forent. Quibus omnibus et

singulis auctoritatem nostram ordinariam, m decretum interposuimus et interponimus per praesentes. In quorum fidem praesentes literas, atque praesens publicum transumpti instrumentum exinde fieri et per impressores cameralea imprimi, ac per dictum notarium nostrum et curiae nostrae coram nobis scribam infrascriptum subscribi et publicari mandavimus, uostrique soliti sigilii impressione muniri iussimus et fecimus.

Datum Romae, in aedibua nostrae solitae residentiae. aub anno a nativitate Domini 1578. indictione sexta, die vero 17 mensis martii, pontificatus sanctissimi in Christo patria etidomini nostri domini Gregorii divina providentia papfieXUI. anno VI.

Praesentibus ibidem dominis' Pompeio Antonino et Antonio Guidotto, dictae curiae nostrae notarii» et coram nobis scribis, testibus ad praemissa omnia et singula vocatis et rogatis.

Èaput XXXI.

Formula examinis eorum, qui ad episcopatus nominantur, a synodo constituta, suae sanctitati offeratur.

Caput XXXII.

Da *elandeatinio matrimoniis*

Decretum sacrosancti concilii Tridentini adversus matrimonia clandestina inviolabiliter iubet sacra synodus observandum. Propterea curent ordinerii hoc ipsum decretum populo -publicari et explicari in singulis paroechiis suarum dioecebum. idque primo anno quam saepissime, deinde ı ro quoties expedire viderint. ı

Caput XXXIII,

Sacerdotibuo matrimonia prohibita.

Quoniam nonnulli ex sacerdotibus, qui in canteris catholicos ae osse profitentur, eo audaciae atque dementiae progrediuntur, ut sibi uxores ducere licere existiment ct de facto nuptias celebrant : sacra synodus, inhaerendo canoni sacrosancti concilii Tridentini, declarat talium copulationes esse illegitimas et incestas, et tam eos qui talia audent, quam illos a quibus tolerantur, sententia anathematis ferit, eamque ip«b facto illos incidisse declarat. Ac si qui ex dominis episcopis talea deinceps ausu temerarid toleraverint, ad summum pontificem sunt deferepdi.

Caput XXXIV.

Seminaria apud eathedraleo eedetiat tnatituantur.

Seminaria apud cathédrales ecclesias ex decreto concilii Tridentini, statutorumque provincialium praescripto, quatenus tamen ei non adversentur decreto concilii Tridentini, primo quoquo tempore instituantur, et quae iam antea instituta fuerunt, diligenter retineantur. Scholae vero veteres apud collcgiatas et paroechiales eccleeiae, ut praeceptores idoneos et subsidia ad'vitam necessaria habeant, ii. ad quos pro locorum varietate pertinet, provideant.

Caput XXXV.

Aeademiae Craeomenei otipondmm eolvent epiacopi.

Schola vero Cracoviensis, cum caeterarum regni istius scholarum sit mater et magistra, in omnesque partes regni doctrina atque eruditio ipsius diffundatur, reverendissimi domini archiepiscopus et episcopi, rogatu totius cleri, ad augendum protessoribus illius stipendium, deducendo in effectum id, \quod iam antea in synodo Petriooviense anno Domini 1542 erat constitutum, ultro susceperant, ac etiam in alios non ad praesens solum, sed

A **etiam in posterum omne tempus constituerunt: ut qnotannis, pro festo sancti Martini, initio sumpto a proximo illius festo, dent et conferant reverendissimi domini archiepiscopus Gneenenais ot episcopus ('recevions!» centeno» aureos Ilungaricos singuli; Cuiavicnais vi >. Vilnensi», Posminienai» atque Plocensi» ooutenos Horenos singuli, per triginta grossos computando»; Culmonais octoginta Horenos. Premislienaia totidem, Luceorienais et Chelmensis singuli quadraginta t'oyeno».**

Ut autem isthacc extraordinaria «tipendioium accessio iuste et cum fructu studiorum distribuatur, sacrii, aynodua reverendissimo domino <-piM»po Cracovienri. ad quem tunqunm cancellarium universitati» loci illius euru potissimum pertinet, adiunxit quatuor alios reformatore», viro» prudente» et graves, reverendo» domino» 8tani«laum Krasinski archidiaconum. Murtinum Isdbinski de Runiec
B scholasticum Cracovienses, Cristinum Drosdowski archidiacouum. ot laeobuni Gorski canonicum Ploconsem. juris canonici in eadem »cbolu professorem. Quorum munii» erit, aaepiu» ac diligentius scholam ipsam visitare, professorumque ingenia, eruditionem, diligentiam et fructum in docendo attentius considerare, ac inter eos pro cuiusque mei ito aiquè dignitate, eam ipsuiù pecuniam quotannis iuste distribuere; ignavis ot inertibus, et qui parvum vel nullum docendo faciunt fructum, si qui tales reperti fuerint, ab ea penitus exclusi». Eisdem etiam dominis reformatoribus saeta synodo» dedit potestatem reformandi, et. quantum fieri potest, in meliorem statum redigendi, tam in docendo, leetionibusqile atque earum ordine instituendo atque mutando, quam in vitn atque moiibii» scholarium ac professorum corrigendis; praei ipiie vero providendo. ut in dicta schola sacrae scripturae lectio
C ad catholicae fidei defensionem et inrtemontum. sacraeque doctrinae conservationem et propagationem habeatur, illudque cavendo, ut nomo suae prudentiae innixu», in rebus fidei et motum ad aedificationem doctrinae christiamie pertinentium sacram scripturam ud suos sensus eoutorquens. contra eum sensum quem tenuit et tenet sanctu mater ecclesia, cuius est iudieare de vero sensu et interpretatione scripturarum sacrarum, aut etiam contra, unanimem consensum patrum, ipsum anne tam scripturam interpretari audeat, etia'iifpi huiusmodi interpretationes nullo unquam *tempore* in lucem edendae forent : ac, qui contraveueriqv, poenis a iure statutis puniantur, quemadmodum et decretis concilii Tridentini est sancitum.

De *doctoribuo bullatio, et ordinarie in upirerntatibu» promoeendio.*

A **Praeterea, no promotiones in qualibet facultate cuipiam conferantur, Mtque munus publice legendi et docendi concedatur, priusquam professionem fidei ex prescripto bullae sanctao memoriae Pii IV emittat. Cuius, tenor sequitur et est talis.**

Bullae, domini dootri domini Pii dioina procidentia papae quarti, euper ordinatione ' ot promotione* doctorum, *et aliorum* nmiMUitque *artio et facodtatio profeoeorum de caetera oboorvanda.

Pius epiaeopua servus servorum Dei ad perpetuam rei memoriam.

In sacrosancta beati Petri principia apostolorum cathedra, meritis licet imparibus, hisce procellosis militantis ecclesiae tempestatibus constitutos, plurimum nos oportet esse solicitoa, ut Domini gregem curae nostrae eommissnm non solum ah aper,i» rapacium luporum undequaque caulia,obstrepentium insultibus, sed etiam a magia formidolosi» pesti·

ferarum vqlpecularum domi latitantium inaidiia, *per providum* pastoralis officii ministerium, ipso Domino coopérante praeservemus, ac illic omnea nocendi occatione·, quantum cum Deo possumus, ubilibet auferemus. Cum itaque, iuxta notum sanctissimi vatia oraculum, timor „ Domini, tine quo vera religio et catholicae fidei puritas nullibi re* peritur, sapientiae ait initium, et qui, vel in scien* tiia proficere, vel eas alios docere parant, supremum illum sapientiae parentem benignumque largitorem devoto sane fidei obsequio demereri,, veraque sincerae religionis pietate sibi conciliare debeant. Idcirco, hanc fidei puritatem scientiis doctriniaque quibuslibet tum tradendis tum addiscendis, tanquam necessariam basim, constituere; et no simplicia nonnullorum adolescentium, res novas audiendi cupidorum, ingenia in naufragos blandienfium baeresum rcopulos imprudenter impingaqt. occurrere cupientes; motu proprio et ex certa scientia nostra, ac de apostolieae potestatis plenitudine, quod deinceps nullus doctor, magister, regens, vel alius cuiuscunque artis et facultatis professor, sive clericus sive laieus, ac arcularie vel cuiusvis ordinis regularis sit, in quibusvis studiorum generalium universitatibus aut gymnasiis publicis aut alibi, ordinariam vel extraordinariam lectoris cathodradi assequi, vel iam obtentam retinere, seu alias theologiam, canonicam vel civilem censuram, medicinam, philosophiam, grammaticam, vel alias liberales artes, in quibuscunque civitatibus, terris, oppidis ac locis, etiam in ecclesiis, monasteriis aut conventibus regularium quorumIcunque publice vel privatim quoquomodo profiteri, seu lectiones aliquas in facultatibus huiusmodi habere vel exercere: neque doctores ipsi, aut universitatum seu gymnasiorum eorundem rectores. cancellarii vel alii superiores, sed nec etiam palatiui comités, aut alii particulares facultatem eru-.litos viros ad eosdem gradus promovendi, etiam a nobis et apostolica sede, vel alias undecunque habentes, scholares, tam laieos quam clericos, et cuiusvis ordinis regulares, vel alios quoscunque quuntalibc.t eruditione praeditos, ud ullum gradum in eisdem facultatibus suscipiendum recipere et admittere: neque doctores, magistri et scholares ad electionem alicuius in rectorem vel cancellarium universitatis aut gymnasii procedere: nec ipsi scholares vel alii, quantumlibet docti et alioqui habiles, gradus huiusmodi vel eorum aliquem palam vel privatim recipere valeant, nisi doctores videlicet ac regentes, magistri et alii professores tam ad cathedras et lecturas recepti, in Italia infra tres, extra vero illam infra sex menses a die publicationis praesentium computandos, reliqui vero ad cathedras et alias lecturas ibidem in posterum assumendi ante illorum receptionem- in rectoris vel aliorum superiorum.

Eligendi autem in rectores vel cancellarios, ante illorum electionem vel saltem admissionem, in ordinarii loci vel elue in spiritualibus vicarii; ac promovendi scholares et alii praefati ante illorum promotionem, in eiusdem ordinarii seu eius vicarii, aut doctorum alioruruve promoventium manibus, praevio etiam processu, vel debita informatione, quantum eia sufficere videbitur, super religione fideque catholico rectorum, cancellariorum, doctorum, lectorum et promovendorum eorumdem per ipsos locorum ordinarios, vel eorum vicarios rite facta praecedente, eandem catholicam fidem verbis, iuxta fprmae infraacriptae tenorem conceptis, palam et solemnitir. profiteri. teneantur. Et desuper instrumentum publicum confici, ao de processu seu informatione et fidei professione in privilegio doctoratus vel alterius gradus

± huiusmodi appeialis, ae de verbo ad verbum mentio et relatio fieri debeat^ auctoritate apostolica tenore praesentium perpetuo statuimus et ordinamus. Ac· omnibus et singulis earundem universitatum et gymnasiorum rectoribus, doetoribus ot aliis superioribus, ac alias facultatem doctorandi habentibus, cuiuscuaque statua, gradus, ordinis, conditionis et praeminentiae fuerint, etiam si episcopali, archiépiscopal!, patriarchal!'vel maiori dignitate, etiam cardinalatus honore, ac ducali vel alia etiam regia et imperiali auctoritate praefulgeant, ne quem in universitatibus, civitatibus, oppidis, vel aliis locis sibi in spiritualibus vel temporalibus subtectis, aliter cathedras aut alias lectiones retinere, consequi, vel ad gradus promoveri respective patiantur, in virtute sanctae obedientiae, et sub interdicto ab ingressu ecclesiae quo ad antistites, quo vero ad inferiores sub excommunicationis latae senten-
B tiae. necnon privationis omnium et singulorum dignitatum, beneficiorum, officiorum et fbudorum ecclesiasticorum 'per eoa quomodolibet obtentorum, et inbabilitatis ad ilia et alia in. posterum obtinenda, eo ipso per contrafacientcs incurrendis poenis, districtius inhibemus. Ac quascunque receptiones, promotiones, electiones et admissiones absque processu, certaque de religione et fide catholica notitia ac dicta fidei professione, sic ut praefertur, praecedente pro tempore factas, nullas, invalidas, nulliusque roboris vel momenti esse' neque cuiquam in iudicio vel extra suffragari posse, aicque per . quoscunque indices et commissaries quavis auctoritate fungentes, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate iudicari et diffiniri debere, ac quicquid secus a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter attentari contigerit, irritum
C et inane decernimus,

Non obstantibus constitutionibus ut ordinationibus apostolicis. ac universitatum et gymnasiorum, ordinum et locorum quorumcunque, etiam iuramento. confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis et consuetudinibus, privilegiis quoquo induitis, facultatibus et literis apostolicis eisdem universitatibus et gymnasiis, uc ordinibus et locis, eorumque rectoribus. doctoribus, superioribus, etiani in temporalibus dominis, comitibus, palatinis et aliis etiam regularibus personis praefatis, sub quibuscunque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisquo efficacionbus. etiam vim contractus inducentibus clausulis, irritautibusque et aliis decretis in genere vel in specie, etiam per nos fic sedem praefatam, etiam motu, scientia ot potestatis plenitudine similibus, seu ad
D quorumvis, otium imperatorum, regum, rerumpubliearum, ducum et aliorum principum instantiam et alias quomodolibet oonceseis, ac etiam pluries .approbatis et innovatis. , Quibus omnibua, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totius tenoribus, specialis, specifica, expressa et individua, non autem per clausulae generales idem importantes mentio seu quaevis alia expressio habenda, aut eliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum veriores tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro sufficienter expressis et insertis habentes, specialiter et expresse motu simili derogamus contrariis quibuscunque: aut si aliquibus communiter vel divisim ob eadem sii sede indultum, quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per- literas apostolicaa non facientes plenam ot expressam, ac de verbo ad verbum de induite huiusmodi mentionem. Ne autem quispiam

praeceatiu» iguoraatiam praeteudare, vol axeaaationem allegare poult,' tad ipeae ad omnium notitia» dodnoantur: volumes at mandaaue, qndt Mode» praoMOtu in builieaa Principle apostolorum da Urbo at osncsllariae nootrae valvis, no acie Campi Florae per aliqnem sx oereoribus noatria anxae, copia illarum ibi dimissa, ontea in Italia intra tree, extra varo illam oxiatentee intra aex menaee proximos ab ea dieaffixionls computandos perinde aretent, ae si il)|s personaliter intimatae fuissent. Forma aatem diotae professionis fidei haec ut:

Ego N. firma fide credo, *tppra ool.* 38 C.

Nulli ergo omaino hominum liceat hanc paginam nostrae ordination», inhibitionis, derogation», voluntatis, statuti, decreti et mandatil infringere, vel ei ausu temerario contraire. Bi quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri et Paali apostolorum eius ae noverit incursurum.

Datum Romae, apud Sanctum Pdtrum, anno incarnationis dominicae 1664, idibus novembria, pontificatus nostri anno V.

Foede, cardinalia Caesius
Cas. Glorierlu».
H. Curnyn.

Anno a nativitate Domini 1664. indictione septima, die vero 4 mensis decembris, pontificatus sanctissimi in Christo patria et domini nostri domini Pii divina providentia papae IV, anno V, retroscriptae literae apoatolicae affixae et publicatae fuerunt ad valvas basilicae principis apostolorum de Urbe, ad valvas oancellariae apoatolicae et in acie Campi Florae, dimissi» in praefatis locis praesentium retroscriptanim literarum copiis affixis, ut est morio, per nos Iulium l'arinum et Bernardinum Andreutium, praolibati aanctisaiini domini nostri papae cursores.

Ant. Clerici, magister cursorum.

In illo tempore: Extollens vocem quaedam mulier de turba, dixit ad leeum: beatus venter qui te portavit et ubera quae suxisti. At ille dixit: Quinimo, beati qui audiunt verbum Dei et custodiunt illud.

Caput XXXVI.

/udices, ad *cafUMctnda» cauta» coatutiitariale» udi» opotMioaelper dioecete» deputati.*

Sacra synodus» provincialis decretum sacrosancti concilii Tridentini, de deputandis et assignandis in singulis dioecesibus iudieibus, quibus postea, praeter loci ordinarios, debent causae a sancta sede apostoliea, vel eius legatis vel nunoiis committi, in exeqnutionem deducendo, personas infrascriptas in huiusmodi indicés deputavit et assignavit: primo in dioeoeei Gneonensi reverendos ac venerabiles dominos Clementem Rudnicki custodem, loannem Kokalewski, loannem Rembielinski. loannem Sikorski, ieris utrinaqne doctore», loannem Piotrowski, osmonioos GneanenaeS; Thomam a Drobnin, canonicum ot officialem ecclesiae coliegiatae Lovicienais. In dioeoeei *Ctaoo*viensi, Stanislaum Krasinski hrchidiaoonum, Martinum Isdbinski de Rusieo scholasticum, Bigiamundum de Bteaicsa, iuri» ntrinsque doctores, et Albertum Pruskowski, arohidiaconum Zavichostensem in eccleaia Cracoviensi. In WladialavieMi, Mafthiam Wialioki decanum. losepbnm Konaraewskik arohidiaconum, iuris ntrinsque doctores, Bebaatiannm Koskowski et Lucam ab Unieiow eanoaioM WtadislavieuMS. In dioeoeei PosnaniMsi, loannem Povodowski praepositum, loannem Piotrowski,, iuris ntrinsque doctorem, custodom/ Iacobum Brsosnioki et Mlohaolom BlawiasM, canonicos Pooaaniemos. Ia dioeoeei Plooensi, Paulum Glogowski decanum. Btanialaum Slonoki theologiae doctorum. Paulum Maholin abbatem viearinmqne in spiritualibus ac officialem generalem, neenon Nieolaum Konareki. canonicos Plooenses.

Caput XXXVII.

I» agriscopolw *Wloditlatienti, aNfnatarti* honorum smdoatee od radam rcMporoado, od eoatrsbnftotismfs» pro ararihorio so/esadem *eoatptJltndi.*

Reverendissimus dominus episcopus Wladialavienaia, ex decreto sacrosancti concilii Tridentini et praesentia synodi, contra venerabilem Georgium ab Eden, praepositum Zukoviensem. cui terminus comparent)* autboritate synodi Wladialaviensis proxime praeteritae in hac aynodo provinciali ea causa praefixus erat, quod villam conventus sui N. quatuor millibus florenorum voiididerit et alienaverit. tanquam legatus apoatolicua procedere debet. Similiter contra ahbatos Olivensem, Peplinensem, Coronoviensem, ac praepositum Zarnovieneem. qui ad seminarium anno Domini 1668 in synodo Wladialavienai per reverendissimum dominum episcopum' institutum, vigore obligationis ause, nihil contulerunt.

Nunoiiod raeriom aedem *apottoliea» et aanctam maieUatem* reyiam mittendi.

Nuncii ex hac synodo designati ad sanctissimum dominum nostrum Gregorium papam XIII reverendus dominuslacobusBrieanicki, canonicus Poananienais: ad serenissimum vero principem et dominum dominum Btephanum, Dei gratia regem Poloniae. etc: reverendi domini loanne» Demetrius Bolikowaki scholasticus Wladislaviensis et Lancicinn»!», et Hieronymus PovodoVski, canonicus Pomianiensi».

Couttitution»» ipnodale» fnando publicandae.

Decretum est communi consensu totius synodi, ne constitutiones praesentes publicentur, priusquam sanctissimae sedis apoatolicae literis specialibus fuerint emendatae. correctae et confirmatae.

Breve apoetolicum eonititutionee prnmnnalee confirmant.

lacohus l'chanski, Dei et spostolieae sedis gratia archiepiacopus Gnesnen»». legatu» natu» et regni Poloniae prima», reverendissimi» in Christo patribus dominia Leopoliensi arehiepiseopo. aliisque episcopis provinciae nostrae, fratribus in Christo charisaimis. neenon universis et singulis, quibua intereat, intererit aut in futurum quomodolibet intéressé poterit. salutem in Domino.

Literna confirmationis suprascriptarum ennstitutionam synodi provincialis nostrae nuper celebratae, mandatiaque sanctissimi in Christo patris domini nostri dontini Gregorii divine providentia papae tredeoimi in pergameno sub forma brevis seriptqa, et sigillo sub annulo piscatoris more Romanae curiae obsignatas, sanas, salvas, integras, non viciâtes, nec in aliqua parte suspectas noveritis nos cum ea, qua decuit, reverentia recepisse, huiusmodi verborum sub tenore:

Venerabili frairi Jocabo, arehiepiteopo Oneenenn, Oreponut papa XIII.

Venerabilis frater salutem et apoatolicam benedictionem. Ex literis fraternitatis tuae communi eaeteroram episcoporum eierieoramque omnium nomine conscriptis, atque ex actis synodi isthie confectae apertissime cognovimus, quante cum laude et status ecclesiastici dignitate ac Dei

gloria, veraatl titia in re gravissima, atque a nobis bonisquo omnibna optatissfina, in quo etiam certo Mimus fuiaee tuam operam prasatantissimam. Legimus Igitur, dillgentiaeimeque consideravimus eiua synodi acta et decreta, eaque etiam a venerabilibus fratribus nostri» cardinalibus sacri concilii Tridaatini interpretibus considerari voluimus. Fuerunt reperta omnia sapienter pieque constituta et tum clero tum regno universo conducibilia m salutaria Ea igitur remittimus, paucis aliquot tum*mutati», tum, ut aptissime convenire videbatur, appositis. Hortamur igitur, atque apoatoliea,auctoritate, quam a Dei benignitate accepimus, iubemus, ut eins aynodi decreta omnia quam diligentissime atquo inviolate aerventur. Illud etiam eadem auctoritate prohibemus, ne qui» epiaeoporum clericoritmve utatur scriba, consiliario, secretario aut alio officiali haeretico. Docent enim sancti patres, haereticorum hominum non modo.convictum et consuetudinem, sed etiam sermonem vitandum esse, neque decere illo» nimis honorificis verbis appellare: tam exitiosam vero pestem, tamque catholicis omnibus infensam nutrire atqne in honore habere, perversissimum atquo ab omni ratione alienissimum est. Faciet igitur fraternitas tua, ut hoc nostrum mandatum ad caetcroa quoque fratres episcopos, quorum communi nomino literaa ad nos dedisti, perveniat: quibus autem non potoria has nostras litura» coram legere, ad eos exemplum mittes, hortaberisque· ut clericos suos moneant, nostraeque hyius voluntatis certiores faciant. Nihil enim est, quod tam cupiamus, quam Bei gloriam atque animarum salutem, utriqbc rei insidiari nuuquam desistunt haeretici. Caetera ex nuncio nostro cognosces, eique fidem tribues.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, aub annulo piscatoris, die 29 decembris 157*. pontificatus nostri anno VI.

Ánt. Ûuocapadúlius.

Quae omnia et singula praemissa vobis reverendissimis dominis, caeterisque suprascriptis significamus, intimamus et ad notitiam deducimus-, hortante» easdem, ut omnia et singula tam in praedicti» constitutionibus synodi, quam etiam literis apostolici» contenta et descripta, per dioeceses vestras publicari et ab omnibus clericis observari curent. Et ut huiusmodi literi» apostolici» fides adhibeatur, ad notitiamque omnium et aingdlorum perveniant, exemplum illarum fideliter de verbo ad verbum descriptum, manu nostra propria subscriptum et sigillo communitum, ad calcem huiusmodi synodi provincialis constitutionum adseribere et apponere iuatimua et mandavimus.

Datum in arce nostra Loviciensi, die 19 mensis februarii, anno Domini 1678, indictione sexta, pontificatus praelibati sanctissimi domini nostri papae anno VI.

Praesentibus ibidem reverendis ac venerabilibus dominis Rebaatiano Magnusacwski archidiaoono, Ioanne Piotrowski custode Loviciensibus, Francisco Lipski, archidiaoono Lanoiciensi, loanne Sikorski, loanne Rembielinski iuris utriusque doctoribu». et Felice Rembielinaki, Gnesnenaibu»,- Stanislao Qrochowaki Unietoviensia, loanne Makowski* Lanciciensis pcoleaiarum canonicis, testibus.

Idem laoobus Uchanski arcbiepiacopua qui supra subscripsit.

Locat f tigilli.

Statuta provincialia *debitae eeteeuHoni deautndanda. h faarta egaodo Petrieooioooi.*

Quoniam frustra eat sententia· ferra et statuta condere, nisi debitae execution! demandentur, idetoeo omnibus loci ordinariis, aiiisque indicibus provinciae Oneaneasis ' districto praecipimus, at omnia et singula statuta provincialia, nova at ratera, ia hoe rolemine statutorum oontenta, tarn sub fooeili praesidentia reverendissimi domini loannis de Laako moderni, quam aliorum anteoeeSorum et euooeeeoram suorum edita, matura» debitaequo execution) demandare praeurent: ne ridieulam ait, ea itatuere, quorum nuilu» fructus exituave futaras esset,

hiterat powbffei» moeiali *ad* «rrsm'MtmiMi Po/euio» repew.

Ch»ri»simo in Cbriato filio nostro Stéphane, Poloniae regi illustri,

Oueonroe rara XIII.

Charisaime ia Christo fili noster, saltutem et apostolicam benedictionem. Reddidit nobis literas maieatati» tueo dilectu» titio» laeobu», eanonieu» Posuaniensis, cumque hi» acta synodi provinciali», Incredibiliter laetati tumu< aie enim cognovimus fuisse sanctissimo iureiurando admis»» decreta et ca none» sacrosancti coucilii Tridentini. Conaideravimu» etiam diligentissime caetera eiuadem «ynodi acta, vidimusque omnia fuieae pie »apienterque decreta, Eat igitur quod univerae gratulamur isti regno hi» enim duobua quasi fundamenti», fldei nimirum sinceritate et ecclesiasticae disciplinae integritate, nititur regnorum omnium et rerum publicarum salus quibua »ublati«, nullae plane »unt humani ingenii et conailii vire». Gratulamur etiam maieatati tuae habe» enim in literie episcoporum et cleri unirer»). eodem lacobo ad nos dati», praeclarum testimonium pietati», studii. diligentiae, in tam praestanti tamque Deo accepto négocie conficiendo. Quod igitur restat, Deo primum gratia» agamus: tum nitamur omni studio, ut tam aalutaria deereta inviolate aerventur. Quod noa quidem curabimus quantum poterimua: tuum quoque erit quicquid potori» auxilii atque opia conferre, ac meminisse praeclarae illius Augustini sententiae: foelice» principe» esse dicimus, «i suam potestatem ad Dei cultum maximo dilatandum maieatati eiua famulam faciunt. Posse te plurimum omnea intelligunt. velle dubitet nemo optima igitur omnia expectanda eunt. Postulationibus cleri, quantum quidem in nobi» erit, satisfaciemus, intelligetque maieatas tua commendationem tuam plurimum apud noa valuiaae. Caetera ex nuncio nostro cognoscet, eique fidem tribuet. Datum Romae, apud Sanctum Petrum. »ub annulo piacatori». die .28 decembris 1578. pontificatu» noatri anno »ext<v

Erecatorei horam ttatatoram α sancta ssd» apostoliea *delegati.*

Dilecto filio nostro et apostolioae sedis in regno Poloniae nuneio. ac venerabilibus fratribus arcbiepiscopo Gneanenai et epiacopo Cracoviensi, nunc et pro tempore exi»tentibu» et eorum cuilibet,

Gnaeontro rara XIII.

Dilecte Illi et venerabiles fratred, salutem et apostolicam benedictionem. Cum anno superiore synodua provincialis Gnesnensi», adjuvante Domino, eelebrata fuerit, cuiu» decrets ad nos missa »«rmna,et in congregatione cardinalium sacrosancti concilii Tridentini interpretum videri iuasimue: quae quidem ab eia diligenter considerata, nonnullisque in loeie aptata, postea nuncio nostro in regno PolonUe remissa ftiarunt. Et dilectus filius laaobus Brsesniciu, eanonieus Poanaaieoaia ab eadem ey-

node at a toto ipsius regni Polonia» olero internunciua ad^nos missus, noble humilitor supplicari fecit ut executores decretorum eiusdem synodi, ne tam pius et salutaris labor depereat, constituere dignaremur. Noe petitionem hand aêquam at ho· nestam ease censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, roe et vestruçi quemlibet exeoutoraAdecretorum aynodi provincialis huiusmodi, authontate aportolica. tenore praesentium, facimus, constituimus et deputamua. mandantes vobis et vestrUm cuilibet, in virtute >sahctae obedientiae, ut roe, vol duo aut unux vestrum. aibi. qunndo at quotiea opua fuerit; vel eritis requisiti, décréta praedicta nb omnibua', ad quoa spectat et »pectaro poterit quomodolibet ׀ in futurum, authoritate nostra' firmiter et inviolabiliter observari curetis et faciatis. Contradictore» quoslibet et rebelles, ac parere recusantes, per poenas vobis bené visas et etiam pecuniaria», arbitrio vestro declarandas et rfpplicendas, ac demum per sententias et censuras ecclesiasticas, aliaque oportuna iuris et 'facti remedia, quacunque appellatione remota, compescendo, legitimi.-que super his liubcudis. servatis processibus. Mutontiaa, oeMuraa ot poenas ipsas,' etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoe, si opua fuerit, auxilio brachii secularis. Non obstantibus constitutionibus ot ordinationibus apostoiicis et quibusvis statutis et consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione apostolica, .vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque induitis, et literis apoatolicis, in contrarium forsan quomodolibet conoessis et confirmetis. Quibus omnibus, eorum tenores, ac ai de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice duntaxat, ad effectum praesentium specialiter et expresse derogamus, contrarii» . quibuscunque, seu si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit aede indultum, quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint, per literaa apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de induito huiusmodi mentionem. Detum Romae, apud Sanctum Petrum, sub annulo piscatoris, die 8 aprilis, anno Domini 1578, pontificatus nostri anno sexto.

APPENDIX
AD CONCILII M PETRICOVIEN8E PROVINCIAE ONE8NENSI8
1577 maii 19.'

Qtrio in *concilio Petricoeienei caepe alluditur ad antiguiorec conetitutionee provinciae Gnevneneic, nobie curae fuit hae bonetitutionee hic edere prout habentur* in *opere* supra *citato, 'coi. t>25,* n. .3. *In hoc libello inveniuntur fragmenta decretorum gemrumdam antiquarum nguodorum huitu provinciae* GnssiwaaM, *guae lector frueira inquireret in generalibuv conciliorum colleetionibue. — IpB. Martin.*

CONSTITUTIONUM SYNODAL1UM LIBER PRIMUS.

De rumina Trinitate, et fide catholica.

In primis statuimus, quod in fide sanctae Trinitatis et incarnationi» domini nostri lesu Christi, sacerdotes populum, tam maiorem quam minorem, debeanÿ instruere diligenter.

De Trinitate* autem ad minus docere tenentur expresse, quod Pater et Filius et Spiritus sanctus, tres personae, et unus Deus, et una persona non est alia.

Et eum fides non subiaceat rationi, non est quaerendum, nec. per laioos disputandum de his quae ad fidem pertinent, quomodo vel quare; sed simpliciter credendum in articulis fidei, sanctissimae Trinitatis mysteria, divinitatem et humanitatem domini nostri lesu Christi concernentibus, quod credit, tenet et docht sancta Romana ecclesia mater nostra. Et quod omnes presbyteri et jignanter curati, articulos fidei principales 'sciant, et? doceant explicite et distincte, prout in symbolo apostolorum continentur.

Do profUeetone fidei. '

Et eynodo Petrieooienoi,1578, tub revereudtemmo olim lacobo UchanvU arohmpioeopo.

Ad testificandam unitatem et constantiam sacrossnetas catholicae eccleeiae, quae a leou Christo domino Deo et salvatore nostro, ' sapor boatum Petrum apostolorum principem ab iaitio aedificate, et ad finem aequo saeculi perpetua summorum pontificem Romanorum suceOMione duratum est, omnes ot singuli, qui ad synodum convenerunt, fidem suam, quae una eadosnqM eet omnius voro ia Christo erodentium, ex formale por Piam IV felicis recordationis pontificem maximum edita, adhibito iureiurundo, libenter cupideque professi sunt, in hanc videlicet formam.

Ego N. firma fide credo *(cupra coi.* 38 Cl.

Decretum antiquum *Dieregovii archiepiccopi, Petricoviae, 1551.*

Sacra synodus, invocata, ut moris' est, gratia V' Spiritus sancti, propter exterminanda» haoreses. quae in provincia Gnesnensi radices iam non mediocres egerunt, multosque in ecclesiastico ordine infecerunt, decrevit, nemine.contradicente, ut reverendissimi domini archiepiccopi, episcopi praesentes et absentium nuueii. necnon abbates et capitulorum nunoii, confessiobem fidei suae in exordio praesentis synodi facerent, prout ibidem fecerunt in effectum, catholicam scilicet confitendo fidem, quam sancta confitetur Rom.ana ecclesia ; cuius confessionis ibidem confectus extat libellus paraphrastic» conscriptus. Quam quidem confessionem, etiam singuli domini episcopi absentes et prelati, et canonici ecclesiarum cathedralium et collegiatarum in capitulis suis, necnon abbate» cum suis monachis in eorum conventibus, omnes et' siuguli, atque etiam coram archidiaconis in visitatione ecclesiarum parochialism, plebàni atque alii presbyteri et oleriei, facere deinceps teneantur. Operae precium eme quoque oeuouit synodus ipsa, ut etiam *deiu*ceps illi, qui nominati fuerint aliquarum ecclesiarum in provincia et primatia'Gnesnensi, in atchiepiscopos et episcopos, post,eorum eioctionpm, denuntiationem aut postulationem, in manibus nuneiorum per capitula ad eoo deputandorum, oandpm confessionem faciant, quam confessionem reiterare sunt obligati, in primo quoquo suo ad sponsas suas ingressu, idquo atros iummontum receptionis suao ad ecclesiam, in modio capituli praestari solitum. Similiter abbates circa, benedictiones sus», praelati et canonici ad ecclesia» cathedralee ot.oollegtetas circa eorum receptionem ; plebaai voro et alii clerici ad parochiales et alia quaeounque ecclesiastica beneficia, eum cura et sine cura (animarum), circa eorum institutionem. Bt oleriei etiam ad ordines saoroe promovendi noa snscipiaatur, neo admittantur, nisi quatenus id fecerint SuppHeandum qtfoquo

decrevit eadem «ancta synodus aedi apostolicae, ut eonatitutionem hano bono et pin respectu factam, aaaenausauo ratam faciat. Quiconque autem poat confessionem huiusmodi factam, periuri et haereticae pravitatis assertore», aut libros haereticos tenentes vel legente», vel ctiatn cuq^haeretiei» commercia et familiaritatem habentes, aut eos in auia domibus sive familiis tolerantes comperti Aierint: tales, nisi monitione pfaemissa ab hoc destiterint, ei fuerint episcopi, sanctae sedi apoatolicac, per eius capitulum vol motropolitanum, ei vero fuerint ecclesiarum csthedralium praelati et canonici, sive abbates oorutnque monachi, per capitula episcopis, ai collegintnrum et parocliialium rectores aliique bénéficiât!, per clericos locorum ordinariis deferantur, legitimo puniendi. Cooperari etiam debent reverendissimi domini archicpiacopus et episcopi, per nuncios synodales, ut regiae majestatis «uthoritate. 'domini senatores «oculares ducatus Lithuania·', eandem confessionem suscipiant. Similiter ot -enatus cum tota nobilitate regni Pploniao.

Do eiusdem fidet unitate tependa, ot do disputationibus circa earh.

E ogaotio Peiricoaionoi,* /Λ7λ.

Quia huic professioni *(mpra col.* H2H B· t>29 A).

Disputatlonoa do negotio religionis vitandae.

Nicolai Diertgumi, Lancieiar, i'ill.

Perpendens etiam sacra synodus, veneranda mysteria et arcana fidei profanari, ae per hoc religioni catholicae iam duduni per universalia concilia optime ordinatae iniuriam heri, multosque scandalizari, quod plerique clerici vel seculare» cuiuscunque status vel conditioni», do fido chriatianS atque religioni» negotiis, quaestiones et c<>n- <' certatione», etiam inter epulas et pocula, movere consueverunt, ac ea quae laudabiliter sancita, exposita et ordinata sunt, in dubium qevooare innixa ergo canonum et legum sanctionibus, decrevit, ne quispiam clericorum vel secularium, huiusmodi disputationes facere audeat Alioqui contra tale», ordinarii poenas canonum et legum desuper conditarum extendant.

Da oonstltutlonibu» at serum executions.

Ei a»tigni». Nicolai arehiepiteopi.

Statuimus, ut praesens libellus nostrarum conatitutionum provincialium, in singuli» ecclesiis eathedralibus sub sigillo nnatro. ac deinde in aliis ecclesiis collegiati», infra tempus sex mensium a publicationp prmwnnswitn computando, aub sigillo ordinariorum, sino excusatione qualibet, habeatur conscriptus, et in ohoro vel alio loco competenti. in catenula affigatur; sic. ut patere possit cuilibet legere seu videre ttolenti. Quicunque autem constitutiones nostras praesentes de loci» praedictis auferre vel » asportaro, seu aliquid in eia delere, addere, radere vel mutare praesumpserint propria temeritate, et de hoc constare poterit, ultra divinam indignationem, quam incurrerit, tanquam falsarii per locorum dioecesanos puniantur.

* *Ex* noris, '/feneis ds Les^o.

In primis statuimus, ut «tatuta provincialia dudum per nostros praedecessores, vigore certarum literarum apostolioarum edita, et oonsuetudine» bonae et rationabilee,' ab omnibus teneantur et observentur, vivendo leeundum ea. Hoc adiicientes, ut -bullam ooeaae Domini saepe, praecipue vero ferta quinta magna, et iura statutaque quhe mandantur nuncienda populo in suis ecclesiis, quorum interest, saepius publieent. et quid in eis continetur, declarent.

fitatuta provincialis executlosü maadanda.

MottAsos Drsewii, Prtrwovmr, anno *15A>.*

Quoniam non modo frustra, sed etiam inutile, ac plane ridiculum esset, leges condere salutare», si caedem nullam accipiant vxequntioncm : proinde auctoritate praesentis provincialis concilii, omniba» dominis loci ordinariis, eorumque vicariis ac officialibus, iniungimu», eosque in Domino obsecramus, ut «adem praesentia, necnon anteriora omnia et singula .statuts provinciae nostrae, diligentius vigilantiusqii" quam unquam antea, observent ol,-servarique faciant, ah etaque ne lato quidem digito, ut dicitur, discedant. Efficiant quoque, ut quod ab omni clero auctoritate aynodali sancitum e»t. id ad omnium ot disciplinam et ii'ilitatem perveniat.

Statutorum librum quilibet habeat.

Em/oiem. Lanriciae, oono 15.')/.

Item, quia e* bonis moribus clericorum seoulare» multum confirmantur et aedificantur statuit haec synodus sacrosancta, ut domini archiepiscopi et episcopi, ad morum reformationem in clero solenniter procedunt, quam, iuxta sacrorum canonum provincialium, vetorum et novorum, constitutiones, faciant in capite et in membris: ad' poena» iuria et statutorum, osnni timori postposito et sine personarum acceptione, contra rebelle» et inobediente» procedente». Et no qui» ex clero provinciali ignorantiam statutorum novorum et veterum, noviter impressorum et publicatorum, morum et vitae reformationem in su continentium, praetendere posait decrevit synodu-. ut quilibet reverendissimorum dominorum archiepiscoporum et episcoporum, eadem statuta in dioecesi sua toti clero faciat publican, Mandamus autem omnibus praelatis et canonici». ac plcbani» eorumque vicariis et alii» presbvteri». tam «ocularibus quam regularibus, sub poena synodali. ut librum eorundem statutorum quilibet habeat, et secundum illa vitam suam componat.

Nieolai Dierggovii, n eoastitutioailms /synodi/ *Petricoeimtie, anao*

Cum sancta synodus diligenter aecum expenderet. statuta seu constitutione» synodales veteres et novas, tquibus provincia Onesnenai» recte ad omnetn ecclesiasticum ordinem retinendum, ac unumquemque in suo inre conservandum, gubernari possit)'laudabiliter et utiliter esae ordinata» quae etiam per reverendissimum patrem et dominum, dominum Aloy/ium Lippomanum. episcopum Veronensem. et aedi» apostolicae ad regnum Poloniae tunc nuncium. anno superiori, m aynodo Lovicienai. cum diligenti calculo, uuthoritate apoatolica. extant collaudatae atque approbatae: illas igitur tanquam legitimas et canonica», in omnibua et singulis illarum capituli» et clausulis, praesens synodu» acceptandas dnxit, praesentique decreto synodali acceptat et approbat, ac ad exequutionem illarum reverendissimos arehiepiscopt*· et episcopos, arctatos esse vult et arctat, sub poena iam dudum in synodi» superioribus descripta.

Et ne quispiam constitutionum huiusmodi ignorantiam praetendat, seque illas non posse habere dicat, propter earum defectum : sacra synodus rogat, ut reverendissimus dominus arcbiopisoopua statuta ipaa, et constitutions» hniuamodi veteres et nova». etiam novisaima». tempore suae praeeidentiae in synodi» provincialibus editas, in unum volumen pulchre per titulo» singula dirigendo, per venerabiles dominos Stamslaum Dabrotruki, Oneenensem,

curiae »uae cancellarium, et Franciscum KradiMki, Calisaienensem erchidiaoonoa et iuris doctores, ad bec praesenti synodali decreto delegatos, colligi, atque illa in unum volumen* congeri, et in publicum edi procuret ot faciat, et ab omnibus ea, tam In iudicio quam extra, servari ot manu teneri, constitutione praesenti mediante, decernat

In tynodo Lommwim Meande, !muuki i» butko.

Statuimus, ut ordinarii eorumquo officiales, at caeteri ecclesiastici iudices, in iudieiis et causis ecclesiasticis, statuta dioecesana primum, deinde provincialia nova et vetera, postea canones sacro«anctos ubi textu» expressi reperiri possunt, et ultimo, glossarum et doctorum deciaionM commune», in iudicli» et causarum processibus obaervkre teneantur. Contrafaeientes poena ad arbitrium superioris puniendi.

Do consuetudine.

Ex mtifM, Nικlai ortiitfimfi.

Ecclesiu Gnesnensis, ex antiqua et rationabili consuetudine obtinuisse dignoscitur, quod causas ad eam per appellationem devolutas, subditis suffragaueorum suorum' committor» valeat, et compellere lurisditionem huiusmodi suscipere detrectantes: sic enim consulitur, ut propter locorum distantiam, parcatur partium laboribus et expensis: quia si non reciperentur delegationes huiusmodi, cogerentur partes cum dispendio apud sedem metropolitanam litigare. Huius sacri approbatione concilii, statuimus, antiquam consuetudinem déclarantes, ut sedes Gnesnensis, causas huiusmodi subditis suffraganeorum suorum valeat delegare, et animadvertere in rebelles.

Eiusriem.

Consuetudines, quae gravamen eccleeiis inducere dignoocuntur. invalidas decernimus: locorum ordinariis, ut in omnem eventum eis resistant, firmiter iniungentee.

Emsdsm.

Illam consuetudinem, in qua ille, qui in foro publico vel alibi, coram multis aliquod perpetraverit delictum, et tamen admittitur ad iurendum, contra publicam veritatem, quia delictum illud non fecit, penitus reprobamus. Sed testes idonei admittantur potius contra ipsum, per quos possit affirmata veritas legitime comprobari.

Za synodo LcMicMM* prima, /omtms do Lario.

Ut consuetudo, equi» perfundendi homines promiscui sexus in celebritate paschali, qua diabolus multas animas mortalium lucrifacere solet, propter submersiones, aliaque scandala vel ob id evenientia, penitus aboleatur: decrevit synodus, ut domini ordinarii locorum, quisque in dioecesi sua, mandet eoncionatoribns, ut in concionibus hortentur plebem ne iste faciat. A regia vero maieetate petendum erit, ut aliqua poena constituatur contra tales.,

D*

Δ> cmiguto, MettAtoe DrsoeicM.

Cum in ecclesiis, praelatorum seu canonicorum electio, vel bonorum abeaatio son obligatio, aut alia ardua negotia ecclesiae imminent facienda, ad talia absentes canonici eunt vocandi; alioquin, ipsis instantibus, por superiorem cassabitur, quod in eorum absentia per preeeoatee fuerit attentatum. nisi consuetudo habeat eoo ad talia non vocari, vel absentee sint extra provinciam ceastituti.

Exeemmunieamus omnes, ia quacunque dignitate, personata vel officio constitutos, nocuos sseularea et regulares eaaoaiees *ei* monachos, qui in electionibus, aut alito suarum ecclesiarum seu monasteriorum negotiis persequendis, conspirationes, oouiurationos seu atlas colligatione» illicitas quascunque» fecerint: oto districtius iaiongeates, ut ipsi utilitatem ot profectum ecclesiarum ot monasteriorum. suorum, solum Deum habentes prae oculis, recta conscientia ot mente Ubera, satagant procurare.

Item statuimus, quod practice ot forma gentilis electionis infraacripta, in omnibus ot per omnis observetur; quam authoritate huius sacri concilii innovamus.

Sciendum est, quod volentibus ecclesia» vacantes ordinare, altero de tribus modis ipsis vacantibus providetur. Aut enim ordinatur vacans ecclesia por provisionem, aut por electionem, aut per postulationem solennem. Provisio pertinet ad superiorem, in qua non est necessaria forma concilii. Electio autem et postulatio, ad inferiores; in quibus forma concilii generali» necessario eat servanda.

Forma autem concilii triplex est, scilicet: forma scrutinii, compromissi et inspirationis; vol quasi secundum alteram istarum. Quiconque vult eligere, vel solenniter postulare, in ecclesiis cathedraiibus, regularibus et collegistis, debet de neeMsitete procedere secundum unam ex formio praedictis. Per formam autem scrutinii proceditur hoc modo:

Ecclesia enim pastoris regimine destituta, capitulum sive canonici praesentes, statuent torminum ad electionem celebrandam, de quo flat publicum instrumentum, in quo narrabitur quod die tali, decedente vel translato vel defuncto tali praelato talio ecclesiae, eiusqurk corpore ecclesiasticae tradito sepulturae, capitulum sive canonici, qui tunc praesentes erant, convenientes, talem terminum cum continuatione dierum sequentium ad electionem celebrandam unanimiter statuerunt; qui terminus erit competens, quod infra illum absentes,' qui vocandi sunt, citati commode venire possint, consideratio locorum distantiis, et personarum et temporie qualitate, nou tamen nimis longus, quia in electione mora e»t periculosa. Et si vocandus scitur ubi personaliter resideat, personaliter est vocandus; si vero nesciatur, vocetur in loco, ubi morari consuevit, per edictum publicum. Vocatio aStem fiet sub bac forma.

B. praepositus et capitulum Strigoniensis ecclesiae. N. tali canonico Strigoniensi, coloniae moranti, salutem in domino, etc. Discretioni vestrae significemus, quod bonae memoriae C. quondam arehiepiscopua noster, die tali fuit viam universae camis ingressus, et corpus eius cum reverentia debita ecclesiasticas traditam sepulturae. Ne igitur eocleeia nostro, propter diuturnam vacationem, gravem patiatur in spiritualibus et temporalibus laesionem, diem talem cnm continuatione dierum sequentium, ad tractandum de electione futuri pontificio, ot ad electionem celebrandam duximus statuendum. Quocirca voa requirimus ot peremptorie citamus, quatenus die ipsa nobtocum convenire curetis. Alioquin nos extunc ad eam procedere curabimus, vestri absentia non obstante. Quod si forte iusto impedimento detenti, venire nequiveritis, et velitis alicui de canonicis committere vices vestras, tunc ad MeVMtras speciales litorea ot Idoneum nunoium transmittatis, qui iuxta statutum conditi generalis, do ipao impedimento fodet plenam fidem. Datum etc.

Hae autem Hierae erunt apertae et do praesentatione ipsarum fiat pubtiram instrumentum, ne poscit malitiose dtatio' negari, prout aliqui iam fecerunt.

aat·· convenire la oecleala vol tai a oapitulo, ai poceunt, vol* in aMo loco idoneo, ai ibi commode oonvanir· aaa poàaunt M abi ax canae oolitua loeuo mutatur. at loca» at eaaaa ia citatioM iaaaraatar.

Omnibu· natam ia loco atatuto aimai oonvoniontibua, diligenter dalibaraai, an par riam aeratiaii aat per viam oompromiaai procedere reliât. Si ergo viam oligaat aeratiaii, de aieetioae huiuamodi dat publicam instrumentum, ia quo contineatur qualiter, diligenti deliberatione habita, placuit omnibu· ei cinguli·, et eoaeorditer omnea conaenaerunt per viam aerutiaii procedere. Quo facto aio procedent

Eligantur ex Ipao collegio et aon aliunde, tree fide digni, vel plureavel pauciore·: lioet ait melina. quod tree tantum iuxta concilium generale, (de qua etiam electione dat publicum inatrumentum), quibue detur poteataa per idem publicum iaatramentum rei acripturam authenticam, examinandi vota eue et aliorum, nullo ommiaoo, recreto et eigillatim in ecriptia ea redigendi, et redacta mox in communi publicandi, ut eeiatur, qui in quem conaenaerunt et meriti'ad meritum, et aeli ad aelum, et numeri ed numerum collationem faciendi, ot collatione per eoa habita diligenti, eiectionem faciendi, et eum eligendi, ia quem invenerint omnea, vel maiorem vel aeniorem partem capituli convenait»·; ita quod uno» ecratatoram, de concouru ot voluntate aliorum duorum viee aua et collegeram, ot aliorum omnium, qui in eine oonaenaerint electionem, pronunoiet in acriptia, «t aoleaniter celebret, ot alia faciet, prout oompromittentibua placuerit Huic entem inatrumonto •uper poteatate tradita confecto, omnea ne aie •ubacribant: -Ego talia praedictia interfui, et oonaonai, et praedictam poteatatem eia contuli/ Et poatep aigilla omnium et etiam capituli, apponantur. Hoc facto, iati trea trahent ae ad partem, et primo acrutabuntur voce· eorum, ita quod duo •crutentur tertium. Poet hoc aeriatim et aingul·riter vocabunt quemlibet de capitulo colum perae; et primo illum, qui habet ia electione primam vocem de conouetudine. Et dicent ei recreto, exemplo Daniolia: -Frater, in electione praeaenti, habeaa Deupi prae ooulia, euiua nunc cauta tractatur. Non te decipiat odium, favor vel amor, non pecunia, quae bumanoa voient pervertere aeaaua; non lucro tuo proapieiaa, aed utilitati communi. Ideo adiuramua te por Deum vivum et in virtute Spiritu aaneti, et aub periculo animae tuae, quod couentiaa in eum et eum nominee, quem ex voto crodia utiliorem et meliorem eodeaiae, et per quem iura eoeleeiae poeount melina defenaari.** Et tunc ille dicat: -Ego credo P. meliorem et utiliorem, et in eum concentio, et eum nomino eligendum in epiacopum et putorem.*! Et tam interrogatio et adiuretio quam ruponeio redigantur ia uriptia; et haeo per tabellionem clericum vel, ai non poaail haberi tabellio, duo ex eia boo aoribant.

Completo acratinio. ipai aorutatoree mox, id eat nullo actu contrario intermedio, redibunt ad capitulum, et ipai vel unita eoram, do aliorum mandato, vota cingulorum ia communi publicabunt •t praecento capitulo dicent: -Non oxamiaavimu vota veatra ei cingulorum accreto ot eigillatim, pleut vobia, quod ea pubticemua?** Et illi diuat: Woevt. Et aio publicabunt, id ut publico legent, ut qUod recreto actum ut, ab omnibua aciatnr. Publicatione autem facta, collatio numeri ed numerum, wH ad aelum, ot meriti ad meritum, lot per ipaoa aorutatoree aie. Si vota canonicorum divi»· fuerint in plure», rargent in medie Capituli, ot publicatae voti·, incipient a capita, ot legoat aie: B. ot C. connueiront ia P. Item ex eUa perte logeât: D. E. ot F. ooneeaaerant in M., et aie publicabunt diaaatn: -No· inveaimua maiorem numerum eoneoneiaec in P. Nam ram oint in nniveree quadraginta opaonioi, viginti qniaqne eonaanaenut la ipeum P. ot quindecim in M. Item iavonimua meliorem aelum ex parte eligentium P. quant n parte eligentium M. Nam illi olegernat bonum et utilem virum: ietia autem earn et aaaguia revelavit anum eonrangniaram eligendum. Item iavonimua P. maioria eeao meriti, quia iiteratior, prudentior, hoaeatior, aanotior, melior ot potentior ad iura eocloeiaetioa eonaervanda, quam M.** Ubi autem unua eolua eat in aorutinio riOminatua, non habet loram collatio numeri ad numeram, vel merita ad meritum, ve) aeli ad aelum. Fiat tamen tunc collatio talia per eum qui maior cat, vel por aorutatoree, utram acilicet nominatu· ait do legitimo matrimonio natua, competentia aeientiae, dufficientia aetati·, et in aaorie ordinibua conatitutuaf Et ai iata concurrant, procedatur ad electionem; et duo ex aeratatoribna, quibua data eat a capitulo poteataa eligendi, tribuant poteatatem tertio, electionem pronunciandi et publicandi nomine euo et omnium conaentientium, quia unua debet eligere. Et in continenti electio et pronunoiatio let primo ia capitulo, in hae forma:

-In nomine Patria et Filii et Spiritua aaneti, amen. Anno, mena· et dio talibua. Ego tali·, unua de ■cratatoribua, a tali noelrO capitulo nominatu· ot eleetua ad faciendum scrutinium et electionem futuri pontificia, aoeundum formam aaperiu» practaxatam, ipsa servata in omnibua do voluntate, eonaensu et mandato collegarum meorum, et ex potcetaie mihi et ipoia tradita; invocata Spirit» aaneti gratia, ad honorem Dei et glorioaiaaimae matris eius,' et tali· aaneti noatri patroni et omnium sanctorum, P. in quem collatio facta eat, reperimus omne·, vel maiorem et saniorem partem noatri capituli in acratinio consensisse, in noetram et eoeleeiae nostrae epiacopum eligo et peatorem, eondemquo electionem in hia ecriptia pronuneio.**

Poet boe pulsentur campanae et populna congregetur; et populo congregato, per alterum ex electoribua ad hoc per capitulum deputatum, publicetur electio in communi, id eat, coram clero et populo, et cantetur *Tt Dtvet lettdannu* soleaniter, etc. Et electus, ai praeeeaa eat, deportetur ante altare et introniaetur.

Forma autem publicationi· huiuamodi erit. Recitetur totüe proceaaua, sicut iam in forme pronunciation!· dictum eat, et ultimo aie adiiciet -Qnam electionem robia dennneio, ei in praesenti» omnium dico eolenniter publicando.“ Igitur celebrata et publicata electione, decretum electioni· flat' aie:

-Sanctissimo ac beatissimo patri et domine noatro domino N., divina providentia aacroranetao Roman·· ac universalis eccleaia· nummo pontifici, P. praepoaitea et capitulum eoeleeiae Strigooieaaia eius humile», fidelea et devoti filii, pedum ooeula beatorum. Sacrio canonibus novimua eaie cautum, quod ultra tres menaeo vacare non debeant eoeleeiae cathédrales, ne propter defectam pastoris, dominicam gregem lupo· rapax invadat, ne viduata ooeleaia in faoultatibaa gravo dispendium potiatur. Eapropter, bon·» memoriae B. I archiepiaeopo noatro, nano, menae ot. die talibus, aient Deo placuit, viam uaiveraae oarnia ingroeeo, ipaiua corpora, ut meris eat, eum reverentia oeeloeiastieee tradito aopulturao: noa talea, qui tunc praeaontee •ramua, convenientes in unum tui electionem futuri

Oorax. oanaai» reap· XXXVIJ·.

«

pontificio uostri canonice celebrandam, taise terminum earn. continuatione dierum sequentium, duximus statuendum. Citatis igitur ad terminum, •t tune praesentibus omnibus, qui electioni celebranda» dobperuat, rolueruni' et putuerunt commode interente, in eeolesiam nos recepimus, de electione futuri pontificis tractaturi. Sane post diversos tractatus inter nos habitos et nominatos diverssrum personarum et simplices discussiones et inquisitiones multiplices, tandem placuit nobis et unirersia et singulis, per viam scrutinii nostrae ecclesiae, proridere. Et eligentes tres, scilicet B.. C. et D. de nostro collegio, fide dignus,' dedimus eis plenariam potestatem, ut secrete et sigillatim vota Cunctorum, primo tamen sua et postea nostra diligenter inquirerpnt, et ea in scriptis redigerent, et in scriptis redacta, mox in communi' eadem publicarent, et tam/numeri ad numerum et seli qd selum-, quam meriti ad meritum, per eos collatione habita diligenti, illum eligerent, in queni invenirent omne», vel maiorem et saniorem partem nostri capituli, consensisse; ita quod unus, de consensu et ivoluntate aliorum duorum scrutatorum, vice suae et collegarum ct aliorum omnium, electionem eandem pronuncisret in scriptis et solenniter celebraret. Qui secedentes in partem, primo vota sua, ita duo scrutabantur tertium; secundo, tres simul vota omnium aliorum, sicut nobis postea retulerunt secrete et sigillatim, diligenter inquisierunt, et in scriptis redacta, mox in communi publicaverunt, et in nostra per eosdem, praesentia, secundum formam eis datam, tam numeri) ad numerum et zeli ad zelum, quam meriti ad meritum, collatione habita diligenti, talis unus, ex scrutatoribus antedictis. de voluntatp et consensu M mandato aliorum, talem in quem repertum fuit, Omnes vel .maiorem partem et saniorem nostri collÿgil aeu capituli in scrutinio consensisse, vice sua. et collegarum omnium aliorum^in his consentientium, invocata Spiritus sancti gratia, in nostrum et ecclesiae nostrae elegit episcopum et pastorem, virum Utique plenae et maturae aetatis, utpote, qui tricesimum annum suae aetatis exegit, de legitimo'matrimonio procreatum, et in sacria ordinibus' constitutum, vita ct moribus et literarum scientia «ommendgfum,. et in spiritualibus et teinporpiibus circumspectum., et electionem pronuntiavit in scriptis, et publicavit hoc modo:

„„In nomine Patrie et Filii et Spiritus sancti, amen. Anno. menae; et die talibud. Ego,talia, unus <ic scrutatoribus, a dicto nostro capitulo nominatus et electus, ad faciendum scrutinium de electione futuri pontificia, secundum formam superius prae taxatam, ipsa servata in omnibus, de voluntate et consensu et mandato collegarum meorum, et omnium in his consentientium, ex postât» mihi et ipsis tradita, invocata Spiritus sancti gratia, ad honorem Dei et gloriosissimae Virginia matris eius, et talis sancti, in euius honore ecclesia nostra est consecrata, dominum P. in quem collatione facta reperimus omnes,.vel maiorem et saniorem partem capituli nostri seu collegii, quorum subscriptiones inferius continentur, in scrutinio consensisse, in nostrum et ecclesiae nostrao episcopum et p»»torem eligo, eandemque electionem in scriptu ocio.

.Dictam vero electionem sic canonice et solenniter celebratam et publicatam, in communi omnes recepimus et approbavimus,' Te Dsuas hnafemus, more solito, cum cordis iubilo decantando. Idem vero electus, sibi tali die electione huiusmodi praesentate, licet ex humilitate se insufficientem et indignum assolens, se multipliciter excusaret, nobis tamen vehem^ter instantibus, timens divinis dtspositionibus contraire, invocato diviase pietatis auxilio, tali die diotae electioni consensit, non tam timide quam devote eleotiqpem ipsam onusque impositum, ut prodesse valeat, suscipiens et acceptans. Vestrae igitur beatitudini duximus unanimiter supplicandum, ut electionem praedictam, sio canonice et solenniter celebratam, dignemini confirmare, et electo nostro consecrationis munus favorabiliter impertiri: quatenus nobis, volut pastor idoneus ef'toti provinciae praeeese valeat utiliter et prodesse. nosque et alii sibi commissi, sub cius sacro regimine, possimus coram Deo salubriter militare. Ad huiuamodi autem confirmationem a vestra sanctitate petendam, talem ct talem, nostros canonicos et coeleetores. instructores ct procuratores, ordinavimus et constituimus, et propter hoc eos ad vestrae sanctitatis pedes duximus destinandos, dantes eis plenam et liberam potestatem petendi confirmationem et, si neoeose fuerit, provisionem, ot jurandi in animas nostras, si visum fuerit, expedire: promittentes nos ratum et gratum et firmum perpetuo habituros, qaioquid per eoa in praedictis, vel iu aliquo praedictorum extiterit procuratum. Ut autem omnium nostrum vota in praedictis omnibus ot singulis, in hac élection» et petitione concordasse noscatis, sanctitati vestrae hoc canonicum decretum mittimus, roboratum propriis manibus et subscriptum. Ego N.. praepositus Strigoniensi» ecclesiae, supradictis omnibus ct singulis consensi et consentio, et manu propria sîÇho et subscribo. Egt> talis, vice talis, scribere nescientis, de mandato suo subscribo.' Notarius autem in fine dicet: .Acta sunt haec, anno, menae, die et loeo talibus."

Per viam autem compromissi, proceditur modo infrascripto:

Canonici' vacantis ecclesiae, statuant torminum ad electionem celebrandam. Interim, vocatis omnibus absentibus et in termino convenienti bus. qui debent, volunt et possunt commade intéresse. maior de capitulo, vel alius cui capitulum hoc committit, quaerat a singulis, si placet eis per viam procedere compromissi. Singulorum au tem consensu requisito et habito, tractetur de persona cui committatur. Deinde singulorum votis super hoc requisiti» et in unam, personam, cui committatur, convenientibus, unus de mandato capituli dicet: .Ego vico capituli et mandato, committo seu do A. i»i est unusi vel A. B. C. isi in plures compromittant), potestatem providendi nostrae ecclesiae de pastore." Illi in quos compromittetur, ai plures sunt, quia possunt esae duo. tres, quinque, vel septem, tranant ae ad partem. ‹t simul délibérons, potestate recepta, et conferant de persona eligenila: et si concordaverint, recedant ad capitulum. et forma' ei» a capitulo tradita in omnibu» observata, unu» eorum electionem pronunciet et publicet, in hac forma:

.In nomine Patris et Filii et Spiritus sancti, arnen. Anno, mense et die talibus, etc. Ego talia, de voluntate et consensu collegarum meorum, in quoa Unanimiter compromissum fuit a capitulo nostro. ot in -quos potestatem providendi eoclealae de paatore transtulerunt: vice mea et ÿsorum omnium aliofum in electione ius habentium et hic praesentium, et ex potestate et authoritate supradictia miMt et aliis meis collegis concessis, invocata Spiritus sancti gfatia, [P.| in quem nos A. B. C. compromisimus, supradicti simul convenimus, iit nostrum et eccleaiae nostrae episcopum eligo et pastorem, et de ipso provideo diotae éoo|eaiae in pastorem, et ipsam electionem et. provisionem in scriptis ot solenniter publico in cômmuni.

Haec forma servanda est, quando compromissarii aunt de collegio, prout dieit concilium. Si

verd erant extra collegium, tune sufficit dicere: .Ego talis, unus do compromissariis supradictis, da voluntate et consensu ipsorum, vice totius capituli, B, in qnern omnee convenimus, eligo sive provideo in'talis ecclesiae episcopum et 'pastorem.|' Et hoc quando totum capitulum concordat (nam uno contradicente, non poteat per viam compromissi procedi) postmodum vero coram clero et populo, publicet electionem sive provisionem: et postea fiat decretum ipsius electionis rive provisionis, hoc modo:

"Sanctissimo et beatissimo patri et domino suo domino N., divina providentia sacrosanctae Romanae ac universalis ecclesiae summo pontifici, P. praepositus et capitulum Strigonicnse eius humiles filii devoti, pedum oscula beatorum. Cum propter vacationem diuturnam ecclesiae, pastoris solatio destitutae, in spiritualibus et temporalibus dispendia patiantur, conditores -canonum deliberatione provida statuerant, ut ultra tres menses vacare non debeant ecclesiae cathédrales. Defuncto igitur bonae memoriae N. archiepiscopo nostro, anno, menae, die talibus, sicut Deo placuit, ipriusque corpore cum reverentia tradito ecclesiasticae sepulturae: nos tales canonici Strigoniensis ecclesiae, qui tunc praesentes eramus, convenientes in unum pro electione futuri pontificis celebranda, talem terminum cum continuatione dierum sequentium diximus statuendum. Citatis igitur in terminum, et tunc praesentibus omnibus qui electioni celebrandae debuerunt, voluerunt et potuerunt commode intéresse, in capitulum noa recepimus. de electione futuri pontificis tractaturi; et post diversos tractatus inter nos habitos, tamdem placuit omnibus et singulis, per viam compromissi nostrae ecclesiae viduatae providere. Considerantes in unum difficulter multitudinem convenire, et saepe in .paucis spiritum sanioris consilii residere, dedimus plenam et liberam, omnes et singuli unanimiter, potestatem, A. B. C. de nostro collegio, ut iidem. vel maior pars ipsorum, vice sua et nostra, per electionem canonicam vel postulationem concordem, ecclesiae nostrae supradictae vaeanti, Deum et bonum statum ipsius ecclesiae habentes prae oculis, de persona idonea providerent, omnem potestatem èt vicem nostram, eis super hoc committentes, ita, quod unus ipsorum, de consensu aliorum compromissariorum vel maioris partis ipsorum, vice sua et collegarum et nostra, illum, in quem omnes ipsi vel maior pars ipsorum eobveniret. eligerent, et electionem in praesentia nostra solenniter publicarent. Qui secedentes in partem, et Spiritus sancti gratiam invocantes devote, post tractatus varios et diversos, de diversis personis inter se habitos, ut nobis $o»tmodum retulerunt: tandem in migiatrum P. Strigoniensem praepositum, in sacerdotali ordino constitutum, iidem unanimiter convenerunt, virum utique plenae et maturae aetatis, utpote, qui tricesimum annum aetatis suae exegit et de legitimo matrimonio procreatum, vita et moribus et literarum scientia merito commendandum. in spiritualibus et temporalibus plurimum circumspectum, quem talis, secundum formem in compromisso appositi >, in hunc modum eligit:

4,1η nomino Patrii et Filii et Spiritus 'sancti, amen. Anno, mense st die talibus. Ego talia,. bnus de compromissariis supradictis, de consensu et voluntate collegarum meorum, iuxta formam compromissi mihi et eis traditam, vice mea et praedictorum meorum collegarum ac omnium de capitulo, ax potestate mihi et praedictis collegia, ab universis et singulis do ipso capitulo tradita, et, invocata Spiritus sancti gratia, ad honorem Dei oi gloriosissimae Virginis matris eius et talia sanet nostri patroni et omnium sanctorum, magistrum P. Strigoniensem praepositum, in quem nos compromissarii supradicti unanimiter convenimus, in nostrum et ecclesiae nostrae eligo episcopum st pastorem, et de ipso provideo dictae ecclesiae in pastorem; eandem electionem seu provisionem, in his scriptis pronnneio et publico in commua.

„D>ctam quoque 'electionem aio oanonioA solenniter celebratam et in communi publicatam, omnee unanimiter recepimua et approbavimus, more solito pulsatio campanio, cum cordis iubilo, *T» Drut» lenétmuu* solenniter decantando. Consequenter autem conveniente populo ad pulsationem Campanarum, R: de mandato nostro, dictam electionem ipsi populo publicavit. Idem vero electus, sibi, die tali, electione huiusmodi praesentate, licet se multipliciter excusaret, tamen nobis diligenter instantibus, invocato divinae pietatis auxilio, die tali, dictae electioni consensit.

^Sanctitati igitur vestrae 'duximus unanimiter supplicandum, ut electionem aupradictam. sic eanonice celebratam, dignemini confirmare, et electo nostro praedicto munus consecrationis misericorditer impertiri; quatenus, authorc Deo, nobis et tali provinciae, velut pastor idoneus, valeat praeesae utiliter et prodesse; nosque et alii sibi commissi, sub sacro regimine possimus coram Déo salubriter militaro. Ad huiusmodi autem confirmationem nomine nostro a vestra sanctitate petendam, D. et B. de nostro capitulo, nostros procuratores et etiam instructores, ordinavimus et constituimus, et propter hoc eos ad'vestrae sanctitatis pedes dnximus destinandos, dantes eis plenam et liberam potestatem petendi confirmationem.' consecrationem et, si necasse fuerit, dispensationem et provisionem, et iurandi in animas nostras, si visum fuerit expedire: promittentes nos ratum, gratum et firmum perpetuo habituros, quicquid per eos in praemissis, aut aliquo praemissorum ftierit procuratum. Ut autem omnium nostrum vota in praedictis omnibus et singulis concordasse noveritis, et in hanc electionem et petitionem venisse, hoc canonicum decretum sanctitati vestrae mittimus, roboratum propriis manibus et subscriptum, et ad maiorem cautelam sigillo nostri capituli et, etiam propriis sigillatum.

Ego talis, archidiaconus Strigoniensis, praedictis omnibus et singulis, consensi, consentio et propria manu subscribe."

Per inspirationem fit electio hoc modo

Hi dum canonici primum intrent capitulum pro electione celebranda, nullo speciali tractatu praecedente, quasi diviha revelatione et inspiratione. omnes, nullo contradicente, consenserint in aliquem repente et simul eum eligant et déniant dicentes una voce: *Eliyo P. tUft P.,* talis electio dicitur facta per inspirationem, ex qua omnes canonici uno ore et uno spiritu eligunt. Non est vis, sivp dicant *fligo* rive *^liginuul* quia una est censenda electio, propter unanimes voluntates. Et tunc formabitur sic decretum:

"Sanctissimo patri et domino, domino suo, domino N. divina providentia sacrosanctae Romanae ac universalis ecclesiae summo pontifici, P. praepositus et capitulum Strigoniensis ecclesiae, eius humiles filii et devoti, pedum oscula beatorum. Ne, prae defectu pastoris, gregem dominicum lupus rapax iqvadat, aut in spiritualibus vel temporalibus, eccleaia viduata grave diapendium patiatur, eonditorbs eanenum deliberatione provida atatuerunt, ut ultra tres menaee vacare non debeant eccleaia cathédrales. Eapropter

ts·

a

bonae memoriae reverendo archiepiscopo nostro, j, anno, mense et die talibus, sicut Deo · placuit, viam universae carnis ingreseo, ipsius corpore, ut moris est, cum reverentia ecclesiasticae tradito sepulturae: nos canonici 8trigoaiensis ecclesiae, qui tunc praesentes eramus, convenientes in unum, ad electionem futuri pontificis noetri canonice celebrandam, talem terminum cum continuatione dierum sequentium duximus statuendam. Citatis igitur in terminum et tunc praesentibus omnibus qui debuerunt, voluerunt et potuerunt commodo interesse, in 'ecclesiam nos recepimus, de electione futuri pontificia tractaturi; et nobis in unum locum et propositum congregatis, unusquisque divins inspiratione repente, nulla nominatione nulloquo alio tractatu praecedente, in P. virum utique plenae et perfectae aetatis, utpote, qui tricesimum suae aetatis annum exegit, de legitimo inatrimonio natum vita et moribus et literarum scien- B tia merito commendandum, consensu unanimi et una voco simul ac unanimiter omnes et singuli, in episcopum elegimus et pastorem; et pulsatis cainpanis, *T» Uh » laudatntu* solenniter decantavimus. Consequenter autem conveniente populo, etc. ut supra forma proxima est publicatum. Datum, etc.**

Cum per mutuum consensum eligentium et electi, quasi foedus spiritualis matrimonii contrahatur. decet, quod in electionibus pontificalium et quarumlibet ecclesiarum, secularium et regularium dignitatum, arbitrium liberum electoribus conservetur. ut secundum Deum et rectam conscientiam, vaegnti ecclesiae vafeant de pastore idoneo pro videre.' Sed quia nonnullorum detestanda cupi'dita«, culmen dignitatum ambiens, po'ntificalibus aut aliis dignitatibus ecclesiasticis, per mortem aut alio modo vacantibus, contra electores huiusmodi secularum concitant potestatem, por quam C plerunquo a dictis electoribus, per impresaionem laicalem aut minas, vel alium abusum a sanctis canonibus reprobatum, eligi imo Verius intrudi se procurant. Talium igitur temerariis ausibus viam praecludere cupientes, praesentis approbatione concilii, iuri communi et nostrorum praedecessorum vestigiis inhaerentes: statuimus et sancimus, quod si deiuceps aliqua pontificali aut alia sede vel dignitate ecclesiastica vacante, quispiam directe vel indirhete, publico vel occulte, contra electores huiusmodi. socularem potestatem concitaverit, aut minas vel impressiones ordinaverit, seu çomminatonas epistolas de se eligendo, ad dictos electores scribi procuraverit, aut aliquod impedimentum in bonis vacantis dignitatis praestiterit, seu ipsa bona m toto vel in parte occupaverit vel· occupari subordinaverit. tanquam ambitiosus et publici iuris turbator, excommunicationis sententiam ipso faeto D incurrat. Et nihilominus, si in electionem (per huiusmodi impressionum minas, vel «dium secularis potestatis abusum) forsitan de se factam, contra canonicam libertatem consentire praeeumpserit, et electioni» commodo carent et ineligibilis sit, et beneficiis ecclesiasticis, si quae obtinet, per superiorem sit privandus, nec, absque dispensatione sedis apov*"licae, deinceps ad aliquam valeat eligi dignitatem. Qui vero electionem huiusmodi, qnam ipso iure .irritam esse censemus, praesumpserint celebrare, nisi eos talis metus aut violenta impressio, quae possunt cadere in constante· viro·, excuset; ab officiis et beneficii· quibuscunque penitus suspendantur per triennium, et eligendi tunc potestate sint privati. Adiicientes, quod ai quis elsctns, ante aut post confirmationem electionis d· ipso facias, priusquam literae suae confirmationis obtinuerit, in administrationem bonorum eeolesiae, 'ad qnam electus faerit, quovis quaesit· color· µ ingesserit; extunc omne in·, si quod •ibi por «lectionem et confirmationem competit, ipto fncto amittet. Niai talia electu· fuerit, cui do iuris permissione aut privilegio hoc competat, aut per superiorem ad hoc facultatem habentem, ee* clesia, ad quam electui fuerat, aibi «it commendata.

De eleottono administratoris seda vacant·.

[Concilia Lancicim»» 1549, tt Prtricommu, 23 iamtarii 1486, noro tiylo.}

Zbigneus de Olessnica, Dei et apostolica· sedis gratia sanctae ecclesiae Unesnensis archiepiscopus et primas, ad perpetuam rei memoriam. Quamvis debeat sufficere humanae naturae ad bene vivendum, si suis terminis sit contenta; crvsceifte tamen malitia hominum, effrenata cupiditas, radix malorum omnium, semper nititur ad vetita, tendit ad noxia, et declinat ad prohibita, palmites suae propaginis vitiosae, ad deteriora quaelibet extendendo. Haec est illa, quae compellit canones condere, leges instituere, statuta edere, ut humani generis coerceretur audacia, et appetitus noxii sub iuris regula limitarentur. Hinc est, quod nos attendentes plurima incommoda, patientia periculum animarum, contra ecclesias et ecclesiastica· personas nostri· temporibus insurgere, iugique meditatione in armario cordis nostri revolventes, qualiter ex officii nostri debito, huiusmodi incommodis et animarum periculis, Deo propitio, occurrero valeamus, authoritatc nostra metropolitans, et primatica. qua fungimur, captato tempore, synodum provincialem in Piotrkow oppido, nostrae dioecesis, statuimus celebrandam. Ad quam reverendissimos et reverendos patres frutree nostros in Christo charissimtti. videlicet archiepiseopum Leopoliensein cum suis coepiscopis. suffraganeos et episcopos, abbates, ac alios prae latos provinciae nostrae Unesnensis invitavimus et evocavimus. In qua synodp sic statuta, reverendis patribus dominis Petro Wladjslaviensi et Petro Plocensi episcopis, et capitulis ecclesiae nostrae (inesnensis, et ipsorum uunciis et procuratoribus reverendissimi ot reverendorum patrum arehiepiscopi Loopoliensis, Cracoviensis. Vratislaviensia. Posnaniensis, Lubueensis. Vilnensis. Med nicensis, Culmensis, Praeinyslionensis. Chelinensis, Luceoriensis et Camenecenais episcoporum; multisque aliis praelatis, abbatibus et clero nostrati* provinciae in Spiritu «ancto congregatis invocata priu· Spiritus sancti gratia, ae missa solenidter de Spiritu sancto per nos celebrata; insuper cantatis et lectis litaniis, autiphonis aliisque devotis orationibus, eum hymno *Vmi .ertfor Spiritu»* iu talibus ordinatis. Deoque suppliciter et devote exbibitis, ac sermone ad clerum per unum in theologia professorem, et alinm in decretis doctorem in praesentia ipsius synodi facto, omnibusque divinis peractis, ad tractatus synodajes cum ipsis domini episcopis, nunciis, procuratoribus, abbatibus, praelatis et clero processimus, quos triduo in eccleaia parochiali dicti oppidi, continuavimus, libratisque et examinatis, matura deliberatione, singulis sententiis, in ipsa synodo per promotores eiusdem, super extirpation· haeresum, excessuum correctione, morum reformatione, propositis et conclusis. Tandem, sanctionibus «anctorum patrum et sacrorum canonum decretis, ac provincialibus nostrae Qnesnensis provinciae statutis, tam per dominum Nicolaum, authoritate apostolica, quam [per] Ioannem Sprowski, olim bonae memoriae archiepiseopum. et primates et praedecessores nostros, primatica et mefropolitica authoritatibus editio, inhaerendo, curae pastorali nobis creditae mentem nostrum excitando,

et memoria hominum nimiam labili singulariterid a sxfoscendo; dignum consuimus et congruum, ut m quae por sacrarum synodorum provincialium sanctiones, ad Dei laudem, -fidei orthodoxae incrementum et exaltationem,. ecclesiarumque et oleri ac populi utilitatem noscuntur instituta, debitae scripturae commendentur, ut per hanc eorum ingis etiam ad posteros transeat recordatio. Constitutionem dicti olim reverendi patrie domini loannis Sprowski, archiepiscopi et primatis; praedecessoris nostri, pro bonorum mensae, tam nostrae metropolitanae quam cathedralium ecclesiarum provinciae nostrae, in casu vacationis earum, .conservatione pro ftituro pontifice, per ipsum in synodo provinciali Lanciciensi, in ecclesia conventual! fratrum Praedicatorum. sub anno Domini |469, celebrata, editam et promulgatam, ab omnibus coepiscopis tunc evulgatam, duximus innovandam «t ratifleandam. et sacra synodo approbandam, uti praesentia statuti B vigore innovamus, roboramus et ratificamu». Decernentes, quod in omnibus ecclesiis cathedralibus, statutum huiuamodi, sub sigillo nostro, a tempore publicationis eiusdem per nos factae, infi*a unius anni spatium, sine excusatione qualibet, habeatur: ut quod generali constitutione ad commodum et utilitatem ecclesiarum cathedrahum ordinatum est, semotis'impedimentis, ad proprium finem, authore Domino, dirigatur. Cuius quidem constitutionis et statuti, de quo aupra fit mentio, tenor sequitur, et est talia:

loanne» de Sproba, Dei gratia sanctae ecclesiae Gnesnensis archiepiscopu» et primas, ad perpetuam rei memoriam. Licet sacris canonum constitutionibua sit salubriter provisum, ne 'bona cathedralium ecclesiarum tempore vacationis obvenientia, quae in utilitatem dictarum ecclesiarum expendi, vel futuri» deberent successoribus fideliter reservari, capitula vel singulares earundem ecclesiarum per- C sonae occupent, inter se dividant, surripiafit, dilapident. dissipent et consumant, certis poenis in contrafacientes adiecti». nonnulli tamen praelati et canonici, tam nostrae metropolitanae Gnesnensis quam afiarum ecclesiarum cathedralium provinciae nostrae, huiusmodi statutis et sanctionibus contravenientes. bona mensae pontificum, eia tempore vacationis in gubernationem commissa, pro usibus sui» applicare, et ea ad placitum, ipsorum usurpare, ausu temerario, in detrimentum salutis ipsorum consueverunt. Ex quo huiusmodi bona grave in suis proventibus suscipiunt dispendium et iecturam: electique ,#d ipsas ecclesias, in prosequutione electionis ipsorum, gravibus coguntur debitis onerari et involvi, prout in 'pluribus vacationibus, quae temporibus nostris contingebant, experientia rerum magistra vidimus evenire.· I nde, volentes indemnitati et bonorum ad mensam nostram et ooepisoo- n ▪porum nostrae provinciae spectantium, de remedio providere opportuno, statuimus et ordinamus, sacra synodo approbante, temporibus perpetuis irrefragabiliter observandum. quod vacante ecclesia metropolitana sive, cathedrali provinciae nostrae Gnesnonsis. corpqreqqje praelati defuncti tradito ecclesiasticae sepulturae, 'praelati et canonici tunc praesentes apud ecclesiam, ingrediantur locum capitulaient, pro tractatu faciendo super negotio electionis futuri pastoris, et bonorum mensae arcpiepieeopalis sive episcopalis gubernatione; et antequam ad alia procedatur, pijmo5>mnes domini de Capitulo tunc praesentes, singulariter singuli praestent iuramentum. in manibus praelati superioris ibidem existentia, et prae-. latus senior in manibus sequhntis, sub hac forma;

Ego N. iuro, quod in electione administratoris, et distributione castrorum, tenutarum et bonorum mensae archiepiscopalis et 'episcopalis, huiusmodi anno vaeantiam, dabo votam meum secundum Deui st puram conscientiam, nominaboque illum in administratorem, quem scivero ot credidero meliorem ot utiliorem pro huiuamodi offieio adminiatratioaia et gubernationis, non habito respectu ad commodam proprium, consanguinitatem, amicitiam vel favorem: bonaque quae mihi fberint commissa ad gubernandum, fideliter et utiliter dispensabo et tuebor, rationemque debitam de eis et sufficientem faciam futuro archiepiMopo vel episcopo. Sic me Deus adiuvet et sancta Dei evangelia.

Electo itaque administratore, reoeptoque ab eo iuramento, quod debite, fideliter et iuste exequatur officium «ibi commissum; procedatur ad distributionem bonorum mensae archiepiscopalis sive episcopalis, isto modo.

Primo quidem non detur gubernatio dictorum honoruin petenti ipsam, aut per aliquam ordinationem sibi dari procuranti. Et quod gubernatio castri cuiuslibet et uniuscuiusque tenutao non detur niai uni personne tantum, et de gremio capituli, et non duabua personis, aicut consuetum eat fieri. Quae peraona debebit praeatare iuramentum super restitutione castri àut tenutae, capitulo, durante vacatione. Quo facto, inquirat, administrator vota singulorum primo, super aliquo castro sive tenuta. quis ex gremio capituli, aive tunc praeaena aive absens fuerit, magis idoneus et utilior pro regimine castri videatur, et inr quem maior para capttuli convenerit aut consenserit, illi detur gubernatio castri et tenutae, cum sibi ediscentibus bonis. Kt aie fiet de singulis aliis castris aliorum bonorum mensae praefatae. Et quidem talis electus, praelatus aut canonicus, teneatur et sit adatrictus assumere huiuamodi gubernationem, sub poen* quatuor marcarum argenti, fabricae ecclesiae applicanda, iurareque tenebitur, quod fideliter administrabit bona sibi credita et eius gubernationi commissa. Distp butis itaque bonis mensae archiepiscopalis et episcopalis. sic ut praemittitur, ad gubernandum, statutoque termino pro electione futuri pontificie citationeque. decreta contra absentes, et sua interesee putantes, administrator mittat proprium notarium aut capellanum. cum quolibef tenutario. ad tenutam sibi datam ad gubernandum, qui coram testibus faciat inventarium in singulis locis tenutae, censuum. decimarum, maldratarum. debitorum et aliorum bonorum derelictorum: cuius inventarii scripturam tradat administratori, cum tribus aliis de capitulo, per ipsum capitulum seu maiorem partem eligendis et adiungendis ipsi administratori, se in ea oum testibus subscribendo. Sicque fici de singulis aliis tenutis.

firm. Quod quilibet, tenutarius. recepta sic per eum possessione, tenutae suae, de authoritate ait ministratori». non tangat census de oppido, villis sut bonis aliis tenutae suae provenientes: sed tradat eoa in manus administratoris, ac praedictorum trium de capitulo, si tale tempus advenerit in quo census sunt de iure exigendi. Tempore vero in quo census exigendi non sunt soluti, puta ante festum sancti Martini, nullatenus exigantur, sub poenis infrascriptia; quibua censibus gxpediendum erit factum .electionis vel postulationis, in curia Romana, quatenus neoesae fuerit, vel de aliis truetibus mensae archiépiscopal!» vel episcopalis. Salvis tamen his, quae in testamento archiépiscopal! vel episcopi defuncti, fuerint descripta; qui de rebus suis, pecuniis, Urgento, clenodiis, libris, vestibus, equis et aliis omnibus per eum undecunque acquisitis, poterit testari, tanquam deservitis per eum, iuxta statutum concilii provinqialis et consuetudinem legitime praescriptam. Quod si archiepiscopum vel

•piseopum, mori seating·! ia Goto saacti Martial, roi quoeunqu· dis poat festum auneti Martipi, H inter diem Nativitati· Domini, ipae aréhiopiaeopus vel epiaeopua mortuus habeat et testetiir do omaibua cenribna, dscimis et alii· fractibna praetenti», atantibua collectis, vol aped esnsitaa vol debitor·· exiateniibus, et pro volaatata aaa haec omnia eonvertaL Si veto poat fastum Nativitatis. Domini, et inter featnm «anctae Margarotbao aliquo die et inter festtun sancti Martini mori contingat, habeat tertiam partem omnium fructuum, eenanum et decimarum; de quibua teatari poterit, danbua partibus reaiduis pro ancceasore relietia.

Item. Quod,decimae, ai eaaent aliquae iam collectae et derelictae vel adhud colligendae, atout etiam intaetao. Tenutariu» autem vivat ex allodiia et molendini·, piaoinia et alii· minutia fructibua et obventionibus: moderatamque familiam teneat iu castri· et aliia boni·,, et concordem, quae sufficiat pro servitii· faciendi· in boni· aibi commissis. Quique tenutarii incola· et subditos ipaia ad gubernandum commino· non exsctionent, neque poenas ab eia indebita· exigant, aut quoquo modo gravent, praesdrtim per inventionem novorum gravaminum et exactionum et tributorum. Quodque in sylvie, gaiia et nemoribus, ligua ad vendendum non excindant, neque ea distribuant aut donent; debitaque poat mortem pontificum derelicta, non relaxent; piscina· non effundant ad vendendum piaoea, aed aine offensione earum, piscibus utantur pro aua necessitate. Si voro do allodiia et aliia aupradictia, aliquis tenutariorum cootentari fortaaais.non poaaet, recipere poterit decimam unam vel plure·, pro sustentatione sui et familiae, cum scientia administratoria et conaensu. Aedificia etiam integra in curiia archiepiacopalibua vel episcopalibus, et supellectilis domorum arobiepiscopalium vel episcopelium conservent et non alienent, etiamsi talia fuerint, quae nondum sunt redacta ad aliquam speciem aedificii. Item, ai administratori visum faerit, aliquem, perperam et nnitiliter aut damnoae administrare bona mensae archiepiaoopali· vel epiaoopalia, habeat plenam poteetatem auferendi dicta bona mensae, et ea tradendi in gubernationem alteri de gromio capituli, idoneo pro adminiatratione bonorum praedictorum. Cumque de futuro paatoro provisum fiserit archiepiacopo vel epiacopo proviso, postquam praestiterit iuramebtum de servandis atatutia et consuetudinibus ecclesiae approbatis, faciet ipso administrator primo, rationem de censibus per eum recepti·, et omnibua aliia bonis,' ao etiam per eum expositi·, cum praedicti· tribu· de capitulo, quando archiepiacopo vol episcopo placuerit. Et postquam asper hoc per sum requisitus fuerit, et in prementia aliquorum aliorum do capitulo, p«r arehiepisoopum vel epiacopum •ligandorum, poat hoc «t alii similiter faciant rationem archiepiacopo vel epiacopo, in praeeentia administratoria, et aliquorum do capitulo, iuxta inventaria facta. 8i quia autem in ratio·· defecerit ad eorum qua· perceperit, ultra expenaaa nsessaurias, tenehebitur reatitutionem renlem cum effoetu, aub posas excommunicationis, quam arebiepiseopna val opieoepna in sum ferre poterit, emeante qualibet appellatione; qui ai eam intorposnsrit, capitulum eiua appellationi deferre non debebit. Quod ai detulerit, •d satisfactionem tenebitur, ad quam appellans tenebatur, niai tune constaret de manifesto ot notorio gravem ae, per arekispiseopum vel epiacopum rationem ferienti illato: de quo gravamina espitulam cognoscere debebit, alii· pernis lare, et statutorum provincialium, contra usurpante· bona oeelaaiarum vaaaatinm, ia sae robeae duraturis. Ia qaoram omnium et singulorum fidem ot testimonium praemissorum pmssontos ot boo prae···· publieam instrumentum huiuamodi memorati oHm reverendi patris domini loannis Sprotraki, arohiopiseopi ot primatis Gnssneuois, praodeceaoorie aoatri, etatntam, ipsiusquo par nos, aaera synodo approbant·, innovationem, approbations ot ratifleationsm ae deeretum in se continentem rivo eontinaos, exinde fieri, ot por notario· publiées dicta· synodi por nos instituta·, actuum ot huiusmodi facti scribas iuratoa infraseriptos subscribi, publicari et in publicam formam redigi mandavimus nostrique maiori· sigilli iussimus et fecimus appensione communiri.

Actum et datum in eccleaia parochiali Piotrkow, sub anno a nativitate Domini 1486, indictiones tertia, pontificatus sanctissimi in Chriato patria et domini nostri domini Innocenti} divina providentia papae VIII, anno I, die S3 mensis ianuarii. Praesentibus reverendi· patribus dominia Petro Vladialavienai, Petro Plocensi episcopis; necnon loanne Trsemeasna, Stanislao in Mogilno, lacobo de Witow, Martino in Suleiow, loanne in Wagrowiec, Gnesnentis, et loanne Sanctae Crucis in Calvo Monte; Martino in Mogila. Nicolao in Andrseio* abbatibus; ot loanne q^aeporito in Mieohow, Cracovien*ia dieeeeris et N. abbate in Cserwienensko; venorabilibnsque loanne de Goslub jraeposito, vicarioque et officiali in apiritualibua nostro generali; loanao de Laaotki soholaatico, Martino de Nieobaaow decretorum doctoribua; Andrea Dabrowaki, canonici· Gneenentia, et Paulo de Glownia deoano, loanne de Schibina custode, loanne de Latossyn, loanne de Baruehow decretorum doctoribua, canonici· Craeoviensia; Nicolao-de Nyssa, decretorum doctor·, eanonico et officiali generali Vratislavienais, Paulo Sulislai, decretorum doctors, archidiacono; lacobo de Dominikowice, Luca d· Torunen., decretorum doctore, arcbidiacono Snenenti; loanne Lukowski, canonicis Poenanienaia; Nicolao da Wroblewiee, canonico Leopolieneis ecclesiarum, mu!.iaque aliia praelatis, tam religiosi· quam seeularibus. in ipsa synodo Petricoviensi in Spiritu sancto legitime congregatis.

Subscripto prima per notarium publicum facta eat talia:

St ego Petrua Petri de Lang, clericua Vledislaviensis dioeceaia, public·· authoritate imperiali notarius et coram memorato reverendiaaimp in Christo patre domino Zbigneo, aanetae Gnesnenaia ecclesiae arcbiepiecopo et primate, in dicta synodo causarum et huiuamodi facti scriba: quia praedicti atatuti publicationi, innovationi, ratification} •t decreto, aliisqnc omnibus et singulis praemissis, dum sic ut praemittitur, fierent et agerentur, una eum praenominatis teetibns ot connotario meo infirascripto, praesens interfui, esqne omnia et singula praemissa aie fieri, vidi et audivi: idecqne hoc praeeena publicum iaatrumentnm, per alium fidelem, me pluribus aliia arduis legitime tune occupato, negotii·, fideliter^ acriptum, exinde confeci, •nbacripri, publicavi et in bane formam publicam redegi, rignoque et nomine meis soliti· et consuetis, una cum praefati revereudisrimi patria domini Zbignei, arehiepiaeopi et primanis, sigilli maioris appensione, de |paina mandato speciali contignavi, in fidem et testimonium omnium praemissorum, rogatas et reqaiaitus.

Tonor vero subacriptionia alteri·· notarii eat talia:

Et sgo Laurentina Petri de Wawrsyncsyce, eiseteua Crasovieaaio dioec··!·, publicus apostolic· et impsvioU autheritutibus sotarius ot coram mo-

•orato reverendissimo patra at domino Zbignoo, A sanetae oecloaiao Gnoeneneis arebtapiseopo at primat», ia diet* synodo eausarum at huiusmodi faeti scriba: quia praedicti atatati publicationi, innovationi, ratification! at decreto, alihqno omaibaa at singuli· praamia»is, dum aie at praaaaitütar, fiortat at agerentur, une earn praenominati* tontibu* et connotario meo lapraacriplo, praaaaaa interfui; eaque omnia at aingula praomisaa, aie fieri audivi et vidi: idao boo praaaaaa publicum instrumentum per aiinm fidalem, me pluribus aliia ardnia legitima impedito negotiis, fideliter scriptum confeci, subaeripai, publicari et in bano publieam formam redegi, signoque ot nomine meis solitis et eonsnetis, nna cum praelibati reverendissimi patrie domini Zbignei, archiepiscopi et primatis, sigilli maioris appensione, de ipsius mandato speciali consignari, in fidem et testimonium omnium et singulorum praemissorum. rogatus et requisitus. B

A tergo vero earnndem literarum, oie fnit annotatum:

In nomine Domini, amen. Per hoc praesens publicum instrumentum, cunctis et singulis pateat evidenter et »it no|um: qualiter de anno videlicet Dotpini 1459, in oppido Lancicienai, in ecclesia eonventuali fratrum Praedicatorum, celebrata sacrosancta synodo provinciali, per olim reverendissimum patrem dominum loannem de Bprowa, tunc sanctae Gneanensis eccleaiae archiepiacopum et primatem, inter ceteroa actus et tractatus legitimasquo conclusione», de consensu omnium aliorum episcoporum, praelatorum et canonicorum, a singulis suis proprii» capituli» sufficientibus mandatis habiti» et reprnductis. Volentes indemnitati- ecclesiarum. videlicet et singularum cathedralium ecclesiarum, in provincia praedicta Gnesnensi consistentium. morte praelatorum, in eisdem viduaturum C consulere, atatuta rotroscripta omnia et singula, in dictorum praelatorum et mei notarii infrascripti et aliorum multorum tunc similiter ad hoc vocatorum praesentia, praefatus dominus lonnnes do Bprowa archiepiscopus, edidit, fecit et condidit: non discordando quin potius innitendo turi communi ot praesertim novis iuribus. sexti videlicet et Clementinarum librili consignati* et conscriptis, praefataque statuta ad perpetuam rei memoriam, apud ecclesiam suam propriam metropolitanam et demum aliarum cathedralium ecclesiarum episcopis suis suffraganeis, publicari et obaervari fecit, perpetuis temporibus permansura. In eoius rei evidentius testimonium, hoc praesens publicum instrumentum, per me notarium publicum infraseriptum, ex protocole meo oonfoci, et in hanc publicam formam redegi, signo et nomine meis soliti* et consortia consignavi et communivi; rogatu* por venerabilem D dominum Albertum de Ksiaa, Crecoviensis et Viadislaviensis. ecclesiarum acholaaticum, vice et nomine reverendissimi in Chriato patrii at domini domini Petri, Dei grati* epiacopi Vladislaviensis. Acta sunt haec in Lowioa, in domo venerabilia domini lacobi da Kowalewice, decani et officialia Loviciensi* et canonici Unieioviensis ecclesiarum; anno Domini I486, indictione quarta, pontificatu* sanctissimi in Chriatq patria et domini noatri domini Innoeentii divina pjoridentia papae VIII, anno secundo, die vero martia 9 mpnsie maii; hora βι ve) quasi. Praesentibus ibidem honoraMIHIOT^ot nobilibus dominis Urbano de Gora, rieedeeano Loviciensi; loanne de Ksiaa, plebano in Badsino; loanne de Mokr* et Bigiamundo de Byrntki, clerici* et laici» Gneanensis et Poenanienais- ecclesiarum dioeceaia, testibus *cl praemissa vocatis specialiter et rogatis.

Buboeriptio notarii, m* talia:

■t ege laoobas fltaaislai de Kowalevrioa, elortaus Gaeaaoaeb diososais, imperiali aatboritato antarias: quia praedietonqm statutorum, ut supra dieitar, a tergo instrumenti insertorum, deliberationi et praetiens, tempore praenominati felleis recordationis domini loannis de Bprowa, tuae arebispiaoopi supradictae ecclesiae, et por eundem 4* praedictis, nominatorum omnium praplatornm manifesto eonaeasa factio, conditis et oditis, m rorum publicationi, de mandatoquo suo, totins aynodi praefatae eonsensu, perpetuae observationi, praesens interfui Ideoqne hoc praesens publieam instrumentum, per alium fidelem, me aliis arduis negociie occupato, scriptum, per me tamen confectum et demum auscultatum, subscripsi, signoque et nomine meis soliti» conscripsi et consignavi, ad perpetuam rei memoriam, rogatus et requisitus.

Do eleottOM et offloio aroMdlaooni.

Zoomris d» *Latia.*

Quia archidiaconorum officium consistit in revelandis episcopis, in his quae ipsi por se facere deberent, maximaque solertia, doctrina, vitae et morum honestas, virtus denique et probitas in ei» requiritur, ut non immerito a sacris canonibus oculi episcoporum appellentur: decrevit haec,sacra synodus, ut a modo, iuxta dispositionem bullae a sede apostolica concessae, occurrentibus arebidiaconatuum vacationibus, tam in metropolitan!», quam cathedralibu* et collegiatis ecclesiis, archiepiscopi et episcopi proponant duoe viros docto», et ad hoc idoneos, ac iuxta bullam praedictam qualifiesto», ex quibus alterum digniorem, eum suis capitulis ad eosdem archidiaconatua eligant, ipsosque ad eos instituan't. Nisi tales archidiaconatua essent, ad quos laici .ex aliquo privilegio iua prae sentandi habeant; .quod salvum easfhdebet. Tenir autem bullae apostolicae. de qua supta fit mentio, aequitur et eat talia.

Bulla apostolloa, super olootiono arobldtaoonoru* perpetua.

ContMsn* *tt alia»* non srisus atri/*· ywem nscessorios. eoasririirio·**, *1513.*

Leo epiacopu·, servus servorum Dei, ad porpqtuam rei memoriam. Etsi ex debito pastorali* officii . . . (Fids *ballaritua).*

loatutit Pntrtbtlci, Vartatiat, 1561.

Et quoniam archidiaconorum officium adeo est in ecclesia Dei necessarium, ut recta a patribua •rohidiaconi oculi episcoporum vocentur, vetarem constitutionem synodalem super electione arehidiaconorum declarando, decrevit aancta synodus, ut eorum electio iuxta atatuta provincialia at dispositionem bullae Leonia X, per omnia obaarretur, neque ulla collusio in nominandi» duobus doctoribus per reverendiMimos dominoe ordinarios committatur, sed uterque aeque, qualificatua ot idoneus, ab eiadem iuxta praescriptum statutorum, libero electioni capitulorum proponatur.

E® nosisssmts (synodis} leomris ds Lesko, mdsisest *Pftrioobitnti prima* st Lmwscwsiei ssetmde.

Decernimus, quod, archidiaooni et illi quibus onus risitandi imminet, de triennio in triennium 'visitent; et ai contra luris et statutorum diepoas-Bοηόψ, rectore* ot alio* presbytero* aggravando, in suo officio excederent, ultra procurationem aliquid extorquerent, nogligontesqu* eaaont, pqr diooouaanoa etiam ex officio extorta restituer» eempollantur ot poena viginti ducatorum puniantur.

In quo «i ordinarim inventa» furit négligés·, a pesa» viginti Barcarum pro fobrica scdssise oath·-drall» vel metropoHtanss, ubi hau negligeatia, evenerit, convertenda per srchiepiscopum, st archiepiseops» per syaodum provincialem erit puniendas.

Istetisti *ti* Omnrrfi.

Cogant etiam reverendissimi domini «rchispiecepi et epiacopi, suthoritate haius aynodi ot iuris communia, ut arohidiaconi per ae (nisi legitima causa excusentur, in quo eaau per doctor»» aat magistros artiam, in sacris ordinibus constituto·, probatae viriati» et de consensu ordinariorum suorum), diligenter visitent parochis» enas, statutis a iure temporibus: quorum vuitatiouessoli ordinarii per ae ve) delegatos exequantur; quique arohidiaconi ad renidentiam cirea eecleaias suas, iuxta bullae Leoni» X dispositionem, compellantur, alioquin poena in balla expreua puniantur. Qui vero archidiaconatua electivo» nine electione legitima occuparunt, ilio» ad sex menaeo resignare; et capitula ecclesiarum illarum, alios eligibiles, ad ipao», lapai» aex menaibua eligere teneantur. Qui autem arphidiaconatuo legitime aseeouios, tamen non promoti in dootoree, contra dietae bullae tenorem obtinent; hi ad uniua anni cum dimidio deeursum, se promoveri in doctores carent, aub privatione eorundem archidiaconatuum suorum. Ubi autem ordinarii vel capitula, in praemiosi· exequendis remissiore· fuerint aut negligent··, reverendissimus dominus archiepiacopus, velut prima·, illorum .negligentiam itipplere, et praemissis legitime providere, ac de huiusmodi arohidiaoonatibus disponere debebit.

· Do officio 'daoanl ruralia.

/•essi» *PntrtuMi, Vartatie», 1561.*

Cum non ab re, imo laudabiliter, iu singuli» dioechsibu» huius provincia·, feerint olim decanatur rtfrales instituti: itaque sancta synodus decrevit, •t reverendissimi domini locorum ordinarii, officia decanatuum ruralium vetera, in locum suum iure postliminii revocent et restituant, ac, ubi opus fuerit,- novo· et fréquentions instituant atque ordinent; ad hoc, ut in quolibet deeanatu bis in anno omne· parochi, in eum qui eia per dominum loci ordinarium designatus fuerit in eodem decanatu, locum conveniant, et synodum suam oelsbrent deeanalem, in eaque de scandalis emovendis et occurrentibus negotii» ooeleriastiois, mutuo cum praesidente decano conferant; et si qui inter oos reperti faerint Mandates! ae reprehensions digni, a decano fraterne sdmoneanter.

Qui qnidsm decanas maiora scandala, et caaua quibus ipse eoneulsrs et obviaro non poterit, ot t ubi taliter, ut praemittitur, admonitus non so emendaverit; eum domino suo loci ordinario,* vol eiu vicario in spiritualibus dsfsrre, recepta summaria informatione, teneatur, nihil sorae omnino, quod cetero· scandaliser· posaat, aub anatbotaate ooeultaado.

De abbatem eieeStaa» ot qnlbuMam effietis.

JWri Geutmti, «me *1548.*

Admoniti diligenter per eleram, reverendisaim^ domini archiépiscopal et episcopi promiserunt m deinceps in comitiis publicis, in nova statuta libertatem scclssiasticsm tollentia, abeqne consensa aynodi provinciali» non oosasesaros, prout praedeeaesoroa «orum eliquando faciebant; Baxims varo in statutam novum, eoetra.liborum aanenicamqna electionem abbatum iu monasterio (ni stiHsot seM nobtise monaehi abbatiis praetieereutar) foetent. Quod quidsm statataa a«nn, nt pete regula» M Bodum vivendi osaaium ordinum ot roMgicnum enervae», ut ipso iure nullam et statam Bouachalem obligea» misisse, soadltoresque eiu neo au UH eoasentioato·, a sacri» eaaoaibu· H •tateti» provineiaHba· »aat sxcommanioati ipso foeto. Bt Hoot hoc ipsum. statutam abrogatione non indigeat, cum ait ipao iure nullnm ex defectu potestatis ot inrisdiotioais, nihilominus reverendissimi domini arehiepiacopua et opiseopi, in regni comitiis fetaris, at illud statutum, ih quantam aliquod ait, penitae abrogetur, curabunt. Decrevit etiam sacra aynodua, no de cetero seoulares ot alii in abbate· eligantur, praeterquam monaehi probati et professi, secundum singulorum ordinum regulare· sanctiones et antiquam conauetudinem.

Xtusdsm, *1544.*

Praeterea, cum synodus supplicaret diligenter reverendissimis dominia arehiepiseopo at epiacopi·, no in oondrinandia electis abbatibus et praepositi» qaorameunque ordinum Mae difficile·, praetextu eiusdem constitutioni· regni, praebeant: maxime eum experientia edoctum sit. rem ipsam fore admodum monasteriis ipai· damnosam, et libertati •oelesiastieae contrariam, faeritque per actu» oontrarios eidem oonatitutioni contraventam : promisit libenter reverendissimus dominus archiepiacopus et promittit, quantum in se eat, daturam «e operam, •t in dssUatudinem constitutio illa veniat et praepositum Mieohoviensem abbatemque Wagrovecen•em confirmaturam se-omniho recepit.

Nicoloi DswrapovM, Africo·»·», *1551.*

Ilis quoque gravis et antea inauditas iniuriae ictus, monasteriis videtur esse inflictus, ab eis qui deberent iura ac privilegia ipsorum.manutenere et illibata custodire, ea tamen saepius ab illi» irritantur et infringuntur, dum scilicet ab eisdem in abbatias, titulo commendaram, vel etiam coadiutoriaram, seealares personae, regulam nunquam professae, de facto intruduntur; revera non monasteriorum neque dsvotioni· oauaa, »ed duntaxat, 'ut cupiditati et ambitioni illorum satisfiat. Quare decrevit sacra synodus, ut reverendissimi domini locorum ordinarii, officii sui, quod tuendis iuribus monasticis debent,.sint memoras; et ipsi ab intrudendis quovis modo «t titulo in illa secularibus personis abstineant, et per alios quoscunqns id ▪eri non patiantur; sed occurrente cuiuMunque abbatiae aut praepositurae regularis vacatione, praecludendo viam improbo et ambitioso huiusmodi ingressui, statim nt intellexerint de vacatione abbatiae talis aut praeposituras, viros maturo» de gremio sui capituli, pro die constituta electionis, ad monasteria sic vaeantia mittent, qui huiusmodi electioni intersint*; diligonterque conventus monasteriorum admoneant, ut ad abbatias euf praeposituras sio vacante», viri pii, graves st exemplare·, ragulseqna periti, ae vitae sanctimonia conspicui et ad re» gerendas idonei «ligantur st promoveantur. 81 voro tales conventus mere, libere ae simplieiter, seeulerem, in aseris tamen constitutum, postulare mutuo consensu voluerint: talis non prius benedicatur, nae eius olactio sou •postulatio approbetur, quoad professionem omnium subetantialium regulae in manibus ordinarii sui, hebita prius regulari et>ea»ura suaespti», solenniter fecerit.

Caetorum atteudeui sacra synodus, religioso·, qui special! voto alicui .regulae atqus ordini se obeMugunt, ab activa vite et euris msndi huiaa selutao, soUquo Uli'oooteoti vitae ause mnaeipato·,

orationi at oontomplationi vacare dobero: proinde decrevit, ut-omnino monaoteriorum at conventuum abbates et praepositi, oOtbrique patres regular*, de inotitnondis ia sacris Uteris suis fratribus in monasteriis eorum curam habeant, et ut binos et binos, singulis bienniis in universitate Craoovwnei, ut bonis imbuantur Uteris, ex praescripto statutorum provincialium foveant, diligenterquo eurent nt ex stndio revocati, aliquem diligentiarum suarum fructum proferre, cumque in monasteriis suis aliis fratribus declarare valeant, aliquos in sacris lituris authorea probatos praelegendo. Ipsi quoque monachi ut religiosi, certis horis, quae illis ab officiis divinis supersunt, lectioni ct recitationi divinarum scripturarum intendant, et in illis se exerceant. ita ut, urgente necessitate, indu ad regundas plebes et ad praedicationem verbi Dei administrationemque sacramentorum, de licentia suorum superiorum, per]oci ordinarios, iuxta dispositionem iuris communis assumi, et in partem solicitudinia curae animarum vocari valeant.

Et quoniam in nonnullis monasteriis privilegia et tales dotationes reperiri diountur, per quae illa monasteria ex fundatorum ordinationibus, ad servandum certum puerorum numerum nobilium, arbitrio ordinariorum deputandorum, obligantur: ob id decrevit' sacra synodus, ut singuli ordinarii in suis dioecesibus omnium monasteriorum privilegia, certo ad id electo competenti tempore, per se aut aliquos, de medio capituli sui ad id deputatos, revideant, et ita diligenter superintendant, et sedulo curent, ut ubi ve) in spiritualibus vel in temporalibus, ipsorum privilegiorupa usus intermissus fuerit, communicato consilio, et assensu illius ordinis commissariorum vel superiorum, privilegia ipsa in eorum dispositione conserventur. 8i autem aliqui abbates suorum privilegiorum usum huiusmodi amisisse per negligentiam reperti fuerint, super hoc ordinarii sufficiens examen et informationem recipiant: ae ut id, quod neglectum eat, in usum et exequutionem deducatur, cum capitulis suis provideant.

Ut synodo *Lotieieuei Aloyeii Lipomam, epueopi Vncmui et utiu apoetolieae tumet», ae Nicolai Dunjttii, arekitpucopi* OnssasesM, tmao Dmmih *1556,* doeombru *11.*

Ad abbatias et praeposituras regulares, ad quas exeerabilis quorundam oecularium clericorum ambitio irrumpere,- timore Dei abieeto, non veretur, decrevit sacra synodus, ut non nisi regulares et professi, 'ux te dispositionem iuris *communia,* deinceps libero, cessante quovis suorum commissariorum vel aliorum quarumcunque personarum metu aut coactione. eligantur, et per ordinarios taliter electi, et non alii benedicantur. Locorum autem ordinarii in ipsos abbates et praepositos diligenter, prout de iure, superintendant; ut scilicet regulariter et sino scandalo vivant, et suis exemplariter monasteriis praesint, babitumquo et tonsuram, praesertim abbates, sui ordinis deferre non erubescant, vestes sericeas non deferant. Fratres sui ordinis studere volentes in studiis generalibus servent, et in monasteriis certum numerum scholarium, atque magistros qui eoo ac novitios ordinis docesnt, iuxta dispositionem statutorum provincialium dudum super hoc editorum, teneant et habeant. Capellas etiam suorum monasteriorum, maxime parochiales occlosias seu praeposituras, pensionibus indebitis et sibi reservatis, non onerent, eaaqus vectigales sibi quoquo modo non faciant, nec illis onera, aliqua jn earum praesentatione, sub depositionis poena, imponers praesumant, si notam labio slmoniaoae evitare capiunt, quandoquidem sine aliqua diminutions illae conferre oporteat. De quo roverendiMimi domini locorum ordinarii, diligenter ia suis dioecesibus pro officio suo inquirant.

Petri Oamrati, 1543.

Decrevit haec sacra synodus, ut abbates ot praelati religiosi, iuxta statuta provincialia ot constitutiones synodales, servent fratres oràinum suorum in studio generali Cracovieasi; alii vero do maiori Polonia, In studio Posnanieasi; praetor Traemossaensem et Wagrovecensem qui Cracoviae suos fratres toners debent. Quod quidem facere teneantur abbates praedicti, hinc ad sex mensium decursum, aub poena decem marcorum, annis singulis per loci ordinarios repetenda et studio Cracoviensi applicanda.

Do ronurfeiaUoao.

Nullus ecclesiam vel beneficium ecclesiasticum dimittere vel permutare vel recipere praesumat, sine superioris sui authoritate: quod sub poena suspensionis firmiter inhibemus. Cum nutem beneficio suo aliquis in manibus sui superioris renunciare voluerit, superior ipse de renunciationis causa, an sit rationabilis vel iusta, et per consequens admittenda, an vero simoniaca, seu per vim et motum extorta, et s*o non admittenda, inquisitionem faciet diligentem, et tunc a tqli iuramentum, quod in huiusmodi renunciations nulla fraus, dolus seu pastio simoniaca intervenit, exigetur.

De supplenda nogUgontta praolstorum-
E «mtiqme.*

Contingit nonnusquam, sicut experientia rerum magistr* didicimus,' aliquos nostrae metropolia episcopos, se a suis ecclesiis extra vel "intra pfovinciam, in locis remotis vel abstractis,- causis quibuscunque absentare; qui loco sui in spiritualibus constituunt vicarios, qui quidem saepe talia impedimenta, propter 'quae administrare non poterunt, patiuntur. Aliquando etiain ipsi vicarii, dimittentes commissum sibi officium et regimen totius dioecesis, divertunt ad alia, nemine loco sui constituto, vel aliquando in suorum episcoporum absentia moriuntur unde gravia animarum et rerum ecclesiae emergunt pericula et errores. Nos igitur paterna provisione, huius sacri concilii approbatione, his casibus succurrere cupientes, statuimus, ut si quem talium vicariorum episcopalium canonico impedimento, propter quod administrare non posset, prohibitum, seu desertorem officii aut mortuum, ut praemittitur, in sui episcopi absentia fieri contigerit, extunc capitulum eius ecclesiae, vel maior vel sanior pars eiusdem, facta protestatione de huiusmodi defectibus, succedat in onere. et de alio idoneo et utili, de gremio eiusdem capituli, vicario in spiritualibus seu officiali, omneiq potestatem sibi de iure competentem habente, prout ipsi expedire 'videbitur, providendi habeat facultatem. Qui huius sacrae synodi authoritate, spiritualia simul et temporalia, hoc modo vel consimili, decertatae ecclesiae et dioecesis, sciat, valeat et possit prudenter et fideliter, cum consilio et consensu sni capituli, -gubernare pariter et tueri; tanto tempore, quousque episcopus ipsorum ad locum unde exivit revertatur, vel alius ab eo sur rogetur. Omnia tamen emolumenta, exinde tenipore medio provenientia, episcopo redeunti restituere tenebuntur, et de ipsis sibi facere rationem. Nihilominus, capitulum huiusmodi sive maior pars ipsius, de absentia episcopi ot de impedimentis, et defeotHius tam episcopi quam sui vicarii, tenebuntur, qaaprimum commode potorint. per literas suas

vel nuncios metropolitaaam, qui pro tempore tarit, val si maluerint, Romanum pontificem consulere, qui circa praemia» et alia, si quae fuerint supplenda, in huiusmodi nogligontia vel absentia episcopi, babobit eonsulere et taere, secundum quod personis et robus ridebitur expedire, at ex praemissis omnibus nolumus lori ot iurisditioai episcopali, rasibus cessantibus, ia aliquo derogare.

Do teatporibu ordlneltcaum, et do estais ot Qualitate ordlaaadonua ot ordino praefiniendorum.

In ^»od» Mtrientitnti prima «I LeueiciraM primo *tt uttuUn.*

Cum clericorum ordinatio, vel beneficiorum provisio imminebit facienda, praelati, ex officii aui debito, diligenter inquirant, an promovendus ad sacros ordines vel ad curatum beneficium, sit gravis in moribus, aetatis legitimae et scientiae oompetentis; et utrum ait de thora legitimo natus, et quod non sit aliqua haeresi infectus, et utrum habeat perpetuum beneficium ecclesiasticum, vel sufficiens patrimonium aut sufficientem provisionem, volens ad sacros ordines promoveri; et ei est de alia dioecesi, utrum habeat dimissorias liter» superioris. Quem autem criminosum ot defeotuosum invenerint in praemissis, aut aliquo praemissorum, hunc omnino repellant. Praecipimus insuper, quod episcopi excommunicationis sententiam proferant in illos, qui fbrtive ad receptionem ordinum accesserint, priusquam ordinationem inchoent clericorum.

Praeterea statuimus, quod Ordinarii locorum, ad examen clericorum, ordinandorum ponant viros doctos, idoneos ot peritos, in eo ipsorum examinatorum .conscientias onerantes, ut sine acceptione personarum ex quacunque causa indoctos et aliqs indignos non admittant.

Statuimus, quod nullus ad sacros ordines aliquatenus admittatur, nisi recenter confessus fuerit omnia delicta sua idoneo sacerdoti, per loci dioeeesanum ad hoe deputatp; obi etiam -ia casibus reservetis, vigore praesentis statuti, concedimus facultatem absolvendi et dispensandi, cum pauci sint, qui delicta sua vel sequel» intelligent delictorum, quodque per discretum confessorem valeat instrui ordinandus, an sibi expediat ordinari, vel ob irregularitatis silicuius vitium ei sit poti» abstinendum.

Sa statutu *DranitU,*

Facilitate factum quod multi clenci, literati neque bonis, mo » imbuti, ordinari se/a auffraganeis eathedraliu m p induito seu dimissoria ab Barils qnomodo^ibot ot aliquando per importun» intaroeeaion» obtenta, in maximam scandalum stat» eedeei»tid. Synod» itaque sancta, pro evitandis periculis ot scandalis maioribus, statuit, eam licentiam ordinandi reotribgrado,ut non ntai sacerdotio aptae et diligentait examinat», tostimoniumquo bonum suae eonver-sationis habent», et qui circa cathedral» oodedaa vel collegiatos, iuxta dispositionem- votarum provincias statutorum, annum intagrnm morantoe in Mholta expleverint, et a magistris scholarum suae convereationia, n» non eortam titulum, fal sufficiens patrimonium ran, proviqtanom ratfieiratom habuerint, ordineqtur. Cetorum, quaonam provisio sufficio» sit eat existimari debeat, synod» dioe-z cesana vel provincialia decernere debet. Suffragaaoi autem, si labem simoaiacam evitaro rapiunt, nihil praeterquam statuta provinciali oet permissum, pro formatio et sigillo exigant

4js rodam. A synodo JWrfceesHwi prima.

Btatuim» praeterea, quod ad eoclroi», quibus cura imminet Animarum, iuxta iurium dispositionem non iMtituantur,. nisi aetate legitima constituti, et morum grnvitate literarussqus solentia imbuti, de quo per ordinari» inquiratur, mediante examine, prout circa ordinandos ad aliqu» ordines cautum est fieri. Circa quod exatnen, nulla penitus munera exigantur, aut etiam ab ultro portantibus recipiantur, prohibemus: nisi talia tarint, quae iure communi non prohibentur. Accipient» autem, duplum danti. restituent, et poenam synodalom ordinario Mirent. In quo conscientiae eorum sint oneratae.

Dt rodam. *St Nieoioi* AwrsyoveH LoneicieiwiMu *tteMit, 1547.*

Non potest tolerari sine magno status ecclesiastici dedecore, quod passim docti et indocti, probi et reprobi, ad ordines sacros thaiores et minor», ac sine discrimine promoventur, multique iam Moris initiati, munia eorum ordini convenientia, obire prae ignorantia non valent, atque per boo statui clericali contemptum, et secularibus grave scandalum patiunt; idque contingit examinatorum ad id deputatorum oonniveetia et nogligontia, vel quavis potius, supina indulgentia. Sacra itaque synodus, bane periculosam indulgentiam- et negligentiam praecludere volens, statuit et decrevit, ut deinceps arehidiaconis, ad quos de iure et consuetudine ordinandorum examen pertinet, vel ab eis deputatis, adiungai quilibet loci ordinarius sacerdotes doctos, timoratos et prudent», qui talea ad ordines aspirant», diligenter et fideliter 'de vite ante acta, moribus et scientia, aetate et natalibus; examinare aint adstricti: in quo eorum «inscientiae onerantur. Domini quoque suffraganei, non alios quam eo pacto examinatos ordinare praesumant.

De filiis presbyterorum.

Sa oitiifUM.

Cum illegitime natis dispensant episcopi in minoribus ordinibus et beneficio sine cura, dummodo tale sit in quo ali» dispensare possint; iii aliis dispensatio papae requiratur. 8i vero dispensatum faerit cum aliquo, quod non obstante illo defectu, possit ad beneficium curatum promoveri, praataxta illi» dupenutionis, non poterit duo simul beneficis obtinere.

Statuimus praeterea iuri innitentes, ne clerici alienarum dioeownm sine literis oommondatitiis sui episcopi ministraro permittantur, aut sui vicarii generalis; transgressor» poenis condignis puniendi. Lituras autem tal» gratta dq»rnim»~ esse dandu.

Item, statuimus, nt ordinarii mittant processus per dioeceses, mandant» plebaais et aliis derisis quibnocunque, ut non admittaat ad wlobrand» missas ot divina officia, presbyteros peregrin», vagos ot ignotos, ac etiam monadiM mondieantaa qnoramonnqus ordinum, apostat» similiter vagos ot ignotos. Contrafiadoatae poena aynodali irremissihiliter puniendi.

De otfiota vtaasti.

Se aatiftas.

Ne forte contingat, stulto labore, sicut dictum ffiit Mlbjni, v» consumi, si soli velitis omnia,negotia vestrorum dioeoeeUm rappoxtaro, vol ne videamini iutitiae neglectores, si per vos ipoos

vel por alium non euratia aubditia veatria iuatitiam •xhibere: mandamna, ut quilibet veotrum, officialem anum in civitate eoa luta oathedralem eocleeiam eonatituat et relinquat, eauaia ratioaabilibaa duntaxat axceptia, virum utique literatum, providum et diecretum, cui view auaa committat plenarie in oanaia audiendi·, et cenayra eoeloeiaatioa exercenda: voe autem in hia quae ad Dominum pertinent apecialitor intendatia. Et habeat quilibet offieialie •igillum curiae domini ani pro eitationibua, et alii· acti· eoram ipao habitio aigillandia. Et ad ietum accédant paupere· et oppreaai, et euia decimi· «poliati; necnon alii totiuadioeceaia, qui habent caveae ad forum eooleaiaatiouni pertinente·; et ipao ae exhibeat aapiontibua et ineipientibua iuatitiae debitorem. Quod ai infra *mentem* epiaoopua négligé» fuerit, extunc metropolitan» negligentiam approbatione huiua concilii aupplebit in hoc eaau.

Do offiolo ludltrie.

Petri Oamrati, 1542.

Statuit etiam aancta aynodua, ut officiale· foranei, iudicandia cauaia et cognoocendie negotii· diligenter intendant, [et] in locia auia peraonaliter renideant. Qui vero benefleia, quibua iudieandi, et officialatUo officium huiuamodi annexum eat, obtinent, ai non reeideant, vel minuo idonei ad exercendum offieium fuerint, huiuamodi benefleia omqino dimittant: aliae talea reverendiaaimua domipua arehiopiacopu· et epiacopi amoveant, et in illorum locum idoneo·, qui reaideront, aufficiant

De officio ordinarii.

loanne PreeremUtu, Vareaeiae, IMlr*

Cum ex negligentia paetorum ae moribueyiieeolutia clericorum, magna haereaibu· et aliia'multimeli· praeatetur occaaio: atatuit aancta aynodua, innovando vetero· conatitutione· aynodalea, ut reverendiaaimi domini archiepiacopi at epiacopi diligenter officio auo intendant, atudeantque et vitae integritate et in Deum pietate aliia praelucere; neqqe ipai «aeramenta eccleeiaatioa eorum admini•trationi credita per ae erubeacant administrare; verbum Dei, quibua gratia aermonia data eat, praedicent, et in praecipui· locia maxime, populia dioeeeeum auarum idoneo· cooeiunatoree provideant, omniqua ex parte officium auum exequaatur. Et ipai luxum et factum fugiant; frugalitatem in habitu et in victu, iuxta veterum atdlutoram praeecriptnm, •ervent. Liberalitalem vero in pauperea atudioaoa, idoneoaque eccleaiae miniatroa exerceant, in quo· reetiaaime ea, quae ultra aumptua neceaaarioe eia •uperount, conferant. Circa eccleaia· euaa frequenti» commorentur, atque cum capituli· aula do rebua ad eecleaiae adminiatrationem recte gobernandam pertinentibua paterae provideant, admonarique »e ab eia officii aui benigne permittant.. Studeant deinde, ut tota eoram familia ex honeatia •t catholici· hominibua conatet. luvenee, qui aunt in eorum obaequiia, in diaciplina veteri contineant, nt ex eoram moribue, ipaorum quoque dominorum more· aoatimari poaaint: curiae enim aplaooporum oHm «chelae virtutum habitae fuerunt. Praeterea, cancellario· iuriaperitoa, ooncionatorea, theologo· habeant, et oauaidlboe «agace» tam in lore eccla•iaatioo quam terreairi oervapt, quorum eonailio et opera tam oppreaeo olera ano quam eecleeiae «uaa •occurrere poaaint.

Viaitationea etiam dioeeeenm apiacopalee, quae non poetramum Iqter'munia epiaoopaUa obtinent loenm, a multi· anni· per negligentiam intermiaa» fecero, iuxta diraoeitionam cenoanm af atatutorum provincialium, ravereadiaeimi domini et loci ordinarii eemel in anno in acia dioeceaibua non praatermittant, et prueeartim in locia oelebrioribua et populoeie, quae haereaibu jnagia obnoxia, ipai por ae, •i commodo pqterint, vel viro· docto· et ad praedicandum verbum Dei idonooe, diligenter viaitoat, denuntiata pria· per vicina* eeeleei» vieitatione huiuamodi. Catholic» homine· in aancta religione ehriatiana eoaflrmarq, labeatea erigere, eoaque qui *ea* · catholic· ooeleeia eeparaverant, praedicando, monendo, conferendo revocare utudeant. Ab»», •uperatitione aliqua- privata inducto·, tollant; crimino·» ot publici· delicti· notabile·, ad poenitentiam paterna admonitione adducant, vel per een•uratn eeoioaiaatioam compellant.

Item deicrevit et conatituit aancta aynodua, ut omnee fructu· et proventae benefloiorum ot templorum occupatorum, ut pote, ex aanctuariia, decimi·, oenaibua reemptionum et alio· quoueunque proventu·, reverandiaaiipi domini locorum ordinarii, quoad fleri poterit, auia aacerdotiia recuperent, atque ex manibua haereticorum vindicent. ' Plebem vero templi» et putoriboa «poliatam, vicinia parochia catholici· commendent, ut ita aacramenta ia •ia adminiatrontur, quibu partem redituum apoliatorum templorum attribuant. Proventu· autem omnee «poliatarum et prophanatarum eecleeiarum diligenter conacriptoa, in auia capitalia oathedralibu •aeervari tautiaper lubeant, quoad per divinam' miaerioordiam, ed eecleaiae eathVHcae unitatem, ipaao eecleeiae occupatae, priatinao libertati queant •liquando, roatitui. Parochia etiam et aliia aacerdotibua apoliatia, receptum apud ae praebeant, ae viottf et amietu honoeto eia mieerioorditer provi' deant: ne o^natato proaaoa, iu deaporationem incidere contingat.

Et cum reverendiaaimi domini epiacopi, non aua modo aed etiam eorum quibua praeeunt, vita inculpata ceteria praelucere teneantur, eum nimirum vita oleri diaaoluta, alita praebere «olet offendiculum : decrevit «ancta aynodua, ut domini locorum ordinarii reformetionapi oleri in «uie dioeceaibua, iuxta prae•cripta canonum et atatutorum provincialium, in apiritu tamen lenitati· et in ebaritate paterna, iuxta doctrinam apoatolicam faciant. Ita tamen, ut in graVioribu et ptiblicia eriminibua diaeiplinam cocle•iaaticam non remittant; quantoque depravation aunt nunc tempon, tanto magia in eam monendo, obeeorando, arguendo et corrigendo intendant, atque ut in omni honaatate et pietate, digne eoram Deo ambulent, aedulo eno atudio efficiant. Eoa vero qui dignitatea iu ecolMiia obtinent, quorum officia ex. nominibue appareat, officium auum exequi cogant; parocho· et benefleiatoa omnee, qui ex fundationibua tenentur recidere apud eecleaiae, per aubatraotionem fructuum, aervatia iuria gradibua, uaque ed privationem beneflciorum, ad reaidentiam peraoualem compellant. Qui vero eedia apoetolieae diapenaetionu da non recidendo impetraverint, viaia literie nanctae eedia, «oram ecoleaiia et «aoerdotiia, per idonooe vicario·, aaeignata eia parte proventuum, proùt de iure, proepiciant [1].

Item eoaatituit «ancta aynodua, ut libor de adminlairatione aaeramentoram, qui vulgo egenda appellatur, per raverendiaeimum dominum archieplbcopum edatur, qui exhortatione· Polonieaa circe adminietrationam cuiuslibet Moramenti contineat, per quae ohriatiBdelea intelligere poeeent, quid do virtute at efficacia uniucuiaeque aacrameati contiro et credere debeant. Similiter etiam radioribua eoacionatoribna cortua aliqui· humiliaram liber in lin-

[1] VMa eoae.*Tri»L, «na XXIV, «. IS, «t wia XXIIt. c. I,

gua pojonica proponatur, ex quo populo aoa solum •vangelia per. anni decursum totius · praedicare; eed «fiam quid IHae oeromonia· in bapRamo at in alii· sacramenti· significent, ad oateghiami formam explicare, aaepiusque inculcat» populTpoaaint Catechistnua similiter Polonioua edatur, pria· tamen Romae' examinata versiope, vel in/partibua, ai a aede apostolic* committatur.

Item sancta aynodua, innitendo constitutioni Petricovienai'tempore felicis recordationis 'Nieolai Daieragovii archiepiacopi ' fact*··, decrtvit, ut domipi locorum ordinarii,' tres vendues ad minumpraebendaa •t canonicitua, in singulis collegiatis ecclesiis, infra spatium qpius atfhi designent, quae in. eorum vacatione conferri debeant viri· ad mbeunda munia ecclesiastica (ut puta, conciones publie·· et poenitentiarias, ete) idoneis, qiii\^continue circa illas ecclesias cum suis episcopis residerent, aub poena privationis. Qua _in re sedis apostolicae gratiam impetrare curabunt, ut huiusmodi canonicatus et praebendae, a provisionibus apostolicia deinde sint liberae. Hac enim ratione solitudinibua ecclesiarum collegiatarum facile obviari poterit. Ceterum, sacra haec aynodua. attenti· magelt^ocorum diatautii·, et pecuniarum dispendii· dominorum Lithuaniae et Ruaaiae episcoporum indulait, ut reverendissimi domini una cum auia capituli·*, possint et^aleaat p%r unum nuncium, aua et eccleaiarum auarum negotia, ex unaquaque eccleaia, in aynodo provinciali expedire et abaolvere.

Deradq, ut omne» reverendissimi domini epiacopy/eccley/ts sua· saepius viaitent, et in eia commorante»; Xlivina obsequia frequentius celebrent, ipaique, qui possunt, concionentur; ordines Sacro· statutis temporibqs conferant; sacramentum continuationis in aolennioribua festis populo suo, ne in ecclesia Dei videantur stare otiosi, administrent; exemplo quoque vitae suae, ceteros aedificent; in vitiaSubditorum non conniveant; cauaa· sacerdotum et subditorum suorum diligentius ipsi audiant, aditumque liberum omnibus iustitiam petentibus ad se permittant, Capitaneos, factores, et alios bonorum suorum officiales, in officio diligenter contineant, ne clerum suum in decimis impediant; imo ab oppressoribus omnibus eum et illiua decimas ac alios proventus vindicent; subdito· eocleaiae per tyrannidem favtorum, exactionibus poenarum iniustarum et inconsuetarum, laboribus et aliis angariis opprimi, bonaque ecclesiastica desolari, sylvas excindi, ac negligent! custodia limitum occupari non permittant.

Item, proventus suos episcopales ita dispensent, ut illud quod ei· ultra sumptus annuos pro tuenda dignitate episcopali facientes supereat, pro eccle•iia, scholaribus, pauperibus, et in alia pia opera convertant. Hinc enim eat, quod epiaoopi patre· appellantur pauperum: meminerint itaque'ae esae eoa qui appellantur, et quod aunt dispensatores bonorum eccleaiaaticorum, non domini aut proprietarii. Imperatore· enim et rege·, et alii pii sacerdotiorum fundatore·, propterea tam amplia praedii· epiacoparua, collegia et monaateria dotarunt, ut habeant hi qui ilii· praesunt, unde alimoniam pt*•tent egentibus. Nec enim temere «acria canonibus et patrum eonatitutionibua eat laudabiliter provisum, ut acilicet ad minus quarta par· proventuum buiuamodi in pauperum uau· cederet: ipai itaque viderint ai boni inveniantur diapenaatorea, et quod inde aint districtam redditurí rationem.

Ex MtigMM.

,Statuimur, quod deincepa futuri· temporibua, quilibet arcbiepiacopua Gneanenaia, qui pro tempore faerit, d· trienni· in triennium provincialem teneatur •ynodum, per m vel alium convocare; ipse quoque, ot quivi· epiaeopus pAtefatae Gneanensia provinciae, in antea quolibet anno, aemel la ane propria dioecesi, dioeeeaanam teneatur similiter per so vel per alium, synodum congregare, eo anno excepto,' quo provineiali· ayqodus celebratur.

Sua· quoque dioeceses,~ praefati archiepiaoopua «t aplacopi vialtare procurent, subditoriim exceasus corrigant? more· reforment, atatuant, ordine'nt et videant quae animarum aaluti crediderint prufutbra.

Quodai . quoque',, quod abait, praefati archiepiscopua et ppiaeopi, antedictaa aynodo», ut praemittitur, qbaque cauaa rationabili, quam in provincial! aynodo tunc'proxime aecutura tenbantur ex-' ponere,, contempserint, neglexerint aut distulerint convocare: 'archiepiacOpua pro neglecta provinciali .centum, pro dioecesana vero obmissa, ipse, et quivis episcopus negligena, quinquagintarmarcaa grossorum Pragensium numeri Polonioi et consueti, aine contradictione sou difficultate qualibét, pro fabrica metropolitanae ve^atnedralis ecclesiae, persolvere teneatur. Qua· poenas, si archiepiscopua centum marcas elapso triennio, ipse vero^'vel quieunque alius episcopus, quinquaginta marcas anno elapso solvere, ut praefertur, bon curaverit infra mensem, extunc arehiepiscopuM episcopum eomprovineialem neglîgkntem, praemissa monitione, censura ecclesiastica compellat ad solvendum. Metropolitanus ven> per synodum provincialem, authoritate praesentis concilii, similiter compellatur.

Item statuendo ordinamus, hoc. sacro concilio' approbante, ut per omnia tollantur dubia, quod de cetero episcopi et capitula ecclesiarum cathedralium. necnon abbates, metropolitanae provinciae ad synodum provincialem voeari, et eorum nuncii admitti debent. Et si aliqui taliter impediti,fuerint. quod ad synodum venire non possent, legitimam excusationem cum pleno mandato, ad acceptandum et recipiendum ea quae in synody sancita fuerint, mittant. In qua synodo iu eundo et redeundo honeste ambulent, et honesta acquirant hospitia, et in eis circumspecto ae habeant et modeste: ne morea et gestus in vita clericorum, populo fiant in scandalum et contemptum.

Statuimus etiam, et praecipimus observari, quod in synodis provincialibus et dioecesanis. missa debet publice decantari, et in eadem episcopi et abbates, et alii qui de iure vel privilegio infillis utuntur aeu mitris, mitrati; praepositi vero, canonici et inferiores praelati, cum superpilliceis, dalmutiis et parvis mitris, et cappis seu pluvialibus: rectores vero ecclesiarum et simplices sacerdotes, cum superpilliceis et stoH· tantum, sytg^um intrent, et in «a devote et cum reverentia usque ad finem, nisi casus necessitatis emerserit, perseverent. Religiosis nullam praelaturam vel adminiatratiopem habentibus, perpetuo permittimus, in ^habitu suo cum stolis in synodis posse stare; etiamai adminiatrutionem habeant, proviso quod inferiores praelati, quibus per privilegium conceditur usus mitrae, si sunt exempti. in provincialibus et episcopalibus conciliis uti possunt aurifrigiatia, id eat aureis filis consutis, non habentibus laminas auri vel argenti aut gemmas. 8i vero non sunt exempti, albis et planis utantur. In alii· vero locis utentur ut induit· permittant.

Omnibus insuper utriusque sexus hominibus, qui missae praedictae intererunt, quadraginta dies indulgentiarum, de iniunctis eis poenitentiis misericorditer relaxamus.

Item statuimus. ut omnes coepiscopi nostri, in omnibus dioecesibus provinciae nostrae, ad quos eoa devenire contingat, populum benedicant; eccle-

siarum rectoRbu* et earum praedicatoribus, «t a paroehiqno* suo£ in sermonibus et oxhortationibne suis infortfient, st ad benedictiones episcoporum se humilient, genua flectant, vel aaltem capita reverenter inclinent, firmiter ininngentea.

* A4 b**c statuimus, nt singuli episcoporum suo* 'carceres habeant' siren ecclesiam oathedralem, in quibus falsarii, inoorrigibiles et apostatae, vel alii qui hoc meruerunt, recludantur.

7a 'qmedn *Laneieiaafi Meanda. Ex atri**
< iMnnu «e LusM.

Ut. domini archiepiscopi. sua* et provinciales dioeceses, episeopi vero dioeceses eorum, iuxta dispositionem sacrorum cdSonum, visitent per- ae ve) per alium ^-et primo curia* sua* emendante* et corrigentes, quae videbuntur emendanda: praedica- -tores verbi divini, et confessore* idoneo* ac viro* in iure perito·, in edrdkn curii* servent, et foveant b in partem sollicitudini· et regimen curae paatOralio·

ArohiepiMopua synodum provincialem oelebraturua, epiacopos et oapitula aviaet.
/n prima eadem rt Meanda.

Consideratis locorum et temporum incommoditatibus, in quibus nb antiquo consueverunt synodi institui: decrevit et constituit sacra synodua, ut' reverendissimus dominus itrchiepiscopus Onesnenais, communicato consilio cum aliis reverendissimis dominis coepiscopis sibi vicinioribus, synodos provinciale* non alibi quam in Petricoviu, Laneicia vel Lowicx instituat, per sualtftic literas privatas, ordinarios et capitula de loco synodi avisatos faciat, ,et iuxta vota maioria parti* episcoporum et capitulorum, locum synodi in altero ex tribus praedictis locis instituat; nec in alio tempore anni quam in principio autumni, vel in hyeme, hoc est in aliqùo' c convenienti tempore, inter festum divi Bartholo- ▪uaei et Quinquagesimam, nisi aliud evidens et inevitabilis necessitas aliquo alio loco et tempore constituendum suaderet. Quoties vero sua celsitudo synodos instituet, toties causam praecipuam, propter quam eam instituit, in literis clausis ad dominos episcopos et capitula exprimere, teneatur, ut super ea deliberare, et demum parati ad synodos venire valeant. Non negamus tamen, quod etiam ultra causam propositam, [tetj alia in synodo tractari possunt negotia maiora et minora, et maxime ad morum reformationem pertinentia, prout necessitas et utilitas ecclesiae, reipublicae Vel singularium personarum exposcere videbuntur.

Archiapiaoopua fungatur offloio legationi*.
I» tadem prima.

Placuit etiam synodo, ut reverendissimua domi- d nu* archiepiscopus Onesnenais, legatus natus ac primas, utatur officio legationi* in provincia, secundum bullam ad hoc celsitudini suae concessam, et in praefat* synodo publicatam.' Causas tamen extra dioeceses partium rearum non committat, nisi quando actor probaret perhorrescentiam, aut sibi imminere mortis periculum: tunc in proximiori dioecesi partis reae committere possit. Liberum tamen erit dominiationi suae trahere ad ae partes reas, de quacunque dioecesi provinciae suae, quando voluerit aliquam causam audire per se. Et quia haec legatio data est ad instar legationis reverendisaimi domini episcopi Cantuariensis in Anglia, cuius facultas adhuc hio ignoratur: placuit synodo, y ut hac sua secundum illam utatur, postquam de illius facultatibus certior efficietur. Placuit etiam ut haec legatio, in facultatibus amplioribus, ultra ius commune augeatur per summum pontificem. quatenus id impetrari posait, saltem ut porcassoiea dericoriim, 'qualicunque percussions, etiam poet declarationem, authoritate· ipsius 'legationi* abaolvi possint, epbeopie excepti*. Tsaor vero bullae praedictae sequitur, et eat talis:

Bulla apoetolioa lecattoal* aataa, 1»1».

Leo episcopus .servit* servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam. Pro ekcellanti preeminent·* aedis apoatolieae, in qua post beatum Petrum Apostolorum principem, quamvis imparibus meritis, pari tamem authoritate constituti aumus, in.agro irriguo 'militantes, ecclesiae nova* legatione* plantare et instituere, pontifici dignum arbitramur per nova* plantationes, praesertim in locis Christi fidelium infidelibus vicinis, *c in parte schismata sustinentibus, non solum pbpulorum devotio, verumetium haee ipsa nova nomini* et fidei domini noatri lesu Christi plantatio *chi*maiumque eradicatio. ut augeatur commodiusque succedat,' et animarum salua subsequatur, ac provinciae' et regna illustrentur Idque nos eo libentius agimus in locis praedictis* in quibus tum ex variis inter mortales occasionibus, tamen inprimis interitus Schismatum, ratione necessitatis, plerunque subesae conspiçitpr, et ad boc catholicorum regum vota tendere noscuntur, ut assistentia et authoritatelegati novi, et alma mater ecclesia propagationis plantationis novae, et genus humanum propositum felicitatis aeternae praemium felicius valeat adipisci. Attendentes igitur, quod in toto regno Poloniae, una motropolitana, Gneanensis videlicet, principalis eccleaia exiatit, cui omnes aliae ecclesiae dicti' regni metropolit.ico iure, ac etiam motropolitana Leopolienais, in terris Kusaiae ad regnum ipsum pertinentibus, primatiali iure sunt subiectae; et quod si venerabilis frater noster loanne* de Lasko. modernus et pro tempore existons anhiepiscopus Gnosnensis, suae archiépiscopal) provinciae et ecclesiis sibi metropolitico ac praedicto primatiali iure subiectis, non solum metropolitico ac primatiali sed etiam legationis iure praesset, et ratione dignitatis eiusdem primatiali*, huiusmodi legationis officium haberet, ex hoc profecto salubriori et diligentiori exercitio metropoliticae primatialisque iurisditionis, et commoditati ecclesiarum, quue sibi metropolitico et primatiali iure «ubiiciuntur. ac illis nunc et pro tempore praesidentium praelatorum, necnon cleri et populi, civitatum «t dioecesum carundem, quae in eorum oportunitatibus ad eundem archicpiscopum et legatum, ratione eorum quae vigore legationi* huiusmodi exercere poterit, facilius et commodius recurrere possent, et eiusdem ecclesiae Gnesnensis et praefati regni, eoius reges et incolae, apostolicae sedi devoti et fideles semper osse'consueverunt, devotioni ao venustati plurimum consuleretur: oonsidetantesque in regno Angliac olim et in. Germania, archiepiscopo* aliquot, legatee natoa per praedecessores nostro* erecto* fuisse: eorundem praedecessorum vestigiis inhaerentes, et ad magnam instantiam, quam auper hoc fecit et facit charissimus in Christo filius boater Bigismundus. dicti regni Poloniae rex illustria, debitum habendo respectum, ad Dei laudem et honorem, ac fidei catholicae exaltationem, praedictum loannem de Lasko modernum, ad nos et sacrum Lateranense concilium pro dicto rege oratorem destinatum, et pro tempore existentem arcbiepiscopum Gnesnensem, legatum natum, cum omnibus honoribus et oneribus consueti*, ita qupd de caetero suae archiépiscopal) et praedictae I.eopolienai provinciia et ecclesiis sibi metropolitico et primatiali iure sublectis, non solum metropolitico et primatiali. sed etiam legationis iure praesit: et ratione digni-

tatis ague primatialis, at legationis officium in ip'eia provinciis habeat authoritete apoetoliee, ot ax catta ocioatia' nostra facimus at oonstitaimua at etiam ordinamus. Ribi nihilominue eoncod*nteo, Ut omnibus et aingulia privilegiis, libertaribus, praeeminentiie, exemptionibus, immunitatibaa, honoribus et gratiis, uti at gaudere; ao quod omnia at singula faeete at exercere m. mandaro, ordinaro ot exequi, quae ad logatoa natoa at huiusmodi legationis bffioinm habentes qùomodolibot pertinent, et qua alii legati nati, praesertim taro legatus Cantuariensia, qui in provinciis suis de iure, privilegio et consuetudine, mandare, faoore et exequi poesint, libere et lieito valeat. Mandantes per praesentes universis ot singulis suffraganeis, Leopotionsiquo terrarum Ruasiae archiepiscopo, et aliis in diotis provinciis exintentibua, quatenus eidem archiepiscopo et legato nato, pro tempore oxiatonti, ia his quae sibi rasione officii legationis, aio ut praefertur, eompetunt, pareant et intendant Non obstantibus qpnstitutionibus et ordinationibus apoetolieis^ ao literis et privilegiis quibusvis concessis; illorum tenores, ao ei do verbo ad verbum exprimerentur, prassentibus pro expressis habentes, quibus quo ad praemiosa, specialiter et'expresse derogamus, oaeterisque contrariis quibuscunque. Nulli ergo hominum liceat hano paginam nostrae creationis, constitutionis, ordinationis, concessionis, mandati et derogationis infringere,- vel ei ausu temerario contraire. 8b quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius, se noverit incursurum. Datum Romae, apud Sanctum Petrum, anno Domini 1316, 5 idos iulii, pontificatus nostri anno III.

AxoMeplMopua ot epteoojjl, inqutattoeoa baorottoaa pravtsatia instituant·

laeteris Loab^ LoiKtcM*, oane Dsmmm *15SfJ.*

Item, decrevit eadem synodus, prioribus statutis innitendo et eadem innovando, ut domini larchiepiscopi et episcopi, priteoortim vero Vratislaviensis ot Ouiavieaois, in suis dioecesibus sortant inquisitorse et vioitetoree haereticae pravitatis, qui per singulas dioeoooes visitent ot inquirant diligenter de suspectis et notoriis in secta lutheraaa, quoa dominia ordinariis deferant puaiondoo. Qui visitator son inquisitor," unus ad minus oese debet in qualibet dioecesi presbyter secularis vel regularia, prout dominio arohiepieoopia ot episcopia melius ot utilius ae commodius videbitur faciendum. 8ed quoniam visitatio et inquisitio, quantumvis diligentissime, ad oxtirpationem eiusdem, sectae parum prodesset, nisi adhiberetur fidele pabulum verbi Dei,'per viros vero catholicos, valentes verbo, opere ot exemplo, quorum sana doctrina scirent homines reprobare malum ot eligere bonum: ideo decrevit haec sacra synodus, prioribus statutio inhaerendo, ut dominus dtehioptaoopi ot episcopi, praesertim vero Vrnrialavienais et Cuiavienais, in euriis, eeeleeüa metropolitanis, cathsdralibua et collegiatis, et ilUa potissimum ubi ooM^utheraaa adhuc pullularo videtur, servent theologos doctos, verbi divini oouelonatorss, qui evaagslinm Christi ot eawem paginam per solidam scripturam, verum ed approbatum intellectu Christi fidelibus tradant et interpretentur: omittentes ia concionibus quaestiones sehoiaatioas ot exempla tabulons, quae eorda fidelium distrahere potias qnam aedificaro videntur.

Quia rectores ecclesiarum parochialism tenentur ds iure praedicare populo verbum Dei, quod absque saaa sacrae scripturae inteUigeatia ad ofeetum deduoere MHΓ poeeunt, unde„quia», valde perioulpeae existant minae evaagqlioM quittas dicitur: „Sieifo-* cw oeose dsootanri^taetatfib"·<o»M W/meoffi ^mv dont.·" statuit baoe sancta synodus, antiquos eanonte' innovando, quod domini arebiopieoopi et epieoopt eorumque in spiritualibus vicarii, mandent per processus generales, omnibus et singulis oeclssiaram parochialism rectoribus eqrumque vVttriie, et qûiis verbi divini coneionatoribus, tam aOeUiaribus quam regularibus, ut post novum et vetus testamentum, opera beatorum Cypriani, Athaaasii, Gregofii Nasiansai, Bacilli, Ohrysostomir Hilarii, Augustini, Ambrosii, Hieronymi, Gregorii et Leonis, qui ea habere^ possunt; alioquin homilies per anjti circulum, dominicis diebus et festis aptas, sacramentorum libros, graduais, canones poenitentiales, psalterium oum interpretatione dwi Hiqronymi, rationale divinorum officiorum, statuta provincialia nove ot vetera, habeant: ne ex diversis et variis concionandi formulis scbolastioiaque disputationibus, qua» hucusque prae manibus habentur, et seipsos ih solido sacrae scripturae intellectu confondant, ot auditoribus verbi Dei erroris oonfiielonisque occasionem praebeant.

Niuadsm, an sedem.

Item, decrevit synodus, ut reverendissimi domini arehiepiscopi st episcopi, sacram regiam maieetatem per se vel nuncios synodales procentur, ut eius maieetas in curia regali praedicatorem doctum habeat, qui singulis diebus dominicis et festis coram eius maiestatepraedicet, praesertim cum alibi quam Oraooviae moram agere maieetatem suam contigerit. Et quod deinceps in conventionibus generalibus, consultationes publicas senatorum et nunciorum terrestrium, ipsis diebus dominicis et foetis, ante prandia eius maieetas fieri prohibeat, oum ea rea in scandalum plurimorum vergat; verum mandet sua maieetas, ut senatores et nuncii terrestres, divina officia diebus praedictis et concionem audiant reverenter et ^devote. Alioquin, quilibet ex dominis arohiepiscopis et episcopis, eiusmodi praedicatorem ordinare teneatur, in cuius dioecesi conventio generalis indiceretur, aut regia maieetas ibidem moraretur.

Es sedem, sHiadem.

Item. Quia vita ot moree clericorum, plus interiore quam exteriore reformatione egent, et pastor animarum, instar boni modici, interiora primum heminis curare tenetur, quibus perfecte sanatis, morbi exteriores facile coalescunt: ideo requirit haec synodus ia Spiritu sancto congregata, ut domini srehiepiaoopi et epiacopi visitent primum eccleaiae omnes motropolitanaa, cathodra)q|. collegiatasque, per se, et alias inferiores ecclesias, per arebidiacoiot, iuxta modum ot formam sacrorum, canonum atatutorumquo provincialium. Et ut indicium ot institis incipiat a domo Domini, reforment primo aeipsos eariUMue suas. Deinde gradatim clerum dfoeeoeis eueo' univorsum: ambitionem, avaritiam, cupiditatem, o μ M μ Mo μ substantias abusam, ot malam dispensationem patrimonii Christi, curaeque animarum negligontiam, et Me aimilia in oie corrigant la praelatos quoquo ot canonicos ot presbyteros, bores eaaoaioM et caetera officia divina raro ant nunquam, peragentes, animadvertant.

Innovat oriam baoe sacra aynodua, et pro innovato habere decrevit decretalem Ordinarii, do officio ordiaarii, libro VI, volem ut quilibet dominorum arehiepieooporam ot episcoporum, clericos aibi eubioctoa piares dignitates vel ecclesias, quibus aimarum cura imminet ebtinontes, aeu personatam aut dignitatem eum alio beneficio, cui cura simul

UMU -at, obtinere no· parmittant, nisi d· die- pauMtioM, apoatoliea aUeui permitteretur: aliequin, at dispensati· aufficí«na producitur, exbibbM niquaquamjn bettoficiia haiuModi molestetur. Provideant tamen ordinarii, ae cura animarem ia aiadam beneficii·, propter non renidentiam 'eorum, ne|ll•gatur, iuxta, formam ae tonorem eiuadem decretalia.

jKéud«m> a» «adam.

Reyereadiasimi domini epiacopi nuncii capitulorum et abbatea, pltierunt reverendiasimum dominum primàtem, ut aua celsitudo deinceps aynodum provincialem Lanciciae non indiceret, propter loci indbmmoditatem et inopiam rerum; aed Petricoviae vol' fa Lowios, ubi hospitiorum et viotualium habtdpr abundantia. Ad' quod reverandiaaiœua domtnua. arcbiepiacopua prima· ao aponte et libere auinmiai).

Ptlri Oemruti, Prtrieooies, *1542.*

Decrevit 'etihm haec aacroaancta aynodua, ut in aingulia' diooceaibua ad minua aetnel ta anno, per dominoa loci ordinarioa, aut eormn delegato·, bibliothecae ac libri venale· in eia contenti visitentur, et diligentius revideantur: quod ai qui libri auapecti aut haeretici in eia reperientur. cremari debent, et bibliopola puniri poena arbitraria, par locorum ordinarioa imponenda; alia·, iuxta statuta regni et constitutione· regiae maidatatis, atque edicta iam dudum super haec facta, quorum exemplum eat in atatutia novis Laaki, haereticis insertum; et aimile novissimum bie placuit interi:

Sigiamundua Augustus, Dei gratia rex Poloniae, etc. universis dt aingulia palatini·, castellani·, capitaneia arcium, et aliorum locorum noatrorum tenutariia, eorumque viceagerentibua, vioecapitaneia et burgrabiis, proconaulibua et conaullblb, et allia magiatratibua urbium et oppidorum regni noatri, ad quoa bae nostras liters· praesente· pervenerint. Significamus et mandamu* earum tenore, quod etim antiquitus bibliopolae omnea et impreaeoree aint et esse debeant sub poteetate et iuriaditione reverendissimorum dominorum •rehiepiaeoporum et epiaeoporum, eorumque ordinariorum officialium, np et fraternitate· veatra· eoa a poteetate et iuriaditione eecleeisatiea, ia iia quae ad impreaaionem, invectionem et venditionem librorum pertinent, eximere et vindicare audeant Imo vero fraternitate· vestrae episcopia eorumque officialibus, quoti·· opus fuerit, favorem et auxilium contra eo· praebeant, ad perquirendo· et auferendo· haeretico· libroe, ei quoa ij impreaaerint, importaverint, ve) vendere et habere comperti fuerint: eum non modo «dicto divi parenti· noatri, verumetiam omnium ehrwtianorum prinoipum, atque populorum legibu· et eoo- d •titutionibn· olim cautum ait, no eiuamodi libri haeretici vel de haereai auapecti usquam edantur, vel ullo modo «vulgentur. Ne quia igitur alitor faciat, pro officio auo et gratia nostra. 8i quia autom huic mandato aiv· edicto nostro noa obtemperaverit, condignae poena» a nobis expeotabit Datum Vilnae, 1 die mensis martii, anno Domini IBM, regni vero noatri 97.

Ad mandatum sacrae rogalia maieatati· proprium.

Auadem, ad Madent.

Impreeaoree autom librorum, novo· libro· aiv· alia qnaecunqu· atiam minima' exemplaria imprimer· non audeaat, niai primum rovideaatar per loei ordinario· va) -orum delegato·: eub poena graviori arbitraria, «tiam per ordigarioa imponenda.

Jbt «Mm·, sfataaa».

Promisit atiam rcverendiaaimua domiaiu arebiepiacopua Oneaoetkai·, iuriaditione lagatioai· nataa ia commiaaionibus at citationibaa deeerneatibu· uti, prout ootnmunia iura diaponunt, na quod datum aat in suffragium, vergere poaeit in oppreaaionem multorum',

Item, ut reformatio aliqua commodius «eri valeat, decrevit aaneta mynodua, iit domini focorum ordinarii in curiia et officiia auia servent'viros doctoq, Deum timentes, et pra^ertim in officiia cancellari·· unum ex praelatis vel canonici· eceleaiarum tuarum cathedraliuni, qui, vice illorum, alioquin negotii· publici· occupatorum, et extirpationibua baereaum et executiooibua decretorum aynodalium auperintendant. Ceterum, reverendiaaimi do^nini arehiepiacopi et epiacopi, apeoimen et exemplum boni odoris, virtutumque et bonae famae ciero aibi aubieeto de ae praebeant, lectiooee ex sacra acriptjura in menae aua, post solennem orationem AeiwdidUe adhibeant, cantiienaa profanae ut secular·· non admittant, familiaresque suos reforment diligenter, ne caeteria offendiculo existant. Ad quod eorum eelaitudinea consenserunt

ffaedem.

Cum non liceat alicui, niai vocato de speciali consensu reverendiaaimi domini archiepincopi, epiacoporum et rectorum parochialium, ac illorum quorum intereat, ad praedicandum verbum Dei accedere; plerique tamen hia turbulentia temporibus •d concionandum sese temere ingerunt, et quod deteriua eat, -suggesta nova aibi erigunt extra parochias, in Uocia ubi ante nunquam extiterunt: decrevit haeb aaneta aynodua, ut de caetero talea ab huiusmodi conoionibua arceantur, et non niai vocati per habente· potestatem, iuxta doctrinam Pauli, accedant. Suggesta vero, ad quo· ea rea pertinet, fieri non patiantur et facta demoliantur.

Ɛiud<si, *Pftrieovia», 1544.*

Decrevit etiam haec aynodua, ut reverendiaaimi domini arcbiepiacopua et epiacopi, circa sua· ecclesias resideant, excepta causa ecclesiae et rei-, publicae, aut saltem illas frequentius visitent, atque cleri sui vitam et mores depravatos, tum etiam gregis dominici sibi commissi corrigere studennt, •undemque ab iniuriis et oppressionibus secularism tueantur, qui, abaente praelato, maiora audent at deteriora quotidie moliuntur.

Attadens.

Decrevit similiter, ut reverendiaaimi domini synodi· provineialibua intersint, sbaentee vero poena statuti percellantur, et atatutum dudum contra absente· exequutioni mandatur, et signantor contra episcopo· Varmienaem et Culmensem; et ultra haec, aedificia, curiarum et castrorum luorum ot praediorum, sarta tecta servent et manu teneant, st, quantum fieri poteat, meliorem ia eia conditionem fheiant; cuius rei revisionem sacr· aynodus personi· capitularibus committet.

AlMdMS.

Bt eum plerique sacerdote·, aiv· illi aint parochi, eo paupertati· devenerunt, quod iniuriati per nObilea, «t potiammum in raptu decimarum et aliarum bonorum occisaiastioorum, vel propter defectum vol propter parhorreacentiam, iure eum iaiuriatoribue experiri non peasant: eoaatituit maeta -yMdas, at ravarandiaaimi domini arehiapiaeepaa ot episcopi teaeantar et debeant diligentia· tefot ana

cum eorum ecclesiis tueri. Kt quod ad delationem A eterici iuiuristi ex iliorum officio per instigatorem procedatur: proviso tamen, ut ai qui, eum possunt iniuriaa persequi suas, illas tamen dissimulant,· et pro illic^«tn agunt, tales poena ordinaria per ocdinarios punimitur.......................... J1

Iiurere dqbent reverendissimi domini arebi«piscopus et epiacopi, ut sua 'tribunalia ot officia·, hum suorum, in dignitate débita et reverentia retineant. Turbatores iudiciorum, et cum armis aeu strepitu ' armorum venientes ad iudioium, mulctis ordinMrnt et aliis poenis debitio percellant, efficiantque in comitiio regni proximis, ut Contra tales, ultra poenis opcrorum canonum et donstitutiones aynodales, aliae securitatis poenae, instar indiciorum terrestrium, et alias arbitrio dominum ordinariorum, iuxta qualitatem et conditionem personarum et delicti atatuautur; utque tam iudieibus quam personis B ad iudicia etiam ad synodos venientibus et "' deuntibus, de securitate debita provideant.

Nieolmu Dntrgfnnki, Lancinat, 1541.

Ceterum, sacra synodus considerans, quod ubi maius periculum metuitur, ibi vigilantius est intondendum; cum itaque pabulum verbi Dei populo Christiano sit pernecessarium, expedit st hoc idem verbum Dei per viros idoneos, probos et in moribus ac doctrina non depravatos, administretur. Propterea, innitendo iuri communi et vetustis statutis provincialibus, decrevit, ut singuli ordinarii in suis cathedralibus et collegiatis ecclesiis, viros doc' tos et non suspectos, verbi Dei praedicatores instituant, nec aliquem sine eorum speciali licentia cathedram conscendere permittant. Ad parochialee quoque non nisi rite de aetate, moribus et scientia prius examinatos instituant; ac similiter parochos (I ad servandum idoneos concionatores, ubi ipsi ad praedicandum non sufficerent, in parochiis suis adstringant, Ubi autem aliquis ordinariorum in praemissis négligées fuerit, poena centum mercatum mulctetur per reverendissimum dominum arohiepiscopum, et ab ipso irremissibiliter exigendum.

. Eiusdem, PrtrieooMW, *1561.*

Tametsi nihil dubitat sacra synodus, infrascriptA per reverendissimos dominos archiepiscopo* et episcopos semper foisee inviolabiliter observata; ad maiorem tamen cautelam decrevit? ut ipsi reverendissimi domini archiepiscopi et episcopi caetsriqua bénéficiât! omnes,euiuscunque statue, praeeminentia* et conditioni* existant, haereticos rive de haereri suspecto* vel exeommuniestoa, suis ia curiis non teneant neque tolerent; quinimo illo* a familiaritate sua et colloquii* arceant, et ipri e librorum 1› haereticorum lectura abstineant 8ed neque disputationes de fide, aut fidei articuli* qui in dubium per haeretico* vocantur, praesertim vero eum secutoribus hominibus cire* mensa» sua* fieri permittant Pro vacillantibus autem et ignaris in fide, viros docto* catholicos, et in sacris Hteri* versatos, snb poena quingsntorum aureornm ungariealium per synodum exigenda, anis in *ariia foveant qui eiuamodi ex sacra scriptura ignaro* et dubitant·· docere poarint et valeant later prandendum autem non iooos, tarpee aat scurrili* *en levia,- qua* iafinaoe scandaliser· poeaeat, sod aeria, quae ad aedificationem foeriat, da divini» tractant, et libros sacrae scripturae ad saeasam potias more maiorum suorum legi, ae benedictione* et gratiarum action·· fieri faciant. Et praeter hoc, servitor·· suo·, pro exemplo aliorum, ia aeriarii· primam dried* ubique loeorum, boaeete ot reverenter ssee 'gerere praeripiant praesertim notem, ne in templis ad divinissimum eucharistiae sacramentum terga sua vertant, vel parum deeeater aeee erga illud 5» gerant,

Kssedsm.

· Decrevit etiam eadem synodna, ut.! domini' ordinarii, innitendo prioribus constitutionibus, provideant diligentius quam antei,' ut#parochi et oou-eionatoroe verbi Dei, jn concionibus suis pure et sincere verpum Dei, preqdicent, ineptas et anile· fabulas, ao scommata et-'convitia devitando, scripturas sacras non sensu proprio aut ab haereticis sumpto, sedi iuxta aanjtorum doctorum ab ecclesia catholica I receptorum-Wkpositionem interpretando, ut pote Augustini, Hiejonymi, Ambrosii, etc., ot aliorum in statuti* provincialibus reverendissimorum olim Inscii, Drevicti et-Oamrati arcbiepiscoporum, descriptarum; propter quod dabit operam reverendissimu* dominus archiepiacopue, de providendo aliquo homiliario per ductores conscribendo et typis excudendo, sjmbi cum catéchisme aeu Explicatione orationi* dominicae, symboli ot deealogi, ex quibua rudis populus docep poterit a simplicibus presbyteris. Sic enim haereticorum libri pestiferi facile voxtrudi poterunt ao refutari.

Et licet apostolus ad serviendam hospitalitatem, omnes ohririifidele·, maxime 'autem episcopos et clericos, qui bonorum ecclesiasticorum ad boo deputatorum sunt dispensatores, clare moneat: plerique tamen episcopali dignitate praediti riperiuntur, qui non modo externe hospitio non excipiunt, sed etiam fratres suo* praelatos et canonicos suarum ecclesiarum (qui bonorum episcopalium eunt custodes, et pro illis tuendis sese opponere et illa defendere consueverunt), ad bona et praedia eorum venientes, humanitatis et hospitalitatis officio neglecto, admittere, iliisque domestici commeatu* necessaria \ per suo* factores et procuratores dare recusant. Proinde sacra synodus decrevit, ut ipsi domini archiepiscopi et episcopi id. provideant, atque suis procuratoribus bonorum iniungsnt, ut hospitalitatem huiusmodi in omnes, maxime autem in domesticos et capitulare* suos servent, et necessariis saltem ad victum, quae* tunc domus ad quam divertunt habuerit, providqgpt.

Eiusdsm.

Item, in curiis suis pauperum clericorum oppressorum procuratores iuridicos, et officii instigatores foveant et provideant et salarient, ut ipsis pauperibud parochis proventus, decima* et eenau* occupatos, iuxta olim Gamrati statutum, evincant: quod merito facere debent, veluti praeside* et patroni ecclesiarum in suis dioecesibus constitutarum, ne piae fondation·· fidelium intereant: ipsi enim sunt, qui redditurі sunt districtam coram Deo de omnibus suae dioecesi* parochiis, atque adeo negligentii* omnibus rationem.

Ifosdem.

Item, eeeleriaa eoUegiata* praesertim desolatas, et dfa quibas officia divina raro a praelatis et canonicis, peraguntur, diligenter visitent, et praelato· et eanonioos inutile* er oeioeq·, nullumque exemplum bonum'in eeelesiis illi· praestant··, sed scandalo·· vivent··, venationibus «t comessationibus indulgentes, ad ofleium revocant, «t non promotos ad suscipiendum sacros ordines, per subtractionem proventuum et privationem beneficiorum compellant: dignum namque «et, qt si volant de altari vivsr·, altari serviaat. Curentque ut in eisdem eelleglati·, vito· doctos in theologia vel iure ea-

nonioo ponant, iuxta statutorum .provincialium dispositionem.

•nWWWv

Item, hospitalia, quorum domini loci ordinarii inter Mtara officia sua'curam agora debout, non nogligantuf? quinimo provjdeant diligenter ubique, ut ab iis, qui in illis ministrant sou ilia curant eut regunt, diligcntaVet fideliter omnia gerantur; ot no quiequam aliorsum, quod absit, do, proventibus ifiornm convertatur, quam ad destinatum eeritm usum; et ipsi ea, ut tenentur, quantum possunt ex eo patrimonio. Christi, cuius suat dispensatores, sustentent et adlpveni. Gloria enim episcopi est' ut dicit Hieronymus, inopiis pauperum providere, ignominia vero sacerdotis, propriis studere divitiis.

4 Do officio oq^ituli

Dfitrtganu, Laneiciet,* <r<<no *ffOnini 1647.*

Cum animadverteret sacra synodus, multa salubriter ad ^conservandam religionis orthodoxae integritatem, vitae ac morum cleri emendationem, praeteritis synodis laudabiliter constituta Fuisse, illa tamen" hucusque nullum in usum et exequutionem deducta esse, imo ea in omnium fere ignoratione tacuisse, eo quod domini locorum ordinarii eure aliarum rorum, praesertim reipublicae frequentius impediti, a cursu exequutionis illorum coepto saepius avocentur-, propteroe, ne eorum statutorum scriptiones inutiles msnesnt, eadem synodus decrevit, ut capitula ecclesiarum suos episcopos saepius admoneant; ita ut suae in admonendo eiusmodi diligentiae, in proxima quaque provinciali synodo testimonium dare possint. Alioquin ubi capitula in admonitione, vel aliquis reverendorum dominorum in exequutlone negligens officii sui vel remissus compertus fuerit, poena centum marcorum punietur, quam reverendissimus dominus archiepiscopus in proxima synodo exigere teneatur.

Aiwsdem, anno *1554.*

Bona archiepiscopalis et episcopalia, per capitula sua lustrentur et revideantur: nam pleraque deeertari dicuntur propter oppressiones praefectorum, etforsan dominorum episcoporum, qui deberent esae loco patrum potius quam dominorum.

Amsdrm, de sodem, *Pttricooia*,* 1557.

Quia contra plerosque dominos épiscopos,' seu eorum factores ot bonorum ecclesiasticorum praefectos, fiunt saepe querimoniae a subditis bonorum eorundem, quod eos novis, insolitis inauditisque exactionibus, oneribus, laboribus et angariis divexant, non sine scandalo aeeularium; cum tamen merito inter ecclesiasticos et secnlaree subditos deberet esse discrimen: igitur sacra synodus, innitendo statutis prioribus, decrevit, ut ompino capitule bona episcopalia, de triennio in triennium, vel quando opas fuerit, per duos do collegio suo visitent et lustrent. Ac si quid eiusmodi oneris in eis noviter adinyentum oompererint, dominum episcopum, ut ab hoc abstineat, modo quo supra admoneant, ac postea ubi ab oppressionibus huiusmodi' non se continuerit, reverendissimo domino archiepisoopo aut synodo talem deferant coercendum.

loeitai* Pmrtbii mkirpiittfi, Fersscvtav, esso DomM *1661, ii* 4 martii.*

'Cum ad conservandam disciplinam ecclesiasticam magnopere dt necessariam, ut omnes qui in hae militanti eeeleeia Motoria pressant, effieita suis diligenter incumbant: propterea sacra synodus. Inhaerendo prioribus decretis synodalibua, revereadissimos dominos locorum ordinarios, ad sxoqnutionent statutarum previaoialiam veterum et novonyn faciendam, oxtune monet ot hortatur, oapitaltaque metropolitanamm ot satbodraHnm oeelooiarnm ostio iaiungit, ut deinceps toties quoties ppus fherit, oeedem reverendissimos dominos archiepiscopoe ot episcopos suos, si qnoe viderint ia Hps osso remissos et nOgligimtM, officii eorum admoneant. Qui si huiusmodi admonitionem minime curaverint, seeuado et tertio idem-facers non negligent, et hoc ubi copiam sui circa sponsam suam episcopi exhibuerint; alioqui absentee per literas vei nuncios shoo, iterum atque iterum diligenter admoneant. Qui st adhuc in negligentta eiusmodi temere perstiterint, extunc sic négligente® reverendissimo domino archiepiacopo per suas literas Mkterne admoqgndum deferant; qu» ai,etiam reverendissimi domini afehiep^copi ad-' monitione^ quod · absit, contempserit, extunc deinceps dominé ipse archiepiscupus ad exactionem poenae in synodo Lanciciensi laudatae, contra officii sui négligentes, vigore praesentis constitutions aynodalia, iure mediante, ex offieiq suo procedat, communicato tamen in hoc duorum vel uqiua, ai commode illi videbitur, auae provinciae episcoporum seniorum consilio. Quodsi vero reverendissimus dominus archiepiscopus etiam simili vitio negligentiae, in dioecesi vel provincia sua laborare a capitulo notaretur; idem facient in admonendo eo officii sui duo seniores huius provjnciae episcopi. Ubi vero aliquis dominorum episcoporum censuras et poenas iuris, a domino archiepiacopo eo nomino promub gâtas, animo, quod absit, indurato, sustinendo contempserit; aut etiam dominus aVchiepisoopus modo praemisso admonitus, in dfficio exequendo remissus fuerit: 'extunc talis per capitula maiorum ecclesiarum sedi apostolicae deferetur. Capitula vero, si etiam in praemissis aliquam admiserint negligentiani, similibus poenis a reverendissimo domino archiepiacopo, vigore praesentia decreti aynodalia. afficiantur. Quarum quidem poenarum medietas fabricis suarum catbedralium ecclesiarum, altera vero universitati studii Cracovienais applicetur.

P»tri (Inmnli, Pitrinmai, anno ***lilt.***

Décrivit etiam sacrosancta synodus, ut praelati et canonici ecclesiarum, reverendissimis dominis archiepiscopis et episcopia obedientiam. reverentiam et honorem debitum ubique, diligenter exhibeant ot impendant. Reverendissimi quoque domini archiepiscopi, vioiaaim praelatis et canonicis ecclesiarum suarum, etiam debitum honorem deferant, et eos ut fratres et membra sua immediata, gratia et favore prosequantur, neque eos verbis turpibus et asperis exacerbent, et alioqui iurisditionem illorum oapitularem, in corrigendis membris suis, quam do iure habent, et quam ipsi domini episcopi eis servandam iureinrando firmarunt, quoquo modo non impediunt, qiei quantum eia de iure -permittitur; verum postquam contigerit quempiam oxorbitaese, eum capitulo deferant. Ubi vero pro demerito seu excessu cuiuspiam praelati vel canonici, aut ex delatione episcopi in delinquentem, per coofralres oapitulariter animadversum fherit, statutis capitularibus aut provincialibus disponentibus, vei consuetudine approbata suadente, ah huiusmodi coercione capitulari fraterna, nisi modus excedatur, provocare non liceat. 8i autem sio punitus, modum in poena excernam 'oese praetenderit, eius rei cognitio ad dominum arehiopiMopnm vel episcopum suum deferri debebit immediate. Qnicquid vero archispiseopas ot spieoopu decreverit, huiusmodi decreto stare tonebitas, in quem sic animadversum fuerit; ad quod obeervandum etiam gravioribus poenis, inxta temeritatis exigentiam, adhibitio ot 'multita

plicatis, appellation* ultsriori' cum**)*, compsi» dsbet.

D* sMioritat* ·* obmUmtal*.

ζ ↘ A» Mtiftti·.

Cum inferior superiori regulariter *d exhibendam reverentiam et obedientiam teneatur; quorum-exhibitio non nisi per obsequiumJiumiUteti· extrim... ecoua praestitum,.aliorum botitiaa innoteseut: qnhpropter, uponici csthedralium et eoUegiatarum eoclMiarunrpfaelati·, ei inCsribres praelati superioribus, ac universaliter omnes clerici jqato^bus suis in assurgendo, in inclinando,' et alilhtHaerogativi» quibua oonaucveruM homipes revereri,, hbnerem debitum deferant reverenter,' ut etiam isitixeiero sumentes humilitatis exemplum, eidem exfiibpant reverentiam ampliorem. . '

Quia frequenter rectores parochiarum, noh dent contrq nobiles et potentes mandata superrorutn l) exequi, propter eorum tyrannidem «normem: statuimus, quod nullus presbyter assumat capellam cuiuscunque nobilis vel potentis,, seu in ipsorum capellis tanquam capeltanus officiet, nisi prius episcopo dioecesano super.eo, quod ad ipsius synodos'veniat, et mandata superioris sibi iniunota, ad sui domini et rppius castri familiae notitiam perferat. obedientiam faciet manualem, et alias de ipsius dioecebani licentia speciali. ı

JEx neris.

Decretum est, nt abba* monasterii Tremeeaneneie habeat semper in synodis superiorem .locum abbate Mogilncnsi ex causa praescripta consuetudinis.

Zoaqnis *LaiaMi tt Oamrati', Pftrieeeie»,* t anno *15X1.*

Promiserunt etiam domini archiepiscopus et C episcopi,*' praslqtls et| canonicïarecclpsierum oathedrslinm, deferre debitdm Bonoyetn. \anq'u*m frafri-. bus et membris suis immediatis, verbis eos non exasperando, neque iurisditionem illorum capitulèrent. iuramentis suis confirmatam, aliquo pacto impediendo.

Pttri Oamrati, Prtrieotie», 1514.

Quemadmodum reverendissimi domini arehiepiseopi et episcopi ceteris dignitate praestant, sic sanctitate et odore bonae famae praecellant, et honore seee invicem praeveniant, clerumque suum honorifice tractent, iuxta sanctione*' canonicas, ac eum loco fratrum habeant, neque illum probris et contumeliis aliquibus afficiant, et-praesertim inter personas seeulares, a quibua pleruaqne illorum exemplo clerus eo magia contemnitur. Clerus etiam praelatos suoe revereatur, et anum illis honorem deferet humiliter: alias poenis a iure statutio,, per ordinarios percellatur.

De procuratoribus.

Quamvis in omnibus peragendis sansis ot negotiis, procurator legitime constitutas poraonam sui domini repraesentet, tomen potestates et indices seeulares in cassia, quarum cognitio ad ipeoe pertinet, praelatorum Meiosis* et aharam psrsoaaram ecclesiasticarum, eoeleeiaram, capitulorum, collegiorum, conventuum sive moaaeteriorum procuratores, por litoras aothentloM suffioisatissime constitutos, dgoro eorum ipsis vel defendor* non admittant, inris baaefloiam st deftaeioai» copie· praedictis omnibus iaiusts ot indebite safereutos. Bt aihUominne principales persona·, taHnm procuratorum praeeentia, defensioao seu contradictione iHS obstanto, pronuneiaet contumace*; pro qua contumacia huiusmodi interdum condemnant vel absolvant hos, contra qoos actio Novat dirigenda. Nos itaque talibus abusibus viam praecludere volontoe, etatuhnus, qUod quieuuqnp potestates aeu indico* seeulares, · produratoribue gpido superius , praetacto constitutis, non admissis, in casibus de qvibeaeogoOooarepoapunt, inpraaindieium diolbrum-ooclesiae praelatorum, seelesiarunkpersonarumqns ecclesiasticarum, capitulorum, bonventuum seu monasteriorum, deinceps proessedriat, ad danina et interdise loramento eius, cui infariata fecerint, declaranda, virtute praeeentia constitutionis teneantur : . 'de quibus n&i infra mensem satis fecerint ex integro, -maiori* excommunicationi· sententiae sub-'iaoeant ipso facto, çt sententia ei quam protulerint, sit irrita et inanis; oym cohtumax diei nop-possit, * qui per procuratorem sufficientem in iudieio Oomparuit ^it debebat. Is autfim-pro quo lata fuerit huiuamodi sententia (ai- sententia dici potest), si ea uti voluerit, ros sibi sio adindicatas occupando, excommunicationis sententiae se noverit subiaoere, donec ab huiusmodi occupatione temerari* resipiscar.

loonms Lotelshi, Pstrieosse», anno *Domini 1639.*

Decrevit etiam, ut clerici in placitis et iudjeiis · yôeujaribns deinceps non produrent, exceptis capsis suis et ecclesiarum suarum, miserabiliumqu* ac consanguineorum suorum : qui denique -in officiis prophanis seu factoriis, seculsribus personis non serviant, sub poenis in iure communi desuper expressis.

Quod metue oenae.

Ejc antiyttit.

Eos qui absolutionis, vel quacunque revocationis rei excommunicationis, suspensionis vel interdicti •potentias' per vim vel metum extorserint, ultra hoc. quod huiusmodi /evocationes et aline sententiuv praedictae irritae sunt et inane·; statuimus et declaramus, excommunicationis sententiae subiaoere

D* alienatione, mutandi Indicti oeuaa foots.

Quia plerunque cessiones actionum in fraudem fiunt, aliquando vero pure et simpliciter ex causa legitima vel ex causjs: statuimus, ut cessiones actionum, quae ex iustis causis vel causa procedunt, niai in praesentia notarii publici fide digni, fiant. Sed neo tunc ad actionem admittantur, nisi ipse cedens et eessionariu» coram epiacopo vel suo officia», aut. alio ludice iuriaditionem habente, iuraverit, quod non simulate eed vere cedant, et quod cedens a eessionario nihil do eeSais répétât, vel in toto vel in parte. AlioqUin ai secus factum fuerit, decernimus actorem ab inetitnta actione depellendum.

OON8TITÜTIONUM
8YNODALIUM LIBER 8KCUNDU8.

D* ladietta,

Quoniam quidem propter potentiam, quidam .propter .crudelitatem magnam, personaliter aooodi non possunt, ut eitsotur; quidam etiam quia in castris habitant, ita quod nulla potest ad ses citatio pervenire: idoireo provido st nooeeseria dcHbsrationo statuimus, ut contra tales citationis edictum apud paroohialeo ipsorum ecclesias, si »·-sure accedi poterunt, alias in duabus vicinioribus ooelesiis, duobus diebus dominicis, *t sxtunc contra huiusmodi, ac si personaliter apprehensi ot legitime •Qati fuerint, procedatur, ne ex maHti* commodum . valeant reportare.

Praateraa, quidam erudqlto hoain·* at parvani, dum ad forum acalaaiaatimua·ia* causia, stiam da quibus aaelaaia meritohabat cagnosaara, ab Mtari* baa avoaantur, (Hilus auctoritatis qua dieitar: qal honorai missum, mittsitfsm hondrat, immausorea sxisisotes), nuncio· soclasiaatieorum Indian·, cita·tionii, oMommunieatlonia, val alia· ffidiaialss at lari· litor··' deferente·, verbi· probrosi·, at qnaadoaunqoa diria varbaribu·, .qudadpm attain captivant··, allo· iptardum suis rebus tomerar publie· •pallanto·, multipliciter affieiupr et perturbant, et ünpediunt citationum et liturarum exacutione·, in non modicam ecclesiasticae libertati· contumeliam jet iacturam. Conaidersntea Igitur malitiis huiua? modi nga asse aliquatenus indulgendum. boo sacro approbante conoiliilXduximu» itatuendumi ut quieuaque reu· vel actoV, per ea' vel per alium, partem «eoum in iudicio contendentem, aut nuncios, citatione·, actu· vel quoscunquo professus judiciario· deferente·, per ae vel per alium verberaverit, spoliaverit vel captivaverit, aut, aliquod illorum ordinaverit: excommunicationi· sententiam incurrat ipao facto, a qua non priiu absolvatur, donec iudici et parti laesqe satisfecerit cum effectu.

Pitri Gemrati, ftlriceriae, anno *154'4.*

Qui· in exequondi»·' prooessibus reverendiasimorum dqmiaorutn nrchiepiacopi et epiacoporum ac eorum officialium, clerus nimium gravntur, ot nonnunquam ab insolenti nobilitate, indigni· modia tractetur: decrevit haec sancta synodus, ut.epnstito summaria de non tuto ac difficili accassu, nobilee talea per publieum edictum, die dominico aut fasto, in eorum parochiia citentur, et huiuimodi procassua contra illo· exequantur: quod «io illo· afficere debet, non minu· ac (i personaliter fuissent apprehensi.

De dolo ot contumacia.

/cases· *Prttrtb&i,* Farsavtao.

Securitati vitae, aliisque dispendiis, et gravaminibus varii·, universo clero provinciae nostrae, quibus in exacutione processuum, tam reverendis·!—morum dominorum archiepiscoporum et episcoporum, quam eorum officialium et iudicum delegatorum, ab his qui citantur, cum magno dedecore prdinis ecclesiastici afficitur, prospiciendo sancta synodus •tatutum provinciale Petricoviensa, olim Petri Onmrati archiepiacopl, de exacutione processuum huiusmodi in caau inoecuritatis praedictae facienda, edictum innovandum decrevit et praesenti constitutione innovat; ut scilicet, constito sumpoarie de non tuto vel difficili nd citanduip' aceeseu, tale· nobilee per edictum publicum die dominico aut celebri feeto, in eorum parochiis citentur, et huiusmodi processus contra illos exequantur. Quod si paronhialis illa, sub qua dictus citandus degit, fuerit ab haereticis aut alias quomodolibet occupata; ita quod neque illic exeeutori tutus patuerit ad exequendum ipsum proejcssum aditu·, eftunc modo praescripto in alia parochial! illi loco vicina, vel aliquo proximo oppido, ubi fora exerceri solent, et ubi executor Ipae secure agere poterit, citandumquo saepio· vertari contingit, citotur, et copia citationi· oidoai, relinquatur ia porto templi illius oppidi, alias ia ioeo eiusdem oppidi publico. Ita tamea quod tarminus huiusmodi non abbrevietur nimio, sodUt triginta ad minue dierum a die extentionis computandorum, ut verisimile esset citationem pervenire potui··· ed notitiam citati. Ubi voro null· apparuerit ad citandum vel proaossum eloquendum iasoeuritaa, oitaadua tamen ne citaretur adeo latitaverit, ut personaliter approbandi non possit: sxtane In tali casa, foetis bis' da approbaadanda pee- soaalitar atequa alia dels, dlligaatiia, eiaque proeaaaai pdr aipeatioMn adaotaü·, eitotur tortio ia dumo habitation!· vol bospitii, ah| cammaaltor citandam versari contingit, par aKifonoM copia· aHatiaaia In aadam dome, ant in manibus families vol amicarum illiua ralieta. Kt boa modo altat·· •flear· debablt ainamodi citatio,ı non mlaaa atqua paraonalitar altatu· fUarih Baaeutor tahan In omni •aau hniuimodi, facial idem do InMcuritato et diligentia aua, ae quod reliquerit copiam citationi· Quod »l · tali proecaott citationi· appellatum fuerit, index, cognito de diligentii· ajflamodi, proocwum citationi· approbare, vigore decreti prsecentb oynodi, (it obligatu·.

ps toro oompotaMf.

*Ä** antigius,

Quoifiam plura· ecclesiastici censu· et reditu·, •ub poena pignoratif)·, pro dotations beneficiorum comparati, proptor defectum administrationis justitiae per Mcularem indicem, in solutionum terminis non solvuntur: idcirco statuimus, cum talss census et raditns sint eeelasisstici, quod possint etiam ia defectu praemisso per censnrsm ecclesiastieam exigi; dummodo iudici eccleeiaslicp legitime constiterit de tensu huiusmodi, quanquam se debitores censuum non submiserint huic poenae.

Irrefiragabili constitutione sancimus, u| nullua clericus clericum ia civili vel criminali causa, relicto suo pontifie·, aut etiam quivis laicus clericos super personalibus actionibus seu ^liis causis ad forum ecclesiae spectantibus, relictis eoelssiaatiei· iudicibus, ad indicés trahat seeulares. Alioquin si clericus fuerit in' negotio civili, ipao iure causam amittat, •t in criminali causa, depositionis sententiam non evadat: ei vero laicus fuerit, sive citans actor sit sive reus reconveiuens, excommunicationis sententiam ipao facto incurrat, ludex vero laicus, qui scienter ad suam praeaentiam clericum aeu clericos citari praeceperit, aut ipsoa condemnare auper bis quae ad, furum aeculare non pertinent, praesumpserit: nisi exceptione declinatoria fori proposita legitime taliter eitatoe elericoa ad forum ecclesiastici indicia remiserit, cum extune falcem in messem alienem immittere convincatur, simili excommunicationis sententia eo ipao ait constrictus. Et nihilominus sententiam, ei quam contra huiusmodi clericos tulerit, decernimus esse nullam. Ecclesiasticis vero iudicibus districtius inhibemus, ne Isieoe ad instantiam quorumonnque clericorum vel laieorum, pro causis Mcularibus aeu mere civilibus, ad suum consistorium citari faciant, aut de cognitione causarum huiusmodi se aliquatenus intromittant: nisi forte miserabilium personarum, vel in 'defectu iudicio seoularis. Neo e contra iudices aeculare·, clerico· pro quibuMunque causia criminalibua vel civilibus, personalibus; nec etiam laicos quocunque mode super rebus vol possessionibus ecclesiarum, quocunque titulo eas possideant, ad suum indicium faciant evocari, vel eos audesnt iudioars: alioquin, tam ecclesiasticus quam seoularis iudex, metas suae potestatis excedens, excommunicationi· sententiam innodetur; ct actor laicus qui reum indebita coram non suo indice fatigavit, at in expensis condemnetur, et super eadem causa ds eetaro nuMatenus audiatur. Quia nonnulli seculars· Indies·, terminos proprias iurisditioais traasgredisntss, use sdvsrtantsa quod •amo dabat falcem suam mittar· in msssem alienam, homines dsgentss in bonis seclesias, in prasiadi•ium ipaaruxa scclasiarum st personarum socl··»•stiearwm, ad sua Indicia pertrahere, ot poenam alsi paruerint infligera non varantnr: ideo ceheai-raa etataendua, quod oacalarinm prineipnm indiesa.

'procuratores seu officiales quoeounquo habitantes A ,ta bonis ecclesiarum, ad sua indicia nullataaua protrahant, seu indicent Invitos, aut, poenas ex esura quacunque ' infligant oiedem: sententiam maioris excommunicationis, ai seeoa praesumpserint, ipqo facto, niai ab hia cum effectu destitoriat, ot infra unius, mensis spatium exacta restituerint, incursuri. Quod ad eo», qui ipeos protrahi seu citari procuraverint, duximus extendendum: sententiaeque eorum, ai quas protulerint, viribus non subsistant. Quod si. habitatores praedictos captivaverint, ut eorum parerent indicio, loeu» in quo,tenebuntur, ecclesiastico, tam diu donec illos al> ipsa captivitate dimiserint, aubiaoeat interdictu. "

/oosars £a«d>, *Lentitie* anna 1MH.*

Quia dpminos aooularea nitentes onervare iurisditionem ecclesiasticam. cui «emper aegro feront, nova quadam arte contra olerum uti inceperunt, B scilicet dum eoa clerici apcularos vel regulares citant ad' iudicium spirituale, pro aliquibus suis aut ecclevìarum suarum iniurii», etiam pure ad iudioibm ecclesiasticum pertinentibus, ipsi contra oitent eoa ad hidiciutn seculare. aguntque contre eoa, ad poenas ei» inferendos per indices seculare», pro eo quod eo» evocant dc iure aeoulari ad iua spirituale; quo fit. <faod oleriei in iustitia negliguntur. Isicia vero ad inferendas eis maiores iniuria» animus crescit. tiynodus igitnr volehs de.hoc providere, decrevit ut domini locorum ordinarii inhibeant semper iudjcibuo venularibus, ne in tali casu contra dlerioos procedant, aub poena'excommunicationis et interdicti in eoa ferenda. Ubi tunc in continenti data eat inhibitio per reverendissimum dominum archiepiscopum. de consensu et decreto eiusdem aynodi, contra dominos iudice» terrae Ravenensis, ne contra ' dominoa abbates Snleiovienaem et Plocenaem tali <' via ad indicium illud tractos procederent, aub poenis supraecriptia.

]» qmodo Pdricoeimri yuorto.

Si aeoulari» per -clericum ad ius spirituale pro re ecclesiastica citatus, eundum ad forum «oculare, malitiose pro eadem re ecclesiastica elocaverit: iitrisditio, spiritualis oq^suri» ecclesiasticis ı contra impedientes eam defendatur, et reus in expensis actori condemnetur. .

1 *1»* rade».

Obligationes (ocularium personarum activas et passivas, in actis ecclesiastici» sponte factas, validas et legitimae esse decernimus, vigore quarum seeulari» persona forum ecclesiasticum sortiatur.

Kee tune non bene geritur, eum sua iurieditio D euique non servatur: ideo decernimus, nullis inbibitionibna fori «ocularis, etiam rafiau maiectatia, in foro ecclesiastico standum qoae in causis ad indieinm ecclesiasticum de iure spectantibus. Neque' I enim verisimile est, do menta principis, qui iura omnia in scrinio pectoris sui continet, et sit alloquia suitor acerrimas iustitiae, tales inhibitiones procedure.

JficttAâar ***DneM, Lentitie*, 16M.***

Kt quoniam pleriqne domini arehiepieeopi et episcopi, qui olerieoe in privilegio fori defenders deberent, ipoimet pro decimis et allia sauria ooele-•iaotida, soram ofifirialibne subditos euoe cives et villaaoa indicari non permittunt, sed eorum fetiori bus suie oeeularibua' aateapitaatis, presbyteros et olerieoe la eisdem Mode inri patere, ot institiem Quaerere oompelluat, contre canonivas sanotioMa, praebent,ot esuram secalaribn» itidem faciendi, et progressa temporio olerieoe suam'ad forum protrahtprfi: undo, quia haec rea oot exemplo pqriealaee, statuit bacraaamta synodua, ut eiuamodi inhibitiones et mandata, demini prehiopieeopi ot episcopi in eorum dioqceeibuo penitus rblaxont; pormittantqud claram uti libere iurjsditioao spirituali eoratn vicariis in spiritualibus'ot offiotalibus, in causia praediatis, costro subditos eorum, tam cives, quam mllanoa. Ad quod dominus archiepiscopus Gnosnensis et reliqui domini epiacopi libere consenserunt

DsMrspooM, *Lentitia**, ,1517.

Praeterea, quia pleninqtte contingunt inter 'hadreditate», ad dignitates seu quaecunque ceelesiaatioa bénéficia pertinentes, ot Immunitati ecclesiasticae adscripts», occasione · limitum intor personas ecclesiastica» differentiae et controversiae. potentioreaqee favore- occularis potestatis freti, opprimere inferiores per hnne oooasionem consueverunt; quo fit, ut ipsi etiam omnes inter venularium indicia ourditare. non aine statua ecoleaiastici dedecore, cogantur; cum autem ancra aynodu» consideraret. non expedire clericos et aervoa Dei iudicibna aecularibua immisceri, nec licere uni alterum in quacunque' cauaa civili aeu criminali. reWto suo pontifice, ad aocularia indici» pertrahêre; decrevit, ut quotiesounque inter haereditates quorumcunque ecclesiasticorum beneficiorum, «ecularium vel conventualium non exemptorum, occasione limitum vel alterius generis, differentiae et controversiae exortae fuerint; talea ebclesiaaticae personae huiusmodi bonis praesidentes, pro sopienda differentia, non aeeularem iudioem aed proprium loei ordinarium adire, deinceps teneantur. Qui quidem loci ordinarius, eo pacto requisitu», ad cognoacondam, complanandam et decidendam huiusmodi controversiam, aliquos praelatos et canonicos de capitulo suo deputaro erit adstrictua. Qui vero buic statuto contravenire, et ad indicia «ocularia recurrere ausi fuerint, poenam ceutuin marcorum ipso facto luant, fabricae ecclesiae metropolitanae vel oathedralia illius dioeeesfa, irremiasihiliter persolvendam.

Cannea ad forum oeolratastioum pertinentes.

Prtri Gamreti, *P«triro*ia», mm* 1U2.*

Hacroaaacta aytfodus, satisfaciendo voti» et desideriis status secubari», et instantiae eorum in comitiis praeteritis desuper factis, causas omnes ad forum ot ad iudicium ecclesiasticum pertinente», in corpore luria canonici elauaaa, et quae communiter in indiciis ecclesiasticis practicantnr, quas, pro more votari, reverendissimi domini archiepiscopus et episcopi se defensuros strenue promiserunt, synodslitsr dooeripiit. Causae itaque mare spirituales, sunt lrae: fidei catholicae, haareoia, schismati», blaspbemiao in Deum et aaaetos eius, apostasiae, dseimarum, septem aaeramentorum' ecclesiae, beneftetalee, matrimonialss, aimoniae, daurarum, preabyterieidii, seerilsgii cuiuslibet etiam eonfagisntia ad aadaa auras, sxceptis tamen quinque casibus yidatieat nocturni depopulatores agrorum, aggressores viatorem, pubHei at praclamoti fares, incendiarii. et immunitatis eeelssiastieas violatores; quibas forum et immunitas oeeleriaatioa, propter immanitatem erimiaum non auftagatur, qui do eeeieaii» et Joeia sacris extrahantur, et lodido auo aeenlari restituantur. Item, eauaao mere spirituales stmt maleficis, iaeeatatioMe, sortilegia, raptus of violontiae oeeteeiastieM, ut qnorumeunqno censuum perpetuorum qui terrui, ot eonditionalium qui IFtfar-Aqft vulgo- appellantur, m dotium sive agrorum

plobauHnm, ot aHeram aaeerdotiorum, qui vulgo PmnMm loetautH: prneaoqtim ia quorum poeaesetoM ooeloelM, at seelMiaatieaS perеooM fuorant a trtnporo diuturno, et praoecrlpU; noeaoe miaeruhihum at dsstitntaram personarem, quae labore et usu manuum euarum vietam qaaerara non possunt; et Ingitimatis aeu natalium. Sortitur etiam quia feram aeu indicium oeeleeiastiqum,' ratione contractas vel obHgatieaie ia indicio eoeieniaatioo factae, et ratione delicti in·Mcleeiaajieaa pefsonas, et nee OMiosiastioaa ia foco sacro commissi.

Meadcm.

Causas autem iudicio spirituali annexae, aeat: inrispatronatus et dotis post divortium restituendae at repetendae. Causae natem mixti fori, eunt: testamentorum et ultimarum voluntatum aeu ordinationum.*'Quodque huiusmodi testamenta faaillna oxequutioni demandabtur, liberjim erit unicuique 'pro legatis et aliis omnibus in testamento contentis, iure experiri ooram iudicio quo velit, sive ecclesiastico sive secular!; otubi causam inceperit, ibidem iure praecentioni* eandem inire tonsatar; exceptis tamen legatis ad piae causae, quae inter eauaaa mere apirituales computantur. Spirituales autem, pro bonorum suorum terrestrium, iuri communi regni sublectorum, domino et proprietate, ac pro iniuriis suprescriptis in statuto regni'expressis, idre terrestri regni experiantur. Iniuriae autem sunt, iuxta statutum loannia Alberti et Alexandri regum: super limitibus, colqnis fugitivis," capite occisis et vulneribus. Bi autem persona ecclesiastica occulerem in casu aliquo ex quatuor proxime suprascriptis, ad iudicium spirituale citaverit: poena quatuordecim marcarunj per ordinarium suum irremiaaibiliter puniatur;

' De libertate olorinorum contra Inluriantaa.

In synodo Prtricovimii phma. Ea norù.

Clerici pro suis iniuriis et debitis, indices quos volunt, acculeras aut spirituales, pro justitia consequenda. adire habent liberam optionem et facultatem.

De feriis.

Et anttytit.

L't circa celebrationem festivitatum ait'ecclesiarupi nostrae provinciae uniformitas, statuimus, quod infra scriptis diebus, tam eleriei quam laiei debeant a servilibus operibus abstinere. Primo, in festivitatibus Christi, videlicet: Nativitatis, Circumcisionis, Epiphaniae, Ascensionis, Corporis Cbriati, Resurrectionis et Pentecostes, eum duobus diebus Immédiats sequentibus; neenon sanctae erucis Inventionis et Exaltationis, oam omnibus diebus dominicis. In sex festivitatibus sanctae Mariae vir_ginis: Annunciationis,Visitationis,Conceptionis, Purificationis, Nativitatis et Assumptionis. Item in die Angelorum, quod dieitur festum sanctum Michaelis; item in festo Nativitatis sancti loannia Baptistae. Item in diebus apostolorum, videlicet: Mattblaa, Philippi ei lacobi, Petri et Pauli, lacobi maioris, Bartholomaoi, Matthaei, Simonis ot ludas, Andreae, Thomae et loannia evangeHstae, Transitus st Divisionis apostolorum praedictorum. I|sm in diebus beatorum martyrum Btsphani, Innocentium, Laurentii, Adalbert!, Stanislai passionis tdntam. Item confessorum Martini, Nicolai; item Marino Magdalenas, Elisabeth, Hedvigis, Catharines, Agnatis, Dorotheas, Margarethao. Item,' in feoto Omnium flanetoram.

Item. Episcopus patronorum festivitates ecclsias 'suas, in sua dioeoeei potest facere celebrari. Item, in diebus beMernm Mani et Lueao svnagelietaram; ot quataer doetorqm oeoléeiao, Drogorii, Ambrosii, Augustini at ffleroegmi; qnorqm festivitatta feliet· «sensoriae Bonifeeina papa, maadavit suivante seeteeile, sub ofiteio dupHei eelOMsiter vonqrari: eia lamae, at populus la pareebiaii aa» oeelseia, divino eflteio poraadito. _ad sua opera Hcila convertatur.

Item, quaelibet pareehiaNe oeeleeia, foetam patroni «Ai, ia euiae est Honorem principaliter dodi,esta, et annivoraariam dedicationis diem ia sua parochia faciat celebrari, salvia eonatitutionibas et ooasastadlaibus rationabilibus cuiuslibet dioecesis, in festivitatibus oelsbrandia.

Volone Deus* omnipotens nos in se cum.nostris operibus quiescere diebus dominicis, sicut ips^ septimo die a suis operibus noscitur quievisse, sub exclusione boatitudinia, praecepit in dscafogo memeriter sabbatha celebrare. Qoamobrem. districte pfaeeipiendo, sub poenia infraacriptis, universis Cbriati fldelibus nostrae provinciae Onesnensis mandamus, hac saneta aynodo approbante, nt in diebua dominicis fora hebdomadarie non ponent, et posita, revocent; alloquia qui foriastiones praedictas deinceps servabunt vel admittent, post elapsum sex mendum a die publicationis statuti praesentis, sententiam excommunicationis ipso facto incurrant. Simili modo praecipientes, quod fora annalia, quae nundinae vel in vulgari /drmdrA appellantur, diotis diebua dominicis st festivis, et specialiter beatae Mariae virginis et apostolorum, non ponant; poaitaque, infra uniua mensis spatium a tempore publieationia constitutionis praesensis revocent, et ab huiusmodi negotiationibus abstineant, et ei secas fecerint, extunc rectores cccleaisrunr et locorum, in quibus praemissa aeu aliquod ipsorum perpetratum fuerit, sine alia requisitione superioris, aub poenia synodalibua contra facientes, excommunicare tenentur.

is synode Pstricovwdsi IF. *Et* notes *lotnu bothi.*

Item statuimus, ut nundinae et fora annalia st hebdomadalia, quae in featia solennibus, forsan ex privilegiis vel prava consuetudine, cum Dei indignatione, solita sunt in aliquibus ioeia contra praecepta divina et ecclesiae instituta, celebrari; pro die altera sequenti feriaii, quo foetum non celebratur, immediate transferentur, et celebranda publicentur. Ad quod etiam occuleres ut inducantur, curandum erit, ne divinae maiestatie indignationem, canonum statutorumque provincialium poenas iaeurrere poaaint.

De sequestratione fructuum.

Statuimus, quod,cum ordinatio vacantis ecclesiae vel alterius bensfleii ecclesiastici, ex causis diffsrtur, oeoonomua seu commendatius, in ea per opteoopam vel praelatum alium, ad quam pertinet institutio, est instituendus, cui cura animaram committatur; qui fractus in utilitatem eceleeiae expendero, aut friterie rectoribus edelitor teneatur conservare.

f Do lureiureaAc.

JBv euii^eeiie

Ooniurationee, Jxmepirationee oolligationesque illicitas, inter pereosaa eoeleeiaatioas, quocsnque modo, fraudo vel ingeaip, omnino de eaetero lari prohibemus; fantasque, neenon iurnmonta, promissiones, obligationes ot alia supra diotis praestita, vel qUSo de eaeteta super eis Aeri contigerit vel praestari, ant eorum occasione, penitus reprobamus, dissolvimus atque cassamus. Et eos qui hniusanodi

fWeeiNÎMMi Wt MittB ie**WtB| Mt*· TWt· Wt ftMt* eM^MtO**
■b ailquib·· etfafo peunninrito vel uMis paauto feeanmt nut ettam pneetitirMt, pretiun· abeeb-Vente· ipSO^K deoerniteM pd oboarvulienoen O··- iaratieaam, «HμβMM et "onapiratieaam ip··-ll reas, vol aelutteMB aSquAram pu»- air· >MMiana aHqMteM· Ma teneri: stataentee, qaed qai te taMbue 4a saetero inventi Artet ex-aaaatoaa, praeter ex«eaunMienttoaem, qaam ipso facta teenrraat, a aaia dfoeeesaaia ant auto superiari-' tea,. par privetienem perpetuam aat etiam temporalem braefitimrum qnae «tenant, at alfa· paaiu taliter castigeatur: quod poeaa aoram alito tranaeat ia exemplum et terrorem. Qaam eonstitationem, quantum ad poenae imponenda·, ad promoter··, mediator·· praedietaram oonfarationum, colligationum, oonapirationam, juramentorum vsl promissionum et obligationum praedictarum, extoadi volumus et mandamu».

Audivimus et miramur, quomodo ad haec usque tempora ait neglectum, «t ia omnibu eethedratibus ··etesiis, rei etiam aliia Oncsnensis eoelosi·· vel provinciae, nullum praestatur a pontificibu» vd canonicis iuramentum, de iuribu vel ooMuetudinibu ipsius eoeleeiae observandis, vel de consiliis ecclesiae non revelandi·, vel illi· qnae obesoe potiu possunt quam prodeeu. Unde contingit, vel contingere forte posset, quod aliqui pontifices, epieoopi, iura ecclesiarum «narum non aolam non observant, «ed suie parentibus et aliia bona ecclesiae largiuntur, val ea modie alii· minui provido alienant, et quod aliqui in canonico· iam recepti,' ta consiliis et euriis prinoiputn vel aliorum' etiam existentae, ipai· ecclesiis et ipeoram episcopia indebita m opponunt, et concilia eorum revelant, ia eocloaiaram praetadfctam et gravamen. Volentes igitur in huiusmodi, pontificibus et ecclesiis providere, mandamus ut de cetero, poetquam episcopes fuerit consecratea, antequam a capitulo ano recipiatur, in eeclesia eatbedrali, cum honore et solennitatibua consuetis; et canonicus, antequam ei stallum vel locas ia capitulo assignetur; praestet corporaliter iuramentum, qaod ipsa iura «t consuetudines [t et} rationabiles, antiquas et approbatas ipsius eeelesiae pro posse •t bona fids servabunt; et quod comili» capituli vel pontificia, quae eia foerint revslata, ad eorum damnum vel praeiudicium nulli pandent; et quod tara et poaeesaion·· eeelesiae, directe vel indirecte non alienabunt in perpetuum vel ad tempus, sad •Hqnafa indebite, ad in· ot proprietatem ipdas ecelesise, omnibus iustis modis vel rationibus quibua poterint revocabunt; quodque pontifices, fratres •uoa, scilicet praelatos et canonico·, auarum eedo•tarum oathedratinm, et iura ipeoram non opprimeat, nec aliquem ipaoram aine tadiofaH eaeteutie, abeque oonaensa maioria et sanioris parti· sui capituli, per se vel •ubmiseas pereoaaa captivabunt, aut molcatiam inferent corporatam St queuaque a praedicti· praoetita aen faerint huimatodi iuramenta, ace pontifex ad eeciaciam eum soleanitate debita a eapitaio admittatur, nee euentae.. ataHuas te choro, vel locus te capitulo aaaigsotar, nae aHqnid te fruetitea praebendae suae percipere permittater.

Voloat··, ut negotia noetrarum ooctaaiarnm o«mmodins valeant pertractari, sub exeommanieatioai· poeaa, quam te eoatrafaeientoe preferimua te hia. •ariptia, praoeiptasas aniverais et ategulto, *autae*-eonque statua et eoaditioni* aut praeeminentia· 'existant, quisd pertractanda hutaamodi oeaieeiaruai nogntfa, aobtoeam ordinari dignoaeantar; quatouue •ecreta traatatpum aoetrorum, quae pro aearetto tedtato feevuat a peattfiee vel captatio ipaoram, tevlifabititar debaaat oboarvare, auU Mquam ea. Am h M dearoti qt -eHteutfouto entrai im› tentfam, ton te erAnrtto m m ajrnedi eegatite votâmes •boervari, M etinm M partisatertem eapttuiarMi traatatea exta«dantar; «t d qui reparti finartai et legitime nevisti, beneficii·, d qaao te*

^IvmIVm·

Qtm aedum a mate, sed ab ornai mab apeete apaetalu praedptet abstinere, aaoardotiaque ait offidsm, aaa solum errate tegite divine· measera •arrigar·, ead etiam eaaadaaea aaetatto peeeaadi •abdaoere toto pâme, non aine tomaritatis audacia •t oxsmpH paraioic, aosnulli aaeardotu (at raram magistra docuit au experienti·) dum fata· quibuslibet testea prodeundi uram indicibus imminet Moaeritas, ab eis, requisiti, terateraad·, eartia personis, quas iidem fata ia testimonium velint pro* ducere, Idem factent de iaetitte producenti», eam tamon nae ipai· congruat, sine propriorum episeoporum licentia, terare in manibu laioorum, au ipai producendi, quibua aie per sacerdote· huiusmodi feet· idee fuerit, possunt esse testes idonei, •ad anceps aubeunt portarium, ai eisdem dabitantibu da iutitfa ita in re foret. Quare, omnibu tam sacerdotibus quem olericj» et etiam luteis in* bibemu, quatenus de cetero nallu ipeoram talia praestet iuramenta, cum portarii· viam aperiant ■onndali· ot peaoatia. Presbyter autem ai fuerit in bu foeto repertus culpabilis, caseeri' mancipetur, laieu vere"excommunicationi· sententia percellatur. Oeterum, pravam illam oouaetadinem reprobamu, per qaam in recaleri indicio, auger confessionibus audiendi· nobilium, qui comparera coram certi· iudicibu In termini· ipais praefixis arctantur, quadam feta aegritudine, producunt in testimonium sacerdote· eum figmentum circa poenitentiae sacramentum contineat, reprobamus; inhibentes no ipsi sacerdote· et praesertim curati, vadant ad huiusmodi iudicia laioorum iuramenta praestare, populum sibi commissum in cura animarum et administration· spiritualium negligendo.

De fide Inatrumentorqm.

K ωϋφάι.*

Cum eX eo, quod plerique rudes et ignari per se, et instrumenta facere nescient··, et alii se notarioa publico· mentientea, conficere instrumenta praesumunt, ex quibus plurima incommoda et pericula oriuntur: quibus no· obviare volentes, prohibemus, ne pro notario publioo quiaquam se geret, vel quivis instrumenta conficiat, antequam de creatione ana loci dioeeesano vel eiu officiali aut espitulo cathedrali· eccleaia· fecerit plenam fidem; eoatrarium faciens in excommunicationis ssntcatiam inddat ipao foeto, et instrumenta per eum confecto, stat irrita ipoo fisefo. Postquam autem per ordinarium vel officialem teei vel eapitufam fuerit approbatae, et ad offiotam admimna, literie •aper huius admtoafone ena expeditis, aomea, signum et manam aaam ad teetrieam eectadae in•eribat, qaaa pastae mutari aea peasant. St aihiloariaas inrameatam asper verte et fidelibus iaatrameatto por eum eaafieioadta, et membrante aea albi· chartis duataxat aubaariptto ot gigne aee signati·, sub pesos .atatili aen dandis, te maaibaa dieti ordinarii vel offietaUs nai pnt capitali, de aeve foetet atque ptaeetet. St ti aNqnia elericUs vel fakss talem ^ton approbatum, pre aotario publie·, is-domo sua maau toner·, fever· rid defender· sateater prnsaMspeerit, paene d*oem amreuram paatetur, fabri··· eodestee onttedraNa applicanda; •t ri.iptiue teatrameMto aateater umss ttearit, pee■nm «Meitotauntentteato teaunnt ipeo foete. Item

steMmu·, quad d aMquie vel oEqui netariM approbutes quemiau· supse festis •t ffIBtÎB VMFMB ■vper qptb®· reqaMtl tari·*, «t i® ft·®»

WMftat: MMφMMB 0MMMMWW i®*àfti®®| Mμ Nβ^MΦ* ptas at apissepl pteviastae ia vigiati, iafitrians ver· sleriri vri laid, ia 4mm· fiaaisafo aari V^arioaMs pro febrite MeWaa Mtbedralis appNaaMÜ·, puniester; quant paaaaa erdlaorii ab iafsrieribas Mpitala veto a pontificibus exiger· toneaatar. Qued ri pontifex ipsom poeaam Mirera Matra· dixerit, a tempore monitionis per capitalem latte mensem, extane, authoritate hultu statuti, interdicti sententiam ab ingrem· ecclesiae iaeurrat ipao facto, qui cotation· facta mt relaxat··.

Insuper statuimus quod huiusmodi notarii aliqaa •alaria non exigant, ultra taxam debitam, et quae per ordinariam taei vel suum officialem flierit taxata. Et ai secus, fecerint, arbitrio indici· puniantur.

Matthiar Dntnieü, βηηοΦοΜîηο 1532.

Sacrosanctae «edi» apoetolioae mandata reverenter et obedienter exequenda semper sunt. Verumenimvero, quia nonnusquam accedit, quod litterae •eu processus manu incognita, et tigillo ficto ac incognito, ac stylo curiae Romanae non eonvenienti, a suspPatis et ineogaitia personi· afferantur: eaora aynodua decrevit, ut talea processus aeu Htteraa, antequam ad fulminandum aeu ad exequendum exhibeantur, priua ordinariis aeu capitalia et officialibus extendantur. Cumque cogniti fuerint legitimi, nullique fraudi obnoxii, libere exequutioni decernantur. cum subscriptione notarii.

Da appellationibus.

In tynodo Pttrieonitnn quarta.

Decernimus clerici·, in cauti· criminalibus, vel alia· ad correctionem et morum reformationem pertinentibus a sententia lata appellantibus appellationem ipaam, iure communi etiam id diaponente, ne crimina remaneant impunita, minime suffragare; quinimo taliter appallan·, post tatam sententiam, "iuxta poenam ordinariam delicti, appellatione non obstante, legitime puniatur: niai forte poenam delicti iure comprehensam, index excesMrit, et id nyù» in appellatione deduxerit,' quia tunc looua erit appellationi.

Za rodset.

Praeterea in appellationibua rausarum matrimonii quarumcunque, aervetur ina commune, et ut legitima appellatio" iudicatum suspendat, niai cauaa in appellatione comprehensa, caset manifeste frustratoria, cui vel ob id non esset deferendum, neque suspendatur iudicatum, prout et alia id genus in iure communi comprehensa. In prolatione autem eententiae, doe et bona mulieri· aequentur mulierem, ut iuria eet.

CONSTITUTIONUM 8YNODALIUM LIBER TERTIUS.

De vtta m hoMptete dertoorwm.

Kf untigtae.

Quia aient praelati quoeque aibi «abdito·, digni» tata et authoritate praecellunt, ita moribus vita, habita et oosversatiosis honestate prsseellere et praecedere debent eosdem, eum eorum vita si sit bona, et ampli·» sl sitjnata, trahatur u subditi· in exemplum. Btataimus, quod ipsi praelati coronam •t tonsuram, maiorum tamen quam ani clerici infimiores, pataatibus auribus circularem deferant, ab omni exeessu in eapillfe, st defecta notabili in corona penitas abotinontea. Sic eaim servantes in prae-

wWHBp wwMN wwiiwi i^Rtwen» M Je·

MfMB^ipuM seutigerit be aut morari, esaepds

4® ®® ^®M®il®®®^®q

sub peuaa deaem Sarinarum auri Uagnriri, tMtae ^φ®φφφ®0 ®®® ®B®®F®^®H&®®®®B exigeudn, pre febrim Mutastae appbeands; eapitatam vere deferat traeagrsaseram.

Stataimu· «t invietabiUter abasrvori praeripimus quod osaees et riagwM du abqu^b·· raligioribes mu ordiaibus ad pouMeatam dignitatem assumpti, aut ia perieram aasumeedi, illius religionis rive ordinis de qua vel de quo assumpti fserint vel de Metere assumentur, habitam tam i· veatibua quam in calceamenti» et quibueeunqne aliis toto tempore vitae •nae deferre teneantur aut deferant, in publico et secreto; nec habitam illum tempore ullo dimittant, aut vestes calceamenta vel aliqua deferant, in colore, forma aut materia contraria, rei dissimilia religioni sui ordinis supradicti.

Clerici officia vel commercia aecularia Don exerceant, maxime inhonesta; tabernas prorsus evitent, nisi forte causa necessitatis in itinere constituti; choreis et publicis spectaculis don intersint; coronam et tonsuram habeant congruentem, et calceos rubeos non deferant: contrarium facientes ad arbitrium ordinariorum puniantur.' Et ut clericorum morea et aetu» in melius reformentur et continentur, |ac) seote vivere studeant universi, praesertim in eaerie ordinibus constituti; quatenus in conspecta Dei omnipotentis puro corde ot muifdo corpore valeaat ministrare. Quicunque autem propter vitium incontinentiae a suo praelato suspensu·, praesumpserit celebrare divins B°n solum benefietis ecclesiasticis spolietur, vernmetiam pro hae duplici culpa perpetuo deponatur: nec credat aliquis posse per alium, cum talibus celebrantibus nisi per Romanum pontificem dispensari.

Inter meteroe praelatorum ot clericorum excessus hoc maxime inolevit, quod, spreta in vestibus forma eeoleaiasticae honestatis plurimi delectantur esoe deforme· et cupiunt laieis conformari, quodque mente gerant, habitu profitentor. Unde prpeter caetera, quae circa veetes tonsuram et habitus clericorum, tam in formis quam in coloribus atque comam seu capillo», vitamque et honestatem clericorum, iura statuunt, atque minimum oollapra sunt, tam in seeularibus quam in regularibus smm approbante Concilio, innovamus et praeripimus diligentius observari: illum specialiter abusum, eodem approbante concilio, decrevimus penitus abolendum, quod in quibusdam partibus, nonnulli'eleriri et personae eederiastieas secular·· et reguisre·, etiam quod magis detestamur, praeisti ecoleriaram, mani·es· ad cubitum pendentes et longas eum magna et sumptuosa superfluitate; veetes etiam mmsm retro et in. lateribus cum foratiuis ultra oram exeedratibus, etiam in scissuris daferant, st cum talibus in ecclesiis cum superpillieiis sut aliis vestibus *d cultam Dei et officium . eociesisstioum ordinatis, •tism intra ecclesias ipeas in quibus benefiriati existant, non verentur divinis officii· inter»asa. Haae vestram deformitatem in quibueeunqne personi» ecdeeiaetiris reprobamus ac usum talium inhibemus; contrarium autem feritates ut transgressores m-nonum puniantur. Specialiter statuentes u* q«i-s cunque bonrilriatas aut officium in eodeeia geretm, in habita hniumnodi divinis offidie praesumpesrit intéresse, pro qualibet vies - perception·· proventaum ecdesiseticoram, per mensem noverit se suspensum, firaetusque illi fabricae illiua ecclesiab applicentur.

Oteaeten uputaftum unite· «Mm· tad atte· A

tete

ifatabt *MmL X·µ µ ·µµMµ 4i mIb ·0®'·· ob4 OBBBOltbBO

id expoevat, et vetataa teuedaat: ttb mi· taut··

^Afc kriflbe MMMAM B^w4l MβB^B|

eat aamatbM, val qua· a Mgertwe bee Meepertet Hm quidem noa dc iBb meainlitam,.quM 1l11111 raat, iatelHgi voteuum, earn UN· Mir· «mai·· ,nou liceat, «ed de UH·, quae aiao etauaura vitam dueere Mnaaovarunt texiorom. Stataimua lumper, at i· ·ingulfa monneterib fenettrae ptetoariae duplicata habeant ferramenta; at «t moniale· rato praepeaitb at praelati·, in rebu· Haitb at houentb obediant, nec ouiq··», praeter eoram licentiam, ·«· eoaflteantur peccata. Ipai autem praepoeiti eeu praelati, elauBtra monialium nullo modo introeant, abi maena ·t eviden· Oauea noceaeitatb id expoMat.

Inraper interdicimu» omnibu· olerieb portare annulo·, ubi ifat praelati, aat alii quibua boo competat ex officio dignitati·, rei privilegio *ediapoetolioae «peeiali, oonauetudino ia boo contraria aoa obetante. Quod ai quiepiam taliter annutant portana inventu· fuerit, auferatur ai anaulu· per itium ordinarium, et non reddatur eidem; imo idem tranagroteor clerico·, etiam taatandem ad valorem illiu· annuli, in rebu»«Hi· cogatur paaperl·· bu· erogare. Clerieu· autem, qui annutam dare dioeoeaano, vel praedictam quantitatem' volvere oontempeerit, ab ingreaau eecleaiae arceatur, denae annulum reddat, et poenam volvat praedictam. Kt ·imiliter do oultali· longi· praeeipimua obeetvari, nili tale· «int in itinera oonatituti vel inimicitia· habuerint manifmtaa. %

Cum domum Domini deceat aanotitudo, iure quoque canonico atatatum Mbtat, quod ad eccleaia· ingreaau· debeat eaae hnmilb et devotu·: «tatuimua, ut quivb praelatu», canonic··, altarbta, viearia· cathedral» eccla*iao, nbi Miperpilliceatu· extiterit, in aandem eoelMiam, ad audieadum divinum officium non audeat introire, et introeundo chorum, ·nerb «olennib devoti· oratmnHraa inabtat; oament vana, muitp fortin» foeda ·> prophana colloquia; cernent rimu at confabulatio··· metuac, poatromo, quaacunque alia quae divinum ·poaannt-taybare officium, aut oculoe divinae maieetatb offendor· et populum acandaHaara: ne ibi detnr ocaeaio poocaadi, ubi peccatorum venia eat poatubada. Contrarium facia»·, ei iit praelatu· [val] canonice·, par ·pfoeopam aut vicarium iuum; »i voro viearia· vol nltarteta, par decanum aut vicodacanum, poaua eoudigna caatigetur. Item, ad tollendum «eundaiam loborum, ·tatuimua quod nemo praedictorum utatur euparpalBeab aorioafo, nea capecib et mitria magub, aed I duutaxat daimutib at biretb parvi·, at ai placuerit, piro naaeaeitata foderatb. Ybarii vere at nltaiieta·, maaeioaarii, pealtarbtaa, aimilitar utaatur daimutib da aaperioBa, ut alii iatitaluti, vel nigrb agnellb.

Item, quod aaecrdotd· «t eumpauMfi at «aaotaarii cathadrnHum at collagiatarum aa aouvuntuoHum «oeliifarum, qui aaoerdotibea ud altara ateua baptbmum, dapartatloMm olai at aarperb. Daaaiai aiabtuat, at iuxta quad aoram atMum «oqatat, minbtruat, auper veatimedta aon aupaip0ioah utantur; aaeardotea videKaatauperpeUeata, eteaaepoaarii eaatbib albb: quod dbMata praiiipimui obearvari. Quae quidam aambtaa aampunuriarum ·t auperpaffieia aaeardotum, ptabuuu·' euhmBbat paroaUaa vel vitriei aedaataraa, quanda ai quotfaa fUerit uaeame, da oloemeoytaa, quae te paroebib poeMut haberi, alloqute propvib aumptib·· m··» parabunt.

JteNMw ibueatoS, Mrtmufefe MM·

4M; daSeta, wtdeaeaq^apparuertoMempeteuttem

vb4mBw <n4knt| Iµ βIµ vwilttth ···!

taeeet: quo boab exemplb popah· at domteum Dwn mUbw4M(at bb abri 'veetigib &B Mµ I₀* gradiatur.

Atri Gamratiÿ Atrfeeata·, *IMO.*

Quoniam vara mora· at conditio «orum, qui ab oo«k>« prneeulum aemper vernantur, abdam non dabat eoae incognita; Heat autem dndam aaneitum ait, reverandbeimo· domino· a («unrum curiarum ·au paraoaaram ia illb exbtantium reformationem. Bet eaaoaum execution·!· incipere debere; aibilamino· tamen multo· in eurib eorundem reverendbeimorum dominorum eeae eomperimn·, qui «aoerdotia ampla et honorata poeeideotee, habitu' et eoavenatioao ae moribue, nihil prora·· a «oeulari- bu· homiuibu· differunt, non line offendiculo ·ocularium. Statuit ergo «aera ·yaodua,- nt revarendiaaimi domini epboOpi ad ea araptiu iam non conniveant, ·ed·iφo· habitam at tonanram deferre,'ae in moribea componito· eme, iuxta canonum et etatutoram dbpoeittonem cogant; et ei inobedientee fuerint, eoo pro aliorum exemplo, indignationi· iuae «au alia arbitraria poena‹ eeereeant Kt ai ex oppitulb oeeleaiaram oatbodraHam Ihoriat, poena centum marearam aynodo irrembaibiliter pervolvendarum, mnletantnr. Cancellarii autem toverendimimorum dominorum tale· aub pateruitatibue deferre tenonatur: alioqui «i degH^ntU· fuerint, poenae nimii: ·ubiaceaat.

baitr»f«fii, ia «ynedo flrtrieobmm, <mno *1&51.*

Praepoetero quodam modo irrepait in ordinem noatram oooleaiaaticum, ut epiacopi, qui de iure et conauetudina rokietaa deferre debent, non «emper tamen daferant; religiom voro in epiraopo» promoti, quibu· iura prohibent deferre rokietaa, deferunt contre dbpoaitionem eanonum; quibu· eum ex contemptu non paretur, mortaliter peccatur. Quare doerevit aynodu· ut domini epiacopi, iuxta «aerorum eanonum constitution·· et laudabilem eonraetadinom, roktetati incedent, et mooab nui· in publieo ·aeldeMti religio·! vero epiacopi, ut pota auffraganei, et alii quibua id iure omnino negatur, »b hoe abatiaeaut. Sed neque veetee «erioe·· variegatae aut dgurata·, pub poena oeatum mareanim par eynodum exigenda, in unu habeant

JfcMMa· *Dmeieii, Ptiricttie», 'etut» IMS.*

Boaaataa atatao olorfoalb et ordinb requirit, ut tam darbi quam etiam ntadautaa gymnaaioram, ot ·eholare· te aeholb partieaterib·· maaeatee, habitum eenfermom, booeabam, «tatai elerieali oongrnaatam, neu erbpatam naqua brevem, coloratum eoiora da iure ptrmbea portent; praotar poragriuantaa, quibua IMtum ait, dum iu itinere enat, uti vactibM itineri aptfe. Statuit itaque eyuodua «aMta, ut defoeepe aub poeub do iure taeütaSa, nea eleriei uoqua atudentoa habitam pert«at ad inatar eaeer dotum. Poenae votu a eoatrt feaiaatibua arehidiaeoni exigeât

O* MbeMftotteo* dOTtoora* ·B **Bovmbo

Qnamvb feautaatieab arimmt, ai ia aHb m apoetaM daatetea, multa magb te eteeieb ab dotante»

oi Mei bwdkriMl)
monitique eaaeaiaa non destiterint, et ia hoe pettinae* reperti Neriat et reboHee: extunc pro pria» rice agate voteatee mitius earn eisdem, poeaa synodal! per euoe superiora* percellantur. Si vero, quod abdt, so minime do sm incontinentia eorrexoriat, forsan eaedem vol alia* concubina* Mt suspecta* foomteas soeloetiua reaaeumendo: extuse per anum sums areie careeribue deputentur. 8ed ai quia, quod abeit, meretritia facie indutus, nee a ma scelerata ooasuetudiife ot peccandi libidine desistere voluerit: extunc tanquam incorrigibUis, 'beneficio seu boaeficiis eod**ia*tici*, ai qua obtinet, ait privates* ip*o facto. fHn autem bteefioiatu* non faerit, por unum annum oaroeribu* deputetur: quo lapso, do dioecesi tanquam scMdalosas expellatur, inhabilieque fiat in illa dioecesi, ia qua tantum oeaadalum oommirit, I ad exacutionem presbyteralis ordinis, ot ocdariastioa beneficia obtinenda.

De alertais «os residentibus.

Ea aatiqai».

Nullus devious caram habens animaram, nostrae provinciae, te quovis ordino constitutu·, peregrinari extra suam dioeoeeim praesumat, absque dioeerasui sui licentia speciali: qua petita et obtenta, idoneum presbyterum loco suo relinquet; qaem dioeeesMus approbet, at interim sibi committat curam Mimarum. Quod ei quis ultra sex menaee, se a «ao beneficio absentare praesumpserit, curam animaram habens: extunc a perceptione fructuum beneficii suspendatur, fabricae eiusdem eoeletiae applicandorum. Quod si, stante illa suspensione, per alito rax mensos ter monitus, cessante legitimaqoausa ad eedesiam non redierit, eadem ipso facto'«it privatu». Et tone patroni liberam alium praesentandi haboMt facultatem.

-Quia in boe regno Poloniae pleraeqne insignes collegiatos oeelestee, propter non renidentiam prae? latorum et canonicorum ia eisdem, ia divini* offioii* et debito earum regimine, ut evidenter apparet, misere negliguatur, non sine dedecore et scandalo plebis, Deiquo irreverentia ot fundatorum summa iaiuria: voloatoo igitur buie malo ia posteram providere, statuimus, ut deinceps domini arohiopiseopi et epiecopi, beneficia oollegiataram oecloriaram talibus personi* conferant, quae in eis personalem rasideatiam facere velint et valeant. I Deceraeatee, at te qualibet oecloeiaram collegiatorum, capitularia generalia saltem te anno semel celebrentur, pra tempore per ordinario* et capitula eorundem deputando; ad quae omnes praelati ot oaaoaiei teaoMtar venire, saie te propriis pereoeis, eab poena, si praelati,'trtam, si oaaoaiei, deeram ««arceram, per ordinarios sedesii* ooHogiatto applicanda. Ia quibus quidem capitalis, diligeeter consulant de divtais offiriis rite peragendis bt bono ooslesiae regimbe; ot at ad atiaas duo ex praelatio vel caaoaieis, circa Modem oeatiane vol per view reeidoMt, pro decere ot atflitatu earaudem ecelemaram, levandis «·radatis Iraque Dei mitiganda.

lure qMoaiee Mitai sufiMeeter eat, ot stotnto provinciali poenaliter saepia* oonstitutum, at H·-brai oumm uiainui habeetoe, «in·chiale* ecclesias rwidoant, Mt alibi moram ex eoagruenti earns habentes, ilia* crebrius intra deoureum Mai vi*itent,et illis,, quratam opus act, ox debito sibi iaianeto provideant, Mgligesti*» perimenda, Veramraimvero, canosum st statuteram ordinatione posthabita, lanam duntaxat ovium tondere solent, ot ovee degtebendaa lupis roltequMt, te oeclosiie non residendo neque ilba providendo, imo verius aeque illas visitando, ram maximo scandalo ehriatlfideitem ; et nonnullos orae, qui se duabus vel 'tribue paroohiaiibw· ecclesiis, dubium aa ex diapoasationo apoaloHea, onerant, see uni earum satisfaciendo. Synodus itaque reverendissimo* dominos locorum ordinarios commonefaciens, rogavit et obsecravit, ut pro suo debita mature provideant, ne fraudentur ecclesias debito sup; quodque plobanoe ad rseidsntiam, quMtum do tere fieri potest, eompeiteat, atque eorum dispensationes videMt; praesertim eorum, qui ae pluribus, parochiis tenendi* implicarant, ot comperta quod dispensationes legitimas non habeant, quod iuri* est de eis determinate faciant, conseientiam raam purificante*.

Xloy*ri *L^aaumi lepeti opeetolM, Ltfùa,* aimo Ztomtai *IMS.*

Praeterea, eum sacra synodus soelesis* collogiatas te hac provincia ptaao videat esse desolatae, aoc dat praelati aut canonici, qdi circa eas degMt, Ot officia divina (propter quae dotata sunt in oie sacerdotia) fideliter expleant, por quod fandatoram ultimae vohuitateo fraudantur, neo habent ordinarii quibus circa illao indiciorum suorum officia committant; imo plerique eorum reperientur, qui secor dotia ipsa per multa* Mnos, ia minoribus duntaxat ordinibus ooastituti, de facto occupant, nec habitum neo tonoUram deferant; ot eorum aliqui personis etiam secuiaribu in praefecturi* bonorum temporaHum serviunt, soealaria tractantes negotia, fructibus, decimis et proventibus suorum huiusmodi sacerdotiorum abutuntur, non «ine ofensa divina ot scandalo seeuiarium. Quare saura syuodue praemissis obvirado decrevit, ut omnteq ordinarii te talo* animadvertant, et eos per sequestrationem proventuum, usui seclesiaram illarum, te quibus bénéficia ipsa obtineat, pata fabricae, etc. applicandorum, ad prametioMm ad «raros ordines, reeidoatiastqu· draa itiae faoieedam, oompellMt. Bt praeter boe, inhaerendo statutio provteetalibao de oteetteee, ia novis ot praesertim te Mqimimie oMm Petri Osmrati Mobiopioeepi, bullaoque felicis recordationis Leonis papae X bqio prevteeteo esaemise, do efficto ereUdteooai, duos te tere vel sacra tbeelegia douteras, qui acta residerent, vel «altem admins* anas, te eingaNs eeUegiatis, prima ot proxima vaestioao oeeemate, posant et instituant; vel oxaaae eam

eopetam, epteeopatam, OgüttataB aliquam inW»· rem, peteOMtum, pWMteÛMI «µ Iµ MI, .«Mt «H* vel sine awa, banaflatam aliqaed eseteslaetieum, •au aüeaiua praedictarum .admtetetratioaem vel detentionem de ma·· teioaM raeipeve, voltam raoepta tenere, sub quovis colora praaeumat. M qufo autem «outre fecerit, ad ale receptam benaleium •o ipao, at atai tecum, quem aab «rimino tantae inobadlanttae faatoequq ambitioni» taliter tarn re-B cepit vol in fetarum recipiet, resipiscendo deearverit libera, infra duorum mensium epattam ·' publieattane constitutions praesenti·, quoad iam recepta, a roceptioate rare tempore, quoad ea deinceps oontiagct »ie reeipi, uumorandum, ot ad quodlibet Mind tahaMHa ipoo facto raddetwr; ita at ad dignitatem vol btmedatam I aliquod aeoteeiaotionm, nolle unquam tempore, absque dispaasatione apostolic·· aadte vel Metro ant suoesseorum nostrorum, «ligi valeat ot assumi. Inaaper, nt quantum exoessarit, poaaa doeonte cognoacat, si.quam dignitatem, persoaetam vol benaleium aliqnod eorio-·tastieam, earn «ara vol aine «ara, sia roaipiaae vel delta···, at prMmittitar, mb iftmitteM, canonice form- obtineat, ea vel ,eo ait pruaqantis eonatitationis vigore ipao tacto privata». ' Indignant •aim foro ooasemus, at bansfleio oeotestae gaudsant, ' qui «am tnm aafandte ausibus dCapeetni habuerant. Iniungimus quoqaa in virtate sanctae obadtanttae, i eecnon sub exeommanieationfo poena praacipieutea. mandamu» omnibus ot singulta, tam clericis quam taieta, ru»ticta iobagionibas, vaaalHs, castellanis, comitibus «t eMataUbua alita, quoeutqne.modo subtectionis adstrietta, dignitati, persoaatui vià bansfleio taliter occupato, quod occupator! vel detentori praedicti· in nullo pereant vel intendant. Qui veto temere eoutrefeoerit, si univesritae Aserit, interdicti, ei autem singulari· perse··, sxoommnnJeattoqis seateatia· ·· neverit subiacere. Statuimus, qnodj persona eeetarieatiea queaeunque, regularia aut/sMuterte, in dignitate, personata, oflMa «*· --Mteaieatio· bauaflete qaecuaqua MMtitata, MU iaatitMtûr vel ad iltud aeeflrmatar, aid antae do 'obedtantia et revaranti· ·aub enperieribna impendenda, at mandaris ipsorum oxequoadis, «* qued m * alienabit bona beneMi, at tiMafte «Manata «b Ipae,] pre poasq ad ius et peeprietatMS eaatasio· revocabit, corporate pmetiterit taaMMMnm.

ZtemM *VU».*

tltfi»

oβM* pl*

fie ρηβΝφον Ib mbImIb XMè nmmBbIb SMMBIItMit» igitur desrevit sessu synode·, «t demtai Ueerum ordinarii at aeram rafltagaaai aa to apMtaalfeao vionrii, nemtoem detaoepa ad* qneerastqno eadteoe promevoao, eat ad boaedaia eoetosiaotiee qnea· aeaqae, mantes· saram salm wm aat taetedlitiinsm

lUbkBBÎÎBi WVripiftBfe OMMMM dftB

wi Iµ ιHµ βAµ β sMm I

nni 4µ µ ιµ ·µ M** feet·* vNm tin pmbm

«ma MIMW babeatia, arat tant Mtoa tastitati, aeedum teinea ad aaana osdines preatati feariet, amafoa Mm ad Mm PaaobM proximam, eab poaaa privatioute bonolteii aai hutaemodl, aa promoveri procurent: «Boqui beueflcia oorum huiusmodi vaearo eenseantur ipao facto. Da talibus igitur «t ·ornai titulis, quorum praetexta sacerdotia ipaa oeoapant, m de eorum dispenaationtbu» doaêini locorum ordinarii diligenter disquirant. Pleraeque «aim acoteaiae ao saoardotia, a biota euthoritate propria, de hate ooeupantur: propter quod at aura animaram in illte damnabiliter nsgligitar, ot niulta Mandate' inde committantur.

ftwrmhi, » Fersesfenri synods on·· *Mdl.*

Initando prioribus synodaliba» constitutionibus, baoe annote aynodua decrevit ut domini Jocorum ordtapteiad praebendas, seu éanonicatu» aooÏMterum cafoedmlinm et oollegiatarum, noa pnsros, »»d homine» grave», doctrina et virtatibne conspicuo· ot nobihtate foatiliae elaroa, eau alias babentee qualitatas a secro concilio Tridentino requisitae, qui, bis oatamitoais temporibus, ecclesiam Dei consiliis et alii» necessariis adjumentis fulcire possent, promoveant

Item, Arcbidiaoonatus et alia beneficia curata, hominibus idoneis, at iuxta statuta provincialia ac bullam Leonis qualifioatis, conferantur, ao ab illis quibus conferuntur, ante institutionem, super articulis fldei, iuxta dispositionem statutorum provin-·talium, juramentum exigatur.

Ad bemedala eoaleetastiea, qui ot-qualos instituendi.

Zn synode ZammosuM prim· st srMwfe. nosts.

Bl quia tadignum et indecorum est, ut hi deburnt oecleatas regare, qui non noverunt gubernare saipeos. cum ad eceleaiarum regimina talos personas sint admittendae, qua» doctrina praeemteoMt et morum fulgeant honestate: nolentes itaq·· oMtinore, ut indoctis et indignis eocteaianim regimina committantur: statuimus, ut ordinarii non eenflscMt benetoia qaaeennqae et quaHacunqus. nisi iUte qui par trfoanium ta universali stadio apprebdte, litari» operum dederint, litarasque te*timeoialea testaris gymnasii desuper ordinariis ostaedastat, tosgariqM debet mare Rmmm maiostas 'IM* eMhtopiMOpWI Bt e*MIw bHbw remaMg «t tote* sd

oovtoB ^etoNtotaM yomeettoot

to satoM to to* to *wMtotort b«b totovtot, to*e wtttotoH tatoMfttto Aetototo totttoô totottotto» et

et istis

ottoiB BMB wtot is ftoOoOo to^t* ttow towtltoti Ibsvtotv '

9toto tototottoto 4* totototototoio ytotMtto tol oooto» toto Mtotototoɪto· tol s u m m i oiwtoBto»

'* «aate.

Lee epieeapas, servus serverim Dei, ad per-

bmÂ ^Hli^B^^Ai··

VANNI®®
ta^pMtaMi 'β μ IHβμ μ ^φ mm- ®® fcew
^b®®fte^^ft® ®ftift® ft® ®Φv®^®o
®)few® ftvvftvn AoMSoiftbMe MB ®4

tst® ®t®4ftft jnbmmBIb* Φμ MBBMB MWBO^Bftt*

UU matri dgtaMatt, Polenta· ragis ittnstri», nebta »f<r exUbtan pariti· eentiaebel: quod Meet metre-peltaM Oaaaaaaai· at ilHus aafltagaaaaa, Oraae* visuris, Vtadistavieusi·, Pnaaanlaaria at Pfoeensii aa-ilaaiaa, tetar eaataraa eeetoriaa ragai Polonia· aiat ·dmndum iaaifaaa, aa par rag·· Pnloataa O aMaa priaeip··, baron·· et nobiles dieti regal, notabilibus raditibua provantibasqne opuiehter dotataa foorint: aibilomiau· cem ad canonicatua at praebendas ae dignitates, peraOMtus, administration·· vol oMda ipaaram Gnasaeasie at suffraganearum ecclesiarum B minae aobilso, at alia· rpersonaa parentum auxiliis ' ·arentes, aa iura at bona aaraadam eodseiarum, inddolium at schismaticorum boni· cobaarenti· at praaaartim dam milita· at alii armigeri, pro dafan-■ioaa dioti ragai, contra praafatoa intdelea at schismatico·, vel alio· eiusdem ragai et'dominie-rum ipsina Bigismundi ragis boat·· pugnaturi, par oppida, villas at alia looa at bona aaraadam eo-·Maram tranaeunt, ritvereue eosdem milita· at armigeros, a· etiam inSdeles at schismaticos tueri at defendere non valente·, noannnquam admittan-tur: iara at bona praadiot· in dias par ipao· armigero· diripiantur, devastantur et annihilant·/, ·o quandocunque bob solum par infidel·· at schis-matico·, eanotae Roman·· ecclesiM inobedieutee, ae aHoe boet·· praedictae indebito occupatae deti-nentur, non abaqne dictaram Gneananaia et suffra-ganearum eccleeiarum graviseimo praaradicio et divini cultu· diminution·. Verum ai «tatueratar et ordinaretur, quod deineepe perpetui· futnria tem-poribu·, nullua etiam euiuaeunque gradu· vel con-ditioni· foret, ad canonicatu» et praebenda·· digni-tate», pereonatua, adminiatratiónee' vel oflMa hnina-modi admitti deberet, niai de nobili gUnere ex utroque parente procreatu· foret: profecto ipei canonici uobilea, parentum, coaeaaguiMorum et amicorum «noram favoribu· et aaxiliia aaffuN, iura et bona baiaamodi, advenu· iliorum eeeupa-tone et detentore· tueri et «erapata recuperare bearent, idqao iu divini cultu» segmentum cederet, ·t non aolum praefato Sigiemando regi, eod etiam priaeipibu· et baroaibu» dicti regni, quotum pro-genitore· haiuemodi GMeneuaem et ·ufbugaaou·eceeia·, ut praefertur, dotarunt, gratMmum foret, ·t eoe contra Tureo·, Tartaro· altaeque iatdelee et ·ebiemalfoo·, diet·· eooloai·· Roman·· iuobedieotea,! ■aeidu· bollaatee, magi· ad magi· pro dofomieao ·briatianitati* et tuitione rogui, ·· protection· bo-norum buiaemodi aeoendwet. Quare, pro parte dieti Blgiamundi regii aoM· fait humiliter euppH-eetum, ut quod deineepe aullae ad eaaoaieatu· et praebenda·, dignitate·, poreeaatu et admiaiatra-ttoM· vel oflcia, Gneeneeai· vel «uffraganearum ·eeteeiaram huiuimodi, admitti debeat, uM de uo-MH genere, ea utroque' patento preerostae faerit, ■tataer* et ordinare, ne aMne ia praemieei· opper-ta·· ptevideto de benignitate apoetobca dignaremur. Ree igitur, qui eeeleaiarum omnium deeue nt venn-•tate*, m ia UH· divini ealtae sagmentam, earam-quo bonorum ·eoaoervatinnern eynderie doridoeamuo

tboffit*** iMMft pfMMMIftUB et®t®h*WI

at eedtanmun, quod de eetaro, perpetui· foturi· temporibu·, salta·, oriam ·utaaeuaqM «tat··, digni

praabendi· to atagdfo Gnnsnensta at sutbuganearum aaalaaiaw, qnatner dnntaut aaaoaiaataa at prae-baariaa, pre dnabns magtotris ia tbealegta a* dno-baa doetoribns hahmtsdl iam aaa|gaaria, val ia paatarnm pecdUeetee IMo· aapitul· dieiaram Quea-Masis at sutfraganaaram aaataataruM respective ·seignaae■ita ut riagaBa oaraadem Oaaaaaaaia at aaffraganaaran ecetasisritm, quatner duataxat at totidem praabendao, qua· quibnevis, alia· bob nobilibus alias tamen qualifleatis 01 praefertur, penouia, qua· ia ipaia Gaeenoari at euffragaaria eceleaii», respective, cab poena privationis suorum eaaonieatéum et praebendarum, ai per très me···· ·b ·ill»· absentee fuerint, personaliter reaider· to-aaaatur, eouferri poaaint. Capital· bniuemodi reta-pera et admittere teneantur, etiam praetextu qaa-ramounque provisionum, gratiarum, expectativarum. specialium val generabam, reeervatiouum, manda-torum vel litorarum apoetolicaram, etiam moni-toriorum poeaaliam, aut apoetoUea aatbaritato eon-lrmaiarum, primariarum praeuri eon nominationem, imperatori·, tegam, reginarum, doeam, marehionam, principem, praelatorum et alioram dominorum »·· eteeiaatioorum et «ecularium, etiam motu proprio ·t ex certa erieutia, ae ex qMvie eauea, eonai-demtiono vel intuita, etiam iuriam oeeeontm vel oblatorum, aut pro «edandia litiba· pro tempore oonbedendoram, ad canonicatu·, praebondaa, fligni-toto·, .peteoaatua, administration·· v·l officia buiue-modi recipi «t admitti; aeu antequam de illi· aliis-que' nobilibus, ex utroque parente et legitimo matrimonio procreatis, duobus magistris in theo-logia ot duobus in utroque vel altero iurium doo-taribus, ut praefertur, duntaxat exceptis, priïvîdori posait n·· debeat. Nec archiepiscopus, nee epis-·epi, pro tempore existent·· m capitula Gn«ea«nii· vel ·uffruganaarum scclesiarum huiunoodi, etiam praetextu quarvmqenque litorarum apoetolieeo eo-dis, vel legatorum eiuadem, etiam clausulam. Aut, ■i arehiapieeopo, afiaonpo et capitali· dictaram Guesaenata at aufhuipmearam eecle»iarum vel qui-busvis alii·, communiter vel divisim ab eodem aede sit indultum, quod ad receptionem vel provisionem alicuiua minime tasoantur at ad illa compelli, aut quod interdici, saspondi vel excommunicari uou poesint; quodque de eanosieatibus, praebendi·, dignitatibus, pereonatibus, admiaistraiiouibus vel officiis ipsarum eedesisrum, vel alii· beoedoii· eo-^issiastMis, ad eorum eollatioaem, p/ovieioaem, praeeoatatiouem, -eleetioaom ' »·· quamvis aliam dispseitiosem, eonisnctim vel separatist «pratasti-bua, nalti valeat pqovidori per lteras apostolo·· non faciente· plenam et oxpreeeam, no de verbo ad veriram de induito eiusmodi mentionem, ot qualibet ala diet·· aadia indulgentia generali vel ·postal, «uiusennque tonoris axistat, par qnam praeeaetiboa aen oxprosaam val totaliter non in-·artaun, effsetam huinamodi gratta· impediri valeat qnomodelbet val diforri, et de quo euiwque tenora tote babenda sit tat nostris Hteris maatio spectatis, in litari· pravHonnm, maadntoram, oxpeototivaram et raservetioaem et slaram faaultatum buiuamedi apponi «alitam, aut qsaaeunqua aitaa attam dare-

^^iβιi® βφB4MiΦB φΦ Aφ ^MHBΐΦ·

vw^tuB Io ^μ βMβ β (BB^IBi^BB*

so eoattaeatium, mtetaw oagi m aompaM; e··- ewasq«e ta Htarto jr»»htam·, raaarvatie···», m-mtaatloanai, facultatem, «apoatativaram at a»· dateram huiusmodi, par qmaaaaq·· pto tempore obtentorum, at premtibus desaper habendis pro tanpora contentas, sontra praesentisui teacram minim· ooarctara, ae praesentib·· nullstens· derogati poaea Mt debate. Decernente· statetem at ordinationem huiusmodi omnino perpetuo observari debar·, ae quascnnque collation·· at provision··,, aliia quam nobilibtta at dsobus magistris in tbeologia at duobaa in utroque vel altero iure doetori· bua, etiam alia· quam prasfertnr qualifient!· par-]1 ■oni· pro tempore heiendaa, nulla· ot invalida», nulliusque robori· ot momenti, aicque par quobeunque indicée et oomminario·, etiam «anctae Romanae eeeleeia· eardinale·, ae causarum palatii apostolici auditor··, sublata ei» et eorum cuilibet, quari· aliter indicandi et interpretandi fbeultate ct authoritate, iudieari «t definiri debere. Irritum quoque et inane, ei secus super hi· a quoquam, quavi· authoritate, ecienter vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca, venerabilibus fratribus nostris arohiepieoopo Leopoliensi et Asonlanensi et Otomucenei episcopis, per apostolic· «cripta mandam»·, quatenus ipsi vel duo aut uno· norma, per •e re) alium seu alio·, praceentps literal ac omnia et aingula in ei· contenta, ubi et quando sxpedierit, a quovis pro tempore Bigismundi et pro tempore sxistentis Poloniae' regi·, ac arohiepiacopi et 'episcoporum Miam pro tempore éxiatentium, C necnon «opitulorum praedictorum »eu alicuius eorum, desuper fuerint requisiti, solanniter publicana, •e ei· in praemissi· efficacis defensionis praesidio asaistente», faciant authoritate nostra statutum et ordinationem huiusmodi firmiter observari, ae Bigiamundum ac pro tempore existent·* regem, necnon archiepieoopum et episcopos ac capitula huiusmodi, illi· pacific· gaudere non permittente», eo» deauper per quoapunque contra praesentium tenorem, quomodolibet indebite molestari, contradictor·· per censuram ecclesiasticam ' appellatione postposita compescendo. Non obstantibus constitutionibu· et ordinationibus apostolieis, ac dietarum GneoMMio , et Miffitaganearum eeeleaiarnm, iuramento, confirmatione apoatoHca vel· quavis .firmitate alia roborati· statutis, et consuetudinibus contrarii» quibo·-cunque, aut si aliqdibn· communiter vol divieim •b fiadem sede sit Indultum, quod interdici, euspCndi vel excommunicari non poeaint par literas apoetoKeas, non faeientas plenam at exprseaam ac de verbo ad verbum de induito «iusmodi mentionem. Nulli ergo omntao hominum liceat lmum paginam noetol statuti, ordinationi· ot decreti tafrtagar·» vel «i ausu temerario contraire. 81 quia autem boe atteu tare praesumpserit, Indignationem omnipotentia Doi, ae beatorum Petri dt Penii apo«toicvum aine se noverit inennunm. *Datopn* Remaa, apud Sanatum Petrum, aaao iatanationia dominica· 1618, pridie kalendae angusti, pontifient·· noaM anno tertio.

Breva apoatoltenm, doclasM· praotftotam bellam Imonia K

Pm Im papa **IIL** Ad perpetuam rei mamartam.. Oanatia «M» oeateaiia, dtapoaeute Domi··, pram-•idantea, ad aa parqua· eodeatarum ipawum, pruot aartim atetoapaMaaamt. «t «riMraNMfi flMgatam «t peauenarum sasaatem etetato Mttoaapwriita«to ·para ad ealabriber dlrigatar, qUaabeat euan lhas operam efltoaeiter tatoadtaraa. Dudum alqsMom, poetquam Mieie ruaorduttauia Leoui papae X praodoaocsori uoato·, pro parta ehariarimi ta Christe filii noatri, MgtemunJi Paleatae regie iBaetris, exponito.· quod licet metropolitan· Gaoeaabsto at illi·· eafftegMO··, Oracovien·)·, Vladislavisnaia, Poenaaien·!· etjPfoeansi· eeeleeia·, inter ebateras aeeleeia· regni Poloniae eeeent admodum insignss, ae per ragw Poloniae et alio· principes,. barone· •t nobil··. dicti ıregni, notabilibus, redditibus provontibpsquc opalqnter dotatae fuisapnt: nihilominus eam· «d canoaiMtui et praebenda* ac dignitate·, portanatua, administrations· vel officia ipsarum Gneanenais et suffraganesrum eoeWsiarum, minus nobile», «t aliae peronae parentum auxilii· carente·, ac bona et tara earundem eefilesiarum, infidelium et Schismaticorum boni» cohaerentia, et prae-, sertim dum milite» et alii armigeri, pro defensione dicti rogni, contra praefato· infidele· et schismatico·, vel alio· aiusdem regni, et dominiorum ipsius Bigismundi regi· boate· pugnaturi, per oppida, villa» et alia loca ac bona earundem ecclesiarum transibant, advenu· eosdem milite· et armigero·, •o etiam infidele· et achismatico·, tueri et defendere non valente», nonnunquam admitterentur: tara et bona praedicta in die· per ipso» armigero» diripiebantur, devastabantur et annihilabantur, et quandoque non solum per infidele» et «chismatiCoa, sanctae Romanae ecclesiae inobediente», ac alio· hoates praedicto», verametiam per barone· et alios potente· indebite oeeupata detinebantur, ·non absque dietarum eeeleeiarum gravissimo praeiudicio, et divini cultu· diminutions: «i statueretur et ordinaretur. quod extunc deinceps perpetui· fbtnri· temporibus, nullus, etiam ouiuacunque gradus vel Ataditioni· foret, ud canonicatu» et praebendas, dignitate», peraonatu·. administration·· vel officia buiuamodi admitti deberet, nisi de nobili genere ex utroque parente procreatus foret: profecto ipsi canonici nobile·, parentum, consanguineorum et amicorum ■noram favoribus et auxilii· suffulti, iurae et bona huiuamodi, adveruua iiloram oecupatores et detentor·· tueri et occupata recuperare possent, idque in divini cultu· augmentum cederet, et non solum praefato 8igi»mundo .regi, »«d Miam prineipibn» et baronibus dicti rogni (quorum progenitor·· huiusmodi Gnesnansem M suffraganeae eedesi··, at· praefertur, dotaverunt) grutiseimom forat; et eo» contra Ture»·, Tartaros aHosque infidslee et schismatico·, dictae mclssim Romanae taobodieate·, assidue bellant··, magis as magis pro dofisaUoae cbristiMftatis «t tuitione regni ae protection· boaoram huiusmodi aosenderst. Praofatus piaodoeessor supplicationibus dicti 8igi«mundi ragfo, ta «a parte taeiieatna, statuit st ordinavit; quod de caetera perpetui· faturi» temporibus, suites, «Siam ealuaMaque grad·· st praeminoBtia exister·!, niai do nobili genor· ox rtroqus parente procreatum et légitime matriasonio natam se fera doearat; duobaa in thdelogia magtotria, et daobua ta utroqao val altero larium doctoribue ot peritia, ac ad magisterii et doateratāa gradus ia aliqua universitate stadii goeeraH» promotis, daataxat exceptis: queo quatuor, -t praamittitar, qualifiante·, tastia tamaa tituli·, in eaâoaieatibua qnataor at totidem praebendi·, in stagulfe Gaeeaauei· ot safbaganoaram «actoriarum.

quibusvis Mha «M aebüibas, nHas k m quuM· dentis, «t praefertur, persenis, quae |« ipsis Gnsa· •eoei et suffrsgaaois Aelssiis, reepostiv·, sub poena privaticai· suerem saaoeieataam at presbca damn, ai par tree maeaea ab Ulis absents· forest, persoauliter residere tensrentar, stiam praetexte quanusounqus provisionum, grattarwm, expeetativarum specialium vel generalium, rceorvationum, mandatorum at literarum apoatoliaaram, etiam monitoriorum poenalium, aut apostoliea aatboritate confirmatarum, primariarum precum mu nominationum, imperatorum, regum, reginarum, ducum, iparohlonum, principem, praelatorem et aliorum dominorum ooclaeiaatiooruAi et aecularium, etiam.motu proprio, et ex certa nolentia, ae ex quavis eauaa, &>nridcrationo vel intuitu, etiam fartam caseorum vel oblatorum, aut pro aedandia litibus, pro tempora concedendorum ad canonioatua et praebenda·, ao dignitate· et penonatue, administratioaro vel officia huiuamodi. recipi et admitti; aeu neutiquam de illi·, aliia quam nobilibus ex utroque parente et legitimo matrimonio procreatis, duobus magistris in theologia et duobus in utroque ve) altero luria doctoribua, ut praefertur, duntaxat exceptis, provideri poeset nae deberet; neo arehleptaeopus noe epiacopi pro tempore sxistentM aut capitula Gnesnensis ot «uffraganearem oooleaiarum huiuamodi, etiam praetextu quarumque literarum 'apoatolicae aedia vel legatorum eiua, et clauaularum in litterio piuviaionnm, mandatorem, expectativaram et rorerrationum, ao aliarum facultatum huiuamodi apponi auHtaram, aut quaaeunqua aliae etiam derogatoria·, prohibitoria· seu fortiore·, efficaciores et insolitas clausula·, et sdiectiones etiam tel··, parqua· statuto et ordinationi huiuamodi ao literie desuper confectis, et in 'eia contenti· clauaulia, expreaae derogari videretur in m continente· ad id cogi aeu compelli; cenauraaquq in literie provisionum, reservationum, nominationum, facultatum, expectativaram «t mandatorum huiuamodi, per quoecunque pro tempore obtentorum, et proessribas desuper habendis pro tempore contenti·, contra earundem literaram desuper confectarum teqorem. ilN· minime eoarctari possent. ac dicti· Hteri· deauper confecti·, nullatenus derogari poeset aut deberet, Deecrnens statiüum et ordinationem huiuamodi omnino perputuo OMervari debere, M quareunque collatio»·· et pcovisione·, aliis quam nobilibus et duobus magistris in theologia ac duobas in utroque vel altero iurinm doctoribua, etiam alias quam, ut praefertur, qealigcali* personis, pro tempore faoiendua, nulla· nuliiaaque robori· momenti exister·; risque per quoeunqne indice· et eomnriroario· indicari debere; Irritum quoquo et inane, ri see·· super ita, · quoquam quavis aatboritate, MijMtur vet-ignoranter contingeret attentari: prout in eiesdem praedecessori· literis pleni·· dicitur contineri. Cum autem, ■icat praefata· Sigiemaadus rex. nobis insuper exponi fecit, Htorue praedictae, aon omaiao Mcuadum intentionem suam, neque iuxta teaorom certarem statutorum oiim a preedcccroorihu» suis desuper editorum, emanaverint, ct 'Inconveniens cementui', quod capitali· Meleaiaram, qnibn· nullum ias dispoeeadi eaaeuieaMba· at praebendis competit, •ariguatto euacnieataam ct praebendarum huismodi, qnae vigiati qaiaqu· aaala «lapsi· ab emanatioue

B

C

D

JJ^μ 4βγκ Utente io ^vooio4idooi riorum aa disriautfoeem aaram aMhaHtaib at foeal tatis renieras ait; at earn in statutis diati regni id •xpraaaum aft, dignum rideatur, at nens quintas atiam non nobiHa, in feenltats medicina· awgistev. ia huiuamodi statute, preut qustaer alii aoa uebiles doetores at mngistri excepti fuerant: ita atiam. quod ipai quinta, oanoaieataa at praebendae in singulis eceleaiia praadietH, aienti aliia qnatuor, conferri possint, excipiatur. Dignumqus etiam osMeqtur, ut canonici plebei), qui nunquam excepti fuerant, illi·, qui munia. legendi et praedicandi bebent annexum, secundum fundationem «noram canonisâtes et·praebendae, per omnia in ano oaere permansuris, deteriori· conditioni· quam eaeteri nobile·, praesertim qdqad reaidentiam. non aint. Pro parte dicti BigismundiTegi·, nobis fait humiliter (applicatum, ut pro tranquilliori «tatu dictarum eoeleriarem, super iia oppqrtune providere de benignitate apoatolica dignaremur. Nos igitur, qui dictarum •cetariarum faeliccm atatum et salubrem directionem ■ynceri» exoptamus affectibus, quaecuaque assignationes de oanonieatibu· et praebendi· dictaram •cclerinrum, per huiusmodi capitula praetextu earandem literaram faciendas, et quomodolibet hactena· facta·, nullas nnlliusque roboris vel momenti, citra praefadicinm dicto· eanooicatu» et praebead·· ita assignato· dbtinentinm et possidentium, fore «t esse decernente^; ae omnem potestatem, facultatem et ^hqtboritatem/, dietos canonisâtes et praebeadas •••ignand), per liters· praedicta» quomodolibet-eonceeraa et attributa·, ab eis penitus abdicante·, illseqa· revocante· et annuitant··, huiusmodi •applicationibus inclinati, etatutum et ordinationem, ae cum deert|ti, suapeneionie et derogationi·, neenoa omnibua singulis aliis in ei· contentis clausulis, lltcrns lychnis praedecessoris huiusmodi, ad hoc ut quinqud personae non nobile·, ut praefertur, qualideetqe, duobus magistris et duobus doetoribas non noMlibus, qui in dicti· literi· excipiuntur, inclusis « comprehensi·, ad canonicatum et praebenda· ningularum ecclesiarum praedictarum, par «ingula ea/um capital·, etiamsi alii illarum aune et p*IL-taaipore canonici nobile· doctor··, ae u* praefertur. mu alias qualilloati fuerint, in cMtoaiooe recipi et admitti, ao illarum eaaonicatu· et praebendas. etiam maiores et pinguiore·, retinere et assequi. Ipsique canonicatus et praebendae, tantum per arehiepiseopum et eius suffragaaeos praefato· nuae ct pro tempore existent··, quibas plenam .at liberam facultatem quoad hoc per praraent·· coscedimus, secundum benoplacituam ipeoram ordinariorum, rise ulla certarem canoaicataum et pro· beadaram assignatione, illis tamen quibus ginnus legendi et praodienudi Mt anaexum, exceptis, qai in suo onere permaneant, eis conferri, ot de illi» etiam proridtri; no dictae personae rit receptae omnibus «t singuli· privilegiis, induitis, libertaâbns et gratiis, etiam super non reridentii· in dictis cecleriis, seu abMutiis ab eis ad tempus, sut alias quomodolibet faciendi·, eaeteris nobilibus canonicis sub qnibuMunque tenoribus et formis concessis, confirmatis et innovatis et quibus alii aobitas canouiei utuntur, potiuntur et gaudent, ae uti, potiri ct gaudere poterunt qoomodlibet ia fatarum, seque, parifbrmiter et rise ulla penitas differentia, ia om-

nlk*: m^m W^W HMm λ·A mA U T*B I·I|A^taA€w·■* aà B^mèa^

4m >m lagnndi «t peoodteaudi m m h b baba·*, ta O9O9OΦ009 Immi ÎBMMÎ^Bioolo 000099b MA9*iettiW 90 pfO9b094o9q pWMMkMOÜllVS» QO9^099 ΦIφAlβ 09^0^09 ^90999i0q 0^9091 99Ï 099999^99 09^990^· busvtadosedântiboe,aata>iM«aaotaMtoatapfuobo·-

4m praedictos quontadalbta dbaltteutib·· vta antite tentibus, «t IM· quavte made vasMtibea, «Mm qtanqM simitec pONOM·, ita qued Ularam nMSOrae Mmper expletas sit, ta ad numoram quinqurassea-. dat, at praefertur, ia oaaoaiooa rstapi ta admitti. ae huiusmodi oauonicatM at praebendae ab ordinariis collatcs, obtinere ta assequi, UHqueete oooforri ot' assign tri, ac personae huiusmodi, privilegiis at Ubertatibus, neraon alite praediatis gaudere peeaiat ta debeant, eutboritate apMtoUea, tenore praesentium, extendimus et ampliamus, ae redueimaa ot moderamus. Reliqua vero quaecunque in siadern literis contenta, eisdem authoritate ta tonore approbamus B ot inseramus. Decernentes extensionem, ampliationem, reductionem et moderationem, ntanon approbationem et innovationem huiusmodi, perpetuae Brmitatis robur obtinere et inviolabiliter observari: et sic per quoacuaque indices, quavis authoritato fungentes, sublata sis et eorum cuilibet, quavte aliter indicandi ot interpretandi facultate et authoritate, indicari et definiri debere; neoaoo irritum ot inane, si secus super iis a quoquam, quavte authoritato, scienter vel ignoranter 'contigerit attentari. Quocirca, venerabilibus fratribus nostria, archieptecopo Leopolieasi, ot Cesenatensi ae Olodsueenta episcopia per praoMntoe committimus et mandamus, quatenus ipei vel duo aut unus eorum, per m vta alium seu taioa, praesentes literae, ac omnia ta singula in eis contenta, ubi et quando expedierit, ac quoties pro parte Slgiemundi ot pro tempore exietentte ititant regia, ac arehiepteoopi, epie- C eoporum etiam pro tempore extetontium praedictorum, mu alicuius eorum, déraper füerint requisiti, soteoniter pubHqaatee, ae ,ete in praemissis efficacis defensionis praesidio asetetentoo, faciant authoritato nostra extensionem, ampliationem, reductionem et moderationem, ae alte praomtera firmiter observari; m Sigtemundnm ta pro tempore exteteatem rogem, neeaon arehiepteoopum et episcopos praefatos illte pacifice gaudere: non permittentM eoe deeuper, per quoseunque costris praesentium tenorem quomodolibet indebite molestari; eontradictorM quoslibbt eutboritate nostra, appellatione postposita, compescendo. Non ebetaotibra praemteete, m quibusvis apoetoliets, noenoa In pro-' vineiabbue ta eyaodalibna uoueilite editio geooreHbus vol specialibM eoMtitetiotabes ot ordinationibus, m dictaram oodeaiariim, iurasesato, 'eoafirmationo apostolica, vta quavte aHa firmitate roboratis statatte 1› ot ooMuetadiaibos; nocaoa omuibua illte quae ia literis Leonte praodoeMoorie btaoemedi eoneoooe rant Hoa obotautibue coatrarite quibuoeunque; aut si aliqaibM communiter vta divteta ab oadirat code ait indnltam, quod interdici, sMpeadi ta oxoemmfta- «ari nen peeaiat par UtorM apoatolteaa, neo foetentem gleaam ta expro«s«m ae do vsebe ad verbum, do induito btauemodi meationem.

Datam Romae, apud Saaetam Petram, sub annule pteoetoris, die Ifi octobris IBM, poeMeatas nostri ·ano IX.

m wtata, «mtata ledltum· ta peoveutuam, ta vUMo ank 9900^90^ 90 is ^04^99999^99 00^99 999 dMÎlMI O999Î0|090| 90 φβM θ4 O9è00|èk90 Ai|94i9900Aρ0iβ0i90Bρ ^0099^1094^99 999 petateiat, mA sigitite maforte praofoti ta ipotan «apittait babaatar ta Marietta ««stasias fidsite dmsrip tie : ta MdtMa ttm praelatas, «Matam vta sriatetsr, par butesmodi scripturam, da aab inribus ta proventibus informains, rabat par ansm praedecessorem d«psrdite at naglataa rsonperar·. Similiter libri, · ornatus,, caiioM et eoiora elenodia et ornaaaaata eeetaeiae regestronter, at Mlta^da anno ia tint· revideantur, par aaaioraa da eapitulo, at appareat at qua par improvidentiam ministrorum aaat dMtract* val distracts, vta aonim diligentia aequteita.

Prohibemus insuper ae inferiores praelati absque atebiepteoo|d ot epiacoporum, in quorum diooenta eontaatast, nee epieeopi absque arehispisoopi, naa arehiepisoopus absque eedie apostolieae licentia speciali, nee administratorM bonorum eoclMiarum vaoantiam, vol alia ea taut legitima superioris oMdo deputati, nine coneeneu maioris et aaniqrte partie capitali, aliqua de boaia immobilibus val rebus preaieab mobilibus, nut inribus ad monasteria alve ecstesÎM mm spectantibus, nisi in casibus a iere peratisste, alienare, donare, vendere, obligare, perpetuum vel ompbitooticum contractum facere praMumaai. Quod ei contrafecerint, pro irrito habeatur, et alisnantos, ei inferiores praelati eunt, - suorum ordinum, arobiepiscopus et episcopi a poritiflealinm. ordinum exequntione eo ipao aint srapenta. Quam suspensionem superiores et ordindrii alienantium, alienatis prine ad iua ta proprietatem monasteriorum et ecclesiarum revocatis, vel altes indemnitati ipsorum monasteriorum et ecclesiarum proviso, valeant relaxare.

Item. De rebus ecclesiae ta ornatu, nulli privatae personae ad obligandum aliqua concedantur; ta A aliquibus suat concessa, illa infra menssm redimere et ecclesiae restituere compellantur.

Item- Statuimus, ut proventus annui, in quibus eant speciales reditus fabricae, aut «a quae pro fabrica contribuuntur, donantur aut legantur, uni vta duabus personis fido dignte, in singulis ecclesiis committantur, qui om in neooMitatem ecclesias convertant utiliter; ot singulis annis iustam de ipsis ot cortem capitulo aut plebanis reddant rationem.

. Ks sguade fbirvrotesnm gnorte. *Sa* noris.

Sicut alienatio bonorum, et' rerum ecclesiasti- «aram, non servata inrte commente forma, prohibita Mt: ita, ne fiat, per loci ordinarios districte custodiatur. Quod si quispiam adeo procax fuerit, -t bona, etaieto aut res eeelMiae, perpetuo vel ad tempus, titulo pignoris vta hypotocas, absque oonseaen dioeeesani, ta sino eoleanitato a lore communi iadeeta, dars vta alienare praesumpserit: poena privatioeis beneficii, eoius bona vol ros alienaverit, per ordinarium puniatur. It MMlominM sxeommunicationo tam diu poreoltetar, doboc root alienatam rocuporot, ta aeeMaa sen beneficio suo restituat. Oui constitutioni ta poenas, omnes domini abbates ia sacra aynodo eoMtitati, roeedeate· ab oxomptiotabus ot privilegiis «ais, «ponte 09 09000000900^99 «eoe «ubmteerunt.

JP«lri Gemrwri, Afirteoetas, nano *iM.*

Cum plerique abbate·, praopotati at abbatissae, viÜM ta boM moaaatorieram sueram ta ipspatr·- Mtas eiilssisraat bastanne aleaoraat, seu in «mpbiteeetar oostsmtreat, extra «ausam svidsatte

bam· sguedu^ at demini »rdinarii, Mriheritae «tadem syuedi, rita aamat moruat, quae peetaieea

toètMtw ΦβNBîlφ ®N4M®iA NMBρΦMM^· 1®^β®
total··
ayaarit, par arrilaariaa a prualaturi· at, ^vAArii· «ut· depoaasiar. Bt athitеariaaa ordinarii oempoUont dotentota· ad roetituondum mule aMaaata. Bt ri

Mental Dsisrspesri, Atricoaia·, etme 1ΛΛ1.

Quia nonnulli domini epiacopi, practaxtu piaram donationem, alienare fundos ot deeimaa ooeloaiarnm enaram consueverant, accepta occulte pecuniae comma ab bia quibo· donatione· huiaamodi (noere ■e tinniant ot Angunt; quo quidem nomine magna para proventuum, quae ad CoclmIm pertinebant aimiUterque fundsgriin interiit: quod at ne Aat, de cetero, abaque rationabili oauaa et'conaenau *Mr* pitiiii, prout dc iure, prohibet «aera synodus. Alloqui ai aeona factum fuerit, id totum irritum ait at inane.

/oennis /Vwrratbab', ForMoetas.

Et quoniam alienatione· aeu dilapidation·· bonorum monaaterioram, eo uaque prooaaaerant, ut atiam verendum iit, ne penitua per bniuamodi alienatione· bona monaaterioram «enaim pereant, et a proprietate monaaterioram recidant: seers hade synodo*, inhaerendo antiqui· constitutionibus at synodalibus statutis, decrevit, na abbate· et praepositi, similiter etiam cbbatisM· et priori···· cum oonvpntibua auia, aliqua· venditione·, donatione·, eoneemione·, locatione· quMCunquo, et quosvis alios contractu», permutatione·, vel alteriu· cuiuaquam denominationi· •ut emphiteoala, etiam praetextu evidentia utilitati· eccleaiae, sine eeoMnau reverendissimorum dominorum loci ordinariorum, ac suorum capitulorum metropolitanarum et cathedralfatn ecclesiarum, «ub poona depoaitioni· ot alii· poenia iuris, faciant; alienata vero quacunque via superius doacripta, Iuxta statuta priora, ad decursum unius anni, · quibaeounque personis tam eeolesiastiois quam sooularibus, iuridioo processu, vel alia quacunque honesta ratione evincant, usuique et poaseeaioni pristinae monaaterioram restituant. Alioqui ai negligent·· infra hoc tempus in recuperandi· bonis ipsis monasteriorum fuerint, de diligentiisque sui· legitimi» dominos loci ordinarios non docuerint: extuno iidem doinini loci ordinarii ad depositionem talium, iuxta statut* provincialia procedere teneantur.

De emptione et vendltioa·.

B» oniifmo.

Kl quis emerit animalia, vel alias res praeda raptas, cum iu praedonis iu» auocedat, ad restitutionem eorundem per cessuram sccleeiaaticam compellatur. Emptor vero vel venditor, qui alterum decepit in lagitimo pondere ve) mensura, aut qui scienter ignoranti rem vendiderit vitiosam, absolvi non potMt, donee satisfaciat taUter damnum pncM.

Experientia certa didicimus, quod ex pluralitate seultatoriun, frequenter contingit bona eoclssiM deMrtari: «tatnimu·, ntrin bonis seclesia· quibuscunque, une» Multatus duntaxat, qui bona regero valeat, habeatur. Bi autem Multatus plure· Alios habuerit, eo denedente, potior Alius ad regendam •raltetiam eligatur, qui ftatribas, Iuxta taxam seultetia·, de «erta pecuniae quantitate, secundum quod quemque paro pecunia· contingit, solvere in certo

Ataq ri rotaud· aaa tarit, atari extra···, 4a aaaaaaaa tame daatkri, aama ftatraa aataaa aaa·

Uaat aaatra touscritntio bamaaoe padaataaa tagalitar att provtam, at raaaHa divin·» at haaaaapa logic aaaat aaataala, at adfedondom novae feram minima deproperat: aaa riaaaat tamen Humana capiditaa febriaara continue fraudum commenta, quibm proximam riroumvsniat atque fellat Hine e»t,.quod Heat reemptio aaa ait legi divinae vel hnmaaaa contraria, riroa ipaam tamen, proptar ealiiditatem versutam, multipliciter aberrator. Quocirca, rolentae «obdito· nostrae provinciae ia eolido, ne vacillent, eirea opatractu· huiaemodi, deponere; daolaramn·, contractum emptioni· rei vel oanaua. eum paeto retro vendendi eoae licitum, dummodo quinqua potiaaimum infrascriptas conditionne interveniant. Prima, ut res empta ait immobilia, fructifer», puta ager, domus, aylva, lacu·; vol quod census ematur in re immobili, fructifera, certis Anibua designata. Secunda, ut huiusmodi eenau· •eu res empta aeu vendita, ematur et vendatur iusto precio, aeu paulo minori quam valet, quod a periti· in foro oonMienti··, iuxta iuri· regula·, attenti· circumstantiis erit moderandum. Tertia, quod periculum emptae rei, «ine e«lp» vendenti· eveniens, ait ipsius ementia «t non vendentia Quarta, quod emptor non habeat potentatum petendi. poeuniaa pro re empta data·, aed petitio restituüonis emptae roi, ad vendentem debet pertinere. Quinta, ut in emptione tam roi quam eenau·, iu» percipiendi censum a venditore, in emptorem ipaiua por Mripturam publicam in forma iun· transfundatur. Et tali· contractu* Mt iustus et legitimus.

De locato et ooaduoto.

B» emutiMwuibiu Drooaieii, Pttricooiao, 1A20.

Quam damnoMe aint location· mu arenda· bonorum ecclesiasticorum, et quam pernicie··· existant, experientia rerum magistra Mt. Ideoq·· sancta synodua priore· recensendo constitutioaM, ne huiusmodi boaoram eeolesiasticoram, ex quacunque causa, sub poenia dudum ob eam rem constituti·, location·· arendae, praesertim mc alaribus Aant, constitution· hac providet, poenas in tales qei praevaricarentur et contrarium facerent duplicando.

De rerum permutatione.

D m» coasMatMiM rstnooeisiari *Nicolai Dmorofooii, «»·· Domino 1M4.*

Permutationes bonorum eoolosiastiooram pro secularibu·, no deinceps Aant, nisi evidentem utilitatem, «t servatis de iure Mrvaadi·, ae cum expressis consensibus ordinariorum, st capitulorum •oclorieram cathedralium.

De piguortbua.

Ar earifus·.

Veritati· orgaao domini··· vocis emisso, dicitur: mutuum date, nihil inde aperaat··; vel··· vsrita· patenter ostendere, ut mut··· ·· sui natura gratuitum, in extenuationem sabateatia· proximi vel ipriM dispendium aon procedat; contra quod multi feriunt, qui rotions mutai locupletari eeutenduat «uri alteriu detrimento, dum obligatio··· super certa quantitate pecuniae, ia vilH·, pratb •ylvls, piMiaia, nemoribu, domibu vel nliia reta·

'resipiunt, d· qaibpa quamvi* sortem ani rapitatem peeeaiam, et quandoque plua, ex antae datant levaverint ton poreeporiat ia pecuniis val fructibua, nihilominti· priorem requirunt pecuniaa quaatitatasa. Undenos attendentoa, qnod ultra aortam recipere ex mutuo manifestam oostineat usurariam pravitatem: omnss et riagulo^ tant spiritual·· quam ·eonlaras, oniusranque «tatas, gradua, conditionis, ant' praeeminentia* existant, ease u«rerioa qui" taH proposito mutuant pecunias, at aliquid recipiant ultri aortam, et marime ai eam effecta recipiant, declaramus.

De testamenti* et ultimis voluatatibu·.

Eg aatiqgi».

Clericu* de proventihu» anui gratiae, vel aliae de rebus ecclesiae acquisitis, concubinae sua* rei filii* ex fornicatione genitis, qnicquam penitae non relinquat. Quod si fedêrit, legatum non teneat, et quod taliter est relictum, ecclesiae applicetur. Cum tam ex consuetudine quam de privilegio multaram ecclesiarum, ao etiam ex statutis earundem, personae ecclesiasticae, curatae et non curatae, de bonis ex fructibus beneficiorum suorum acquisitis, pro ipsorum arbitrio, in extrema voluntate sua facere consueverunt testamenta, nos, sacro hoc concilio approbante, huiusmodi consuetudinem salutarem, ad totam nostram provinciam ampliantes, statuimus, quod deineeps clericis curatis et non curatis, testandi libera sit facultas: ita quod ad sua testamenta duos sacerdotes, si fieri poterit, convocent, aut alios probos viros, per quos possit de ipuerum constare voluntate. QÇod si exequntoribu* minime deputati*, aut, quod absit, intestati decesserint, per praelato* ipsorum vel quibus hoc specialiter commiserint, et quibus ipsi immediate subsunt, praedicta testata, iuxta voluntatem testatoris dispensentur. Ab intestato vero relicta, primum solutis debitis per defanotum contractis, ac familia quae eidem dum viveret serviebat, et exequiis pro anima defancti expeditis: una pars pro fabrica dictae ecclesiae, cui defunctus ministrabat; ■•eunda pars pro anima ant anniversario defuncti deputetur; residuum vero usui successori· fideliter conservetur. Quod si praelatus, qui praemissa derelicta distribuere debuit, vel tab eum· testimonio distribuenda fuerant, vel eucoessoi\in beneficio, aut quivis alius cupide aliquid de premissis testatis •ut ab intestato reiictis, Uaurpace directe vel indirecte praesumpserit, duplum in illoe usus in quoe. eonqertenda fuerant, de suis propriis ad pio* eau* convertat.' Et nihilominus si successor fasrit, et praemia*· violaverit, ex tape parte ipsum concernente ipao facto ait privatus, «t fabricae diotae ecclesiae applicetur.

Praetere·,, statuta Jaioorum quae habeat, qnod nullus ultra eertam summam scolesii· vel elsrici* dpnare seu Isgare audeat ia ultima voluntate, irrita ·radicamus: cum iniquitatem contineant ot testandi perimant libertatem. Conditore· vero huinamodi statutorum, ac eisdem utentes,^canonica arceantur disciplina. Invigilent insuper ordinarii etroa exequutores testamentorum et .ultimarum voluntatum, •t contra illo·, qui aoa impediunt quovis modo, ut ipgae voluntate· axtremae, infra tempus testatori* arbitrio limitatum, affectem sortiantur; vel ai teateter exequutionis torminum npn praefixit, ipsa exoratio nitra unius anni spatium nuliatouua prorogetur. Exequutores etiam ultimarum Volantatam, in bona defanati »· .auHatenu* intromittant, donee de eisdem inqefitarmm fagerint, sub fide dignarum testimonio personarum.

Ad haeu, quod quaedam Igquibnsdampartibus consuetudo, imo corruptela deteitabiU· ubemrvatar, vidoUoet, quod tam tataasjqoum storiette, in leoto aegritudinis eoaatitutus, gltlu eertam summam, iuxta loci iHius oeasuotadiMsn limitatam, aec piis lacie nae personis aesloetastisfo, pro animas soqa remedio et saluto, aliqua possit ordinaro legata. Oeasideraatas licet vicibus iam repetitis praodictam eoMuetadinem, ot sacrio oanoaibu* ot «eculaaribpa. etiam legibu» obviate, eam omnia iura clanjÀat, quod ultima voluntas et ultimum hominis testamentum inviolabile perseveret, ot nihil sit quod magia hominibus debeatur, quam ut extremae voluntatis libor stylus existai: sasdem eonasstudinem Deo odibilem, animatas ot bonis moribtu inimicam, ·uthoritate buius satai concilii penita* reprobamus. Firmiter statuentea, ut unicuique, quem pura a testamentorum non prohibent factione, in sanitate vel in lecto aegritudinis constituto, legandi, disponendi et ordinandi de boni* sibi collatis, circa pia loca et personas ecclesiasticas, dummodo, si laien* fuerit, legitimo· non^praetereat Successores, libera «it facultas. Volente*, et praecipientes districte, ut per locorum episcopos et ceteros praelatos iurisditionem habentes, universi clerici, tam religiosi quam seculares, et laici, impedientes defunctorum legata .aon ultima· voluntates, per excommunicationem in personas et interdicti in loca sententia·, canonica monitione praemissa, ferendas, ab huiusmodi impedimentis'desistere compellantur. Ad quorum axequutionem, et debitas aggravation·· procedente tempore faciendas, episcopi et praelati, ad quos testamentorum defensio, utroque iure suadente, dignoscitur pertinere, benevolo* *e exhibeani et paratos: ne huiusmodi negligentia de eorum maaibus in die districti indicii requiratur.

Ia nfttodo fetricoriruti quarta.

Colonorum testamenta, eitra praeiudicium liberorum et domini villae, valeant quoad pias causa*.

Daitnqauii, Pttrieoaiaa, onao J557.

Ceterum, tametsi utroque iure recte provisum esse eonperitar, ne stylus ultimarum voluntatum, unicuique de sui* boni* quoquo modo per cupiditatem aliquorum, dominium temporale habentium et boni* testatori* inhiantium, violetur seu alia* infringatur, quinimo illi qui ultiHas^aTiOcum impediunt vqluntates, gravibus poenis4uris subiacere censentur. Quia vero ad praesentem synodum est deductam, non dee··· plerosque dominos ecclesiaaticos, qui non.absque gravi cupiditatis alieni nota, in bonis ecclesia· impia decreta seu statuta condunt edictaque publica faciunt, ne quis sine scientia et voluntate eorum, aut factorum seu procuratorum suorum praesentia, testamenta "quaepiam condere praesumat: impietatem itaque einsmodi talium reprobando, decrevit sacra synodus, ue qui* bcolesiaatioaram personarem, sive regularium sive secularism, dominium temporale habentium,' edictis quibuacUnque aut statutis at oonatitetionibus suis municipalibus prohibere, quovis quaerito colore vel ingenio praesumat, subditos suos qdominus d· bonis •ais mobilibus quibuaeunque testantur, testamentaque pro eorum arbitrio condant, prohibera praesumat, conditaque non revocet, neque infringat quae sacre synodus firma et valida ease vult et censet. Prohibitiones vero talos annihilat, sassat et tauquam impias reiioit, deereto sUo praesenti modiaqte.

De ramo gratiam.

Eg Meis.

Quilibet praelatas, oaaonicua, altarista, plobaaus, vicarina, sx quoranqua titulo benotetafaa, curatas et

■•it

non.curatas, ia nnivena provincia, ai moritur ia [tri* bus] primie manaibu· aaai incipient» a Cireumouione Domini, habet quarta· partem odsntam roditaua, iuxta veram valorem suorum boadoioraai; ao4 ooeoeseori frumenta Motivaiia relinquat ad «eminandum praedium. Si ia tribue ■ensiban second», habet medietatem; ai ia tartÿa tribue mensibua, habet tree partoe ' de frumentia hyemalibn·, ad quantitatem praedii non «ominati, suoooMori relictie; •ed in residuis menniba· habet totum.

De auooeaetoalbua ab internet®.

Nioolai DeitnffMÜ, JbtrtoMMN, onne ῖῶῖ.

Lient, «aeria canonibu· et atatutia provincialibus, de modo djapenaandi per ordinarios, res et bona mobilia ab intestatis benefleiatia derelicta, ait laudabiliter entia provisum: attamen nonnulli domini ordinarii, bae potentate a iure eia eonoesaa, haotonus non aine Mandelo abutentds, ea vel in privatos usus convertebant, vel indignis personis, et non pauperibuo aeu oeolesiis in quibua detoncti ministrabant, arbitrio auo 'at non ex praesoripto canonum, distribuebant. Itaque «tatait «aera synodus, ut de cetero ree et bona huiuamodi, non niai iuxta iuria communia et statutorum provincialium dispositionem, primum videlicet expedita aepultura, in exaolutionem debitorum, ai quae inteatatua contraxerit; deinde iri absolutionem cerritorum at eonoolationem consanguineorum, maxime pauperum, in remedium salutis animae defuncti, fabricam eoclеaiae in que inteatatua ministrabat, portione aua non privando; per dominos ordinarios dispen•entur, aub poena arbitraria aynodi provincialia in secus facientes constituenda.

De sepulturis.

Ex aniiguii.

Cum «acri· canonibua «it conaonum, ubi quia vivus recipit eccle«ia«tica «aeramenta, quod ibi etiam mortuua requiescat: omnibu· chriatifidelibus contritta et confessi·', qui «epulti fuerint in «ui« ecclesiis paroohialibus, vel caemiterii» earum, de omnipotentia Dei misericordia, et beatorum Petri et Pauli apoatolorum eius, et beati Adalbert! martyria patroni noatri meriti·, confiai, in relevamen suorum peccatorum, quadraginta diea indulgentiarum, de iniuneta «ibi poenitentia misericorditer relaxamus.

Do mlssl^ tao dafunotl· spiritualibus oelsbrandls.

Quia edcleaiarum cathedralium praelati et canonici, contraires in Christo, ex approbata consuetudine nuncupantur, et ideo, ut ex confraternitate huiusmodi aliqui· fructus proveniat animabua: statuimus, ut postquam praelatu· vel canonicus cathedraljp eocleaiae obierit, supentite· praelati et canonici, cum primum obitus defuncti ad eorum notitiam pervenerit, quivis praelatus pro anima principalis praelati, id e«t arohiepiscopi vel episcopi, «ex mimas eum totidem vigilii·: pro anima vero aequalia praolati Mefuncti,'. tres missas cum totidem vigiliis, absolvere per se vel per alium teneatur. Canonicus vero pro anima principalis praelati, id eat, qrehiepiscopi vel episcopi, tres missas cum totidem vigiliis, pro anima vero, inferioris praelati vel canonici, unam mimam cum vigiliis, similiter per ae vel per alium, quam cito commode poterit, virtute fraternitati· ot atatuti huiusmodi, dicere sint adstrieti. In quo ipsorum conscientias oneramus.

Quiconque religiosi ot secular·· clerici, aliquem ad vovendum, iuran<|g·, vol fide interposita seu alias promittendum inducunt, ut sepulturam apud sorum eeeleeiaa eligant, vel iam electam ulterius non immutent, '•xoommunioatiopi· sententiam in-

A currant ipso Itato, nec valet talis eloetio. Et qui •ie elegerit, noc apud sio electe· eodeaiam sepeliri, nae alibi poterit eligor* sepulturam, see contre votum, ierameutom vel promisaam·huina■odi a se factum, nutariam habeat voeieadr; sed contradictione qualibet ooaaaato, sepeliatur omnino apud illam eodesiam, apud qua· sepolisades de iure fulmet, ei alias, sepultura non electa forsitaa deeessiaaet. 81 varo Udem religiosi vel clerici, praedictam in sua ecelsaia vel comitari® praosumpacrint sepelire, ad raetitutiooom tam ncpulti corporis, ai potator, quam etiam omnium, quae occasione sepultorae illius perceperint, qaomodoUbet ad ooedem infra decem dierum spatium integralitar faciendam obligantur: qnam nisi fecerint, ecclesia ipsa, ad quam eepnltaa fuerit, necnon ipsius oemiterium, extusc'oo ipso sint et fam diu manebunt ecclesiastico supposita interdicto, donee ab

B eia fuerit facta restitutio plenaria omnium praedictorum.

Plebanus eoelosiae vel vieeegerens, si praeter licentiam aut arehiepiscopi vel episcopi vel ipsius in spiritualibus vicarii, detonotum alterius parochiae, intra vel circa parochialem oeoleeiam suam praesumpserit sepelire, in poenam unius marceo ad fabricam illius ecclesiae applicandae; incidat ipso facto; et nihilompras per episcopum subjiciatur poenitentiae graviori, nisi is qui est sepultus, fuisset presbyter, patronus vel peregrinus viator, vel qui commodo ad suam parochialem ooclsoiam deferri non potest, aut alias eocleaiae notabilia benefactor.

B nooi».*

Decreverunt reverendissimi domini epiaoopi praoentea et absentium procuratores, ut pro fratre epiaoopo ex hac vita decedente, superstites epiaoopi

C semel insta obire, pro salute animae defuncti, teneantur.

A/ri Cemreri, *Prtrieooia», enno 15ii.*

Quoniam, propter diuturnam conservationem tonorum et tardam sepulturam reverendissimorum dominorum archiepiacoporum et episcoporum detonotorum, bona episcopatuum sede vacante multiferiam damnificantur: decrevit haec sacra, synodus. ut exequutore· dominorum archiepiacoporum et episcoporum defunctorum, seu illi ad quos pertinebit, a die mortis in octo diebus adminus et ad summum in 'quindecim diebus funera illorum sepelire procurent, si in eorum dioeoeei eos mortem obire contigerit; si vero extra dioeceaim,' tunc duplum eius temporia habeant. Nihilominus in termino octo dierum a morte archiepisoopi vel epiaoopi, capitula ecclesiarum et -administratorem eligere et bona

D episcopalia in eorum dispositionem recipere debebunt et tenebuntur.

Nieolai Dtùngoùi, Pt'ricooia», anno 7557, *di»* 17 *nuntii uau.*

Ceterum, quia 'praesenti hoc nequam seculo, tanta inolevit plurimorum «ocularium audacia, quod, funera haereticorum et ab unione sive gremio •anctae matris ecclesiae discedentium, seu . excommnnicatorum, quibua de iure eeeleeiastioa negatur sepultura, temere, violenter et per potentiam, quibus paupere· parochi roaistere nequeunt, non verentor eeclesiastieae inferre sepulturae; propter quod eeo|esia® ipsae et eemiteria violantur mu exeerantur: «aera itaque synodua, periculi· animarum obviando, ne propter einamodi haereticorum •spultnras, pii homines a devotione consueta removeantur seu retrahantur, et per intermissionem auditionis divinorum officiorum, nsgligentiors· ad

«s

ill*·· prosequendam peatea isddsntur, statuit, tai commuai iuaiteado, nt ti taliter sopulti, fteeriat tedUio eedesiaatie· ia vita pea paNWa baantMt prounnciati at dodarati, abadavatar eesaino ia IHis oocleaiis at led· a divide otfictia, donee ipai tapaid, ai ab aliorum eorporibna dieeeni potertat, iada quoquo modo axbatwatar at fbrna eileiantur, no censura ooclosiaatica vUttaa*. 81 autem diaoerni non patariat, ex ditpaatatiaaa led ordinarii •at aim officiali·, Beabit in oie, ceoerdotibue at alii· clericis, divina parafera officia. Qnodai rare 'declarati mb fueriat, sacra syaodn· aaa putavit a divinia abatiaendum aaaa: aam quibns vivis communicatum tat, eommnnieetar a* mortuia. Domiai •stem locorum ordiaarii ant eornm official··, sine mora' consulantur in ntroque Man, qni ad rckui•itioncm ipaorum parochorum ant clericorum, eorum tempi· per huiusmodi sepulturam exiatimardutur fore cxeorata, indicabant, prout. de'iare, quidnam faciendam fuerit; dabuntqae licentiam ia loci* ipai· execratis, ad tamp·· raoondliatioaia aaera peragendi. Et nihilominus, ai ridebitur expedire, indicio cam violatoribus libertati· eodeaiaatioae •gere dominorum locorum ordinarii omnino non negligent, neque ania cura et diligenti··, poatquam •d eoa talia delata fuerint, praeterraitant.

De perootetta.

Ea «atspn··.

Universis sacerdotibus. tam religioaia quam mcularibus, euiuscunque ordini·, conditioni· «ire status existant, ia civitate, dioecesi vel, provincia Gneanenai degentibus, sub debito juramento, quod episcopo in receptione sacerdotii praestiterunt, aub interminatione iudicii, firmiter inhjbemus; ne quia alienum paroehianum, cuius cura per epiacopum vd loci ordinarium «eu eius vicarium, super eo dii eat commina, excepta nececsttatis causa quae legem non habet, ad confenionem audeat recipere, vel ad porrigendum ei diquod eeelesiae «aeramentum. niai petita deauper et obtenta licentia proprii «aeerdoti·. Cum certi et indubitati iuris exiatat. talem a tali eriqtine «olvi non pone aliquatenua vel ligari, et ex 'hoc ordinem eccleaia· per maiore· et «ancto· patre·, divina providentia institutum confringere viderentur< quod per universos plebaaos diebu· dominici·, prout expedierit, coram «uii parochiani· praecipimus publicari. Et qui contra praemia·· vel eorum aliquod, propria temeritate venerit, ab officio et beneficio suspendatur. vel alia· ad arbitrium sui superiori· puniatur.

Matthiof Dnnidi, Ptirifoaiat, umto *IMO.*

Ea noeia.

Infantem expoaitum', quod plerunque evenit, aynodua aacra ad xenodochium proximum prius refectum, baptiaatum deferri iubet, illius xenodochii impenaia alendum. AHoqni, ai unde illic alatur, paupertas xenodochii non habeat: parochiani, ubi puer expositus ait, ut «liment· conferant infanti in xenodochio educando, admoneantur, vel certe pietaa ordinariorum aHmoniae impensis infantulo, ne pereat, succurrat

Patri Oomrvti, PriricoeM·, «me *1644.*

Et quia in Lithuanian partibus et praecipue in dioeeeai Mednieenai, quae ampla ot populosa eat, satis pauca· admodum eoeleeiae paroehialea exiatant, et inde fit quod vulga· et utpuaqae anxu· homine·, religioni· et fidei Christianae ignari, cylvac, nemora, serpente·, lapidee, tonitrua, more gentiBum veterum colunt et adorant, in divinae maicatatis offaaaam •t animarum suarum periculum et interitum: auplient et aaimeoet haoe «yaedaa, ut aeera rogi· maieetae, ad tolleadam ideMatridm et errore· huiucmtdi, pluraa eooleaia· pareebialea ia loeis, arbitri· revarearfiaeimoram dominorum VHneoala et Medaieenafo epieeeporum et anorum capitulorum deligendi·, constituer· et fiandare dignetur, ad laudem et honoro·· divinae maicatatis ot religioni· propagatione*.

D* AmAo Ib·

Jbr eatiguta,

Veteris teslaaseati aerio ot sacroru* csnoaum sanctionibus atteataatibua, Deus ia signum uaiver•alia dominii, sibi decima· roddi praecipit, «na* moo decima· et primitias asseverans; atque monens et praecipiens ut deferantur decimae in horrea sua. hoc eat in thesauros templi, ut babeaat sacerdote· atque levitae, ministri eius, cibo·, non tibi •ed nobia siae dubio profuturos. Hoc tamon quidam principe· aen oapitanei, procuratore· ae officiale· eorum, et alii milite· et tempora)·· domini minime attendente·, decimas eocleaiia et miniatri· •oclcaiarum debita·, Dei timore poatpoeito, occupant, aut per suos subditos occupari mandant et mandari procurant; et alii etiam impedimentum praoatant ne clerici aut procuratores eorum, decimas sibi debitas, pro sua voluntate, Oui maluerint, venders valeant, ees in suia villi· locare,- ae per homine· suos, qui ad ensdem danda· tenentur, conduci, indebite prohibentes.

Huiusmodi ergo temerariis ausibus adhibere medelam quam possumus, cupiente·, statuimus et prohibemua ne aliqui principe·, qualiscunque dignitatis vel. honori· praerogati·· praefulgente·, ac oapitanei et procuratore· vel officiale· eorum, vel nobile· et quicunque alii, decima· madipularea •eu pecuniale· -et maldrata, seu in quibuscunque rebus consistant, de cetero occupent seu occupari mandent; nec liberam venditionem decimarum impediant, aut eas in suis villis locari, vel per homines *uos convehi prohibere praesumant. Quodai aliqui deineepe praedicta vel aliquod eorum praesumpaerint attentare, requiaiti, excommunicationis sententiam incurrant ψ·o facto. Et nihilominus terrae, civitates et districtus huiusmodi piincipum •t quibus praesunt capitanei et officiale· praedicti, oppida quoque et villae nobilium seu dominorum spiritualium et temporalium, et quorumcunque aliorum, si huiusmodi excessus, per collectorem decimae requisiti, infra unius mensis spatium Aon curaverint qmendare. ab huiusmodi impedimentis desistendo, ipso facto ecclesiastico subiacednt interdicto.

Item. Oum .levitis seu ecclesiasticis personis iure divino decimae debeantur, dolentes referimus. quod quorumdam laioorum cupiditas ius huiusmodi, quod sibi Deus in signum generalis dominii retinuit, nititur abolere, et, pro ana voluntate, de his quae ad ipsos non pertinent, «liter ordinare, imo potius deordinare praesumunt, quasi a se iugum divini servitii velint excutere, quod in baptismate sunt profeaai. Huius approbatione concilii districte praecipimu·, ut, iuxta iuria divini diapositionem et laudabilem consuetudinem patriae, decimae manipulares de quolibet éisno in agro persolvantur; neo liceat alicui lain uobili vel ignobili, cuiuscunque dignitatis vol principatu· existât, ias et consuetudinem memoratam propria temeritate infringere; quin etiam ipse de proprii· terris, quae suis aumptibus excoluntur, decimas intégralité/ persolvat; nec propria voluntate, imo poti» praesumptione, ena cuiquam alteri eceleaiae vel personae eoaforat; oed illas abaque ulla contradiction· percipiat qui de eodem loco decimas percipere eon-

•writ «x antique. 81 vere tama mm aMb tm* didarint ooleada», «m, bm ia tata bm ia part·, a Mlutioaa doetmarum praeaumaat abMlveru, Mai wi iit iMftua,. «i aa quae Dei auat et ^iaiairaraai MclMlae, coafaraatur aHtato; aed de omaibua partibua alii·, ipai coloni decimM iategHÜitar w>- v«ao aea omittant, Alioqui, tam ipsM colmm qoam dbfeaMrm mu fautorw aorum, ab hae prae-aamptioa·, que (prtum vel rapina aoa immerito diei pateat, par daaagstioaem aadaaiaatie·· sepul-turae at sabtraetione aeclaaiaatiaoruai »aeram»n-teram, praecipium· coerceri: adiieieataa at sub pooaa excommuuicatioaia prohibeutea, ne aliquae •ocular·· vel eocleaiaitioae panonaa, «olittioasm decimarum ia hae proviacia tam laudabiliter ob' Mrvptam, commutare praesumant in pecuniarum peaaloaem. Ipsas tamen deeimaa tibi a eoloni· radditaa vender· poteriut. prout utilitati auae at •oclcaiarum viderint expedire. Et quiconque laieas g •obilis vel ignobili·, huiusmodi venditionem elata vol palam impedire praesumpserit, quousque digne •atiafeoarit da tali commisso, introitum aoeleaiaa •ibi neverit interdictum: «alvo, ai aliter, ex con-cordia eum terrigeni·, fuit ordinatum. Varum, riout laicoe circa praeceptum da decimi· persolvendis •••e volumus obedicntes, aie eo· a gravamina •cclesiMticarum personarum, quod ei» inferre di-cuntur, super dilatione vel mora percipiendi deci-ma·. relevare volanto·: praeaanti decreto itatalma·, ut, non pbitanto aliqua constitution·, ordination· mu aliqua compositione, poaiqnam MgetM in agro collectae fuerint, «t cui decimae debeantur, »ub teatimonio competenti, et per intervalla congrua, quorum quodiibet adminus duo· dies habeat, trina flat dcnupdatio, ut decimam mam tollat; ne propter eiu· dilationem vel moram, ipsi coloni in aui· novem pnrtibua sustineant detrimentum: alioqui c elapso triduo, · tempore denunciation!· ultimo factae,, novem parte· «ua· libere sibi liceat, ubi voluerint, collocare. No· enim «ententia· exoom-municationi·, auipenaioni· vel interdicti, qua» hac ocoaaione ferri· contigerit in colono·, decernimua irrita· et inane·.

Cum turpi· «it para, quae auo non congruit universo, et quidem «culteti. vicini· aeu villania •orum, in eadem villa decima· abaqu· contra-. dictione «olventibus, ipai eae minu· rationabiliter •dlvere contradicunt: atatuimu» ergo. quod-Multeti huiuamodi, ouiUMunquo «tata· et conditioni· fuerint, huiuamodi auia vicini· aeu villania aequale· ewe debeant in aolutione decimarum.

Za agaodo Laeeiciauai *prima,*
iùc NMÛ.

Sacra «ynodua, matura deliberatione praehabita, unanimi voto decrevit, attenta diuturna conauetu-dine, quod, tam de agria poaaeaaionatia quam de-•ertia, culti· ' et auaceptia, de cenati miaaalia ia frumento aolvantur: ut cultore· agrorum, tam jMMaaionatorum quam deaertorum, de quibo· mI-vut oenaum et laborant, parochiano preabytero miiaalia aolvant, in ea quantitate, prout ax po·-MMionati· agria «olvere «oliti aunt. Nam eum talia Mcundum quotam de maneo aolvantur, neu habenda eat differentia in hoc, an ager poaaeaaio-natu· obligatu· ait ad oenaum et laborem, vel •uoeptua ad oenaum; taatum duntaxat habenda Mt oonaidaratio, ai colitur: nam ai colitur, tune tenebitur quiounque colon· mimalia Mlvere »uo parocho aut prmbjrtero. Canapalia autem, quae etiam in uoaaullia locia JfehewicaM appellaatur, danda deearnlt ayaodui, ubi dari ooMuevit, alia» non, niai canabam aut aliud simile «emM »emi-aatnm, aaUeetaa^aa aaeot ia agria, de quibo· da-ainmdari da tara aal eaaaaatadiaa aaaaaariL

JEv sj'mnIs

Coloao ex agro dimdMla, aebilia eeadeui agraai aalaaa, daeiaua at provaatM nnlàaiaatiaaa pee eoaaaetudiae peadaL Qaod ii neaextet ia ilio torritorio aliqua ataa rai eeMuetuda, aolrat •adeat oaara quae ooloaaa Mirabat, ilba tamu •xoaptia, queo ex ruetMtate ia wbilitatem iadiga· traaafamatar. relati ut decimam daeat. Deuariumi vaao sancti Patri, oanapule·, «trenam, quae vulgo JMgdn vocatur,. Mirat, niai ia mtis aliter m habeat eonMetudo.

Zn «edam.

Villae abu praedia, «x quibo· daeima manipu-lari·. vel quippiam aliud loce decimae, eeeleaiae proveniebat, quandoquidem contra decimam nulla praescriptio procedere potent, ot manipulari· iure divino debhatur: Mirant decimam manipularem •uao paroehiali eccleai··.

Zn «edam.

Sicut decimae liberae aunt, ita et earum eollo-eatiouem liberam eaM oportere. Proinde inbibe-nu, ne collocatio earundom illibertetar; nihilo-minua ciuadeiqoollocationi· consuetudo rationabili· et iuata «errant· eat; voluti, ut aeeundum ordinem vel alterni· ricibua apud incolia villae collocetur: quam consuetudinem domina· villae liberae per-mittere debet, abaque quavi· convivii exactione iuri· anim eat exploratieaimi, convivi» in cujasque Ubera voluntate consistera debere.

Zn «edem.

Clerico· decimatores, qui decimare recusant. nisi valorem decimae pro voto auo apud colono· exegerint, provinciali vetuato atatuto, quod contra reculante· aut négligente· decimare, in titulo de decimi» continetur, ease coercendo·.

Dt tadtm. A

Quoniam quibuadam in locia decimae manipu-larea, in alii· pecuniariae, in pleriaq-ie vero pen-duntur in grano: coneuetudinom antiquam loci cuiucqpe aervandam eaae decernimua, neque ab ea penitna diaeedi debere. In aolvenda etiam tam manipulari decima quam miaaalium, ubi utrunque •olvitur, eOMUetudini incitent·· decernimua, ut menattra aolvendorum miaaalium flat iuxta modum territorii, in quo villa, miualla Mlvena, aituatur.

Zn «Miam.

Cum decima iure divino debeat dari, expensi· non deducti·, iure optimo mercenarii measoria deci-mam, antequam eceleaia pro ae decimet, Mlvi et coaaigcari non debere. Et propterea ne id. flat, ac eum nobilibus caa»u>M deteriorer pro decima eligentibua, aut iniuate decimantibus, iuta ratione iure ease experiendum.

Zn aodem.

Decimationem 'boc modo et ordine fleri deoer-nimua; ut ai conventum non fuerit inter parte·, d· modo et ordine decimandi, decimator ordine pro-cedat, decimam quae ordine evenit, cernulam •iguando; »itqua in optione docimatoria incipere unda velit: et quaeounque ei caaaula decima forte obvenerit, eadem ei pro decima cedat.

Zn M^am.

De molendini», minori· at fodini», volume· anti-quam aorvari oonauqtudinem, in facienda' vel aeu facienda MIntioae decimarum ex eia.

I» «MiMk

Circa venditionem decimarum, decrevit synodua, servandum itolttu domtol lareelai Boguria, praeiwMHrii nostri, at détalai Bodasatac, qpieeopl Crueeviaosis, later statuta regni Imtii·: quevovetur, nt ri dominus villae decimam ornera toluerit, ante foetum rancti lacobi, de precio IMtetur ot conveniat; alloquia liberam ait, quooeaquo velit, euiquam decimam divertere; (Mat statuti tenor sequitur, at aat taiia:

Quiconque domiatis villae ia ipsa villa sua deeimam emero voluerit, aata festpm sancti lacobi eam domino villae forisaro praeurat; alioqui dominae da-, cimae decimam veadat libere, impedimento oecrante domini villae illiaa.

Tenor voro Mutati domini Bodtentae, episcopi Cnicovieasts, eat talia. Item, quicunqae dominae villae, in ipsa villa aaa decimam amara ràlaerit, octo diebua ante foetum beati laeobi, et ooto diObua postea eum domino.decimae forisaro procuret: alioquin dominae decimae libere decimam vendat, impedimento a domino villae cessante.

Hittlti DttnpoH, PttriemH, emse *1551.*

Quoniam bona pera fertonum. misaalium et aliorum proventuum ecclesiae iam periit, et quotidie magia ac magia diminuitur, ex eo quod plerique dominorum spiritualium et secularism. pultis inde colonis, et ad hunc modum decertatis, in praediaque seu piscinas aut prata redactis, villarum .suarum agria aive mansis emetbonalibus.non pendunt ex eis proventus ipsis ecclesiis, qui a colonis illic' residentibus pendebantur: igitur praesenti statuto providetur, ut de talibus villis, agris et mansis desertis, idem illi proventus, misaalia et fertonee. ab antiquo solvantur personi», eooleaiis, ad quas pertinebant: quemadmodum ante deeertationem vel in praedia sive piscinas reductionem solvebantur, quo ecclesiae sui» non fraudentur dotibus.

/dsm, emio *1554.*

Item, Reverendissimi domipi episcopi clerum ,in decima non illibertabnnt: sed ut sint exemplo seenlaribus, eae libere caique beneficiate disponendi et percipiendi permittant, sub poena tripli in statutis provincialibus loaanis Laski, IMO.

Nicolai Deiortfttüi Pctricaciac, sane 1557.

Item. Conquerentibus nonnullis presbyteria, parochis aliisque clericis, dq^ reverendissimo' domino Vladislaviensi et eius praefectis, praesertim in clavo Volboriensi, quod in bonis suae paternitatis ecclesiasticis, eia denegantur misaalia qt alias obventiones, antea eoram ecclesiis solvi consuetae, noo sive gravi iniuria eoram et scaadalo secularism hominum: decrevit itaque suera synodua, innitendo statutio prioribus, ne deinceps quioquam dominorum episcoporum, aut quaevis oodesiaatiea persona seoularis vel regularia, aliquem parochum aut alium quempiam clericum, in provratibus, decimis, missalibus. maldratis et aliis quibuscunque turibus et obventionibus, eoram ecclesiis solvi-consuetis, impedire, aut quoquo modo solutionem illeram denegare praesumat; quinimo faetores subditooqus suos ad solutionem eoram cogat et compellat.

Bulla apoatoUoa do noraUbua.

Leo epiaoopua, serras servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam. Docet Romanum pontificem, votis personarum sibi et sedi apootolfame duretarum, praesertim regali et arohiepiseopali dignitate fulgentium, et per quae dimensionee ei iurgia

vfidla AaM ammaA^tmam

maniatbie firmitatem, no ilia ataMtara, quae rires ■muMMa^a ·AMMMM·lλ AmmMt·** KAMA AtMk parte cèarieeimi ia Cbristo MU neotri, Bigiemundi fretarioe ragis illustris. eo venerabilia fratrie léonais de Laeko, aroMepiseopi et primatis Qneoaeasis, nobis exhibita nuper petitio continebat, quod, Hoot aliaa loca et terrae regni Pelecino, tam propter bellorum discrimina quam mertaHtatoo ot alia Impedimenta, antea exeoii non potuerant, tamen poatoa,multiplicatis in dicto rogno.Doe benedicente, hominibus, per arborem sapplaatationem et radicum extirpationem m evulsionem, ad culturam redacta, et‹novae villae |n illis locatae ot constructae fuerunt. Cumque a multis verteretur in dubium, ad quem decimae oaraadom villaram. vel locorum ot terrarum, an videlicet ad locorum ordinaridu, au vero ad parochialism ecclesiarum dictorum locorum raetorao. pertineto deberent, ot inde lites et controversiae intér bonae memoriae loannem, episcopum CraeovioMem, et quondam Arnoldùm oertoaque oauonieoo eecleeiae Sancti Floriani suburbii Cracovieuris, super buiuamodi decimis novaram villarum ae -novalium, in Bieceaai ac Zmigrodeasi territoriis' consistentium,' coram bonae memoriae larosiqo. arohiepiscopo Unesnensi. et clarae memoriae Oarimiro, Poloniae rege, dum in hbmanis agerent, et eiusdem, .regni baronibus subortae fuissent leaMos, tunc episcopus Cracoviensis, ad lites huiusmodi sopiendas, quoddam instrumentum, dubiorum et litium huiusmodi dccisorium, a bonae memoriae lanusaio. arohiepiscopo Oneeoensi, a ducentis annis amplius emanatum, in medium produxit: continens, quod eum inter clarae memoriae Vladislaum Poloniae regem, dum in humanis ageret. clericorum et ecclesiarum, quarum ipse Vladislaus rex et milites dieti regni patroni existebant, ex una: ae bonae memoriae loannem, episcopum Cracovionsem. ecclesiae suafrnominibus, super decimis novalium, quas videlicet Vladislaus rex et milites ad ecclesias quarum patroni existebant, ut praefertur, loatfnes vero epiaoopua praefatus, ad mensum suam episcopalem Craeoviensem respective de iure spectare asserebant, et contravenis fuisset suscitata. Ae tandem loannea archiepiscopua et Vladinlans rex praefatus, litium anfractus et discordias praedictas, per viam amieabilio concordiae terminare decernentes, praefatus loanne» arohiepiscopas, et quibus, quoad eiusmodi dissensionum et litium decisionem, idem Vladislaus rex vices suas commiserat, et quondam nobiles viri, Navogius castellanus, Bpieimiras palatinus Cracoviensis ot Petras castellanus, Bandko iudex Bandomirieosis. et Petras decanas scelestae Posnanienris, cancellarius Poloniae, et Soleo alias Bwonk pincerna Bandomiriensis, decretorum doctor; attendente» consuetudiaem moribus utentium approbatam, ac iuri communi satis consonam, dtseeewionem praedictam determinarunt. Quod ubicunque sylvae vel merioae, aut pars seram ab agris progrediens antiquis, simul vel successive extirparantur, agrorum novalium huiusmodi, decimam rector parochialis eecleeiae vel clericus ratione beneficii perciperet, ut prius, ac eo modo quo agrorum antiquaram decimam percipiebat. Ubi vero intro gsdes et limites villae antiquae in sylva vel merioa, seu in agro aut prato, intra eylvam vel merioam villa locaretur de nova radice, rive, nuncuparetur, nt villa prior et vicina, rive non, novnUum huiusmodi decimas ad episcopi dioeceoaai moneam pertinerent. 8i varo villa antiqua, mora Polonico locata, de uno inculto loco ad alium cultum et arabilem locum transferretur, et

W".

«<m iaootoe, antiques ngvos ooleutae, aliquid po, grossira extirpera·»: to dorimam porripereS, «4 p- eatea aatiqwaram agrorum derimao peraoptia apootasaet Qm quidam iastramoute ngi ot baroaibus leste, at vulgari sermone Pole&a expoeite, quod Caaimiras rax st baroaes, Manta at riagula ia ilia sonteata, rata at grata babootoa, laodavo-' raat at approbaverant. ao dileetoe filtoe, castallenum SploMrionaeni at loaanom praepositam Gaeanrssem, ae Ottenem Macellarium Poloniae, ad videndaa at distisgueadas novae villaa, ab aatiqnto ia territoriis praediatis destinarent, proet ia diota iastrnmento diritav pleaius contineri. Qaara, pro parte eorundem Bigismandi regia ot loaanto arebiepiscopi, qai ad noa par eandem ragam orator -destinatus existit, rotis humiliter supplicatum fait, at decreto et decisioni praedictis, aliasque in praemissis opportune providere de beaignitato spostolioa dignaremur. Nee igitur, qai pacem at concordiam, inter eooleviaatioas personas .praecipue, perpetuo vigere summis desideriis exoptamus, dicti instrumenti tenorem, praesentibus pro expressis habentes. huiusmodi supplicationibus inclinati, decretum, decisionem et concordiam huiusmodi, apostolioa euthoritate tenore praesentium approbamus* et confirmemus, supplemuaque omnes et singulos tsm iuris quam facti defectus, si qui vere intervenerint in eisdem. R(nihilominus, quod ubicunque' in regno Poloniae, et loeis illi vicinis ac tota provincia Oneenensi sylvse vel mericae aut earum para ab antiquis agria progrediens, simul vel successive in faturum extirpabuntur, agros antiquos contingentes; agrorum novalium huiusmodi decimas, rector parochialis ecclesiae huiusmodi. vel clericus put canonicus, vel alius quiconque ratione beneficii per eum obtenti, in villa vel territorio novalia huiusmodi evenerint, percipiat ut prius, et sicut antiquorum agrorum decimam peroipiebat. Ubi vero intra gadis et limites antiquae villae in sylva ant merica. sive in agro ant prato, intra sylvam et mericam villa locabitur sive construetur de novo, ant nuncupabitur villae antiquae nomine, sive non: dictarum villarum décimale novalium huinamodi, ad arohiepiscopi epiaeopique dioeceeani, in euius dioecesi nova villa ipsa existit, moneam spectent et pertineant. 8i autem villa antiqua modo Polonioo locata, de inculto loco ad alium cultum locum et arabilem transferatur, et eiua incolae antiquos agros colentes, aliquid progressive extirpent; ia deeimam percipiat, ad quem antiquorum agrorum decimae perceptio spectabat: euthoritate et tenore praemissio, statuimus et decernimus. Sieque per quoscunque iudices aut cautarum palatii apostolici auditores. iudicari et interpretari debere, sublata eia et eorum cuilibet: alitor indicandi et interpretandi facultate, ao irritum et inane quicquid secus super bis a quoquam quavis euthoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolieis. ceterisqne contrariis quibusonnque. Nulli ergo hominum Ueoat haae paginam nostrae approbationis, confirmationis, suppletionis, statuti, constitutionis et decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. 8i quia autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ao beatorum Petri et Pauli apostolorum eius, se noverit incursaram.

Datum Romae, 'apud Sanctum Petrum, anno incarnationis dominicae Ibjb, tertio calendas aprilis, pontificatus nostri anno tertio.

Bulla «xoquutortalto stiper novatibus.

Leo episcopus, servus servorum Dei, venerabilibus fratribus Wratisiaviensia et Ohnuoensis episcopie, salutem ot spioisMiam bonodietioMm. Hodie rasaaoraat a nebis Htaras tonoris subaequeetia: Leo eptooopne, servus servorum Dei; ad perpetuam rei ntanteriam. Decet Romanum pontificate, votis peraonarum cibi ot sedi spoetolieae devotaram, praoreertim rogati et archiépiscopal! dignitate fulgentium, *tt* per quae dissensiones ot iergia tolluntur, libenter annuere etc. Cuius tonor do verbo ad verbum sapra immediate habetur.

Quodrva fraternitatibus vostris por apootoliea scripta mandamus, quatenus vos aut altor vestram, 'per ree vel ellum seu alios, literaa praedictos ae omnib ot singularia eis contenta, ubi ot quando expediens fuerit, et quoties'pro parte Sigismnndi régis et loaasia awhieptoeopi praedictorum, sapor hoc requisiti fueritis; solenniter publicantes, ac eisdem fHgismnndo regi et Insnni archiepiseopo, ia praemissis efficaci defensionis praesidio assistentes. furiatis litares praedictas et In eis contenta huiusmodi inviolabiliter observari. Noa permittentee Higismundum regem et. loannem srcbiepiscopum praefatos,‘super illis, per quoecanque. cuiaeeuaquo status, ordinis, gradus vel conditionis faerint, contra tenorem literarum praedictarum qnomodolibst molestari. Contradictores per censuram ecclesiasticam, appellatione postposita, compescendo; invocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio braobii seeularis. Noa obstantibus ordinationibus rapradiotis, aut si aliquibus communiter vel divieim ab apoatoliea sedo ait indultum, quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint, per literaa apostolieas non facientes plenam et expressam né de verbo ad verbum, de induito huiusmodi mentionem.

Datum Romae, apud Sanctum Petram, anno incarnationis dominicae l&lb, tertio calendas aprilis, pontificatu· nostri snno tertio.

, Mvlibgium ducto Kaeovtao, lu favorem episcopates Boeuanlewris.

Dt Ubtrt Irntinti tt ftretptient

In nomine Domini, amen. Nos Vladialaus, Dei gratia dux Navoviae, Russiaeqne princeps, neenon terrarum Plooensis, Ravensis. Soohaosovieneis, Oovtinensis, Visnensia et Belsensis dominus et haeres.

Ad praesentium notitiam ct faturorum memoriam, perpetuo deducimus per haec scripta: quomodo peculiario benevolentiae affectus et amor attrahit nos praecipuus, ut ecclesiae Poananiensis. quam progenitores nostri ox integerrimo Bumanitatis suae selo, largis munificentiae suae libertatibus refecerunt atque donis ac favore et benevolentia. reddamur alacres ac continui, ao ut ipri ecclesiae et personis spiritualibus sibi aubiectia. pacem opera et studio nostris teneremus et quietem, sollicitudo curae nostrae ducalis compellit nos assidua: unde, nonnullas differentias, anfractus et dissensiones. inter nos ducem Vladislsnm, nobileeque terrigenos et subditos nostros seculars·, terraram nostrarum Masoviae, dioecesis Posnaniensi· ab una, et reverendum in Christo patrem dominum Andream episcopum. atque ecclesiam suam Posoanieneem praedictam ab alia, partibus, super decimis manipularibus et lini, et aliis causis et iaiuriis bino lude suscitatis et exortis, per viam amioabilto concordiae consopire, praefatoque domino Andréas episcopo, et eeeltaiso atque elerO suis, instum favore, eirat dignum est, et quietem ia dictis decimis procuraro volentes, consuetudini alias per divae memoriae praedecessores nostros ot subditos terrarum nostrarum Maeotiae, dioecesis Posuaaieasis praedictae, ao dominos episcopos Posnaaienseo cleramquo ipsis subieetum, in decimis huiusmodi ot seram 'diei-

Miirn sen soluti···, » faag· ruteoneil· tempori j 'bua *·ψM taeltWM ·1 ttawvtlM Iμ lMvıIMı 'ad talem «mb dm·!·· Andn· agtotopo, «t «θH«; 41 mu «i «tor· sibi mtaaatn, mm MblUteto ternir' gaois ' at mMMi nateris saeufarib··· diceiicii PoumMi, ·χ ma· Mato· aatoBtto, st Mail baronum at aobilinm noatrMVM itiaiHa, .atq·· 4a unanimi torrnrum amtrnrum, BobUtete terrifεm ram at sabditenm aosteonim prondtatocUm v«ta^ Wa at nes«nsn,(nd|ami<>nbitameoaMrdinm at m !<A ■am dcvenhnus, pwpteuo duraturam; prautto articuli· snpradtoti· regufatum oxlstit «t «xpraseum.

laprtak itnqu* stefaimn·, taudomus, pt, propter bonum paeta faturaa, tmrara nraa«aatium dacerai-bu; quod amuse at perpwuo omh a* stag«H cives, oppidanh emteoaos agraa «étant·· aaatri ducatu», aacaon pnaiaM at singulorum nobiHut tsrrigananuu, at tertorum aostrarum ^unam^u at quarumlibat, cuiaecuaq·· grades at eonditioBto existant, «ora at consuatudiue terraram Bostrarum Maspriaa, hactenus inter bob, epiaaopae Pus»·· nienaee et cieram ipaia subtectum, nobilaequa tcrrigoaas et subdito· amtroa neealaraa, ib dacimia haiusmodi, at ipaarum solution· san decimatione tentis et servatis, damma» manipulare·, cuiuseuqua et euiusHbat grani et seadnis. videlicet siliginis, tritici, avena·, ordei, pisa·, aerati, lantieulae, ao atiam deeimam Uni, dantaxat per unam groaaam, praefato domino Andreao aptocopo at aoclaeiae anne PoaBanianai, seu praelatis et aeaoaicis et preebyteris, altariatis no aliis paraonia spiritualibus, quibus ipsae iure debeatur, dare ,et solvere tenebuntur at debebunt, absqna nilo impedimento et interpretatione ampliori. Et praetere· smetbonaa, ad ducturam eiusmodi decimarum, erant et dabotant eaae eidem 'domiao epiacopo et eoeiaeiae «uaa osaanienai, ae ali» paranoia apiritaslibua perpetuo obligati. Et aoo dux Vladmlaus praenominatus eo nobiloe terrigenae et «ubdin soatri, non debebimus praefatum Aadrenm «pisoopem aeu factore» suos, no alias personas spiritunlee quaacuoqua et quasKbte, in IdeatioBe earanAm decimarum quoquo modo impedire; aed licebit ipaia easdem apud ooMtbones, quoa ad id aibi noverint ntihoras, locare quieto et,secare, omni nostro soa oFSeiaiium terrigeaaruaa et subditorum nostrorum impodimoato procul moto. Nobifa· voro do agris praadiniibas 'ae aliis, quoa suis ÿlBtaxat propriis eoluat tfutrto, ipsorum plebasto, quorum carae iure eubaunt pnrocbtali, decimae manipuler·· ia grano quolibet, ut praemissum eet, et semino, prout araris eat atque iuris, nasia aiaguiis dabaat efoetive. Nan tamee ad ductam eorum tanobuntnr emotbenes. Poterunt tamen ptebhni eosdem decimas Ubere, si veluarint, ad borna sua conducere, ae doipete,! prout ipaia expodiarit, diapoaero.

Item. Qaotteo faetore· praefati décriai Asdraoo ·piseopi seu sueeemorum suorum qpieeoporum PesaaaiensiuB, aut etiam praelato·, eaaoaié··, pcoebyteroa, altariatas et alto· parsonaa apiritu-* ales, doeimaa eeaa ia toni· Beatrto Maaoviaa, peaodtetoa dissessis Poanoatoosto, daaimnra «oatigerit: volumus et decernimus, quod oteun doeimaMeaam bufasasodi, ipafa.no· tofernater dtopeadfa, m ab oo, quod ipaotum eet, «xatodaater, talem «bsor vari meram et ·oaauteadtoom, quod postquam trumeata emuto suiustibat grani, mora solito, in ·ampto Ia toto faariat meme et rite oolloet·, axtune, footer·· eeu decimorum eoUetonoe praefati domini Andre·· epieoepi et eueeemsrum, et praefatorum, tonsuiearum et pteebyterorum, aMactotorum aat «Harum personarum eptrituaMum, ia prime ·gra sivitaito, oppidi et villas, semputatte nevsm ·opaaita, deeimam eapeto de ^noMbot graae et ·emi·· pro decima toOput-, at ale. fasta·* hae· fante do aedem ab alto ^oolibo* eiusdem vHfae, eivttotto seu apldi agro, Denique soloci, memores sive eeaveutl ad metoedum taberetevan, sxpoditi· et aetatto decimi·, de eemmuai ·oltoeture, id quod Ipeea eeueeniet, pro faberiban aerum recipient et eellige·*. »

Item. Omaca eoalteti alvo sdvoèèû, plebeii et ·ebitas, tam ia villto Matris ducalibus, quam nobilium Boatrorum dtoeeeaia Poenaniassl· praadietaa, et ia 'iure Tbautoaleo Obolmeaei reeidaatos sou lecati, preul et ceteri emetboeea agros coleatoa praefato deatino Andrea· epiaeopo et eqeeemQribus mda epiecepis Poanantaeaibus seu lilia penouis ·pirttueUbM ad qua· iUae decima· de iure dignoscuntur pertinere, de agrio advocatiarum aive seulttettorem suarum dacimae sint obnoxii et obligatl; exceptis aobilibos, quibus aes pro eorum servitiis, aliquo· agro· in villis cive bonis nostris, fare baeroditario nobilitati duxerimus dando·, et qui coram nobis, «t non iure Tbeutonico praedicto, citati rwpondabunt; qui nobile· dacimam, more aliorum nobilium terrarum uostrarum Masoviae praedictarum, dare non sint adstriotL Volumus praeterea, dacernimua et' laudamus, quod liceat praefato domino Androne epiaeopo ot suocoasoribu ani· M'alite perconto spiritualibus, decimas ipserum libere, oesenata Impedimento, eum straminibus, tam ia eampto Iquam ia horreis vender·, «t, emptor daeima*. bniasmodi, quam et quaa emerit, sire ipaam aut ipaas trituravarit aut non, nihilominus ipaam aut ipaas dacimas pro se eum straminibus rncipiet, et quo votaarit, libero sdduoat. Eo salvo, qeetfsi ferto praefatus dominus Andréas, episcopus PosMUiensfa aut aliqe parson·· spirituale·, decima· huinamodi, pro ·· «t ueibus ipsorum triturantium, axtuBe' madiafatom straminis, ex huiusmodi trituration· ʻprovenientis, pro sc tollent: reliquam vero medietatem illi cmethoni, apud quom decima stabit reposita, relinquere debebunt et'tenebuntur.

. Item. Licent praefato domino Andreae eplsoOpO «t alii» p«rsouto spiritualibus, absque ullo impedimento, sive areeto nostro seu officialium Beetrorum. aut etiam terrigenarum nostrorum nobilium vel procuratorum ip«orum. doeimaa libaro, vendor· illi seu illis, cui vel quibus voluerint aut utiUus potuarint; nee d«b»bnnt p«r nos ducam Vladtolaum, s·· official·· aut atiam nobile· at torrigoaaa nostro· praedicto· vel eorum procuratore·, alia proptaqaitat· aut alia quaeunqua occasion·, ia vendition· huiuamodi quoquo modo impediri.

Itom. Dominus Andreas eptocopu» praedictas ·t aueMMor·· sui, m ali·· poraonaa spirituale·, deeiassa ···· hyomntoe alta· Obtotong, tociptont·· · principio «Mei· usqa· nd.festum snoeti Bnrtlwtom Mi; naaonas vere ali·· /orsywp, s festo ·haati Bnrthatoarai usqM -nd fentum* Èstivitatto MÀrta· immediato eequeatt·, fateaatrstaa, atiam daetasnr· tonabuntar «t debabnnt. Quedei faatoroc praefati domiai «ptoeopl ··· alium per-SMsrwm apiritMUam, ante feata prnaaarlpta, rido-Nn*t anneii Bartholemai et Khtivitntto Marfa·, nd dselmntienem bufaamodi vaoire nahtoriat ··· a·-gfaxarint nvianti; «ito·· illa cmtobe, spud qnam disims store dabM, «m duobus senbtato sivitatto, oppidi nat vitta·, peet Inpaam ditium featornm, mo* diatom desimam IndamBitor ta borruum suum eoad···* et soaduci preearubii

It···. Tmtomento par quamaMqu· peraona» ·piritanlam ··* seaulai·», ealuneuq* gmdns,

«tata·, aandMaato ta pratemteaaHae fitmtet n− A dita, «XMM ta parpatae texte mnra «aaaaaai •antelaaam, datate p* axoquutoe·· débite· damaadari axequuiiaui, ahtqua aaatre al aaaaaaawata uortrorum aiva oflfatellum impodimaatota areata. la taint rei toatimaniam, tigilla· neatrpe mate*. •tatia art nppaaonm, tigilloqut minori «ara rabea • tergo impreeto. Aetent at data· te floehaetjw, ferit aaaaada inftu oetavaa Atotnaioafa DodM, •anq riaadma 144«. PraeMatibua iUdam magaifleit, hreauia at nobitibnt dtminia digaitariia nottri», Andr* da CceebomiM. palatine Maaoviaa; Saaiaa da Blawau Ploaenai, Gotardo da Rlbao 8o«ha«tovlanti, Adamo de Zictko Gottinanci, Zavitio Rudomonti eaatellanit; Borate da Giglowo pin· earn·, loanna da Kutoo, raeoaatarario Ooatiaaati, Stenitlno da Stnegodn Plocenti, Graywkona de Mikolaiovo Boohaeaovira·!, Nieolao da Trabki Gottfnanci. ludititbut :1o»nne lee vexillifero, Abrahamo de Kretkowiett, dapifero Soehataoviomn, Goliaaa taaraohaleo nOatro, et Btanitlto cancellario nottro Vianenai: qui praorantia habuit a nobit in «omni··!·.

So atata aaoaMhorum, at aaaoalol· reaularibu·.

Ka Mhfma.

Compnternitatem a monachia at monitlibut contrahi diatrietiaa inhibOmuc. Mam qtatuimua, ut ai ·liqua elauatra monialium ad' inopibm tantam devenerint, quod iprae de proventibua monaaterif ·uatentqri non poaaint, et ab amicit pania, vinum, denarii, vel aliquid huiuwnodi trancmittatur eitdein: non haec print recipiant, quam abbatia··· at magiatrae an·· id aignifloant, ut da aioa arbitrio, quid de hoe quod mittum eat, flari debeat, itatuatur: at omnia earum veniant in commone. Item de monachi· volnmn· irrefr»g»bHiter obrarvari. C

Nullo· monachut in abbatem vel ad aliquod officium,*. niti dudum profeetut fuerit, ammattr: et «i aliter tint attumptl, a tuit removeantur offi«ii·, et alii tubttiiuantur eitdem. Quod de monitlibut etiam decernimut obtervandum.

■Novitii iam udulti, ti port annum probation··, in manut abbatia facere profectionem reeuaavarint, de monatterio expellantur. Quod etiam de monialibua obaervetur.

Praecipimut. ut abbatee, praepotUi, priore· monachorum, canonicorum regularium, necnon ■bbatitrae, magictrM et priorittan monialium, tatq in teiptit quam in rabditit, prout cuiuMmnqu· ·pectat ad officium, vitam et convertationam exhibeant, ac habitum deferant regularem; Miptoc ae tuot rabditot, praecipue quae iptorum profectioni obviant et ordinic honeetati non eoagniunt, puta circa exquicitum ornatam, vel notabilem axoactum in veetibùt, cibi· ei potibuc,. equitaturi· et lectieterniic, annuti· et qimilibu· cuparflaitatibua, ·eu taxillorum, alearum et toaehorum Indi·, ai ehoraarum laaeivii· totaliter cohibente·, iuxta ditpaeitioaem ium regulae et Merorum eaaonam in·tituta, colicito providente·, quod nulle· monachu» vel canonice· regulari· mu mouinli», niai ration· admiaictrationi· aou officii, poeMoaionit, reditu· vel aliquid proprii habeant. Qeinimo illud quod ·uitibot cingulari pertona· ex rao labore val artifleio, aut parantem amicorumve raornm largitiona obvanit, Wparforia manibuai oneratur; utparipeiue *providentiam* eireamapeetam, emolamontie huih»·modi oommunieatle, atagularam pertonarum netMltaa «ablevatur. Apoatatacque rao· requirant ·t rapetaat, ac iptot oaroarum poatea affiaiaat, et voluataria reVertentea paterna raceipiaat. calva ·ampar poenitentia regulari; tdiiciaatea, quod atitofo magai· «4 modam panaaaram taeularinta aaa «tenter. St quoniam qaldam raligteai tea* ta· mada aaaa aattoaia aaa idiomatic panaaaa, ta aaa aMaa, ad ordinam raaipera fraqaeatiuc aaa· eaovarunt: ta aaaa fa hoa no· debate naeoptio haberi peruouarum: vol····, at rtttainra·,at quoooauqM parnoaaa, 'dasnaada alat idoatM, raine•unqM natiaaia vol idiemati· ftrarint, indifferenter aaaaipara taaeaahr, at ad baa faciendum par aaaa •vdiaariaa oempellatitar.'

Kt qaln inbeneetam axiatit, quod eaaouiei regulate· vei monnehi, divmic voatib·· veatfatear, earn ax hoe provaafat invidia, inornor ot teandalam inter iptoa: ttatuimaa, quad omnea manactlea vel regulari canonica at rah eadem profectione morante·, indifferenter ex ano at eodem vaetiario induantur: prohibant·· expreeca, no qui· eorum veetea aliqaaa «lirai·· eoluria, niai tantummodo albi vel nigri mu gritai habere praaeamant; quiboa violaceam, glaucum,' rubeum, laonatam et alium quamcunque pannum notabiliter dalieata·, interdicimu· univertit; nae vaatae habeant brevitate vel. longitudine deformata·. Qui varo in praediati· oxaettariat, per' rooc dioeeeranoa vel rapa-, riorea eactigentur, calva diccretione, vel dietinetioM dlvereorum ordinum Mrvata inter monacho· aiva canonico· et converto·.

Et quia, aient· audivimu» et vidimnt, qnidam monachi et eanonici regulare·, tient e|erid ta laici ·eculare· eontueveruot incedar·, in animarum tuarum periculum et tcjpidtlum plurimorum: praecipimuc ut canonici regularet aine raperpallicaie, vel tunieii linei· ceu etppit elauti·, monachi varo tine cappit aut cucaili· ceu teapnlaribua, extra domo· tua· de caotero non ineadant, nae etiam intra domum. 81 vero contra facera praetnmpterint, cdminittratinnem habratea. eam ipto faeto amittant: ct monachu· tive canonieut regulari·, per ahbatem, priorem, praepotitam puniatur, ta ai negligent fuerit, id per epiteopnm tupplaatur.

Quoniam, tient audivimut, quidam monachi ot ranonioi regulare· aliquorum monacteriorum, eon·utvtrunt extra aepta mouatterii, tam patenter quam latenter, tam turpiter quam damnabiliter extra olauatra' taepiut divagari: ttatuimua, quod nullae, excepto qapellano et illic quibu· ex neceacitate adminictratio competit, cepia monactarii tui exire audeat, niti prine ab'abbate, priore vel praepoaito: et ti abba·, vel prior aut praepoeituc praetente· non fuerint, ab eorum vicarii· vel alii· potectatem hahentibu·, eic cpeeialiter licenti» «t ednocMa: quibac abba· ceu prior vel praepoeituc. vel eorum vicarii, alne cauta neeettaria vel rationabili, exeundi licentiam non concedant. Nec etiam obtenta 'licentia, line cocio quitpiam exire praeramat. 8i vero abbate·, priore·, praepotiti, vel alii regular·· praelati tau «orum vicarii, in aliquo praamiaeorum negligentM invtuti fuerint vol remitti, par tMpontionit vel maiori· vindictae M··tentiaml a dloeeaeaai» init m noverint puniendo·.

Prohibemua m monachi vol canonici regulare», ·oelaola· ad auram recipiant vel eondueant; ate tino Neontia dioeeoMnorum epiteoporam vol aliorum ordinariorum, in parochialinm eoetetiaram aapollit axictaat; tod ad raa moaaateria redeant, ta denae radiarint, alibi non ealabrant.

I Bi quit reHgiotu» inventa* fuorit eum «aaibun ·t avibn» venatorii», auiranqua oeeapanti concoduntur a nobic.

Afntteiw BraraWi, nane *163».*

Eoelatia raneta eharitatem communem amnibu» elaricit m·· voltae, m diteordiarum fomitam re- .

movent, dtattexit Btatum oeeleetaetiMm par divar- •M ordia··, ito at altor ia alteri·· riMafom ftriwa •unm aaa mitteret. Quia temon roligioai, praa- •ertim mendicante· mu obeamato·, mom aaa* templatioai· at praadieatioaiv non eontoatri, iara plebanornm pletüqao praeripiunt, ia Movaateari· populo ana· eurue non Mbiecto ariaiatraedia, ia ontibaaqua raoervati· abeolvandia: doeeruit itoque uneta ayaodu, at quilibet tai ordini· oflteta at •on aliéna adminiatret, ia alien· estate, praeter ordinarii admiaaioBom, »· aoa ImmiMoado, tab poena excommunicationi».

Da liapelU· monaefcorum

b aaripai·.

Nulla· rallgioM·, euiueounqu· ordini·, continu· deaervire valeat in parochialibu» ooelaaiia'aooala- rium, ultra octo die·, ab»qno Uliua parochial!· oo- cleaiao ordinarii licentia epeeiali. Qui varo tale· ecienter ultra diM onto, looo oapollaaorum ad celebrandum, vel eocleaiactica «aeramenta «niaiatr··- dun tenuerint aut aualinuorint, aint ipao facto ab om- nium ordinum exequutione auapenai : qua· auaponaio por dioeoeaanoa epiaoopo· (impoeite tamon aia primifM auper huiuamodi oxoeeaa aoa traaa- preaaiono poenitentia competenti, ao iniuneto aibi quod in talibu· ulterio» non exoodant), valeat re- laxari.

Do luro patronatu·.

b anrijtaa

Ad extirpandam illam deteatabiiem corruptelam quorundam oocioaiarum patronorum, qui, rectoribu» •orum defuncti», apoliant domum ot eocleaiam roba· mobilibu et interdum immobilibua, in aaluti· pro- priae dupondium ot acandalum plurimorum: »te- tuimu·, nt aivo laiou· rivo claricut hoc facere praoaumpaerit, ait a iuro praeooatandi ea vico •uapenau·, ot loci ordinaria· conferat eocleaiam late viooi uterquo etiam aoilicot praoaentana ct prae- tentatu» excommunicetur, ct arotina evitentur, donee debita aatiefactlone rearituant aio ablata.

Dateetaada quorundam patronorum aeu advo- catorum eupiditaa, in toatum meta» »uae poteatati» exeadit, quod eum aliqua eecleaiaatioa beneloia vacaro contigerit, quorum ad ipao· in» pertinet -matronatu·, nullam idoaoitateai praesentandarum pbnonarum, aive eooleaiarnm aive plebium utili- tatem attendent··; aed imitator·· quaorunt clerico· Simoni· racoeaaor··,. qnoe recepta ab «te certa •umma poeuniae, rive d· ipaa in poatorum par- •olvoat aat prpmiaeione d· remittendi· aibi vol aon vopotandia etiam ab eia decimi·, vel aliia «ocUaiae iuribua, aut quod ai «ia diaplioantiam feearint, •celeri»· ip··· dimittor·, ot litor·· praeeeotationi· •t inatitutionia »uao ipeorum maaibaa trador· te- •••atur, aut rimilibua pactioaib·· praemia·!·, de- mam «o» inatitooado· epiacopo ropraocaatoab No igitur huiuamodi ·xtorubilo gaaa· marcatteaia ia· aibi voudicet da cetero, coatra oaaoaioaa aane- tio···, boo aanoto approbanto oonciUo dodaimne, quod patronna olorieM vol lai···, qui ax eonvaa- tioM vol pacta quolibet praomiaaorum vol limili, doprehonau foarit aliquem prae*eaiaaa·, oo ipoo pro illa vacatio·· iua praoaoatattoai· amittat, ot pro tone bonedciam huiuamodi por earn ad quern ipaiua iaatitatio portinot, -aaferator; praeeaatatu· voro taliter, bob aolam «odem bauodoio ait indigo··, •ad ipeo facto raddator iababIHa ad Marea ordia·· at ad quaavia aaolaaiaatic· bonadeta abtinauda.

JQp Mφφi*·

Ia boaodeii· iariapatroaatua laieomm, ad ordi- nariam devolari·, im aammuae «arrêter. Pre , Mamai· autam, aatbodri·, at ioefa priodbua ot bo- largiorum aobUitori tMpmtutn pnoboatibu·: vahuaaa, ut aobilitaa la faro oodariMrioo axparia- tar, quorum diffarautiM vol potiaritate iuriapatro- aatu·, «am patrono· ia aoelaei· prae cooteria hono- raro oporteat, aut trigiata aanarum pruowriptione loagiaaim·, par htdieoat eecieaiaatloum terminetur.

Ad omuom dubitatiouh mu quaeatioaia ampu- tandam materiam, aiatuitoaa, ut al quia praedium aaua, oai iua attiaot patroaatu, oaiquam impigao- raverit, indiatlncto iua praeeoatandi apud ipaum obligent··! romaaoat, oriamai boo aoa oxprimat: cam tblo iua apiritnali annoxum, atetimari'non poaait, ergo ot in aortom nequeat computari, cum aompor fraotua roipigaoratao deboat in aortom computari, iuxta canoaioaa ot légitima» aanotioaM.

Do obaaibua.

/n agiiod· ImactewMi prim·. Nb aoat·.

Doorovit aynodaa, ut iucuudaa iagroMua qui, uritatiori vocabulo, reoéptio in eooloaiam dicitur, dotor iuxta antiquam conauetodiaom : modo id no· procédât ax pacto, aed ab recepto exigatur. Pe- cunia natem taliter recepta, ad ornamenta eccleeiae convortatur, ot rqtio de ea dat domino ordinario loci M capitulo. ■

h tadmi.

Inaupor ooaetitoit, ut groaai pro quiotetionibua a dantibua donarium aaaeti Petri, per collectors •on auooolleetorM ad id aoaatitutoC non exigantur: Ül quo commtoit ayuodua ruvorendiaaimum dominum opiaeopum Vratialavionaem, colleotorem eiuadem de- narii, pur nondum domination!· nee aviiari. Alio- quin decravit hoe aummo pontigei aut' camerae apoatolicae referendum, et rogandum ut hoc, pro- hibeatur, quia iate groaau» nee in ratipue compu- tatur apud agente· camerae, nec ad ullam cedia apoatolicae utilitatem per »uccollector·· exigitur, magno oum praaitrdicio oleri.

h cynedo iMttititmi teduui».

Et quoniam plerique iudioee eccleaiaatioi, eorum- que eaucellarii et notarii, in exigendi· «alarii» pro iudiaialibua at axtraiudicialibua proeeaaibua et literie, aient axpariantia docet, nimium m reddunt onero- M·, at opproaai anbditi huiuamodi extorriooee naqnaant aupportaru, et plerique oauaa» eorum malunt derelinquere indefensa, quam onua talium dopaetationum aaatiner·: quod val ex eo evenit, quia in dioaeaaibua provinciarum noatrarum non •at taxa uniformi·, pioeeaauum, Bad alibi maior et onaroaior at alibi minor. No» igitur attondente·, quod pareat·· dobent tbaaauriaara Aliia, non deli- Doii· faatigioai· «orum anbatantiam abaorbare, ao capiant·· pro divanitato aauaantm et litigantium facultate, oartnm modum aapportabilom et uni- formem, amnibu· iudicib·· aecleateatici·, etiam arehiepiacopia at aplaoepi·, eorum eaaeallarii·, oariaa aaditoribaa ofBcialibaa. notarii· at tabol- Manib··, ia omaib·· aoatraa proviadaa dioaeaaibua, de cetero obaarvaadum »tatuara; boo «aaro appro- bate eoacilio, alogiam· at dapatavimu· quatuor viro· idoaao·: videlicet, loaBaam Chalaaki Craco- viaaM··, loaaaom Oorahi Poaaaaiancam, arebi- diaaoaoa: Gaorgtam Ifyukowaki eaaoaioam Gaa- •aanum, ntriucqua luria doctor··, at felleam Naro- ptaeki, aanoatoum Vladl»lavieBaem,qui taxaao maium dioeaeaem ia unam formam- geseralam, ia tota praetecta aootra obaaevandam, radlgeraut et mode- raraatot: qai obtolaraat aobi· .texam eoeleain· matropoUfoaaa Gacaaeaci» iater alia· mlaoram at boMBtteraat, quam adhae ia plwfoque Mriptorla

fecerunt uradoroiteran. Qmmu te ita «t formam atetuti provfoetella taeeri temteu, ab omaibea indMbM pnofatie, oenmqno notarifo, tevfotebllIter obtemnAun; tynm deteodpe no* occImIm tantum aed tottea provinciae Gaetnemte, tenent 4M et nominari «)» ■« perpetuo et te aevum. Coatrefacientee, poena dupli parti laeeae, te pooMeyfio^ 4aB eedeaiao maiori applicanda, par raperiorem irremiaeiUUter puionta antea texae tMor toqahnr.

ÏWxA ywQMMuuB taris Mttririsrii s^tritarita

In Maaia ordiaariia, *tUnUn,* nana prêtant, aire ait anna rei piaret iudicea apud epitcopot; apud oMoialtt medi» (rotant. Cteateamie, live contra tuam tive Oontra piaret, anna proMW. *Afgnt*-ratio, dae grooei. Eeagyrceetio, tree (rotai; contra partioipaotat, quatuor prêtai. IntordMeat quod-Hbet at quotquot tut pononaa, tex proaai. A qualibet atatattM -praedictarum cocturarum, duo proaai. Zwrtriimwiinm appellationia, todecim prêtai. Bratimorie pro examine tettiua, tex proni; pro examine oaiualibet Untie taper aimplioi propotidone examinati, duo proni. 8i voro tuper arÜeuMe quantumvii magnit. tex groaai. 8i tuper foforropeterMt, nihil, ti dantur ad numerum tredecim, ultra generalia quae in hoe numero tredecim computari non debent, tod tantum tpeoiaUa. 8i autem tupra tredecim, tune pro quolibet interrogatorio unua promut. Ooptae pro vigteti quatuor rigia in modia charta ox utraque parte nripta, août promut. *M Meti»* at ndmittionibut quorumcnnqua procenuum, nihil. 4 "·*» MMaWna apud ordtearioo, median pronat; apud foraneoa offlcialoe, tex denarii. 4 août obligationum ot conndtutionum, unua promut. Cberataaio, nx groni. Cbmmrntio aimplox, quatuor groni. *Cridn* cum omumMo, tex groni. *Sifntfeatorin* pro inadtudone, quatuor groni. lùvafWhebi tine lententia, tex groni; cum lententia, duodecim groni. Et in benefIcialibut in peryemmw, unm florenut. Ao lrentMHnpte nenteritiae definitivae ad curiam Romanam vel' alibi trannportando, in pergameno et eigillo appento, una maroa. /ndu/htM ad copulandum, duo groni; |ad] carnet manduoatidum ex neeeuitate, duo groni. A'mimrie, duodoOim groni. SuWeiegotie cautae, duo groni. Ae coqteMetiewtat tntamontorum, ei teetamcntum continet centum Horenoe, una texagena; ei tupra centum, ad quamounquo tummam, non ultra quinque floreni; hoc provüo, quod pervut exoenut tupre centum, non augeat taxem. De inctitutionibue et provitioaibua bMOfioiorum, mot aatiqnn ot bulla provincialia eervetur. A» *frttüenïhit* beneficiorum, a mam proventui, medium fiorenum. Ac regemro in uno folio papyri, duo groni: ita quod medietaa folii eontiaMt rigaa viginti quatuor ot non minua, ot Mribatur aoriptura oomprehenaiva ot non extonaiva.

Zm MMM ri JBpMtalfofa NMta

CUaii· qpwtata, unut ferto, ei la M nt teeertio commimionia; alin tex groni, ot hoe ti Mt in pergameno; pam*ab ba quao nt in papyro aboquo intortio Mmminioaia, quatuor grotri. Ctatiq per duodecim groni. *OUeÜ» am erMnpnlMrte,* duodecim proni. CbmpWnri· eum teNHtimw, duo-ri s^^ri^riiriri^ tox proni. 4gfrwM*io, oeto protei. <it|yrtiatii, -decem; et oontra partieipiaatee, duodecim, tatrdietam qnodlibet, ot quetaunquo penoaae contineat, qntedorim premi. 4fioote*imMo tam te apoetolieü quam te appoUatioaum oauaie, aolvaatw toeuadum PMptritaMII ri taSMB MBMΠNΠNBo

Oonoo·. emanat» eomw XXXTIBf.

1>m preeti. JeMMMo, aux groeeL Iratimtriefoe pre examine tertiem, eate preeti. Ao fafrwuafc remierionto Mteae ad priorem Mdieom, haboutrai vim deteMvae etatentiae, media mana; at not habot vim dodnitivao tentaatteo, qatedmim prêtai; M a dedteMva, ana maroa. OMaNe ad exoquaadam natandam, tex prêtai. Jbapnattrfata ai te eie era natMtte ianretnr, ana maroa; ti daae Mataattee, daaa mareae; at tie ooMequrater. MMapetie tmitdt, quatuor proaai. OmmbMo ad eauaam, duodeeim prêtai. 4taMfooum inhibitione, media marea. Item, te Maaia qaaa repntrantur, non telvaatur notae, et ai pariet eoaoerdeat, anteqaam regootrum Mriptam fuerit, taaa procuratoreo teneatur ad tohitioaem notarum.

In Muait lopationia natae, eervontur omnM taxae praedictae, qaaa in eauait apoetoHeia ot appelladonum tervari decrovimna: hoe^excepto, nt pro eemmimimdiut at *tUeHtnihu* earn intortione querelae, in forma oMgratta.- vel tua oobit: ditioree aolvant medium maroam, at pauporea quindecim pronot.

In «etiam.

Item etetuimua, ei indien eppellationia in ana eivitate cum iudicibua, a qnibu appellatum nt, morari contigerit: .tune acta eoram indice, a quo mt appellatum, te diapendium partium repmtrâri non debeat: ted originalia ad iodine ad quoe appellatum nt, notariat mum tranaportaro tenebitur, a qua tranaportatione habebit tree groaaon. 8i autom te divertia civitatibut ot lode eoedem morari contigerit, tune etiam acta quantumvia multarum initandarum, non regwtrentur, nod tranaporteatur originalia de loco ad locum: cxeeptia actio initandae ultimae, quae regntrentur et rogntrata trantporteatur; originalibua ponn indicem initandae ultimae remanentibua.

Ita'Bod· sriveedM Motribnfeteta

&r matiMione *Dntnm, Pttrieoeiat, 1M0.*

Doceevit tynodua, nt cum durum ait pro exolVMda contributione eum bit agere, qui vel dignitate tpibcopali praediti beneficia MoInlattioa pottident, vol aüoquin procul abaunt: contra eorundem beneficiorum quoecuaque tatom ten procurators por centum procedatur; ut id quod contribution» nomine debetur, intègre ad collootom perveniat.

Afri Dtnireri, Atriceeta, *1544.*

Diligentiua eavebunt roverendinimi domini archiopiaoop» et epiacopi, ne ad ferendum defentioaie tubtidium nomine cleri print eonientiaat, donee omnia privilegia, iura, libertatee ot immnnitatee ooolooiaatioae, a quibua non param diaoeoeum eat, reetituaatur, at in executionem ponantur. Quandoquidem ordo aocularia non prine eoueatit ad contributionem pro regni detaoioae, ad quam illi de tero obligantur, niai priuo exigant aliqua atatuta prô libitu eoo; multo magia convenit. Ut derue, prinaquam tubeet onua aubaidii cui iure divino ot humano non eat adatriotua, etiam contradat ot adigat iura, privilegia et Ubertaioa arae te roboro coaeervari, ot ut debitae exarationi demandentur.

Do rafltapmMm.

Decrevit aam eynodua, ut epioeopia titularibua, qui vulgo aulfragaaei appellantur, ooaMcraatibua et ordteM eoafeeratibua, notarii pro formatarum mtaotioao m datecopy tempero·»- Quibua idcirco ia medm exigendi prameribitar, nt a literie formatae acolythi uaum, tubdlaeoni duoe, diaconi troc, tant-.

dotis quatuor grosso· recipient: alioquin in contra tarantes, poena excommunicationis boncilliiprovinciatis lata est ipao facto. Buffragaaei vero consecretion··, ordinum collation··, issuper basilicaram, altarium, cimiteriorum aliorumque loocranq', vestium et vasorum consecrationes gratuito taiatrt, at non amplius quam procurationem, hoc eet alimoniam sui, personarum equoramque «upturn necessariam et non guporfiuam, in eodem loeo percipiant. Quibus domini loci ordinarii honestis stipendiis, ne egeant, providere tenebuntur.

Do ooneoorulon· oooleelae .vel altarim

8i ecclesiam pollui humani sanguinis aut seminis' effusione, aut .publice excommunicatum in ea scienter sepeliri contingat: ipsius ecclesiae oimiterium, si contiguum sit eidem, censetur esse pollutum, et antequam per episcopum reconcilietur, in ea non debeant divina celebrari vel aliquis sepeliri.

f *Ea* novis tamnis *Latici.*
Ift tyaodo Pnritovienti quarta.

Execrationes sacrorum locorum, iuri communi innitendo, sacra synodus, propter clerum simplicem, tunc contingere declarat: cum aut sanguis humanus abundans,ex vi illata in sacro loco effunditur, etiam •i in terram effluere non permittatur, ut pote, cum in scutellam vql vestem recolligatur; aiit si forte quispiam absque sanguinis effusione illic interfectus vel enormiter fustigatus percussusque sit, vel cum semen humanum in sacro loco libidinose effusum sit. praemissoramque sufficiens probatio -appareat; exeeratorem autem arbitrio loci ordinarii puniendum. qui in poena infligenda rationem habebit personae. loci, temporis et delict^

De celebratione missarum et officiorum divinorum.

Cum celebratio missarum don ex vita et merito, sed ex officio dependeat sacerdotum: ideo statuimus. · ut si quis laicus vel . clericus, cuiuscunque dignitatis, religionis vel status existât, ausus sit. praesumptione damnabili,, jiublice praedicare vel occulte docere, credere vel 'tenere pertinaciter, quod sacerdos in mortap peccato existent, non possit conficere corpus Christi, pro incredulo et haeretico habeatur: quem errorem huius sacri Ooncilii approbatione dainnamu·, et damnstum dudum nunciamus, anathematizamus ot pqtTitus reprobamus.

Damnamus insuper, anathematizamus et'reprobamus omnes articulos loanni· Vikleff, loannia Hue et sequacium eorundem, et praesertim errorem illorum, qui-eadem praesumptione'damn*bili, audent publice praedicare vel occulte docere vel tenere, quod de necessitate salutis laici sunt communicandi subulraqué specie, scilicet panis et vini: qui error per decretum sacri concilii Constantiensia est damnatus. Quod sequitur in haec verba.

Decretum sacri ooacilU Oonstantiensi·,
de ooauaunlone -aub utraque specie.

In nomine sanctae et individuae Trinitatis, Patris et Filii et Spiritus sancti, amen. Cum ia nonnullis partibus quidam temerarie asserere praesumant, populum christianum debere sacrum eucharistiae sacramentum sub utraque specie panis et vini sus-, cipere, et non solum sub specie panis, sed etiam Sub specie vini populum laicum passim communicant, etiam post coenam vel alia· non ieiunum, et communicandum esse' pertinaciter asserunt, contra laudabilem ecclesiae eonsuetndinefit rationabiliter approbatam, qnam, tanquam sacrilegam, damnabiliter reprobare conantur. Bine est, quod hoc praesens sacrum Constaqtiense· generale concilium, is Spiritu sancto Isgitim· congregatum, adversus hunc errorum saluti fidelium providers satagens, matura plurium doctorum tam divini quam humani iuris deliberations praehabita. declarat, dscernit et definit: Quod lie·* Chri«tu« post poenam instituerit, ·t ni· apostolis ministraverit, sub utraque specie panis *et* vini, hoc venerabile sacramentum, tamen hoc non obstante, sacrorum canonum authoritas laudabilia, et approbata consuetudo eocleaise servavit et servat, quod huiusmodi sacramentum non debet oonflei post eoenam, neque a fidelibus recipi non ieiinis, nisi casu infirmitatis vel alterius necessitatis a iure vel ab ecclesia concesso vel admisso. Et sic haec consuetudo ad vitandum aliqua pericula et aeandala, est rationabiliter introducta. Et licet in primitiva ecclesia huiusmodi sacramentum reciperetur a fidelibus sub utraque specie, postea tamen decretum fuit, ut a conficientibus sub utraque specie, a laicis vero tantummodo sub specie panis suscipiatur, eum firmissime erodendum sit et nullatenus dubitandum, integram Christi corpus et sanguinem, tam sub specie panis quam sub specie vini veraciter contineri. Unde eum huiusmodi consuetudo ab ecclesia et sanctis patribus rationabiliter introducta, et diutissime observata,, sit habenda pro lege, quam nou licet reprobare, -aut sine ecclesiae authoritate pro libito innovare: quapropter, quod hanc consuetudinem aut legem observare sit sacrilegum aut illicitum, censeri debet ertoneum, et pertinaciter usereptes oppositum praemissorum, tanquam haeretici arcendi sunt, et graviter puniendi per dieeeesanos locorum seu officialS eorum aut inquisitofes hsOreticao pravitatis, in regnis seu provinciis. in quibus contra hoc decretum aliquid forsan fuerit attentatum aut praesumptum, iuxta Canonicas et legitimas sanctiones, in favorem catholicae fidei. contra haereticos et eorum fautores, salubriter adinventas.

Datum Constantiae. Jie 6 mensis iulii anno Domini 1415.

Sacerdos quilibet plebem suam doceat diligenter, ut eum in celebratione missarum levatur hostia salutaria, quilibet devote flectat genua sua. vel •altem se reverenter inclinet. Idem facient, cum earn portat presbyter ad infirmum, quam in decenti habitu, superposito mundo velamine, ferat manifeste ae honorifice ante pectus, cum omni reverentis et timore, eum nola (stola?) parva ut lumino, nisi locorum repugnet distantia vel temporis qualitas praecedentis. Et ut ad faciendam tam venerabili sacramento debitam reverentiam et honorem, hominum fidelium devotio incitetur: omnibus cbristifidelibus qui in elevatione et* delatione corporis Christi, genua flectent, vel saltem devote seee inclinaverint, et unum Peler nutter cum salutatione angelica dixerint,*eut ipsum venerabile «aeramentum ad infirmo· concomitati fuerint, de omnipotentia Dei clementia, quadraginta dies indulgentiarum, de iniunctis poepitentii· misericorditer relaxamus.

Antiquum statutum Gnesiiensi* provinciae renovantes, praecipimus, nt episcopi summis festivitatibus misaas celebrent, ot verbum Dei popnlo per se vel alios ad boo idoneos, proponant; nisi magna neoeesitate faerint impediti.

Rures missas, uau die, excepta solennitéte Natalis Domini, ayrerdod celebrare non lice).
'Ea aaEpiit.

. Prohibitum constitutionibus canonicis invenimus, ut nullus sacerdos plures missas debeat dicere una die. excepta solennitate Nativitatis Domini, 'et in oesibus specialiter reservatis. Quia tamen saoer-

dotum avaritia, ausu tamarario, at plaras oblation·· capiant, ia diversis. aoelesiis praesumunt dinar· pluree missas, praeseati statuto firmitar prohibamus, at nullfis saoardos de catero dues missasuno die, nisi at praemittitur, audeat eelabrsre; contrarium facie··, ad arbitrium euperiorie puniatur. Item, 'abusum llium, qui ia quibuedam eoclesiis solitus eat obaervari, videlicet, qaod proebyter cantato introitu et kyrie eleison in uno altari, mox ad aliud ad id faciendum aa convertit, at aio deinceps, et cum hoc avaritiam sspere videatur, proptaroa abusum praedictum penitue reprobamus. Adiicieates, quod duae vel plure· mineae, ubi voce· invicem m confundunt, in una et eadem ecciMia eimul at •emel nullo modo decantentur.

Ordinamus etiam et statuimus, ut deiMope, nedum in cathedralibua verumetiam in collegiati· ecclesiis, omne· hora· canonicae, per vicarios ipsarum ecclesiarum decantentur, ut eo amplior ad eccleaia· populi devotio excitetur. Quodque in altari maiori cuiuslibet ecclesiae eathedrali·, nonnisi canonicus eiusdem ecclesiae missam audeat celebrare: nisi per consuetudinem in* aliquibus ecclesiis contrariumSit introductum.

Cum doctor gentium' lumenque gloriosum ecclesiae- asserat, unicuique nostrum gratiam a Domino datam, quam non convenit alicui, maxime in sortem Dotnini vocato, in vacuum recepisse: quapropter, quod miramur et dolemus de nonnullis nostrae provinciae episcopis, abbatibus, praepositi· ac aliis clericis, dignitates, personatus, officia, canonicatus, eooloeiastioa beneficia, curam praesertim animarum habentia, obtinentibus; qui etsi sacris canonum institutis urgentibus, ad sacros clericorum ordines promoventur, aliqui tamen gratiam, quam in collatione praedictorum ordinum assequuntur, sacrarum videlicet minarum officia, in quibua nostrae redemptionis recensetur memoria, in suae salitis ac animarum, pro quibus huiusmodi offerre tenentur Sacrificia, dispendium, raro vel nunquam, non sine gravi scandalo celebrando exequuntur, ac si propter alicuius criminis latentis obstaculum, ab exequutione sacerdotalia officii suspendi viderentur. Cum .autem beneficium datur propter officium, in quo praecipue circa frequens ministerium venerabilis eucharistiae sacramenti. Deo digne et laudabiliter •er-' viatur, hoc sacro approbante concilio, volentes hunc torporem a praelatis et clericis huiusmodi, virga seu baculo pastoralis animadversionis excutere, statuimus, ut de cetero, episcopi et abbates, praepositi et alii', ut praefertur, ecclesiastica beneficia, qualiacunque sint, obtinentes, subdiaconi ad diaconatus, et diaconi consequenter ad presbyteratus gradum, impedimentis canonicis cessantibus, infra unius anni spatium promoveri non postponant; dum vero in sacerdotio fuerint constituti, infra mx mensium decursum, a tempore quo presbyteratus ordinem susceperint; hi*vero qui aCtu sunt saoerdotea .facti, a die publicationis praerontium, infra similem sex mensium terminum, vel ei eo citius fieri poterit, ad praedictorum ordinum exequutio•am, videlicet ad peragenda veneranda missarum offris, tam reverenter quam devote, iuxta suasum apostoli seipsos probando, praeparare debeant; ac toties da illo pane edar·, et do calice bibero, quoties ai quando hoc tasis Deus inspiraverit, at sum ac proximi saluti putaverint expedire. Ita tamen, ut ei -frequentius Jid fieri commode· non posMt,. saltem in festis mataribus anni, nisi fuerint eanodico impedimento prohibiti- quod suo superiori, vel da ipsius licentis confassori idoaeo revelabant, devotius, situt potarint, miasaa celebrent. Trana-' grosser·· satam huius salubris constitutionis, si •pieaepi fttarint, pro quolibat anno ia Matam ; ai abbot·· sea exempti, ia viginti quinqu· martis •snalibns; ai varo praapoaiti a* alii baaafieiati, praeaartim curam animarum habaniea, daeima parta fraataam banaficiorum, pro madia porta *taiuieae* illarum aocleaiarum ubi banefieiati fuerint, in raaidua vero pro txequutiona pruaaaatia nostra· cdn•titutionia, loci scilicet ordinario vel coi haec »olli eitudo commi··· fuerit, convertenda, praaeateti irrefragabili statote decarnimue pnniandoa. Ad cuius •olioitam fidalemque observantiam, apiacopojtim noetrorum, et aliorum vice· ipsorum gerentium qui pro tempore fuerint, conscientias oneramus.

Ea notii. ***In*** synodo lsmossam' primo «l sscwida.

Perpetuo prohibemus edicto, ne clerici noviter ordinati, ad primae miasaa tnandieent per m vel aliam mu alio·,' cum dari totius scandalo, levitata et dedecore, ac contra canonica· sanctiones: •t non piua quam una die in conviviis primitiarum m occupent. Contra facientibus poena arbitraria imponenda.

In tynodo Pitrieotnrnn friata.

Ne ex varietate, quae in pontificalibus antiquis invenitur, aliquando error committi valeat: statuimus, quod de cetero pontificale iuxta ritum Romanae eceleeiae impressum, in conferendis ordinibus et consecrationibus episcoporum, virginum, et benedictionibns officiisque divinis et aliis cerimoniis, M tota provincia observetur.

/« synodo Lonctetsnsi ***prima.***

Et quia nonnulli indocti sacerdotes, legere nescientes, et aliquando pseudosacerdotes non ordinati, consueverunt missas legere adeo demissa voce, ut nequaquam a populo astante" audiri possint, hac arte insufficientiam suam tegendo: et, quod est pein·, corpus Domini non consecrando, idololatriamque committendo, quo ira Dei provocatur, et populus astans ludificatur meritisque condignis defraudator: quare synodus constituit, ut missae lectae a sacerdotibus, elevata voce et sonora legantur, ut ab astantibus bene audiri possint, sub poena suspensionis ab officio.

Ea statatis Mailiiat Dntvicii, Pitrieotiat, anno Î530.

Quoniam tara disponunt, beneficium dari propter officium, ad horas denique canonicas, domino Deo veluti certum pensum quotidie persolvendas, quemque beneficii possessorem arctissimis vinculis esse obstrictum ; «Itero namque, quod patrimonio Christi beneficio scilioqt^servatur, altero quidem ordine sacro, cui horae canonicae annexae sunt, insignitur: plerique tamen clerici, etiam insignes, tantam de se domino Deo obligationem minime co,rantes, in grave animarum suarum periculum, inque decoris 'clari perniciem, malitiosum illum servum evangelicum. imitati, qui talentum, Indi faciendi causa, a Domino sibi commissum habe··, in terram defodit, nullum Domino fructum, quin potius ex negligentia damnum, sibique ob hoc Domini, cum pernici·, indignationem .attulit: tamen horarum divinarum censum minime persolvere, idque preoiosam talentum a domino Deo lucrandi causa illis commissum, négliger· non horrescunt. Proinde ha·· sacra synodua dominos ordinarios orat, hor'tafur atqua eorum conscientiae iniungit diligenter in doro, eoa tales perquirant, ac iustis ex iuris praescripto poenis percellant, quo ot hi etiam invitj, i* Dei nomina ad debitum obeequism adigantur. Aliiqus tantam insanam animi indulgentiam axamplo poena· diffugiant.

· Os
Xλ WNtiifMiB·

Baptismus cnm honore et reverentia oelebrotnr, et eum magna. cautela, maxime ia distinctione verbqrupt et prolatione, in quibus tota viriae sscrameati MMiatft, Miiioot: ego te baptise, ia nomino Patrie et Filii et Spiritus saneti, 'emea. In vulgari laicos quoovis ae obototrioee doooeat Moerdotee frequentor, qualiter, cum opua frwrit, debeant baptiser· (patrem et matrem etiam proli·) in mortis articulo. Forma autem verborum praedicta. ab oo qui baptisai, integre, continue, ordinate et aine interpositione aliqua proferatur. Interrogetur autem ûioue, qui sic ipsum baptisavit, diligenter a sacerdote, quid dixerit, quid fecerit, et si eum invenerit modo discreto ot debito baptisasse, allato puero ad ecclesiae force, suppleatur quod deeet, scilicet pabulum salia, et anrium linitio cum saliva: ot tunc a sacerdote nomen puero imponatur. Exorcismi tamen non dicantur, sed super fontem, sine ablutione tamen, omnia fibnt quae solent fieri. 81 vero dubium faerit sub qua forma puer baptisatus faerit, tunc sacerdos omnia fabiat, et aqua abluens dicat: si tu es baptisatus, ego te non rebaptiao; si autem non es baptisatus, ego te baptise, in aomine Patris et Filii et Bjiiritua sancti, amen. Ad elevandum puerum de fonte, duo tantum patriot recipiantur; unus etiam vel una sufficit.

&c constitutio· Nieolai Dtiengooii,* fttri-*oooiao, 1551,*

Rutheni aliique schismatici in quorum baptismo debita farina aut materia servata non est; et quiconque ad gremium et unionem sanctae matris eocleiiae venire, et sacrum baptisma suscipere voluerint, rite baptisentur.

Deotutodla eucharistia·.

Et aati^au.

Statuimus, ut in cunctis ecclesiis, eucharistia, chrisma, -oieum sacrum, aqua baptismi, aub fideli custodia, aub aerio et reverenter observentur, ne possit ad illa temeraria manus extendi pro nefandis aliquibus exercendis. Si vero is aid quem spectat custodia, ea incaute relinquent, tribus mensibus ah officio quspendatur: et si per eius incuriam aliquod nefandum inde contigerit, graviori subiaoeat ultioni.

Relinqui nolumus incorrectum, quod quidam clerici ecclesias aio exponunt suppelleetiUbus propriis, et etiam alienis, ut. potius domne laicae quam Del basilicas videantur, non considerantes quod Dominus in evangelio non sinebat ut vas transferretur per templum. Bunt autem alii, qui non .solum ecclesias dimittunt inau^aa, verum etiam vasa ministerii et vestimenta ministrorum, ac pallas altario necnon et ipsa corporalia tam immunda relinquunt, quod interdum aliquibas eunt horrori; firmiter prohibemus, ne huiustnqdi suppelleetilia in ecclesiis reponi admittantur, nisi inter hostiles incursus, aut incendia repentina, seu aliae necessitates ungentes, ad eas habeatur refagium: sic tamen, ut necessitate cessante, ros in pristina loca reportetur. Proedpimus quoque, ut altaria, vasa, corporalia ae vestimenta praedicta, munda et nitida conserventur. Nimis enim videtur absurdum in sacris sordes .négliger·, quae dedecerent etiam fa profanis.

Ea eiaMi» NiaU DnengteH, Latieii,. IAM.

Cum per incautam custodiam sacras eucharistiae corporis Dominici et aliorum sacrameutenna, stout experientia didicimus, nefariis hominibus quandoque praestatur ad sacrilegia ot maleficia ecse•fo; proinde statutum votus do custodia huiuamodi decrevimus innovandum, ut roctoroa, enstodee et vieeoustodes, seu Ut voesat sacrieta· oocleoiarum, ciboria seu Mcraria, ubi roeonduat aaqrosaaetum corpus domini nostri loan Christi, similiter oleum sacrum ot chrisma nocuos fontem bsptiomalosn, in bona clausura ot custodia servent, et elaves •aerarii ipsi penos se, vel abdito loco in ecclesia, sub poena cereorum, et suspensionis ab ofBoio et beneficio ad unius anni decursum, teneant, ne ad illa cuique facilis pateat aditus. Alloqui, si cuius incuria aliquod eiusmodi nefandum, quod absit, facinup, per impios admissum faerit, graviori animadversione ferientur. Locorum autem arohidiaooni, mu illi ad quos visitatio parochiarum do iure vel consuetudine spectat et pertinet, de custodia huiusmodi diligenter perquirant, et illam videaht: ut ai minus caute aliquem id observare oompererint, tales mu talem ad locorum ordinarios deferant irremissibiliter puniendos. Similiter roctoroa ipsi ecclesiarum et eorum vicarii, mu illi ad' quos administratio sacramenti eucharistiae pertinet, ut illam reverenter 'et non tumultuarie communicantibus distribuant, et videant diligenter cui illam administrent, vultumque pecoris eat agnoscant: ne scilicet alienis parochianis. et ignotis hominibus eisque peccata sua non confessis, nec diligenter, an veritatem ebrporis Domini in ea contineri credant, ac illa concessa, statim ibidem in sui praesentia communicantes, ipsos ablutionem sumere faciant, aub poena superius descripta.

Do observatione Muniorum.

£s eniigms.

Prohibemus, ne quis adultus pariter et discretus, ordinaria et atatnta ieiunia, ut quadragesimale. quatuor temporum et vigiliarum, praesumat infringere; nec huiusmodi necessaria ieiunia, praetextu votivi st extraordinarii ieiunii, cnm tale damnum tali lucro nolit Deus compensari, in alia ieiunia commutare.

Volentes succurrere erroribus, quos experientia docente didicimus temporibus nostris, in aliquibus dioecesibus provinciae Gnesnensis exoriri; statuimus, quod'vigilia (si] beati Mattbiae apostoli, in dies carnisprivii inciderit, quoad ieiunium et alia, ab omnibna observetur, et in aliam diem per quempiam nullatenus transferatur,

**Irt·*"* sodifioandls.

& eutijsa·.

Ecclesiam mu basilicam de novo nullus aedifleet, nec antiquam transferat,* nisi per episcopum vel eius commiMhrium, in locum structurae ponatur lapis primarius benedictus, alias aedificium diruatur, et aediflosaa temerarius, durions vel laicus canonice punistar. Nec episcopi socji dioeoesanorum seu vicarii, qui suffragan·! communiter appellantur, huiusmodi primarium lapidum ponant, maxime in locis in quibus ecclesias alias non faerunt, neo aedificatas consecrent sine dioeoesani licentia speciali; qui ex officio suo tonetur providere, ne ecclesia erigatur sine dote congrua, luminaribus ot ornamentis, et absque eoclesfae antiquioris notabili detrimento. Cum autem eiusmodi episcopo per dioeoosannm committitur, ut in dioecesi sua oeoleaiarum construendarum primarios htpides ponat seu constructas consecret, in tali generali mandato non comprehenduntur oollSgiatse oeoledno, niai de ipsip specialem fecerit mentionem. Talio vsmr eptoeopus, niai de speciali dioeoesani

epmmiodeos, non potest Ipriua subdito· sobers Vol MgON.

Item. On episcopi fondant eoriosi* aat tendat* datera volaortat, stateim*, wt daw in par* potnam dbmoriam .babeafor ia wriptis, at aub tigille praslati at patroni. Utera diligenti* eoaoervstur. Bi quae ante* pro roibas eiusdem see)»· eiaa doetaae fueriat deputatae, sub certa liari* tâtions terrae at qs*titate valeria debeat assignari, ita ut exereeeeatiae, ei quae forent, ia poetasum ad mensam episcopi eoavertaatur. Boa antes ad capitula eceleriaram oathedralium habentia donation* novalium, nolam* extendi.

Quiconque oocleeiaetioa beneficia obtineat, adjuvent ad tecta eoclesi* reficienda vel oeeleri* rostaurandas, ot cum aio oollectoree eleemosynarum, pro fabricis ecclesiarum, quo» quidam viotricoa appellant, deputati, qui eunt omni exceptione de plebe maioroo; et iidem slesmosyn* fideliam inconsultis eccleeiarum rectoribus non expendant

Ad decus et-honorem ecclesiarum eatbedraliam attendentes, statuimus, quod ooaauetudo in noatro provincia iam diutine observata, qua pontifie* duas, et capitula eceleriaram eatbedraliam tertiam partes, pro fabrica eccleeiarum contribuunt, robur obtineat perpetuae firmitatis; ipsamque hoc approbante sacro concilio approbamus. Et nt aoqualitaa cuilibet «erretur, decernimus, qupd capitula ecclesiarum pfaedietarain, poqant beneficiis ipsorum iustam et 'ordinatam taxant, salvo quod si ox iusta causa contigerit clerb pro subsidio fabricae collectam imponi, illa ne alter prae altero praogrovetur, parte pro aliqua non debeat computari, sed ea non obstante, nihilominus quilibet contribuat suam, partem.

Ad divini cultus ampliationem, ad viarum quoque iniustitiae ao controversiae praeclusionem, quodque rectores ecclesiarum, et aliae spirituales personae militantes Deo, curis se non implicent secutoribus, carnalia spiritualibus, inutilia utilioribus, praeferendo : volumus et ordinamus, quoti singulis annis infra oetavss Nativitatis Christi, aliquo dierum dictae optavae, ipsi rectores vel aliV curati, communiter et divisim, quilibet in parochia sua, cum patrono ecclesiae, si patronus ibi faerit. et com* mode adesae poterit, et eum parochianis, Vel saltem cum aliquibus de senioribus paroohisnoram seu parochiae, duos viros de statu laicali, fide dignos, eligant ao deputent Qui rie deputati viri ecclesiastici, vel victrici eeelesiae nominati, ea, quae pro fabrica seu structura, et aliia censibus seu necessariis eoeleeiae, quoquo modo a ohristifidelibus offerentur, diligenter conservent, et eum oonsilio rectoris exponant fideliter ao dispensent: qui etiam hniusmodi oblata, cum rectoribus cuiuslibet- ecclesiae describere, person* offerentium, tempus et quotam oblationum,- ne ipria apponi possit usurpatio, tenebuntur. Et in fine anni suis successoribus, sio ut praefertur iterum electis, ot rectori ecclesiae, * aliquibus de sanioribus parochianis, de hniusmodi receptis et expositis, etiamsi ipsi do ebnsensu rfotoris et parochianoram, in oodem officio remaroerint, singulis annis rationem fuero sint adstrictt: ad quam etiam faciendam, eos et eorum quemlibet obligamus. Et nt in praemissis cesset omnis suspicio, ot verit* apparoat, volumus, quod unus liber seu quaternio, pen* rectorem ecolseiM, et alter pen* dictos viros duos eocleeiastiooa rit; in quibus libri· sive .quaternis, huiusmodi obletipuuf summae; ae distribution* rivo dispensationes eorundem, Ut praemittitur, conscribantur, habeantur, remaneant et serventur; pravitatibus rimonieo, usurae ot cuiuslibet alteri* impietatis, atque dilapidatieuibes oeseaatibus penitae at ssaastis. Testu· ai dieti viri oesisriastioi, eau victrici eeelesiae, riaguUo aude ratiimo·, aie ut proseriam· eat, fecero eaatempeeriat aat M* vale obarioeriat: raoteroa eaeleriae taiaa moadtioM per ea vel Me digero ipsis praeeriane, ordinario 'lori, quanta eidae commodo patariat, sub poena synodal!, eaedem deuaaeieat, aaimadveraioM debita puniendae.

ü^leeloi J^^uerttpetee, ^Rtdrteeeiec, ^tmte *IMI.*

Onera fabricae oeeleriarnm eatbedraliam, iuxta dispositions* statatoram provincialium, principaliter incumbunt' rovareudiarimie dominia ordiaariie, utpote, qui duae iliorum partes ferre obligantur; ex consequent; vero capitalia partem tertiam dare debentibus. Nihilominro tamen pravitate et vitio temporum iam inolevit, qeod nonnulli ^domini ordinarii solutionem fabricae non praestant, atque ita'neque a capitulis penditur. Interea ve^o eceiesise stillicidiis perviae corrumpuntur, deformantur, et nisi mature eis consultum fuerit, pleraeque brevi collabantur. In quibusdam qcoqas ecclesiis, nt in Posnaniensi et aliis, sunt quaedam maiora onere, utpote vestes et vasa sacro, organa, eampanae, vinum, cera, oleum et alia quae domini episcopi curaro et ferre deberent, non tamen ut debent, aliquid ferre volunt, quin ea in capitula reficiunt. Quare decrevit synodus, ut deinceps domiai episcopi, in ferendis tam fabricae quam aliis oneribus, non sint remissi et negligent*; quia ea quae debent, libero feront; aut ri ab istis oneribus liberi et absoluti in futurum eese velint, asrigneat decimarum suarum episcopalium partem capitulis, unde talia onera supportent, quemadmodum ia aliis ecclesiis *t factum.

De immunitate oooleriarum.

Ex alipù,

Licet laids in ecclesias eoclesiastioasque personas, ao eorum .bona, omnis authoritas sit sublata, tam iure canonico quam civili: nonnulli tamen laici nitent* in vetitum, .immunitat* eorum diversis conatibus infringere moliuntur. Nos super his volent* eorum ausum reprimere, suthoritste huius sacri concilii, sub obtestatione divini indicii et maledictionis aeternae, districtius inhibemus, ne de cetero ad huiusmodi temerari* manus praesumant extendero; quod videlicet aliquem confugientem ad ecclesiam, quantumeunque maleficium commiserit grave, index laions seu quivis alius, quantamcunque seeularem dignitatem obtinens, seu potestatem exercens, de ecclesia violenter praesumat extrahere, immunitatem ecclesiae taliter violando; sed potius ad instantiam rectoris ecclesiae ad quam frigit, eidem vitam et membro illa*a conservet, et ipsum pecuniaria vel alia disciplina puniat mitiori. Nisi malefactor ad eocleriam fugiens publicus latro fuerit, vel nocturnus depopulator agrorum, aut ri in ipsa ecclesia vel eius cimiterio, homicidium vel membri truncationem, sub spe immunitatis perpetraverit: tales enim cuiuslibet immunitatis privilegio sunt indigni.

Item, ut experientia rorum magistra demonstranto didicimus, secularis potest* ad tutum saevire non voretur, quod spisoopos ab ipsora* èedibuo bannit, proscribit, potenter expellit ot persequitor, contra Deum ot sacrorum canonum sanctionsa, ex quo uophsime ad tantam deveniunt agwtate», quod, in vilipendium pontificalia dignité:·, non habent ubi caput reclinant ot vitam sustentant. Propter quod praeeentis concilii authoritoto statuimus et inviolabiliter proodpim* oboer-

v«ri, ùt qnotieecunqu· alia·! «X episcopis pMvincfoe Mitrae supradiota rei altar*· iUorarn aesideN Mating**, alii omnes coraprovineiates episcopi ia talibus psrsequutioaibus, ipsum eousiHi·, subsidiis, favoribus at auxiliis prosequi et adiuvaf· ****** tur, nt ad raam aedem Ubere revertetur. Adiioientes, quod denae redire nsqniverit, opieeopes comprovinciali· quicuaqus, ad ipsi·· requisitione··; secundum potabilitatem, in suis domibus eandem procurare ait adatriotua.

Mandamus, ut capitulum Querneas nt MsKsnfmiu, do immunitate sederiarum Hb, VI publicetur, quod aeqnitur tub hac forma abbreviate*·: Statuimus, ne quia impotrstores literarum apostolicarum, vel dios ad 'forum eeclesiastieum recurrente·, super cauaia quae ad idem forum d* iure vel antiqua conwetadine pertinere noceantur, ad desistendum, vel in foro aoeulari d* qunentionibus huiuamodi litigandum, per eorundem indicum scclesiastieorum, vel impetrantium aeu litigantium aut volentium litigare, aut propinquorum ipsorum, aeu illarum rentra aut sodesiarum snarum etiam captione modiave aliia eqtnpellat aeu compelli faciat aeu procuret; nec per ae alioave impediat quominus coram indieibu* eecleaiaatieia delegati* aeu ordinarii·, querulantee de cauti·, 'quae, ut praemissum/eat, ad cognitionem pertinent eorundem, poaaint publice iustitiam obtinere, neo ad praedicta facienda det auxilium, consilium vel favorem. Si qui· vero contra praeeumpierit, excommunicationi ;e noverit ipao facto subiacere, a qua niai tam iudici, cuius cognitio fuerit impedita, integralitor,' vel iurwditio usurpata, quam parti quae turbata in proaeqnutione cui iuri· fuerit, de iniurii·, damni·, expend· et intéressé, integre Aserit ·atiafaotnm, nullatenus absolvatur.

Eos qui temporale dominions obtinente·, suis subditi· aliquando interdicunt, ne praelatis aut clerici· aeu personis eceleaiutici· quioqusm vendant, aut amant aliquid ab eisdem, nq ipsi· bladnm molant, coquant panem, aut alia obsequia exhibere, necnon aquam et pascua prohibent, cum talia in derogationem ecclesiastic·· libertati· praesumant. «eo ipse excommunicationi· «entends· decernimus subiacere. Quod etiam ad eos, qui 'oblatione·, ne Ubera· flant inhibent directe vel indirecte, duximus extendendum. 4

Insuper statuimus, ut capitulum Çsrmsfecm, de censibus, libro VI, et Clementia· Itassmti, eodem -titulo, ab omnibu· publicentur ot obeorventur, sub hac forma collecta; si universitas vel singularis persona, ecclesias vel ecclesiastica· personas, compulerit solvere pedagia vel gnidagia seu telonea vel exactione· pro rebus suis, qnas non négociation!· eaasa deferunt; vel pro persoafo, singulare* nat excommubieoti et universitas interdicta, nec eis prodest contraria eonsuotede; et per dioecesaaos, quibas boe constat, debeat tales excommnaiosti publiée denudari.

Exeommaaioamas omnes, qui do eetero osrvari fecerint statuta odita ot coasaetudiaes iatroductas contra ecclesiae bbartatamt ahi ea do capitularibna suis infra daoo moaoos, pas* baia··modi publicationem sonteattae fecerint amoveri.

Item, exeomsnaieam*· statatarioe et scriptores statutorum ipsoram, neeaon potestates, eeasafos, restores ot consiliario· loeeruss, abi de -oetero haiasmodi 'statuta «t oonsuetadines esclssis» fuerint ebservatoe; neeaon «t illo·, qui (Mslu ea praonmpserfnt fodicare, vel in pnblicem .tantam seribere indicata.

Oam ad ministrorum «esi··*·· suetoatattoMm ·* s*bve*tio*em ege*eem*« sint prevent**, e* res eealednatfoM deputatae: prohibe····, at ataUl eam terbavd exercitu, i* beats e* villis oedesia·, que utiqM abeque gravi dispeudio eeefostavum, st inibi hadtaatium destructio··'nea modica neqaaqarnn tai pas··**,. tala·* statieM·.- AHoqnfe principale· pereoeM tarbanra vel exoreitenm pmedietorwn, i^M'facto, monitio·· praemissa, seatentiam •xoommnnioatioais iuourunt; et loea, civitates, oast·*, vUlm ot oppida quibas praesuat, tam dia donee satisfecerint, ecolesinstio· sabi*c«*nt interdicto.

Item. Cum ad aures nostras frequens clamor pervenerit, quod quidam nobiles et potentes, tam laid qnam derid, snb spari· hospitalitatis, bona monasteriorum et ecclesiarum seu eccleetasticarum porsonaram dovorut et devastant nimis frequenter, 'et eum 'effrenata multitudine hospitantur, ut longioris temporis vietum brevis hora consumat; sub poena excommunicationi· districte praeripimus, ut omnes do provincia Gnesaensi, tam derid qnam laiei, ab huiusmodi monasteriorum et ecclesiarum gravaminibus abstineant. Qui voro ab huiusmodi gravaminibus non abstinuerint, seu - praedicti· monasteriis vol eodeeiis, contra religiosorum vel ·ocularium clericorum voluntatem quidquam extorserint, vel ex vana eeu simul·*· confidentia, annonam,M« ali·· rea clericorum, absque eorum mandato contrectare praeeMipeerint; ««dem tuque ad ·atiriactionnm eondigJk, praemissa monitione, introitus oedeeiae denegetur. Episcopi tamen vel alii,- quibus do iure vel approbata ct praescripta consuetudine procuratio debetur, ipsam poterint recipere, servato moderamine concilii generalis^

Quoniam nqnnunqnam consule* civitatum et rector··, necnon «t alii qui habere potestatem videntur, tot oners frequenter imponunt ecdssii·, ut deteriori· conditioni· fsctum sub eis *sacerdotium* videatur, quam eub Pbaraone fuerit, 'qtti legis divinte notitiam non habebat: ille quidem omnibus alii* servituti subieetis, eecerdriee et poseesriones eorum in pristina libertate dimisit, et de publico eis alimoniam minietravit; isti vero onera fere universa imponunt eccleeii», et tot angarii· eae affligunt, ut oie, quod Hisromiss deplorat, competere videatur: pvwsespt preestsesorum /oria est ssri tridrfo. Vel quaedam fossata vel expeditiones se* alia quaelibet sibi arbitrantur agenda, de bonis eocleelarum «t clericorum et pauperum Christi uribue deputatis, volunt facere cuncta compleri, et iurisdltionem etism 4t authoritatom praelatorum ita evacuant, ut nihil pote·tatis ei· in euie videatur hominibus remansisse: quodrea snb anathematis districtione fleri dc setero talia prohibemus. Si'autem consules aut alii de oetoro iste oomssiserist et commoniti desistere noluerint: tam ipsi qnam fautores eorum, ex·eommunieationi so noverint subieeere; neo communioni reddantur, donee satisfsctionom fecerint oompstoBtom.

Adversus oonsalse et rectores civitatum et dios qui oederias ot viros eeelesiaetieo· talib seu collectis et exactionibus alii· aggravaro nituntur, voIom immunitati eedsetastioae Jhateraaenso concilium provider·, praaaultptionom huiuamodi sub anathematis districtione prohibuit; transgressore· et faetores eoruns, eaeommanieatiori saHaedre praecepit, dono· satisfaotiosocn impeodoriat competentem. S

Verum d qugndo forte epieeepua simul cum ·tatas tantam noeetatatem I vel utilitate· prospexerit, nt abeque *11* eoeetioM, ad relavandas utiHtatas vel ueeessitatee eommunee, ubi fotoorera

duxerint conferenda, praedicti laid humlHter et devebo recipiant eum gratiarum actione. Propter imprudentiam tume· querendam, Beffiunu ponti· fex pdw eonenlatar, enisa interest communibus utilitatibuo providere. Quin vero nae tie quorumdam malitia centra Dei aededem conquievit, adiicimae ut eonetitetionee et aententia·, quae a talibus re) du ipsorum mandato fuerint promulgatae, inaaee et irritae habeantur, nullo uaquam tempore ▼aliturae. Ceteram, quia frena et dolus alieni patrocinari non debeat, nullus vario decipiatur errore, ut infra tempus regiminia auatinoat anathema, quasi port illud noa ait ad satisfscfloaem debitam compellendua: nam et ipeum qui oatiefaeere recuraverit, et Mooeaeorem ipeina, niai satisfecerit, infra moneam manere decernimus eededastiea censura concluante, donee satisfecerit competenter, cum succedant in onere qui substituuntur in honoro.

Item. Cum contra' violatores ecclesiarum rei b cemiteriorum, poenae aint a canonibus constitutas, et peccatio nostris exigentibus in haec tempore devenimus, quod a magnatibus terrae, nec timor Deo nec honor eedoriis impendatur: praecipimus, nt talibus qui eecleriaa vel oemiteria affractionibua seu aliis rapinis violant, dioeceeani epiacopi nullo modo parcant, aed nos excommunicent et ex-, communicatos denuneient id satisfactionem condignam, et praecipue principi exercitus, per quem factae fuerint; et si prineipum ibi nullus personaliter fuerit, tunc poena specialiter promulgatur in illos, qui principales in exercitu fuerint; nec aliquo modo lata in ep· sententia excommunicationis' relaxetur, donec de damnis et iniuriis fuerit satisfactum. Is vero qui in ecclesia vel cemiterio aliquem graviter laeserit, vulneraverit vel occiderit, excommunicationis sententiam incurrat ipso facto..

Ad haec statuimus, et sub poena excommuui- C cationis iam prolatae sententiae prohibemus, ut nullus in villis 'ecclesiae seu apud homines eorundem villarum, subvectiones seu Pedvodos accipere praesumat, nisi in tribus casibns: si videlicet traditio ducis vel alicuius castri subita timeatur; vel si exercitus in terram ingrvdiona, fuerit nuneiatua; et in; his scriptis casibus, qui ipsas Podseodos acceperit, prima opportunitate sibi ocqnrrente, sine qualibet fraude dimittat in eo loco et relinquat, ubi ab hia, quorum fuerunt, absque difficultate possent reperiri. Qui autem praeter hos caaus in villis vel ab hominibus praefatis ipsas receperint, vel casu licito acceptae detinuerint vel alienaverint, vel usibus propriis aliquo tempore deputaverint, tam diu in locis, in, quibus dioecessuo expedire videbitur, denuncientur excommunicari, donec ipsis Bxteotta restitutis, 'damnum, 'quod inde ipsorum domini passi fuerint, ex integro persolutum sit. d

Jte oloriot et monachi, oecularibus nogotUe ae Immisceant.

Ea eKtiftdi.

Multa sunt negotia secularia, de quibus pauca perstringimur: ad quae pertinet omnis carnalis concupiscentia. Qnioquid plus insto appetit homo, turpe lucrum est: munera ininsta accipere vel etiam dare; pro aliquo seoulari quaestu precio aliquem conducere; conventiones vel Utes vel rixas amare; in placitis secularibus disputare, excepta defensione orphanorum aut Viduarum; conductores aut procuratores ease secularism rerum; turpis verbi vel facti ease ioculatorqm, vel ideum socu^g^dmbebitur larem diligere, aleas amare;' ornamentum inconveniens proposito suo querere, et in dolidis vivere velle; gulam et ebrietatem aequi, pondera iniusta ve) mensuras hsfcere; negotium isiustum exorOere. Neo taurae iainetam negotium est dicendum, propter uoeoacUateo: quia tegimus saacteo apoetelo· negotiatae Mme, et in regula Benedicti pvaodpiter provideri, per quorum mwu negotia monasterii procurantur; enses vel aves seqei ai venandaa^ et enuribns quibuslibet causia superfluis iutsresee. Eeee talia et htt similia, ministris altaris Domini necnos ot monachia omaiao contradicimus, de quibua ait apoetolus: ,Nrase militons Dre tes-

Sed nec procurationes villarum, aut iuriaditione· etiam socsisroe, sub aHquibuâ principibus ot secularibus viris, ut iuetittorius eorum flat, derisorum quioquam exercere praesumet. 81 quis autem advenas haec venire tentaverit, quia contra doctrinam apostoli dicentia: „N»mo otfUtoas *D·» iatpluai* er nepeMs woutaribw;" «ocülariter agit, ab ecclesiastico flat ministerio alienus, pro eo quod, officio clericali neglecto, fluctibus «oculi, ut potestatibus placeat, m ingerit. Districtius autem decernimus puniendum, ai religiosorum quisquam aliquid praedictorum ausus fuerit attentare.

CONSTITUTIONUM 8YNODALIUM ONE8NEN8IUM LIBER QUARTUS. '

Doctrine da sacramento matrimonii, lu concilie Tridentino parochia dUlgeater servanda.

Matrimonii perpetuum indissolubilemque etc.1

Do abnoafa.

eatigtas.

Licet Heli summus sacerdos in se bonus fuerit, 'quia tamen non ignorans fllios suos iniuste ae contra legem Dei agere, prout ad eius spectabat officium, .non correxit, eaeaia in bello Aliis, ipsa de sella corruens, fractis cesvieibup expiravit Proinde ne aliena labe episcopos nostrae provinciae qpntaminari contingat, statuimus et sub obtestatione divini indicii praecipimus, quod omnea episcopi eiusdem nostrae provinciae suffragaiteô^ si ·eis opus fuerit, tales prospicient, qui famae bonae ac integrae opinionis existant; quodque ipsi episcoporum snffraganei, a consecratione ecclesiarum et altarium ac vasorum sacrorum, seu benedictione vestimentorum et apparamentoram ad divinum cultum spectantium, nec directe nec indirecte, ant quolibet quaesito doli vel fraudis commento, exigere quioquam praeter procurationem a iure concdssam, sub interminatione maledictionis aeternae praesumant; sed ipsi episcopi eosdem suos «uffraganeos, certis'stipendiis taltes habeant et ipsis provideant, ut reditus habeant dignitati et ordini competentes.

Statuimus etiam, quod epiacopi, aut- eorum salfraganei, ante reconciliationem ecclesiae vel oemiterii, pro reconciliatione eorundem, nullum faciant pactum, nec 'aliquam exigant solutionem.· praeter procurationem debitam expensarum. Reconciliatione entem "facta, poenam licito poterunt exigere a violatoribus ecclesiarum ve) oemiterionun, et contra ipsos procedere per censuras. Quae poeaa oie exacta, debebitur pro media parte ecclesiae cathedral! pro fabrica' ot pro alia media phrte ecclesiae violatae, *si episcopus procurabitur expensio roegoris ecclesiae, vel alterius reconciliatioa< procurantio.i Alioqui, ai episcopus ipsam reconciliationem suis sumptibus faciet et expensis, tota poena; quam etiam reoondliationem spiseopns vel suus suffraganeos requisitus, tenebitur facere infra tres menses. De poena

— ------- a

1 › Oete. Trtd.. seas. XXIV d› mernte. st dt *nf.<* e. 1-10.

•utem «xlgmda • vietatoribua, arbitrio dloeeeaaai a duximue relinquendum.· .

Lieet «aeria oaaonibu», m pro itotitatitoltam aliquid exlgutar, «aata· At: Unat Mtarti eurta* rum, tea aeatrM quam aoepteeoporum ueetrersm et aliorum ftoetetenua, ta «togeaAe «dari·, es corruptela aatiquitaa totrodnata, metae tutionta •xeeduut Noa igitur gravanti·· eM Metre* previnctae oonrideruatea, et depeetatieae* iprito ia ia* vcatituri· fere illicit··, quea beet ta tote, ÿreto optare····, tollar· aea poamunua, eandem «altem refrenare volente·, hae aaera «yuodo approbante, probiboma», gaod drincepa pre litari· toaariitarerum. •d beaafida quaataeunqua, maguitadtai» roditaum beneficium exiatat, dicti notarii curiarum, uhru duo· floreno· aeri ungarioali· exigere aoa praa•utaaat. Quod d beneficium rit mediocre rei exile, «alarium notario dimtanatar ot arbitrio ordi* uarii oomntittatar, in qne qonaeieatiam da» on··; remue. Bi quia rare notariorum ta preenti··· exactione exoeeeerit, pocua dupli, ad regaidtioaeat gravati, per ordinarium puniatur, per Madoa ta u»u» pauperum convttteada. Epiacopu» vero, gei •d requiritioaem gravtti huiuamodi, notario· ia praemiari· reformare infra mentam neglexerit, ab ingreaau Cecleetae·tam diu «it mpenaee, doaeo praedictam poenam dupli, guam »uu» notariua, vel aliu» »ao nomine, ultra taxem impoaitam extonerat, ii uum pauperum Cbritti diateibuat fideliter; «uper quo conacientiam du» onerum··.

Null·· de non petendo beneficio ab ordinatore •eu 'praaeentatore, cantionem vel promiationem aliquam interponat, quia hoc aimoniaeum e»t et contra canonica» aanctiope·.

· Verum 'quia aliqui taeardotea «x «implicitate •ive inria ignorantia, quidam ax âvarittae vitio,. quod fere omnium oeulo» excoocavit, dum euo^tariitiam, oleum infirmorum «t bâpttamà parvulorum, chritma, oleum tacrum, «epultam· aut alia «aeramenta ecotaeiaatie* tui» «abditi· adminutraet, precium extorqueat ab ipeta, pro «ai errori» et reatu» detention· longam iUie» tod »oe«Mtnd>nM», praetendente·, «m advertent·· quod diuturnita» tempori» peocatam non dimihuit aed augmentât: noe inhaereetaa coariti» Tbnroueati, quod huiuamodi coMuetadinem maxime deteatatax, ae pro buiuemodi aut atiquibu» »Mraa*ati» conterendi·, aliqua do cetero munera, quaatnmcuaq·· modie·,' par Moerdotm vel prolato·, e «ni» aubditi» tanquam debitam exigantur, »ub poana trium maraarua·, ■ynodali approbatione huiu* Meri concilii diatrietiarimo probibemua; tori buinamodi tauaera ipoate et cbaritativo a ebriatifidoliba» offeraatur. Votamue tamea, ut laioi utriucque aexua, per opieeepoe aut •tteiatae eorum, ad eoMuetudtaea laudabile·, pia devotione Adalium tatrodueta», «erranda·, inducMtur.

Stataimu· etiam deeeraeaioe, quod ri apiaeopi et «uffragaati provinciae hui··, · eoaMerattouibu» • quarumeuaque rarum, bauadiatietabna, reaeueilta- tiouibua ato fertaati», directe rei todfreete aut quolibet quaerito doB vel fraudi· oatoawtoe aliquid «xiganet, praeter ^oauratieM· «t taxa· a iure at atetato prevtadaM ιι»ι>Oι·, poena arbitrali per arehieptaeepum peaieadea, que per capitulum eerie·!·· aut per vtearium eaaea«ibuatar.

Provideetar tamen aaffragaaria de vieta at atatata, naeearitotibuaq·· elite pro. eoeditioM eorum aempatautiba·; qeonm iinirimtia» prae•estibto «tat oMratae.

Queutam aonamequam aaatiagi^ quod ad 'guoAauagM. «MnA beuriMa·» Âm bu ASeeneAta «Mgutaur, at «Mtr gui i ώ « tare petitor, «ititor to aum «i. tonin* «fi ito aaga|aitam, prit-yrtoa tiam vnl taaAtaa Mgare tel ashaurtaa poaaK attaaUi hverem petoutom talonrum, galba· to nu» tami et aaetetaut, proariariau·· fiarifi Ab beae* toti» «era» AII· eoafereadia, «i Ae taribua «i flbertetiba» anriariM remitlmdla i aoa baie aimotoaeM labi eeaerrare volaatea, rnmetoe mtatari praaeouti «totale proatieeoree bniaaakodi et patenta· attreeteree, ipaeegae laieea, ipao taru votat··· exeeatnmaisationi» «eateatia «aee taaodatoa, ot' aibilomioe» eam foro tadigibilom ed huiuamodi dignitatem.

Me praelati eub aaaaa «mm aaee vtoae n«aa«itaat

Qaamria per «eororam eanonum atatate dt tatabriter probibitem, no praelati rieea ot inriaditioaa» aena, aub annua ponaat peodoae; nonnulli tamae provinetae uoatrue apiaeopi, et alii praelbti 'tariaditionem obtineto··, «pretia Merta taatitutia, cupiditati» »uae taxati» habente, officia •na et tartaditionfo exercitium, *ub annuo precio locaru ondaUbua »ee vinarii» ipeorum non reran-·, tar, in aabrtnioaem iuttitia» at depaetienem aubditorum. Noe igitur talibM aburibu» viam praedudare eupicatee, hac aaera approbante aynodo, •tatadtau», quod quiconque pontifex aut praelatu». huiuamodi ofifirie aut inriaditionem deincep» locaro praeaumpetrit, epicoopu· ntpanrionem a divini», inferior ruro praelatu» exeommuntaationta Mutenttam incurrat ipao facto; oflkdatia vero «eu vioariua buinamodi iurieditionem oonduoen», eo ipao utiam noverit n Mstastta excommunicationi» innodatum. .▲ ' quibua «oataatiie noq pria» abeolutionta beneAdam a aobi· ve) a noatrte raeeeeaoribu· valeant obtinare, donee uterque eorum, tam praelatu» looaa», quam officialia «eu viearius» conducent iuri»ditionem praedictam, autumem pecuniarum, pro qua huiuamodi locatio facta faerit, integraliter persolvat, medietatem in um» pauperum aeholarium circa eccleaiam catbedralem degentium, altam vero medietatem pro fabrica eiuedom eecleeiae dtapeniaadam.

Do «etinll», migtatrta ·« ackolaribua.

Lenicitmi

Quoniam eectaata Dei, ricat pia mater, providere tenetur, ne pauperibua, qui parentum opibu» iuvari non poa*unt, «tudendi et proficiendi opportanhaa aabtrahetar,' ut de reepSbliea at eeoleaia doetrinia iliumtaetur, et virorum eruditorum ingenii· decoretur: boe «aero approbante' concilio dptarnimu·, ut locorum ordinarii, non colum in metropolitaaarum,cathedralium et eollagtatarum eetaatanuu «ebalta, xoetor·· [et] magtatroa in ariibu» aerveut et fovaeat, foverique ct earvari feriant; .veraaetjam ta mdforibub ot mfeoribu» oppidi», baoealeuroo·, ubi «agtatri Mctastari non poaaunt; ta alii·'vero' loti» jafertoribue, »cbotar«· aaferoe, idoneo· ot docto·: prvvidmta», to reatorea «ehotaruai eorVaat ta aebelto idoneae, baaw morigerato» et minime B»tatima» dteoiptUee, quoe dirigant boae ragtaüae et taadabiH dteripltaa. Bi aatem aliqui •aaest e» aie ineorrigibUo·; aoedem ordinarii» rai eorum oftrialibu» deferant puaieedoe.

in «ynede AtrfceeteMi gueHe. Jto aeri».

Bchelare» vago·, eoe % dglioet qùi «diotam dereUquertat, reaafaaeque et Heeutioee vixerint, ex «Mtatibu» et oppidte e··· propellendo·.

racte ednoadta, per megiatro· a» praaeapteraa A MMMNHri eMVeaU, B* inventa» «klMteM » MMM. daelttata «aate, et maUaribua Itabuatar praeeptta, ptaiimam rqfarst q inventai· rate InetitaM: deerevit haeç aeeraeaaetaeynadna, atosuHeaebolae particular·· i* tot» provisat·,' ta eivitntlba· at oppidta, viaitantar dUigeaier per anoa plabasbaj bl» ai ariaaa afaguMa aaaia. Bt abi plebani ta •taemedi vtaitattoae fartai aagligaataa, hrebidla- «ani, aaa »lii ad quae vlaitataa · pactisai, ta enta viaitatioaibu» de boa inquirant; ai'ai quid arreria aagHgaatta plebanorum ta acbolta admiad daprahenanm farit, id totem ta ptabaaaa redssdabit par ordinario», pro qualitate ot quantitata arreria, poena eondigna paniendom.

la qnibna quidem acboli» aaa legantur omnino libri Martini Lutheri, Maianlbonia at «aquarium, aa ox aonun lectione taveatna ab ipaia taaaaabalia tadoiatar; verum dooaaatur in eiadom aehoUa dill-, gentar deoam praecepta, libri ovaageliorum, epistolae Pauli, Cato morali», laoorataa, oMoia beati Ambrosii, hymni, aequantia·, Cicaronis, VIrgilii, Sanaa·· opera, at alii orator·· at poetae approbati ot in ide catholica minima snapaeti, legantur.

Curantque arehiepiaoopi at apiaeopi aorumqua in spiritualibu· viearii, omnaa schola» reformare diligenter, praaaartim univwaitatem stndii Oraooviensis valut matram at alutanam omnium studiosorum, in moribus at disciplina; at ut detaoepe ta vaatibua aooularibu 'at Isicalibua non incedant, sod garant babitum decentem, clericalem; at rectore» aobotea, aub poena trium maroarum, suscipere aut aarvara non praesumant seholarea, solum in veetita clericali.

Bfamfos·, «Mem. . i

loquitatur atiam diligenter per arebidiaoonoav et inquisitores, de paadagogia in dOmlbua nobilinm et civium, na aliquo· libroa suspecto· lagant puaria eorundem, at eoa in aura fide corrumpant.

Sa agenda Xrariritari prism.

.Quoniam universitas, eau échoie gaaerplia Crecovianaia celeberrima, in amplitudine nomini» aui, proptar nonnulla» nova» et aegre toleranda» oon- •aatodinaa, promovandorumque ad aliquo· gradu· insolitas deputation··, bu nostra tempastata par incuriam temporum, padstentim dseroaeers vidatar, eum magno dedecore at tactura raipublieaa: placuit aynodo, dt revarandiaaimi in Cbriato patraa domini arebiopioeopue Onaaaanaio at Cracovian·!» m Praa* midiaaii· apiaeopi moderni, Craooviam daaeandontae, raformationeip faciant, vigor· bravia apo- •tolici ad boo habiti, omneaque illo» abuu in u nato· tollant, faciantqua in oiunlbua ita bodarn q reformationem, quo aohola ipap priatiaaa claritudini reatituatur, at acholar·· 'promovandi relevantur ab excogitati· ot euparvaeaaate impanaia, circa promotione» au··; et prueoartim, ' ut ordinatio fleret nova, ad aollagiatura»~aFleetara·, taUa qua· in erudition· faceret conditionem meliorem. Quod ai for··* omnaa eo demandera non poaaiat, duo val unua aorum id tacaret; aut ai foraan null·· ipeorum eo daacaadara poaaet, dapntarant aliquae viraa digno· at docto·, antiquarum oonauotndinum illiur acbolao.gnaro», ad hoe factandam; at qnioquid faciant, tota illa univaraitaa aequa animo •uacipera daboat et teneatur,

Aei emaradi, Adrtaaei··, 1M*.

Pro reformanda uaivarUitate Cmaoviaaai matra uoatra, at provantib·· laetorum augaedl», ot abunda vacandi·, legtetaa, at duobus Uterarum hu-

Oaaom. anamuM» torn·· UXT1%.

maaiaram prefaaaoribua, ravceendiaeimaa demis·· anhiapiqpopa· Gnadaaaato tabaaraado deliberation! ta prêtant praeterite aynodo fut··, proaüait ta haa aaaaa ayaodo ae datanun eaatum daaataa suri ta aaro, rstiona eatieaisa Gaaaaeaaie; ratio··, ver- ••elaata· OroeoviaMta, riasütisr oedtam ta aura duaatoa; Oaiavieaaia eentam Aorenu ta manate par msdiam aaxageaami et Ploeaaato aimiiiter atiam aantum; Poeaaaiaaaia aimiiiter eaatum per media· aaxagenam, ex deeceto et ordination· ayaodi, raveraadtaeimi domini Peannaleasie at reliquorum dominorum episcoporum auatw aonaantiantibua, dara at solvar· dababuat. Ad quad capitula aoelaaiarum praadietnrnm, ooasanau» sno» prse- ■tara poUieita aaat; attento, quad boa sanctum propoaitum, in tottaa ragni utilitatem publieam vargara digaoaaatar; at quod abaaatea domiai •phaopi admonagntar vigor· praaaentia tynodi, ut daeretum praaaeaa exequatur, at. eapitalornm con- Muua obtinaant, aub poaaa^ centum »nTeoram ugarioalium par aynodum aeu.allM ravarandiaaimum dominum archiaphcopum, a ningulia axiganda •d nniua uni dacuHum.

Domini varo abbatea in aadam aynodo pru- •antaa, proptar. abautiam aliorum abbatum at raiigioconua, at quod, u da ro cum fratribu» »uia trutatu at oonailia non habuaruat, diatularuat hoe nagotium in aliam dalibarationem at naponaionam. Dabant autem domiai arebiapiaaopua ot •piuopi, praeitaA eupplioibua diligenter initara apud aaaram regiam maieatatam, at aina, maieata- •d tarn aanetum at laudabila et naeaaaarium opu, de »ni»'t'proveatibu» aliquem aeneam parpatnum praadieta· univarqitati eonatftuat.

£» Lawcfcnri, *15M.*

Quoniam plurimum 'raipubUou intereat, ut aeholarum raefa ait teititutie,' in quibue inventu» hbriatiana, at in virtutibu» catholicae, dieeipliqaa, ot in bonarum litararum doctrina, a probta^et 'catholiai· magiatrii at praaeaptoribua Deum timentibu·, adneari poaait: proinda «acre aynodo·, votera atatuta innovando, ad praaoludondam viam augendir baaroaibna, ne iuvantua ipaa ad (tudia. Germanic· at da haarati »u»paeta. ex beo provincia mittatur, ubi non aina gravi diapandio animarum dagara poaait, damumquo nonniai peete haaratie· imbnta domnm ravarti : deeravit diligenter agandum earn aura maieatate ragia, in proximo ooavantu Waraaovianai, do raataurandio atudiia ganaralibu Craeovianai at Poananienai, aiademque raformandia at malina providendi». Praetaraa, ut aadam maiaataa ragia publicum edictam da ravoeandia bia, qui Wittambargam aut Ragium Montem, val ad alia auapacta «tudia profacti aunt, edat at promulget aub poeni» gravioribu». Quod autem ad •chola» alia· particular·· attinet, ininagit aaora aynodu» dominia locorum ordinarii», par »tatuta provincialia veter· et nova, quae de Ulta clara diaponuat, diligantar axequaatar, atqua illi· iuxta aadem «tatuta provideant, et »ehola» Koxmiaenaem, Beoamineaaam, Pinaaoviaamm aliaaqua illi» cimilaa, per novator·· baoroaum reeena arecta», cum eorum pedagogi» ot pmndomagiatria iavantuteq» oorrumpentibua, axplodl at praeeeribi authoritato regia procurant

Λ» IFarmeetanM *Immu fratr—MH,* •ano *Uti.*

Ut autem certum aaminarium olarieorum et •aoerdotam (quorum inopia maxime boc tempora •eelaaia laborat) inatitaatur: decrevit haac »aer· •yaodna, ut aebolae te univeraam amaea, tam partioalaraa quam univarealac, et praaaartim .«tndiam

OrecovionM reformentur. lapriati·* itaq·· «iτ*· › eate etadium Cbneeviraee text· dtoparitianem atatu-tebtim, reviranditriuma ttomtaen epieeopua Qraoo-vieaeto -ran eum «m voraraMM capitate reformaat; Mbela* qaeq·· Peenanieaeem, p« reuetadiadm·*» cllm'Ioaaaam Labraaaki feudal**, fovwoadiaeiaae domino· apinoopM Paaraatari* aa· mo venerabili capita)· aierilitae reforaMi, at ia arione •tatam raatitaat, aa piraaia ax Btaviaayaaari boaia repaeita eaaaam carta* amat, ox caqne aediAota eeltagii ipaia· reataurot, at Idoaeo· magi-otroa ia aa foveat.

' Catari vara ravnrendia«iml domini lod ordinarii •choie» particular··, tarn rirea metrepoHtaaaa, cathedral* at collegiate·, qeam atiam ia paroohi-aliba· ecdaaii· reformare oaraat, ae demiaoa •cholutico·, aat illpa praelato· ad quae da tara ^.vel ercctioM aat fondation· proviaio eebolarum pertinet, magidroa at praeoeptore·, hoaaatto aaia-rii·, praeaertl* al habaaat praalataraa ···» ben* dotataa. providere compellant. 81 vara aliqua dotatio antiqua, particelaribu· aoholia, per parocho· aut alio· qu*vi· fuerit adempta, per viai-tatona auoa illam dotationem reetitui mandant.

Statuit praeterea haec aaaota aynodua, at ainguli roverendiarimoram dominorum locorum ondi-•aril curarent, ut ia loco.aliquo dioaoeaum asarum commodo, ooUegium taatitaeront, ia aoque oartum numarum acholarium, da vietu at amicta providerent, ao atipendii· oartto, illia qui ingeaio at diligentia in diacando praoatarent, aubvanirent: ax quorum numerp l aliqui aaeeaaaiv·, iuxta uniua-euiuaque aetatem ac qualitatem, ad aacro· ordtaea promoveri, at poat euMeptoe ordinaa, ad dflleia at munie eoclMiaatieà obeunda benefiqiaque provehi poaaint. Hac aairn ratione, certum raminartam idoneorum clericorum, haec «ancta aynodua futurum •eae «perat.

Da ludaei·.

&s mitigaii.

Item, omaibna ebriatiaai· hui·· provinciae, aub poena excommunicationi· diatrictiu· tabibamua, ne ludaeoa vel Judaaaa aeeum ed convivandum recipient, vel oum ai» manducare· vel bibere prae-aumaat, aut etiam eum ipaia ta neptii· auia vel aeomenii» saltare vel tripudiare praoeumaat; neo ehriatiani earnea venato· aeu alia cibaria, a ludaei» emant ae forte per hoo ludaei chriatianoa, quoe hoatM auM reputant fraudulent» machinatio·· venenent Adlicientea, at ai de oetere, qaeeanqn· praetexta, ludaei a ebriatiaato grave· aeu aoO moderata· uauraa extoraarint rhriHtonorM» mareium ai» nbtrahntar, donee/da immoderata gravamine aatiafeoerint eompateafter. .Unda ebriati-D ani, d opua fcerit par «ampeltantar ab eorum Prtaeipib·· autem tainngtana, ut propter hae ehriatiani· non «tat tafenai, aad patina a tanto gravamina ludaaaa atndaaat aoHbere.

Vt aatem ludaei a ehriatiani· valeant evitat* diaeerni, atatuimra et inviolabiliter praodpimn» obatrvari, qrad om»M at ainguli ludaei utriuaqno aaxua, ia tarria noatraa provincia·, portant unum eiroutam do panno rubeo, pro rigno aMutum, «ire eoMutam ante pacta», a parta riaiatra, ia vaoto •uporiori, quam oommunitar ot ragalarit* portant dmuper veotae oum; alia·'oum extra demea haM^ tatioaia anae exerat at taoedrat, val ta pablipo quocuaque medo apparant, aut mm bxblbent val oetandut {t at] huiuemndi riguum infra menaem aaaumere teneantur, a dio pubUaatioai· oeuatita-

ITaanrfT. ta^|hn*i« riga· ainm

endq Mm tarataum oapradtatam, aat etiam ito .eetere deferende, praut auporine am expra·*, ladaai praefoti tri ipaetrat 'aliqui, aaranMaa feeriat vφ rebeta, extra· ebrfetiarara* nt «▪pttoato at vanditieni· aammatehm, et quamlibet aliam eemmuaieram aibi penltaa ncvariat iatar-dtotam; ata ad arbitrium tod ordinarii panieadL

Item. Oum adhuc'tarn Paiera rit to corpora ebriatiaaitati· nova plantatio, no forte co foeiliu· papula· OhriatiaaM a aabaMtabttem ludaaerum enperetitioaib·· at previa moribaa iageiatar, quo levin» atqua dttae ohrietiana religio, ia Molium eordiba·, ia bia partib·· Mt plantata; dittrieta praaeipia··, ut ludaei in baa aoatra provincia Oneaneaai eommorantaa, into* obriatiano· permixti M* habitant: red ia aliquo aaqueatrato loco civi-tati· vel villae, domo· ana· aibi ooutigraa aive aonianetaa habaaat; ita quod a commuai habitatio·· chriarfanonm, aepto, more vol foaeato, ludaeoram habitatio aeparetur, Praaeipimu· autem, ut par epiaeopum rioocaaauum, at per dominum temporalem, tam ehriatiani quam ludaei, quorum damn» intermixtae aunt ad venditionem mu permutationem earum, ad arbitrium bonoram, virorum, eenaura qua oonvaait, eompaliantur.

Interim autem, »i «aeramentum altari· ante domo·.«Judaeorum deferri contingat, ip»i ludaei audito «onitu quamprimum, intra domo» ana» ·· recipiant, et fen*traa ne oatia aua elandant. Port-quam auto*» haeo aeparatio facta ftierit, daeernimu·, ut ludaei ta una civitate vel villa, unicam tantam habeant aynagogam.

Item praedpimue, n< ludaei Mcerdoti parochial), tafra caiaa parochiae termino· manaerint, pro •o quod loca' ta quibu· ehriatiani' habitate deberent, occupant: iuxta quantitatem damni, quod ei o> hoc inferunt, ad arbitrium dioeoeaani loei. omaea proveatu· refundere compellantur.

Prùhiltemue etiam, ue atuba· et balnea chrirti-ahbrum frequentent, nee aervoa, nec ancilla· aut natrice», aeu quaoeunque mancipia, die noctuque in m!· domibu· retinere praMumant; neo ad recipiendum theloeeum mu aliud publicum officium aliquatenua amumantur. 8i quia autem ludaeu· cum eliqua chriatiaaa fornicationi· vitium deprehen-•ua .fuarit fuerit eommiatoae; quoaduri|u· decem maroaa admtau· pro emendatione coiverit, diatrioto oaroeri mancipetur, 'ei multor ehriatiana, quae tantam Mele» comariait per civitatem futtigata, do ipM civltata, atab epe redeundi, penita· expellatur,

Λ<τ< Oemrwti, Brirfeaetae, *1543.*

' Baeroeaaota ayrada·,,aecum expendent quae et ita diacrimina ehriatiani· at efoleaii·, ex feeitia Indaeorum, undequaque ex regni· at vicini· Inii· pnlaornm, ta regnum Poloniae receptorum, luant, qui aaera prophani· mittar· non vereatax; ne quid datari·· ex illorum fforaauti· avaniat, quod formidandam aaaet decrevit agendam ««m apud aaaram maieetatem regia*, ut numerum ot mqltitudfoom ladaeoram ta proviariae' Oaiiniaii •t praeeertim ta rivitate Oraeovieuai, ad aUmerum eortta, quem lobae UHe doaignatue caperet, dignetur rofrgore.

Ia alii· quoque loei·, ubi pria· aoa feoruat, HH» iaeotatam prohiber·, effieereq·· ut demeo a ahriatiaato aoa canant, ot quae emereat, runa» revendant ehriattaato tafra 'tampaa certum; qua· niti revenderent tafra oertam tampna, p* maieetatem regiam praeixum, illi· etat privati. Synagoga· nova* uMqaq, atiam Craeoviae mure extracta», deetM foeaee aaandent:' Meet enim eX pietate ehatotleamlMeei ab eeoleata totoreufor, tamen eorum

'IMMMHM COgOri ntiaime, qui iut» «MCMMBÀ oaaomM* dteporitiauona, votarea rynagegM refov- ■m, uvm autem, praaortim «k muro, minime •onotruero pernent. Bt m «luMImm nutriam ab- lactent feotito «mm, V»i - «MM», M MMIm diitrMM, aubpoonte gravteaimi» tehiboatar, autho- ritate oaaraa regiae maitetatte; quamvte et ordtebtii habeant petaetatem a inre Rite parmteaam, teli» tehibeadi. Praeterea, m ia forte puMtete civitatum aat oppidorum, ia pontienlte'et teatitte rea voaalea exponant, md ia domibua «oram duaiaxat ven- dant. Praetarm habita· a ehrtetteate dietinctam, at oiim hte foit, at paeoim ia omnibua alite pro- vteeite oboorvatur, deforant; aerriteraa at maaei- pia ehrtetteaa habere prohibeantur; at ai qaaa habeant, dimittar* at libertate donare .adigantur. Ia civitate autem Craeovtenei, praeter aaa taatp- dinee pra rabat eorum oon»erv»ndi», deineepe apud chriottenoe non habeant; iuxta compacta inter reveraudiaaimum in Chrteto petram et magniteum dominae › eptecopum et palatinum Oraeovieaaoe deeuper foeta, et per eaenun regiam matoetatam confirmata.

Ceterum, ne iudaei et ichitmatici, ax authori- tata et adaateaiena dominorum iemporalinm,. in pleriequo lecte publica gerunt eflicia, et qui ehrieti- ante eubiecti eunt, in ehrietiaao· ratione taiuamodi officiorum, habeaut imparium et exerceant inrte- ditionom, dtetrieto prohibemu».

Quia Rutheni etiam ad Mem Romanae oeolMiae oonvarai, ad ritum anum veterem impune redeunt, et rebaptteaatnr, matrimonia eum ënihodoxte contre- hunt, et eum illic cohabitant, dum interdictum eeolMteetionm ab Ulte, uti merito debet, eervatur, illi eçmpaaaa puteant, proooeoiqnoo anae et eeri- moniaa publice exercent; Wladioatua Leopollencte, qui antea non orat, de novo opt teatitutua; ludaei diebua *acri*. labore* tuo* publica exerceat ot negotiantur, oontra aOerarum canonum et iuri* publici ^apctiona·, in *e*ndalum multorum atque oppreoaionem at contemptum chrtetianae Hbertatte: ideo egendum erit apud oaeram regiam maieatatem, ut id prohibeat, atque huie male edieto *uo regio eaveat.

Do haoNttate.

Haeretici quarameunqne aeetarnm, at credente» ipaorum errcribna, neenon receptatore», dofeneere» et foutoroo eorum, exoommunicati »ant, quoe uni- varai ehrtetifldelo·, maxime paroehtelee preebyteri, diooceaaao loci vel inquteltori haeretice* pravi- tati*, donunoiar* tenentur, ut prO cate demeritte ultionem accipiant, ne gdolium eorda eorum doo- triaia pootiferi» corrumpantur.

Bemodte oontra haerattaaa.

Aimam rcmediam. Quod Hierae ordinariorum dirigantur ad omneo ecdoeiarum reeteree prae- ceptivo ot »ub poena Moemmnuioatiante, quod ofonom diligentiam factent ia inquirendo, ri qui ibi foartet, qui novam doctrinam raapeetam denun- tiant, aiertei vel Intel et penman utriuqoo «exua;' qui d reperti fuerint, intiment ante ordinarii» vel arabidteeante taereto, et ri prameutaro eoa poteriat, TÜMto· r*prMM«tMt; H bommI ia gwifi omne» ot riaguloa euoe parcebianoe, ut ai aliqui ■aiunt vel habent reapacte* de pravitate haeretif*, aoo aibi dMMUtriant.

foeuMitan reetettium. -Quod Ordinarii ecribaat, rcqniroatoo principe», uobite», eapitaMe*, noanaa oMamunitata» riritatum at villarum, m aarundom eemmuaitatam reatoribne «t-preourateribaa, quibua aaa vel laiaaa tevaaertet hamatim rei aaapaatae, aat doatrinaa novae pruadieantee aaa raggereatoe, Mt WMJ^ÎMt·· M MMXiSM 4*CBBdMtMp «tlMMÎ pat raetaraa aaalaaiarwa aaa foedat requiriti, dnm- medo da ahtgnlaritate daa^iaea Ipaenwa appareat, viaataa traneaaittaat epteocpo vel eia* eflMali, vtearie ita alteri 'eommieearie ad haa dapatate.

Tertiam nmmdimn. Quod aallaa reetor parechi- aHa aaalaaiaa, «mpeetam praadteaterem vel prae- dicare volentem admittat, aat ia adfatortam aurae aaae aiiqaateaaa recipiat.

Quartum remedium. Qaad raetaraa parcehlallum eeeleeiaraa^ vel UH qui poteetatem babaat po- paadi raatavaa aehateribw, aaa dent raetaraa niai at aognitte, at da haereri aaa awpeette aeque diflhmati*. Quodque praaeipiatar rectoribne »ub poena eMommunioatiaai·, quod ad «ehola* ena» venientem ea Bohemia vel aliae uadeeaaqua, eaiaa- que aationie foerit,in aeholia manere non admittant, nae eum recipient; receptam vero, ai aoli poteriat, epiacopo, Vel officiali roproeeatent, vel patoatati eeeulmi intiment quod eundem requirat, at te fo* varam idol ipaam vinetum adducat. Bt vidoaat raetaraa eeelociarum ceholaroe, ai quid in acholia da hae aeeta aonferaat, aut eam tendant aeu de- fendunt: quoe dum talea earn cognoverint, foeteat prout euperiaa aat praemittam.

(Metem rrewdiem. Requirant apteeopi domi- num rogem, prineipe» et poteetatee teealaree, ut inquiritor»» haaretteao pravitati*, eirpa extirpatio- nom haereri» foveant, adiuveat et defendant, au- xilite etiam braeMi aeouteria iuxta formam iuri» communte.

Qaod dat aaaadatam ex parte-epteeoporam, aub poena excommunicationi», ut nullue qui potoetatem hebet,' taaquam pator in Uioa, vel tanquaà domine* in'eorve·, vel tanquam paterfomiBaa ÿt aliquem de fomilii·, conferet ali- ~~quod aubeidiam in pecunia vel rebut alii» quibut-~~ ouaque, infecti» pravitate haeretica, ad manendum ia Bohemia, vel aliae, ubicunque, aat veateatibaa de eodem looo, ubioanquo hio in provincia oxiatant.

&ptimua». Quod domini epiacopi dirigant et expedient vititatore» literatoa, integrae opinioni». qpchidteéonoa vel aliae qui vteitent totdm dioe- oeaim, inquirendo de foutoribna, receptatoribue et defoaaoribua pravitati* haereticae loannia Hum; et «pecialitar, quod fodant «ibi libro» praeeontari. tam per rectore» paroohialium quam eorum prae- dicatore». Circa qéee ridendo» diligentiam ha- beant, an aliqua »u»p»cta aint in otedem libri» in- certa; at *i, invanerint, oottane eoedem napeotoe da haered, ai poteriat, vine*©» repraeaentant; alio- quin foeteat ut auperina eet praeaaiaeam.

Orioaum at uMnum. Quod poetquam euapeeti d» baareei capti foerint, extunc omnaa libri eorum inquirantur at areetontar et praeeautoatur apteeopo vel- offioiali aut foquititeri. item,. quod ordinarii, quibo» bo» ex eifltio competit luge dignitati*, ri quo» hneredoe» ceiverint delato» v*l reporto», te offido eno minime terpeeeaat, nie anna per alium ae oxenaaat, »ad mutuo' eo invent. In proeeem voro contra tale», eervetur forma *exti ot Cteaaea- ttearnm, m iuri» communi» et praxte quam ipai inquiritor»* haaraticea pravitati» eervate oea- Meveruat.

Bte Mate. Zn apuerfe ZbOrteMtenri primo.

Tartaree, Tuma», In eerritie -domeetieo, circa e» tgftritlQglM· MiBMMφM MttM et eeoditioate foo- tînt, foveant; ot a*edten»* hae eaera epaede te-

invenerint, absque contradictione aliqua, eosdem recipiendi facultatem habebunt,. servitio vili per eosdem in boni* eccleeiae applibandos.

Zn synodo *LemeMenti eeeinUa.*

Excommunicamus et ansthematisamus fhnnem haeredm, extollentem m *adverane hanc nanctam orthodoxam- et catholicam fideUK eccleeiamque Romanam; condemnantes, haereticos universos' quibuscunquo nomiifibus censeantur, et praesertim Lutheranos* noviter exortos, et Husaitas quosdam damnabiliter reversos. Damnati vero -pm.esentibus potestatibus seoularibus, iuxta bullae 'apostolicae infrascriptae sacrae regiao maiestatis generale decretum et canonica instituta, relinquantur animadversione debita, puniendi; clericis prius a suis ordinibus degradatis, ita quod bona taliter damnas torum, si laici fuerint, conflsoentur: si xero clerici, applicentur ecclesiis a quibus stipcndiajpeeperunt. Qui autem inventi fuerint sola sufjficione notabiles. nisi iuxta considerationem suspicionis qualitatemque personae, propriam innocentiam, congrua purgatione monstraverint, anathematis gladie feriantur, et usque ad satisfactionem condignam ab omnibn» evitentur; ita quodai per annum in excommunicatione perstiterint, extunc velut haeretici condemnentur. /Deinde ut impresaores librorum ink nostra prqmncia^nihil prorsus imprimere, et biblibpgja^vel alii quicunque exponere ac vendere deinceps audeant, ex libris undecunque adductis, nisi illos ordinarii vel per eoa constituti viderint, et tam imprimi quam vendi permiserint. Contrafaciehtes autem, si reperti fuerint libros haereticos impressisse, adduxisse' aeu vendidisse, poenis supradictis subiaceant. Tenor vero bullae apostolicae praefatae sequitur et est talis:

Bulla apostolica contra errores Martini Lutheri et sequacium. Leo episcopus, servus servorUtn Dei: ad perpetuam rei memoriam. Exurge Domine. et disceme causam tuam . . . Datum Romae, apud Sanctum Petrum, anno incarnationis dominicae 1597, decimo kalendas iulii, pontificatus tjostri anno octavo. Fids *builarium.*

■dlotum Sigtomundl regib, oontra baeretlooo.

Sigiamundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux LitRuaniae, Russiae, Prusaiaeque dominus et haeres.

Manifestum facimus omnibus et singulis, cuiuscunque status et ordinis, subditis nostris, nectton etiam advenis quibuscunque in regno et dominiis nostris ubilibet existentibus, quia cum humanis ingeniis, praesertim vulgi, ad res novas et insolentes propensis, necesse .ait cum alia mala pleraque tum vero schismata et haereses emergere; necesse item sit illas, per eoe qui divinis ac humanis institutis praepositi sunt, tanquam sisama ex agro, putari et eradicari: siquidem sola est religio, quae legibus ao institutis suis, homines in disciplina, in virtute ac in fide erga Deum et homines continet ac regit, quaque in norma et observatione sua veteri, turbata et dissoluta, turbari ac dissolvi necesse est universa; quod postea, ut in multis exemplis constat, in seditiones vergere. ac in pernieiem rerum publicarum oarumque rectores redundare solet: nos, pro officio Christiani principia, eam ipsam religionem, a sanctis patribus ordinatam, ac per sanctam Romanam ecclesiam directam, nobiaque a maioribus nostris per manus traditam, ac per'nos denique et gentes nostras, multo sanguine et clariseimi^ gratia Dei, victoriis hactenus defensam: etiam a labe haeretica, his temporibus in vicinia emergente, integram ao immaculatam, in régne et dominiis nostris conservare volentes; publieis ediotiq mandamus, ne qui libri Lutheri cuiusdam eiusque sequacium quorumcunque, quos sua insolentia in reprobum egit sensum, quique praetextu Ubertatis chriatianae, praetextu vitiorum ordinis ecclesiastici ot scandalorum, quae'ab hominibus, et kb .iis qui de hominibus assumpti ac perinde' infirmi "aunt, venire necesse est, tanquam sub meile: virus suum in vulgos spar-*gunt, et scriptis ad sermonibus famosissimis, non solum mores salubres ac instituta ecclesiastica, aed ipsos etiam Sanctos patres .turpissime proscindunt et sacra prophanis miscent, nequaquam ad regnum et dominia nostra inferantur et legantur; neve quis dogma ipsum.pestiferum, aciam pridem damnatum, approbare, profiteri vel tueri auderet, sub poena capitis et oonfiscsSigN^bonorum omnium. Ad quae postea edicta nostra exeqienda. modum etiam opportunum statuere volentes, delegavimus in praetorium civitatis nostrae regiae CrecodTbnsis .nonnullos primarios nostros, tam spirituales quam etiam* seeulares. consiliarios, qui cum consulibus aAofficialibus civitatis, sic edictu ipsa nostra exequenda statuerunt. It inprimis quandocunque opportunum videretur reverendissimo domino epis copo Cracoviensi, fieret per inqpisitores eius cum decurionibus, quos consulatus in tota civitate, ad huius negotii aliorumque excessuum tollendorum custodiam delegit, per omnes et singulas domos, testudines ae cistae diligens scrutatio tt fiatl; et ubi aliqui libri haeretici invenirentur, illinc poena edicti exigeretur. Deinde, ut impressores librorum nihil prorsus imprimere, et bibliopolae vel alii quiconque exponere ac vendere deinceps audeant, ex libris undecunque adductis, nisi illos rector universitatis, vel aliquis per ordinarium constitutus prior viderit, et tam imprimi quam vendi permiserit. sub poenis praedictis. Ut autem et reliquae civitates nostrae hoc exemplo insistant, ac unusquisque in tempore praemoneretur ne ipsa mandata nostra regia transgrediatur, et ignorantiam praetendere possit: nos hanc ipeorum consiliariorum simul ao consulatus Cracoviensis ordinationem, per has liters» nostras, omnibus testatam esse volumus. Mandantes omnibus aliis civitatibus regni et dominiorum nostrorum, ut ad hunc ntodum edicta nostra exequendi. faciant cum loci ordinariis aut eorum delegatis, ordinationes opportunas: easque diligentissime exequantur. pro gratia nostra aliter non facturi. Daffln Cracoviae. sabbatho ante festum Natalis sanctissimae virginis Mariae, dominae nostrae, anno Domini 1523, regni autem nostri decimo septimo. *0*

lemmii Latici, Lmcieiae etaMtun; sad *per iiatthituu Drteeietuen, eueeeuemt smm, proamijratum,* <mau Domni *1527.*

Decrevit haec sacra synodus, ut reverendissimi domini arcbiepiseopus et episcopi, pro exterminio sectae Lntberanae ex dioecesibus comprovincialibus et praesertim Wratislavieasi et Cuiaviensi intendant, procedendo contra notorios et suspectos de haereat, secundum decretum sacrorum canonum, statutorum provincialium. veterum et novorum, omni timore postposito, solum Deum, fidem eius eo religionem sanctam prae oculis babentes, non parcentes praeterea *laboribus et expensis: cum ipsi sunt in fidei materia positi tanquam signum ad sagittam, et de plebe sibi commissa condignam Deo in districto examine reddituri sunt rationem, et sanguis ovium de manibus eorum requiretur^ Quam rem ut facilius et commodius aggredi valeant, suscepit haec synodus statute omnia pro-

vMaHa, 'sms MN· nfeetelMs insertia, in diversisqns .syiedi·, et p<* reverendiseimum in Christo patrem, dominum Ih im - de Lasko, archiepiseop·· Oµ ·µ µ ·ııı primal··,iegatnmqoenatnin,temper· prassideatiM mm felici* confecta, approbata, synodalique àutKoritat· «t decreto, eum statutis huiua provinciae vetust|oribu· conformata, digesta, in unumque volumen redacta, ac noviter impreasa, et per memoratum dominum archiepisoopjim. in praesenti aynodo publicata. Quae eadrih aynodua pro approbati· et.publicari· habere voluit, decernena eisdem robur perpetuae firmitati·. Et dt domini «xchiepiscopi, epiacopi, aliique indicé· ecclesiastici cFcierua provincialia univenpua, seVUndum illa vivant, poenia inibi contenti· irremissibiliter puniendi.

Enudttn, Pttricoeiat, anno 1530.

Innovana conatitutionea, tam iuria communia quam atatutorum provincialium anteriorum, eiaque addendorum, aacra haec aynodua decrevit arctiaaimeque iniunxit, ut ordinarii harum provinciarum, hia iniquissimis temporibus, diligentius exactiuaque quam unquam antea, de haeroai Lutherans aliaque quapiam perversa docti ma, in suis dioecesibus invigilent; iniungantque haereaum inquiaitoribua, ut ubi auapicio aliqua eius haereaia emerserit, illinc diligenter pertentent, excutiant ot—perquirant. Quod officium de haereai inquirenda, aacra aynodua archidiacorpe, ubi inquiaitorea non aunt, voluit eaae iniunctum ! deinde hi, ubi quippiam de hoc crimine innotuerit,- citra ullam negligentiam dominia ordinariis deferant, qui mox ad hoc crimen percoquendum, iura communia statutjique provincialia diatringant. servatis tramitibus modiaque ab eiadem iuribua constitutis.

Daitrtgovini, Pelneotiae 1551.

Quia rectae rationia dictamini, repugnat, et omnium sanctionum diapoaitioni adversatur, boate· eccleaiae. de religionis scindenda unitate, et aubvertendo statu ecclesiarum, aemper sollicitos, veluti anguea in sinu suo fovere, et illi· contrarium spirantibua. honorem et fructum, ac conservationem in bonia eceleaiaaticia, pro tuenda religione orthodoxa et sustentatione pauperum fundatis largiri, eoaque talibus bonis praeficere: proinde sacra synodus decrevit, ne deincep· hominibus haeretica pravitate notatis, vel de haereai suspectis, castra, oppida, villae, praedia aliaque bona eccleeiaatica in provisionem conferantur, sive in emphiteosim, ut vocant, sive ad beneplacitum, vel quocunque alio modo, sub poena quingentorum ducatorum auri in auro, irremiseibiliter per synudum .exigenda, et si qui eiusmodi fuerint de haeresi suspecti, eis bona ipsa et praefecturae auferantur. Sunt enim nonnulli seculares, hoc suspecto tempore, bona ecclesiastica a dominis episcopis aliisve spiritualibus hominibus, modo praemisso illis concessa, obtinentes: qui, posthabita fide saneta catholica, haerese· ipsi complectuntur, haereticosque vel de haeresi suspectos apud se fovent, et ecclesiae subditos iu eundem errorem et periculum secum tra; hunt; a templis sacris, confessione aliorumque •aeramentorum ecclesiae perceptione arcent, et diebua celebribus, feriatis, ad labores obeundos cogunt. Ideo decrevit haec synodus «ancta, tales omnes ad gubernanda ecclesiae bona, debere esse deinceps inhabiles, ut huiusmodi provisionibus et bonis privandos fore per dominos ordinarios, sub poena quingentorum 'dnoatorum. reverendissimo domino archiepiacopo et eius ecclesiae Gneanenai irremissibilitsr persolvenda, a publicatione praesentium constitutionum in duobus,mensibus, contra eos servatis de iure servandis procedentis: etiam eo non obstante, quod in talos ooneessionea, capitula etiam regularia, ad quae praesona constitutio extenditur, consenserint, sigillsqao sua literie apposuerint. Bona autem huiusmodi, post privationem, ad domino· suos ecblesiaaticos redeant Ut autem reverendissimi domini ordinarii, st eorum in spiritualibus vicarii, ad exequenda ea quae eontra haereticos sunt decreta, magis expeditiores esse queant: decrevit eadem synodus, quatenus iuxta statute provincialia priora, quisque illorum inquisitores haereticae pravitatis, in sua dioecesi habeat, eiaque stipem honestam et competentem singulis annis solvat: et quoties opus fuerit, cum officium inquisitio?·· peraght, illis de securitate eorum per famijiam suam aut alias quomodocunqne prospiciet, sub poena centum marcarum pecuniae, per synodum provincialem exigenda.

Dtertinm SigitaumAi Angntti rtgit, m *ntgotio* rsiipioKM, *Waruotiat.*

Sigismundus Augustus, Dei gratia.rex Poloniae. magnus dux Lithuania·, Kussiae, Prussiae, Maaoviae, Samogitiae etc. dominus ot haeres.

Universis et singulis, cyiuscunque gradus, status, conditionis et praeminentiae. subditis nostris, ia regno et dominiis nostris commorantibus, syncere et fidelibus dilectis, gratiam nostram regiam. Byncere et fideles dilecti. Cum inter cetera incommoda atque pericula, quibus regnum nostrum premitur, nullum esae videamus domesticis odiis atque dissensionibus perniciosius, nec quod regna quaevis et imperia vel affligere magis vel citius evertere possit: nulla autem ex re acerbiora odia atrocioresque contentiones, non modo inter ordines, sed inter omnium ordinum regni nostri homines, quam ex diversitate opinionum de religione Christian·; quae irrumpentes in rognum nostrum haereses invexerunt, natas esse animadvertamus, summo studio in eo conventu, cum consiliariis regni nostri, curandum atque elaborandum nobis esse putavimus, ut, pacatis prius et constitutis domesticis dissensionibus, ab externis quoque periculis, si qua ingruerent, tuti atque securi esse possemus. Verum cum magna esset de .eo orta controversia, quod multa essent publice, contra vetera catholica instituta atque contra leges regni, et edicta in religione ritibusque religionis, propria quorundam temeritate atque audacia innovata, templaque, in quibus ad eam diem veteri Romanae ecclesiae ritu, aacra agebantur ac sacramenta administrabantur, novis a catholica et apostolica Romanaque ecclesia alienis ritibus introductis, occupata et profanata: ministri earum vexati, ae sedibus suis pulsi, ornamenta ablata, bonaque et reditus retenti, idque eum alias tum post conventum regni nostri, quem Petricoviae proxime habuimus. in quo edixeramus ne quid in religione •d hunc usque conventum innovaretur, nec posa·· mus de eo iudicium constituere propter immineo· Livonicum bellum, ad quod gerendum in Lithuanian! nobis proficiscendum fuit, necessario totam eius rei. cognitionem atqus iudicium, ex sententia •«natorum rpgni nostri, ad pfoximum usque ponventum regni nostri reieeimua snspsndimuaquo. Ne quid voro interim, dnm absnmua, de religione in regno nostro a quopiam iatinamodi innovetur seu perpetretur, longiusque progrediatur hominum licentia, edictum ea de re nostrum, ex sententia consiliariorum nostrorum proponendum putavimus. Mandamus igitur atque «dicimus vobis omnibus superius nominatis, constitutione videlicet Petricovienai, in eomitiis praeteritis facta. ae legibus

iiostris ad Mm remfretï; praecipimus at omnM a blakphemiis quibusvis in Deum, sanetaoque eocle«iae ■•cramant· ac tremendum nitui· anerificium, abstineant. Deinde, ne quispiam veatrum nilo· iam deinceps in regno nostro motus atque turbas sxcitare, coetus, conventicula, convention·· in urbi*bus, oppidis, arcibus, curiis, villi» et possessionibus nostris, praetextu religionis quovis modo bebare et celebrare; neque in iis aut aliis quibusounque, quorumcuuque hominum, statua 'et conditionis cuiusvis bonis, ecclesias atque templa, in quibuscunque nunc antiquus, hoc est Romanus religionis nisobt ritus, violare, aliquid inde tollere, seu in alium statum atque formam quicquam ibi immutare et innovare, saeerdotesve et ministros tempiorum vexare, spoliare, pellere, iisque vel pulsis vel morte extinctis, alios in locum eorum, sine authoritate et institutione ordinariorum inducete, seu ecclesiis ipsis praeficere, aut aliquam sibi potestaient et iurisditionem in ecclesiis ipsis usurpare, aliudve quidpiam agere,- quod seditionem, contentionem atque tumultum excitare inde possit, audeat. Quod si quis contra hoc edictum nostrum aliquid committere et facere ausus fuerit, id non pro privata ordinis aut personae alicuius iniuria, sed pro nostra authoritatisque nostrae regiae, reputabimus; in eutnque tanquam violatorem authoritatis nostrae et pacis publicae turbatorem, legitimo iuris ordine animadvertemus.

Datum Warssoviae, in conventione regni generali, feri· quarta post festum sanctorum Trium Regum proxima, anno Domini 1557, regni vero nostri anno vigesimo septimo.

De schismatici·.

Ex antiqui».

Et quoniam praeterita pericula, nos circa futura faciunt cautiores, volumus et ordinamu^, ut si aliquae personae vel collegia nostrae provinciae ■e separaverint, schisma quodammodo faciendo, cum iam quidam per factum huiusmodi a sui dioecesani obedientia recesserint, pontificalia eis ministeria et ecclesiastica beneficia, sepulturae videlicet et eleemosynae penitus denegentur, et si canonice moniti, ad unionem vel ad obadientiam non redierint, extunc populus ab ipsorum communione districtius arceantur. Insuper · personis ecclesiasticis, ad hospitia nullatenus colligaaiur; hoc ipsum extendi volumus ad eos, qui iam schisma et inobedientiam huiusmodi commiserant.

De apeotatfa.

Prohibemus, ne apostata· vel cuiusvis religionis professores, habitum sui ordinis mutantes, cum sx ·o excommunicationis sententiam dignoscantur oontraxisse, ad ecclesias regendas vel earum vicarias aliquatenus admittantur.

Do adulterii·.

In *tynodo Iμ o o λ »* ssmmdo, *nt* nosis.

Et quoniam boatis humani generis multorum ·ocularium mentes adeo oboaeeavit, ut, relictis propriis ooaiugibua, alienas nuptias profansoe, muliaraa suspecta· publica fovero, inaquo thori proprii et ·liaai eoatamiaara non vereantur, Matra praaeaptam divina· maieatatia, iurisqu· civili· ot canonici sanctio··· ; eum igitur in omnibu· peccatis adalterium sit gravissimum, utpote quod seoundum ia poeaia vendieat sibi locum, taatoqus gravius proptar id maritae puniri oportet, quanto magto nd eoa pertinet ot virtute vincere ot exemplo tegor· faemteas: statuimus «t irrefragabilitar obeorvari doocraimas, ut ordinarii contra talos adulter··, ad pooM· teri· oommunis, omnium timore postposito, prooadant. Etsi aliqui atiam sx senatoribus regni propteraa excommunicarentur, dominus archiepisoopus et episcopi, apud sacram maiestatem regiam, cuius est officium furta cohibere, adulteria«punire et-impios da terra perdere, diligenter instare dabant, itt talibus convictis, portae dignitatum non pandantur, et in magistratu existantes' ad publica non admittantur consilia. Ut quos virtutis afiior a delinquendo non continet, saltem poenarum exaggeratio at honoris temporalis privatio cohibeat. In qua re domini episcopi, unus alteri constanter adhaerere, ·c uniform· at indefessum consilium et auxilium praestare debent, sub interminatione maledictionis et vindictae divinae.

O. °* r*Ptoribu*·

«Mtiquu.

'Quicunque defuncto episcopo vel alfquo alio beneficiato, curato vel non curato, etiam religioso, cui ius non competit, relicta ab eo aut sede vacante bona ecclesiae occupaverit, ipso facto, quam nunc in talem ferimus, sententiam excommunicationis incurrat.

Cum bona decedentium clericorum in usus ecclesiae seu ecclesiarum, quarum fuerint ipsi clerici,, converti, vel futqris successoribus de iure debeant reservari: decernimus statuendo, quod nullus patronus clericus vel laicus, aut quivis alius, res seu bona rectorum ecclesiarum, seu quorumlibet clericorum, vivorum aut decedentium, occupare, rapere vel in usus suos convertere praesumat. Qui autem id coeea cupiditate repartus fuerit paregisse. excommunicationis vinculo se noverit innodatum.

··*'**·· X

Mandamus universis plebanis et aliis clericis, cuiuscunque fuerint status, in virtute sanctae obedientiae, et sub poena privationis officii et beneficii, ne aliquem raptorem, proscriptum, bannitum, profugum vel incendiarium, aut eorum rapinas in domibus recolligant vel conservent, aut ipsis extra domos »uss, expensas seu alimenta ministrent, sive ipvorum literas vel legationes ad quascunque personas perferant, a quibus plerumque huiuamodi pestiferum genus hominum per contaminationes, de occidendis/ personis, vel eorum bonis cremandis, pecunias extorquera conantur.

Cum in quibusdam Iqcis quorundamriniquitas invaluerit, quod in rebus ecclesiae furtum reputatur sagacitas; rapina, probitas; et violentia. fortitudo: hoc sacro approbanto concilio, cupientes seeularium potestatum audaciam, quantum cum Deo possumus, refrhenara: sancimus, quod quiconque prinoepe mu 'capitaneus terrae, baro aut miles aut nobilis, vel officialis eorum, et generaliter quaevis alia parson· spiritualis vel secuistis, cuiuaounq·· dignitatis, status et conditionis existât, decimas, tribute, castra, villas, monitibus, possession·· et bona, ac alia· res mobiles «t immobiles ·t m movente·, ad contestes «t pia ac religiosa loce, personasqn· ccciesisstic·· spectantia et pertinentia, aut oriam pauperum hominum in ipsorum bonis degentium, rapuerit, invaserit, occupaverit aut illicite detinuerit, oxaetioneverit, tallias mu collectas imposuerit mu ininste impignoravarit, ae occasion· pignori· aliquid axtorecrit, vel quovis sumpto colore gravaverit; vel rapi, invadi, occupari, detineri, impignorari aut exactionari mandaverit, ordinaverit mu ratum habuerit; aut raptorem, invasorem, oeeupatorom et detentorem illi-

eltem, earn re oapta^invasa, occupata, datante eon-, •ervavsrit, sen in defensionem susceperit; aet la boni· eiaedem noterium damnum aeu mdhifeetain nffensam ffitulerit: niai Infrattrium dieram «patiam a t«*pore rapinao. invasioni· et occupationis perpetrate· et commissae omnia et singula rapte, * invasa et occupat* ieu pignon^·, necnon d* inierit· et damni· dati· et offensa manifeste, condignam emendam et satiafaetionem impenderit, cum •drum in hac qprte complicibus excommunicationi· sententiam- incurrat ipao facto.. Et nihilominus in •Ha «eu illi· parochia seu parochiis, de qua mu de qnibua, rapMres «eu invasores, occupator··, damnugt dante·, seu manifestam offensam irroganto· fuerint, suf in quibus larem seu habiitetionem suam habuerint seu habere consueverint, et hd quam seu quas nes, et bona praedicta sic rapta, invasa ac occupata, ad conserrationem ip^ earum deducta, ac in ipsis detenta fuerint, quousque ad restitutionem et satisfactionem plenariam, abaque loca quaecunque ad quae praefati raptores, invasores et-occupâtore». detentores et injuriantes, damnum dantes ac offenssm'praedictam inferentes, cura eorum complicibus pervenerint seu alter eorum pervenerit, et quam diu in eisdem locis seu altero eorum moram traxerit seu traxerint, ipso facto ecclesiastico subiaceant interdicto. Et quoniam excoramunicatus ab uno et ab 'aliis est vitandus: decernimus, quodai praedicti raptores, invasores, occupatores, damnum dantes seu offensam inferentes, cum suis complicibus de aliena seu alienis dioecesibus fuerint, seu alter ipsorum fuerit, episcopus loci, de quibus dicti raptores et alii praefati fuerint vel ad quos confugerint, extunc virtute constitutionis praesentis, vel laudi eomytbunis, recepta, si opus fuerit, ab episcopo loci vel iniuriam passo, informatione summaris, teneantur huiusmodi raptores, invasores, occupatores et damnum dantes, cum eorum complicibus, excommunicato· per se et suos subditos, publice nunciare, et in parochiis et locis praedictis, prout superius exprimitur, interdictum ecclesiasticum facere inviolabiliter observari.

E» novit. In tynodo Prtricovienti quarta.

Vim seu raptum, in bonis ecclesiae commissum, sive subditi ecclesiarum, seu alterius rei mobilis vel immobili·, ad iudicium ecclesiasticum pertinere decernimus.

De abigele et pMoule steriUbua.

Ex ttatuti» Nicolai Dvirrtgowtki, Potrieooiao, 1567.

Quia conveniens eat, inter ecclesiastica· persona· habere omnia communia, maxime ubi id heri potest absque incommodo alterius: proinde -sacra synodus, improbando quorundam ecclesiasticorum perversam consuetudinem, qui imitantes in male secular·· personas, vicinos suos, etiam bonorum ecclesiasticorum colonos prohibent, ut intra limites et terminos bonorum suorum pascuis sterilibus et desertis, eosque quibus abigupt pecora •ive pecudes, praetextu, ut vocant, foreetee, impidepactant, exemplum per hoc seecularibu· peesimnm praebente·: igitur inhibet «aera synodus aub poena viginti marcorum pecuniarum, parti laesae irramissibiiiter solvendarum, ne easdem prohibitiones pascuorum sterilem, eut abactiones pecorum subditorum ecclesiasticorum ex bonis vicinis ecclesiasticis faciaat; sed utriasqae habeantur pascua huiusmodi communia, altaro altorum non impediente. Excepto tamen eo, qnod ai in pratis aut segetibus damna fecerit: extunc liberum erit pecora huiusmodi abigere.

De unaria.

Se entifes·.

Usurariorum pravitates, qui plernmqae mercatorum famam inquinant, dum sub jnereationis velamine,, diversis adinventi· fraudibus, plus secura contrahentes damnificant, qaam illi qui nullo qua··' sito colore directe mutuant ad usuras, detegere cupiente·, et ne etiam ieris ignorantiam simulatam circa hoe possint praetendere, ac suos eiVeres 'de cetero frivoli· rationibus excusare.' declaremus •t decernimus, qaod cum usura tantum committatur in mutuo, mutuum autem tantum hi» rebus consistat, quae determinentur numero, pondere vel mensura: non solum qui rem huiusmodi, eo pacto vel principaliter ea spe mutuat, ut aliquod emolumentum temporale, ultra sortem recipiat, quantumcunque sit parvum; sed etiam si fructus seu proventus rçi 'pigneratae in sortrm non computat ad pignus mutuans, usurarius censendus eat. Bed et illo qui mercem quantamcunque, quae venditiJnis tempore communi aestimatione minus valet et'quam tunc -venditurus erat, multo carius vendiderit, solutionem precii differens (eodem vero tempore ei, qui statim solvit precium cuiuscunque rei emptae pro minori quam tunc valeat) lucri causa eiusdem rei solutione dilata ad terminum in quo constat ipsam rem plus valere, usurarius censendus est. Et qui tales probari et convinci possunt, ad notitiam dioecesanorum yel eorum officialium deferantur. ut per eos ad restitutionem usurarum, ipsi vel eorum haeredes, districtione canonica compellantur. Confeesores autem in foro conscientiae, tales ad restitutionem inducant efficaciter, si suarum animarunt damnationem cupiunt evitare. Bane si quis in illum errorem inciderit, ve) pertinaciter affirmare praesumat, exercere usuras non ease peccatum, ille vetat haereticus condemnetur. Praecipimus autem plebanis locorum, ac illis qui habent officium praedicandi, quod saltem bis in anno, videlicet prima dominica Adventas et Quadragesimae, statutum praesens fidelibus exponent vulgariter, ac eos salutaribus inducant monitis, ut abgMneant a criminibus et frsudibus usurarum: et insinuent omnibus, atque eis in remedium pecc^tornei suorum injungant, ut ipsi ia nostro seu sulYraganeorum nostrorum consistoriis, usuras aliquo de praedictis modis solutas repetant; vel si nondum solverint, sed tantum solvere promiserint, a promisso se subtrahant, praesentis constitutionis suffragio se defensuri. Quanquam voraginem usurarum, quae animas devorat et facultates exhaurit, utriusque testamenti pagina condemnet et demum constitutiones sanctorum patrum, in Lateranensi, Lugdunensi et Viennensi conciliis proditae, snb divinae maledictionis interihinatione ac diversis exaggeratis poenis, prohibeant et interdicant: nonnulli tamen, tam spirituale·, quam secular·· nostrae provinciae, in vetitum laborante·, suarum animarum in detrimentum, aliia liciti· negotiis praetermissi·, illicite exercent usuras. Nos itaque attendent··, quod malitiia hominum aliquatenus non •it indulgendam, hoc sacro approbante concilio, prohibemus, ne de cetera quisqaam euinacunqu· status, gradu·, conditioni· et praeeminentia· existât, praesaasat excreer· naîtras. Qnodei qui tales manifesti usurarii reperti faerint, stetuimna et mandamus, ut contra illos per ordinarios loci et pareohialium eecleeianun reetore·, iuxta vim et formam dictorum Lateranensis. Lugdunensis et Viennensis statuti conciliorum procedant, modo qui sequitur: videlicet, quod ab eisdem manifestis usurariis, nullus omnino oblationes recipiat, eoo ad oom-

musionem admittatur altaris, n ai in peoeato a huiusmodi decesserint, ad «celeria· ••pultaram recipiantur. Qpiautem con raemisaa fecerit, es quae acMparit, restituere compilatur: et donec secundum nostrum ant jmi dioocesaai arbitrium satisfecerit, ab officii ani mancat exdqnqtione anipon* sua. Talae autem qui resipiscere noncnraveriat a tali peccato, tam diu excommunicati publice nuncieotur, donec ad gremium sanctae matri· eo-ilesiae .rbvprtantur, post restitutionem eorum, quae male extorserint per usurariam pravitatem, si ad 'restitutionem omnium eorum sufficiant facultate·; vel si jn totum lolvomio non fuerint, prius Festi* tuta ea, ad quam sufficiant, portion·, de reddendo residuo, postquam ad pinguiorem forti/nam venerint. sufficientem cautionem adhibeant, eût vel eorum haeredibus, si extent, a quibus extorserint usuras. Si vero non extant: pauperibus vel piis usibus, iuxta ordinationem archidiaconi, plebani B sui vél confessoris idonei, si summam duorum Horenorum ungaricalium noti excedat; ai vero excedit, in dioecesanorum manibus satisfactione idonea, vel cautione de toto vel residuo, ut praemittitur, praestita, ab eisdem dioecesano archi-■liaconis vel confessoribus et plebanis ipsorum, absolutionis beneficium consequantur. Et hoc idem in rebus incerti dominii, vel male ablati· vel acquisitio, decernimus observandum. Quod si usurarii praescripti spe finalis poenitentiae et absolutionis extremae, claves ecclesiae contempserint, et temere sustinuerint anathema, seque in extremis 'absolvi petierint; non prius est eis absolutio impendenda, nisi prius sub proprio iuramento cuncta male extorta restituant: dummodo tantum'in bonis mobilibus et immobilibus habeant, quod restituere valeant universa, vel saltem refundant .in quantum eorum se extendunt facultate·; et de reliquo re-C fundendo et satisfaciendo, loci ordinario vel eius vicario, vel saltim rectori parochiae suae, sanitate pereepta et copia rerum nacta, dederint fideiussores idoneos. Quodsi fideiusaores tales non extiterint et in eis appareant verae poenitentiae signa, recepto, sub forma praescripta, proprio eorundem aegrotorum iuramento, admittantur ad poenitentiae, eucharistiae et extremae uaetionis sacramenta. Ad quae etiam ultiqio consequenda, sciant non snfficere proprium Juramentum et poenitentiae signa, si haeredes male acquisita restituere minime sint parati, sed forsan sibi contradicant, vel pro parentibus filii nolunt praemissas exhibere cautiones, vel ri uxor pro marito vel maritus pro uxore similia facere detrectaverint 8i quis autem religiosus vel seculpris clericus, exemptus vel non exemptus, manifesti usurarii, scienter, corpus in «celeria vel cimiterio, aliter D quam supra seriptum «et, ausu temerario sepelire praesumpserit: ipsam deoenimus (alent iaVimincnsi concilio decretum eet) ipeo freto sententiam excommunicationi· inecurriaee, a qua non prius abtolvatur, nisi diooomano, eui praemissa' fuerit iaiuria irrogata, aatiefaetionem exhibnarit competentem. Verum quia qui manWnati usurarii eeaaori debeant, apud aoeaullos ia dubium vocatur, nae pramenti synodal! constitution· illos manifesto· usurario· dadaramue, qui publie· ot probabiliter exement usuras, baaeoc public·· ttstslu ratione mutui dandi ad usuras, aut qui d«com mereas mutuant et undecimam ratio·· asara· percipiunt; vel ri fractas _··· provsatae rei pignerata· ia sortem non computantur, «t do boo «oram eeel·-·iastioo iadies convicti vel eoafseri fnarint vol d evidentia facti «orum tanta fiicrit qaod nulla torgivorsation· «orum pravitas «dari posait v·1 aliqnatenua ooeultari; quiqne per luratoa villarum ptb usurariis aunt publies proclamati. Qui sin-guMa diebua dominicis excommunicentur solenniter nominatim.

Do eortUegtis.

■Ab enBijnii,

Bxoommunicamua ot anathematisamue omnea sortilegos, qni por invocationum daemonum vel roq sacras, sortilegi· exercent: firmiter prohibente·, no ab. aliquo quam eno epiacopo vel de ipaina mandato, niti forte in mortis periculo, absolvantur. Ceteri vero sortilegi, per presbyteros proprior, poenitentia condigna impoeita, abaolvantur: et hanc excommunicationi· sententiam bis in anno, in prima scilicet dominica Adventui et Quadrageaimae, per aacerdotea in eorum eccleeii· et capituli· praecipimua publicari.

D· crimino ffilaL

In aynodo Pririeeewnri primo.

Ut falsariis via malitiae praecludatur, statuimus, qnod quicuaque inventu» fiicrit, instrumentum vel literaa scribendo vel subecribendb seu exequendo fahifioaaae, aut talibus scienter usum ease, aut teatimonium falsum dapoauisae: «i clericus non beneficiatu· fuerit, nitra poenas iuri·* caroeri unius anni puniendo· deputabitur, parti nihilominus intere··· et damna in dupio resarciet; beneficiatu· vero beneficio privabitur, qt laicua poena arbitraria punietur.

De olerloo excommunicato ministrant·.

Cnm scriptum ait in lege Domini, quod quicunque non obtemperasaet sacerdotibus, extra castra positus lapidabatur a populo, aut cervice. gladio subiecta contemptum expiabat; et in primitiva ecclesia inobedientea eieoti de ecclesia, rabido ora daemonum trahebantur. Multi vero aacerdotea censuram eccleaiae contemnente·, excommunicati vel «uipenii a praelati· auia, exigentibus culpis eorum, immemores quod epiacopi· et praelati· clavium coelorum «it collatu potestas, attentare •ibi interdicta ministeria non verentur, contra talea volettes rigorem ecclesiasticum extendere, atetuimus, qnod elerici qui, excommunicati et (uapenai •b officio »uo, ministrant ut prius; talea, aine ape restitutionis,. ab· officii· et beneficii· deponantur, et infame· ae deteetabilea tiut. De cetero ad beneficia eecleaiaatioa nullatenu· admittantur, niai per poenitentiam approbatam et conversationem laudabilem, 'aedi· apoatolicae gratiam meruerint obtinere.

Da privtlscUs at axoaaaibua privUegtatorum.

Statuimus ne religio·!, cuiuscunque ordini· vel religioni· existant, privilsgiati, fine· anorum excedant privilegiorum: com privilegium mereatur amittere, qui ooneama ribi abutitur potentate. Si qui etiam religiosorum par donatioaam vel alium lsgitimam titalum, iua patronatu· aliquorum bonefieiorum aeelesMutieorum aoqniaiaraat, talia beneficia propria temeritate, suis nribus non applicent, aed ipaia vaoaatibaa, ad ea, Moerdbte· idoneo· praaeeateat: alloquia elapso tarmino a iure atatuto, loci ordinarius, prout ooelesUe expediat, providum instituat ibid·» curat·». 81 qua· etiam ecol·-rias parochia)··, Infra quarum limit·· monasteria habuerint terras, agro·, prata at viaaaa, aat alia bona da quibas tara decimam eolvmro taaautar, ia daeimatioaa defraudaverint omnes ipaia ad boo opam vol operas· ia praessiasi· daataà, at ipsorum sorvitii·. intendentes, daearaimtu ipao facto exeommanicationis seataatiam. incurrisse.

/n Hptodo /^trwooifiut fVarte. iü rütUm.

Quilibet spiscopuC cum praelati· fratrum mendicantium auae dioeceai· 'id agat, ut quodlibet monasterium ad certum numerum fratyum, qui iuxta fbcultatea cuiusque loci eleemosyna ali possint, restringantur; ad tollenda «candela et gravamina, quae ex eorum vagabunda mendicitate, quam terminatum vocant, exoriri consueverunt.

Licet autem fratribus Predicatoribus et Minoribus sit «■ iure permissum, ut ex eis personae sufficientes, idoneae, vitae probatae, discretae, modestae atque peritae, per eorum certos superiores electae bt. praetentatae dioecasanb· locorum, in eorum civitatibus et· dioecesibus, db ipsorum petenda licentia, grati* vel beneplacito, confessione· sibi confiteri volentium, audire valeant, et imponere poenitentias salutares, ac absolutionis beneficium impendere possint; quia tamen sumus certius in- B formati, quod iidem religiosi, contempta eiusdem iuris forma, indifferenter omnea, dummodo sint presbyteri, etiam non praesentali episcopo, audiunt confessiones singulorum, in damnationem suam et animarum sibi confitentium; de per errorem huiusmodi, animae subditorum nostrorum periclitantur, de cetero, boc sacro approbante concilio, omnibus rectoribus parochialibus, nostrarum dioecesis et provinciae, firmiter iniungimus, ne parochianos suos permittant dictis fratribus confiteri, ni i illi· duntaxat, qui per patente· liter·· dioecesani episcopi, pro ipsi· confessionibus audiendi·, nominatim fuerint deputati. Quas quidem liter·· de cancellarie nostra et suffraganeorum nostrorum, gratia et sine solutione pecuniae aliqua, ipsi fratres recipere, et eas rectoribus ecclesiarum debent praesentare; qui rectores ad requisitionem ipsorum fratrum, teneantur in suis ecclesia eas publicare. C In nullo tamen casu, circa absolutionem, maiorem authoritatem habeant, quum parochiales presbyteri: nisi episcopus vel superior qui potest, ipsis uberiorem gratiam specialiter duxerit concedendam. Nec etiam possunt dicti fratres seu quivis alit religiosi, clericis vel laicis, sine speciali licentia parochialis presbyteri, ministrare alia sacramenta; et qui contrarium fecerint, in excommunicationis sententiam incidant ipao facto. In ecclesiis quoque parochialibus, dicti fratre·, non possunt nisi de ipsorum rectorum beneplacito et assensu, praedicare verbum Dei. Cum autem fratres ipsi· festivis diebus in. domibus suis mane praedicationes faciunt, non eas in tantum protrahant, quod plebs ad praedicationem et summam misaam auae parochiae, cui tunc intéressé tenentur, negligent horam debitam veniendi; nec paroebianos in suis sermonibus detineant, niai cum forte domorum feetivitatea in- d dieant; neo girando per eoeleaiaa et eorum ambitus, populum aqua benedicta aspergant, aut cinerUlh vel frondium palmarumque benedictionibus ae occupent: cum talia in parochialibus eccleeiis de iure et do antiqua consuetudine peragantur. Non impediant etiam dicti fratres, per suas praedicationes, statioaee et processioaes aolennea, qua· observât ecclesia generalia.

BdUa provincia!!·, auoaapta tat aynodo LeacSeoei prias·.

Aa risdaei.

Item haec aacra aynodua auacepit bullam provincialem, per reverendissimum dominum arehiepiaeopuas, - node apoatoliea |in] ooneiiio generali Lateranensi obtentam, ia qaa continentur multae bonae constitution·· et induite, huic provincia· eoagrueatia, quam voluit et decrevit obaervari in

Oomuk emnmai. ram XXXVI»··.

omnibus punctis et clausulis, prout in ea · contineatur. Cuinr bullae tonor de verbo ad verbum ·equitur, et eat talis.

Bulla apoetolloe provincialia.

Leo episcopus, servuus servorum Dei; ad per-, petpam rei memoriam. Sacrosanctae universalis ecclesiae regimini, meritis licet imparibus praesidentes, curia perurgemur assidqi·,' et continua meditatione pulsamur, ut iuxta creditum nobis pastorale officium, ehristifideiium omnium dispendiis et animarum periculis, praesertim χo-dira infidelium et ■ehiamaticorum rabie provenientibus,*'' quantum cum Deo possupius, occurramus, et salubribus profectibus consulamus, ac in' his eiusdem parte· favorabiliter impertiamur; prout ad religioni·'Christianae, divinique cultus conservationem et augmentum, ac animarpm salutem, necpen bene vivendi institutipnem consfùcimus salubriter expedire. Sane cum nuper venerabilis frater loannes de Lasko, arcbiepiscopus Gnesnensi», hptahilis praelatu», ad nos et sedem apostolicam ac sanctum Lateranense synodum, per charissimum in Christo filium nostrum Sigismundum, Poloniae regem illustrem, pro obedientia nobis praestanda orator destinatus, tam suo quam ipsius regis nomine nobis exposuerit: quod in Poloniae, lengariae et Bohemias regnis, in quibus magna» haereticorum et schismaticorum concursus existit, ac aliis provinciis et partibus illis adiacentibus, tam propter infidelium Scytharum et Turearum incursione· assidua·, quam eorundem haereticorum et schismaticorum conversationes maximas et continuas, saepius multi errores et scandala orirentur, et multae ecclesiae curatae quasi desertae, ita ut una vix aliquando duarum aUt trium domorum curam habeat, nec qui eas ob curae et fructuum tenuitatem obtinere vellent, reperirentur, ac saepius schismatici et Rutheni ad ecclesiam reverterentur catholicam, et christifideles coniugati ab infidelibus caperentur, ac de eis spes redeundi ht certitudo vitae nulla haberetur, et propter interdictorum appositionem et divinorum cessationem, nonnnnqusip populi devotio et religio minui videretur, ac haereses et schismata, diversaque animarum pericula excitarentur; et an excommunicat·, non tamen denunciati seu publicati, vitandi sint, a nonnullis haesitaretur, necnon processus et sententiae, quae in partibus illis formabantur et ferebantur, ut plurimum cum ad Romanum curiam deferentur, per viam nullitatis revocarentur, et sic partes la-' boribus et' expensis fatigarentur, ac iustitia postponeretur, adeo ut saepe partes ipsae desperatione ductae, bonnm ius earum dimittere cogerentur; et quod »i super bis per nos et sanctam synodum praedictam provideretur, procul dubio multis animarum periculis et partium dispendiis obviaretur. Nos quotjue selus animarum eo potissimum urget, quo pro illis ratio debetur exactior creatori, determinatione syaodali in publica suasione, propter' varias ipsius synodi eeeupatioaes, alitor noa exportât·, veaerabiHbns fratribus nostris, Bernardino Sabinenai, Dominico Portuensi et Marco Praeaestensi episcopi·, sacrae theologiae professoribus poritissimis; Antonio Sanet·· Praxedia, Petro Sancti Kuaebii, et Achilli, qui dicti regni Poloniae protector existit, 8aaeti Sixti (t·<] presbyteri·, utrissqae iuris dortoribua emiaMtiteimia. et qui dia iudieia causarum palaeii aostri, eum magna laude rexerunt; aeenon Friderico Sancti Angeli, de Sanet· Severino, ae Hyppolito Sanctae Lucis· in Silio· ■ateasi, viris illustribus et ia rebus ageadia solertissimia, diaeoaia, sanctae Roma· eeelcei·· oardi-

WR

V"

nalibus, nt' de praemissi· se informarent, ot'pro-videnda discuterent, vivae vocis oraculo commisimus. Guifi autem praeistis oardiadlibns de praemissis per diligentem informationem desuper factam eis, prout nobis retulerant, legitimo constiterit; nos desiderantes, ut ex eiusssodi paktoriiii'dsbito tenemur, iu praemisso, remediis quibus-possumus,-salubriter providerdff habita cujn Aedem cardinalibus deliberatione matura antheritate apostolic·, hac nostra perpetuo valitura «t irrefragebiWbonf stitution· statuimus et ordinamus, ao decernimus ae declaramus: quod do oetoro oSthedralibusOt metropolitanis eodesiis, in diotis regnis, quomodolibet vacantifius l pro ttynpore, nonnissi docti et vigilant··, aut- alias tale· praeficiantur viri, qui consilio, verbo, authoritate et exemplo, circa divinum cultum, animarum profectum providere, et periculis inibi proventuris obviare sciant, velint et valeant, et in eorum eccleeiis continue recidere teneantur, et ab illis, nisi ds licentia sedis apostolic··, aut urgentibus necessitatibus reipublioae Christianae seu suarum ecclesiarum aut regài et dominii, in quibus couqistsnt, absentari nequeant. Et similiter rectores parochialium ecclesiarum, inter schiamatisos praedictos, vel prope illos consistentes •d evitanda animarum pericula praedicta, in suis ecclesiis residere, ae animaram curam per seipsos exercera. Necnon metrdpolitaaram et aliorum locorum ordinarii, ceterique praelati^sd quos id pertinet, per se vel alios, sub poenis suspensionis • divinis, loca eis, tam metropolitioo iure quam aliis, subiecta viqjtare, et in visitationibus huiusmodi necestitatibns, tam spiritupiipnvquam temporalium rerum; necnon' indemnitatibus ecclesiarum et cleri provider·,-.·! aliis etiam expensip ipsorum, prout lustum et aequubs fuerit, negligeatisi supplere teneantur et debeant. Necnon 'episcopi, etc alii praelati, ad quos collatio et provisio dictaram parochialium ecclesiarum desertarum spectare dignoscitor, illas de consensu tamen patronorum eorundem ecclesiarum, si illae de iure patronatus laicorum existant, invicem, sen unam, alteri perpetuo, vel ad vitam unius rectoris duntaxat unire, et illarum rectores nbi necessitas exegerit, ao pro evitandis scandali· et animarum periculis, in Circumcisionis, Epiphaniae, Paschatia, Pentecostes, Ascensionis Domini, ac Purificationis et Assumptionis beatae Mariae virginis; necnon Nativitatis donnai· Baptistae, et Natalis beatorum Petri e) Pauli apostolorum, festivitatibus, ao celebritate Omnium Banetornm, et commemoratione omnium defunctorum, ia duabus tastum ecclesiis missarum solennia celebrare, et eucharistiam (dummodo nonnisi in ultima missa purifieatienem recipiant) oo»> fioere. Necnon praelati ordinarii et rsetores parochialium ecclesiarum praedicti, per se vel suce vicario·, hominibus ruralibas, qai propter timorem coasdeetiae," in hoc dubio «xistentibua, in fsstis ·olennibus, praeterquam dominieb diebus st festivitatibus, ao celebritate supradietis, propter celebritatem ae 'damna ia fructibus ruralibus ovttaada, labore· et opera servilia axeresadi, mrita tamen religionis neu contempto, licentiam eenoedere. Necnon ia omnibu· terris et locis Actorum regnorum, interdicto eoeleeiastiee ordinaria vel apostolic· authoritate snppodtia, uoa solum in quatuor festivitatibus, aHas a iure communi seaeeeeia, sed etiam nitra illa·, in festo saaotiammi Corpori· Christi, ae praedicti· Nativitatis saneti Ioanni· Baptistae, ae Natalis beatorum Petri et Pauli apostolorum festivitatibus, ae odebritat· Ornatum Baaotoram, ot commemoratione dsfaaetornm, divina cflMasolea-

qui censam huipsmodi. interdicti dederint, penitus sqclusia) celebrari, «c catholici schismaticos et Rutheaos huiusmodi, sine cosscieotiae sortinnlo in aprum servitiis tenore, et Ubi episcopo·, sacffdetes «t alio· quoecnaque, missas nt. alia divin* officis. et ibidem 'schismaticos sdu haereticos praesentes fore contigerit, ifibi schiemntici et RnthenC dummodo cum debito divinorum officiorum -honoro, ot /absque.alionyp impedimento existant, neeXpossiat sin·.scandalo apt'magna incommoditate prohiberi, tolerari; necnon tam> baptismus quam alia seorssqsnta, in'eisdem schismaticis et Ruthouis ad'eathofisam fidem redeuntibus, iuxta ritum Romanae ecclesiae servari solitum sdu toleratufii, baptisati ordinati non fuerint, reiterari/ et/wam ab ordinariis absolvi. Quodque Ordinarii vel eorum vicarii! constito eis per famam publicam vel legitimas eoniecturns, seu aliter facta sufficienti diligentia, quod capti ab infidelibus vint mortui. •ut quod de eorum vit· certitudo eliqua heberi non potest, licentiam cum aliis contrahendi infra terminum, arbitrio ipsorum ordinariorum statuendum, dare, ao in casu huiusmodi, prolem inde suscepfam legitimam decernere, absque tamen ' praeiudicio prions qliandoeunque redeuntia. Quodque matrimonia in partibus 'praedictis · Septuagesima usque ad Quadragesimam, carnali copula consummari, et nuptiae honestae. et sine solenni pompa, post Septuagesimam celebrari, libere et licite valeant. Quodque excommunicari, non-publicati seu denuuoiati, vitari non debeant; ac publici adulteri, manifeste et notorio diffamati, absque alia sententia infames existant, et pro talibus in omnibus iudieari, ac per. ordinarios locorum, tanquam infames publicari debeant. Ae quod episcopi, et alii praelati, 'cruces in pectore cum monilibus seu pédtoralibus non deferant,' Sed quo voluerint, illas subfestibus modeste et sine pompa deferre possint. Necnon abbates, quibus in omnibus humilitas et modestia plurimum convenire dignoscitur, infulas seu mitras, ad decorem et modestum ornatum religionis. omis·· superflua pompa gemmarum et auri, iuxta constitutionem Ronifscii VIII. praedecessoris nostri, quae incipit: *Ut* epostclioar, tam in synodo quam ubique, ubi eis iuxta eorum privilegia permissum est, deferre debeant, et sub excommunicationis sententiae poena, se episcopos nominare non permittant. Ac 'd occidentes presbytero· vel clericos, habitum et tonsuram clericales deferentes. etiam vigore commissionis apostolicae, nisi per ordinario·, quibus ordinariis vel eorum vicariis absolutione· huiusmodi committi volumus et mandamus, non absolvantur. Et similiter presbyteri jet clerici homicida·, non ad alium quam ad proprium ordinarium, per sedem praedictam sint pro absolutio·· remittendi. Neo «xoommunicati, ob non solutionem debitorum, seu aHas quomodolibet sententiis censurarum insordeeeentea, etiam absoluti in morti· articulo, tine lieeutia tamen ordinarii loci sepeliri aen poosint, nisi praestita satisfaciendi ·autiane, aut de lieeutia dieti ordinarii, qui tam indemnitati erediteram, quam authoritati ecclesiasticae providere teneantur. Quodque processu· et Mnteutiao in purtibuo illis, alias rite habiti et lati, validi et eflicaces existant, nec de nullitate' aliqua infringi poeetat, praeterquam cx defectu iarisditionis aut citationis, et dummodo aliter partes noa' reperiaatur enormiter laesas ia iustitia negotii principali· : decernentes exnunc initum et inane, si seen· sapbr hi· a quoquam quavis suthoritate, edenter vd ignoranter contigerit attentari. Et insuper enm, nient etiam accepimus, tam praefstus tiigismundu·, qnam alii qui pro tempore fnsrant

Poloniae reges, meritis ot intercessionibus praefatae gloriosae Dei genitricis virginis' Mariae, oontra eosdem schismaticos, haereticos et alios infideles, in diebus ipsius gjoriosae virginis, qyamplures in- signes victorias -obtinuerint; ac in certo statute» provinciali Onesnopsi, hactenas observato, «spresse «aveatur, quod quilibet pr/telatus, vicarius «t quocunque titulo beneficiates, eum cura Vel sine cuVa, •i-moritur in primis tribus mensibus anni, inci: pient· a Circumcisione Domini, habeat quartam partem introituum et emolumentorum, iuxta verum valorem sijprum beneficiorum, successori tamen frumepta Mstivhlia relinquat, ad seminandum praedia. Si voro in tribus "secundis mensibus, habeat medietatem ; et si in· tertiis tribui mensibus, habeat tertiam partam, de frumentis hyemalibus ad quantitatem praedii vel praediorum non seminatorum, successori .relictis. 8i vero in ultimis tribus mensibus. monter, habeat universos fructus illius anni, prout in eodem statuto dicitur plenius contineri. Ordinationem per piae memoriae Sixtqm IV'et luiium ' II,. Romanos pontifices, praecessores nostros, de festo Conceptionis beatae virginis Mariae laetam, necnon statutum provinciale praedictum, authoritate et tenore praedicas, approbamus ft confirmamus, ipsumque statutum, etiam ad haerede» archiepiacoporam et episoqporam, in fructibus mensarum metropolitanaram et aliarum ecclesiarum cathedralium regni praedicti extendimus et ampliamus, ab in provincia Gnesnensi et toto regno, ac dominiis ipsius regis Poloniae observari, necnon festum praedictum, prout in alma Urbe et euria Romana colitur, coli; necnon die aliqua por ipsum Sigismnndum regem statuenda, semel dnntaxat singulis annis, perpetuis futuris temporibus, in una ecclesia per singulos ordinarios eligenda, in qualibet dioecesi dicti regni Poloniae. et dominorum eiusdem regis duntaiat, et ubi ipsum regem pro tempore fore contigerit, celebrari debeant missae solenne· in honorem .beatae Mariae virginis, et ad felicem memoriam victoriarum per praefatos reges Poloniae ubtentarufn, celebrari volumus ot mandamus. Et nihilominus de omnipotentis Dei misericordia, ae praefatorum Petri et Pauli apostolorum authoritate confisi, omnibus et singulis utriusque sexus ehristifidelibus, vere poenitentibus et confessis, sell propositum confitendi habentibus, qui. celebrationi diotae missae, ubi ipsum regem esse contigerit, interfuerint, et alias ecclesias eligendas huiusmodi similiter visitaverint, centum annos indulgentiarum' misericorditer in Domino concedimus et elargimur. Quoeirca. venerabilibus fratribus nostris, arehiepiscopo Strigontensi et Olomucensi episcopo ac dilecto filio curiae causarum camerae apostolicae additori per' apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo aut unus «orum, per se ve) per alium •eu alios, praesente· literaa, et in eis contenta quaecunque, ubi, quando et quotiee opus fiierit, •olenniter publicaram, ac in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant statutam, ordinationem. decretum, voluntatem ot mandatam, ac alia praedicta, iuxta praeoentium continentiam et tenorem, psr censuras et poenas oeeloeiasticas, authoritate nostra firmiter obeervari; ae singulos qnoa praesentes concernunt, illis pacifice gaudere, ueenon quelconque, quoe statuto, ordinationi, decreto, voluntati et mandato praedictis, quovis modo eontraveeisM, ot ptopterea censuras et poenae praedictas ineurriaea sonodtorit, iliis irretitos foro, eadem authoritate aoetra publieoat, ot faciant ab aliia publicari, ao ab omnibua arctius evitari, denos ab eisdem oeaouria ot poenis meruerint absolutionis beneficium obtinere. Contradictores quoslibet ot rebelle», ouiuscanquo· dignitatis, status, gradus, ordinis ct conditionis existantes etiam pontificali dignitate fungentes por easdem censuras et alia juris remedia, appointions postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si· opus fuerit, auxilio brachii paecularis. Non obstantibus .praemissis, ar quibusvis apostolicis, necnon' in provincialibus of tynodalibus conciliis editis generalibus vel specialibus constitutionibus et ordinationibus, necnon quibusvis privilegiis, induitis et literis apostoli», spiseopis, praelatil, rectoribus ae aliis praedictis, sub quibuscuaquo tenoribus et formis pro tempore concessis, quae qdo ad hob ipsis nolumus aliquatenus suffragari ; contrariis quibumiunque, aut pi aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit sede induitum, quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per hteras apostolica· non faciente» plenam, expressam ac de verbo ad verbum, de induito huiusmodi mentionem, Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum statuti, ordinationis, declarationis, decreti, approbationis, confirmationis, extensionis, ampliationis, voluntatis, concessionis, elargitionis et mandati, infringere, vel ei ausu temerario contraire. 8i quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ao beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, anno incarnationis dominicae 1660, 5 idus augusti, pontificatus nostri anno tertio.

In synodo *Laneieittui* ooctmdn. *£r titdtm.*

Inter estera, quae ad salutem spectant populi ehristiani, pabulum verbi Dei. pormaximq sibi noscitur esse necessarium : quia sicut corpus ma- .teriali, sic anima spirituali cibo nutritur, eo qubd non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo quod' procedit dp ore Dei. Cum igitur sedes apostolica, diversos ordines et religiones, in suffragium curpo pastoralia in diversis mundi partibus constituerit, eosque variis privilegiis et libertatibus ampliaverit, ut eo liberius in vinea Domini laboirando, verbum Dei populo ministrarent, confessiones audirent, doctrinaque et exemplo fidem dilatarent: praesenti decreto statuimus, ut patres Praedicatores et fratres Convontuales, et de Observantia sancti Francisai, aliique ordines exempti et eoram praelati, per loci ordinarios charitative admoneantur, ut praedicatores verbi Dei et poenitentiarioe, in eorum ecclesiis eligant, doctos, idoneos et discreto·, quibua districte iniungant, ut in verbi Dei propositione, modeste se gerant, in arguendo vitia personas et status ex nomino non exprimant, unde odia et seandala plerumque evenire consueverant. Sintquo in audiendis Confessionibus et praedicationibus solortes et diligentes, ut verbo pariter aedificent et exemplo.

Do talutia.

£x «stipa··.

Et quia doA praelatis et canonicis, et ceteris clericis conviciatoribus et percussoribus, per praedecessorum nostrorum concilia sou statuta, ufilla certa forma vel poena, praeter eam quae iure communi comprehendant, invenitur expressa: nos attendsntoa, quod plus timori solet, quod specialiter iniungitar, quam quod generaliter imperatu; approbatione totius concilii necessario duximus statuendum, ut praelatu vel canonicus, qui suae ooeiesiae praelatam vel eaaoaieum, in capitulo verbis probrosis vel oontameliooie affecerit manifeste, per quartam partem anni, a consortio sui capitali, ot perceptione distributionum quotidia-

naram, qua· alii· acereocMt, ipeo facto Mt ah«lusus. Àd euius quidem atatuti at poaaae exqnutionem, capitulum infra quindecim die·, aub poena interdicti ab' IngresM eodeelae, teneatiir. El qui· autem,praelatorum canonioorum, in praedictas pereonaa, etiam citra sanguini· effaaionem, manus iniecerit temere violenta·, por poena· praediota· dupliciter puniatur. Pro vulnera vero, huiusmodi pcraoni·, vel aliquo praedictorum iRatoi etiamsi nttlia membri mutilatio, ex tali vulnero fuerit aubaequuta. aine omni ramiaaiono, per praedicta» poena· quadrupliciter puniatur. Insuper in utroque cmu, iuxta aui dioocesani arbitrium, laeso aatiafaoiat competenter, antequam reatitutioneiu praedictorum aaaequatur. Sed ii per temerarian^ membri mutilationem eqcesserit. beneficio cccleaiastico, quod in eadem eocleeia obtinet ait privatu·; salvi· tamen alii· poania, in «acri· canonibus eontra temerario· violentarum manuum in clerico· iniectores, expressi·; «alvi» etiam alii· iuribu·. quae videlicet repellere vim vi permittunt.

Do poenis.

('reseente quotidie malitia perveraorum, et in deteriora «oculo declinante, cogimur ex praeteriti· casitriis, futuri· periculi· obviare. Vestigii· iuri· cummuni· inhaerente·, «auctione constituimus synodal). ut (i unquam rex, princepa vel quiaqui· aliu·. cuiuscunque atatua, conditioni· ve) eminentiae existât,, archiepiscopum vel episcopum comprovincialem injuriose ceperit, vel temere perouaaerit aeu banmverit, vel hoc mandaverit fieri, aut facta ab alii· rata habuerit, vel aociu· fuerit facienti·, aut concilium dederit in hi· vel favorem, aeu «cientor defenaaverit; ultra poenam aententiae excommunicationi·. quam ipao facto incurrunt, statim in tota provincia cessent divina offleia ipao facto, nec exhibeantur in ipaa aliqua ecclesiastica «aeramenta, praeter baptisma parvulorum, et poenitentia· morientium. ecclesiastica sepultura specialiter interdicta. Quod «i vero, quod abait, occidant, bona ipsius mobilia et immobilia, ecclesiae itfre per-, petuo applicentur. Quod si minor praelatu· ecclesiae cathedrali· mit canonicus, tota dioeeeai; •i vero collegiatae vel conventual!· ecclesiae captu· vel oooiau· fuerit, in toto archidiaconatu, in quo «celui patratam eat; «i vero plebanua aut presbyter, seu quilibet in sacris ordinibus, sive •ecularis vel regulari· faerit, in decanatu rurali vel archipresbyterali sede; si vero alius clericus in minoribu· constitutu·, locus ille et parochia loci illius, ecclesiastico subjaceant interdicto. De atroci «ero vulnere, relinquitor arbitrio ordinarii,* quoad interdictum ponendum; et isterdietum praesenti constitutione prolatum, ab omnibus firmiter observetur: nec a quoquam niai ab ipea synodo, vel a metropolitano, •uffraganai· rpquiaitis, pro maiori praelato, scilicet archiepisoopo vel epiaeopo comprovinciali; pro minori vero vel clerico dioeoeaano, congrua satisfactione praemia··, per dioeOMStnum suum relaxetur. Et no malefactore· huiusmodi, propter similia pericula frauduleator peoourset et obtineant se absolvi; statuimus, ut non nM In evidenti articulo morti·, satisfactio·· praemtata congrua, abeolutlonia beneficium valeant obtfasre, vol •altem contione praemiose idonea, do aotisfaeieedo infra mensem; alia· in nanda» aoeteatiam iaeidaat ipeo foeto. Statuimus etiam, nt tales malefactor·· omaibal inaoteeeont, nt eo ampNue eoafaadaatur, quod tempore talio interfiled, populne, eoae percusso tabula·, omnibus diebus domiaisi· ot fastWis ad oMiesiam convocetur, ibi fasta et ieiufa popule indieeotar; ot exhortatione facta, et oeuea laSsrdiet! expoeita, majpfaotorea huiusmodi, ter pulsati· e'ampaaia, at caudalia oxtinetia, excommunicat! publice nnatiealur. Bt ut popula· ad sonveni·· dum illic amplia· invitetur. eoavoniantibua illic, •t excommunicato·, vitantibus, quadraginta die· indulgentiarum concedantur. Verum ai clorieu· vagabond», in farto vel in 4lio recenti maleficio deprehendatur, at habeatur de faga auapactu·: ex hac nostro generali lidontia, qtÂm praeaantibu· impertimur, (oculari· ^oteataa'bnb tpatimonio trium clericorum, ai commode habari potorint, vel alio fida digno, ^mafeflsctorem huiuamodi poterit captivare. ac eum quamprimum ecclesiastico iudici praecentare. iuxta tradita «aurorum canofiutn puniendum'.

Mvrsyomt, «a conatiMimndM *Pttncoeimtibtu,* mmo 1507.

Ceterum, quia ex intermissione celebrationi· synodorum provincialium et dioeceaanarum, earumque · reverendiaaimi· domini* epiacopi· huiua provinciae, rara «eu negligent) admodum frequentatione, magnum eccleaiae Dei et itatui ecclesiastico provenit detrimentum: (pauco» enim admodum videre licet, quo· praesens ingens eccleaiae et religioni· catholicae periclitanti· caau·. atque adeo cultu· divini '··)»· promoveret, quique «ponte »ua et alaorjbu· animi· accurrere vellent); ad restinguendum commune hoc haereai· incendium, reataurandamque unitatem eccleaiae, hoc infelici aeculo diaperaam; quique de fide et pietate, do religione et ipao cultu divino retinendo et conservando, *de moribua reformandi·.et disciplina ohriatiana revocanda, ac denique de eeteri· rebua omnibus, ad bene cbriatisneque vivendum neceaanriia, consulerent et tractarent, ut et aalua ipaiua eccleaiae restitui, terror autem hoatibu· eius incuti, et fide· catholica stabiliri firmarique posait:

Videna itaque aacra aynodua, quorsum hac negligentia ordo ecoieaiaaticii· recidat et labescat, qdantumque mali aecum in eccloaiam Dei invexerit. nunc tandem expergefacta, et quasi longo quodam postliminio ad se reversa, usum sacrorum canonum ▾ eterumque constitutionum eynodalium, contra m** gligentea venire ad aynodo· esae reaaaunicndum. poenasque contra tales augendas, decernendum communi omnium sententia duxit, conatituitquo et decrevit, ut ai de cetero do'mini epiacopi ad synodum vocati, quotieeeunque posthac synodus provincialis indicetur, ceeaante legali impedimento, aliqai venire contempserint: poena dupli, hoc eat domini epiacopi ducentarum marcarum, pecuniarum grossorum Pragensium; ceteri vero qui de iure et consuetudine ipsis synodis interes·· tenentur, vocati non venerint, poena dupli in constitutionibus prioribus descripta, per nverendiaaimum dominum arehlepiscopum pro tempore oxistentem exigenda, ultra alias poena· turi· mulotentur, fabricae ecclesiae metropolitan·· applicanda. 8i autem contigerit aliquem, ut praemittitur, impediri legitime, corpori· seilieet adversa valetudine, et ea quidem, quae merito exetuaro quem poaeet, vel aliquo alio, aon tamun levi impedimento: in eiusmodi quovis eami poterit abeas· a synodo, ita tamen, ut mittat, mitteroquq sub praedicta poena debeat nuncium suum, cum inetruetioao plena et «uflkiauti mandato, qui peseot Ibidem ia eynodo per corporale iuramentun, in Ipriee mittenti· et «nam animam probare huiuamodi impedimentum. Alloqui, ia defecta praemissorum, pro temerario ot eontamaoe taliter abeeaa reputatur, ot In posna memorata irromiesibiUtar per revsrmsdiasimnm dominum arehiepiseopum, authoriteto praaeanti· decreti, synodaliter muiotetar. Qnas poenae si revereudisoimu·

dominus arehiepiscopus, monitione praemlsoe, iaftn, alinam, poet Mgligisatiam bainsmodi commissam, censuris ooelMiasticia mediantibus exigOro neglexerit, tpM rimilis poeaae,- par aynodum immediate oxtanc sequentis -Irremioriblllter exigeatie subieoent. Quod ni ab initio huiusmodi hyuodi dominas arahieplMopus requisitus, poenam ibidem non persolverit, ilborqm erit oom nodi apoetolicae tanquam offlrii oui negligontom deferre. In reliquis autem omnibus, legos st statute vetera praediRa, in sub robore Mdem .aynoduo oohMrvavit et conservat.

; *X. It*». Bt* noria,

Antiquorum patrum, vestigiis inhaerentes, statuimus et ordinamus, ut clerici quorumcunqne ordinum, habitu clericali st tonsura abutentM, ac aecularia aut ntUitaria vestimenta goetanteo; ei a praelatio suis tertio commoniti, oeculaaem habitum noluerint deponere, privilegia clericorum perdenti ipso facto. · Frustra enim ecclesiae implorat auxilium, qui committit in ipsam, et 'lex eecularium prinoipum constituit, matronam cuius pudicitia attentata fuerit, non posse iniuriarum agere, ei in veste meretricie fuerit deprehensas

In synodo *Pttrieowmti quarta.*

Clerici contentiosi, aleatores, potatores, percussores, sacrilegi, conoubinarii, adulteri ; poena cerneris vel arbitrarie, pro modo culpee, ultro poenes iuria communia, puniantur.

iiattkia Drmicii, Lancinat, 1534.*

Cum turpe sit. et per omnia iniquum, quosdam tolerare clericos, qui per rerum alienarum immoderatam cupiditatem, lucris flagitiosis adeo intendunt, ut etiam quod in se et aliia committi exserantur, in alios ipsi exerceant, prout in plérisque negotiationibus, tum vero in decimis faciunt ; quippe dum suas decimas a secularibus vendi nolint, aliorum ipsi decimas rapere temere non verentur: quod non modo in clericis, quos sanctiores laicis esse convenit, verum et in laicis detestandum crinien est. Proinde, ut hio mali fomes ex clero tollatur, sacra statuit synodus, ut quicunque clericus decimam alterius cuiuecunque rapuerit, eam cum poena triplici iustae aestimationis eius decimae quam rapuit, reddere cogatur. Cuius poenae dimidium, ipso facto ecclesiae dioecesanae luat, fabricae applicandum; dimidium vero, damnum passo exolvat.

Emadem. Zh'dom.

Tametsi omnea pontifices, item abbates provinciae, nisi legali ac probabili impedimento exeusentur, ad synodum provincialem venire iure sint obligati, cui tamen debito plerique domini abbatee contravenientes, ad eam synodum venire non curant, sed neque iustam suae absentiae causam exhibent, qua constet illos venire non potuisM: decrevit eadem synod.ua, ut deinMps omnes domini abbatee, praemoniti tamen ante ordinariorum literis, ad synodum veniant; aut voro si omnino venire non possint, aegritudine aliave insta m legpli neoMsitate impediti, procuratorem suum cum sufficienti instrumento publico, impedimentum legale, nocnon iurisiurandi ia animam mandantis pradstandi mandatum speciale ooatineete, eum aliquo abbate vicino mittant Alloqui exeuaatiohi locum non mm, contrafarientomque decem marcorum poena, por roverondioeimum dominam arohiepisoopam fabricae eeelesiae Onesaeasis inferenda, sublata ornai oxMptioae, sacra synodus mulotaadum consuit.

De poeatteertUs et remtestceltipa

K»

Doceant, maximo ante quadragesimam, sacerdotes, ut ornais utrluoquo sexus fldrih, pootqusm sd annos discretionis pervenerit, teneatur omnino sua fideliter peccata confiteri ooram proprio sacerdote, tempore Paschalis, iniunctamque sibi poenitentiam studeat pro, viribus adimplere. 8i quis autem tempore alio, voluerit alieno sacerdoti confiteri, licentiam prius obtineat aut postulet e proprio sacerdote, eum'alienus eum non poscit aliter absolvere vel ligare. Ad audiendam, autem cohfessionem, locum non obsourum vel abditum aut absconsum, sed eminentem sacerdotes sibi eligant, ut posaint communiter videri. Bt dum flt confeasio, aacerdos ait cautus ct discretus, ut more periti medici superinfundat vinum et oleum vulneribus sauciati, diligenter inquirens et peccatorie circumstantias et peccati. Caveat autem omnino, ne verbo aut facto, signo aut quovis alio modo prodat aliquatenus peccatorem ; si autem prudeotiori consilio indiguerit, id abeque ulla expressione persollae caute requirat. Qni autem peccatum, in foro poenitentiae sibi detectum, praeeumpserit revelare : non solum' a sacerdotali uffleio decernimus deponendum, verumotiam ad agendnm poenitentiam, in arctum monasterium detrudendum. Consulimus et monemus, ut sacerdotes passim et districte missarum, celebrationes non iniungant cpnfltentibua, sed cupiditatis notam Aigientes, in hac parte fructus, qui ex tali injunctions possint sacerdotibus proyenire, iniungant pauperibus erogare. In qua quidem confessione, sacerdotes vultum humilem et oculos in terram fixos habeant, ne indiscrete et frequentius faciem inspicient eonfitentiv. et maxime mulieris. Sed patienter audiant quicquid dixerit, in spiritu lenitatis; et ei pro posse suo et pluribus modis suadeant, 'ur confiteatur integre. nam ai aliter fecerint, confessio non valebit.' In confessione caveant sibi sacerdotes, ne inquirant nomina personarum, cum quibus peccaverunt poem toutes, sed circumstantias tantum, quae 'muticit spectem peccati. Cum experientia certa didi, unus, prq fornicatione, vel etiam peccatis maximis, fere nullam vel minimam poenitentiam pernitentibus iniungi a sacerdotibus ignorantibus seu negligentibus canonica instituta praecipimus igitur, quod sacerdotes studeant inquirere diligenter et peccata usitata et circumstantias usitatas peccatorum, maxime gulae, luxuriae et cupiditatis, quibus genus humanum frequentius corrumpitur et defaodatur.

Statutum est in concilio generali, et districte iniunctum, medicis corporum, cum eos ad infirmos vocari contingit ut ipsos ante omnia moneant et inducant quod prius medicos advocent animarum ; ut postquam infirmo fiiorit do spirituali salute provisum, ad corporalis medicinae remedium salubrius procedatur. Ceterum autem, eam anima sit multum prociosior corporo, sub interminatione anathematis prohibemus, ne quis medicorum pro corporali salute aliquid aegroto suadeat quod ia periculum vergat animarum. Et quis plerumque infirmus sua eonflteri peccata propter multorum praeoontiam erubescit: id.a MMrdotibus districtissimo suademus observari, ut prius semotis arbitris, familiariter ot secrete audiant confessionem ipeioa, ei mortis periculum non obebtat, et post absolutionem saernmentalem, ri cumdevotione eucharistiam conferant asdutarem.

Quia etiam frequentor in 'poealtentiio iaiangoadia quidam cased emergunt, qui propter ignorantiam sacerdotum expediri non poeuat, et qui absolu-

tionem st diapmasatianam spiiispslam roqniraat: a id«o Mhtbrit* duximus iMmmi-, quad qaiUbat episeopn·, µ quod propter oosapationw maltipiicas «in· «opte qaaadaqaa babtai ae· pateat, ·■■■ ad mi··· peaaiteatiariam P···· M baba·* honeatum, proridum at diecretam. 1* nihilominus aiiam vol pile· tostitaa* ta aedaata an eathodrali, vel aaltam ad aliqaom illorum racanas ta aiaamodi casibus babeatar, qui etiam to HHa casibns, in qeibus episcopi dispensandi pariter at nbaolsandi obtinent facultatem, ipsorum aathoritate dispensent et absolvant. Arehidiaconi quoqne at archipresbyteri et plebani, nai* subditis presbyteria, ta poenirtentiali indicio ·district· iniungant, at in easibus memoratis, sire occulti sir· manifesti existant criminia, recunum habeant ad poenitentiarios supradictos, opportunuml ab eis consilium quaerentes. In furto, usura, rapina et fraude, ant··omnia iniungapt poenitentibus, ut si possunt, ablata restituant, eum non dimittatur peccatum, nisi ablatum restituatur.

Statuimus, quod sacerdotes in confessione et in satisfactionibus iniungendis, maiora maioribus reservantes, mittant ad episcopos poenitentes, per ipsos episcopos, prout iuris est, absolvendos, omnes blasphemes omnipotentis Dei et beatse Mariae et sanctorum ; homicidas facto, opere, casu, consilio vel auxilio; filiorum oppressores, iniectores manuum te parentes, sive in clericos vel quosounque religioso·; sacrilegos, et ecclesiarum et cimiteriorum effractores et violatores; simoniaeos, schismaticos et. hssreticos, apostatas, divinator··; et qui ad eos •eradunt, ut praemissum est; et qui sacramentis aliqua maleficia commiserunt, vel anxilium aut occasionem ve) capsam praestiterunt; literarum, sigillorum monetae seu mensurarum falsario·; perinrios solennes; ineestuosos cum sanguinea vel c affini, vel cum alia quae votum emisit;, et detestabile peccatum contra naturam committentes, cum 'brutis vel eum animalibus rem habentes: adulterôs, maleficos, qui maleficia inter coniuges faciunt, vel ne coire possint, vel sterilitatem mulierum vel abortum procurant; qui bis se baptisare et confirmare permiserunt, et qui illis interfuerunt scienter. Item, qui sine prima tonsura aliquem ordinem ,sacrum, vel per saltum susceperunt; qui contra iustitiam vel conscientiam, consilium sive auxilium in aliquo proMtiterunt,. unde morn hominum vel membrorum infanta mutilatio eat eequnta; vel qui in huiusmodi facinore edenter liter·· dictarunt, scripserunt, legerunt, et occationem, consilium sive esusam dederunt, vel aliquod adminiculum praestiterunt; et clericos, qui suspensi vel excommnnioati annt promoti, ant divina ordini ipsorum nondum competentia celebrare praasamp- D serunt; sacerdotes quoque,'et ipsorum ministro·, quorum negligentia aliquid inhonestum circa •aeramentum altari· quocunque modo evenit; inhuiusmodo punctis et similibus dotanto· mittant sacerdote· ad episcopos absolvendo·, ite eos absolvant, praeterquam in mortis artiente, absqao ted ordinarii licentia speciali:' declarant··, qned illi, quibus duxerimus talium absolutionem committendam, potestatem illam aliia personis non habeant committendi. In dubio. aptam eonsulaat «piseopsm, vel eins vicesgeranteta, ve! alio· aapientas, quorum Ansilio poenitentem absolvant, vd transmittant ahum absolvendbm.

Quoniam pteriqne opisoopernm per iadMpratam ■t snperfiuam indulgentiarum oonesseioaem, dav·· •solatia· ooutsmptibU·· reddant, «t pnmitaatisui et satisfostioaam enervant; aoa advertant·· qnainoda Bomanns pontifex, qai plmtitadinem obtinet potestati·, 'ta ba· «µ η · ·η I«ι·ι· WMMttt eb•arvam, qai ta septate aaa perseaaUter selibras» vel pmadlsaaa fatamasantitam «oatritia at erafMds, ad maximum septem snnee iadulgeatia· «t quadragenas totidem largitar. M· igitnr per tsm•litatam buiusmedi timplidtati Meliam de cetere iltadatar, at eeeaadam iurie dtepedtieaem commuai·, eum dedicatur baailtea, nea axteadaatar iadulgeatia· ultra aaaam, dv· ab up solo dv· a pluribus episcopi· dedicetur. In anniversario dedicationis tempore, quadraginta dies de iniunetis poenitentiis, induite remissio non .excedat, et similiter quando •x alii· rationabilibus cauda, per litera» suas episcopus huiusmodi remission·· suis subditis voluerit indulgere, quadraginta dierum, et non amplius, numero dt contentus.

Huic autem statuto, necessario duximus annectendum, quod nullus clericus secuiaris vel religiosus, exemptus vel non exemptus, in ecclesia sua seu monasterio, indulgentias, praeterquam quae per dioeceaani patentes literas flierint approbatae, publicare praesumat: nam frequenter in diversis ecclesiis rive locis, multorum annorum et quadragenarum indulgentiae sub nominibus summorum pontificum et etiam episcoporum ignotorum, oonraduntqr, quae propter nimium excessum, de facultate Vehementer suat, suspectae. Et propter hoe huiusmodi indulgentiarum lit«rae, per dioeoesanum examinari et approbari debent, cuius intereat, ne ipsius subditi, ex spe, qnam ob huiusmodi mendosas et falsas indulgentias obtinent, ab agenda condigna poenitentia retrahantur; nisi episcopus ex alia causa rationabili aliud duxerit faciendum.

Si episcopus suo subdito eoncesdt, ut sibi possit idoneum eligere confessorem, ille quem is elegerit, in casibus, qui eidem episcopo specialiter reservantur, nullam habet penitus potestatem, nisi hoc in concessione specialiter exprimatur; «um in generali concessione illa non veniant, quae non esset quivis verisimiliter in specie concessurus. Nulla quoque potest consuetudine introduci, quod aliquis, praeter sui superioris licentiam, confessorem sibi eligere valeat specialem, qui eum possit ligare vel solvere.

Cum, secunda statuta eanonica, ultimo deputandis supplicio, negari, si petant, non debeat poenitentiae sacramentum : abusum damnabilem, in quibusdam partibus contra hoc introductum, aboleri omnino volente·, quo *per* quaestiones carnificum sceleribus malefactorum cognitis, confessionem •acramentalem sacerdoti eosdem facere non curant aut impediunt: institiarios omn·· et dominos temporale·, ut ab huiusmodi desistant abusu, hortamur in Domino, et obsecramus per viscera misericordiae lesu Christi: locorum nihilominus ordinariis iniungente·. ut eos ad hoc, cum primum commode potcriat, diligenter monere, et si neceese fuerit, •oclsaiastica censura eompelter· non omittant.

/risas, «n ratis.

Parochiaai, qui apud fratra· Minor··, Praedicator··, et alio· ab ordinario approbatos, confessioni· et poeaiteatiad, aeeaoa «t eucharistiae sadroMumta· aacrameata eateiptant, pastori suo parochiali, da sneeeption· buinamodi, p«r liter·· suorum oeafeaaonun significatoria·, vel alio medo legitimo, fidem facer· teneantur.

Kadem Mera synod··, stetata vetera taaovando, decrevit, at priora· «t gaardiaai «oetesiaram oonVMtaaXata, exemptarum »t aoa •xemptarum, quorumcanqne ordtanni, Ute· quo· maaeri praedicandi tel oonfsetienibus eudteadi· praefisiuat, Irai ordinari· stogabe aaais approbanda·, praaeeatara stat adstriott

Jb βMi^M^β*

Statuimus, st pruueentie enneilii authoritate inviolabiliter praeeipimue observari, quod ia faresdis seatsntii· *jar* Indices ins wbbim teneMur, at prasoertim cepitulum Bsere. da seateeti· exoommunicatioai·.

Si episcopo* aliquem excommunicat ex cert· causa, dsnunciet vicinia spiaoopis per eu·· paleate* liter··, at excommunicates· faciant denuaciari; et taao tine diMeultate aliqua, viciai episcopi ·χ-communicatum facient publice uuaciari, et ia dioecesibus »ui* arctius evitari. Si vero episcopi in boo fuerint negligent··, ve) excommunicari· communicaverint; tam diu cathedrarium eocleaiarum canonici sibi nen communicent, quam diu buic salubri stptuto praesumpserint obviari.

Statuendum duxiinus, quod nullus exqommunicatum a domino papa, aut quocunque ordinariam aut delegatam iurisdictionem habente, absolvere debeat, nisi forte in mortis periculo constitutum: quia tunc excommunioatu* huiusmodi etiam a quovis sacerdote, iuxta formam ecclesiae potest absolvi. Forma autem ecclesiae haec est; quod excommunicato·, pro contumacia praestito iuramento, quod ecclesiae et illius qui eum exapmmunioavit, parebit mandatis, et quod expensa· texendas restituet: potest in tali casu absolvi. Si vero pro'offensa vel ro indicata excommunicatur fuerit, tultejfrae•tito iuramento, ut supra, ante omnia debet'mj indicatae parere, et indicis seu boni viri arbitrio,'''' satisfacere de offensa. ׀ Quod si ille vel illi, pro quo ve) pro quibus huiusmodi sententia lata fuerit, aut cui seu quibus est satisfactio exhibenda, forsitan absque infirmi periculo inveniri aut haberi non possint; nihilominus sacerdotis et bonorum arbitrio pareat sicut potest, et ipsorum arbitrio pecuniam pro' satisfactione, illius nomine quem -offendit, in aedo sacra vel pene· honestos viros deponat. Quodsi pirere vel satisfacere forte non possit, pignora praedicto modo pro satisfactione deponat. Quqdsi facere hoc non poaait, fidelusaores idoneos ponat. Quodsi forte horum nihil facere possit, praecipiat sibi absolvens sub debito praestiti iuramenti, quod infra mansem, postquam fuerit restitutus sanitati, praesentiam sui excommunicatoris adibit, et pro causis, pro quibus excommunicatus fuerat sive extitit, ecclesiae et iudiois reverenter parebit mandatis. Si vero aliqui·, quem ex causis praedictis excommunicatum, nop servata in casibus forma praefata, absolvere praesumpserit: et damna et interesse excommunicator! et adversario, vel eius haeredibus rependere teneatur et alias nihilominus per dioecesanum vel alium praelatum seu superiorum suum, acriter erit arguendus.

Quia quorundam perversorum, claves ecclesiae contemnentium, in tantum excrevit temeritas, ut per eorum obstinatam malitiam eocleaiae videatur authorites vilipendi, cum excommunicationis sententiam in ··, pro manifesti· et notoriis causis ratiopabiliter prolatam, ia suarum animarum periculum, et plurimorum scandalpm, animo sustinent pertinaci; non attendentes, quod tanto gratiora suat · peccata, quanto diutius animam infelicem detinent alligatam: propter quod huic morbo necessariam, quantum possumus, volentes adhibere medelam, statuimus, ut quiconque excommunicationis sententiam, ex insta causa, modo praedicto in ae latam, infra spatium sex mensium, a die prolatae in eum sententia· computandum, animo sustinuerit indurato, ad arbitrium exoommunioatoris, A pre buiusntedi peetiaaeia paaiatar. Si vere ia ee infra •peikMi nin MMrip •btitaAtiM· 4mumUM* pCMMNBJMtit IBM φIβφMρ ipstass temperaM», sive suprema· rive haeradMarias, bean tpaina mobilia at immobilia, teneatur eaafieeara, ea i* aena proprio· eoavseteede. Quodsi dominus ipee ia his sxeqesodis AegUgens invobtas fbeeit net remiseas; ad id exequeedum per loci dioeoeeaai eeasaram eecleeiastieam oompellatnr.

Quoniam in quibuedem locis, ut accepimus, in tantum excrevit temeritas et praesumptio laiooruos. quod si quando authoritate ordinatio mu delegata, in terram, villam aut castrum interdictum general· ponatur, iidem laioi offieinm sacerdotum, imo quod tunc temporie sacerdotibus est prohibitum, usurpare· conantes, et eocleeiasticam per boo' map· censuram eludant, apud loca taliter interdicta. sepelire praesumunt in cimiterio corpora defunctorum. Licet autem contra praesumptore· huiusmodi, iure communi sit provisum, quia tamen per illo* contra quos interdictum ponitur, antequam satisfaciant, frequenter in pactum deducitur, ut exhumationis poena ab ordinario suo delegato, ante omnia •impliciter remittatur: ne forte huiusmodi delinquentium temeritas, hae oocaeione impunita remaneat, et per boo ceteris detur padada similia praesumendi: sacri approbatione concilii huius statuimus et mandamus, ut quieunque in antea, intra cimiterium loci interdicti, aliquod corpus seu eorpora defunctorum scienter sepelire praesumpMrint, '^communicationis sententiam incurrant ipso facto: a qbo nonnisi par solum metropolitanum vel dioecesanunf.-^aut cui super hoc suas commiserint authoritate·,'vbsolvantur. Metropolitana· vero vel eius dioecesana·,'w>t eorum in hac parte vicarius, C nequaquam ad impdhdeadum talibus beneficium absolutionis procedat, niiv^priu· Mpultis taliter corporibus exhumatis, et locis'ї'eooneilisti·, et ecclesiae ac personis, quibus ex hoe -jiiuria dignoscitur irrogata, satisfactum fuerit competenter. Et statim. cum in ecclesiis parochialibus vel in aliis, prout iura permittunt, denunciati fuerint nominati: mox ab omnibus tam exemptis quam non exemptis debent evitari: nec extunc aliquis, qui hoc scire tenetur, credat se per ignorantiam excusari, cum talis denuncistio publica neque possit neque debeat singulorum auribus inculcari.

In synodo Lencsrisnsi *prima. Ea* novis.

Constituit sacra synodus, ut abbates et clerici secular·· et regulares sustinentes censuras ecclesiasticas ultra annum, deponantur, ut suspecti de haeresi. Apostatae autem monachi et fratres capiantur per suos praelatos castigenturque; et similiter illi, qui per falsas narrationes dispensationes obtinent,

/n *Ptirieoaitnn finrtt.*

Si coloni seu emetones, ultra annum insordescant, et censuras ecclesiasticas animo indurato sustineant; contra' dominos eorundem, pro eopMquendo colonorum debito, agendum erit osn•uris, et aliis iuris remediis opportuni·, ut vel subditos suos ad solvendum, et ex censuris sese liberandum compellant," aut ipsi pro ejsdem solutionem faciant: pauperibus duntaxat exceptis, cum inanis sit actio, quam excludit inopia debitoris.

Zsennit *PrrtmH»,* Fermsws», *1561.*

Obviando scandalis, quae ex crebra et indiscreta fulmiaatioae interdictorum ecclesiasticorum, propter

leve· MUMS, q«M «judicibus OTβBBTöβ «t fSTaBeis promnlgantnr; doarevit haw sancta eynodua, nt deinceps »«■· ofisiaMnaa, pfnotae aelw revereediaaimos domlnoa M ordinariae, Mminare tâterdictate eoelMiaatieu· audeat Qnodai vero episcopum aliqnem abacas ab eptaeopata ano* contigerit specialiter earn fbcnltatem Mminendomm interdictor*·. vicario mo ia spiritualibus abeeae dominus ordinariae oomnaittet; rovoresdiasimi vero dotnini ocnturatn ae moderationem adbibebant, in quibus causia illud fulminari et promulgari fuerit neoeaae, iqxta iuris communia et statutorum synodalium dispositionem.

leteUigentia verborum, ex causis dioeadi tarn«end· oot. at rerba inteatieai daoarviout: ea tamen quae seat ia tone earn·, qnao ia anima paaaioanm notae Mat, ia o*Bi aermene ad eomteutem verbi iatelligeetiarum recurrendam sat

Do regulis tut·.

Jb

Sanctorum patram regalia et atatutia, quilibet chriatianua regatur in· vite, verbis et factis, nt eoiat et faciat quod acceptum eat Deo.

SYNODUS DIOECESANA IPRENSIS
1677 mail 91.

Sepre *eel.* 147 B.

Exatant constitutiones aynodalee in operibua quibua tituli:

, 1) Statvta synodi dioeoeaanae Yprensis celebratae feria tertia ante Pentecoaten, vigeaima prima may, anno millesimo quingentesimo septuagesimo septimo, praeaidente in ea reuerendis. in Chriato patre ao domino d. Martino Rythouio, epiacopo Yprenei. *[Ituigiu.]* Ypris, in aedibua episcopi A sumptu eiusdem, M.D.LXXVII.

In -4·, 160 p. — Paria, Bibl. nat. B 9330; Paria, Sainte-Geneviève.

P. 149-60, appendix documentorum.

2) Statvta in synodia episoopatvs Yprensia, et décréta per rev"** dominos episcopos eiVsdem reimpresaa. Antvérpiae, ex officina Plantiniana Balthaoaria Moreti, M.DC.LXXVIU.

In-8', 4 f. - 494 p. — Gand, université; Paria, Maaarine.

P. 1-187:' „Statuta aynodi dioecesanae Yprensis, celebratae feria tertia ante Pentecoaten, XXI maii, anno M.D.LXXVII, praesidente in ea reverendissimo in Christo patro 'ac domino d. Martino Rythovio, episeopo Yprenei.'*

B P. 189 - 978: "Statuta synodi dioecesanae Yprenaia, celebratae die quarta mensia novembria anno M.DC.1X, praeaidente in ea reverendissimo in Christo patre ac domino d. Carolo Maaio, epiacopo Yprenei.**

P. 979-361: "Statuta et ordinata a reverendisaimo domino Georgio, epiacopo Yprenei, in congregatione decanorum suae dioeceaia, habita Ypria, secunda et tertia octobria M.DC.XXIX."

P. 919-61; "Statuts et ordinata a reverendissimo domino Georgio, episcopo Yprenei, in congregatione decanorum auae dioeceaia, habita Yprie, secunda et tertia octobrie M.DC.XXX.·*

P. $63-410: "Statuta pt-erdimys a reverendissimo domino Georgio, epiacopoYprenai, in congregatione decanorum suae dioeceaia, habita Yprie, : septima et betava octobria M.DC.XXXL**

P. 411-94: "Decretum circa ordinandos. Henricus, Dei et apostolicae aedis gratia epiacopua Ipreneie. Datum Ipria, in palatio noatro episcopali, XX febr. M.DC.LXXIII.**

8) Schannat et llartsheim, *Concilia Qertnaniae,* (1767), VII. 896-70.

4) Statuta (supra *eoi.* 147 B).

SYNODUS DIOECESANA VARMIEN818
1677 iunii 16.

Synodus dioeeeaana Varmiensia in Polonia, celebrata die 16 iunii . 1677,. aub Martiae Cremer, episcopo Varmienai.

Exstant constitutiones synodales ia operibus quibus tituli;

1) Editio curata Brunabergae, 1612. — Ipse non vidi.

9) Schannat et Hartsheim, ConetAo Gormomos, (1767), VU, 871.

SYNODUS DIOECESANA MANTUANA
1677 Septembria 23-6.

Synodus dioecesana Mantaana ia Italia, celebrata a die 93 ad diem 96 aeptembria 1677.

De hae synodo confer opus cui titulua

1) Conatitvtiones reverendissimi d. d. Marei Gonaagae, Maatvae spieoopi. ia dioecesana synodo promulgatao nano Domini MDLXXVH. XXVI eeptemb.. adioctia ad extremum edictis quae, ex d earundem constitutionum praescripto, populo annancienda erunt fiaaipnaj Mantvaa, apud Franeiacom Oeaaam, 1478.

Ia-4\ 9 pariée, 61 (hteedeeahS) p.- 6 f. (iadex)-99 p. (appendix doeameatorum). — Milaao, Ambrosiana.

SYNODUS DIOECESANA LUGDUNENSIS
1177, cires octobris 18.

Sttpra eoi. 147 C, n.9.

Fol. 9: "Eotieaas de Labargo, asiwataia, soute ot ehaaoiae m ligUoe cathedrals, vicaire general au dieeeae do Lyon, au elergé et peuple dudit diooeoe, desire, Mint st liilsstiea. No veniant on aorte qneleoaqne voqa laieeer m l'esprit an soul doubts ou scrupulo eemeienné do cotes umvsU₀ ampliation ct tradsotien os ladgue fraatoyea, dm statute synodaux de m disseca ..."

FoL 4< .Pietro Depteas, par la divine provi-

dMM aroheveeque at conte *(tU)* de Lyon, prisant a des Gaule·, A tMa abboa, ehapistTC·, oollegcs, oemmuaautés, prieurs, archiprostr·· curés, roeteurs, proboadiers, prostrés, clercs, taat eeeuUers q·· réguliers, at autres de nostro dieeaaa, salut m Dieu at benediction. Desirans, b l'aida de Di··, exercer aostre Mtat et charge pastorale aataat diligemment qu'il tou aéra possible, et faire garder et mettre en effect lea atatnta et decret» du Minet ooncil» general de Trente, (la publication duquel houe attendons impatiemment en ue royaume), noua avons procuré et donné ordre oe pendant b ee qu'un recueil fttst faict et compilé par aucune calotte et deputes en noatre clergé et ville de Lyon, des statuts synodaux antiens *(tie)* et modernes et des plus propres, convenables et necessaires pour estre observés, ausquels avons faict adiouster certaines nouvelles ordonnances selon l'exigence, occurrence et nécessité du temps et des personnes ...“ B

Fol. 40:),Les présentés ordonnances ont été loués, publiées et preuencéMA Lyon, m 1* grande sale de l'égHM eatbedrala, b la eeUbration syaodale do B. Lue, µ l année 1577, proeeao ot aseistaas reverend pore m Dieu mmiri laequea Maistret, docteur m théologie, eveeque do Damas, suffragant dudit soigneur revereodiea. archevasqne do Lyon, et venerable· et sages poraonuM messieurs maistrM EstieMO de Labarge, abbé d ldrac, secrestain, conte ot ehanoins m l'egBse cathédrale et vicaire general au diooeoe de Lyon; François Pupier, official de. la prima»··, loban Lanreacin, official ordinaire et métropolitain ; Pierre de Masse, abbé de Valbenoiste, official des excès; Antb. Marnas, lieutenant; Martin Basod, procureur general, et grand nombre de personnes ecclesiastique· comparans et swistan» audit sene. I. B. Dufour/

Fol, 50-1 : „Advertiuement aux recteurs d'eglise du diocese de Lyon, estan» au sene do 8. Luc, en l'année 1577, faict par M. Anto. Marnas, docteur és droicts, chanoine et secrestain de 8. lust de Lyon/

CONCILIUM CAPUANUM

1677 novembria 2.

Concilium provinciale Capuanum in Italie, celebratum'dic 2 novembria 1577, sub Caesare Coste, archiepiscopo Capuano.

Bibliographie:

Mansi. *Coticil.,* (1802), XXXV, 899-904.

SYNODUS DIOECESANA SPIREN8I8

t *1577* novembria 12.

Synodus dioecesana Spirensis in Germania, celo- c brata die 12 novembria 1577, aub Marquardo de Hattstein, episcopo Spirensi.

Exstant constitution·· synodales in opere cui titulua: ,

Colleetie prtetumtm synodaitum dioscrM *Sfiren*sm, (1786), p. 381-2.

STATUTA DIOEC08I8 AVENIÛNENS1S

1577.

Statuta dioeceaia Avenionensis in Gallia, edita anno 1577, aub Georgio d'Armagnac, archiepiscopo' Avenionensi.

Exstarit constitutiones synodale· in opere cui titulus:

Avignon, ville, codex mi. 193», fol. 6.

. STATUTA VISITATIONIS DIOECESIS LAUDENSIS ET REGNI SABAUDIAE

1577.

Statuta visitationis dioeceaia Laudensis et regni Sabaudiae in Italia, edita anno 1577, ab Hieronymo Federim, episcopo Laudensi.

Exstant statuta in opere cui titulus:

1) Hieronymi Federioi, Dei A apostolicae sedis d gratia episcopi Laudensis. nuncij eum facultate legati do latere et visitatoris, · sanctissimo d. n. d. Gregorio pp. xiij. in toto serenissimi Sabaudiae ducis dominio deputati, generalia decreta in visitation· odita, adiectis praeterea ad extremum, summorum pontificum constitutionibus et Tridentini ooncilij decretis, quae tum populo tum clero •nat Muaciaad·, ' Tavriai, apud haeredes Nieolai Beuiiaquae, mbo Domini 1577.

Ia-4·, 4f.-231 p. — Paris, Bibl. aat. B 2882.

De his statutis coafor etiam «pera quibus tituli:

2) Synodus Laudensis septima, quam illastrissimu· A reverendissimus d. d. Joseph Gallarati, Dei et apostolicae sedis gratia,' episcopus Landeasia et come·, solio pontificio aseistena, abba· eommendatarius 8. Merthae loci Pregnant Cremonensi», nec non praepositus 8. Vietoriai Terrae Cotii Veroellensi·, celebrabat feriis secunda, tertia et quarta dominicam 111 poet Penteeoeten immediate sequentibus, scilicet 9, 10, 11 mensi» Junii nani 1755; nonnullis additis constitutionibus apoetolicis et sac. congregationum deelarationibas quibus decreta confirmantur. Mediolani, MDCCLVI, ox typographie Petp Antonii Frigerii; superiorum pormiseu.

In-4*, 10 *f.*-29» p.-1 f. — Milano, Ambrosiana; Piacenaa, eiviea.

S) Synodus dioeoesaaa Laudensis, (IBM), . . (KtsdM supro ee). 364 C).

Vide notam ibi insertam.

STATUTA DIOECESIS NEAPOLITANAE

1577.

Statnta dioecesis Neapolitanae ia Itali·, edita aaao 1577, sub Paule de Areaao, archiepiscopo Neapalitano.

Exstant ooaetitatibaes ia opere eui titales,

Catechesis, sev iaetrvetie civitatis ae dioeessta Neapolitanae, evnetie ad eeafisaiasss avdiaadae

Ia-·*, — Faite, Bibi.

Fai. 7, dteatte, aeb date: Neapoli, yj kal. martial (M Mbwü) un.

•imam ae raawaafliteaiaai d. eardinalam * areMep.

SYNODUS DI0ECE8ANA VERCELLENSIS V

1677.

Synodua dioeoeaana Voreoltonaie V ia Italia, celebrata anno 1677, tab loaano Fraaoteeo Bonomo, epiacopo Veroelleaai.

Editait ooaetitationea aynodalea ia opéra 'oui titùlta:

Synodi VmeelloMe·, (1680), ... *flüuint wpra «al.* 628 B).

P. 97-68, aynodua Vereellaaiii V, celebratu anno 1677.

SYNODUS DIOECESANA XstSNBIS IV

1678 aprilie 16.

Synodua dioeoeaana Antonii· IV in Italia, célébrât· die 16 aprilit 1678, aab Dominico dalla Revere, epiacopo AaiwaL

Entant conatitutionoe aynodalaa in opere oui titnlna:

ConetitUtionce illvetria et reverea— d. d. Dominici d* Revera, epiacopi Aitaniia A comitia, editae in aua quart· dloeeoiaaa aynodo, oonnoeata A celebrata eub dccimaquinta die aprilie millwtmo quingenteaimo aeptnageaimo ootano, in quibua caetera· I etiam haotanue ab eodem promulgatae eub breuiori compendio continentur. ffariyw.J Tavrini, MDLXXVIII. *fit»* jtee.'J Tavrini, apud haeredea Nicolai Bcuilaque, M.D.LXXVIII.

In-8*, 8 7.-927 p.-I f. — Torino, Bibi. naa.

Fol. 8: «Oum itaque hia duobua annia proxime lapeil, debitam annuam aynodum, propter peltiferam temporum calamitatem quibnaoumque notiaiimam, iuxta promptam voluntatem noatram celebraro nequiverimna...“

SYNODUS MARONITARUM

1678, circa aprilem.

Synodua'Maronitarum celebranda circa Pencha id eat mroa meaam aprilem 1678, aed neu celebrata.

De hac aynodo coaler Manni, Ceeeil„ (1907), XXXVm, 987, note 9:

Coaatitntioaea in aynodo patriarchae Maronitaram anno 1678, apud Thomam a lean, lib. Dr oonwraioM gaatûM, pag. 49*. Haec vero aynodua nunquam «et habita, ot Thomae a loon eam orietevmdom, non celebratam, ot coMtitarieaea alijeot arcta· Ntopaitarum, non data·, dicit. Quinimmo ipaam hop oonmlium aynodi oetebreadae fera impediyit, qpin concilium anno 16*8, a delegato'apoatolioo Daadino, aociatetia leae, oegi poaaot. Cum enim ea do re patriarcham Marouitarnm valde moneret, hic ab initio eonoaatir· notait, quod Dandtai in ena relatione (Maeioue epuOifcia ol patri *c aras » Mara·® M* monta Liùoao) ita narrat. «A qucata propocte [do cogenda aynodo) rinovb egli la terna querela più moleata dell' nitre, perché con molto gravi e rieeotite parole, ai dolae d'un altro eteodo, ohe dia·· eaaere ateto agli anni pnaanti, fatto da altri eolh comparai, nel quale eaaendo atata ad eeeo e alii veecovi portata curta biuncu, farono tutti pregati a acttoacriverai, aaaiourati che non vi aarebbe eoritto aopra ooaa aleuna, ehe non foaae bene ad utile alia naiione,. ed aaaendovi fidati, aaai bavevano proatamonte aottoaeritto li propij nomi; ma poeeia di 16 partitiai od a Tripoli ritornati, li havovano aeritto molt' errori e graviaaim· boreal·, e aeua* pariato più eoa aleuao di loro, ah laaciarae copia, li bavevano ritornati a Roma, infamati approaao il papa o cardinali di eoae non mai tenete, nù per ponaate da eaai.“

SYNODUS DIOECESANA ARIMINENSIS П

167* iunii 19.

Synodal dloeoeaaaa ArimtaauauU te Italie, eeto- D brata die 19 teaH 1678, aab loaaao Bepttota OoatoBi, epiacopo Arimteoaai.

Exataat oonatitatioaea i|nedelai te operibw quibua titati:

1) Decreta dimmanaa aynodi mandai Arteüaenaia, • raammUa. patre A Ie. Baptiata Caatollio, Dei *h* apoetol. aedi· gratte Arimini apiaeepo, habita· an. Do. M.D.LXXVHL XIП kaL iuhj. Arimini, apud eimbeueoe, 1678.

In-19*, 8 tea.-24 fca.-86 ha. — Paria, Sainte-Qauovihv·.

8) Domate, (16*3), . . . (MmAm aupra *mL* 879D.K1).

8) Domata ... fapra ··*. *99 D, a. 9).

P. 187-80: «Demete dtoeeaaaaaa aynodi aoeud·· Arimiamail, a revmarndteaimo patio A Icona. Baptiate Caatelii·, Dei ot apoatoSeeu aedia gratte Arimiai epioeopa, baMtae name Domini M.D.LXXVHI, xi(| kal iuSJ. Arimtei, apud loaaaam 8ymboninm, M.DC.XXV."

8YNODU8 DIOECESANA EUNCHALEN8I8 IN INSULA MADERA

187* oetebrte 18.

Synodua digmeeana Funehalenate (Funabal) te lamia Madare, eelebrata die 1* utabrte 187*, mta

Do hae aynade water opaa eni titulua:

Oaam^ Sate qpietopmum, (1878), p. 471.

STATUTA SYNODAUX IHOBCMIS PAB1SIKB8IS
1678.

Statute ijnidalin dioeoeaii PwWaMto i» GaHta, odita mm 1678, aub Patro do Gendi, eptaeope Parlilti,

Exciant eooetitatioMe eynodalce ia opere cui titulua:

Statvta aynodaSa venombiliam Paririeaaim· epiaoopornm Qalenia tarSlaaH*, Odonia A Vvillielmi, quibua adiooia eunt Patri at Oalteri, SeeoaMrinm arehiopioeeporum, decreta, ex utrimque prouiaeiali concilio décompta, ahri»tiaai*»iini qeoqne rogi» GalHarum ·. liudouid pragmatice aaaptio, ante ;anno» pia» mintu qaadringeatoe oonatituta quidem propa omaia, aed none primam tamea adita A ad vaaaraadaa vetuatati» maamoriptoruw exemplarium fidam deeoripta; ad venerabilem at vigilantitaimum dd. loaanem a Brada, arobydihoonun Pariaiaatam. Parieti», apad Michmlem Sonnium, via laoobaa, tab »euto Baailiend, 1678, cvm privilegio regi».

In-8\ 48 fin.-9 ha. — Bene; ville; Milano, Ambroeiana; Paria, Bibl. nat. B 6687 et 90488; Paria, Maaarine; Roma, CaianateMO.

Edidit M. de La Biga·' « codice manuacripto bibliothecae canonicorum regularium Bancti Viatorie ad muro» Pariaieneee.

F. 8-99: «PrehibitieMO ot praecepta obeervMda' data ab Odema, ParHeati ipiüey».* *IntifU:* top. I, da medo... IW.' «eaapailautar par cxoommMieatioae·.* lata» aaaee 11M et 1887.

P. 99-1: «Ceeetitulte Galaaio aardteatta. /«a-*tifit:* Ia nemtoe... exoommuaioamM tanti aaotrdotae ot tieriooe ... JW: autoritae eoatamaatar.* later aaaoe 1104 ot 1114.

F. 94-6: «Additione» Wilialmi, Parieieaaia opinopi. luipil,- Praecipitur praeabyteri» ut elatione... JÜ;... inipodimenti» matrimonii." Inter annor 1990 et 1919.

P. 35-6. «Ex concilio Patri, arebiapuoopl 8ononenri». *Incipit:* Statnimu ut advocati . .., *finii:* ... por epiacopo» mm, puniant." Inter aanoe 1900 ot 1380.

F. 96-8: «Ex concilio Galteri, arehiopiicopi Benonenaia. *Incipit:* Statuimua ut abbatea ot priore» ... *finii:* ... do «atiaiaciendo cantam." Aano 1939.

F. 98-9: «Ludovid, GalHarum regia, pragmatica aanctio. *Incipit:* Ludovieua .. . pro ealubri" Anno 1969.

SYNODUS DIOECESANA VERCELLENSIS VI
1378.

Synodua dioeceeana Vereellonaia VI in Italia, celebrata anno 1578, «ub loanne Francisco Bonomo, epiacopo VcrooUenai.

Exatant oonatitationea eynodalta in opere cui titulua:

Synodi VeroeUenaeo tree ... (Mprw eo/. 638B).

P. 69-91, aynodua Vereellonaia VI, celebrata anno 1578.

STATUTA DIOECESIS BRIXIEN818
1569-1579.

Statuta dioeceei» Brixianai» in Italia, odita inter c anno» 1568 et 1579, anb Dominico Bollani, epiacopo Brixianai.

De bi» atatnti» confer opua cui tituhu:

Decreta generalia ab ili·* et r*'' domino d. Cercio ». R. e. preeb. card, tit 8. Praxedi», arebiopiacopo Mediolani, eiuitatii et dioeoeaia Brixieneia viaitatore apoetolico, promulgata atque odita aano a Chriito nato M.D.LXXX1I, Gregorio XIII pontif. maximo.. Mediolani, ex ottcina Michaeli» Tini· *[In Jlnc:]* Mediolani, apad Michaelem Tinum, 1589.

In-4*, 54 fcn. —- Roma, Vittorio Emanuele.

Haec deerota edita fuerunt extra eynodum.

F. 9, meatio coaatitutionum eynodalium editarum a (Dominico) Bollani, epiacopo Brixianai (inter ■mot 1559 ot 1579).

STATUTA 8YN.ODALIA DIOECESIS A8CULANAE
1566-1579.

Statuta aynodalia dioeceaia AmuImm in Italia, edita inter anno» 1566 ot 1579, Mb Petro Camajani, epieeopo AacUaao.

Do bi» statutis confer opua Mi titulus:

Conatitutioaee aynodalea XsovImm, aaaotiae. ia I Cbriato patri ae domino domino noetro Alexandro divina providentia papae VIII dicatae, a Joeepho Saluatio Fadalfio, Dei A apoetolioM eodia gratia epiacopo A principe Aaculado, habitae in aaa prima dio«occane synodo, aub diebua 19,13,14 aeptembria anni 1688, ia eathedrali eceleeia Aeoulana, ot tab inclyto eanetitaiio-MM aaapieio, ia diooooeaaorum Aaeulaaorum fpBeitatom typi» euaae, ae evulgatae in prime cui poatittatao optimi exordio. Romae, ex typographie Je. Jacobi Komarek, MDCXC, evperiorvm facvltaie.

In-4*, 11 f- 393 · 10 p. (catalogua epiaooporum) - 1 f. — Paria, Saint-Buipico; Piaeonsa, civica.

Fol. 3: «Quae pro duarum oeelooiarum gregibus D continendi» lacrorum inrium oonotitntione» eomparavi, ot.clero dum praefui Amerino, vel auper Atonlano, Sitriaque eynodieo eongregatia evulgare ouraverom Mb InnooMtio XП, hauatia latieibua ex foate Muetioanm praeeulia Antonii Mariae Gratiani, Amerinorum epiacopi, neenon plurium inaigniori» oodeeiM AaMlaoM praeMlum, nempe ax Petri Caau^jaai [aaaia 1566-79), cardinalia Hieronymi Bernorii [aaai· 1586-608], SigiamndiDonati [aaaia 1606-41] m lulii cardinali» GebrioUii [Mnia 1649-68] ot PbiHppi do Montiba» [aaai· 1670-80], moerum praedeoMOorum, logibua, ia lucem odi eoa-, tingit."

SYNODUS DIOECESANA AGEREN818
1579 aprilia 99.

Syaodu» dioeeaaaaaAgereatai ia Hiapania, arehiproebyterataa nuHiua, celebrata dio 99 apriMe 1679, Mb Hieronymo a Cardona, arehipreebytaro Agcreata

Mutant eoaititatioaao aynodalea iu opero eoi titahm:

Cenetitvtioee» tiaodalee voteceo ot mvm ahio·

batfatna mm arehipreobyteratve il* *, ruealwtM A (tit) «* aynedie diooeaeaaie 4o IM vaque «4 ayaedum celebratam pot iBMttom adaMdûnqM· roeereadam [him- Feri, die IB Mty 144*. f/u-•fwj' Amo IMS, oom lieeatia, Bamtooue, ex typia Aotoaii LamuaBoria.

la·4·, 7 t - *in* p. — Parte, Bib), aat. B9331.

Pol. 7: ,Noe LaurootiM, mioontfeae divine ot apoetolicM aedia gratia opiMopna NieopolitanM ot pmpotuae admlniiMiBar abbMiattm Agerouab m lMm dMaaeria,... eynodum... quinte Wae Mraarii ditto aaao M.D.XVIH, to oootetiaaooM awaaotorti8aa«ti Petri AgeroMb... ooMµ Hµ µ *

Patota haboutar toattUatfoata aynodi dieo-iiiiMi wlebratao Ma qamrta port domiaioam la Albia [id eel die »9 aprilhj 1673, tab Hieronymo a Cardona, arohipreobytero Agoromi.

SYNODUS DIOECESANA PATAVINA

157» aprilia BO-maii 3.

Synodua dioooeaana Patavina ia Italia, celebrata diebua 30 aprilia et 1 et 3 maii 1879, tub Prederioo Cornaro, epiacopo Patavino.

Exatant conatitutionea aynodalee in opere .oui titulua:

Conatitvtionea et decreta illvatriaa. et reverend, d. d. Federiei Cornelii; Patavini epiacopi, eomitieque Sacoenaia, in dioece*ana aynodo promulgatae die XXX aprilia, prime A aeounda maii, anno Dornin! M.D.LXXIX, adieotia in fine quae a confettariia A concionatoribua vrbia A dioeceaia maxime aunt animaduortenda. *[fatifiu.]* Patavii, ex officina Laurent^ Paeqùati, M.D.LXXX.

[Ptrti 11 tiMuiJ* Preeoepti'onM qvabdam, quae ab epiacopo' Patauino, vrbia ao dieeaoeia /tie) Pat*uinae coaoionatoribua, animaduortendae A obaeruandae proponuntur, ut praedicandi munere ad Dei honorem A animarum aalutom recto Aingantur. f/twigne,/ Pataufj. apjud Laurentium Paaquatum, 1679.

In-4*, 9 partea, 4 fan. -103 fon. - 13 fan. (index) - 8 fan. (praeoeptionea). — Lttooa, governativa; Paria, Bib), nat. B3147: Piacenaa, civica; Torino, Bibl.naa.

CONCILIUM MEDIOLANENSE V

1579 maii 7.

Sitfre eel. 181 D.

1) Conatitutionea et decreta oondita in prouinciali. aynodo Mediolanenai qvinta, qvam ill*** et rever"** d. d. Carolva a, R. e. cardinalia tit 8. Praxedic, Dei et apoatolicae, aedia gratia archiepiaoopua c Mediolani, habuit anno M.D.LXXIX, Gregorio XIII pont. max. Mediolani, in typographie aeminur\j, M.D.LXXX, *llnfifut:]* Mediolani, apud Micbaelem Tinum, typographum eeminarij, M.D.LXXX.

In-8*, 5 f. - 349 p. - 96 f. (index). — Milano, Ambroaiana: Milano, aeminario; Paria, Bibl.net. B 5495 et rdc. 6497.

3) Conatitvtionea et decreta condita in prouinciali aynodo Mediolanenai qvinta, qnam illuatriaoimua A reuerendiaaimua d. dL Carolus, a. R. e. cardinalia tit. 8. Praxedie, Dei et apoatolioae aedia gratia. arohiepiec. Mediolani, habuit MDLXXIX, Gregorio XIII pont. max. *[huigtu.]* Brixiae, apvd Thomam Boaolem, MDLXXXII. *[l»Jhu:]* Brixiae, apud laoob. A Polycretum de Turiinia, 1583.

In-8* minori, 4 f. - 349 p. - 34 f. (documenta, index). — Milano, aeminario; Piacenxa, civica.

3) Conatitvtionea et decreta condite in prouinoieli aynodo Mediolanenai qvinta, quern illuatriasimua A reuerendiaa. d. d. Carolus, a. R. e. oerdipalia tit. 8. Praxedia, Dei et apoatolicae aedia gratia archiepiao. Mediolani, habuit MDLXXIX, Gregorio XIII pout. max. Brixiae, apvd Petrvm·Mariam Marchetvm, 1689.

In-8* minori, 4 f. (index). - 349 p. - 34 f. (indictio futuri eoncilii. conatitutionea pontificiae, index). — Genova, univeraitb.

4-33) ifepre *col.* 1831) - 184 B, n. I-39.

8YNQDUS DIOECESANA SALERNITANA

167» maii 7.

Synodua dioeoeeana Salernitana ia Italia, colobrata die 7 maii 1879, aub Maroc Aptonio Manili Colonna, arebiopiaoopo Saioniitaao

Exatant oonatitutionae aynodalee in opere oui titulua.

Conatitvtionea editae, a M. Antonio Mareilio Colvmna, arehiepiacopo Salernitano, in dioeeeaana. aynodo celebrate Salerai, non.'maij M.D.LXXIX; adieotia praeterea avmmorvm poptlfiebm ooaatitationibue A concilii Tridentini decretia, qaae cam clero tum popule aunt oauMianda; He, praetor atatuta Melodae Salernitanae, ritua marino arohiepiseopalia ac alia plura, qaae appodtua index demonstrabit, adiuactue eet Ubellua de vita A goetb b. Matthaei apoetoli A ouaagaliatae, oinaqao gloriosi oorperia ia Salernitanam urbem traaâlationa, ab eodem archiepiicopo, ad augendam popaH pietatem ooMcriptua. *[luifM.]* Neapoli, ex oMdaa Salaiana, M.D.LXXX.

IP.1U, tituiu»:] Ritua prehiopboopalb evriae D Salernitanae, per exoelientiaaimvm antea ivreconavltvm Potrvm Follorivm collecti, nvnc voro per excellentem et r; dominum Paulum a Porta, v. i. d., eiusdem curiae fisci patronum,' ivcav Ulvetriadmi et revereadladmi domini M. Antonii Columnae Manilii, arehiopioeopi Salernitaai, ia dieeeeoana aynodo, ad decreta eoadl. Tridentini * nonae eonstitutiônoe oouformati, nenia maii 1379. Neapoli, apud Horatium Saluioaum, aaao 1540

[M» 11 Mu:] Maed Antonii MardUi Colvmnae, arehiepiooopi Salernitani, de vita et geetis bMti Matthaei, apoetoli ot evaagdiatae, riaaquo ,gloriosi oorporb in Salernitanam vrbem tmimlatione, Hbdlva, ad iaaietiadmum Philippvm II. Hiapaniarnm regem eatholieum. fAMpnoJ Neapoli, ex tipographia Horaty Salulaai, MDLXXX.

In-4·, 3 partae, 4 f.-470 p - B f.-109 p. — Parie, Bibi. nat. B 9180; Paria, Sainte-Geneviève; Plaoenaa, dvioa; Roma, VelHoelllana; Roma, Vittorio Emannole.

CONCILIUM 00N8ENTINUM

167» mü 10.7.

OoMÜtem provincial· Cmmuüu ta. ItaUa, A flnripnaJ Borna·, apad FraMiacum Zaaottam, eelobtatam a die 10 ad Ota· 17 me# UT*. Mb MDLXXX, «va ltaaatta evpefiomn.
Faattao PetriggMo, arehtapieeopo Coaeeattae. la-4·, 11»p. — Pari·, BiW.Mt.BSOM: Borna, BMtagnphilt Vittorio EataaaaU.

1) CoMtitattaMo at decreta ooadita ta provinciali ayaodo Coaaeettaa, tab mereadim. domino d. Faattao Petrignano, Del A apoetolioae aedia gratin arehtapieeopo Conaontiae, anno Domini MDLXXIX.

P. 3,96, 6A 79 et 98, hoo ooMÜiam celebratum aat, qaiaquo aaaaioaibM, dtabu 10, 19, 14, 16 ot 17 maii 1079.

9) Nanai, Cetarii., (1909), XXXV, 906-64.

8TATUTA DIOECESIUM 8PALATEN8I8 ET IADREN8I8

1578 maii 90.

Statuta dioeoeaium Spalatenaia at ladranaia in Dalmatia, odita dio 90 maii 1679, ab Auguatino Valerio, Verenenai epiaoopo, viaitatoro Dalmatiae et reformatore apoatoheo.

Exatant conatitutionea in opere oui titulua:

Conatitvtionea et décréta in oonventv reverendiaaimorvm dd. Spalatenaia et (advenait prouipdarum arobiepieaoporum epiacoporumque, ao eorum UMoneu, a roverondimitno d. Avgvatino Valerio, Veronae epiaoopo, viaitatoro Dalmatiae et reformatore apoetolieo, promulgata·^ authoritate a. aed. apoatolioae* oonirmatae. *[Ituip*.]* Veronae, apud Sebaetianum A loattaom fratre· e Donnia, 1679.

In-4·, 19 (.- 66 p. · 4f. — Paria, Bibl.net. B9193.

Fol. posteriori 1, haec atatuta edita eunt, extra •ynodum dioeceeanam, aub data 90 maii 1679.

SYNODUS DIOECESANA TERULANA

1679 ianuario - talio.

Synodua dioeoeeana Tarulana in Hiapania, celebrata inter menaee ianuariunl et talium anno 1679, aub Andrea Santon Quintana, epiaoopo Terulano.

De hao aynodo confer opua oui titulua:

Conatitveionoe,(1628),... (litata* aupreoel. 339 C). Vide notam ibi relatam.

sz-.-eueeaeM».

CONVENTt'8 GALLICANI CbEBI

1679 eeptembria 1 · decembria 99.

Conventu» Oallicani oleri, celebratae primo Meloduni, die 1 eeptembria 1679* deinde Parlai», die 92 decembria 1679 et anno 1680.

Supra eet. 163 D.

De hoc conventa confer opera quibua tituli:

1) Prooée-verbal de l'aaaemblée générale du clergé, tonne b Melun et h Paria en 1679 et 1680. — Grenoble, ville, codex me. 1861, anno 1690, 990/197 millim., 74 f. — Cf. Cotai. daa ma». d«* départemml*, VII, 697.

y 9) Prooée-verbal de raaeemblée générale du clergé, tenue h Melun et h Paria, en 1679 et 1680. — Grenoble, ville, codex ma. 1869, aaeculi XVI11, 370'942 millim., 694f. — Cf. Cetal. «ta* mm. d*« ‹M· pertaeaatÀa, VH, 697.

3) Aaeemblée générale du clergé de France, tenue d Melun et à Parie en 1679 et 1680. — Orléane, ville, codex ma. 866, eaeculi XVIH, 340 · 930 C mill., 376 f. -f Cf. *Catel.* d** au*, dea ddpoHeewnte, XII. 311. /

3) Prolegomena ad aynodi provincialia celebrationem.

Sine loco ne« anno, in-4·, 4 fan. - 44 fen. — Genova, entrerait·; Lyon, rille.

Folan. 9: ..Areniapiaoopi. epiacopi, abbot··, decani. arohidiaoorii et alii atatua eccleeiaatiei in conventu urbia Mblodunenaia, nomine totta* eooleeiae Gallicanae oéacti, dominia ac fratribna, archiepiacopia, epiaeopia, abbatibua, capitali» totiueqne eocleaiM^Gaymanae clero;" opiatola data ..Meloduni, kalend. eeptembria anni 1679".

4-6) Supr· eoi. 163D - 154D, n. 1-3.

7) Memoirea dea affaire·, (16961, ... (Ntaha aupre eeA 691 C).

8) Gdeapua. Cetarilta Gellta», (1646), ■.. (litata· «Mprn *eoi.* 967 D, n. II, p. 86-119.

SYNODUS DIOECESANA AVEN1ONEN8I8

1679 oetobri· 14.

Bynodna dioeoeeana Avenionenai· in Gallia, D eelebrata die 14 octobrie 1679, aub Georgio d'Armagnae, archiepiacopo Avenionenai.

Exatant oonatitutionea aynodalae, in operibua quibua Stall:

1) Avignon, bibi, du chapitre, oodex ma. pergamenue, foi. 968-70.

9) Avignon, ville, codex me. 1939, eaeculi XIX, fol. 974 - 6.

SYNODUS DIOECESANA CAE8ARAUGU8TANA

1679 talio-dooembri.

Synodna dioeceaana Oaeaarauguatana ta Hiapania, celebrata inter menaee iulium et decembrem 1679, aub Andrea Santoa Quintana, epiaoopo Cae•arauguetaao.

De hao aynodo confer opna oui titulue:

Conatitutionea aynodalaa do Zaragoaa, m ainodo do 167», por ol obiapo d. Andréa Santoe. — La Fuente, */M.* «nL *Ktf.,* (1876), VI, >78.

SYNODUS DIOBCBSANA OOMACLBNMS

IM». ■ ' ' ' ' '

Syuadua üim M iii Crimttiterit ta Italta, aele- tarât» mm lin, «b Heceul» Sacrali, «pieeepe Comatteri.

Eutaat oeutitatieau aynedalaa ta open aai tiraine:

Coaatitvtioai eiaedaU dalla dieaeae A Coma»· abio. *[Ifti/M.]* ta Ferrara, per Vittorio Baldial, A M.D.UXIX, «m Bmm* da aaparieri.

ȹa-8 Ste-Mte. — Paria, BiH. ȸ B 54M

P. 9: «Bai, Banal terni·, par gratta A Die et daU ced» apaateüaa vaaeovo A OaaaacaMa, Mita aaatea praecute «ynode, ardtatam H eem- müuu la tafraaaritta aaaa."

STATUTA DIOBCB8I8 COMBN8I8

1579.

Statut dioeoeab Comoacia ta Italia, adita anno 1579, «ab Ioanne Praaeiaé· Bonomo, epiacopo Veraellenai, at riaitatore apoatolico dioeeeai» Co- monda.

Exctaat eoaatitutioaee ta opera cul titulua:

I. Frandad Boahoatii, Dei «t apoatoUcM «edi» gratia epiaoopi Vereollarvm, at viritatorie apoctolid in dvitatibve et Aoeccdbva Novariae «t Cotai, a e. d. a. Gregorio pp. XПI conetitvti, décréta gêna- raiia ia viaitationa Comenei adita, adiaaotia item aaauMnua poutificum eaaetioaibu * Tridentini eonetiy decretia/quae, oertia anni Aebua, Mundari ouuigariqM dabnt Vèreallie, apvd· GvHelmvm b MoMnern, M.D.LXXIX.

U-8·, 8 f. (index) - 4M p. — Fribourg, eaato- ialo-, Paria, Sainta-Oeaeviève.

· Haae décréta data »nnt extra aynodum.

STATUTA DIOECE8I8 GNE8NEN8I8

1879.

Statuta cynodatia Aoeeeaia GauMuia in Po- lonia, «Ata aaao 1579.

Do bio atatatto confer opua oui titulua:

Conatitationea «ynodorum Métropolite eede- daa Gneeaensia provincialium, ton vetutorum quant .raoentiorum ueqae ad annum 1678, atudio , ot opera Staaialai Kantkow»ki. Craooviae, Andr. Petriôoviua, 1579.

ȵn-4 Λ te.- 193 te.-8 te. — München, Ubr.BoeeUtatL

STATUTA DIOBCB8I8 PARMEN8I8

1579.

Statut Aoeeeaia Parmcada in Italia, èdit c *Me 1579, ab Ioaaae Baptieta Caatolli, apiaeopo Arimineaai, et vidtatore apoetdieo dioeoeei» Par- «eeaaia.

Eutaat atatuta ia opere «ni titalaa:

Decret* generalia a maltam illnet A meran- dita. pâtre A Io. Baptieta Càatalü, apiaeopo Ari- miaeaai, ia duitate AoeoèdqM Parmae riaitatore apoetoiioo, aedita, ot ireer perillret ae reveren- daainù d. Io. Ambroeii Caoeiào, Novarleneia, rtriu·- ʠu aignat eanctiee. d. ή. referendarii, et in prae- fata eiuitat» A dioeoeei rieario apoetoiioo, im- proeea. ffateej Paratae, apud Braamum V^othum, MDXCIIII, wperiorua panaiaen.

ȹa-4 48 p. — Parma, Palatina.

P. 7, decreta I. B. Caetalli data ennt anno 1579, pro dioeoeei Permette!.

P. 48, decreta adAta a Io. Ambroeio Caccia edita enat cub data: Parmae, die 35 ianuarii 1594.

SYNODUS DIOECESANA VERCELUN8I8 VII

1579.

Synodua dioeoeeana Voroelloaaia VII in ȹtali Mlebrata aaao 1579, »ub Io mb» Fraaoiaoo Bopomo, epiacopo VaroaUenai.

Exataat eonatitatiMea ·ynodala» ia opero oui titulu:

Synodi dioooeeatiao Vareelleeeu dva·, «optima ot octava, quarum una anno a Chr. aat MJ.IiXXIX, altera à MJI.XXC, * reverendi·»,donriaa ALFran- oiado Bonbomio, epiacopo ». ». Veroelletwi», habita cot, Gregorio XIII poet. max. Mediolani, apud Paciteu Pontium, M.D.LXXXI.

ȵn-4 45-te-I te. — Milano, Ambroaiana; D Paria, Bibi. aat. B39M: Paria, Sainte Geneviève; Torino, BibL aaa

P. 3-35, ajraodua VU.

P. 37-41, dym VIIL

SYNODUS DIOEC18ANA ZARXN8I8

1679.

Bynodu dioceaaaaa Zaraaeu (Ȥa) ia Dalmatia, celebrata aaM 1579, aub Natali Vcuorio, «pieoopo

Do baa »ynodo aoafer apua cui titulu:

Gama, dbric» «ptaeeperttet, (1578), p. 495.

SYNODUS UIOBCESANA BAVBMNATBNBIS

■ 15M mail 6-4.

Snpre «el. 166B.

1) CeuatitvtioMe et decret Ȃta ia eynede Aeeeeeaa» Baetaaitinil, qaam Htetoitrimea A *roMraaAaaiaM* daarina d. Chriatopbom Be·- eompagan, Dei A apeeteltea eedia ȝrati arcH- ȃpiȼcepaaB habuit aaM Deariai MDLXXX, dio friata m«Ui ȁditi ȹaMtare quibaadam *nm-* uterum peMtteum ceutitattoaibu, qua eartie Ae-

ban peomalgeri tama «·*. fLaeipimJ Baeeanae, «pad Fraacteeuai ThobaHtamm, iarércM. mmM* opiea^ MDLXXX.

Ia-4«,60 tea.-9 fee. — Parte, JUN. Mi. B91A ; Borna, Vatteaao.

F. 40, haeè eyuedna dioeoMOM celebrata aat diebue 5 ot 6 maii IMO.

P. 41*00, appendix documentorum ad Imac ey-utea attiMariam.

Da Hm eynedo oonfar eüam opua «H titular: 0) Syaodue, (1791), ... (MMm Mpra mL 1MB).

Vida aotam ibi raiataa.

BYNODUB DIOECESANA TOLETANA

IBM maii IB-7.

Synodue dioeeoeana Toletana, oelobrata a die IB ad diem 17 aaii 1M0, aub Caaparo da Quiroga, archiopteeopo Toletano.

Exatant oonatitutionoe '«ynodalo· in opera oui titulua: '

CoMtitveioaee aiaodalaa baohaa par al illvrrteaine y raratuadteaipia IΛ»T don Gaepar da Quiroga, oardoaal do la eqpbta ygleoia da Roma, dal titulo do «anete Balbiaa, arpobiapo da Toleto, primade do laa EapaAaa, chancillor mayor de CaatiUa, inquteidor general on todoe loo reynoo y oehorioo de la mageetad del toy don Philippe nneatre eaftor, y del en oonaejo do eetado Bo. [Intif»».] Con Uoeaeia, impreooM on Madrid, on oaaa do Franoioeo Banohoa, aflo de M.D.LXXXIII, a ooota do Bias de Robloe, moroader do llbroe, on oorte.

la-folio, 9 tea. - 8Q fen. — Bibl. del Eoeorial; Parte, Bibl. m LB 491.

Fol. 1 et 80, hare eynodna diooeeeena oelobrata eot a die IB ad diem 17 maii 1580.

Fol. 1: „Baoonoeioado Im oynodoo paaMdao, avymo· on eeta aynodo renovado lm ooMtituoione· quo mM apropooito ban parooido para eete tiempo, mayormanto de Im beebee por la buena memoria do loo arpobtepoe nueetroe predeeoMoroa, al arçobtepo don AIomo Carrillo, y loo oardonaloo don fray Franoieoo Ximenea y don lean Tarera, y algnnaa ooMtitucioneo de Im qne m bisioron on la aynodo que no oelebrB on tiempo do don Gome· Tello Giron, goremador quo tee docte arçobicpado.·

SYNODUS DIOECESANA LEXOVIENSI8

1880 maii 95.

Synodue dioeoeaana Lexovieneio in Gallia, celebrata die 9B maii 1580, aub loanne Hennuyer, ordini· Praedicatorum, epiaoopo Lexorienei.

Exatant eonatitutionee aynodalee in opere cui titulua:

Benin, Concilia Betomoganoie proemciuc, (.1717). II, 630-1.

BYNODUB DIOECESANA PISAURENSIS

1580 iunii 1.

Bynodua dioeoeaana Pisaurensis in Italia, celebrata die 1 iunii 1580, aub Roberto SMoatelli, opteoopo Piaaurienai.

Exatant constitutiones aynodalee in opere oui titulua :

Constiivtiones aynodalee ecclesiae Piaavrensis, editae, promvlgatae in aynodo dioeeoeana babita anno M.D.LXXX, kaiondte iun(j. Pteavri, apud Hieronymum Concordiam, M.D.LXXX.

In-8·, .173 fawadeoo 183) p. - 8 f. — Paria, Sainte-Goneviève ; Roma, Aleeaandrina ; Roma, Vaticana.

P. 5 : .Conotitutioneo quae Inline Simonetta, praedeoeeaor noater dederat, obaerrari mandavimus."

8YNODU8 DIOECESANA LEOIONENS18

1580 iunii 11.

Synodus dioeoeaana Legionenaia ia Hiepania, oelobrata die 13 iunii 1680, aub Franoieoo Trugillo, epiacopo Legionenai.

Exatant conatitationee eynodalea in opere oui titulua:

Conatitucioaea del obispado de Loon, boobaa por don Franciaoo Trugillo, obtepo del, on Im eignodoo de ioo aiioo de 1680 y 1589 y 1588 y otroo aiioo. Cou licencia, on Alcala de Houaroo, eu oMo de loan Grecian, quo aea en gloria, anno MDXCI.

In - folio, .11 fen. - 59 feu. — Madrid, Bibi. mo.; Paria, Bibl. nat. B 406 ; Paria Sainto-Genevibvo.

Folan. 3, mentio aynodorum dioeoecMarum celebratarum die 11 iunii 1580, die 11 iunii 1681, die 11 iunii 1589.

Folan. 1, mentio aynodi dioeceeanae celebratae die 11 iunii 1683.

BYNODUB DIOECESANA ARIMINENSIS III

1680 iunii 16,

ByuodM 'dloeoooaaa Ariminonate III in Italia, celebrate die 16 iunii 1680, aib loanne Baptteta CMtelU, epiacopo Ariminaowi.

Exatant eoMtitationM eynodalea in operibue quibua tituli:

1) Décréta dioeenaMo aynodi tertiae Arimi-MMte, a rouomdteMao potro d. Io. Baptteta OaetolHo, Dei A apootalioo eodie gratia Arimini opiaeopo, babitdb aaao Domini M.D.LXXX, eexto decimo kale·, ialy. [htifm] Arimini, aped loaaaom SimbMoum, IMO.

In-4*, 3B p.- 6 f., 1 fig. — Parte, Bainte-Generibro.

9) Decreta, (1593), ... (HMM cupro oof. 379 D, 1)·

3) Decreta (eluo aaao), ... (HMm copra mL 698 D, a. 3).

P. 151-76: .Décréta dioecoeaUM synodi tartine Ariminenate, a revereedieoimo patro d. loanna Baptista CaatelHo, Dei ot apoatolloao audio gratia Arimini epteeopo, habitae anno Domini M.D.LXXX, xvj kal. ialii. Arimini, apud loaaaom Symbeelum, M.DC.XXV.·

. 8YNODUS DIOECESANA VRATI8LAVIEN8I8
1 15M septembris 1.

Synodus dioecesana Vratislaviensis in Germania, a celebrata die 1 septembris 1580, sub Martino Geretmann, episcopo Vratislavienai.

Exstant' constitutiones sfnodales in operibus quibus tituli;

1) Sc^annat et Hartaheim, *Cenali» GmAmu,* (1767), VII, 873-908.

2) Statuta eynodalia dioecesana sanctae socle-siae Vratislaviensis, edidit M. de Montbaeh, dr. as. theologiae et iuri· utriusqno. Secunda editio, Vratislaviae, anno Domini MDCCCLV.

la-8*, VI-352 p. — Roma, CaaanateMe.

P. 118-76, synodus dioecesana Vratislaviensis, celebrata in ecclesia cathedrali, die 1 septembris 1580, sub Martino [Gerstmann], episcopo Vratfslaviensi. /

8YNQDU8 DIOECESANA 8PIREN8I8
1580 novembris 15.

Synodus dioecesana Spirensie in Germania, celebrata die 15 novembris 1580, sub Marquardo de Hattstein, episcopo Spirensi.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus;

Crilsriie promsvMV-iyMdaltwm dtoswsia *Spirn-*sis, (1786), p. 382.

SYNODUS DIOECESANA URGELLITANA
1580 iulio - decembri.

Synodus dioecesana Urgellitana in Hispania, l celebrata inter menses iulium et decembrem anno, >580. sub„Hugone Ambrosio de Moncada, episcopo Urgellitano.

De hac synodo confer opus cui titulus:

ı 1), Constitvciones, synodales del obiapado de Vrgel. para Ips parochos y clerigos, pdr el mvy illvatre y reuerendissimo seûor don ft. Antonio Peres, obispo de Vrgel, y del consejo de su nu· gestad. /'/asigiw.J Con licencia, en 'Barcelona, por Pedro Lacavalleria, en Ia calle de Arlet, junto la libreris, afio 1632.

In-8·, 2 f.-270 p.-5 f. (index). — Paris, Bibl. nat. B 2340; Paris, Sainte-Geneviève.

P. 6: „Los quatre ultimos antecessores mios, que. fueron el sanor do Hugo de Moncada, el •enor don Andres Capilla, y el seïïor don Bernardo Salba, y el seùor don Luys de Aux de Armendaris, en las synodos que oelebraron ... A cuya causa, be Ia segunda synodo, que yo célébré en Balaguer, el ano passade de 1630, me pidio in•tantissimamente todo el olero, que assi las constituciones. sobrediohas, como las demas, que se avian determinado en la synodo, que yo célébré en nnestra sauta iglesia de Urgel, el afio de 1627, y las qne se aoordaron on la synodq. de Balaguer, se imprimieasen.·

Annus synodi celebratae ab Hugone de Moncada, scilicet 1580, habetur apud:

2) Game, Stries *tpitcoponun,* (1873), p. 87.

STATUTA DIOECESIS BONONIENSIS
1580.

Statuta dioecesi» Bononiensis in I(alia, celebrata anno 1580, sub Gabriele Paleotti, episcopo Bononiensi. v

Exstant constitutiones in opere cui titulus:

Episcopale Bononiensis ciritatis et diochsis *(tie),* raccolta di varie cose che it· diuersi tempi, sono state ordinate da monsig. illustrius. A renerendiss. cardinale Paleotti, -vescouo di Bologna^ per-lo-bpon gouerno della sua citta & diocese. *[Inngpf.]* In Bologna, per Alessandro Benacci, con license de' superiori, 1580.

In-4", 6 fan. (index) - 266 fcn. — Novare, seminario;' Paris, Bibl. nat. B 1997.

SYNODUS DIOECESANA LUCEORIENSIS I
1580.

Synodus dioecesana Luceorieneie I in Polonia, celebrata anno 1580, snb Victore Wiersbowski, episcopo Luceoriensi.

De hic synodo confer sequens'testimonium:

„1580, synodus dioecesana Luceorienais, sub D Viet. Wiersbowski, quam synodus eiusdem dioecesis anno 1597 primam synodum vocat; typis nondum mandata,“ [Cbodynski et Likowski], Dscrk-*taUt* pro rspno Priomes, (1883), I. 3.

« CONCILIUM M08QUENSE
« 1580.

Concilium generale Mosquense in Russia, colebratnm uno 15M.

Huius concilii Mta.editasuntinCrilsriioiwoHyi-■MtmRtMieonms>partoLp-583;(ls«tfm<MrieBiNio-MmumRmskus, parteVII, p. 132-45. (Not^L. Potit.)

STATUTA SYNODAUA DIOECESIS VALENTINAE
1580.

Statuta synodaUa dioecesis Valentinas in Hispania, edita anno · 1580, snb loanne de Rivera, archiepiseopo Valentino.

Exstant .constitutiones synodales in operibus quibns tituli: A

1} Aguirre, CeUaeMe *ettirii. Bitpuniat,* (1694)... («itabis mqeée «ri. 159A, n. 1), IV, 141-201.

2) Aguirre, Ceil«ctie cetseil Hispotsies, (1755),... (Mrips swpre eri. 159 B, n. 2), V, 478-530.

8YNODV8 DIOECESANA VERCELLENSIS VIII
1680.

Synodus dioecesan'a Vercellensis VIII in Italia, A celebrata anno 1580, aub loanne Francisco Bonomo, epiacopo Vercellensi.

Exatant constitutiones synodales in. opere cui titulus.

Bynodi, \IM h\ ... (titulus supra col. 7951)·.

P. 27 41, aynodua VIII anni 1680.

SYNODI S DIOECESANA THELSPEKGEN8IS
1581 aprilia 3.

Synodua dioeceaia Basiliensis in Helvetia, celebrata in civitate Thelspergensi. die 3 aprilia 1581, aub laeobo Christophoro Hiarer von Warteensee, epiacopo Baailienai.

Exatant constitutiones synodales in opere cui titulua:

Statuta Basiliensia in .aynodo Thelspergensi, praesidente reuerendiss. in Christo patre ac domino d. laeobo Chriatophoro, epiacopo Baailienai, anno Domini M.D. LXXXI. iij uon. april. publicata, et nunc tandem edita. Friburgi Brisgoiae, , typis Froben., anno Domini M.D.LXXXIII.

In-8·. 8 f. - 395 p. - d f.— Berne, ville; Colmar, ville; Fribourg iSuisse), cantonale. St. Gallen. Stiftsbibliothek ; Strasbourg, séminaire ; Strasbourg, univeraité.

CONCILIUM ROTHOMAGENSE

1081 aprilis 23.

Concilium provinciale Rothomagense in Gallia, B celebrata dio 23 aprilia 1581. sub Carolo de Bourbon, arcbiepiscopo Rothomagensi.

Bibllegraphla:

1) Decreta synodi provincialis habitae Rothomagi. an. Do. 1581, svb illustris». principe & reuerendiss. d. d. Carolo cardinale Borbonio. ciuitatis Auenionensis A s. s. ap. de latere legato, archiepiacopo Rothomagensi. primate Normaniae, omnia a sançtiss. d. n. pp. probata d confirmata, statuta seminariorum : difficultates A supplicationes sanctae a. propositae A eiusdem ad singulas responsa. *[In-* Parisiis, ex officjnit Petri L'Hvillior. via lacobaea. M.D. I.XXXII. cum priuilegio regis & c eiusdem illustris». d. card.

In-8', 18 f.-385 (mendosa 186, p. 2 f. — Milano, Ambrosiana; Paris. Arsenal; Paris. Bibi.nat:B5598: Paris, Mazarine ; Paris. Saint Sulpiee; Paris. Sainte-Geneviève: Toulouse, ville.

1[*]. 3. hoc concilium provinciale celebratum est die 23 aprilis 1581. 209-38, do scholarem ct seminariorum funfta/ione. P. 239-60. difficultates.

2) Le concile provincial des diocèses de Normandie, tenu à Rouen. l'an M.D. I.XXXI, par monseigneur l'illustrissime & reuerendissime cardinal de Bovrbon,. archeuesque dudict lieu, corrigé A confirmé par notre sainct père le pape **Grégoire** xiij; les statuts des séminaires établis par la Normandie; les difficultés proposées delà part dudict concile à notre sainct pore le pape A les réponses <ur icelles; le tout mis en français, **par F. Claude** de 8aiiictea.«'uesque d'Eureux **A** l'un dos **assistons** D audiet conciW. A Puris, chez P. L'llvillier. rue 8. laques, h l'Oliuier, Mı **D.LXXXII.** auee priuilege du toy.

In 8', 151 fcn. — Paris. Bibl. nat. B 5600; Paris. Saïute-Geaeviève.

3' Le concile provincial des diocèses de Normandie. tenu è Rnüen l'an M. D. LXXX1, p.'r monseigneur l'illustrissime et reuerendissiine cardinal do Bovrbon, archevesque dudict lieu, corrigé· **A** confirmé par nostre sainct pere le pape Gregoire xiij ; les statuts des séminairesaestablis par la Normandie ; les difficultés proposées do la part dudict concile à nostre sainct **pere** le pape A les responses sur icelles; le tout mis en François parsF. Claude de Sainctes, 'euesque d'Eureux **A** l'un des assistant audiet concile, *A* Paris..ches P. L Hvillier, **rué 8. laquee,** A **i'Ûiiuior, M.D. LXXXUI, auee** priui**lege du roy.**

In-8". 151 fcn.— Lyon, ville; Paris, Bibl. bat. ll 564)1; Paris. Mazarine.

4) Le concile provincial des diocèses de Normandie, tenv à Roven l an M. D. LXXXI, par monseigneur l'illustrissime -A reuerendissime cardinal de Bovrbon, archeuesque dudit lieu, corrigé A coF firmé par notre saint pere le pape Grégoire xiij) les statuts des séminaires establis par la Normandie; les difficultés proposées de la part dudit concile à nostre s. pere le pape A les réponses sur icelle: le tout mis en fram.ois par F. Claude* de Sainctes. euesquo d Eureux el vn des assistons audit concile. *[lutigne.J* A Rouen, chez lean <'re vel. au portail des libraires, 1606.

In-12", 4 f. - 229 p. — Puris. Bibi. nat. B56o'4; Paris. Mazarine; Paris, Saint Sulpiee.

5) Concilia novissima Gallia,·, post voηιιΐϊνιη Tridentinvm celebrata, in editionibvs regia Parisienai & Coloniensibus omissa, qvae nvnc in vnvm prodevnt, additis eorum actis quampluribus ex nitnsrc. codd.. opera & studio Lvdoviei Odespvq, presbyteri Turonensis. *[liuignf·]* Parisiis, apud Dionyaivm **Bechet, via** lacobaea, aub scuto Molari. M.DC.XLV. cum priuileg'io regis christianisaimi.

In - folio, 8 f. ι.dicatio, praefatio, index, - 759 p. - **y** f. (index'. — Roma, Vaticana.

P. 731-59, concilium' Narbonense, anno 1551.

P. l - 84, concilium Remense, anno 1564.

P. 120 66. concilium Cameracense. anno 1566.

P. 85-119. conventus Gallicani cleri, habitus Meloduni. anno 1579.

P. 169 224, concilium Rpthomagense. anno 1581.

225-78, concilium Remense, anno 1583.

279-330, concilium Burdigalense. anno 1583.

. P. 3'11 · 9ι·. concilium Turonense, anno 1583.

P. 391 · 444, concilium 'B'turicense. anno 1584.

P. 445 6··8, concilium Aqueuse, anno 1685.

P. 509 60. concilium Tolosanum, anno 1590.

P. 561 3. conventus Gallicani cleri, habitua **Parisiis, annis** 1595 6.

P. 563-70. conventus Gallicani cleri, habitua **Parisiis, anno** 1598.

P. 670-8. conventus Gallicani cleri, habitus Pa**risiis. anno 16·>6.**

P. 579 -63'4. concilium Narbonense, anno 1609.

P. 633-4, concilium Parisien»*, anno 1613.

P. 624. concilium Aqueuse. anno 1613.

P. 636 - 8. conventus gallican) cleri, habitus Parisiis, anno 1615.

P. 639-98, concilium Burdigalense. anno 1644.

P. 60#-717, ooavsatns GalBoaai elati, habitu· a Parisiis, aaao 1635.

P. 718-97, ooavontua GalUeani dori, habita· Parisiis, di· 10 februarii 1631.

P. 797-9, ooaveatus OalKoaai oleri, habitae Parisiis, dia 9 februarii 1639.

P. 799-30, concilium provincialo PariMoaoe I, anno 1640.

6) Concilia noriasims Galliae, (1646), ... *(tiie-h»* supra ool. 967 D),

P. 169 - 994, coneilium Rothomagense, anno 1681.

7) Labbe, CswsL, (1871), XV, 891. ,

8) Sanctae Rotomagensis eecleaiae concilia ae synodalia decreta, quae hactenus aut nondum edita aut varija locis dispersa, in unum corpus collegit, •d manuscriptorum fidam * meliores editiones qoatulit, nummorum pontificum, archiepieooporum *A* episcoporum Normaniae tabulam exhibait, ae eorumdem *Î* regum, ‘principum * aliorum diplomata, epi»tolai,.xonventionee Ac. addidit, brevem item Rotomsgenaium praesulum notitiam dedit d. Franciscus Pommeraye, congregationis 8, Mauri alumno, notas praeterea & observationes subjunxit in eadem concilia 'per d. Angelum Godin, eiusdem congregationis monachum, ooncinntas. opus elericia praesertim totius provinciae ae ceteris etiam ecclesiasticae disciplinae studiosis perutile. Rotomagi, impensis & typis Bonaventurae le Brun, typographi *z* bibliopolae, in area palatij, sub signo s. Boaavoutun·, mu privilegio rogi» * superiorum permissu, I^DC.LXXVU.

In-4·, 17 f.-640 p.-7 f. (index). — Bosaeçon, arabev6sM; Lyon, villa: Parie, Araeaal: Paria, Bibl. nat. B 9300; Paria, Saiate-Geeevidve; Paria, Saiat-Salpieo.·

9) [Harduls], *Jeta* oeuesL, (1716), X, 1911.

10) Concilia Retomagenaia provisoiae; accedunt dieeoeaaaaa aynodi, pontificum epistolae, regia pro Normaniae clero diplomata, Menon alia eceleaisatioao dieriplinaa monnmsata, ex illis non pauca Kactenus inedita; quae prius odita Aserant ad manuseriptos codieea recognita ot amandata suat, collate quaedam cam autographis, disposita omaia juxta chronologies ordinem, et observationibus, ubi convenit, illustrata; prodeunt ia lucem opere et stadio domini Guillelmi Besoin, presbyteri et monachi Banedictini, e congregatione Bancti Mauri. Rotomagi,'.apud Franoisoum Faultier, in vico ludaeorum, MDCCXVII, eum privilegio regia et nuperiorum permissu.

In - folio, 4 f. - viij - 967 - 639 - 70 p. (index) -1 f. (addenda). — Besançon, archevêché; Coutanees, villo; Lo Mana, ville; Lurca, Orande-Chartreuse; Lyon, abbé Martin; Lyon, ville: Paris, Arsenal; Parie, Bibl. nat. B 374: Paris, Maaarine; Paris, SainteOeéeviève.

Parte I, p. 194-946, concilium Rothomagense, anno' 1681.

11) Coleti, Coneil., (1798), XXI, 617-82.

12) Mansi, Coitell., (1909).· XXXIV, 617-82

8YNODU8 DIOÇÇE8ANA BRUGNATENSIS

1581 aprilia 94.

Synodus dioeceaana Brugnatensis in Italia, celebrata die 24 aprilia 1681, sub Nicolao Mascardo, episcopo Brugnatenei.

De hac synodo confer opera quibus tituli:

1) Synodi dioecesanae ab illustris».'et reverendias. Joanne Baptista De - Dece . habitae, anno MDCLXXV, confirmatio, celebrata ab illustris», et reverendis», d. d. Dominico Tatia, abbate congregationis Benedictino-Olivetanae, episcopo Brugnatensi,'et comite Ac., anno MDCCLXU, die XXIII mensis maii, ss. d. n. Clemente papa XIII. *[h-tignr.}* Genuae, ex typographia^Gexiniana, in via vulgo Scurreria.

Sine anno, (1762), in-4*, 372 p.-1 f.· — GenOva, université; Parma, Palatina.

C ,P. 363: .Nicolaus Mascardus, nobilis Sana· nensia, (epiacopua Brugnatensis], . . . anno 1681, die 24 aprilia, synodum habuit, eamque typis edidit, cuius adhuc aliquod exemplar invisitur.*|

9) Synodua dioecesana Lunensis-Sananensi» et Brugnatensis, quam habuit, in ecclesia cathedrali Saruanensi, fr. Hyacinthus Rossi, ordinis Praedicatorum, sacrae theologiae magister, episcopus Lunen-Sarsanensis ac Brugnatensis et corae», diebus XIV; XV, XVI septembris anno MDCCCLXXXV1I. Bononiae, ex officina pont. Mareggianiana, MDCCCDXXXVH. ,

In-4*, 259 p. — Roma, Vittorio Emanuele.

P.954: .Nicolaus Mascardus, episcopus Brugnatensis (1679-82), synodum habuit.*

SYNODUS DIOECESANA PARMENSIS

1681 maii 11.

Synodus dioecesana Parmensis in Italia, celebrata die 11 maii 1581, sub Ferdinaado Farnese, episcopo Parmensi.

Exstant, constitutiones synodales in opere eui titulus:

Constitutiones quae a synodo dioecesana Parmen., in ea praesidente reverendissimo domino d. Ferdinaado Farnesio, Dei A apootolicae sedis gratia episcopo Parmen. A cOmite, conditae ovnt, anno M.D.LXXXL V id. maij. Parmae, apud haeredes Seth Viotti, M.D.LXXXII.

In-4*, 94 p. — Piacenia, civica; Roma, Alessandrina.

SYNODUS DIOECESANA LEGIONENSI8

1681 iunii II.

Synodus dioecesana Logionensis in Hispania, celebrata die 11 iunii 1681, sub Franciseo Trugillo, epiaeopo Legionenai.

De hac synodo confer opus cui titulua: \ Constitudonas,(1591).... (titulus supr· eol.797D). Vide notam ibi citatam.

8YNODU8 DI0ECE8ANA REGIENSIS
1681.

Synodua dteeoeeaaa Ragienaia te Italia (Reggio te Lombardia), oolebrata aaao 1581, *u^ Benedicto Manaoll, epiacopo Rogienai.

Exatant eoaatitntionea aynodaleo in opere oui State*:

Coaatitvtioaea reverendteaimi ia Obdito patria ot d. d. Benedicti MauoU, opfooopi Ragiaiaii ot prineipi*, te aynodo dimeaaaaa editae MDLXXXI. Boaoateo, apad Ig^Romtam, MDLXXXU, euriae Opiac. ot a. inqniait. eoaooaaa.

la-4·, 4 t-71 p. — Roma, Vittorio Emaaaolo.

STATUTA 8YNODALIA DIOECESIS TARRACONENSIS
1581. '

Statut* aynodali* dioeceaia Tarraconenaia te Hiapania, odit* anno 1581, aub Aotonio Aguatin, arebiepiaoopo Tarraoonenai. . .

Exatant oonatitationea aynodalea in opère aui titulua:

Conatitutionum aynodalium Tarraeononaium parte* quinque. Tarracone, apud Philippum May, M.D.XXCI.

In-8*, 905 p.-1) t. — Bibl. de] Eacorial. — Ipae non vidi.

SYNODUS DIOECESANA TARV18INÀ
1581.

Synodua dioeoeaana Tarviate* in Italia, oelebrata anno 1581, aub Franciaco Cornaro, epiacopo Tarviaino.

Exatant conatitutionea aynodalea in opere cui titulua: .

Ill"l ao rever"' Franciaei Cornelii, Tarviaii epiaB copi, conatitutlonM, M>x aacri concilij Tridentini praeacripto, dioeceaanqe aynodo nuper celebratae, quo perpetuo aeruentur, traditae. *[IwifH».]* Venetiia, apud Guerraeoa fratre*, MDLXXXI.

In-8*, 8 f.-910 p.-10 f. — Paria, Bibi. nat. B 5514.

SYNODUS DIOECESANA TURIA8ONEN8I8
1581.

Synodua dioeceaana Turiaaonenai* (Taraiona) in Hiapania, celebrata anno 1581, aub loanne de Redin y Crueat, epiacopo Turiaaonenai.

De hao aynodo confer opua cui titulua: Game, Sert** «piacoporwm, (1873), p. 73.

8YN0ÇUB DIOECESANA UMANA I
,1589 martii 10.

•Supra coi. 157 B. c

Exatant conatitutionea aynodale» in operibua quibua tituli:

1) Lima limata, (1673), . . . flihdua aupra eo/. 157 B, n. 1).

P. 195-907 et 371-9, aynodua dioeceaana Limana I.

9) Concilia Limana. (1684) . · ı (fifu/M ntpre co/. 315 C, n. 9).

P. 195-905, aynodua Limana 1.

SYNODUS DIOECESANA BPIREN8I8
1588 maii 8.

Synodua dioeceaana Spirenai* in Germania, celebrata die 8 maii 1689. aub Eberbardo de Dienbeim, epiacopo Spirenai.

Exatant conatitutionea aynodalea in opere cui titulua:

CoUeetio proeaaaUMm aypoda/ivm dtoaoaai* *Spi*reeaw, (1786), p. 385.

SYNODUS DIOECESANA PERUSINA
1589 maii 16-7.

Synodua dioeceaana Peruaina ia Italia, celebrata diebua 16 et 17 maii 1589. aub Vincentio Ercolani, epiaoopo Peruaino.

Exatant conatitutionea. aynodalea in opere cui titulua:

Decreta et monita edita et promulgata in aynodo dioeceaana Peruaina. quam rr. d. f. Vinceutiua Herculanua, Dei et apoat. aed. gratia epiacopo* o Peruaiae, h'abnit a. D. 1689, die 16' et 17 menaia ' maii: additia praeterea quibuedam ae. pontificum oonatitutionibua, et décrotta concilii Tridentini tune in eadem aynodo promulgatia ac deineep* oertia diebua promulgandi*. Peruaiae, typia ? Petri laoobi Petruecii, 1584.

In-8*, 95 p. — Paria, Bibl. nat. B 56<»9.

. CONVENTUS GALLICANI CLERI
1589 maii J8.

Conventu* Gallicani cleri, celebratu* die 98 maii 1589.

Do boo .conventu confer opera quibua tituli:

1) Proete-verba) de l'aaaemblέa du clergé tenue h Paria, en 1689. — Grenoble ville, codex me. 1864', aaeouli XVIII, 375.945 millim.. 86 f. — Cf. Cata/. daa eu*, daa ddperiaeaaûta, VU, 697.

9) Proete-vorbal de l'aMomblte daa prélata et députée dee province* du clergé do France, pour l'audition et cloature do* comptée du receveur

général et autre· affaire· da clergé, la 88 maya 1689. — Orléaa». ailla, codex ma. 867, eaeculi XVIII, 338 236 milL,f. 4-169. — Cf. Catel. A· nue. de« déperi>maato, XII, >18.

S) Remonatraaoe du clergé da France, faicte aa roy par meaeire Regnanld de Beaune, arebevwque da Bourgea, priant d*Aquitaine, aaaiaté do aaa-aiaura le· révérendiaa. évaequaa de Baaaa ot Noyau ot autre· députa· dndict clergé, A fontainebleau, la 17 juillet 1688.

8. !.. 1688. in-4·, >8 p. — Paria. BibL nat. Ld* 90.

4' Remouatrance du clergé de France, faicte au roy par meeaire Raguauld da Beaune, arebeveeque de Bourgea. primat d'Aquitaine, aaaiaté de mee· aieura le· révérend)··. évaaqnea de Baaaa et Noyon •t autre· députe· dudict clergé, A Fontainebleau, le 17 juillet 1589.

BLL, 1589, in-8‘, aigu. A-D. Pari·, BibL aat Ld*90A. /

.6) RauMuotrMea du eiergd da France, filet· aa roy par meeaire Raguauld de Beanne. areh-•voequa da Bourg··, primat d'Aquitaiae, aaaiaté de meaeieura le· réréraadiae. évaeqaae de Baaaa et Noyon et autre· députai dudict eiargé, A Feu-tainableau, la 17 juUlat 1688. Paria, F. Morel, 1683.

In-8‘, 18 f. — Paria, Bibl. nat Ld* 90 B.

8) Rajaoeatraaee du eiargé de France, faicte au roy par maaeire Raguauld de Beauté, areheveaque de Bourgea, primat d'Aquitaine, aaaiaté d· “>·*· aieura le· révérendiaa. éraaquea de Baaaa et Noyon - et autre· députe· dudict clergé, A Fontainebleau, le 17 juillet 1689. Paria, F. Morel, 1583.

In-8*, 18 f. —: Paria, Bibl. nat Ld* 90 C.

SYNODUS DIOECESANA LEGIONKNB18
1583 iunii n. .

Synedn· dioeceeana Legionenaia in Hiapania, B celebrata die 11 iunii 1589, aub Franciaco Trugillo, episcopo Legionenri.

De hac aynodo, confer opue cui titulua ! Conatitucionee, (1691).... (MuIm zupre col. 797 D).' Vide notam ibi citatam. ,.

8YNODU8 DIOECESANA VARMIENSIS
1589 iunii 38 rei iulii 38.

Synodu· dioeoeaana Varmienai· in Polonia, cele-brata Heilabergae. die 98 iunii rei 28 iulii .1683. tub Martino Cromer, epiacopo Varmienai.

Exatant conatitutionea aynodalea in operibua quibua tituli:

It Editio impreaaa Heilabergae, 1612. Ipae non fidi.

De hac aynodo ronfer etiam :

9) „1582, aynodua dioeceeana Varmienai·. tub Martino Cromero, iam epiacopo. die 28 iulii. Heil·-bergae.” [Chodyntki et Likovnki]. *Décrétait» pro regno Polomae,* (1883). I, 3. ,

CONCILIUM LIMANUM 1
1588 'augusti 16 - 1583 octobrie 18,

Supra *eoi.* 193 C. C.

Bibliographie;

1) Conciliem Limenae, celebratum anno 1583, •ub, Gregorio XIII eum..pont, autoritate Sixti quinti ׀ pont. max. approbatum, iuaau catholici regi· Hiapaniarnm atque Indiarum-Philippi aecundi, editum, *[luijiu.]* Madriti, ex affieina Petri Ma-drigal», typographi, anno Domini 1591. f/nỳinej Madriti, apud Petram Madrigal, anno M.D.XC.

In-4*. 4 fan.- 88 fcn.-11 fan. — Paria, Mazarine; Piacenza, ciriez.

2) Concilivm Limenae, celebratum anno 1583, aub Gregorio XIII aum. pont., auctoritate 8ixti quinti pout. max. appro.batum, iuaau catholici regia Iliapaniarum atque ludiarum, Philippi aecundi, edi-tum. *[Intigne]* Madriti, ex offlcina Joannia San-chez, typographi, anno Domini M.DC.XIIII.

In-8*, 3 fan.-92 fcn.-6 fan. (index). — 'Paria, D Arienal.

F. 16, 91, 47, 71. et 85. hoc conoiUum celebra-tum eat, 5 «eMtonibu, diebua 15 auguati 1582. ot 15 auguati, 32 aeptembria, 13 et 18 Octobria 1583.

3> Lima limata. (1673), (wpra col. 193 C).

4) Concilia Limana, (1684),... (titulus «upra col. 315 C. n. 9).

P. 1-125. concilium provinciale Limanum I.

5) Aguirre. (1694), . . . *(titulut tupra eoi.* 159 A, n. 1), IV, 932-73.

6) Aguirre (1753l, . . . *(titulue tupra coi.* 1.59 B. n. 2).

7) Tercero catheciamo y expoaicion de la doc-trina ebriatiana por termone·, para que lo· cura· y otroa miniatroa prediquen y enaeùcn a lo» Yn-dioa y é laa demae peraonaa, conforme i lo que en el aancto concilio provincial de Lima [1583] «e proveyo (por lo· pp. Joaé de Acoata y Juan de Altiença]. Loa Reyes, impr. por A. Ricardo. 1585.

In-4*. — Paria, Bibl. nht rés. D 11171.

Opua editum linguia hiapana, quichua et aymara.

8) Tercero oàteoiamo y exposition de la doc-trina ebriatiana por aermonea, para que loa cura· y otro· miniatroa prediquen y enaoïien A loa In-die*y I lu demaa peraonaa, conforme i lo que •e proveyo en çl aancto concilio provincial de Lima el afto do 1583, mandado reimprimir por el concilio provincial dal aïio 177jl; (por lo· pp. Joaé de Acœta y Juan de Altiença]. Paria. Roaa et Bouret, 1867.

In-8*. — Paria, Bibl. nat. D 56337.

Opua editum liqguia hiapana et quiobua.

BYNODUS DIOECESANA LUNENSIS-SARZANEN8IS
1689 aeptembria 19.

Synodua dioeoeaana Lunenaia - Sananeaaia in Italia, celebrata die 13 aeptembria 1683, aub 'loanne Baptiata Bracelli, epiaoopo Lturnai-Sar-■enensL ,

Exatant conatitutione· aynodalea in opere, cui titulua:

Conatitvtionee editae et promvlgatae in aynodo dioecetae· Lu·.-Saraanen., quam illuatrii. et re-

uerendicaim·· domina» dominvc loan. Baptiata Brn- oelUva, Dei A apoatoliea· aedi» gratia apiaeopu Luneo.Saraaaea.A eomaa, habuit aaao MDLXXXH. die xij aeptemb.; additia praataraa aummoram pontificum ooaatitutionibuaA deoretia Tridentini coa-A oiiy, etiam vulgari aermono axpraaaia, qua· praemulgari *(tic)* iura· ut. *fhuiptte.J (h fiat]* Lveae, apud Vineeatium Buadraehium, 1684.

Ia-4*. 10 fan.-95 fcn.-4 fan. — Paria, Bibl. nat, B aovo.

SYN0DU8 DIOECESANA AVENIONENS18

1682 oetobria 10.

Synodua dioeoeaana Avenionenaia ia Gallia, celebrata die 10 oetobria 1582, eub Géorgie d'Armagneo, archiepiacopo Avenionenai.

Exatant oonatitutionM aynodalea in opere cui titulua;

1) Avignon, bibi, du chapitre, codex ma pergamehua, foL 974-6.

3} Avignon, ville, cod.ex ma. 1839. aaeculi XIX, fol. 975-8.

CONCILIUM EBKEDUNENiSE

1689 oetobri.

Concilium provinciale Ebredunepae in GalUa, celebratum menae ootobri 1582, eub Guillelmo d'Avanaon, archiepiacopo Ebredunenai.

NMiograHi*:

Decreta aynodi provinoialia habitae Ebredvni, anno Domini M.D.LXXXI1, aub illuatriaeimo A reuerendiaaimo d. d. Gvilelmo d'Avanaon, archi•piaoopo A principe Ebredunenai, A a. d. n. papae aaaiatenti, ao chriatianiaaimi regia aecret. conailii conailiario; omnia a aanctiaaimo d. n. pp. probata A confirmata. *[Ineijut.]* Lvgdvni. apvd loannem Pillehotc, aub aigno nominia Ïe4v. M.DC.

In-4°. 4 f.-86 p. — Paria. Bibi. nat. B 2981.

Fol. 2, boc concilium provinciale indictum eat ad menaem octobrem 1682.

P. 88, approbatio aanctae aedia data eat die 28 ianuarii 1585.

CONCILIUM BURDIGALENSE

1582 novembris 1.

Supra eoi. MID.

Hlhliarranhia·
r · *

1) Decreta concilii provincialia Bvrdigalae habiti, aub reuerendiaaimo d. d. Antonio Prevotio Sanaaco, archiepiacopo Burdigalenai, Aquitaniae primate. *[huigut.J* Bvrdigalae, excudebat Simo MiUangiu·, typographua regiua, M.D.LXXXIII.

In-8*. 6 f. - 164 p. — Paria, Araenal; Paria, Bibl. nat.: Paria. Maiarine; Paria, Sainte-Geneviève.

Fol. 4. hoc concilium provinciale indicitur ad diem 1 novembri· 1582.

2) Decreta concilii provincialia Bvrdigalae habiti, •ub reuerendiaaimo d. d. Antonio Prevotio Sanaaco, archiepiacopo Burdigalenai, Aquitaniae primate, omnia a a. aede apoatoliea approbata; lege· «culinariorum aunt in calce libri; liptraduction françoiae eat à coaté du latin. *[Întigne.]* Bvrdigalae, excudebat S. MiUangiu», typographua regiua, M. D.LXXXIIII, cvm privilegio regia.

In-4', 6 f. - 188 p. · 2 f. — Le Man», ville; Pari·,' Bibl. nat. B 2271; Paria, Maaarine: Paria, Saint-Sulpice; Toulouae, ville.

P. 172 aubaoriptionea.

3) Decreta ooneilii provincialia Burdigalde habiti •ub reuerendiaaimo d. d. Antonio Prevotio Sanaaco, archiep. Burd.. Aquit. primate, vna cum legibua aeminariorum ; omnia » ». aede apoatoliea approbata ; illuatriaaimi ao reuerendiaaimi d. d. Franciaci a. R.'e. tituli Sanctae Praxedi» preabyteri card, de Sovrdia, archiep. Burd., Aquit. primati», iuaau iterato recuaa. Bvrdigalae, excudebat Sim. Millangiva, typographua regiua, M.DÇ.XXIII.

In-8', 8 f. - 964 p. -10 f. — Lyon, ville; Paria, Bibl. nat

Textu· latino· et veraio gallica. In capite ex•tat epiatola cardinalia de Sourdia ubi mentionem facit ooneilii Burdigalenaia celebrandi dio 1 novembri· 1689.

P. 933, aubacriptionM Antonii, archiepiaeopi Burdigaledaia. lani Fregouae. Agenenaia epiacopi; Caroli de Bony, Engoliamenai» epiacopi; Godofredi de Saind Belin, Pictavienaia epiacopi: Nicolai Le Cornu, Bantonenaia epiacopi: Ludovic) de Salignae, Sarlatenaia epiacopi; Amaldi de Pontac. Vaaatentia epiacopi; Bernardi Podiani, archidiaconi eccleaiae Condomienaia, procuratoria eiuadem eccleaiae. cede vacante.

41 Concilia noviaaima Galliae, (1645), . . . *(titulut tupra col.* 802 C).

P. 279 - 330, concilium Burdigalonae, anno 1583.

5-7) *Supra col.* 257D-26<tA, n. 1-4.

8) Decreta conciliorum provincialium annia* M.D.LXXXIII A M.DC.XXIV, Burdigalae oelebratorum, a a; »ede apoatoliea approbata, illuatriaaimi ac reverendiaaimi d. d. Franciaci-Eliae Devoyer de Paulmy d'Argenaon, archiepiaeopi Burdigalenai», Aquitaniae primati·, juaau typi· iterato mandata. *[lutiy»».]* Burdigalae, typitN.AJ.de laCourt.typog. illuat. ac reverend, archiepiaeopi, M.DCC.XXVI11, cum privilegio regia.

In - 8', 2 parte·. 6 f. · 147 p. (concilium anni 1583)-164 p. (concilium anni 1626. aed corrige 1624). — Pari», Bibl. nat. B 5542 : Paria. Saint-Bulpioe.

9) Concilia provincialia Burdigalae celebrata, anni· 1582 et 1624; editio noviaaima, cni accedit index alphabetic·· rerum. Lueione. apud Ferra, dd. epiacopi Lucien. typograpbum, 1850.

Ip-18·, 5f. - 34o p. —.Lyon, aéminaire; Never·,, évêché.

P. 1-136. décréta concilii provinciali» Burdigalae habiti [anno 1589], aub reverendi··, dd. Antonio Prevotio Sanaaco, archiepiacopo Burdig., Aquit primate, una cum legibn· •eminarioram: omnia a •ede apoatoliea approbata [anno 1583|.

P. 137 - 328, concilium provinciale Burdigalenae, a rr. dd. Franqaoo, cardinale de Bonrdia, archi•piaoopo Burdigalenai, Aquitaniae primate, habitum anno Domini 1694, menae aeptembri.

10) Manai, Cqneal., (1909), XXXIV, 745-806.

\ 8YNODU8 DIOECESANA ANDRIEN8I8 .
Utt daoatabria *.

Synod*· diooeoanaa Andrianria in Italia, .MW-a brata di· 3 Mpteaabria 1583, anb Luca Antonio Rwta, epiacopo AadriaauL

Exataat aoaatitatiùM aynodata ia opera «ai Mala*:

ConotitvtiohM oditae in dioaceaana aynodo Andrienai, qvam rcvarandiaeimvq p. d. Lncaa Antonina Beata, aptaopm Andriaataia, tabuit nano Doarini M.D.LXXXII, tar. non·· daoamb. Ovpertiai, apad lo. Beruardinum Daeaaa, M.D.LXXXIIII·, · avparfapm panniaav.

In-4·, M ft·.-1 ta. — Avignon, riUa; Pari·, Araaoal; Radia, Vittorio Emanuel·.

CONCILIUM MBMPHITICUM
U8I dMmbrt - «81 fckralril 1.

Concilium Xemphitieum in Aegypfo. oalebeatum a men*· decembri IBM ad diam 1 februarii 1683.

NbUegnpMa:

J) Coleti, (tariL, (1788), XXI, 881-4.

8) Menai, Carnal., (1903), XXXIV, 681-4.

STATUTA DIOECE8I8 BRIX1ENSI8
1588.

Statuta dioaoaaii Brixienria in Italia, adita anno B 1583, a «aneto Carolo Borromaao, arebiapiaoopo Madiolaaanai, at viaitetore apoatolieo diooceaie Brixianai·

Exatant conatitatioaM in opera «ai titulua:

Décréta generalia ab ill"* at r“* domino d. Carolo, a. R. a. praab. card, tit- 8. Praxedia, arehiapiaeopo Mediolani, ciuiteti* at dioeceaja Brixianai* riritatore apoatolieo, promulgata atque odita anno a Chriato'nato M. D. LXXX1I, Gregorio XIII, pontif. maximo. Mediolani, ex officina Miehaaiia Tini. *[In/hn]* Mediolani, apud Miobaelem T|nnm, 1588.

In-4*, 54 ta. — Roma, Vittorio Emanuel·.

Haea deereta adita tarant extra aynodum.

F. 3, nuntio eonatitutionura aynodalinm aditaram a [Dominico] Bollani, «piaeopo Brixianai (inter anno* 155» «t 1579).

Statuta dioecesis genuensis
b 1588.

Statuta dioeoeei· Genuanaia in Italia, edita anno - 1583, aub Fraaeiaeo Boario, «piaeopo Novarienai, et dioeceaia Genuenai· riaitatore apoatoliae.

Exatant eonatifutionaa ayuodalea in opcribtu quibua tituli:

1) Decreta gaqoralia ad axaqvendae viaitatiqnia C Genuenaia vaum, adita a'parilluatri A rauarandiaaimo domino A . Fraaeiaeo BOeaio, epiacopo Novariaa A eomita Ae.,-aiuadam vrbj4 diaacMiaq. Ganuenria . viaitatore apoatolieo, anno ·.D.LXXXII, Gregorio' XIII poet max. Mediolani, ex typographi· Micbaelia Tini, M.D.XXCIV.

In-4·, 4 f. - 183 p. — Paria, Bibl. nat. B3074 et E 3613: Roma, Propaganda.

Deerota haae aidita aunt extra aynodum.

8) Synodi, (1833), ... (Muta aupra ori. 583 B).

P. 133-346: -Viaita delle chieae delta città e diooari di Genera, fatte da monaignor Franoeaoo Boario, veeoovo di Novaro, nalin aua qualité di viaitatore apoatolieo, Vanno 1683.·*

STATUTA DIOECESIS LEODIEN8I8
1583.

Statuta dioacaaia Leodienaia in Belgio,, adita · anno 1583, aub Emeato de Bavarià, «piaeopo Leodianri.

Exatant atatuta in opere eui -titulua:

Statuta eonriatorialia et reformatio judiciorum apiritualium eiritetia, patriae aeu ditionia et diooeorio Leodienaia ,.. Loodii, G. Morberiua, 1588.

In - 4*, 4 ta. - 79 ta. — Gaud, univeraitd. — Ipao non vidi.

SYNODUS DIOECESANA INCENSIS
1583.

Synodua dioaooaana Paaonria (Bedqjou) in Hja-1) pania, oatebrata anno 1583, aub Didaoo Gomea do In Madrta, «piaeopo Paeanri.

Da hae aynodo ranfor opua «ri titulua: .

Conatttvuiono· premvlgodaa por el ilvatr"· y rev«r“ aoAor A *ft.* FraneiaM do Roya y Mendoaa. eatedratiea qua faa do riaparan do thoalogta da Batamanea, prior oloeto do) «naro «anvrato do Calotraua, do la innta real da in Ooaaoption, paodiandor do au mageatad, obiapo de Bodqjon, oleato nraobiapo da Granada, ÿoaria general del real exercito do Eatramadara, dal eoaaqjc do ra uugaatad, Ac., an ia aaata aynodo qvo «alabra Üeoainiaa de aexagaataa, primoro da fobraro de 1871 aliee. //■- *tif»·.]* Con licencia, an Madrid, por loaoph Fernanda* de Buaadia, ηõo 1673.

In-folio, 4t-3Mp. -If. — Patio, Amenai: Paria, Bibl. aat. B33A

P. 17, haoe aynodua dioocaaana calibrate eat a die 1 ad diem 6 fobrunrii 1871.

P. 80: .Loa aynodoa do aeta diocaai, que m aiguen on aat·· eoaatitaciono·, fuara da otrna quo m han viato y oxaarinado, non laa do loa aoAoraa don Alenao Manrique, unpraaao aAo de 1501, don Diogo Gome· do la Madrta, mannaeripta, aAo do 1683, d. fir. Ina·' Bom de Campofrie, mnnnaoripto, afio de 1630, dan fray Angel MÜrique, manuaoripto, afio de 1648.·'

CONCILIUM BAVENNATBN8E II
158».

Sapre «ei. 954 C. .
BiWagnvM·;
1) Décret·, (1588), ... fwpra «Λ 958 C, a. 1).

9) Byaodua, (1791), ... fmpre cei. 96« D, n. 9).

Chriatep^orua Bonrompagnua, Del «t apoatollea· aedia grati* arehiepiaeopua Ravanaae, •nhereia provindae no»trae fidetibn», aalutatum ia Domino.

Ia* annua agitor, quo, at nrotia omaoa, pro aootro arohiepiaoopali manaro, provincial· coaoiliu· habuimu·, in qno.Dri in primi» coopérante gratia, ao driacep» atudio noatro, eoliritudineq^· coepiacoporum nottroriim, o* ata*uima» ot decrevimna, quae ad apiritu*iia tqtiua provincia· noairae commoda centare arbitrati onmno; et, aicut/pro vaatre in viia Domini aaluiari progreeajone, omnia oonatitutu aunt, ita nnno illa recognita tjrpiaqu· impreaaa, in veatram notitiam dedudmua, voa hortant* ot in DominO moneat**, ut, qaemadmodumaunc **' robia charitate patera* tradimua, it* eoa ip*4 alacri animo auacipiatia, alaerioriqn* eaequamin : aperamna enim faturum, qt ex hia uberrimum aalutia animaram veatraram fractum ia Domino reportati». Valete. /

In nomine «anctae at Indiridn* Trinitati*/Patria et "Filii et Spiritu* aancti, amen.

Not. Chriatophoree Boncempagnu»,/ Dei et .apottolicao aedi* grati* Ravennpe arehiepiaeopua, ad laudem et gloriam omnipotenti* Dei a* boat*· Mariae «emper virgini», beatique Apollinari* martiri» ae patroni, noatri, de conailio et aaaoaeu revereodiaaimoranl patrum coepiacoporum noatroram, in provindali noatro concilio aecundo legitimo oongregatoram, haec quae aequuntur, ronstituimua •c.deoernimu»,

Dt JUti fttftuittt.

1. Cum aedificii chriatiani fide· ait fundamentum, et aine ea impoaribile ait, apoatolo tecte, placere Deo, eapropter no», veteri etiam lacrorum conciliorum eonauetudine adducti, huitu «anctae actioni· exordium - fidei profi»e»ion· (timendum eaac cenauimu».

9. Praecipua igitur ait epitroporum provincia· noitrae cura, ut nedum qui theologiam, iuria utriuaqua oanauram, medicinam, phiioaophiata, grammaticam»· profitentur, fidei profearione* •mittant, ut auperiori provinciaJUaynodo cantum eat, 'aed .etiam qui arithmetic*· et murie··; aliarumquo artium liberalium profaeeoree eunt, necnon qui doctotatua aut magi»terii inrignia auacipiant, D ante eorum aum^tionam idem peragant, ad prae- . aoriptnm formulae litteria 'Pii IV traditae.

8. Epiacopi non perapittant aliquem, licet ille regularia ait, concionaandi munua, etiam in eoeleaüa •uoram ordinum, auaceptu* exercere, niai pria· de fidei profearion· enti···, ad riaade* pontificiae, oouatitutionia praeeeripta* for··*, docuerit, vel . niai quandoque ^ax cauaa aliter epiauepo videatur.

4. Proviri de beneficii· quibnaeunque, quibat anlnuiram cure imminent, Vel de dignitatibua oanonioatibnave in eorieriia eathedralibua, niai ad , ribi praeeariptum 'tempua et locum per «acri Tridentini concilii deerepam, fidei profderionea emi•erint, fructu· omne· qx dietia benbfloiia peroepioe omnino per apiacepa* reatituere cogantur, ut eodem decreto cautum eet: .nee Ipei epiacopo fioeat eoa •liquo paeto remittere, aed in Uliu» eerieai·· utilitatem, einad·* epiacopi arititrio, convertantur.

6. Cogant epiacopi typographie· a* bibliothe•arum domino·, necnoa librorum imprimendorum reviaore» aed correctore·, ad pracetaadu* iurameatum do muaera ano Sdelitar, iuxta praeecriptu* regularum indicia Romani, qai-aat d* libri· ratiti·, oxaroendo.

Dt Writ preMtttû.

,1. Cum, ex improbatae lectioni» libri» aemper plurima mala ia eoeleriam Dei intacta aint, omni audio efficiant epiacopi, ut par omnaa, ad quo* •pectat, obaerventur regulae indici» Romani de libri» /vetiti·, eoramqu» praeripua ait cura, nt qua· in decima duadem iadicia regula continantur, omnino exe«■tionem habeant, quam regulam in vulgarem rermonem traaforri at publicari, aaapeqao in memoriam populo redigi curet. Cniua quidem regula· Unor huiuamodi «at: ,In libroriim aliaramve scripturarum imprqeaio··, «erretur quod in concilio Laterahenai, aub Leon» X, aeaaione 10, atatutum e*tj Quare, ai' in alma urbe Roma, Uber a)M|Ui· ait imprimenda·, per vicarium aummi pontificia, «t aacri palatii magictram vel per peraonaa a aaactiaaimo domino aoatro deputanda·, prfua examinatur; in alii» vero loci» ad «piacopum vei alinm habentem aeiantiam libri vel acriptura· imprimenda· ab eodem epiacopo deputandum, ac inquiritor·* haeretica· pravitati· eiu» civitati» vel dioeceaia, ia qua impreeeio fiet, aina approbatio et examen pertineat, et per eorum manum, proprie »ubacriptiohe, gratia et aine dilatione imponendam, aub paenia et oenauria in eodem decreto contenti·, approbetur, hac lege et conditione addita, ut exemplum libri imprimendi authenticum, et manu auctori· aubacriptum. apud examinatorem remaneat. Eo» varo qui libello· manuacriptoa vulgant, niai adte exaptinati probatique fuerint, eiadem poeni» aubiiri debere indicarunt patre· deputati, quibua improMorea et qui eo» habuerint et legerint, niai auctore· prodiderint, pro auctoribua habeantur. Ipaa vero huiuamodi librorum probatio in acriptia detur, et in fronte libri, vel •cripti vel impreaai authentice appareat, probatioque •t examen ac caetera gratia flant. Praeterea, in cinguli» civitatibua et diaeceribua, domna vel loci ubi ara impreaaoria excreetur, et bibliothecae librorum venalium aaepiua viaitentur a pereonia ad id deputandi· ab epiacopo aiv* eiu vicario; atque etiam ab inquiritor· haereticae pravitati·, ut nihil •oram quae prohibentur, aut imprimatur, aut vendatur, aut habeatur. Omne· vero librarii et quicunque librorum venditore·, habeant ia auia bibliothecia indicem librorum venalium quo· habent, cum •ubacriptione dictaram peraonafnm; nec alio· libro» habeant aut vendant, aut quacunque ration· tradaat, •iae licentia eoramde* deputandorum, aub poeqa •«iarieni· librorum, et allia arbitrio epiacoporu* vel inquiaitoru* imponendi». Emptore· vero, lector·· vel itapreeeoroe, aoraadem arbitri· puniantur. Quod, ri aliqui libro· quoectunque lar aliqua· civitatem introducant, teneantur eiadem pereonia deputandi* rennariar·, vei, ri loeua public·· mereibna eiuaodi eonatitutua ait, miniatri publiai eiua lori praedicti* pereonia rigaifieeat Hhroa e··· adducto·. Nerito vero audeat libra*, qaem^jpee vel aliua ia civitate* .introduxit, aUeai legendum tradere, vri •liqua ratione aiieaar· aut commodare, niri oetenao

pria· libra, at habit* licenti* a penonl* daputandia, •ut niai Botorie eoMtat libram i*m «µ * omnibua permiwum. Idam qnoq·· aervotur *b baeredibu· et executoribn· ultimaram voluntatum. at libro» · defanato reficto·, aive eorum Indicam illi» penonia deputandi· afferant, at *b ate licentiam obtineant, priuaquam eiautratur, ant in alia· peraonaa quacumque ration· eoa tranafarant. In hi· autem omnibua «ingulia poena atntnatur, vol amiuionia librorum, ♦! alia, arbitrio eorundem ephooporum vol inquiaitoram, pro qualitate eontumatiaa vel delicti. Circa vefo hbro·, quo» patre· deputati aut examinarunt,. aut expurgarunt, aut expurgando» tradiderunt, aut certi· oonditionibu», nt rur«u» excuderentur, conce»»«runt, quidquid illo» «tatui··· con•titcrit. tam bibliopolae quam caeteri observent. Liberum tamen ait epiacopi» aut inqui»itoribu» generalibua, aecundum facultatem quam habeht, eo» etiam libro», qui hi» reguli* permitti videntur, prohibere, »i hoc in «ui» regni·, aut provincii» vel dioeceaibua expedire iudicaverint. Caeterum, nomina cum librorum, qui a patribui deputati» purgati •unt,- tum eorum quibua illi hanc provinciam dederunt, eorundem deputatoruih aecretariu· notario •aerae univeraalia inquisitioni* Romanae, lanctwaimi domini noitri iuiau tradidit. Ad extremum vero Omnibua fidelibu· praecipitor, ne qui» audeat contra harum regularum praeaeriptum, aut huiu» indici» prohibitionem libro· aliquo» legere aut habere; quod »i qui» libro* haereticorum, vel cuiuavi* authori» acripta, ob baereaim vel ob falli dogmati* •uapitionem damnata atque prohibita, legerit aive habuerit, atatim in excommunicationi* lententium incurrat. Qui vero libro* alio nomine interdicto* legerit aut habuerit, praeter peccati mortali* reatum quo afficitur, iudicio epiacoporum aevere puniatur/

De <np*r«tiri«mbaM, mcamtaMonihi· *ae eeagicie artibtu.*

!■ Epiacopi curent, ut ex eorum urbibua et dioeceaibu* exterminentur omne* magi, arioli, malefici, divinatorea et aortilegi. aliique omne» huiuamodi, et nedum contra ipao» graviaaimta inaurgant puenia, fad 'etiam contra eoa, qui aliqua de re prvdicto· couculuerint. ve), ut ab alii» oonaulerentur. auctore· vel hortatore· fuerint.

Q. Parochi etiam omne· diligenter invigilent, ut ex eorum parochiia omne auperatitionum genua amoveatur, in eoque vitio extirpando confeaaarii et concinnatore» diligente· »c praeatent.

3. Quicunque habuerit, tenuerit lagoritve libro· quoacunque aortilegi·, veneficia', auguria aliare huiuamodi continente·, et quae praeoertim arti* magica· rant, necnon qui geomantiam, pyromOntiam et alia huiuamodi continent, graviaaime plectatur.

4. Quo ad aatralogiam vera indieiariam, abrventur conatituta in nona regula indici· Romani, qui e»t de libri· vetiti·, coin· quidam regulae tenor huiuamodi oat:

„Libri omne·, et acripta gaemantiae, hydromantiae, raromaatiae. pyromantira, ononunti··, chyromantiae, aecromantia·, aÿve in quibua ran-, tinantur aortilegia, venefici·, auguria, aaepieia, incaatatioae· arti· magicae, prora·· raiieinntnr. Epiacopi voro diligenter provideant, ao aatrologiae iudiciariae libri, tractatu·, iadieea legantur vel habeantur, qni de faturi* eoatingratib··, aBfeeori-. bu* fortuitiave caaib··, aut lie aetioaibua quae ab humana volutate pendent, certo aliquid eventarum affirmale aadent.

Permittaatar ratem indicia ot aatarale* observation··, quae navigationi·, agricultura·, alve modicae arti· invaadaa gratia eonaeripta rant .

b· Praeter··, epiaçôpl erica proaoaliea illam adhibeant diHgeutiam, ut aim par ipaon 'recognita at approbata faerint, e* par quempiam vendi *Ueaivo tradi ne permittant.

·. Prohibeant .Miam epiacopi raporatitioaoa omaoa abuaua, qui in defunctorum faneribua, -pluribu· in loci» praaeertim ruralibua, fieri consueverunt, dilig»aterque inveatigent quinam »int, et graviter animadvertant in eo* qui napharia huiuamodi committere praee^mpaerint.

7. Quioumque flirta aortilegi!·, diviaationibu» magiiave inquirant, gravi poena per epiacopum plectantur, et, »i opu· faerit, excommunicantur.

8. Clerico· praedicta committena, aevara puniatur; quod ai monitu·, praedicta exercere eonpettu* fuerit, officii* et beneficii* eocleaiaatioia privetur, et in monaaterium ad peragendam poenitentiam, arbitrio epiacopi detrudatur, prout canonum iure aancitum eat; quod *l id commodo fieri nequeat, aeveriaaime tamen puniatur.

De blaepheaùa.

I. Quam deteatabili «celere ae aatringant qui ■acroaanctum Dei nomen' ao beatae virgini» matri» Mariae, aanotorumque cum Chriato regnantium impuro et contaminato ore blaaphemare non erubeeeunt, bino facile dignoacitur, »i «avere iuatitiae divinae exempla in aacria literia, et etiam gravia•imae poenae in huiuamodi nephario* homine», tam per canonica* aancHonea, quam per lege* aaecularea propoaitae. conaiderentur. Quare, cum haec impiet*· eo in diee prolabatur, ut in ea coheroenda vix aati* diligentiae adhiberi poaae videatur: ideo, ad amovendum ab hac provincia'<am exeerabile crimbn, epiacopi, etiam in ioro exteriori. graviter in hoc ecelu* animadvertere ne praetermittant; illamque praeterea adhibeant diligentiam. ut *i in eodem foro, quod dolenter refertur, magiatratu* «aeculare», cum ipai praevenerint. in ea cohibenda aegniorea aunt, «altem tunc ia foro conacientiae, ei qui blaapbemiae reua fuerit. gravem pro modo culpae poenitentiam confeaaariu» imponat. Et ut taciliua huic abuaui occuratur, curent epiacopi, ut in eorum civitatibus erigatur •ociataa nominia Dei.

S. Et quia aatia compertum eat, ludo·, quoa boratorio* vulgua appellat, praeter multa» iniquitatea, quibua cauaam praebentJriaaphemiam maxime enutrire, prohibeant omnina epiacopi huiuamodi *baraterie»,* tamquam aemina plurimum impietatum. 'Et ri aliqui contra huiuamodi prohibitionem auai fuerint ea» maautenere vel exercere, contra eoa graviaaim» agaat poenia; incraque aynodua hortatur magiatratu· aaeeularea, ut in hoc tam pio opero eiequendo epiacopi· favore rao praeito eaie velint.

S. Coaatitutionem illam Pii V, quae contra huiuamodi pardito» homine· edita ent, quotanni· ia ealeadii ianuarii, pubUoe ia eocioeii· paroohialibu·, ot per coadoaatora· promulgari curent epiacopit ut qni hoc abominabile crimen exercent, •altem earum pooaaram admoniti, ab hoc tam impio aeelere obmmitteado dotenuantnr.

4. ..Per ooneionatore· ot parocho· ac coufe·· ■ario·, fidele· frequenter admonaaatnr, oarum indulgantiarum qua·, iuxta atatuta aaeri' Lateraaenaia eonoiUi aub Leoao X ealebrati, eoaaequuatar, quicumque blaaphemantom apud indicem oooloeiMticum aeu racÂlarem detulerint

1. Qnaatepmro boaia moribua ae honaatati fidelia populi laeeiva moder··· aomadtra lieeatia ob-

tarit «t abtit, experientia rw» 'maglotm satis odooeti UAme, mom synodno bortatar ot meta Mu provinciao opieoopoe, ut, quond etas tai *M0^*iβφM te tetetei* te dtexoete m bote ▪orbo ooeamt, ia eequa praesertim laboret, no ▪nlieroulae la soena* iatrodusantar, aevo fttalae eiusmodi agaatar, quae aaditom* castimonia* labefactare qaequamodo poerint.

X Maa penrittam opiseopi, qaod eaapoaaa, tabernarii, atiive aiaadam generis homines ia eorum aaapoaia, tabernis vol diversoriis, meretrices ac eorperia tai qiwetum publies facientes habaaat; idemque etiam votitu* lit ia domibus eisde* aaapoaia at tabentia ooatiguis, cam id sine gravi Dai offtatae, aniumrum perioale at fideliam scandalo permitti aoa possit.

8. 'XJaaaabiaariM episcopus admoneat, 4 admoniti concubinas non eiecerint, sequo omniao ab eanm ootunetadine npn einnxerint, contra aoa atiaai, Tridentini oonoilii auctoritate, tuA ad exoommunicationom, tum ad alia» atiam poena» pro iprius arbitrio novaro agat.

*Dt <M*t* /estis.

1. Dies foetos ad celebrandas Dei ot sanctorum laudes salutariter institutos, ab omnibns fidelibus cum omni veneratione observandos case, ot «aerae docent litoreo, et testantur canonum iura, imperatoriae logeo, summorumque pontificum oaaotioaoe, praodpueqne Pii V, pontifici» maximi, eo. nomino edita constitutio. Unde, multum deploranda videtur horum temporum detestabilis conditio, quibus fideles hos dim fiestoe, qui dies propitiationis sont, in illis conterunt actionibus, quae christienem pietatem minime decent. Quare, licet in superiori provinciali synodo, quaedam circa horum dierum observationem statuta fuerint, tamen oum munus c hoc huiusmodi sit, ut nunquam de eo satis cautum videri possit, cumque in iis quae sequantur, his temporibus maxime peccari cognoverimus: idcirco, ea nomioatim in hac secunda nestha synodali notione prohibenda esse decrevimus.

9. Invigilent episcopi provinciae 'nostrae, ut dies festi ab omnibus ea, qua decet, veneratione colantur, ab eisque abstineatur, quae sacrorum canonum iure, snmmorumquo pontificum constitutionibus eo tempore agi interdicta sunt. Hortatur etiam sacra synodus principes omneo ac magistratu» saeculares, ut in hoc episcopis auxilio et favore suo praesto osse velint: memores religiosissimis principibus semper praecipue id' cordi fuisse, ut praedicti dies summa veneratione colerentur. Et ut exemplo ad id maximo excitentur, visum eet sacrae synodo in eorum memoriam hio revocare constitutionem illam, quant eo nomino ediderunt Loo ot Anthemius, imperatores, huiusmodi sub tenore:

Imperatores Leo ot Anthemius,. augusti, Arrnasie, praefecto praetorio.

Diea festos maiestati altistimàe dedicato» nullis volumus voluptatibus occupari, nec ullis exactionum vexationibus propheaari. Dominicum itaque diem ita semper honorabilem decarnimu» venerandum, ut a cunctis exoentioaibus excusetur, nulla quemquam urgeat admonitio, nulla fldoUuesionia flagitetur exactio, taceat apparitio, advocatio delitoMat, At ille dios a cognitionibus alloau», praeconis horrida vox riloooat, respirent a eoatroyertii» litigantee, ot habeant foederis intarvallnm, ad «oee Amni veniant adversarii non timosCos: subeat animée vicaria paealtudo, paeta conferant, tranoactiones ioqnaatnr, nos haine tamen rAigiori diri otia relaxante», obeeeaU quamquam patimur volnptartan taâaarL Mbil andam die aibi vtaioot coeaa thmtrelii, aat Ariens» eortamaa, aat foraro* tarjntaa speetaeuia. It, ai ia aoatraa ortam aat natalem aelebaaada tolomaitaa inciderit,. differatar. Amierinnom nriHtiao, praoMriptioaomaao patrimonii aaaûaebit, A quis unquam boa die meta cpoetaedlia iatsrsm», val euiaMumque indicia apparitor, praatomta negotii pabtiti sea privati, base qaao hae lego statuta rant, crediderit tomoraada. Datam idibna decembria, Conatantinopoli, Zenone et Martiaao ooMulibas.

S. Prohibeant etiam Areumforaaeoa ae circulatores eisde* diebus artae oaaa exercere, aat qridquam omniao vendere, ae medicamenti quidem praetexta. . s

d. Died etiam interdicant, ae eommoMationee de fimetibaa loeoru* piorum, aat in eorum domibaa fiant, aeve ludi ia honorem «anctorum, atiaeve prophanae actione» ab eorum foetorum diorum cultu alienae, ullo quotiemodo, etiam illorum praetextu ooearioaeve introductae, his ipsis diebus flant.

b. loa vendantur quae ad aloae et castularum pictarum usum pertinet, ace itidem larvae nee vectae ad pereonatoru* hominum uaum locantur, quas optaret aynoflae aoa etiam aliis diebus vendi locative.

8. Mon exerceantur mercatus, aed A quid bainsmodi ia diam festum inciderit, in Aium antecedentem val eaboequaatem diem aon festum transferatur, curentque episcopi, ut id populus per patoeÜM crebrius moneatur.

7. Boa liceat iis diebus libros, imagines et alia id genas venalia proponere, aat ad vendendam circumferre.

8. Epiacopi, ia ena civitate et dioecesi, artificibus certas,. prdut expedire viderint, regulas praescribant, ae ab eis diorum festorum cultus violetur, prout hucusque a pluribus factum fuisse compertum eat.

8, Diebus divino cultui dicetis, iudiciale forum sileat, «litos no exerceantur, nee tostos examini sabliciaatur, etiamri iuridica die iurameatum praestiterint, niti in cotibus a sacris canonibus permissis, sed tota mente ia omne ehristjÀnae pietatis officium tunc temporis incumbatur, idque non solum in episcopali foro observetur, sed in saecularibus etiam indiciis.

10. Rei hio diebus torturae no subiioiantur, nisi delicti conditio et qualitae aliud quandoque exigat, quod eaers synodus conscientiae iudiois relinquit, quam in hoc sperat religiosam et timoratam fore.

11. Aliquam ineat rationem episcopus, ne ludi exerceantur die natali domini nostri leeu Christi, ot aliis diebue qui tunc deinceps proximo sequuntur, quos quodhm morqm errore hucusque In aliquibus provinciae nostrae loris exerceri intelleximus; idque fidoleo per eonoioaatoreo crebrius et praesertim Adventus tempore commoneri feriant.

IX Si quis suto* contra praedicta fecero reportas fuerit, cootra eum agat episcopus poenis ot aliis item remediis, prout sibi' magis expedire > visum fuerit, rogando etiam magistratu» eaoeularea, ut pro praedictorum observatione episcopis auxilium et favorem suam praestare velint

13. fit quia, divo Gregario toste, minus. est mala non agere, nisi etiam his praesertim disbjjs studeat fidelis quisque bonis opertas insudare: idrireo, curent epiacopi, ut populus frequenter por paroahoe moneatur, ai, nedum ab UUritio ot sorvtiibua opertae foetis diebus abstineant, sed etiam in infraeripta et alia chrietianae pietati» offieia tunc temporie maximo ingumbaht. '

14. In primis moneant quamlibet fidelem, ut singulis foetis diebus maxima devotion· plaque ac religiosa animi attention· sacrosancto missa· Mcrificio intersit, cuius omissio'dictis diebuif lethalis culpae reatum non vacat.

16. Quod Meras conciones audiant, item et Morae scripturae lectiones, ubi explicari solent; divinis et praesertim vesperarum officiis nie religio•eque adsint.

16. Ia scholis etiam, doetrinae chriatianae vel fidei rudimenta discant, v·1, si idonei faerint, in aliis docendis operam suam praestent.

17. Denique, in aliis m exerceant pietatis officiis, ob quae praecipue sacri illi dies instituti sunt.

18. Curent etiam epiacopi,- ut his diebus aliquae Christianarum actionum exercitatione· in civitate et dioecesi sua instituantW. in quibus occupati fideles, ab illiciti» et prophanis actionibus se paulatim abducant.

19. Per parochos saepe moneantur incolae uniuscuiusque parochiae tam civitatis qua diaecesis, ut pia animi devotione diem festum illius sancti colant, cuius patrocinio ecclesia dicata est, cum, iliisque *(»ic)* -crebris cohortationibus agant; ut pridie illius diei pie sancteqne ieiunent, quod etiam per concionatores quandoque in fidelium memoriam revobari episcopi curent.

90. Diem consecrationis ecclesiae cathedralia in calendarium quotannis referi faciant episcopi, ut eius celebritas ab universo clero stata die agatur.

91. Moneant etiam et paterne cohortentur principes et magistratus saeculares, prout etiam sacra synodus eos hortatqr, ut solemnibds'illis saltem diebus, cum per episcopum missae' sacrificium solemniter peragitur, vel divina vesperarum officia celebrantur, seu cum, ob jubilaeum vel ob alinm publicam causait), generales supplicatipnes aguntur, ipsi intéresse velint, ut eorum exemplo reliqui fideles ad ecclesias frequentius conveniant.

93. Curent etiam ad divertendum homines' a choreis et saltationibus, ut pbandio in parpchiis vel supplicationes vel alii Christianae pietatis exercitia instituantur.

D« strfns *imagimitu.*

1. Ut sacrosanctae crucis vexillo Mcrisque sanctorum imaginibus debitus ctiltus ac veneratio tribuatur, abususque, si qui forsan in eorum sculpturis picturisve irrepserunt, tollantur, praeter decreta in hoc genere in. alia provinciali nostra synodo, haec, quae sequuntur, addendo statuimus et decernimus.

9. Non permittant episcopi sanctae crucia signum imaginesve sanctorum humi fingi, Ubi pedibus conculcari possint, neve patiafitur cm in locis sordidis pingi aut sculpi, poenis per eoo in eontrafacientee propositis, et si quae nunc eiusmodi aliquo in loco reperiantur, indieio epiecopi^amoveantur.

3. Curent episcopi, maiorum nostrorum religioso exemplo atque instituto excitati, ut sacrosanctae· crucie vexillum in frequentioribus locis civitatis et dipecesis erigatur; quo crebrius fideles perspecto eo racrae crucis signo, excitentur ad recolendam memoriam summi mysterii in ea peracti.

4. Summa diligentia caveant, ne aliquae imagines pingantur aut sculpantur, quae veritati sacraram scripturarum adversenljir; quod si iam aliquae huiusmodi faerint, eas deleri aut corrigi omnino curent, et in pictores sefi sculptore·, aut taji·, fieri procurantes, prout iuris fuerit,, procedere miaime praetermittant.

Non liceat illa* imagines effingere, quarum prototypes ex eodeaiaa aut alicuius probati scriptoria' testimonio nullam auctoritatem habet, sed solum vane plebis opinione commendatur.

fi. Crocea qnaecumqne et sanctorum imagines, quae in ecclesiis Collocandae sunt,' prius solemnity et secundum ritum ecclesiae benedicantur.

7. Episcopus frequenter populum moneri curet, et praesertim patresfamilias, ut e domibus suis imagine· obscenas ac turpes amoveant, earumque loco Meras domini nostri lesu Christi eiusque genitricis ac sanctorum imagine· honestis locis statuant

8. Episcoporum ea sit cura, ut in loco conspicuo cuiuslibet ecclesias mu oratorii, pingatur seu. sculpatur imago illius sancti, cuius nomini dicata est illa ecclesia seu oratorium, idque vel visitatione seu aliM, prout magis eis placuerit, plane praecipiant, et omnino exequi curent

9. Si quae sacrae Imagined, in ecclesiis ieu viis publicis aut alibi pictae, nimia vetustate aut sordibus consumptae, indecentes sint, hae ab iis, quorum interest, pictura decenti renoyentifr. aut, si id fieri non potest, omnino deleantur.

10. Ad ornatum ecclesiarum prophanae ne adhibeantur imagines, episcopiquc in contrafacientes graviter-animadvertant.

11. Parochi diligenter inspicient imagines illas, quae venales circumferuntur, et ei quid invenerint, quod Christianae pietati ac veritati adversetur, id ad episcopum quamprimum deferant.

Dv aocris *rfliguii».*

1. Omni studio curept episcopi, ut in sacrarum reliquiarum veneratione cesset omnis superstitio, et veras pietas retineatur: nam sicut eorum devotio spmmopere laudanda est. qui fidei suae iuvaudae exercitandaeque causa, sacras reliquiae venerentur, ita eorum abusus omnino qbolendus est.

9. Sscrae igitur reliquiae quaestus gratia non exponantur, aut alicui ostendantur, nec laicis retibendae vel tractandae permittantur, sed si quandoque vel populi oculis exponendae sunt, vel alio transferendae per sacerdotes aut alios clericos sacris initiatos id officium praestetur.

8. Procurent etiam omni studio, ut in illis ecclesiis, in quibus adsunt sanctorum reliquiae, in eocleeia mu ip sacrario decens paretur locus, in quo illae recondantur, cum tali inscriptione, ut fidelibus dignoseatur, in dicto loco reliquiae ipsorum sanctorum asservari.

4. Si qua in ecclesia alicuius sancti corpus asservatur, sacrare eius membra seu aliquae insignes reliquiae, cum eius dies festus recolitur, tune in m missas sacrum de illo sancto solemniter celebretur, et ineuper locus ille ubi dictum corpus asservatur, decenter ornetur, omnisque adhibeatur ecclesiasticae pietati* ritu·, ut fideler cognoscant, in illa ecclesia festum diem illius lancti celebrari, memoriamque eiusdem pie recoli.

8. Ut Morarum reliquiarum memoria diutius conservetur, mandamus, 1st in qualibet provinciae nostrae cathedrali ebdeeia conficiatur liber, in quo recte et ordinate deeffiibantur quptquot reliqhiae in ecclesiis urbi* et diaecesis recognitae fuerint, qui liber postmodum in archivio episcopali conservetur.

6. Si quando reliquiae populo ostendendae erant, tune per unum ex dignioribus capituli, seii ecclesiae sacerdotibus, Mitem stola et superpellicio indutunT, exponantur et recondantur cum luminaribus, idqus fiat tantum in solemnioribus anni festiyitatibus, diefine festo ipsiui eccleaiae, in qua re-

conduntur, sen saneti illius di·, euius reliqui·· sunt, vel «Jias quando, ob aliquam causam, episcopus id iusserit conceseeritve.

7. Dum 'saerae reliquia· ia altari suat ·χposita·, ad earum custodiam duo clerici vel saltem unus, superpellicio indutus, semper assistat

8. Non permittant episcopi -sacras reliquias de una ad aliam ecclesiam transferri, nisi ex insta et legitima causa per ipsos approbanda, et tunc solemniter transferantur.

9. Si in aliqua ecclesia reliquiae fuerint, quae certae ac 'recognitae non sint, illae populo venerandae ne proponantur, sed in ecclesiae aut sacristiae locis decentibus honorifice custodiantur. - -

Dt miraettHt.

1. Quod sacro Tridentino concilio et altera nostra provinciali synodo iniunctum est episcopis, ut in miraculorun^ approbatione formam ab eodem
$ sacro concilio praescriptam observent, id etiam prpcedat in quibusvis regularium et aliis quomodo-' libet exemptis ecclesiis, et.propterea non patiantur. re a, se prius diligenter non perspecta et approbata, aliqua ob id erigi altaria, votave aut oblatione· suspendi, aiiudve quicquam novi ea in re omnino geri.

Dt cOHcïonoiortÔM.

1. Sicut Merbi Dei ministerium in ecclesia Dei praecipuum esae, testantur sacrae literae, et praesertim verba aalvatoria, quando discipulos suos mittens in universum mundum, illis iniunxit ut praedicarent evangelium omni creaturae, ita quoque magna debet cum circumspectione exerceri: ideo pastores invigilabunt, ut id munus per pios et eruditos viros exerceatur.

2. Episcopi jiullum regularem hoc munus exercere patiantur, qui per ipsius superiorem, ut vir inculpatae vitae, discretus pariter ac modestus,' in legeque Domini probe eruditus non iudicetur, atque ad hoc munus.deligatur, idque scripto testimonio Ostendat, ut in Lateranensi concilio sub Leone X celebrato statutum fuit.

3. Non permittant patpchi, seu alii ecclesiarum rectores et praepositi, aliquem saecularem seu cuiusvis ordinis regularem in parochiis suis, vel in ecclesiis jntra limites parochiae suae sitis, concionem habere, nisi illis constiterit, eos huiusmodi muneris obeundi facultatem ab episcopq in scriptis obtinuisse.

4. Caveant etiam verbi Dei ministri, ne in popularibus concionibus, de conceptionis beatae Mariae virginis controversia, alterutra parte disputare praesumant, rationibu| vel doctorum auctoritate asserendo propriam sententiam, et contraria refellendo aut impugnando, sub illa suspensionis poena ipso facto incurrenda, quam contra praevaricatores huiusmodi iniunxit PiusV, in constitutione sua hoc nomine edita, de cuius tenore semper aè episcopis praemoneantur ipsi concionatores. antequam ad populum concionem habete incipiant.

5. Curent episcopi, ut per \>mnes verbi 'Dei ministros obaerventnr illae regulak quas ipsis ad communem civitatis et diaecesisauae usum praescripserint pt nullo modo patiamur aliquid apochryphum. scandalosum vanasque revelationes per eosdem enuntiari, sub poenis et censuris contra huiusmodi concionhtore· in concilio Lateranensi ultimo inflictis.

. 6. Nullas indulgentias nisi de licentia episcopi publicent. Neminem paupertatis nomina populo commandent,^ nisi in civitate quidem episcopi, per diaeeseim autem nisiparochi consensus atque testinaeniam accedat, quod procedat etiam in eceleeiis regularium et aliis ecclesiis exemptis «t quantumvis privilegiarie.

Dt ttkoiit doetriMM *thrittiettu tt sttii.'*

1. Quibus in locis episcopi doctrinae cbriatianae scholas et sodalitate· nondum instituerunt, eas quamprimum institui curent, «t nt ad «aram stadium vehementer excitentur fidalee, saepo.tam per parochos, quam par eonciosatores indulgentiarum thesaurum, quae a Pio V et sanctissimo domino nostro Gregorio XIII eiusmodi sodalitatibus concessae sunt, promulgari faciant. 8i vero ip aliquibus diaacesis locis huiusmodi sodalitates institui non potarunt, illam saltem diligentiam adhibeant episcopi, ut in hia duo aut tres homines, aetate •t auctoritate graviores, eligantur, qui in eam curam potissimum incumbant, ut ad parochum pueros adducant, a quo fidei initiis in ecclesia imbuantur.

9. Bcbolue huiusmodi tam institutae, quam, Deo< dante, instituendae^ ab ipsis episcopis, seu ab aliia ad id munua electis, saepe visitentur, diligenterque inquiramur de illarum frequentia, et de reliqua earumdem spirituali progressione; omniaque adhibeatur diligentia, ut salutaribus monitis et crebris cohortationibus inflammentur fideles ad earum scholarum institutum et exercitium.

3. Aliquam etiam ineant rationem, ut saltem in civitate, in diversis scholis, mare· et foeminae in doctrina Christiana instituantur, prohibeantque, gravissimis propositis poenis, ne mares ad scholas foeminarum ullo pacto accedere praeaudiant, invocato etiam, si opus fuerit, auxilip brachii saecularis.

4. Curent,etiam ut. saltem singulis dominicis diebus, ^odjji<atis homines, quadam statuia hora, in aliquem locum conveniant, atque inter ae de his agant, quae ad spiritualem dictae sodalitatis progressum pertinere dignoscuntur, eisdemque aliquos constituant sacerdotes in habendis concionibus exercitatos, qui confratres ipsos pie ad -exercitium dictarum scholarum inflamment.

5. In hospitalibus et aliis piis locis, in quibus plures sive mares sive feminae'curantur aiunturve. hoc doctrinae christianae institutum omnino introducatur.

6. Episcopi curent per concionatores saepius moneti patres familiasC quod in eo omne studium adhibere debent, ut eorum filii ad scholarum doctrinae christianae exercitium omnino accedant, idemque per parochos et confessarios frequenter fieri studeant, propositis etiam indulgentiis, quae illis concessae sunt, qui huic tam sancto operi promovendo aliquid diligentiae impenderint.

7. Cum doctrinae christianae scholae in certis ecclesiis, quae aptiores videntur, vel iam institutae sint, vel in futurum institui debeant y quapropter plures parochi ab onere docendi puerbs in propria ecclesia, ad praescriptum sacri Tridentini concilii releventur, aequum «st. ut hac io re saltem id unum praestent, omnique studio in illud incumbant, ut parochiae suae pueri, constituto tetnpore, ad 'dictas scholas accedant. Quare, omnino provideant episcopi, ut parochi urbani, per ae vel per alios parochiae suae incolas, qui ad hoc pietate et diligentia idonei sint, reipsa eurent, quod parochiae suae pueri ad dictas scholas accedant; ibique rudimenta fidei addiscant; quod ai aliquid impedimenti in hoc negotio repererint. ad e^copum deferant, cuius erit ad id opportunum aBbere remedium. In diaeeeei vero, ubi non sunt sodalitate·, meminerint parochi per se ip··· id docendi muum

exercere; qupd si bac in re négligentes fuerint, graviter pro ordinarii arbitrio puniantur.

8. Ut eo libentius fideles ad scholas doctrinae' chriatianae accedant, curet quilibet episcopus in sua civitate et diaecesi, no quis ad suscipiendum eliquem tam in saerateonto baptismi quam confirmationia accedat, qui saltem prima fidei rudimenta nesciat, videlicet orationem dominicam, salutationem angelicam, apostolorum symbolum ac decalogi praecepta, nisi aliud necessitas quandoque expostulet, pro locorum et personarum qualitate.

9. Concionatoree, quoties tulerit occasio, divinam denuncient .ultionem iis patribus familias et dominis, qui studio, quo debent, curare omittunt, ut eorum filii et servi doctrinam chriatianam addiscant, confessariique eisdem gravem poenitentiam pro huiusmodi negligentia imponant.

10. Quia totius Christianae reipublicae utilitas imprimis deposcit, ut adolescentibus instituendis B erudiendisque homines praeficiantur, qui non solum doctrina, sed etiam fide catholica ac moribus vitaque probati sint: ideo, post adhibitam per episopos in hoc genere diligentiam, hortamur etiam principes et magistratus quoscumque, ut ipsis episcopis favore suo praesto sint, ne aliquis in urbe vel diaecesi ludum litorarium aperiat, qui prius, ultra professionem fidei emissam, episcopo etiam de vita et moribus pt-obatus non fuerit, testimonio alicuius fide digni.

U. Curent etiam ut, iuxta Lateranensis concilii statuta, ludi litorarii msgisjri festivis diebus scolares doceapt, quae ad religionem et bonos mores pertinent, bosque ad missas dictis diebus, et ad alia divina officia ac exercitationes doctrinae christianae impellant..

12. Diligenter etiam observet quilibet parochus mores et vitae rationem docentium pueros in suis parochiis, et si eoa -vel vitam turpem agere, vel C obsCoena et scandalosa discipulis legere animadverterit. id quamprimum episcopo referat, qui huic morbo opportunum remedium statim adhibere ne praetermittat: plurimum enim referre compertum est. quibus initiis aetas puerilis imbuatur.

13. Ne praetermittant episeopi scholas, in quibua pueri docentur, frequenter visitare, inquirantque an ipsi docentes professionem fidei emiserint, et an libros obscoena-inhoneataque continentes pueri legant, efficiantque ut ipsi doctrinam christianam latino idiomate conscriptam, saltem aliquibus hebdomadae statis diebus, doceantur': praetereaque curent, ut in qualibet schola, loco aliquo aperto, aliqua sacra imago constituatur, ad quam singulis diebus tam in inchoandis, quam in concludendis ludi litorarii exercitationibus, discipuli aliquas pias preces faciant.

Di eittnaliont wtmubrum.

1. Ut principalium patronorum huius provinciae, qui cum Christo regnant ia coelis, celebritas eo religiosius a fidelibus colatur, quo maiori fuerit praeparatione suscepta, eurent episcopi, quoad fieri potest, ut pridie festi eius diei, quo eorum memoria a sancta ecclesia recolitur, ieiunium servetur ab incolis eius civitatis et diaeoesis, sub oaius patrocinio civitas illa omnipotenti Deo commendatur: idque saepius per parochos ot concionatoree in fidelium memoriam revocari studeant.

2. Cum primum provinciale concilium indictum fuerit, episcopi certum diem statuant, quo ipsi ieiunent, exemploque ac verbis familiam pro huiusmodi actione foelitiua expedienda hortentur, ut idem officium praestet.

3. Epiacopi frequenter per contionatores et confessorios moneri faciant fideles dq eo lethalis culpae A roatu, quem ii incurrant, qui ieiunia a sancta Romana ecclesia instituta, legitimo cessante impedimeato non observant, et pro pastorali solicitudine potissimum invigilent ut sa observentur.

De rerideatio.

1. Non liceat episcopis ad vicarii munus aut ad aliud quioquam, sacerdotis animarum curem habentis opera ita uti, ut a residentiae munere impediatur, debitoque officio desit. Poterant tamen pro visitatione suae dioecesis, opera parochi uti per tempus permissum a Tridentino concilio, tantum in singulos annos, dum tamen interea de idoneo provideantur vicario, qui per iam dictum tempus ipsius ecclesiae onera sustineat, assignata eidem congrua fructuum portione, pro ipsorum episcoporum arbitratu.

2. Curent episcopi, ut omnes, qui intra fines eorum diaeoesis. parochiales ecclesias obtinent, personsliter in eis resideant. Aaeteraque renidentiae munera praestent, quamvis idferiorca, etiam regulares, eas conferendi ius habeàpt.

3. Vacantius omnes modum a sacro Tridentino concilio praescriptum excedentes, quibua canonici cathedralium aeu collegiatarum ecclesiarum ab ecclesiae servitio abelse consueverunt, tanquam per idem concilium sublatas, nulli in posterum suffragari decernimus; aciantque epiacopi quod tempore, quo {dicti canonici ex dicti concilii permissione, a servitio ecclesiae absunt, distributiones quotidianae percipere nequaquam possunt.

Dt bmtficU tt* eorum collatione.

1. Beneficiorum collatqres, quicumque'illi sint, nihil, omnino, ne sigilli quidem nomine, in' iis 'conferendis, aut quavis provisione dandis, accipiant exigantve, omni prorsus contraria consuetudine seu constitutione abrogata, alias sciant se in poenas infrascripta sanctissimi domini nostri declaratione contentas incidere. Notariis vero, seefetariis, aut quibusvis aliis officialibus, quibus pro pro suo labore bulla merces seu salarium constitutum est, ne liceat pro huiusmodi' collationibus seu provisionibus amplius accipere, quam eadem eat declaratione praescriptum, aub poenis in en contentis: cuius declarationis tenor huius modi est:

r8anctissimus dominus noster, etiam ex decreto concilii, sessione XXIV, cap. U, et constitutione PiiV, ac ex sententia quoque eiusdem congregationis, declaravit et sanxit, collatores beneficiorum, quacumque dignitate praefulgeant, nihil sibi pro collatione seu quavis alia dispositione beneficiorum quovip quaesito colore, directe vel indirecte, etiam sub nomine aanatae aut cuiusvis D alterius portionis fructuum, etiam a sponte dantibus vel offerentibus, accipere aut exigere posse, eorumdemque collatorum notarios, secretaries et quqsvis alios . offioialea, quibus tamen certum salarium aliunde constitutum est, idem omnino observare debere. lilia vero, quibus salarium pro officio suo exercendo praestitutum non Ibit, licere in quamlibet singulorum beneficiorum huiusmodi collationem seu aliam dispositionem, pro suo labore aliquam meroedem' accipere, quae tamen scriptura, sigillo et caeteris omnibus computatis, unum aureum non excedat, et unde collatores ipsi nihil emolumenti penitus directore! indirecto percipiant, seu quovis-modo percipere possint: alioquin tam dantes quam accipientes poenis contra simoniacos editis sacris canonibus et variis summorum pontificum constitutionibus teneri,, easque ipso facto incurrisse censeri.

l tant peWWgaaat.

notariée satem seu alios officiales a suis officiis suopoasoe oeco.*

3. Praedictam sanctissimi demini nostri sanctionem et declarationem omnino observent episcopi, ot ab aliis, ad quos spectat, in eorum civitatibus et diaooembus fiviolabiliter observari procursat.

fi. Quotannis, in diaoosaaaa synodo publicari mandamus constitutionem illam, quam Pius V edidit [de| confidentiis.

4. Provideant episcopi, ut in earum cancellariis conficiatur Uber, ia qno «ummatim dsceribantw quorumvis beneficiorum collationes ae provisiones, quaecumque illae sint, sive a Romano pontifice eisdem episcopis praesentatae, sive a quovis alio factas, qui liber postmodum in archivio asservetur.

5. Ne beneficia ecclesiastica in servitutem quadoque redigantur, non permittant epiaoopi aliqua in ecclesia, oratorio aut capella tabellas aliquas, insignia inscriptionesve apponi, ex quibua apparere B possit beneficium osse de iure patronatus, nisi de eo legitime constet, et ai quae huiuamodi a publicatione -Tridentini concilii citra appositae sint, nec de legitimo iurepatronatus appareat, illas omnino amoveri, vel ita corrigi et emendari curent, ut inde libertati beneficii proiudicium nullum afferatur, et in renitentes ad illas agant poenas, queo ipsis videbuntur; interimque preedicts nullam in probatione eiusdem iurispatronatus fidem faciant.

'6.. Licet ecclesiae parochialis collatio seu institutio ad inferiores pertineat, sciant tamen episcopi ad ipsos spectare edictum de concursu proponere, .ut, quotquot ea de causa-examed subire voluerint, eos conveniant, qui periculo per examinatoreo in synodo electos facto, ex approbatis magis idoneum eligant, cui ecclesia ab illo conferatur, ad quem id ius spectat. Eorumdem etiam episcoporum munus erit, vicarium in ipsa ecclesia C vacante constituere, cqm congrua portionis fructuum assignatione, ad praescriptum Tridentinae constitutionis; quod si quis, etiam ad nutum amovibilis, contra ordifiem supradictum beneficium aliquod recipere, in eove se intrudere praesumpserit, ipso iure suspensionis poenam incurrat, in qua, si per annum permanserit, etiam excommunicationi subiaceat.

7. Praesentatus ad ecclesiam parochialem vel beneficium curam animarum non habens, cuius institutio ad inferiores pertineat, iuxta concilii Tridentini decreta, ab episcopo approbetur.

8. Ut obvietur fraudibus illis, quae quandoque per eos committi solent, qui literas a sede apostolica in forma, ut aiunt, dignum ad duos oxeeutores obtinent, ita ut si primus praefinito in eis tempore non exequatur, alter postea exequi debeat. 8i enim a primo, ob id quod idonei non sint, rciiciantur, statim ad alterum, tacita reiectionis veritate, D quam iuste tulerunt,' confugiunt, a quo quandoque non idonei cbllattonem eurripiuat. Quapropter, hac constitutione prohibemus notariis .et cancellariis .quibuscumque, no. sola literarum praesentationi» acta, aed praefiniti temporis spatio transacto, quaecumque in diotarum literarum executions confecta fiiorint, ad alium indicem deferenda tradant, ut index secundus sciro valsat quidquid a priori iudiee hac de causa actum deoretumye sit. Si, notarii aut cancellarii* in hoc deliquerint, graviter arbitratu episcopi puniantur, hortantes etiam secundum indicem, ut, antequam ad aliquem actum procedat, id primo indici significet, ut'quid hae de causa coram eo actum sit, intelligat.

9. Quod provinciali superiori aynodo, certa proposita poena staiutum est, ut -per inferiores collatores provisus de beneficio infra praefinitum tempes provisioaia et collationis suas, literas ordinario praecentare teneatur, id ia collationibus ot provisionibus etiam apostolicia observetur.

10. In cessionibus beneficiorum eoelaaiastieorum admittendis, eas observent episcopi regulas, quae Pii V. constitutione praescriptae sunt, aliae sciant se censuras eadem constitutione contra transgressores inflictas ot sedi apostolicae reservatas, incurrere.

11. Ut detestabile simoniae crimen in beneficiorum electione, praesentatione seu nominatione, aliave quavis provisione omnino vitetur, atque decretis altqrius concilii provincialis nostri plenius satisfiat, hac constitutione declaramus interdictum essa. omnibus illis, quibus competit ius eligendi, praesentandi, nominandi, vel eis quovis modo providendi quibuscumque beneficiis ecclesiasticis* et eorum ministris, iis etiam qui aliquid favoris directe vel indirecte- illis praestant, qui beneficia ecclesiastica adipiscuntur, no quid, sub quovis praetextu. eius rei gratia, ab aliquo cui de beneficio ecclesiastico provideatur, ne sponte quidem datum, contra formam «serorum canonum accipient qui eecuo fecerit, sciat se facultate eligendi, praesentandi, nominandi et providendi deinceps esse privatum, ad restitutionemque sic malo perceptorum in utroque foro teneri. Clericus vero qui beneficium hoc modo acceperit, sciat se ex sacrorum canonum.iure, nullum ius in eo adeptum fuisse, atque ideo fructus suos non facere, quosque perceperit tuta conscientia retinere non posse, sed ad eorum restitutionem teneri, omneoque praedictos caeteras poenas se sciant incurrere, quae contra simoniaooo a sacria 'canonibus et praecipue a constitutione Pii V inflictae snnt. Ideoque statuimus, quod quilibet praesentatua, electus aut nominatus a'd aliquod beneficium, priusquam admittatur vel instituatur, in manibus episcopi seu eius vicani generalis, infraacriptum praestet iuramentum:

Ego N. praesentatus vel electus seu nominatus ad beneficium N., iuro, per haec sacrosancta Dei evangelia, neque me, praedicti beneficii obtinendi causa, aut, ut ad id praesentarer, nominarer vel eligerer, neque favoris aut .gratiae comparandae causa, aut pro cuiusquam quavis opera ad hoc praestita, nec quempiam alium nomine meo consentiente, vel sciente me. quicquam contra formam sacrorum canonum collatori patrono aut cuipiam alteri favorem, gratiam aut ullam operam praestanti, ea de causa promisisse aut dedisse aut compensasse, vel prius datum confirmasse; vel apud quemquam deposuisse, neque mutuo dedisse, aut quicquam relaxasse, quod prius mihi quolibet modo esset debitum ve) ratione beneficii praedicti, vel alia quavis do causa: nec aliquid promisisse, aut alium, mandante, consentiente vel sciente me, id fecisse aut promisisse. Sic me Deus adiuvet et haec sancta Dei evangelia.

Dt eptteepw.

1. Meminerint episcopi, quae singule in alios sancita sunt, ea universa, quantum fert ministerii sui dignitas ae natura, in se ipsos constitute esse, neque enim facile aliis persuadebunt, quod sibi prius non persuaserint. Propterea, irreprehensibilem vitam sibi degendam foro proponant, quae viva lex quaedam sit, ad quam aliorum morse sint conformandi. Et quoniam 'ut ipsorum personae oaeterorum hominum norma, ita cathédrales ecclesiae reliquarum ecclesiarum regula osse debent. Idcirco in ea, quae tam Illarum reparationem, quam divina officia spectant peragenda, totis viribus incumbant, curantes, nt sacra in ecclesiis cathedralibus eo

silentio, ritu, ornatu, quern taatao ni locique maieetaa postulat, eelebreatur, eo vestfaa ibid*· vsriique coloris, fate temperant varietate copia -it, hob modo pro celebrantium, sod otiam pro canonicorum episcope Men talenti «arietentium -a·. Praetore·, ia laeaaaatoniB administrations frequMtM m diligeutM siat, aaepo celebrent. saepo manu propria aaeraHMta conferant, aaepo verbe ae doctrina oves pascant Nsque vero minorem adhibeant curam, at measaO episcopalia prbedia tarn raatioa quam urbane baa· administrentur, memores non num, aed pauperum id eat Christi mm patri*. monium, cuiua bob domini aed admiaiatntoree aunt -t diapenaatorea; at bio quaeri ut Mello dispqnaator quia inveniatur, idsoque aeo ilia negligaada eaae, quae ad Dei cultum, et ad victum pauperum aunt deetinata, nec ia proprior usus coBvertenda, nia) quantum aecqeaitaa exposcit ad retinendam offieii ac peraonaa dignitatem, unde pareo victu ac aUmptu ilia vivendum eoae, qui nihil in luxu 'consumere poaaunt, quod egenia non auferatur. Plura' alia dicenda ommittit aacra aynodua, cum haec eorum relinquat prudentiae qtque intregritati.

Dr *digmtatÜM» tt canomcia.*

1. Quicumque dignitates et canoniMtua seu portionee in cathedraU eccleaia obtinent, aeu in 'futurum obtinneript, teneantur per seipsos et non per substitutos, ut aacri Tridentini conditi decreto eautum eat, officia aua implere, epiacopoque celebranti, 'aut alia pontificalia exercenti assistere et inservire, iuxta praescriptas regulat libri Pontificalia Romani. Singulorum autem munera ea aint, que vel ex antiqua cuiuslibet eecleeiae consuetudine, vel ex ecclesiarum constitutionibus eunt praeotitnta. Ubi vero id oatio non constet, tunc id munuo cuique atatuatur, quod optima ratione adhibita videbitur epiacopo eum concilio duorum de capitulo, quorum alter ab ipao epiacopo. alter vero ab eodem oapitWo deligator, et duorum de clero ab epiacopo eligendorum, attenta tamen aemper locorum qualitate.

2. Monemus etiam omnee provinciae nostrae episcopos, ut ei in eorum eccieeiie adsunt* dignitatea. pertonatur et offieia, quibua distributiones quotidianae non competant, ad praescriptum eaeri Tridentini concilii, tertiam partem fructuum, qui ex iptie dignitatibus, peraonatibua et officiie quomodolibet percipiuntur, in distributiones quotidianae convertant, quas tunc lucrentur, qui eae obtinent, ai praescriptis sibi per epiacopum diebua eecleeiae inservierint; alioquin ipaaa pro rata omissi eervitii amittant, et fabricae eecleeiae aut alteri pio loco, arbitrio ordinarii applicentur, iuxta eaeri eiusdem concilii diepoeitionem.

3. Qui in eccloeia eathedrali vel collegiate dignitatem vel canonicatuut obtinent, personaliter eecleeiae inaerviant, aeiantque cibi non prodesse, ei in civitate oppidove, in quo ecclesia eet, manserint, nisi etiam actu ipai eecleeiae inaerviant, sublata quacumque consuetudine quae esset · in contrarium.

4. Curent episcopi, ut per eum, ad quem do iure mu consuetudine spectat, capitulum habeatur saltem certo cuiuslibet mensio die, modo ie festivus non sit, tunc enim vel in antecedentem retrahatur, vel in aubaequentem non festivum differatur; ne tamen 'votitum sit, ei aliquid inciderit, cuiua definitio dilationem · non patiatur, extra statutam diem capitulum congregari. Nunquam voro id permissum rit dum divisa celebrantur officia, ut provinciali alia synodo statutum Mt, nisi ex urgouti ot rspeutina causa, quae post completam officium differ! aon poeoet, ia quo praefecti Mpituli conodeàtia oneratu.

b. Cum capitulum habetur, primum eae praemittantur proeee, quae congregationum usui praescriptae enat, por praefectam Mpituli, quo etiam completo, gratiae de moro omnipotedti Deo agantur.

fi. Cum de rebus Mpituli gravioribus praefecti indicio ia capitulo deliberandum -erit, tuae, ut maturius super iis tractari et deliberari posait, in ubo capitulo ea proponantur ot in alio deliberantur; liborum tamen sit eidem praefecto, ei rem diutino protrahi non posse cognoverit, non expootata Mpituli statuta die, breviori temporio spatio capitalem convocare, modo id unicuique de Mpitulo nuncietur.

7. In choro et. capitulo omnee suo loco sedeant; in proponendo, colloquendo vel contradicendo modMte m hebeant; ad iurgiaque indecora non descendant, omnesque suum studium ad ecclesiae utilitatem, humanis postponitis affectibus, dirigent; quod si forte iurgia βïi,ονβ indecentia intervenerint, qui fuerit auctor, ab ingressu capituli per annum arceatur, ultra alias a iure statutas poenae, liberumque sit opiscuo ipsum gravius corripere, si deficti et sound* qualitas id exposcat.

8. .Unus ex eanonicis a capitulo electus, ubi. nullus Mt qui hoc officio fangatur, cancellarii aeu camerarii Mpitularie officium munusque gerat, iaque in certam librum, ad hunc usum paratum, Mpituli acta, ordinationm actioneaquo, notarié singulis diebus, referre non praetermittat, qui liber in arehivio capitulari poatM asservetur.

9. Habeat etiam ipse Macellarius sic electus alium librum, in quem referat professiones fidei, quas, ex decreto Tridentini concilii, emittere tenentur quicumque provisi fuerint de dignitatibus et canoniMtibua in ecclesiis eathedralibus, nec alicui per capitulum tradatur possessio dignitatis aut oanoniMtus, nisi prius emisM huiusmodi professione.

10. Sciant Mnoniei, et quicumque clericorum aut beueficiatorum, aut aliorum collegia, quocumque nomine nuncupentur, ex eo iureiurando, quo ex capitularibus staturis aut quibusvis constiturionibus, etiam probatis, spondeat se nihil, quod in capitulo seu collegio agatur, divulgaturos aut patefacturos smo, non impediri quemquam, quominus ad 'episcopum deferat, si quae cognoverit emendationem eorrectionemve desiderare ex iis, quae per capitulum, canonicos, bénéficiâtes seu alios supradietos agantur.

11. .Episcopi, quandoque per annum, canonicorum capitulo seu aliorum clericorum congregationibus intersint, vel ad m convocent, videantque an quae de divinis officiis praescripta sunt, rite et recto observentur, et an dissidia et contentionM inter praedictos sint, raque componere studeant; tum denique moneant et agent, quae pro pastorali officio, et bono eecleeiae regimine expedire cognoverint.

19. 81 quando contigerit episcopos, abbates, aliosve praelatos occlseiasticoa aliarum diaecesum ad cathédrales et collegiatas eecleaiae ooepiscoporum nostrorum divertere, ii a canonicis et Mpitulo, pro dignitatis eorum gradu, atque eo ipso in loco, quem episcopus congruentem indicaverit, in eundo et sedendo honorifice recipiantur.

13. Quoniam incongruum videtur, ut ii, qui episcopi personam refsrwit, indignius atque episcopi dignitas postulat, a Muoeleia et Mpitulis habeantur, sacra synodus laudabile huius provinciae consuetudinem ab oamUme, nemine pxoepto, ia postarum

ohoorvari enpieao, statuit, viearios episcoporum A tam ia obero quam in processionibus, ia sedendo, stando oudove, sive adsit sive absit episcopus, principalem locum inter dignitates ot canonicos obtinere debere, consuetudine quacumque alicuius particularis eeelesiae in contrarium non obstante.

1. Mansionarii tam eathodralium quam eollogiataram ecclesiarum,, divinorum officiorum pondus •uttinentes, munus suum accurate per se ipsos exerceant, ut etiam altore provinciali synodo statutum fait, ideoque ad huiusmodi munus exercendum nullus admittatur, qui a duobus ia eo munero peritis ab episcopo deligendis non approbetur in praesentia episcopi, si ita ei videbitur.

9. Mansionarii sciant sibi ratione manaionariao personale ministerium adeo esso impositum, ut, si absque legitima licentia, a servitio eoeleeiae ab- B fuerint, contra eos agi poterit ad poenas non servientibus, canonum iure et praesertim concilii Tridentini, impositas.

3. Quibus in ecclesiis distributionum quotidianarum participes sunt mansionarii, in hh percipiendis seu amittendis proportionabiliter eandem omnino observent legem, quae canonicis in earundum perceptione seu emissione praescripta est.

D* iMUffli promoeendorumed seclsaMis perocdielM.

1. Quicumque in examinatores in diaeoeeana synodo electi fuerint, sciant humeris suis onus adeo grave impositum esse, ut, si in eo exercendo aliquid negligentiad frsudisve admiserint, Deo in primis culpae eo in munere admissae, deinde synodo provinciali exactam Irationem esse reddituros, ad sacrae Tridentinae 'constitutionis praescriptum, memoresque sint iurisiurandi per eos publice prae-C stiti, cum primum ad hoc munus delecti faeruat

9. Cum pro beneficio curato conferendo examen instituitur, tunc ne examinis fiat initium, nisi praesente epiicopo, vel ti ipse impeditus fuerit, eius vicario, et tribus ad minimum examinatoribus deputatis, incipiatufque a stata prece, congregationum initio praescripta.

,3. Caveant examinatores, ne quemqnam, do quo examen fieri debet, sibi ad invicem commendent, novo quempiam eorum, qui examen subituras sit, privatim instruant ; alias examini no praesentes quidem adsint, sed episcopus alios in eorum locum ad examen vocet, et de contentis in hoc decreto, specifice in iuramento, quod per eos praestatur dum officium cuseipinnt, mentio habeatur.

4. Illud autem in omni examino observent examinatores, ut eis qui examen subeunt, se benignos ae grato· praebeant, ne, nimia eorum severitate D deterriti, animo cadant propptereaque vacillent

b. Meminerint etiam episcopi parOehiales ecclesias per examinis coneursum conferendas esse, neque eis licere, dicto concursu praetermisso, eas alicui conferre, licet ille doctoratus sive licentiatus in theologia seu in iure canonico, aut in publica universitate graduates existât.

fi. Episcopi praedicta omnia in examinibus observari curent; lieeat tamen eis alias instructiones adiungere, prout magis suae diaeceei expedire pro sua prodentia indicaverint.

7. Quioutnque examinandis aliquod impedimentum quovis modo afferre praesumpserint, 'vel minie, vel alia quapiam ratione eos a beneficio recipiendo, vel ab examine deterrentes, sciant se peccatum mortale commlsaiase, et aliae graviter episcopi arbitrio puniendos esse, etiam per censuras, si ipsi episcopo placuerit.

fi. Ous pro alicuius paraehialis eoeleeiae provisione examen instituitur, notarius examinandorum nomina ia libro ad hunc aram ponti» describat, in qao memoria per eundam fiat ooram, qui ad ecclesiae regimen approbati fuerint.

D» quiete pereehoram.

1. Parochorum, rollquoramquo qui animarum curam gerant, onus ita gravo est, ut quamvis do ooram munere plura dicantur, nunquam tamen pro rei gravitate in eo eatis diligentiae adhibitum esse, videatur. Quo igitur rectius ae facilius, quae muneris sui partes sont, exequantur, praetor ea, quae in altera provincial! synodo hoc do genere decreta sunt, haec quasi praecipua capita illis proposita ease voluimus, nt ea diligenter observent.

9. In primis igitur, ut sacrosancto eucharistiae sacramento debitus enltus dobitaque veneratio tribuatur, curabunt parochi, ut ia eorum parochialibus eoclsaiis instituantur sodalitates sanctissimi corporis domini nostri Iesu Christi, illisque certas regulas ab episcopo approbatas praescribent, nec non indulgentias a summis pontificibus dictarum sodalitatum hominibua concessas, proponent.

3. Parochi urbani ne praetermittant monere hortarique parochiae suae incolae, qui saepe rtu proficisci solent, ne in solemnioribus anni festivitatibus, nempe Natal» Domini. Paschatis resurrectionis, Ascensionis, Pentecostes et Corporis Christi, rari habitent, sed in urbe sacris et divinis officiis et maxime praedicationi intersint, caeteraque christianae pietatis munera praestent, quae illorum dierum solemnitas maxime requirit, curentque episcopi illud etiam per concionatoree in fideliam memoriam quandoque revocari.

4.. Illud omnino efficiant episcopi, .ubi bucusquA provisum non fait, ut arehipresbytori seu plebant diaecesis suae omnesparoebos, qui intra Corum plebis* archipreobyteratusve finis habitant, quo frequentius fieri poterit, modo in unam, modo in aliam illine plebis archipreobyteratusve parochialem ecclesiam convocent, ot ibi quae ad eurum animarum recte exercendam pertinent, inter se conferant, proponaatquo quicquid in ooram parochiis publice commissum sit, quod scandalum malumque exemplum fidelibus afferat, de remodioque inter *e deliberent,' vel, si ita expedire indicaverint, rem ad episoopum deferant, ut patoma cura provideat, prout e re magis eese cognoverit. Ineant etiam episcopi aliquam rationem, ut idem a parochis urbanis observetur.

b. Parochus omnino in aedibus parochialibus habitet; quod si ecclesia propria· aedss non habeat, domum intra parochiae suae fines conducat in oaquo habitet idemque observet coadiutor eidem parocho ad paroehiale munus exercendum ob quamvis/-causam adiuncyu, cum uterque eadem residentiae et muneri· eut praestandi lege astrictu· ait.

β. Si alicui parocho^ ob imperitiam aliamve ob causam, ex Tridentini concilii decreto, ad caram, animarum exercendam. datus sit coadiutor, ipso etiam in propria ecclesia resideat eique pereonaliter in officio libi non interdicto inserviat; alias contra eum agat episcopus, ad sacrorum canonum ot praesertim Tridontinae constitutioni· praescriptum.

7. Parochum urbanum seu diaedesanum aegrotantem, io qui rijinior eat parochus risitet, cum eius .aegritudinem* acceperit, omniaque officia ei praestet, quae ad animae salutem ei necessaria eunt, tum laoramenta ministrando, tum etiam illius morientis animam Deo religiosis praecibus commendando.

8. Cum ahqnia in emMa paiecMaM vacanto A vioarina .ooMtitatus tarit ia fcstiti· dtebns eappH-cation·· agut Doumque oret, at orbatae emlmtee illupi pactorem pracMat, qui Ultes cerae dih-genter et recte incumbat aaepeque hortetur das-dem parochiae teaotea, at omni stadio idem a Deo impetrare satagant

9. Claricas, quem apud ee paroehm habere debet siusmedi sit et noa cotem mimae «acre te habitu domati iamrviro valeat eed etiam alia clericorum munem pramtare postit

10. Vt parochi muMphcom illam et amidnam, quam animabat aibi «omatisd· debent, sollicita-dinem sub tempore, et qua debent ratione ot cure prasstsnt, nove ab ahio munoribu·, quao quaestus cupiditate, ahave cauaa ducti quandoque •uscipiunt distrahantur: hac constitution· ' pro-hibemus omnibus parochia, ne motoria ant mutici munua te eliqua oodetia exerceant altedvo onua B •uscipisnt propter quod paatorali· curae officium qnoquomodo impediatur, in idque maximo opia-copi invigilent

De esMrstionc dtrinorem q^cterwm.

1. Cum a aaqro Tridentino eonciHo ad pro-vincialem synodum m cura relata fiaerit ut te ite, quae ad debitum in divinie officiia regimen apee-tant, deque congrua in ite canendi ratione, de certa loge in choro conveniendi et permanendi, et de aliia, quae circa praedicta neoeoaaria erunt pro provinciae utilitate certam prasceribaf 'formant ideo pro eia, quam provinciao nostra· debemna dili-gentia, haec pauca oo do genere «tatuenda oeco oenifuimu.

2. Epiacopi, cum eonaiiiā auorum do capitulo, ed praescriptam ooneilii Tridentini eligendorum, certam praescribant formam circa cantu· modu- C lationem, voettem apparatum, et alia necessaria observanda,, qtiendo officium mlebrabiUr duplex, quando semiduplex et quando simplex, liborumque •tiam «it ipsis episcopis alios, praeter duôa de capitulo, eo in gonore perito· in conailium ad-hibere.

3. Curent etiam episcopi, ut divteao laudoa por osnonicoa, ot alio· ad id munus adstrictoa, por-•olvatur ad praescriptum te rabribte breviarii Ro-mani. ot ut id facilius oxecutionom habeat, provi-deant omnino, quod «tegulis anate conficiatur ca-lendarium pro corta in tota diaeoeai divtei offidi recitandi ratione, eaque ab omnibus, qui horas canonica· recitaro debent, observari studeant.

4. Officium beatae Mariae virginis te choro rocitetur illis in ocoleeite, te quibus recitari solot •ut debet, nec eiusdem offieii aliqua· horae, ne matutinum quidem, intermittantur, omniaquo O •d praeeeriptum in rubricis dicti breviarii'di-* cantur.

fi. bivteum officium semper totum te ehoro celebretur, nec liesat quavis do causa aliquam horam intermittere. Episcopis tamen liesat, ti ita expedire cognoverint, permittor·, ut .matutinum, laudee et prima hycmali tempore te sscrietis oele-brentur, vel alias prout ipds placuerit, quod totum sacra synodus serum prndontiao rehnqnit. Quo voro ad horam, observontar statuta te provinciali soporiori synodo.

fi. Qui dignitate· obtiaeut, eanonicique ot alii qni divinis officite in chore intero··· dabsnt, no illis intersint, nisi induti proprio mti ordini· vmrti-msnto ot insigni pro temporis ant divini, offidi, aut munis quod «xareant, ratione, aUaa non totem distribution·· amittant, sod «tiam tamquam absout·· drhMrio spteoopi maloteutue.

7. Ueoat epteeopia, ai ite « n meo eofae-vertet, aha ateteeee eam mmitio electorum, ut sapea, ut divteao laud··, uti decet, pmeelvantw, oeroatque ut quae hae de muma decreta faeriat, ahqna tabella dmeripta te stegulte aaertetite ha-bMutnr.

1. PuMtator, ut pria·· eteetas ffiarit,- i* manibus episcopi vol «tas vioerii iqret, m manui suum fidsliter dsbitaque eum diligsatta exseuturum, quodque ia eo exoresnds, nuUtes odio amorevo movebitur, eub poena in anperioria aynodi decreti· praooeripta.

9. Punctaior non aolum absentiam notet eorum qui choro intermeo debent, eed etiam errata omnia per ooo eotqmtesa, qui choro interfuerint, in iia prnosertim quae conciliorum provincialium dscretis oo in loeo Ulla interdicta eunt, notetquo in qua hora'erratum tarit, ut in division· distributionum postea facienda, eiua ratio haberi poeait.

3. Episcopus singuli· annia aliquem praeficiat; qui punctationum. libro· inapioiat, rationemque dierum, quibua unnsquisqu· do capitulo choro ad-dictas abfuerit haberi iubeat qua perepeota, ai aliquem ultra troa menam a «Aero abfuisse com-perurit hoot illo te urbe oppidove, in quo oodetia •ita mt,, mansarit, illum tamquam absontom nedum distributionum quotidianarum amission·, aed etiam praebendae fructibus, ex Tridentini concilii decreto, muletot.'

' -Dt

1. Si quandoque alicui, qui quotidianarum distri-butionum quovie modo particeps ait abaentiae li-ceatia aliqua do cauaa concessa fuerit, huic pro tempore abeontiao distributionep praedibtaa par-dpere ne liceat etiam ai «Udiorum cauaa absit,

- 3. Episcopi in distributionum tenuitate cognos-cenda, qua eia liceat ex decreto «acri Tridentini concilii tertiam partem fruotuatn canonicatuum, personstuum, portionum et officiorum in diatri-butiones quotidianae convertere, rationem habeant non aolum canonicorum alionimque actu reciden-tium, eed etiam illorum omnium, quibua illas percipiendi iua competit, cum residente* munus suum implent, licet tono aliqua de cauaa noti resideant

8. Iia, qui infirmitate, aut aliqua eccleaiae utili-tate impediti a choro absent tum demum distri-butionos quotidianae percipere liceat, «i antea non impediti, renidentiae munua praestare-consueverat ; aliae omnino hio eareant.

4. Sciant epiacopi, quod aicut qui infirmitate impediti, choro intermeo non possunt, ex canonum iere distributio··· quotidianae percipiunt, ita senio eoafeeti ot invalidi.. modo alias residere cousus-vissent, oas pordpore debere, Hoot proptorea certis 'horia cum elite in ehoro non intoniat

fi. Non lioeat capitulo, aliquo praetextu, distri-butione· quotidianae donare, remittere, aut quavis collutione concedere alicui, qui vel ab ooolmiae sorvitio abfisurit ^propter quod distributio··· ami-serit vel qotequam fecerit contra quam hia aliiavo eoaatitutionibm praeoeriptam ait, nsc f·* ait cui-piam oaa capere; ai aeooperit, aaaa ne faciat^ed eaa restituer· omnino eogatur, tuae distribusndss Ihbrieae eccleaiae, quatpnus indigeat, aut alteri pio loeo, epiaeopi arbitratu.

fi. Si quia, epiacopi iuaau, audiendi· oonfmaionir bua aut McramMiorum administration! ia ooelesia eathedrali vel «oUeginta tesubuorit, prassons in ehoro, quo ad dieiributioam quotidianae, censeatur, modo dt ia ooelmia, vel tette Hmitcs curae ipaina, ai ipea ooclmia euram eabnaram habeat

Dt «Mnario.

.1. Stud··* episcopal nt quas d· seminarii iastitutione, disciplina, moribus ae temporalium raram admiaistratione, par sacram Tridentinum eoadUam décréta aut, ornai ex parte exorationL demandantor, et ideo abi huonaque ad oinadam concilii praosoriptum aliqui de capitulo et de olore noa fuerint electi, quamprimum eligantur, duo videlicet canonici seniores at graviores, quorum concilio utatur ia ii· quae ad disoiplinae m morum institutionem pertinent, aliique duo de capitulo et duo do clero, quo# in concilio adhibeat, dum do rerum temporalium eiusdem seminarii administrationo agitur, sciatque necessitatem aibi non eoae impositam, ut eorum «equator concilium in iis que in consultationem cadunt, si ita e re osse indicaverit.

9. Episcopi sciant sibi non licere, causa contributionis seminario faciendae, pensionoe imponere beneficiis, sed ea.de causa detrahendam esse certam praeecriptam taxam ex eoramdem fructibus.

3. Hortator sacra synodus omnes principes et magistratus, ut pro sua religione ac pietate· iis seminariis, a quibua uberrimi in ecclesia Dei fructu· sperantur, favore suo, · ubicunque se obtulerit occasio, praesto esae Velint.

ZM *oioorü» foranti».*

1. Vicarii foranei pro necessitate locorum visitent omnes ecclesias, oratoria et alia pia loca, quae intra, limites regionis aibi commissae existant, eorumque prdecipna cura ait, de clericorum vita io moribus inquirere, et numquid muneri suo quisquam desit, et sn re ipsa praestentur, quae episcopus vel eius visitator generalis pro ecclevìarum reparatione ornamontove decreverit, de omnibusque episcopum saepe per literas certiorem faciant.

9. Singulis annis, vicarii foranei, per quindecim dies, ante dioeceeanae synodi celebrationem, episcopum adeant, illique significent quseounque, praehabita diligenti inquisitione, cognoverint eynodalem provisionem desiderare.

Do eisitatioiM.

1. Episcopus.' saltem quarto quoque menae, legitimo cessante impedimento, seminarium visitaro ne praetermittat, ibique de'praeceptorum aliorumque ministrorum in suo munere diligentia, deqiie profectu clericorum inibi degentium, tam in vitae ac morum disciplina, quam in ' litergrum stadiis accurate inquirat, videatque an regulae ac con•titutiones eisdem clericis praescriptae, uti par est, observentur.

9. Notarii seu cancellarii no quioquam omnino pro visitationis munere ab iia, qui visitantur, ullo quovis praetextu exigere praesumant, ne quidem pro decretis ordinationibusve in visitatione confectis, tam respectu scripturae quam rogitas; ea enim ompia gratis conficienda et edenda esse declaramus.

8. Episcopus in visitatione, confirmationis sacramentum' ministrare ne praetermittat, et ut eo religiosius maiorique cum pietate suscipiatur, per dies aliquot psr parochum praemoneri curet populum, ut quid agendum, quidve vitandum ait per eoa qui illud suscipere voluerint, et quam praeparationem praemittere debeant, non ignorent.

4. Episqopl curent, ut ia qualibet eccleeia aeu pio looo visitando, paretur liber, in quo visitationis decreta conscribantur.

b. Ut m, quo ia visitatione decreta fuerint, quam citius dori potest, execution! demandentur, procurant epiacopi, ut antequam ab eddoeia piove looo, raine visitatio agitur, discedatur, quae dictu ecclesiae aut pii loci occasione eoaetitûta faerint, Ibidem, si lori poterit, in libro ad boo parato, conscripta relinquantur; vel saltem id flat, antequam ab ipsa plebo aut vicariates regione abeatur: no tamen propteraa vetitum sit diutius differo decretorum aditionem, si aliqua ratione episcopus ita expedite indicaverit.

Do MteMopiooofi.

1. Illam in primis diligentiam adhibeant episcopi, ut qui notarii, procuratoris advpcative officium exercent, bonis moribus sint, ideoque qui in publico concubinatu aut adulterio vtaunt, quique uotorie eriminoei eunt, ita a dieto fort» arceantur, ut nullum in eo officium exercere valeant.

9. Qui iniquam causam sciens, malitiose in foro episcopali dpfendendam susceperit, ab auditorio adituque fori ecclesiastici arceatur, nisi legitime se' purgaverit.

8.' -Ne liceat notariis curiae episcopalia pro singulis literis teatimonalibus documentisve ordinum quorumramque, a quoquam plusquara decimam aurei partem accipere, sive illud sit pro mercede rogitas, sive pro laboro scripturae, 'dummodo eis nullum salariqpa sit constitutam pro offieio exercendo, vel non vigeat laudabilis consuetudo nihil accipiendi, ut Tridentin^ constitutions cautum est.

4. Nullus, qui de ffimilia sit episcopi, causam aliquam agendam vel defendendam in foro episcopali suscipiat, in elaqus patrocinium neo nomine nec re ipea praestet, 'nisi aliud quandoque episcb--pus aliqua honesta de causa iusserit.

8.. Sciant episcopi, poenas et muletas omnes, sive illae clericorum, sive aliorum quorumeunque sint, usibus piis applicandas et attribuendas esse, nec licere vieario, aut alteri episcopalis fori indici, illarum partem aliquam ullo colore praetrxtuve habere.

' fi. Ne permittant episcopi iudioii acta a propriis notariis, in foliis seu pagellis conscribi, sed in certum codicem ad hunc usum paratum referri, ordineque describi faciant.

7. Cum a curiae episcopalis notario cancellariove acta iudicio ad indicem, processu completo, deferenda, edenda sunt, ea, quae pro utraque parte facta sunt, integre simul edantur, sublato penitas illo abusu, in aliquibus provinciae locis vigente, ut propria tantum uniuscuiusque partis separatim edantur, neo iudices ea, ai integra non sint, recipiant, super eisve indicent, nisi eum inspicienda essent propter aliquod emergens, quod ante finitam causam incideret, sintque subscripta manu actuarii, attestant!· de eorum perfectione et integritate usque ad diem traditionis.

8. Episcopus, singulis annis, fori sui tribunal visitet, inquiratque sn quas pr>oscvipta'sunt tam ex decretis provincialibus, quam etiam dieeeeeanis, et aliis eiusdem fori constitutionibus et ordinibus observentur, et ai quos abusus irrepsisse cognoverit, eos omnino tolli curet, eaque studeat instituì, quae expedire iudioaverit

9. Singuli episcopi certam taxee rationem in singulis causis, negotiis et actionibus fori sui observandam quamprimum, ubi praestituta non 'ost, praescribant, in eaque constituenda maxime advertant, ut et litigantium dispendiis occurratur, ot ministrorum insto ¹labori satisfiat, oaveaatque ut nulla inde avaritiae aut extorsionis suspicio oriri possit, quae taxa, cum constituta fnerit, non solum

a notarii» rt'actuarii* doputaudi» earvetar, veram a etiam a rcUquto omnibu», aive ÜH notarii, aint ebre non, peace quo·, quavh do carae, eoriptnrae qaab- libet ad forem eoeieaiaatieam pertineat··, tepori-, renter, quos omnee ad eiusdem taxee ebeorvatio- nem pro eorum rioroodo teneri doeieramu*

10. Concellariae egtoeapaMe omoluuraata ne vendantur looeatarve, uihilqM utiHtari· ex ei» ad episcopum vel Hue vicarium, alioeve epiacopi fami- liare· perveniat,. eed quioqutd indo atilitatie'capi- tor, sit cancellarii, 'eeetrroramq·· siusdem can- cellarie· ministrarum.·

11. Notarii, qui eauearum aetia oonecriboudia ia episcopali foro deputati eant, ae cuiuspiam litam agendam defeadradamve euacipiaut, ali·· a for- epiaoopali arceantur.

19. Scriptura·, qua· originale· sunt, partibus earumve procuratoribus, aut aliia qulbuecumque etiam ad indicem defereadaa, no tradantur, aed b earum exemplum, ita descriptum at probet, parti petenti de indicia mandato decertatur.

I. Quod nuperiori· provinciali· synodi constitu- tione vetitum eet. deride anulum deferre, niai id dignitas postulet, locum babora declarant·· in illi»' dignitatibus. ia quarum collatione anulus traditur, nec tunc etiam id oie lieero declara*·*, enm mima· aacrum faciunt.

9. Clerici ab eoram familiaritate ae eoiungant, quo» in vitiorum faeoo versari animadvertunt, illi·-- que ad adiungant, qneram eoudlio in' apiritualie vitae etudii» ac oxrtdtatiqnib·· proficere valeant, atque' ita se' gerant, ut fiagiriraoe-hominee verbi* et exempli» a peccati* avertant, ot ad virtute* in- flamment.

S. Ne libros all·* legant,-vd apud se retineant, quorum lectione moram dissolutio timeri poerit, ia quorum numero ooneondi sunt libri illi, qni res inane» vel ridiculo··· impuraave contineat.

4. Hortamur ia Domino omnee et einguioe pro- vinci·· nostrae clerico·, qni ad raeitatipnom ca- nonicarum procum tenentur, ne illae recitent deambu- lante», vel aliquid aliud agent··, eed in loenm precationi aptum se eonfUrant, ibique eervitatb'raa· pensum devote ao pie Domine persolvant, memor·· distractionem ex drambulstionibh* aliiaqn· aetioni- bu» ortam, ooneuevim· uberrimum orationi· frudum intercipere.

δ. Ne liceat deride ia illo eo officio-exarecre, nt ulla» mulieri*, .quaeramqu· ill·· dat, legor·, ,scribet·, canere, »ou alio minavit generi· mraieo instrameuto psadlcve doceaat, niai quaadbqn· api·· eopu aliqua honeeta ot pia de ····· aliter een- -uerit, qui tomen |d hee ob·erret, ut «M ad id officii adhibeat, qui artate, moribua et vita iprira indicio probati aint.

fi. Nullua eacerdoa, aut euieavi» erdials elerieua extra atrium eecledae Hperpellicio Mutua exire praoanmat, nbi 'dd oappUeatio···, aat ad alia munera eecleeiaetie· obeunda, qua· «up«rpellirinm raquiraat.

7. Clariei, qui Deo militant, m negoeiie ···«·- laribue »o implicant. Quapropter, procurationem demorum laiooram aut villarum M euadpiaat, aevo negotiantur, nove praedia. conducant hter^ rarae, nee iri negociationiba· at mweatnri·' ·· interpretes et voluti proxenetas interposant; ali·· sciant ·· poenas illas incurrero, quae a sacris oaaonibra oontra clerico· negotiators· éoartitata· eunt,· ct alias «tiam pro «pisoopi arbitratu.

fl. Quae de rkriraraiu habitu, conversation·, institution·, habitati···, rtudii· ·» merib·· tat n- pariori provtacdFaynodo statuta rant, ra obeefvari cursut cplsoopi, oiaque liceat oontra truragreeaorac noa eoium ad poenam ibi' praaoeriptas, eed ad allée etiam gravior·· agere, pradt.traasgresslonle qualitas ·orum iudiei· postulaverit

fi. Nullu» elerioorum indici», procuratorie causidici advocatir· quomodolibet oflMa exeroeat ia foro oooulari, ia ei»v· eo ingerat, eub poena ueponeionis a perceptione fructuum suorum bràeficiorum per Uanum, niai ia iie colum oauaie; queo ad »·. aut ·ededae v«l beneficii quod obtinet, Utilitatem, commodumque spCctcut, vel nisi in oaeibue a iure 'pormiaei», vol d· licentia «piraopi, qni pro ena prudentia cognoaoet, quando id opportunum ait.

10. Haec de clericorum vita et honestate oon- ·tituta aint, emant tamen episcopi eoram partae emo pro eoUtdtudine pastorali, ut no -dum haec, eed «diam quacunque a Tridentino et alii» gene- ralibae oonciUis et summorum pontificum ponsti- turionibus hoc d· gener· decrete eunt, observentur, sub poeai» in eisdem contenti·, vel maioribu» etiam ·oram arbitrio imponendi», ex facultate elbi per eiusdem Tridentini concilii decreta tradita.

I *Dt* Mirsaciiu tu yrasvv.

1. Ut in unaquaque oathedrali provineiaenottrae ·oderis ·eodem ritu eacrameata ministrentur, sta- tuimus, ut quoadusque edatur liber rituali» Romanus, omnee paroehi illnm librum ritualem in eacramem- toram administratio·· tantum adhibeant, qui'epis- copi iudido probatae, fuerit, neolioeai^disrimilem, divommve'libram'ad id munus adhibere, aed eius- dem epiacopi cura ait, ut quotquot dissimiles diver- rive ftrerint,· amoveantur.

9. Curat episcopus. ut saepe roonoantbr fidele», hoequo tum. maximi, eum aaoramenta ministrantur, ut qui "ad ea auaoipienda accedunt, interiori ex- tarioriqu· cultu debitam ei» venerationem ac re- verentiam exhibeant.

S. Cum eccleeiae (aeramenta, de dum tine ·imoaiae labo, eed etiam eine avaritiae auapicione miniatranda pint: idcirco, prohibeant epiacopi, ne qui·, dum ilht administrât, quidquam omnino capiat, aut exigat, non boream, capsam aut aliquod aliud va», in que eleemoiinaa fidelium rocipiat, populo proponat, nec aliquid directe vel indirecte per »e vel per alios, ecu re rau verbi· faciat, quo quid prtere viddatur. Non sit tamen prohibitum in eadem ·oeleeia eapaee eoaeurtaa pro eueeipiondie eleemo- ·ini» rotinero, dum tamen non circumferantur aut a ooaeuoto loco-in alium traneferantur.

4. Saeradotee quieunquo, cum sacramenta ad- ministrant, eemper superpellicio et stola utantur, ia iiaqu· administrandi· a ritu oathedrali· ooeleeiae >ra dieeodant.

D*

1. Infantes «xpedti, Urat appensum collo habeant .chirographum, que ille· baptiaato» fbiaco significe- tur, ri tnarau, ra diUgratar perquirit·, adhuc du- bium ait ··· ftü··· baprisatra, m conditioni» for- mula baptiaeutnr: Si tu ra bnptiaatu·, ogo te non baptiao, oto.

fi. Mourant etiam «anp· fidele·, ut in baptisandis 2. confirmandi· eorurt flUia, eos sibi odmpatree tins «ligant, qui eorum anima·, quam qui «orum >pia* subvenir· possint.

S. Ne liceat élirai aliquem de saero baptis- mati· font· lavare, qui minor natu quatnordocim ·unie sit, qqive notori· crimine··· «xcommuni- catrav· «st, aut ooaflrmaüoni* racramautum non ·····pit, quiqu· priqu» fidei rudimenta nmeiat, nisi quandoque tiiril Mcraaitaa requirat pro locorum et pemrartui guuMtata. Synodua etiam optaret, ut

•pieeopi, qui eoa···*· sibi subditerM* .patera / suat ab hoe ««Hn exercendo m tbittatal

4. Cui baptismati* sacrsssentam omnium saera-moutoram «it Itau et prteoipius, ideoqua, propter stas nooeraitatem, dedeceat êtes formam » quoquam ignorari, MHiaii quod saltam ter te aano, omnes parochi te mtis paroohialibn· ·oo1o·11·later miesarum solemnia populum sibi commissum dictam formam distisote doeera dobeaat at etiam antiquo huius prorted*· aanoae aaaefaun fili

B. Ne liceat alieni mulieri obatotrieis officium exercer·, niai indicio paroohi diotam formam raota calleat.

β. Paroohi oaaaae, qui baptiimi sacramentasr administrant habeant libram, te quo baptisati, •iusque patria et asatris ae oompatrum nomina ,describant una eam die,.meMe.et anno ministrati •baptismi, iuxta formam a quolibet epiaeopo v«l iam praescriptam vel praescribendam ; quem librum, si parochus ad aliam ecclesiam transierit, priusquam a priori migret, successori tradat, qui postmodum expletus ad episcopum deferatur in aychivio episco-pali conservandus.

Dt racramrato coq/Hrutatiom·.

1. Episcopus, cuius praecipuum munus oet con-firmationi· sacramentum, ministrare, ne sacra Pen-tecostes solemnitato id praestare praetermittat, ot aliis etiam temporibus, si ita populi sui'multitudo eo frequentia postulaverit, maximoque dum visi-tationi incumbit, qiio potissimum tempore curet, ut populus instrqatur de vi ao sanctitate huius sacra-menti,

3. Eiusdem episcopi cura sit, ut parochi, pande ante diebua quam ipse sacramentum hoc mini-, straturus sit, fideles praemonbant, quod ad illud suscipiendum religiose se pareat, ut Spiritus sancti dona uberrime huius «aeramenti susceptione recipere mereantur.

3. Episcopus extraneus in aliena diaooesi con-firiqationi» sacramentum «iue diaecesani episcopi licentia ministrare ne praesumat, etiam si soelesia, in qua dictum sacramentum ministrandum ferat, exempta quomodolibet esset, ot spiritualem por tempus immemorubife praetenderet iurisdietionom, nec praelato inferiori .quovis modo exempto huius-modi licentiam concedere liceat, sed hoc totum ad epiteopum illum spectet, in cuius dioecesi sita eet illa, ecclesia.

4.' Quod alio provinciali decreto cautum oet, ne minore· septennio confirmentur, ita inteiligi debere declaramus, nisi episcopus ob aliquam instant ne-cessariamque causam aliud quandoque consuerit, tuneque confirmatorum parentes per* parochos moneri curet, ut aetate procedente, filios ea do ra eertiorae faciant, ne sacramentum hoc, quod nefas est, iterari contingat'

6. Nullus ad suscipiendum sliqnem in ■aera-mento confirmationis admittatur, qui prius ipse con-firmatus non sit. Si quip vero fidei rudimenta nesciat, «um ab huiusmodi susceptione' abstinere haec synodus hortatur, nisi aliud necessitas quando-que expostulet pro locorum et personarum qualitate.

Dt McreaMaie »MnA«rwfi»«·

1. Quoeeunque te eathedralibu» et collegistis ooolesito dignitates vel teonoaicatas Obtinentes,' etiam si sacerdote· sint neo non earundom oeolo-sternas clericos omnes feris V quae te Coeau De-ssin! dicitur, ut sanctissimum --charistia· scorn-mentum te solemn! miseae sacro, quod illo.dio te •a eeeteste fiet, sumant, sacfe haec synodus ad-hortatur.

Λ.' Ne pereehaa te Pasehate parochiae suas in-ced· Mma eucharistiam 'mteistrai· per ae ipsum praetermittat, Hoot alios etiam coadiutore· ad id. manae adseiscat

, 8. .Curent parochi, ne aliena· parochiae iacolla Praobae tempore hoc saeramentum administrent: quapropter, eam tene ministrandum erit, antequam illud aticui praebeant, ad. populum couverai deaua-oient, quod si qui» eorum, qui adsunt, parochiae •nae inoola non oet, ad propriam quisque accedat parochiam, ibiquo hoe sacramentum sumat, sicut sanctae occlseiae praeceptam est, et sacris inssum eat canonibus.

4. Alia etiam remedia adhibeant, quibus cognosci poceit, an unusquisque parochiae suae iacola sacram communionem eo tempore sumpserit.

b. Quieumque Paschae tempore a propria sb-fuerit parochia, .in cum primum reversus fuerit, do-coat se sacram eo tempore communionem sumpsisse, alioquin a proprio parocho sacram suscipiat con-fessus eucharistiam, ut ipsum sanctas ecclesiae prae-cepto satisfecisse constet.

β. Cum festo die sanctissimi corporis domini nostri Isse Christi, sina sacratissimum corpus per urbem defertur, tunc no ullae reliquiae, sed illud solum pio raHgioaoque apparatu et cultu solem-nique celebritate deferatur, ut eet sanctae Ropanae scelestae institutam, et in solemn! prooèosionis cor-poris Christi pompa, prepbam ludi suapte natura turpes risum ot ehachipum concitantes tollantur, ef indecenter larvari nullo modo permittantur.

7. Si quando aliqui» sacerdoti sanotieeimam eucharistiam' deferenti obtiam fit, sive· surra sive equo illo vehatur,' etatirf! descendat,', et genibus Sexti tandiu tremendum hoc sacramentum adoret, quoad sacerdos illud deferens transierit ; hortatur-que omnes saera synodus, ut ipsum sscramentum etiam amociare velint.

D» secnjfeio ausu.

1. Quibus in edelesiis, sive illae cathedrals· sivs collegiate· sint, ' «a e»t consuetudo, ut in singulo* dios canatur mima solemnia, in iis ne licest diebus illis, quibus ex .-wolmia· praescripto propria missa assignatur, ea praetermissa, illam, quae aliqua ex causa pro defunctis celebrari debet, cani; varum, nt ·χ debito scolmise cultui et divinis officiis, quae pro mortuorum animabas praestare debent, istisflat, tunc ot quae tempori accommodatur, et quae etiam, mt pro dofanetis eodem die canatur, ut sacris ca-nonibus iuuum est.

9. Quod antiqno huins ecclesiae calone sancitum mt, in usum revocantes, statuimus, quod paroohi omnes singulis dominicis diebus, antequam missae sacram faciant, alba ot stola induti, aquam ex-croisent squ benedicant eum sale, ot altare, eccle-siam et populum IspergsBt cum,consuetis anti-phoais ot versiculi».

8.< Cum parochus de missa* sacro audiendo populum commdnot, tunc illius praecepti eam ra-tionem ineundam esso doceat, ut signo oampanae dato, quo fideles ad mimae sacrum vocantar, unus-quisque conscientiae «nae latebras diligenter ex-cutiat, ot ai mortali» peccari sibi oonrains erit, in-timo corde deleat, et supplex a Deo ventam petat.

4. Hasarde·, saerisvestibu» indutas, eum nemine colloquatur, ab omuibssque illi· caveat, quibas distrahi poteet neque e saeristia exeat, nisi cum ed altara eundum erit

b.' Miseae saevum facturus saoordes, o «.ligiooa montis animiquo pHaparstione ad altara aooodat, ae rarum citaram cogitation· altent*·, te sanctissimo illo sacrificio omnem intimus externam-

.que pietatem praestare. qtudeat; quod Ut commodius Seri possit, curent epiacopi, ' ut in singulis ecclesiarum sacriatiis cellulae *d uaum prandi e(meditandi instituantur.

«. Ne liceat sacerdoti rem divinali facienti ecclesiam circumire, eleemosynam quaeritando, minusque ministri altaris, ipso celebrante: per ecoleaiam regentur, neve .candelis venditandis, aut prophanis actionibus oberam dent; sed pia ac religiosa animi dispositione sacerdoti assistant, qiqup inserviant.

7. <Ne cuiquam sieerdoti beneficium ecclesiasticum non obtinenti? neque ei praeterea; qui obtinueritetiam* si in sacerdotii munere diu versatus sit, missae sacrum faciendi .potestas fiat, nisi prius ad episcopi arbitrium, periclo facto per deputandum ab episcopo compertum sit. eum statutas ex Romano missali caerimonias tenere, ac plane nesse ritus quibus, ail matris ecclesiae praescriptum, sacerdoti' in eo sacrificio utendum est. B

8. Quando in eadem ecclesia ttodem tempore plures missae celebrandae eunt, aliqua omnino per episcopum innatur ratux^ase unus ab alio perturbetur.

y. Quod alio provinciali concilio interdictum •est. ue peregrino sacerdoti sine dimissorii· testimonialibusve literis missae sacrum racerRliceat. id praeterea eidem vetitum sit in ecclesiis regularium cuiusvis ordinis: dimissoriae vero et testimoniales literae sint non longo tempore ante expeditae: qiii><T>u illae multum antiquae sint, tum saltem /testimoniales afferat literas de vita et moribus ab iis ordinariis expeditas, in quorum djaeceai post illud tempus atiquandiu permanserit; quorum omnium executin' prudentiae episcopi relinquitur.

1». Non permittat episcopus aliquem celebrare in altari, quod extra ecclesiam sit, quamvis ecclesiae parietibus continens et adiunetum sit. C

11. Quo tempore a fidelibus, de more, oblatio fit sacerdoti celebranti, tunc patena ad osculandum ne porrigatur, sed crux aut aliqua sacra imago ad id officii adhibeatur.

12. Quod veteri canone sancte institutum est. id ad pietatis cultum augendum in usum revocantes, statuimus, ut quo in altari episcopus missae sacrum facit, ' ne jllo die'in eodem alius quivis sacerdos faciat, nisi illius concessu.

13. Missae, quae in altari certo celebrari debent, in alio ne celebrentur..nisi in casibus a iure permissis ab episcopo declarandis; si quis autem contrafacere praesumpserit, sciat se illa vice muneri suo non satisfecisse.

14. Missam parochialefn celebrari curet episcopus illa hora, quae populo, ipsius episcopi iudicio magia erit accommodata, praedictamque parochialem missam perturbari non permittat aliarum missarum D celebratione, qttae in ecclesiis, capellis oratoriisve saecularibus celebrantur, etiam ai scholarum et cpnfratriarum laicalium sint, quae intra fines uniuscuiusque parochiae constitutae sunt, nisi parochus ipse .aliud quandoque ob certam aliquam causam concesserit-

15. Nulli sacerdoti, ne peregrino quidem, facultatem missae sacrum faciendi quandoque obtinenti, liceat se ipsum in missae celebratione paupertatis nomine populo commendare.

Ifi. Nullus, qui saltem in subdiaeonatus ordine constitutus non sit. epistolam in missa solemni canere aut legere praesumat.

Dt tacramento potnittniiat.

1. Sacerdotes ad confessiones audiendas approbati. ne sine superpellicio et stola superposita eas audiant, regulares vero ad illud ministerium approbati illum babitumSn eia audiendis adhibeant, quem ad officia divina in choro celebranda adhibere consueverunt.

9. Dum sacerdos confessiones gudit, ne stet aut. genuffectat. sod -.tanquam pro tribunali iudex et operto capite sedeat._idque observetur, etiam ei poenitentea in cuiutvis dignitatis-gradu sint con-'. stitirti.

3. Ne confessarii sacerdotes aliquid etiam indirecte a poenitentibua exigant, ut superioris provincialis synodi decreto'cautum eat: statuimus, etiam poena excommunicationis proposita, ne **missas, quasy/. quandoque poenitentibua, ut celebrari faciant, injunxerint. ipsi celebrent, sed'ad alios mittant.

4. Qui ad audiendas confessiones deputati sunt, si aliquando eis ex iubileo aliisve literis apostolicqe facultas conceditur poeniteptes a peccatis, etiam sedi apoatolicae reservatis, ac censuris et .poenis absolvere, sciant se cum eo qui irregularitatem contraxerit. dtaftWlsnre non posse, nisi id literis illis exprimatur. k

5. Sacerdos male oblata sibi u poenitentibua consignata nullatenus apud se retinere, aut distribuere praesumat, sed ea ad episcopum deferat, qui illa distribuet aut restituet, prout sacrorum canonum iura disponunt.

0. In foribus saeristiae cuiusvis ecclesiae, tam saecularis quam regularis, ubi plures confes-ores esse solent, appendatur tabella, in qua nomina et cognomina confessorum, qui in ea ecclesia approbati sunt, descripta sint.

7. Caveant parochi, no iis temporibus, quibus, vel ob temporis celebritatem. Vel indulgentias et iubilea. frequentiores confessiones esse solent, audiendae confessionis munus in ecclesia sua sine necessaria causa praetermittant aut differant, etiam si ad anniversaria, aut ad alia sacra officia vocarentur, in idque praecipue invigilent episcopi.

8. Curent episcopi, ut quibus in ecclesiis adhuc poenitentiarius communione praebendae proximo vacaturae, ad Tridentini concilii praescriptum, constitutus non est, quamprimum instituatur, qui tanquam in choro,praesens, dum confessiones audit, distributiones quotidianas percipiat; ne vero tunc earum particeps sit. cum ante divinorum officiorum celebrationem confessiones audierit, tempore vero quo illa celebrantur, vel missae sacrum facit, vel privatim officium recitat.

B. Episcopus confessorios omnes sacerdotes, tam saeculares quam regulares, frequenter, praecipue vero ineunte Adventu, et quadragesimalis ieiunii tempore ad sea convocet, secumque graviter et accurate agat iftPiis praesertim, quae ad muneris per eos suscepti partes rite exequendas pertinent. illoSque admoneat, quam cautos, quam prudentes, quamque diligente* in 'audiendis confessionibus, absolvendis poenitentibus et poenitentiis salutaribus imponendis eos esse oporteat, memores ex hoc potissimum sacramento peccatorum conversionem morumque reformationem pendere.

ve sacramsato ordinis.

1. Pridie illius diei, quo episcopus sacras generales clericorum ordinationes habebit, coram omnibus promovendis, promulgetur constitutio illa Pii II qua cavetur, quoscunque clericos sine canonica dispensatione extra statuta tempora, vel ante legitimam aetatem, vel absque dimissoriis ordinarii sui literis, ad aliquem sacrum ordinem se promoveri facientes, ab ordinum, quos susceperint, executions ipso iure suspensos esse, et si, durante suspensione, in illis ordinibus ministraverint, statim irregularitatem contrahere. ob quam, praeter alias poenas contra illos

canonÎMB iure^sncit·· beneficii· etiam e<;cle»ia«tici· privari poarint, idque tunc ne quia huiuamodi poenis incaute illigetur. Eodem etiam die epiacopua. vel. ipao impedito; aliua. qui ad id idoneila ait, ipaoa promovendo·, de,vi uc praestantia aacrorum ordinum commoneat.

2. Nullum regularem ad xai roa ordine· epiacopi promoveant, niai, praeter cetera in hoc genere neceoaaria, legitime etiam doceant, ae in ea eaae aetate d^natitutoa. quam concilium Tridentinum ordini per eoa auacipientio praeacribit; praeterea' fidem a auia auperioribua in acriptia afferant, qua illi teatenlur aicpromo*ri cupientem in eorum religione expjreaae professum l'uiaae.

3. Dominico illo die. qui «tata quatuor ieiunii tempora, quibua ordini· aacramentum miniatratur. proxime antecedit, parochi omnea tam urbani quam diaeceaani. nedum aolemne illud ieiunium viua rei causa institutum populo significent, sed etiam unuaquisque eorum in propria parochiaii ecclesia supplicationes pie habeat quibua exoretur Detis, ut dignus in ineaaein suam operarios mittat.

4. Archidiaconus cuiuslibet cathedralis ecclesiae, vel is. ad quem de iure vel consuetudine tnunu· oHerendi episcopo clericos promovendos «pectat, conficiat librum, in quo nomina et cognomina describat quorunicunque clericorum, qui ad aliquem ordinem promoti fuerint, notetque quo qui«que ordine insignitus sit. et quo loco et tempore id peractum fuerit. Quod ai quis aliqtwfido. de epiacopi licentia, ab alieno fuerit promotus e.pisoopo. teneatur intra duos menses ex, eo die. quo ordinem susceperit, nomen suum in clericorum librum referre, qui liber postmodum asservetur in archivio episcopi.

5. Episcopi in conferendis ordinibus summam adhibeant diligentiam, ut duntaxat digni vita. moribus et scientia, et aliis quae sacris canonibus, et praecipue Tridentini concilii decretis requiruntur, ad id piunus assumantur, memores quod si eorum culpa negligentiave. aliqui indigni ad illum gradum electi fuerint, Deo. cui indignos ministros elegerint, strictam reddent rationem.

6.1 Literae dimissoriae nulli concedantur, quibus facultas illi detur plure* ordines suscipiendi, qUam eos, quos uno eodenique tempore suscipere licet, in eisque semper aliquod certum tempus praestituatur. quo id agere liceat, eo autem praeterito, dictae literae ei amplius ne suffragentur, eiusque rei in ipsis literis semper mentio habeatur.

7. Episcopus clerico literas dimissorias pro suscipiendis ordinibus ne concedat, nisi prius ille. ad Tridentini concilii praescriptum, probatus ex*aminatusque per ipsum fuerit, sublata penitus illa eas concedendi consuetudine, qua circa promovendi sufficientiam et habilitatem promoventis conscientia oneratur. Liceat tamen ipsi epiacopo, si clericus eas literas petent tam longe a diaecesi abait, ut examinis causa ad eum commode evocari non possit, examen illud speciatim illi episcopo delegare, in cuius diaecesi clericus ille moratur, habitaque morum, examinis et sufficientiae fide per delegati literas, tunc demum eas concedere possit, in quibus literis aemper. ad eiusdem concilii formam, exprimatur causa. ob>quam a proprio episcopo promoveri non poterit.

8. Nullus ad subdiaconatus ordinem recipiendum admittatur, qui canonicarum horarum officii maioris, rite et recte recitandi usu peritus non sit. huiusque rei tunc fiat periculum, cum ad examen pro illo ordine suscipiendo accedit.

9. Episcopus extraneus in aliena diaecesi. sine expressa diaecesani episcopi licentis, ordinis sacra*mentum' ministrare ne praesumat, etiam in ecclesia quovis iure ab ipaius diaeoesani epiacopi iuriadictione exempta, et euiuacunque illa sit, aub poenis iuria •t aacrorum canonum.

10. Clerici. omnea, eum ad aliqqem ordinem promoventur, per epiacopum certae ascribantur ecclesiae, in qua auorum ordinum functione· obeant, illasque in ea tali pietate praestent, ut digm habeantur, qui ad altiorem graddtn aacendant. nec ulteriBs promoveantur, nisi legitime epiacopo fidetn fecerint, ae in ecclesia, cui adscript! sunt, pie ac diligenter praestitisse impositas aibi .functione·, aut per eoa non stetiase quin eas praestiterint.

11. In qualjbet eccleaia. cui pro exercendis suis functionibus aliqui clerici adscript· fuerim, appendatur tabella, in qua deacripta sint illorum clericorum nomina, qui illi ecclesiae inaervire debent, curac|ue ait eiusdem ecclesiae praefecti, ut stutia ^liebus illi functiones suas obeunt.

I)e tacramtuio matrimoHii.

1. ('urent episcopi. ut in posterum matrituonia in ecclesia! celebrentur, caque parochiaii» ait. et niant·, non autem a prandio, nisi quandoque aho vel loco vel tempore ea celebrari ex aliqua legitima causa concesserint.

2. Parochi matrimonia parochiànorum suorum celebranda ne ante denuncient. quam ii. quorum matrimonium- denuueiandum est. et non alii eorum nomine, etiam si parentes sint, illas denunciation's fieri petant, aut. fiant, consensum suum praebeant. Quod si in diversis parochiis illi habitent, utriusquv item parochus hoc ipsum servet, nec matrimonium alter parochus denunciet. niai sit ab altero parocho certior factus de illius consensu, qui eius curae subditus est.

3. Matrimonii denunciationes, quae, ex praescripto Tridentini concilii, festivis diebus fieri debent. non iis diebus solum qui ecclesiae praecepto coluntur, fiant, sed iis etiam, qui generali civitatis eoHHueCuditte servari solent.

4. Matrimonii denunciationibus legitime absolutis. si. sine legitima causa infra quatuor menaea immediate sequentes, matrimonium contractum non fuerit, paroi hua sponsos ipsos matrimonio ne iungat, nisi repetitis denunciationibus aut dc episcopi licentia.

5. Quo die matrimonii contrahendi postrema denunciatio facta eat, eo ipso die matrimonium ne celebretur, nisi de epiacopi licentia, vel nisi die immediate sequenti solemnes nuptiarum prohibitiones subsequantur: tunc enim eo ipao die matrimonium celebrari poterit, modo parochus populo in antecedenti denunciatione significaverit, matrimonium eo » die case contrahendum, quo ultima fiet denunciatio.

.fi. 8i aliqui quandoque clam matrimonium contraxerint. eos parochus dmplius matrimonio ne iungat, nisi servatis servandis, et impetrata ab episcopo facultate id peragendi, qui, ex sfiithoritate Tridentini concilii, de hoc temerario ausu debitas sumet poenae.

7. Si parocho, qui matrimonium contrahendum denuntiabit, aliquod significatum fuerit impedimendum. quo legitimum inter sponsos coniugium consistere non posse dicatur, is. ne ulterius progrediatur. etiam ai quod affertur, sibi malitiosum vel falsum videatur, sed negotium) ad episcopum deferatur, qui pro sua prudentia decernet quid circa illud faciendum fuerit.

8. 8i quis malitiose impedimentum aliquod falsum attulerit, ut legitimum matrimonium in ecclesia denunciatum impediatur, praeter alias iuris poenps. excommunicationis etiam gladio feriatur.

Parochus alienae diaeceais sponsum, upon- *i* samve' matrimonio no iungat, etiam ai a proprio afferant fidem .ordinario, qua teatetur nullum extare impedimentum, quo i», qui-auae diaecesis incola eat, matrimonium contrahere non poaait. niai prius illa fidea ab epiacopo recognita et comprobata ait.

10/Matrimoniorum nota, quae in parochia contracta fuerint, per parochum ve) eiua legitimum coadiutorem. et non per alium aacerdotem, in librum qui eat de inatrimoniia referatur, quem li^jpm, ai parochus ad aliam ecclesiam transierit. priusquam a priori migret, aucceaaori tradat.

11. Qui tumultua, strepitu» ac clamorea in secundis nuptiis. ex deprevata morum corruptela/ in aliquibus provinciae locia fieri soient, proraua tollantur, epiaeopuaque. propositis etiam poenis et censuris, eos extirpari. ac huiusmodi indebitas molestias tolli omnino curet, idque locum habeat sive l ex utraque parte, sive ex altera tantum 'liuptia, sint secunda.

Dt fucrameittu rxirtmat unetuihis.

l Episcopi cura sit. ut zum parochus ad ungendum sacro oleo infirmum accesserit, ei utilitates, quae ex hoc sacramento percipiuntur, explicet, tum etiani astantes hortetur ac moneat, ut infirmitatis humanae memores, aegrotum religiosis precibus Deo commendare non intermittant, eo potissimum tempore quo. ille in calce terreni agonis luctans. maxime adiuvandus est.

2. Cum parochus alicui extremae unctionis sacramentum ministraverit, si aegrotus adhuc vivit, et in extremis eum laborare cognoscat, tunc illum nullo modo deferat; sgd praesens omnia parochialis curae officia illi moribundo ministret: quod ai aliis pastoralis curae occupationibus impeditus C adesae non possit, saltem per alium idoneum id munus solicite praestari curet.

3. Parochus t ad' ungendum infirmum aecedens. vasculum, in quo sacrum asservatur dleum, in domicilio aegroti vel alibi incaute ne relinquat, sed diligenter apud ae custodiat, ne ad illud temeraria manus extendatur, ad aliqua horribilia et nefaria perpetranda, sub poenis arbitrio episcopi irrogandis. quae tunc graviores sint, cum aliquid sacrilegum inde secutum fuerit.

4. Cum extremae unctionis sacramentum alicui ministratum fuerit, tunc parochus eos moneat, qui aegroti curam habent, ne corporis curam tunc deferant, sed usque ad extremum vitae exitum, quae corpori necessaria sunt ministrare ne praeternrittant.

5. Licet episcopi illud solicite pro pastorali officio curare debeant, ut per parochos, omnia quae D ad munus parochiale spectant, diligenter praestentur. summtx tamen studio in illud incumbere debent. ne aegrotis pastoralis cnrae et pietatis officia desint: quod si hac in re aliquos culpabiles negligentioresve anqpsldverterint. eos. graviter, ut culpae negligentiaeve qualitas postulaverit, corripere ne praetermittant.

Dt ttpttUurit tt ftuuruMtu.

1. Postridie illius diei, quo omnium fidelium defunctorum commemoratio sit. divinum officium et missae sacrum pro mortuis ritu aolemni. ab eiusdem ecclesiae eapitulo et clericis fiat pro illiua urbis episcopis, qui mortem obierunt; caeteri etiam sacerdotes pro eisdem illo ipso die missae sacrum faciant. Idem etiam observetur in anniversario singulis annis faciendo pro episcopo defuncto, eo die quo obiit.

2. In canonici mortui fundrt, a reliquia canenieis eiusdem eoclesiqp pro .illius anima miua maior pro mortuu solemniter celebretur, et uauaqunt|ie praeterea canonicus aaoerdoa privatim eadem de causa missae, sacrum facere ne praetermittat. Si vero aliquis parochus urbanus decesserit, idem officium a caeteris parochis urbanie praestetur: in funere vero parochi diaecesani idem obsertotur a l parochis illius plebaniae sive congregationis in qua degebat defunctus.

3. Pro loco sepulturae, in qua quis humandus est, aive in ecclesia sive in caemeterio, i^ locus sit ne quidquam exigatur petaturve. Si quis hoc in genere deliquerit, ea plectatur poena, quae simoniacis constituta est: episcoporum tamen erit curare, ut piae ac laudabiles consuetudines, pi quae eunt, observentur.

4. Quibus in ecclesiis sepulchra subterranea extructa non sunt, in iia cadavera ne sepeliamur, sed in caenieteriis.

5. Cum alicuius defuncti cadaver semel in aliqua ecclesia seu caemeterio, etiam si regularium ait. perpetuae fuit traditum aepulturae. inde ne asportetur. nisi de episcopi licentia in scriptis et gratis obtenta.

ti. Ad tollendas in exequiis et funeralibus pactiones et exactiones illicitae, aut quae simoniacae labis vel sordidae avaritiae suspitionem habent, simulque omnes controversias de praecedentia, aive de quacunqu¥ alia re. ad praescriptum Tridentini concilii, praescribant episcopi certae regulas in civitate et diaecesi observandas, prout magis e re esse iudicaverint.

7. Parochi suis vel ecclesiae expensis, si fabricae aliquid suppetit, miserabilium personarum exequias celebrent, in eiaque celebrandis ita se gerant. ne avaritiae suspitione notentur.

8. Clerici omnes, tam saeculares quam regulares, ad funus procedentes, aive defunctus in propria eorum, sive in aliena ecclesia sepeliri debeat, canentes sacras preces, non autem taciti, feretrum ad ecclesiam concomitentur. et postquam ad ecclesiam venerint, 'omnes ordine in ecclesia dispositi, exequias expleant, et non nisi illis explbtis. recedere quisquam praesumat.

8. Defunctorum anniversaria diebus festis nullatenus per huius provinciae sacerdotes celebrentur. curentque episcopi, ne quadragesimae tempus, in. quo parochi in audiendis fidelium confessionibus, iliisque ad pietatem instituendis occupati esse debent. per huiuamodi anniversaria, a debito pastoralis officii munere abducantur.

Dt. tlttmotififit <ptdtrewiii.

1. Non permittant episcopi aliquem velata facie eleemosynas quaerere, -sine eorum'licentia, in diaecesi vero sine licentia vicarii foranei, in qua concedenda qon solum egestatis, sed morum et vitae ratio habeatur.

i. Parochi ne patiantur aliquem in eorum parochialibus ecclesiis a quoquam eleemosynas petere, sed si aliquando pauper quispiam de episcopi licentia paupertatis nomine populo commendandus erit, tunc curent, ut is ad fores ecclesiae stet, ibique ab ingredientibus et egredientibus eleemosynas petat, ut Pii V sanctione constitutum est. In iie vero ecclesiis, quae collegia habent, hoc munus sit capituli eiusdem ecclesiae, ut eadem constitutione cautum est.

3. In quaerendis et colligendis eleemosynis, illud episcopi observari curent, ut qui eas colligunt, honestae vitae, et ab iis approbati sint, eleemosynarumque minime participes fiant, hocque munere

tcitra ullum scandalum ullamque fraudem, cum omni modestia et dexteritate fungantur; et quaestorum nomon nullo modo gerant, quique nullaspUblicent indulgentiae, nee condonentur, non circumferant •ua privilegia nec reliquia^; non minia aut imprecationibus inducant fidele» ad ' eleemosynam : non campanellam, exceptis bis. quibua hoc a aede apoatolica concessum fuerit. aliaque aimilia instrumenta. quondam quaestorum insignia, ferant pulseiitve ad excitandas personas; non petant tanquam debitum aut solitum, nec ulla arte, praetextu etiam dicendi orationem saneti Antonii aut alterius sdhcti vel aliter extorqueant pecunias; sed simpliciterA pio et modeste petendo eleemosynam, accipian/ tantum quod aibi liberaliter offertur, nec super iia eleemosynis ullam quovis nomine conventionem, faciant. Diligenter autem parochi curent, ut haec omnia praeciae observentur ab omnibus, quicunque illi sint, quibus etiam de episcopi licentia eleemosynas colligere licebit. Si quis autem contra praefata faeore ausus fuerit, ihterdicont ei. ne eleemosynae colligat, remque ad episcopum deferant, qui debitae do huiusmodi trangresaione sumet poenas.

4. Cum hospitalium et aliorum piorum locorum nomine eleemosyna collecta fuerit, rura erit episcoporum, ut illa in pium dictorum locorum uaum tantum, quorum nomine petita fuerit, convertatur.

Dt indtdytntiil.

1. Nullus, etiam quomodolibet exemptu», cuiusvis privifegii praetextu, indulgentias aliquas in ecclesiis etiam exemptis, sine episcopi licentia promulgare praesumat, sed, ut Tridentina constitutione cautum est. illae per episcopum, adhibitis duobus de capitulo, statis temporibus publicentur, et per eosdem etiam eleemosynae colligantur, quae ea de causa a fidelibus quandoque oblatae fuerint, idque etiam in ecclesiis regularium observetur.

2 Ad illud autem praesertim advertant episcopi, ne. indulgentiarum praetextu, impius exerceatur quaestus. Quare, dum per concinnatores et parochos, populum ad consequendam indulgentiam excitabunt, de eu illum moneri'curent, eius indulgentiae consequendae causa non esae necessario praestitutam eleemosynae largitionem, licet pium sit ecclesiae loeove illi, apud quem illius indulgentiae celebritas agitur, eleemosynam tribui.

Dt eeelttiit et oratoriu.

1. Non permittant episcopi privata per quemquam. erigi oratoria, nisi ex gravi causa ipsorum iudicio comprobanda, idque maxime advertant, ut nulli id permittatur, nisi oratorium eius sit capacitatis. ut in eo commode eorum arbitrio missae sacrum celebrari possit. ,

2. Oratoria privata ita aedificentur, uf ex eorum aspectu protinus appareat, ea esse loca Deo dedicata, super eisque nullus habitet, neve sint contigua loco ad usum sordidum destinato. .

Dt rofutrvationo bonorum eceUmaiticorum.

1. Provideant episcopi, poenis etiam propositis, ut. quandocumque clericus, qui vivens beneficium obtinebat, ex bac irita decesserit, haeredes illius quoscumque libros, scripta instrumentave ad illud beneficium quomodolibet pertinentia, quae in mortui clerici bonis reperiuntur, alteri clerico, qui in beneficium successerit, gratis tradant.

2. Invigilent etiam, proposita excommunicationis latae sententiae poena ne, eveniente caqp mortis alicuius clerici, beneficium ecclesiasticum obtinentis, ecclesiae suppelloctHem, remve ullam aeu scripturae. ad, ecclesiam cuius ille rector erat, pertinentes, aliquis asportet, sed omnia successori reserventur.

3. Curent etiam epiacopi. ut singulis annia. per personaji ab eia deligendae visitentur bona immobilia, tam ad moniales. quam ad hospitalia et pia loqà quaelibet pertinentia, inquiraturque an ea. qua deCet · diligentia; custodiantur, et an dictorum locorum ministri suo in eis custodiendis et conservandis fungantur officio. Idem etiani frequenter fieri curent do bonis quorumcumque beneficiorutn ecclesiasticorum.

4. Ne bona, praesertim . mobilia, ecclesiarum vacantium dissipentur diatrahanturque, hoc decreto statuimus, ut quandocunque parochialis cuiusvis eccleaiae in diaeresi vacatio contigerit, illa adhibeatur diligentia, ut parochus, qui ab eccldsia vacante propius abest, quamprimum dictae vacationis habuerit notitiam, ad eam se conferat, ibique. adhibitis piis praedictae parochiae viris, prout sibi melius visunt fuerit, inventarium omnium bonorum mobilium ac scripturarum ad eam ecclesiam spectantium, conficiat, eaque omnia penea aliquem eiusdem parochiae incolam, fide/ et facultatibus idoneum, deponat : qui postea ua omnia illi tradat, qui in eiusmodi ecclesiae curam successerit a quo traditionis huiusmodi scriptum testimonium accipiat. Quod etiam observari curent episcopi, quotiescunque in civitatb parochialia ecclesia vacaverit, per eoa, quos ad id munus delegerint. Idem etiam constituimus de aliarum ecclesiarum vacatione. quae bona* mobilia possident.

fi. Qui ecclesiastica bénéficia obtinent, ne illorum praediorum arbores, quae iure caedi prohibentur. caedant ; si vero quandoque aliquas ad ecclesiam eeclesiaeve domos sarciendae, aut aliam ob causam caedi oporteat, tunc in locum caesarum alias substitui curent.

Dt loeii i>H«.

1. Administratores locorum piorum, sive hospitalia sive montis pietatis sint, sive quovis alio nomine nuncupentur, ne administrationem suscipiant, antequam in manibus episcopi seu vicarii lurent, se fideliter et accurate munus suum exe' cuturos.

2. In eleemosynis petendis, hospitalium et aliorum piorum locorum nomine, illud observetur, ut qui eleemosynam petit, bonis 'moribus sit. et nuu ex numero quaestorum a sacra Tridentina synodo damnatorum, illudque officium gratis vel eliqua certa constituta mercede praestet, nec ullo modo dictarum eleemosynarum particeps sit. eique in singulo» annos licentia id agendi per episcopum seu eius vicarium renovetur.

3. Quos piis locis aliquid debere conrtiterit, iis eorundem locorum gubernium administratiove ne committatur, aut aliquod officium per ipsos in dictis locis exerceatur.

4. Eleemosynae et redditus bonorum piorum locorum in usus tantum pauperum convertantur, iuxta cuiuslibet loci institutum aeu laudabilem consuetudinem; alias sciant administratores, se ad restitutionem male dispensatorum teneri, nec eos posse in alios etiam similes usus propria authoritate convertere; et ai qua necessitas immineat, episcopum consulant.

b. Cui hospitalium aedium, in eisque hospitantium custodia curave commissa est, ia sit. qui pie. fideliter, ac omni cum diligentia et charitate officium suum exerceat, cavealque ne ab iis, qui hospitium ingrediuntur, in eove permanent, vel ab eo discedunt, quicquam ne minimum quidem exigat, petat accipiatve, nullamque cum eia. qui mendi-

catim eleemosynas \uaerunt. turpia lucri meal *j* pactionem? ut eoa in hospitio recipiat: aliaa gravia; aitno contra eum tanquam ministrum infidelem,- agatur. ,

•iy/ftmnem adhibeant diligentiam episcopi, ut aaltem semel aingulia antlia rationes administrationis repetant a quibuscunque qui bona hospitalium, confratriarum, fabricae eccleeiarum et aliorum etiam quarumvis piorum focorum, etiam ai mere laicalia et privata aint, administraverint, iuxta sibi a Tridentino concilio traditam facultatem.

7. Quicunque in aliquam confratriam receptus fuerit" qui ita rudis sit, ut prima chris.tianae fidei rudimenta non calleat, ea, infra certum tempus a confratria proscribendum, addiscere debeat, Nec episcopi permittant per aliquos ex confragibus disceptationes aut colloquia haberi de fidei dogmatibus. sed sermones tantum habeant iis de rebus, quae eorum statui conveniunt.

De *locationi ti conductioni.*

I. Si quis bona ecclesiab. hospitalis piive loci, cuius ipse solus, sive una cum aliis administrator est. per se vel interpositam peraonam, locationis nomine conduxerit, alteriusve contractus titulo acceperit, huiusmodi locatio nulla et irrita ait, et qui sic conduxerit acceperitve ab eo adminiatrationie officia, statim amoveatur, indignusque censeatur, cui in posterum talium rerum administratio demandetur. cum eoque praeterea ex iuria praescripto agatur.

'2. Qui piorum locorum bona conducere voluerit, idoneum det fideiusaorem. qui se insolidum obliget, aliter facta locatio et conductio nulla et irrita sit.

3. Si quando aliquorum piorum locorum bona locanda erunt, tunc locatio ne aliter fiat, nisi publice propositis edictis, factaque omnibus conducendi potestate, et meliorem conditionem pro dictis locis offerenti concedantur; alias locatio nulla sit; ne vero unquam eis concedantur, quos aliquid dictis locis debere constiterit.

4. Beneficium ecclesiasticorum bona ne patronis, eisve quorum cessione illa obtinentur, ne per suppositas quidem personae, etiam ad breve tempus, locentur, nisi de licentia episcopi in scriptie obtenta. qui. ecclesiae utilitate pensata, vel eam *concedet vel negabit, prout e re magis eoae judicaverit. qui contrafeceritj fructus dicti beneficii pro illo anno amittat.

Ds *ngnlarilnu.*

1. Regulares, qui in aliqua ecclesia parochial·, quaecunque illa sit. curam animarum exercent, diaecesanae synodo cum aliia intersint, ad illasque congregationes, examina et lectiones, quibus alios parochos intéresse iussum fuerit, et ipsi conveniant; aliaque parochialia onera, quae caeteris curam animarum exercentibus imposita sunt, ippi quoque sustineant.

2. Ne liceat regularium superioribus aliquos ad curam animarum exercendam, etiam ad nutum amuvibiles, ia ecclesiis etiam quae unionis iure eorum monasteriis adiunctae sunt, deputare, quamvis regulares essent, nisi do episcopi eonsensu. ot praevio eius examine et approbatione.

3. Meminerint regulares, quiconque illi sint, ex quibusvis eorum privilegiis a sede apostolioa impetratis, praesertim autem ex eo, quod Mare magnum appellant, sibi faetam non esse potestatem absolvendi in illis casibus, quos sibi episcopus reservaverit, caveantque ne ex hoc poonitentes decipiant, sciantque se eisdem poenis propterea subiaeere. quas episcopus contra eiusmodi transgressores inflixerit.

Di monielfotM.

1. Moniales omnes earum vitam componant aij* praescriptam eis formam per religionls-suae regulam et constitutiones, memores se mundo rqnunciantes,- castitatem suam solemniter altissimo vovisse, ao sub obedientiae suavi iugo. Christo' salutari in eat titatis holocausto perpetuo'famqlari debere.

4. Soient igitur in primis, nulli moniali licere, ullo aub. eoiore praetexture, ambire, directeque vel indirecte honores et monasterii officia quaerero; sed ai ad ea legitime eligatur, cum omni humilitate onus suscipiat, quemadmodum obedientiae ratio postulat. Quaecunque hoc in genere deliquerit, ita iure suffragii privetur, ut neque ipsa alias eligere. neque ab aliia eligi possit per tempus episcopi bene visum.

3. Domus, quae monasteriis monialium vicinae sunt, mulieribus inhonestis ne locentur, neve quis eis domibus ad eum usum utitur, ut ibi spectaqula. cantus, epltha, ludi et huiusmodi prophanae et inanes actiones exerceantur.

4. Nulli monialium liceat in monasterio res aliquae privatorum, quaeeunque illae sint, depositi nomine, cuatodiaeve causa habere; et si quae in presentiarum aliquid eiusmodi habent, quamprimum dominis restituant.

5. Illud observent episcopi, ut in posterum nullam monialem, quae ex eis non ait quas conversas appellant, ad professionem admittant, quae congrue legero divinumque officium recitare nesciat: cuius rei tunc fiat periculum, cum de ea. ad Tridentini concilii praescriptum, examen fit ante emittendam professionem.

fi. In quolibet mAnasterio liber ud hunc usum paretur, ut in eo professionis dies e| annus, quo facta est, describatur, eius monialis manu, quae in monasterio scribae officio fungitur; adhibeatur etiam superioris, qui eam admiserit, subscriptio, et eias etiam quae professa est.-si scribere sciverit.

7. Quae in monasterii praefectam electa fuerit, tanquam omnium monialium mater communis, omnes studiose admoneat, frequenterque hortetur, ut puro corde sint, vitaeque integritatem servent, nec quicquam in eis reperiatur incongruum. quod in regularis ftonestatis gloria maculam ponat, et divinapi possit offendere maiestatem.

H. Singulis hebdomadis capitulum congreget, in quo moniales erratorum· quae publice vel in suorutn officiorum munere admiserint, veniam spoute ac humiliter coram omnibus petant, poenitentiamque pro huiuamodi erratis ab ipsa pra'efecta imponendam alacriter suscipiant. si quae autem renuerit, per duos menses eidem velum adimatur.

9. Studeat praefecta frequenter cellas et suppellectilem monialium visitare; omnique diligentia utatur, ne ulla quidquam proprii habeat, aut pluequam ei ad usum suum concessum fuerit. quae autem quidquam proprii tenere deprehensa aut convicta fuerit, biennio activa et passiva voce privata sit, et quod habuerit proprium ei auferatur et, Tridentini concilii decreto, et regulae suae ordinibus et constitutionibus, gravius etiam episcopi arbitrio puniatur.

lb. In ecclesiis monialium interioribus nullus, praeter moniales sepeliatur, licet ibi antiquitus aliquorum, etiam confessorii sacerdotio, sepulchre extracta sint, nec liceat alicui hac de causa monasterium ingredi.

11. 81 aliqua anniversaria in eoclosiia monialium interioribus ex aliqua testantium pia voluntate quotannis agi debeant, ea deinceps in exteriori

eoirlesia agantur, nae liceat capellanis aliisve sacerdotibus, quamvis regularibus' monasteriorum etiam suae curae commissorum, hae de causa clausuram ingredi. a)iaa illis subluceant poenis, quae eoiora ingredientos monasterii clausuram sine cauaa et licentia legitima, variis summorum pontificum constitutionibus indictae sunt.

12. Episcopi^viros aliquos pios ac solertes eligant. ' qui curam, procurationem, patrocinium ac defensionem monasteriorum suscipiant, eisque certas praescribant regulus, ex quibua, quae sint muneris per eoa spscepfi partes, cognoscant. cum eisque frequentius agant, ut dicto muneri dili-' gentiua incumbant.

13. Constitutio illa Pii V contra moniales a clausura exeuntes, ot eisdem exeundi licentiam concedentes, easque comitantes et receptantes edita, quotannis primo quudragosihialis ieiunii dominico die promulgetur, ut eadem constitutione cautum eat.

14. lit Tridentini concilii decreto debita ait exeeutio. eique nulla Hat fraus, interdicat episcopus, poena anathematis etiam propositu, ne monialea aliuavo earum nomine, a puella quae in earum monasterio habitum suscipere intendit, vel ab eius parentibus, propinquis vel mercatoribus aliquid prorsus ex bpnia eiusdem, praetor victum et vestitum pro illo tempore, quo in probatione steterit, accipiant, etiam mutui vel depositi nomine, antequam illa professionem regularem emiserit.

Z>« *COlttllUtlOHibxi.*

1. Constitutiones editas in praecedenti synodo pro huius provinciae reformatione confirmamus et innovamus, easque in suo robore permanere declaramus. modo illae sacris canonibus, et constitutionibus sacri Tridentini concilii, et his nostris non adversentur.

2. I't autem nullus ignorantiae praetextu se excusare valeat, quominus, quae his constitutionibus decreta eunt, praestet, mandamus, ea in prima dioecesana ' synodo per unumquemque provinciae nostrae episcopum de more promulgari, et alias etiam, prout expedire iudieaverit. publicari.

3. Mulctae, quae his constitutionibus propter aliqua delicta inflictae sunt, ad episcopi commodum nequaquam convertantur, aed illae piis usi-, bus ipsius episcopi arbitrio attribuantur; eis.tamen liceat aliquam dictarum mulctarum partem delatori, exeeutori vel accusatori assignare, quae tamen tertiam partétn non excedat.

4. Quaecunque in hia decretis episcoporum authoritati commissa sunt, ea omnia per eorum vicarios expedire liceat, iis exceptis, quae ordinis episcopalis suut, quibusve a sacris canonibus, et praesertim a concilio Tridentino et constitutionibus nostris exclusi sunt.

D iynodo diofcriana ft proimeiali.*

I. Quoniam nonnulli episcoporum, abbatum, caeterorumve qui iure vel consuetudine ad synodum provincialem venire tenentur, hactenus magno cum rerum publicarum incommodo négligentes fuerupt, cum neo ipsi venerint, nec quemquam ad se excusandum procuratorem praemiserint, periculumque ait. ne eiusmodi contumacia, si nulla poena coercita fuerit, magnum detrimentum ecclesiasticae disciplinae allatura ait, statuit sacra synodus, in posterum episcopos, abbates, aliosve qui ad synodum provincialem vocati fuerint, et neque venire, neque se legitime excusare curaverint, omnino neglecti officii poenas illas dare debere, quae saeris canonibus contra huiusmodi contumaces inflictae sunt.

' 4. Cum tertio quoque anno, exTridentini concilii decreto, provinciale concilium celebranduip sit, idque convocare, indicere et celebrare ad metrgpolitanum spectet, nos volentes certam diem eiusdem concilii celebrationi perpetuis futuris temporibus indicere, statuimus, quod'tertio quoque apno in posterum, dominica quae est tertia post Paacht resurrectionis domini nostri lesu Christi, omnes coepiscopi provinciae nostrae in haiy.· metropolitanam ecclesiam nomine Sanctae Resurrectionis nuncupatam, *pro* huiuamodi concilii celebratione convenire debeant; .haheque constitutam concilii provincialia indictionem ita ratam Hrmamque esse statuimus, ut »|ne aliqua alia yel literarum significatione, vel edicti promulgatione, vel nuntii deafihatione. omnea et singuli eiusdem pr<f*inciae episcopi ita censeantur vocati et moniti, ac ai id per literas. nuntium vel edictum publicum factum fuisset. Déclarantes tamen per hoc perpetuum indictionis decretum non fuisse noc esae in aliquo derogatum iuri eiusdem metropolitan!, quominus dictum constitulum diem locumque. ex canonum iure et ex concilii Tridentini decreto, prorogare, accelerare vel mutare valeat, «modo intra triennii spatium illud semel celebret, et tunc eius diei ve) loci mutationem coepiscopis per literas suas idem metropolitanus significet; qui etiam in eo celebrando observare debeat eae illius celebrandi rationes, quae in congregationibus tractatae et deliberatae sunt, et de quibus satis constat in huius sanctae synodi actis publicis.

3. Meminerint episeopi. sibi a sacris canonibus, praesertimque a Tridentino concilio, id iaiunctum esse, ut quotannis diaecesanam synodum habeant pro suae diaeceeis reformatione; quod officium ipsi ne negligent aut praetermittant, illarum poenarum memores, quae contra eoa sancitae sunt, qui huiusmodi negligentiam admiserint.

4. Diaecesanae synodo personaliter intersint omnes clerici etiam exempti, qui tamen, cessante exemptione, eidem intéresse deberent, nisi legitime impediantur; tunc enim legitimum mittant excusatorem. qui de impedimento doceat, alias contra absentes procedatur ad poenas iuris.

5. Qui synodo intéressé debent, pridie illius diei, quo synodus habebitur, devote ac pie ieiunent; die vero quo synodi initium fiet, sacerdotes omnea synodo interessentes, missae sacrum facere ne praetermittant.

8. (Ium provincialis concilii celebrandi constituta dies appropinquaverit, episcopi in singulis ecclesiis tam civitatis quam diaeceeis, die festivo praecedenti, supplicationes agi curant, ut in ille sancte actione foeliciter dirigenda ef absolvenda, auxilium Dei misericordis impetretur; tum .-per concionstores ' populum moneri faciant, ut tunc unusquisque frequentius ac devotiua orationi insistat.

7. Dum. provinciale concilium habebitur, in unaquaque cathedrali et collegiate ecclesia provinciae nostrae, quinta quaque feria, missa quae de *Spiritu uiieto est,* solemniter celebretur; quod si id solemnioris officii ratio impediat, saltem tunc de eo commemoratio flat.

Ds *iii, puti fmtratim ad constitutions»* pvrtfaMt.

1. Quaecunque in hac synodo provinciali Ravennatensi II acta decretave sunt, ea omni qua debemus, obedientia, reverentia ac humilitate, iudicio ac authoritati sanctae Romanae ecclesiae, aliarum ecclesiarum matris et magistrae, emendanda ac corrigenda subiicimus.

2. Si in aliquibus huius synodi deeratis*, pro ipsorum observatione ac exacutione nulla fuit ap-

posita poena, June contra' transgressores agant A episcopi'salutari poenitentia, auroaroeris aut pecuniae in -pioa· usus eroganda·, aut suspensionis ab execution; ordinum, aut exilii, aut alia graviori poena pro eorum arbitratu, qualitatibus delicti' ac 'personarum accurate pejisatis; declarantes 'per haec decreta, non intelligi renunciatum. aut alias praeiudicatum constitutionibus, privilegiis ae concessionibus. authoritate-aporffolica concessis.'condirmatis^ut" approbatis.

haut Deo.

Supradictae synodo interfuerunt.

Illustrissimus et reverendissimus dominusOabriel cardinalis Paleotus. episcopus Bononiensis

Reverendissimus dominus Annibal dé ôrassis, episcopus Faventinus.

Reverendissimus dominus luliue. Cananus, episcopus Adriensis.

Reverendissimus dominus llercules Saemtus, episcopus Comaelensis.

Reverendissimus dominus Ferdinandus Farnesius, episcopus Parmensia.

Reverendissimus dominus Angolus Peratius, episcopus Sarsinatensis,

Reverendissimus dominus Benedictus Mansolus, episcopus Regiensis.

Reverendissimus dominus Io. Andreas Caligarius, episcopus Brittouioriensis *(etc).*

Reverendissimus dominus Io. Franciacua Canobius, episcopus F^roliviensis.

Revehendus dominus Paulus ^milius de loanninis, procurator reverendissimi domini episeopi Cesenatensis.

Magister dominus Alexander Sopranos, procurator reverendissimi domini episcopi Fanensia.

Reverdndus dominus. Io. Baptista Valentinus, procurator çeverendiaeimi domini episcopi Mutinensia.

Reverendus ^ominus Alexander Canalius, procurator reverendissimi domini episcopi Ceruriensis.

Reverendus dominus Fabius Tempestinir», procurator reverendissimi dtnuni epiacopi Imolensis.

"Reverendus dominus Bartholornaeus Haesus, procurator reverendissimi domini episcopi Cerviensis.

Reverendus dominus Hyeronimus *(sic)* Nerius. procurator admodum reverendi domini abbatia Sanctae Mariae de Vangadicia. diaecesis Adriensis.

CONCILIUM TURONENSE
1583 maii 1 r eeptembri.

Supra col. 261 C.

Bibllographia:

1-8) *Supra coi.* 261 -4.'*'

9) Les decrets dv concile provincia) de Tovrs, tenv sqartie a Tovrs, av mois de may, partie à Angers au mois de yptembro. l'an de nostre salut mil cinq cens quatre vingt* trois, corrigez A approuues par le sainct siege apostolique, tràduicts de latin en françois par Simon Gallant, Tourangeau ; derniere edition, augmentée des cas reseruez au pape d i nosdits euesques. A Roven, chez Thomas Daté, rue aux luifs. près le Palai». 1618.

In-8·, 33 fan. - 134 fcn. — Aix. Méjane».

SYNODUS DIOECESANA LEGIONENSIS
1583 iunii 11.

Synodua dioecesana Legionensia ip Hiapania, celebrata die 11 iunii 1583, sub Francisco Trugillo, episcopo Legionensi.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus

1i Constituciones . . . *(titulue* supra *rui.* 797 D).

De hac synodo confer opus cui titulus.

21 Gams, *Senet epiecoporuat,* (167 1). p. 42.

SYNODUS DIOECESANA PARMENSIS
1583 septembris 13-A

Supra col. 267 B.

Exstant constitutiones synodales in opere eui titulus

Constitutiones, qvae a synodo dioeceeana Parmen., in-ea praesidente ili"* & reuerendiss** domino d. Ferdinando Farneeio, Dei A apostolicae sedis gratia episcopo Parmen. & comite, editae sunt. alijs antea conditis constitutionibus synodalibus inherendo, illasque innouando 6 confirmando, anno M.D.LXXXIII. Parmae, typis Erasmi Viotti, 1584.

In-4*, 33 p. — Piacensa, civica; Parma. Palatina.

P. 3-5, haec synodus celebrata est tribus sessionibus, diebus 13, 14 et 15 septembris 1583.

SYNODUS DIOECESANA LIMANA II
1584 februarii 8-9.

Supra eoi. 267 C.

Synodus dioeceaama Limana II in Peravio, celebrata in civitate Regnat, diebus 8 et 8 februarii 1584, sqb sancto Turibio Alphonse Mogrovejo, archiepiscopo Litnano.

Exstant constitutiones synodal·· in operibus quibus tituli:

1) Lima limata, (1673), ... (titulus *tupra eoi.* 157 B, n, 1).

P. 306-31, synodus dieoeeeana Limana II.

3) Concilia Limana, (1684), ... *(tiiuiut tupra coi.* 315 C, n. 3).

P. 306 -10, synodus Limana II.

3-4) Aguirre, *tupra eoi. 368 C,* n. 3 - 4.

SYNODUS DIOECESANA IMOLENSIS
1584 augusti 33.

Supra col. 307 C.

Exstant constitutiones synodales in operibu quibus tituli:

I) Constitvtiones ot monita edita in synodo dioe«esana Imolenai, habita die 23 augusti 1584. de mandato perill* A r" domini d. Alexandri Musotti,

episc. Imolensis A domus atque aerarij secreti ·. A. n. domini Gregory XIII praefecti, praetidente in ea, pro dioto reuerendiss.episc, admodum r. d. d. Fabio Tempestiuo, v. i. d., protonotario epost. A eiusdem in spiritualibus A temporalibus'vicario generale; quibua addita aunt, vt magia omnibus fnnotescatft, ' aliqila nonnullorum summorum pontificum, A an- 'crurum conciliorum constitutionum exempla, neenon formulae quaedam baptisatos.' cqntirmafos, matrimonio cOnlunctos in libro describendi, A aliarum rerum parochia admodum vtilium. *[Intignt.]* Bononine, apud Alexandrum Benatium, auperiorib. permitton., 1585.

In-4*, 4 f. i indictio, index)· 74 p. Bologna, universith.

P. 25-74, appendix documentorum ad hanc synodum attinentium.

CÔNCÏLIUM TARRACONENSE

1584 novembri.

■>'upra *coi.* 308-12.

Bhlliagraphfa ;

Antonii Augustini, archiepi.scopi Tarraconensis, 'opera omnia quae, multa adhibita diligentia, colligi potuerunt; volumen primum, quo de legibus et senatusconsultis, tum de nominibus prdpriis tbu πανιιχταυ Florentiiii libri cum notationibus continentur. *[Figurat.J* Lucae. MDCCLXV, typis Joaephi Rocchii, censoribus approbantibus.

(T. 11:) ... Volumen secundum, quo emendationum et opinionum Jjbri quattuor: ad Modestinum. sive de excusationibus liber singularie; Antonii Augustini aÿ Laelium Taurellum et Taurelli ad Augustinum, de militiis epistolae; constitutionum graecarum codicis JustinAni collectio et interpretatio ; Juliani antecessoris Constantinop. novellarum Justiniani imperatoris epitome; ad titulum Pandectarum de diversis regulis juris antiqui explanationes, commentarii ad institutiones imperatoris lustiniani continentur ... MDCCLXVl ...

(T.III:) .. .Volumen tertium, quo de emendatione Gratiani ; de quibusdam veteribus canon, ecclesiasticorum collectorib. judicium ac censura; canones poenitentiales cum notis : notae in canones Hadriani pspae; constitutionum provincialium Tarraconensium libri quinque, item de Tarraconensibus pon-. titicibus brevis commentarius; constitutiones concilii provincialis Tarraconensis anni MDLXXX1V; constitutionum synodalium Tarraconensium , partes quinque, continentur, ... MDCCLXV1I ...

(T. IV:) ■. ı Volumen quartum, quo antiquae collectiones decretalium cum Antonii Augustini notis continentur ... MDCCLXIX ...

(T. V:) ... Volumen quintum, quo de synodis et pseudosynodis commentarii; juris poqltficii veteris epitomes, para prima, tum ad epitomen universam Francisci Aduartis notationes continentur ... MDCCLXX...

(T. 1'2;) . .. Volumen sextum, quo para secunda et pars tertia epitomes juris pontificii veteris. tum repertorium decisionum rotae continentur ... MDCCLXX1 ... . , x

(T. VII:) .. .Volumen septimum, quo institutionum juris fragmenta <Juo nunquam antehac edita, bibliothecae graces mi. latina me. mixta ex libris editis variarum linguarum ; epistolae cum notationibus nunquam antehac editae, fragmenta historicorum emendata a Fulvio L'rsino; Fulvii Craini uotaq ad Sallustium, Caesarem, Livium, Vellejum. Tacitum, Suetonium, Spartianum et alios; Marci Terentii Varronis para librorum quattuor et viginti de lingua latina, ex bibliotheca Ant. Augustini ; Marci Verrii Flocci quae extant, et Sexti Pompeii Festi de verborum significatione libri viginti, ex bibliotheca Ant. Augustini, continentur ... MDCCLXXII ...

(T.VH1:) ...Volumen octavum, quo antiquitatum Romanarum Hiapanarumque in nummis veterum dialogi bispanice et latine ex inteqiretatione Andreae Schotti; de familiis Romanorum liber singularjs; Ant. Augustini musei antiquiora numismata, nunquam antehac edita ; de insignibus et familiis nobilitatis hispanae dialogi, hispano sermone : opuscula et fragmenta magnam partem inedita : et consiliis multorum codicis interpretatio, ex bibliotheca Ant. Augustini, continentur ... MDCCCLXXIV...

In^folio, 8 vol., xxviij p. (praefatio) - 67+p. - 1 f., cxxi (Vita Augustini) - 550 p., civ p. (Gerhardi von Mistricht, historia iuris ecclesiastici) · p.. viii - 743 p., LXXX p. (de synodis etc.) - 646 p., vi - 721 p., vi- 686 p., viii - 511 p. - LXI f. (figurae aunismaticac'. — Genova, urbana; London, British Museum.

T. III. p. 217-44, de quibusdam veteribus canonum ecclesiasticorum collectoribus.

P. 245 - 344, canones poenitentiales.

P. 345-68, Hadriani papae capitula, cum notis A. Augustini.

P. 371 · 520, constitutionum provincialium Tarraconensium libri quinque, item de Tarraconensibus pontificibus.

P. 521-32, constitutiones concilii provincialis Tarraconensis, editae anno 1584.

P. 533-610, constitutiones synodales Tarraconenses.

81XTV8 PAPA V

1585 maii 1 - 1590 auguati 27.

Sixtus V (Felix Pbrretti), natus Montalte in marchia Anconitana, electus papa die 24 aprilia 1585, coronatus die 1 maii 1686. mortuus die 27 augusti 151*0.

Vita et constitutiones Mixti V habentur in aeqaentibus editionibus diversorum bullariorum.

1) Bullarium Romanum anno 1585. — /psenonssdi.

2) Bvllarivm, sive collectio diuersarum constitutionum multorum pontif., a Gregorio saptimo vsqve ad e. d. n. Sixtvm qvintvm pontificem opt. max., cum rubricis, summariis, lucubrationibus A quadruplici indice d. Laerty Cherubini de Nursia, jureconsulti, editvm opera A industria haeredum Antonij Bladij, impressorum cameralium. *[Intignt·]* Romae, apud eosdem haeredes Antonij Bladij, typographes r. camerae apoat./'M.D.LXXXVI, cvm privilegio.

In - folio, 4 f. (dicatio Sixto V, index) - 1404 p. - 28 f. (index). — Milano, seminario; Roma, Saint-Louis des Français; Roma,Vaticana; Trisulti (Italia), certoca.

P. 1364 - 404, constitutiones Sixti V.

3) Bvllarivm, aive collectio constitvtionvm hvevsq. editarvm a ··· d. n. Sixto qvinto, pont. opt.

M·

, max, cvm rubricis; summaria, lucubrationibus ** triplici indice d. l>aert(j Cherubini de Nursia, in-reiMinaulti. oditum opera * industria haeredum Antonij Bladlj. impresdorum cameralium, cvm privilegio.. /Zasiy»».) Romae, apud eosdem haeredes tvpographarios camerales, M. D.LXXXVIil.

' (T. il:) Bvllarii aive collectionis constitutionum annis quatuor sui pontificatus editarum * sM d. n. Sixto qvinto. pont. opt. max., para secunda, cvm rubricis, summarijs, lucubrationibus * triplici indice, d. LaertijfCherubini de Nursia, iuroconsulti & curia capit, secundi collât,, edita opera 4 industria Pauli Bladij. impresseris cameralis. cvm pftvilegio. [In-n<jn*./ Romae, apud eundem Paulum, typpgraphum eaineralem, M. l>. XC. [In Jitu:] Romae, apud Paulum Bladum. ' typographum cameralem, M.D.XC.

In - folio, 9 vol., 3 f. - 970 p. - Þ f. (index) - 9 f. - 297 imrsrfosr 91!') p. - 3 f. (index). — Roma. Saint-Louis dos Français; Trisulti (Italia), certosa.

4> Li privilegii della sacra religione di 8, Gio. Çieroxdimitanb, con vn' indice vulgare copiosissimo, nggiunto da Licomo Bosio, per maggior coipmoditA dei canaliori: con license gio' svperiori. /Zatuqnr.l In Ruma, appresso Giacomo Torniert. M1TLXXXIX.

In-4". 96 p. · 19 f. (coremoniale, index) — Roma, Propaganda.

P. 60 - R et 83 · 99. constitutiones Sixti V.

5i Laerti Chcrybini de Nvrsia. civis Romani 4 in Vrbe praestantissimi advocati, bvllarivm, sive nova- collectio plurimarum constitutionum, apostolieiirum diuersorum . Romanorum pont..' a beato Leone primo, vsqve ad d. n. P.-vlvm qvintvm, qvae amplioribvs qvam antea Ivcvbrationibvs illvstrata. septingentis 4 triginta duabus, tam antiquorum quam successorum Romanorum pontificum, in priori eius collectione non editis sanctionibus. C locupletata: iuxta seriem tem[iorum disposita. In tres tomos distincta, mendis innumeris expurgata, quadruplici indice exorpata, diuque desiderata, in lucem prodit: tomus primus. Cvm privilegiis. [In-rimr.j Svperiorvm permissv. Romae, ex typographie camerae apostolicae, M.Dtj.XVII. y

ГТ. II:) ... apostolicarum diucrsopdm Romanorum pont.. a Pio gpurto vsqve ad Inqoeentinti nonvrn. qvae ampliorinvs qvam antea Ivcvbrationibvs illvdrata. multis in priori eius collectione non editis sanctionibus locupletata, iuxta seriem temporum disposita, mendis expurgata, diuque desideratu. in lucem prodit: tomus secundus, cvm privilegiis ...

(T. 111.) ... apostolicarum Clementis octavi et s'" d. n. Parii qvinti qvae pervtilibvs Ivcvbrationibvs illvstrata, inxta seriem temporum disposita, mendis expurgata, diuque desiderata in lucem prodit; p tomus tertius, cvm privilegiis ...

[Titulat apptndtei»:] Appendix.. Efflvxorvnt, ob earvm multitudinem, tree pontificiae constitutione* a sede earum, cuique a me dum- huiusmodi texebam collectionem, praefixa, et aliae, qvadraginta congrno tempore A mendis castigatae, haberi non potuerunt, eas tamen omnes vti, perutiles apprimeque necessarias in calce operis imprimendas duxi, illarum singulis duplicem adiebi numerum in fronte, primvm digestarvm in hac appendice constitutionum ordinem indicantem, alterum vero calculum earumdem sub quo collocandae fuerant in opere, referentem; caetervm, typographi camerales huiusmodi in posterum editionem euulgaturi inuigilent, rogo, vt in hanc appendicem redactae constitutione· suis quibuscumque locis, obseruata temporum serie, ml semper adhaesi, consignentur [IntifM.] Romae. ,ex typographie camerae apostohean, M.DC.XVII.

(T. IV:) Bvllarivm, aive nova collectio constitutionum apostolicarum Pavli qvinti. Oregorii decimi-qvifiti et s. d. n. Vrbani net*vi, opus posthumum L*er)ii Chervbini, ivrisconsvlti Romani et in Vrbe olim praestantissimi advocati, ab eo non absolutum ao diu desideratum,'nrper a d. Angelo Maria Cl(ervbiùo filio, congregationis Casinensis monacho professo, perfectujn, rubricis itidem, summarijs. lucubrationibus A quadruplici iustfuotum indice, in lucem prodit,,Tomvs.qvartva. [latifnr.] Romae, ex typographie r. camerae'àpostolicae, M.DC XXXII cum prjjjiggjo £ superiorum auctoritate.

. (T. F.) Bvllarivm Romanum novissimum, ab VrbamTVIII vsqve ad s"'" d. n Clementenv X. opus absolutissimnm: pp. Angiêlvs a Lantvscq, et loannes Pavlvs'a Roma, ordinis Minorum 8. Francisci strictioris obserunntiae, collegerunt, et plurimis auxere constitutionibus eorumdem Vrbani VIII, InnocentiiX II et Alexandri VIF, quae in canteris editionibus desiderabantur; rubricis quoque, suipmarijs, scholijs 4 indice quadruplici exornarunt: tomvs qvintvs et sextvs, in duo volumina distincti. /Intigne.] Romae, ex typograpbia reucrendao camerae «postolicac, M.DC. LXX1L svperiorvm permises et privilegio.

(T. I'l, ut V;) .. . collegerunt, auctis Alexandri VII & in vnum redactis Clementis IX A Clementis X* constitutionibus quae vsque *d prnescns tempus emanarunt, rubricis quoque, summarijs. scholijs A indice quadruplici exornarunt: tomvs sextvs. [in-Romae ...

In-folio. 6 vol., lif. (dicatio ad Paulum V. index) - 74'I p,, a f. - 715 p., a f. - :ni p.. a f. - 70 p. (appendix) - aa f. (index) - 1<>8 p. >index) - I f.. 4 f. (dicatio; - 448 p. - 59 f. | index | · 1l p. (additio) - a C. 18 f. (index)-535 p.. 9 f. 41<9 p. — London, British Museum: Lyon, ville: Paria, Bibl. net. E 644 er 645: Rome, collegio Seozzese: Roma. S. Anselmo: Roma, Saint - Louis des Français. Trisulti (Italia), certosa.

T. II. p. 486 · 686 ot t. Ill, append, p. 36 · 49. Ii'i et constitutiones Sixti V.

6) Flavii Chervbini. Rpmani, i. v. d., et collegiatae ecclesiae S. Mariae in via Lata de Vrl>e canonici, compcndivm bvllarii. a Laertio Chervbino patre nuper editi: a b. Leone primo vsqve ad I'avlvm V, in tree tomos distinctum, iuxta seriem eiusdem bullarij. dispositum, seholijs duobus ad singulares cuiusque pontificis sanctiones auctum; nonnullis aiijs ad eorumdem scholiorum praefinitionem constitutionibus opportunis ornatum, optatum assidue, et copiosissimo indice refertum, in lucem prodit; tomus primus, cvm privilegio. [Innignt.] Venetiis, apud Antonium Pinelhim, MDCXXI1I. svperiorvm permisse,

(T. II:) ... nuper editi, a Pio qvarto, vsqve ad ,Innocentivm IX; tomus secundus, cvm ...

(T. III:) ... nuper editi, a Clemente VIII, vsqve ad Pavlvm qvintvm; tomus tertius, cvm ...

In - folio, 3 tomi in 4 partes, 6 f.. (dicatio, index) - 143 p., 3 f. - 148 p., 9 f. - 67 p., 193 p. (appendix, index). — Paria, Bibl. nat E 1311; Tristilti (Italia), certosa.

T. II, p. 110-43, et append., p. 8-9. constitutiones Bixti V.

7) Flavii Chervbini, Romani, v. i. d.. et collegiatae ecclesiae 8. Mariae in Via lata de Vrbe canonici, compendivm bvllarii a Laertio Cherubino patre nvper editi, a b. Leone primo vaque ad Paulum quintum, in tre* tomos discinctum; iuxta seriiqit· eiusdem bullar(j dispositum, scholiis duobus ad singulas cuiusque «pontificis sanctiones auctum. À copiosissimo indice ditatum, in lucem prodit. Tomvs

primva. Lvgdvni, avmptibvp Lavrentii Dvrand, M.DC,XXIV, permiaav avperipcvm.

(T. I!:) ... nvper editi, ▪ Pib IV v.aque ed Innocentium IX, tontva'aecvndv» .·..

(T. HI;) ı ı ı nvper editi, a Clemente VJlt vaque ad Paulum V, torn»· tertiv» ...

In-4°, 3 vol.. In *t.* (dicatio, index) - Util p., 1 f. - 259 p.. 1 f. - 152 p. - 103 f. (index). — Lyon, ville.

- T. ΓI,'p. 193-349, et III append., p. 131, conatitutionea Bixti y. '

H) Flavii Cherubini .. . compendium bullarii a Laertio Che^ubino patro nuper, editi, a b. Leone primo usque ad Paulum V. in tre» toino» distinctum ... Venetiia, apud A. Pinellum, 1524.

In · foljo, 3 vol, — Pari». Bibl, nat. E 139. — Ipae non vidi.

9) Bvllarivm ('aaineneo. aev constitvtionea avmmorvm pontificum,· imperatorum, regum, principum *A* décrétai «aerarum congregationum pro congregatione Caainensi .caeteriaque rogularibua, cum eadem directo vel indirecte partieipantibua: tomva pritnvs, complectens privilegia, libertate». immunitate», exemptione», praerogatiiaa & onera ex eiuadem congregationi· archiuis plerumque aelecta, per r. p. d. Cornelivm Margarinvm. eiusdem congregationi» generalem archiuistsm, ad commodvm ot vtilitatem cvuctorvm regvlarivtn. cum appendice reciproquarum inter regulare» communicationum, priuilcgiorum. aunimarijsque ac quadruplico indico, ▪vperiorvm périmant et privilegii·. *llntignt.)* Venetiia. M.DC.L. typi» Omnlbenij Ferretti.

(T.)):) ... principem, deerota «acraruin congregationum. deciaione» «ac. rotue Romanae aliorumque tribunalium nenteutiae pro congregatione Cntainenai. cneterisque regularibua cum eadem directo vel indirecte partieipantibua; tomva secvndvs. complectena priuilegia. donatione». vnionea, libertate», exemptione·, praerogatiuaa A onera ex eiuadem congregationi» nrchiuija plerumque soleeta, per d. Cornelivm Margarinvm, praedictae congregationi» abbatem et generalem archiviatam. ad commodvm & vtilitatent cunctorum regularium, cvm svmmuriis, appendice et indice locvpletissimo, addita explanatione dictionum exoletarum Longobardicarum, quae nedum in hoc opere »ed in caeteri» Longobardici» monumenti» haberi poaaunt. /Tvderti, ex tvpographia Vincentij Galasslj, «vperiorvm pertnitav, M.DC.LXX.

In · 4". 2 vol.. 43 f. (index) - 431 p.. fit) f. (index) - 572 p. - 1 f. — Trisulti (Italia), certoaa.

T. 1. p. 245-5Λ, 399-407, t. II, p. 495-510 et 540-3, conatitutionea Sixti V.

10) *(Titula» inteulptu»:)* Bvllarivm Romanvm, a h. Leone magno, vaque ad ». d. n. Innocentivm X, opua* abaolutiaaimum Laërtij Cherubini, praeatantiaaimi i. c. Romani, **Aad.** Angelo Maria Cherubino. monacho Caaainenai, denuo illuatratum A recensitum; editio noviaaima, quatuor tomia diatributa. viti» A tconibua aenei· omnium pontificum exornata. Lvgdvni, aumpt. Phil. Borde, L. Arnaud A Cl. Rigaud, MDCLV, cum prtuil. regia.

(Titulu»:) Magnvm bvllarivm Romanvm, a b. Leone magno vaqve ad a. 0. n. Innocentivm X, opva abaolvtiaaimvm Laertii Chervbini, praeatantiaaimi iuriaconaulti Romani, et a d. Angelo Cherubino, monacho Caaaiqenai, nunc denuo iiyiatratum A recenaitum, editio noviaaima, quatuor tomi· diatributa, vitia A iconibua aenei» omnium pontificum decorate, in qua non aolum conatitutionea omne» ». d. n. Vrbani VIII, quotquot reperiri potuerunt, ordine temporia inaertae. appendioeaque duae auia looia reatitutae, verum A a. d. n. Innocentii X eonatitutionee vaqne ad jrafie diem emanatae, abat auper· additae, auia · rubricia A acbolija eonuenientibua. aummarijaque marginajibua exornatae, m tandem yberioribug quam antea Indicibua locupletatae: tomv» primvv *(Figura.)* Lvgdvni. aumptib. Philippi Borde. Leur. Arnand A Cl. Rigaud, MDCLV.

' *(T. il:)* Magnvm bvllarivm Romgnvm'. a Pio qvarto vaqve ad Innocentivm IXf opv· ...', tomva ▪ecvndva ... M. DCLV.cum privilegio regia.

(T.tH:) Magnvm .bvllarivm Romanvm, « Clemente VIII vaqve ad Gregorivm XV, opta .... tomva tertiv· ... M.DC.LV, oum privilegio regia.

(T. IV:) Magnvm bvllarivm Romanvm, >a. pontificum Vrbani VIII A Innocentii X conatitutionea complectens. opv· .... tomv· qvartva'. cui «d calcem adiecta e»t appendix nonullarum (»>r> constitutionum circa ordinem B. Mar(ae de Morcelle Redemptiitni» captiuorum. *fFigura.)* Lvgdvni. aumfitibua l'inlippi Borde, Lavrentii Arnavd A Clavdii Rigavd. M.DC.LV, crm privilegio regi».

(F. 303-22. tituln»:) Appendix pontiflriarvm. coniititvtionvm. a* diuerai» pontificibus editarum, circa privilegia, gratina et indvlta ordini B. Mariae de Mercede Redemptioni» captiuorum. per eosdéni""" summo· pontifice· cnnco··», horum autem pontificum nomina recensentur hic proxime in indice initiorum, iuxta seriem temporia digeato. cura A diligentia illuatr. ac renor, d. d. epiacopi Vigevanen»i·. eivsdem ordini» B. Mariae de Mercede professori».

(T. V:) Magnvm bvllarivm Romanvm. ah Vrlmno Vili vaqve ad ·. d. n. Clementem X. .opv» «l›»‹›-Ivtiaaimvm a rr. pp. Angelo a Lantvsca et loanne Pavio a Roma, ordini· Minorum Sancti Francinci /strictioris obseruaIntiae collectum, plurimi· auctum Vrbani VIII A Innocentii X nouiasimeque Alexandri VIJ & Clementi» IX A X pontificum constitutionibua, quae in praecodentibu» editionibus desiderabantur: tomv» qvintv». rubriei». xummarii·. «cholii· A indice quadruplici exornatu», nvnc primvm in Gallia exevsv». *(Figura.)* Lvgdvni. sumptibus Lavr. Arnavd et Petri Horde. M. DC. LXXIII, cvm privilegio regi».

In-folio. 5 vol., 7 f. dicatio, index) » H32 p. 2 f. - 72H p.. 2 f. - 451 p.. 2 f. - .ft2 p. - 2H f. (index rubricarum) · 124 p. (index verborum). IH f. (index) ı 570 p. - 21 f. (index). 2 coi., cum figuri». — Chambéry, séminaire; Lyon, ville: Milano. Ambrosiana Roma, collegio Hcoxxeie. Triaulti (Italia i, certoaa

T. 11, p. 490-599 et t. IV. p. 313-5, vita et constitutione» Hixti V.

11) *(Fronti» titnlw:)* Jivllarivm Romanvm. a b. Leone magno vaqve ad ». d. n. Clemontein X. opua abaolutieaimum Laertij Cherubini, praoatantiaaimi i. c. Romani, A a d. Angelo Maria Cherubin<>. monacho Caaainenai A elij» illuatratum A auctum: editio noviaaima. quinque tomi» distribute, viti» A iconibua aenei» omnium pontificum exornata. Lvgdvni, aumpt. Petri Borde. loanni· A Petri Arnaud. MDCLXXXX1I. cum privilegio regi·. L. Spirinx acui.

(Titulu» oprrit:) Magnum bullarium Romanum, a. b. Leone magno uaque ad ·. d. n. Clementem X. opua ab»otu(ÎMimum Laertii Cherubini, praeataatiaaimi iuriaconaulti Romani, **Aad.** Angelo Cherubino, monacho Cnaatnenai, noviaaime vero a rr. pp. Angelo a Lantuac.a A Joanne Paulo a Roma, ordini» Minorum 8. Francisci atrictiori· observantiae, quinti tomi editione Illuatratum A auctum: editio noviaaima, quinque tomi» distributa, vitia A iconibu«,,aenei· omnium pontificum decorata,' in qua non aolum constitutione· omne· ·. d. n. Vrbani VIII quotquot reperiri potuerunt ordine temporis in-

•ertae appendioesque da·· tai* restituta· loci», a verum A ». d. ·. Innocentii X, Alexandri VII, Clementi· IX A Clementis X constitutiones, usque ad hanc die· emanat··, superadditae tant, rubricis •aie A scholii» .convenientibus, summariisque margiaalibus exornatae, ae taidem uberioribus quam antea indicibus locupletat··; tomus prima·, flnrignC.J Lugduni, sumptibus Patri Borde, Joannis A Petri Arnaud, M. DC. LXXXXII, cum privilegio »«gi».

(T.II:) Magnum bnllarium Romanam, a Pio quarto usque ad Innocentium IX, opus tomus •ecundu» ...

(T. *Hl:)* Magnum bullarium Romanum, a Clemente VIII usque ad Gregorium XV . . ., tomus tertiua ...

(T. IV:) Magnum bullarium Romanum, s». pontificum Vrbani VIII A Innocentii X constitutiones complectens, opu» .. ., tomua quartua, cui ad calcem adject· eat appendix nonnullhrum'constitutionum circa ordinem B. Mariae.de Mercede Redemptiuni» Captivorum. *(Ituignt.J* . . .

(T. V;) M gnum bullarium Romanum, ab Vrbano VIll usque ad a, d. n. Clementem X, opu» absolutissimum, a rr. pp. Angelo a. Lantuaca et Joanne Paulo a Roma, ordini» Minorum Sancti Franciaci strictiori» observantiae, collectum, plurimis auctum'Vrbani VIII A Innocentii X novissimeque Alexandri VII A Clementis IX A X pontificum constitutionibus, quae in praecedentibus editionibus desiderabantur. Tomua quintus, rubricis, »ummariis, avholiia A indice quadruplici exornatus, nunc denuo in Gallia excusus. *[Intigtu.]* Lugdurii, aumpt. Petri Borde, Joanni· A Petri Arnaud, M. DC.XCVII, cum privilegio regis.

In - folio, b vol.. 8 f. (dicatio, index i - 833 p., 2 f - 72« p., 2 f. - 451 p., 2 f, - 308 p. - 28 f. (.index) - 126 p. (repertorium rerum). 18 f. (index) - 570 p.- 21*f. (index). — Nice, séminaire (t. V); Roma, collège Belge.

T. II, p, 490-699, et t. IV, p. 299-301, vita et constitutiones Sixti V.

121 Bullarium totius ordinis hotpitalaris 8. Joannie de Deo, summorum pontificum conatitutionea sacrarumque congregationum decreta ad dictum ordinem spectantia, complectens, compendiis ac notis italico idiomate, pro uau fratrum ejusdem ordinis illustratum, eminentissime et reverendissimo principi Fabritio. episcopo Albanen. a. R. e. cardinal! Paulutio. sanctissimi d. n. papae Innocentii XIII in alma Urbe vicario generali, sacrarum congregationum episcoporum A regularium A sacrorum rituum praefecto, nec non praefati ordinis protectori vigilantissime, dicatam. Romae, MDCCXXIV, ex typographie reverendae camerae apostolicae, superiorum permissu.

In-folio, 27 f. (dicatio, praefatio, nomina generalium et conventuum, index)-335- 8 p. (appendix)-7 f. (index).—'Roma, Propaganda.

P. 105 seqq.. constitutione» Sixti V.

13) Magnum bullarium Romanum, a beato Leone magno usque ad ». d. n. Benedictum XIII, opus absolutissimum Laertii Cherubiui, praestantiasimi iurisoonsulti Romani, a d. Angelo Maria Cherubino, monacho Cassinensi, deinde · r. r. p. p. Angelo a Lantusca A Joanne Paulo a Roma, otdinis Minorum 8. Franciaci strictioris observantia·, ac tandem eorum cura A studio qui recentiorum pontificum constitution·· hactenus promulgata· collegerunt, illustratum A auctum; editio novissima, octo voluminibus comprehensa; accedunt, pront in «ditione Romana, vitae omnium pontificum, Appendice» insuper inia loci· rastituti (sscj, cum rubricis. »ummariia. scholis et indicibn· locupletissimis; tome* primas, a b. Leone magno ad Paulum IV. *[fifn.]* Juxta exemplar Romaé, ex typographie reverenda· camerae apoitoUo··, MDCXXXVIII. Luxemburg!, sumptibus Andre·· Chevalier, bibliopolae A typography MDCCXXVII, cum privilegio «aerae cessare·· et catholicae majestati».

(T. II;) ... Tomus secundus, a Pio IV ad Innocentium IX ...

(T. IIl:) ... Tomus tertius, a Clemente VIII ad Gregorium XV ...

(T. IV:) . . . Tpmns quartus, Urbani VIII constitutiones complectens cum appendice ...

(Titulat apptudicit ad t. IV:) Appendix pontificiorum constitutionum »'« d. n. Urbani octavi, post primam impressionem usque ad hanc diem emanatarum. opus d. Angeli Mariae Cherubini, monachi Casinensis. *[Intigut.]* Juxta . . .

(T. V:) . . . Tomus quintus. Urbani VIII reliquas, deinde Innocentii X constit. complectens . . . apostolicae, MDCLXXII. Luxemburg! ... *

(T. vl:) ... tomus sextus, ab Alexandro VII ad Clementem X ... apostolicae. MDCLXXII. Luxemburg· ...

(Appmd. ad t. *VI :)* Appendix ad tomum VI bullarii, nonnullarum constitutionum post ultimam impressionem editarum, et aliquot aliarum quae adhuc desiderabantur Alexandri VII, Clementis IX et s''l d. n. Clementis X, cum duplici copiosissimo indice materiarum A verborum, et rubricis, summariis, marginalibus A paragraphis diligenter aptatis A suis ubique loci· dispositis, *flneigM·]* Juxta ... apostolicae, MDCLXXIII. Luxemburg! ...

In- folio, 6 vol., 8 f. (dicatio Urbano VIII. index) · 844 p., 2 f. - 187- 11 p. (index initiorum) - 17 f. (alii indices) - 86 p. (repertorium rerum) - 2 f. - 52 p. (appendix ad Urb.VUI) - 2 f. (index), 4 f. (dicatio cardinali Paulutio Alterio, approb., iudex) - 492 p.. 2 f. - 20 p. (index! - 444 p. - 2 f. - 51 p. (appendix). — London, British Museum ; Lyon, ville.

T. II, p. 526-756, vita ebeonstitutiones Sixti V.

14) Magnum bullarium Romanum, seu eiusdem continuatio, quae supplementi loco sit, iia quae praecesserunt editionibus, tum Romanae tum Lugdunensi; accedunt, prout in editione Romana, vitae omnium pontificum, appendices insuper suis loci» restituti *(tic),* cum rubricis, summarii», seholiis et indicibus locupletissimis; pars prima, constitutiones Innocentii XI, Alexandri VIII A Innocentii XII hactenus ineditas complectens. Juxta exemplar Romae, ex typographie reverendae camerae apostolicae, Luxemburg!, sumptibus Andreae Chevalier, bibliopolae A typography MDCCXXVII, cum privilegio sacrae caesareae et catholicae majestatis.

(T. 11:) ... par» secunda, constitutiones Clementis XI, Innocentii XIII A Benedicti XIII hodie sedentia hactenus ineditas complectens. Juxta ...

(T. 111:) ... accedunt, prout in editione Romana, eorum pontificum vitae, quorum bullae hic recens prodeunt, appendice» insnper sui» quique locis assignati, cum rubrici», summarii», scholiis et indicibus; pan tertia, constitutiones variorum pontificum in praecedentibus editionibus desideratas, •ummoque studio bino inde conquisitas, oomplecten». Juxta ... MDCUXXX ...

(T. IV, ut 111:) ... pan quitta, constitutiones variorum pontificum in praecedentibus .editionibus desideratas, summoque studio hinc inde ebnquisitas, perinde ac reliquas Benedicti XIII recens promulgatas, complectens. Juxta ... MDCCXXX ...

(T.Xlidfen V) Magnum bullarium Romanum, seu ejusdem continuatio, quae supplementi loco «it, iis quae praeoMaernnt •ditionibus, tum Romanae tum

Lugdanenei: ' accedunt, prout in edithfae Roman*, vitae omnium pontificum, appendice· ineuper suis loci» rostituti, eum rubric··, summariis, scboliis at indicibue, tomus undecimae, complecte·» constitntionee a Clemente. X A Innoeentio XI editae. Juxta exemplar Romae, ex typographie reverendae camarae apoatolicae editum, Luxemburg!, sumptibus Henrici Alberti Go··· A soc. bibliopol. A typograph. MDCCCXLI, cum privilegio «aerae caesareae et catholicae majestatis^

(Tomi XII eri *partio VI, docet titulue. Hie toeoue continet conetitutionoe Alandri VIII, innocenta XII ri Clementio XI.)*

(T. XIII eri *paro VII, ut paro III:)* ... indicibus. tomus dccimus-tertiu», complectens constitutione» ab Innoeentio XIII & Benedicto XIII edita». Juxta exemplar Romae, ex typographie reverendae camerae apoatolicae editum 1736, Luxemburg! ... (ut t. *XI).*·

(T. XIV vel paro VIII, ut XI:) .. . Lugdunensi, cum rubricis, summariis, echolii» et indicibus, pars octava, complectens constitutiones Clementis XII ab anno I usque ad IV. Ju'xta exemplar Romae ex typographie reverendae camerae apoatolicae editum 1738, Luxemburg) ... MDCCXL ...

(T. XV vel pare IX, ut VIII:) ... pars nona, (•implectens constitutiones Clementis XII ab anno V usque ad X. Juxta ... editum 1744, Luxemburg) ... MDCCXLVIII ...

(T. XVI vel pare X, ut VIII :) ... pare decima, complectens constitutione» Benedicti XIV, ab initio pontificatus usque ad annum 1746. · Juxta exemplar Romae, ex typographia sacrae congregationis de Propaganda fide editum 1747. Luxemburg), sumptibus Henrici Alberti Gosse & soe., bibliopol. & typograph., MDCCL1I, cum privilegio sacrae caesareae et catholicae majestatis.

Aliuo titulua eiusdem tomi similis est por omnia, excepto guod loco: pars decima, *habet:* tomus decimus sextus.

In-folio, 10 vol. fid est tomi VII-XVI, qui* tÿmi 1-VI sunt editionis superioris, η. 13), 7 f. \privil.,· index i - 364 p.. 10 f. - 521 p.. 1 f. -XXII p. (index) r 303 p. - 55 p. (addenda, index). 2 f. - VIII p. (index) - 412 p , XII - 634 p.. XI - 636 p. - 1 f., IX - 4d6p,, XVI-362 p., XI-355 p.. XJI-372 p. Lyon, ville.

T. IV, p. 103-9, vita et constitutiones 8ixti V.

15) Bullarium peculiare Terrae Sanctae, ex quatuor supra sexaginta bullis apostolicis, nonnullisque aliis literis a sancta sede et sacra Ae Propaganda fide congregatione in favorem superiorum, fratrum & commissariorum Terrae Sanctae variis temporibus emanatis, a asino duo nostro Benedicto papa XIII, sacr. Praedicatorum ordinis, approbatis, eonfirmatis atque perpetuae firmitatis robore innovatis A muniti», a moderno commissario generali Terrae Sanctae in Romana curia coordinatum, eminentiss. s. Romanae ecclesiae cardinali Nicolao Spinola, totius familiae Terrae Sanctae apud sanctam sedem zelnntissimo protectori, dicatum. Romae, 1727, typis rev. camerae apoatolicae, superiorum permissu.

In-4', 7 f. (dicatio, praefatio) - 7 p. (breve Benediçti XIII de via crucis) - 11 p. (eiusdem de -confirmatione privilegiorum) - 4 f. (summarium indulgentiarum) - 178 p. - 1 f. — Roma, Propaganda ; Roma, Vittorio Emmanuel·.

P. 93 - 5, ' constitutiones Sixti V.

16) Collectio constitutionum, chirographorum et brevium diversorum RomanorunA pontificum, pro bono tegimine universitatum ao communitatum status ecclesiastici A pro tyusdem statue felici gubernio promulgatorum, ac specialiter disponentium de fida A affidatis, agricultura, annona, graacia. novarum artiam introductionibus, aquaeductibus, balnei·, viis, pontibus, cancellariis, aestimis, archiviis. montibus pietati·, hospitalibu·, montium erectionibus, pragmatici· A taxi», nec · non de contractibus, obligationibus A alienationibus communitatum, do congregationibus pro bono regimine •rectis, de visitatoribus, gubernatoribus, commi·»·· riis. magistratibus, officialibus publicis, eorumque syndicatu, de baronibus, privilegiatis ac patentât)· contra ambientes, dante^ vel recipiente· pro gratia vel justitia, denique de oneribus cameralibus ac de revocationibus exemptionum ab eorumdem A aliorum onerum solutione, ad publicam non minus quam privatam utilitatem, edita sub cletncntissimis auspiciis sanctissimi domini nostri domini Clementia XII p. rn., ac solo A cura eminentisaimi ae reverendissimi principis ». R. e. tit. S. Laurentii in Lucina presbyteri cardinali» Joseph) Renati Imperialis, sac. oongreg. de bono regimine praefecti vigilautissimi. per materias, marginalibus annotationibus & alphabetic ordine disposita, ae multiplici indice exornata a Petro Andrea de Vecchis, Romano, in Romana curia advocato. Romae, MDCCXXXII, ex typographia Hieronymi' Mainardi. impresseris eameralis, superiorum permissu.

(T. II:) Raccolta di reseritti. decreti e lettere della a. congregatione dei buon governo ed ait. a», congregationi, o di diverse altre eoae «incernenti il buon governo delle communiti o di tutto lo stato ecclesiastico, disposta per titoli distribuit) per ordine alfabetico colle sue annotationi, dichiarationi e concordante delle coatituzioni apostoliche, chirografi pontificj e decisioni della sagra rota Romana, impressa nel primo e terso volume, data alia luce sotto gl auspicj clement(a»imi della santità di nostro signore Clemente XII p. m.. per lo telo e vigilanta dell' eminentissime e reverendissimo signor cardinale del tit. di S. Lorenzo in Lucina, Gioseppe Renato Imperiali, prefetto vigilantissime della stessa sagra congregazione nel présenté volume compilata, e di molt' indici arrichita da Pier Andrea Vecchi. Romano, nella curia Romana avvocato; de bono regimine, tomo seconde. In Roma, MI1CCXXX1V. nella stamperia di Girolamo Mainardi. con licenza de' superiori.

(T. III:) Decisiones diversorum sacrae rotae Romanae auditorum, ad materiam boni regiminis universitatum & communitatum signanter status ecclesiastici spectantes, editae sub auspicii» sanctissimi domini nostri domini Clementia XII p. m.. zelo A cura emi ao nhi principis s. R. e. tit. 8. Laurentii in Lucina presbyteri cardinalis Josephi Renati Imperialis. ı sac. congreg. de bono regimine praefecti vigilantissimi, in hoc volumine recollectae. ac quadruplici indice exornatae a Petro Andrea de Vecchis. Romano, in Romana curia advocato ; de bono regimine tomu» tertius. Romae. MDCCXXXII. ex typographia Hieronymi Mainardi. superiorum permissu.

(T. IV:) Appendice al seconde volume dellopera de bono regimine, continente diversi decreti, risolusioni, lettere edt erdini concernenti il buon governo delle communiti o di tutto lo stato ecclesiastico, o rinvenuti o pubblicati dopo Γ impressione dello •tesso. seconde volume, disposta per titoli distribuit) coi medesimo ordine alphabetico, colit; sue annotazioni, dichiaraiioni *e* concordante delle costituxioni apostoliche, chirografi pontificj, lettere, decreti e decisioni della sagra rota Romana, impress. nel primo, seconde e terso volume, data alia luce sotto gl'auspioj clementissimi della saçtità di nostro signore Benedetto XIV p. m,, per lo zelo e vigilanaa dell' eminentissime e reverendissimo signor

del)· basilica da' 88. XU apostoli prate cardinal Domenico Riviera, prefetto vigilantissime della sagra congregatione del boon govcrno, psi presents volume compilat*^ e di moh' iadiei arrichita dal modoeimo tutor dell opera Pier' Andrea Vocohi, Romano, sell· curia Romana awocato. In Roma, MDCCXLIU, nena stamparia di Girolamo Mainardi, al vicolo della CuccagUa, eon lieenia de' superiori.

In-folio, 4 vol., 18 f. (dicatio/ indioes) - 411 p., 22 *f.* (indices) - 440 p., 13 f. - 726 p , 12 *t.* - 304 p. — Kotna. Casanatense; Roma, Vaticana.

T. 1 et IV, passim constitutiones 8ixti V.

17) Bullarum, ed. Cocquelines ,.. (1739 - 62) ..., rtitulas supra *eol. 97 C* - 100 B).

T. IV, part, IV, p. 123-418, et t, V, part. I, p. 1 - -*44, vita et constitutiones Sixti V.

181 BuBarum, diplomatum et privilegiorum sanctorum Romanorum pontificum Taurinensis editio, locupletior facta, collectione novissima plurium breviunt, epistolarum, decretorum actorumque s. sedis, a ». Leone magno usque ad praesens; cura et studio r. p. d. Aloysii Tomassetti, antist. dom. pontif., et collegii adlecti Romae virorum s. theologiae et ss. canonum peritorum, quam as. d. n. Pius papa IX apostolica benedictione erexit; auspicante eminentissimo ac reverendissimo domino s. R. e. cardinali Francisco Gaude. Tomus I, a s. Leone M., an. CCCCXL, ad Nicolaum II. an. MLXI. Augustae Taurinorum, Seb. Franco, II, Fory et Henrico Dalmazzo. editoribus, MDCCCLVH.

/7'. //.·> ... Tomus II, ab Alexandro II, an. MLXI. ad Alexandrum III, an. MCLXXXI. Augustae Taurinorum ... MDCCCLVIII.

(T. III·) ... Tomus III, a Lucio III, an. 'MCLXXXI, ad Clementem IV. an. MCCLXVIIÏ. Augustae Taurinorum . . . MDCCCLVIII.

ri'. *1* F:) ... Tomus IV, (Maiuard. edit. tom. Ill, C pars II), a Gregorio X, an. MCCLXXI, ad Murtinum V, an. MCCCCXXX1. Augustae Taurinorum... MDCCCL1X.

(T. V:) ... cura et studio collegii adlecti ... Tomus V. ab Eugenio IV. an. MCCCCXXXI. ad Leonem X, an. MDXXI. Augustae Taurinonfm... MDCCCLX.

ιT. VI, ut V:) ... Tomus VI, ab Hadriano VI, an. MDXXII, ad Paulum IV, an. MDLIX.. Augustae Taurinorum ... MDCCCLX.

(T. VIi, ut V:) . . . Tomus VII, a Pio IV, an. MDLIX, ad Pium V. an. MDLXXII. Augustae Taurinorum ... MDCCCLXII.

/T. Vili:) Bullarum, diplomatum et privile--giorum sanctorum Romanorum pontificum Taurinensis editio, locupletior facta, collectione novissima plurium brevium epistolarum, decretorum actorumque ». sedis. ·. s. Leone magno usque ad praesens, D cura ft studio collegii adlecti Romae virorum s. theologiae et ss. canonum peritorum quam se. d. n. Pius papa IX apdstolica benedictione erexit Tomus VIII, a Gregorio XIII. aa. MDLXXII, ad Mixtum V.an.MDLXXiviiI. Augustae Taurinorum, Seb. Franco, H. Fory ,et Henrico Dalmaaso editoribus. MDCCCLXHI. \

(T. IX, ut Vili:) ... Tomus IX, a Sisto *(tie)* papa V, an. MDLXXXV1I1, ad Clemente* VIII, an. MDXCII. Augustae Taurinorum, Sebaatiano Franco et filiis, editoribus, MDCCCLXV.

(T. *X, ut IX:)* ... Tomus X, Clemens VIII. ab an. MDXCIH. ad an. MDCIII. Augustae Taurinorum ... MDCCCLXV. . ,

(T. XI:) Bullarum, diplomatum et privilegiorum sanctorum Romanorum pontificum Taurinoueia editio, locupletior facta, collection· noviaaima plurium brevium, epistolarum, decretorum Mtorassqne s. aedis, a s. Leone magno usque ad praesens; cura et stadio collegii adlecti Romae virorem s. theologiae et se. canonum paritorem, quam se. d. n. Pins papa IX apoetolioa benedictione erexit. Tomus XI. a Clemente VIII, ab an. MDCIII, ad Paulam V, MDCXI. Augustae Taurinorum, A. Veoco ot sociis, editoribus, sucoeas. Sebastiaai Franco et filiorum, MDCCCLXVIL

(T.XII, ut *XI:)* ... Tomas XII, a Paulo V, ab an. MDCXI, ad Gregortum XV, MDCXXIII. Augustae Taurinorum ... MDCCCLXVIl.

(T. XUI:) Bullarum, diplomatum et privilegiorum sanctorum Romanorum pontificum Taurinensis editio, locupletior facta, collectione novissima plurium brevium, epistolarum, decretorum actorumque s. sedis, a a. Leone magno usque ad praesens: cura et studio collegii adlecti Romae virorum s. theologiae et ss. canonum peritorum, quam ss. d. n. Pius papa IX apostolica benedictione erexit; auspicante eminentissimo ae reverendissimo domino s. R. e. cardinali Aloysio· Bilio. Tomus XIII, Urbanus VIII, ab an. MDCXXIII, ad ann. MDCXXVII1. Augustae Taurinorum, A. Vecco et sociis, editoribus, success. Sebastiani Franco et filiorum, MDCCCLXVHI.

(T. XIV, ai *XIII)* ... Tomus XIV, ab Urbano VIII, an. MDCXXVIII, ad ann. MQCXXXIX ...

' (T. XV, ut. *XIII:)* . . . Tomus XV, ab Urbano VIII, an. MDCXXXIX, ad Innocentium X, an. MDCLIV ...

(T. XVI, ut XIII:) ... Tomus XVI, Alexander VII, ab an. MDCLV, ad ann. MDCLXIII. Augustae Taurinorum ... MDCCCLXIX.

(T. XVII, ut XIII.) ... Tomus XVII, Alexander VII, ab ann. MDCLXII, ad Clementem IX. ann. MDCLXIX. AugjwtaqTaurinorum... MDCCCLXIX.

. *(T. XVIII, ut XIIT·)* ... Tomus XVIII, Clemens X, ab an. MDCLXX, ad ann; MDCLXXV1. Augustae Taurinorum ... MDCCCLXIX.

(T. *XIX, ut XUI:)* .. . Tomus XIX. Innocentius XI, ab ann. MDCLXXVI, ad unn. MDCLXXX1X. Augustae Taurinorum . .. MDCCCLXX.

(!'. XX, ut XIII:) ... Tomus XX, Alexander V IU, ab ann. MDCLXXXIX, ad Innooentiuin XII, ann. MDCC. Augustae Taurinorum ... MDCCCLXX.

(T. XXI, ut *XIII:)* ... Tomus XXI, Clemens XL ab an. MDCC, ad Innocentium XIII. an. MDCCXXIV. Augustae Taurinorum... MDCCLXXI.

(T.XXII, M *XIII:)* .,. TomusXXII. Benedictus XUI, ab an. MDCCXXIV. ad an. MDCCXXX. Augustae Taurinorum ... MDCCCLXXI.

(T. XXIII, at XIII:) ..; Tomus XXIII. Clemens XII, ab an. MDCCXXX. ad an. MDCCXXXIV. Augustae Taurinorum ... MDCCCLXXII.

(T. XXIV, ut XUI:) ... Tomus XXIV, demena XII, ab an. MDCCXXXIV, ad an. MDCOXL. Augustae Taurinorum ... MDCCCLXXII.

(Appoaoiur, *t. I, ut VII:)* ... auspiciahte olim fel. memoriae Francisco Gaude, s. R. e. cardinali; appendix nunc primum edita; volumen I, a s. Leone I, •an. CCCCXL. ad Pelagium II an. DXC. Augustae Taurinorum, Sebaatiano Franco et filiis, editoribna. MDCCCLXVIL

(Series *II:)* Bullarum, diplomatum et privilegiorum sanctorum Romanorum pontificum, Neapolitana editio, Taurinensis continuatio ac supplementum. seu magni bullarii Romani serie· altera, cum appendice, «dita cura et studio quorumdam theologorum et canoniptarum Neapolit. oleri, auspice * e"* ac rev"* d*· s. R. ·. cardinali Gulielmo Sanfelice, s. Neapolitanae ecoieeiae arcUepiscopo; series secunda, tomus V, Beaedietna XIV, ab an. MDÇCXL, ad an. MDCCLVIII. Neapoli, Hearieo Caporaso, oditor·, suce. A. Veoco *o** sociorum, MDCCCLXXXV.

In-4* minori, 26 vol., 4 f - 726 p. -1 f. verruta), a 911 p., 860 p., 791 p.. I f.. VIII - 821 Pe VIII - 614 p., 4 f. - 1062 p., 8 f. - HOI p., X p. - 1 f. - 711 p,, XI - »62 p.. XXXI - 71» p , XXXI - 878 p. - 1 f, XXIV-782 p. - 1 f, XXXVIII p. - 1 f. - 807 p., 1l. - XXXV - 888 p,, XXVII - 846 p. -1 f,, XXIII - »09 p., XXIX p. 1 f. - 74» p. -If, If, - XXVI p. - 1 f. - 1008 p., XXVII · 995 p., XXIII · 1019 tmendoae 111») p., XXVI p. - 1 f. - 929 p,, XV - 675 p,, 12 f. - 711 p,, VIII - 528 p., 4 f. · 5)2 p. (volumen mancum). — Lyon. séminaire; Nice, séminaire; Roma, college Belg·; Roma, collegio Scosxeee; Roma, Mariâtes; Roma. 8. Anselmo; Strasbourg, université. Torino, Bib), naa.

T. VIII, p. 563 - 1025, et t. IX. p. 1 - 381. vita et eonstitutioaes 8ixti.V.

Ultimo tomo numerus V impositu est, quia locus quatuor tomorum reservatus est pro futuris supplementis nd priorem seriem Taurinensem tomi autem; bi non fuerunt impressi.

SYNODUS DIOECESANA LIMANA III
1585 iulii 17.

Supra coi. 315 B.

Exstant constitutione* synodales in opere cui titulus.

Lirnn limata. ... *(eupra coi.* 315 C. n. 1).

P. 220-60, synodus dioecesana Limana III,

SYNODI S DIOECESANA MONREGALENSIS
1566-1587.

Synodus dioecesana Monregalensis in Italia, b celebrata inter annos 1566 et 1587, sub Vincentio Laurea, episcopo Monregalensi.

De hac synodo confer opus cui titulus:

Synodus dioecesana Monregalensis, quam habuit d. d. Placidus Poszi. episcopus Montis Regalia in Subalpinis, diebus XVI, XVII, XVIII septembris anno MDCCÇLXXIX. *[lueigue.]* Monte Regali, apud loseph Bianco, impressoretn episcopalem, MDCCCLXXX.

In-8*. XXX p. - 1 f. - 212 - 224 p. (appendix). — Firenze. Bibi. naz.

P. 183-91, series chronologies episcoporum Montis Regalis.

P. 186: „Vincentius Laureus, [episcopus Monregalensis,.... synodum habuit**, scilicet inter annos 1566 et 1587.

SYNODUS DIOECESANA GENUENSIS I
1588 septembris 1-3.

Supra coi. 341 A.

Exstent constitutiones synodales in opere cui titulns:

Synodi, ı 1833'. . . . *(titulu» tupra eoi.* 562 B).

P. 540-77 ; -Sinodo diocesano di Genova, primo fatto nel tempo dell' eminentissime cardinale Bsoli, perpetuo amministratore dell' arcivescovato. l anno 1555, il 1" di settembre.**

SYNODUS DIOECESANA CORTONENSIS
1588 decembris 14-5.

Synodus dioecesana Cortonensis in Italia, cele- v bruta diebus 14 et 15 decembris 1588. sub loanne de Albertis, episeopo Cortonensi.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus .

Dioecesana synodvs Cortonensis, ab illustri, ac reuerendiss. d. d. loanne de Albertis, Dei et apostolicae aedia gratia episcopo Cortonensi, habita die 14 & 15 decembris MDLXXXVIII. *[Ineigue.l·* Florentiae, apud Bartholoinaeum Sermartelliuni. MDLXXX1X.

In-4*. 54 p. — Firenze, Bibi, naz.: Pipa, université.

SYNODI 8 DIOECESANA VENUSINA
1589 septembris 17.

Supra coi. 345 D.

Synodus dioecesana ab illustrissimo et reverendissimo domino d. Petro Antonio Corsignani, Dei & apostolicae sedis gratia Venusiae epiacopo. ' in cathedrali Venusina ecclesia celebrata, dominica in albis & duabus feriis sequentibus. IV, V, VI mensis aprilis MDCCXXVlll; accesserunt eiusdem ecclesiae ac civitatis historica monumenta, unà cum episcoporum catalogo ab eodem illustrias. et reverendis*. antistite nunc primum collecta, A in lucem edita ; omnia Benedicto XlIl, pontifici maximo feliciter regnanti submissa et dicata, *[luoigne.]* Venusiae. MDCCXXVlll.

In-4*. 28 f. (dicatio, oratio synodalis. acta synodii-197 p.· 1 f. (index) - 57 p. (historica monumenta. series episcoporum)-9 f. .index). — Bologna, université.

-Parte II, p. 52: -Frater Petrus Rodulfus Tosfranensis. ordinis Minorum Conventualium Sancti' Framisci, (episcopus Venusinus), constitutione* synodales promulgavit, anno 1589.· /

CONCILIUM PROVINCIALE TRANENSEa SALPENSE
1589 octobris 5.

Bihliographiam vide *eupra coi.* 34) A.

PRAEFATIO.

Scipio ejr Phrygii» Prnuatihue de Tolpha, Dei et apoetolieae eedie goetia arrkiepieropU» Tranruei» et Salpeueie, uMeereie promneiae noetrae Jidelibue, Salutem m Domino.

Rem arduam atque difficilem aggressi sumus et onus etiam angelicis humeris formidandum suscepimus. cum Dei et apostolicae sedis gratia cura archiepiscopalis nobis commisse eat. Nam. pro l* nostri pastoralis officii munere, vigilare, nos semper oportet, et gregem verbo doctrinae et veritatis pascere, ferarum circumstantium insidias detegere, et a crudelissima rabie qua gregent ipsum dilacerare cupiunt, fortiter tueri atque defendere, errantes oves deducere, perditas quaerere, infirmis mederi, et quae prospera utuntur valetudine, ne in morbos incidant omni solioitudine cavert : denique, ita in omnibus saluti omnino prospicere debe mus, ut nostram salutem, communi ovium salute posteriorem ducentes, nullum unquam vitae perita

culum subire recusemas; sed boni illius pastoris, A qui nos proprio sanguine redemit, exemplem aequuti, animam pro ovibus libenti animo exponamus. Quae, ut gravia suât ad praestandum, eo graviorem metum nobis tum maxime incutiunt, cum verba Domini per EsoAielem prolata ' animo versamus, quibus pereuntin*ovinm sanguinem de paetorum manibus reposcendum acerrimo comminatur. Verum omnem mentis nostrae aciem in eum intendentes, qni laborantes ad se venire iubot ut reficiantur', in tribulatione solatium, in metu spem invenimus, quibus roborati, divinum illud speramus auxilium, quo ad id muneris obeundum tantopere indigemus. Quare, dilectissimi, cum ad liane, potissimum curam toto pectore incumbendum nobis sit. ut et vos salutaribus documentis instruamus. et ad pristinam illam vitae et morum honestatem, quae tantopere in populo christibno requiritur, servandam in Domino cohortemur, ac B abusus qui in hac nostra provincia daemonis arte irrepserant, exstirpemus, operae pretium duximus, ad sacrosancti Tridentini concilii et sacrorum canonum praescriptum, provincialem synodum congregare: in qua reverendissimis provinciae nostrae episcopia adhibitis, quae ad sacrae doctrinae praedicationem. et ad cleri populique reformationem convenientiora viderentur. Deo bene iuvante, statueremus.

Quod quidem animi nostri institutum, iam ab ipso archiepiscopatua ingressu cohstanter auceptum, ne execution! mandaretur, multae iustissimaeque causae prohibuerunt. Nam,-eum multa'ac varia sint, quae ad nostrum hoc onus spectant, necesse quidom habuimus multiplicem solicitudinem suscipere. inultas etiam functiones exequi, quae officium maximopere impedierunt quod huic synodo ceiebrandae praestandum nobis erat diligenter. Oportebat C quoque vultum pecoris prius agnoscere, subditorum mores et studia disquirere ac perscrutari, ne in grege ipso gubernando et secundum Deum instituendo, aut temere a nobis quidquam committi, aut negligenter omitti videretur. Praeterea, boni medici exemplo edocti, aegrotantium ovium naturam. antequam a nobis medicamenta applicarentur, sedulo investigavimus, morborum causas diligenter discussimus, ut. iis optime exploratis et examinatis, .in ipsis ovibus curandis nihil sine ratione fieret, q)iod negligentiae nostrae tribueretur.

· Ad quae omnia praemeditanda et conficienda. diuturniori sane quam insumpsimiis, tempore opus esse, nemo est qui non videat; sed hanc nostram provincialem synodum diutius non duximns protrahendam. ne ipsius concilii Tridentini decretis, quorum execution· potissimum studemus, minus obtpmperare videamur. D

Iam vero tandem, dilectissimi, post haec temporis intervalla, provincialis synodus a nobis habita. ae- rite et canonice celebrata est. In qua episcoporum, qui aderant, conventu dimisso, pro vestra omnium utilitate, quam nostris omnino commodis praeferimus, sedula a nobis in eo diligentia posita est ut constitutiones in synodo editas, recognitas et dispositas. a sacra congregatione eobdm probatas, quam plurimum evulgaremus, ut quid pro sua unicuique ratione faciendum sit. facile coasters posait

Mane ergo odimus ot damus vobis synodslee constitutiones, quas pro officii nostri mnnere. proque patena eharitato, qua gregem nostrum in Christo unico diligimus, ita a vobis animi admonemus atque praecipimus, ut ad illas ipsas exeqneudas nusquam desit prompta vestra voluntas, studium, obedientia atque omno officium, Si enim hunc fructum ex vobis percipimus, quemadmodum percepturos speramus, non erit inanis solicitudo nostra, neque erit inanis obedientia vestra.

Agite igitur iam, qui synodalibus studiis ad omnem bene agendi partem excitamini, ut et virtutum exemplis et recte factis disciplina vitae christianae in hac provincia splendeat, vobis semper in omni opere Domini abundantibus, Mutuis nos officiis iuvate, et ut nobis ad regendum, vobis autem ad parendum omnipotens Deus virtutem largiatur assiduis precibus pente. In sanctis conversationibus et pietatibus estote semper: mutuam in vobismet ipsis charitatem habete, non quae vestra sunt quaerentes, sed quae Iesu Christi. Denique, ita in omnibus pietatis officiis versamini, ut opera' vestra bona, in hac provincia eluceant, et de progressionibus vestris gratia» perpetuo agamus D|o, cui laus est in saecula saeculorum.

EPISTOLA

eardixalit Carqfa ad arehitpiicopum Traaenarm.

Perillustri et reverendissimo domino uti fratri, domino archiepiaeopo Tranensi.

Perillustris et reverendissime domine uti frater. Decreta in provinciali vestro concilio facta, illustrissimi patre», qui Tridentino concilio interpretando pracsunt. quibus id munus auctoritate apoatolica iniunctum eat, magna sane diligentia adhibita, recognoverunt; in iiiique eum tuatn prudentiam vereque pastoralem solicitudinein probe agnitam commendarunt, tum ea ipaa decreta utpote canonici» sanctionibus et sacrosancti Tridentini concilii decreti» usquequaque consentanea, et. quod caput eat. ad ecclesiasticam disciplinam in ista provincia sive tuendam sive restituendam magnopere accommodata. observatu dignissima iudicarunt, praeter quidem admodum pauca, quae tamquam animadversione digna e regione cuiusque decreti adnotavimus. ut, inquam, adnotata corrigantur et in publicum edantur. Quod supereat ut suscepti laboris operisque confecti fructus constet, amplitudo tua, tuique auffraganei episcopi, in suis quisque ecclesiis et clero, in tot salutarium constitutioaum observationem naviter incumbite, semper illud memori mente revolventes; unam atque optimam esse legem, ipsarum legum observantiam. Valeat in Domino amplitudo tua, cui felicem istius metropolitanae eoeleeiae administrationem et regirnen eum divinae gratiae cumulo precamur.

Romae, dio 15 mail 15M.

Amplitudinis tuae perillustris et reverendissimae, uti frater:

A. cardinalis Carafa.

I KaecL. e. IП st XXXП
I Matta., e. XI.

CONCIL1I DECRETA.

Nos. Scipio de Tolpba, Dei et apoatolieae sedis gratia archiepiscoptts Tranensia et Salpensis, de consilio et assensu reverendissimorum dominorum coepiscoporum nostrorum, qni ad laudem et gloriam Dei in hane provincialem synodum convenerunt, haec quae sequantur, statuimus ot decernimus.

SESSIO PRIMA

calabrais «U» kivia, 6 nimut» octobri· 1680

Deerotnm de mehoapde synodo.

1. .Reverendissimi pattes, placetne vobis ut hodie, ad lendem et gloriam sanctae et individua» Trinitatis, Patrio et Filii et Spiritu saneti, ad in-, Christian·» religiosis pro sbudbns tol-

lendis. moribus reformandi·, excoMibus corrigendi· •t aliis ex sacris canonibus permissis, statasadia provinciale Tranense concilium incipere et inceptum caae'" Responderunt. „Placet."

9. Et quQnism maximo decet ut omnia ordina et ratione dant, haec aacra aynodua statuit et decrevit, ut qui prior ad episcopalem dignitatem vocatu» extitit, priori loco sedere, et alii· praecedere debeat: expresso declarans, tam in (edendo, vota proferendo, caeremoniasque faciendo vel non faciendo, quam in omnibus aliia ex loci· cuique assignatis, nulli ob id aliquod fieri praeiudicium, nulliquo novum iua acquiri aut acquiaitum intellīgi, praeiudiciumvo aliquod fuiaae tam in petitorio quam in possessorio illatum: »ed omnium iure, praerogativa», gradu» et praeeminentia· salvas et illaeaaa remanere, prout ante nostri Concilii celebrationem reperiebantur.

De fidei profeeoione.

1. Cum, niai valida fuerint fundamenta, quicquid superaedificatur corruat neceaae ait, haec aacra Tranenaia provincialia aynodua legitime congregata, patrum et- sanctae Romanae ecclesiae exempla, Tridentinique concilii praeceptum aequuta, confessionem catholicae fidei contra haereses omne» et alia adversantia praemittendam eaao ceneuit. Itaque, uno spiritu unaque voce, eamdem fidei profoaaiouem, iuxta formam traditam per foelicia recordationis Pium IV. in hunc qui loquitur modum pro ae quisque emiserunt: Credo *(supra eol.* 38-40).

'4. Haec sacra synodua mandat et praecipit, quod omnea beneficia eccleaiastica curam animarum habentia et qui dignitate» et canonicatua obtinent et in poaterum obtinebunt, praescriptam fidei professionem in manibus ordinarii vel eius generalis vicarii, eo impedito„ faciant genibus flexi», et qui dignitates et canonicatua in ecclesiis cathedralibus, in capitulo palam, coram omnibus profiteantur, duobus vel tribus [testibus' adhibiti», ket notario qui eam in publicum instrumentum redigat, et in librum ad id comparatum referat, cum profitentis. aubacriptione: liber autem in archivio episcopali conservetur.

Do modo noondi *aliioque ia* synodo *oenmuiio.*

1. Quia vitam alienam corrigere non valemus qui nostram negligimus; cumque nullum maius praeiudicium. quam a sacerdotibus tolleret Deu·, quando eos, quos ad aliorum correctionem posuit, dare de se exempla pravitati» cernit: et quando ipsi peccamua, qui peccati compescere debemus, cumque initium sapientiae timor sit Domini: ante omnia ipsius implorandum est auxiiiuin. ut ipsi synodo, ad honorem et gloriam nominis sui et huius provinciae utilitatem, pro abusibus corrigendis et moribus reformandis in eius nomine inchoatae. prosperos et foelice· successus tribuaty Eapropter, hortamur omnes qui in dictam civitatem conveniunt, ut. huius rei gratia, ad Dominum preces effundant, a peccatis· abstineant, ac confiteantur. Episcopi et sacerdotes missae sacrificium faciant saltem tribus diebuc in unaquaqu· hebdomada: clerici vero sanctissimum eucharistiae •aeramentum «umere non omittant, singuli· feriis •extis ieiunent. ac bonis operibus intendant. Hortamurque episcopos ut in eorum ecclesiis idem faciendum curent.

SESSIO SECUNDA

celebrata die dossiaco 8 mesis octobri» IMO.

De viearne, arelàpreobfterie et centù.

1. Omnes vicarii, arehipreebyteri et cpraii inquirant diligenter si in eorum cura sit aliqui· malsentiens do fide aut smipoetna. quod absit, et si qui· libre· auf scripta a sede apostolipa prohibita retineat, teneatur quilibet. intra deeem die·, notaient omnium librorum vicario loci tradere; qui vero hoc tempore non dederit, arbitrio ordinarii puniatur, aliisve poeais in balla Coenae Domini contentis, et in bulla foelici· recordationis Pii papae IV, quae incipit Cum *pro* UMtnere.

9. Vicarii, qui in partem solicitudinis vocati •unt, de vita presbyterorum, do moribus populi, et de iis omnibus quae ab ordinariis locorum statuta sunt, diligenter habeant curam ..illosque eorumve officiales saepe certiores faeiant. Inquirant similiter si dios festi coluntur, si sancta quadragesima, quatuor tempora et vigiliae sanctorum servantur, si pueri Christiana. disciplina imbuuntur, ai pia legata aolvuntur, qui non confitentur, ai quia cum excommunicatis versatur, ai templa sacra bene
B coluntur, si curati eorum, ut decet, officium exercent; quibus iniungitur ut librum animarum conscribant.

3. Licet in hac provincia, nulla sit ordinaria bibliotheca neque librorum impresaorea, tamen quia semper in nundinis ac alio in tempore ad cam se conferunt venditores ipsorum, et saepe cum libris vetitis vel prohibitis, inscios inficiendo et mentes eorum labefactando: provideant episcopi neminem libros vendere aut emere posse, nisi prius ipsis omnibus bene inspectis, visis et recognitis, et deinde de licentia ipsorum. Habeantque regulas et indices librorum prohibitorum, iuxta decretum concilii Tridentini, ex auctoritate foelicia recordationis Pii IV editas, et servari mandent ab omnibus bibliopolis, coeterisque omnibus laicis et ecclesiasticis personis.

4. Reprimatur temeritas illa, qua ad profana con-.vertuntur et torquentur verba et sententiae »scrae
C scripturae · Spiritu sancto prolata, ad scurrilia scilicet, assentationem, fabulosa, vana, detractiones, superstitiones, famosos libello* ant alias profanas indignitates. Qui contrafecerint, episcopis impietatis •t temeritatis poena· dabunt.

. &. Similiter procedatur contra superstitiosos, sortilegos, astrologos, strigas atque divinator·» et arioloo, singeras mulieres, quae ex quibusdam manuum lineamentis, futura praedicere praesumunt, secundum delictorum gravitatem et iuxta formam traditam in balla nuper edita per sanctissimum dominum noatrupi 8ixtum papam V. Doceantqne archipresbyteri quia ad eorum curam pertinet, quam sit enorme peccatum et crimen illorum.

D» ftttonu» dim» calls ot observatione.

1. Dies festi, eccleaiae praecepto vel loci consuetudine observandi, eolantur, nullatenusque vio-
D lentur. nisi necessitas aut pietas aliud requirat; quinimo populi ita instituantur, ut intersint sancto sacrificio missae, divinis officiis, audiant conciones, cessent a manualibus, et a quibuscunque illicitis et servilibua operibus.' iudicionlm agitationibus, emporiis, nundini», aliisque mercatoriis conventibus exercendis, atque ea in alium diem non festivum transferant.

2, Curent episcopi, ut abstineant populi, dum divina celebrantur, a turpibus ludis, avenis spectaculi·, circulationibus, comoediis, cursibus equorum; cantilenas voce aut instrumentis, publicis locis vel quasi publicis, seu saltatione· et alia nugarum genera ne exerceant, aub poenis episcoporum arbitrio imponendis, et in pauperum usus erogandis. Convocatione· quae conailia vocent, nisi necessitas instet, cum ordinarii expressa lieentia et post vesperas. dummodo non in ecclesiis, fieri permittantur.

' 3. Officinae non aperiantur, niai aliud loci ordinario videbitur; ne quid in eis vendatur aut

M

ematur, pan·, vino ao pharmaci· pro aegroti· ao-i ceesariis exceptis; earn·· rare. ftruetM ot olora, peracti· mlManin solomaibus, intra officinas veudi potarunt, portollo taatum aperto, la loci· por locorum ordinario· deputaadia, ita at populi uoeeesitatibus succurratur: quod opisooporum pnidaatiae at pietati «aera synodus committit. Qui eontrafecerint, secundum sacros canones, arbitrio loci ordinarii, personarum et rorum qualitate pensata, mulctantur.

4. Monoant magistratus saeculares, ut festi dies sitissimae maieatati dedicati, nullis exactionum vexationibus profanentur, sed cessent. omnino in causis civilibus exequutiones reales, et a personalibus abstineant, saltem dum missae celebrantur, nisi necessitas et iuris ratio aliud suaserit, ut respiret populus et foederis habeat intervallum, ac divinis intéresse possit. Qui coutrafeceyint, tam mandantes quam exequentes, excommunicationi subdantur.

6. Moneant curati parentes, ut curam adhibeant ut puellae nubilis aetatis ad ecclesias conveniant festivis diebus ot missae sacrificio intersint; defunctorum vero consanguineos et affines, no, more gentilium, in suis domibus se includant, sed 'ecclesiis intersint, divina audiant, et pro defuncto precos ad Deum porrigant, et ne nimium contristentur de dormientibus sicut et caeteri qui spem non habent resurrectionis [1].

t». Festivis diebus, notarii omnes a contractibus inter cives conficiendis omnino abstineant; si vero contrahentes exteri fuerint, tunc post vespuras flant, cum ordinarii expressa licentia; obligationes vero penos acta nullatenus recipiantur. Qui contrafecerint, excommunicentur.

7. Quia maximus in huius provinciae partibus inolevit abusus non solum homines solutos sed i etiam maritali thoro iunctos, propriae domos et uxores derelinquentes, festivis diebus cauponas et tabernas frequentare, gulae et ventri indulgendn. uxores et filios fame perire permittere, unde cauaaa eisdem thorum violandi tribuunt, et- divinis non intersunt: ideo, sacra synodus, animarum saluti prospiciens, mandat et praecipit, sub poena excommunicationis, et alia salutari episcopi arbitrio imponenda, ut nullus civium in tabernis comedere praesumat, praedictis festivis diebus; venditoribus-’que sub eadem poena praecipit, ne id ullo modo permittant. Ordinarii locorum procurent, ut modis omnibus huiusmodi abusus extirpetur.

8. Praedicatores et curati populum moneant ut, diebus festivis et dpipinicis, in oathedralibua ecclesiis et parochialibus, missas et alia divina officia audiant.

9. Ut certa aliqua et uniformia forma in tota provincia Tranensi constituatur dicendi horas canonicas et alia divina officia celebrandi, ne homines ex uno loco divertentes, et ad alium eunt··, diversimode divina officia' qt misaéa celebrari prospicient atque audiant: sacra synodus mandat, ut in officii modulandi ratione, una eademque sit observantia, ut festa celebrari solita in dioeceai metropolitan· Tranensi, celebrentur in civitatibus comprovincialium, et quae in eurum civitatibus, celebrentur similiter in tota provincia; quod a regularibus, qui Romano utuntur officio, 'etiam observari praecipit Quae inferius describi et annotari inbet *et* mandat

Z>« religieii» Mnctorum *ei Merit unafiteiiue.*

1. Reliquiae sanctorum in loco honesto ac decenti vasculo sub bona custodia serventur; populo, pietatis non quaestus gratia, non passim nae extra capsam, neque absque delectu, cum ea, qua deoet, reverentia et lumine ostendentur, cum episcopi tamen licentia. Et laiei ·· non troeMgfc ast eisdem In snperetitionibua non abutantur. Novae ant ignotae reliquia· a populo vaneraadae non offsmntur, nisi prius ab ordinaria probatae foedat.

9. Insolita· imaginée, insoiitovo loco non pingantur aut sculpantur, aut apponantur ia ecclesiis •ut religiosis, piis pnblieisque locis; in eis nihil obscooaum «ut profanum conspicietur, quo fidelium mentes aut oculi offendi possint; sed tales sint ut, dum cernuntur, pietaa excitetur. Pictores aut sculptores, sine episcoporum licentia expressa in ecclesiis publicises locis imagines sacras offigendas nullo modo ponant, et quae positae sunt, episcoporum officio deleantur, amoveantur aut mutentur, sumptibus quorum intereat, poenis contra contumaces imponendis.. '

De Meramenti» in *genere.*

1. Nacrantenta honeste ct sine timoniae labe, Vel avaritiae turpisve lucri suspicione, archipresbvteri et curati ministrent, prout ad quemlibet ipsorum pertinet, por seipsos ot non por substitutos. Quod si populus ita nbmerosus fuerit ut archipreabyteri et curati, eaeterive quibus animarum cura imminet, ad sacramenta administranda, caeteraque officia subeunda satisfacere non valeant, cogantur per loci ordinarium, duos aut plures coadiutores sibi adiungere, iuxta decretum concilii '. Quod si intra terminum ab episcopo praefigendum, idoneos sibi coadiutores non adiunxerint. ad ordinarios facultas eos nominandi devolvatur. Prohibeanturque ne quid in sacramentorum atfministratione, directe vel indirecte exigatur, sub poenis a iuro statutis aliisque ordinarii arbitrio infligendis, et in ecclesia cum supcrpcllieeo. stola et lumine administrentur, frequentatioque eorum populis persuadeatur.

2. Cum maxime expediat animarum saluti eas a dignis atque idoneis parochia gubernari, sacra synodus mandat, ut id rectius perficiatur, cum vacare contigerit archipresbytetatus aut ecclesia parochiali·, ut locorum ordinarii, b·*l'l· notitia vacationis, intra decem dies vel aliud tempus ab eis praescribendum, per edietum publicum omnes vocare debeant, qui voluerint examinari per concursum, et, examine peracto coram examinatoribus, ei quem caeteris magis idoneum iudicaverint, et non alii collatio fiat, iuxta formam sacri concilii Tridentini et constitutionis felicis recordationis Pii V.

De eaeramenio beptitmi.

1. Fons baptismi ex lapide construatur in conspicuo loco. Aqtia benedicta cnm sacro chrismate, in mundo vaae clausa servetur; ministreturque baptisma·. in eoclesia' et non in privati· domibus. nisi •liter neoeesita· cogat. Ubi autem necessitas Urget ut extra «cclesiam qni* baptisetur, tum,-ai adest ••cerdo·, ipse baptiset, qui· ad ipsum praecipuum id munus pertinet; post eum clericus, post quem laieut, ultimo Iceo foemina. Utaaturq·· sacerdotes et omnes Isti ut snpra. forma usetat Romana· ecclesiae, videlicet: Ego te baptise in nomine Patris et Filii et Spiritus «Meti, amee. Quod curatus materna lingua saepe populum aibi commuent» edoceat. Compater sit anus vol una, ad summam nnns et una, qui non sini manifeste concubinarii, usurarii et inconfessi eo anno, vel excomtbuaieationis vinculo irretiti, ot qui fidei rudimenta non ignorent; similiter clericus in sacris, aut regularis monialisve, nt familiaritati· occssio tollatur: tales quo sint, ut ii nuru parentum doeit, ipsi debitam diligentiam adhibere poseint.

9. 'Habeant arehipresbyteri et eurati, vel hi,

[1] IThms.s.IV. >8smxu,<>4. J

[*' v"

quibus ev» animarum imasinet, librum par alphabeta· eoafoetam, fan quo omnium bsptisatorum nomina et cognomina, paroatum atque oompatram propria mean deoqribant, similiter diem of annum, ot an ex legitimo matrimonio infant natus ait.

3. Curati Graecorum utantur oo olao at ohrismate quae ab epiacopo fuerint ad huno usum benedicta, non qnae ab ipaiemet presbyteria fuerint bonedicta.

4. Quia novit fihmani generis hostie in bonia actibus auum infundere venenum, unde non cernat quotidie arte aua peccata apponere medicamentis, ita ut in huiua provinciae partibus consuetudo, imo potius abusus et corruptela irrepserit, ut qui vere compatres non sunt, ita appellentur, ot sacramenta pro nedeasitato salutis in peccatorum remissionem a domino nostro lesu Christo institutum. ad ruinam et ad peccata committenda, aub praetextu spiritualia cognationis, sit a daemone introduetum: quapropter, sacra synodus praecipit et mandat, ut locorum ordinarii curent, ut abusus iste penitus evellatur a tota provincia, poenis contra inobedientes, eia melius visis, impositis.

bt iacramtnto confirmationi».

1. Docennt archiproabyteri et curati, quantum sit sacramentum confirmationis, quod ab reverendissimis episcopis confertur, moneantque ut, cum possunt, illud suscipiant, non tamen minores septem vel saltein quinque annis; maiores vero confiteantur, vel peccata detestantur, et confitendi propositum habeant. Si minoribus ministrabitur, parentes illos de ea re certiores faciant, ne ipsis mortuis, hoc sacramentum quod reiterari nefas est, suscipiant. Compatefnitus in tenendo acquiritur, nec minus aestimanda quam quae ex baptismo oritur. Confirmandus non teneat. Patrini non suscipiant niait .unum vel unam, .vel ad plus duos confirmandos, et qui fidei rudimenta sciant.

2. Confirmatorum et putrinorum nomina et cognomina certo jlbro scribantur, et in arcliivio episcopali conserventur. Masculus masculum et foemina. foominain in confirmatione detineat, nisi aliter ex iustis causis loci ordinario videbitur.

3. Et. ut tanti sacramenti perceptio digne ac reverenter peragatur, ut in primitiva ecclesia observatum legimus, susceptores ipai, neque iis quos susceperint, neque eorum parentibus quicquam omnino largiantur, ne cuiquam, quod aliquando commissum est, iterandi hoc sacramentum, quod nefas est. materiam praebeat.

b» -neta, cnchmcirtia, racrummto.

1. Ad sacrosanctam eucharistiam frequenter sumendam sacerdos hortetur. ׀ Et antiqua eecleaiae ac laudabilis consuetudo communicandi populo praedicetur. Illam in decenti loco et vaae, ut decet, conservet. Lampas sit semper accensa, et ei non adest societas, instituatur. Sociantibus, cum ad aegros vel proceesionaliter defertur, quadraginta dierum indulgentias episcopi concedant. In delatione, sacerdos stola cum pluviali utatur, ad minas aaperpeilioeo et stola; umbella adhibeatur. Octavo quoque die, archiproabyteri particulas omnee in pyxide residuae assamant, et alias consecrent.

2. In Peaehato, in maiori ecclesia aut parochial!, quilibet boc sacramentum sumat, ot in vase qaod tamen calicis formam non habeat, vinum pro ablutione tradatur. Confesaarii poenitentes׀ moneant, ut saltem per diem separati maneant viri ab eoram uxoribus. Maribus prius tum foe.minis sacra commuais ministretur et loco distincto.

g. Arehlpresbyteri, confesaarii et cnrati, post octavam Paaehatia, fideliter deferant nomina eorum, qai, propriae salutis immemorea, euetiaeimam eucharistiam nea sumpsorunt. Qaod ei négligentes fuerint, epiacopi arbitrio graviter puniantur.

4. Tollatur abusos obsignaqdi sigillis sepulchrum domini nostri leeu Christi, quod quinta foria ia Coena Domini erigitur.

5. Non asportetur hoc sanctum sacramentum adorandi onoan ad inSrmoa, qui illud sumpturi non sunt. Si vero dam ad eos defertur per parochum, infirmum ita morbo affoetum inveniat, ut tunc rite ministrare non possit, pyxide super corporale in mensa collocata, paululum immoretur genibus flexis, una eum aegroto et eaeteris qui adsunt, devote orans; discessurus, eucharistia pyxide inclusa aegroto benedicat. Quod ai aegrotus optaverit, poterit sacramentum aperta pyxide ostendere adorandum.

6. Arceantur infames, facinorosi, manifestisque criminibus et flagitiis illaqueati; non tamen denegetur hoc sacrosanctum Christi corpus reis ultimo supplicio damnatis, quos parochi moneant ad tolerandum supplicium^ eosque doceant, etsi in naturalibus hon meremur neque demeremur, ai tamen patienter shbibunt mortem, ad peccatorum remissionem eis prodesse. Curent locorum ordinarii ut magistratus eo die. quo sanctissimum Domini corpus sumpserint, supplicio reos ne afficiant.

bt unuta usseras taerifieio.*

1. Sacerdotes saepe confiteantur, si copia sacerdotis adsit; et, nisi necoMiiae urgeat, non celebrent nisi matutinum et primae horae divinum officium persolverint. Nihil super altare ponant: hostia sit recens, calix purus, corporalia atque alia indumenta om*ia sint nitida et convenientia, caeremoniae secqndum usum sanctae Romanae ecclesiae. Jfon colebrdtur in aedibus privatis, nec in oratoriis nisi approbatis, quae ab omni usu profano-sint remota; nec super illis quispiam habitare praecipiat: non ante, auroram nec post meridiem, iraeterquam in die sanctae nativitatis domini ostri) lesu Christi.

2.1 Sacerdotibus alienae dioecesis non permittatur adorum facere, nisi certae, recentes et legitimas sui ortlinarii dimissorias litteras habeant. Si vero aliiszin locia, commoratos se asserant, ad celebranduni non admittantur, nisi illorum locorum, quo diverterunt, testimonio eorum mores et vita probam fuerint; et prius examinentur a vicariis an bente periti et instructi aint. Qui cum celebrant JIO· faciant aliquem actum indecorum, nec ullam avaritiae cupiditatem ostendant.

3. Ne|no „|terju, p„[urbe|

ad alture accedant, missam praevideant. Missae horam populo commodam nop anticipent aut differant, nec inchoatam ad alicuius adventum repetant, nec iri altari expectant.

4. In novis misais invitationes aut importunae aut illiberales eleemosynarum exactiones potius quain postulationes non fiant. In altaribus ita propinquis non celebretur, ne mutuo se'impediant celebrantes, sed unus post alium. Sacerdotes servientes sodalitatibus non celebrent ante curatos. Pluros , eleemosynas pro celebrantia missa non accipiant. Dum ad altare vadunt, vel peracto missae sacrificio revertuntur, nemini caput aperiant aut salutent. Missam aperto capite (.celebrent, moneantque curati ut qui famulos ad pascendos greges habent, eos ad sacrum audiendum diebus festivis venire permittant, eorum conscientias onerantes.

b» tacrammto potnittntia».

1. In sacramento poenitentiae et in sacramental! confessione non se intromittat kliquls saecu-

Urn vel regelaris, nisi aetate, srieatia atque prudentis prasditns ait at praevia aooedento approbatione episcopi. quae gratia deter. Approbatorum noniina at cognomina in labella deoeribantur. quae in ecclesia affigatur, nt facile ab omnibua eonspiciatur.

9. Coafeaaionaa audiantur ia eocleeia at loco conapicuo, maxima foominarum, cad non noetic tempora, niai alitor naeeaaitaa postulet Bt in qualibet ecclesia aint confoMoriola, aed non teneantur in capallia. Caveant sacerdotes no a caajbua in bulla Coenae Domini reservatis absolvant, nee etiam ab eis, qui locorum ordinariis de iure. vel consuetudine reservantur; qui .ne ignorentur, in principio quadragesimae publicabuntur. Notentque diligenter, quae de publica poenitentia in aancta Tridentina aynodo statuta auntl, ne in privatam commutent aine ordinarii scripto,

3. Archipresbyteri pluries in anno doceant po-' pulum. ut saltem semel in anno quilibet confiteatur, secundum Innocentii III decreta*. Confessionem nullus audeat directe vel indirecte revelare: qui autem, suae salutis immemor, de hoc gravissimo crimine convictus fuerit, 'deponatur, et ad agendam poenitentiam perpetuam detrudatur.

4. Curati populum saepius moneant, ut proprio sacerdoti confiteantur, et ad alia loca non divertant ad eorum confitenda peccata: quod si id fecerint. praecepto ecclesiae non obtemperasse sciant. Quapropter, ut fallaciis, occurratur, mandet sacra synodus confesaariia omnibus, tam saecularibus quam regularibus, aub poena privationis officii confessionis, et alia ordinarii arbitrio infligenda, ut Poenitenteo alienae dioecesis absque ordinarii licentia non audiant, prMsertim diebus hebdomadae Passionis et Pasqjiatia usque ad dominicam in * Albis inclusive; quod si quis extra patriam in C longinquis psfrtibus confessus fuerit, et ai probabili scriptaque fide testatum faciat se praecepto ecclesiae obtemperasse, denuo confiteatur proprio sacerdoti.

5. Caveant circa usurarios et concubinarios ne per plures annos fallaci sponsione de restituendo et dimittendo facta, et nunquam observata decipiantur. Nihil exigant a confltentibus: si vero aliqua poenitentia pecuniae ratione praescribenda est, non nisi ex gravissima et necessaria causa imponant, et non sibi aed pauperibus piisque locis attribuant; missasque non sibi sed aliis sacerdotibus pauperibus dari curent. Male ablata, a confitentibus data, ordinario consignentur, et tam consignatio quam distributio, cum notarii et testium praesentia flat.

•i. Medici, quod in Imteranensi concilio et demum a foelieis recordationis Pio V statutum est D de aegrorem visitatione, servent, ut oonfiteaatar intra triduum, aliter curationem deserant; quod si négligentes fuerint, parochi ad ordinarium deferant.

De MCroawnto ordinis.

1. Qui prima tonsura, qnateor minoribus aliiave maioribus ordinibus initiari volunt, habeant requisita a sacro eoneilio Tridentino ot alia in constitutione nuper edita a sanetisaimo domino nostro domino Sixte papa V, si tam collatores ordinum quam hi qui illos suscipere volunt, poenas in dieto eoneilio Tridentino contentas, et in dicta constitutione inflictas, effugere velint. Ordinum recipiendorum dimiseoriae certo libte registrentur.

• Hess. XXIV, «.a.

* De posa, st rewsi., e. Osxus vtnwfw.

8E88IO TERTIA.

astable* die ierit Ifi aeasto seasbris IN·.

1. Cirea matrimonium celebrandam quater aut quinquies legant euraii, quolibet anno, vulgari earmono, decretum Tridentinad aynodi, session· XXIV, do clandestinis matrimoniis; dsnuntiationwquo servent, remittendi facultate eis poenitue interdicta, quae fiant dominicis et solemnibus festivis diebus quae eooloaiae praecepto servantur. Mutuo consensu interiecto, hia verbis utantur: *Ego* eos m mefrimonium eeoMwgo, »n μομηιο *ÿitrie ft Filii et Sfiritut oatuii, fMtH.* Et eoe ne iungant qui fidei rudimenta ignorant.

9. Parochi contra matrimonii libertatem directe vel indirecte invitos non admittant-sive cogant, sub anathematis poena ipso facto incurrenda. Idbrum conficiant, in quo omnium contrahentium et testium nomina et cognomina, diem, annum et mensem describant, quem apud se diligenter custodiant, et, elapso anno, loci ordinario consignent. in archivio asservandum. Hortentur contrahentes ad confessionem et eucharistipe sumptionem saltem triduo ante matrimonii, consummationem. Et si aliquis ex iunctis matrimonio abfuerit, alter non contrahqt, nisi certa alterius morte ab episcopis oorumvs vicariis et officialibus comprobata. De vagabundis servetur quod a sacra synodo Tridentina statutam est [1].

3. Ut scandalis obvietur, quae multoties ex sponsorum eohabitatione exoriuntur, sponsus ne ad sponsae domum accedat, nisi semel in initio sponItaliorum, et visitationis causa simul cum consanguineis aut affinibus, nevo cum sponsa damnabilit^r vivant, nec in eorum domibus seu alibi conversentur aut cohabitent ante sacerdotalem benedictionem, quae non detur nisi in ecclesia et cum missae celebratione. A benedictione secundarum nuptiarum abstineat parochus, cum illa benedictio reiterari non possit.

'A 4. Doceant parochi populum, sublatum esse impedimentum publicae honestatis a Tridentina synodo, ubi sponsalia valida non fuerunt, et cutn valida fuerunt primum gradum non excedere. Impedimentum vero quod propter affinitatem ex fornicatione contractum inducitur, et matrimonium postea factum dirimit, primum et secundum gradum ' non excedere.

fi. Arohipreebyteri et curati doceant popnlum qatorna lingua, praeter impedimenta publicae honestatis pc affinitatis ex fornicatione contractae, et quae ex cognationis spiritualis sacri baptismi et confirmationis sacramentis exoriuntur, alios adesse casus a sacria canonibus enumeratos matrimonia impedientes et conttecta dirimentes.

6. Parochi, matrimoniorum benedictiones sub baldachino, sub quo deferri consnevit sanctae eucharistiae sacramentum, nos celebrent, nec in monialium monasteriis oscula ot amploxns in eocleeia permittant. Verba ad benedicendum ipsi proforant non sponsus.' Sponsis sub anathematis poena prohibeant per unam ecclesiae ianuam intrare ot ab alia exire; maleficia ot fascinationes ad impedienda matrimonia vel dirimenda adbibere, aut superstitionibus uti; moneantqqp hos, ue aliis anni temporibus quam a sacro concilio Tridontino prohibitis. a nuptiis contrahendis abstineant.

De *Kureemli eatrmae* unctionis.

1. Curatus, extremae unctionis sacramentum non differat, donec aegrotus, amissis sensibus, ani-

› Usas XXIV, c. 7.

mam agere incipiat; sed aie iategris at ratieais, uau vigente, earn alia «aeramenta iam perceperit, illud oonfarat, hulusque sacramenti utilitates explicet; ct camel in ana infirmitate tribuat, niai illa longa existante, pluries vitae periculum aalutisque spee insurgeret. Et in actu unctionis verba eoneueta proferat; presbyterorum palma· non intna aed foris iniungat; horteturque astantes ut preces pro aegroto tuno Deo fundant. Non deferatur absque ornee ot lumine.

9. Servetur in vati congruo et olavibne claudatur; distinguatur vas per litteras, ut a vatibus olei catheoumenorum et sacri chrismatia dignoscatur, Agonisantibus confessorii assidue assistant, eoa adiuvando et consolando. Episcopi, singulis annis, sanctum chrisma, oleum catheoumenorum et infirmorum conficiant,; vetera non in lampadibus aed in sacrario crementur.

Dt vita vi hoavvtatv clericorum.

1. Memores sint sacerdotes et ministros et dispensatores este ministeriorum Dei. Studeanf igitnr exemplo vitae alios antecellere ibt ad vias Domini eos incitare. Qui itaque librorum copiam habere non possunt, habeant saltem sacrum catechismum Romanum, et libellum illum qui vulgo dicitur *Aviti d»l curati,* allamve summam.

9. Qui beneficia possident etiam simplicia, intra mensem ad summum, clericalem habitum ab episcopia locorum constitutum, suae dignitati congruentem gerant, non sordidum, non exquisiti cultus studiosum; non induant caligas diaeetae aut turgidas; non utantur caligis incisis; camisiae ad manua seu ad collum non sint rugosae: pileo non utantur turbinoso et laicali. aqd ut clericum decet; non autem in ecclesia. Barbam a superiori labio incidantf ne sanguinis Christi sumptionem impediat, et eam studiose non nutriant, moreque laicorum asportent, sed simplicem cultum adhibeant. .

3. In itinoro talia sit habitus ut clerici esae cognoscantur; arma non deferant, nisi loci sint suspecti', et de ordinarii liceutia. eaque sint honesta et defensive. In comoediis, choreis et vanis spectaculis ludicrisve non intersint: ab illicitis venationibus et cantilenis abstineant; non sint vagantes de nocte, nec sine lumine vadant, etiam causa necessitatis, si foras exire debent. Non ludant aleis aut taxillis aliove ludi genere prohibito, nee ludentibus assistant aut spectent. Procuratorie advocative officium non exerceant, nisi in casibus permissis, cum ordinarii licentia; tabellinnatus munere in profanis causis non utantur; medicandi artem nullo modo exerceant laicis non famulentur, absque ordinarii licentia in scriptis: fosminas suspectas domi non habeant; mercaturam non exerceant, neve proxenetae officii in vendendis aut emendis rebus fungantur. Qui vero aliter fecerint, ordinarii arbitrio puniantur. Mulieres ouiuscumque conditionis non audeant associare, nec ad brachium ducere, aut eia famulari.

4. Clerici omnes saepe celebrent seu communicent, servata forma concilii Tridentini; concionibus seu lectionibus intersint; in mensis et conviviis temperantiam adhibeant; in mortuariis superpsllidoo utantur, nee recedant nisi finito sepulturae officio, et in oeoleajis manus Chyrothecis non induant; eum cruce erecta et proeeealonaliter ad proprias ecclesias revertantur. Contrafacientes distributionibus et emolumentis oareant.

5. Ceveant etiam ia mensis ne scurrilia aut ridicula recitent, quae a gravitate sacerdotali sint aliena: cibum sumpturi, mensam benedicant; sumpto vero, gratiarum setions* pro beneficiis acceptis Deo referant.

8. Annalis non utantur, nisi aliud dignitatis vel honoris ratio postulet, et tunp no solo ot digito dexterae taantu quarto.

De merati».

1. Curati, diebus dominicis et feetivis. pulsate oampana, doctrinam Christianam pueros doceant, moneantque quod sit officium filii erga patrem, viri erga uxorem, et sic de similibus. Et qui minus valent Ingenio, vulgari sermone, aliquam partem catechismi legant, praesertim salutationem angelicam, Pater noster, symbolum apostolorum ot decem praecepta legis. Cum aliquis infirmatur, eum ad poenitentiam et eucharistiam sumendam hortentur; orent pro infirmis: dum. lecto (acent, saepius illos visitent. In principio quadragesimae, moneant omnes ut confiteantur cito peccata; rixas, odia aliaque vitia dimittant. Indigentes commendent, maxime tempore famis, et similia charitatis opera exerceant; moneantque populum ad audiendum conciones et missas.

D» canomeit praebendatie ct alii» prevbyteri».

1. Nullus in choro pileo utatur, dum divina celebrantur, superpelliceo autem induatur; non mutent locum,. nec vagetur per ecclesiam: non fiant strepitus nec colloquia, et de choro non exeat, nisi necessaria causa. Nullus privatim officium dicat: nec deambulando, ne mentis vagatio orationis fructum intercipiat: nec literas aut ullos libros legat; nemo nugetur aut dormiat in choro. Punctator haec omnia notet, et reverendissimis episcopis eorumque vicariis referat.

De *rvjalaribtu.*

1. Regulares tales in charitate, fide, castitate, verbo et opere se exhibeant, ut et cooperarios se esse demonstrent secundum Tridentini concilii decretum. Sacrae scripturae lectionem in eorum conventibus habere curent, ut vèrbo et exemplo non solum fratres sed et alii Christi fideles instruantur. Per civitatem non deambulent, nisi bini et cum habitu «orum ordini congruente: domos suspectarum mulierum non ingrediantur, aut cum eis colloquium conversationemve ullam habeant. In eorum monasteriis ecclesiisve nullatenus docere audeant pueros grammaticam, illosve cum eis pernoctare conversarive. Noctis tempore ne vagentur per civitatem, nisi de licentia eorum superioris, et bini, facibus accensis. Intra claustra monasterii non qdmittant mulieres cuiusvis dignitatis ot gradus, si poenas et censuras contentas in constitutionibus summorum pontificum foelieis recordationis Pii V et Gregorii XIII evitare voluerint.

9. Excessus regularium extra monasterium degentium puniantur per ordinarios locorum: si vero intra monasterium degunt, extra tamen monasterium deliquerint, et populo scandalo sint, infra praefiniendum tempus puniantur ab eorum superioribus; quod ei in illis puniendis négligentes et desides fuerint, puniantur per ordinarios locorum, servata forma decreti sancti concilii Tridentini ‘.

3. Caveant tam clerici saeculares quam regulares, bannitos facinorososve homines recepter^, victum aliave necessaria eis praestare. Qui vero receptaverint, excommunicationi subdantur, prout in constitutionibus nuper edictis a sanctissimo domino nostro domino Bixto papa V. Si clerici

‹ Um. XXIV, *e.* IS.

saeculares fuerint, alii* poenis, arbitrio ordinarii. infligendi*, puniantur.

4. Ab eorum monatterii» abaque licentia sui superiori*, in acripti* obtenta, ne discedant. Qui contratecerint, carceribus mancipentur, et interim eorum superiores de dicta carceratione certiore* reddantur.

5. In exemptorum causis, serretur constitutio Innocentii IV quae incipit *Volttttt»,* et in causia civilibus mercedum et miserabilium personarum, tam clerici saeculare* quam regulares. ètiam si, certum iudicem a sede apostolic· deputatum in partibus habeant, si tamen extra monasterium degunt. coram ordinarii* locorum conveniantur: »imiliter in alii*, si certum iudicem non habuerint, iuxta concilii Tridentini decreta'.

r›. Regulares qui nullam habent curam animarurn. sponsos ne benedicant, item mulieres · partu ad ecclesiam venientes, sed parochi. quiaB eorum proprium munus est. Eis. sub poena excommunicationis, sacra synodus mandat, ne in hujusmodi officiis ad eos non spectantibus ullo pacto se ingerant. In eorum ecclesiis, mortuorum cadavera, absque parochi praesentia non sepeliant, sub poena interdicti.

7. Caveant regulares omnes, sub poena · excommunicationis et privationis officii, absolvere a casibus, quos expresse locorum ordinarii sibi reservarunt, virtute privilegiorum cis concessorum, quae Mare magnum vocant, aliove praetextu, etiam rosarii, saoris canonibus' et declarationibus desuper f .ctie. per illustrissimo* dont(nos cardinale* sadri concilii Tridentini interpretes*obsistentibus.

Dt mmialibu».

1. Moniales regula* sui ordinis, cui adstrictae sunt, frequenter legant et execution! mandent quae eis ab earum superioribus ordinata sunt: quod monasterii praefectae curae esse debet, et praecipue clausura: circa quam si' negligenter se gesserint eorum superiores, sciant divini se iudicii obtestationem et maledictionis aeternae exterminationem subituros.

2. Nemo virginee cogat ad professionem, sub excommunicationis .poena, et* die quo monasteria ingrediuntur, consuetudinem ii\ illis vestiendi* et ordinandis abrogamus.'cum iam se Deo dicarint, mundique ornaturo derelinquçrint. sed habitum album induant. I

3. Nullus in efirum ecclesiis celebret, nisi ei facultatem faciat qui illis praeest, nec aliquis, etiam sanguine coniunctus, audeat cum monialibus confabulare, nisi ex necessaria causa, et cum ordinarii licentia, eaque in scripti* tradatur. Ante decimumsextum annum expletum, nulla ad professionem admittatur, nec quae per annum, po*t' habitum *u*ceptum. in probatione non steterit, quaeve officium dicere-nesciat; cuius voluntas ab ordinario prius exploretur. .Quod in exemptorum monasteriis ordinarii obserripri procurent, iuxta ■acri concilii Tridentini praescriptum λ

4. Vbi cerate non est praefixus numerus monialium, quamprimum praefigatur, qui ex monasteriorum redditibus commode sustentari possit, iuxta decretum concilii Tridentini *- et constitutiones Pii V et Oregorii XIII.

5. Sit in unoquoque monasterio aegrotantium locus, quem infirmariam votant, et si non adsit, quamcitiuS' construatur: atque aedificetur similiter loeu* carceri destinatus^ ut qua* timor a malo non revocat, coertioni* poenaeque formido exterreat atque reprimat.

6. Moniale· omne* ad matutina* hora* conveniant, qua* non nocti* tempore *ed in aurora recitabunt, absque cantu figurato muaiciive instrumenti*. Canendi et pultandi artem grammaticamve nulla addiscat neve exerceat, absquedpiscopi licentia. Singuli* mensibui, sua peccata confiteantur, et sacrosanctam eucharistiam suscipiant, ut eo praesidio muniant ae ad omne* daemonii oppugnatione* fortiter auperanda*. Eia, «praeter ordinarium confessorem, alius extraordinarius ter in anno offeratur, qui omnium confessiones audiat.

7. Abbatissae, pro bono regitpine monasterii. aub poena privationi* officii et alia arbitrio episcopi imponenda, singuli* anni* procuratorem et administratorem bonorum monasterii eligant, bonae vitae, conditionis et famae, aetate provectum, non facultatibiltMepsum, et a loci ordinario approbandum: quem, in fine cuiuslibet anni, modis omnibus curent eorumdem bonorum administration» rationem loci ordinario reddere, adhibitis duobus probis viris, et, si fieri poterit, consanguineis aut affinibus alicuius ex monasterii monialibus.

D tcelttii».*

1. In ecclesiis, de rebus profanis congregationes aut publica colloquia nonjiant, nec in earum atriis ooemeteriisve et vestibulis aliquid venale proponatur, nec pila ludatur, nec choreae aut spectacula agantur, neque per ea fiant deambulationes, neque mendici vagentur dum divina celebrantur. Stabula animalium procul sint ab ecclesiis et coemeteriis; reparentur etiam in illis quae reparatione indigent; et qui negligdns erit, duplo eius quod in fabricae reparatione fuisset impendendum, puniatur. Quod si, ob illarum paupertatem, reparari non poterunt, servetur decretum «acri eoncilii Tridentini ·. Lapidw. caementa et omnis eorum locorum materia absque episcopi auctoritate ad aedificia profana non adhibeantur.

2. Calices, paramenta. libri et cetera sint convenientia. Circa horam nonam pulsetur eampana. ut fideles ea excitati, domtScarrT cirationem et angelicam salutationem genufltA deyote recitent/ pt sic ter in die Deum venerentur: et circa duas hora* nocti·, similiter pulsetur eampana mortuorum pro suffragando eorum aniniabus. Quibus haec facientibus, quadraginta dierum indulgentiam ordinarii locorum concedant.

3. In ecclesia ita sedeant, ut sanctam eucharistiam a tergo non habeant. Et ubi nbn sunt, fiant sepulturae, ubi vero haberi non possunt, in coemeterii* corpora mortuorum condantur, et in eis ventilari, pannoive lineos aqua madefactos poni omnino prohibeatur, inxta Innocentii III pontifici» statutum.

4; Sclopetta, balistae aut hastata arma in ecclesiis non deferantur, nisi, custodiae causa, aliud ordinarius iusserit. Earum fores ^>o*t solis occasum clauduntur, sub poena epiacopi arbitrio imponenda.

Dt itumio tt ein» «bttrvationt.

1. Cum omne quod in mundo est, aut concupiscentia carnis aut oculorum sit, aut -superbia vitae, qui* non videt concupiscentiae carnis nulla re melius quam ieinnio. concupiscentiae oculorum, quae avaritia est. quam eleemosyna, et fastui vitao quam humili et pia oratione mederi? Et· cum omnis fere peccator et in Deum et in proximum et in *e ipsum peccet, oratione, quod in Dfum commissum

' -sa. VII. c. 14.
' Im· rnmlaribiie, 'new. XXV, <·. 17.
* Sees. XXV'. c. 3.
* › Ses». XXI, 7.

est. eleemosyna, quod in proximum, ieiunio vero, quod in se ipsum peccatum est, quodammodo expiatur. Sacri denique canones ao propterea sancta Tridentina synodus pastores omnes exhortatur atque obtestatur omnem adhibere diligentiam ad fideles cohortandos, ut ea quae àd domandam carnem conducunt, praesertim ciborum delectum et ieiunium, omni studio amplectantur. Omnes ergo abstineant se a carne, ceterisquo omnibua quae a carne trahunt originem, ut ovis, lacte caseo, butyro et huiusmodi, per totam quadragesimam et ali£ praescripta, ut infra [*]. tempora. a

9. Tota quadragesima igitur, dominicis diebus exceptis, quatuor anni temporibus, ac omnibus indictis praeceptisque sanctorum vigiliis, omnes ieiunii legi obnoxios se esse cog'noscant; exceptis iis, qui vel urgenti necessitate, vel imbecilla aetate, morbove aliquo, aliave iusta causa sint impediti, quibus accedente fide utriusque medici, vetiti vescendi licentia non denegetur. B

3. Cupimus populum admonitum esse, illos quadraginta dies, totius anni decimam, in oblatione ieiunii. pro fidelium omnium salute consecrari. Caveant autem ieiunii cultores, ne dum vetitis cibis abstineant, aliarum rerum delicias luxuriamque consectentur. immo vero moderato cibo et potu carnis vitia coerceant, ut liberi mentes ad caelestium rerum amorem et contemplationem erigant, et ad pietatis opera expediti inveniantur. Nam homini parum prodest, se per ieiunium cibo temperasse, ai animus in peccatis sit intemperans. Idcirco, fideles in ieiunio praecipue studeant, ut dum caro ab alimentis abstinet, mens pariter a culpa ieiunet. Omnes igitur in Dei laudibus, eleemosynis aliisque piis officiis occupentur: hoc est enim ieiunium quod praecipue se Dominus, Esaiae ore, delegisse testatur.

4. leiunia ergo ab eccleaia indicta reverenter observari volumus, admonendumque populum cur sint instituta, nempe ut corpus per temperantiam cibi ac potus castigetur in servitutemque redigatur, quo animue vegetior ac liberior laudibus divinis assistat, qui neque voluntati eese attemperet. Magnum certe et generale ieiunium est abstinere ab omnibus iniquitatibus et illicitis voluptatibus saeculi, iam cum in. ieiuniis, et aetio potius indictionis quam abstinentia ista a carnibus spectetur. Admonendus est etiam populus, cum ieiunandum erit; non minus sumptuosa et prolixa illa piscium fercula quam carnium vitanda, belsaria item illa magis quam carnes inflammantia. C

De inventario conficiendo bonorum eccletiatiicorum.

1. Pro bonorum ecclesiasticorum conservatione, mandatur ompibus capitulis, et beneficia ecclesiastica cum cura et sine cura obtinentibus, ut, infra duos menses post synodi huius confectionem, in<ventarium omnium bonorum mobilium et immo'bilium ad 'eorum ecclesias pertinentium, conficiant, singulis \pibus annis renovandum, ita ut fines et conditiones bonorum et praediorum diligehter notentur, iuxta constitutionem nuper editam per sanctissimum dominum nostrum dominum Sixtum papam V. cancellarioque ordinarii tradant, ut in archivio servetur, cuius copiam in eorum quoque ecclesiis diligenter retinebunt. Volumusque etiam ut prima dominica adventui et prima quadragesimae, quolibet anno, in missa maiori legatur vulgari sermone decretum sacri eVhcilii Tridentini contra occupantes bona ecclesiastica3. D

' *KMw nmd»»e:* sapra.
' So·, XXП, e. 11.

Di kotpitaliba» <t pii» loti».

1. Administratore· hospitalium, confraternitatum, fabricarum ecclesiasticarum piontmque locorum, quolibet anno, locorum ordinariis eorumve vicarii, rationem reddant, ut con.tet quomodo fructu, eorum locorum erogati fuerint. Quibus sacra synodus mandat ut decreta et provisione· a sanctissimo domino nostro domino Sixto papa V reverendissimis episcopis desuper transmissas, execution! mandent, et illa modis omnibus inviolabiliter observari procurent, similiter et decreta sacri concilii Tridentini.

9. Ne mali homines bonos inficiant, in confratrum numerum non adscribantur homines facinorosi, aliave infamiae nota aspersi. 8i qui vero adscript! reponuntur, et vitam non composuerint, honesteque vitae rationibus non conformaverint. episcopi auctoritate amoveantur, et in aliia non admittantur.

3. Confratrea Omnes habitum congruentem habeant, sua officia subeant, processionibus intersint, et qui bis moniti non paruerint. <le confratruin numero deleantur et amoveantur, et aliis copfraternitatibus non_adscribantur.

De legati» ad piat cautae.

1. Notarios omnes, quorum negligentia legata ad pias causas, quae suum effectum sortita non Sunt, occulta manent, et quasi cum defuncti cadavere tumulata, sacra synodus mo>t, ut infra tres menses post synodi promulgationem, episcopis eorumve officialibus significent; in posterum vero intra mensem post testatoris mortem tradant, sub poena excommunicationis, honesta mereede accepta: et ut eorum memoria non depereat, certo libro ad id deputato describantur manu notarii in quo legatum, dies, annus et testes notentur.

De Indimagittri».

1. Ludimagistri qui publice vel privatim pueros aut adolescentes docere.volunt, id opus non aggrediantur, nisi prius, iuxta sacri Tridentini concilii praescriptum ac Pii IV formulam, fidei professionem emiserint. Ante vero quam hi praeficiantur, de vita et moribus bonum habeant testimonium. I.ibros omnino obscoenos non ' explanent, sed ad fidei Christianae doctrinam illos, praesertim diebus festivis, informare studeant, et singulis mensibus ad eucharistiae sacramentum suscipiendum hortentur.

2. Sacra synodus, ne eos quos mater ecclesia peperit, et quae concilium Tridentinum mandavit, oblivisci videatur, optaret ut pro illorum exeeutione et pauperum subsidio, ne eis legendi et proficiendi opportunitas subtrahetur, erigeretur seminarium clericorum: sed respiciens quod, propfer tenuitatem redditum ecclesiarum, ac paucitatem beneficiorum totius provinciae, id opus aggredi non pottst. mandat et praecipit, ut in unaquaque ecclesia cathedrali, magistri conducantur grammaticae, ecclesiae vel universitatum stipendio, qui gratis clericos et alios pauperes doceant, aut provideantur eia de aliquo competenti beneficio.

D« erroribus *Graeeonun tullmiu.*

1. Curati Graecorum ad populi sibi commissi notitiam deducant bullam felicis recordadbnis Pii IV quae incipit *Romana» pontifex,* illjimque doceant purgatorium esse, animaeque ibi detentas eorum, qui suscepta poenitentia et ea non peracta. vel qui sine mortali peccato cum venialibus tantum decedunt, purgari post mortem, et ecclesiae suffragiis posse adiuvari. Komanumque pontificem

in cis jurisdictionem habere, et pro eo orandum *J* in missa non autem pro pseudopatriarcha Constantinopoiitano schismatico et haeretico.

J. Insuper indulgentiae a summis pontificibus coucessas non esse damnandae, nee eoclesiasticas censuras et sententias eeae spernendas, sanctorumque festivitates a nacra Romana ecelqsia sanctisque patribua ordinatae, et aliae ox loci consuetudine, observandae eaae.

3. Doceant etiam Spiritum nanctum, qui est tertia in Trinitate 'persona, a Patre et Filio procedere, unum atque aequalem Deo et Patri et Filio Deum, unius substantiae, unius quoque naturae. non tamen genitum nec creatum, .aed ab utrisque procedentem, qui nec ingeniLs nec genitus creditur: ne ei ingenitum dixerimus, duos Patres asseramus, aut si gonitupi, Suos Filios praedicare monstremur; qui nec Patris tantum nec Filii tantum sed simul Patria et Filii Spiritus dicitiir: nec de Patre in Filium, nec de Filio ad sanctificandam creaturam procedit, aed simul ab utrisque ab aeterno proeesisse monstratur: uec tamen minor Patro, et Filio habetur, sicut Filius, propter assumptam earnetn minorem se Patre et Spiritu .sancto esse testatur. Qui anathemati subjiciatur.

I. Eliminetur abusus conservandi pro infirmis eucharistiae sacramentum in die Coenae Domini confectum usque in alium diem dictae Coenae Domini: sed singulis octo diebus renovetur. Infantibus nuper natis non exhibeant: nec domi conservent. Mortuorum cadavera a sepulchris non eruant neque comburant. In baptismi et extremae unctionis sacramentis utantur oleo sancto, quod ab episcopia, in quorum dioecesi degunt, benedictum eat. non autem quod ab ipsis Graecis; sanctum chrisma ét sacra blea catechumenorum et infirmorum. similiter quae ab ipsis episcopis benedicta t sunt, suscipiant; et dum illa administrant, alio quam Romanae ecclesiae ritu non utantur. Confirmationis sacramentum non a presbyteris graecis eed ab eorum loci,ordinario suscipiant: episcopis enim duntaxat, non aliis, ministrare licuisse temporibus apostolorum legitur; atque ita deinceps servavit et servat sancta ecclesia. Extremae unctionis sacramentum, tamquam vero a Christo domino institutum, et ab apostolis promulgatum, accipiant: curati illud infirmis etiam non petentibus. ministrare non omittant.

5. Ad sacros vero ordines a graecis episcopis, absque loci ordinarii licentia obtenta, non promoveantur. et promoti-graeco ritu non autem latino, missam et alia divina officia celebrent, non in Latinorum sed in propriis ecclesiis, neque Latini in ecclesiis Graecorum absque loci ordinarii licentia.

SESSIO QUARTA

eelebrata die dominico 16 mensis oetobria IMS.

D« *reeidentla.*

1. Ut nulla temporum iniuria aut hominum oblivione aut consuetudine aboleantur quae de residentia, sub Paulo III1 et Pio IV felicis recordationis statuta sunt sed omnium auribus et mentibus infigantur: sacra synodus ea decreta tum hio inserenda et publicanda mandavit tum in episcopalibus synodis, per viscera misericordiae Dei nostri obtestando omnes qui residere tenentur, ut resideant, ne sui oneris videantur immemores et auperiorum parvipendere praecepta, scituri quod si more bonorum pastorum non resederint, et pro gregis calate non invigilaverint, animamque profuderint, sed mercenariorum more gregem derelinquentes et quasi fugientes, praeter peenas in dictis constitutionibus contentas, ovium deperditarum sanguinem in tremendo illo indicio, in quo omnes astabimus, reddituri erunt rationem, et de eorum manibus sanguinem ipsarum esse exquirendum.

Dteretum concilii Trideniini d» retidentia tub Paulo 111.

Eadem sacrosancta ayuodua, eisdem praesidentibus apostolicae sedis legatis, ad restituendam collapsam . . . salubriter expedire (Trid., sess. VI, *dt rtf.,* o. 1].

4. Episcopi inferiores . . . quaecumque suffragante (Trid., sees. VI. *dt re/.,* c. 4[.

1l *Decretum concilii Tridentini de recidentia tub Pio 1* F.

Cum praecepto divino . . . aboleantur (Trid., ▪seas. XXIII. *de ref.,* c. 1(.

Huiusque Tridentini concilii decreta.

De dignitate et munere episcopali.

1. Agnoscant episcopi eorum maximam dignitatem, cum sanctam Dei ecclesiam a Spiritu sancto regere positi aint, et supra omnes gradus constituti. Sui igitur status non obliviscantur, ponti-* ficiam dignitatem non dehonestent, saecularium principum mensis non inserviant, et memoriae commendent eorum ae 'esse duces, patres et pastores, et quod eorum cura et vigilantia fideles ipsi ad caelorum regnum'diriguntur, quodque mediatores sunt pro hominibus apud Deum. Qua de re, meminerint frequenter offerte sacrificia pro peccatis eorum. Dominicis ergo diebus et reliquis festivis, nisi legitimo impediantur, missae sacrificium celebrare non dimittant, ut qui pro hominibus assumpti sunt, pro hominibus orare non cessent.

2. Episcopi, singulis annia ac semper sex mensibus post provinciale concilium, dioecesanam synodum habeant, in qua decreta in provinciali concilio edita promulgentur, et annus ullus ne,praetereat, quo synodum non habeant, si poenas in sacris canonibus contentas effugere velint.

TRACTATUS DE ('ONCIONATO1MBI S.

Eaque quae patres praedicatores *curative* docere omnino et nullo modo silentio' praeterire) debent, sunt fere 'infrascripta.

I. *Quomodo praedicatore· fidei fundamentum illaemm tervare debent.*

Principio, cum ecclesiastici praedicatores, iuxta apostolicam doctrinam, illaesum servare debeant fidei fundamentum quod positum est. quod est Christus lesus; intelligent hoc nomine tunc servari, cum adversus ea quae in sacra scriptura habentur, aut adversus ea quae ab ecclesia sancta per traditionem a sanctis apostolis, ipsis accepta, aut universalibus, 'legitimis receptisque conciliis definita, aut perpetuo catholicae ecclesiae consensu, et concordibus sacrorum doctorum sententiis roborata sunt, nihil protulerint aut asseruerint. Caveant igitur summopere primum, ne in ullam damnatam haeresim incidant, aut varias et peregrinas doctrinae invehant in ecclesiam Christi; caveant deinde, ne suam volentes ostendere doctrinam, ae ipsos potius quam Christum lesum praedicare videantur. Quatnobrem, ab inanibus quaestionibus et ventosis disputationibus abstineant, et salutem dumtaxat animarum sibi proponentes, quae sunt populo christiafio

I ' Conc. Trid.. seas. VI, *dr ref., e.* 1-8.

• I une. Trid.. assa. XXUI. *de ref.,* c. 1.

credenda, quaeque facienda, quaere oranda praedicent et explanent.

3. Quod ratprrrao sermons, Mae ulla ampJUfiolopia, olmiMÛgiM *haereticorum argumenti», veritatem oatholitam limplici* populo proponor» daiaant.

Careant quoque praedicatorea verbi Dei, quantum poaaunt, ne opinion», haereticorum recitent populo qui ea· n»ciat, ue diabolua inde sumat occasionem eoa tentandi ', aed catholicam veritatem aaaerant. illam eccleaiae cunctae, conciliorum et consuetudinis approbatae, nec* non aanctorum doctorum ab ecclcaia probatorum aubtoritate confirmando, testimonia tamen scripturae sacrae ab haeretici» adduci solita, fideliter et conformiter alita locia eiuadem scripturae et ddctoribua sacri» interpretentur. Neque vero ambiguo et renuto sermone loquantur, ut ex auditoribus aliud unus, aliud alter intelligat, sed ita clare,.dilucide et sine ulla aequivocatione aut amphibologie eorum sententias explicent, ut omnes omnino auditores, unum et eundem sensum iure possint accipere; neque rem tractent adeo concise et obscure, ut eius rei in' privato colloquio et in cubiculo non somniculoso auditori tacite interpretationem promittant, nec tandem ita subdole ac frigide rem ipsam tractent, ut facile se praevaricatores et causae veritatis fidei proditores ostendant.

3. *Praedicator*» eonatanter* tum *articulo» fidei,* tum *ecduiae 'catholica» Romanae unitatem, eiutque caput in torri» papam eu* profiteri debere.*

-Verum, ut ad particularia descendamus, in primis adversus omnes haereticos docendae sunt plebes articulos fidei, in quibus illud praecipue insinuetur, quod voluerit Deus in Christo omnem plenitudinem divinitatis inhabitare, ot per eum reconciliari omnia in ipsum -, pacificans per sanguinem crucis eius, sive quae in terris, sive quae in caelis sunt. Praeterea doceant unam esse catholicam ecclesiam, columnam et fundamentum veritatis, ot unum eiusdem ecclesiae sub summo capite Christo supremum caput ipsius, domini nostri Iesu Christi verbo constitutum in terris, cum dixit beato Petro et in eius persona omnibus successoribus eius: „PαM» *ove» meo», pate* agno** msos,“* et idcirco, sanctam Romanam ecclesiam, quam beatus ille apostolus, cum beato apostolo Paulo, suo sanguine consecravit, ac cui deinceps, eiusdem Petri successor ac Christi vicarius peculiariter praesidet, esse ecclesiarum omnium reliquarum matrem et' magistram, et ab illa fidei confessionem ompea accipere ac' tenere, eiusque mandata reverenter suscipere ac servare debere.

4. *Ita d* (ibero arbitrio deque peccato originali ac iuetification* praedicandum eue, ut a doetrina catholica in Tridentino concilio declarata, non ditcedant.*

Et quoniam de peccato originali et de libero arbitrio ac de iustificatione contingit habere sermonem, sic eius peccati malignitas praedicanda est. ut non solum Manichaeorum et liutheranorum sed etiam Pelagianotum vitentur ertOr»: quod certe fiet, si nec liberum hominis negetur arbitrium, nec tantum viribus eius arrogetur ut, absque fide et divino auxilio et gratia, quicquam valere ad aeternam salutem dicatur; nec e converso.sio deprimatur, ut negatur, divino assistente auxilio et gratia, non cooperari ad recuperandam Dei dilectionem et ad meritum aeternae vitae; et in summa de peccato ipso, originali et de iustificatione mu praedicent ot sequantur doctrinam quae ia Tridentinq'concilio declarata foit. Et in popularibus concionibus, de conceptione gloriosae Dei genitricis disputare non audeant, sub poenis' in bulla felicia recordationis Pii V contentis, quae incipit *Super tpeeulum.*

5. *Sobrie, propter ineapaeu, d* praedeetinatione praedicandum mt-*

De 'praed»tinatione, de qua beatus Augustinus ait: facile imo utile esse ut taceatur aliquando verum propter incapae», iuxta illud Domini: *„Multa habdo eobi» dicer» trd non potutie portaro modo,“* sic praedicent, ut nemini suo sermone spem aufprant salutis: sed iuxta scripturarum tMtimonia, manifeste, clare ac diserte pronuncicnt. omnibus gratiam Dei conferri, quae sit sufficiens ad salutem, ai ei non restiterint; sanguis Christi, quod attinet ad divinam largitatem, pro omnibus jrorstu effusus Mt. Usurpent ergo sibi simpliciter ac sincere apostolicam illam beati Pauli ac dignam omni acceptatione sententiam dicentis: primum omnium fieri obsecrationes,' postulationes, gratiarum actiones pro omnibus hominibus, pro regibus.et omnibus qui in sublimitate constituti sunt, ut quietam et tranquillam vitam agant cum omni pietate et cantitate. Hoc enkn bonum est et acceptum coram salvatore Christo Deo. qui omnes homines vult salvos fieri et ad agnitionem veritatis venire; unus enim Deus, unus et mediator Dei et hominum homo Christus lesu» qui dedit in redemptionem sepietipsum pro omnibus.

6. *Non involucri* aut ambigui» urmonibu», ud luculenter poit hanc vitam purgatorium auerendum eue.*

Clare item ac diserte declarent esse purgatorium post hanc vitam quod et de scripturis sanctis elicitur et patrum traditione conciliorumque diffinitionibus comprobatur, ubi animae defunctorum, quae cum Dei gratia ex hoc mundo migrarunt, nec in vita pro admissi» satisfecerunt, pro modo delictorum torquentur, segregatae interim a gloria Dei. donec vel omnino purgentur suppliciis, vel per suffragia viventium adiutae, in misericordia Dei releventur vel evadant.

7. *Indulgentiarum thuaurum, eiueque ditpeneatorem eanctieeimum papam pontificem maximum eue, manifeite doceant.*

De indulgentiis quoque'tractantes, doceant esse vere inexhaustum thesaurum meritorum Christi et sanctissimae eius matris ac ceterorum sanctorum, et huiua dispensandi thesauri per indulgentias summum pontificum tanquam Christi vicariqm in terris plenariam habere potestatem; reliquos pontifices iuxta' sibi ab eo tfxatum munus. Per illas vero indulgentias vices satisfactionum debitorum, impleri, ut poena debita minuatur vel extinguatur, iuxta modum in ipsis earum legitimis concessionibus praescriptum.

8. *Invocationem denique eanctorum cultumque imaginum eonetanliteime confirment.*

' Denique, de gloria sanctorum et eorum invocatione ac veneratione et cultu, ac similiter de adoratione et culta imaginum ac reliquiarum sanctorum corporum, ea praedicent et annunciando confirment, quae ab ipsa antiqua ao diuturna in cunctis ecclesiis consuetudine et a sacris conciliis comprobata sunt-et confirmata. Ha» sunt praedicanda populo ad gloriam Dei et ad utilitatem animaram nostrarum.

9. *De praebenda thoologali.*

Meminerint episcopi, ut praedicationis munus commodius adimpleri possit, ecclesiae cathedra!» aut coliegiatae in oppidis insignibus, in quibus

I Textus mendose: iraemdi.
1 Colos». I. 8 ot Π, 18.
• Ioei. XII, 1».

M·

praebendam aut stipendium quovii nomine then- a
logiae interpreti assignatum non habent, carent quamprimum decretum concilii Tridentini ut adimpleant. cum illi» praebendam |>rimo vacatura* ad hunc u*um concilium constituerit, quam ai ■olummodo. qui ad hoc munit* per ae praestandum idoneus fuerit, deferri voluit

Dt tzcomtnntioaiioine.

1. Excommunicationis gladium nervum e**e ecclesiasticae disciplinae «urum concilium Tridentinutn declaravit, medieinafe non eradicantem sed disciplinantèm, sobrie et magna circumspectione esse exercendum, et non in levibus causis sed gravissimi» utendum cum magna 'maturitate, oausaque cognita, pro rei. loci et personae qualitate; ne, ai ex levibus causis aut temere incutiatur,'.magi* contemnatur quam formidetur. Quapropter mandat sacra synodus ut monitoriae litterae pro deperditis B
aut subtracti* rebus concedi solitae, a nemine concedantur nisi a reverendissimis episcopi» eorumque generalibus vicariis, tributa eia specialiter hac facultate. conditionibus adhibiti* a aaero concilio Tridentino. et |a] felicis recordationis Pio V praescripti*. Et in infrascripti* caaibu* nemini concedantur:

Pro re criminosa quae infamiae notam inducat, non concedantur, nisi pro .civili tantum interesse, et earum rerum quae summam ducatorum duodecim excedant:

Pro re non omnino occulta;

Pro re, quae diu amissa aut subtracta est. ita ut illius memoriam amplius non haberi verisiinile sit.

2. Non concedatur excommunicatp ac manifeste 'notorio criminoso, neque contra aliquem qui, ob eius paupertatem, satisfacere non posset, neque in loco ubi ea* verisimile sit negligi vel contemni. Diebus etiam Nativitatis Domjni. Paschae resur- C
rectionis, Ascensioni*. Pentecoste*, in solemnitate sacri Corporis Domini, aliisque solemnioribu» festivi* diebus locj patronorum nostrae provinciae ne promulgentur. Et abusus promulgandi sententiam excommunicationi* per publica loca civitatis. extirpetur. nisi ex gravissimi* causis aliter loci ordinario videatur.

3. Curati moneant populum ut timeat sententiam excommunicationis, et quod non est homo qui ligat sed ('liristus. qui hanc potestatem dedit hominibus et domino* fecit tanti honori*, et quod excommunicat!. etsi publice denuncisti non sint, si in ei* actibus se ingefaqf, qui per excommunicato* explicari non possunt, mortaliter peccant. Et ne alii eorum commercio inficiantur, bis in menae, in missarum solemniis denuncientur; quod si per annum in illi* insorduerint, procedatur contra eo*, uti de haeresi suspecto*. D

Dt eoncMaarii».

I. Urave scelus e«t homine* soluto* concubina* habere: gravissimum vero uxorato*. Nam praeter scandala animaeque periculum, unum inter cetera id sati» est, quod maxime catissimas muliere* exasperare solet, dum eorum thorum et fidem datam violari vident ab eorum maritis. Ideirco, ut ad eam, qua decet, continentiam vitaeque integritatem ministri ecclesiae revocentur, et laid in damnationistatu vivere non audeant, praeeipit sacra synodus ut decreta .sacri concilii Tridentini de concnbinuii* et provisione* nuper locorum ordinariis directae a sanctissimo domino nostro domino Bixto papa V per privata* litteras, omnino observentur. "Quibus omnibus mandat sacra synodus ut. snb poena excommunicationis et aliis poenis a iure statut», infra duodecim dierum spatium concubina* eiiciant.

P» Mftrù.

1. Cum apud Deum non detur acceptio[1] personarum, ot ut ea. quae decet, cura omnium habeatur, eum sacerdptalis officii ait erga omnea ecclesiae filio* eurum habere communem: volens aaera aynodu» vago et fallaci aingarorum generi providere, mandat ut locorum ordinarii, quando eoa in eorum partibtte morari contigerit, de infrascripti* diligenter inquirant:

An ipao*, ut bono* chriatianoa decet, in omnibua eorum actionibu* ae gerant.

An ainguli* anni* peccata au* confiteantur, et si dixerint illo anno confesso* fuisse, exhibeant legitima documenta.

'An sanctae ecclesiae instituti* et praeceptis* pareant.

An in contrahendi* matrimoniis abstineant a gradibus prohibiti*.

An quicquam agant, quod schismaticorum morem usumque praeaeferat.

An quadragesimae tempore vigiliarumque diebus, a carnibus et cibis a sancta Romana ecclesia prohibitis, abstineant.

An novis ritibus utantur: quod si contra ecclesiae praecepta ritusque. ab illi» aliquid fieri compererint, diligenter se informent, et interim ab eccleaia, divinorum officiorum tempore abjiciantur.

QUadragesimali vero tempore et* iniungatur. ut non discedant, nisi prius sua peccata copfessi fuerint, et eucharistiae sacramentum 'sumpserint.

Dt ftlto /otuorwm at da tolltudit repraetentiouibus.

1. Turpem abusum in quibusdam ecclesiis frequentatum, quod certis anni celebritatibus, nonnulli cum mitra, baculo ac vestibus pontificalibus, more episcoporum benedicunt: alii, ut reges et duces induuntur. quod festum fatuorum vel innocentium seu puerorum nuncupator, quibus homines ad cachinnationem moventur: penitus sacra synodus prohibet et detestatur. Qui vero contraire census fuerit, gravi poena ordinarii arbitrio puniatur.

3. Veneranda Christi domini passio et gloriosa martyrum certamina, aliorumque sanctorum gesta, quae repraesentandi populo pro ipsius aedificatione pia introduxit consuetudo, modo hominum perversitate eo deducta est, ut offensioni, risui et despectui sit. Episcopi modis omnibus curent, ut a concionatoribu* graviter exponantur, ita ut pietatem et lâchrymas amoveant auditoribus. Caeterum. sanctorum martyria et actiones ne agantur, sed ita pie narrentur, ut auditore* ad earum imitationem, venerationem et invocationem excitentur.

Dt agitationibut taurorum aliarumvt ferarum bettiarum.

1. Licet deteatabili* duellorum usus. * diabolo introductu*, in quo cruenta corporum morte animarum perniciem lucratur, sit a sacro concilio Tridentino prohibitus, nihilominus, ia plerisquo huius provinciae partibus et locis, quamplnrimi ad virium suarum ostentationem et audaciae, in publici* spectaculi*. cum tauri* et alH* feri» bestiis congrediuntur. 8aora synodus, animarum saluti prospiciens, tali* hominum immo daemonum spectacula prohibet ac detestatur, sub anathemati* poena et aliia in bullp felici* recordationi* Pii V' contenti*, et decernit ut qui in illi* mortnn* fuerit, ecclesiastica careat sepultura.

Dt blatphtmia.

1. Post .detestabilem haereticorum incredulitatem et impietatem, quam detestabile, perniciosum,

1 JUtMo mmdoM ' exceptio.

impium M puaibile blasphemiae scelus ait, omnibus a aoeieribua etiam gravissimis praeferendum, propter quod fames, pestes et terrnimotus aliaque insta Dei flagella hominibus caelo eveniunt, nomo eet qui nesciat. Ideo namque humanae logeo gladio ultore armantur, licet ex usu et temporum calamitate ab aula recesserunt, et Dei sanctorumque eiusdem nomen eo magis blasphematur: cordi ait omnium episcoporum tantum ac tale nefarium crimen ab eorum subditis ecclesiasticis, quod.valde dolendum est, et laicis penitus evellere et eradi-, care, ipsumque omni condigna severitate punire et castigare, iuxta[1] sanctorum patrum decreta, non dimittant. Ex quo invigilent, et omnino sint memores, ut Dei ultio evitetur, decretorum pontificum, maxime vero eorum quae Leo X in Lateranensi concilio decrevit de aliquo modo non blaaphemando Dei eiusdemque domini nostri Iesu Christi eiusque sanctissima» matris virginis Mariae et B sanctorum omnium nomen, cauti sint, et provideant ne tantum facinus impunitum crescat.

Dt judiciali tpiteopi foro.

1. Episcopi 'decretum sacri concilii Tridentini de notariorum examinatione et approbatione [1] diligenter observent, ne eorum imperitia oonUahentibus praeiudicium afferatur.. In eius foro ministri sint idonei, artis periti, infamia non notati, probatae vitae et ab avaritiae labe prorsus alieni. Carceres, quia non ad poenam sed ad custodiam dantur, non sint tetri aut subterranei, itave incommodi ut in eis mancipati vitae periculum discrimenque incurrant: et qui ita siint. penitus amoveantur.

2. Ut fori ratio et iurisdictionis exercendae certa aliqua et uniformis forma in tota provincia constituatur, sacra synodus mandat ut pauperum C utilitati consulatui, id quod officialibus curiae episcopalis solvendum erit ad taxam et pandectae rationem nuper editae in archiépiscopal! curia, redigatur, et ab omnibus inviolabiliter observetur.

3. Sit in Unoquoque foro qui pauperum et miserabilium personarum causas agat et defendat, idque gratis, ne indefensi pereant. Episcopi famulos suos in episcopali foro causas nec agere nec commendare permittant.

Dt procettiombut.

1. Episcopi in controversiis praecedentiarum componendis studeant, ut absque populi scandalo et figura iudicii componatur, auctoritate eis a concilio Tridentino attributa tum in publicis processionibus. tum in tumulandis defunctorum corporibus et deferenda umbella: et quod ab eis compositum fuerit observari facient. Ád processiones D generales exempti omnes venire cogantur. In eathedralibus et maioribus ecclesiis semper conveniant, a quibua proficiscantur et eodem modo revertantur, ab eisque non discedant nisi omnibus orationibus completis, idque observetur in funeralibus processionibus: et qui peccaverit, ordinarii arbitrio puniatur.

2. Habeat unusquisque vestes suo ordini et dignitati congruentes, et bini, secundum gradus et ordinis conditionem, crucem praecedentem sequantur, debito intervallo inter eos; graviter et demissis oculis devotequh gradiantur absque confabulationibus. huc atque illuc oculos non conjicientes, vel ad fenestras extollentes, et, omissis curiositatibus, psalmis et hymnis et reliquis sacris precibus seduli dent operam; memores se coram oculis cuncta cernentis maisstatis, iunetosque angelicis agminibus ita procedere. Nemo etiam in ria inaniter curioseque spectandi'causa subsistat, ne in testationem sitaniae seminatoris incidat.

9. Ornatae cruces dum deferuntur, ignem 'cum artificio sulphuris aut pulveris non adhibeant; sunt enim thura daemonis et sanctissimae cruci magnum dedecus, populoque scandalum et periculum afferunt.

4. In locis quibus supplicationes fleri debent, picturae rerum profanarum indecorae, repraesentationes. dirminum recitationes, quae processionibus impedimento esse possunt, omnino amoveantur.

Dt fiuuribut, nttjuiit tt itptdturit.

1. Mandat sacra synodus. ut paupere· et miserabiles personae quae nihil aut parum in bonis habent, a capitulis gratis et propriis impensis humentur. **Defunctorum corpora ante ortum** vel poçt occasum solis, absque ordinarii licentia, efe gravi causa concedenda, ne'efferantur.

2. Tollantur abusus canendi et recitandi in defunctorum domibus nocturna aliasve orationes, etiam si clericus fuerit qui vita functus est. Clamores, eiulatus in ecclesiis, funebre carmen quod vulgo defunctis cantari solet, onyiino prohibeatur, vel quenquam in pectoribus se aut proximos aut familias caedere, capillos ex mulierum capitibus evellere, et super defunctorum pectoribus eiicere: cum memores esse debeamus quod Dominus non flevit Laaarum mortuum, sed ab huius vitae aerumnas ploravit suscitandum.

3. In cadaveribus efferendis, evitentur longi viarum circuitus cadaverumve circunductiones. aed ea via procedatur quae a domo ad ecclesiam recta ac brevis sit, nisi intra illius fines, ordines eorum qui funus comitantur, contineri non possit, Sepulchra non alio modo habere liceat, quam uti permissa sunt a constitutione Pii V, iliique, quibus cura animarum imminet, moneant defunctorum consanguineos affinesve ne, superstitionis causa, aliquid apud mortuum in feretro eiusVe manibus ponant quod superstitionis speciem praeseferat, aut superstitionem habeat.

4. Patres veteris et novi testamenti mortes •anctorum virorum cum fletu deplorasse humanitatis affectu, in nullo tamen legitur vestes mutasse. Propterea mandat sacra synodus omnibus clericis, sub poena episcopi arbitrio imponenda, ne in obitu etiam parentum, vestes Uigubres vel more laicorum induant gestentve, vestis formam aliudve vestimenti genus, quam quo plerum universum uti moris est, ne mutent, sed pium chpritatis officium erga mortuos praeseferant. et paltem post trium dierum spacium. superpelliceo induti, choro et divinis intersint.

II· teclttia cathtdraii vaeantt·, funtribut tt tsm/uiit tpiteoponm.

1. Canonici, sacerdotes omnem de urbe atque dioeceaani, cum cathedralem ecclesiam vacare contigerit, miaaa de mortuis pro paatoria defuncti anima celebrare non omittant, et exequiae. ea qua decet pietate, per totam dioecesim celebrentur. Dioecesanos de episcopi obitu certiorem quamprimum faciant, eosdomque huius officii moneant. Privatae et publicae supplicationes fiant, in quibus universus clerus humiliter ac religiose a Deo optimo maximo petat orbato gregi pastorem, qui ad tale onus et ministerii munus idoneus et aptus esse possit.

2. Pastore defuncto, intra octo dies capitulum vicarium constituat idoneum: servata forma con-

[1] Ses·. XXП. c. U.

cilii Tridentini, oeconomum unum vel plura* do- cernat. Quod *i in praemiari* négligea* fberit, ad metropolitanum deferatur; quod si metropolitan* ecclesia fubrit, ad aatiquioram ot : propinquiorem episcopum huiuamodi deputatio devolvatur.

Dt ieumutUati sectosiof^m.

1. Sacra synodua monet pmnes magiatratdb et officiale* temporale* eodque obsecrat, ut eocleaftrum privilegia et immunitate* illae** conservent, et illa violare non praesumant, vigor* facultati·' eisdem concessae * domino . nostro Sixto papa V ingrediendi ecclesias et loca religiosarum personarum, nisi in illi* tantum caailjus in dicta constitutione expressi* iuxta sacram mentem praefati sanctissimi domini nostri, et dum proceditur contra improbos faciuosorosque homines et grassatores viarum, conditionibus in diet* constitutione contentis adhibiti*. In reliquis, episcopi curent ut serventur iura de immunitate ecclesiarum loquentia, sub censuri* ecclesiasticis.

Df nductiOHi «ïμ ο τ μ · *tt* <*mninrn*>*riomt.*

1. Sacra synodus agnoscens numerum missarum in tota provincia adeo excrevisse, ut etiam si numerus sacerdotum duplicaretur, satisfieri nunquam posset, ex concilii Tridentini decreto, huic incommodo providendum necessario duxit, praevia prius accedente informatione, ut, quoad fieri potest, defuncti debiti* suffragii* non fraudentur, et sacerdotum totius provinciae inopia, quae maxima est, sublevetur. Decernit itaque, ut pro legatorum modo et quantitate, talia ineatur ratio, ut pro singuli* missis celebrandis in sacerdotum eleemosynam grana quindecim imputentur; etai legatum sit carlenorum quindegim, non plure* quam decem missa* bénéficiâtes dicere teneatur. Pro missa vero celebranda eleemosyna nomine dentur grana septem cum dimidio.

2. Sacra synodus agnoscens multitudinem anniversariorum, qYae pro defunetia celebrantur, et presbyterorum paucitatem, mandat et praecipit ut in unaquaque ecclesia oathedrali, collegiata aut parochiali totius provinciae, singuli* diebus (dominici* et festivi* exceptis), cantetur missa pro defunctis et càeterorum defunctorum seu anniversariorum quae supersunt. Celebretur missa privata pro omnibus uefuncti* secunda feria tantum, ita ut sacerdotum paupertati subveniatur, et defuncti debitis suffragiis non priventur.

Di usuris.

1. Ad reprimendam usurarum et falsorum testium huius provinciae multitudinem, praeter' caaus episcopi* reservatos, usurarum et falsi testimonii in iudicio ducti casum sacra synodus ei* reservat, ita ut quibusvis religiosis eoicessa facultas absolvendi a casibus reservati*, huiusmodi peccata comprehendere non censeatur, sed per ipso* episcopo dumtaxat absolvi voluit; ipsisque mandat ut, singuli* annis,, in dio Coenae Domini, hos falsario* et usurario· solemni anathsmate feriqpt; parochi* omnibua, ut singulis mensibus canoasm hunc in die festo, inter missarum solemni*, populo denuncient ao declarant.

Di ioUatinu it qmtidiamt.

1. Cum dignitates in ecclssii* et praesertim cethedralibua, ad conservandam'et sugendam eoale•ia*tic*ri disciplinam. fuerint iaatitnt**, ac ea* obtinente* opera et officio episcopos invent: sacra synodus, vestigii* sacri Tridentini concilii iahaerendo, praecipit at mandat ut ad dignitatee quibas aaimarum cur* subset, anllua promoveatur, abi qui vigesimum quintum sude aetati* annum attigerit. Ad easterns autem dignitates vM personatus, quibus animaram cura nulla aubeet, promovendus aetatem legitimam et ordinem ao caetera· habilitates integro habere dignoscatur: alia* provisio facta, nulla, irrita ot inanis sit, iuxta decretum sacri concilii Tridentini.

9. Felida recordationis Bonifacius VIII volens consuetudinem abrogare, quae in quibusdam partibus inoleverat, qua canonici et bénéficiât! quotidianas distributiones, quae tantum residentibus tribuuntur, etsi praesentes non erant, percipiebant, mandqvit, illam abrogando, ut divide taatum intereasentibu* darentur, hi* excepti*, qui vere infirmi ■unt. Et Honoriu* HI, in quadam' alia *ua con•titutione, praecepit ut canonici absentee ot qui episcopi* inaerviunt, suaruta praebendarum fructu* perciperent, dummodo numerum duorum non excederent. Snore synodus. supradictis decret» adhaerendo, mandat et praecipit ut duo taatum et, non plures, qui ordinarii* locorum decernunt, dictae distributione* et cuorum beneficiorum portiones percipere valeant. Caeteria, qui divini* non intersunt, etiam ai epiacopi* inaerviunt, non concedantur, »ed ut alii absente* reputentur, [et] distributionibus portioniheaque careant.

Dt cotutitutioHibtu «t eorum *MirprttaiionitHU.*

Γ. Sacra synodus praecipit et mandat ut supradictae constitutione* omne* ad litteram intelligantur, et ad verborum proprietatem, ut iacent, remoti* quibuicumque interpretationibus intensi vi* et exfenaivis. ultra quam verba ipsa significant. Si quae autem dubitatione* aut ambiguitate* exortae fuerint, illu*tri**imu* metropolitanu* et synodi praesidens interpretabitur, et eius sententiam Omnes sequi teneantur, donec alia synodus provincialis habeatur; salva tamen sanctissimi domini nostri et sanctae Romanae ecclesiae suprema auctoritate cui omnia in hac synodo decreta et acta,'interpretanda, mutanda et emendanda, qua de tent obedientiae propensione et reverentiae humilitate subiiciuntur. CSeterae vero constitutiones, quas quisque comprovincialis episcopus pro suo clero ediderit impraeteritum, in suo robore permaneant, dummodo non adversentur decreti* sacri concilii Tridentini, aut in hac aynodo editis.

Dt potni».

1. Statuit sacra synodua ao decernit, ut per poena* in supradioti* constitutionibus contentas, non intelligantur sublatae aliae poenae, a sauria canonibus et concilio Tridentino impositae; immo mandat ut transgressore* utraque poena puniantur, at ubi impoaita non reperitnr, episcoporum arbitrio .plectantur. Quod ai pecuniariae fuerint, ut ompis avaritiae labea tollatur, epiacopi anllomodo ex quavia causa etiam legitima, in proprium usum convertere possint, aed illae pio loco applicent pauperamque nsceasitatibus. Et ne omnium supradictarum constitutionum quispiam ignorantiae causam allegare valeat: statuit, post duorum mensium •patiam, omnaa tonori qd illas servandum, postquam editae et in valvia metropolitans* ecclesise publice propoeitao fuerint.

9. Curent episcopi, ut summorum pontificum bullae, non solum in hi* decreti* memoratae et hactenus emanatae, sed quaeeumqne alia* pro tempora emanabunt, frequentibus populis, ut moris eet, materna lingua exponantur, ac saepius in memoriam revocentur, ne ignoratione, aut negligeutine obaor-

veut. aut, «i omiserint vel eontravenerint, in cantura* in ei* contenta* incidant.

D» /n* syWedi inapetwada.

Confecti* iam, Deo favente, absolutisque ii* quae boo potissimum tempore, pro reatitutione et conservatione ecoleaiaaticae disciplinae in provincia Tranensi, statuenda et decernenda fore videbantur: ipsam synodum merito dimittendam w»e existi* mamua. Quare, reverendissimi patres, „Plaeetne vobis, ut ad laudem omnipotentis Dei, bnic synodo finis imponetur, et confirmatio omnium decretorum, nomine huius sacrae synodi, per illustrissimum dominum archiepitcopum * sanctissimo domino nostro petatur?** Responderunt: „Placet.**

«Reverendissimi patres, post gratias Deo peractas. ite in pace.** Responderunt: «Amen.**

Acclamatione».

Acclamatio: Beatissimo Sixto V domino nostro, sanctae et universalis ecclesiae pontifici, cuiua auctoritate hoc sacrum provinciale concilium inobpatum et perfectum est', multi anni et aeterna memoria.

Reeponeio: Domine Deus, sanctissimum patrem diutissime ecclesiae tuae conserva multos annos.

Oramus.' Deus, omnium fidelium pastor et rector famulum tuum Hiatum quem ecclesiae tuae praeesse voluisti, propitius respice, da ei, quaesumus, verbo et exemplo, quibua praeeat, proficere, ut ad vitam, una cum grege albi credito, perveniat sempiternam. Per Christum dominum nostrum, amen.

Aedamatio: Invictissimo Philippo, regi orthodoxo, et Christianae religionis defensori, bona valetudo et multi anni.

Reeponeio: Catholicum et Christianae religioni» defensorem, rex caelestis conserva multo» annos.

Orstmu; Deus, qui in tua potestate de nihilo cuncta creasti, et dispositi» universitatis elementis, hominem ad imaginem tuam fecisti; respice propitius super Philippum regem nostrum, prolem regiam, exercitum populumque sibi commissum: ut 'ne illum furor exterarum gentium aggrediatur, dextera tuae potentiae custodiat, et de auxiliis quae nobis largitus est in terris, proemia aeterna consequatur in caelis; per Christum dominum nostrum.

Reeponeio: Amen.

Acclamatio: Reverendissimo domino archiepiscopo, huius sacrae synodi praecidi [1] et reverendissimi» episcopia, vita et foelix ad ecclesias reditus.

Reeponeio: Praeconibus veritatis perpetua memoria: orthodoxo senatui multos annos.

Aedamatio: Oremus pro cunctis huius civitatis christifidelibus, et pro omnibus aliis nobis commissis.

Reeponeio: Salvos fac servo» tuo», domine Deus omnipotens,..spes omnium finium terrae et in mari Ibnge.

Oremue: Plebem tuam. Domine, continua protectione custodi, et qui* sine te non potest salva consistere, auxiliis gratiae tuae secura permaneat. Per Christtm dominum nostrum.

Reeponeio: Amen..

Aedamatio: 8aorae provinciali» synodi decreta.

Reeponeio: Semper confiteamur, semper servem».

Acclamatio: Omnes ita credimus^imne» id ipsum confitemur, omne» idem sentimus.

Reeponeio: Ita credimus, it* confitemur, ita sentimus.

Aedamatio: His decreti» inhaerentes, digni redamur misericordia et gratia praefati magni ot. supremi sacerdotis leeu Christi Dei, intercedente' simul inviolata domina nostra Deipara, et omnibus sancti*.

Rsspcnste: Arnen.

Venue: Dominus vobiscum.

Reeponeio: Et cum spiritu tuo.

Fsrsw: Benedicamus Domino.

ffsapoHMO.' Deo gratiae, semper dicamus Deo gratias.

Fsrs»; Exaudiat nos omnipotens et misericors Dominus.

Reeponeio: Amen, amen.

[SubecriptioneeJ

Nos Scipio de Tolpha, ecclesiae metropolitan»* Tranensi* archiepiscopua, supradictis omnibus decretis consensum praestamus, et manu propria subscripsimus, etc.

Ego Lucae Antonius Resta, episcopus Andriensis. consentiens subscripsi.

Ego Alexander Corpiue, episcopus Vigiliensi», supradictis omnibus decretis consentio et me subscribo etc.

Sacrat theologiae et ittrie atritugue doctoree, qui concilio interfuerunt.

Ordini*- Praedicatorum: magister Michael de Nico; magister Vincentius de Trano.

Ordinis Sancti Francisci de Observantia: frater Petrus de Barplo; fratdt Alexander de Potentia; frater loannes de Gravina.

Conventuales: magister Nicolaus Vincentius Bonaveutura: magister Bartholomaeus Montagnanus: magister loseph de Meltio.

Augustiniani: magister Gabriel de Monte Alcino; magister Gabriel Venetus.

Carmelitae: msgiqfer Robertus Bitontinus.

Utriuegue iurie doctoree:

Martius Fortunatus, archidiaconus Vigiliensi», vicarius- generalis Tranensi*.

Abba» Tarquinius Brunus, utriusque iuris doctor, archipresbyter Barolitanus, synodi provinciali» promoter.

Domi^qs loanne* Baptista Petricius. canonicus Tranensi», secretaries concilii.

Abbas Pompeius Bonismiro, archipresbyter Tranensi», utriusque iuris doctor.

Abba* loannes Thomas de Bastardis, utriusque iuris doctor.

Dominus Maurus Antonius de Berarducio, Vigiliensi*, sacrae theologiae doctor.

Kt ego loannes Baptista Brunus, publie» •postolica et regia auctoritatibus notarius, et civis Tranensi». atque archiépiscopal!» curiae Tranensi» et huius provincialis synodi Tranensi». una cum reverendo domino loanne Baptista Petrutio, clerico et oanonico Tranensi et dictae provinciali» synodi cancellario, coram praelibatis reverendissimis metropolitano et episcopi» atque aliis reverendissimis presbyteris scriba: quia praemissis, dum aio decernerentur et sancirentur, interfui, et em sic fieri, decerni et aanciri vidi et audivi, et sanctione* et decreta et alia facta: ideo, in fide omnium et singulorum praemissorum mea propria manu acripai, et signum meum apposui consuetum, rogatus et requisitus. Et ego dominus loanne* Baptista Petrutiu», cleric» et eanonio» Tranensi», apoatoliea auctoritate notari», necnon archiépiscopal!» curiae Tranensi», [et] huius provincialis synodi seu concilii Trane»is, una cum suprascripto donne loanne

1 K<Mw *mendeee:* praeinli.

Baptista Bruno, coram praelibatis t*ver«ndi**imi* metropolitano at epiacopi· atque «Hia r4ver**di* patribus, cancellarius: qui* praemissi* dam aie fierent et decernerentur interfui, et ea aio fieri vidi •t audivi, et «auctione· et decret* atque alia supra•cripta: ideo in fidem omnium praemistorum propria manu subscripsi, signumque meum «ppoaui «omnetum, prout ambo, rogati et reqniaiti foimu*.

[AtUetatia eardiaalù Carafe.]

No* Antonius, tituli Sanctorum loanni· et Pauli •anctae Romanae eooleaiao preabiter cardinalia Carat», fidem faeimua et atteatamur decreta facta in provinciali synodo Tranensi, anno Domini 1689, a perillustri et reverendiaaimo domino arobiepiaoopo Tranenai celebrata, eaque ad sanctissimum dominum A noatrum mia**, a sacra congregatione cardinalium concilie Tridentino interpretando *iu*[d*m] sanctitatis auctoritate praepositorum, emendat* atque aptata fuissd, necnon eorumdem decretorum originale apud ipsam eongfegationem remansisse, eum, quo huiuamodi decreta hoc libro ehartarum 79, quarum prima ineipit: *Beifia d» Tabpba,* ultima vero: *IVeaenti» tt Ma» proeùniaH»* etc. desinit, et reqniaiti fuimus; deeeripta et collate in. omnibua et per omni* concordant. Ia quorum fidem hia propria manu aubaoripaimua, et ab infraaoripto secretario item aubacribi, sigillique nostri impressione communiri mandavimna.

'Romae, die 16 maii 1690.

Antoniua cardinalia Carafa.

Brutus Ouariniua, aecretariua.

CONCILIUM PRÔVINCIALE FIRMANUM I

1690.

BiMiographia tupra eol. 366 C.

EPISTOLA

tynodi proeineialit tmetûtieio domino *nottro Grtfmt XIII, pontÿici maxime.*

Primae synodi provincialia, beatiaaime pater, •uperiori anno, iuxta oacri concilii Tridentini canone·, in Firmana civitate, Deo favente, celebratae, quae «anctae memoriae Sixto V, ob supervenientem illiua obitum, exhibere non potui, per reverendum canonicum Rodulphum, procuratorem meum, ad aanctitatem veetram mitto, cuiua auctoritati et iudicio, qua maxima possum humilitate et obedient··, emendanda et corrigenda subiioio. I·, nomine meo, eanctitatie veetrae pede· humillime deo- C •culabitur, do ipeiui ad cummi pontificatu· fastigium evectione gratulabitur, et de dictae aynodi actionibu· abunde informatu·, de omnibu· sanctitati vestrae rationem reddet. Quam ut omnipotens Deu· reipublicae chriatianae diu incolumem servet, etiam atque etiam rogo rogaboque, dum vivam.

Firmi, kalendi· februarii 1691.

Sanctitati· ac beatitudinis vestrae studiosissimus et devotisaimus vassallus et servus.

Sigiamundus, archiepiscopus Firmanus.

Caput I.

Ds pro/sssMms Jidsi.

I. Provisi de beneficiis curam animarum habentibus teneantur, a dio adepta* possessionis, ad minus intra duos men·*·, in manibus episcopi, vel, eo impedito, coram eius generali vicario s«u officiali. orthodoxae «uae fidei publicam facere pro- D fessionem. et in Romana* ecclesia· obedientia se permansuros spondere ao iurare, iuxta formulam constitutione felicis recordationis Pii IV praescriptam.

3. Provisi autem de oanonicatiba* seu dignitatibus in ecclesiis cathedralibus, non solum coram episcopo seu eius officiali, sed «tiam in capitulo idem facere teneantur: alioquin praedicti omne· provisi fructus non faciant suos, et pos****io Sis non suffragetur, quemadmodum Tridentini concilii deereto cavetur.

3. Ad cuius quidem fidei catholicae professionem faciendam pariter teneantur omne* oaaoaiei ae civili* iuri* doctor**, sacra* theologia*'magistri, philosophi, medici, ae caeteri qaaseaaqa* Hberals* artes nos solum . in publici* gymnasiis, *ed «Ram <ia proprii* ve) «lieni* domibn* privarim doceat*·, atque etism doctorates Insigaibtu in tatarum eobosestandi.

Caput II.

Ds *verbi Dei praedicatione.*

. 1. Contionatore· verbi Dei, si regulares sunt, in ecclesiis .«torum ordinum praedicare non debent, nisi prius a suis superioribus de vita ao moribus et scientia examinati ac probati fuerint, et licentiam praedicandi habuerint ordinariis ostendendam, et ab eisdem benedictione petita: in ecclesiis vero, quae suorum ordinum non sunt, ad praedicandum non admittantur, nisi licentiam ab eisdem ordinariis cum dicta benedictione habuerint.

2, Huiusmodi autem officium pie se devote exdreeant, verbum Dei praedicent, et in sacrae scripturae explanatione, sanctorum, patrum, et receptorum ab ecclesia doctorum interpretationibus utantur; a fabulis, inutilibus quaestionibus, profanorumque auctorum minime necessariis sententiis abstineant; haeresce omnes, cum tempus, locus vel occasio feret, catholica doctrina confutent; haereticorum argumenta apud imperitam multitudinem non referant; episcopis et aliis ecclesiae praelatis atque civilibus magistratibus cum auditorum offensione non detrahant; neminem nominatim arguent, neque it* circumscribant, ut ab aliis intelligantur; aed In gener* tantum atque pro viribus ad gloriam omnipotentis Dei fideliumque fructum, viti* detestando, hoc necessarium munus exeicere studeant, populumque piis/admonitionibus ad religionem, pacem tranquillagique vitam accendant?

3. Episcopi in ecclesia sua ipsi per se, aut. si legitime impediti fuerint, per eo* quos ad praedicationi* munus assumant; in aliis autem ecclesiis per parocho·, sive ii* impeditis, per alio* ab episcopo, impensi* eorum qui eu* praestare tenentur ve) solent, deputandos, praedicationis munere fungentur.

Caput III.

Ds *libri» frakibitii.*

1. Item statuimu* *t ordinamus, ut nemo possit quovis quaesito colore vendor*, smere, legere, et ab aliis lectos audire, rive modo aliquo pene* se r*tiqere libros, tractatu* et alia opera in quovis idiomat* composita ve) translata, tmiusvie auctoris, aliquid aut erron*ui> vel alienum a fido, et * sancta sede apoatoliea damnatum et improbatum continentia, sub poenis et eeasuris in bulla fellei* recordationi*' PU papae IV contentis.

| 9. Bibliotheca* saepius visitent ordinarii, atque bibliopola* cogant, «tiam per cessura· ecolMiaiti-

cas, *tf* videbitur, librorum omnium, quos habent venales, indicem ipsorum propria manu subscriptum habere, et eisdem ordinariis, qui dt ipsi subscribant, praesentat», praestito etiam iuramento quod alios non habent.

3. Cum in aliquam civitatem nostrae provinciae libri introducuntur, ministris publicis seu publicanis consignentur, et ab iisdem retineantur, non restituendi nis.i cum licentia ordinarii.

Caput IV.

Dt Itctiont taerat ttriphtrat.

1. Quoniam sacrae scripturae expositio arma quotidiane pii» praebet adversus insidias daemonis, ex Chrysostom! sententia, curent episcopi ut in cathedralibus et insignibus dioecesis sjtae ecclesiis, lector saprae scripturae, qui «altem in sacra theologia licentiates sit, constituatur, cui si aliud stipendium assignatum seu constitutum non reperiter, de praebenda primo vacatura aot per fructuum alterius beneficii assignationem, aut per contributionem beneflciatoruni ad praescriptum sacri concilii Tridentini, de consilio capituli, provideatur; qui iuxta eum sensum quem tenuit ct tenet sancta mater ecclesia diotam sacratu scripturam interpretetur.

3. In monasteriis quoque monachorum, ubi commode fieri queat, eadem lectio sacrae scripturae habeatur; qua in re. si eorum superiores négligentes fuerint, episcopi locorum, in hoc sedis apostolicae delegati, »o« ad id compellant. In conventibus vero aliorum regularium, in quibus studia commode vigere possunt, sacrae scripturae lectio similiter habeatur, iuxta de reta sacri concilii Tridentini.

Caput V.

Dt tatrit imayinitntt.

1. Signum sanctissimae crucis, et beatae Mariae virginis et sanctorum imagines humi et in pavimentis aut super sepulturis non sculpantur neque pingantur, sed in locis aptis et decentibus, absque profanis ornamentis, quibus populus ad turpia cogitanda trahitur, collocentur; ubi eorum gesta, iuxta probatas historias referentes, eas fideles debita veneratione prosequantur.

Doceant saepe populum ecclesiarum rectores, ut non credat inesse illis virtutem aliquam, propter quam sint colendae; sed honorem, qui eis exhibetur, ad eos tantum referri, quorum similitudinem gerunt; nam id ipsum, quod legentibus scriptura. idiotis praestat pictura; neqne in eorum ecclesiis absque ordinarii permissu insolitas imagines dopingi aut poni permittant.

3. Nova miracula non admittantur nisi approbeta ab episcopo, qui, de consilio tbeologdrum ot aliorum piorum virorum, ea faciat quae pietati et veritati consentanea iudicaverit.

3. Repraesentationes tam p rasionis quam aliarum actionum domini nostri leeu Christi et sanctorum eius, nullibi sine licéntia ordinarii fiant, quoniam saepe, sub praetextu devotionis, scelera in similibus latenter committuntur. Sanctorum reliquiae honorifico saltem in vasis serico involutis, locoque decenti et clavibus bene firmato, in ecclesiis conserventur; et cum populo proponendae erunt, intra eadom vasp dumtaxat, a sacerdotibus superpelliceo et stola indutis, luminibusque accensis, ostendantur.

Caput VI.

DtjUti nutieuniit.

1. Episcopi omnem aurem et diligentiam impendant ut in paroohialibus soclesiis rectores oarnm,· saltem dominicis diebus, hora competenti, per M v·) per alios, pueros at simplicet, in articulis fidei et praeceptis sanctie matris oecleeiao intimant. societates «t sodalitatoo apostolica etiam auctoritate ex bullit Pii V et Oregorii XIII in illit instituant.

3. Ludi quoque magistri in scholis puero· fidei rudimenta, taltem terne) in hebdomada, doceant, ut, una cum alii· virtutibus, in Christo adolescere, et ad immaneam sius erga not bonitatem amandam melius excitari valeant.

Caput VII,

Dt fttiit dithu tAttrttmdit.

1. Ut dies ad debitum Deo cultum tribuendum divinasque res observandas dicati, ea qua decet sincera piaquo devotione a fidelibus colantur, ne aliquo servilis operis gqnere a rerum divinarum cura avocentur, statuimus' ut iis diebus nullus eliquid vendere aut emere audeat, cessante necessitate, praeter id quod ad illius diei victum, 'et aegrotis visum fuerit necessarium, iuxta dispositionem bullae Pii V, et sub poenis in ea contentis.

3. Moneant saepe parochi fideies, diebua Matis, sacrosanctae missae sacrificio, caeterisque tpvinis 'officiis, sacrae scripturae lectionibus atque concionibus interesse, suasque parochias frequentare, et jnaxima Dei beneficia pie ac devote recolere.

3. Curent epiaoopi. parochi ac quarum cunque ecclesiarum rectores, ut in singulis festis sanctorum, sub quorum nominibus dicatae sunt, solemniter divina officia cum primis et secundis vesperis, unaque saltem missa maiori celebrentur, et magistratus saeculares caeterosque fideles in Domino hortentur, ut illis intéressé velint.

Caput VIH.

Dt oAitrtaiiont ieiunii.

'1. Quadragesimal! tempore, quod redemptor noater sacravit, dominicis dumtaxat oxcepti», quatuor anni temporibus, caeteriaque ab ecclesia indictis vigiliis, ieiunium nullu, violare praesumat.

2. Et quoniam in sola cibi abstinentia non stat nostri summa ieiunii, admoneatur populus, ut etiam a vitiis illicitisquo voluptatibus seculi se abstineat, orationemque et eleemosynam ad illud adhibeat, ut peccatorum suorum veniam consequutus, suavi tandem cibo, qui Christus est, saturari mereatur.

X Prohibeant episcopi, quadragesimal! tempore, carnes et alios vetitos cibos alibi pro usu infirmorum vendi, quam in locis deputatis et in iis aperto dumtaxat apothecae ostiolo; his vero tantum vendere liceat, qui licentiam in civitate a vicariis generalibus, alibi a foraneis habuerint, sine qua licentia neque etiam caupones et tabernarii dictos vetitos cibos in eorum tabernis retinere aut vendere praesumant.

4. Sua quisque peccata in principio quadragesimae confiteri studeat, ut eo' magis Deo grata sint ieiunia, quo cum puriore conscientia offeruntur, et uberiorem abstinentiae fructum exigere valeat.

Caput IX.

Dt eolltgiit ftttrtnm.

I. Collegium, in quo certus numerus puerorum civitatis et dioecesis rei provinciae, si ibi non repedatur, religioso educetur, et bonis artibus, ac potissimum ecoloeiaaticie. disciplinis erudiatur, singulae cathédrales ecclesiae pro modo facultatum ot dioecesis amplitudine, instituant.

3. Ut vero pueri in huiusmodi collegio alendi, in disciplina ' ecclesiastica commodius instituantur, episcopi singuli, ubi in eorum dioecesibus colle-

gium erexerint, quaecunque ad id opportuna et a necessaria. cum consilio dnpnim canonicorum seniorum et graviorum, quos ipsi elegerint, quemadmodum Spiritus sanctus suggesserit, constituent, eaque ut semper observentur, saepe visitando operam dabunt. »

CapUt X

De cita et hone.tate clericornm.

1. Qui in sortem Dei vocati, cultuique divino consecrati sunt, quemadmodufit dignitate et honore caeteris praestant, ita virtutibus et exemplis reliquo* anteçellere debent. Quare, salutari decreto, sacrosancta Tridentina synodus omnia, quae alias a summis pontificibus et sacris conciliis de eorum vite, honestate, cultu doctrinaque sancita sunt, in usum revocari mandavit, pro cuius quidem decreti observatione enixe .primo nostrae provinciae clericos hortamur, ut *fe,* ex genere electo ac lesu B Christi-ministros esse considerantes, tanquam lucernas super candelabrum positas, eorum opera omnibus lucere debere sciant.

2. Ut autem, iuxta sacrorum canonum et concjliorpm decreta, et summorum- pontificum constitutiones. habitu suam professionem probent, decernimus, ut omnes nostrae provinciae clerici coronam et habitum ordini suo congruentem ferant; ab illicitis spectaculis et ludis abstineant, nec illorum spectatores existant; armaque nullatenus, praotcr cultellos ad ciborum incisiones aptos deferant. pileos in choro non teneant, aut alibi turbinatos et indecentes gestent ; larvati seu personati nequaquam incedant, ee<J orationibus ac ieiuniis intenti. Deum sibi et populo propitium reddere studeant.

Capul kl.

De negotii» clerici» interdicti».

!.. Tabellionatus officium nullatenus in curiis secularibus clerici iq sacris ordinibus constituti exerceant; in curiis veto ecclesiasticis tum tantum liceat, cum ecclesiastica fuerint negotia; advocati autem, vel procuratoris dumtaxat in casibus a iure permissis: et testimonium in iisdem curiis ferre absque ordinarii'licentia non praesumant: eam vero licentiam ordinarii ηοχ· concedant in causis 'criminalibus, in quibus potest sequi mors aut membri mutilStio. Necnon. animalium ac quarumcumque rerum illicitae negotiationes et societates iisdem, penitus sint interdictae.

2. Concubinas etiam, aut alias mulieres,- de quibus possit haberi suspicio, in domo vel extra retipere. aut cum eis ullam consuetudinem habere non audeant: alioquin poenis a sacris canonibus, et statutis ecclesiarum impositis puniantur, et si D moniti a superioribus ab eis non abstinuerint, in ipsos ad Tridentini concilii praescriptum procedatur.

3' Negotiis secularibus se clerici non immisceant: minusque, in laicorum laicarumvè etiam nobilium famulatu .versentur. .

Caput XII.

De tacrotancii» scclssris.

1. Cum ecclesia domus orationis vocetur, hortentur fideles, ut- in ea devote ac religiose commorantes, piis orationibus incumbant, et sanctissimum eucharistiae sacramentum summae venerationi habeant. Curent pro viribus episcopi, cathedralium, collegiatarum et parochialium capitula et rectores, ne dum praesertim sanctissimam missae sacrificium divinaque officia celebrantur, verbumque Dei praedicatur, in ea/deambulationes, vociferationes, immoderati ritus, vana et profana colloquia et negotia, aliave huiusmodi, quae divinum offieium perturbare possint aut scandalo sint, fiant.

3. Altaribus quoque, et fontibus baptismi, vel aquae benedictae Vatibus adhaerere, et ad sanctissimum eucharistiae sacramentum terga vertere irreverenter, aut stare cum elevatur, omnino inhibernus.

3. Confe.aionalia in eisdem ecclesiis pro numoro usonfossarioruin sufficientia habeantur, cum asseribus et laminis perforatis, in loco aperto et conspicuo collocanda, bulla in coena Domini, et casuum ab epiacopi reservatorum nota intus affixis.

4. Fenestras, per quas ex domibus laici intra ecclesias introspicere possunt, omnino prohibemus; reliquae vero omnes sint vitro vel tela adeo munitae, ut per ventorum et aquarum Huxus divina officia perturbari non possint.

5. Sepulturae defunctorum ad quoscumque spectantes, per eos ita asseribus et terra et lapide superposito obstruantur, ut cadaverum exeunte foetore ecclesia nullatenus inficiatur.

fi. In ingressu ecclesiae, a latere, vas aquae benedictae marmoreum vel saltpm lapideum, cum decenti aspersorio, loco congruo constituatur.

Coemeteria omnia bene clauSa retineantur, ita, ut animalia nullatenus ingredi possint, et in medio crux erigatur.

8. Curent ordinarii ut a rectoribus ecclesiae rurales, tempore divini officii riacepto. clausae retineantur; neo quidquam profani in illis reponi, aut ad sordidos usus illas inservire permittant.

Caput XIII.

De parqchiis.

1. Familiis, quae certum non habent parochum C perpetuum pèculiaremque, assignent episcopi, qui eae cognoscere valeat, et a quo solo licite sacramenta suscipiant. Ubi vero certis finibus parochiae distinctae sunt, qui intra earum fines habitant, earumdem parochi curae subiecti sint, nisi parochiae per certab familias distinguerentur, ita ut absque ulla confusione quaelibet auum pastorem agnosceret. Advertant parochi in eorum ecclesiis personaliter residere, munusque suum per se ipsos exercere, et, occurrentibus necessitatibus*, sui gregis ipsimet consulere, nec ab illis discedere, nisi de licentia ordinarii in scriptis et gratis danda, quae ultra bimestre tempus, nisi ex gravi causa, non excedat. In administrandis eccleeiae sacramentis, parochi éorutn vim et usum pro suscipientium captu,, si commBde fieri poterit, doceant, iuxta formam in catechismo praescriptam: necnon inter tnissarutn solemnia et divinorum celebrationem, sacra eloquia et salutis monita populis suis explanent, atque eoa in lege Domini erudire studeant, necnon ad audiendas, saltent festis diebus, -jn suis pa/ochialibus ecclesiis, tnissas, et ad legate pia persolvenda, et saepe peccata aua confitenda, ao sanctissimum eucharistiae saqramentum suscipiendum hortentur.

2. Parochi libros habeant, in quibus baptiiatorum, eorumque parentum ac compatrum seu suscipientium nomina, et matrimonia contrahAitium. cufn certa temporis annotatione describant; necnon singulis anys, post octavam Paschae, oorum qui eo anno non communicaverint, notam ordinario exhibeant.

3. Curent. praeterea, ut infirmum etiam non requisiti visitent, eumque, piis collocutionibus hortentur, ut infirmitatem patienter ferat, et sacramanta ecclesiastica suscipiat ad salutem animae et corporis ipsius. In eorum quoque, parochiis

sub quovis praetextu, ecclesia*, oratoria, capella* A seu altaria erigi iniusau ordinarii non sinant, nec quaestores a sacro concilio Tridentino damnato* quaestare permittant.

4. Neminem ad eurae exercitium loco sui substituere audeant, sine licentia ipsius ordinarii; et si successorem habere contigerit, eidem omne* libros, et bonorum ecclesiae quorumcunque inventarium consignent, sub poena arbitrii.

5. Olea sacra et cathecumenorum in vasculi* crystallini* inter se distincti» et separatis, cum bombace mundo servent, et in loco ornato intus ciborium sacri fontis, eum sericeis sacculis custodiant, nec illa ullo modo laicia concedere valeant.

6. Quoniam per baptismum fideles in novam vitam regenerantur, et salutis Janua eis aperitur, advertant parochi, quibus hoc munus praecipue commissum «st, ne eorum incuria aliquis ex hac luce sine eo discedat, sub poenis a sacri» canoni- B bus statutis.

7. Priusquam huiusmodi ministerium aggrediintur, diligenter inquirant, an puer delatu», ab obstetricibus dOmi, debita forma adhibita, sit baptizatu», quod si dubium fuerit, baptizetur »ub hac: „8i tu es baptizatua, non te baptizo; sed si non ea baptizatua, ego te baptizo in nomine. Patris et Filii et Spiritus sancti.'* si vero ea recta forma servata baptizatus reperistur. tunc caeremonia* et ritus solitos dumtaxat suppleant.

'E. Ad levandum de sacro fonte excommunicato». publice criminosos, et eo» qui fidei rudimenta nesciant aut regulare* non admittant; caeteros autem moneant eos pro susceptis fideiussqres apud Deum constitui, et data parentum naturalium negligentia ad illos in catholica fide instruendos teneri.

9'. Unus tantum »ivo vir sive mulier, vel ad'O summum unus et una. nec duo viri loc.o mulieris, vel loci» viri duae muliere» baptizatum de «aero fonte suscipiant, nec ultra octo dies sub excommunicationis poena, sine bapti.-mate. quavis de causa infantes retineantur.

Hl. hi ecclesiis tantum, non autem domibus privatis aut oratoriis, vel alibi hoc sacramentum ministretur, nisi de morte adeo timeatur, quod sine periculo ad ecclesiam deferri pnër non posait. Adulti, antequam baptismus illi» ministretur, in fide, per tempus a saeris canonibus praescriptum, instruantur, nisi aliter necessitas exposcat.

11. Doceant autem parochi spiritualem cognationem inter levantem et levatum., illiuaque patrem et matrem, ac infer baptizatum et baptizantem, et illius patrem et matrem contrahi iuxta declarationem Pii V, et ex ea matrimonium contrahendum itnpodiri et dirimi iam contractum.

i2. Fons %aptismi in qualibet curata et pariichiali eccleaia lapideus cum vase aeneo stamnato, ciborio fontem ipsum claudente in forma pyramidis, absque rimis, in loco conspicuo, bene clausu», iudicio ordinarii collocatus existât, eui sacrarium etiam cohaereat, et aqua singuli* annis iuxta ritum ecclesiae catholicae in dio sabbati sancti renovetur; et si in praemissis négligeas fuerit parochus, arbitrio ordinarii puniatur.

) Caput XIV.

D» aatramento conjirmaiiutiu.

1. Adulti, si bçnfirmandi erunt, moneantur, ut confessi, ad illud sacraipentum suscipiendum accedant. Parochi quolibet anno-sacra olba renovanda curare, et vetera, st in pyxidibus supersunt, igne concremari debent; ad ea autem ex cathedral! ecclesia sascipienda, si ipsi impediti fueriat, non alios, quam in sacri* ordinibus constituto» cum idonei* vasculi» mittant.

Caput XV.

D sanctissimo sacramento tueharittiat.*

1. Sanctissimum eucharistiae sacramentum iis pyxide aurea vel argentea cum corporali mundo custodiatur; quae custodia in tabernaculo intus serico ornato, et fori* umbella contecta, beneqiie. clauso super mundo corporali reponetur. tabernaculumque, super altari maiori cuiuslibet ecclesia», quae ,illud retinere consuevit, aut in alio digniori loco arbitrio episcopi collocetur.

2. In ministrando infirmis sanctissimo eucharistiae sacramento, signo campanae praemisso, illud parochud deferat, superpeliiceo et stola saltem indutus, cum velo, quo et sacramentum et humeri ipsius deferentis contegantur, sub umbella, lumine et tintinnabulo praecedentibus, psalmo* et orationes summa reverentia recitando. Domus, in qua iacet aegrotus, ab omni sorde et loetore s.it munda: mensa cum mappa et cum cruce et luminaribus apcentis praeparata, in qua sacramentum. donec confessio, monitiones et aliae caeremoniae et instructiones sanctae matri* ecclesiae peragantur, collocari possit.

3. Fidele* *aepe inter missarum «olemnia admoneat parochus, ex praecepto ecclesiae unicuique uniunctum esse ut, semel saltem singulis annis, in paschate, hoc sacramentum a proprio sacerdotb suscipiat, alioquin, et vivus et mortuus ecclesiae aditu prohibeatur, et quod optime facit, qui saepius cum vera cordis contritione et peccatorum suorum confessione, ad illud accedere non praetermittit.

4. Repellendi sunt ab huius «acrami-nti perceptione debitam non habentes aetatem, amentes, publie! concubinarii, manifesti usurarii, et cacteri huiusmodi publice peccantes. Sanctissimum Christi corpus in ecclesia publica monialium. non autem in choro aut septis monasterii, ox decreto concilii Tridentini conservetur, et tune semper clavis tabernaculi apud sacerdotem aut in «aeri» constitutum maneat,

Þ. Priusquam ultimo supplicio rei sint afficiendi, parochus, intra cuius .parochiae limites carceraai existunt. pro viatico sanctissimum Christi corpus eis tradere non praetermittat, piorum iudicum et magistratuum religioni et pietati exeeutionem huius saluberrimi decreti summopere commendando.

Caput XVI.

l>« missarum eelrbrationt.

1. Sacerdotes missam celebraturi, fûuiori. qua D heri possit, munditia se debent exornari, ut non indigue de pane illo edente» et calice bibente», sed puris manibus sanctum ttemendumque illud sacrificium offerentes, Deum sibi et populo propitium reddant. Praeterea apte celebrationem proprias conscientia» excutere debent; et »i se alicuius mortali» culpae reo» «^»se cognoverint, peccata sua confiteantur. Matutinum priua et primam persolvant, missamque perlegant, suisque dicenda «ignis notent, et alia omnia ad hoc sacrificium necessaria praeparent ne populo male legendo, aut alio» errores committendo, scandalum praebeant.

2. Antequam e sacristia egrediantur, orationes omnes in missali quae praeparatoriae vocantur, devote recitent, et quod ministerium pertractaturi sint, puro corde et accent* fido considerent. Deinde, humili gressu ac demissis occuli» ad altare accedentes, luminibus accensis, ritus, caeremonias et prece* secundum rubrica* in novoymissali prae-

scriptas, ea qua decet, reverentia et religione adhibeaqt. in iisque nimiam festinationem aut tarditiyeni evitare procurent.

3 Hostias integras, recentes, vinumque album, pofiusquain rubeum, si haberi potest, atque corporalia nitida adhibeant: subbiretum in capite non teneant, nisi ex causa, et tune usque ad canonem iudicio ordinarii illis indulgeatur.

4. Eleemosynae et oblationes, quae inter missarum solemnia a fidelibus solent offeri, ad ecclesiam aut eius rectorem pertineant, nisi a dantibus aliter declaratum fuerit.

5. Minister, qui ait clericus, talari veste et auperpelliceo indutus, sacerdoti celebranti semper adsit, qui modeste ac devote missale, urceolos, lisceile eunt manutergio, eereum. et reliqua ad eiüs officium spectantia deferat.

e». Vagus et ignotus sacerdos ad celebrandum non admittatur sino cotnmendatitiis sui episcopi literis, quae aint recentes: alias rector ecclesiae, in qua celebraverit, et ipse celebrans severe puniantur.

*7. Si missarum numerus per legata pia proscriptus adeo magnus ait pro singulis diebus, ut satisfieri nequeat, vel eleemosyna a defunctis relicta ita tenuis sit. ut non facile inveniatur qui velit huic se muneri subiicero: sanctae sync.di Tridentin.ie decreto inhaerentes, statuimus ut ordinarii in synodo dioecesana re diligenter perspecta, in ecclesiis. qua» hac provisione indigere cognoverint, ea statuant, quae ruaris ad Dei honorem et cultum, atque ecc.leeiarum utilitatem vider.nt expedire,£ita tamen, ut eorum semjver defunctorum commemoratio fiat, qui pro suarum animarum salute, legata ea ad pios usus reliquerunt.

8. Ih eathedralibus. collegiatis, parochialibus et aliis ecclesiis curent episcopi, ut in sacristie tabella sit appensa, in qua notata aint anniversaria et missae omnes, quae eis incumbunt, et illae in propriis altaribus, singulis sacerdotibus proprias assignando, iuxta legantium piam voluntatem celebrari faciant. Missa conventualis pro die festo aut foria privilégiât· celebranda, numquam in cathedral! seu collegiate ecclesia propter missam pro defunctis ex debito eo die omittatur, sed ah) antea celebrefur. aut npssa pro defunctis in aliam diem differatur; ordinaria autem missa seu ferialis, propter aliam votivam a quocumque non facile praetermittatur)

0. Sacrosanctae Tridentinae aynodi decreto inhaerentes. hortamur omnes in sacro presbyteratus ordine constitutos, ut saltem diebua dominicis et festis solemnibus missam celebrent; parochi vero, et alii curam animarum gerentes, tam frequenter, ut muneri auo satisfaciant.

10. Tam regularium cuiusvis ordinis ecclesiae, quam aliae quaecumque in missa sabbati sancti campanas pulsare, priusquam metropolitans vel cathedralis seu matrix ecclesia loci itlas pulsaverit, non praesumant: contrafacientea poenam in bulla Leonis X in Lateranensi concilio super hoc edita, inejirrant.

Caput XVII.

De sacramento ponilntw.

1. Nullus sacramentales poenitentium confessiones audire praesumat, qui diligenti eius morum, vitao et scientiae facto examine, ab ordinario approbatus et admissus non ftierit, et ab eo in scriptis licentiam non obtinuerit, sub poena suspensionis a divinis ipso faeto incurrenda,

2. Confessiones mulierum in ecclesia in confessionalibus tantum, nisi in casu necessitatis, et post ortum et ante solia occasum, audiantur: cantique sint confessors·, priusquam sibi peccata detegantur, ut investigent, an poenitentea aliquo aint excommunicationis vinculo innodati, a que per ipsos absolvi non possint: ot si tales invenerint, superiorem pro absolutione adeant.

3. A casibus ab ordinario reservatis confessores absolvero non audeant, nisi facultate ab eo obtenta, uec ad audiendas infirmorum confessiones in alterius accodant parochiam, sine parochi vel ordinarii licentia, sub excommunicationis poena.

4. In examinandis peccatis poenitentium advertant confessores, ne inutilibus interrogationibus illos detineant, neque eis pro satisfactione aliquid sibi ipsis vel eorum ecclesiis aut monasteriis, etiam pro missis celebrandis «largiendum iniungant, sub poena suspensionis a divinis.

5. Super irregularitate, , vigore iubilaei aut aliarum literarum apostolicarum, confessores tioiT' dispensent, nisi dispensandi facultas in eisdem literis eis concessa fuerit, nec poenitentea ante satisfactionem aut certam ex causa cautionem. ubi rerum aut pecuniae seu famae restitutio facienda est, absolvant, praeterquam in articulo mortis, quo casu poenitentes hortari debent, ut haeredibus id onus imponant, vel si supervixerint, per se ipsos plene satisfaciant.

Caput XV1I1.

De sacramento *ordinis.*

1. Nulli in posterum clericali tonsura initientur, neque ordines a nostrae provinciae episcopis aliquibus conferantur, neque ii ub illis suscipiant, nisi iuxta dispositionem sacri concilii Tridentini et bullae sanctissimi' domini nostri Sixti V contra male promotos et episcopos male promoventes editae:

2. Si vero _aliquis ad ordinem subdiaconarps ad titulum patrimonii se promoveri petierit, non admittatur, nisi legitime de suo patrimonio' constare fecerit, quodque dictum patrimonium ait ad congruam promovendi sustentationem 'sufficiens.

Caput XIX.

D· sacramento matrimonii.

1. Pro recta matrimonii celebratione curent parochi, ut quae a sacro concilio Tridentino de eo tradita et definita sunt, populo saepe inter missarum aolemnia publicent, claudestinaque vel in gradibus prohibitis contracta detestentur. et illa in facie ecclesiae coram proprio parocho, duobusque testibus ad minus adhibitis, mutuo praestito consensu denunciationibusque praemissis, celebranda esse doceant, 8i sponsus et sponsa diversarum dioecesum sint, cum in parochialibus ecclesiis amborum denunciationes celebrandi inter eos matrimonii faciendae sint, ad eae denunciationes. non antea parochi ipsorum procedant, quam utrique sibi fidem fecerint, placere suis vel sponso vel sponsae eas denunciationes fieri, ac postea denunciationibus factis, cum matrimonium in sponsae parochia celebrandum erit, parochus sponsi rursum fidem faciat parocho sponsae, se dictas denuueiationes fecisse, quidquid ei denunciatum fuerit scribendo: quae fides ordinarii sui saltem sigilli impressione munita sit, quod etiam servandum erit si in eadem dioecesi sponsus et sponsa in diversis parochiis habitent.

2. Moneat sponsos parochus, ut ad inconvenientia evitanda, quam primum per verba de praesenti, legitimo non exiatente impedimento; matrimonium contrahant, et quod interim in eadem domo non cohabjtent. Si vero ad carnalem copulam priusquam matrimonio coniungantur, devenerint, sevjsrissime ab ordinario puniantur.

3. 8i aliquis alienigena in aliqua parochia venerit habitatum cum aliqua muliere, quam yeti-, neat pro uxore, diligenter parochus rem examinet: et si suspicio concubinatus oriatur, ad ordinarium statim deferat, qui si illos in concubinatu degere invenerit, puniat poenis canonicis.

4. Nullus parochus in alterius parochia matrimoniorum celebrationi uti parochus interesse, sut benedictiones impertiri audeat sine licentia'ordinarii vel proprii parochi, sub poena suspensionis a divinis ipso facto incurrenda..

5. Parochus ooniuges hortetur ut autequam matrimonium contrahant, ante illius consummationem sua peccata confiteantur, et sanctissimae eucharistiae sacramentum devote suscipiant.

6. lustitiae, publicae honestatis impedimentum proveniens ex sponsalibus de futuro, ingressu religioni», morte alterius confugis, aut contrario consensu dissolutis, primum gradum ex Tridentini concilii decreto non excedit. Impedimentum autem proveniens ex sponsalibus contractis per verba de praesenti in omnibus iuris veteris gradibus et casi bus adhuc durat, quemadmodum sanctae memoriae Piu» V edita constitutione declaravit.

7. Impedimentum affini,tatis, quod ex fornicatione provenit ad eos tantum, qui primo et secundo grajlu sunt coniüncti extenditur. Cognatio autem spirituali» ; ex baptismo chrismateve proveniens. intqr suscipiente» et baptixatum, illiusque patrem et matrem impedimentum tantummodo inducit, cum declaratione de qua in bulla Pii V, ad maritum vel uxorem suscipientis, et [ad| quascunque alias personas, tam suscipientis quam baptizantis et baptizati, non extendi.

8. Cum dubitatur de morte alicuius cpniugum, nemo ad secunda vota transire audeat, nisi per certum numerum vel aliter coram ordinario legitime de dicta morte docuerit; et contravenientes poena sacrorum canonum severe puniantur.

9. Donec mulier' rapta in potestate raptoris extiterit. thillum inter ipso^ contrahi possit matrimonium: a raptore vero separatam, et in loco tuto ac libero positam, et consentientem raptor in uxorem accipere .potest, et nihilominus raptor ipse, ac omnes, qui favorem illi, auxilium vel consilium praebuerunt, ipso iure excommunicat! ac perpetuo infames, omniumque dignitatum sint incapaces; et clerici de proprio gradu deoiàant. Raptor autem, sive illam in uxorem duxerit, sive non, arbitrio ordinarii dotare teneatur.

„ Caput XX.

De tacramento extremae «actioni·.

1. Oleum infirmorum in argenteo vel stamneo vasculo pro facultate ecclesiae conservetur; ef cum ad infirmos deferendum erit, sacerdos superpeliiceo et stola indutus, illud devote ministret, iis talftum conferendo, de quorum morte timetur et qui sensibus integris existant.

2. Vim et efficaciam sacramenti doceat, astantesque hortetur, ut pro infirmo preces Deo fundere non praetermittant, ac ipsum praescriptum catechismi Romani munus suum pio ac devote, singulas partes ungendo, aegrotique animam Deo commendando. exerceat.

3. Semel tantum in infirmitate eadem, et iis qui poenitentiae signum dederint, ab hac vitis discessuris adhibeatur, et si. an aeger vivus sit. dubitetur. ea conditione utatur: Si tu es vivus etc.

Caput XXL

De divini» officii» celebrandi».

1. Metropolitanae, cathedralium collegiatarumqne nostrae provinciae ecclesiarum archidiaconi, archipresbyteri, decani, primicerii, praepositi, canoniei, ac ceteri qui de iure vel consuetudine divini· intere··· tenentur, statutis horis. certoque ligno campenne praemisso, ad eocleiietn convenient, et e ■·cristis decenti habitu induti ad chorum proficiscente», ante sanctissimum sacramentum genbflexi. vel crucem ad altare maius venerentur, et locum ■uum singuli modeste petant.

2. Divina officie distincte et explicite factaque pausa in medio veraiculi. cum omni gravitate devotioneque per se ipso· recitent; secularia colloquia, risus, confabulationes, et caetera huiusmodi non immisceant; chirothecas. libros, aliaque ad officium minime necessaria in manibus non habeant: dormire, nugari, pileum ferre, vel e choro egredi, legitima cessante causa, non audeant.

3. Hora» canonicas recitare, et muneri suo satisfacere studeant: qui secus . fecerit, perinde punctari mandamus ac »i absens, per totam illam diem fuerit, in hoc punctatoris conscientiam onerantes.

4. Pridie quam praelatus seu alius, in festis •olemnibus missam in ecclesia celebret, seu alia pontificalia munera obeat, magister caeremoparium omnia praeparare et ministrorum notam in sacristia affigere debet, ut unicuique innotescat; quod si iuxta notam affixam, in eadem descripti munus eis impositum in tempore exequi neglexerint, vel parati non affuerint, pro quolibet et qualibet vice poena arbitrio ordinarii muletentur. Idem magister caeremoniarum ritus sanctae Romanae ecclesiae ■eu Romanae curiae omnino servet, sub poena eiusdem arbitrii.

5. Canonici, et aliae capitulare· personae, seu dignitates in metropolitans seu cathedrali ecclesia obtinentes, si episcopale palatium cathédrale ecclesiae coniunctum sit. praelatum ad ecclesiam profecturum a cubiculo deducere er ad idem reducere reverenter debent; quod si aedes episcopales ab Occlesia aeiunctae sint et distent, tunc saltem eidem praelato ecclesiam ingredient!, superpelliceis et almutiis induti, obvios ad portam se praebeant, 'et ab eo aquae benedictae ipsi perprimam dignitatem aspersorio porrigendo aspersi, bini et suo ordine ante eum incedente·, eundem ad altare maius deducant, et recedentem usque ad eandem portam* ad minus reducant, sub poena arbitrii.

6. Postera die commemorationis omnium defunctorum, in metropolitans et cathedralibus nostrae provinciae ecclesiis, missa solemnis pro defunctis episcopis, et die hunc sequenti, alias pro defunctis canonicis, et pro iis qui dignitates obtinuerunt, perpetuo celebretur: quod etiam particulares ecclesiarum rectores pro suis praedecessoribus defunctis pie observare debent.

7. Obtinentes quaecunque beneficia, etiam simplicia, et nullum' servitium requirentis, praeatimonia, praestimoniales portiones et alia huiuamodi, ad horas canonica· recitanda· omnino tenentur, velut etiam pensioner» recitare parvam officium beatae Mariae virginis sub poenis in bulla Pii papae V contentis.

Caput XXII. - ,

De immunitate *eccletiattiea.*

1. Immunitas ecclesiastica a sacris canonibus constituta, ut omnino inviolata servetur, iudex laicus clericum vel ecclesiasticam personam, directe seu indirecte, ad litem seu suum tribunal trahi vel conveniri nullatenus patiatur, nisi in casibus a'iure permissis, neo de spiritualibus causis principaliter vel incidentor cognoscere, aut libertatem eccle-

siasticam violare praesumat, tab eensuris et poenis ab iisdem sacris canonibus impositis.

2. 8i quem forsan clericum in habitu incedentem capi, rei modo aliquo personaliter detineri per iudicem laieum aut eius ministros, sine ordinarii vel ipsius vicarii generalis licentia contigerit, index et ministri praedicti sententiam excommunicationis ipso facto incurrant, absolutione reservata cui de iure.

3. Veluti eandem sententiam incurrere volumus eos. qui clericum in flagranti crimine deprehensum et captum, ad iudicem ecclesiasticum statim non remiserint: et qui. sepulcra defunctorum, illorum cadavera exhumando, aut carnee aut ossa pro maleficiis et sortilegiis asportando, violaverint.

4. Clericorum bona vectigalibus, collectis et pedagiis. aut quibusvis impositionibus, 'exactionibus, gravaminibus sine sedis apostolicae auctoritate onerantes, vel eoe carius emere vel vilius vendere. directe vel indirecte inducentes, in poenam excommunicationis latae sententiae se incidisse sciant. Fori ecclesiastici offy-iales et exeeutores quoscunque verbis aut factis molestare, impedire vel contumelia afficere, seu literas citatorias aut monitorinles ab eodem foro emanantes lacerare, vel a locis, ubi erunt affixae,* auferre' vel deturpare, aut in ecclesiasticae iurisdictionis vilipendium quomodolibet se gerere nullus praesumat, sub poenis et censuris ordinarii arbitrio imponendis.

Caput XXIII.

Dt ttotialibut.

1. Cum de virginibus in monasteria recipiendis, earumdemque aetate, clausura, bonorum renunciations. probatione, professione, regulaeque observantia, earumdemque libertate et bonorum administratione, plene per sacri concilii Tridentini et summorum pontificum constitutiones decretum, statutum provisumque fuerit: monemus omnes, ad quos earum cura et regimen pertiuet. ut diligenter praedicta omnia considerent, et in sua administratione ac regimine observent, et a quibuscunque eorum curae et regimini subiectis integre faciant et studeant observari, tum ad evitandas poenas et censurae in illis contra inobedientes statutas, tum etiam, per haec singularis pietatis opera, promissa piis premia consequi mereantur.

2. Officiales vel syndici pro monasterii bonis administrandis ab iis, ad quos spectat, prudentes et aetate maturi eligantur, et qui propriae domui bene praeesse consueverint, et tempus eorum syndicatus vel administrationis ultra triennium non prorogetur.

3. Praefecta seu abatissa monasterii bona et iura alienare, permutare ant locare ultra triennium non audeat, et infra mensem a die suscepti regiminis eorundem bonorum, tam mobilium quam Immobilium, inventarium conficiat, semel saltem in hebdomada capitulum habeat, ac in officii sui fine, ad triennium tantum duraturi, ex constitutione Gregorii XIII, rationem reddere tideliter teneatur, alias privationis vocis activae et passivae poena puniatilr.

4. Vicariam et discretas, quae prudentia et pietate caeteras antecellere debent, eoram .ordinario vel eius vicario quam primum deligat," et saepe cum illis de monasterii necessitatibns colloquatur: ad observantiam regulae moniales compellat, et impositam poenitentiam eiusve mandata exequi recusantes, disciplina, ieiuniis, carcerationibus et aliis huiusmodi poenis eorrigat et coerceat

5. Confessores moeiakam per ordinarium constituatur, prudentia, doctrina et vitae sanctitate conspicui, aetate quoque maturi, qui semel saltem in mansa earum confessiones audiant, et illis sanctissimum eucharistiae sacramentum administrent: septaque monasterii non ingrediantur, nisi causa administrandi sacramenta infirmis, vel ex alia legitima causa per eundem ordinarium cognoscenda et in scriptis.

6. Literas monialibus.non liceat scribere, nec ad eas missas legere sine licentia praefectae, et nullus ad earum monasteria, alloquendi gratia, accedere audeat absque urgenti causa, et sine ordinarii licentia in scriptis danda, sub poena arbitrio eiusdem ordinarii.

7. Si in vicina, domus- aliqua per fenestras vel aliunde prospectum habeat ad monasterium, huic ordinarius vel per dictarum fenestrarum clausuram, vel aliis iudicio peritorum remediis provideat. ›

8. Quae omnia hoe titulo contenta a monialibus, quae nostrae provinciae episcoporum iurisdictioni subsunt, observentur.

Caput XXIV.

Dt rtgtdariba.

L Regulares intra claustra monasterii degentes, et extra ea ita notorie delinquentes, ut popule scandalo sint, episcopo instante, a suis superioribus intra tempus ab ^scopo praefigendum severe puniantur, ac de punitione episcopum certiorem facient: sin minus, dicti delinquentes ab episcopis puniri possint, sicut Tridentina synodus decrevit

2. Ad curam animarum exercendam in monasteriis et locis, in quibus eam regulares exercere consueverunt, in hostra provincia non admittantur ipsi, nisi ab ordinario praevio examine approbentur, cuius ordinarii in his, quae ad dictam curam et sacramentorum administrationem pertinent, iuridictioni. visitationi et correctioni subsint

Caput XXV.

Dt aetqttiu tt ttpuliurit.

1. Parochus inopes et miserabiles personas, intra suae parochiae limites decedentes, pro Christiana pietate gratis ecclesiasticae sepulturae tradere non praetermittat, et in caeteris ab omnibus pactionibus et indebitis exactionibus, quae sordidae avaritiae suspiciones praescierunt, praeter laudabilem et piam consuetudinem, i'—"que debitam erogationem abstineat, ne hominum interitu ob quaestum gaudere videatur.

2. Pro sepultura, terra sive loco quo mortui sepeliri debent, nihil pariter sine labe simoniae petere aut exigere poterit, nisi forte eius ecclesiae sepeliendus, dum viveret, aliquid tradi mandaverit, vel fuerit ab haeredibus sponte datum.

3. Clerici omnes, tam seculares quam regulares, ad funus vocati,.in proximiorem domui defuncti ecclesiam superpelliceis et decenti habitu induti, convenire debent, ac inde processionaliter psalmos de more canentes, mortuum ad ecclesiam, in qua sepeliendus eat, associare, nec prius discedere, quam totum oificium absolutum fuerit, alias pro absentibus habeantur omnino, quacunque! consuetudine etiam immemorabili in contrarium non obstante; conscientiam parochi, vel alterius eleemosynam solvere debentis onerantes.

Caput XXVI.

Dt piit lotit.

I. Ordinarii sodalitates, hospitalia et alia pia loca quotannis visitent, ab eorumque administratoribak rationem, adTridentini concilii praescriptum, exigant.

». Idem locorum piorum administratore», legula ad dicta loca spectantia iuxta testantium voluntate* fterêolvi at execution! demandari studeant, librumque conficiant, in quo diatincte eadem legate, et omnia alia ad iptorum curam et officium pertinentia, aint descripta, indebitaaque comeaaatioaea nullatenus ex facultatibua et eleemosynis dictorum piorum locorum fieri permittant, aub poena arbitrii.

3. Quae quidem decreta, ca qua decet, reverentia et obediontia, auctoritati, censurae et iudicio aanctae Romanae eccleaiae. aanctiaaimique domini noatri papae corrigenda et emendanda aubiicimua.

Nos Bigismundua Zanettinua, Dei et apostolicae sedis gratia archiepiscopu* primaa et princeps Firmanus, de enneilio et aaaenau reverendissimorum coepiacoporum nostrorum definientes, subscripsimus.

Ego Oaleatiua Moronus. epiacopua Maceratensi* et Tolentinua. conaentiena subscripsi.

Ego Paulus Aemilius loanninua, primus epiacopua Montia Alti, conaentiena aubacripai.

Ego Uoratius, episcopus Sancti Beverini, conaentiena aubacripai,

Noe Hieronymus, tituli Saneti Pancratii, sancta» Romanae eceleeiae presbyter Cardiqalia Mafthaeiua, fldem facimus et atteatamur, decreta facta in provinciali aynodo Firmana, anno Domini 1391, a reverendiaaimo domino archiepiacopo Firmano celebrata, eaque ad sanctissimum dominum nostrum missa, a sacra congregatione cardinalium concilio Tridentini interpretando eius sanctitatis auctoritate praepositorum emendata atque aptata fuiaae, necnon eorundem decretorum originale apud ipsam congregationem remansisse, cum quo huiusmodi decreta boc libello cartarum 13 quarum prima incipit: Proris» *dt digniiatibut,* ultima vero: *Eadtm poona,* et deainit ad finem; <7oaae>itis>is *tubteripti,* deaeripta et colleta in omnibus et per omnia concordant. In quorum fidem bis proprie manu subscripsimus. et ab infraacripto secretario item subscribi, sigillique noatri impressione communiri B mandavimus.

Hieronym.. cardinalis Matthaeius.

Io. Franciacua Fitgnanus. secretariat aynodi.

Romae, die 6 iulii >592.

(Loco t tigilli.)

SYNODUS DIOECESANA VIENNENSIS I
1587 -1592.

Synodua dioecesana Viennensis I in Gallia ceiebrata inter annos 1587 et 1592. aub Petro de Villara, archiepiacopo Viennensi.

De hae aynodo confer opua cui' titulua.

Remonstrance. (1598) . . . *ffitului tupra eol.* 383 C).

SYNODUS DIOECESANA NEAPOLITANA
1595.

Supra coi. 399 B.

De hao synodo confer opus eui titulua:

1) Conatitutionea 1882 iunii 4.

2) Primo ainodo dioceaano celebrato dall' illustrissimo e reverendissimo d. Guglielmo Sanfelice. dell ordine di S. Benedetto, arciveacovo e patriaio Napolitano, nel di 4. 5, 6 et 7 giugno 1882. recato in volgare dal aac. Luigt Fabiani, profeaaore nel liceo arcivescovile di Napoli. *[Intignt.]* Napoli. tipografia dell' accadentia reale delle sciente, diréttq da Michele de Rubertis, 1883.

In-8", XXXI -335 p. —, Firenze, Bibl. naz.

C P. XIX «„D» questo punto. troviamo tdnolti altri ainodi celebrati in' Napoli a diversi intervalli. Errone I'elenco sinodo di Mario Parafa (1587), di Annibale di Capua (1595), '■‹ sinodi dei cardinal» Ottavio Acquaviva (1607. 1811, hjWi, tre dei cardinale Decio Carafa (1819, 182». 1823), tre dei cardinale Francesco Buoncompagno (1827. 1829. 1832), aette dei cardinale Ascanio Filomarino (dal 1842 al 1662), quattfo dei cardinale Innico Caracciolo (1669. 1872. 1876. 168»b, uno di Giacomo cardinale Cantelmi. L' ultimo, prima dei présenté, fu quello dei cardinal Francesco Pignatelli (17251.

SYNODUS MARONITARUM
1596 septembris 8-2u,

Synodus 'Maronitarum in Monte Libano celebrats a die 8 ad diem 20 septembris 1596.

Bibliographla:

Mansi. *Conril.,* (1902), XXXV, 1<>21 -6.

SYNODUS DIOECESANA MEDIOLANENSIS
1596.

Synodua dioecesana Mediolanensis in Italia, celebrata, anno 1596. aub Frederica Borromaeo, archiepiacopo Mediolanensi.

Le hac synodo confer sermonem Frederici, archiepiacopi Mediolanensis, et cardinalia Borrhomaei, dictum in ayjodo habita anno 1596, extat in opere:

Borromeo (Federico), *{ um ragionamenti tinodali,* (1632) I, 1-29.

SYNODUS DIOECESANA TOLETANA
1596.

Synodus dioeceaana loletana in Hispania, celebrata anno 1596, sub Alberto, archiepiacopo Toletano.

De hac aynodo confer opua cui titulus:

Sa: pp. Toletanorum, quotquot extant, opera, nunc primum simul edita, ad codice* ma*, recognita, nonnullis notia illustrata, atque in duo* .tomo* distributa: tomus primus, Montani, *. Eugenii III et -·. Udephonsi, Toletanae ecclesiae praesulum, opuscula, epistolas fragmentaque complectens; opera, auctoritate et expensis excellentissimi domini Francisco de Lorenzana, archiepiscopi Toletahi, Hiapaniarum primatis. Matriti, MDCCLXXXII, apud loachimum IbaYra, *. c. r. m. et dignitatis archtep. Tolet. typogr., regio permissu.

[T. II:] ... Tomus secundus, sancti luliani. Tole-

t»nt antistiti·, et sancti. Eulogii, Cordubensis ner- tyris, electi arehiepiscopi Toletani, opuscula, epistolas Tragmentaque complectens... M.DCCLXXXV...

[T. III·.] Pp. Toletanorum, quotquot extant, opera: tomus tertios; Rodericl Ximenii de Rada, Toletanae ecclesiae praesulis, opera praecipua complectens; opers, auctoritate et expensis eminentiseimi domini Francisci cardinalis de Lorensana, arehiepiscopi Toletani, Hispaniarum primatis. Ma-, triti, MDCCXCIIf, apud viduam loaohimi Ibarra, dignitatis arobiep. Tolet. typogr., regio permissu.

In - folio, 3 vol., 9 f. - xl - 451 p., 9 f.-xxij-649 p,, i f. - xxvj p. -1 f. - 509 p. — Lyon, ville,

T. II, p. >77-87, ». lulisni, arehiepiscopi Tole-· tani. liber apoiogeticus de tribus capitulis, ,ex conseille XV Toletano in confessione fidei, scriptile anno 686. , !

T. 111. p. 349: „Anno 1117, verna tempestate, adfuit Bernardus [archiepiscopus Toletanus) concilio · Burgonsi. cui praefuit cardinalis Bosua, ut asserit F. Paulus Rodrigues in ins. vitae archiepiscopi Bernardi.4

T. III. p. 342: „Ante annum 1291, asserit Coi-' meimrea, in historia civitatis Legiouensis, pag. 188, celebratum fuisse concilium in civitate Guadalaxarensi ab archiepiscopo Tolbtano d. Roderico Ximenio de Rada.4

T. Ill. p. 342 : „Circa haec tempora refert Castejon, torn. 2 primatus Toletani, archiepiseopum Toletanum Gundisalvum Garciam Gudiel Vallisoleti celebrasse concilium, sed cum non designet annum, in hoc non immoramur.4

T. Ill, p. 342: „Anno 1323,. mense maio, arcbiepiscopus Toletanus losunes, Aragoniae infans, Toleti celebravit synodum dioecesanam, in qu%(quamplura reperiuntur perutilia decreta dogmatica, moralia et de ecslesiàatica 'disciplina.4'

T. III, p. 343:. „Anno 1325, die 11 decembris, archiepiscopus [Toletanus, loanne·], infans Aragoniae.. celebravit Compluti synodum dioecesanam. in .qua exponuntur varii canone· aqtecedcntis tynodi.4

T. III, p. 343: „Anno 1326. die 11 februarii, idem archipraesul lloannes) infans Aragoniae, Toleti coegit synodum dioecesanam), suoque nomine praefuit in ea vicarius generalis.4

T. III. p. 343: rAnno 1345. (Toletanus) arcbiepiscopus Aegidius de Albordoz. Compluti synodum dioeeeeuMt celebravit, eiusqns acta asservant» in archivo s. eccleaiae primatis Toletanae.|'

T. III, p. 343: „Anno 1354, dio 9 mail, ardt|-•piscopns Toletanus d. Blasius seu Basons Fernandes de Toledo, Compluti celebravit synodum dioecesanam; ita constat ex archivis s. ecclesiae Toletanae.|'

'T. III, p. 343 : Archiepiscopus Toletanus d. Blasius seu Basous Fernandes de Toledo synodum dioecesanam celebravit anno 1356 ; Ita constat ex archivis s. ecclesiae Toletanae.4

T. III, p. 344: rAnno 14117, cardinalia Ximeniue de Cisneros |archiepiscopus Toletanus), Compluti synodum dioecesanam celebravit, et eodem anno, vel prosoime sequenti, aliam celebravit in oppido Talabricensi. In utroque perutiles canones stattfti fuerunt, inter quos illi praecipui, qui adhuc hodie generaliter observantur, ut in omnibus parochialL·bils ecclesiis asserventur libri, in quibus adscribantur omnes baptismatum, defunctorum, et matrimoniorum schedulae seu notae, necnon ut quotannis fierent matriculae, seu indices civium omnium, qui tempore paschali debent sacramentum communionis suscipere.4

T. III, p. 344 . „Anno 1536, die 10 aprilis. To leti congregavit synodum dioecesanam archiepiscopus (Toletanus), cardinalis d. loanne» de Tavern.4

T. 111, p. 344: „Anno 1566, quo absolutum fuit concilium .provinciale [Toletanum), etiam synodus dioecesana [Toletana) celebrata fuit.4

T. III, .p. 344: „Anno 1596, Toleti synodum dioecesanam congregavit serenissimus cardinalis et archiepiecopua [Toletanus) Albertus, nrchidux. Austrine, et eius nomine praefuit d. Garcia de Loaysa et Giron, coadministrator in spiritualibus, et postea successor in archiepiscopatu.4

T. Ill, p. 344: „Anno 1601, cardinalis Bernardus Bandoval et Roxas [archiepiscopus Toletanus). Toleti celebravit synodum dioecesanam.4

T. III. p. 344: „Anno 1620, serenissimus infans Hispaniarum cardinalis Ferdinand» [archiepiscopus Toletanus], synodum dioecesanam congregavit, et eius nomine praefuit doctor Alvarus de Villegas, coadministrator in spiritualibus."

T. Ill, p. 344': rAnno 1648. synodum dioeeesanam celebravit cardinalis 1). Balthasar Muscoso et Bandoval [archiepiscopus Toletanus]."

SYNODL'8 DIOECESANA VALENTINA
1699.

Synodua dioecesana Valentina in Hispania, cele· D brata anno 1599, aub loanne de Rivera, episcopo Valentino.

De hac synodo confer opera quibua tituli: *

1) Omnivm decretvm, (1616', ... /titulus supra cot. 149.C).

Fol. posteriori !, memoratur synodus celebrata anno 1599.

9) Gams, Svrws *tpitcoporwn,* (1873), p. 88.

8YNODU8 DIOECESANA TERMCLENSIS
1599-1600.

Synodus dioecesana Termulensis in Itali·, celebrata anno 1599 vel 1600, sub Alberto Drago, ordinis Praedicatorum et episcopo Termuiensi.

De hac aynodo confer opus cui titulus:

Quétif et Ecbard, *Seripiori» ordini» Praidieatornat,* (1721), II, 844.

8YNODU8 DIOECESANA ABRINCEN8I8
' 1600 aprilia 18.

Synodus dioecesana Abrinoensis in Gallia, celebrat· die 13 aprilia 1600, sub Francisco de Pdricard, episcopo Abrineensi.

Exstant constitution·· synodale· in operibus qnib» titnli:

1) Statvts et* ordonnances povr le rétablisse; ment de la police et discipline occleaiMtiqne, que tou eu«eqoe doivent fair· observer par tout *(lie)* leurs diocèses è l'imitation de ronerend pire on Die· moaair· François Peneard, eusaqu· d Anran-

...... L· I ... . f

«Am, lequel Im * fait publier A raeaaoir partout a ■on dioedee. A Roven, ches lean Petit tenant sa boutique dedans la court du palais, 1609.

In-8», 48 p. — Paria, Maceriae; Paria, Sainte-Geneviève.

P. 7, haee statuta edita nat .in aynodo dioeoesana oelebrata die IS apriiia 1600.

2) Bo m», ConeiMe RrtMMgsMM prismcses, (1717), ... fifaAu supra eof. 411 A], II, 286-306.

SYNODUS DIOECESANA ACQUEN8IB

1600 apriiia 18.

Synodua dioeceeana Ae^uenaia (Dax) in Gallia, celebrata Mie 18 apriiia 1600, aub loanne lacobo Duaault, epiacopo Acquensi.

Exatant constitutiones synodahe in opere cui titulua:

Statvta et conatitvtiona aynodalea faictea et pvbliées de lauthorité de reuerend pore en Dieu .meaaire lear. lacque» Duaault, par la grace de Dieu *k* du aainct siege apostolique euMque d'Acqs, aaaiaté du venerable chapitre de aon eglise, en l'assemblée de tout le clergé du dioceae d'Acqe, eonuoqué au aynode tenu *k* célébré le mardy aprea le second dimanche de pasque», dixhuictiMme jour du moia d'auril l'an mil six cens. A Bovrdeava, par S. Miliange». imprimeur ordinaire du roy, 1600.

In-8·, 16 p. — Paria, Bibl. nat. B 21406.

SYNODUS DIOECESANA BURDIGALENSIB

1600 apriiia 18.

Synodua dioecesana Burdigalensi» in Gallia, celebrata die- 18 apriiia 1600, sub Francisco d'Eaeoubleau de Sourdia, archiepiacopo Burdigalensi.

Exatant conatitutionea aynodalea in operibua quibua tituli:

1) Ordonnancée et conatitvtiona aynodalea, decreta et réglementa donne» av dioceae de Bovrdeava, pvi· l'an M. DC. jusque» A preeent, en diueraea année» A occurence», par monseigneur l illvatriiaime *k* reuerendisaime cardinal de Sovrdi», archeueique de Bourdeau», *k* primat d'Aquitaine, rédigea en diuer» tiltrea, par commandement de mondit aeigneur. A Bovrdeava, par lie. Miliangea, imprimeur ordinaire du roy, A Cl. Mongirovd, marchant libraire, 1621.

In-8", 287 p. - 8 f. (index). — Carpentraa, ville; Le Mena, ville; Paria, Sainte-Geneviève.

2) OrdonnancM et conatitvtiona synodales, decret» et reglemen» donnée au dioceae de Bourdeaux par feu de bonne mémoire monaeigneur le cardinal de Sovrdi», reueu», confirmé» A augmenté» par trM-illuatre A trea-reuerend pere en Dieu meMire Henry Deacovbleav de Sovrdi», archeueaque de Boundeaux A primat d'Aquitaine, redige» en diuer* tiltre» par commandement de mondit ■eigneur. *[Inoignc.J K'* Bovrdeavx, per Pierre de la Court, imprimeur de mondit seigneur, M. DC. XXXIX, aueo priuilege du roy.

In-8·) 4 f.-.447 p.-4 f. (index). — Pari», Saint-Sulpice; Paris, Sainte-Geneviève.

3) OrdonnancM et constitutions synodale». Bordeaux. 1686. —"Ipse non vid(.

SYNODUS DIOECESANA TORNACENSIS

1600 aprilis 18-9.

Svnodu» dioecesana Tornacem|i» in Belgio, celebrata diebus 18 *et* 10 aprili» 1600. sub Michaele Deane, epiacopo Tornacensi.

Exstant constitutione» synodale» in operibus quibu» tituli:

1) Statvta synodi dioecesana» Tornacensi», inchoatae anno Domini millesimo sexcentesimo, feria tertia post dominicam secvndam post Pascha, et finitae die seqventi. Dvaci. ex officina Baltasari» Belleri. »ub Circino aureo, anno 1600.

In-8*, 111 p. — Douai, ville; Fari», Bibi. nat. B 17 162.

P. 105, haec synodus dioecesana celebrata est ■ub Michaele Desne. epiacopo Tofnacensi, diebus 18 et 19'aprilis .(non vero maiil anni 1600.

2) Schannat et llartsheim, *Concilia Gcrtnaniao,* (1769). VIII, 474-97.

SYNODU8 DIOECESANA MANTUANA

1600 aprilis 1!·.

Synodu» dioeçesana Mantuann in Italia, celebrata die 19 aprilis 16bo, sub Francisco Gonsaga, episcopo Mantuano.

Exstant constitutiones synodales in opere eui titulus.

Illustri»»·l ao rever"* d. d. f. Francisci Gonsagae, Dei et apost. sedi» gratia episcopi Mantvani, constitvtiones aynodale» eivsdemqve litterae pastorales ac alia salubria instituta A Mantvsnae ciuitati» statu», ac sanctorum reliquiae in eadem asaeruatae, et a)ia plura quae indice subsequent! continentur. *[Inoiyno.)* Mantvae, ex officina Anrelij A Ludouici Osannae fratrum, ducalium impressorum, M.DC.X.

Iu - 4*. 4 f. - 467 j>. — Milano. Ambrosiana.

P. 9 - 66 et 88-9, decreta synodi dioecManae celebratae die 6 1naii I6l(>.

P. 71 · 2, decreta synodi dioecesanae celebratae diebus 8 et 9 febtuarii 1694.,

P. 73 et 93, mentio synodi dioecesana» celebratae diebus 23 et 24 septembris 1577. sub Marco Gonsaga, episcopo Mantuano.

P. 88, decreta synodi dioecesanae celebratae die 19 aprilis 1600.

P. 198-207: .Santi et beati di Mantova."

P. 208-30. .Reliquie de santi cbe sono nella chiesa catedrale di Mantova" |et aliarum ecclesiarum j.

P. 231-4 .Vila di a. Celestino papa,-

P.234-9 : .Vita di ». Anselmo, vescovo di Lucca."

P. 240-3: nCatalôgo dé' ve»covi di Mantova.*·

P. 245-82: .Trattato delii tre voti da frate Francesco Qoniaga, vescovo di Mantova."

P. 283-412: .Considerationi spirituali di freta Francesco Gonxaga, vescovo di Mantova."

P. 413-39. .Constitutioni, della compagnie de' poveri di Mantova, sretta da mbnsig, iUmfriss. et

b. ifc. it'

reverendi··, fra FranoMco Gouaaga, veacoro di Mentor».** A et VMOovato * dioomi di M»ntov» |« nomi délié chi···].**

.P. 441-56: w8omm»ria relation· della chie·» . ·φ .

'.' -< '.▪.' ·.▪.* .... · . .·«es· ....

SYNODUS DIOECESANA CREMENSIS V .
1600 aprilia 98.

Synodua dioec«a»na Crementi· V in Itali·, celebrata die 98 aprilia 1600, aub Ioanne Iacobo Diedo, epiacopo Cremenii.

De h*c aynodo confer opu· cui titulua;

CohatitytionM illvatriaaimi et reverendi*, d. d. Io. Iacobi Diedi, Crema· epiaoopi, in dioeoeaani· aynodia promulgatae, adieotia ad extremum .edictia, quae ox earundem conatitutionum praeacripto. oer tia per annum temporibua aunt in eccleeij· populo enuncianda. fltwgMj Brixia·, apud Sabbio·, MDC1X.

In-8*, 4 f.- 64-65 p. (appendix). — Pari·,' Bibl. Mt., B9040.

Fol. 9, mentio habetur aequantium aynodorum dioeceaanarum Cremenainm; ayn. I, die 7 februarii 1686; ayn. II, die 16 februarii 1690; ayn. III, deeet; •yn. IV, die 10 maii 1696; ayn. V, die 98 aprilia 1600; ayn. VI, die 18 aprilia 1603;-«yn. VII, die 8 maii 1608.

CONGREGATIO ARCHIFRE8BYTERORUM DIOECESIS MECHLINIEN8I8
1600. auguati 6.

Congregatio archipreabyterorum dioeceaia Mechlinienaia in Belgio, celebrata die 5 auguati 1600, aub Matthia Hovio, archiepiacopo Meohlinienai.

Exatant conatitutionee aynodalea in opere cui titulua;

Van de Velde et de Ram. *Nora collectio* aynod., (1899),... *(Intuitu* Mtpro eoi.'1698, août 4), II, 967-8, ex originali.

SYNODUS DIOBJCESANA ORIOLANA II
1600 oetobria 1.

Synodua dioeeeaana Oriolana II in Hiapania, celebrata diei oetobria 1600. aub loaepho Stéphane, epiacopo Oriolano,

Exatant conatitutionee aynodalea in operibua quibua tituli : '

1) Synodv» Oriolana aecvnda'. aub aanctiaa. d. n. Clemente VIII, regnante potentiekimo Philippo III. rege noatro catholico, celebrata a reverendieaimo d. d. loaepho Stéphane, epiaoopo. Oriolano, kal. octob. M. DC; additae eunt conatitutionee eccleaiaecollegiatae 8. Nicolai ciuitatia Alicanti.· *[Intigtu.]* Oriolae, in palatio epiacopali, per Didacum de la Torre, anno Domini M. DCII. *[Partit II tituhu]* Tabla de loa derechoe funerale», ordenad» por mandado de don luaepe Eateuan, obiipô de Orihuela, dol conaejo de au mageatad. en la aynodo dioeeeaana que ae celebro en primero de octubre de 1600 (et alia documentai.

In -8·. 9 parte», 4 fan. - 100 fcn. - 18.fan. (index), 61 fcn. - 4 fan. — Milpno, Ambroaiana; Roma, Vaticana.

Fol. 2 „Hoc'tnunua abhinc triginta et eo amplius anni· diligentiaeime exaeoutua eat vir ad otnnem laudem inetructuâ d. Grèg. Gallo, praedcceaaor noater. primua huiua aedi» epiàcopua, qui ,in illi· primi· huiua eccleaigg incunabulia, in illa rerum ot negotiolum contentione perfecit ut prima aynodua dioeeeaana tertio auae promotioni· anno celebraretur.“ Cf. 1569 mail 19. Menai, *Conci/.,* XXXVI A.

9) Sypodua Oriola aecunda. aub aanctiae. d. n. (demente VIII. regnante potentiaaimo Philippo III, rege noatro catholico, celebrata a rev. d. d. loaepho Stephano. epiacopo Oriolano. kal. octob. M. DC; additae eunt conatitutionee eocleaiae collegiatae 8. Nicolai civitati· Alicanti; editio aecunda. Superiorum pormiaau. Murciae, apud viduam 1‘hilipi Teruel.

Sine anno, in-8·, 390 p. — Bibi, dol Eacorial.

3) Aguirre,*„CoUectio conci/, Hitpaniae,* (1694),... (tihdw «ttpra eoi. 159A. n. 1), t. IV.

4) Aguirre. *Collectio conci/. Hitpaniae,* (1755),... *jtitulut tnpra eo/.* 169 B. n. 9), VI. 443 -76.

8YNODU8 DIOECESANA ANDEGAVENSIS
1606, circa oetobria 18.

Synodua dioeeeaana Andegavenai· in Gallia, 'celebrata circa featum ahnctf Lucae, id Mt circa diem 18 octobyi· 1600. aub Carolo Miron, epiacopo Andegavenai.

Exatant conatitutione· aynodale· in opere cui titulua:

Statvta dv dioedae d'AngeeZ (1680). ... *(titultu etepra eo/.* 395 A), p. 333 - 7.

SYNODUS dioecesana avenionenbib
1600 octlbria 96.

Synodua dioeeeaana Avenionemia in Gallia, celebrata die 25 oetobria 1600, aub loanne Frapciaoo Bordini, archiepiacopo AvenionenaL

Exatant conatitutionee aynodalea in operibua quibua tituli :

1) Avignon, ville, codex ma. 1839, aaeculi XIX, fol. 869 - 86.

9) Synod·· Avenionanaia anni milleaimi (excantemini. Lvgdvni, apud Clavdivm Morillon.

Sin· nuo, in-8’. 91 - 60 p. — Avignon, villa.

P. 1, haec aynodua dioeeeaana celebrata Mt die 95 oetobria 1600, aub loanne Franciaco Bordini, archiepiacopo ^venionenti.

P. 49: „ldeo, convocati» noatria epiicopia provincialibua, concilium noatrum provincial· celebrare proponimua; quod vobia omnibu» intimamua et notfflcamua, ad feriam quintam dicta· aecund»· dominica· poet fMtmn Reaurreotioni· domini noetri lag· Chriati proximum (di· 10 maii).

P. W: «Synodu» varo diOMMtea oalebrabitur

di» mercurii vigeaima quart* port fertnm aaneti a Lnoae evangeMatae, anni proximo 'aequentie millaeimi aaxoeataeimi primi.*

8) 8ynodva Avenionenaia anni mUleeimi eexoeuteaiaai. Avanioa·, ex typographie lacobi Bramereav, 1801.

Ia-8', 2 f. - M p. — Avignon, ville.

8YNODU8 DIQECEBANA CALAGVR1TANA

1600 novembria 12 · 1601 februarii 8.

Synodua dioeceaapa Calaguritana ia Hiapania, celebrata a die 12 novembria 1600 ad diem 8 februarii 1601, eub Petro Maneo, epiacopo Calaguritano.

Exatant oonatitutionea aynodale· in opere cui titulua.

Conatitvcionea aygodaloa del obiepado de Calahorra y la Calçada, hechae y ordenada* por el aeiior obiapo don Pedro Manno, obiepo del dioho obiepado, on el aynodo dioeooaano (aio) qce ae celebro en la oiudad de Logroüo, y ne acabo en el anno de 1601, en que van tambien algunaa de loo aeilore* obiapoe au antocoaeoru y todaa faeron admitidaa, recibidaa y aprouada* por ol aynodo. *[ladgaa.]* Con Heoaeia improeoU^pa la muy noble y muy leal ciudad de Logrofio, por Diego Maroc, impreaaor de libroq, aAo de 1602.

In-folio, 5 fan. -140 fcn. -14 *fan.* (index). — Paria, Sainte-Geneviève.

Fan. anteriori 4, haec aynodua dioeceaana indicitur ad diem 12 novembria 1600.

F. 13·, fluitur aynodua die 8 februarii 1601.

F. 1 : „Haviendoae paaaado quarante y aiate annue •in haverae celebrado.*

SYNODUS DIOECESANA BARCINONENSIS

. 1600.

Synodua dioeceaana Barcinonenaia in -Hiapania, celebrata anno 1600, aub Alphonao Coloma, epiaoopo Barcinonenai.

Exatant conatitutionea aynodale* in opere cui titulua:

Conatitucionea ainodalea de Barcelona *en* ainodo, 1600, por el obiapo Fr. Ildefonao Coloma. Barcelona, Central, 1600.

In-4*. — Cf. La Fuente, Hiat. aed. *Eip.*, (1875), VI, 374.

SYNODUS DIOECESANA B18UIÏTINA

1600.

Synodua dioeceaana Biauntin* in Gallia, celebrata anno 1600, aub Ferdinando de Rye, archiepiacopo Biauntino.

De hae aynodo confer opua cui tituljia:

' [Peltier], Diationaari/a daa coactlM, (1846), I, 329.

SYNODUS DIOECESANA CASTÉLLANETENSI8

1600.

Synodua dioeceaana Caatellanetenaia in Italia, celebrata anno 1600. aub Bernardo Benedicto Nicoaienai, epiacopo Caatellahetenai.

Exatant conatitutionea eynodalee in opere cui titulua.

Synodv* dioeoeeana Caatellanetenaia, quam Bernard*· Benedict·· Nicoaienaia, epiaeopua Caatellaneteneia, habuit, anno aalutia, M.DC. Srperiorvm pertqieav. *[Iniiynt.J* Romae, apud Aloyaium Zannqttum, M.DC.

In-4·, 4 f.;91 p.-l f. (index). —.Parie, Bibi, nat. B 2884; Roma, l'ropaganda.

CONVENTUS GALLICANI CL^KI

1600.

Conventue Gallicani clUri. habitu· anno 1600.

Exatant acta^in operibua quibua tituli:

1) Procèa-verbal de l'aaaomblée générale du clergé de France, tenue h Paria, en mai, juin et juillet 16oO. — Grenoble ville, codex ma. 1870, eaeculi XVIII, 373 250 tqillim., »0 f. — Cf. *Calai.* da* ma·. doa *dlparlnttal»,* VII, 298.

2) Aaaemblée générale du clergé de France aimée. 1600.'— Orléaoa ville, codex ma. 873, eaeculi XVIII. *f.* 1-92. — Cf. ap. est., XII, 314.

3) Procèa - verbaux de* aaaembléea du clergé durant lee année· 1600^1602, 1605, 1610 et 1618. — Orléana, ville, codex ma. 874, eaeculi XV111, 360 242, millim., 37» f. — Cf. *op. dl.,* XII, 314.

SYNODUS DIOECESANA ILERDe'NSIS I IN HISPANIA

1600.

Synodua dioeceaana Ilerdenai* I in Hiapania, celebrata anno 1600, aub Francieco Virgilio, epiacopo Ilerdenai.

De hao aynodo confer:

Gania, Sarwa *tpiieeporam,* 11873), p. 44.

STATUTA SYNODALIA DIOECESIS PERUSINAE

1600.

Statuta aynodalia dioeceaia Peruainae in Italia, edita anno (600, aub Neapolione Comitoli, epiaoopo Peruaino.

statu}· synod·)!· in opsrs cui titulue;

Doorot· «t monita aynodaiia ooéiosi·· Psrusiaao* ivaev admodum ill* ac r d. Neapolionia Comitoli, Peruaiaib epiacopi, edita. ' *(Indyu.J* Pervaiao, apud .Petrum lacobum Petrutium, M. D.C.

Iη-4·, 2 f.-ïδ^ρ.-δ f. (index). — Furis* Bib). nat B 9161.'

Fol. 9: .Decreta haec et monita, partim ex synodis ab* illustrissime et reverendissimo Fulvio Cornêo, cardinali et a reverendissimo-F. Vincentio Ilerculano, huius' olim civitatis, episedpis, habitis, a partira ex duabup nostris collecta,edenda curas' -vimpa.'* /

P. 109-89. appendix documentorum ad haec statuta attinentium.

STATUTA SYNODALIA DIOECESIS TARRACONENSIS
1600.

Statuta eynodalia dioecesis Tarraconensis, in Hispania, edita anno 1600. aub loanne Teres, archiepiscopo Tarraconensi.

Exstant efatuta eynodalia in opere cui titulus: Constitucionee siaodales de Tarragona, 1600, por el obispo D. Apton Joan Artor. — Cf. La Fuente, *Hitt. ted. Hitp.,* (187b), VI, 377.

In opere La Fuente eat error in nomine vel civitatis vel episcopi.

SYNODI 8 DIOECESANA VERCEIXENSIS
1*800.

8ynodus dioeeeeana Vercellensia in Italia, celebrata anno ItiOO. aub loanne Stepheed*ferrerio, epiacopo Vereellonai.

De hac aynodo confer opus cui titulus:

Acta synodi dioeceaanae Vercellensis primae, quam illustrissimus et reverendissimus d.d. Johanne^' Petrus Solarius. Dei et apostolicae sedis gratia episcopus sanctae Vercellensis ecclesiae et comes, habuit anno a Ci nato 1.749. diebus 15. 16. 17 & 18 julii, pontificatus a. d. n. Benedicti papae XIV anno nono. *[Insigne.]* Augustae Taurinoruqj,' ex typographie regia.

Sine anno (1749). in-4°, 6 f. - 279 p. - 2 f. (index). —^hambéry, séminaire: Milano, Ambrosiana; Novara, seminario; Piacensa, civica: Torino, Bibi, nax.: Torino, seminario.

P. 277 „Iohannea Stephanus Ferrerius, (episcopus Vercellensis) . . . synodum habuit anno 16ιη>."

CONCILIUM LIMANUM III IN PERUVIO
ItiOl aprilis 2-18·.

Concilium provinciale, Liniunum 111 'in Peruvio. celebratum a die 2 ad diem 18 aprilia 1601. sub sancto Turibio Alphonso Mogrovejo. archiepiscopo Limano.

Bibliographie:

I) Lima limatu. .1673', . . . *(titulus supra eol.* 193 t'. η. I.

2) Concilia Limina (1694) . . . *ttitulus supra eo!.* 315 C, n. 2).

P. 185-93. concilium provinciale Limannpi III.

3) Aguirre, *Collectio coneil. Hispaniae,* 11694l. . . *(titulus supra eol.* 159 A, n. 1', t. IV.

4) Aguirre. *Collectio coneil. Hispaniae,* (1755', . *(titulus supra eol.* 159 B. n. 2). VI. 477 -80.

5) Gams, *Series episcoporuffi,* (1873'. p. 153

IONCILItN PROVINCIALE LIMANUM 111

guod, Clemente VIII, Romano *pontifice,et Philippo III, Hispaniarum rege, nori orbis domino, celebravit dominus Taribius Alphonsus Mogroceius, archiepiscopus Limensis, in ipsa sua civitate Lima,* anno *Domini* 16'0/.

Nqn est quod cx annorum periodo quisquam hic in limine Tonbium archiepiscopum reprehendendum suspicetur: quasi ut minus iustus deesset officio, vel charitate minutus non provideret pastor gregi, vel maiorutn decreta treglìgens. neque concilii Tridentini praecepto parejs. concilium provinciale post triennium a proximo antecedenti celebraverit. vel saltem Gregorii XIII pontificis induito usus, septennii*terminum observavit; quin vir alioquin observantissimus concilium istud ab anno 1591 in annum 1601 toto decennio distulerit: quoniam ratio quae in concilii Tridentini decreto cum Toribio dispensandum et indultum concedendum suasit pontifici Oregorio. eadem obstitit, ut neutrum servaretur hac vice, nempe necessitas non habens legem. Toribius enim, servato septennii tempore, concilium indixit in 5 diem martii anni 1598, et simul indictionis literas ad omnes episcopos sibi suffraganeos misit, quo termino transacto, nuHua episcoporum comparuit. Tanta est itinerum in ea regione difficultas et longitudo maximis periculis expositorum, ut cap. 9 nostri apparatus historici supra et in eius notia amplius declaravimus: unus etiam dum se itineri accingeret, obiit, et alius mqrbo detentus, quo eum etiam obiisse suspicor, se excusavit. Expectavit ergo patienter etsi dolenter archiepiscopus. et novas literas indictionis expedivit, donec tortio post primum terminum anno, accedentibus tantum duobus episcopis Quitensi et Panamensi, omnibus visum est concilium non amplius in spem adventus aliorum differendum esae, atque idipsum sequenti ipsorum decreto declaratum est. .quo facit etiam nostra nota ad concilium l provinciale supra: unde redditatgraiione dilationis, omnis negligentiae suspicio vel querela cessat. — *Nota editoris.*

DECRETUM PRAEPARATyRIUMr

In civitate Regum. 11 die mensis aprilis. anni 1601. congregati simul in aula archiépiscopal!, videlicet illustrissimus dominus dominus Toribius Alphonsus Mogroveius, archiepiscopus huius civitatis, ^t reverendissimus dominus magister dominus Fr. Ludovicue Lopex^^piscopus Quitensis. et reverendissimus domprtrt doctor dominus Antonius Calderon. episooÿGs Panamensis: attendentes quod secundum dispositionem sancti concilii Tridentinil et brevia summi pontificis', praelati episcopi comprovinciales universae huius provinciae fuerint convocati per duas convocatorias expeditas ad otnnes episcopos, et quod reverendissimus episcopus Paragayanus volens adesse et venire ad celebrationem dicti concilii provincialis, e vita discesserit, et reverendissimus Tueumanensia. dominus Ferdinandus de Treio Sanabria, accinctus ad veniendum ad dictum concilium, inciderit in morbum dissenteriae

' Se-.. XXIV, cap. a. *dt rtfvvi*.
· Gregorii XIΠ.

cuιη fiufu sapguinisv cum quo si ae itineri commisisset periclitaretur eiua vita, quemadmodum pet iprius nuncio· et literaa, quae praetentatae fuerunt, apparuit; et re communicata cum viria doctia et cognito quid in aliis, praeteritis concilii· actum ait. et expectatocompteto termino convocatori·©, qui fuit 15 dieu martfi anni 1598 usque ad prae•entem diem dart huius, qui est 11 menti· aprili· anni 1601. et non habente· notitiam quod ullus absentium esset venturus aut venerit, ac desiderantes debitam $xecutionem dare, celebra* tio/ii dicti concilii provincialia, convocati iuxta dispositionem sancti concilii Trideiilni et brevium apottolicarum et schedularum dbmini nostri regie: dixerunt quod per viam maxime expedientem et «quantum permittant lura, declarabant ac declara* runt quod se constituebant et constituerunt légitimas ad inchoandum, prosequendum et absolvendum dictum concilium, et in eo ordinandum ac decernendum caetera omnia, quae conciliis provincialibus legitimis concedunt iura et laudabiles o^suetudines. et sic decreverunt et subscripserunt ad finem dicti concilii.

Toribius. archiepiscopus civitatis Regum.
Er Ludovicus, episcopus Quitensis.
Antonius, episcopus Panamepsis.

('oram nobis, de quo fidem facimus:
Licentiatus ^Michael de Salinas.
Licentiatus Chorius de ('outreras. secretarium.

ACTIO PRIMA,

celebrata in ecclesia cathedrali civitatis Regum, die II aprilis anno h><4.

vkcr>:t i m pr imi m.

Declaratur inchoatio concitu.

Non dominus Toribiu* Alphonsus Mogroveius. miseratione divius et sanctae sedis apostolicae {gratia archiepiscopus metropolitanus huius civitatis Regum, domini nostri regis consiliarius; una cum ‹omprovincialibus dominis episcopis magistro domino Er. Ludovico Lopez de Soliz, episcopo civitatis Sancti Francisci de Quito, et doctore domino Antonio Calderon, episcopo Panamensi, declarat concilium provinciale convocatum per nos dictum archiepiscupuni in hac civitate Rpgum. die festo sancti Leonis papae, qui est 11 aprilis, ad honorem et gloriam sanctissimae et individuae Trinitatis, pro felici statu et reformatione huiua provinciae et ecclesiarum ipsi suffraganearunt. inchoari et inchoatum esse.

PKι'KETI M SEt'l XM'M.

Hoc sacrum concilium statuit ut omnibus in eo praesentibus et absentibus, tam reverendissimis episcopis quam procuratoribus comprovincialibus, cuiusvunque status vel conditioni* existant, declaretur uullum illis praeiudicium parave loca in hoc concilio aesignaOda. imo potius quod ipsorum iura et praerogativae salva, integra et securit ipsis relinquantur secundum quod et eo modo quo ante hoc concilium erant eaque tenebant et gaudebant illis. Et ad procedendum in eo nominarunt officiales, licentiatum Michaelem de Salinas, provisorem ot vicarium generalem huius archiepiscopatus. et licentiatum Eraueiscum Osorium de Contreras. provisorem episcopatus Terrae Eirniae pro secretariis eiusdem concilii, ej licentiatum Melchiorem Rutz de Bustos pro fiscali. Et interrogati dicti reverendissimi, an consentiant his decretis et ipsis placeant, dixerunt et responderunt *placent.*

Et publicatis isti· decreti·, eisque lectis una cum capite 2 seMÎonis XXIV* concilii Tridentini. de reform., quod incipit /VorijuSaJia *concilia,* et cap. I quod incipit *Eadem sacrosancta synodus* et 2 quod incipit *Episcopi inferiores* sessionis Vf. de reform, et cap. 1 quod incipit Gmn proseepto *divino* sessioni* XXIII. de reform., de residentia praelatorum, et cap. 2 quod incipit *Coyit* sessionis XXV. de reform. absolutum est hoc decretum, lectis pariter canonicis regulis quorum fit mentio cap. ‹S\rwt *olim* de accusationibus. "'T'

TERTU M I>E< RKTFM.

Ps pro/etsion* *fidei.*

Statuitur e^iam et praecipitur quod, iuxta decretum sacri concilii Tridentinil, omnes* episcopi comprovinciales emittant professionem fidei et dicti conçjlii. eius vestigiis inhaerendo, iuxta constitutionem Pii papae IV quae incipit ZniMnctum, quae professio facta est in forma consueta.

ACTIO SE('l NOA.

celebrata in ecclesia cathedrali civitatis Regum, die 18 mensis aprilis anno 1H0).

PECRETd M ΓBIMΓM.

De iudicibus synodalibus.

Secundum quod in sacro concilio Tridentino provisum eat sees. XXV, c. 10. de reform., hoc sacrum concilium pro iudicibus qui cognoscere possint et cognoscant causas spirituales et »*crlesiastieas pertinentes ad forum ecclesiasticum, quae in isti» partibus commissae fuerint per summum pontificem vel per quemvis legatum vel nuneium in hoc archiepiscopatu. nominarunt doctorem dominum Petrum Munix decanum, doctorem dominum loannem Velasquez arehidiaconum. doctorem dominum Matthaeum Gonzalez de Paz scholasticum.doctorem dominum Stephajium Fernandez voz Medianum cantorem, dominum ('hristophorum Model thesaurarium, dignitates huiua sanctae ecclesiae cathedralis Regum.' Et in episcopatu Quitensi decanum dominum Eraneiscum Galeri* et arehidiaconum magistrum loannem de Ovando et cantorem dominum Georgium Ramirez de Arellano, et canonicum dominum Alphonsum de Aguilar. In episcopatu Pannruensi. dominum loannem de Luque decanum, dominum Cyprianum Fernandes de Sea thesaurarium. licentiatum. dominum Alphonsutn Armyo Altamirano cantorem, baecalaureum. Hernandum Guerrero canonicum. Et reliquis epineopis suffragande per idem concilium iniungitur, ut in suis districtibua nominent personas idoneas ad eundem effectum conTormiter ad sacrum concilium Tridentinum.

PEΓHETΓM SEtTNnrM.

De tentibus synodalibus.

Ratio propter quam sancti patres iuste et sancte constituerunt ut singulis annia cogerentur synodi, fuit ut in eia tractetur de corrigendis excessibus et de reformatione et moderatione morum, utque in eis fiat quod bono regimini animarum et rerum episcopatu» concernentium expedit. Et ut quod in eisdem synodia constitueretur et fieret, cum maiori /efficacia compleatur et ad effectum perducatur, statuerunt.ut in singulis episcopatibus sint et nominentur testes synodales viri boni et idonei, qui diligenti studio per universum archiepisc^patum inquirant, quisque in districtu sibi assignato, quomodo observetur et compleatur quod in synodis constitutum et (praeceptum est. Et, ut tam sancta institutio sortiatur effectum, nominati sunt testes

' Sew. XXV. csp. 2. *de reform.*

sequentes in hoc archiepiscopatu parochi qui aunt vol fuerint huius sanctae eccleeiae cathedralis at parochiarum, et visitatores totius archiapiscopatus qui item sunt vel p|o tempore fuerint. In episcopatu Quitensi, etiam, parochi cathedralie et parochiarum et visitatores. In episcopatu Panamensi, similiter parochi cathedralis et visitatores. Et reliquis episcopis iniungitur, ut personas idoneas ad hoc munus in suis episcopatibus eligant.

DECRETUM TERTIUM.

Forma/interroyatorii ad Xoasemtm poati/icem mil*tendi circa* promovendos ad eptaeppahu, iuxta decretum *saeri eondlii TriJnlini*

Imprimis an pognosqant N. et quanto hactenus, teniporefet an habeant notitiam eccleeiae cathedralis talia loci, in tali regno?

Item an sciant, an a decem, viginti vel triginta annis huc usque perpetuo in ea civitate fuerit et sit illa ecclesia cathedralis qum titulo et invocatione, sancti N,, et quod in illis diversis temporibus aliqui promoti fuerint ad quatuor ve) quinque dignitates, et quod earum prima et magis principalis post pontificalem sit illa decani vel alterius maioris de numero canonicorum; et an habeat sacrarium decenter ornatum et instructum bonis ac ditibus ornamentis et amplam magnamque dioecesim eum aliis signis et insigniis, quae monstrant et faciant eam notabilem ecclesiam cathedralem. et quod hoc fuerit et sit publica vox et fama.

Item an sciant quod in eadem ecdeeia cathedral! fuerit et resederit tamquam, proprius eius episcopus, reverendissimus dominus noster, et quod fuerit ultimus episcopus et pastor illius, et quod per ipsius mortem iam eareat episcopo et vacet?

- Item si cognoverint vel notitiam habeant N. et N. parentum N. et incolarum quondam loci N. et an sciant quod fuerint matrimonio coniuncti et velaîi, et quod, durante dali matrimonio, habuerint et procreaverint N. tanquam legitimum filium, et an sciant quod pro legitimo filio fuerit et ait habitus et communiter reputatus ab omnibus qui ipsum cognoscebant?

item an sciant quod parentes dicti N. et ipsiys maiores fuerint omnes Christiani, et filii puri sanguinis sine mixtione ludaeOrum vel Maurorum, et quod non poenitcntiati per officium sanctae inquisitionis. et quod fuerint personae principales civitatis aut oppidi talis regionis et dictus N. pariter eorum filius'

Item. ·▪ sciant quod dictus N. sit aetatis tot annorum et talibus ordinibus initiatus, ut constat per testimonia ipsius ordinationis?

Item si sciant quod idem N. sit graduatus ad talem gradum in tali frtultate ut constat per testimonia ipsius promotionis?

Item an sciant, quod idem N. habuerit cathedram, officium vel praebenideip in tali loco vel fuerit collegialis, prior aut provincialis, vel habuerit alia officia, gubernia et administrations, et an illis bone functus fuerit, et an vitam abstractam, laudabilem et exemplarem duxerit suceurendo necessitatibus proximorum, illis cum omni oharitate compatiendo, et quod'sit pacificus, mansuetus noa sequax lucri nec amicus cumulandi thesauri, sed benignus, sobrius vir, virtute praeditus, bene affectus et virtutum suasor, abstinens et per omnia temperans et qui habetur pro devoto servo Dei?

Item an sciant per quot leucas extenditur districtus ecclesiae et episcopatus N., ad quem praesentatus est dictus N., et au terra cultiiis vel aspera sit. et quam qualitatem vel temperiem habeat, et per quot leucaa idem episcopatus ab arehiepiseopatu cui suffraganeus est distet, quotque sint eitu comprovinciales suffraganei, por quos celebrari possint concilia provincialia?[1]

Item an sciant, quod dietus N. non sit valetudinarius nec impotens aut impeditus ad visitandum episcopatum et exercenda pontificalia, neo aetate grujs, ut per hoc se excusare possit ne exerceat?

Item an scient quod idem N. in rebus indicis peritus sit, et quanto tempore resederit ot adstiterit in illis, et an indigenarum Unguam calleat ut iltis praedicare 'et sancta sacramenta ministrare, eosdemque circa ea catéchiseront instruere poscit tam in sacramento confirmationis quam in feiiquis?

Item an sciant quot beneficia et doctrinas habeat episcopatus et an in illis desint ve[suppetant rectores?

Item an sciant quod omnia praedicta eLeorum singule sint vera, publica et notoria per publicam vocem et famam?

DECRETUM QUARTUM.

Renovatio concilii provincial" anni 1583.

Quandoquidem in concilio provinciali quod celebratum fuit in hac civitate Keguiu; anno iam praeterito 1683, multa decreta sancita fuerint ad reformationem cleri, statum ec^esiasticum, Indorum instructionem et sacramentorum administrationem, et habeatur veridica relatio quod in multis partibus non observentur nec effectu compleantur et quod ad negociationes et contractus clericorum cum Indis, ludos item et alias res pertinet, magna fit corruptio, et quod interim donec reprimantur abusus et reprobae ac perniciosae consuetudines, quae revera corruptelae vocari possunt, non poterit inter Indos facere fructus: et quoniam anpnus quo dictum concilium congregatum et celebratum est, is fuit ut in illo statueretur, quod ad obsequium Dei et spirituale bonum ecclesiarum huius proviuciae, augmentum cultus divini, conversionem et instructionem Indorum, inorum reformationem, correctionem et perfectionem ecclesiastici statue, et quia dictum concilium eiusque decreta tanta ponderatione et consensu sancita sunt ut sua sanctitas constituit, ordinavit et praecepit ut impleantur et execution! mandentur: praesens concilium provinciale statuit, ordinat et praecipit ut observentur et compleantur omnia decreta dicti concilii provincialis anni supradicti. idque inviolabiliter absque diminutione ullius rei, quae in illis deposits et provisa est, ut in eisdem' continetur, et ut sua sanctitas ordinat et praecipit, et ut sua maiestas. per schedulas suas regiae ad hoc expeditas et in eodem concilio insertas iniungit. A omnes episcopi suffraganei huius archiepiscopatus monentur et in Domino^obstringuu>tur,\ ut recolendo obligationem muneris quod gerunt pastorum et praelatorum, quorum conscientias dictum concilium onerat tanquam qui strictam rationem reddituri sint ovium suae curae commissarum, ut servent et observent ac servari et observari faciant, et in suis ecclesiis publicari quisque in suo districtu omnia decreta dicti concilii celebrati dicto anno 1583, faciendo ut omnibua et per omnia compleantur et serventur, ut dictum est, non obstanto quacunque consuetudine in contrarium; et quod omnes peculiarem cqram in hoc popant renovando, ut renovat hoc sacrum concilium, omnia decreta dicti concilii anni 1583. et praecipit ut serventur et compleantur et ad debitam exacutionem cum effectu perducentur; ita ut in toto fiat, qnod expedit exonerationi conscientiarum, «t obsequio Dei domini nostri. Praecipit etiam hoo idem sacrum concilium omnibus

[1] See·. XXV, c. 1, de *rtform.*

parochi· tan Hispanorum quam Indor*·· et omnibus iudicibus ecclesiasticis ad qups quoquesnodo pertialk, ut ea pente te ^tabeant intra duo· mensea (pstquam in unoquoque apisoopatu publiante fueriat, vel intra aliud tempua quod ordinprius in ■no episcopate assignaverit, sub poenis ipsis imponendis. Iniungitur pariter omnibus epiacopi· snffraganei· quod cum omni possibili brevitate faeiaat publicari i^ suis episcopatibus haec decreta, idemque fiat in. catbedrali huiqa archiepisoopatus, ut perveniat ad Omnium notitiam et nemo praetendat eorum ignorantiam.

« DECRETUM QUINTUM.

Omnia decreta- huiua concilii provinciali· et .eorum quodlibet subieeta aim censurae et correctioni «anctae aedi· apostolicae.

Ego T. archiepiaeopua civitati· Regum, diffithen» subscripsi.

Ego Fr. Ludovicua, episcopus Quitensis. diffinient subscripsi.

Ego Antonius, episcopus Panamenais, diffiniens aubacripai.

In quorum fidem infrascripti secretarii concilii subscripsimus:

Ego licentiatus Michael de Salinas, Regum provisor ae vicarius generalis et concilii sancti secretarius.

Ego licentiatus Franeiscus Osorius de Contreras, sancti concilii aecretariua. provisor ac vicariu· generalis Panaincnsis.

Teetimonia approbationi) et publicationi) concilii.

Quod sacrum concilium provinciale absolutum est ad honorem et gloriam Dei domini nostri, die mercurii sancto mono 18 mensis apriiis huius anrti 1601. et caeremoniis ex praescripto pontificalis Romani peractis, publicatum est in •celesta catbedrali huius civitatis Regum. dictia die, meaae et aaoo. alta et intplligibili voee. in pulpito ecclesiae, per bacealaureum loaanam da Balaaar. clericum presbyterum. eolleetoron hqiua •anctae ecclesiae Regum. prapsentibus illustrissimo, domino domino Toribio Alphonse Mpgroveie. atehiepiacopo metropolitano huiua civitati· regum et domino magistro domino Fr. fcndovico Lopez de Boli·, episcopo civitatis Sancti Franeiici de'Quito, et domino doctor· domino Antonio Calderon, episcopo Panamense, suffraganeis huiua metropolis; testibus doctor· Fernando de Gusman et licentiate Bartholomaeo Menacho et Chriatopboro He Leon, canonici· huiua •anctae eccleaiae. Et tunc •tatim dictu· dominus archiepiscopus interrogavit dicto· domino· episcopo· Quitensem et Panamensem: *Peeerendieeiini patre), Placentae robie* base *decreta f* et reaponderunt: *Placent.* Et bis dicti·, archiepiscopus dissolvit dictum concilium simul cum dicti· domini· domini· episcopi» Quitensi et I'ankmensi, dicens: Ite in pace, finitum est concilium.

. Et horum fidem facimus.

Licentiatus Michael de Salinas, secretarius.

Licentiatus Osorius di.· Contrera·, secretarius.

Ego licentiatus loannes do Salazar, presbyter et collector generali· .huius arehiepiscopatus et notarius publicus eidsdem, legi et publicavi decreta huius sacri concilii provincialis in dicta sancta ecclesia, voce alta et itttelligibili. ut supra memoratur, existentibus testions doctore Fernando de Gusman et licentiato Rartnolpmaeo Menacho et Christophoro de Leon, canonicis dictae huius sanctae ecclesiae et aliis multis personis ecclesiasticis et secularibus. Et ut de- eo constet, subscripsi.

In civitate Regum, die 18 apriiis anni 1601.

Licentiatus loannes de Salazar, secretarius.

CONCILIUM PROVINCIALE AVEN10NENSE

1601 maii 10.

Concilium provinciale Avenionense in Gallia, indictum ut celebrandum die 10 maii 1601. sub loanne Francisco Bordoni, archiepiacopo Avenionenai.

Bibliegraphla:

Synodvs Avenionensis anni millesimi sexcentesimi. Lvgdvni, apud Clavdivm Morillon.

Sine anno, in-8". 3 f. - 5‹· p. — Avignon, ville.

P. 49: ..Ideo. convocatis nostris episcopis provincialibus. concilium nostrum provinciale celebrare proponimus; quod vobis omnibus intimamus et notificamus, ad feriam quintam dictae secundae dominicae post festum Resurrectionis domini nostri lesu Christi proximum (die 16 maii]."

SYNODUS DIOECESANA EPOREDIENSI8

1^ol maii 10.

Synodus dioecesana Eporediensis in Italia, celebrata die 10 maii 1601, sub Caesare Ferrerio, episcopo Eporediensi.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

1) Constitvtione» et decreta qvae illvstriss. ac reverendis», in Christo pater d. d. Caesar Ferreriv», Dei et apostolicae sedis gratia episcopus Ipporegien. & come· Ac., edidit anno *(eie)* 1596, 1601 A 1603, in synodo dioecesana. *[Intiyne.]* Eporaediae, •x officina Michaelis Marthae, de licentia superiorum. *[In fine:]* Eporaediae. M.DCVII, ex officina Michaelis Marthae.

In-4", 4 f. - 71 p. — Vercelli, Agnesiana.

P. 31-39: „Aliae constitutiones synodales, promulgatae a praefato perillustr. ac reverendis», d. Caesare Ferrerio, Dei et apostolicae sedi· gratia episcopo Eporaediae. de anno 1601, die 10 mati.'*

De hac synodo confer etiam opus cui titulus:

3) Prima synodus dioecesana. (.1883), ... *(titnlne cupra eoi.* 311 C).

P.XVIII, synodi habitae sunt a Caesare Ferrerio, [episcopo Eporediensi), annis 1584.1588. 1689. 1590, 1593, 1601. 1603 et 1605.

SYNODUS DIOECESANA CRACOVIENSIS

1601 maii 33.

Synodus dioecesana Cracoviensis in Polonia, celebrata die 35 maii 1601. sub Bernardo Maciejowski, episcopo Cracoviensi.

De hac synodo confer sequens testimonium:

„1601. synodus dioecesana Cracoviensis, sub Bernardo Maciejowski, die 10 kalendas iunii/ — [Chodynski et Likotrskij, *Decretale) pro regno Poloniae,* (1883). I. 4.

BYNODOT DIOECESANA îyfDEGAVENSIS

1001; ciro* iuli 10.

.Synodua dioeceta·* Andegaveueûi in Gallia,· celebrata eirea festum .Pentecottet, id eet circa diem 10 iunii 1601, tub Carolo Miron; epitcopo Andegavenai.

Entant constitution·· aynodal·· in opere atü titulua:

Stafvtd dr diooite d'Angers, (1680), ... (liWw mqmi mL 395 C), &J38.

SYNODUS DIOECESANA TOLETANA

1601 iunii 13-5,

Synodus dioeceeana Toletana in Hiapania, oelebrata diebut 13, 14 et 15 iunii 1601, tub Jieraardo de Rojas y Sandoval, archiepiaeopo Toletano.

Exitent conetitutione* synodales in opere eui titulu·:

Constitvcione· synodale· del arçobitpado de Toledo, hechat, copiladaa y ordenadaa por el illu•trittimo y reuerendittimo seijor don Bernardo de Rojat y Sandoual, cardenal de la tante ygletia de Roma, arçobispo de Toledo, primado de làa Etpaüat, chanciller mayor de Castilla. del contejo de ettado del rey don Philipe tercero, nneVro aefior, y publicati·· bn la tynodo diocesan· que célébré tu tenori· illuttriuima an la ciudjid de Toledo, ·' treae de iunio de 1601. Eh Toledo, por Pedro Rodrigue·, imprettor del rey nufettro tenor, afto M. DC. I.

In - folio, 6 fat. -110 fen. - 9 ft. (index). — Bibi. de rEioorj'al; Lyon, ùllè; Perit, Bibl. nat B 423; Parii, Sainte-Geneviève.

Fol. 110, tynodut habita ett diebut 13, 14 et 15 iunii 1601.

CONGREGATIO ARCHIPRE8BYTERORUM DIOECESIS MECHLINIEN8I8

1601 augusti 7.

Congregatio archipreebyterorum dioeeeai· Mechliniensis in Belgio, celebrata die 7 auguati 1601, tub Maithia Hovio, archiepiscopo Mechlinienti.

Exstant conatitutionea aynodalee in opere cui titulua:

Van de Velde et de Ram, Noetr *collectio cynod.,* (1829), ... *(UHAu cupra coi.* 411 C), II, 259, ex originali.

SYNODUS DIOECESANA ASTENSIS U

1601 octobri· 24.

Synodua dioeceaana Aatenai· II in Italia, celebrata die 24 octobri· 1601, aub loanne Stéphane Agatia, epiacopo Aatenai.

De hac aynodo confer opu· aui titulu·:

Synodvt dioeceaana Aaten. secunda, qvam reverendi··. d. lo. Stephanvi Agatia, Dei et tpoat. •edit gratia epiac. Aaten., habvit anno a Chr. nat. MDCI, Clemente viii pontifice, additi· praeterea nonnvllia edicti· alijaue actionibua episcopalibus. Attae, apud Virgilium de Zangrandit,- M.D.CI, auperiorum permitto.

In-4', 2 parte·, 46 p.- 1 f. - 111 p>(acta et edicta episcopalia ecclesiae Attenti·). — Torino, Bibi. naz.

P. 7, haec synodua celebrate ett 24 octobri· 1601.

P. 33, indictio futurae aynodi ad diem 23 octobri·*!602.

SYNODUS DIOECESANA AVEN1ONEN8I8

1601 octobri· 94.

Synodus dioeceaana Avenionenaii in Gallia, indicit* ut celebranda die 24 oetobria 1601, aub Ioanne Francitco Bordoni, epiacopo Avenionenti.

De hac tynodo confer opu· cui titulu·:

Synodvs Avenionensi»,... *(tihdtu* supria eoi. 925 C).

P. 50: FSynodua dioeceaana celebrabitur die mercurii vigeaima quarta poat festum aaneti Lucae evangelist··, anni proxime aequentia millesimi sexcentesimi primi.'*

SYNODUS DIOECESANA SPIRENSIS

1601 uovembrit 13.

Synodua dioecesana Spirenaia in Germania, eelebrata die 13 novémbria 1601. aub Eberhardo de Dienheim, epiacopo Spiranti.

Exstant conatitutionea tynodalet in opere cui titulua:

Collectio prqgnatnum synodalium dioeeeai· Spirenaia, (1786), p..404-6.

STATUTA DIOECESIS VA8ATEN818

1601.

Statuta dioeceeia Vatatenti· in Gallia, edita anno 1601, tub lacobo loaepho de Gourgue, episcopo Vasatenti.

Exstent constitutione· aynodalet in opere «ni titulus:

Ordonnances et constitutions synodal·· imprimi·· par ordre de monaeigneur Гevêque Â ttigncay de Btias. (ItwigtwJ A Bordeaux, ebet Matthieu Chappuis. imprimeur Â libraire de monseigneur l evique Â clergé de Betae, M. DCI.

In -8·. 107 p. — Paria, Saint-Sulfite.

P. 3, hae conetitutione· datae «uat, extra aynodum, a lacobo loaepho de Gourgue, epiacopo Va•atenei.

P. 3: „Let frequantt tyHodee que noue avoua tenu·.**

8TATUTA 8YNODAUA DIOECESIS NEAPOLITANAE
• 1601.

Statuta aynodalia dioeceua Neapolitanae in Itajia, edita anno leOl/vgub Alphonao Geeualdb, archiepiacopo Neapolitano.

Exatabt conatitutionea aynodalea in opere cui titulua:

Ritva archiepiacopalia evriae Neapolitanae: con•titvtioqee item aynodalea eiuadem archiepiacopatua Neapolitani, cvm commentarii* i. Alberiei Oliuae, Neapolitani, i. v. doctori·, aubaequantiboaqua annotaiionibua,krecollectie per abb. loatk Hieronytoinp Campanilem, Neapolitanum, r. i. dootorem A protonet. apoatolicum, nouiter ob earum neeeaaariam doctrinam appoaitia. *[Imifn*.]* Vaneiiia. MDCI, •umptibua baerednqt Melchiorta Seaaaa. Veneti,, ao Andreae Pellegrini, bibliopolae Neapolitani.

. In-folio, 4 fan. - 46 fon. — Paria, Bibl nat. B 388.

Fol. 38-46: „Conatitutionea ainodale* quondam raverendiaaimi in Chriato patri* domini -domini loanni*^ Dei ^t apoatollCae aedi* gratia arohiepiacopi Neapolitani et eiua capituli, confirmatae deinde per reverendiaaimnm dominum domjnum Alexandrum Cariaffam, archiepiacopnm Neapolitanum '#t eiua capitulum."

STATUTA SYNODAL1A DIOECESIS TARVI81NAE
1601.

Statuta aynodalia dioeeeai· Tarviainae in Italia, edita anno 1601, aub Ludovico Molin, epiaeopo Tarviaino. t

Exatant conatitutionea aynodalea in opere cui titulua:

b Decreta aynodalia eccleaiae Tarvicinae, vaqve qd annvm M.DCI. /Inaiptw./ Tarviaii, 'apud Euan: geliatam Deuehinum, M.DCIVr

In-4', 107 fcn. - 7 fan. (index) - 17fan. (appendix), __ Paria, Bibl. nat. 2203.

SYNODIS DIOECESANA LEOPOLITANA
1682-1602.

Synodua dioeceaana Leopolitana in Polonia auatriaoa, celebrata inter anno* 1582 et 1602, aub loanne Demetrio Solikowaki. archiepiacopo Leopolitano.

De hac aynodoconfer: Garni, Srrwa *tpitcopontm,* (1873', p. 351.

STATUTA DIOECESIS MATISCONEN8I8
1602 ianuarii 30.

Statuta dioeceaia Matiaconenaia in Gallia, edita die 30 ianuarii 1602. aub Caaparo Dinet, epiaeopo Matiaoonenai.

Exatant conatitutionea in opere cui titulua:

Ordonnance* generale*, faictea par monaeignevr le reuerendiaaime eueaque de Maacon. pour le reglement de non dioceae, publiée* l'an de ealut 1609. Lyon, par lean Pillehotte, h l'enaeigne du nom de ? leaua. M.DCII.

In - 8*, 87 p. — Parii, Bibl. nat. B 5572.

P. 87, hae conatitutionea editae aunt extra aynodum, aub data: „Micon, 30 janvier 1602."

CONCILIUM PROVINCIALE TARRACONENSE IV

It>02 ianuario-februario

Concilium provinciale Tarraconenae IV in Hiapania, celebratum menaibua ianuario et februario 1602,'iub loanne Tere*, archiepiacopo Tarraconenai.

Bibliagrnphi·:

Conatitvtionea concilii provincialia Tarraconenai· IIII, ab iliuatriaa. et reuerendiaa. d. d. loan. Terba, archiep. Tarraconen., editae mena, ianvar. et febrva. anni MDCII. *[Ituignt.]* Tarracone, cnm licentia auperioria, apud Philippum Robertum, MDCIL

In-8·, 2 f. - 8 p. - 2 f. (nomina eorum qui concilio interfuerunt). — Paria. Bibl. nat. B 24W».

LOANNES TERES. ARCHIEPISCOPU»' TARRACONENSIS.

Ad futuram rei memoriam.

Conatitutionea pauca·. quae nuper in noviaaimo Tarraconenai concilio quarto temporia noatri, atabilitae aunt, ad praecedentium quae iam «ancte a praedeoeaioribua noatri* decretae fuerant confirmationem, aimulque ad morum vetuatatia et corruptelae neeeaaariam omni tempore innovationem, dum praelo committere in animo eaaet, qt eum, ad quem conditae eunt, finem aortirentur, conailium fuit non ili*· promiacue et perturbate, aed ad auo* tituloa redacta· eiadem veluti appendente* ordinate aubiioer*. in quo maiorum noatrorum tramitem et regulam aemulante*, eaadem univeraia ad quo* pertinent (ne quem ignoratio exeuaet) debite nota* fieri, et ab omnibua ac ainguii* in quacunque dignitate et honore conatitutia obaervari praecipimua. Cum enim nulliua momenti ait aacroa celebrare conventui et legea ferre quae aitu ac oblivione Ü deliteacontea iaceant, quod vel non plene bominibna iqnotuerint, vel eorum obaervationi minime incumbatur. curent ea de cauaaa omne* epiacopi, abbate·, priore·, et quorum id intereat alii quique,- in qualibet dioeeeai ac territorio auo concilii provincialia conatitutionea edita·, et evulgari publice et exercitio mandari.

CONSTITUTIONES CONCILII PROVINCIALIS TARRACONENSIS.

JU tUulimi /friu.

Titulua III.. Caput unicum.

Quamvia frequentia dierum foetorum, fidelium chriatianorum (quod dolandum eat) devotio minui videatur, ac propterea praedeceaaorea niatri caute et provide in illorum praeceptione ae habuerint: nihilominua tampn. cum notu· eat totiua provinciae in aliquem (anctum/ devotioni· fervor, curandum

■eat ut in diet magi· ao magi· augeatur. . Cam j igitur potted quam aanctiaaimus domiau·,noiter Clemen· VIII. pontifex optimus maximu». gloriosum Raymundum de Peiiafort in «anatarum •cripait catalogo, ita totu· huiua nostrae provinciae populbs ia eiua devotionem accentu· Merit, ut aullus in ea reperiatuL· ,qui incredibilem laetitiae aignificationem non dmlerit.et eundemauumapqd Deum patronum et advocatum non agnoscat: aiequum est, ut eiu· die· featds ab opinibu· ob•ervetur et colatur. Quamobrem, sacro 'approbant· concilio, statuimus' et ordinamua, ut dies aeptimu· menti· ianuarii,. in quo Teatum «ancti Raymundi celebratur, in tota nostra provincia, in eccleaiis tamen et parochiis quae intra fine· principatu· Cathàloniae et comitatuum Roasilionis ot Cériÿmiae continentur, ab omnibu» operibu· servilibus, ut in diebua dominici· abatineatur, et diee .featua ab omnibua celebretur.. Qui vero contrarium fecerit. in unaqukque dioeceai poenia aubiaceat quae dierum featorum tranagreaaoribua aunt impoaitae.

ytd *titulum* <f« *rotuo eeclooiaeticio alituaudit vel uou.*

Titulua IX. 'Caput unicum.

Constitutionem bonae memoriae Ferdinand! Loazes. praedecessoris nostri, quae incipit *Quod frequenter,* innovante·, declarante· 'et ampliante·, •acri concilii approbatione atatuimua modum et formam in ea praeacriptam in deponendi·, consignandis. conscribendis et amovendi· pecunii· censualium quae redimuntur, ampliandam ease ad quaacumque consignationes atque deposits quarumcumque pecuniarum, quae ex decreto iudicia ecclesiastici- in cauaia 'graduajionurri aliisvO-zqpibjucumque fieri contigerit, 'becefnente· quod .in qualibet curia eccleaiaatica publicus liber deaignetur. in quo eonaignationea ae depoaita praedicta, ex decreto iudicia facta, cum nomine deponentium, loco, quantitate depoaiti, die et anno consignationi·, conscribantur, quae non alibi quam in «aerario vel aerario eccleaiae eathedrali·, aut in tabula cambii aive depoaitorum eiusdem civitati· et in quolibet officialatu in loci· per epiacopum designandis fieri poaae declaramus: aliter facta depoaita. et consignatione· deponente· consignanteave minime relevare, ac pro non facti· haberi volumUs.

Ad titulum do quaooloribuo.

Titulua XXX. Caput unicum.

Licit iam aliae per decreta·sacri concilii provincialis ait sufficienter provisum abusibus quae•torqm. abolendo eorum nomina et usum, et per constitutionem *Proomeiolo* desuper aeditam anno 1691 incommodis, quae in hae provincia Tarraconensi ex eorum usu sequebantur, salubriter oeoursum fuerij. nihilominus tamen intelleximus, nonnullos filios perditionis et iniquitati·, variis suggestionibus et sub praetextu hospitalitatis, ab aliquibus ordiqariis licentias potandi obtinuisse et obtinere contra mentem dictorum decretorum sacri concilii et constitutionis /¥oetneiolis,et,quod deterius eat, praedicatore» secum. defarre non erubescunt in huiusmodi collectione, et quia nonnumquam vicarii generale» vel officiale·, anorum officiorum non memore·, licentia» prhedicta» concedere coneuoverunt, vel inconsulti» eorum episcopis: huic malo providero cupientes, sacro approbante concilio,statuimus, inter-, dicimua. et prohibemus ne a cetero riearii generale* episcoporum licentia» petendi, enem iu locis ubi huiusmodi hospitalitas habeatur, concedere praesumant sub poana excommunicationis latae •ententiae, quam in eventum contravention!· ex nunc prout ex tunc eo ipso de iure incurri volumua et decernimus, aad· boo totum negotium ad epiaeqpum privative a dicto vicario deferatur,dtiai episcopus a aua dioeceai abiens fuerit. Et quia tota provincia una eat, et aub ejpdem legibua, statuti* et ordinationib^a gubernatur ac regito^ ut m concessione dictaruth licentiarum, unifbrmia ait, et ubique eadem ratio habeatur; eiuadem-~*acri concilii provincialia .approbation· atatuimua.^-decernimus et oodfnamua, quod . de cetero aub ffôrma sequenti, in caaibiia permiasis iuxta declarationum illuatriaaimorum , cardinalium aneri concilii ^Tridentini interpretum |iceutiae concipiantur. No» etc. Univeraia et sipgulis' presbyteris curât*· et non curati· pef civitatem et tfioecesim N. constituti·, ad quem aeu quo· pradaeutea pervenerint aeu fuerint quomodolibot praeaeutatae. salutem in Domino et boni» aemper operibu· abundare. /Noveritis quod no» tenore praesentium' damu· et_concedimua licentiam et facultatem N. petendi per ae vel etc. elcemosinas et alia grata charitatis sublidi* a Christi, fidolibua oatiatim. et in valvia ecclesiarum ac per viaa praeacuti· civitatis etsdioqèeaia N., pro etc. Volumua alitem quod in collectione huiusmodi non conoionetur, neque per clericum' regularem vel aecuiarem extra rectorem loci aeu eia· vicarium necessitate· hospitalia exponantur, abaqtfh aedi· apoatolicae indulgentia aeu conceaaione; non publicentur indulgentiae, nec petantur «leemoiinae tanquam debitae, nec praetextu dicendi quamcumque orationem necdentur imagine· neque candelae, aed dumtaxat id exigatur a Cbriati fidelibus quod ab ipai· liberaliter offeretur. ' Praeaentibua poat unum annum miqime valituri». Ndllia autem translati» praeaentiunt jquantumcumque auctentici» fidem tribuatia, tiiai fuerint manu noatra et notarii curiae vicariatua nostri subscriptae. Datum etc.

Mandante· univeraia et aingulia presbyteria, et curam animarum gerentibus, ne quisque in luis eccleaiia parochialibua collectionem fieri permittat, nisi ostensis per priua litteria licentiam petendi obtinentibua aub dicta forma. Inauper quia licentiae huiuamodi, niai pro boapitalibuo aeu locis hospitalitatem absolutam quo ad omnia victualis habentibus concedi non debent, volumus et ordinamua quod pro earundem expeditione pro iure sigilli nihil exigatur, aub poena dupli.

Ad titulum do immunitate oeeleeiarum.

Titulus XXXI, caput 1.

Adversus consules, rectores et administratores 'civitatum, seculartumqu· potestatum abusu», qui, divino timore postposito, eccleeia» et ecclesiastico· viro» tallis *(oie),* collectis et exactionibus alii» gravare nituntor, sacrosancta concilia et sanctorum patrum decreta insurgunt, eum ecclesiae eccleriastieaequo peraonae omni iure a annularium personarum exaction· aint immunes. In digérais tamen buina provintiao civitatibus, oppidis, castri· ac tome, consul·· et rectores civitatum tot onera frequenter imponere et ah ooclosito eceleeiasticisque personis exigor·, ex multorum conooentione competimus, ut deteriori· conditionis factum sub eia sacerdotium videatur, quam sub Pharaon· fuerit qui divinas legis notioiam non habebat. Quidam pro rebus propriis clericorum, qnss non negociandi causa sed pro.sua suorumque sustentatione deferunt, deferri faciunt seu transmittunt, ad solutionem gabellss cogunt, vel io portis civitatum earum impediunt ingreeram aut egreeaum, illsaque deferentes dotinent, aut animalia, quibus praemissa vehuntur, apprehendunt. Nonnulli, gravibus tallis ac

collectis impositis in cardibus, piseibus, vino, oleo, aale aliisquo rebua indistincte. adworum solutionem . clericos cum Juicis compellunt, nulla menauraMm ʻdictinctione aut refectione facta. Alii, pall&tia servitutibus. elbrico* eorumque rea et bona aggravare volentes, gabellat et exactiones. emptoribus ; et conductoribua fructuum ecolcaiarum nut rerunf eecleaiaaticarum imponunt, aid simuiarb pretendentes gravamen quod eisdem iniungunt, cum certum sit tanto minua emptores aut locatores locaturos, qhanto magia rea venditorum aut locatorum' illàrum ingressus au^ egressus a civitatibus, gabellarum oneri subiiciuntur. Quocirca praemissis aliisque modis fraudulenter ^exquisite excogitatis, quibus administratores civitatum ecclesiasticos viros et ecclesiae multifarie moliuntur aubiicere servituti, 'eorum bona invadentes, ecclesiasticam immunitatem violando, provida deliberatione occurrere, et de, salubri remedio providere cupientes, sacrorum con- B ciliqrum ac sanctorum patrum constitutiones atque decreta 'innovantes, sacri concilii approbatione, praesenti constitutione iubenius. ut locorum dioeceaani contra eos, qui ab ecclesiis vel ecclesiasticis personis, pro his omnibus rebils quas non negotiandi causa deferunt [vel| deferri faciunt, seu transmittunt (quod ordinariorum dumtaxat cognitioni, fidei ac attestationi relinquimus), tallis, collectas, pedpgia vel guidagia, suo vel alieno nomine directe vel indirecte praemisso, aut quovis alio quaesito colore seu excogitato praetextu quomodolibet exigunt vel extorquent, seu rerum ecclesiarum aut ecclesiasticorum liberum impediunt civitatum aut locorum ingressum vel 'egressum, locationem aut venditionem, excommunicationes et interdicendas a iure et sacrorum provincialium conciliorutd constitutionibus contra invasores personarum ecclesiasticarum et eorundem bona prolatas, iuxta mo- Ç dum et formam in eis praescriptum procedendo, publicent, et suis subditis faciant publicari, donec illi sic exacta restituerint, et de transgressione ac iniuria ecclesiae satisfecerint competenter. Ut autem quae 'pro tot abusibus et excessibus curandis pia solicitudifie salubriter providemus, quem desideramus effectum consequantur, praesentem constitutionem bis in anno, in festo videlicet Nativitatis ot Resurrectionis Domini in ecclesiis -cathedralibus et aliis curatis totius provintiao, per rectores et perpetuos vicarios, seu loca teuentes eorumdem, in virtute' sanctae obedientiae perpetuo praecipimjis, cum maior multitudo populi ad divina convenerit, materna lingua publicari.

Idem in sedeas.

Caput II.

Quia in nonnullis dioecesibus huius provintiae, D rectores ecclesiarum eorumque vicarii ex. consuetudine immemorabili et alias possunt quorumcumque contractuum aut ultimarum voluntatum instrumenta recipere, notariorumque officio fungi consueverunt, et instrumentis ab eis reeeptis ubique locorum semper plena et indubia fides data fuit; quidam vero domini temporales locorum, ut iura ecclesiastica diminuantur, susque secularia et temporalia emolumenta et tura in dies crescant et augeantur, non dubitant suis subditis et vasaaliis inhibere ne alios adeant notarios pro instrumentis conficiendis, quam eos quos in suis curiis secularibue habent constitutos, in non modicum damnum iurium ecclesiasticorum. gravamen, perniciem et iacturam. Quapropter huic malo providere cupientes, sacro approbante concilio, statuimus, praecipimus et mandamus -dominis temporalibus quibuseumque, ne de caetero, sub poena excommunicationis ipso facto incurrenda, huiuamodi decreta, inhibitiones « prohibitiones faciant, et facta eam factae caeeent, revocent et annuitant, infra sex [dies| a die publicationis huius eonstitutipais in suie ecclesiis, sub eadém poena.

Xomma eorum *fui «ineUio'* intsr/asrwnt.

Illustrissimus dominus dominus loannes. Teree, archiepiscopus Tarraconeasip.

Reverendissimus dominus AndreaA, Capella, episcopus Urgellitaaus.

Reverendissimus- dominus Eraneiseu« Reboster et Bala. episeopua^Vieeasis.

Reverendissimus dominus Ludovicus' Hana. episcopus Seisonensis.

Reverendissimus dominus lldefonsus Coloma, episcopus Barcinonensis.

Reverendissimus dominus Franciscus Virgilius, episcopus Illerdensis.

Reverendissimus dominus Petrus Manriques, episcopus Dertusensis.

Admodum reverendus Michael Aymerich, abbas Sancti Cucufatis, ordinis Sancti Benedicti.

Admodum reverendus frater Petrus Nogues, abbas monasterii Sanctarum Crucum, ordinis ('isterciensis.

Admodum reverendus frater Angelus Juallar. abbas Sancti Martini de Canigo, ordinis Sancti Benedicti.

Admodum reverendus frater loannes Terros. abbas monasterii Beatae Mariae Populeti, ordinis Cisterciensis.

Admodum reverendus frater Petrus Fontana, abbas monasterii Beatae Mariae Pulchripodii Avellanarum, ordinis Praemonstratensis.

Admodum reverendus frater Franciscus Cqraps, abbas monasterii Sancti Petri Roden., ordinis Sancti Benedicti.

Admodum üeverendus frater Franciscus Garraver, abbas monasterii Sancti Petri de Bissalduno. ordini» Sancti Benedicti.

Admodum reverendus Bartboiomaeus Montagut, abbas monasterii Sancti Stephani Banneolarum, «rdinis Sancti Benedicti.

Admodum reverendus frater loannes Guardiola, abbas monasterii Sancti Salvatoris de Breda, ordinis Sancti Benedicti.

Admodum reverendus frater Franciscus de Pons, abbas monasterii Beatae Mariae de Rivopullo. ordinis Sancti Benedicti.

Adanodum reverendus frater loannes Bosca, abbas monasterii Beatae Mariae de Amer, ordinis Sanoti Benedicti.

Admodum reverendus frater Ludovicus de Lentorn, abbas monasterii Beatae Mariae de Sarratex, ordinis Sancti Benedicti.

Admodum reverendus frater loeephus ('odina, abbas monasterii Bancti Petri de Gallicantu, ordinis Sancti Benedicti.

Admodum reverendus frater Ludovicus Arevolo. abbas monasterii Sancti Felicis do Guixols. ordinis Sancti Benedicti.

Reverendus frater dominus Antonius Miret, prior monasterii Scalae Dei, ordinis Cartusicnsisy,

Reverendus Paulus Costa, prior Saneti'Toannis de Fontibus, ordinis Sanoti Benedicti.

Reverendus Franciscus Sala, dominus dominus prior ecclesiae Sancti lacobi de Calaf.

Reverendus dominus loannes Aymerich, praepositus Minorissae.

Reverendus Antonius Tereo, iuris utriusque doctor, thesaurarias Barcinonensis vccleoise. ao vicarius general» et procurator primum reverendissimi episcopi Urgellensis, deinde reverendissimi episcopi Barcinonensis in eorum abpentia.

M

· - ....A ‘.................................!

Reverendua Michael Palmerola, dominua dominua canonicu· eccleaia· Gerundenaia, vieariu· generali· et procurator reverendiaaimi domini doqini Franci«ci Arevalo de Suaçb, epiacopi Gerundenaia. '

Reverenda* lacobu· Colomer, domina· dominua canonicu· eecleeiae Elnenaia, vieariu· generali· et procurator reverendiaaimi domini domini Onofrii Heart, Elnenaia epiacopi.

Reverendus lacobu· Reig, domina· dominua canonicu· et tindicua capituli Tarraconenai».

Reverendua Raphael Qomia, archidiaoonua maior, canonicu· et aindicua capituli Urfeellenaia.

' Reverendua Petru· dei Paa, canonicu· etiindicu» capituli Eluentia.

Reverendua Antoniu· M»»mija, canonicu· et aindicuK capituli Vicena».

Reverendua Petru· Paulua Caçador. utriuaque 'iuria doctor, canonicu· et aindicu· capituli eecleaiae B Barcinonenai·. z

Reverendua Iqannea Mora, aacrae theologiae et utriusque iuria doctor, decanu· canonicu· et aindicu» capituli Ilerdenaia.

Reverendua Petru· Ponciu· Adroer, canonicua et Kuidicaa capituli Gerundenaia.

Reverendua domina· Hieroaymu· Terça, arehidiaeonua de Culta. o*nouicua et aindicu· hapituli eocleaiae Dertuaenai·.

Reverendua Coemat Roago, prior canonicu· et aindicua capituli Selaonenaia. *f*

Venerabili· Michael Aguati. monacho·, procurator admodpm reverendi fratri» Iqannia Font, abbati» monaaterii Beatae^Mariae de la Vais.

Venerabilia frater Bernarduc Carrera, monachae •t aacriata monaaterii Sancti Laurentii propq Baganum. procurator admodum reverendi fratri· Mathaei Frexea. abbati· monaaterii Sancti Petri de ia Portella, ordini· Sancti Benedicti,. dioece·!· Urgellpnai·.

Venerabili· frater lacobu· Pradee, monachua et procurator admodum reverendi fratria domini Anthonii Granern, abbatia monaaterii Beatae Mariae Deaoarp, ordini· Ciateroienai·.

Venerabili· frater lacobu· Talarn, prior eecle•iae Sancti Guillermi villae Perpininanl, procurator admodum reverendi fratria domini Micbaelia loannia Gilbert, abbati· monaaterii Beatae Mariae M. de Benifaçano, ordini* Ciitercienai·. ·

Alexander Cendra, civi· honoratu·, «criba et •eoretariua «acri concilii provinciali· Tarracenen»».

SYNODUS DIOECESANA ALATRINA
1609 februarii 99.

Synodu· dioeoeaana Aiatrina in Italia, celebrata die 29 februarii 1602, aub Antonio Gigli, epiacopo Alatrino.

Mentio huiu· «ynodi habetur in acti· «anctae viaitationi·, aervatia in codice ma. in archivio eccleaiae cathedra!» Alatrinae.

Mihi communicavit G. P. Francavilla, vieariu» generalia Alatrinua.

SYNODUS DIOECESANA NICIEN8I8
1609 aprili» 24-5.

Synodu» dioeoeaana Nicienhia in Oallia, cele- c brata diebu· 94 et 95 aprili· 1609, >ub Frahciaco Martinengo, epiaoopo Nicienai. '

Exatant constitution·· aynodaHu in opere cui titulua.

Conatitvtione· lynod. dioece·. Nicien., a perilluat. A reuerendiu. d. f. Fraheiaco Martinengo, episcopo Nicien., loci Drappi Comité, conail. magnoque eleemotinario aereni··. d. domini duci· Shbaudtae Ac., ex pluribu» compillatae *(tie)* A auctae, ordine alphabetico pro faciliori methodo digaatae, tituli·, capituli· A numeri· diatinetae, allagationibnaque locupletatae, in quibu· exquiaitiore· obaeruatione·. pro regimine dioece·» A praxi viaitation» foeliciter rpperiuntur; acoea«erre duo indice· ludblentiaaimi. *(Ineipu.)* Niciae. MDCXX, apvd Franciacvm Caatellvm.

In-8* maiori, 11 f. (index) - 586 *(mnidoee* 576) p. · 9 f. (errata). — Bologna, univeraità; Nice, ville: Torino, Bibl. na». ; Torino, aetoinario.

P. 5 et 58*>, haec aynodua convocata aat celebranda ad die· 94 et 95 aprili· 1609. P. 9-574. conatitutionea huiu· (ynodi. P. 579 (mandoM 555), decreta (ynodorum celebratarum diebua 6 maii 1615. 19 apriiia 1617 et 17 apriiia 1619.

SYNODUS DIOECESANA EPOREDIEN8I8
› 1609 aprili· 99. ,

Synodua diqeceaan· Eporedienaia in Italia; cele- p brata die 99 apriiia 1609, aub Caeaaro Ferrerio, epiacopo Eporedienai.

Exatant conatitutionM aynodalM in opere eui titulua:

1) Conatitvtione·, (1607), ... ftiriUw *Μψτβ* eoi. 995 D, η. 1).

P. 59-61: „8ynodu· dioeeeaana quae in cathedrali eecleeia habita Mt anno 1609, die penultima apriiia."

De hac aynodo confer etiam opua cui titnlu·:

2) Prima aynodua dioeoeaana (188»,... (lilWw anpra *eoi* 811 C).

P. XVT1I, «ynodi habitae eunt a Caeanre Ferrerio, (epiaoopo Eporedienei), aania 1584,1588, 1589, 1590, 1599, 1601, 1809 et 1805.

SYNODUS DIOECESANA 8PIREN8I8
1609 aprili· 80.

Synodua-dioeceaana Spirenai· in Garmania, celebrata die 80 apriiia 1609, aub Eberbardo de Dienheim, epiacopo Spirenai.

Exatant eoactitutiqnM aynodalm in opere cui titulua:

Colleetio prooeaauum «ynodalium dioecMia Spireoaia, (1786), p. 404-6.

'SYNODUS DIOECESANA ARIMINENSIS'III

IBM maii 9.

8ynodus diueoeaana Ariminenaia 111 in Iull·, a celebrata die 9 maii 1609, aab biiio Caasar· Balieini, episcopo Ariminensi.

De.h'ac synodo confer opus cui titulua:

Decreta?... *(titoluc copra* ml. 881 A, n. 9).

P. 915-86, titulus «Tertia dioeceaana aynodu· Ariminensis, habita a reverendi··, d. d. Ivlio Caesar· Balicino, Arimini epiacopo, anno Domini M7DC. Il, septimo idus maii. Arimini, apud loannam 8ymbenium, M. DC;XXV.“.

SYNODUS, D1OECEBANA LIMANA IX

1609 iulii 16.

' Bynudu· dioeceaana Limana IX in Paravio, celebrata in civitate Regum, die 16 iulii 1W9, aub sancto Turibio Alphonse Mogrovejo, archiepiicopo Limano.

Exatant conatitutionea synodale· in operibua quibus tituli.

1) Linia limata, (1673), ... (h'MNs supra *col.* 193 C.n. 1).

P. 344-57, aynbdua dioeceaana Limana IX.

9) Concilia Limana. ,1684). ... *(titnliu* supra col. 316 C. n. 9).

P. 339-43, synodus dioeceaana Limana IX. in civitate Regum, die 16 iulii 1609.

3) Aguirre, *CoUcetio toned. Hiepaoicu,* (1694).... ftitulu· supra col. 169 A, n.)), t. IV.

4) Aguirre, *Collectio eoneil. Hiepaniao,* (1755),... B/*Mu copra eel.* 159 B, n. 9), VI. 480-6.

CONGREGATU) ARCHIPRE8HYTERORUM DIOECESIS MECHLINIEN81S

1609 augusti 6.

Congregatio archipreahyterorum dioeceaia Meohliniensis .in Belgio, celebrata die 6 augusti 1609, aub Matthia Ilovio, archiepiscopo Machliniensi.

Exstant constitutione· synodale· in opere cui. titulua:

Van de Velde et de Ram. *Nota eoUteHo cynod.,* (1899), ... *(tituliu copra col.* 411 C). II, 959-60. ex minuta originali colleta cum alii· codicibus.

. 8YNODU8 DIOECESANA PARMENSIS

1β1>9 septembri.

Synodus dioeecesana Parmenaia in Italia, celebrata menae eeptembri 1609.

Exstadt conatitutionea. aynodalea in ppere cui titulua:

Conatitutionea Parmae, in aynodo dioeceaana C promvigatae, in ea praesidente illvat. A reiaerendiae. d. loanne Moaanega. prothonotario apoatolico et in episcopatu Parmae vicario generali, mense septembris M. DC. II, s. d. n. Clemente papa VIII aedeote. Parmae, apud Eraamum Viothum, M. DC. II. auperiorum permissu.

In-4*. 4 f. - 198 p.— Paria. Bibi. nat. B 9145; Piaoenaa. civica; Roma, Aleasandrina.

SYNODIIS DIOECESANA ASTENSIS

1609 octobris 93.

Synodua dioecesana AatcnSis in Italia, indicta ut celebranda die 93 octobris 1609, sub loanne Stephano Ajaasa, epiacopo Astensi.

De hac aynodo confer opua cui titulua.

Synodva, (16nl), ... *(titoluc copra eol.* 997 C).

P. 33. indictio futurae synodi ad diem 93 octobria 1609.

SYNODUS DIOECESANA ALEXANDRINA

1609.

Synodua dioeceaana Alaxandrina in Italia, celebrata anno 1609, sub Petro Géorgie Odeecalchi, episcopo Alexandrino.

Exstant constitutiones synodales in opero ouiD titulua:

Decreta, condita et promvlgata in tribvs synodis dioeceeanis qvae celebratae fvervnt annis 1609,1605 A 16<*6, svb admodvm ili. et reverendis·, d. d. Petro Georgio Odeecalco, Dei A apoatolicae aedi· gratia •pise. Alexandria· A comite Ac., et rursus, nonnullis additis A mutatis, promulgata in synodis quae habitae Sierunt annis 1607 A 1608. *Ilneiptt./* Alexandrine, apud Felicem Mottum, M.DCVIII.

in-4*. 119 p, -8f. (index). — Milano, Ambrosiana; Paria, Sainte-Geneviève; Torino, seminario.

P. 7-87, decreta synodi anni 1609; p. 89-69. synodi armi 1605; p. 65-77, synodi anni 1606: p. 79-119, appendix documentorum. Omne· hae synodi celebratae sunt sub eodem epiacopo; synodorum autem celebratarum annis 1607 et 1608 absunt decreta.

SYNODUS DIÔECE8ANA CONCHENSIS

1609.

Synodus dioecesana Conchensis in Hiapania, celebrata anno 1609, sub Andrea Pacheco, episcopo Conohensi.

Exstant constitution·· synodales in opere eui titulus;

1) Constitutione· ainodelea de Cuenca, 1609, por el obispo d. Andrés Pacheco. Cuenoe, ap. Bodeu, 1603. In-4*. — Cf. La Fuente, Hist. seri. Asp., (1875), VI, 375.

De hac synodo confer etiam opera quibus tituli:

9) Conatitvtionea, ... CMulus *cupro eol. 377* B).

Fol. anteriori 3; «Estas eonatitneionee synodale· se ordenaron, aviendo viato laa que an aate obispado hiaiaron loa illustrissimo· aeflorae obispo· de

Cuenca, nuestroa predeoesaorse de buena memoria, A de Quiroga afio 1574, don Juan Fernaadea Badillo don Diego Ramires de Villoseuso afio 1631, don fray Bernardo deFreeaeda, afio 1571, don Gaspar afto 1693, y don Andree Pacheco afio 1609.** '

3) GaBa, &riaa rpisesjaorwa, (1873), p. 33.

CONVENTUS GALLICANI CLERI

ieoa.

Conrentu» gallieani eleri habitua anno 1603.

De hoe conventu confer opera quibua tituli:

1). Procès verbal de l'assemblée du clergé de France pour l'audition dee compte» d» Philippe de Castille, receveur général du clergé, 1603. — Grenoble, ville, codex m». 1873. saeculi XVIII, 68 f. — *Ct. Cotai. itt-aass. eUporteoeenta,* VII, 599.

2) Assemblée du clergé de la province de Sena tenue à Pari», le 30 avril 1603. — Orléan». ville, codex ma. 866, saeculi'XVIII, p. 96-113. — Cf. op. rit., XII. 312,

3) Cahier de» remontrance» du clergé d'Orléans pour préaenter à messieurs le» prélata et députée dé l'aeaeniblée du clergé de France, en la ville de Paria, au 15 n '2. — Orléan», ville, eodex au. 866, saeculi i, p. 114-34. — Cf. *op. eit.,* XII, 313.

4) Assemblée générale du clergé de France, année 1603. — Orléan», ville, eodex m». 873, saeculi.XVIII, f. 1-80. — Cf. »p. *eit·,* XII, 314.

5) Procèa-verbaux de» assemblées du clergé, durant le» année» 1600, 1602, 1606, 1610 et 1619.— Orléan», villa, eodex m». 874. aaecuü XVIIf, 360; 242 millim., 379 f. — Cf. op. *eit.,* XII, 314. *

SYNODUS DIOECESANA ONESNEN8IS

1602.

Synodu» dioecesana Gneanensis in Polonia, celebrata- anno 1603, aub Stanislao KarnkoWski. archiepiscopo Gneanenai.

De bac aynodo confer sequena teatimonium: „1602, synodua dioecesana Gneanenai», sub Stanislao Karnkowaki. Continet ordinatione» in conventibua Gneanae, Caliaaii et Lovicii ab archiepiacopo celebrati», facta·." [Chodynaki et Liko'waki], *DoerotaUe* pro regno fWoawe, (1883), I, 4.

SYNODUS DIOECESANA MEDIOLANENSIS

1603.

Synodu» dioeoeaana Mediolanensi» in Italia, celebrata anno 1602, aub Frederico Borromeo, archiepiacopo Mediolanensi.

De hac synodo «confer sermonem Frederici, arcbiepiscopiMediolanenai» et cardinali» Borrhomaei, dictum in aynodo habita anno 1603, exatat in opere; Frederico Borromeo, *I tacri ragionamenti* rinodolt, (1633), I, 30-62.

SYNODUS DIOECESANA SIBINICENSIS

1602.

Synodus dioeeeeana Sibinicensii in Dalmatia, celebrata anno 1603, aub Viocentio Arrigoni. episcopo Sibinicensi.

De hac aynodo confer: Gams, *Seriee epiecoporum,* (1873). p. 419.

SYNODUS DIOECESANA LEOPOLITANA (LEMBERG)

1583-1603.

Synodus 'dioecesana Leopolitana (Lemberg) in Polonia auatriaca, celebrata inter annos 1583 et 1603. sub loanne Demetrio Solikovraki, arohiepiscopo Leopolitano.

De hac synodo confer: Gama, *Seri»· «piteoporum,* (1873), p. 351.

SYNODUS DIOECESANA ARGENTEENSI8 (LA PLATA)

1594-1603.

Synodus dioecesana Argenteensis (La Plata) in Bolivia, celebrata inter annos 1594 et 1603, sub Alpbonso Ramirës de Vergara, episcopo Argenteensi.

De hac synodo confer^ Gama, *Seriei epeeceporom,* (1873), p. 160.

STATUTA 8YNODALIA DIOECESIS VALVENSI8

1603 aprilis 6.

Statuta eynodalia dioecesis Valvensis in Italia, celebrata P.acentri, die. 6 aprilis 1603, sub Caesare Petii, episcopo Valvensi et Sulmonensi.

Exstant constitutiones in opere cui titulus:

Constitvtiones synodale» perillustris Á venerandissimi d. Caesari» Petit. V i. d.. Dei et apoatolicae sedi» gratia epiacopi Valuenaia & Sulmonensis, aeditae et promvlgatae ‚die sexta mensi» aprilia, anno 1603 in ecclesia Sanctae Mariae de Misericordia Pacentri. *[ineigoe.]* Neapoli, apud Lucretium Nucelum, ad portam Dekalem, 1604. In-4°, 160 p. — Paria, Bibl. nat. B 2224.

CONCILIUM PROVINCIALE CAPUANUM

1603 aprilis 6-8.

Concilium provinciale Cappanum in Italia, eelebratum a die 6 ad diem 9 aprilis 1603, sub Roberto Bella^aino, archiepiscopo Capuano.

BibUegraphla*.

Mansi. Conrif., (1902). XXXV, 1369-73.

8YNODU8 DIOECESANA BURDIGALEN8I8

1608 aprilis 15.

Synodua dioecesana Burdigalensis in Gallia, celebrata in civitate vulgo dicta Semur-lèe-Bordeaux, die 15 aprilia 1603, aub Francisco d'Escoubleau de Sourdis, archiepiacopo Burdigaleaei.

Exstant 'constitutiones synodales in operibus quibus tituli:

1) Ordonnances et constitvtions synodales, decrets ,et reglements donnes av diocese de Bovrdeavs, pria l'an M. DC juaques h present, en diuerses années A occurences, par monseignevr lillvstriseime & reuerendissime cardinal de Sovrdia, archeuesque de Bourdeaus A primat d'Aquitaine, rediges en diuers filtres, par commandement de mondit seigneur. A Bovrdeavs, par lac. Millanges, imprimeur ordinaire du roy, & -CI. Mongirovd, marchant libraire. 1621.

In-8", 287 p. - 8 if. (index). — Carpentras, ville; La Mans, ville; Paria, Sainte-Geneviève.

9) Ordonnances et constitutions synodales, decrets et regiemens donnes au dioeeae de Bourdeaux par feu de bonne mémoire: monseigneur le cardinal de Sovrdia, reueus, confirmée A augmentés par tr«* - illustre A très - reuerend pere en Dieu messire Henry Deecovbleav de Sovrdia, archeuesque de Bourdeaux A primat d'Aquitaine, rediges en diuers filtres par commandement de mondit seigneur. *[Intigne.]* A Bovrdeavx, par Pierre de la Court, imprimeur de mondit seigneur, M. DC. XXXIX. auee priuilege du roy. *o*

là - 8", 4 f. · 447 p. - 4 f.^index). — Paris. Saint-Sulpice; Paria, Sainte-Geneviève.

3) Ordonnances et constitutions synodales, 1686.

Cf. [Peltier]. *Dictionnaire da eoncilee,* (1846). I, 348.

SYNODUS DIOECESANA CREMENSIS VI

S 1603 aprilia 18.

Svnodus dioecesana Cremensis VI in Italia, celebrata die 18 aprilia 1603, sub loanne laeobo Diedo. episcopo Cremensi.

De hac synodo confer opus cui titulus.

: Constitvtiones, (16011). ... *(titula/ .eupra coi.* 915 A).

H Fol. 2, mentio habètur sequentium synodorum dioeceaanarum Cremensium: ayn. I. die 7 februarii 1586: syn. 11, die 16 februarii 1580: (syn. III deeat); syn. IV, die 10 maii 1596; syn. V. die 28 aprilis 1600; syn. VI, die 18 aprilia 1603: syn. VII. die 8 maii 1608.

SYNODUS DIOECESANA SPIKENSIS

1603 aprilia 29.

Synodus dioeeeaana Spirensis in Germania, celebrata die 22 aprilis 1603, sub Eberhardo de Dienheim. episcopo Spirenai.

Exsiant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Collectio processuum lynodalium dioecesis Spirenais? (1786), p. 406-8.

SYNODUS DIOECESANA SAVONENSIS V

> 1603 maii 3.

Synodus dioecesana Savonensia V in Italia, celebrata die 3 maii 1603. sub Petro Francisco Costa, episcopo Savonensi.

De hac synodo confer opus cui titulus: 1

Constitvtiones. (1623), . . . *(tituba eupra coi.* 325 C).

P. 137-65. „Synodus dioecesana V, quam habuit c anno 1603. die 3 mensis maii [Petrus Franciscus Costa, episcopus Savonensia].*a*

SYNODU8 DIOECESANA BOBIENSIS III

1603 iunii 2.

Synodus dioecesana Bobiensia III in Italia, celebrata die 2 iunii 16o3. sub Camillo Olario, episcopo Bobiensi.

De hae synodo confer opera quibus tituli. D

1) Synodus dioecesana Bobiensis. (.1758), ... *(tituba eupra eoi.* 123 C, η. 1-).

Fol. 5: „1603, secunda mensis iunii, Camillus Aulari, Alexandrinus, Bobiensis episcopus et comes, antea Modohtiae archipraesbyter, tertiam peregit synodum, cuius acta et decreta manuscripts nondum impressa in episcopali archivio asservantur."

9) Synodus dioecesana Bobiensis, (18991. ... *(tituba ntpra eoi.* 194 C, n. 2).

P. X, 1603 iunii 9 ^episcopus [Bobiensis) Camillus Aulari, Alexandrinus, tertiam peregit aynodum. cuius nota asservantur manuscripta.*1

SYNODUS DIOECESANA FLORENTINA

1603 iunii 17.

Synodus dioecesana Florentina in Italm, celebrata die 17 iunii 1603, sub Alexsndro de Medicis, archiepiacopo Florentino.

De hac synodo confer opus cui titulus.

Decreta dioeoeaanae Florentinae synodi, celebratae ab illustrias, ac reverendiss. d. d. .Alexandro Medici, a. R. e. cardinali A archiepiacopo FlorenX tino, III id. iulii MDLXXXIX, confirmata A addita alia decreta eynodi auper celebratae XV kal. iulii MDCIII. *[baigne.]* Florentiae, in -officina Sennartelliana, MDCIII.

(P. 2->, tituba II:) Decreta eynodi dioecesanae Florentinae, habitae XV kal. iulii anno MDCIII. *[Inrigne.]* Florentiae, in officina Sermartelliana, MDCIII.

In-4* 9 f. - 35 p. — Parie, Bibi. nat. B9163, Paris» Masarine; Paris. Sainte-Geneviève.

CONGREGATIO ARCHIPRE8BYTERORUM DIOECR8I8 MECHLÏNIEN8I8
1603 imgneti S. '

Congregatio arehipresbytororum dioeceai» Moehlinienai» ia Belgio, celebrate die ft augaiti IfiOS, •ab Matthia Hovio, arehiepiscopo Mechlinietsei.

Exatant constitutiones aynodales in opera cai titulas:

Van de Velde ot do Ram, Noea eeUoatio aynedM (IBM), ... (HMM sapro *eel.* 411C), 11, 260rl, ex originali.

SYNODUS DIOECESANA BURDIGALEN8I8
1603 augusti 6.

Synodua dioecesana Burdigalensis in Gallia, celebrata die 6 augusti 1603, sub Francisco d'Eaooubleau de Sourdis, archiepiacopo Burdigalenai.

Db hao synodo confer opua cui titulas: [Peltier], *Dictiomiairc* dea eoaalss, (1846), I, 348.

SYNODUS DIOECESANA BERG0MENSI8 III
1603 septembris 4.

Synodus dioeceaana Bergomensi» III in Italia, celebrata die 4 septembris 1603, sub loanne Baptista Milani, episcopo Bergomensi.

Exstant oonatitutionea synodales in operibus quibus tituli:

P Decreti fatti & publicati nella sinodo diocesans nostra tersa, celebrata in Bergamo, alii 4 di settembre 1603. *(Iiuignc.)* In Bergamo, per,Comin Ventura, MDCIII.

In r 4* minori, 17 fcn. — Milano, Ambroaiana.

2i Acta synodalia Bergomensia eccleeiae, ab ill““ A rr**· d. d. Cornelio, Milano, Emo, Priolo, Grimano eniacopia, condita, in vnum volumen ex antiquis codicibus redacta ad commodiorem vsum ecclesiasticorum. *[Imijnc.]* Bergomi, apud filios Marci Antonij Rubei, M.DC.LXI.

In-8*. 2 f. · 336 p. — Milano, Ambroaiana.

P. 123-43. synodus dioecesana Bergomenaia III, celebrata die 4 septembris 1603, aub loanne Baptilts lMilani], episcopo Bergomensi.

3) Acta synodalia Bergomen. ecclesiae, ab ili'*|* et rev·*· d. d. Cornelio, Milano, Emo, Priolo, lustiniano A e** card. Petro Priolo, episcopis Berg., condita, in unum volumen redacta, & multiplici indice locupletata ad commodi,orem usum ecclesiasticorum, jubente ill** ao rev“ d. d. Antonio Reddetti, epiaoopo Bergo^nen. com., etc. *[Ituigno.]* Bergomi, M.D.CC. XXXVII, apnd fratres Rubeos, impress, pub. priv., auperiorum, permissu.

In-4*, 348 p. — Milano, Ambrosiaca; Piacenxa, oivicai ·

P. 102-18, synodus Bbrgomensîs III, celebrata die 4 aeptembris 1603, sub loanne Baptista Milano, episcopo Bergomensi.

· 3YNODU8 DIOECESANA BR1XINENSIS
1603 eeptembria 23-6.

Synodus dioecesana Brixinensis in Austria, celebrata a die JJ3 ad diem 26 aeptembris 1603, sub Christophoro Andrea von 8panr. episeopo Brixinensi.

Ex,tant constitutiones synodales in operibus quibus tituli

1) Operis titulus deeet.

In -4·, 88 p. — Vercelli, Eusebiana.

P. 88: „Datum in synodo nostra dioeceaana Brixina. 'die 26 septembris anno 1603, pontificatus s. d. n. Clementis VIII anno duodecimo.“

2) Decrete in dioeeesana synodo Brixina, mense septembri 1603 promulgata, praeside Christoph. Andrea, episcopo Brixino. 1723.

In-4·. — Ipse non vidi. t ι

3› Decreta in dioecesana synodo Brixinae, meuse septembri anno ab incarnations Jeeu Christi 1603 sancita ac promulgata, praesidento reversadissimo in Christo patre ae iBuotriaaimo s. R. i. principe Christophoro Andrea, epiacopo Brixinensi et s. d. n. Clementi» VIII pontificis maximi assistente, quondam revisa A emendata ex mandato celsissiifii A reverendissimi domini domini Paulini, epiacopi A* principis Brixinensi», tandem iterum anno 1767, per celsissimum A reverendissimum dominum dominum Leopoldum, episcopum A principem Brixinensem, nunc feliciter regnantem, in prosynodali congregatione recognita, emendata, innovata A reimpressa. Brixinae, typis A impensi» seminarii, per Joan. Cassianum Krapf, aulico-episc. typogr.. 1768.

In-4*. 13 f. (praefatio)- 96 p.-l f. (index), cum fig. — Roma, Vaticana.

F. 3, mentio congregationi» prosynodali», celebratae diebus 30 iunii et 1 iulii 1767.

4) Sohannat et Hartaheim, *Concilia Qcrmaniac,* (1769), ... fMutas *onpra coi.* 412 D), VIII, 637-81.

De hac synodo confer etiam opns cui titulus:

A) Synodua Brixinensi», diebus 27-31 augusti 1900, praeside celsissimo et reverendissimo principe episeopo Simone Aaohner, celebrata. Brixinae, sumttb'“ ordinariam» episcopalis, typiaWegerianis, 1900.

In-8*. VII-167 p. — Roma, collegio Germanico; Strasbourg, université.

P. 2: „Ultima synodus dioeceaana habite eat a. 1603, quam binae congregatione» prosynodales a. 1710 nee non a. 1767 (obsecutae sunt.*

SYNODU8 DIOECESANA CREMONENSIS II
1603, eirod mensem septembris.

Synodus dioecesana Cremonensi» II in Italia, celebrata circa mensem septembris 1603, sub Caesare Speciano, episcopo Cremonensi.

Exatant constitutiones synodales in opero cui titulua.

Synodvs Cremonensis seevnda, sab Caesare Speciano, episeopo, cuius inasu accessero synodi dvae, Mediolanensi» prouiaeialia una, qltora Cremonensi» dioeeesana, a trecentis iam annis habitae, in gratiam studiosorum antiquitatis; additae oonstitvtionoe pontificiae, decreta A edicta varia, monita etiam pro diaersis hominum statibus, omnia ad cleri disciplinam, populiqpe pietatem fouendam atque amplificandas» perutilia. flnsipas.J Cremonae, M. DÇl11l, apud Obristophorum Draeonium A Barueiaum Zanaium: tassato aeiolto soldi quarantaci^uo.

In-4•, 4 *t.* - 80» p. - 11 *f.* (index). — *Milan·,,* Ambroeiana; Paria, Bibl. aat B 2045: Pari», Mataria·.

Fol. 9, statuts lUataoaaaa olero praaaMtantw; praWstio data «st di· 13 aaptaatbria ISOS; *tfo* synodus vidotur anterior faiaaa.

P. 90»-58, textas concilii provincialU Mediolaaaaa U celabrcti Bergomi, um 1811.

P. Ml-M e* 90S, textus synodi diaeeeeaMO Craaaaaaaaia aatebrataa aaaa 1991, tab Baiaerio, •piseopo Crèmoasusi.

SYNODUS DIOECESANA GENUENSIS I
1408 octobris 4.

Synod»· diooeesana Genuensis I in Italia, celebrata die 6 octobris 1608 aub Horatio Spinola, archiepiaoopo Genuensi.

Exatant constitutiones synodal·· in opere oui titulus:

Synodi (1883), ... (Mulus «apra ssl. 562 B).

P. 578-647: «Prima dioMasaaa synodus Oanuensis, habita dio VI octobrie MDCIII, sab Horatio Spinula, arebiepiscopo.**

SYNODUS DIOECESANA CLODIEN8I8
1603 octobris 21-3.

Synodus dioecesana Clodiensi· in Italia, celebrata diebus 21, 12 et 23 octobris 1603, sub Laurentio Presato, episcopo Clodiensi.

Exstant constitutiones synodales in opere eui titulua:

Synodus dioecesana Clodienaia, ab illvst. et reverendis·"* d. d. Lavrentio Presato, Veneto, episcopo Clodiense, anno ini episcopatus tertio ineunte habita in ecclesia oatbedrali Clodiensi, diebus 21, 22, 23 octobri· 1603. *[Intigm.J* Venetiis, MDCIIII, apud Dominicum Nicolinum.

In-4*, 6 fan. -52 fan. — Pari·, Bibi. nat. B 2027; Paris, Sainte-Geneviève.

SYNODUS DIOECESANA MEDIOLANENSIS
1603.

Synodus dioecesana Mediolanensis ia Italia, celebrata anno 1603, sub Frederico Borremaeo, arohiepiscopo Mediolanensi.

De hac sypodo confer sermonem Frederioi, arobiepisoopi Mediolanensi·, et cardinali· Borrhomaei, dictum in synodo habita anno 1603; exstat ia opere:

Frederico BorromeO, *I tam ragionauttnli titiodati,* (1632), I, 63-88.

SYNODUS DIOECESANA FARFEN8I8
1604 iunii 20-1.

Synodus dioecesana abbatiarum Sanctae Mariae Farfensis et Sancti Salvatoris Maioris in Italia, celebrata diebu* 20 et 21 iunii 1604, sub Alexandro Peretti, cardinalis Montalti, abbatis commendatarii dictarum abbatiarum.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Constitvtiones synodales insignium abbatiarum B. Mariae Farfensia » 8. Saluatoris maioris, edita in prima synodo habita anno Domini 1604, die XX iunii, iussu iliustrisa. et reuerendiss. d. d. Alexandri Peretti, cardinalis Montalti, s. R. e. vicecancellarij. perpetui commendatarij praedictarum abbatiarum, a Bernardino Manaueo, Tiphernate, protonet, apostol. A diotarum abbatiarum vicario ac visitatore generali. Romae, apud Aloisium Zannettum, 1604, svperiorvm permiasv.

In-8', 109 p.-l f. (index). — Roma, Vaticana; Roma. Vittorio Emanuele.

P. 108, secunda sessio celebrata est die 21 iunii.

SYNODUS DIOECESANA 'BURD1GALEN8I8
1604 iulii ».

Synodus dioecesana Burdigalensis in Gallia, celebrata die 9 iulii 1604, sub Francisco d'Escoublesu de Sourdis, archiepiscopo Burdigalensi.

De hac synodo confer opus cui titulus:

[Peltier]. *Dictiomtairt dt· eoaeiltt,* (1846), ... *(titiihu* ia/ro *coi.* 959 A), I, 348.

SYNODUS DIOECESANA UMANA X
1604 iulii 31.

Synodus dioecesana Limana X io Peruvio, celebrata in civitate Regum, die 31 iulii 1604, sub sancto Turibio Alphonse Mogrovejo, archiepiacopo Limano.

Exstant constitutiones synodales ia operibus quibus tituli:

1) Lima limata, (1673),. .. *(tiMu tafra cti.* 193 C, n. 1)!

P. 358-70, synodus diobeeeana Limana X.

2) Concilia Limana, (1684), ... *(tittthu tapnt* eoi. 315 C, n. 2).

P. 344-55. synodus dioeeoeana Limana X, in civitate Rogum, die 31 iulii 1604.

3) Aguirre, *CMtcU· eetttil. Bifamat,* (16941,... (titulus supra *eoi.* 159 A, n. 1\ t. IV.

4) Aguirre, Csllsebo esneil. Àsspemne, (1756),... ‹titulus supra esi. 159 B, n. 2), VI, 486-»1.

CONGREGATIO ARCHIPRE8BYTERORUM DIOECESIS MECHLINIEN8IS
1604 augusti 9.

Congregatio arebipresbyterorum dioecesis Msehliaieasis ia Belgio, oelobrata die 2 angusti 1604, sub Matthia Hovio, archiepiscopo Meehliniosi.

Exstant constitutiones synodale· i» opere eui titulas:

Van de Velde et do Ram. Nom eoUsetse synod.,' (1829). ... (hWsi supra eoi. 441 C). 11, 262, ex originali.

Conon, urum, tostos XXXVI»".

8YNODU8 DIOECE8ANA PISTORIENSIS
1*04 angnati M.

Syaodua dioeoeaana Piatorieneb la Jtalia, eeto-brata di· 9* angnati 1*04, enb Aîιιι‹þι Oaeeia, •pitcopo Piatoriami.

Exauat oonatitatioa·· ayaodale· la oporibna quibu titwit:I

1) Décréta diaaaaaaaaa aynodiPietotieuaia, praecidente ia aa reverendi··. domiao Alexandra Caeaia, eivadem civitati· epiaeopo. *(iMiftnJ* Florenti··, •pud Cbriatopborum Mareecotum, M.D.0.1V.

In-4·, 96 p. — Paria, Bibl.nat. B 9167. y

P. 8, base aynodua dioeoaaaaa oolebrata eat dia 4 M aaguati 1604.

9) Daerata ayaedaU· dieeeea··· aub Piatori··, epiaeopia Laetaatie deLaetaatiie aaao MDLXXXVL at Alexandra Caeaia, M.DCIV at 1496, ia vnhm celiac*·, vt ia bee paatrama aynodo, die 93 oetobri· 1696 innouata * 00atrmata. *[huifM,]* natorii, If. DO. XXVII, «pud Patna Aatoainm Fortunatum, aup. permlaan.

In-8*. 4f.-88p. —· Paria, Sainte-Geneviève,

Haram trinm dfoeccaaaaram ayaodornm decrata permixta habentur.

SYNODUS DIOECESANA 8ALMANT1CEN8I8
1604 aeptembria 14.

.Synodu· dioeceaana Salmantioeneia in Hitpani·, celebrata die 1* aeptembria 1604, >ub Ludovico Fernande· de Cordova, epiaeopo Salmanticenai.

Exatant conatitutionea aynodalea in opere oui titulua;

1) Conatitvcionea aynodalea del obiapado de Salamanca, copiladaa, hechaa y ordenadaa per an •eiioria don Lui· Fernande· de .Cordoua, obiapo de Salamanca, del conaejo de au mageatad, on U aynodo que célébré en an igleaia cathedral,da la dicha ciudad, en el me· de aeptiembre de 1604. *Ihuiffu.J* En Salamanca, en la offleina de Artua Taberniel, ano de M.DC.VI.

In-folio, 7 Γ.-310 p.-8 f. (index). — Parta, Bibl. nat. B 413.

Fol. 3, haec aynodua celebrata eat die 14 aeptembria 1604.

Fol. 7: „Ifandamoa, que lo que ae tratù, ordenà y eatatuyè en la aynodo que célébré cl aeùor don Pedro lunoo de Poeada, nueatro predeceaaor, ce oumpla y guard·?

De hac aynodo confer etiam opua cui titulua:

9) Coaatitvcionea. (1666), ... *(tiMiu ntpru eol. 967 C).*

Vide notam ibi relatam.

SYNODUS DIOECESANA CAMERACEN818
1604 octobria'6.

Synodua dioeceaana Cameracenaia in Gallia, celebrata die 6 octobria 1604, aub Gullielmo de Bergea, archiepiacopo Cameraccnai.

Exatant conatitutionea aynodalea in operibu· quibua tituli:

1) Decreta aynodi dioeeeaanae Cameracenaia, per illvatriuimvm et reverendiaaimnm dominum d. Gvilielmvm de Bergea, Dei A apoatolicae aedia gratia arehiepiacopum A ducem Cameracenaam, aaeri imperti principem, comitem Cameraoea(j Ao., celebratae anno Domini 1604, menae oetobri. /fnaigM.J Montibva, ex 'officina Caroli Miohadia, typography iurati. MDCllII.

In-8V12 f.-43 p. — Paria, Bibl. nat. B 5636: Parta,-ttiunte-Geneviève.

P. 43, haec decreta edita aunt in aynodo dioecetana celebrata die 6 oetobri· 1604.

2) Decreta aynodi dioee······ Cameraoenaia, celebratae anno Domini 1604, menae oetobri. Montibua, C. Miehaeli·. 1604. ·

In-8·, 19 f.-199 p.-6 f. (index). — Gand, uaiver•ité. — Ipao non vidi.

3) Decreta aynodi dioeceaana· Camaraoeneia, por 'illvatriMimvm et reverendiaeimum dominum d. C Gvilielmtm de Berge·, Dei & apoatolicae aedia gratia arehiepiacopum A ducem Camerachniem, •acri imperti principem, comitem Cameraoeaÿ Ac., celebratae, anno Domini 1604, menae oetobri. *fZatignt.J* Venduntur Cameraei, apud Gvilielmvm Robat et Ivdocvm Lavrent, bibliopola·, anno M.DC.XIIII.

In-8*, 8f.-99p.-l f. — Beaançon, archevêché: Paria, Bibl. nat. B 91409; Paria, Maaarine; Pari·, Sainte-Geneviève.

P. 99, haec aynodua celebrata eat die 6 octobria 1604.

4) Decreta aynodi dioceeanae Cameracenaia, per illuat. dom. d. Guilielmum de Berge·, arcbiepiacopum, celebratae, anno Dom. 1694. Dnaci, ex typ. Petri Avroy, 1614.

In-8*. — Douai, ville. — Ipae non vidi.

5) Decreta aynodi dioeceaana· Cameraoenaia ... celebratae aaao Donnai 1604, menae oetobri; editio nova. Montibua, vidua 8. de la Roobe, 1686.

In-8*, 19f.-40p. — Douai, ville: Gaad, univeraitd. — Ipae non vidi.

6) Bebaanat et Hartaheim, Concilia Garmaniae, (1769), ... *(titukit* mqrra ert. 419 D), VIII, 689-609.

8YNODU8 DIOECESANA GRNUEN8IB
1604 octobria 6.

Synodua dioeceaana Genueaaia I in Italia, cale-.brata dia 6 octobria 1604. aub Horatio Spinola, arehiepiaeopo Genutnai.

Exatant conatitutionea aynodalea in opere eui titulua:

Prima dioeeaaaa *(rit)* aynodVf Genvenali·, habite die «exta oetobri· MDCIIH, ab illuatrim. A reuarandiaaimo d. Horatio Spinvla, archiepiacopo Gennoaai. *[lutf».)* Svperiorvm pemiaev; Romae, apud GugHelmnm Faeciothun, M.DCV.

In-4*. 60 p. — Paria, Bibl. nat. B 9076.

8YNODU8 DIOECESANA NAMURCRN8I8
1604 oetobri· 17-90.

Synodua dioeceaana Namureeaaia in Belgio, celabrata a die 17 ad diam 90 octobria 1604, aub Fraaciaeo Buiaaaret, epiaeopo Namareatui.

Exatant oonatitationea aynodalea in operibu· quibua tituli:

J) Decreta aypodi dioeceaana· Namureanaia,

tue Domini MDCIUI celebratae. Lovaaii, 0. Bi-viua, IMA

In-4*, 10· p.-8 f. (index). — Gaad, nniveenitA

3) Doereta ayaodi dioeeoaanaa Naaamaaato, habita· ia eoppella apiaeopaH, die aaptiaaa tanty aaai M. DC.XXX1X, praaaidaata parillaatri * re-uareadieaimo domino domino Eagnlborto Daabeia, opiaolpo NaaaràaaaL flm^aa·/ Namurei, ex-cudebat leaaaaa van MUat, typog. jurat., 1839, earn Heaatia A pamiaaioaa aaaa gratia· reueren-djeeimaa.

In-·*, 820 p.-2 f. — Gbnd, université; Paria, ABlbl. »·*■ B MM ; Bari·, Saint-Snlpie·.

P. 177-377, eyrndue diooeoeaaa «elabrata a di*. 17 ad dim 90 oetobria 1404, enb Praaaiaae Baia-aavat, opiooepo NaaraaaaoaA

3) Deereta,(1790), ...(NMwqtyrwaeOB, a.a).

P.41-IM: .Doereta ayaodi dtoaaaaaaa·Naarar-eaaaia [di· 17 ectobria| anno Dpaiai M.DC.IV, ia eoeleeia eatkedrali eelebrata·, praaaidaata rovore·-diaaimo ia Cbriata pair· at drain· domino Fran-aiaa· Bataaarat, epiecopo NaatamaaL*

4) Behaanat «t Hartahaiaa, CaaaUa garmmtf·», (1769), ... (MMaa aupra aai. 419 D), VIH, 602-84.

8YNODU8 DIOECESANA H18PALENBI8
1604 decembria 5-10.

Synodua dioeoeaana Hiapadenaia in Hiapaaia, oalabrata a die 5 ad diem 10 decembria 1604, tub Ferdinando Nino de Guevara, archiepiacopo Hiapa-lenai.

Exatant ooaatitutionea aynodalea in opere cui titulua:

Conatitvcionea del arpobiapado de Bouille, bechaa i ordenadaa por ql illuatrimimo i reuerendiaaimo aeftor don Fernando Nino de Gueuara, cardenal i arpobiapo de la a. igleaia de Sevilla, en la ayaodo que celebro, en au cathedral, ano de .1604, man-dandae imprimir por el dean i eabildo oanonigoe in éacria, cede,vacante. Ea Seuillh, ano de 1409, oon licencia, por Aloaeo Rodrigue» Gamarra. *[In fiat:]* Cnn licencia, en Sevilla, por Alonao Rodri-gue» Çamarra, ano 1609.

In-8* màiori, 2 fan.-147 fen.-1 fan. (index). — Paria, Bibl. net B 417.

Fok 4 et p. 6. haec aynodua dioeoeaana cele-brate eat, quatuor- aecaionitiua, diebua 5. 7, 9 et 10 decembria 1604.

SYNODUS DIOECESANA ALBARRACINEN8I8
1604?

Synodua dioeoeaana Albarracinenaia in Hiapania, celebrata anno 1604, aub Andrea Balaguer, épia-copo Albarracinenai.

Do hqe aynodo confer:

Gama, *Strut* eptacoporam, (1873), p. 4.

SYNODUS DIOECESANA BI8UNT1NA
. 1604.

Synodua dioeceaana Biountina in Gallia, celo-brata anno 1604, aub Ferdinando de Rye, arebi-epiacopo Biauntino.

De bac aynodo confer opua cui titulua:

[Peltier], *Dicti&umirt dtt eoneiltt,* (1846), . .. (titùfcM *infra col.* 959 A), I, 329.

SYNODUS DIOECESANA CHELMENSI8 - CRA8NO8TAVIEN8I8
1604.

Sjtnodua dioeoeaana ChelmeCaia in Polonia, cele-brata Oaanoataviae, anno 1604, aub Géorgie Za-moyaki, epiacopo Cbelmenai.

De bac aynodo confer aequena tqatimonium:

„1404, aynodua dioeoeaana Choimenaia, aub Georgio Zamoyaki, Craan&ataviae. Ex bac aynodo multa deaumpait paatoralia Maciejoviana.** [Cho-dynaki et Liko*aki], *Dttrtialtt fro rtgno Pritaiat,* (1883), I, 4.

SYNODUS DIOECESANA LEGIONENSIS
1604.

Synodua dioeoeaana Legionenai» in Hiapania, eelebrata anno 1'604, aub Andrea Caao, epiacopo Legionenai.

De hac aynodo confer opua oui titulua:

Conatitvoionea aynodalea del obiapado de Leon, bechaa por el illvatrieeimo aenor don Bartolomé Santoa de Riaaoba, obiapo de dioho obiapado, y recopiladaa por el miamo laa do ava predooooaoreo. Ano 1661. non licencia, en Alcala, por Mari> Fer-nande».

Iη-8·. 8Γ.-250 p.. 1 fig.. — Madrid, Bibl, na-cional; Paria, Maaariae; Paria, Sorbonne.

Haec atatuta publient· aunt anno 1636, aub Santoa de Riaaoba, epiacopo, atquo édita aub loanne Poaao, item epiacopo Legionenai.

Paaaim mentio habetur eynodornm celebratarum annia 1319, 1857, 1604. 1608, 1618, 1620, 1630, 1636, 1638. 1639, 1643 et 1647.

SYNODUS DIOECESANA METEN8I8
1604.

Synodua dioeceaana Metenaia in Lotharingie, celebrata anno 1604, eub Carolo de Lorraine, epia-eopo Motonai.

De hac aynodo ponfer opua cui titulua:

Codex eelectorum canonum eccleaiae Metenaia. quoa oboerveri mandavit illuatriaaimua ne reveren-diaoimua dd. Honricua Carolua du Cambout de Coia-lin, epiaeopna Metenaia, aneri Romani imperii prin-eepe, régi a conailiia A primua ejua eleemoainarina, ih aynodo Matia congregata, Jia mercurii 1 julii ana. 1699. *[Intifat.]* Metia, apud Brieium Antoine, regia chrietianiaaimi A illuatriaaimi domini d.

•piaoapi MetMsi· typograpbam, ia plat·· akiHtari, a Mb signo saactaa cruris, M.DC.XCIX.

Is-6*, 3 f.-110 p.-t f. (index). —Naaey. villa; Paria, BibL «at. B 6676.

Ia ho· Hbollo «Matio babotar atatatonm vol synodaruai sanorum 16M, 1804, 1616, 1699, ISM. 16M, 1871 et 187»

•YNODV8 DIOECESANA MEDIOLANENSIS
1804.

Syaodns diaaeaaaaa MadiolaaMai· to lull·, eelchrata aaM 1804, Mb Fraderico Borromaeo, archiepiaeopo Madialaaaaai.

Enstant oaaatitatieaa· ia operibu· quib·· tituli:

1) Synodus Mediolanensis anal >804. Cramonae, 1804 ı

la-4*. — Paria, Maaarino. — Ipaa mb vidi.

1) Sanaa Frodariri, arehiapisaopi ModiolansMis, at «ardtoaUa Borrhomael dictus to syMdo habita anno 1804, exstat in opero:

Fredorieo Borrom«o, *1 ooeri rajwwawidi* staedali, (1633). I, 88118.

SYNODES DIOECESANA 8IBIN1CEN8IS
1804.

Synodua dioece·ans Sibinlcensi· in Dalmatia, B oelebrata auni 1604, anb Vinoentio Arrigoni, epi·-copo Sibiaicensi.

Da hao tynodo confer: Gama, Sarws aptaeoporum, (1873), p. 419.

8YNODU8 DIOECESANA TARVI8INA III
1604.

Synodua dioeceaana Tarviaina III in Italia, celebrata anno 1604, aub Aioyaio Archiepiaeopo Holin, epiacopo Tarviaino.

v Exstant constitutione· synodale· in opere cui titulu·

1) Decreta edita, to tynodo dioeceaana Tarviaina tertia, quam Aioyaiv· Arcbiepiaeopua Molinus, episcopus Taruisinus, habuit anno Domini MDCIV, Clemente VIII svmmo pont. *[tooigoc.J* Tarviaii, MDCIV, apud Euangelistam Deucbinum.

la-4*, 14 Sen. — Paria, BibL nat. B9903; Pari·. Sainte-Genevibve.

De hac aynodo confer etiam opua oui titulua:

9) Constitvtionea Francisci Ivatiniani, episcopi Tarrisini. in tynodo' dioeoetaua promvlgatae. *[httif*».)* Tarviaii, apud Angelum Righettinum, M.DC.XX.

In-8*. 109 fen.-1 fan. (index). — Pari·, Bibl. nat. B 9904.

Fol. 3: „Inhaerentea maxime illis decretis quae olim ab integerrimi· ao de republica Christiana optime meriti· FraneiMO cardinali Cornelio [annis 1577-95|. et Aloysio Archiepiaeopo Molino [anni· 1696-604], anteoetaoribua noatri·. aancte et salubriter promulgata reperiuntur…“

Forte ad hanc synodum referuntur statuta de quibu· supra:

3) Decreta, (1604), … *(titulus mpra coi.* 930 B).

LEO PAPA XI
1606 aprili· 1-97.

Leo XI (Alexander Octaviano· de Medieit) natus anno 1636, electat pap· die 1 aprilia 1606. mortuur'die 97 aprilia 1606.

Leonia XI vit· et constitution·· habentur to operibus quibus tittdi:

1) Magnvm bvllarivm, (1666-73), … *(tùabu* •epré col. 867 C, n. 10), III, 171.

9) Magnum ballarium, (1797),. .'. (fitabit swpr· coi. 869 D, n. 13), III, 194.

3) Bullarum, privilegiorumMdiplomatam Romanorum ponti6eum amplisaime eollectio. cui aeceetera pontiSeum omnium vitae, notae A indicée opportuai, opera et stadio Caroli Cocqaéliaes. Tomus quintus, para tertia, ab anno XII Clementi· VIII uaqua ad annum VI Pauli V, scilicat ab anno 1603 usque ad 1610. Romae, MDCCLIII, typis et sumptibus Hieronymi Mainardi, superiorum facultate et privilegio •anctiMitni.

In-folio, 10 f. - 433 p. — Chambéry, séminaire: Lucca, Grande-Chartreuse: Milano, Bibl. nat.: Milano, seminario.

Tom. V, part. III, p. 199-37, vita at conati-Dtutiona· Leenia XI.

4) Bullarum (1867-86), .. . *(tilulio ntpra eoi.* 863 A, a. 18), XI. 189-94.

SYNODES DIOECESANA FERENTINA
1606 aprilis 17.

Synodus dioecesana Ferentina in Itali·, celebrata 4ie 17 aprilia 1606, sab Fabritio Campi, episcopo Ferentino.

Exstant constitutiones synodal·· in opere cui titulus:

Π abode dioeeaano di Ferentino, fatto alii 17 d'aprile 1606. *[Inoigoo.]* Con liceaaa de avperiori; in Roma, por GagHelmo Faoeibtto, 1606.

In-4*, 76 p. - 9 f. — Paria, Bibi. nat. B9O61.

SYNODES DIOECESANA A8TEN8I8 IΠ
1606 aprilis 19.

Synodua dioeceten· Astensis III ia Itali·, celebrata dia 19 aprilis 1606, sub loaane Stéphane Ajassa, episcopo 'Astensi.

Exstant constitutione· synodales to operibus quibus tituli:

1) 8ynodvs dioecesana Asta·, tertia, qnam reverendis·. d. Io. Stepbaavs Agatia, Dei et apost. sedis gratia epiae. Aston, et eomos, habvit anno a Chr. nato M.DCV, Paalo V pontiioa maximo, addi(is praeterea nonavllis constit. apost.. odiotia.

altysqu· astienibu· epIsMpalib··. Asta·, spud Virgilina· 4· Zaagraadta, M.D.CV, aupariarum per-

la-4·, 4 £ - n p. — Pari·, BIN. aat: Tart··, BIN. aaa.

Pal. 9: ,Ii· poatae maxim· perpeaaia, qua· ia duabu· aynjadie a Patra ^aaaiaaa Caria, baaaa mamorta· aaatra praedeemeore, aaaria aoatmata aaditaqu· fear·.*

9) 8ya«dua Aatauaia *(Ntuhu* 4m<).

P. 17, haaa aynadua dioaeaaaaa «alebrata aat di· It aprilia 180·; iadidtur fetara ayuadua ealebraad· ad feria» IQ part damtataam ia Albia, id aat ad dia» 10 aprilia 1808.

P. 88-80, appendix daaaaMaten» ad basa ayaada» attteaatia».

P. 31-70, aatalagaa apiaaapara» Ariaaria».

P. ·· : .la. Btapbaaaa Agatia («piaaspa· Aataacia (1694-1418)]. synâdM habuit."

8YNODU8 DIOECESANA BPORBDIBN8IS

180· maii 8.

Synodo· dioecesana Bporadlenai· (Ira··) la Italia, celebrata dia & mail 1808, sub Csetare Farrario, epiaoopo Eporediensi.

Da hac synodo confer opera quibus tituli:

1) Constitutione·, (1607), ... (tituli·· augf· eoi. 415 0).

T. 69-71 : .Decreta pauca in aynodo anni 1805, die 6 maii, promulgat·, praeni··!·, quoad «ynodi celebrationem iia, qua· in anterioribus leguntur."

9) Prim· àynodu» dioeee*ana, (1883),... (Ntulu· supra *eol.* 340 D, n. 9).

P. XVIII: .«ynodi habita· «ont a Caesare B Farrario, [epiacopo Eporediensi], annia 1584, 1588. 1589, 1690, 159^ 1601. 1609 et 1606."

SYNODUS DIOECESANA BARBA8TREN8I8

1806 maii 8.

Synodua dioeoeaana Barbaatrenaia in Hiapania, celebrata die 8 maii 1606. aub loanne Moria Balaaar, epiaoopo Barbaatrenai.

Exatant conatitutionea aynodalea in opere cui titulua:

1) Constitutione· aynodalea del obiapado de Barbaatro, bêchas por el aenor don Juan Moria Salasar. obiapo *de Barbaatro, de) conaejo de au mageatad, en ia aynodo que celebri en au igleaia catedral, a' oeho dei mea de mayo de 1606. Con licencia, impreaeo en Zaragosa, por Lorenxo de Robie·, impreaaor dei reyno de Aragon y de la rnireraidad, 1606, in-4*. — Opua cititum in: Espana •agrade, t. XLVIII, p. 56. — Ipae non vidi.

De hac aynodo confer etiam opua cui titulus:

9) Conatitveionea, ... (tüulu· aupra eel. 395 D).

Fol. 3: .El aeũor den Juan Moria, quarto pre-)a<io. tomo poaacabion en 99 de desiembre de 1604, y tuvo ainodo en 8 de mayo de 1605."

PAULUS PAPA V

1605 maii 16 - 1691 ianua

Paulua V (Camillua Borghese), natua Romae C 1666, olectua pdpa die 16 maii 1605, coronatu· die 99, mortuu· die 98 ianuarii 1691.

Pauli V vita et conatitutionea habentur in operibaa quibua tituli:

1) Bullarium «eu literae Romanorum ponti8enm, pertinente· ad «arram religionem et ordinem mititarent d. d. Mauritii et Laseri aecnon ad aedem Thononienaem deiparae Virgini Compassioni· aea septem dolorum sacram, eidem religioni abjectam, quae Domna sancta vel Aibergamentum etientisrum et artium nominatur. *[buifue.]* Augustae Taurinorum, ex typographie regia. .

Sine anno, in-4*, 9 partae, 1 f.-1«3 p.-lO f. (index) - 45 p. (bullae piae Domna Thononii) - 4 f. (index).

Part. II, p. 91 - 7, bulla Pauli V.

9) Laertii. (1617-79).... (titulM «aprw Ml. 855B, n. 6), III, 173-331, et append, p. 46-70; IV, 1-43.

3) Flavii, (1693), . . . (titufa· mpru eol. 856 C, η. 6). II. 39-67 st append, p. 10-7.

4) Flavii. (1694), ... (titulua supt*· *eol,* 856 D), n. 7). III, 69-118, et append, p. 134-89.

5) Bvllarium Casinenee, (1650-70), . . . (h'h.'ua •trpru *eol.* 857 A. n. 9). I. 976 - 300, 417-95. Π, 596-33, 646-7.

6) Magnvm bvllarivm. (1655-73), . . . *(titulua utpra* *eol.* 857 C, η. >0). III, 171-379, IV, 315-6.

7) Magnum bulletin», (1699-7), ... *(lituhu topro* Ml. 868 C, n. 11), III, 171-879, IV, 301-9).

8) Bullarium. (1794), . . . (titulua *eopro eol.* 859 C, n. 19). p. 148 aqq.

») bullarium, (1797). . . . *(Multu* aupra *eol.* 869 13), III, 195-418.

10) m bullarium, (1797-59), .. . *(titulo»* .«apra C, n. 14), IV, 175-80.

11) Coi) o, (1739-43), . . . *(Mohu mpro eol.* 861 D, n. 166, paaaim t. I et II.

19) Bulferum, privilegiorum ac diplomatum Romanorum potkificum ampliaaima collectio, cui aeeeeaara pontHIcum\omnium vitae, notae A indicée opportunk^operj/ et studib Caroli Cocquelinss. Tomus quintus, pars tertia, ab anno XII Clementis VIII neque ad annum VI Pauli V, scilicet ab anno 1603 neque ad 1610. I Romae, MDCCL11I, typia et aumptibua Hieronymi Mainardi, nuperiorum facultate et privilegio oanetistimi-

D ... Tomus quintus, pare quarta, ab anno VII Panli V usque ad annum I Gregorii XV,'adlioet ab anno 1811 neque ad 1691. Romae, MDCCLIV, typis ri sumptibus de Mainardi·, superiorum..,

In-folio, 9 vol., 10 f. - 433 p., XH-439 p>— Chambéry, séminaire; Lucca, Grande-Chartreuse: Milano, Bibl. naa.;. Milano, aemiaario.

13) Bullae ajammornm pantiOeum, anenae congregationis decreta, ad Augnadnenaee excalceato· •poetantia, nacnon eorumde» et (a»q) fratrum declaration·· in capituli· ganernlibua edita·, Jumu capituli generalia de anno 1740 in unum oolfecu» .ac public·· faci expoeitae, opers admodum reverendi patria David a 8. Maria, qjuadam ordini· ax provincia Pedemontaa deSnitore gaoarali. ae ia Taurinenai diaecati consultori· ·. ofBcii, sub optatiaaimi· auspicii· rihi patris Alexandri a Paaaiose Domini, eoruaidem fratres» excalceatorum congreg. Italiae A Germania· vicarii generali·, aacrae Ro-

•um * Miverealte iaqaisitioaio qaalUteaterie A λ Mer·· congregatio·!· tedteia eoaauùarte. Basse·, MDCCXLII, ex typographie Hteroaymi Mainardi, ••pariorum paraim.

l»-4*, 6 f. (dioatio, approbatio)- 837 p. — Oaaamari, CTrisrilsari.

U) BuBaram (1867-66), ... (Mm «6*· aol. 868 A, n. 18), XI, 196-6VÂ XII, 1-489.

8YNODU8 DIOBCBSANA FUNDANA
1606 mail 98.

Synodes dioooaaana Fuadaaa ia Italie, eatebiata di· U maii 1806, sub loeano Baptiata Compartal, •piaoopo Fundano.

Exatant constitutione· synodal·· h opsre mai titains:

Constitvtiones «t decrets edita in aynodo dioel eesana Fundana, qvam lo. Baptista Comparinvs, Doi A apoatoltena aedia gratia episcopus Fondera·, habuit anno Domini MDCV, t kaL innij. Roma·, apad Oarolum VulBettnm, MDCVI, syperiorvm parmisav.

In-4·, 184 p. — Milano, Ambrosiana: Rome, VallicelUana.

SYNODUS DIOECESANA ANDEGAVENSIS
1605, cire· maii 99.

Synodua dioeeeaana Andegavensis in Gallia, B celebrata eiroa foetum Pentecostes, id est eiroa diem 99 maii 1606, aub Carolo Miron, epiaoopo' Andegavenai.

.Exatant constitutiones aynodale· in opere oui titulua:

Statvts de diocèse d'Angers, (1680), ... ftttalus sapro eri. 396 C), p. 338-41.

SYNODUS DIOECESANA CURIENSIS
1606 iunii 7.

Synodus dioeceeana Curiensis ia Helvetia, oelebrata die 7 iunii 1606, sub loanne Flugi-Aspermont, episcopo Curienai.

Exstant oonatitutionea aynodalea in operibus quibus tituli:

1) Decreta et constitvtiones reverendissimi ot illvstrissimi in Christo principis ac domini domini loanais, Dei gratia cpiscepi Curiensis, pro vniuerso sui epiaeopatns clero conscripta. Cum facultate superiorum, Constantia·, ex officina Nicolai Kelt, episcopi Constant, typograpbi ordinari), M.DC.V.

In-4* minori, 36 fcn. — Roma, Propaganda.

Fol. 9: „Quas decreta latius per totius episcopatus visitationem et aynodi dioeoeeanae quam, Deo dante brevi intendimus, celebrationem extendero etatahnu·.**

9) Lfinig, *8pieil.* eoriw., eontin. H, part. I, p. 441.

3) Bohannat et Hartsheim, Coacti·· Germemae, (1769), . . . (MuAm supra eri. 419 D), VIII, 636-66.

8YNODU8 DIOECESANA CULMEN8I8
1606 iunii 91.

Synodua dioeeeaana Culmensia in Polonia, oele- C brata die 91 iunii 1606, aub Laurentio Gembicki, •piseopo Culmensi.

Exatant constitutiones synodales in opere cui titulus:

I) Bohannat et Hartsheim, Coacti»· Gar—rioa, (1769), .. ftitate *tufru eri.* 419 D), VIII, 666-69.

De hae aynodo confer etiam opus cui titulua:

J) Decretales summorum pontiloam pro regno Polonia· et conatitutionee synodorum provincialium et dioeeesanarum regni ejusdem, ad eum—m collectae, cum annotationibus, daclarationibue, admonitionibus et additionibus ex historia, jure ecclesiastioo universali et jure civili regni, curantibus plerisque sacerdotibus Posnanienaibus editae, tomus I complectens librum I decretalium. Editio innovata. Poenariae, sumptibus Jaroslai Leitgeber, M. DCCCLXXXIII; Varsoviae, Gebethner A Wolff.

In-4*, 1 L·IV-361 p.-9 *f.* (index). — Paris, Bibi, nat. B 8630. A

«Opua redactum a Chodynski et Likowski. T. 1, p. 4: ,1606; synodus dioeeeaana Culmenaia, sub Laurentio Gembicki, Culmae habita.0

8YNODU8 DIOECESANA AGEREN818
1606 iulii 19.

Synodua dioeeosana Agerenste in Hispania, cele- d brata die 19 iulii 1606, snb Antonio Priguert, archipresbyteyo Agerenai.

Do hae synodo eonfer opua «ai titains.

Coaatitvtionee einodriea votare· at novae abbatiatvs nvnc archipreabytaratva Agerea., reeolectae *(tie)* ex synodis dioooaeaaia do 1986 vsquo ad synodum celebratam per illustrem admodumque merendum loannsm Fort, dia 16 iullj 1648. fZa*tipu,]* Anno 1648, eum licentia, Barcinon·, ex typis Antony Lacaualleria.

In-4·, 7 t-179 p. — Parte, Blbl. nat B 9331.

Pasaim In opero, mentio habetur synodi dioec·- •anae celebratae die 19 iulii 1606.

CONGREGATIO ARCHIPRR8BYTBR0RUM DIOECESIS MECHLINIEN8I8
1606 augusti 9.

Congregati· arehipresbytororum dioecesis Maehliaiensis in Belgio, colebreta dio 9 auguati 1606, sub Matthia Hovio, archiepiacopo Mophllnienri.

Exataat constitutio··· synodales ia opero ori titulus:

Van de Velde et do Ram, Neee eeUedie sjmod., (1899), (Muhw aupro eri. 411 C), II, 963-4, ex originali.

8YNODU8 DIOECESANA PRAGENBIB
1606 Septembria 98 -30.

Synodus dioocoeaas PragoMia to Austria, celebrata diebus 98, 99 ot 30 Septembria 1806, mb Zhyuik Berka, arehiepiseopo Prarieoei.

Exetaat eoeetitatiouea eynodalee ia oporibaa quibus tituli:

1) Bynodva arebidiaaeaeaaa Pragensis, habita ab illvatriM. at reverendius. domino d. Sbignoo Berka, Dai A apoatolicae aadia gratia arehiepieoopo Pragen. A principe, legata nato Aç., aano a Chr. natiu. M.D.C.V, in foeto a. Wencealai, principia, martyria ao patroni. Pragae, typia Nigriniania, anno M.D.C.V.

In-8*. 10 f.-968 p.-14 f. (index), cudi 9 fig. — Milano,'Ambroaiana; Torino, Bibl. naa.; Veroelli, Euaebiana.

Fol. 6: „8ynodum dioeceeanam videlicet, quae per annoa ferme treoqatoe numquam celebrata fuit, oongregavimua.|* / \ B

9) Orationes aynodalea, sacrae, bellica *(tie)*, funebres; auctore reverendo domino Georgio Bartholdo Pontano a Breitenberg, a. m. ecelee. Pragenaia praeponito. Olom. A BuHia'e. canonico, proth. epost., com; Palat., archiepieoopatua Pragenaia official). "Paalm, XXVHI: Afferte Domino gloriam A honorem, afferto Domino gloriam nomini eiua** Pragae, excudebat loheunee Ottmar, anno M. DCVI.

In-4* minori, 4 f. (dicatio) - 184 p.-l f. (errata). — Besançon, ville.

F. 9-4, opua ab auctore dicatur „Petro Wok a Rosia, domino in Wittingau et Noarohrad, gubernatori domue Rosenbergiae, sacrae caeaareXe maiestatis consiliario.**

P. 1-90: "Oratio de dignitate aacerdotii in ecceleia a. metropolitans Pragenai, primo die aynodi quae fuit inchoata anno 1806, die a. Wencealai C ducia martyria et patroni [98 aeptembria), -habita."

P. 91-31: "Oratio de castitate, habita altero die aynodi a reverendo domino M.Chrietophoro Milldero a Tieffenthal, scholastico et- contionatore o. m. Pragenaia"

P. 39-6; "Aoclamatib cum gratiarum actione habita in aynodo Pragenii, die- e. Hieronymi anno 1606, per reverendum dominum Wolfgangum Sciendorum, abbatem Brumovimeom.*

5) Synodua dioeceeana Ptagemio aaai 1606. Prague, per Ooergium Caornoeb, 1684. — Ipoe aoa vidi.

4) Behaanat ot Hartahoim, ObMlKe Oermmfei, (176»), ... fMuAw *enfn* aei.413 D), VIII, 870-763.

Do hae aynodo confer etiam opua cui titulua:

6) Btatvta provincialia Emeati, archiepiacopi primi Pragenaia, ante annor dvcentoa ot octoginta novem pvblicata, opera, stadio, aumptibua reverendi domini Georgii Bartholdi Pontani a Breitenberg Ao., *t.* metropolitanae eceleeiae Pragenaia praepoaitj, Olomuoenaia A Buditeenaie canonici, prothonotarij apoatolici, comitio palatini, arehiepiacopatna officialia A vicarij generalia, e tenebris in lucem producta. Pragae, imprimebantvr apvd Nicolavm Strava, anno M. DC.VI. *[Injitu:]* Pragae, imprimebantvr apvd Nicolaum Strena. anno M DC.VI.

In-4*. 44 fag. — Begançon, ville.

F. 9, opua ab auctore dieatur "Iohanni Stepuano Ferrerio, epiacopo Vercellensi, comiti, Pauli papae V et aedia apoatolicae ad Rudolphum II imperatorem, Hungarian et Bohemian regem eum potentate legati de latere nuncio,|* aub data: "Pragae, anno 1606, die a. Stephani* (96 decembria). In dicatione haec habentur: "Ut ad atatuta Erneetina revertar, exemplaria manu *scripta tria et* unum aed incorrectissime impreosum Planae anno 1317 £fbri» corripe.- 1617| conquisivi, et ningula fideliter contuli . . .**

F. 9, mentio aynodi dioeceeanae Pragenaia, celebratae anno 1606, diebua-aa. Wencealai, Michaelis et Hieronymi [id oet diebua 98, 99 ot 30 aeptembria].

Erneotua von Pardubia, primae arcbiopiaeopua Pragenaia, hanc aedem tenuit ab anno 1343 ad 1364, (Game, Seriae epwcqperum, 1873,. p. 303). Felaum eat ergo dicere, ut in titulo habetur "Otatuta ante annoe 98» publicata*-, quia ex aano impreeaionie 1606. ai excipias annoe 989, haboe annum 1317, io quo nondum .vivebat Erneotua. Forte legendum: "tote annoe 949" vel "969.** — *NoA I B.* Martie.

SYNODUS DIOECESANA 8EGOBIEN8I8
1606 novembria 13.

Synodua dioeceeana Segobienaia (Sogovia) in Hiapania, celebrata dip 13 novembria 1606, aub Petro de Caatro et Nero, epiacopo Segobienai.

De hac aynodo confer.
Gama, *Stritt tpitetptnm,* <1873), p. 71.

SYNODUS DIOECESANA ALEXANDRINA IN ITALIA
1606. ?

Synodua dioeceeana Alexandrina in Italia, celebrata anno 1606, aub Petro Géorgie Odeacalchi, epiacopo Alexandrino. D

De hac aynodo confer opua cui titulua:
Decreta, (1608), ... *(titihu mfra* oeL 987 D). p. 89-69.

CANONE8 ECCLESIAE GALLICANAE, COLLECTORE BEHOT1O
1606.

1) Canones eocloeiaatioi, ad eccleaiae Gallicanae vaum, ex libris sacria atudioae collecti, opva omnibva archiopiecopia, episcopia coteriaquo parsonic ecoloeiaatieie vtilo A nocomarium, ad illvatriaaimvm cardinalem d. d. loievaaevm, arohiepiMopem Rothomagonaem, sacri eodoeiastieornm ordinum concentus praeeideiq. Pariaiia, apvd Nicolavm dv Foood, via lacoboa ad larigne aurei Vasia, 1606,

In-8*, 8 fan.- 60 fou. — Paria, Sainte-Geaovihve.

F. 9-6, dicatio: "IllustriMimo cardinali d. d. loieuaaeo, archiqpiaeopo Rothomageari, esori convent» Pariaieuaia praecidi, Adrianne Behotiua, archidiaconus maior a. p. d. ... — Lutet. Paria., aano 1606, id. sept.*

9) Eadem editio impreoea eodem anno, aed Pariaiia, apud Chevalier. — Ipoe non vidi.

SYNODUS DIOECESANA B18UNTINA
1605.

Synodus dioecesana Bisuntina in Galli·, celebrat· anno 1605, sub Ferdinando de Rye, archiepiscopo Bisuntino.

De had synodo confer 4pus cui titulus:

Dictionnaire universel et complet dee concile· tant généraux que particulier·, d·· principaux synodes diocésains et de· autre· assemblée·'ecclésiastique· le· plus remarquable·, composé sur le· grande· collection· de concile· le· plu· estimées, et à l'aide de» travaux de d. Ceillier, du p. Richard, de· auteur· de Ihistoire de l'église gallicane et de· autres histoire· de l'église les plus célèbre·, ■oit ancienne· «oit moderne·, «oit française· «oit étrangère·; rédigé par M. l'abbé Peltier, prêtre du diocèse de Paris; publié par M. l'abbé Migne, éditeur des cours complet· «ur chaque branche de la science religieuse. Tome premier, 3 vol., prix lé franca. Chea l'éditeur, aux atelier» catholiques du petit Montrouge, barrière d'enfer de Pari·, Î846.

In-4·, 2 vol., 1332 col. — Lyon, abbé Martin; Paris, Bibl. nat.

T. I, col. 329, syfl. dioec. Bisuntina annd 1605.

CONVENTUS GALLICANI CLERI
1605.

Conventus Gallicani cleri, habitus annis 1605 B et 1606.

De hoc conventu confer opera quibus tituli:

1> Avis et censure de l'assemblée générale du clergé de France, tenue è Pari· en l'année 1605-1606.

Grenoble, ville, codex m·, 1339, saeculi XJUI, n. 4. — Cf. *Calai, de» nu». de» diparlenient».* VII.

2) Procès-verbal de l'assemblée générale du clergé tenue è Paris, en 1605.

Grenoble, ville, codex ms. 1873, saeculi XVIII.— Cf. VW., VII, 599.-

3) Asaemblée. générale du clerg^· de France, en 1605t. et 1606.

Orléans, ville, codex ms. 873. «aeculi XVIII, fol. 1-352. — Cf. *ibid.,* XII, 314.

4) Procès-verbaux de· assemblées du clergé durant le années 1600, 1602. 1605, 1610 et 1619.

Orléans, ville, codex m·. 874, saeculi XVIII, 360.242 millim., 379 f. — Cf. *l. c.*

5) Remonstrance dv clergé de France, faicte au roy le 5 de decembre 1605, par le reuerendis■ime pere en Dieu messire Hierosme de Villar», archeuesque A comte de Vienne, conseiller de sa majesté en ses conseils priué A d'estat, assisté de monseigneur l'illustrissime A reverendissime cardinal de loyense, À de messeigneurs les aroheuesque·,'euesque·, A autre·.deputes dudiot clergé, è l'assemblée generale d'iceluy tenué è Paris, audiet 'an 1605. A Lyon, par Clavde Morillon, imprimeur de monseigneur le duc de Montpellier, 1606, auec permission.

In-8 minori, 38 p.-1 f. — Lyon. Terret.

P. 3-6, praefatio loachimi Du Bellay. Andegavensis.

6 et 7) Odespun, *Concilia Galliae,* (1645 et 1646) ... *(tihihu nepra eol.* 257, n. 1, et 802 C, n. 5), p. 570-8 («ub data 1606).

SYNODUS DIOECESANA MEDIOLANENSIS
1605.

Synodus dioecesana Mediolanensi· in Italia, c celebrata anno 1605, sub Frederico Borvomaeo, archiepiscopo Mediolanensi.

De hac synodo confer sermonem eidsdem archiepiscopi dictum in synodo habita anno I6<<5, exstat in opere: .

Frederico Borromeo, *I tacri* rayibaammbkrino-*doli,* (1632), I. 116-44.

SYNODUS DIOECESANA POTENTINA
1606 aprilis 2.

Synodus dioecesana Potentina in Itali·, celebrata die 2 aprilis 1606, sub Caspars Cardoso, episcopo Potentino.

Exstant constitutione· synodales in opere cui titulus:

Constitvtiones et decreta dioecesanse synodi Potegfinae, ab illustri admodum A reuerendissimo domino f. Gaspare Cardoso, Dei A apostolicae sedis gratia episcopo Potentino, editae die secundo aprilis 1606. Romae, ex typographie Gultielmi Facciotti, M.DC.VI, svperiorvm permisse.

In-4·,. 110 p.-l f. (index). — Paris. Bibl. dat. B 2168'; Roma, Aleuandrina.

SYNODUS DIOECESANA ASTENSIS
1606 aprilis 10.

Synodus dioecesaA Astensi· in Italia, celebrata d die KLaprilis 1606, snb Stéphane Ajaasa, epiacopo Astenn.

De hac aynodo confer opus cui «titulus:

Constitutione·, (sine anno), *(tituhu tupra eol.* 954, n. 2).

SYNODUS DIOECESANA BOBIENSIS
1606 aprilis 11.

Synodus dioqeesana Bobiensis in Italia, celebrata die [I aprilis 1606, sub Camillo Olario, episcopo Bobiensi.

De hac synodo confer opera quibus tituli;

1 Synodus, (1758), . . . *(tituhu ctipra eol.* 123 C, n. 1).

Foi 5: .1606. undecima.mensis aprilis,ab eodem \ f '· i «vnndus Bobieniis cleri, quae pariter manuscript· et inedita exatat in apiacopali arohivio.**

2) Synodus, (1899), ... *(titula» cupra coi.* 124C, n.2).

Pag. X, »1606 aprilia 11, ab eodam episcopo .[Camillo] Aulari· peracta fuit quarta synodus quae pariter extat inedita.**

SYNODUS DIOECESANA BURDIGALEN8I8
1606 aprilis 18.

Synodu· dioeoeaana Burdigalensis in Gallia, oelebrata in civitate vulgo dicta Blaye, die 18 apriiia 1606, sub Francisco d'Escoubleau de Sourdi·, archiepiscopo Burdigalensi.

De hac synodo confer opus cui titulua:

Ordonnance· et oouatitvtioni synodales, decreta et reglement· donne· av diocese de Bovrdeavs, pvia l'an M.DC jusque· à preaent. en diuerses années A occurences, par monaeignevr l'illvatrisaime A reuerendiaaime cardinal de Sovrdis, aroheuesque de Bourdeau· A primat d'Aquitaine, rediges 'en diuer· tiltrea, par commandement de mondit aeigneur. A Bovrdeava, par lac. Miliangea, imprimeur ordinaire du roy, A Cl. Mongirovd, marchant libraire, 1621.

In-8*, 387 p.-8 f. (index). — Carpentraa, ville; Le Mans, ville; Pari·. Sainte-Geneviève.

SYNODUS DIOECESANA TAURINEN818 III
1606 iunii 6-7.

Synodus dioecesana Tnurinensis III in Italia. celebrata diebus 6 et 7 iunii 1606, sub Carolo Broglia, archiepiscopo Taurinensi.

Exatant constitutione· synodales in opere cui titulus;

Constitvtioni della terza.sinodo (Jiocesana, celebrata dall' illustrissimo A reuer'·" monsignor Carlo Broglia. arciuescouo di Torino, nella sua chiesa metropolitans, li 6 A 7 di giugno 1606. *[Ituàgnt.]* In Torino, appresso Aluigi Pizzamiglio. atampâtor archiépiscopale, MDCIX. *[Pag. 12, afttr titultu:/* Constitvtioni della qvarta synodo diocesana celebrata dall· illustrissimo A reu** monsignor Carlo Broglia, arciueacovo di Torino, nella sua chiesa metropolitans, li 19 di nouetnbro 1608.

In - 4·, 28 p. —/Torino. Bibl. naz.

SYNODUS DIOECESANA VALLI8OLETANA I
1606 iunii 11-3.

Synodu· dioeceeana Vallisoletana I in Hispania, celebrata diebus 11. 12 et 13 iunii 1606, sub loanne Baptista de Azevedo, episcopo Vallisoletano.

Exstant constitutiones synodales in opero eui titulua;

Conatitveiones synodales fecbas y promulgadas en la primera synodo que se célébré en la ciudad y obiapado de Valladolid, por el ili" y r" aerior don luan Baptist^ de Azeuedo, patriarcha de las Indies, segundo*obiapo dei dicho obispqdo, .e inqui«" apostolico general en loa reyn"· y"seiiorios de au mag4 *[Intignt.]* En Valladolid, en casa de Juan de Buatillo,' aiio de 1607.

In-4°. 16 fan.-164 fcn.-9 fsn. (index), eum fronte inaculpta. — Astorga, seminario; Escorial; Paria, Bibl. nat. B 426; Paris, Arsenal.

Fol. 162, haec aynodua dioecesana celebrata est diebus 11, 12 et 13 iunii 1606.

SYNODUS DIOECESANA PISCIENSIS
1666 iulii 3-5.

Synodus dioecesana l'isciensi· in Italia, celebrata diebus 3. 4 et 5 iulii 1606. sub Stéphane Cicchio, praeposito Pisciensi.

Exatant oônstitutiones synodales ' in opere cui titulus: /

Decreta dioecesanae synodi Piacienais. a reverendis·. patre domino Stephano Cicchio. Dei A apo- C atolicae sedia gratia praeposito A loci ordinario, habitae anno Domini 1606. V. IUI A III nonas iulii. *[Intign·.]* Florentiae, apud Volemarum Timan. Germanum, MIX'VI. superiorum permissu.

Iu -4°. 4 f.-160 (mendo·· 162) p. — Paris. Bibi, nat. B 2156.

CONGREGATIO ARCHIPRESBYTERORUM DIOECESIS MECHLIN1EN81S
1606 augusti 8.

Congregatio archipresbyterorum dioecesis Mechliniensis in Belgio, celebrata die 8 augusti 16<H>, •ub Mattbia Hovio. archiepiscopo Mechliniensi.

Ratant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Van de Velde et de Ram, *Nota collectio tgnod.,* (1829) . . *(titului tupra coi.* 411 C). II, 264-5, *rjt originali.*

SYNODUS DIOECESANA NUCERINA I
1606 septembris 29.

* Synodus dioecesana Nucerina I in Umbria (Italia), u celebrata die 29 septembris 1606, sub Virgilio Fiorenti, epistopo Nucerino.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

1) Synodvs habita ab adm. illustri. A reverendissimo d. d. Virgilio, episcopo Nvceriae, anno Domini M.D0.VI. /Ztutyn·./ Pervsiae. apud haeredes Marci Naccarini,"M.DC.XXII, superiorum permissu.

Itt-8·, 4 f. - 346 p. — Faris. *Bibl. nat. B 5508: Roma, Vallicelliana.

P. 2, haec synodus dioecesana indicitur ad diem 29 septembris 1606.

P. 329: ,Cum post primam a nobis celebratam synodum tres alias. Deo adiuvaute. habuerimus.4

De hac synodo confer etiam opus cui titulus

2) Decreta çx quincta *(tic)* A sexta synodis, ab eodem reuerendissimo d. d. Virgilio Floreutio, Pervsino, episcopo Nvcerino, annis *[dtttt ttrbtmt nn»/,.* Nuceriae, rite celebratis. *[Intignt.]* Pervsiae, ex typographie episcopali, apud Angelum Bartolum, superiorum permisse, M.DC.XXX.

In -8·, 51 p. — Roma, Vallicelliana.

Synodorum annus non indicatur. Eiusdem, episcopi synodus prima celebrata eat anno 16<>6.

8YNODU8 DI0B0E8ANA AMDEGAVEN8I8
IMS, aim Mtobria'IS.

Synodua dioeoeaaaa Aadegaveaaia ia Galli·, A celebrata area feat·· UMii Luc··, id *Mi* cirea diem 18 oetobri· 1606, tab Carolo Miro·, opiaoopo Aadegavenai.

Exataat^eoMtitatiaaM ia opera eai tit·)··:

Statvts dv dioadaa d'Angers, (IMO), ... (IMw «aprw ··<. SM C), p. M I-6.

SYNODUS DIOECESANA 8PIREN8I8
1606 novembria 14.

Synod·· dioeceaana Spirenaia ia Germania, celebrat· die 14 novembria 1606, aub Eberhardo do Dienheim, epiacopo Spirenai.

Exatant oonatitntion·· synodales in opere cui titulua:

Collectio prooeaanum aynodalium dioeceaia Spiknaia, (1786), p. 408-S.

SYNODUS DIOECESANA ALEXANDRINA
1606.

Synodua dioeceaana Alexandrina in Italia, celebrata anno 1606, tab Petro Georgia Odeacahthi, epiacopo Alexandrino.

De hac aynodo confer opua cui titulua:

B Conatitutionea, (1609), . . . *(tifahu tupra cel.* 937 D).

Vide notam ibi relatam.

SYNODUS DIOECESANA AVENIONEN8I8
1606.

Synodua dioeceaana Avenionenaia in Gallia, celebrata anno 1606. aub loanne Franciaco Bordini, archiepiicopo Avenionenai.

De hac aynodo confer opera quibus tituli:

1) *Gallia ekrûtiaM,* 1. 836.

9) [Peltier], *Dictionnaire det concilie, (titultu tttpra eol.* 959 A), I, 953.

STATUTA 8YNODALIA DIOECESIS BRIOCEN8I8
1606.

Statuta aynodaiia dioeccaiarBriocenaja in Gallia, edita anno 1606, aub Melchiore de Mareonnay, epiacopo Briocenaii

Exatant conatitutionee aynodalea in opere cui titulua

1) Statvta aynodavx povr le diocèse de' Sainot Brieu, faicta de l authorité de reuerend père en Dieu mesaire Melchior de Marconnay, euesque dudict lieu. l'an 1606. *[Ineigni.]* A S. Malo, par Pierre Marcigay. imprimeur A libraire. M. DC.VI.

In-8°, 137 p. -r- Le Mana, ville- Paria. Bibl. nat. réa. B 17179;

De hac aynodo confer etiam opua'cui titulua:

2(Statuts du diocèae de Saint Brieuc. imprime· par l'ordre de monseigneur l'illustrissime A reverendissime messire Pierre Guillaume de la Vieuxville, evêque & aeigneur de S. Brieuc. *[Intigne.]* A Rennes. chek Pierre André Garnier, imprimeur libraire, au palaia, à la Bible d'or. M.D.CC.XXIII, avec privilege du roy.

In-8', 6 f. - 396 p. -1 f. (index). — Le Mana, ville; Paris, Bibl. nat. B 5548: Paris, Saint-Sulpice.

Fol. 5, haec statuta, edita sunt, extra synodum, die 5 maii 1793.

Fol. 3, mentio statutorum editorum anno 1606.

Fol. 3: „ll y a près d'un siècle (anno 1624) que ees statuts n ont été imprimés, à peine en arrivant dans le diocèse en avons nous pu recouvrer un ejemplaire.·l

SYNODUS DIOECESANA BRIXINENSIS
1606.

Hynodus dioecesana Brixinenaia in Austria, celebrata. anno 1606. aub Chriatophoro Andréa von D Spaur, episcopo Brtxinensi.

De hac synodo confer opus eui titulus:

Actiones et conatitutionee aynodi dioecesanae, quam, anno saero 1900, inatituit atque peregit .Michael -Napotnik princeps epiacopua Lavantinua. sanctitatis suae praelatus domesticus, pontificio solio assistens, caesarei-austriaci ordinis Franciaci loaephi magna cruee insignia, praepositus ecclesiae S. Mauritii 'et S. Magdalenae Frisaci in Carinthia, oses. et reg. capellanus aulicus, imperii auatriaci senatus comitiorumque ducatus Styriae sodalis perpetuus, aerae theologiae doctor, collegii doctorum theologicae facultatis in c. r. universitate acientiarum Vindobonenai membrum, litterariae societatis Leoninae austriacae sodalis honorarius, numismate bellico et numismate iubilaeo memoriali pro armatis copiis condecoratus, etc. eto. *[huigne.]* Marburgi. 1901, sumptibus prine, episc. ordinariatus Lavantini. typis typographies S. Cyrilli.

In-8', 9 f. - 601 · VI p. — Roma, collegio Germanico.

P. 190. 134 et 147, haec synodua dioeceaan* celebrata eat. tribus sessionibus, diebus 4, 5 et 7 septembria 1900.

P. 8. mentio aynodi Brixinenaia. celebratae anno I6ii6.

SYNODUS DIOECESANA DUMIEN8I8
1606.

Synodus dioecesana Dumiensis in Hispania, anno 1606, sub Didaco Gonsales Samaniego, épiacopo Dumiensi.

De hac synodo cf. Gams. *Seriei epiecoporw»,* (1873), p. 59.

STATUTA SYNODALIA DIOBOBSM OKRUNDKN8I8
160·.

Statata synodalia dioecoeb Gerundonsis in Hispania, edita nuo 160·, sub Franeiseo Arevalo de Cuaqo, episeopo Gerundenai.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Constitvtionvm synodalivm Gervndenaivm libri quinqve, compilatae, aeditae A in ordinant redactae tub Francisco Areualo de Cuaço, episeopo Gerudon., de regio consilio, anno M.DCVI. *(iMifu./* Bareiaonae, ex tipographia Sebaetianla Connell», anno 1606.

In-8·, 904bn. (catalogus episcoporum) - 198 fen,-. 8 fen. (index). — Paris, Bibi, nat B 9334; Paris, Maaariae.

Fol. 93-198, appendix documentorum.

CONCILIUM PROVINCIALE GOANUM V
1β0β.

Concilium provinciale, Gonnum V in'Indiis, celebratum anno 1606, sub Alexio de lesll de Meneses. arehiepiscopo Gonno.

De hoc concilio ef. Gams, *Stritt rpitcoponuH,* (1873), p. 115.

CONCILIUM PROVINCIALE TURRITANUM
1606. X

Concilium provinciale Turritanum in Hispania, celebratum anno 1606, sub Andrea Baccalar, arohiepiscopo Turritano.

De hoc concilio confer opus cui titulus:

Constitutiones et decreta in synodo dioecesanq Turritana, quam ili·*** ac rev"M dominus d. Didacus Marongio Delrio, professor emeritus juris canonici in hac Sassaritana universitate, Dei et apostolicae sedis gratia archiepiscopus Turritanus, primas Sardiniae et Corsicae, episcopus Plovacensis ac Sorrensis, abbas 8. Mariae de Paludibus, prior 88. Trinitatis de Bacargia, vexillarius s. Romanae ecclesiae, etc. etc. etc., habuit in oratorio ven. seminarii Tridentini, diebus 1, 9,'3 et 4 septembris anni 1877, trigesimi secundi gloriosi pontificatus Pii papae IX. Baceri, ex typographie J. Dessi, MDCCCLXXVII.

In-8', 948 p. — St.-Gallen, Stiftabibliothek.

P. 941: „Andreas Baccalar. (archiepiscopus Turritanus], anno 1606, synodum provincialem, praeaentibue episcopis Ampuriensi, Bosan. et Algériens!, necnon abbatibus de Bacargia et de Salvennero, celebravit, quae inedita mansit; eius tamen exemplar in Turritano capitulari archivio servatur." Nota Matthaeii.

SYNODIS DIOECESANA MATHERANA
1607 martio.

Synodus dioecesana Matherana in Italia, celebrata mense martio 16<<7, sub losepbo Rossi, episcopo Matherano.

Exatant constitutiones synodales in opere cui titulua:

Conatitvtionea et decrete conditp in synodo dioeeesana Matherana. quam illvatrissimvsOt reverendi». d. loseph de Rvbeis. i. v. d.. Dei et apostolicae· aedis gratia archiepiacopva Matheranvs et Achervntinvs, Matherne habuit, de mense marty anno M. DC.VII, Paulo V pont. max. Romae, apud Petrum Manelphum, M.DC.VIH, svperiorvm permiasv.

In-4". 149 *(mendose* 49) p. — Roma, Aleasandrina.

SYNODIS DIOECESANA RAVENNATENSIS I
1607 maii 3.

Synodua dioecesana Ravennatensia I ini talia, celebrata die 3 maii 1607. sub Petro Aldobraodini. archiepiacopo Ravennatensi.

Exatant constitutiones aynodales in opere cui titulua

Decreta dioeceaanae «ytrodi Ravennatis primae, ab illvstrisa·*** et reverendi»·*·* d. Petro Aldobrandino, tituli 8. S. loannis A Pauli a. R. e. presbytero cardinali A camerario, aanctaeque Rauennatis ecclesiae archiepiacopo. celebratae anno M.DCVII. die III maij; accesserunt tabulae bullarum quarundam summae A instructiones nonnullae, ad faciliorem synodi exequutionem. /InaignsJ Venetiis, M. DC.VII. apvd Ivntaa.

In-4*. 96 fan. -119 fcn.— Paria, Bibi. nat. B9173: Vercelli, Eusebiana.

De hac aynodo confer etiam opera quibua tituli:

9) Synodus, (1791), ... *(tiluitu mpra* eoi. 89C).

„*Petrue* Vili Aldobrandinus, Florentinus, archiepiscopus Ravennatensis, dioecesanam synodum celebravit (die 3 maii] 1607, (die 17 Octobris) 1609, (die 90 novembria) 1613 et anno 1617."

SYNODUS- DIOEÇESANA BPIREN8I8
1607 inaii 8.

Synodua dioeceaana Spirenais in Germania, celebrata.die 8 maii 1607, sub Eberbardo de Dienheim, episcopo Spirenoi.

Exatant conatitutiohes in opere cui titulua:

Collectio processuum synodalium dioecesis Spirenais, (1786). p. 409-10.

CONCILIUM PROVINCIALE MECHLINIEN8E
1607 iunii 26- iolB M0.

Concilium provinciale Meohlinieaaein Belgio, a celebratum a die 35 iunii ad diem 90 iulii 1607, aub Matthia Hovio, archiepiaoopo Mecblinienai.

BlblingrtpM·:

1) Analecta ad concilium provinciale Mecblinienae. Incipit: ‚Aηηo 1607, die !)5 iunii/ — Bruxellea, Bibi, royale, codex ma. 16671, saeculi XVIll. — Cf. [Marchai), Cbl. daa assa. da In *Mi. rogale <iee duc» dt Bourgogne,* (1849), 1.334, n. 16671.

9) Decreta et atatvta aynodi provincialia Meehlinientia, die vigesima sexta mensis iunÿ anni millesimi sexcentesimi septimi, pontificatus a**l iri Christo 'patria ae d. a. d. Pavli diuina prouidentia papae 1' anno- tertio inchoata.e. & vigesima die mensis iulij eiusdem anni conclusae, praesidente in ea r«* et ill"" in Christo patre ac domino d. Mat» this Hovio, archiepiacopo Mecblinienai, praesenti*- B busqué omnibus epiacopi» comprouiucialibus. Antverpiae. ex officina Plantiniana, apud lonnnem Moretum. M. DC.VIII.

In - B". 127 p. — Paris. Bibi. nat. B 9398 et 5643; Paris. Saint - Sulpice; Paria. Sainte ‡ Geneviève; Roma. Vaticana.

I*. 4. mentio concilii celebrati anno 1570. a cardinale Granvollano, archiepiacopo Mecblinienai, ac iterum Lovattii anno 1574.

3) Decreta ot atatvta synodi provincialis Meeblinienaia, die vigesima sexta mensis iun(j anui millesimi sexcentesimi septimi, pontificatus sanctissimi in Christo patris dc d. n. d. Pavli diuina prouidentia papae V anno tertio inchoatae, & vigesima die mensis iul[j eiusdem anni conclusae; praesidente in ea r** & ill"· in Christe patre ac domino d. Matthia Hovio, arebiepiscopo Mecblinienai, praeaentibuaque omnibus episcopis comprouineialibua. fZnaiynsJ Antverpiae, ex officina l^antiniana Baltbasoris Moreti, M. DC. XXXI11.

. In - 8*, 197 p. — Gand, université ; Lyoq, ville : Milano, Ambrosiana ; Patria, Bibi. nat. ; Paris. Saint-Sulpice; Paris. Sainte-Geneviève.

4) Decreta synodi provincialis Mechliniensis. Antverpiae. ex officina Plantiniana. apud viduam et haeredes Baltbasaris Moreti, 1680. — Ipse non vidi.

5) Coleti, Conctl., (1798), XXI, 1433-78.

6) Schannat et llartaheim. *Concilia Germaniae,* (1769). . . . ftitulus *ettpra coi.* 412 ID. VIII, 767-98.

7) Nova (1783), . . . *(titula» eupra coi.* 125 B). p. 111-2O0.

8' Van do Velde et do Rain, *Nona collectio* synod., (18281, .. . *(tifulu» nipra coi.* 411 C). 1, 229-438,

' 91 Mansi. *Concit.,* (19021. XXXIV, 1433 78.

SYNODUS DIOECESANA COLONIENSI»
1607 septembris 11.

Synodus dioecesana Coloniensi» in Germania, celebrata die 11 septembris 1607, sub Ferdinando von Bayern, archiepiacopo Colonienai.

Exstant constitutiones in operibus quibus tituli: C

II Chapeauville; *Geeta pontificum heodieneium,* III. 645.

21 Ldnig. *Spicii, eccleeiaet.,* «aatin. I, p. 873.

3) Schannat et Ilartzheim. *Concilia Germaniae,* (1769-, . . . *(titulue mpra eoi.* 412 D>, VIfl. 764-7.

1607 septembris 15.

Synodus dioecesana Luceoriensia in Polonia, celebrata in civitate lanoviae. die 15 'septembris 16·>7„ »Ub Martino Sxysskofrski". episcopo Lueeoriensi.

De hac synodo confer sequetis testimonium ‚1607. synodus dioecesana (.uceorienaia, sub Martino Szyezkowski. Janoviie. die 15 septembris et sequentibus diebus celebrate, et a sanctae sedis apostolicae nuntio, illustrissimo Siinoneta. approbatu/

[Cliodynaki et Likowski). *Decretale» pro regno Poloniae,* (1883). ... *(titula» eupra* coi 955(b. 1,4.

Huius epiacopi nomen non invenitur in Gams. *Serie» epiecoporwn,* (1873), p. 363.

SYNODUS DIOECESANA WRATI8LAVIEN8IS
1607 septembris 17.

Synodus dioecesana Wratislaviensis in Polonia, p celebrata die 17 septembris 1607. sub Alberto Baranowski, epiacopo Wratialavienai.

Dc hac aynodo confer. aequena toatimonium ‚1607, synodus dioocésana Wrutislaviensis. Alberti Baranowski, dio 17 septembris. Wratislaviae/

[Cbodynski ot Likowski„ *Decretale» pro regno Poloniae,* (1883). *(litulu» »upra eoi.* 955 C). I, 4.

SYNODUS' DIOECESANA cracoviensis
1607 aeptembria 18.

Synodus dioecesana Cracoviensis in Polonia. celebrata die 18 septembris 1607, sub Petro Tylicki. epiacopo Cracovienai.

De hac aynodo confer sequens testimonium: ‚16u7. synodus dioecesana Cracovienaia, sub Petro Tylicki, dic 18 septembris. in eccleaia collegiata Omnium Sanctorum habita/ |Uhodynaki et Lik'owaki|. *Décrétait» pro regno Poloniae,* (1883). . . . *(titulue eupraed.* 955 C), I, 4.

CONCILIUM PETRIC0VIEN8E 'PROVINCIAE GNE8NEN818
1607 octobria 8-12.

Concilium provinciae Gneenenaia in Polonia, Velabratum Petricoviae, diebus 8, 9, 11 et 19 octobria 1607, sub Bernardo Maeiejowaki. archiepiacopo Gnesnenai.

MUtojmphla:

1) Concilivm provinciale regni Poloniae quod, Pavio V pontifice, Bernardvs Macisiowski. a. R. a. preab. cardll* tit. 8. Ioannia ante Portam latinem, archiépiscopal Gneanansis, legatu· natui A regni Poloniae primae primuique princeps, babnit, Petrieouiae, anno Damini M.DC.VII. Cracoviae, in offic. Andreae Petrieouij. ·. r. m. typographi. anno Domini 1630.

In-4·, Ji fan; — Paria. Arsenal; Parii. Bibl. nat. B 3346

Fol. 3, hoc provinciale*concilium celebratum eat r die 8 ad diem 13 oetobria 1607.

3) Conititvtionei tynodorvm metropoiitanae eccl. Gnesnensis provincialivm. authoritato aynodi prouincialii Gembicianae, per deputatoa recognitae, jussu vero & opera ill"" ac rnd"" domini d. Ioannia Wezyk, Dei A apostolicae aedi· gratia archiepiaeopi Guesnen.. l. n. r. p. p; editae. Cracoviac, in officina Andrcae Petrieouij. a. r. m. typographi. anno Domini M DC. XXX.

In-4", 14 f.-417 p.-12 f. (index.!. - Paria. Bibl. nat. B 3345.

Habentur etiam alii tituli cuiuaque partia impressae anni· lt»07, 1621. 1628 et 1634.

3) *[Titulut partii I]* Constitutione· lynodorum metropoiitanae ecclesiae Gnesnensis provincialium, authoritato aynodi provincialis Gembicianae, per deputatos recognitae, jussu voro & opera illustrissimi dt reverotidiaaimi doniioi ‹l. Ioannia Wezyk, Dei & apostolicae sedis gratia archiepiaeopi Gnesnensis, l. n. r. p. p. editae. Cracoviac. in typographie collegii majoris vniver. Crucovien. reimpjessae. anno Domini 1761.

[Pari II :] Concilium provinciale regni Potaniae, quod, Paulo V pontifice. Bernardus Maciejowski, s. 11 o. presb. cardinalis tit. S. Journos ante Portam latinam, archiepiscopus Gnesnensis. legatus natus & regni Poloniae primas primusque princeps, habuit, Petricoviae, anno Domini M. DC.VH. Cracoviae, in offic. Andrcae Petrieovii, s. r. m. typogr.iphi, anno Domini 1630.

[Part III:/ Synodus provincialis Gnesnensis provinciae, sub illustrissimo & reverendissimo domino d. Laurentio Gombioki, Dei A apostolicae sedis gratia archiepiscopo Gnesnensi, legato nato, regni Poloniae primate primoque principe, Petriooviae, anno Domini milleoimo sexcentesimo vigesimo primo, die vigesime sexta mensis aprilis celebrata. Cracoviae, in officina Andreae Petrieovii. • r. m. typographi, anno Domini M. DC.XXIV.

[Part IV:] Synodus provinoialia Gnesnensis provinciae. sub illustrissimo A reverendissimo domino d. Joanne Wezyk, Dei A apostolicae sedis gratia archiepiacopo Gnesnensi, legato nato, regni Poloniae primate primoque principe. Potricoviae, annd Domini millesimo sexcentesimo vigesimo octavo, die vigesima secunda mensi· inaij celebrata. Cracovian, in officina Andrcae Petrieovii. a. r. m. typographi,'anno Domini M. DC. XXIX.

[Eadtui part IV:/ Synodus provincialis sub illustrissimo A reverendissimo domino d. Joanne Wezyk, Dei A apostolicae sedis gratia archiepiscopo Gnesnensi, legato natb, regni Poloniae primate A primo principe, Varsaviae. anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo quarto, die decimatertia mensis novembris eelebrata. Cracoviae. in officina Andrcae Petricovij, s. r. m. typographi. anno Domini M. DC. XXXVI.

[Part F.] Synodus provincialis Gnesnensis provinciae, sub illustrissimo A reverendissimo domino d. Mathia Lubienski, Dei A apostolicae «edis gratia archiepiscopo Gnesnensi, legato nato regni.Poloniae primate A primo principe. Varjtaviae. anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo tertio, die octava mensis novembris celebrata. Ibidem, in officina Petri Elert, ·. r. m. typographi, anno D. 1646.

In>-4". 5 partes. 4 f -416 p.-11 f. (index), 11 fsn.. 35 fsn.. 21 fsn.. 63 fsn. — Rotnq, Propaganda.

De hoc concilio confer etiam sequens testimonium.

4) „Synodus provincialis sub Bernardo Maciejowski. Petricoviae, diebus 8, 9, 11 et 12 oetobria anno 1607 celebrata, et a Paulo V anno 1608 approbata." [Chodyaski et LikowskiJ. *Decretal»» pro regno Poloniae,* (1883'. . . . *(titulut tupra eoi.* 955 C). I. 1.

SYNODUS DIOECESANA SPIRENSIS

1667 novembris 13.

Synodus dioecesana Spirenaia in Germania, celebrata die 13 novembris 1607. sub Eberhardo de Dienheim, episcopo Spirensi.

Exstant constitutiones «y/iodalee in opere cui titulus:

Collectio processuum «ynodalium dioecesis Spirenais, (17H6>. p. 410-2.

SYNODV8 DIOECESANA BARENSIS

1607 decembria 28-31.

Synodus dioecesana Barensts in Italia, eelebrata diehus 28, 29 et 31 decembris 1607, sub Decio Caracciolo Rufo, archiepiacopo Barenai.

Exstant constitutiones synodales in opere cUi titulus:

Constitvtionos aeditao in dioecesana synodo Barenai, quam illustris». A reuerendiss. d.-Decivs. Caracciolvs, Dei ot apost. sedis gratia archiepiscopvs Baren, et Canvsli, habvi^ anno Domini MDCVII, die xxviij decembris; cum indice librorum, titulorum A eorum quae toto volumine continentur: addito catalogo archiep. vaque ad hunc diem. Barii, apud Antonium Pacem. MDCXI.

In-4*. 6 f,-141 p,- 7 f. (catalogus episcoporumb — Paris, Bibl. nat. B 1.984.

Fol. anteriori 3: ‚Ne sancta dioecesana synodus . . . quatuordecim fore annorum spatio omissa, diutius differatur . . .'

SYNODI S DIOECESANA ALEXANDRINA

1607.

Synodus dioecesana Alexandrina in Italia, celebrata anno 1607. sub Petro Georgio Odescalchi, epiecopo Alexandrino.

De hac synodo confer opus cui titulus.

Constitutiones, (IBieJi, ... *(titulut tutpra eoi.* 937 D).

Vide notam ibi relatam.

8YNODU8 DIOECESANA BI8UNTINA
1607.

Synodus dioeoeaaha Bisuntina ia'Gallia, eelp-A brata anno 1607, sub Ferdinando de Ryo, aatehi-episeopo Bisuntino.

D· hae aynodo confer opus oui titulua: [PeltMr], DMfamnfre das mmüm, (18M), ftifaAw Mgni eoi »69 A), I, 829.

SYNODUS DIOECESAn Z NEAPOLITANA
' 1607.'

Synodua dioeceeana Neapolitana in Italia, oelebrata anno 1607, sub Octavio doAqnaviva, archiepiscopo Neapolitano. ' I "

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulua:

. .1) CoMtitVtionoe diooceaanae synodi Neapolitanae, celebratae ab illvstrias. et reverendis», d. d. Octavio, tt. 8. PraXedis s. R. e, presbytero cardinali de Aquauina, archiepiaeopo Neapolitano, anno Domini MDCVII, Pavio V pont max. *[Indgnt.]* Roman, ex typographie Petri Manelphi, MDCVHI, svperiorvm permisav.

In-4·, 19 p.'—'Paris, Bibi. nat. B 9128.

.De hac synodo confer etiam opus cui titulua:

2) Primo ainodo, (1883), . .. (tihihu supra eoi. 90» C). .

SYNODUS DIOECESANA OVETEN8I8
1607.

Synodua dioeceaana Ovetensis in Hiapania, éelebrata auno |607, sub loanne Alvares de Caldas, episcopo Ovetensi.

Exstant constitutiones tn opere cui titulua:

Conatitutionea synodales del obiapado de Oviedo, heehas y ordenadaa conforme al sancto concilio de Trento, por D. Juan Alvares de Caldas, obispo b de dioho obiapado, conde de Noveila. Valladolid, Juan Godiner de Miliis, 1608.

I In-4*,. 7 f. - 116 p. - 16 f. — Oviedo, Bibi, provincial. — Ipse non vidi.

Hae constitutiones habitae sunt in synodo celebrata anno 1607.

8TATUTA DIOECESIS ROTHOMAÔEN8I8
1607.

' Statuta dioeceeia RotEomageneis ip Gallia, edita, extra synodum dioecesanam, anno. 1607, aub' Francisco de Joyeuse, archiepiaeopo Rothomagensi.

Di his statutis confer oper^ quibus tituli:

1) Instrvction de tnonaeignevr lillvatrissime et reverendissime cardinal de loyevae, Srcheuesque de Rotten, sentant aux arohediacrea *(de)* A visiteurs c des églises de sou diocèse, fZntiywe.) A Oaiilon, par Martin Verac, imprimeur de mondit seignevr, M. DC.VII, auec priuilige.

In-8·, 16 fcn. — Paria, Bibl. nat. B M17.

9) Inetrvction générale dé monaeignevr lillvstrietime et reverendissime cardinal de loyevse, archeueeque de Rotten, primat de Normandye Ae., seruant aux cures, preatre» A autre» personnes ecclesiastiques de ton diocese en l'exercice de leur charge. ffMtyna./ A Oaiilon, par Martin Verbe, imprimeur de mondit seignevr, M.DCVII, auec privilege.

In-8·, 4 fan. (index) - 46 fen.— Paria, Bibi. nat. BMW.

Haéc atatuta 'edita sunt extra synodum.

8YN0DU8 DIOECESANA VALENTINA
1607.

Aynodua dioecesana 5$U^ntina in Hiapania, annb 1607, »ub loanne de -Rivera, epiacopo Valentino.

Exstant conatitutionea in operibus quibus tituli:

I) Omnivm deoretorvm, (1616), ... *(tituitu* supra coi. 149 C).

2) Constitutiones siuodalee de Valencia, 1607, por el b. patriarcha Juan de Rivera, edidit cardinalie de Aguirre. — Cf. La Fuente, *Hid.* red. *Sep.,* (1876), VI, 378.

SYNODUS DIOECESANA BURDIGALENSIS
(608 aprilia 8.

Synodua dioecesana Burdignlenais in GalHa, D celebrata die 8 aprilis 1608, sdb. Francisco d'Escoubleau de Sourdis, arebispisoopo Burdigalensi. .

De hac aynodo confer opus cui titulua:

Ordonnancée, (1621), .. . (tthtius supra *cel.* 961 A),

Eadem forte synodua Burdigalensis promulgata eat in civitate Blaye, Burdigalensis dioecesis, die 39 apr^s 1608.

SYN-1DUB DIOECESANA CftEMENSIB
1608 maii 8.

Synodus dioeceeana Cremensia in Italia, celebrat» die 8 maii 1608, sub loanne laoobo Diedo, «pyropo Crementi.

De bao synodo confer opus oui titulus:

Constitvtionee. (1609).... (NtidM Mgtru eof. 916A). Vide notam ibi relatam.

SYNODUS DIOECESANA ALATRINA
160· maii 31.

Synodus dioecesana Alatrina in Italia, celebrata dis 31 maii 1608, sub Btephano OhirardelU, opioeopn Alatriao.

Mentio habetur in acti» Iaerae viaitatioaia, sorvatis in archivio eathedralia ecclesiae. Mihi eommunieavit rov.d.G. P, FrancaviUa, vicarius generatis Alatrinua , '

CONGREGATIO ABCHIPRE8BYTERORUM DIOECRBU MECHLINIKN8I8
1608 angusti M.

Congregatio archipreeibytarorum dioeeaaia Meeh- a liniMMb in B«lgio,/èelebrata di· 86 anguti IβOβ, sab Mstthia Hovio, arehieplsoope M·oAüηl·η·1.

Exstant eonatitntionee in oper· eui titalw:

V·· d· V*ld· ·* d· Run, Xm• mUn A• spaed., (1899), ... (tifafa* onfre ool. 411 C), Π, 965 -6, « oriffaali.

BYNODUS DIOECESANA NUCERINA PAGANORUM
1606 Mptombrit 7-9.

' 8ynuda« dioeoeaaas Nuewina Paganorum in Italia, eelabrata diebua 7, 8 at 9 septembris 1608, mb Binon· Lunadoro, episcopo Nuoerino.

De ban aynodo confer opns cui titulus:

Constitvtione· sancita· in synodo Nvcerina, quam Bimon. Lvnadorva, Bononais, illiss eocleeia· epieoopva, habvit anno M. DC. IIX. Bvperiorvm p«r-miaav, Bonis, ex typographie Matthaei Florini, 1609.

In-4·, 4 f. - 917 (mendosa 117) p. -11 f. (index). — Lyon, nibeionaiios diocésains; Paris, Bibl. nat. B9137; Piaeenaa,civic·: Roma, Vittorio-Emanuele,

Haec synodua celebrata eet diebus 7. β et 9 aep-tanbris IβOβ.

8YNODU8 DIOECESANA BURGI-SANCTI-DONNINI I
IβOβ octobris 14.

Synodus dioecesana Burgi-Sancti-Donnini I in Italia, celebrata die 14 octobris 1608, sqb loanne Linato, episcopo Burgi-Saneti-Donnini.

Exstant constitutiones in oparo cui titulus:

1) Constitvtiones et decret* condita in aynodo dioecesana ciuitatis Bprgi Suhcti DOnnini prima, qvam habvit perillvetris A reuerendisaimne loannes Linatva, Dei A sanctae 'apoatolicae sedis gratia episcopus Burgi Sancti Donnini, de anno 1608. die 14 octobris, sedente sanctissimo d. n. Paulo V, pontifice optimo maximo. *[Ijuignt.]* Parmae, apud Erasmum Viothum, MDCVIII, superiorum permissu. [fa jfas:7 Parmae, apud Erasmum Viothum, MDCVIII.

In - 4·, 4 f. - 103 p. —' Modena, Estense ; Parma, Palatina ; Piacensa, civica.

P. 81 -103, appendix documentorum ad hanc synodum attinentium.

De bac synodo .confer etiam opus eui titulus :

9) Synodus dioecesana, quam ili'''' et r*··* d. d. Leonidas Mapelli, Fldentinorum episcopus, habuit diebus XX, XXI, XXII septembris anno MCMX. *[fatignt.]* Burgi 8. Dfinnini, typis L. Verderi et eoo.. MCMX.

In-8*, 336 p. - 9 f. — Pisa, arcivescovato.

P. 336, mentio synodi celebratae diei 14 octobris 1608.

SYNODUS DIOECESANA BURDIGALEN8IS
1608 octobris 91.

Synodua dioecesana Burdigalensis in Gallia, C celebrata die '21 oetobri» 1608, aub Francisco d'Escoubleau de Sourdis, archiepiscopo Burdigalensi.

De hac synodo confer opus cui titulua :

Ordonnances. (1691), ... *(titului topra* eol. 861 Ai

SYNODUS DIOECESANA BITURICENSIS
' 1608 octobris 93.

Synodus dioecesana Bituricensie in Gallia, celebrata die 93 octobris 1608, aub Andrea Frémiot, archiepiacopo Bituriccnai.

Exatant conatitutionea in opere cui titulua:

Ordonnances eccléeiastiqves et atatvte eynavdavx *(tie)* faicta par monaeigneur i'archeuesque de Bourges, patriarche primat d'Aquitaine, pour le règlement A police du clergé de son diocèse, [fa-*tifpu.J* *K* Bovrges. Mavrico Leves, demeurant audessous des grandes escollee, 1'608.

In-4·. 40 fcn. -1 fan. — Paris, Sainte-Geneviève.

Fol. ult., haec statuta edita aunt in synodo dioeceaana celebrata die 93 octobris 1608.

&ÏNODU8 DIOECESANA TAURINENSIS IV
1608 novembria 19.

Synodus dioecesana. Taurinenais IV in 'Italia, Þ celebrata die 19 novembria 1608, sub Carolo Broglia. archiepiscopo Taurihensi.

De hac synodo confer opus cui titulus:

Constitvtioni, (1609), . . . *(tiluhu* aupra *coi.* 961 B).

'CONVENTUS GALLICANI CLERI
1608.

Conveiftua Gallicani cieri, nabitus ann<* 1608.

De hoc conventu, «onfor opera quibua tituli'

1) Procès verbal de l'assemblée du clergé de France pouf Γaudition et clôture dos comptes de François de Castille, receveur, général du clergé, en 1608. — Grenoble, ville, codex me. 1874, aaeculi XVIII, 415 f. — Uf. Cal. des *ou»,* de» département», VII, 599.

9) Procès - verbaux des asaembléea du clergé durant les années 1608, 1610, 1619 et 1616. — Orléans, ville, codex me. 875, saeculi XVIII, 603 p. — Cf. ibid., XII, 314.

3) Relatio, totftia Galbarum cleri nomine, habita coram domino nostro Henrico IIΠ, etc., an. 1608. Parisiia. apud Robert, 1608. in-4*. — Le Mans, ville. — Ipse non vidi.

CONCILIA CAE8ARAUGÜ8TANA
1608.

Concilia Caesarangustana, diversis temporibus celebrata, et anno 1806 collecta.

De bit concilii· confer opus cal titula·:

Hispaniae bibliotheca, ht da aoademiis ae bibliothecis, ita· elogia at nomenclator clarorum Hispaniae scriptorum, qui latine disciplinas omnes illustrarunt philologias,, philosophiae, medicinae, irriaprvdentiae 'ae theologiae, tomis III distincta; in 1.· Hispaniae religio, academiae. bibliothecae, episcopi, concilia reges Ao>; II. elogia scriptorum veterum, recentium, theologorum, religiosorum, jurisconsultorum, medicorum^ historicorum, poetarum; III. elogia A nomenclator diuorUrum nationum Hiap. Baeticorum, Lusitanorum, Carpetsnorunt, Aragonnm ae Valentinorum. {FtoareJ Franoofrrti, apud Claudium Nantium A beared·· Ioan. Aubrii, M. DO.VIII.

In-4*, 4L- 649 p. - 6 f — Roma Casanatense.

P. 195-9, do episcopis et'conciliis Caesaraugustanis; Ant. Augustini, arohiepisc. Tarraconensi·, epistola pd Hieronymum Blancam.

CONCILIORUM OECUMENICORUM EDITIO GRAECA
1608-19.

Conciliorum oecumeniconim editio graeoa seu B Vaticana, imprepsa annis 1608-19.

T·ν «γιον οixoupsvixatv τη χαΑoλιχη <χχλη6ι« «πχντβ. Concilia generalia ecclesiae catholicae, Pavli V pont. max. . avotoritate edita. Tomus primus, pleraque graeoa nunc primum prodeunt, omnia autem ex antiquis exemplaribus tum graecis tum latinis diligenter recognita, *[Intifnt,]* Romae, ex typographie Vaticana, MDCVIll.

fl'ont. *11:]* Tβν .. . catholicae. Tomus secundus, Pavli V, pont, max., avotoritate editvs. Graeca ex antiquis exemplaribus nunc primum prodeunt, latina etiam diligenter recognita. *[Iniignt.]* Romae, ex typographie Vaticana, MDCIX, *[In fn»:]* Romae, ex typographie camerae apostolicae, MDCX.

[Tom. III:] Tsev ... catholicae. Tomvs tertius, Pavli V pout. max. avotoritate editvs. Graeoa fere omnia, latina pleraque nunc primum prodeunt ex c antiquis exemplaribus, omnia diligenter recognita. *[Intiipu.]* Romae, ex typographie reuerendae camerae apostolicae, M.DCXII.

[Tom. IV:} Twv ... catholicae. Tomus quartus, Pavli V, pont, max., avotoritate editvs. Latina pleraque, graeca nonnulla nunc primum prodeunt, omnia diligenter recognita. *[Intijnt.]* Romae, ex typographie reuerendae camerae apostolicae, MDCXII.

In-folio, 4 vol., 6 f-815 p.-4 fol. (errata) -133 p., 9 f.-6^p.'3 f. (errata), 1 f-710 p.-468 p.-4 f. (errata). 754 · 308 p.- 2 f. (errata). — Lyoo, ville; Milano, Ambrosiana; Roma, Angelica; Roma,Vallicelliana.

Tom. I, p. 1-38, c. Nicaenum, anno 395. P. 39-65, c. ftardicense, anno 347. P. 66-95, c. Cpolitanum I, M>no 381. P. 96-447, c. Ephesinum, anno 431. P. 447-57, conciliabnlum Ephesinutn. anno 431. P. 457-719, o. Ephesini continuatio. P. 720-815, Gelasti Cysieeni commentaria actorum concilii Nicaeni.

Tom. I, part. II, p. 1-110: „Cyri)li, sanctissimi arohiepiscopi Alexandrini, adversus Neetorii blasphemies cpntrsdiotionum libri quinque.'*

P, 111-98: „8aneti. Cyrilli, arohiepiscopi Alexandri··, »d Successum, episcopum Diooaesereae, Isauriensis provinciae, epistola de fide.*

P. 193-31: «Procli, episcopi Constantinopolitani, ad Annenos, de fide.“

Tom. II, p. 1-515, c. Chaloedonense anno 451. P. 516-687, c. Cpolitanum II, anno 553.

Tom. III, part. I, p. 1 - 345, o. Cpolitanum III, anno 680. P. 349-710, c. Nicaenum II. anno 787.

Tom. Ill, f>art. II, p. 1-175, o. Nicaeni II, vulgata editio. P. 177-449, c. Cpolitanum IV, anno 869. P. 444-68, lopnnis papae VIII epistolae in codice Vaticano repertae et loannis papae VIII epistolae a Photio corruptae.

T. IV, part. I, p. 13 - 8, c. Lateranense 1 sub Callisto H, anno 1195. P. 19-93, c. Lateranense II sub Innocentio II, anno 1139. P. 94-33. e. Lateranense III sub Alexandro HI, anno 1179. P. 34-63, c. Lateranense IV sub Innocenti» III, anno 1915. P. 64-78, c. Lugdunense I, ahno 1945. P. 79-104, c. Lugdunense II, anno 1974. P. 105-95, e. Viennense, anno 1311. P. 196-300, c. Constantiense, anno 1414. P. 301-754, o. Florentinum, anno 1438.

T. IV, part. II, p. 9-199, o. Lateranense, anno 1519. P. 193-306, e. TrideUtinum, anno 1545.

STATUTA DIOECESIS DE CORIA
1608.

Statuta dioecesis de Coria in Hispani·, edita D anno 1608, sub Petro de Carvajal, epiacopo de Coria.

Exstant haec statuta ia opere eui titulus:

Constituoiones sinodales de Coria, 1606, por e) obispo D. Petro de Carvajal. Salamanca, ap. Cosio, 1608, in-folio. — Cf. La Fuente. Hist. scot. A'sp., (1875), VI, 376.

BYNODI DIOECE8ANAE LEG1ONEN8E8
1606-1613,

Septem (aie) synodi dioecesana· Logioaensee ia Hispania, celebratae annis 1608-1613, sub Praecisco Terrones del Cano, episcopo Legioaenai. '

De his synodis confer Gams, Series spisceponsm, (1873), p. 49.

8YNODU8 DIOECESANA MEDIOLANENSIS
1608.

Synodus dioecesana Mediolanensis in Italia, eelobrein uso 1608, sab Froderieo Borromeo, arehiepiseopo Mediolanensi·

De hac synodo confer senemsem Frederici, anhiepieoopi Mediolanensia, et snsdinalla Borr··maei, dictum ia synodo habita anno 1606. — Exstat in opere eui Stains: '

Fredsrieo Borromeo, *I ttcri rnyiomnntnii* siwo-*M,* (1639), I, 146-78.

SYNODUS DIOECESANA PARI81EN818
1608.

Synodo* dioonoMM Parisians!· in Gallia, ealabrata nnno 1606, Mb Henrico d* Oondi, epiaeopo Parisiaasi.

Exstant constitution·· In «peribo* quibo* Stull;

1) Statvta synodal)·, a NVerandisaimo in Cbriato pataa at domino domino Haarioo do Oondy, Doi * sanctae sodis apostolicae gratia Parisien·! epiaeopo, in sacra synodo Parisians! renouata, anno Domini 1606. *[huigat.]* Parisii*, apod Franoiscvm Ivlliot, via Pauonis, ad insign· Soli* aurai, prop· portam Sancti Victoris, 1608.

In-8*, 16 p. — Aneh, til)·: Pari·, Maaarine; Pari·, Saint·-Geneviève.

P. 3, synodo* mendosa assignatur ad annum 1607.

9) Bynodloon ecclesiae Parisiensis, auctoritate illustrissimi ae reverendissimi d. d. Franoisoi da Harlot. Parisiens!·' archiepiscopi, ducis ao pari* Franci··, aditum. Parisiis, apud Franciscain Muguet, regis / illustrissimi archiepiscopi Parisiensis typographum, MDCLXXIV, cum privilegio regis.

In-8', 41-690 p. — Autun, séminaire; Avignon, séminaire; Besançon, arahavéebé; Caen, villa; La Mans, ville; Lyon, ville; Meta, séminaire; Pari·, Arsenal; Pari·, Bibl. nat. B 6690; Pari·, Maaarine; Pari·, Beint-Balpiee; Pari·, Bainta-Gonaviève; Pari·, université; Toulouse, villa.

P. 366-84, syn. Parisian·!·, anno 1606.

3) cAotae da l'égliaa da Paris touchant la discipline at l'administration, publié·' par l'ordre da monseigneur Marie-Dominique-Auguste 8ibour, archevêque de Paria. Imprimerie de J.-P. Migne, aux ateliers catholiques du Petit-Montrouge, 1864.

In-8* maiori, X - 698 p. — Pari·, Bibl. nat. B 9398; Paris, Baint-Bulpice.

Omnia documenta versa sont galiiee.

. Hoc opus continet fragmenta seu quaedam statuta conciliorum vel synodorum, quohtm enumeratio habetur ad annum 1667 (Mansi, *Cancil.*, XXXVI*, 44*-6*).

P. 144·8, fragmenta' statutorum synodalium editorum ab llenn< b de Gondi, episcopo,' anno 1608.

SYNODUS DIOECESANA VIGLEVANENBI8
1608.

Synodus dioecesana Viglevanensis in Italia, celebrata enno 1608, sub Marsiglio Landriani, episcopo Viglevanensi.

De hac synodo confer opera quibus tituli·

1) Synodus, (sine anno), ... *(tiitthu ntpra* eol. 161 B, n. 1), passim.

9) Synodus, (sin·'sano), ... fOtalus supra coA 169 B, n. 9), passim.

SYNODUS DIOECESANA VINTIMILIEN8I8 I
1608.

Synodus dioecesana Vintimilieosis I in Italia, celebrata snno 1608, sub Stepbano Bpinola, episcopo Vintimiliensi.

Exstant constitutiones synodales in opera cui titulus:

Prima eynodvs dioecesana, perillvstris. an r''* d. d. Btapbani Spinulae, ı epiacopi Vintimiliensis. *[IntigM.J* Romae, ex typographic ren. camarae apostolicae, 1608, superiorum permissu.

In-8·, 38 p. - 6 f. — Paris, Bibl. nat. B 9961; Peris, Sainte-Geneviève; Roma, Vallicellians; Torino, Bibl. nas.

SYNODUS DIOECESANA VENEZUELEN8I8 SIVE DE CARACAS
1604-1609.

Synodus dioecesana Venvsuelensis sive de Caracas in Americs meridionali, celebrata inter annos 1604 et 1609. sub Antonio de Alcega, episcopo Venesuelensi.

Huius synodi mentio habetur in: Gams, *Stritt tpiecoportm,* (1873), p. 166.

CONCILIUM PROVINCIALE NARBONENSE
1609 aprilis 1.

Concilium provinciale Narbonense in Gallia. D celebratum dic 1 aprilis 1609, sub Ludovico de Vervins, archiepiscopo Narbonensi.

Bibliographie:

1) Concilium provinciale provinciae Narbonousis, svb illvstrissimo et r** d.d. Ludouico de Veruins, archiepiscopo & primate Narbonensi, habitum anno Domini 1609. *(lumgnt.)* Biterris, apud loannem Pecb, typographum. superiorum permissu, 1619.

In-8*, 9 f.-268 p.-7 f. (index). — Aix, ville; Avignon, ville; Le Mana, ville: Nice, ville; Paris, Bibl. nat. BB576 et 17678-, Paris, Sainte-Geneviève; Toulouse, ville.

9 et 3) Odespun, *Concilia Oallia»,* (1646 et 1646), . . . *(tituli npra col.'267,* n. 1, et 809 C), p. 579;699.

4) Coleti, *Concit.,* (1798), XXI, 1477-636.

6) Mansi, *Concil.,* (1909), XXXIV, 1477,-636.

SYNODUS DIOECESANA BURDIGALENSIS
1609 aprilis-99 - 3.

Synodus dioeeeeana Burdigalensis in Gallia, celebrata diebus 99 ot 93 aprilis 1609, sub Francisco d'Eseoublaau da Sourdis, archiepiscopo Burdigalensl.

De hac synodo confer opua cui titulus:

Ordonnance·, (1691), . . . *(lituiut* supra *eol.* 961 A).

SYNODU8 DIOECESANA BURDIGALENSIS
J609 maii 5-6.

Synodus dioecesana Burdigalensis in Gallia,'celebrata diebus 5 et 6 maii 1609, sub Francisco d'Escoubleau de Sourdis, arohiepiscopo .Burdigalensi.

De haO aynodo confer opna oui titulua: Ordonnancée, (1691), (tituba npra col. 961 A). Forte ead6>n aynodua ac 1609 apriiia 99-3.

8YNODU8 DIOECESANA MECHLINIEN8I8
1609 maii 5-6.

Synodus dioeceeana Mechliniensia in Bejgio, celebrata diebua 5 et 6 maii 1609, sub Matthia Hovio. archiepiaoopo Mechliniensi.

Exstant conatitutionea in operibus quibustituli:

1) Decreta et statvta synodi dioeceaanae Mechliniensis, die quinta maij anni millesimi sexcentesimi noni inchoatae, A die sexta eiusdem anni A mensis absolutae, praesidente in ea r** A ill"" in Christo patre ac domino d. Matthia"\hovio. archiepiscopo Mechliniensi. *[IntigntJ* Amtverpiae, ex officina Plantiniana, apud loannem Moretum, M.DC. IX.

In-8°. 76 p.-1 f. — Meta, séminaire: Paris, Sainte-Géneviève.

2| Decreta et statvta synodi dioeceaanae Mcchliniensis. die quinta maij anni millesimi sexcentesimi noni inchoatae, A dio sexta eiusdem anni A mensis absolutae, praesidente in ea reuerendissimo et illustrissimo jn Christo patre ac domino d. Matthia Hovio. arohiepiscopo Mechliniensi. Antverpiae, ex officina 1'lantiniana Balthaaaria Moreti, M. DC. XXXIV.

In-8*, 76 p.-9 f. — Gand, université; Lyon, ille: Milano. Ambrosiana; Paria, Bib), nat. B 5643: Paria, Saint-Sulpice; Paria, Sainte-Geneviève.

3) Collectio ayuod. Mechlinion.. (1792), p. 76.

4) Schannat et Hartaheim, *Concilia Otrmaniat,* (1771),. .. *(titulat npra coi.* 412 D), IX, 1-22.

5) Nova. (1783), . . . *(titulat npra coi.* 4 A), p. 201-48.

6) Synodi Mechlinienses novissimae, seu collectio eorum quae in viginti congregationibus arcbipreabyterorum egit ac decrevit eminentissimus ac reverendissimus dominus Engelbertus cardinalis StoickS; archiepiacopus Mechliniensia; accedunt nonnulla alia dd disciplinam dioecesis spectantia. Mechliniae, P. J. Han(cq, summi pontificis, s. congregationis de Propaganda fide etarebiep. Mechl. tvpographus, MDCCCLIV.

In-8', 232 p.— Orléans, séminaire.

SYNODUS DIOECESANA TARANTASIENSIS
1609 maii 5.

Synodus- dioecesana Tarantasiensis in Gallia, celebrata in civitate Mustarii, die 5 mèii 1&09, sub Anastasio Germon, archiejfiscopo Taraptasiensi.

Exstant constitutiones-in operibus quibus tituli:

1> Synodus dioecesana Musterii. anno 1609. Romae, apud 'Facciottuip, 1620. '— Roma, Vaticana. — Ipse non vidf

2) Acta seu decreta Tarentasiensis ecclesiae, ab illustrissimis' et reverendissimis archiepiscopis et patribus Anastasio Gertnonio, Benedicto Theophilo de Chevron et Francisco Amedeo Millet do Châles, comitibus Tarentasiae, ab anno Domini 1619- ad labentem annum 1696 promulgata. Lugduni, surhptibus Antonii Boudef in vico Mercatorio, M.DC. XCVH. cum privilegio regis.

In-4". 344 p.-ll I. (index)-14 p.-1 f. — Annecy, séminaire; Bourgea, séminaire; Chapibory, séminaire; Chambéry, ville; Lo Mana, ville; Lyon, ville; Paria. Bibi. nat. B 2202; Parie, Saint-Sulpice; Paria, Sainte-Geneviève: Roma, Mariâtes; Toulouse, ville.

Perd prior continet: rActa sub Anaatasio Germonio, archiepiscopo et comite Tarantasionse, in dioeceeana aynodo Musterii habité. 111 nonas maii an. sal. MDCIX promulgata." Haec data 1609 legitur, p. 5, 49, 89, 195 et 225, scilicet initio quinque librorum. Unde error eat in titulo ubi legitur. „ab anno Domini 1619."

Para posterior constat 14 paginis et eontinet „acta ab archiepiacopia Benedicto Théophile Decheveron et Francisco Amedeo Millet Dechaleeu absque anno.

SYNODUS DIOECESANA BURDIGALENSIS
1609 maii 12.

Synodua dioecesana Burdigalensis in Gallia, celebrata in civitate Blaye, die 12 maii 1609, sub Francisco ' d'Escoubleau de Sourdis, archiepiscopo Burdigalensi.

De hac aynodo cftnfer opua cui titulua: Ordonnancée, (1691), . . . *(titulat tupra coi.* 961 A).

SYNODUS DIOECESANA SEGONTIEN818
1609 maii 24 - iunii 4.

Synodua dioecesana Segontieuais (Siguenaa).in Hispania, celebrata a die 24'maii ad diem 4 iunii 1609, sub Matthaeo de Burgos, episcopo Segontiensi.

Exstant constitutiones in opere cui titulus:

Conscitvciones synodales del obiapado de Siguença. qve h'iso. copilq y ordeno el ilustrissimo (sic) seüor don fr. Matheo de Burgos, obispo y seilor de le dicha ciudad, mandaronse imprimir por el illvstrisaimo *(tic)* y reuerendissimo .seilor don fray Pedro de Taping calificador "del consejo supreme de mquiaicion, eathedra^oo de prima de Alcala, obispo que ha sido de Segouia, y agora al présente obiapo y aeûqr de Sigvença, del consejo de au magestad; a posta del licenciado don Francisco Hernandes, secretario ^e camara de su ilustrissima. *[latione.]* Con licencia, impressas en Çaragoça, por Pedro Lanaja y Lamarca. anno 1647.

In-folio. 6 f. - 209 p. - 9 f. (index). — Paria. Arsenal; Paris. Bibl.'nat. B 418: Paris, Sainte-Geneviève.

Fol. 6 et p.'I88, haec synodus celebrata est a d|e 24 maii ad diem 4 iunii 1609.

SYNODUS DIOECESANA GANDAVENSIS
1609 circa Septembrem.

Synodus dioecesana Gandavensis i· Belgio, indicta ad annum 1609, a Petro Damantio, episcopo Gandavensi, <ed non celebrata ob mortem eiusdem episcopi (14 septembris).

Constitutiones synodales quae paratae fuerant, servantur in sequentibus operibus:

1) Synodus Gandavensis anni 1609. Incipit: «Petrus Dammant, Dei et apost? — Bruxelles, bibl. royale, codex m». 6360, saeculi XVII. — Cf. [Marchai], *Cat. dea* mas. de *la bibl.* royale dos ducs do *Bourgogne,* (1843). I, 136. . 6360.

3) Synodus Gandavensis anni 1609. Incipit: «De fide, etc. Cum sine fide.‖ — Bruxelles, bibl. royale, codex ms. 10986, saeculi XVIII. — Cf. ibid. I, 306, n. 10286.

5) Bruxelles, bibl. de Bourgogne, codex ms. 466 alia^2O79, in-4·.

4) Exemplar manu Foppenii exaratum, ibid, codex ms. 487 alias 1169, in-8*.

6) Alii codiqes mss. lacobi Goyers, Capitanei Michiels et aliorum.

6) Ram, *Nooa collectio tynod:,* (1839), .. . *(titulut cupra coi.* 411 C), IV, 44-69, ex codd. meo. oitqfis.

SYNODUS DIOECESANA RAVENNATENSIS II
- I 1609 octobris 1.

Synodus dioecesana Ravennatensis (I in Italia, B celebrata dio 1 octobris 1609, sub Petro Aldobrsndini, archiepiscopoRavennatensi.

Exatant constitutiones in opero cui titulua:

1) -Decreta dioecesanae synodi Ravennatis socvridae, ab 'eodem illustris*. & reuerendiss. d. Petro card. Aldobrand. celebratae anno M.D.C.IX, cal. octobris.

Sine loco nep anno, in - 4*, 6 fen., cum sign. E. — Paris, Bibl. nat. B 9173: Vercelli, Eusebiana.

Haec decreto compacta sunt cum statutis anni 1613 impressis sdb anno 1614.

De hac aynodo confer etiam:

3) Constitutiones, (1791), ... *(titulua cupra eol.* 959 C, n. 2).

«Petrus VIII Aldobrandinus, Florentinus, archiepiscopus Ravennatensie. synodos dioecesanas celebravit |die 3 maii] 1607, [die 1 octobris] 1609, [die 30 novembre] 1613 et anno 1617.4 .

9 SYNODI S DIOECESANA CONSTANTIENSIS
' 1609 octobris 17-20.

Synodus dioecesana Constantiensis in Germania, celebrata a die -17 ad diem 20 octobris 1609. sub lacobo, episcopo Constantiensi.

Exstant constitutiones synodales in operibus quibus tituli:

1) Conatitvtiones^et "decreta synodi dioecesanae C Constantieusis, edita ac promvlgata die 2o octobris. anno incarnationis domini nostri lesv Christi M.DC.IX, praesidente reverendissimo in Christo patre illustrissimoque principe ac domino domino lacobo. Dei & apostolicae sedis gratia episcopo Constant., domino Augiae Maioris & Oeningae. Constantiae, ex typographueo Nicolai Kalt. anno M.DC.IX. *[Injine:/* Constantiae, ex .ofHcina typographies Nicolai KaTt. typography ordinarii anno M. DC. X.

In-4°. 4 f-346 p. 1 f., cuni fronte. — Basel, Universitüt; Berne, ville: Fribourg (Suisse), séminaire; Paris. Sainte-Geneviève; Roma, Propaganda; Strasbourg, séminaire,

P. 231. acta synodi dioecesanae Constantiensis, XV calendas novembria [18 octobris] 1609.

2) Constitvtiones et decreta synodi dioecesanae Constantiensis, edita ac promulgata die 20 octobris D anne incarnationis jjomini nostri lesuChristi M.DÇ.IX, nunc denuo rcuisa^ aucta et melius explicata, praesidente r"" in Christo patre ili'''·· principe ac domino domino lacobo. Dei & apostolicae sedis .gratia episcopo Constant., domino Augiae Maioris & Oeningte. Constantiae, ex typographeo Leonard· Straub, typog. ord. episc. Const., anno 1624.

In-4*, 4 f.- 270 p. · 1 f. — St. Gallen, Stiftsbibliothck.

3) Constitutiones ot decreta synodi dioecesanae Constantiensis. odita ac promulgati die 20 octobris 1609, nunc denuo revisa et iterum praelo commissa. Constantiae, 1701.

In - 4·. 236 p. — Einsiedeln, Stiftsbibliothek. — Ipse non vidi.

4) Constitutiones et decreta synodi dioecesanae Constantiensis. edita ac promvlgata die 20 oetobris anno incarnationis domini nostri lesv Christi M. DC.1X. praesidente r"" in Christo patre ili"0*·· principe ao domino domino lacobu. Dei et apoatolicae sedis gratia episcopo Constant., domino Augiae Maioris et Oeningae: jussu Caaimirii Conii, episcopi Constantiensis. revisae. Constantiae, ex typographie episcopali, per Leonardum Parcus. 1745.'

In 8*. 225 p.- I f. — St. Gallen. 8tiftsbibliothek.

51 Constitvtiones et decreta synodi dioecesanae Constantiensis. edita ac promvlgata die 20 Octobris anno incarnationis domini nostri lesu Christi M. DC. IX. praesidente r*" in Christo patre ili"·*·· principe ae domino domino lacobo, Dei et apoatolicae sedis gratia epiaoopo Constant., domino Augiae Maioris et Oeningae: [iussu] Francisci Curadi cardinali- de Rodt. episcopi Constantiensis, revisae. Constantiae, typis Antonii Labhart, 1761.

In 4". 216 p. · l. f. — Fribourg (Suisse), cantonale: St. Gallen, Stiftsbibliothek.

6)"Coi>stitutiones *[ut i» praecedenti editione, aed cum diveraa* dispositions *linearum tituli}.*

In-4'. 224 p. — Fribourg (Suisse), cantonale; St. Gallen, Stiftsbibliothek.

7) Constitutiones *[ut* in *duobut editionibua praeeedentibu»].*

In-4°. 3 f.-138 p,-1 f. Fribourg, séminaire.

8) Lilnig, *Spicii. ecelea.,* contin. II. p. 687-684.

9) Schannat et Ilartxheim. *Coneilia Germantae,* (1769), *(titulua cupra eol.* 412 D), VIII, 822-947.

SYNODUS. DIOECESANA BOBIJSNS,IS
1609 octobris 24.

Synodus dioecesana Bobiensis in Italia, celebrata die .24 octobris 1609, sub Marco Antonio Bellinot episcopo Bobiensi.

De hac aynodo confer opera quibus tituli:

11 Synodus, (1758), . .. *(titulua cupra eol.* 123 n

es

Si' I

Fol. 5: „Quintam explevit aynodum, cuiua non-a nulla tantummodo nota manuscripts et inedita existunt in episcopali tabulario".

2) Constitutiones, (1899), ... *(titulus supra col.* 124 C, n. 2).

P. X: „1609 ootobrio 24, Marcua Antonine Bellini, Novarienaia, [epiacopua Bobienaie], et in antea e. Caroli Borromaei cancellarius, quintam explevit synodum [dioecesanam], cuius nonnulla tantummodo acta inedita existunt."

SYNODUS DIOECESANA IPREN8IB
1609 novembria 4.

Synodua dioecesana Iprensis in Belgio, celebrata die 4 novembria 1609, aub Carolo Mai», epiacopo Iprenai.

Exatant conatitutionea in operibua quibua tituli:

11 Synodua Iprensis. Ipris, typia Franciaci Belleri, 1609, in-8". — Ipae non vidi.

2) ConatHvtionea et decreta aynodi dioeceaanae [prensis, celebratae die quarta mensis nouembris anno M.DC, IX, praesidente in ea r**° in Christo patre ac domino d. Carolo Maaio, epiacopo Iprenai. B *[Insiyne.J* Ipria, typis Francisci Belleri, M.DC.X, cum privilegio.

111-8". 6 f.-123 p. — Paris, Sainte-Geneviève.

3' 'Synodua Iprensis. Antverpiae, in officina Plantiniana linlthdsaris Moreti, 1673. — Ipse non vidi.

4) Stàtvta. (1678], ... *(titulus cupra eol.* 783B. n. 2).

P. 189- 278: ..Statuta synodi dioeceaanae Yprensis, celebratae die quarta mensis novembria anno M.DC.IX, praesidente in ea reverendissimo in Christo patre ac domino d. Carolo Maaio, episcopo Yprensi."

b) Decreta, (sine anno, 1765),... *(titulus supra eol.* 8 D. n. 1), p. IV-V11I.

6) Scbannat et Hartsheim. *Concilia Germaniae,* (1769). ... *(titulus supra coi.* 412 D\ VIII. 799-822.

, De hac synodo confer etiam opus cui titulus:

7) Statuta dioecesis Brugensis, diligenter recognita. emendata ot denuo edita jussu illustrissimi ac reverendissimi domini Joannis-Baptistae Malou, episcopi Brugensis XIX. *(Insigne.J* Brugis, typis Vanhee-Wante, episc. Brugen. typogr., 1854.

In-12', XXIV- 198 p. — Novere, évêché: Roma. Vittorio Emanuele.

P. IV-VIII, mentio syn. Iprensis, celebratae die 4 novembria 1609.

SYNODIS DIOECESANA SPIrflINSIS
, y 1609 novembria 17. ,

Synodus dioecesanti Spireusis in Germania, celebrata die 17 novembria 1609, sub Eberhardo de Dienheim, episcopo Spirensi.

Exstant constitutiones in opere cui titulus:

Collectio processuum synodalium dioecesis Spirensis. ^1786), p. 412-4.

SYNODUS DIOECESANA BISUNT1NA
1609.

Synodus dioecesana Bisuntina in Gallia, cele-c brata anno 1609, sub Ferdinando de Rye, archiepiscopo Bisuntino.

De hac aynodo confer opus cui titulus:

[Peltier], *Dictionnaire des conciles,* (1846:. . .. (titulua supra eol. 959 A"), I, 330.

STATUTA SYNODALIA DIOECESIS CREMENSIS
1609.

, Statuta synodalia dioecesis Crbmensis in Italia, edita anno 1609. snb loanne lacobo Diedi. episcopo Cremensi.

Exstant haec statuta in opere cui titulus:

Constitutiones, (1609), ... *(titulus supra eol.* 915 A).

GALLICANAE ECCLESIÀE DECRETA EDITA A BOCHEL
1609.

Gallicanae ecclesiae décréta, edita a Laurentio D Bochel sub hoc titulo:

Decretorvm ecclesiae Gallicanae ex conciliis eiusdem' oecumenicis, statutis synodalibus, patriarchicia, prouincialibus ac dioeceeania, regiis constitutionibus, senatusconsultis, episcoporum Galliae scriptis, aliisque cum veterum, tum recentiorum pietatis eximiae virorum monimentia collectorum, libri VIII, Laurentii Bochelli, Creapeienais Valeaii. et in suprema Pariaiensi curia aduocati, opera, studio et diligentia. Parisiis, apud Bartholomaevm Macevm, sub scuto Britaniae, in monte Diuj Hilhrij, M.D.CIX.

* In-folib, 24 f.-1384 p.-l,6 f, — Aix, ville; Amiens, ville; Carpentras, ville; Lyon, ville; Milano, Ambrosiana; Paria, Bibl. nat. B460.

Decreta et canones conciliorum habentur distributa sub certis titulis et materiis; ordo autem chronologicus est penitus exclusus.

CONCILIUM MEDIOLANENSE VII
1609.

Concilium provinciale Mediolanense VII in Italia, celebratam anno 1609, sub Frederioo Borromaeo, arehiepiscopo Mediolanensi.

Blbliographia:

1) Constitutiones et decreta bondita in provinciali synodb Mediolanensi septima, quam. Fode-

ricu·, i. R. ·. cardinali· Borromaena, arohiepiac. Ma-diolani, habuit anno M. DC. IX, Paulo V poat.. max.

Sine loco n«c anno (1613), in-folio, *A4* p. — Milano, Ambroaiana; Vercelli, Euaebiana.

9) Constitvtionea et decreta condita in prouinoieli aynodo Mediolanenai aeptima, qvam Federicva a. R. e. cardinalia Borromaeua, archiepiscopua Mediolani, habuit anno M. DC. IX, Paulo V pont. max. *[Iniigur.]* Mediolani, apud haer. Pacifici Pontij * Ioan. Baptiatam Piccaleum, impreaaorea archiépiscopales, M.DCXII,

In - 8·, 4 f. - 908 p. — Milano, Ambroaiana : Paria, Bibl. nat. B 5498; Veroelli, Euaebiana.

3) Constitvtionea et decreta condita in provincial! aynodo Mediolanenai aeptima, qvaifi Federicva. a. R. e. cardio. Borromaeua, archiepiscopua Mediolani, habuit anno M. DC.IX, Pavio V pont max. Brixiae. MDCXIII, apud Bartholomaeum Fontanam, permiaau impenorvm.

In-8', 144 p. — Milano, Ambroaiana: Paria, Bibl. nat. B 5499.

41 Conatitvtionea et decreta condita in prouinciali aynodo Mediolanenai aeptima, qvam Federicva a. R. e. catdinalia Borromaeua, archiepiecopua Mediolani, habuit anno M. DC. IX, Paulo V pont. max. *[Figura.]* Mediolani, apud haer> Pacifici Pontij A Ioan. Baptistam Piccaleum. impreaaorea archiépiscopales, M.DC.XIII.

In - 8", 3 f. - 908 p. — Denova, università : Roma, Vittorio Emanuele.,

P. 80-208, appendix doeumebtorum ad hoc concilium attinentium.

5) Conatitvtionea et decreta condita in prouinciali aynodo Mediolanenai aoptima? qv'ain Federicva a. R. e. cardinalia Borrojnaeus, archiepiecopua Mediolani. habuit anno M. DC. IX, Paulo V pont. max. *[Iniignr]* Mediolani, apud haered. Pacifici Pontij & Ioan. Baptiatam Piccaleum, impreaaorea archiépiscopales. M. DC. XIV.

In - 8', 3 f. - 130 p. — Roma, Vittorio Emanuele.

6) Constitvtionea et decreta condita in provinciali aynodo Mediolanenai aeptima, qvam Federicva a.' R. e. cardinalia Borromaeua, archiep. Mediolani, habuit anno M.DC.IX, Paulo V pont. max. *[In-'tigni.]* Mediolani, apud haeredea Pacifici Pontij APiqcaleum, impreaaorea archiépiscopales, M.DC.XXIII.

In-8», 110 p - 1 f. — Paria, Bibl. nat. B 5500; Piacenza, civica.

7) Sermo Frederic!, archiepiacopi Mediolanenaia et cardibalie Borromaei, dictu· in concilio provinciali habito Mediolani anno 1609, exatat in opere: Fred. Borromee, *I um ragionammti* (1632), I, 174-96.

8) Haymonia Corii epitome, (1640), ... *(tituhu npra coi.* 94 C, n. 6).

9) 'Decreta edita et promvlgata in aynodo dioeceeana ·. Dertonen. eccleaiae, qvam illvatrisa. et reverendi··, d. d. Carolva Franciacvs Ceva, Dei et apoatolicae aedis gratia eiuadem eccleaiae epiaeopua, marchio, cornea Ae., habuit anno MDCLXXXV1I, adiectia inavper decretis concilij Mediolanen. prouincialia VII, uonnullia etiam summorum pontificum constitutionibus, declarationibus sacrarum congregationum, multiaque alija additis acitu neceaaarija A ad ecclesiasticam disciplinam spectantibus. */Zeeigne.]* Dertonae, ex typographie fratrum de Violi*.

Bine anno (1687), in-8', 8 f. - 300 p. — Milano, Ambroaiana; Piacenza, eiviea: Torino, Bibl.. nas.;' Torino, seminario.

P. 217, haec synodua celebrata eat die 13 maii 1687. P. 157-216, concilium provinciale Mediolanense VII anni 1609. P. 217 - 300) appendix documentorum ad synodum Dcrthonensem attinentium.

10) Synodus dioecesana Novariensis, ab illustrissimo et reverendissimo domino d. loanne Baptiata. vice comite. Dei et apoatolicae sedis gratia episcopo Novarienai et comite, a·"l d. n. papae praelato domestico et pontificii aolii aaaiatente, celebrata in basilica eathedrali, diebua VI, VII, VIII iunii anni MDCCVII. *[Intigni.]* Novariae, typia Francisci Lihorij Caualli, bibliop. A impress, epiac. *(Partii II titului:)* Cdnatitvtionea et decreta condita'in prouinciali aynodo Mediolanensi septima, qvam Federicvs s. R. e. cardinalis Borromaeua, archiepis. Mediolani, habuit anno M.DC.IX, Pavio V pont. max. *[Iniigne.]* Novariae, MDCCVI1I, typis Francisci Liborij Caualli, bibliop. A impress, epiac.

In-4*, 2 partes, 8 f. - 120 p - 3 f., 44 p. — Milano, Ambroaiana; Novara, civica; Novara, seminario; Piacenza, civiea; Torino. Bibl. naa.; Vercelli, Euaebiana,

11) Acta eccleaiae Mediolanenaia, (1738). . . . *(titulus lupra coi.* 94 C. n. 6). part. II, p. 1-24.

12) Acta ecclesiae Mediolanensis, (1843),' . . . (titulus supra eoi. 95 A, n. 7). p. 337-62.

APPENDIX IIe.

\ ' I ı '

CONGREGATIO MECHLINIKNSIS ARCHIPRE8BYTERORLM

1δβ9 aprilie 14.

Congregatio arohipreabyterorum dioeceaia Meeh- a linienaia, celebrata Filverdiae, die 14 Aprilia 1569, praeaidentibua. dd. Morillon, vicario generali archiepiacopi Mechlinienaia et Metaio, officiali.

Exatant oonatitutionea in opero oui titulua:

Van do Velde et de Ram, No m cellactio aytiod., (1899), .. .(titulua aupre *coi.* 411 0), II, 953-4, ex regiatro miaoell. card. Oranvellani, lit. A, p. XXI.

SYNODUS DIOECESANA ADIACEN8I8

1569 aprilia 18.

Synodua dioeoeeana Adiaceaaia in Coraiea, celebrata die 18 aprilie 1569, aub loanne Baptiata Bernardi, epiacopo Adiacenai.

ExaUnt conatitutionea in opere cui titulua:

Conatitvtiooi aynodali di ordine del reverend"* monaignoro il aignore Gio. Battiata Bernardi, da Lvoca, veaoovo digni»·· d'Adiacoio, pvblioBe nel ovo general aynodo oellebiato *(tic)*nell'iateaaa cittad'Adiaccio, alii XVUI d'aprile M. D.LXVIIII. *[Figora.J* In Oenova, appreaao Antonio Bellone, MDLXX.

In-4·, 1 f- 48 p.- 3 f. (index), cum fig. — Bologna, univeraith.

CONCILIUM PROVINCIALE MEDIOLANENSE II

1569 aprilie 24.

Concilium provinciale Mediolanenae II in Italia, B celebratum die 94 aprilie 1569, aub a. Carolo Borrotnaeo, archiepiacopo Mediolanenai..

BiMlegriphia:

I) Decreta condita in concilio provinciali Mediolanenai aecvndo, aub illuat"· et relier"* d. d. Carolo, cardinali Borrhomaeo, archiepiacopo Mediolani; adiunetae praeterea eunt pontificiae aliquae conatitutionea, quarum mentio in hia ipaia decretia extat. Cum privilegio, 'Mediolani, apud Pacificum Pontium, impreaaorem curiae archiepiacopalia, 1570.

In-4*, 4 f. (index) - 111 p. — Avignon, ville; Milano, Ambroaiana; Torino, aeminario. C

P- 79-111, appendix documentorum ad boo concilium attinentium.

9) Decreta condita in concilio provinciali Mediolanenai aecvndo. aub illuatriaa. et reuerendiaaimo d. Carolo cardinali BoiYhomaeo, archiepiacopo Mediolanenai; adiunetae praeterea aunt pontificiae aliquae conatitutionea, quarum mentio in hia ipaia decretia extat. .Brixiae, apud Franoiaoum et Petrum Mariam fratrea de Marcbetia, M.D.LXXV.

In-8*, 4 f.- 88 p. — Paria, BibL nat B 5494.

3) Decreta coudita in concilio provinciali Mediolanenai aecvndo, aub illuat"* et rener"* d. Carolo cardinali Borrbomeo, archiepiacopo Mediolani; ad- D iunetae praeterea aunt pontificiae aliquae conatitutionea, quarum mentio in hia ipaia decretia extat. Cum privilegio. Mediolani, apud Pacificum Pontium, impreaaorem curiae archiepiacopalia, 1578. *[In fi»·:]* Mediolani, imprimebat Pacificua Pontina, 1577.

In-4*, 4 f. (index)-75 p. — Avignon, ville.

P. 59-75, appendix documentorum ad boo concilium attinentium.

4) Decreta condita in concilio provinciali Mediolanenai aecvndo, svb illvatriaa. et reverendi»». d. Carolo, cardinale Borrhomaeo, archiepiacopo Mediolani; adiunetae praeterea aunt pontificiae aliquae conatitutionea, quarum mentio in hin ipaia decretia extat. Brixiae,apud Thomam Boaolam, M.DLXX1X.

In-8*, 4 f.-88p. — Paria, Bibi. nat. B 5493 et réa. 5497.

6) Aeta, (1589). ... *(tupra col.* 93 B), fol. 98 - 35.

8) Decreta condita in concilio provinciali Mediolanenai aecvndo, aub illuatriaaimo & reuerendiaaimo d. Carolo cardinale Borrhomaeo, archiepiacopo Mediolani; adiunetae praeterea eunt pontificiae aliquae conatitutionea, quarum mentio in hia ipai» decretia extat. flaatyne.J Brixiae, apud Thomam Bonolam, 1589.

In-8°, 4 f. (index) - 88 p. — Torino, Bibi. naa.

P. 59-88, appendix documentorum ad hoc concilium attinentium.

7) Conatitvtionea, (1595), ... *(titolot cupra coi.* 119 B, n. 8), pasaim.

8) Decreta, (1595), ... *(titolot ropra coi.* 190 A, n. 9), paaaim.

9) Conatitvtionea, (1596), ... *(titolot tupra cok* 190 A, n. 10), paaaim.

10) Concilia provincialia, (1609), ... *(titulo·* cupra eoi. 190 C, n. 11), paaaim.

11) Decreta, ^1603),. i. *(titohu* cupro coi. 190 D, n. 19), paaaim.

19) *Conciliorum collectio regia,* (1645), XXXVI, 145.

13) Labbe, *Concil.,* (1671), XV. 337.

14) [HarduinJ, Àcto *concil.,* (1715), X, 799.

15) Coleti, *Coneil.,* (1798), XXI, 101-39.

16) Acta eocleaiae Mediolanenaia, (1738), . . . eiua *topro eoi.* 94C, n. 6), p. 59-80.

17) Acta eqcleoiao Mediolanensis, (IMS), ... CMtufaM *tttpra M.* 96 A. n. 7), p. 66-86.

18) Acta oceleaiao MediolaneMie, (1890-9), ... (MWm supra coi. 98 A, b. 9), ool. 163-217.

Insuper, in sequentibus operibus habentur quaedam décréta conciliorum provincialium Mediolanensium.

19-91) supra coi. 191 A, n. 91-3.

99) Lea disoovra, (1663), ... *(Uinhu utpra eoi.* 191 C, n. 94).

P. 1-91: .Discours de s. Charles fait av prémier concile provincial qu'il a tenu-à Milan**, (anno 1566).

P. 23-66, sermo habitus a s. Carolo Borromeee in concilio provinciali II, anno 1669.

P. 57-70, sermo habitus in concilio provinciali III, anno 1673.

P. 71-88. sermo habitus in concilio provinciali IV, anno 1676.

P. 89-116, sermo habitus in concilio provinciali V, anno 1679.

P. 117-69, sermo habitus inconcilio provinciali VI, anno 1589.

P. 171-438: .Les discours que s. Charles Borrornée a faits dans l'onzième ft dernier synode diocésain qu'il (int it Milan en l'année MDLXXXIV.

93-95) *ntpra col.* 199A, n. 96-7.

26) Promptuarium episcoporum sou epitome omnium conciliorum provincialium, synodalium A visitationum apoetolicarum, quae a d. Carolo ad hanc usque diem prodierunt; auctore r. p. d. Haymone Corio, cler. reg. Barnabita, congr. 8. Pauli; opus nedum ad Mediolanensis sed A omnium totius christiani orbis ecclesiarum reformationem expeditissimum, in hac nova editione auctum A a multis mendis summa diligentia expurgatum, ad illustrissimos A reverendissimos sanctae Mediolaensb ecclesiae canonicos ordinarios. Mediolani, MDCCXXXI1, expansis loannis Baptistae de Cettis, bibliopolae, sub signo 8. Mariae, in via A Margaritae. *[In fino:]* Mediolani, MDCCXXXII,Carolus loseph Gallus excudebat, sumptibus lo. Baptistae de Cettis, bibliopolae.

In-4·, 6 f. (dicatio) - 336 p. - 9 f. (index). — Genova, Fransoniana.

97) 8. Caroli Borromaei, e. R. e. cardinalis arehiepisoopi Mediolanensis, monitiones et inetructiones, quas in oleri sui usum celsissimus princeps Christoph, cornee Migatius, archiepiacopus Vindoboneneis, recedendas mandavit; editio epistola pastorali celsissimi praeaulis ornata. Vindobonae, excudebat Joannes Thomas Trattner, caes. reg. apost. majeat. aulae typog. et bibliopola, MDCCLX.

In-8*. 4 f. - XCVI - 392 p. - 6 f. (index). — Fribourg (8uisse), séminaire.

P. 333 - 40, oratio s. Caroli Borromaei habita in eoncilio provinciali Mediolanensi I. dio 16 octobris 1666.

P. 340 - 52, oratio s. Caroli Borromaei habita in concilio provinciali Mediolanensi IJ, die 94 apriiis 1669,

P. 352-6, oratio a. Caroli Borromaei habita in concilio provinciali Mediolanensi III, die 9 aprilia 1673.

P. 367 I 63. oratio a. Caroli Borromaei habita in concilio provinciali Mediolanensi IV, die 10 maii 1576.

P. 364 - 74, oratio e. Caroli Borromaei habita in concilio provinciali Mediolanensi V, die 7 maii 1579.

P. 374 - 92, oratio a. Caroli Borromaei habita in concilio provinciali Mediolanensi VI, Aie 10 maii 1689.

28-31) *tupra eoi.* 122 B. n. 28-31.

SYNODUS DIOECESANA FLORENTINA

1669 maii 6.

Synodus dioecesana Florentina in Italia, celebrata die 5 maii 1569, sub Antonio Altovita. archiepiscupo Florentino.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Dioecesana synodvs Florentiae celebrata tertio non. maius MDLXIX, cvm privilegio. Florentiae, apud Bartholomaeum Sermarteilium, MDLXIX.

In-4*. 7 f.-45 p. — Paris, Bibi. nat. B 2060.

SYNODUS DIOECI ANA ORIOLANA I

1569 i sii 19.

Synodus dioecesana Oriolana I in Hispania, celebrata die 19 maii 1569, sub Gregorio Gallo, episcopo Oriolano.

Exstant constitutiones synodales (n opere cui titulus:

4) Prima synodus Oriolana, sub sanctissimo domino nostro Pio V pontif. max., regnante invictissimo rege nostro catholico Philipo II, a Gregorid Gallo, episcopo Oriolensi, habita XIX maii D anno M.D.LXIX; editio secunda. Superiorum permissu, Murciae, apud viduqm Philipi Teruel.

Sine anno, in-8\ 141 p. — Biblioteca dei Escortai.

De hac synodo confer etiam opus cui titulus:

2) Synodvs .Oriolana secvnda, sub sanctius, d. n. Clemente VIII, regnante potentissimb Philippo III, rege nostro catholico, celebrata a reverendissimo d. d. loeepho Stéphane, episcopo Oriolano, kal. octob. M.DC ; additae sunt oonatitutrones ecclesiae collegiatae 8. Nicolai ciuitatis Alicanti. *[Intigne.}* Oriolae, in palatio episcopali, per Diducunt de la Torre, anno Domini M.DC1I.

[Pttrtù II titultu:/ Tabla de los derechos ftinerales. ordenada por mandado de don lusepe Esteuan, obispo de Orihuela, dei consejo de au magestad, en la synodo dioecesana que se celebro en primero de octubre de 16IM) [et alia documental·

In-8', 2 partes, 4 fsn. - 100 fcn. - 18 fan. (index), 51 fcn. - 4 fsn. — Milano, Ambrosiana; Roma, Vaticana.

Fol. 9: „Hoc munus abhinc triginta et eo amplius annis diligentissime exfecutus est vir ad omnem laudem instructus d. Or,eg. Gallo, praedecessor noster, primus huiua sedia epiacopua, qui in illiprimis huiua ecclesiae incunabulis, in illa rerum et negotiorum contentione perfecit ut prima synodus dioecesana 'tertio suae promotionis anno celebraretur.**

SYNODUS DIOECESANA DE GRAVINA.

1669 augusti 4.

Synodus dioeoeaana de Gravina in Italia, celebrata die 4 augusti 1569,, sub Francisco Boni, epiacopo de Gravina.

Exatant constitutiones aynodalee id opere cui tituhia:

Constitvtioni sinodali della chiesa di Gravina,

fatte e pvblioate nellasinodo dioeeeana deB' illustre a e reuerendisa. Francesco Boeel, veaoono di Granina, nel M.D.LXIX a di 4 di agosto. *[Iiuigtu,]* In Homa, appresso gli heredi di Antonio Blado, stampatori oamerali.

Sine anno (IMS), in-4*, 4 *t.* · 187 p. — Milano, Ambroaiana; Torino, Bibl. nan.

8YNODU8 DIOECESANA FAVENTINA
1569 octobr.ia 5.

. Synodus dioecesana Ferentina in Italia, celebrata die 5 octobris 1569, sub loanne Baptiste Sighicelli, episcopo Ferentino.

Exstant constitutiones synodales in opere oui titulua:

Cohatitvtiones aynodalea eeoleeiae Ferentinae, editae et promvlgatae in dioecesana synodo habita et legitime congregata per reUerendissimum ia Christo patrem d. Ioan. Baptistam Sighiceilium, episcopum Fauentinum, anno Domini MDLXIX, die quinta octobris. Bononiae, apud Alexandrum Benaocium, MDLXX, cum licentia r. r. rioarÿ epico, ao inquis.

In-4·, 19 fsn. - 63 fcn. — Paria, Bibl. nat. B 8049; Paria, htaxarido; Paris, Sainte-Geneviève.

SYNODUS DIOECESANA AVENIONENSIS
1569.

Synodus dioecesana Avenionensis in Gallia, B celebrata anno 1569, sub Feliciano Capito, arohiepiscopo Arenionenai.

De hac synodo confer opera quibus tituli:

1) [Peltier], *Dictionncûrt du eoutilu,* (1846), *(titulut tupra coi.* 959 A), I, 858.

8) Gams, *Strict epitcoporum,* (1873), p. 505.

SYNODUS DIOECESANA BI8UNTINA
1569.

Synodus dioecesana Biauntina in Gallia, celebrata anno 1569, sub Claudio de La Baume, archiepiscopo Bisuntino.

De hae'synodo confer opus cui titulua:

[Peltier], Dictioistiairs *du càncilu,* (184 ·)› 10«Λ«*lut tupra cal.* 959 A), I, 387.

SYNODUS DIOECESANA 8EGOBIENSI8
1569.

Synodus dioeceaana Segobiensia (Segovia) in' Hiapania, celebrata anno 1569, aiib Didaco de Covarrubia* et Leiva, epiacopo Segobieuei.

De hac aynodo confer opua cui titulus:

Gams] Sarwa *tphcoporuai,* (1873), p. 71.

CONCILIUM PROVINCIALE CAPUÀNUM
15t>9 circa.

Concilium provinciale Capuanum in Italia, cele- c bratum circa annum 1669, aub Nicolao Caietano de Sermoneta, archiepiacopo Capuano.

Ribliegraphla:

11 Acta prorinoialis concilii Caprani. Romae, apud heredes Antonij Bladi, impreeaoree cameralea, M.D.tXIX.

In-4', 8 f. - 24 p.— Roma, Vittorio Emanuele,

P. 1, hoc concilium celebratum est a Nicolao Caietano, tituli S. Eustachii presbytero cardinali et archiepiscopo Capuano; annua non indicatur,

3) Mansi, *Concit.,* (1903), XXXV, 707-22.

CONCILIUM' PROVINCIALE URBINI
1669 circa.

Concilium provinciale Urbini in Italia, celebratum circa annum 1669, sub Felice Tiranni, archiepiacopo 'Urbini.

Bibliographie:

1) Decreta provincialis concilii qvod Vrbini ab D amplissimo archiepiscopo Felice Tyranno ha"bitvm est. Fisavri, M.D.LXX, apud Hieronymum Concordiam.

In-4·, 4 fety - 69 fcn. - 3 fsn. (index). — Paria, Bibl. nat. B 2269; I'aria. Saint-Sulpice; Roma, Alessandrina; Roma, Vaticana.

Hoc provinciale concilium approbatum eat a sancta aede die 22 decembria 1569.

,2) Constitvtiones Feretranae a Io. Franc. 8ormano, Petro Cartbolario et Consalvo Dvranto, episcopis Feretranis, in dioecesanis synodis editae, vna oum decretis a Felice Tyranno, archiepiscopo olim Vrbin., in cone. prou. factis, ad commodiorem reum apte congestae, cum citationib. apostolicarum sanctionum, concil. Trid. A sacrorum canonum. *[luiigut.]* Arimini, per Symbenum Symbenium, MDCXLII. auperiorum auctoritate.

[Partit II titulut:] Constitvtionos apostolicae ad copmodioreni decretorum aynodalium exeeutionem et faciliorem' publicationem populo de eisdem faciendam, vulgari etiam idiomate summarie positae. *[Figura.]* Arimini, per Symbenum 8ymbeninm. 1642.

In-4*, 2 partes, 486 p>3 f. (index, errata), 7t> p. — (Roma, Vaticana.

3) Mansi. *Coneil.,* (1992), XXXV, 645-706.

SYNODUS DIOECESANA RURAEMUNDEN8IS II
1570 aeptembri» 6.

, *Supra vol.* 3.

Oratio synodica de instavranda Dei domo, ai sacerdotes stun indvantvr ivstitiam sacerdotalem; habita ad elernm, in synodo altera Ruraemnndsn., anno 70, die 6 septembris, per reuerondisaimutn d. Wilhel. Damasi Lindanum, episcopum Ruraemunden. «Videbis, pie lector, in quo vita nostra, a maiorum morjbul degenerant, A qua via ad iustitiam sacer-

dotalem saoerdotibue A religiosis ad ngn omalbu· a redeundum, quo h sancti tandetn exultent * Deus ia omnibu· glorificetur anumque Bat ouile h unus pastor. *[fyifnfiii.]* Additae aunt ooaatitationea synodales in hoc dioecoeano conuentu Ruraemunden., 7 48 octob. publicatae, quae pro temporie huius ratione ridebantur a. concilij prouinc. Keen-Unien. decretis interserendae. Coloniae, apud Maternum Cholinum, anno M.D.LXXI, cum gratia A priuilegio cae·. usaient.

Ia-8*, 60 fan., signat A-H. — Homa, Vaticana,

F. 3, dicatio Herberto a Oravoraidt arohipreebytero Cuyckenti, canonico at pastori Graviensi.

F. 3-33, oratio aynodalia.

F. 34-60, constitutiones buiu· aynodi.

8YNODU8 DIOECESANA BRUQEN8IB I
1671 februarii 13-6.

SUpro eoi. 7.

1) Statvta dioecesis Brugenais, per reverendissimum dominum Guiileltnum Bassery, ejusdem dioecesis episcopum, perpetuum ao huereditarium Flandriae cancellarium, ordinata, eum antiquis synodalibua statutis adjectis. Brugia, typis Gregorii Clouwet, 1693.

fftrrir· *II titulut:)* Decreta et statvta primae aynodi dioeceeanae Brugenaitr, praesidente reverendissimo in Cbristo patre ac domino d. Remigio Driutio. episcopo Brugenai, secundo celebratae, die xiii februarii & tribus diebus sequentibus, anno a nativitate redemptoris nostri Jesu Christi millesimo quingentesimo septuagesimo primo,'quibus additae sunt litterae .indictionis & convocationis eiusdem synodi dioecesanae, neenon summarium actorum in eadem synodo; denuo impressa. Brugia, typis Gregorii Clovwet, typographi iurati, 1693..

In-8* minori, 3 partes, 4 f. (praefatio) - 76 p. - 1 f. - 33 p. — Roma, St-Julien dee Belges.

Parte I, p. 43-55, ecclesiae dioeoeils Brugensis.

P. 63; „Lecta et publicata in congregatione decanorum christianitatis, praesidente Guilielmo Baaairy, episcopo Brugenai, in palatio episcopali, 16 iunii 1693.**

Parte II, p. 8-31. decreta aynodi Brugensis, praesidente Remigio Driutio, epiacopo Brugenai, celebratae, 13 februarii et tribus diebua aubsequentibus 1571."

3-4) *Supra coi.* 8- lOy n. 1-3.

8YNODU8 DIOECESANA CAMERINEN8I8
1571 maii 13.

Synodua dioecesana Camerinensi· in Italia, celebrata die 13 maii 1571, aub Berardo Bonioannee, episcopo Camerinensi.

Exstant constitutiones in opere cui titulus:

Constitutiones editae et promulgatae in synodo dioecesana Camerinensi, quam reverendissimus d. Berardus Bonioannes, Dei et apoatolicae sedis gratia episcopus Camerinensi·, habuit anno MDLXXI, die xiii mensi· maij. Camerini^ apud Antonium Gioiosum.

Codex m·. «aeculi XVII, in-4·, 9 f»n. — Roma, Vaticana;

GREGORIUS XIII
1573 maii 13 - 1585 apri?· 10.

Gregorius XUI (Hugo Buoncompagni), natu· Bononiae 1503; electu· papa die 13 maii 1573; coronatu· die 30; mortuu· die 10 aprili· 1585.

Gregorii XIII constitutiones habentur in operibus quibus tituli:

1) Bullarium, (sine anno), ... (titulus *tupra* eoi. 953C, n. 1), p. 73-87.

P|·) Collectio diversarvm constitvtionvm et litterarvm Rom. pont, a Gregorio VII usque ad sanctissimum d. n. d. Gregorium XIII. cum quadruplici indice. *[Intigiu.]* Romae, apud heredes Antonij Bladij, typographos camerales, M D. LXXIX, cvm privilegio.

In-4·, 3 partes, 4 f. (praefatio, approbatio) - 711 p,- 34 f. (indice·). 330 p. (constitutiones Pii V)- 7 f. (index) - 76 p. (constitutiones Gregorii XIII) - 3 f. (index). — Genova, università.

P. 10-7, constitutiones Martini V. P. 17-9, Eugenii IV. P. 19-33, Nicolai V. P. 33-36, Pii II. P. 36-9, Pauli II. P. 39-50. Sixti IV. P. 50-76, Innocentii VIII. P. 16-82, Alexandri VI. P. 83-94, Iulii II. P. 95 -166,- Leonis X. P. 166 -8, Hadriani VI. P. 169 335. Clementis VII. P. 335-338, Pauli III. P. -329-98,, Iulii III. P. 399 - 400, Marcelli II. P..4O1-82, Pauli IV. P. 483-711, Pii IV.

Parte II, constitutiones Pii V.

Parte III, Gregorii XIII.

3) Eologe bvllarvm et motupropriorvm sanctissimorum patnyn summoyumque pontificum Pii 1111, Pii V A Gregarii XIII quae hucusque emanarunt. quaeque ad e. R. ecclesiae vsum facere videbantur. *[Ixtifut.]* Lvgdvni, apud Carolvm Pesnot, M. D. LXXX1I, cum priuilegio regis.

In-8* minori, 10 fsu. (index)-435 (mendose 430) fcn. — Roma. Vaticana.

F. 381-95, bullae Pii IV. F. 1-380, bullae Pii V. F. 395-430, bullae Gregorii XIII.

3) Bvllarivm, (1586), ... *(titulut tupracoi.* 853D), p. 1199-363.

4) Li privilegii, (1589), ... *(titulut tupra ool.* 855 B), p. 69-83.

5) Bvllarivm, (1617-73), ... *(titulut tupra coi.* 855 B), II. 361-485 et 111. append, p. 30-6.

6) Compendivm bvHarii, (1633), ... *(titulut* supra *coi.* 856 C), II, 79 -110 et append, p. 7-8.

7) Compendivm bvllarii, (1634),... *(titulut tupra col.* 856D), II. 138 93, III append, p. 139 - 30.

8i Bvllarivm Casioenee, (1650-70), ... *(titulut tupra eoi.* 867 A ·, I, 333 -45, 391- 9, II, 484-95.

9) Bvllarivm, (1655-731, ... *(titulut tupra eoi.* 857C). II. 361-490.

10) Bvllarivm.' (1693-7), ... *(titulut tupra coi.* 858 C), II. 361-490.

11) Bullarium, (1734), ... (titulus *tupra eoi.* 859 C), p. 60 eqq.

13) Magnum bullarium, (1737), ... *(titulut tupra eoi.* 859 D), II, 387 -536.

13) Magnum bullarium seu continuatio, (1737),' ... *(titulut tupra* eoi. 860C), IV, 156-63.

• 14) Vecchi, *Collectio,* (1733-43), ... *(titulut tuprtf* eoi. 861 D), 1.1 passim.

16) Cocquelinea, Rulleram, (1739-62),... (Muta rapra *eol. 97* C), t.IV, part. Ill, p, W-461; part.IV, p. 1-108.

. 16) Bullarium Vaticanum, (1740-69), III, 98-148.

17) Bullarium pontificium «aerae congregationi» d» Propaganda Oda, tomu* I (II, III, IV, V). Romae, 1039 >1840, 1840, 1841,1841), typi* collegii Urbani, •uperiorum permiaau.

fJterM *II tenu* F *tituluc:)* Faaeioula* quo reoen•entur nota pt decreta »ynodorum provincialium Baltitnori habitarum ab anno M. DCCCXXIX u«qne ad annum MDCCCXL, quae «acri concilii ohriatiano nomini propagando iudicio «ufiiecta et ab apoatolica ■ede confirmata aunt.

(T. FI-*11:)* Appendix ad bullarium pontificium aacrae congregationi* de propaganda fide, tomus I(-II). Romae, .typto.jaUegii Urbani, cepariorum permiasu. (Sta *aamejv*

(T..VIII:) Index analytiona bullaril a. congrogatioaia de Propagànda fide. Rotae, typla a. congregationi* de Propagande fide, MDCCCLVUI.

ln-4*, 8 vol., *a* f.- 861 p., 9 f.- 409 p,- 1 f., 3f.- 467 p,, 1 f- 418 p.-1 f,, 1 1.-876 p.- 61 p. (bulle* variae) - 86 p. (concilia Baltimorenaia I - IV), 9 f.- 499 p., 388 p., XXIII - 369 p. Lucca, 'grande Chartreuse: Lyon, missionnaire»,diocésains; Rotaa, collegio Germanico; Roma, collegio Inglèae; Roma, Vaticane.

T. II, p. 309-9, conatitutionea Gregorii XIII.

18) Bullarum, (1867-86), ... *(tituluc cupra coi.* 863 A), VIII, 1-663.

8YNODU8 DIOECESANA VIGLEVANEN8I8

1679.

Supra eol. 97. B

9) Synodua (1893),... (titula* rapra eol. 98 B, n. 98).

P. 496: „Mauritius Petra, Papienaia [epiacopua Viglevanenai·), dioecesanam synodum coegit anno 1673."

CONCILIUM PROVINCIALE MEDIOLANENSE III

1673 aprilia ,9.

Supra eol. 117 D.

27"·) Corius, Promptuarium, (1732), ... (titulu* rapra eol. 989 B, n. 26).

97M) 8>Caroli Borromaei monitiones, (1760),... *(titulua cupra eol.* 990 A; n. 27), p. 862-6.

STATUTA DIOECESIS GANDAVEWS

1573 maii 6.

Statuta dioeeeai» Gandavenaia in Belgio, edita feri* tertia ante Pentecosten, id est die 6 maii 1573, aub Cornelio Janaen, epiaeopo Gandavenai.

Exatant haec statuta in opere cui titulua: .

Additiones,'(1573), ... *(tituluc cupra eol.* 8 C, n. 3).

CONVENTUS GALLICANI CLERI

1573 maio.

Conventu» Gallicani cleri habitu» Bellae-Aquae C (Fontainebleau) deinde Pariaiia, menae maio 1673.

De hoc conventu confer opua cui titulua:

Collection dee procès-verbaux dea aaaembléee générale» du clergé de France depuis l'année 1560 jusquè présent, rédigé* par ordre de matière» et réduit» 4 ce qu'ila ont d'eaaentiel, ouvrage compoaé aoua la direction de M. l'évêque de Iffieon, autorisé par le» aaaemblée» de 1762 A 1765 A imprimé par ordre du clergé. Tome premier. *[larigne.]* *A* Paria, de l'imprimerie de Guillaume Desprra, imprimeur ordinaire du roi A du clergé de France, rue Saint-Jacqne», M. DCC. LXVII, avec privilege du roi.

. . . Tome second . . . M.DCC.LXVIU ....

. . Tome troisième . . .,M. DCC. LX1X .. .

. . . Tome quatrième . . . M.DCC.LXX . . .

. . . Tome cinquième . . M.DCC.LXXII , . .

(T. VI) t.. matière», ouvrage entrepris aoua ia direction . . ' 1762, 1765, 1770, 1772 A imprimé ... tome sixième . ., M. DCÇ.LXX1V . . .

(T. VII, ut FI, *hic exceptie)* ... Tome aeptième . . . M.DCC.LXXV . . .

(T. VIII, ut VI, hic exceptic) . . . 1772, 1775 A imprimé . . . tome VIII·, premiere partie, qui comprend le» assemblées de 1747, 1748, 1750, 1755, 1758 A 1760. *[Inrigno.]* . . . M.DCC.LXXVHI . . .

. . . Tome VIII*, seconde partie, qui comprend le» aaaemblée» de 1762. 1766, 1770, 1772 A 1775 ...M.DCC.LXXVHI...

In-folio, 8 t., ,9 vol., 2 f.-xliij p. (procèa-verbaux) · 8|4 p,-1 f. - 196 p. (pièce* justificatives) - Ixiv p. (supplément, état» généraux de Bloia, 1576), 9 f. - xlviÿ p. (procès-verbaux, table») - 858 p. -1 f. - 189 p., 2 f. - xxiv - 758 p. - 1 f.- 95 p., 2 f. - viij p. dieatio) - xxxviij p.-1081 p.-I f.-217 p., 3 f. - IV'p. (praefatio) - xxviij - 694 - 324 p.. 2 f.-ivp.- xlrijj-1784-772 col.-l f. (errata), 9 f.- lij-2124 col.- 1 f. - 699 col.,*2 f. - 144 col. (assemblées de prélat*)'- 1008 - 334 col., 2 f. - xxxjj coi. (analyse dec procès-verbaux) - a col. 1009 ad eol. 9636 - 1 f. - a col.'329 ad cal. 812. — 'Bernay (Eure), séminaire.

T. I, p. 63-4* et append, p. 37-32, conventus Gallicani cleri minae maio 1573.

8YNODU8 DIOECE8ANA VERCELLEN8I8 I

' 1673.

Synodua dioeceaana Vercellensi» I in Italia, eele-D brata anno 1673, aub loanne Francisco Bonomo, i epiaeopo Vercellensi.

ExstaUt conatitutionea in opere cui titulua: Décréta, (1675), (MnIw *cupra col.* 613 B).

SYNODUS DIOECESANA MECHLINIFNSIS I

1674 aprili» 18-21.

Supra esi. 193 D.

.3) Nova, (1783), ... *(Mutue cupra ori.* 125 B, a.3),p. 65-78.

..................................,* ..rt.a.iwau.,.». ,

8YNODU8 DIOECESANA CAMERACÏN8I8
1576 martii 5.

Supra col. 143 A.

8) Statute aynodalia eedeaiaa Cameraoenaia, ia dua· parte· diviaa, quarum prima ayuodoa dioaeeaanaa, aeounda provinciale* complectitur, jneau •ereaiaaimi * illtutriaaimi principi* Ferdinand) Maximiiiani Mereadoci de Rohan, arohiepiacopi ducia Cameracenii*, aacri Romani imperii principi·, comiti* Cameraceaii, illuatrioimae eceleaiae Argen-^inenai· majori* praepoaiti Ac., typia denuo mandata. *[ineepne.J* Centered, ex typia Saqiuelia 'Berthoud, typography aereniarimi A ifluttr. principi* d. d. arohiepiacopi, M.DCC.LXXX1. A (Artia *11 titulue:)* Stateteram aytiodalinm eocleai·· Cataeraoenai* pan «counda, in qua continantur concilia provinciae Cameraoenaia, uni* M.D.LXV, MDLXXXVI A M.DC.XXXI celebrate. Ex typographie Samuel!· Berthoud, M.DCC. LXXXI.

In-4', 9 parte·, 4 L (phaefatio) - vi(j p. (index) - If.-313 p., 857 p. — Reima, archevêché; Rome, Mariatea.

P. 313-4, aynodua dioeceai* Cameracenai·, celebrata Vaiencennia, dominica tertia quadrageaimae (die 6 martii) anno 1575 novo atylo, cuiua aola ax-•tat convocationi· epiatola.

SYNODUS D1OECE8ANA PISAUR1EN818
1560-1576.

Synodua dioeceapn· Piaaurlenai· in Italia, celebrata inter annoa 1560 et 1576, aub Iulio Simonetta, epiacopo Piaaurienai.

De hac aynodo confer opu* cui titulua: B Conatitvtionea, (1580), ... *(titulue eupra col.* 797 C).

P.· 5: «Conatitutionea qua* Iuliua Simonetta, (1560-76), praedeceaaor. uoater dederat, obaervari mandaviniua."

CONCILIUM PROVINCIALE MEDIOLANENSE IV
1076 mnii 10.

Supra eoi. 145 et 619.

9"·) Lee diacovra, (1663), ... *(titulue eupra coi.* 121 C, n. 24), p. 71 -88.

9M) Règlement, (1663). ... *(titulue eupra eoi.* 133 A. n. 95).

12"·)' Coriua, Promptuarinnh (1732), ... *(titulue eupra eoi.* 989B, n. 26), paaaim.

SYNODUS DIOECESANA ANTVERPIEN8IS I
1576 maii 99j 1

Supra eoi. 145 C.

1) Statvta aynodalia a reverendiaaimo domino epiteopb Antuerpienai, in aynodo dioeceaana celebrata vigeaimaaecunda maij anno M.D.LXXVI, praelecta A publicata. *[Infiuc:]* Ex mandato re- *C* verendi*, epiacopi Antvefpienaia, «xcvdebat Chriatophorv· Plantinva, arohitypographva régira, Antverpiae, anno M.D.LXXVI.

In - 8', 30 p.-1 f. — Roma. Vaticana.

9-3) *Supra eoi.* 146 C, n. 1-9.

SYNODUS DIOECESANA EBRO1CENS18
1576 iunio - aeptembri."

Supra eoi. 145 D, η. 1, et 619 D.

2) R. p. Joannie, Abrincenaia epiacopi, deinde Rotomag. arohiepiacopi, liber de officii* eccletiaaticia, ad Maurilium, Rotomagenaem arcbiepiaoopum, primum ex codice ma. coenobii Salicoaani in lucem editu·, nunc ex ma. codice bibliothecae Bigotianae auctu*'A emendatua; notia d. Johanni* Prevotii, Rotomagenaia eccleeiae oathedrali· canonici, A reoentioribua obaervationibu* illuatratua, in quo varia antiquitati* eccleaiaaticae monimenta hacteno* inedita ex maa. codicibua nunc primum'in lucem prodeunt, quae proxima poti praefationem pagina indicabit. Rotomagi, impenti· A typi· Bonaventurâe D le Brun, typographi A'bibliopolae, in arca Palatii, aub aigno S. Bonaventurae; cum approbatione doctorum A privilegio regia, M.DC.LXX1X.

In-8·, 12 f.-488- 64 p. (appendix)-12 f. i index). — Lyon, ville.

P. 1-9: «Synodale· conatitutionea per reverendum in Chriato patrem et d. dominum Lupovicum de Canoaaa, Dei et aanctae aedia apoatolicae gratia Baiocenaem epiacopum, editae et publicatae in eiua aynodo aeativali Baiocia aolenniier celebrata, anno Domini milleaimo quingenjteaimo decimo octavo, die 13 menai· aprilia 'poat Paccha; quae anno Domini milleaimo quingenteaimo decimo quinto, menai· vero aprilia die decima aeptima, per bonae memoriae praedeceaaorem noatrum immediatum in aeativali aynodo promulgata fuerunt atatuta ' tenori* aequenti·.'*

Append, p. 9- 60: «Statuta aynodi aeativali* dioeceair Ebroicenaia, pro anno Domini M.D.LXXVI, per r. p. Claudium de Sainctaa, eiuadem epiacopum *(eie),* illuatriaaimo principi cardinali a Borbonio, archiepiacopo Rotomagenai.*

CONVENTUS CLERI GALLICANI
1576 decembria 6 - 1577 martii 2.

Conventu· cleri Gallicani, aeu melino camera •coleciaatica apud atatua generale· Bleaenaea, habita a die 6 decembria 1576 ad diem 9 martii 1577.

De hoc conventu confer opua cui titulua: Collection, (1767-78, titula· *eupra eoi.* 995 C), t. I, p. 65-107 et append, p. 33-52.

SYNODIS DIOECESANA. NEAPOLITANA
1576,

Synodua dioeceaana NeapolMana in Italia, celebrata anno 1576.

De hao aynodo confer opua cui titulua: Conatitutionea dioeceaana· in ecolaaia Andriaa.

cathédral^ XVII,. XVI et XV kalendaa jnlii Infra Pentecostes octavam' a. D. MDCCCLIX^promuL gatae, ab ili·*· et r"" d" Joanne Joaepho Longobardi, in aacra theologia dootore, equite ordinis-1·· olaaaia Francisci L Dei et apoatolieae aedia gratia -epiacopo Andrienai. ffiuiptw.J .Neapoli, ex Jypia Cajetani Cardamone, MDCCCLIX.

'In-8', XXIV p. (convocatio, oratio, aynodalia, acta) -If.-181 p. — Roma; séminaire Canadien.

P. 139-78, appendix documentorum ad hano aynodum atiinentiUm.

P. X; /Noatri praedecqsseres, a 977 hbhinc annia, huic/muneri [de aynodo celebranda] deeaae coacti sun/"

P. 30, mentio aynodi dioeceaanae Neapolitanae celebratae anno, 1576.

SYNODUS, DIOECESANA MANTUANA.

1577 'aeptetnbria 23-6,

Supra col. 7^3.

.2) Dott. Orioli D* Paolo, agg.al coliegio tbeol. Fiorentiço inaignito nella baa. di Andrea, Mantov.a, Mantovar ainodi conatituaioni. *[Epigrgpife.]* Mentova, tipog/afia Aldo Manuaio, 1899.

In-8*, VIII-221 p-1 f. — Roma, V&ticanaZ

P. 70, et 139-44, mentio aynodi die 26 soptembria 1577.

8YNÔDU8 DIOECESANA VIGLEVANENSIS

1578

Supra col. 151.

2, Synodua (1823). ... *(titulua Îupra col.* 152 B, n. 9'.

P. 426 : „Alexander Castui, Boponiensis, [epiecopua Viglevanensis], aynodum habuit eodem anno (15781··*

SYNODUS DIOECESANA ASCULANA

156(1^1579.

Supra coi. 789.

Constitvtionea synodales. (1678),... (titulus in/ra coi. 1015 D).

P. 379, AiTTlk „Petrus nonus, e Camaiana familia. nolpfia ArpCinus, episcopus Feoulanua, [deinde Aaculanua. 1566-79], in dioecesi aynodalia promulgavit decreta anno Domini 1568 "

Inde patet haec decreta certo esae assignanda ad annum 1568, non autem ad annoa 1566-79.

CONCILIUM PROVINCIALE MEDIOLANENSE V

1579 maii 7.

Supra coi. 151. et 791.

10"*) Lee discovrs, (1663. *titulue tupra coi.* 121 C, n: 24).

IO·") Règlement, (1663, *titulue eupra col.* 122 A. n. 25).

CONVENTUS GALLICANI CLERI

1579 maii 30- 1580 martii 1.

Conventus cleri Gallicani habitus primo Parisiis, dein Meloduni, tandem Parisiis, a die 30 maii 1579 ad diem 1 mar(ii 1580.

.Supra eoi. 153D*et 973 C.

7"*! Odespnn, *Concilia,* (1645), . . . *(titulue eupra* eoi. 802 C, n. 5). p. 85-119.

9) Collection, (1767-78), . . . *(titulu* tupra eoi.* 995 C), t. I. p. 108-230, *et* append., p. 53-61.

10) Recueil des actes, titres et mémoires concernant les affairée du clergé de Frpnce, augmenté d'un grand nombre de pieces A d'observations sur la discipline présente de l'église, et mie en nouvel ordre, suivant la deliberation de l'assemblée générale du clergé du 29 août (sic, *non eero aprili*)* 1705, contenant les cahiers présentée A les remontrances A haranguée faitee aux rois A aux reines par le clergé de France, tant aux état a généraux qu'aux assemblées générales A particulières du clergé, ensemble plusieurs édits, déclarations A arrêts donnés en conséquence des cahiers A remontrances du clergé. *[ineigne.J* A Paris, chez Debure l'ainé. quay des Augustina, prés le pont 8. Michel, A l'image S, Paul, MDCCXL, avec privilege du roy.

In-folio. If. - xvj p. - 1 f. - 1780 col. — Rome, Casanatenae.

11) Recueil (ut ia éditions *praecedenti, nie excepti»:)* A Paris, chez Guillaume Desprez, imprimeur du roi A du clergé rue St. Jacques; à Avignon, chez Jacques Garrigan, imprimeur-libraire, place Saint-Didier, M.DCC.LXXI, avec privilege du roi.

In-4·, xvj p. (index) -1780 col. — Nice, séminaire.

In duobus editionibus, col. 1 - 72, remonstrantiae ad regem Henricum III, in conventu Melodunenai, cleri gallicani, anno 1579.

SYNODUS DIOECESANA COMENSIS

1579 aeptembris 3-5.

Supra eol. 153.

2) Acta (1905), ... *(titulu* eupra eol.* 413 D).

CONCILIUM GANDAVENSE

1581.

Concilium provinciae Mechliniensia in Belgio, celebratum Gandavi, anno 1581.

MbUegnphia:

Acta aynodi provincialis, gehouden te Ghent (1581). Incipit; „Naer aenroepinge/ — Bruxelles, bibi, royale, codex ms. 16642 saeculi XVII. — Cf. [Marchai], *Cat. dee nue. de la bibi. rogale dee duce de Bourgogne,* (1842), I. 333, n. 16643. — An conventus civilis, ipse nescio.

CONCILIUM SALERNITANUM

1581 circa.

Concilium Salernitanum in Italia, celebratum circa annum 1581.

Bibliographia:

Q. Marii Corradi ad concilium Salernitanum oratio. Venetiis, F. Zilettus, 1581.

In-8°. 23 f. — Paris, Bibl. nat. Ln. 8'73 (ill. — Ipse non vidi.

CONCILIUM MEDIOLANENSE VI

1582 maii 10

Supra col. 157.

10**) Leu?'discovrs, (1663).... *(titulus supra col.* Ù1 C, n. 24).

IOl") Regleaiena, (1663). ,.. *titulus supra col.* 133 A. n. 35).

13""l Corius, Promptuarium. (1732t. ... *Titulus supra col.* '.'88 B, n. 26). passim.

SYNODUS DIOECESANA PERUSINA

1582 maii 16-7.

Supra col. 805.

8 Decreta (16o0), ... *(titulus supra col.* 817 D·.

STATUTA DIOECESIS BRIXIENSIS

1582.

Supra col. 811.

Statuta dioecesis Brixiensis in Italia, edita anno 1582, a sancto Carolo Borromeo, archiepiscopo Mediolanensi et visitatore dioecesis Brixiensis.

Exstant haec statuta in operibus quibus tituli:

1) Decreta generalia ab ili"0 et r"" domino d. Carolo s. R. e. presb. card. tit. S. Praxedis, archiepiscopo Mediolani, ciuitatis et dioecesis Brixiensis visitatore apostolico. promulgata atque edita, anno aChristo nato M.D.LXXXII.-Gregorio XIII pontif. maximo. Mediolani, ex officina Michaelis Tini.' *[In fine:]* Mediolani, apud Michaelem Tinum, 1582.

In-4', 54 fcn. — Roma, Vittorio Emanuele.

Haec decreta edita fuerunt extra synodum.

Fol. 2, mentio statutorum synodalium editorum a [Dominico] Bollani, episcopo Brixiensi, inter annos 1558 et»1578.

2) Decreta generalia àb illustrissimo et reverendissimo domino, d. Carolo, s. R. e. presb. card..Ut. S Praxedis, archiepiscopo Mediolani, ciuitatis et dioecesis Brixiensis visitatore apostolico. promulgata atque edita, anno a Christo nato M.D.LXXXII, Gregorio XIII pontif. maximo. *[Figura.]* Mediolani. ex officina Michaelis Tini. *[In fine:]* Mediolani. apud Michaelem Tinum, 1582.

In-4·. 54 fcn. — Genova, université.

Titulus diversus a praecedenti editione.

CONVENTUS GALLICANI CLERI

1582.

Conventus Gallicani cleri, habitus Bellae-Aquae (Fontainebleau) anno 1582.

Supra col. 805 D.

Ibu) Procès-verbaux dos assemblées du clergé de France, tenues pendent les années 1582 et 1584. — Orléans, ville, codex ms. 867, saeculi XVIII, 338 235 millim., 267 f. — Cf. *Catal. des mss. des départements,* XII, 312.

7i Collection, (1767 - 781,... *(titulus supra col.* 9115 Ci, t. I, p. 232 -46. et append., p. 62-3.

8 et 8› Recueil, i!74<< et 1771),... *(titulus supra col.* 888 C, n. U», et lisait', 11. 11),

Col. 72-88. remonstrantiae ad regem Henricum III, in conventu Bellaquensi (Fontainebleau), cleri Gallicani, anno 1582.

SYNODUS DIOECESANA PISANA

1582.

Synodus dioecesana Pisana in Italia, celebrata anno 1582, sub Matthaeo Rinuccini, archiepiscopo Pisano.

Exstant constitutiones in opere cui titulus;

Decreta et constitutiones editae in sancta sinodo dioecesana metropolitanae Pisanae civitatis, codunata (sic) de mandato illustrissimi et reverendissimi Pisani archiepiscopi domini Matthaei Rinuccini. hoc. presenti anno 1582 stilo [Pisano], et praesidente in ea eodem illustrissimo et reverendissimo archiepiscopo.

Pisa, seminario, codex ms. 35, saeculi XVI, 292 214 mill.. 154 f.

CONCILIUM REMENSE I

1583 aprilis 25 - maii 18.

Supra col. 259 D.

2**) Odespun. *Concilia,* (1645). ... *(titulus supra col.* 802 C, n. N). p. 22Λ-78.

CONCILIUM TURONENSE

1583 maii 1 - septembre

Supra col. 261 C et 851.

1"·) Odespun, *Concilia,* (1645), . .. *(titulus supra col.* 802 C. n. 5), p. 330 -90.

STATUTA DIOECESIS CAPUTAQUEN8I8
1583.

Statuta dioecesi» Caputaquensi. in Italia, edita A anno 1583, aub Sylvio Galaaai. vicario apoatolico.

De hac aynqdo confer opua cui titulua:

Synodva dioceaana Capvtaquenaia, aub Thoma Carafa,- epiaeopo, celebrata Laurini, anno 164'3 die Γ2, 13 A 14 decembria. *[Insigne./* Romae, ex typographie Ludouioi Grignani, anno iubilei MDCL, superiorum pertnisau. .

In-4', 272 p. · 5 f. (index). — Pari», Bainte-Geneviὺvo.

P. '26',: „Sylvii GalaaâiT vicarii apoetelie·, constitutiones manuacriptae de anno 1583: Lelii Morelli, epiacopi, synodus in anno 1593."

SYNODUS DIOECESANA IMOLF.NS18 I
1584 augusti 22.

Supra col. 307 et 851.

2) Decreta synodi dioecesana Imolensis, svb illvatriss. et reverendisa. d. d. Ferdinando Millino, epiacopo et comité, anno MDCXXII die xij A xiij« aprilia, adiecto in fine catalogo episcoporum Imolensis ecclesiae de quibua memoria extat. *[Insigne.]* Eavontiae, typis Georgij Zarafallij. MDCXXII, svperiorvm periniaav.

In-4", 3 f. · 34 ρ. — Paria' Bibl. nat. B 2078.

P. 32: „Alexander Muaottua, epiacopua Imolensis, dioeceaanam aynodum bia celebravit4 [annis "^584 ej 1592|.

CONCILIUM B1TÜRICENSE
1584 aeptembri.

Supra fol. 309 A.

B -4b") Odeapun, *Concilia,* (1645), ... *(titulus supra eol.* 802 C, n. 5). p. 381 · 444.

STATUTA EYNODALIA DIOECESIS OSMENSI8
1584.

Statuta eynodalia dioecesis Oamenaia in Hiapania, edita anno 1584, sub Sebastiano Perex, episcopo Osmenei.

De his statutis confer opus cui titulua

Constitucionea, <1807), . . . (Mansi, *Concil.,* t. XXXVI·", col. 6B).

CONVENTUS CLERI GALLICANI
1584.

Conventus cleri Gallicani, habitus Sancti-Mauri C Foaaatensia anno 1584.

Supra eol. 307 A.

3) Collection. (1767 · 781, ... *(titulus supra coi.* ."35 C>, t. 1, p. 247-70, et append., p. 64-9.

4 et 51 Recueil. <1740 et 17711, ... *(titulus supra eol.* '3'39 C, u. 10, et 1000 C, n. 111. 2

Coi. 89 · 93, aliae remonstrantiae ad regem Henricum III. a clero Gallicano, in conventu habi|o Sancti-Mauri Fossatensi», anno 1584.

SYNODUS DIOECESANA CLUSINA
1584 circa.

Synodus dioecesana Clusina in Italia, celebrata circa annum 1584. aub Maaaeo de Bardis, episcopo Clusino.

Exstant, constitutiones in opere cui titulua:

Statuta et eonatitvtiones conditae in dioecesana aynodo 'Clusina, sub illustri A reuerendias. p. f. Maaaeo de Bardis, Clusinae ecclesiae episcopo. *[Insigne.]* Florentiae, MDLXXXIIII, apud Georgian! Marescotum.

In 8°, 4 f. (dicatio, praefatio) -114 p. · 2 f. (index). — Siena, civica.

F. 2-3, opua dicatur Ascanio Piccolomineo, archiepiscopo Rhodiensi et Senarum electo. Synodi data non indicatur.

3YNODU8 DIOECESANA MANTUANA
1585 februarii 11.

Synodus dioeeeeana Mantuana in Italia, oelebrata die 11 februarii 1585»sub Alexandro Andreasi, episcopo Mantuano.

De hac aynodo confer opus cui titulus:

Dott. Orioli, (ÏB02), ... *(titulus supra eol.* 999 A), P. 70 et 144- 7,'mentio synodi die 11 februarii 1585.

CONCILIUM PROVINCIALE AQUEN8E
1585 februarii 24.

.Saura *col* 313

Ode,Pu"' *Coneilia Gallios,* (1645), . . . *(titulus supra col.* 80S C, η. 5), p. 445-568.

BIXTUB PAPA V
1585 maii 1 - 1590 augusti 27.

Supra col. 321 et 863.

17«) Bullarium Vaticannm, (1742 -52), III, 148-79.

CONVENTUS bALUCANI CLERI
1585 septembris 2- 1586 iunii IV.

Contentus Gallicani cleri, habitu· Parisiis a dic 3 aeptembria 1585 ad diem I» iunii 1586.

Supra coi. 317 et 331.

4) Memoireà (1695), ... *(lituiut tupra eoi.* 621 C).

5) Collection, (1767-78>. . . . *(titulut npra col.* 995C), t. I, p. 271 · 424, et aiyieud., p. 70- iol.

A 6 et 7› Recueil'. (174o et 177)1, *(titulut npra M.* JW C, n. lo. et lolio (·, n. 111.

Cui, .ı:î-|ò|, remonstraiuiae ad eumdem regem. -a .«lej-u Gallicano in conventu habito Parisiis. in abbutiu Saucii Gcrinani de Pratis. nano 1585.

SYNODI S DIOECESANA PANORMITANA 4>V
1586 luuii 13.

pra eoi. «y:

Convtitutiuue* dioeceaanae synodi, e·® et r*VdB0 Alexandru card. Lualdi, archiepiacopo Panormitano. habitae. *[lutigne.]* Panormi, ex typographie pontificia, MCMX.

In-w·, VIII p. (praefatio) '1 f. - 226 p. - Pi»a, urcivescovatn.

I*. Ill rSatis conata! ... m Panormitana archi diuecesi. novem celebrata» vane synodus, quarum .. quarta incidit anno 1586. Caeaare Marullo archiepincopo . . ."

CONCILIUM PROVINCIAE CAMERA! ENSIS
CELEBRATUM MONTIS HANNONIAE
1586 octobris 23.

Supra coi. 329.

1VW'1 Statuta. (1781t.... *(titulut tupra coi.* 997 A, n. 3).

Part. 11. p. 133 262, concilium provinciae l'ameracenais. cclt bratum Monti* Hannoniae. **a** die? ad diem 23 uctubri* 15K6.

SYNODL'S DIOECESANA OVETKN81S
1586.

Synodus dioece*ana Ovetcneis in Hiapania, celebrata anno 1686, tub Didaeo de Aponte y Quinone*, epiacopo Ovetenei.

De hac aynodo confer opua cui titulua

Sinodo dioceaano de Oviedo, cvlebrado el 1, 2 y 3 de aietembre de 1886. por el exemo. y rmu. •r. dr. d. fr. Ramôn Martines Vigil, de Ia ordeu de -Predicadorea. obispo de Oviedo etc., etc. *[Intionc.]* Oviedo, libreria religiosa del palacio episcopal. 1887.

In -8·. 4,f. {praefatio› - 395 p.

P. 3 rHI Sr. Aponte y Quinone·. |epiacopua Oreh'n*ie|, ^elebrô ainedo* en 1586. 1688. 15m9, 1690, 1591, 1592. 1593/

P. 3. ME1 Sr. Alvarez de Calda·, [epiecopun Ovetcn*i*|, cclebro un idnodo.**

Haec synodus male indicatur, iupra col. 339, ad annum incertum 1586-1588

SYNODI S DIOECESANA CONCORDIENSIM
1587 aprilie 8-10.

Supra col. 333.

Synodus dioecesin Concordiensis. ab illustria*, et reverendi·*, episcopo fr. Dominico P-io Rosei, o. P.. in auxiliari ecclesia S. Andreae ap., diebus XVI, XVII, XVIH aprilis anno MDCCCLXXXV, octavo pontificatus s*. d. n. Leonis papae XIII. celebrata, *[tntigne.]* Tarvisii, typi* instit. Mander scholae apost., 1885.

In - 8®. Vlll p. - 1 f. - 311 p. - 131 p. (appendix › - 1 f. (erratah — Roma. Vaticana.

P.-8. „Matthaeu* Banudo habuit synodum in ecclesia Bancti Andreae apostoli Portusgruarii, diebus 8, 9, 10 aprilis 1587."

CONCILIORUM EDITIO CURATA A F. PADILLA
1587.

Conciliorvm omnivm orthodoxorvm generali»ni. hationalivm et prouincialium, quae ab origine nascentis eecleaiae ad nostra haec vsque tempora celebrata sunt, index, chronographia seu epitome' breui compendio ea omnia complectens quae epistola nuncupatoris huius operis referuntur, multo etiam plura concilia recensens quam quae in voluminibus conciliorum reperiuntur, pgr Franciscvm Padillam. doctorem theologum, cathedrae **primariae** **aerae** theologiae in Hispalcnsi academia quondam moderatorem, nunc vero ecclesiae Malacitanae primicerium; cvni indice qvadrvplici et alijs ad conciliorum dortrinam pertinentibus, quorum catalogum versa pagina continet. Cvm privilegio. Madritij, excudebat Francis - Sanctius, anno Dopini 1587.

In-4*, 44 fsn. ׀ 120 fen. — Milano, Ambrosiana. Paris, Bibi. nat. B 2353.

P. 5 -7, dicatio „Don Garseiae de Haro. quondam Gadicensi. nunc vero Malacitanq praesuli. Αιηχ Franci.cue Padilla d. theologus . . Madntii, balandis septembris 1587 "

TjYNODI 8 DIOECESANA VIGLEVa NENSIS
» 1587.

Supra *eoL* 332.

2. Synodus(1823), ...*(titulut tupra coi.* 152 B.n. 21.

P. 426. «Bernafdinus Bricennius, |episcopus Viglevanensis|, synodum coegit anno 1587."

CONVENTUS CLERI GALLICANI *

1688 ianuario - martio.

Conventui extraordinarius alert Gallicani, habitua Pariaiir aj^Ao 1688.

Supra eaÎ.339.

3) Collection, (1767-78),«... (Mulisa»upra' eoi. 995 C), 1, 425-44-

4et 5) Recueil, (1740 et 1771),... (ttltUui aupra eoi. 999 C, ■. 1Ç, btlOOOC, n. 11).

Coi. 191-204, remonatrantiae ed eumdem regem, a clero Gallicano in' conventu habito Parisiis, anno 1588.

*SYNo DU8 DIOECESANA MANTUANA

1688 februarii 12.

Sÿnpdus dioecesana Mantuana in Italia, celebrata dieîTfébruarii 1588, aub Alexandro Andreaai, fepiacopo Mantuano.

De hac synodo vonfer opua cui titulua:

Dott Orioli, (1892),..-. (titulus aupra coi. 999 A),

P. 70 et 144-7, mentio. synodi die 12 februarii 1588.

SYNODUS DIOECESANA GENÜEN818 I

1588 aeptembria 1-3.

Supra *coi.* 341 et 865.

2) Sinodo dioceaano di Genova, primo fatto nel tempo dell'illustriez & reuerendiaa. 'sig. card. Saoli, perpetuo amminiatratore ilell' arciueacouato, l'anno 1588, il primo di aettembro. *[Intigne]* In Oenova, B appresso Girolamo Bartoli, 1589.

In-4*. 50 p. jr- Denova, universitk.

P. 50, haec aynodua celebrata eat diebua 1, 2 et 3 aeptembria 1588.

CONVENTUS CLERI GALLICANI

1588 aeptembri.

Conventum cleri Gallicani, aeu melius camera ecclesiastica apud statua generales Blesenses, habita menae aeptembri 1588.

De boc conventu confer opus eui titulua:

Collection, (1767-78).... *(titulua* supra *coi.* 995 C), I, 445-510; et append., p. 102-42.

SYNODUS DIOECESANA OVETENSIS

1588.

Synodus dioeeeaana Ovetensis in Hispania, celebrata anno 1588, sub Didaco de Aponte y Quinones, episcopo Ovetetui.

De hac aynodo confer opua cui titulus:

Sinodo, (1887), . . . *(lihtbu* supra *coi.* 1005 C), p. 3.

Haec synodus, supra coi. 339, malef indicatur ad annum incertum 1586-1588.

CONCILIUM PROVINCIAE GNESNENSIS "
CELEBRATUM PETRICOVIAE

1589 octobris 2-6.

Supra eoi. 347.

BihU«gnphl·:

I) Constitvtiones et decret^ condita in provinciali synodo Gneanenei qvam. il)"·· et rever"" d. d. Stanislaus Karnkousky, Dei gratiis archiepiscopus Gnoanen., legatus natus A regni Poloniae primas ac primus princeps, Petricouiae habuit, D aftno M.D.XIC, Sixto V pont max. Pragae, typis mandabat loan. Othmarvs, anno M.D.XC.

In-4*, 2 f. (index) -125 p.- 4 f.(index). — Roma, Vaticana.

P. 6, 29-31, hoc concilium celebratum est, 6 sessionibus, diebus 2, 3, 4, 5 et 6 octobris 1589.

SYNODUS DIOECESANA OVETENSIS

1589.

Synodus dioecesana Ovetensis in Hispania, celebrata anno 1589. sub Didaco de Aponte y Quinones, episcopo Ovetensi.

De hkc synodo confer opns cui titulua.

Sinodo, (1887), ... (titulua supra *eoi.* 1005 C), p. 3.

SYNODUS DIOECESANA 8EGN1EN8I8

1689.

Synodua dioecesana Segnienris ia Austri·, celebrata anao 1589, sub Bonaventure, epiaoopo Segniensi, Modraaaienai et Corbavienai.

De hac aynodo confer opua oui titulua:

Synodua dioecesana Lavantina, quae anno salutis 1906, concivit et fecit Michael Napotnik, priaceps episcopus Lavantinus, suae sanctitatis praelatus domesticus, pontificio solio assistées, ause eaes. ac regiae apostolicae maiestatia consiliarius intimus, magna cum cruce caeaarei auetriad ordini· Fraaeteci Joseph) oraatua. praeposita· eeeloaiae 8. Mauritii 8A8. Magdalen·· Frisaci in Carinthia, ones, et reg. eapellanua palatinus, domus proceram atque Btyriae.oomitiorum provincialium membrum, sacrosanctae theologia· doctor, collegii doctorum theologiae facultatis in eaes. reg. universitate scientiarum Vindobonensi socius, litterariae societatis Leoninae Austriaoao sodalis hoborariua, nummo bellico decoratus ueo son signo memoriae servitii militaria distinctus etc. *[lutigM.]** Marburgi, 1907, sumptibus prin. epiae. ordinariatua Lavanti·!, typis typographie· R. Cyrilli.

In - 654 * VIII μ. (index).— Koron. Vatican·. A Segniensî·* et Modruaeienni· »ou ('orbavron·)·* in P. 10. ^Diebua 3, 4 et 5 iulii anni vertenda (1906). congregabitur synodua dioeceaana eccleaiae qua per aaecuia eiuamodi conyrntu·, ultimua anno 1689. non eat factu·.-

CONCILIUM PROVINCIALE TOLOSANUM

1590 maii 23.

Supra eol. 361.

2"·) Odeapun. *Concilia Oalliae,* (1646), (titM/iM rapra *eol.* WWC, d. 61, p. 609 -60.

UBBANUH PApÀ VII

1590 eeptembri· 15-*'ii.*

Supra eol. 353.

1) Bullarium (1617 - 72), . . . *(tituluc cupra eol.* 8Ï>5 B, n. 5|. tom. V.

i) Bvllarivm. (1655 - 73), ... *Itituluc cupra eol.* 857 C, d. 10), 11, 69».

3) Bvllarivm, (1692-.7), ... *(tituluc cupra col.* 858C, n. 11). U, 699.

*4) Magnum bullarium, (1727),:.. (tiÜUw aupra *cui.* 860 C. n. 14). H. 756.

5) Cocquelinoa, *Bullarum,* (1739-621. . .. *(titulor cupra coi.* 353 A l, t, V. part. 1. p. 245.

6) Bullarum, (1857 - H5i, ·. . . *(titulat cupra coi.* 863 A. n. 18·, IX, 382.

GBEGOB1US I'AI'A XIV

1590 decembria 5 1691 octobria 15.

1) Bvllarivm. (1617-72). ... *(tituluc cupra coi.* 855 B, n. 5), II, 686-713.

2) Compendivm bvllaru, 11623 s .. . *(tituluc cupra coi.* 856 C, n, 61, II, 142 7.

3) Compendivm bvllaiii. (1624),. . . *(tituluc cupra coi.* 856 D. n. 7), II. 249 58.

4) Bvllarivm Caainenae. 11650 - 70). .. . /titulua *cupra eol.* 857 A. n. 9), I, 267-60 et 407-15.

5) Bvllarivm (1655 - 7.3), ... *(tituluc cupra coi.* 857 C, n. IO), 11, 699-726.

6) Bvllarivm, (1692 - 7\ . . . *(tituluc cUpra eol.* 858 C, n. ID, II. 699-726.

7) Bullarium, (1724). .. . *(tituluc cupra coi.* 859C, n. 12), |>. 117 aqq.

8) Magnum bullarium. (1727), ... *(tituluc cupra coi.* 859 D, n. 13). II, 766-86.

9) Magnum bullarium acu continuatio, (1 >27).. . . *(tituluc cupra eol.* 860 C, n. 14). IV, 169-70.

10) Veechi, *Collectio,* (1732-43), . . . *(tituluc cupra coi* 861 D, n. 16), t. I paaaim.

11) Cocquolinea, *Bullarum,* (1739-62), . .. *(titular cupra eol.* 97 C), t. V, part. 1, p. 246-323.

12) Bullarium Vaticanum, (1742-52), III, 180-1.'

13) Bullarum (1857 - 85). ... *(tituluc cupra eol.* 863 A, n. 18), IX. 382 504.

CONCILIUM PROVINCIALE FIRMANUM I

1590.

Supra col. 355 et 895.

Bibliographla:

1) Synodi Firmanae provincialia avb illuatriaaimo et reverendiaaimo d. Sigiamvndo Zaïfettino et iifoeceaana avb eminentiaaimo et reverendiaaimo. d. Carolo card. Qvalterio. archiepiacopia ac principibva Firmani·. Firmi, apud Andream de Montibua, 1662, dd. auperiorum permiaau.

In-4°, 6 f. (dicatio) - 192 p. - 1 f. (errata). — Orvieto. civica: Borna, Vaticana.

P. 1 - 20, concilium provinciale Firmanum celebratum 1590.

P. 21-148, aynodua dioeceaana celebrata diebua 6. 7, 8 iunii 1,660.

P. 149-89, appendix ad aynodum.

SYNODUS DIOECESANA OVETEN81S

1590.

Synodua dioeceaana Ovetenaia in Hiapania. eelebrata anno 1590, aub Didaco de Aponte *y* (Juinônea, epiacopo Ovetenai.

Do hac aynodo confer opua cui titulua: Slnodo dioceaano de Oviedo, (1887), ... *(tituluc cupra eol.* 1005 C).

SYNODUS DIOECESANA 0AD1TANA

1591 martii 12.

Synodua dioeceaana Gaditana (Cadix) in Hiapania, celebrata die 12 martii 1691, aub Antonio Zapata, epiacopo Gaditano.

Exatant conatitutionee in opere oui titulua.

Afin de 1882. Slnodo dioceeano de CAdix, convocado *y* preeidido por el exctno. 4 ilmo. 8r. dr. d. Jaime CatalA y Alboaa, por la gracia de Dioa y de la aanta aode apôatolica obiapo de CAdia y Algeeiraa, adminiatrador apoatolico del obiapado de Ceuta, caballero grau cru· de la real orden amoricana de laabel la oatôlioa, electo aonador del reiao. del oonaejo de a. m. Ao. Ao. Contione eeto libro laa conatitucionea promulgadaa en el preeeate ainodo.y lea del que celebrô el aüo de 1591 el ilmo. Sr. d. Antonio Zapata, obiapo de Cadix. *[ludpu.]* Cadix, imprenta de la Beviata mddiea de d. Federico Joly, 1882.

In-8*, 162 p. - I f. — Roma, Aaaomptionniateo.

P. 13, baec aynodua celebrata eat diebua 15, 16 et 17 februarii 1882.

P. 57-162, aynodua dioecoeana Gaditana, celebrata die 12 martii 1591, aub Antonio Zapata, epieoopo Gaditano.

V ' BYNODUs /d IOECESANA MANTUANA

1W1 aprili» 19.

Sy n»dua . dioeoeaana Mantuana in Italia, cele-A brata die Ꮧ< aprilia 15·»!. aub Alexandro Andreaai, · epiacojAi Mantuqnif. . .

De hac aynodo çonfer opua oui titulua : Dote. Orioli. (1892). ... *(titulumpra eol.* 99HA l. P. 70 ot 144 7. mentio aynodi dio 19 a|>çj|i· 1591.

SYNODUS DIOECESANA 8Ef(0G ALLIENS18 I

1591 maii 4.

Synodua dioeccaaua Bonog^llienaia 1 in Italia,' oelobrata die 4.φη*ii 1591, iub Petro tlidif.iti. epia-cdpp Senogallionai.

Exatirnt conatitutiono· in opere oui titulua

Conxtitvtionoa et decreta ayiiodabe ab ilJMrt , et reverendiaa. d. f. Petro Rodulphio Toaainian.. epiacopo Senogallibn. A comité, condita in dioft-ceaan» prima ayiiodo habita Senogalliae, iu catbe-·drab eccleaia 8. I'aulini. ipao die feato oiuadetv lanuty Illi non. may anni M.D. *XCl.\.* ^ *(naipne.)* Itoniae, ex typographie Gabiana, M. D XCÏL *(cor-yigt·* M. D.^CID, rr. dd. vice»#, vicarij a. d. n. A magiatri aaeri palatij permiaiu.

In-4* tninori, 4' f. (praefatio, indictio,"index) - 80 p.- 4 f.) nomina aaaiatebtiuni).-r- Homa,Vaticana,

INNOCENTI uZpA PA 1X*

1691 octobria 23 -^decembria 39.

Supra cot. 361.

1) Bvllarivm. (J617 -72>. ... *(titulus supra eol.* 85b It, if 5). II. 713-5.

2) Compcndivm bvllarii, 11623)', ... *(titulus supra cut.* 856 C, n. 6), II, 1/47-8.

3) Compendiem bvllarii. (16:.'·4>,... *çtitulus supra cut.* 856 D, n. 7). II. 258 -9.

4i Bvllarivm (1666-73) ... (lilufM aupro *col.* 857 C. n. Kit, II. 72«-8.

ll) r>) iivtinrivm ut>92-*i*). — *(ttlulus supra* 4b8C. it. 11,), II, 726-8.

61 Magnum bullarium, (1727), .. *ititulus* awpro. cut 859 l>, n. 13), 11, 785-8.

7) Cocquelinea, *Bullarum,* (1739-62), *(titulus supra eut.* 97 <7), t. V, part. 1, p. 324'· 32.

8) Bullarum (1857-85), ... *(titulua supra col.* 863 A, h. 18). LX. 505-18.

SYNODUS DIOECESANA ASCVLANA

1591.

Sxiiodua Sjoeceaada Aaculana in 'Italia, cele-brata anno 1591, aub Hieronyno Berneri, epiacopo Aaculano.

Do hac aynodo confer opua cui titulua.

Aaculanao oecleaiae ill Picpno.' eynolflia dioe-i. eeaana, ab illuatriaaimo ac reverendiaaimo dotpind-llartbolomaeo Ortolani, epiacopo et principe Aacu-c lano, habita in cathedral) baailica. diebua XXVlll, XXIX, XXX' octobria an. MCMIII. *[longne·!* Aaculi-Pieeni, ex ty po ly tographia (wc> Ceaari. >903. tnr-8*.'536 p. · 2 f. — lioma. Vaticana.

P..-432, mentio synodarum celebratarum anno .1591, et diebua 17, 18 et 19 aeptembria 1596

SYNODI S DIOECESANA OVETENSIS

1591.

By nodu» dioeoeaana Ovetenaia in lliapania, cele-brata anno 1591, aub Didaco de Aponte y Quinonea epiacopo Ovetenai.

Do hac aynodo confer opua cui titulua Sinodo. (1887), . . . (titulua *supra coi.* |tiO5 C). p. 3.

CLEMENS PAIA VIII

159^-lanuarii 30- 1605 martii 3

Supra coi. 371.

1) Bullarium aeu litterae (aine anno). .. . (IUu-*lus supra col. Vt>3 C.* n. 1). part. I. p. 88-165. et part. II. p. t ı 20.

2) Bvllarivm, (1617-72),... (KMıµ *supra coi.* 855 B, n. 5). III, 1-173, et append, p. 43-6..

3) Compendivm bvllarii, (1623),... *(titulus cupra coi.* 856 C, n. 6), II, 1-38, et append., p. 9-10.

4) Compendivm bvllarii. (1624),... *(titulus cupra eol.* 85«D. n. 7', IU. 1-68. et append, p. 132-4.

5| Bvllarivm Caainenae. (1660-70),... *(titulus cupra coi.* 857 A. n. 9). I, 261-74, 416-7, et II, 512-24.. «43-6.

6) Bvllarivm, (1656 - 736 ... *(titulua supra eol.* 857 C. n. IO). HI, I -170.

7) Bvllarivm, (1632-7), ... (OIuAm *cupra eol.* 868 C, n. 11), 111, 1-171.

8) Bullarium. (1724), ... *(titulus supra ^l.* 869 C. n. 12). p. 129 aeqq.

9) Magnum bullarium, (1727)....... *(titulus supra eot 85» D. n. IB), III, 1-134.*

10) Magnum bullarium aeu continuatio (1727).. . . *(titulus supra eol.* 860C, n. 14), IV, '170-6..

11) Vecchi, *Collectio,* (1732-43),... *(tilulus cupra eol.* 861 D, n. 1«), t. I et II, paaaim.

12) Cocquolinea, *Bullarum,* (1739-62), . .. *(titu-lus cupra eol.* 97 C), t. V, part. I, p. 333-471, part. II, p. 1-486. part. III, p. 1-123.

13) Bullariuni Vaticanum, (1742-52), III, 181-206.

14) Bullarium pontiBcium. (1833),... *(titulus supra eol.* 995 A, n. 17). I, 1-4, 16-26.

15) Bullarum, (1867-85),... *(titulus cupra eol.* 863A, n. 18). IX, 518-647, X, 1-889, XI, 1-181.

8YNODU8 DIOECESANA IMOLEN8I8 II

1333 octdbria 20.

tttpra *sol·* 375.

2) DeereU, (1622). ... fiiMu» *supra soi.* 1003 A).

P. 32 : ‚Al»xandqr Muaottu», epiacopua Imolen-ai» [1É8O-6O7], dioeoeeaaam aynodum bia cele-bravit,** aeUioet annia 1684 et 1692.

' HYNODI'B DIOECESANA 'QVETBN8)8 ·. . ı *

WW·

Synudua dio«<iu«an· OvutvDxU in Iliapitni·, celo- a brutu anno 15V2.' «ub Diilaco do Aponte "y Quinonce, episcopo Ovetcnai.

y ; ,

Do.hni' aynodo confer opu> cui lilulu» binodo. (1hh7i, ... (litiUue *mpra eoi.* 1<x>5<:y, p. 3.

SYWHH S. DIOECESANA I KHEVETANA

, ı · ? IbitJ. -

Synodya dioeceaann I'rbevetana in Italia, celebruta anno 1592. sub Hieronymo Sinmncidli», episcopo Cibcvrtumi, .

De hac aynodo conter opera quibus tituli.

1) Statvta et roiiatitytionea synodi dioeceai* Vrbevetamiv. */InsigneJ* VrbevetrrL apud Antonium Colaldutn, impre.ssoreni, M.D.XCll.

In-4°, 27 fan., signata A-(i. cum tig. — Ilotna, Vaticana.

E. 3. synoduS celebrata aub Hieionvmo Simoncello, cardinali episcopo (rbevctano

2) Conatitvtionm editae ab ilhhirl·*. el reverendis». domino Ir, losepho della I'orgna, epiacopo YrbcVetano, tn diôecesann «ynodo celebrate in ecclesia sua cathedrali Vrbcuetatia, diebua* 20, 'I, 22 menai» oetobria 166b. *[Ifaiynr!* Vrbevrtrri, typia Pulmrrij'lannotti, M^X'LXVII, svperiorvtn permiaav.

bl · 4®. 4 f - 25bp. - If. 32 p. (catalogus epiicuporuid). '— Paria, Bibl. nat. B 2258.

Fol. 4. (Confirmati* utilioribus d|*errtia>x av^ nodis a pracdri-eaaoribua nostris celebratis, ut praesertim n recolendae memoriae sanctae Romanae ecclesiae cardinalibus Simoncello. Creacentio et Polo

sVnoih s dioecesana veri lana i

· 1568- 1593.

Synodus dioecesana Verulana I in halia. celebrata inter annos 15l>8 et 1593. *ub Hortensio Batriati. episcopo Verulano.

De hac synodo conter opus cui titulus

Prima dioecesium synodus Verulana, ub illustrissimo ac reverendissimo d. d. Fortunato Maurixj. episcopo, in cathedrali ecclesia Imbito, diebus '28, 29, 30 Junii anno MDI·CCLX1II. *[Insigne.]* Vclitrl·. rx typographic Aloysii (vlla.

Sine anno (1863), in-H· maiori. XIV p. indictio)- I f. 191» p. - 72 p. (appendix) I f. (erratai.

Parte H. p. 68-<0. episcoporum Verulanorum M»rie·.

P. 6i. Hortensius Battisti, e Frusinone, episcopus Verulanus (1567-94'. duas dioeresanas synodos habuit.

SYNODI S UPSALIENSIS

i 1593 februarii 25 ı martii 19.

Synodus Cpaalienaia in Sueeia. eelebrata a die 25 februarii ad diem 19 martii 1593.

De hac synodo confer opus cui litulus

1). d. historia concilii I psaliensis anno MDXClll habiti, cuius partem primam consciit, limpl. fac. phil. I ps. pp. mag. Andreas Mich. Fant et Petrus Lychnell v. d. m. HvUingus, in audit, tiust. niaj., d. XVI tnuji MDCCXCII, horis a. m. «olitis. Cpaaliae. litteris viduae direct. Joh Edman.

(Pag. par» II, cum titulo:) D» d. historia concilii t psaliensis, anno MDXClll habiti, cujus partem secundam censent, ampl. fac. phil. Eps. p. p. mag. Andreas.Mich. Fant et Johannes Astrum Gestricius, in audit. Gust. msj.. d. XIX maji MDCCX<'I1, horis a. m. solitis. 1'psaliae. litteris viduae direct. Joh. Edman. .

(Pag. 27 par» IIIt cum titulo.) D. d. historia c<^H*ilii l psalieiisis, anno MDXClll habiti, cujus partem tertiam et ultimam consent, ampl. far. phil. Fps. p. p. mag. Addrras Mich. Fant et Olaua Petr. Forasberg, Jemtlandus. in and. ***Gu*t. maj***, d. V de* cemb. MDCCXCII. h. a. m. s. I psaliae, litteris viduae direct. Joh. Edman.

In 4®. 3 f. - 37 p. — Paris. Bibl. nat. B 3133.

P. 2 - 30, haec synodus celebrata est a die 25 februarii ad diem 19 martii 1593.

SYNODI S DIOECESANA CAPETAQI ENSIS

1593.

Synodus dioecesana (^iiputaquensis in Italia, celebrata anno 1593, sub Lvlio Morelli, episcopo Caputaquensi.

De hac synodo conb-r opus cui titulus

Synodus, (I65o), ... *(titulus supra coi.* 1003 **A),** p. 269.

SYNODI **S** DIOECESANA OVETENSIS

1593.

Synodus dioecesana Ovetensi» in Hiapania. rulebrata anno 1593, sub Diduco de Aponte y Qui- **Donet, epiacopo Ovetensi.**

De hac synodo confer opus cui titulua Hinodo, <1HH7ı. . . . *(ittulu» tupra eoi.* 1005 C), **p. 3.**

SYNODI S DIOECESANA VERI LANA H

1569-1694.

SynoduB'dioeceaana Verulana II in Italia, celebrata inter annos 1669 et 1694. sub Hortensio **Battisti. episcopo Verulano.**

De hac aynodo confer opua cui titulua.

Prima, (sine anno), ... f/i/jrfuj ***tupra eoi.*** HH3 B), **p. 67-**

SYNODCS DIOECESANA MANTUANA

1594 februarii 8-9.

***Supra coi.* 387.**

9) Dott.Orioir,(1892), ... (titu/us *tupra* «OÎ.999A).

P. 70 et 147 58, mentio synodi celebratae diebus 8 at 9 februarii 1594.

M·

8YNODU8 DIOECESANA NERITONEN8I8
1583-im.

Swioilua dioecesana Neritoneniia (Nardo) io Italia, celebrata'inter anno· '1583 et 1595,' aub Fabio Fornari, epiacopo Neritonenai.

De hac aynodo confer opua cui titulua:

Anacaphalcoaja conatitvtionvm aynodalium cathedralia eccleaiae Neritonen., abb. Petro Antonio ab Alexandro, a. th. A v. i. d., prothonotario *(tic)* apoatolico, eiuadem cathedrali· prip>° nique iterum 4 illuatriaa.A reuprendiaa. d, Thomae Brancatij, olim Abelli.non.A l^requentinen.,huncepiacopi Neritonen. vicario generali, author· digeata. fZiwtyiw.J Lycii,' apud Petrum Miohaeiem, 1674, «uperiorum permiaau.'

In -}2 378 pt. - 5 {. (index, errata). — Roma, Vaticana.

P. 91. mentio aynodi ãb Fabio Fornari, epiacopo ; 1583-96).

SYNODUS DIOECESANA MANTUANA
1595 aprilia 18-9. 2

Supra col. 395. ,

2> Dolt. Orioli, (1892),... *(titulua cupra col.* 999A).

P. 7o et 144-58, mentio ayMidi celebratae diebua 18 et 19 âpriiia 1595. „

SYNODUS DIOECESANA FOSSANEN81B I
1695.

‹ Nuprq *col.* 399.

9) Synodalia decreta aub auia quaequae tiiulia diapoaita, ab illuatriaa. A reuerendiaa. d. ‹). Federico Sandrio Trotto. ciuitatia Foaaani apiac. A comite, publicata in" aynodo dioecea. habita anno 1642. A nd eà. quae aliae recolendae memoriae reuerendiaa. d. Camilla· Daddeua, primua eiuadem ciuitatia t^fiacopua. tub ijadem titulia in aua prima aynodo promulgauit. adiecta. Çum ordine diuini ofticij. iuxta morem occleaiarum praedictae ciuitatia A B diocceaia perpetuo A alij· adnotationibua ad clericorum inatruotionem, additi· in fine quibuadam conatitutionibua A decreti· apontolicia aimul cum , aerie ccnaurarum a iure. nec non edictia alia· promulgati·. *[Incignc.]* Avgvatae Tavrinorum. M.DC.XXXXII. ex typographie II. II. loannia Dominici Tarini; auperiorum permieau.

fn · 12 f. - 188 p. - 6 f. (index). — Torino, Bibl. 'naa. ; Torino, aeminario.

CONVENTUS GALLICANI CLERI
1596-1596 iunii 1.

Conventu· Gallicani oleri habitua ab anno 1595 ad diem 1 iunii 1596.

Supra eol. 399 et 493.

2 "؛ Odeapun. *Coneilia Galliae,* (1645). ... *(tituhu capra col.* 802 C, n. 6), p. 561-3.

41 Collection, (1767 - 78). ... *(titulue ntpra l col.* 995C). t. I. p. 511 -6:9), et append., p. 143- 60.

5 et 6) Recueil, (1740 et 1771), . . . *(tituli cupra col.* 999C, ŋ. 10, et 1000 C, n. 11).

Col. 204-48, remonatrantiae ad Ilenricum IV, Francorum regem, a clero Gallicano, in conventu celebrato Pariaiia. anno 1596.

SYNODUS DIOECESANA CORTONENSIS
1586-1596 [correctjp/1588 deeembria 14-5|.

Supra eol. 866 C.

Conatitutionba aynodalea editae ab fllvatri··" et řěverendi·· domino d. Joaeph Cei, Dei et apoatolicae aedia gratia epiacopo Cortoneoai, eidem •anctae aedi immediate aubjecto, quintodecimo kal. .auguati M DC.XCVII. penrgia^ typograpbia Conatantini. avperiorvm facultate, M.DC.IC.

In-4*. 119 p. — Roma, Propaganda; Roma, Vailicelliana ; Roma, Vittorio Emanuele.

P. 116 : ..Synodale· conatitutione·epiacoporumloannia de Alberti· [1685-96], Philippi Bardi 11603-92], Coami Minnrbotti [1622-β], Laurentii Robbia 11628-34), Philippi Galilaei 11657- 77] confirmamu·."

SYNODUS DIOECESANA GENUEN8I8
1696 aprilia 21.

Synodua dioeceaana Genuenaia in Italia, celabrata die 21 aprilia 1696. aub Afexandro Centurioni, archiepiaccqio Genuenai.

De hac aynodo confer ŏpu cui titulo·;

Synodua dioeceaana lanuenei·, ab illuatrieaimo ac reverendiwimo d. d. Eduardo Pulciano, arohiepiacopo lanuenai, habita in templo m,etropolitano, D diebue XVI, XVII, XVIII novembria an. MCMIX. *[Fiptcru.]* Genuae, ex typographie arehiepiadopali, 1909.

In - 8', 493 p. — Pia·, arciveacovato

P: 440-1: „Elenco dei ainodi diooeaani Genoveai", inter qua·, die 21 aprilia 1696, aynodua inedita aub Alexandro Centurione.

SYNODUS DIOECESANA A8CULANA
1696 «eptembria 17-9.

Supra eol. 403.

9) CoMtitvtionea aynodalea ab illuatrieaimo et reverendi··, d. d. Philippo Montio, epiacopo at prinoipe Aecviano, in ana prima Sioeceaaaa aynodo anno Domini 1677, partim recena editae A promalgutae, partim ex vetaribua aynodia praedaeeaeorum taona Hieronymi Senary A.lulij Gabrialiy, ·. R. e, eardd., et Bigiamundi Donati, epiacopi, confirmatae, *ffncigru.J* Aacvli, M.DC.LXXVIII, typi» impreaaorum epiacopalium A ·. Officij.

Ĭn-4 4 f. - 392 p. — Parma, Palatina ; Piacenaa, civic».

P. 380, n. 72; rF. Hieronymua 'Berneriua, Corragienaia ex laanbria, ordini· Praedicatorum, [epi·-

T

copa· Aaculanua, 1586-1603}, lynodale» conatilu- tionea («mei atque iterum' promulgavit.4

•3| Conatitutionea aynodaiea Aacvlanae, aanctiaa. in Chriatu patri 'ac dotnino -domino noetro Aloxan-. dro divina providentia papae Vili dicatae,-a loaepho Saluptio Fadulfo, Dei A apoatolicae aedia gratia epiacopo * principe Aaculano, habitae in eua prima dioeoeaana aynodo,'aub diebua 12, 13, 14 aeptembria anni 1688. in cathedral! eccleaia Aaculana, at, aub inclyto aanctitatia citae auapicio. in dioecéaanorum Aaculanorum felicitatem typia cuaeo, ae A evulgatae in primo mi pontiflcatua optimi exordio. Romae, ex typographie Jo. Jacobi Komarek,. MDCXC, avponorvog facvltate.

In-4*. 11 f,- 333- 10 pHcataloguaepiacoporum) · 1 f. — Genova, univeraità; Maraeille. ville l'aria, BaintBulpVe; Piacenaa, civica.

Fol. 3, mentio aynodorutn celebratardm ab Hieronymo liernorii, eplapopo Aaculano. *

41 Aaculanao. (1803, lilulua *eupra eol.* 1011 C).

P. 432, mentio aynodi celebratae diebua 17. 18 et 18 aeptembria 1(86.

CONCILIUM PROVINCIAL^ AMALPHITANUM

1597 maii ,8-10.

Supra coi. 405.

Bibliographie:

1) Conetitvtlonea et decreta provinciali· eynodi Amalphitanae, aub reuerendiaa. d. d. Ivlio Roaainio, Dei & apoatolicae aedia gratia archiepiacopo Amal pbitano. *[Ineigne.].* Firmi, apud haerede· Bertorij de Montibu·, 1606. habita dd. auperiorui» facultate.

B In-4' minori, 1◇ f. (indictio, ai-taj · 143 p'.ı 2 I. (index). – Roma, Vaticana. '

F. 3, hoc concilium celebratum eat. 5 aeaaionibu». diebua 8, 8 et 10 maii 1587

F. 2. approbatio concilii, a «aera congregatione 'concilii, aub data Romae. 5 novembria 1601.

2> Manci. Cocci/, 11802), XXXV, 1069-160._ ,

SVNODI'8 DIOECESANA CAMERINEN8IH I

1687 auguati 11.

Synodua dioeceaana Camerinenaia I in Italia, celebrata die 11 auguati 1587 aub Gentili Dolfino. epiacopo Canierinenni.

Exatant conatitutionea in opere cui titulue.

Conatitutionea et decreta edita et promulgata iti c dvabva dioec. aynodia Camerinenalbva, quae perillvatri· et roverendiaaimva d. d. Gentilia Delphiniu», Romanua. Dei & apoatolicae aedia gratia epiacopua Camerinen , habuit annia Domini 1587 die 11 auguati & 1688 die 23 novembria- *[lueigne.]* Camerini, apud Franciacum loioaum, M.D.XCyill.

In-4°. 21 p. Roma, Vaticana.

P. 3 II, aynodua I, dip II auguati 1587.

P. 12-21, tynodua II, die 23 novembria 1598.

SYNODIS DIOECESANA MANTCANA

1598 aprilia 27 -28.

Supra eol. 409.

2) Dott. Orioli, (1892),... *ititulue eupra eol.* 999A).

1*. 70 et 147 - 5n, mentio aynodi diebua 27 et 28 aprilia lf>98.

CONVENTES CLERI GALLICANI , K ,

1598 maii 15 · octobria 5.

Conventu· cleri Gallicani habitua Pariaii· a die 15 maii ad diem 5 octobria 1598. '

, *Supra* coi. 413.

2"*) Odeapun, *Concilia Oalliar,* (1645), ... *(titulue eupra* eol. 802 C, n. 5 i, p. 663-70.

4) Collection, (1767 - 781. . . . *(titulue eupra eol.* 995C), t. I, p. 631 -61, et append., p. 161-71.

5 et 6) Recueil, (1740 et 1771), ... *(tituli eupra* coi. 999 C. n. 10. et 100»i C, n. 11). .

Coi. 248- 59, remonatrantiae ad regem a clero Oallii-ano. in conventu habito Pariaiia, anno 1598.

I I '

SYMODES DIOECESANA CAMERINENS18 II

1588 novembria 23.

Synodua dioeoeaana Camerinenaia 11 in Italia, celebrata die 23 novembria 1598, aub Gentili Doltino, epiacopo Camertnenei.

D Exatant conatitutionea in opere cui titulua.

Conatitutionea. (1598). . . . *(titulue eupra eol.* 1017 C), p. 12-21.

SYNODI 8 DIOECESANA SALMANTICEN81S

1598.

Supra eol. 415.

1) Cooatitvcionea ayoodale· (1604), ... *(titulue eupra eol.* 947 B, n. 1), fol. 7.

2) Conatitvcionea aynodalee, (1656), ... *(titulue eupra eol.* 567 C). fol. 6.

SYNODI S DIOECESANA MONREGALENBIB I

1590-1600.

Synodua dioeceaana Monregalenaia I (Mondovi) in Italia, celebrata inter annoe 1690 et 1600, aub Ioanne Antonio Caatrueeio, epiacopo Monregalanai.

De hac aynodo confer opua cui titulua "Synodua dioecapann Monregalenaia, quam habuit d. d. Placidae Poaai, epiacopua Montia Regalia ia

Subalpinis, diebu· XVI, XVU, XVIII septembris a anno MDCCCLXX1X. fZMiyneJ Monte Regali, apud Joseph Bianco, impressorem episcopalem, MDCCCLXXX.

In-8*.XXXp.-lf.-224p.4f.—Lyon, abM Martin/

P. 188, mentio duarum synodorum oelebrataram a loann· Antonio Caatruccio, episcopo Monregalénsi 1158» -1602].

SYNODUS DIOECESANA MANTUANA

' 1600 aprilia 1».

Supra eol. 913.

2) Dott. Orioli. (1892),... *(titulue eupra eol.*

P. 70 et 147-58, mentio synodi celebratae die 19 aprilis 1600.

CONVENTUS CLERI GALLICANI

1600 maii 15 - iuiii 31.

tonventu» cleri Gallicani habitus Parisiis a die 15 maii ad diem 31 iuiii 1600.

Supra eol. 917.

4) Collection. (1767 - 78), ... *(titulus eupra* col. 995 O, t. 1. p. 662-82, et append., p. 172-81.

SYNODUS DIOECESANA MONREGALENSI8 II

1591-1601.

Synodus didecesana Monregalensh II (Mendosi) B in Italia, celebrata inter annos 1591 et 1601. sub loanne Antonio Castruccio. episcopo Monregalensi.

De hac synodo confer opus cui titulus.

Synodus, (1880) *.f. (titulue eupra coi.* 1018 D), p: 188.

SYNODUS DIOECESANA TOLETANA

1601 iunii 13-5.

Supra eol. 927. t

2) Sa. pp. Toletanoruni <1782-93), .t. *(titulue eupra eol.* 909 D).

T. 111, p. 344. rAnno 1601, cardinalis Bernardus Sandovulet Iloxas, |archiepiscopus Toletanus]. Toleti celebravit synodum dioecesanani.-

CONVENTUS CLERI GALLICANI

1602 tuaii 18 - augusti 12.

Conventus cleri Gallicani habitus a die 18 maii ad diem 12 augusti 1602.

Supra coi. 939.

6) Collection. (1767 -78). ... *(titulus supra* coi. 995 C), t. I, p. 683-702, et append., p. 182-3.

SYNODUS NATIONAL» ECCLESIAE ANGLICANAE, LONDIN1 HABITA

1603.

Synodus ndtionalis ecclesiae Anglieanae. celebrata Londini anno 1603.

Exstant constitutiones in opere cui titulue:

Constitvtione», sive canone» ecclesiastici, pér episcopum Londinensem. prSesidem aynodi, pro Cantvariensi prouincia, ac reliquos episcopos & clerum eiusdem prouinciae, ex regia autboritate tractati A conclusi in .ipsorum synodo, inchoata Londini, anno salutis millesimo sexcentesimo tertio, regnique' serenissimi principis clementissimi domini noatri lacobi. Dei gratia Angliae, Franciae & Hiberniae regis, primo, & Scotiae tricesimo septimo; ab eadem regia inpiestate, deinceps approbati, rati, habiti ac confirmati, eiusdemque authoritate sub magno sigillo Angliaq promulgati, per vtramque prouinciam, tam Cantuariensem quam Eboracensem, diligenter obseruandi. Londini, excudebat Iohannes Norton, serenissimae regiae maiestatis in latinis, graecis & hebraicis typographus, anno 1604.

Iu-4'. 69 fan., signat. A-R. — Berne, ville; Le Mans, ville; Paris, Arsenal: Paris, Bibi. nat. B 2352.

SYNODUS DIOECESANA CAMERACENSI8

1604 octobris 6.

Supra eol. 947.

5*“) Statutorum (1739), ... *(titulup eupra eol.* 143 A).

7) Statuta, (1781), ... *(titulue eupra* eol. 997A, n. 3). part. I. p. 243-86.

8) Statute synodalia archidioeoeseos Cameracensi», ab illustrissimo ac reverendissimo dd. Ro D nato Francisco Régnier, archiepiaeopo Cameracensi, typis tertio mandata. *[Insigne.]* Cameraci, ex typis Deligne et Lenglet, typographorum ill. ac rev. dd. archiepiseppi Cameracensi·, 1896.

In-12*, 276 p. — Nice, séminaire.

P. 176 et 185. mentio synodi celebratae anno 1604.

SYNODUS DIOECESANA GENUEN8I8 I

1604 Octobria 6.

Supra eol. 947.

2). Synodus dioecesana, (1909), ... *(titulus eupra* bol. 1015 D).

P. 440-1: „£lqnco dei sinodi diocesani Genovest/ inter quas, die 6 octobri· 1604, tynodu· sub Horatio Spinola.

SYNODUS DIOECESANA MANTUANA

1604.

Synodua dioecesana Mantuana in Italia, calebrata anno 1604, aub Francisco Gonsaga, episcopo Mantuano.

De hac aynodo confer opus cui titulua;

Dott. Orioli, (1892),... *(titulus eupra eol.* 999 A).

P.70 et 147-58, mentio synodi celebratae anno 1604.

SYNODIS DIOECESANA POLYCA8TREN8I8
J iwa-ieos.

Synodus dioeceaana Polycaatrenti» in Itali*.. celebrata inter annos 1589 et 1606, aub Philippo Spinelli, epitcopo Polyca»treu*i.

De hac aynodo confer opera quibua tituli

1) Synodr* dioeeesana Polycaatrensia. ab Vrbano Feliceo, eivsdem eccleaia» epiacopo, celebrat* *nno M. DC. XXXII. Romae, typia Vaticani·. M.DC. XXXII. svperiorvm permissv.

In-8", 903 p. - 10 f. (index). — Paria. Bibi. nlt. ré*. B 9166; Paria, Sainte-Geneviève.

Haec aynodua celebrata eat diebus 90, 91 et 92 maii 1632.

P. 6 .Decretia Philippi epiacopi cardinalia Spinelli [1589-1605) et loanuis Antonii Sanctorii [1610-29| antistitis Polycaatrenais, illiaque latine redditi* anbacribere plaçait.»

9) Decreta et conatitvtionea dioeeeaaaae aynodi Polyoaatrenaia, per rever"'- Petram Magri, Roaeanenaem, epiacopum Polycnetrenaem. dominum m temporalibus t.rrae Turri* Vraaia* A Caatri Ro gerij. in arrhipreebyterali eccleaia receptiu* Sancti Nicolai terrae Lauria^ celebratae, in faeato *ttie)* aanctorvm prineipum apostolorum, tertio kalenda* iulij anno salutis M.DCXXXVHI. //an^es/ Romae, typi» Franctaci Zannetti. M. DC. XXXVIII. •vpuriorvm permiasv.

In-4", 135 p,- 1 f. — Pari». Bibi. nat. 119167.

P. 8, mentio statutorum editorum u Philippo Spinelli, episcopo Polycastrensi.

e

SYNODI S DIOECESANA FERETRANA'I
1601-1605.

Synodus dioeceaana Feretrana I in Italia, celo-B brata inter annos 1601 et 1605. sub Petro Cartolari, episeopo Feretrano.

De hac synodo confer opus cui titulus.

Constitutiones Feretranae. (1642:. ... *(titulue* supra *col.* 991 D.*n.,2).

P. 76. synodus 1 sub Petro Cartholario, episeopo Feretrano.

LEO PAPA XI
1605 aprilie 1-27.

. 2kl*) Bullarium Vaticanum. (1742-52), t. Ili.

SYNODI S DIOECESANA ASTENSIS Ill
1605 aprilia 19.

S'u»r<i *enl* 951
?

2)1 Synodus Aatenei», *(titulue deeet) Adde:* >ine anno, in 8*. 96 p. — Paris, Bibi. nat. B 197·.·.

t

PAULUS PAPA V
1603 maii 16-1621 ianuarii 28.

Supra coi. 953. ' c p. 1-310.

13) Cocquelines, *Bullarum,* (1751), ... *(titulue 'supra eoi.'ii* C>, t.V, part. III. p. 1:17-425, part. IV, 14: Bullae. 1742). ... *(titulus eupra eoi.* 954 D. η. 14ι. p. 16.

CONVENTUS CLERI GALLICANI
1605 iulii 27 - 1606 aprilia 24.

Conventus cleri Gallicani habitus Parisii» a die 27 iulii 1605 ad diem 24 aprilia 1606.

Supra coi. 959.

8) Collection. (1767 - 78). . . . *ititulus supra coi.* 995Cl, t. I, p. 703 -8··. et append., p. 184 -8.

SYNODI S DIOECESANA FERETRANA II
I 1602 - 1606. .*

Synodus dioeceaana. Feretrana II in Italia, cele-t) brata inter annos 1602 et 1606, aub Petro Cartolari, episcopo Feretrano.

De hac synodo confer opu« cui titulu· :

Constitutiones Feretranae. (1642 :. ... *ititulus supra eoi.* 991 D. n. 2)

p. 195. synodus II aub Petro Cartholario. epiacopo Feretrano.

SYNODUS DIOECESANA VERULANA 1
1595 - 1607.

Synodus dioeceaana Verulana 1 in Italia, cele- . brata inter anno» 1595 et 1607. sub Eugenio Fucchi. epiacopo Verulano.

De hac aynodo confer opu* tui titulua :

Prima dioeceaana. (1863), . . . *(titulus supra coi.* 1013 B). *

P. 67, Eugeniu» Fucei, e domo Tibure, episoopua Verulanu· [1594-608). dua* dioeceaana* aynodo* coegit.

Vy NODUS DIOECESANA MANTUANA
1607.

Synodua dioeceaana Mantuana in Italia, celebrat* anno 1607, aub Francisco Gonaaga. epiacopo Mantuano.

De hac aynodo confer opu» eui titulue:

Dott. Orioli, (1892), ... *(titulus supra eoi.* 999 A).

P. 70 et 147-58, mentio aynodi uno 1807.

8YNODU8 DIOECESANA VERULANA II

1596-1608.

Synode» d<oeeea«Ba Verni··* H lu Itali·, eelo-brata inter aanoe 1596 at 1508, tub Eugmtio Fucchi. «piaeopo Vanilaao.

De nac aynodo confer opta eai titaiaa:

Prima dioaceaaaa, (1863), ... (*Hiuiut tupra* «ai, 1013 B.

P. 87, Eugauiua Faeei, a dota· Tiburu, opitao-pu» Varalaaaa [1594-608], duua diotooâauM »yuo-doa coegit.

CONVENTUS CLERI GALLICAN!

1608 maii 30-auguati 11.

Conventu· cleri Gallicani habitua Pariait· a die 30 maii ad diem 11 auguati 1608.

Supra col. 973.

Collection, (1767-78),... (Λ'ΙηΙ·**ι^ρτ··Ι. 995C), 1. 1, p. 781-814, et append, p. 189-94.

SYNODUS DIOECESANA ALEXANDRINA

1608.

Synodua dioeceeana Alexandrin* in Italia, oele-brata anno 1608. aub Petro Georgio Odeocalchi, epiacopo Alexandrino.

De hao aynodo confer opua cui titulua:

Decreta, (1608), ... (*titulut tupra eoi.* 937 D).

SYNODUS DIOECESANA PARI8IEN8I8

1608.

Supra coi. 977.

2b“) Synodicon, (1777), . . . (*titulut* m Manni XXXV I\ eoi. 43· D, n. 2).

P. 235-45, atatuta edita ab Henrico da Gondy, epiacopo Parisien·!, anno 1608.

SYNODUS DIOECESANA V1GLEVANENSI8

1608.

Supra coi. 977.

2) Synodus, (1823), . . . (*titulut tupra coi.* 152 B.n. 2).

P. 426: .Marailiûa Landriani, Mediolanenaia, [epiaeopua Viglevai|enaia), synodum habuit anno 1608.“

SYNODUS DIOECESANA URGELLITANA

1588-1609.

Synodua dioeceeana Urgellitana in Hiapania, celebrata inter annoe 1588 et 1609, eub Andre* Capille, epieeopo Urgellitano.

De hao aynodo <τ6ηîβi~ορύ· cui titulua:

Cohetitvcionee, ... (*titulut tupra eoi.* 799), p. 5.

SYNODI DIOECESANAE BRACAREN8E8 IN LUSITANIA

1589-1609.

Synodi dioeceeanae Bracaaenaea plure· in Luei-tania, eelebratae inter annoe 1589 et 1609, eub Augustino dp Castro, epieeopo Bracarenai.

De hio aynodi* confer: Game, *Striet epiteopo-ruat,* (1873), p. 95.

8YNODU8 DIOECESANA. INTERAMNEN8I8

1593-1609.

Synodua dioeceeana Interamnenaie (Terni) in Italia, celebrata inter anno· 1593 et 1609, aub Vincentio de Monteeancto, «piaeopo Interamnenai.

De hac aynodo confer opera quibua tituli:

1) Ughelli, *Italia taora,* t. I.

3) Quitif et Echard, *Scriploree ord. fraedieat.,* (1731), II, 371.

8TATUTA DIOECESIS MUTINENSIS

1607-1610.

Statuto dioeceaia Mutinensis in Italia, edita inter annoa 1607 et 1610, eub Laxaro Pelliuari, epiacopo Mutinenei.

De hia statutb confer opera quibua tituli:

Constitutiones (1613 et 1618), ... (*titulas hahotur* in Mansi, *Coueil.,* XXXVI!”, 18 C, n. 1 et 3).

I1BÀTÀ.

Cal. 1518. Syaedas UioacM··· CoMads, Iffl apriU* » 5,' laja 167» a^Umkria 6-5, at <«L 166C.

C«L 81» C: Sysedaa 41o«ê«*aa> Pitalaâa Mae narauttos, Mk wrta: aire Floraatita.

fol MSB Syaadaa dtaaeaauta 4* MaMoaado, *adje: deo* Domluul·

p>L 685 O: gyaedaa diaeta···· Uaaaa TV, IW MU 17, tie *ortintue Mue* aat taliaadaa.

CM. 41» Byoadae *MMuie,* IBW aat. sn, -**. fadicta *uti* aeu nlrtrata, arya laUaad·.

Col. dite, gyaeda· dtaaaaaaaa Ygrtasi·, 157» adU M, *tege:* 1677 auU 91, at Mt 786A

CaLTWD: Syaedaa dieaaema· Statuta·... 1577 MOM·-bria 96,6, aub Oragane Mdda·..., *h/e:* aub Marea FHala OaaaM·.

CaLTWC at ·I»B: Statuta diaeeMto Brtaitwto, 1660-157», ea rattraat ad «yanda· 6mn·—··· Brtaiwun, 1574 mr. eaubrte 4, *M.0UB.*

Cei. 76»C: Statata agmadaita dieaeaato Amu lh m, 16M-I576, *Uft:* 1IH6.

Cat 667: Sja. Artaud·, 1*0· aat 6», *egu. tmiUa ted* aaa nta-lrata, *orge MMuia.*

»46 A Aya. Qtaaaad* 'M· Aaaa aptada··.

•Λ-I .3. ,.: \V. .jj'

I